

8. H. G. 12

Potamogeton alla stessa alt. solo il *brachyotus*

I

13-15-8-25

8-47-3 12

D. D.
NICOLAI RODRIGVEZ
FERMOSINI,
DE
OFFICIIS ET SACRIS
ECCLESIAE.

D. D. NICOLAI RODRIGVEZ
FERMOSINI,

QVONDAM COLLEGÆ
DIVI ÆMILIANI SALMANTICÆ,

PRO SACERDOTIBVS ET GRADVATIS; DEINDE CANONICI
Doctoralis Ecclesiæ Austuricensis; & post Canonici Pœnitentiarij
Vallisoletanæ Ecclesiæ; & in eius Tribunali Sanctæ Inquisitionis (Fiscali
Electi) iam Inquisitoris Creati; & itidem à Regē **PHILIPPO IV.** Iudicis
Bonorum Confiscatorum dictæ Inquisitionis etiam Intitulati; demum
Fiscalis Electi pro Supremo Consilio Sanctæ & Generalis Inquisitionis;
nunc eiusdem Consiliarij.

TRACTATVS SECVNDVS

D E

**OFFICIIS ET SACRIS
ECCLESIAE.**

AD TITVLVM XXII. LIBRI I. DECRETALIVM
GREGORII PONTIFICIS IX.

A Titulo de Postulatione Prælat. ad Titulum de Officio Vicarij.

*Cam Indices multiplici Titulorum, Capitum, Questionum, Canonum, Legum, Iurium, Locorum,
Rerum & Verborum in hoc Tractatu contentorum.*

EDITIO PRIMA IN DVOS TOMOS DISTRIBVTA.

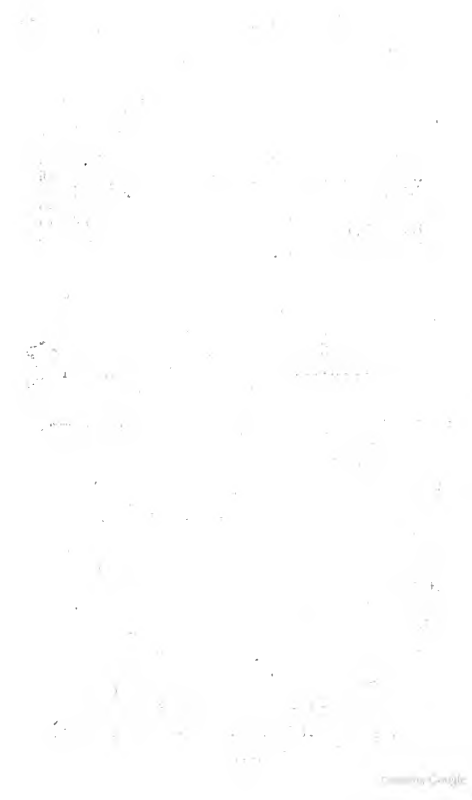

LYGDVNI;

Sumptibus **HORATII BOISSAT & GEORGII REMEVS;**

M. DC. LXII.

CVM PERMISSV SUPERIORVM.

ILLVSTRISS. AC REVER. D. D.

ANTONIO DE PIÑA
ET HERMOSA,
IAMDIV COLLEGÆ SSALVATORIS

Obeten apud Salmantinos, & in eius Vni-
uersitate Institutionum Primario; inde Au-
ditori Consilij Nauarræ Regni Creato, ac
Senatui Granatensis Cancellariæ Assigna-
to; post hæc in nostro Consilio Supremæ
Inquisitionis laudabiliter se gerenti, ad Præ-
sulatum Regalis Cancellariæ Vallisoletanæ
volanti, miræque habito, & Episcopo Sal-
mantino Nominato, Electo, atque confir-
mato inibi acceptione communi gubernan-
ti, quasi intempestè translato ad Ecclesiam
Malaçotens. in præsentiarum eius, iusto &
integerrimo Moderatori.

SVVS EX CORDE

D.D. NICOLAUS RODRIGVEZ FERMOSINO.

AMPRIDEM mihi in Votis fuit (CLARISSIME TANTÆ
DIGNITATIS ECCLESIASTICÆ PRÆSVL) inter nonnullas
locubrationes Canonici Iuris tibi, quæ propriissima
essent assignare, & quia Te aspicerem in initio huius
cogitationis scientiæ legalis practicum Professore,
inclinabar animo Te Patronum adiscere alicuius ex Tractatibus

ñ 3 lib. xi

lib. 2. Decretalium, ad praxim litium accommodatiorem. At quia iam te inspexerim grauem spiritualis rei Amatorem, in animum reuocaui exercitationes quasdam optimi Pastoris Ecclesiastici tuo conspectui repræsentare, vt quod ego speculatiuè peruigilassem, de aurearum praxiticè tuâ doctrinâ, & exemplo redderetur. Multi quidè peritiores rem difficilè existimarunt, quam ego aggredi, decreui, vt parum cultam & à Doctoribus Antiquis, & à Neotericis eam potiùs silentio cōmendantibus, quàm colere curantibus; aut quia insolitam, aut infructuosam, & non sine fundamento, cùm Lambertinus, Mendosius, Nicolaus Garcia, ac alij, materiam *Postulationum & Electionum*, (vt infrà aduerto in principio Rubricæ de Electione) ab aula recessisse firmarent, qui, & securiùs de alijs subsequentijs Titulis Libri 1. Decretalium, vsque ad Titulum de Officio Vicarij possent confirmare; eò quòd DD. Canonistæ aliorum quinque Librorum Decretalium, subtilissimi atque copiosi Scriptores de his, quibus Nos studuimus manu leuata, & quasi calamo obtuso, transeundo diuagarunt, & non miramur attempta Rubricarum serie, quarum nonnullæ Theologorum ingenijs egeant, aliarumve officia Ministrorum Ecclesiæ pertingentes parum utilitatis asferentium. Hac inquam Præfatione manifestum profero meæ insufficientiæ ad rem sic aridam vberem reddendam. Sed quia Te Doctorem toto corde conspicio, iam Manu ductorem Te aduerto, vt felicior ad portum perueniam; Accipe, lege & protege Beneuolus (AMANTISSIME ANTISTES) Tractatum hunc in duos Tomos sparsum *DE OFFICIIS ET SACRIS ECCLESIAE*, compaginatam super *Lib. 1. Decretal. à Titulo de postulat. Prælator.* Titulos 22. comprehendentem, vsque ad Titulum de Officio Vicarij, quem sic intitulaui, partitionis formam sequendo ad quinque Libros Decretalium, cùm inter alios Gregor. IX. nulli alij sint curæ, & Gubernatoris Ecclesiastici Officio intra propriam eius Ecclesiam aptiores. Et licet non ignorem nonnullos similes Tractatus compositos esse, sed super singulis Capitibus illorum, non sic abundè hucusque alius, cùm capiant illum ferè 1200. Quæstiones, præter alias tantùm signatas. Viue in annos prosperos, vt prosequaris benefaciendo, similia in me conferens, ex tot beneficijs à tempore iam collatis, & VALE.

ELENCHVS CAPITVM QVÆ REPETVNTVR SVB HIS TITVLIS XXII.

A Titulo de Postulatione Prælatorum, vsque ad Titulum de Officio Vicarij.

Ad Rubricam & Titulum, de Postulatione Prælatorum. folio 1

AD Cap. I. In ipso. fol. 3
Ad Cap. Gratum II. in ipso. *ibidem.*
Ad Cap. Bonæ III. in ipso. folio 4.
Ad Cap. Bonæ memoriæ IV. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Postulationem V. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. VI. & fin de Postulat. Prælatorum, in ipso. f. 5

Ad Rubricam de Electione. *ibid.*

AD Cap. I. in ipso. *Cum 42. questionibus.* folio 53
Ad Cap. Oñus II. in ipso. f. 54
Ad Cap. Postquam III. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Significasti IV. in ipso. f. 55
Ad Cap. Quid diligentia V. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Licet de Vitanda VI. in ipso. f. 56
Ad Cap. Cum in cunctis VII. in ipso. f. 59
Ad §. Cum vero electus huius Capituli, in ipso. f. 60
Ad §. Inferiora huius textus, in ipso. *ibid.*
Ad §. Clerici hoc Tit. in ipso. f. 61
Ad Cap. Causam VIII. in ipso. f. 62
Ad Cap. Nostri IX. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Considerauimus X. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Suffraganeis XI. in ipso. f. 63
Ad Cap. Super eo XII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Cum Monasterium XIII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Cum in terra XIV. in ipso. f. 64
Ad Cap. Transmissam XV. *Cum 33. questionibus.* *ibid.*
Ad Cap. Cum inter XVI. in ipso. f. 95
Ad Cap. Qualiter XVII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Cum inter XVIII. in ipso. f. 96
Ad Cap. Cum nobis XIX. *Cum 1. questione.* *ibid.*
Ad Cap. Innocent XX. *Cum 1. questione.* f. 97

Ad Cap. Cum inter XXI. in ipso. f. 99
Ad Cap. Dudum XXII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Bonæ memoriæ XXIII. *Cum 2. questionibus.* f. 100
Ad Cap. Querelam XXIV. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Vbintonicæ. XXV. *Cum 1. questione.* fol. 103
Ad Cap. Per Inquisitionem XXVI. in ipso. fol. 104
Ad Cap. Causam XXVII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Quod sicut XXVIII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Auditis XXIX. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. In causis XXX. in ipso. f. 105
Ad Cap. Cum Ecclesia Vultarana XXXI. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Cum dilectus XXXII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Cum in iure XXXIII. in ipso. fol. 106
Ad Cap. Venerabilem XXXIV. *Cum 2. questionibus.* *ibid.*
Ad Cap. Coram XXXV. in ipso. f. 108
Ad Cap. Bonæ memoriæ XXXVI. in ipso. f. 109
Ad Cap. Ad nostram XXXVII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Officij tui XXXVIII. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Illa quoidiana XXXIX. *Cum 5. questionibus.* f. 110
Ad Cap. Scripsit XL. in ipso. f. 114
Ad Cap. Ne pro defectu XLI. in ipso. fol. 115
Ad Cap. Quia propter XLII. in ipso. *ibid.*
Ad §. Illud eiusdem textus, in ipso. f. 116
Ad §. Electiones eiusdem textus. *Cum 16. questionibus.* *ibid.*
Ad Cap. Quisquis XLIII. in ipso. f. 136
Ad Cap. Nihil est XLIV. in ipso. f. 137
Ad Cap. Ut præterit XLV. in ipso. fol. 138
Ad Cap. Cum post XLVI. in ipso. *ibid.*
Ad

Ad Cap. Constitutis XLVII. in ipso.
ibid.
 Ad Cap. Ecclesia vestra XLVIII. in ipso.
f. 139
 Ad Cap. Cum Magistrum LXIX. in ipso.
ibid.
 Ad Cap. Cummana L. in ipso. *f. 140*
 Ad Cap. Sacrosancta LI. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. Cum in Veteri LII. in ipso.
f. 141
 Ad Cap. Congregato LIII. in ipso.
ibid.
 Ad Cap. Dudum LIV. in ipso. *f. 143*
 Ad Cap. In Genesi LV. in ipso.
fol. 144
 Ad Cap. Mesana LVI. in ipso. *f. 145*
 Ad Cap. Ecclesia vestra LVII. in ipso.
f. 146
 Ad Cap. Publicato LVIII. in ipso.
fol. 147
 Ad Cap. Si alicuius LIX. in ipso.
fol. 148
 Ad Cap. His, quibus LX. in ipso.
f. 149

*Ad Rubricam & Titulum de Translatione
 Episcopi.* *ibid.*

AD Cap. I. Cum 2. *questionibus.*
folio 150
 Ad Cap. Inter corporalia II. in ipso.
f. 155
 Ad Cap. Quanto III. in ipso. *f. 156*
 Ad Cap. Licet in tantum fin. hoc titulo.
Cum 7. questionibus. *f. 158*

*Ad Rubricam & Titulum, de Authori-
 tate & Usu Pallij.* *fol. 165*

AD Cap. I. Cum 11. *questionibus.*
fol. 166
 Ad Cap. II. in ipso. *f. 171*
 Ad Cap. Nisi specialis III. in ipso.
ibid.
 Ad Cap. Ad honorem IV. in ipso.
folio 172
 Ad Cap. Ex tuarum V. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. Cum 6. VI. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. VII. & finali hoc titulo. in ipso.
f. 173

*Ad Rubricam & Titulum de Renuntia-
 tione.* *ibid.*

AD Cap. I. in ipso. *f. 175*
 Ad Cap. II. in ipso. *f. 176*
 Ad Cap. Ex transmissa III. in ipso.
ibid.
 Ad Cap. Admonet IV. Cum 5. *questionibus.*
f. 177
 Ad Cap. Super V. in ipso. *f. 182*
 Ad Cap. In praesentia VI. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. Sane VII. in ipso. *f. 183*
 Ad Cap. Quod in dubiis VIII. Cum 4. *qua-
 sitionibus.* *f. 184*
 Ad Cap. Ad supplicationem IX. in ipso.
fol. 185
 Ad Cap. Nisi cum pridem X. in ipso.
ibid.
 Ad Cap. Post translationem XI. in ipso.
ibid.
 Ad Cap. Cedendi XII. in ipso. *f. 189*
 Ad Cap. Veniens XIII. in ipso. *f. 191*
 Ad Cap. Lectae XIV. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. fin. hoc titulo. Cum 11. *questionibus.*
ibid.

*Ad Rubricam & Titulum de suppl. neglig.
 Praetor.* *folio 199*

AD Cap. I. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. Sicut II. in ipso. *f. 200*
 Ad Cap. III. in ipso. *f. 201*
 Ad Cap. Litteras IV. in ipso. *f. 202*
 Ad Cap. fin. hoc titulo. in ipso. *ibid.*

*Ad Rubricam & Titulum de Temporibus
 Ordinationum.* Cum 16. *questionibus.*
ibidem.

AD Cap. I. II. & III. item ad Cap. XII.
 in ipso. *f. 214*
 Ad Cap. Ex tenore IV. in ipso. *f. 217*
 Ad Cap. Ad aures V. Cum 8. *questionibus.*
ibid.
 Ad Cap. Si Archiepiscopus VI. & VII. Cum
 15. *Questionibus.* *f. 221*
 Ad Cap. VIII. & XVI. Cum 4. *questionibus.*
f. 236
 Ad Cap. Cum secundum regulas IX. Cum
 2. *questionibus.* *f. 241*
 Ad Cap. Ex parte X. in ipso. *f. 242*
 Ad Cap. Quod translationem XI. Cum 60.
questionibus. *ibid.*
 Ad

Ad Cap. Cum in distribuendis XII. in ipso.
f. 289

Ad Cap. Litteras XIII. in ipso. f. 290

Ad Cap. Non est compos XIV. in ipso.
Cum 20. questionibus. ibid.

Ad Cap. Dilectus XV. in ipso. f. 299

Ad Cap. Consultationi XVI. Cum 4. qua-
stionibus. f. 300

Ad Cap. XVII. & fin. hoc titulo. Cum 14
questionibus. f. 303

*Ad Rubricam, & Titulum, de Scrutinio in
ordine faciendo in ipso. Cum 2. quæ-
stionibus. f. 310*

*Ad Rubricam, & Titulum, de Ordinatio ab
Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu.
f. 315*

AD Cap. I. Cum 6. questionibus. ibid.
Ad Cap. II. Cum 8. questionibus. f. 321

*Ad Rubricam, & Titulum, De aetate, &
qualitate Ordin. Cum 10. questionibus.
f. 326*

AD Cap. I. Cum 7. questionibus. f. 342
Ad Cap. Ex ratione II. in ipso. f. 355

Ad Cap. Indecorum III. Cum 12. questionibus.
ibid.

Ad Cap. Eam te IV. Cum 7. questionibus.
fol. 366

Ad Cap. Præterea V. in ipso. f. 374

Ad Cap. Quærit à nobis VI. Cum 2. quæst.
Ad Cap. Ad aures VII. Cum 8. questionibus.
f. 377

Ad Cap. Cum bonæ VIII. Cum 14. questionibus.
f. 386

Ad Cap. A multis IX. Cum 11. questionibus.
f. 394

Ad Cap. Tuam in Domino X. in ipso.
f. 403

Ad Cap. Cum contingat XI. Cum 22. quæ-
stionibus. f. 405

Ad Cap. Intelleximus XII. in ipso. f. 424

Ad Cap. Accepimus XIII. in ipso. ibid.

Ad Cap. Cum sis ars XIV. Cum 4. questionibus.
f. 425

Ad Cap. XV. & fin. hoc titulo. Cum 9. quæ-
stionibus. f. 430

Fertiofian. de Offic. & Sacris Eccles.

TOMVS SECVNDVS.

De Officiis, & Sacris Ecclesie.

*Ad Rubricam, & Titulum XV. lib. 1. De-
cretal. de sacra Vnctione, cum Cap. 1.
& suis §§. Cum 15. quæstionibus. f. 1*

AD Cap. I. De Sacramento extremæ
Vnctionis. f. 14

Ad §. Quia verò Christus dicti Capituli
vnici nostri tituli in ipso. Cum 67. quæ-
stionibus. f. 55

Ad §. Per frontis Chrismationem textus
nostri in ipso. Cum 83. questionibus. f. 56

De Sacramento Confirmationis. ibid.

*Ad Rubricam, & Titulum, de Sacramentis
non iterandis. Cum 23. questionibus.
f. 103*

AD Cap. Pastoralis I. Cum 16. questionibus.
f. 117

Ad Cap. A nobis II. Cum 13. questionibus.
f. 156

Ad Cap. III. & fin. Cum 15. questionibus.
f. 165

*Ad Rubricam, & Titulum, De filiis Pres-
byterorum, & aliis illegitimè natū.
f. 178*

AD Cap. I. Cap. Litteras XIV. & Cap.
fin hoc titulo. Cum 47. questionibus.

& Cap. I. & II. eodem libro 6. Cum 31
questionibus. f. 181

Ad Cap. II. vsque ad XVII. hoc titulo. & in
Cap. XV. Trid. Sess. 25. & Clem. Con-
stit. f. 227

*Ad Rubricam, & Titulum, De seruis non
ordinandis, & eorum manu missione.*

Cum 4. questionibus. f. 247

AD Cap. I. III. IV. & V. Cum 6. quæ-
stionibus. f. 250

Ad Cap. Seruorum II. Cum 11. quæst. f. 256

Ad Cap. De famulis III. Cum 8. questionibus.
f. 263

Ad Cap. Nullus IV. Cum 7. quæst. f. 270
Ad

Ad Cap. Consuluit V. in ipso. *Cum 2. quæ-
stionibus.* f. 275
Ad Cap. Es libentius V. l. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Miramur VII. *Cum 2. quæst.* *ibid.*
Ad Cap. V. l. l. & fin. *Cum 15. quæst.* f. 276

*Ad Rubricam, & Titulum, de Obligatū ad
ratiocinia Ordinatus vel non, & in Cap.
vnicū, Cum 19. quæstionibus.* f. 288

*Ad Rubricam, & Titulum, de Corpore vi-
sitatū Ordin. vel non. Cum 10. quæ-
stionibus.* f. 303

AD Cap. I. & Cap. Exposuisti V. l. &
Cap. fin. *Cum 10. quæstionibus.* f. 315
Ad Cap. Super eo I. l. *Cum 26. quæst.* f. 319

*Ad Rubricam, & Titulum, de Bigami non
ordo. Cum 9. quæstionibus.* f. 342

AD Cap. I. l. l. & penult. *Cum 10. quæstio-
nibus.* f. 349
Ad Cap. Super eo II. *Cum 17. quæst.* f. 357
Ad Cap. III. l. o ipso. f. 366
Ad Cap. Nuper I V. *Cum 13. quæst.* f. 367
Ad Cap. Debitū V. cū 2. quæstionibus. f. 386
Ad Cap. Quia circa VI. in ipso. f. 388
Ad Cap. Nullus VII. & fin. *Cum 13. quæstio-
nibus.* f. 389

*Ad Rubricam, & Titulum, de Clericū Pe-
regrinū.* f. 395

AD Cap. Tua nos I. *Cum 8. quæstionibus.*
f. 395
Ad Cap. Inter quatuor II. in ipso. f. 401
Ad Cap. De nobis III. & fin. in ipso. f. 402

*Ad Rubricam, & Titulū, de Officio Archi-
diaconi Cum 9. quæstionibus.* f. 403

AD Cap. I. Cap. II. Cap. IV. & VI. Cap.
hæc. *Cum 8. quæstionibus.* f. 512
Ad Cap. Officium II. & Cap. I l. *Cum 15
quæstionibus.* f. 427
Ad Cap. III. in ipso. f. 438

Ad Cap. Cum satis IV. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Archidiaconus V. Cap. Significa-
sti VIII. Cap. Vt nostrum. *Cum 5. quæ-
stionibus.* *ibid.*
Ad Cap. Maodamus VII. in ipso. f. 443
Ad Cap. Ad hæc VIII. *Cum 2. quæst.* *ibid.*
Ad Cap. Significasti IX. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. Vt nostrum X. in ipso. *ibid.*
Ad Cap. fin. *ibid.*

*Ad Rubricā, & Titulū, de Officio Archi-
presbyteri. Cū 25. quæstionibus.* f. 447

AD Cap. I. o ipso. f. 501
Ad Cap. Mysteriū II & Cap. III. *Cum
10. quæstionibus.* *ibid.*
Ad Cap. Officium III in ipso. f. 523
Ad Cap. Vt singulæ IV. & fin. *Cum 10. quæ-
stionibus.* *ibid.*

*Ad Rubricam, & Titulum, de Officio Pri-
micerij.* f. 529

AD Cap. vnicum. *Cum 14. quæstionibus.*
ibid.

*Ad Rubricā, & Titulū, de Officio Sacristæ,
& Custodi in ipso Cap. vnicū.* f. 538

AD Cap. Vnicum. *Cum 10. quæstionibus.*
f. 539

*Ad Rubricam, & Titulum, de Officio Cu-
stodiæ.* f. 544

AD Cap. I. *Cum 8. quæstionibus.* *ibid.*
Ad Cap. fio. cū 12. quæstionibus. f. 557

*Ad Rubricam, & Titulum, de Officio Vi-
carij. Cum 7. quæstionibus.* f. 555

AD Cap. I. & Cap. II. in ipso. *Cum 25.
quæstionibus.* f. 563
Ad Cap. III. & fin. f. 564
Ad Cap. Clericos IV. f. 583
Ad Cap. Sua nobis V. *Cum 11. quæst.* f. 590
Ad Cap. fio. o ipso. *Cum 62. quæstionibus.*
f. 644

*Sub his Capitulis includuntur 1184. Quæstiones ex proposito tractate præter alias,
quæ alibi tractate, aut tractande insinuantur sub Paraphrasticisque Capituli.*

S E R I E S
CAPITVM, ET QVÆSTIONVM,
Quæ continentur in Tomo Primo, &
Secundo, de Officiis, & Sacris
Ecclesiæ.

Ad Rubricam, & Titulũ, De Postulatione Prælatorum. pagina 1

Ad Textum in Cap. I. hoc titulo, De Postulatione Prælatorum, in ipso. p. 3

Ad Textum in Cap. Gratum, II. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Bona, III. hoc titulo in ipso. p. 4

Ad Textum in Cap. Bona memoria, IV. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Postulationem, V. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De Postulatione Prælatorum. p. 5

Ad Rubricam, & Titulum, de Electione. pag. 5

QVÆST. I. N si in electionibus feratur vota sub conditione, vel pro personis incapacibus, habenda sint pro nullis: ita ut qui à maiori parte aliorum votorum fuerit electus, ritè dicatur electus: ubi qui eligere, seu eligi possint? Et an accusatus, vel denunciatus debeat expelli ab electione? p. 6

II. An eligentes ad Majoratum Cathedralis, & Capellani, possint pro his accipere pecuniam? An Regibus Hispaniæ nominando, siue eligendo ad officia, siue Episcopatus, venditio permittatur, vel teneantur ad illa vnique digniores eligere? An minor pars in aliquo Capitulo, possit concurrere cum maiori ad eligendum indignum? p. 11

III. Si electio maneat apud duos, an vnus alterum eligere possit? An licitum sit ferre suffragium, quando iam est conclusum negotium iniustum? Et an electores ad faciendam electionem, debeant in vnum conuenire? Et an debeant habere ætatem determinatam, seu alia requisita? p. 13

IV. An Regulares, & alij electores, teneantur eligere digniores in Superiores? Et an Regularis sit intelligibilis, si cæcus sit, vel surdus, ut interueniat alius? Capitulo Generali? Et an possit Generalis ad aliud sexennium in Religione Clericorum Regularium sine dispensatione. Vbi de electione Abbatissæ, seu Priorissæ: in qua ætate, ac de aliis requisitis pag. 16

V. Et an quæ est eligenda in Abbatissam, debeat esse virgo, seu possit vi dua, siue Bigama? An Abbatissa possit
ẽ 1 expletum

Series Capitum ,

- expletum triennium , possit Monasterium gubernare ? Et an triennales Abbatissæ , debeant benedici sicut perpetuæ ? Et an soror Abbatissæ possit ei succedere immediatè in officio ? Et quænam possint Abbatissæ , siue Priorissæ exercere respectu suarum subditatum ? Et an liceat Abbatissis , finito suo Abbatissatus tempore , constituere eorundem Monasteriorum Præsidentes , donec alix Abbatissæ eligantur ? Et an tractatus , seu pacta eligendi ex vna partialitate Abbatissas , siue alios Superiores Regulares , liceant ? p. 11
- VI.** An electores ad electionem faciendam , debeant prius inuocare Spiritus sancti gratiam ? Et an electio Episcoporum debeat necessario à Papa confirmari ? Vbi aliqua de prælo morte eligendi ? Et an nomen electionis habeat locum in beneficiis , sicut in Episcopatibus ? p. 14
- VII.** An Principes toto cælo curare debeant , vt Magistratus , seu Officiales publici , creandi sint comparatiuè habilitiores , vel sufficiat habiles eligere ? Vbi de electione per sortes ? Et an Regis Ministri superiores ad eligendos alios constituti , teneantur vtique digniores , & peritiores eligere sub poena peccati , & obligatione restituendi ? Vbi an in aliquo casu idem praticare debeant Papa , & Principes ? Et quid de Prælatiis ecclesiæ quoad officia secularia ? Comiticia , quæ olim fuerant ? Item & de Calatis Comitibus ? siue Curtatis , Centuriatis , seu Tributitiis ? Et an electiones Officialium annuallium , illico in Republica exequantur ? p. 18
- VIII.** An eligendi Pontifices , & episcopos modus fuerit semper vnus à principio nascentis ecclesiæ , vel variationes acceperit , qualis hodie obseruetur ? Et num conueniat vnus perpetuus , propter vitanda schisma ? Et an Pontifices , & episcopi possint absolutè , & independentè eligere sibi successores , seu disponere , vt in re sanguinis , siue hæreditario , deferantur Pontificia , & episcopalis Dignitas ? Et an queat renunciando Paparum liberè , seu aliquorum consensu , alium sibi successorem eligere ? p. 17
- IX.** An Pontifices possint titulum , & insignia Regia Principibus sæculi de ecclesia benemeritis conferre , & condonare ? p. 44
- X.** An electiones Decurionum , & aliorum in Republica , debeant fieri aliqua sollemnitate ? Et an si suspensa fuerit electio Officialium per controuersiam , & pendente lite , antus elaboratur restituti post annum elapsum , nondum facta electione , possint facere eam de Officialibus anni , scilicet sequentis ? Et an ab electione Decurionatus , aliorumve Officiorum Reipublicæ appellationes , siue excusationes admittantur ? p. 46
- XI.** An Decuriones populorum possint iterum eligere eosdem Officiales , qui in eodem fuerant ? Et an finito , possit aliquis damno vocari , vel compelli sequi in eodem officio iurisdictionis ? Et an subesse possit aliqua iusta causa , quare in annis continuetur vnus personæ electio ? Et an Plebei possint eligi ad Nobilium officia ? Vbi quæ vacatio , vulgò *Guea* admittatur , & olim contingeret ? p. 49
-
- Ad Textum in Cap. I. hoc titulo. De Electione, in ipso.* p. 52
-
- Ad Textum in Cap. Ofms II. hoc titulo in ipso.* p. 54
-
- Ad Textum in Cap. Postquam III. hoc titulo in ipso.* ibid.
-
- Ad Textum in Cap. Significasti, IV. hoc titulo in ipso.* p. 55
-
- Ad Textum in Cap. Quia diligentia, V. hoc titulo in ipso.* ibid.
-
- Ad Textum in Capite, Licet de vitanda, VI. hoc titulo in ipso.* p. 56
-
- Ad Textum in Capite, Cum in Cunctis, VII. hoc titulo in ipso.* p. 59
-
- Ad §. Cum Verò electus huius capitis.* p. 60

& Quæstionum.

Ad §. Inferiora huius Textus. *ibid.*

Ad §. Clerici, hoc titulo. *p. 61*

*Ad Textum in Capite, Causam, VIII.
hoc titulo in ipso.* *p. 62*

*Ad Textum in Cap. Nosti, IX, hoc titulo
in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Capite, Consideravimus,
X. hoc titulo in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Capite, Suffraganeis, XI.
hoc titulo in ipso.* *p. 63*

*Ad Textum in Capite, Super eo, XII. hoc
titulo in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Capite, Cum Monaste-
rium, XIII. hoc titulo in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Capite, Cum in terra, XIV.
hoc titulo in ipso.* *p. 64*

*Ad Textum in Capite, Transmissam, XV.
hoc titulo.* *ibid.*

QVÆST. I. **A**N confirmatio electio-
nis Episcopi nomina-
ri, siue alterius ad dignitatem aliam
inferiorem, debeat ab electo peti
intra certum tempus, sub qua pœ-
na? Et num confirmatori sit tempus
assignatum? Et quis sit? Vbi quæ
Fermesin de Offic. & Sacri Eccles.

debeat de electo inquire confirmato-
res? Et an habeat jus cassandi, vel
confirmandi electionem? provisi sibi
videatur? An electio nulla possit
confirmari? Quæ sit forma con-
firmationis, & quos portet effectus?

p. 65

II. An electus, siue ad Episcopatum,
aliamve Dignitatem, siue ad be-
neficia, queat in illis admittitur
ante confirmationem? Et an requi-
ratur ultra confirmationem possessio
realis, & vera? Et an ingrens se
beneficij administrationi ante confir-
mationem, amittat beneficij jus?
Et an Abbatissa electa à maiori parte
possit administrare, non obstante
quod impugnetur confirmari? *p. 74*

III. An possit dignior electus, siue
provisus ante collationem fructus,
percipere etiam, vii administrator,
si antea esset constitutus administrator?
Et an Episcopus, & Prælarus
electus, & confirmatus, seu insti-
tutus, vel provisos à Papa, possit
conferre beneficia, administrare, vel
exercere ea, quæ sunt iurisdic-
tionis ante installationem, vel indu-
ctionem in possessionem? Et quid
possit in viro, ac eius contructio?
Et an Parochialis vacans possit con-
ferri in commendam, incorporationem ei,
qui magis idoneus fuerit iudicatus,
& electus, dum esset Bullas Papæ,
seu possit interim constitui Vicarius
in ea, aut ei quoquomodo perficit?
Et an dato, quod magis idoneus
iudicatus, & electus ad Parochialem
in concursu; ex eo quia in ea admi-
nistravit, vt Vicarius amitteret ius
sibi competens gratia, & provisio
de illa à Papa ei facta, sit valida,
etiam non facta mentione dedu-
cta intrusione, seu administratione?
p. 77

IV. An si Clericus ingerat se in ad-
ministrationem tantum vnius fundi
Ecclesiæ, ad quam electus est, in-
currat in pœnas nostri textus, & cap:
avaritiæ hoc titulo? An hodie in
aliquo sint immutata dicta in præ-
cedentibus quæstionibus per extra-
uag. iniunctæ hoc titulo, cuius præ-
xis assignatur circa administrationem
provisi ad Episcopatum Abbatis, alia-
ve Dignitates, Bullas Apostolicas
exigentes? An pensio exigi, ac solui
possit literis super i hac reservatione,

6 3 *nondum*

Series Capitum,

nondum expeditis? An possit quis accipere possessionem beneficij auctoritate propria? Et an gratia Pontificis sit precise p. obanda per litteras, aut possit etiam per testes? Et quibus potius puniantur admitterentes electos, ve administrantes litteris non ostensis? p. 80

V. An vt electus, & confirmatus admittatur à Capitulo precise, requiratur presentatio litterarum, vel sufficiat quod Capitulum habuerit notitiam de prouisione, & de litteris expeditis? Et num si Rex de tali expeditione fidem Capitulo faciat (schedula, a hove testimonio, teneantur Capitulares ad rogatum Regis electum admittere, si non vt Episcopum, saltem vt Gubernatorem: donec litteras originales presenter: Vbi refero casum de facto cum Ecclesia Austuricensi anno praterito 1640. An validauerit consecratio Episcopi, antequam recipiat Bullas Romæ emanatas, vt possit consecrari, etiam ab vno Episcopo? Et quid de accipienda possessione episcopatus? p. 86

VI. An Cardinales ad Episcopatum assumpti possint administrare, & beneficia conferre sine ostensione litterarum, & nondum possessione obtemperata? An possint conferre beneficia Episcopatum à se resignatorum? Et an in Ecclesijs suis commissis exercere iurisdictionem, ante captam possessionem, & ostensionem litterarum? Et an Episcopus dando mandatum ad resignandum Episcopatum in Cutia, possit beneficia conferre post resignationem admissam? Et num idem dicendum sit de Episcopo ad alium Episcopatum translatum, seu cui datus est coadiutor. p. 90

VII. An Legati Cardinalium excipiantur à regula dictæ extrauagantis iniunctæ de electione? Et quid de feudaliibus: Vbi de alijs remissius ad dictam extrauagantem? Et an filius incapax institutus sub conditione, si legitimatur, possit pendente conditione, per se mitti in possessionem bonorum? p. 93

Ad Textum in Cap. Cum inter XVI. hoc titulo in ipso. p. 93

Ad Textum in Cap. Qualiter XVII. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Cum inter XVII. hoc titulo in ipso. p. 96

Ad Textum in Cap. Cum nobis XIX. hoc titulo. ibid.

QUEST. I. **A**N electio legitime facta vitietur per secundam, vt debeat valere prima etiam si primò electus à secunda non appellauerit? p. 97

Ad Textum in Capite, Innouit, XX. hoc titulo. p. 97

QUEST. I. **A**N infans ex genere Mahometano baptizatus, est postea Religionem ingressus, possit sine vlla dispensatione eligi in Prelatum? p. 98

Ad Textum in Cap. Cum inter XXI. hoc titulo in ipso. p. 99

Ad Textum in Cap. Dudum XXII. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Bonæ memoriae XXIII. hoc titulo. p. 100

QUEST. I. **A**N electio debeat esse libera à metu? Et an sustineatur consuetudo, vt sit ex certo genere personarum, vel ex vno de duobus nominatis? p. 101

Ad Textum in Cap. Querelam XXIV. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Ubintonicem, XXV. hoc titulo. p. 103

QUEST. I. **A**N sicut eligendi facultas amittitur per electionem indigni, sic, & per presentationem? ibid.

& Quæstionum.

*Ad Textum in Capite, Per Inquisitionem
XXVI. hoc titulo in ipso.* p.104

*Ad Textum in Cap. Causam XXVII.
hoc titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Cap. Quod sciet XXVIII.
hoc titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Cap. Auditus, XXXIX.
hoc titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Cap. In causis, XXX. hoc
titulo in ipso.* p.105

*Ad Textum in Cap. Cum Ecclesia Vul-
terana, XXXI. hoc titulo in ipso.* p.105

*Ad Textum in Capite, Cum dilectus,
XXXII. hoc titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Cap. Cum in iure, XXXIII.
hoc titulo in ipso.* p.106

*Ad Textum in Capite, Venerabilem,
XXXIV. hoc titulo.* ibid.

QVÆST. I. **A**N numerus electorum
Imperatoris augeri, vel
minui queat, in consilio Romano Pon-
tificis? Et an Pontifex habeat potesta-
tem ordinandi Principes laicos titulo
Regio, seu datus. p.107

*Ad Textum in Capite, Coram, XXXV.
hoc titulo in ipso.* p.108

*Ad Textum in Capite, Bonæ memoria,
XXXVI. hoc titulo in ipso.* p.109

*Ad Textum in Capite, Ad nostram,
XXXVII. hoc titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Cap. Officij sui, XXXVIII.
hoc titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Capite, Illa quotidiana,
XXXIX. hoc titulo.* p.110

QVÆST. I. **A**N hæretici sint prohiberi
ab electionibus Cano-
nicis? Et an accusatus de hæresi in san-
cto officio Inquisitionis, habeat in illis
vocem activam, & passivam? An elec-
tio tempore pestis facta sit valida? Et
an surdi, & muti possint eligere, aut
eligi, seu an cæcus elector admittatur?
Et an si quis eligatur in visitatorem ali-
cuius Religionis, & postea sit factus cæ-
cus, queat visitationem continuare cum
alio facto Visitatore, & socio? p.111

*Ad Textum in Cap. Scriptum est, XXXX.
hoc titulo in ipso.* p.114

*Ad Textum in Capite, Ne pro defectu,
XXXI. hoc titulo in ipso.* p.115

*Ad Textum in Capite, Quia propter,
XXXII. hoc titulo in ipso.* ibid.

Ad §. Illud eiusdem Textus p.116

Ad §. Electiones eiusdem Textus. ibid.

QVÆST. I. **A**N Canonici in electioni-
bus capitulariter fa-
ciendis, debeant præcisè servare for-
mam Capituli, quia propter de quo
nunc disputamus; item & in electioni-
bus Prælatorum inferiorum, vtpote
Ecclesiarum Collegiarum, Abbatum,
Priorum, & in electione Regula-
rium Prælatorum, seu beneficiorum?
Et an ea non servata, electio sit ipso
iure nulla? Et quænam formæ visitate
fuerint? p.117

II. An Scrutatores debeant esse tres præ-
cisè, & non pauciores? Et an debeant
esse de Capitulo? Et an consuetudine
introduci possit, ut aliqui extra Col-
legium interueniant in electione, pos-
sintque eligi scrutatores? Et an de
substantia

Series Capitum,

substantia sit electionis per scrutinium, ut eligentium vota exquirantur secreto, & quod nunquam publicentur eligentium vota, sed semper maneant secreta?

p. 121

- III. An ut electio legitime fiat per scrutinium, debeant Scrutatores collegialiter in unum conveniri in aliquo loco publico, non occulto, & clandestino? Et an requiratur, ut facta publicatione suffragiorum, fiat statim collectio numerum, marini, & zeli: ita ut non sufficiat habere maiorem suffragiorum partem, sed requiratur ulterius eandem esse sanctiorem? Vbi quid hodie observetur in praxi? Et an si vota in electione Canonica diuidantur in duas æquales partes, præferatur ille, qui maiori bus iubatur meritis, & studiis: seu an sit forte dubium detrimentum, vel tantum sit electio facienda de illo, qui inter cooppositores est in ætate maior cæteris? Vbi de decreto in scripulis ipsius electionis factæ? Et an sit locus Inri colligantis superstitis habentis paritatem votorum, si vnus moriatur ante vel post adeptam possessionem sibi adjudicatam à Capitulo eligentium? Et an sit faciendus novus concursus, si decedente magis idoneo, alius idoneior cæteris remaneat?

p. 127

- IV. An electio facta de quodam Religioso in Abbatem à conuentualibus vocalibus quibus competit ius eligendi intra tres dies loco Abbatis demortui, possit nulla dici: eò quod Pater Generalis opponat sibi illud eligendi ius competere iure deuoluto? Et an his super hoc mota, sit supplantanda in prima instantia coram Illustre Legato Nuncio Pontificis in his partibus existente, seu postea ad ipsum Reuer. Patr. Gener. aut ad solum Romanum Pontificem? Et nam à conuentualibus electio interim dum lis durat, competat manutentionis ius?

p. 132

*Ad Textum in Cap. Quisquis XXXXIII.
hoc titulo in ipso.*

p. 136

*Ad Textum in Cap. Nihil est, XXXXIV.
hoc titulo in ipso.*

p. 137

*Ad Textum in Capite, Ut præterita.
XXXV. hoc titulo in ipso.*

p. 138

*Ad Textum in Cap. Cum post, XXXXVI.
hoc titulo in ipso.*

ibid.

*Ad Textum in Cap. Constitutus, XXXXVII.
hoc titulo in ipso.*

ibid.

*Ad Textum in Capite, Ecclesia vestra,
XXXVIII. hoc titulo in ipso.*

p. 139

*Ad Textum in Capite, Cum Magistrum,
XXXIX. hoc titulo in ipso.*

ibid.

*Ad Textum in Cap. Cum manus. L. hoc ti-
tulo in ipso.*

p. 140

*Ad Textum in Cap. Sacrosancta, LI. hoc
titulo in ipso.*

ibid.

*Ad Textum in Cap. Cum in veteri, LII.
hoc titulo in ipso.*

p. 141

*Ad Textum in Cap. Congregato, LIII. hoc
titulo in ipso.*

ibid.

*Ad Textum in Cap. Dudum, LIV. hoc ti-
tulo in ipso.*

p. 143

*Ad Textum in Cap. In Genesi, LV. hoc
titulo in ipso.*

p. 144

*Ad Textum in Capite, Adesana, LVI. hoc
titulo in ipso.*

p. 145

*Ad Textum in Cap. Ecclesia vestra, LVII.
hoc titulo in ipso.*

p. 146

*Ad Textum in Cap. Publicato, LVIII.
hoc titulo in ipso.*

p. 147

*Ad Textum in Cap. Si alicuius, LIX. hoc
titulo in ipso.*

p. 148

Ad

& Quæstionum.

*Ad Textum in Capite, Hic quibus, LX.
& fin. hoc titulo in ipso.* p.149

Ad Titulum, De Translatione Episcopi p.149

Ad Textum in Capite I. p.150

QVÆST. I. **A**N Episcopus per se, aut vnâ cum suis Canonicis possit transferre Ecclesiam Cathedralen de vna ciuitate ad aliam, vt ibi resideant, & pergant Officia diuina, primum destituendo locum? et quid de Capitulo Sede vacante sine Papæ auctoritate? et an Papa id pro voluntate sua facere possit sine causa, & quæ dicatur sufficere? p.151

*Ad Textum in Cap. Inter Corporalia, II.
hoc titulo in ipso.* p.155

*Ad Textum in Capite, Quanto III. hoc
titulo in ipso.* p.156

*Ad Textum in Capite, Licet in tantum, fin.
hoc titulo.* p.157

QVÆST. I. **A**N Pontifex possit transferre Episcopum de vna Ecclesia ad aliam, ob pinguiore redditus? Et quæ sint translationis causæ? *ibid.*

II. An translatio Episcopi de vna Ecclesia ad aliam debeat, aut queat fieri ob defectum æconomiz, atque administrationis rei temporalis, Ecclesiasticæ? Quid ob Episcopi infirmitatem? et an, & queat Pontifex dissoluere matrimonium spirituale per consecrationem magis, quàm carnale confirmatum? Et an Episcopus transferri à Papa queat sine eius consensu? p.158

III. Nominatus Episcopus nuper à Rege Hispano ad vnâ Ecclesiam, ad quam electus & confirmatus à Papa fuit; an ad libitum per Consiliarios, tuta conscientia, proponi valeat ad aliam? p.159

*Ad Titulum, De auctoritate, & vsu Pallij.
pag.165*

*Ad Textum in Capite I. hoc titulo, De
auctoritate, & vsu Pallij.* p.166

QVÆST. I. **A**N Episcopus factus Archiepiscopus ante receptum Pallium, possit Ordines conferre? Et an qui semel habuit Pallium vnus Archiepiscopatus, si ad alium transferatur, & iterum redeat ad primum, indigeat nouo Pallio? Quid si sua sponte se abdicauerit, & iterum ad eandem Ecclesiam eligatur? Et quid si perdidisset Pallium, aut combureretur? Et an Archiepiscopus factus Episcopus possit vti pallio? *ibid.*

II. An Archiepiscopus, Patriarcha, seu Legatus Apostolicus, possit habere Baldachinum, & excommunicare eos impediētes? Et an Pallium, & Baldachinum sint idem? Et num in proposito, de quo loquimur, sit scribendum Pallium, vel Paleum? et an Archiepiscopi vtantur etiam aliis insignis præter Pallium? p.168

III. An Archiepiscopus possit licet pendente, vti insignis Archiepiscopalis? Et an Pallij traditio per obiectum crimen, queat retardari? Et an si Archiepiscopus faciat ea, quæ sibi proueniunt ex Pallio, sine eo valida sint? pag.170

*Ad Textum in Capite II. hoc titulo in
ipso.* p.171

*Ad Textum in Capite, Nisi specialis, III.
hoc titulo in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Capite, Ad honorem IV.
hoc titulo in ipso.* p.172

*Ad Textum in Capite, Ex tuarum, V.
hoc titulo in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Cap. Cum sis, VI. hoc titulo
in ipso.* *ibid.*

Series Capitum,

Ad Textum in Cap. VII. fin. hoc titulo in ipso. p.173

Ad Rubricam, & Titulum, de Renunciatione. ibid.

Ad Textum in Capite I. hoc titulo in ipso. p.175

Ad Textum in Cap. II. hoc titulo in ipso. p.176

Ad Textum in Cap. Ex transmissa, III. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Admonet, IV. hoc titulo. p.177

QUÆST. I. **R**esignatio, ut locum habeat, an debeat causa, vel conditio adimpleri in forma specifica? Et an resignans post resignationem factam simpliciter, vel sub conditione, possit percipere fructus? Vbi de effectibus resignationis? Et an resignatio beneficij juris patronatus, sit nulla sine licentia Patroni? Et an Iudex Ecclesiasticus faciat vim, qui admittit resignantem ab beneficio, appellatione remota, & absque noua collatione? p.178

Ad Textum in Capite, Super, V. hoc titulo in ipso. p.182

Ad Textum in Capite, In presentia, VI. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Sanè, VII. hoc titulo in ipso. p.183

Ad Textum in Capite, Quod in dubio, VIII. hoc titulo. p.184

QUÆST. I. **A**n resignans, si Iudex eligatur, possit esse Iudex? Et effectus resignationis probetur ante executas litteras resignationis? Vbi an sint purificatæ conditiones, antequam resignatorio detur possessio, seu manuteneatur resignans? An Coadiutor possit dari in beneficio juris Patronatus? p.185

Ad Textum in Capite, Ad supplicationem, IX. hoc titulo in ipso. p.188

Ad Textum in Cap. Nisi pridem, X. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Post translationem, XI. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Cedendi, XII. hoc titulo in ipso. p.189

Ad Textum in Capite, Veniens, XIII. hoc titulo in ipso. p.191

Ad Textum in Capite, Lesa, XIV. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite finali, hoc titulo. ibid.

QUÆST. I. **A**n renunciatio facta coram Episcopo, & exteris ordinariis collatoribus sub conditione retinendæ petitionis, aut alterius rei temporalis, sit simoniaca? p.192

II. An renunciatio conditionalis in fauorem certæ personæ, absque vlla pensionis reservatione coram ordinario fieri possit? Et an hodie propter constitutionem Pij V. sit censenda renunciatio simoniaca simpliciter facta ea mente, & spe, ut certæ personæ conferatur? Et an liceat in simul renuncianti id procurare? Et an irregularis queat renunciare? p.193

III. An si ex aliqua causa beneficium resignatum, non quærat Resignatorio, dicatur nihilominus vacare? Et an si resignans,

& Quæstionum.

resignans, reservata pensione, vacet, si ea pensio in minori quantitate sit assignata? Et quænam sit differentia inter simplicem, & conditionatam resignationem, numquid earum aliqua possessio beneficii amittatur? p.195

- IV. An possit Papa liberè renuciare Paparui, abdicando à se potestatem jurisdictionis per modum voluntatis sufficienter expressum? Et esto renunciet, apud quem fieri, cum non detur superior, qui eam Paparus renunciationem acceptet? et an Papa possit ardua negotia sine consilio Cardinalium disponere? p.196

Ad Titulum, De supplenda negligentia Prælatorum. p.199

Ad Textum in Capite I. hoc titulo, De supplenda negligentia Prælatorum. ibid.

Ad Textum in Cap. Sicut, II. hoc titulo in ipso. p.200

Ad Textum in Cap. III. hoc titulo in ipso. p.201

Ad Textum in Cap. Litteras, IV. hoc titulo in ipso. p.202

Ad Textum in Capite finali, hoc titulo, De supplenda negligentia Prælatorum. ibid.

Ad Rubricam, & Titulum, De temporibus Ordinationum. ibid.

QVÆST. I. **A**N materia, & forma ordinum fuerit instituta à Christo Domino? Et an qui in Ordinatione Sacerdotis tetigit tantum Calicem, & non Patenam, validè ordinatus fuerit? Et an possit promissis di-

cendis accipere stipendium? An sit valida ordinatio, si porrecta Patena cum Hostia, vinum iotra Calicem ex incuria non apponatur? Et an Pontifex dispensare possit, ne contactus Physicus instrumentorum adhibeatur in ordine? An Subdiaconus ordinatus cum Calice non consecrato, debeat iterum ordinari? p.204

- II. An Episcopus solus sit Minister Ordinis Sacramenti? Et an conferat ordinem, quem non suscepit? Et an conferat etiam Episcopalem ordinem? An ordinatio Episcopalis distinguatur ab ordinatione Presbyterij? Et an ordinatio Episcopalis sit sacramentum? Et cuius sit ordinare Ecclesiæ Ministros? p.208

III. An initiatus Ordinibus Minoribus, & sacris, non suscepta prima tonsura, sit irregularis, & teneatur dictam tonsuram sumere? et quam iorentioem debeat habere Sacerdos noviter ordinatus, quando cum Episcopo in missarum solemnis celebrat? et an, & quando ordiandi debeant se presentare examinatoribus? et an sacer Ordo per vim & metum susceptus imprimat caracterem, & teneatur ad votum continentie sic ordinatus? p.212

Ad Textum in Cap. I. II. & III. Item ad Cap. XIII. hoc titulo in ipso. p.214

Ad Textum in Capite, Ex senore, IV. hoc titulo in ipso. p.217

Ad Textum in Capite, Ad aures, V. hoc titulo in ipso. ibid.

QVÆST. I. **A**N Religiosi, qui ordinari volunt, debeant habere dimissorias à Diocesano Episcopo? An Prælati Regulares locales possint concedere dimissorias suis Novitiis ut ordinentur ab Episcopo? An Abbates insulati possint conferre Ordines Minores laicis sibi non subditis, si Episcopi licentia existat? Et an Episcopi absque alia inquisitione vitæ ordiandorum, teneantur Religiosos ordinare, habitis

Series Capitulum,

habitis dimissoriis tantum suorum Prelatorum? p. 118

- II. An Religiosi, si parum intelligent linguam Latinam ordinari queant? Vel an Regulares non multum litterati sint ordinandi? Et an irregularis dispensatus ad beneficia? Et an illegitimus dispensatus, ut Clericus fiat, intelligatur dispensatus ad omnes ordines minores? Et ad alias quaestiones remissum. p. 120

Ad Textum in Cap. Si Archiepiscopus VI. & VII. hoc titulo. p. 121

QVÆST. I. **A**N Consecratio Episcopi, debeat ita præcisè fieri tribus Episcopis, ut si fiat à paucioribus sit ordinatio nulla omnino? Et an Papa queat dispensare, ut in consecratione Episcopi, ad sit tantum unus Episcopus? Et an consecratus Episcopus contrahat vinculum coram Ecclesia? Et quæ sit forma præfixæ consecrationis? p. 123

- II. An si aliquis ex tribus Episcopis imponeret manus super caput consecrandi, vel non proferret formam *accipere Spiritum sanctum*, consecratio esset invalida? Et an si aliquis non faceret, seu infans, seu ante legitimam ætatem consecraretur Episcopus, consecratio esset invalida? Seu sic consecratus aliquam incurreret censuram? Vbi de scemina, & Hermaphrodita? An consecratio Græcorum differat à Latina? Et an Episcopus aliqua consecratione datus, validè consecret aliquem in Episcopum? p. 127

- III. An Episcopus consecrando aliquem in peccato, peccet mortaliter? Et quid de suscipiente? Et quot peccata committat Episcopus, qui consecrat plures Episcopos, simul in peccato mortali? Et an Episcopi consecratio inducat circumstantiam in confessione explicandam, seu obliget illum voto obedientiæ ad firmitatem status emissæ? An consecratio Episcopalis sit maior ordinatione Sacerdotali? Et an Episcopi consecrari negligentes seu per saltum promoti puniantur? Vbi breuiter de aliquibus dubiis circa caeremonias, & insignia consecrandorum. p. 132

Ad Textum in Cap. VIII. & Cap. XVI. hoc titulo. p. 136

- QVÆST. I. **A**N ordinatus extra tempora, aut suspendatur? Et an cum eo Papa, vel Episcopus dispense? *ibid.*
II. An si Ordinatore & Ordinandi, non seruent de vno ordine ad alium interstitia temporum, suspendantur ab executione ordinum? Et an Episcopus dispense in illis? p. 138

Ad Textum in Cap. Cum secundum regulas I X. hoc titulo. p. 141

- QVÆST. I. **A**N Græci sub sint in aliquo Latinis ordinariis? Et an sit irregularis si ordinetur à Græco Latinus vel Græcus si ordinetur à Latino? *ibid.*

Ad Textum in Cap. Ex parte X. hoc titulo in ipso. p. 142

Ad Textum in Cap. Quod translationem XI. hoc titulo. ibid.

- QVÆST. I. **A**N summus Pontifex possit permittere, ut Græci administrant sacerdotium sine instrumentorum porrectione? Et an qui suscipit Ordines minores ab Episcopo domicili, possit variare, & accipere subdiaconatum ab Episcopo originis propriæ, vel paternæ, & postea accipere Diaconatum, & Presbyteratum ab Episcopo beneficiorum? Vbi nonnulla circa eos, qui dicantur Episcopi propriæ à Ordinibus conferendis? p. 143

- II. An si quis habeat duo domicilia, possit ab utroque Episcopo ordinari? An Episcopus possit ordinare aliquem, cuius Pater natus est in sua Diocesi; licet filius fuerit natus in alia? Et quid de Avo? Et an possit ordinare aliquem, qui fortuito natus est in sua Diocesi ita ut sit ei subditus ratione originis? Vel an possit ordinare aliquem, qui ex fornicatione natus ex matre, certo loco habente domicilium, & à Patre alio? Et an dicatur Episcopus originis, in cuius

& Quæstionum.

- cuius Diocesi natus est Pater Clerici ordinandi? p. 246
- II.** An filius alluculus Officialis Regij, vt Senatoris, possit ab Episcopo illius loci ordinari? Et an possit episcopus ordinare Barones feudatarios, & eius filios, vel ordinare scholares Vniuersitatis? Et an professi eiekti à Religione ob delicta, quibus fuerunt ordine, & habitu exuti, ordinentur ab Episcopo originis? Et à quo telegarus debeat, ac possit ordinari? Et quo pacto ratione Dotnicalij qu's ordinari possit? pagina 249
- IV.** An Episcopus possit familiarem non sibi subditum ad ordines promouere, si vltimus triennij dies sit inceptus? Et quid si seruitium inceptum sit ante assumptionem ad Episcopatum? Et an possit Episcopus ordinare familiarem, qui illum in Ciuitate seruit, sed extra eius domum? Et quid si familiaris episcopi degeret per triennium in Religione remota? Et an possit ordinare famulum sui familiaris? Et quo pacto probetur triennalis familiaritas? p. 252
- V.** An statim debeat episcopus conferre beneficium suo familiari triennali, vt possit illum ordinare? Sed an si conferat ei beneficium in sua Diocesi, possit illum ordinare? non expectato triennio? An possit episcopus ordinare ante triennium familiarem sibi non subditum ratione beneficij obtinenti in alia Diocesi? Et an ad titulum Patrimonij, seu pensionis? Et quid de familiaribus Cardinalium, seu de Magistris doctorum? Et an priuilegium Triid. in Cap. te nono, Sessione vigesima tertia, extendatur ad episcopum titularem tantum? Et an Episcopus possit eum suo familiari triennali dispensare in interdictis, aut dimissorias concedere, vt ab alio ordinetur Episcopo? p. 254
- VI.** An episcopus possit ordinare aliquem ratione beneficij, & alim debeat esse perpetuum? Et an sufficiat, vt sit simplex? Quid si illud sit tenue, vel possit ordinare illum, cui paulo ante beneficium conferre? Et an si habeat beneficia in Diocesibus pluribus, possit à quolibet Episcopo cuiusque beneficij ordinari? Et an sola actualis beneficij possessio sine *Fermosa de Offic. & Sacra Ecles.*
- titulo, & collatione, sufficiat, vt quis ordinari queat? p. 259
- VII.** An Episcopus possit ordinare aliquem, qui in sua Diocesi habet pensionem, commendam, aut prebendam, seu alia beneficia? Et an ad titulum Patrimonij, & quale sit sufficiens? Et an possit dispensare in interdictis Episcopus beneficij, vel concedere dimissorias, vt quis ab alio ordinetur? Et quid de episcopo, qui ordinat ad titulum Patrimonij? Et an Clericus possit alienare Patrimonium absque licentia episcopi, si alium idem acquisiuit beneficium, vel alia bona sufficienter pro victu? pagina 262
- VIII.** An contracto iam xre alieno, tempore, quo Patrimonium in titulum alicui collatum est, nondum tamen susceptis Ordinibus, eius pretextu iuste ad Ordines promoveatur, vel ob istam causam post factam Ordinationem, Patrimonij alienationem patiat? Et an donatio Patrimonij absoluit, & illimitate facta Clerico, causa suscipiendi Ordines sacros, ad heredes transmittatur? An vero mortuo donatario, ad donantem reuertatur? Et an sufficiat Patrimonium ab alio donatum sub conditione, vt esset statim, ac ordinando de sustentatione prouisum est? Et an Patrimonium Clerici illi à Patre donatum, vt possit ordinari, sit supputandum inter bona legitima? Et nom Patrimonij bona gaudeant priuilegijs Ecclesiasticorum? Et de aliis? p. 269
- IX.** An Episcopus in aliena Diocesi possit sine licentia conferre suis subditis palmam tonsuram? Et an Episcopus inuitatus ad ordinandum in aliena Diocesi, possit ibi ordinare non solum suos subditos, sed etiam alienos, literas dimissorias suorum Episcoporum reportantes? Et an dans primam tonsuram sine licentia proprii Episcopi, peccet mortaliter? Et an sit nulla collatio primæ tonsuræ ab alieno Episcopo sine licentia proprii Episcopi, non subditos ordinare, hoc est, sine litteris dimissorijs, vulgò *reuerendæ*? pagina 272
- X.** An laicus ordinatus ab alieno Episcopo gaudet fori priuilegio? Et an possit

Series Capitum ,

possit in alia Diocesi celebrare Pontificalia , vel confirmare aliquam afferentem litteras dimissorias sui Episcopi, ut ordinetur , et an quis valeat in locum exemptum , & personas , exercere jurisdictionem ? et an peccet Episcopus si confirmet in sua Diocesi subditos alterius Episcopi , et an Praelatus alienus possit absolvere alius subditum à casibus reservatis ? p. 174

X I. Episcopus ordinans alienum subditum , item & ordinatus sine licentia proprii Episcopi , an contrahant suspensionem , & quas alias penas ? et an Ordinatores , & Ordinati ad titulum falsi Patrimonij , & tituli ? Et an Episcopus , qui ordinat subditum alienum ex rati habitatione , incurrat suspensionem , et an incurrat suspensionem conferens tonsuram in Diocesi aliena ? Et an Ordinatus sine titulo cum sola fidei iussione alimentorum , sit suspensus ? Et remissive de aliis. p. 178

X II. An ad fugiendam jurisdictionem Episcopi domicilij , possit quis ordinari alibi titulo beneficii ? An titulis à Societate IES V , si sint in faceris constituti , debeat aliquid pro Patrimonio ? Et an possit Episcopus ordinare illum , qui in sua Diocesi nullum habet beneficium , & hac intentione sola illi confert ? Et quid de interstitiis ? Et an qui ficto titulo impetrat dimissorias , puniatur ? Vbi an incurrat suspensionem ordinans ficto titulo. p. 187

*Ad Textum in Capite , Cum in diffin-
bendis , X II. hoc titulo in ipso.*
p. 189

*Ad Textum in Cap. Litteras , X III. hoc
titulo in ipso.* p. 190

*Ad Textum in Cap. Non est compos , X IV.
hoc titulo.* ibid.

Q V AEST. I. **A**N suspensio huius Capituli , & aliorum de Ordinato ante legitimam aetatem , sit imposita ipso iure , aut veniat imponenda ;

Et quid ex constitutione Pij II. Et an si quis recipiat Ordines minores extra tempora ante legitimam aetatem , incidat in Bullam ipsius Pij II. latam anno 1401. Et quid si suscipiat Ordines sacros ? Quid autem si ordinatur eum ignorantia crassa , vincibili , aut invincibili ? et an ordinatus ordinibus sacris ante pubertatem teneatur continere ? p. 191

II. An irregularitatem contrahat , qui non expleto 24. anno suscepit ordinem Presbyterij , aut in tempore interdicti , vel sine titulo , vel sine dimissoriis ab alieno Episcopo , aut extra tempus statutum ? Et an suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem , si canat Evangelium , Epistolamque in eadem Missa , incurrat irregularitatem ? Et an suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem , possit celebrare , illa completa sine alia dispensatione ? Vel an sufficiat dispensatio , desumpta ex tolerantia Episcopi ? p. 195

III. An suspensus propter Ordines susceptos ante legitimam aetatem , possit exercere ordines alios iam vitae susceptos ? An poena suspensionis locum habeat in eo , qui ante legitimam aetatem Episcopus est ordinatus ? An Regulares ipso iure suspensi sint , sicut & Clerici , qui ante legitimam aetatem sacros susceperunt ordines ? Et an Praelatus Regularis possit eis impertiri dispensationem , ut ministrent ? Et an suspensus ab aliquo ordine , si ascendit ad superiores , absque eo , quod illos exerceat , efficiatur irregularis ? An gaudeat fori privilegio qui ordinatus est ante legitimam aetatem ? An suscipientes primam tonsuram , & Ordines minores causa evadendi iudicium seculare , peccent mortaliter ? p. 196

IV. An Episcopi ordinantes aliquos ante legitimam aetatem , incurrant suspensionem nostri textus , aut Bullae Pij II. latam etiam adversus sic ordinatos in factis ? Et quare conferens infanti tonsuram ab illius collatione , tantum suspendatur , & conferens eidem Subdiaconatus ordinem , non tantum à collatione illius , sed etiam à ceterorum suspensione dignus sit ? Et à quo talis auferatur suspensio ? p. 198

*Ad Textum in Cap. Dilectus XV. hoc ti-
tulo in ipso.* p. 199
Ad

& Quæstionum.

*Ad Textum in Capite, Consultationi XVI.
hoc titulo.* p.300

QVÆST. I. **A**N Ordines Regularium habentes privilegium, vt possint ordinari Regulares extra tempora, possent eo vti, vbi Concilium Trid. receptum est? An superior Regularis differens ex industria mittere subditum ad episcopum Diocesenum ordinantem, vt postea illum mittat ad alium episcopum, peccet mortaliter, & incurrat pœnas, stante decreto Clem. VIII. 1596. sub die 15. Martij? An pro episcopis in dispensatione interstitionum cum Regularibus, sufficiat sola attestatio superiorum? Et an Prælati possint quoad intersticia dispensare cum suis subditis, vt ordinentur extra tempora? *ibid.*

*Ad Textum in Capite XVII fin. hoc titulo,
De temporibus Ordinationum.* p.302

QVÆST. I. **A**N Episcopus in aliquo casu possit dispensare cum homicida voluntario ad ordines suscipiendos? Et an possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, vt ministret in ordinibus susceptis? Et an possit dispensare in irregularitate, si delictum fuit deductum ad Fori contentiosum, & punctum? An irregularitas orta ex homicidio iusto, sit per episcopum dispensabilis? Et quid de Prælati Regularium? An crimen inducens irregularitatem, si sit occultum, dummodo sit æternum, inducat irregularitatem? p.303

II. An pro homicidin voluntario qualificato, Clericus deponi debeat, vel Curia seculari sit tradendus? An irregularitas ex infamia juris contrahatur, si crimen sit occultum? Et an qui facit opus, cui imponitur inhabilitas, incurrat ipso facto irregularitatem absque sententia? An in dubio si peccator sit publicus, detur ei eucharistia? Et an liceat ministro peccatori scienti, & petenti sibi dari eucharistiam non consecratam ad sacrilegium ipsius, & graue damnum vitandum? p.306

III. An Episcopus conferendo ordines minores in peccato, vel consecrando Christia; peccet? An peccator publicus, celebrando, fiat irregularis, vel *Fermosin. de Offic. & Sacri Eccles.*

ao Sodomita? Vbi etiam ad quæstionem de subintroductis mulieribus, ac de aliis, quæ possunt hic tractari? Et quando delictum dicatur occultum ad effectum, vt queat episcopus dispensare? An Prælati Regulares possint dispensare in irregularitate occulta contracta ex homicidio voluntario? p.308

Ad Titulum, De Scrutinio in ordine faciendo. p.310

QVÆST. I. **A**N Episcopi, seu Prælati recepturi subditos ad ordines, debeant prius informationem recipere de eorum scientia, moribus, & genere? Et qui testes sufficiant ad probandam ordinandi idoneitatem? p.312

Ad Titulum, De Ordinatu ab Episcopo, qui renuncians Episcopatu. p.315

Ad Textum in Capite I. hoc titulo. *ibid.*

QVÆST. I. **A**N Episcopus titularis possit licite Ordines conferre? Et an quemadmodum ex textu nostro requiritur, vt rogatus sit episcopus, qui renunciauit loco tantum ad hoc, vt possit ordines conferre minores, & maiores? sic etiam quando recuticiat Dignitati Episcopali, debeat esse rogatus, vt queat minores ordines conferre? Et an poena textus nostri sit suspensionis censura, vel irregularitas? Et an dum excusat ordinatum ex ignorantia, sit intelligendum de vincibili, aut innvincibili? Et an cum renunciat Episcopos, intelligatur in dubio renunciasse loco tantum, vel loco, & Dignitati simul? p.317

Ad Textum in Capite II. hoc titulo. p.321

QVÆST. I. **A**N Episcopus excommunicatus degradatus, valide conferat Ordines? Et an Episcopus suspensus à collatione Ordinum minorum,

Series Capitum ,

minorum, possit conferre Ordines minores : Et an ordinatus incurrat suspensionem , qui recepit Ordines ab Episcopo excommunicato vitando : Et quid ab Episcopo excommunicato, vel suspenso per vim, aut metum cadentem in vitum constantem : Et an Episcopus consecrationem recipiens ab Episcopo excommunicato, vel suspenso, afficiatur censura aliqua ? p. 322

- II. An ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico , incurrat suspensionem , de qua hic etiam si fiat per metum ? Vbi de aliis, *remissio*. Et an Pontifex possit habere inualidas ordinationes minnrum factas ab Episcopis excommunicatis, vel suspensis ? p. 324

Ad Titulum, De ætate, & qualitate ordinandorum. p. 326

QVÆST. I. **A**N ante septennium prima tonsura , seu tres primi Ordines minores, possint conferri : An detur paruitas matricis in ætate ad Ordines : An Episcopus in Episcopum ordinans infantem ante rationis usum, validè illum ordinet ? An qui vespere ingreditur, annum assignatum pro aliquo ordine suscipiendo, possit mane præcedenti illum sumere : Et per quas demonstrationes existimetur annus completus ? p. 332

- II. An ante septennium possint conferri, & in qua ætate Acolytatus, siue sacri ordines, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus ? Et an ut quis ordinetur Episcopus, requiratur præcisè ætas annorum triginta ? Et quid de suis Coadjutoribus, vel de Pontifice, aut Cardinali ? p. 336

- III. An Episcopus possit ordinare, aut dimissorias concedere filio alicuius sarelitis aut meretricis , aut aliis ? An dies vixestilis suppetetur in ætate ordinandi, aut proficendi ? p. 340

Ad Textum in Cap. I. De ætate, & qualitate ordinandorum. p. 342

QVÆST. I. **D**Ecanatus an sit Dignitas in Ecclesia : Et quæ ætas requiratur ad eam : Et quid de Præpositis ? Abbates qui propriè dicantur in Ecclesia : Quæ eorum dignitas ? Et quam ætatem desiderent ? Et quid de Guar-

dianis , & Prioribus ecclesiarum Cathedralium , aut Religionum : Et quid de Prouincialibus, aut Generalibus ? *ibid.*

- II. Imperatores, Reges, & Magistratus, alique Dignitares seculares , an debeant habere certam, & determinatam ætatem, ut eligi valeant ? p. 352

Ad Textum in Capite, Ex ratione II. hoc titulo in ipso. p. 355

Ad Textum in Capite, Indecorum III. hoc titulo. *ibid.*

QVÆST. I. **C**Vt minori regimen Ecclesiæ concedi nequeat, cum aliqua beneficia, etiam concedantur minoribus annis quatuordecim : Et ætas annorum quatuordecim sufficiat ad personatus sine cura : Et quæ ætas in beneficiis simplicibus, & inferioribus ? Quæ in Collegiatis : Quid de Portionariis , & dimidiis, etiam in Cathedralibus ? Et quæ ætas ad obtinendam pensionem : Et paruuli nomen, in qua ætate concipiatur ? *ibid.*

- II. Personatus nomen, an differat à Dignitate, & officio : Et in qua ætate Canonici in Cathedralibus debeant eligi ? Et an ad receptionem Canonici Doctoralis, Magistralis, seu Scripturarii, exigatur alia determinata ætas, quam requiritur in cæteris ordinariis Cathedralium Canonici ? Et quare ætas annorum quadraginta exigatur in eligendo Canonico Pœnitentiarario ? p. 360

- III. Dignitas Sacerdotalis, & ecclesiastica, an liberet filium à patria potestate ? An Cardinalitia Dignitas : Et an Monachus liberetur : Et an matrimonio inito : An Iudicatura liberet ? p. 364

Ad Textum in Capite, Eam te , IV. hoc titulo. p. 366

QVÆST. I. **A**N qui eligitur ad curatum beneficium, debeat non solum esse in ætate annorum 25. verum & quòd sit in ordine Presbyteratus insignitus, vel intra quod tempus debeatur eum ordinem recipere, ut per se administraret : Et an Episcopo permitteretur de jure communi conferre beneficium curatum Clerico annos quatuordecim ? *Añ*

& Quæstionum.

11. An si Parocho electo, & pacificè possidentem occurrat impedimentum in fine anni: quominus ordinari queat, excusatur? Et an obtrahens Parochialem insufficientem ad victum, teneatur promoueri ad sacerdotium intra annum? Et an Parochus, qui Parochiam suscepit animo dimittendi, & non suscipiendi sacerdotium, possit fructus suos facere? Quid si animo ordinem suscipiendi, & postea mutet voluntatem? Et an possit Episcopus dispensare, vt promotus ad Parochialem Ecclesiam, non assermet intra annum, & durante studiorum tempore, quorum causa dispensat? pag. 370

Ad Textum in Cap. Præterea, V. hoc titulo in ipso. P. 374

Ad Textum in Cap. Queris à nobis, VI. hoc titulo. P. 375

QVÆST. I. **A**N sit culpa mortalis accipere beneficium simplex animo non perseverandi in statu Clericali, aut non ascendendi ad Ordines sacros? Et an qui suscepit primam tonsuram, vel minoribus Ordinibus initiatur animo non ascendendi ad alios Ordines? *ibid*

Ad Textum in Capite, Ad aures VII. hoc titulo. P. 377

QVÆST. I. **A**N Medicus propter euentum mortalitatis infirmi, impediatur ad Ordines sacros promoueri, si peritus, & sollicitus est, ac traditiones artis Medice obseruet? Et an Medicus de publico stipendiatas fiat irregularis, si ex amissione curandi, peccat infirmus? Et an Medicus effectus sacerdos, possit sine peccato mortali exercere artem Medicinæ? Et an Medicinæ ars sit liberalis, & nobilis, sicut Aduocatix? Et an Medici reneantur, eum gradum Vniuersitatis recipiunt, emittere fidei professionem? P. 378

II. An Clericus in sacris exercens Chirurgiam per incisionem, vel adustionem, de Offic. & Satrui Eccles.

nem, sit irregularis, morte sequuta, licet adhibeat necessariam diligentiam? Et an venæ insectio, sit Clericis, & Religiosis prohibita: sic vt incurrant irregularitatem latam in Cap. Tua nos, de Homicidio: & si vulneratus vulnere non lethali mortuus sit Medici, vel propria incuria, incurratur irregularitas? Et an Clericus in minoribus constitutus possit exercere Medicinam sine alia dispensatione Pontificia? p. 383

Ad Textum in Cap. Cum bona, VIII. hoc titulo. P. 386

QVÆST. I. **A**N qui manet suspensus per naturæ beneficium? Et an suspensus ab officio illicitè, consecratur beneficium? Et an suspensus, qui absolutionem obtinuit, possit redire beneficium tempore suspensionis sibi collatum? Et an suspensus, vt prouetur beneficium, debeat per triennium esse contumax, tam in causaciuribus, quam criminalibus? Vel sufficiat, vt per annum contumax perseveret? Et per quod tempus, transacto tali tempore, debeat iudex eum spectare, vt illum priuè beneficium? P. 386

II. An suspensus à beneficio validè accipiat aliud beneficium? Et an suspensus à beneficio, validè suspendatur à iure collationis beneficij, confirmationis, electionis, &c. sibi proueniente ratione beneficij, à quo suspensus est? Et an collatio beneficij facta excommunicato tolerato, sit valida? Et quid de ea, quæ facta est suspensio, vel interdictio? An excommunicatus validè acceperit beneficium, si ante excommunicationem fuerit ei collatum? Et an excommunicatus sit inhabilis ad recipiendas pensiones? P. 390

III. An excommunicatus, cui facta est collatio beneficij, possit post absolutionem retinere, vel acceptare illud, sine noua collatione? Et quid si cum eo fuerit ab Episcopo dispensatum? Et remissio de aliis, P. 393

Ad Textum in Capite, A multis, IX. hoc titulo. P. 394

QVÆST. I. **O**Rdo Episcopalis an necessariò includat Presbyteratum, sub textu nostro, art. I. & art. 7. An laicus possit eligi in Episcopum? Et an cum quis eligitur, seu consecratur Episcopus

Series Capitum,

Episcopus debeat promittere continentiam? Et an Subdiaconus debeat continentiam vouere expressè, aut tacitè, cum ordinatur, sicut facit qui ordinatur Diaconus, & Presbyter? Et an hæc obligatio sit à natura Ordinum sacrorum, seu ex iure tantùm ecclesiæ? Et an facit Ordo ante rationis usum, aut post eum ante pubertatem, obliget ad continentiam; & sic, vt cœlibatus sit de eius essentia? p.396

- II. An possit ecclesia instituere, vt initiati in minoribus, aut in posterum initiandi, sint ad matrimonium inhabiles, perdantve priuilegium Clericale, si continere nolint? Et an teneatur voto initiatus minoribus Ordinibus, existimans votum castitatis illis annexum, dirimere subsequens matrimonium? Et an constitutus in sacris teneatur, si non castè vixerit opere, aut mente Sacerdoti illam circumstantiam detegere? Vbi de ratione, qua Clerici in sacris tenentur ad continentiam, & castitatem? p.399

*Ad Textum in Capite, Tuam in Domino,
X. hoc titulo in ipso.* p.403

*Ad Textum in Capite, Cum contingas, XI.
hoc titulo.* p.405

QUEST. I. **A**N Abbates, qui ex textu nostro possunt minores Ordines conferre, propriè dicantur illi Rectores ecclesiarum Parochialium, qui vulgò in Regno Galliciæ, & in aliis Regni partibus vocantur *Abades*; seu illi, qui dignitates in ecclesiis Cathedralibus habent, vel dignitatem primam in collegiatis, eo nomine nuncupati, seu illi, qui apud nos Hispanos sunt Abbates S. Isidori Legionen. Abbas *de Alcalá la Real*, Abbas *de Rances Bales*, Abbas *de Arba*, & alij huius generis, seu illi, qui sunt Abbates Præpositi Religionum Monachalium, vt S. Benedicti, S. Basilij, S. Bernardi, aut Abbas Peromontren. et numquid decisio textus nostri porrigatur ad Priores ecclesiasticos Conuentuum Ordinum militariũ Diui Iacobi, Diui Ioannis Alcantaræ, aut Calatræ, aut ad alios huius generis consistentes in aliis Regnis ultra hos Castellæ? p.406

II. An si Abbas Benedictinus contulit Ordines minores non sibi subditis, qui postea alios Ordines susceperunt, & in illis ministrarunt, posuerit sic ordinatos sub obligatione reiterandi Ordines? Et an Abbates intulati possint conferre Ordines minores laicis sibi non subditis, si episcopi licentia existat? Et an Abbates conferentes tonsuram, vel minores Ordines aliis, quàm suis subditis regularibus, incurrant suspensionem? p.409

III. An Abbates Benedictini, aut alij, attento Concilio Tridentini decreto, sessione 23. cap. 10. taliter non possint dimissiones concedere suis subditis, vt eas concedentes in omni euentu incurrent suspensionem, aut alias penas? An Nouitij possint suscipere Ordines minores à suis Abbatibus Regularibus? Et an Abbates conferentes Ordines minores Nouitiis, incident in suspensionem? Et quid si concedant dimissiones Nouitio? An aliqui Abbates possint hodie suis subditis conferre Ordines minores? An Monachi Benedictini incurrant suspensionem, si non videntur habito præcepto in Clm. 1. §. *Siquis autem*, de statu Monachorum? p.412

- IV. An simplex Sacerdos ex concessione Pontificis, possit conferre Ordines minores? Et an Pontifex possit ante consecrationem concedere simplici Sacerdoti, vt conferat minores, & maiores Ordines? Et an possit dispensare, vt simplex Sacerdos conferat Ordinem Subdiaconatus, aut Diaconatus? Et quid vt possit aliis Ordinem Presbyteratos conferre? Et an possit dare facultatem, vt Diaconus alium Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordinet? Et an Pontifex dispensare queat, vt femina iniicietur prima tonsura? Et an irregulares possint ordinari prima tonsura, sine præuia dispensatione? p.415
- V. Episcopus, an possit non episcopo facultatem committere Ordines conferendi, seu Cor episcoporum et Abbates, qui ordinarij sunt, & habent jurisdictionem, quasi episcopalem, possint omnia, quæ sunt jurisdictionis, sicut episcopi in suo territorio? p.419

*Ad Textum in Capite, Intelleximus, XII.
hoc titulo in ipso.* p.424

Ad

& Quaestionum.

*Ad Textum in Capite, Accepimus, XIII.
hoc titulo in ipso. ibid.*

*Ad Textum in Capite, Cum sit ars, XIV.
hoc titulo. p. 425*

- QVÆST. I. **A**N Sacerdotis Presbyteri officium sit idem in Ecclesia exercere, ac ille, qui habet in Parochiis animarum curam? Et in quo consistat utriusque obligatio? p. 426
- II. An Parochi, sen Presbyteri teneantur rudimenta Fidei Christianæ docere, & explanare suis Parochianis? Et an nulliter Ordines suscipiat ille, qui non fuerat sanæ mentis? p. 429

Ad Textum in Capite fin. De etate, & qualitate ordinandorum? p. 430

- QVÆST. I. **A**N litterati in aliquo modo possint ordinari, aut beneficiari? Et an Episcopus possit dispensare cum illiterato habente aliquod principium Grammaticæ ad ordines? Vbi nonnulla de illiteratis? An collatio beneficii facta imperito, aut illiterato, sit ipso jure nulla? Et an facta irregulari sit irrita ante Iudicis sententiam? p. 431
- II. An possint Episcopi aliquoties examinare Parochos curam animarum exercentes? Et quid de Vicariis perpetuis, remissis? Et an possint ad habitum reexaminare simplices Sacerdotes approbatos ad Consecrationes? Et an Regulares semel examinati, possint in eadem Diocesi ab eodem Episcopo, vel saltem in successore iterum examinari? Et an qui reputatur dignus ad unam Dignitatem, si eligatur ad aliam, debeat tunc etiam dignus reputari? p. 435

1200 1210 1220 1230 1240 1250 1260 1270 1280 1290

TOMVS SECVNDVS.

De Officiis, & Sacris Ecclesiæ.

Ad Rubricam, & Titulum XV. lib. 1. Decretal. de sacra Vnctione, cum Cap. 1. & suis §§. p. 1

- A**N Vnctio consecrationis Episcopalis, differat à Regia, & à Pontificia? Et quare Rex, & Imperator in huiusmodi vnguntur tantum oleo, Papa, & Episcopus in capite, & Chrismate etiam? Et cur episcopo, & Papæ consecrandi vngantur manus, & caput? Et quibus Regibus Christianis olim jus vngendi fuisse? p. 5
- II. An Vnctio non facta in consecratione Episcopo Chrismate confecto ex oleo, & balsamo, sit supplenda, & iteranda per tres Episcopos? Et an quando aliquid est relictum in consecratione episcopali, sit semper eodem modo reiterandum? Et an consecratio episcopalis ministrata cum opinione probabili, sit reiteranda cum conditione? Et an sit necessaria mixtio balsami cum oleo? p. 10
- III. An si consecrans aliquem in episcopum, adhiberet prius Vnctionem Chrismaticam, & postea traditionem libri, consecratio sit tantum illicita, aut invalida? An episcopus consecrandus, si non fuerit insignitus Sacramento Confirmationis, peccet mortaliter? Et an Consecratores? Et an in consecratione episcopi, contrahatur ab episcopo matrimonium spirituale? Et an peccet mortaliter episcopus consecrator, qui in episcopali consecratione vteretur Vnctione Chrismatica absque balsamo? pag. 12
- IV. An Chrisma adhibendum in consecratione, sit benedicendum ab episcopo? An Episcopus peccet mortaliter, si in consecratione episcopali adhibeat Vnctionem Chrismaticam confectam ex balsamo adulterino? Vel si vteretur Vnctione Chrismatica alterius anni? pag. 14

De Sacramento Extreme Vnctionis, ibid.

- QVÆST. I. **A**N Vnctionis Sacramentum immediatè fuerit institutum

Series Capitum,

- institutum à Christo Domino, & quando? An probetur ex D. Iacobi epistola Canonica, Cap. 5. vers. 14. et ex Evangelio D. Marci, Cap. 6. vers. 13. et an fuerit institutum in illis verbis Ioannis 20. *Quorum remisistis peccata, &c.* et num sit vnum specie infima? et qualiter diffiniatur? *ibid.*
- II. An oleum oliuarum sine admixtione balsami, sit omnis materia Sacramenti Vnctionis? Et num debeat esse benedictum ab Episcopo? Vbi de aliis circa materiam? et circa formam? et quæ dicatur materia proxima? *p. 16*
- III. An si pro administratione huius Sacramenti, addatur oleo consecrato maior quantitas olei non consecrati, remaneat, hoc non obstante consecratum? An vna gutta olei sit sufficiens in vnaquaque Vnctione? et an benedictio olei sit de necessitate Sacramenti, aut solum præcepti? et an sit de necessitate quod fiant Vnctiones in formam Crucis, & manu immediata Sacerdotis, aut virgula? *p. 20*
- IV. An forma deprecatoria in Sacramento Extremæ Vnctionis, sit de necessitate Sacramenti? Et an Vnctio debeat applicari ad huiusmodi Sacramenti effectum omnibus partibus? et quid queat Parochus facere in casu necessitatis, vt pestis? Seu an debeat in tali tempore ministrare extremam Vnctionem, & Eucharistiam cum periculo vitæ? *p. 22*
- V. An possit permittere Pontifex tempore pestis ex penuria Sacerdotum, vt queat ministrari Sacramentum hoc ab vnica Vnctione? Et an sit validum hoc Sacramentum ministratum in qualibet parte corporis extra sensus? Vel sit de necessitate quod fiant septem Vnctiones, vel quod vtrumque organum vnus sensus inungatur, Vbi de Vnctione Sacerdotum, & de ordine Vnctionis faciendæ? Et an sit de necessitate Sacramenti, vt sensus, qui vngitur nominetur? *p. 26*
- VI. An recepturi hoc Sacramentum, debeant esse rationis capaces, vel queat ministrari puero, de quo dubium est, num habeat vsum rationis? Et an illis, qui inciderunt in amentiam, sit in periculo mortis ministranda extrema Vnctio? Et an pueri in articulo mortis sint vngendi, quando sunt capaces Sacramenti Eucharistiae? Seu si ministranda Extrema Vnctio adulto in periculo mortis, statim post susceptum Baptismum? Et an teneatur Parochus si cognoscat per confessionem puerum, nunquam actualiter peccasse, ministrare Extremam Vnctionem? *p. 29*
- VII. An moribundus sit inungendus tempore interdicti, non valens alia Sacramenta recipere, si non habet Bullam cruciatam? An sit absolvens moribundus, qui non vult recipere Extremam Vnctionem? Et an vt conferatur debeat suscepturus infirmari lethaliter? et sic possit dari lethaliter vulneratis, vel peste percussis, aut læsis morfu viperarum. Item & in partu, deficiente, seu senio confectis. Vbi quænam dispositio requiratur in suscipiente, seu debeat prius suscipi Eucharistia? Et in quo statu infirmitatis sit conferendum? *p. 33*
- VIII. An sit necessarium vt infirmus in lecto iaceat ad conferendum Vnctionis Sacramentum? Et an in infirmitate diuturna, possit infirmus bis vngi? Vbi num iterum conferendum sit collatum iam semel infirmo, non periculoso, si postea laboret periculose? An cæci à natiuitate, vel mutilati debeant vngi in partibus propinquantibus, partibus abscissis? Et an de facto B. Virgo receperit hoc Sacramentum? *p. 38*
- IX. An solus Episcopus sit propriè Minister huius Sacramenti, & Parochi, seu alij Sacerdotes ex gratia tantum? Et an quilibet Sacerdos possit validè illud conferre, etiam si Religiosus sit, aut saltem Parocho nolente? Et num liceat Parochis præbere laicis oleum Extremæ Vnctionis, vt ipsi infirmos vngant ad sanitatem recuperandam, seu Diaconis, aut Clericis in minoribus, vel mittere ad infirmos: vt ipsi eo vngantur? *p. 40*
- X. An plures Sacerdotes simul, aut aliquis alius cum Parocho possint ministrare hoc Sacramentum? Et an vt ritè administraretur, requiratur quod Sacerdos sit expositus, & ad confessiones audiendas approbatus? An Sacerdos moribundus possit seipsum vngere, vel solus administrare, & sibi responderi? An alius Sacerdos debeat perficere Sacramentum Extremæ Vnctionis, si primus morte præventus, aut ob aliam causam non perficiat? *p. 44*
- XI. An excommunicatus nominatim, vel suspensus, possit in articulo mortis ministrare

& Quæstionum.

ministrare infirmo Sacramentum Extremæ Vnctionis? Et num Sacerdos existens in peccato mortali? Vel num Parochus excommunicatus, aut suspensus possit dare licentiam, vt alter Sacerdos ministret hoc Sacramentum? An Episcopus hoc Sacramentum ministrans, debeat vngere oleo; at vero Chrismate; et an si Parochus portet domi oleum Extremæ Vnctionis timens de nocte ad moribundum vngendum vocari, secluso scandalo, peccet mortaliter? An ægrotus si non fuerit confessus, & sit in articulo mortis, teneatur Parochus cum periculo vitæ Sacramentum Extremæ Vnctionis illi ministrare? p. 44

XII. An Parochus ratione officij teneatur ex iustitia hoc Sacramentum Fidelibus ministrare? sin autem mortaliter peccet, si petenti neget? An simplex Sacerdos teneatur sub peccato mortali administrare hoc Sacramentum tempore necessitatis, si licet, & facile possit; et an peccet mortaliter si administret hoc Sacramentum, prætermis- sis præcibus ab Ecclesia solitis præcan- ter poni? et an Parochus cum periculo vitæ teneatur illud ministrare, infesto pesti, qui antequam incideret in amentiam, incidit in peccatum mortale, de quo habuit atteritionem tantum? p. 48

XIII. An qui post ministratum Sacramentum Extremæ Vnctionis, omittit dicere rursus præambulos, quos propter periculum instans non præmisit, & etiam quæ solent dici post illum ministratum, peccet mortaliter? Vel peccet si illud administret in necessitate, sine vestibus ab ecclesia præscriptis? Vbi de aliis? et an in casu necessitatis Sacerdos non habens Clericum ad responsiones, possit vti ministerio feminae sine peccato? et an hoc Sacramentum conferat effectum suum post omnes Vnctiones, aut post primam tantum? p. 49

XIV. An præcipuus effectus huius Sacramenti, sit remissio peccatorum venialium? et etiam sit eius præcipuus effectus tollere reliquias peccatorum. Et quæ illæ dicantur? et an tribuat aliquando sanitatem corporis? An Pontifex possit præcipere vsum Sacramenti Vnctionis, & contra transgressores penam imponere? Seu an detur casus, in quo infirmus ex defectu aliorum medio:um

obligetur ad hoc Sacramentum suscipiendum? p. 52

Ad §. Quia verò Christus, dicti Cap. vnici, nostri simili. p. 55

Ad §. Per frontis Chrismationem textus nostri. p. 56

De Sacramento Confirmationis.

QVÆST. I. AN Sacramentum Confirmationis colligatur ex sacris Litteris? An sit à Christo Domino institutum? Et quando? Quibus nominibus nuncupetur? ibid.

II. An Chrisma sit materia remota Sacramenti Confirmationis? An mixtio balsami in Chrismate, sit de necessitate huius Sacramenti? Eran debeat esse benedictum? Et ab Episcopo? Vbi de consecrato vnguento? p. 60

III. An materia Sacramenti Confirmationis fuerit ab Ecclesia, an à Christo instituta? Sitque de necessitate Sacramenti? Et qualiter conficiatur hoc sacram vnguentum? Et quando? Qualisque benedictio Episcopi in Chrismate requiratur? Vbi de ritu huius Sacramenti in benedictione Chriftatis? Et de proxima materia huius Sacramenti? p. 67

IV. An impositio manuum sit essentialis materia proxima Confirmationis diuersa ab Vnctione? An hæc Vnctio de necessitate Sacramenti debeat fieri in fronte, & in forma Crucis, & quod fiat Vnctio manu Episcopi, & pollice dextro? Et num sint vngendæ aliz partes corporis? Vbi de alapa, & panno, quo circumcingitur frons, Chrisma? p. 69

V. An forma huius Sacramenti eadem sit apud Græcos, ac est apud Latinos? Sitque de necessitate Sacramenti? Vbi an omnia eius verba sint essentialia ad valorem Sacramenti? Sitque necessaria expressa inuocatio sanctissimæ Trinitatis? Seu sufficiat dicere verba, *Confirmetur, & signetur* seruus Christi, aut alia verba æquipotentia? Possitque Pontifex aliqua mutare? p. 73

VI. An possit Episcopus benedictione à se composita, sacrum oleum, & Chrisma consecrare?

Series Capitum ,

consecrare : Et an in nouo orbe, amisso Pontificali, quod per plurimos annos nequeat haberi, possit episcopus licite consecrare Chrisma, & sanctum oleum benedictione à se composita : et an possint valide Sacramenta Confirmationis, & extremæ Vnctionis diuictis oleis ministrari : Et an possit Papa prohibere Episcopo, ne Sacramentum Confirmationis conferat : An si Episcopus omitat aliquam ceremoniam appositam in Pontificali pro benedictione Chrismatis, dicatur, hoc non obstante, Chrisma benedictum? p.79

VII. An Episcopus solus sit Minister ordinarius Sacramenti Confirmationis : Et an possit etiam ex delegatione Pontificia hoc Sacramentum administrare simplex Sacerdos : Seu an Presbyter sit sufficiens Minister, quamuis peccet in conferendo : Et qua ratione conveniat Episcopo esse Minister ordinarius huius Sacramenti : Et an seclusa Romani Pontificis prohibitione, solo Iure Diuino attento, Presbyter ex solo sui Episcopi assensu, valide confirmet : et an hodie regulares missionarij in terris infidelium ministrare queant hoc Sacramentum? p.82

VIII. An Diaconus, seu alius Clericus non Presbyter, possit ex commissione Pontificia ministrare, & conferre Sacramentum Confirmationis : An Abbat : Seu an possit Pontifex dispensare ad illud administrandum per Sacerdotem solum priori ordinatione consecratum : Et an soli Pontifici competat priuatiuè talis dispensandi potestas, vel etiam Episcopo : Vel an possit Pontifex dispensare, vt simplex Sacerdos consecrare queat sanctum Chrisma : Et an si sine causa dispense, vt simplex Sacerdos conferat Sacramentum Confirmationis, sit dispensatio valida : Et an Pöti- sex tantum electus, & nondum consecratus in Episcopum, possit hanc potestatem simplici Sacerdoti concedere : Vel an facultas talis concessa simplici Sacerdoti, expiret mortuo Pontifice : Vel si sit concessa ex causa, ea cessante, expiret : An Regulares missionarij in partibus infidelium : per se ipsum in nouo orbe, habeant à Sede Apostolica privilegium ministrandi hoc Sacramentum? p.88

IX. An consuetudo sit potens concedere Presbyteris facultatem administrandi Sacramentum Confirmationis, &

benedicendi, siue consecrandi Chrisma : Et quid in hoc potuerit Græcorum consuetudo : Vbi de vsu commiscendi oleum cum Chrisma : Et eueugumeni si ad Episcopum deferri non possint, à Presbytero de licentia Episcopi queant consignari, & illis manus imponi : An Episcopus hæreticus degradatus, vel excommunicatus possit valide confirmare : Et an Episcopus non confirmatus, peccet mortaliter alios confirmans : Et an Episcopus, dum administrat hoc Sacramentum, debeat esse sine conscientia peccati mortalis, & habere intentionem saltem virtutalem? p.92

X. An saltem peccet mortaliter Episcopus, qui ordinat illum, qui non est confirmatus : Vel sic peccet ordinatus non confirmatus : An peccet mortaliter confirmans in sua Diocesi subditos alterius Diocesis : Vel possit sine graui peccato confirmare in aliena Diocesi sine expressa licentia proprij Episcopi : Vel debeat esse ieiunus, dum confirmat : Aut confirmare in ecclesia : Et an Episcopus non confirmans in sua Diocesi, opportunis temporibus, peccet mortaliter : Vel an queat confirmare interdicti? p.98

XI. An Episcopus debeat admittere ad Sacramentum Confirmationis omnes homines, etiam iuuant, & adultos : Seu requiratur ætas determinata : Et quæ sit conuenientior : Et sub qua dispositione debeat esse adultus : Aut numquid sit præmittenda confessio in habente peccatum? p.102

XII. An possit Pontifex dispensare, vt infantes ante usum rationis confirmentur : An adultis possit ministrari hoc Sacramentum in articulo mortis : vel infantibus ante usum rationis mortuis : Et an hodie in nouo orbe, & in partibus infidelium, vbi feruet persecutio, statim post Baptismum ante usum rationis infantes sint confirmandi : Et an in aliquo casu in articulo mortis teneatur quis sumere Sacramentum Confirmationis : Et an infans in articulo mortis sit confirmandus, non obstante, quod non nisi sepeennis sit ministrandum? p.105

XIII. An perpetuò amentes possint valide confirmari : Vel sint de facto confirmandi : Et an xgrosis, & constitutis in periculo mortis ministraretur : Et an eueugumeni possit hoc Sacramentum

& Quaestionum.

mentum Confirmationis ministrari? Et an si Episcopus confirmaret infantes ante usum rationis, absque iusta causa, peccet mortaliter, siue venialiter, aut nullo modo? p. 106

XIV. An Sacramentum Confirmationis sit ad salutem necessarium ex vi suae institutionis? Vel praecepti Divini positivi? Seu an sit aliquod praeceptum ecclesiasticum suscipiendi illud? Vel an quis peccet mortaliter non suscipiens hoc Sacramentum Confirmationis? Vel saltem sit peccatum veniale illud non recipere ex negligentia? Et an possit Pontifex praecipere suspensionem huius Sacramenti sub peccato mortali? p. 109

XV. An de necessitate Sacramenti Confirmationis, sit necessarius Patrinus, & quod ipse sit confirmatus, ut contrahat cognationem, alias non? An plures in numero cum qua obligatione? Vbi de Religiosis, ac vero respectu uxoris? Vbi etiam breviter de effectibus, quos producit Sacramentum Confirmationis? p. 113

Ad Rubricam, & Titulum, De Sacramentis non iterandis. p. 117

QVÆST. I. **A**N ratio non iteranda Sacramentis, dependeat à caractere, qui imprimitur illorum susceptione? Et in quibus Sacramentis hæc characteris impressio contingat, in quibus verò non? ibid.

II. An caracter ita sit indelebilis, ut etiam post mortem, tam in Beatis, quam damnatis permaneat? Et an ita in alia vera permaneat, ut maneat cum potestate sibi annexa ad valide recipienda, vel danda alia sacramenta? Et an Circumcisio in lege veteri caracterem imprimeret? Et an si, v. g. Matrimonium imprimeret caracterem indelebilem, posset relictus etiam inter duos conjuges? p. 121

III. An quia Rubrica nostra inscribitur de Sacramentis non iterandis, congruè nihilominus agi possit de ceteris Sacramentis reiterabilibus, & de eorum usu, administratione, ac subjecto, cui ministrantur? Vbi quid sit Sacramentum, quibus nominibus sumatur, & quid sit signum? An Christus Dominus ea instituerit? Quo in loco? Qua ratione? Quæ sit eorum natura? Et quo inquam

numero in lege gratiæ fuerint instituta, ac de aliis breviter? p. 123

IV. An in lege Evangelica fuerint necessaria Sacramenta? Et an constent essentialiter ex rebus, & verbis? An Christus materiam, & formam Sacramentorum determinaverit pro toto orbe? An detur in omnibus materia proxima, & remota, determinata ex Christi institutione? Et an requiratur quod materia, & forma eorum simultate temporis coexistent? p. 131

V. An Ecclesia possit variare materiam Sacramentorum à Christo assignatam? Quid de variatione formæ? Quibus modis contingat? Et an in coniunctione materię, & formæ Sacramentorum, detur paritas materię? An detur in verbis formæ Sacramentorum? Et an ea detur in interruptione formæ Sacramentorum? An quis peccet mortaliter variando formam, & materiam? Et quid si formam absolutionis variet in Sacramento Pœnitentiæ? dum tamen verba significant actum iudiciale? p. 134

Ad Textum in Capite, Pastoralis I. hoc titulo, De Sacramentis non iterandis. p. 138

QVÆST. I. **Q**Uare ordinari in Subdiaconum, deficiente manus impositione, non iterum ordinetur, sed cautè sit supplendum quod incautè fuerat prætermissum? Et quare idem dixerit Pontifex de Confirmato, non Chrismatis, sed olei Unctione? Cum revera Subdiaconus ordinatus cum Calice non consecrato, debeat iterum ordinari? Et sic iterum confirmari qui tantum oleo fuerit confirmatus, cum Christina necessarium in administratione Sacramenti Confirmationis videatur? p. 138

DE SECUNDA PARTE Textus nostri.

QVÆST. II. **A**N Pontifex possit si balsami copia defuerit, dispensare, ut Sacramentum Confirmationis administraretur eum solo oleo oliuatum? Seu an præcipere, ut in articulo

Series Capitum,

articulo mortis confirmetur aliquis cum solo oleo, si balsamum non inueniretur: sic ut valeat taliter hoc Sacramentum, ut denuo præstandum non sit, seu iterandum, saltem sub conditione? p. 146

III. An quoties probabilis opinio fect aliquod Sacramentum non fuisse validum, possit quis illud sub conditione repetere? Et quid posita conditione saltem in mente? Et an sit peccatum mortale reiterare Sacramenta Baptismi, Confirmationis, & Ordinis, si adsit tantum in scrupulo de eorum validitate? Seu reiterare formam Sacramentorum sine causa supra eandem materiam? An possit præcipere Pontifex, ut in articulo mortis, deficiente materia certa, ministrantur Sacramenta in materia dubia? p. 148

IV. An si Episcopus proferat formæ verba, antequam applicetur materia, vel è contra, ordo sit iterandus? An si adsint opiniones probabiles pro validitate, vel nullitate alicuius ordinis, teneatur quis in hoc casu ordinem denuo suscipere? An Pontifex suppleat defectum jurisdictionis, ministrantibus Sacramentum cum opinione probabili? Vel suppleat illam in ministratore Sacramentorum, stante errore communi absque titulo colorato? Et an qui bis Sacramentum Confirmationis contulerit, vel suscepit, irregularitatem incurrit? Idemque interrogatur de suscipiente bis ordinem aliquem, aut Baptismum? p. 151

Ad Textum in Capite II. Apobu hoc titulo, De Sacramentis non iterandis.

p. 156

Q^{uest.} I. **Q**uæ corpora mortuorum sepulta à Schismaticis, non sunt exhumanda, cum è contra inquam, si sepeliatur excommunicatus denunciatus, eius corpus sit proijciendum extra ecclesiam, si ab aliis decerni possit: et num idem contingat si sepeliatur Paganus, & Infidelis: sic ut egeat noua benedictione, seu consecratione Ecclesia, eò quòd sit polluta? Et num polluat Ecclesia ex sepultura hominis inter hili? Seu an reiteraretur Episcopi consecratio? Sive suppleatur aliquo in ea deficiente? p. 157

II. An ad valorem Sacramentorum sit necessaria fides Ministri? Vel saltem requiratur probitas, seu sanctitas Ministri: ita ut alius debeant repeti Sacramenta, vel tantum dicatur necessaria, ut licet administraret? An sit licitum petere Sacramentum extra mortis articulum à Ministro non tolerato, seu à Ministro malo tolerato, & parato etiam extra casum necessitatis, seu non parato? Et an liceat petere à malo Ministro existente tantum in peccato mortali? p. 159

III. An Minister per accidens ministrando Sacramenta, peccet mortaliter, aut venialiter? An qui vult suscipere Sacramenta ab aliquo Ministro, reatur inquirere, num sit improbus, aut probus? An exercentes præcisè sine Sacramentorum consecratione functiones, & actiones ordinis, existentes in peccato mortali, peccent mortaliter? Et quid de Episcopo benedicente scias vestes, conficiente Chrisma, consecrante ecclesias, aut habente conditionem ad populum? Et de Parocho benedicendo aquam, aut assistendo matrimonio, aut de exercente sacramentalia? p. 163

Ad Textum in Capite fin. De Sacramentis non iterandis.

p. 165

Q^{uest.} II. **A**n manes impositio in ordine Presbyteratus, ac Diaconatus, ita sit de essentia istorum ordinum, ut ea omissa, & si alia materiæ necessaria posita sint, Sacramentum Ordinis iteretur, aut sufficiat sola suppletio manuum? Et quot manus impositiones iustitiantur visitæ? Vbi de ritu Ordinis Presbyteratus Latine, & Græcè Ecclesiæ, item & Armenicæ? p. 166

III. An si in aliqua ordinatione non fuit applicata debita materia, possit die sequenti adhiberi, non expectando aliam ordinationem? An si Sacerdos, ac Episcopus non tetigit vasa facta, aut illud instrumentum, in cuius potestione imprimuntur characteres, teneatur iterare ordinem, tam in Presbyteratu, quam Diaconatu, & Subdiaconatu? Et an qui tetegit tantum Calicem, & non Patenam, valide sit ordinatus? Et de aliis remissivè? An episcopus possit ordinare

& Quaestionum.

ordinare extra tempora Subdiaconum, qui susceperat ordinem Subdiaconatus, aut Diaconatus, aut Presbyteratus cum aequali intentione, & protestatione illud non suscipiendi? Et an habuerit Ecclesia auctoritatem, & potestatem determinandi materias, & formas specificas ordinationum, eo quod Christus Dominus in hoc Sacramento in genere tantum, ut in aliquibus instituerit, precipiens reb?, & verbis aptis ad significandam practicè gratiam, & effectum Sacramentorum ea confici? p. 170

- III. An character per constitutionem Ecclesie circa materiam, & formam ordinum imprimi valeat, & qualiter? Et an cum quis ordinando vngitur, debeat in simul orationes dicere? Et quid fieri, si aliquid deficiat, seu orationes medietatem alius episcopus possit supplere defectus ordinis collati ab illo, qui constituit manus impositio Presbyterorum ad incrementum cum Episcopo, sit tantum ceremonialis, & supplenda? Et quando sit locus supplementationi, & non iterationi iuxta speciem textus nostri? p. 177

- I V. An qui administravit Sacramentum Ordinis, vel Baptismi, invalidè tenetur cum periculo honoris, & vitæ manifestare hunc defectum? p. 177

Ad Titulum, De filijs Presbyterorum, & alijs illegitimis nati, in ipso. p. 181

Ad Textum in Cap. 1. Cap. 1. materia XIV. & Cap. fin. hoc titulo, & Cap. 1. & 11. eodem lib. 6. p. 181

QVÆST. I. **F**ilij Presbyterorum, & ceteri ex fornicatione nati, quare ad ordines non promoveantur, cum alias expostis, ut filij legitimi repellantur ad prædictos effectus, item & ad officia? An Bastardi, ac spurij possint officia Reipublice obtinere? An filij Presbyterorum ante Presbyteratum concepti, valeant ordinari, & beneficiarii in hæc irregularitas imponatur etiam parentibus? p. 181

- II. An sit legitimus reputandus ille filius, qui etsi expostus non sit, eius vero parentes non reperiuntur? Vel quando natus est ex matre habente virum, à quo creditur genitus, sed reuera est genitus ab alio? Vel teneatur credere matri dicenti cuius viri sit filius? An filius genitus à conjugatis post matrimonium ratum, & non consummatum, & utriusque conjugis, aut alterius in Religione professionem, sit legitimus, & irregularis? Vbi quid si vix ordinetur, & de expresse, ut dispensetur? An professione filij

Terminus de Offic. & Sacris Ecclesie.

illegitimi tollatur irregularitas, quoad ordines, & beneficia? p. 185

- III. An ingressus solus religionis absque professione auferat irregularitatem illegitimitatis quoad ordines, & beneficia? An quoad Prelaturas ingressus, sine professione tollat sine dispensatione Papæ illegitimitatem? Et quid respectu Monialium, ut Abbatis, seu Prioris? Hæret an omnis illegitimus reddatur per professionem solemnem, legitimatus, & aptus ad omnes Prelaturas, & dignitates, seu officia intra Religionem obtinenda, aut ad Episcopatum Vicariatum, vel Ministerium, seu Prioratum alicuius Conventus? p. 189

- IV. An sit illegitimus absque dispensatione ordinatus? Et deinde ingrediatur religionem, & in ea profectus possit non solum promoueri ad alios ordines, verum in susceptis ministrare absque dispensatione? An hodie per privilegia concessa religionibus, possint absque dispensatione Pœnitentia, & ex sola electione facta ab habentibus potestatem eligendi professi obtinere Prelaturas, & dignitates in suis religionibus, seu sine dispensatione per generales, & provinciales seorsum? Et si filius nascatur ex parentibus professis, sine adstrictis castitatis voto, an sine professione in religionem censetur legitimus ad ordines, & beneficia absque ulla dispensatione? p. 193

- V. An illegitimus occultus? Incurrat irregularitatem? An Pontifex legitimando illegitimum, habilitet illum quoad spiritualia, & temporalia, sicut habilitaretur legitimatus per subiequens matrimonium? Et an si illegitimus dispensetur à papa quoad ordines, intelligatur dispensatus ad omnes ordines, & sacros, & beneficia simplicia? Ad parsonatus, ad Curatam, dignitates, & Episcopatus? Et an facultas concessa superioribus Religionum ad dispensandum cum suis subditis illegitimis ad omnes Prelaturas potrigatur etiam ad obtinendam dignitatem Generalatum? p. 196

- VI. An dispensatus quoad omnes ordines, beneficia & dignitates, censetur dispensatus quoque ad Episcopatum, & Cardinalatum? An dispensatus ad beneficium possit obtinere non solum simplex, verum, & Curatum Canoniarum, dignitatem, & etiam primam post Pœnitentialem in Cathedralibus, & Collegiatis, & ad duo inferiora beneficia? & sic ut vno dimisso, possit aliud obtinere? Vbi de alijs commissi? Et an hæc dicta de dispensatione procedant quoque in legitimato à Pontifice? p. 203

- VII. An illegitimus dispensatus ad ordines, intelligatur, & eo ipso ad pensionem? An dispensatus

o dispensatus

Series Capitum,

dispensatus illegitimus, ut Clericus fiat, intelligatur tantum ad primam tonsuram? An dispensatus ad dignitatem inferiorem vi talis dispensationis, eligi possit ad dignitatem superiorem, aut e contra? An illegitimus in seculo dispensatus ad omnia, & quaecumque beneficia, hoc ipso possit eligi ad Prælaturas, ac dignitates regulares? Et an illegitimus, cui dispensatum est à Papa, ut possit obtinere beneficium Curatum, si postea efficiatur Religiosus, egeat noua dispensatione, ut regularis fiat irregularis? Et an irregularis illegitimus, qui suscepit in seculo sine dispensatione ordines sacros, possit post religionis ingressum, non solum promoueri ad alios ordines, verum, & in susceptis ministrare absque alia dispensatione? An Religiosus dispensatus ad gradus, honores, & dignitates ordinis, necesse sit, ut exprimat qualitatem illegitimitatis? Num spurcus sit naturalis, sacrilegus, aut incestuosus? p. 108

VIII. An episcopus possit etiam cum illegitimis, quibus habet dispensare in sua diocesi quoad ordines, & beneficia, sicut papa in vniuerso orbe, & qualiter? An Capitulum, sedē vacante, hoc idē possit? An ad Canonici, & dimidia portionem? An ut ordinatus illegitimus possit ad sacros ordines accedere, & in receptis ministrare? Et quid cum irregulari ex occulta illegitimitate? Et num cum proprio filio? Quid de Commissario Cruciatę, ac delegato Papę, vel Rege? p. 111

IX. An Episcopus promouendo ad ordines illegitimum, seu alium, qui de iure communiter promoueri non potest, in casibus tamen, in quibus potest dispensare, intelligatur cum eo dispensasse? An possit dispensare cum illegitimo ad pluralitatem beneficiorum simplicium? Et ut dispensatus à Papa ad vnum simplex beneficium, possit aliud obtinere Episcopi dispensatione? An possit dispensare dum Clerico coniugato? Et an dispensatio presumatur, si illegitimus in habitu, & tonsura incedat? Et an dispensatus per suum Episcopum possit beneficiari in diuersa diocesi? Et de aliis pro praxi? p. 117

X. An filius in dubio presumendus sit naturalis? Hoc est natus ex concubina? An verò spurcus hoc est natus ex coitu dānato, & punibilis? De se. 3. u. narratiue pro dispensatione cōsequēda illegitimitatis? Et an tollatur irregularitas illegitimitatis, non solum dispensatione, aut professione verum per mortū probitatem, scientiam, & alias illegitimi dotes? p. 120

Ad Textum in Cap. II. vsque ad XVII hoc titulo, & in Cap. XV. Trid. sess. 25. & Clem. Const. p. 121

QUEST. I. **A**N illegitimus (supposita dispensatione) possit habere beneficium, in quo fuit beneficiarius eius pater qui tempore Concilij iam erat mortuus, vel resignauerat? Vel obtinere illud beneficium quod olim pater possederet sine legitimo titulo? Vel si pater eius habuit tantum titulum, & provisionem beneficij non autem possessionem? Seu an filius Clerici prohibeatur obtinere beneficium, vel seruire tanquam Capellanus amobilis in ecclesia, in qua eius pater tanquam Capellanus amobilis, seu Vicarius temporalis seruauit? Vbi de multis casibus? p. 123

II. An filij Presbyterorum possint habere pensiones super fructibus beneficiorum, quæ parentes sui obtinent, vel obtinuerunt? An pater possit obtinere beneficium in ecclesia, in qua filius eius habuerit aliud etiam dissimile? Et quid si de præfenti habet? An patres possint renunciare beneficiis, quæ obtinebant ad fauorem terrę, imposita pensione, soluenda propriis filiis illegitimis? Et quid de patre habente facultatem transferendi pensionem? Et quid quando facta est resignatio alicuius beneficij in fauorē filij Clerici, reservata pensione resignanti super beneficio de cōsensu patris? Vbi et ualiter probetur? Et an qui ante Conciliū obtinuit beneficium in ecclesia, in qua pater eius olim fuit Beneficiarius, possit post Conciliū ad aliud beneficium ascendere, seu transire per optionem, aut alias? p. 127

III. An Trid. decretum in d. c. 15. sess. 25. de reform. habeat locū in habentibus pensionem ante Conciliū super beneficio à patre obtento? An in habente ante Conciliū coadiutoria? Cum futura successione? An regula de triennali iouer contra dict. decretum? An nepotes legitimi ex filio, vel filia illegitimis, comprehendantur sub d. decreto Trid. et num extendatur ad fratres? Et an contra ius commune aliquid innouatum fuerit circa Presbyterorum filios, qui fuerunt nati ex legitimo matrimonio per Trid. in d. c. 15. & const. Clem. 7. p. 130

IV. An filius illegitimus Presbyteri possit obtinere ex Trid. in d. c. 15. & ex d. cōst. Clem. beneficia, quæ pater ante dimisit, vel intra tres menses à publicatione d. Concilij? An possit recipi in Clericum Ecclesię

& Quæstionum.

et ecclesiæ receptitiis, in qua eius pater fuit receptus? An Trid. Decretum in dist. c. 15 sess. 15. de reform. locum habeat, & se extendat ad illegitimos regulares filios Religiosorum? An filius Presbyteri, qui simul cum patre in eadem ecclesia beneficium retinet, teneatur præcisè illud dimittere, renunciare, siue permutare sub pœna priuationis, ut nec sufficiat quod pater suum beneficium dimitteret intra illud tempus? Et de aliis dubiis? Et an procedat si super beneficio filij, aliquis haberet regressum? Et quid si tantum esset beneficium in persona patris, & filij cum alternatiua residentia? p. 236

- V. An episcopus possit dispensare, ut filius Clerici illegitimus queat habere beneficium in Ecclesia, ubi pater, vel eadem beneficia, quæ pater habuit, vel spectet ad solum Papam hæc dispensatio? An saltem possit episcopus, si quos inuenerit in ecclesia intusos, assignare eis terminum competentem ad docendum de dispensatione apostolica si forte ea sint suffulti? An quælibet dispensatio generalis Pontificia sufficiat, seu debeat esse expressa ad beneficia paterna? Vbi de pluribus casibus, in quibus exemplificatur c. 2. hoc rit. et an suffragetur tali illegitimo tolerantia episcopi, siue possessio quæta annorum scilicet 30. p. 238

Ad Rubricam & Titulum, De seruus non ordinandus, & eius manumissio. p. 247

QVÆST. I. AN seruitus sit naturæ contraria? Quid sit? Unde origo etiam mancipiorum? Quibus modis contingat? An una sit species seruorum, seu plurima? atque potestatem dominis præstent, quominus serui ordinari queant? Vbi de seruis adscriptitiis, ætatis, inquilinis, ordinatis Vicariis, & mediastinis, & de aliis, qui sub prædictis nominibus includuntur? p. 242

Ad Textum in Cap. I. II. III. IV. & VI hoc titulo. p. 250

QVÆST. I. MANUMISSIO quare requiratur, ut seruus ordinari valeat ritè, & rectè, cum sint plures serui, qui sine ulla manumissione possint, non solum, dño contradicente ordinari: imò & ducere uxores, aliosque ad quod genere in iure validos? Vbi plura de manumissione, & eius effectibus, ac de libertis, & libertinis? *ibid.*

- II. An oporteat ut manumissio sit omnino libera, ad hoc, ut seruus manumissus valeat ordinari, seu profiteri, debeatque esse absoluta, aut sufficiat sub aliqua conditione? An manumissio debeat antecedere ordinationem, vel sufficiat per ordinationem ipso facto fieri? Et an sufficiat etiam licentia domini tacita? p. 254

Ad Textum in Cap. Seruorum, II. hoc titulo, De seruus non Ordinandus. p. 256

QVÆST. I. AN si Episcopus sciens ordinat seruum alienum in sacris sine licentia domini, seruus tunc fiat liber: et an teneatur episcopus, si sciens eum sacris ordinet, reddere domino aliquam satisfactionem condignam? Et num idem procedat si seruum tantum in minoribus ordinaret? An si seruus ordinetur in minoribus, contradicente domino, consequatur nihilominus libertatem, si domino satisfactio reddatur nolenti? Et quid de seruo, in quo jus pignoris habebat? Et quas penas incurrat seruus, ignorante domino ordinatus? p. 257

II. Si Episcopus ignorans conditionem seruitutis, seruum in sacris ordinet, an teneatur ad satisfactionem domino faciendam qui episcopum induxerunt ad ordinationem, vel rogando, vel falsi testimonij serendo: an si interlocutores culpa careant, & bona fide, aut cum ignorantia rogarunt, teneantur nihilominus satisfacere domino, vel seruus ipso ordinatus? An si seruus fraudibus vltus profiteatur? Vbi per quod tempus si dominus taceat, nec perat si seruum ordinatum restitui, aut professum non audiat? Et num monasterium debeat aliquam domino reddere satisfactionem? p. 259

III. An si seruus professionem omittat intra triennium, casu quo à domino reuocari potest, valde profiteatur? An seruus possit delinquere, & teneatur ex delicto? Et an dominus possit illum defendere pro suo interesse? Et an aduersus dominum detur actio propter damnum à mancipio suo culpabiliter illatum absque domini culpa? Et an hæc obligatio liget illico in foro conscientiarum, aut solum post iudicis condemnationem? Et quibus probationibus procedatur in seruum? p. 261

Ad Textum in Cap. De famulis, II. hoc titulo. p. 263

QVÆST. I. AN ætas sit ritus de iure antiquo, ut dominus seruum cum posset manumittere? Et qua auctoritate si esset ætatis minoris? Et in qua ætate serui possent, ac possint manumitti? 6 2 Et

Series Capitulum,

Et an nomen possit compelli, ut seruum suum manumittat aliqua de causa: et an sit ætas constituta, ut in minori ætate possit seruum manumittere pupillus auctoritate tutoris? p. 164

- II.** An seruus, qui domino suo operas præstat, manumissus aliquo tēporis spatio, ab hac præstatione liberetur? et quare seruus ab Ecclesia manumissus possit ordinari, & post suum obitum quod acquirat sit ecclesiæ manumittentis? Et quare si ecclesiā manumittentē accuset, vel contra eā testificetur, debeat libertate, & ordine priuari. cū iā si mel libertatē adeptus, & sibi acquirat, & possit in iudicio peccare, ac testificari? p. 167

Ad Textum in Cap. Nullus in V. hoc tit. p. 170

QVÆST. I. **A**N serui adipisci possint libertatem aliis modis præter manumissionē, & modos, de quibus dictum est sub cap. 1. & in Rubr. q. 1. An per adoptionem? An si dominus consentiat in matrimonium, persona libera ignorante? An eā acquirat seruus infidelis, seu hæreticus, si conuertatur ad fidem? An serui Christianorū, qui in Tribunali S. Inquisitionis damnantur, tanquā hæretici fiant ipso iure liberi? et an serui, qui à domino ad turpia sollicitantur, maneat ipso iure liberi? et an serui, qui plenam libertatem acquirunt, acquirant eam pto toto orbe? p. 171

Ad Textum in Cap. Consuluit, V. hoc titulo in ipso. p. 173

Ad Textum in Cap. Es libertus, V I. hoc titulo in ipso. p. 175

Ad Textum in Cap. Miramur, VII. hoc titulo. ibid.

QVÆST. I. **A**N Episcopus seruo scienter alieno, conferat ordinem Subdiaconatus, teneatur nomino dare duplicem satisfactionem, sicut si cōfetteret illi ordinem Diaconatus, ac Presbyteratus, vel reddi debeat nomino seruus ipse, veluti si tantum esset ordinatus in minoribus? p. 175

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De seruis non ordinandis. p. 176

QVÆST. I. **A**N natus ex libera matre, & patre seruo impediti possit ad ordines promoueri? Vbi quid quoad status conditionem, vel honores, nobilitatem, & dignitatem? An natus ex vno parentum libero, alio vero seruo, sit liber, seruus? et ex quibus temporibus natiuitatis filij hoc metiatur? p. 177

II. An serus sit liber si tempore, quo mater se vendidit, vel à patre venundata est, prægnans esset? An domino promittente se manumissurum certo tēpore seruam, promissione ipsi ancillæ facta, & nō impleta tēpore præfixo, sortus possit id tempus conceptus, sit liber? et quid de ancilla statū libera, quæ peperit ante cōditionis aduentum? et an aliqua consuetudo, seu statū potens sit, quod filius natus quoad statum patris, & non matris conditionem sequatur, aut è contra quoad dignitates, & honores, ut non patris, sed matris conditionem? p. 179

III. An natus ex ancilla communi, quæ ab aliquo dominorum manumissa est ante quam alteri domino pretium sibi solutū sit suæ partis habere in ipsa ancilla, liber nascatur, vel sit adhuc seruus? et si biatus? et an libertas tradita ancillæ ex tēpore certo, & præfixo, aut pro tali tempore v. g. ad duos annos, vel post duos annos faciat ut natus liber nascatur, valeatque ordinari? et quid de ignorantia status liberi, nempe eius, cui cōcessa est libertas post certum tempus comparanda? et an liberti ad honores admittantur, si ius auctorum annulorum impetrarent, & non antea sic ut nec ordinari possent, seu matrimonio iungere? et an serui possint se aliquibus modis redimere à domino Heri? Vbi de aliis? et quid dicendum, vbi debita est voluntas testatoris seruo libertatem legantis? p. 183

Ad Titulum, De obligato ad ratiocinia ordinandū, vel non, & in Cap. omnia. p. 188

QVÆST. I. **O**bligati ad ratiocinia, qui reputentur tales, ut ante ea præstita prohibeatur ordinari? An omnis obligatio ad ratiocinia prohibeat ordines suscipi? Vbi quid si redditus ratiocinis resulet solum pecuniarum debitum absque alia lite, vel infamia? p. 188

II. An irregulares sint qui obligati sunt ad reddendam rationem ex aliquo contractu, ut ex mutuo, conducto, deposito, aut promissione, seu quolibet alio nullam administrationem continente? Et an illi, qui nimis sunt grauati ære alieno

& Quæstionum.

alieno, ob quod depauperati iudicetur? Et an sit irregularis, qui reservata sibi congrua sustentatione bonorum, cessionem fecit obligatus ad ratiocinia reddenda? Et num sit irregularis ille, qui fidei iussorem præstat assumentem in se onus ratiocinii pro se? p. 291

III. An obnoxij ratiociniis reddendis possint ingredi Religionem, ac in ea proficere, si debita sint certa? Et quid si sint incerta? Et num si non habent spem solvendi manendo in sæculo? An ingressus Religionis liberet debitorem ab onere restituendi, seu conventus teneatur restituere pro eo? Et an ut soluar, teneatur exire de Religione, seu eius professio sit nulla? Et an possit expelli à Religione ære alieno gravatus, & de aliis? p. 292

IV. An o. dñari, siue p. fessi, qui ære alieno gravati erant, & ad ratiocinia obnoxij, si conveniantur à creditoribus suis, debeat de eorum causa cognosci coram Ecclesiastico, aut coram laico? An episcopus possit compellere administratores piorum locorum ad rationem reddendam, seu semel redditam, iterum ad illam compellere? Et an minor 25. annis, qui aliena administravit negotia, rationem reddere teneatur? Et an non obstante liberatione tutori à Minore, possit ab eo iterum ratio peti? Vbi de computationibus, & calculationibus factis à Tabulariis? Et an qui tenetur reddere rationem, possit antea condemnari ad certam summam? p. 297

Ad Rubricam, & Titul. m. De corpore vitiatu Ordinandi, & el non. p. 303

QVÆST. I. **A**N arreptitij, qui à Dxomone vexantur, qualis dicitur dxomonicus & energumenus, sit omnino irregularis: etiam si semel, aut iterum sit obsessus, & vexatus dxomone? Et an si post susceptos Ordines eorum corpora fuerint obsessa, possint in susceptis Ordinibus ministrare, si omnino à tali vexatione liberati fuerint? Vbi quid de maleficiato, aut fingente se dxomonicum? Et quid de febrificante in amentia n. verso, seu ebrioso, aut stimulo amoris in furore, arrepto ad tempus breue? Quid de non baptizato, non confirmato, furioso, & ignorante? p. 305

II. An Prælati regulares possint iudicare de defectibus corporis circa suos subditos promovendos, seu hoc spectet ad episcopum? Et an possit Prælati Regularis dispensare cum subdito, qui ambulat cum *Fermis. de Offic. & Sacra Eccles.*

pede ligneo? Et quādo dispensatio super corpore vitiatu ab episcopo concedi possit? Et quomodo concedi solear in Curia Romana? Et an claudus, qui sine baculo incedere nequit, ad o. irregularis sit, quod egeat dispensatione Pontificia, tã ad factu ordinis, quam ad primam tonsuram? p. 306

III. An Gibosus sit irregularis? Vbi quid de Pygn eo, & Pumlione, vulgò *chone*, aut Gigante? Et an sint irregulares febrificantes continuè, aut laborantes morbo galli. co, lepra, scabie, peste, tussi, epilepsia, podagra, aut chragra? Et quid de illo, qui vinum non potest bibere, quin vomat, qui abstemius vocatur? Et an Papa possit cum illo dispensare, ut ad sacerdotium promoveatur, consecrando sub vna tantum specie? p. 309

IV. An sexus muliebris, seu Hermaphrodita, siue qui caret ætate ad ordines requisita, dicantur corpore vitiatu, ut ex tali vitio licètur irregulares, vel ex alio capite? Vbi quid de scemina erumpente à natura in virum? Et an quis ob nimiam & decrepitàtatem, sit prohibitus ordinari? Vbi de breui doctrina ad intelligentiam præcedentium, & subsequentiem in singulis capitibus? p. 314

Ad Textum in Cap. l. & Cap. Exposuisti

IV. & Cap. fin. hoc titulo. p. 315

QVÆST. I. **Q**UARE presbyter, qui in duello digito partem amisit, possit ex dispensatione sui Episcopi in suo ordine ministrare, cum de iure qui directè nõ cooperatur ad occisionem, non videatur incurere irregularitatem? An irregularitas contrahatur ex mutilatione digitorum, quibus à Sacerdote eucharistia conrectatur? Et quid de illo, qui sibi partem digiti volens abscedere? Vel de eo, qui caret digitis dextræ, quibus in Missa fit Crucis signatio? Seu de illo, qui in dextra, vel sinistra habet digitorum mediũ, & indicem coniunctu sine divisione? *ibid.*

II. An digitos senos habens in manibus, sit irregularis? Vel an possit superfluos sibi digitos amputare illos habens in manibus absque irregularitate? An sit irregularis, qui manum habet mutilatam, aut manus articulas, siue aridas, seu tremulas? Et an sit irregularis ille, cui deest vngula pollicis? Et an possit Pontifex dispensare, ut celebret Sacerdos cum vna tantum manu, aut si utramque habet truncatam? p. 318

63 Ad

Series Capitum,

Ad Textum in Capite, Super eo II. hoc titulo, De corpore vitiatu, &c.
p.319

QVÆST. I. **A**N macula in vno solo oculo, reddat ordinem irregularem? Seu sint irregulares Lyppi, hoc est, qui lacrymantes oculos continuo habent? Vel qui Lufcus est, seu strabo, id est, qui habet oculos distortos, aut disparces, vel sine palpebris? Vel qui habet vnum oculum grandiore altero? Vel qui habet vnum tantum oculum; seu qui caret virtute videndi oculo, qui vocatur canonis? Et quid de cæco ante, vel post ordines? Et qua dispensatione cæcus celebret? Et an episcopus possit dispensare cum monoclo ad minores ordines?
p.327

II. An carens omnino, vel ex parte naso, aut habens illum nimis paruum, aut magnum nimis, vel distortum, vel qui caret odoratus sensus, sit irregularis? An habens os distortum, seu labia curiosa, vel abscissa, aut cui pars linguae fuit abscissa, vel qui caret omnino dentibus, vel qui furore aliquo sibi dentes extrahit, seu pugno euulsi alterius dentes; seu prominentia dentium extra os? Quid de muto à natiuitate, vel casu facto; et de balbis?
pag. 325

III. An surdus omnino, aut surdaster, aut qui vna aure caret, sit irregularis? An qui caret auriculis sit irregularis, etiam si crinibus possit talem defectum deregere; vel qui per seipsum auriculam totam, vel partem amputauit? Vel ille, à quo per inuidias, seu vi inimicorum abscissæ sunt auriculæ? Vel qui in prenam culpæ fuit priuatus auricula, vel qui alium auricula priuauit?
p.327

IV. An habens barbam corrosam, aliaue deformitate maculatam, sit irregularis? et an qui capillis caret ob morbum Gallicum, aut similem? et an habens cicatrices in facie, seu faciem deformem? et an color Æthyopis, seu Mauri, &c. faciat ordinandum irregularem? Vel qui Gibbum habet, vulgò *Lanillo* in facie?
p.329

Ad Textum in Cap. III. IV. & V. hoc titulo.
p.330

QVÆST. I. **A**N qui non sua sponte, sed in cunabulis castrati sint, fiant irregulares? et an qui casu aliquo sine culpa aliqua? Vel si à Barbaris abscissus sit? Vel qui caret absque culpa testiculis?
p.337

II. An qui sponte, aut sine iusta causa sibi virilia amputauit, aut fecit amputari, sit irregularis? et quid si ex indignatione, aut sua culpa acciderit? et an sit irregularis ille, à quo danee operam rei illicite, virilia amputata sunt, vt si v. g. deprehendatur in adulterio? Vbi de aliis casibus? et an qui velo castratis sibi per se, vel per alium amputauit virilia; et quid si id fecerit ob consecrandam vocem? et an incurtat irregularitatem, qui eurationem iustam à Tyranno, vel quacumque aliam mutilationem, quæ non sit paruitus necessariz ad Ordines, patiantur, etiam si deformitatem inducat, vt maius malum euitet? et an necessum sit abscisso virilia in puluerem redacta, aut sicca secum portare, si fiat Clericus, vt dicunt vulgares?
p.332

III. An eunuchus, qui occultè, sed sponte se fecit castrare, sit ab episcopo dispensabilis, vt ad sacros Ordines promoueat? et an mulier, quæ eunipente ipsa natura, in masculum transiit, possit initiari sacris Ordinibus, inconsulto Papa? et quid de ordinato sub præualente sexu virili, si postea femineus præualeat, num consecratus profetendo verba?
p.336

IV. An qui vitio corporis censetur ad Ordines recipiendos irregularis; sic etiam, vt nec ministrare in susceptis etiam in parte? Nec vt rerinere possit beneficium semel iam ritè acceptum? et quod dicatur modicum vitium, quæ notabilis deformitas, cur incumbat declarare?
p.339

V. Medica curatio Hernicorum qua teste vno orbat, aut cum priuatur vir altero recondito intra inguena, an reddat illum inhabilem ad matrimonium, & ad Ordines, vbi de quodam responso Medicorum pro intermisso Romæ, ibique viso.
p.340

& Quæstionum.

Ad Rubricam, & Titulum de Bigamiis non ordinandis.

P. 342

QVÆST. I. **A**N irregularitas ex Bigamia, seu Polygamia sit Iure Divino, vel tantum Canonico? Et an ad illam contrahendam requiratur, quod utrumque matrimonium sit consummatum, seu sufficiant sponsalia? Seu amplius requiratur seminis emissio intra vas mulieris, et quod ipsa infimul semine emittat?

P. 343

II. An qui ante Baptismum duas habuit uxores legitimas, & cum utraque consummauit, sit Bigamus, maneatque irregularis post Baptismum? An qui contrahit duo matrimonia, sed utrumque iualidum, sit Bigamus? Et quid si duo consummat matrimonia, alterum quidem irritum? Et an Bigamia cadat supra infidelem pro tempore infidelitatis? Et an Monogamia fuerit in honore apud Gentiles?

P. 346

Ad Cap. I. II. & Penult. De Bigamiis.

P. 349

QVÆST. I. **Q**Uare Bigami existimantur mariti repudiatorum uxorum, cum pateat nullum posse propriam legitimam uxorem repudiare? Et quare vera Bigamia dicatur illa, quæ ex duobus matrimonijs oritur successivè, contractum secundum, mortua prima uxore, cum hæc nullus deuri substantialis defectus ex parte Sacramenti in secundo matrimonio? & contra videamus penitentiam iure imponendam propter secundas nuptias? Et an ad bigamiam veram contrahendam sufficiat duplex matrimonium exterius contractum, & consummatum, quando contingit alterum eorum iualidum esse?

P. 350

II. An Bigamia incurritur per multiplicem concubinatum, deficienti matrimonio iure, vel de facto? An Bigamus sit, qui ducit eam, quæ ab alio corrupta est? Et quid si non recepto semine? Vel quæ intra manens semen virile receperit, aut extraordinariè, sodomiceve cognita est? Et an Bigamus verus sit, qui prima legitima superflite,

& nondum uxore cognita, ad alias transiit nuptias, illasque consummauit, si postea coactus ab Ecclesia, ad priorem uxorem redeat, ac illam cognoscat? Et quid si quispiam prioris matrimonij, oullitate cognita propter impedimentum ditimens, aut ex defectu consensus, alius ineat? Et quid si ignorauerit impedimentum subesse, quo postea cognito matrimonium separaretur iudicio Ecclesiæ?

P. 352

Ad Textum in Capite, Super eo, II. hoc titulo.

P. 357

QVÆST. I. **A**N Pontifex Summus possit in vera Bigamia, & irregularitate ab ea orta dispensare? Et qua potestare? Et an Episcopus ad sacros Ordines suscipiendos, seu ad minores, vel dispensare cum Bigamis propriis, ut in susceptis ordinibus ministrarent, vel saltem quoad minores ordines cum Bigamis interpretatijs? Et num Commissarius Cruciatæ habear facultatem dispensandi in Bigamia?

ibid.

II. An si Bigamus proprius, vel interpretarius traiecit ad Religionem, possit Episcopus cum eo dispensare ad sacros Ordines suscipiendos? Et an possit dispensare, quando merus laicus Bigamiam contraxit, qui nondum statum, aut priuilegia Clericalia habuit? Vel in casu, quo adit legitima, & euidens causa, ut notabilitas, & scientiæ? Et an ad impetrandam dispensationem in Bigamia, debeat explicari, quod nuptiæ ter, aut quater, aut pluries sint celebratæ, ut faceret mentionem, quod est ligatus duplici Bigamia? Et an proprius Bigamus, aut interpretatijs priuilegio fori, & canonis; item, & habitus Clericalis, ac beneficio Ecclesiastico, aliusve ministerijs Ecclesiæ? Et quid de Bigamo similitudinario?

P. 361

III. An dispensatio præuocoria, & præseruatiua remouens de medio obstaculum Canonis inductiui Bigamiam, impediat Bigamix incursum, & efficiat ut permanear præseruatus, non solum Clericatus habitu iodelebilis, sed etiam exercitium ad effectum dispensatum? Et an dum Papa dispensat verè in

o 4 defectibus

Series Capitum ,

defectibus juris positivi, remaneat quis propriè , & semper, provt ab initio erat ante Bigamiam, vel casum irregularitatis ? Et an talis dispensatio sit ab initio purè præventiva, seu dependeat à casibus futuris expressis in ea ? Et an dispensatus pro pensionibus retineat clericatum illatum ad defectum dispensatum ? Vbi de Bullis Sixti V. loquentibus de præventiva Bigamiz futuræ dispensationis ? Et quas penas incurrit Episcopus ordinans Bigamum, & ipse Bigamus ordinatus ? p. 364

Ad Textum in Cap. III. hoc titulo, De Bigamia in ipso. p. 366

Ad Textum in Cap. Nuper IV. hoc titulo. p. 367

QVÆST. I. **A**N ex vnico matrimonio Bigamia interpretatur ? Et an illam incurrat, quando cum vidua nulliter matrimonium contraxit ? Et an qui contrahit vetum matrimonium cum vidua à priori viro cognita, & consummat illud, verè contrahat Bigamiam interpretatiam, & irregularitatem defectu Sacramenti ? Et an qui contrahit matrimonium cum corrupta ab alio, dicatur Bigamus interpretatiuus ? Et quare talis non efficiatur, quando illam duxit à se corruptam ? p. 368

II. An censetur Bigamus interpretatiuus, qui contrahit cum vidua existimans illam esse virginem, cum tamen sit corrupta à priori marito ? An qui postquam duxit virginem, quæ adulterata est, illam carnaliter cognovit, sciens, aut ignorans : & etiam si ipsa vi oppressa ab alio cognita fuit : vel qui coactus ab Ecclesia per censuras, vead uxorem rediret, illam cognovit ? Et an incurrat prædictam Bigamiz irregularitatem, qui cognovit uxorem, quæ ex falso rumore, & fama mortis primi sui mariti, secundas nuptias contraxerat ? p. 370

V. An si matrimonium cum vidua, vel corrupta, sit validum iuxta Ecclesiæ præsumptionem, quamvis in foro exteriori non sit tale, incurratur irregularitas bigamiz interpretatiuæ ? Et an

si de facto cohabitet vir cum sua vxore adulterâ, si illam amplius non cognoscat ? Et de aliis remissiue. p. 372

IV. An Polygami delictum propter sustinendam hæresim priuatiue subiaceat Tribunali Inquisitorum, etsi Rens ex solo duplici præuentus fuerit, vel ab Ecclesia, vel à Iudice laico ? Et an sine merito irregularitatis possint Curie seculari tradere illum alio delicto irritum, siue familiares delinquentes, qui nequeunt foro Inquisitionis potiri ? p. 373

Ad Textum in Cap. Debitum V. hoc titulo. p. 386

QVÆST. I. **A**N vir corruptus ducens virginem, & cum ea copulans, sit Bigamus, & irregularis ? Et quia negatiue responderetur, tunc inquitur de ratione, quare maior castitas in vxore, quam in viro requiritur, cum fides eorum soleat ad paria iudicari ? p. 387

Ad Textum in Capite, Quia circa VI. hoc titulo in ipso. p. 388

Ad Textum in Cap. Nullus, fin. hoc titulo. p. 389

QVÆST. I. **A**N ex vnico matrimonio nullo, interdum contrahatur irregularitas propter bigamiam similitudinariam ? An professus matrimonium inuens cum vidua, sit irregularis ? Et quid si Clericus in sacris constitutus : et an si virginem ducant, & an desideretur copula, & qualis ? *ibid.*

II. An Iesuira post biennium iam ab eo, voris simplicibus emissis, matrimonium contrahendo, incurrat bigamiz similitudinariæ irregularitatem ? Et an illam incurrat, qui post emissum vorum simplex castitatis, matrimonium contrahit ? Aut illam contrahat vix solutus ducens in uxorem Monialem iam professam ? Et an bigamia similitudinaria priuet in sacris constitutum, aut professum privilegio fori, & canonis item, & beneficiis, aut officiis Ecclesiasticis ? pag. 392

III. An

& Quæstionum.

I II. An Papa solus dispense, seu possit etiam Episcopus cum Clerico 10 sacris constituto, qui contraxit matrimonium cum vidua, vel corrupta? Et quid si contraxit cum virgine? Et num Abbates seculares, seu Commissarius Cruciatæ, aut Prelati Regulares queant cum illis dispensare? Et an Episcopus possit dispensare in Bigamia similitudinaria Religiosi professi? Seu absolute dispensare, quando talis Bigamia oritur ex delicto occulto? p. 393

Ad Titulum, De Clericis peregrinis. p. 395

Ad Textum in Capite, Tua nos l. hoc titulo.
p. 396

QVÆST. I. **Q**uare Clerici peregrini vitamurini, & valdè remoti ordinationem suam probare debeant per quinque Episcoporum sigilla, ut admittantur ad celebrandum, & Sacramenta administranda hic v. g. in partibus, cum videamus multa esse Clericorum privilegia peregrinantium. Et quod non requirantur plus, quàm tres subscriptiones Tabellionum signatorum, ut detur fides in quantumvis arduis actis in remotis, & admodum longinquis partibus? Vbi aliquid de aliis transflatis vocatis metropolitans, seu metropolitans?

p. 397

II. An peregrini laici, aut Clerici possint transverso itinere vagari? Quid de Regularibus ad lidos missis? Et quid de exteris peregrinis venientibus ad inuisenda lmina D. Jacobi? Et an Clerici peregrini possint potestatem elemosynam?

p. 399

III. An opiniones nouæ vitandæ sint, aut qua de causa ab antiquis dictis discedendum?

p. 400

Ad Textum in Capite, Inter quatuor II. hoc titulo in ipso. p. 401

Ad Textum in Capite, Tua fraternitati III. hoc titulo in ipso. p. 401

Ad Textum in Capite, Te nobis, seu. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Rubricam, & Titulum, De Officio Archidiaconi. p. 403

QVÆST. I. **A**rchidiaconus quare sit major in Dignitate Archipresbytero, cum ille tantum præsit Diaconis, iste verò Presbyteris? Vbi de officio Diaconorum, & Subdiaconorum, & quo tempore utriusque creati? Et de Diaconis? Et cum Apostoli fuissent vxorati? p. 408

II. An Diaconi, ut munus sui ordinis adimpleant, teneantur prædicare? Et an sic continere, ut nonquam potuissent post Ordinem Diaconatus susceptum, contrahere matrimonium? Et an Papa dispensare valeat, ut in illo Ordine constitutus possit ducere uxorem; sic ut liberetur ab obligatione Ordinis, & beneficii? Et an archidiaconi potestas potrigatur 10 Ecclesia ad alios Acolytos, & an Archidiaconus fieri possit, seu Canonicus portionarius, qui habet portionem aliqua pensionis grauatam? p. 417

Ad Textum in Capite I Cap. II, Cap. I V. & VI. Cap. Ad hoc, VII. hoc titulo.
p. 422

QVÆST. I. **A**n Archidiaconus sic dicatur Vicarius episcopi, ut habeat perpetuam Vicariam, & jurisdictionem ordinariam? An eodem jure visitare valeat? Seu an mittere in possessionem institutos ab Episcopo? Seu valeat instituere? Et an Sede vacante valeat eam exercere jurisdictionem? Et an differant Archidiaconus, & Vicarius Episcopi in spectantibus ad jurisdictionem? Et quis eorum precedat quoad stallum in Choro? Vbi de Vicario foraneo? Et an possit causas criminales cognoscere sine Capitulo? ibid.

Ad

Series Capitum,

Ad Textum in Capite, Officium, II. & Cap. III. hoc titulo.

P. 427

QVÆST. I. **A**N Archidiaconus teneatur cum Episcopo celebrare solemniter, & ipse etiam indutus paramentis Diaconalibus canere Evangelium, seu positaliis committere? Et quæ Archidiacono competant, dum Episcopus solemniter in Ecclesia incedit? Et quæ alia circa horarum cantum præcipere, ac de custodia sacrorum vasorum? Et an, absente Episcopo, præferatur Archipresbytero in celebratione Missarum solemnium, ac in deferendo solemniter sacram Eucharistiam? *ibid.*

II. An Acolyti, hoc est, minores alij Ecclesiæ Ministri, subsint etiam Archidiacono, ubi præter solemnia ordinum minorum, de quibus sub Rub. & Tit. de temporib. ordin. ac de xtate ordinandor. & alibi supra, scitur quale sit officium in Ecclesia, scilicet Acolyti in specie, exorcistæ, Lectoris, Hostiarum, siue Sacristæ, Psalmistæ, Fossarii, & Psalmicantoris? Et an omnes isti valide possint contrahere matrimonium in officio Ecclesiæ remanendo? Et num peccent ministerium adimplentes in peccato mortali? P. 431

Ad Textum in Capite III. hoc titulo in ipso.

P. 438

Ad Textum in Cap. Cum satis, IV. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Textum in Cap. Archidiaconus, V. Cap. Significasti, VIII. Cap. Vt nostrum, IX. hoc titulo.

ibid.

QVÆST. I. **A**N Archidiaconus possit exercere jurisdictionem suam, excommunicando, suspendendo, & interdicendo? An queat dare dimissorias litteras ad ordines: sic ut per eas ordinatus nullam incurrat penam? Et an Archidiaconus ordinandos

valeat examinare, & Episcopo præsentare? Et an Archidiaconi officium sit ponere Prælatos in Sede? Vel an possint habere familiam armatam ad executionem sententiarum, vel capiendos delinquentes, ut habet Episcopus? *ibid.*

Ad Textum in Cap. Mandamus, VII. hoc titulo in ipso.

P. 443

Ad Textum in Cap. Ad hæc, VIII. hoc titulo.

ibid.

QVÆST. I. **A**N Archidiaconus de jure communi habeat curam animarum, & etiam in foro contentioso? Debeatque esse graduatus, & quo gradu? P. 444

Ad Textum in Cap. Significasti, IX. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Textum in Cap. Vt nostrum, X. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Textum in Capite fin. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Rubricam, & Titulum, De Officio Archipresbyteri.

P. 447

QVÆST. I. **A**N Presbyteri, & Sacerdotes subsint Archipresbytero? Et quale sit eorum officium in Ecclesia Catholica Romana? Et qua de causa potuerit dicere Clemens Pontifex Presbyteros, & Sacerdotes legis Evangelicæ ad imitationem Gentilium creatos fuisse à D. Petro? Vbi de Sacerdotibus Gentilibus, & antiquæ legis, & quo in honore fuerint? Item de Pontificibus illius temporis, ac nostro Pontifice Romano, qui dicitur Summus Sacerdos? Vbi qui dicantur in Ecclesia Copiatæ, siue Decani, aut Parabolanæ? Et

& Quæstionum.

Et quale officium istorum, & de Decania, siue Diaconia? p. 449

- II. An Cardinales, Patriarchæ, siue Primates, archiepiscopi, episcopi, differant in potestate, & dignitate? Quale sit omnium officium speciale, & onus? Et an istæ dignitates possint sine in ecclesia à Divo Petro, imitando archiflamine, & Flamine primos, & Diales, quibus utebantur Pontifices æthnici? Vbi aliquid de ornatu eorum, ac nostrorum Principum ecclesiæ? p. 456

- III. An Canonici assisij, ac Portionarij, siue Missionarij habeant in ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis peculiaria aliqua officia? Et quale debeant exercere ex propria institutione Canonici Doctoralis, & Magistralis? Vbi de Bulla Urbani VIII. & auctoris conseruatione in ecclesia Valisolerana simul cum Inquisitione? p. 477

- IV. An Canonici dignitates, & assisij teneantur sociare, & reducere episcopum uenientem ad ecclesiam celebraturum, vel diuina officia audire? Et quid respectu Minorum temporarium uenientium ad Cathedralē propriæ Ciuitatis? Et an episcopo celebranti, & alia Pontificalia exercenti assisire, ac intersere teneantur? Et quale officium debeant, ac possint intra, aut extra ecclesiam præstare Canonici Coadiutores, & in quo loco sedere, & cum proprietarijs coadjutis concurrere? Et an Canonici, qui uocantur adiuncti habeant officium, seu iurisdictionem exercere simul cum episcopo? Et ad quos effectus, & respectu quorum de ecclesia beneficiarium, & si quis sedeat prius, aut flet? Et an officium Canoniceorum debeat per se adimpleri, aut valeat per substitutos? Vbi an cogi possint ad canendam epistolam, & euangelium, si alius Canonicus, aut Portionarius celebret? Et de Punctoris officio in Choro. p. 479

- *Ad Textum in Capite I. hoc titulo, De Officio Archipresbyteri, in ipso.* p. 501

Ad Textum in Cap. Mysterium, II. & III, hoc titulo. ibid.

QVÆST. I. AN Archipresbyter sit patorchorum primus: sic ut quemadmodum quilibet Parochus in propria Parochia, ita ille in Cathedrali, & in cæteris totius Diocesis? Et quæ incumbant ministrari ab Archipresbytero, siue quolibet Parocho ex officio Curæ? p. 502

- II. Parochus an debeat curare, ut sana doctrina, & boni mores in plebibus suis conseruentur, uitia auertantur, discordias componere, infirmos suæ Parochiæ uisitare, & opportunis remedijs iuuare? Et an Parochus debeat habere alios libros, præter librum Baptizandorum, ad inscribendum matrimonij contrahentes in sua Parochia, vel Ecclesia, & ad inscribendum mortuos, ac sepeliendos, sepulchra in ea? Et an debeat etiam habere matriculam omnium, qui sunt sub sua Parochia? In qua forma? Quæ custodia? Et quæ fides eis præstetur? An debeat facere Processiones per Parochiam, seu possit alius, eo nolente? Et an in die Sabbati sancti post factam fontis benedictionem, aut in ipsa die Resurrectionis spectet priuatiuè ad Parochos aspersiones domorum facere, ac de alijs remissiis, quæ pertinent ad Parochi officium? p. 516

Ad Textum in Cap. Officium, III. hoc titulo in ipso. p. 523

Ad Textum in Capite, Ut singula, fin. hoc titulo, De Officio Archipresbyteri. ibid.

QVÆST. I. AN Archipresbyter habeat ordinariam iurisdictionem de iure instar Archidiaconi respectu Episcopi? Et in quo differat? An Archipresbyteri rurales eandem potestatem habeant, an Archipresbyter Cathedralis? Et in quæ opera instituti? Et an Decani rurales differant ab illis, & qui tales dicantur? Et an sint dignitas in Ecclesia? Et quare plebs quilibet debeat habere suum Archipresbyterum? Vbi Plebanus, & Plebana quid sint? Et an dignitatem plebanus teneat? Et de alijs nominibus infra in Cap. 2. de Officio Custodis, q. 1. ibid.

Ad

Series Capitulorum,

Ad Titulum, De Officio Primicerij. p. 529

Ad Cap. unicum. ibid.

QVÆST. I. **A**N Primicerius sit idem quoad officia Ecclesiæ, quod Præcentor, & Cantor, seu Magister scholarum, ac Chabiseolus? Qui propriè quislibet dicatur, & ad civilia munia quis diceretur Primicerius? An dignitatem habeant in Ecclesia? Et succentor, ac concenor quis dicatur, & ad quale officium? Et num Primicerius, Præcentor, Concenor, & Magistri scholæ præferantur Acolythis, Exorcistis, Psalmistis, atque Lectoribus, ac de aliis? Et an Primicerius vocetur etiam Præpositus? *ibid.*

II. An Magister scholæ, seu scholasticus in Cathedralibus, & Collegiis distinguantur hodie iam à Primicerio, in officio, ac dignitate? Et quale officium speciale per Concilium Trid. exercere debeat distinctum ab illo, quod Primicerius, Cantor, siue Præcentor exercent, etiam in docendo? Et an dignitas Magistri scholæ debeat dari Doctoribus, siue licentiæ gradibus insignitis in sacra Theologia, aut sacris Canonibus, & per quam Vniuersitatem? Vbi de Magistris ad docendum pueros, seminary erecti in Cathedrali, iuxta Trident. sessione 23, cap. 18. de reformat. Et de Magistro Capellæ, Magistro Chori, & de Magistro caeremoniarum, & de Magistris aliis scholæ puerorum? p. 535

Ad Titulum, De Officio Sacristæ, & Custodis, in ipso unico. p. 538

Ad Caput unicum, De Officio Sacristæ. p. 539

QVÆST. I. **A**N Sacrista in aliquo differat à Thesauro? Et quale officium versusque in specie, hodie iam juxta usum Ecclesiarum Cathedralium? An sicut Thesaurarius dicitur hodie dignitas in Cathedralibus,

& similiter de Sacrista verificetur? Et an sicut iam nominatur Thesaurarius quidam maior, exinde inferatur ad alium Thesaurarium minorem, qui propriè, & in suo origine sit Sacrista, sicut de nostro titulo solet cantari? Vel an hodie Sacrista, de quo titulus de Officio Sacristæ propriè Sacrista maior in ordine ad Custodem esset, & Custos in ordine ad illum Sacrista minor ad inferiora Ecclesiæ officia destinatus? Et an Sacrista habeat commune cum Archidiacono seruare, & custodire vasa sacra ecclesiæ, seu sit inter illos aliqua differentia quoad prædictam Custodiam? sic ut nec vnus pro alio usurpetur? *ibid.*

II. An Sacrista, Thesaurarius, & Custos ex vi nominis cuiusque denominentur ab eadem causa, & ad eundem finem? Et an Cimeliarca, Cimelarchum, Summule, seu Ciminilla, vel Cimelia, habeant aliquam similitudinem cum prædictis nominibus? Et quid si velint Ciminjarcha, & Sacellarius quoad ecclesiastica? Et quæ differentia in usu practico sit inter Thesaurarium, & Sacristam? Et an Custos Ecclesiasticarum rerum possit habere dignitatem in Cathedralibus? p. 542

Ad Titulum, De Officio Cantoris, in Cap. I. pag. 544

QVÆST. I. **C**ampanarum usus in Ecclesiis quare introductus? Quando ad quos effectus? Et quid sibi velit campanas baptizare? Et qui eas habere possint, quæ primo pullantur? Corporale quid sit? Unde dictum? Quid representet? Cur Palla nominetur? Quotuplex sit Palla, ac de aliis circa materiam, & usum? Et lampades, ac lucernæ cor in Ecclesia introductæ? Et quare dicta hora lucernalis, &c. p. 545

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De Officio Custodis. p. 551

QVÆST. I. **I**ncensi oblatio in Ecclesia à quo tempore introducta? Vbi de Thuribulo, & thymiamaterio? Quid significet thuribulum? Incensi usus

& Quæstionum.

quare introductus in Ecclesia Catholica? et rursus apud Gentiles, quando in usum? et quod ab hæreticis incensum usus incepte reicitur? Vbi qui mittentes, chrisoficuli, & sacrificari dicerentur?

p. 552

- II. An Archimandrita, archigerontes, sine Diocetæ, archipsaltes, & Archiphaxaphonista sint Ministri deputati ad exercenda aliqua officia intra ecclesiam; et quæ illa fuerunt, aut sint? p. 554

Ad Rubricam, & Titulum, De Officio Vicarij.

QVÆST. I. Vicarij perpetui Parochialium, an dicantur beneficiarii, sicut & ipsi Parochi; et an Vicarij eorum alij, qui perpetui non sunt dicantur amobiles, nec villo modo beneficiarii; et quæ differentia nominentur ad seruendum in Parochialibus? et an Rector mortuo, daret nihilominus sibi Vicarius perpetuus suffectus? Et an idem sit de Vicario temporali? Et an mortuo Præfide, siue Episcopo, possit eius Vicarius exercere iurisdictionem; et qui de materia Vicarij perpetui in beneficiis, aut temporalibus item & episcopi agant? p. 558

Ad Textum in Cap. I. & II. hoc titulo, De Officio Vicarij, in ipse, p. 563

Ad Textum in Cap. III. & fin. hoc titulo, De Officio Vicarij. p. 564

QVÆST. I. AN Vicarij perpetui constitutio, & institutio spectet ad ordinarium episcopum præsidem, seu queat ad alios pertinere ex Trident. sess. 7. de reform. cap. 7. in aliquibus casibus? et an in Monasteriis possit Episcopus ponere Vicarium perpetuum, siue temporalem, quando transfertur in illum tota cura animarum? Vbi de differentia inter Rectorem proprium, & eius Vicarium quoad curam, ceteraque munera Parochialia; et cum quo stipendio, siue congrua portione? *ibid.*

- II. An habens dignitatem, vel Canonicanum in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, cui accessorie, & in perpetuum *Formosin. de Offic. & Sacra. Eccl.*

est annexa Parochialis per Vicarium temporalem esse deputatum ab immemoriali deferui folium, possit in illius Curæ exercitio se inermittre; et quid de Rectore, cui est vnium aliud beneficium simili obligatione, & vnione? Et an si in ea se ingerant, faciant actum validum? Et an in Ecclesia, vbi est vnus Pastor principalis, possit, & alijs æque principalis, siue Vicarius perpetuus deputari; sic vt eodem tempore ambo deferuire valeant eidem cum plena iurisdictione Parochiali? Et an in Vicario temporali habeant locum regulæ de annali, de trienniali, de nominationibus, aut reuocationibus? p. 569

- III. An Vicarij debeant institui ad præsentationem Canonici, vel beneficiarii, cuius Canonici, vel beneficio Parochialis accessorie est vnita? Et quando dicatur vnio facta plenè quoad temporalia, & spiritalia? Et in quo differat vtraque, si quoad vnum, & non aliud facta sit? Et an Rector Ecclesiæ Pattonatæ possit apponere Vicarium temporalem sine consensu Patroni? Et an Rector, siue Episcopus possint semel assignatam portionem, siue congruam Vicario perpetuo, aut temporali reuocare, vel diuinuere? Et an appellatio à nominatione Vicarij, vel assignatione congruæ operetur vtrumque effectum? p. 574

- IV. An Rectoris prohibitio se ingreditendi in cura animarum, sperto Vicario, absolute intelligatur, seu tantum procedat in Vicariis Parochialium vnitarum alteri beneficio independentem? Et an Vicarij iuxta Trident. in cap. 7. de reformat. sess. 7. & const. Pij V. perpetui pro tempore deputati teneantur expedire nouam provisionem, & soluere annuatim? Et an si dubium est, num Vicaria sit perpetua, vel temporalis, debeat attendi vltimus status? Et an appellatio à nominatione Vicarij facta ab Episcopo, seu ab assignatione congruæ pro vicu Vicarij, suspendat vtrumque effectum, vel tantum deuoluat non enim executionem impedit? p. 576

- V. An in Vicariis perpetuis Parochialium vnitarum debeat fieri concursus, sicut in Parochialibus, saltem iuris patronatus Ecclesiastici? Vbi quid si Vicaria sit de per se, & si etiam vnita? Et an procedat etiam quando Vicaria vacat in mensibus referuatis?

G. Et

Series Capitum,

Et an Vicarij nominatio interitum, dum vacat Parochialis, spectet ad episcopum cum aliquo examine, an ad libitum remoueri possit: et intra quod tempus, tam iste Vicarius, quam aliquis alij perpetuus, siue temporalis: et alia de congrua tali Vicario assignanda? p. 578

Ad Textum in Cap. Clericos IV. hoc titulo. p. 583

QVÆST. I. **A**N Vicarius Parochiz perpetuus, siue ad nutum amobilis, possit ponere alium Vicarium, sibi que in officio impendendo: Curati aliquando sine episcopo substituere? et an Vicarius episcopi ea facere queat ex sola commissione generali absque sui episcopi specialis licentia: et quid de Vicario, siue Delegato Papæ: et de Vicario Capituli, Sede vacante? *ibid.*

II. An Inquisitores S. Officij, & Regij Auditores, fiscales atque Iudices ordinarij, deferuire possint per substitutum? An Decuriones: An cui datur facultas excommuniandi, debeat facultas vices suas commendandi: an substitutus gaudet honoribus illum substituents: et num substituens possit multari ex defectu substituti? *ibid.*

Ad Textum in Capite, Sua nobis V. hoc titulo. p. 590

QVÆST. I. **A**N Vicarius Papæ habeat iurisdictionem in alios Officiales Papæ, non solum in vrbe, verum & extra: et in quibus casibus, aut circa quæ habent cognoscere, siue dispo- nere: et an officium eius expiret, mortuo Pontifice: Vbi de alijs Vicariis mandataris Papæ: An Vice-Cancellarius Papæ præponetur administrationi iustitiæ, seu alij speciali officio Pontificis: et num morte Papæ expiret: Quid de Camerario, Commissario Cameræ, & Clericis de Camera, siue Magistris vitarum? De Penitentiario summo, siue Bibliothecario: et an isti post mortem Papæ durent in officio: Præpositus officio sacre generalis Inquisitionis, aut cuiuslibet alij officio ad libitum Romani Pontificis, sint eligendi: et sacro Cathedralium Collegio? *ibid.*

II. An Vicarius Papæ ratione sui officij sine Episcopi proprij licentia, ordinare foren-

sem possit: An Auditor Cameræ habeat iurisdictionem ordinariâ, & circa quæ: et qualis Auditor Rotæ, & confessoriarum: et num morte Papæ expirent eorum officia: Qualiterque vendantur auditoriarus, & Clericatus Cameræ? p. 595

III. An Refereodatarij officium sit signate supplicationes ordinarias, & extraordinarias, existens cum aliqua dignitate ecclesiastica: Quot eligi, ac quarum qualitarum? An Prælati retineant signaturæ gratiæ officia, Sede vacante: et ad quem effectum Summi Pontifices signaturarum gratiæ, & iustitiæ constituerint? Abbatiarum quæ sit officia: Quibus potiorur quantum durent: et an eadem dicenda sint de Scriptoribus: et de Secretario Breuium pontificis: Vbi de Gubernatoribus, & qui olim fuerint Vice Domus, Castaldus, & alij Papæ: et Collegiis, atque Subcollectoris officij quale, & cū qua iurisdictione: et an Chancelleria suppleat Concilij detogatione? p. 599

IV. An Prothonotariorum participationem, aut titularium, seu extraordinarium officium sit dignitatis, & iurisdictionis: & ita Papæ Commensales, vt eorum beneficia sint reservata: et an qui habuit scriptoriam Apostolicam, & dimisit, ob istam dimissionem desinat esse Prothonotarius, sicut desinit esse Scriptor: ita vt beneficium, quod obtinebat intelligatur esse reservatum, vel omnino ad finitum officio, omnibus priuilegijs veris Prothonotariis concessis, priuetur: et de alijs Notariis inferioribus Curiz: Cursores Papæ qui dicuntur Aduocati Consistoriales quibus quæ officialibus Curiz dicantur familiares, ac Papæ Commensales: et de matetia Vicarij Episcopi tam Generalis, quam foranei: item Capituli, remissus? p. 606

V. An Vicarius necessariò cõstituendus sit ab archiepiscopo, & episcopo pro rebus iustitiæ, & gratiæ: Quis debeat eligi, & nominari: An ex quo creatus est, dicatur Iudex delegatus, aut ordinarius, habens eadem iurisdictione, ac: episcopus ipse, vel limitatâ ad casus tantum suæ commissionis: et quænam exercere valeant ex solo mandato generali? p. 615

VI. An Vicarius foraneus Episcopi habeat iurisdictionem ordinariam: et quare ab eo appelletur ad episcopum, non sic à Vicario Generali: Et an Vicarius, qui alias dicitur Generalis, in casibus exceptis à iure, quibus desideratur specialis Episcopi commissio, sit habendus in

& Quæstionum.

in illis, non ut ordinarius, sed tantum ut delegatus, & in illis appellatio admittatur ab eo ad Episcopum, sicut admittitur à Vicario foraneo? An à Vicario episcopi, vel ab Episcopo ad Episcopum ipsum, valeat supplicari? Et an Vicarius episcopi à papa confirmatus possit recusari ob iustam Episcopi suspensionem? Et an Delegatus Episcopi provocetur ad eius Vicarium? Seu possit provocari à Metropolitano residente in Civitate Salmantina ad Archiepiscopum Compostellanum? p. 622

VII. An Vicarius Generalis Episcopi possit in integrum restituere adversus sententiam sui Episcopi, vel econerà? An appellari valeat à sententia interlocutoria Vicarij generalis ad ipsum Episcopum? An possit Episcopus pro sua Diocesi binos Generales creare? Et qui tales sint in Archiepiscopato Toletano? Vbi an consilium illius Archiepiscopi Primatis constituat idem Tribunal cum eodem Archiepiscopo? An à Vicario Civitatis appelletur ad ipsum Episcopum? Et an possit Episcopus ad libitum revocare quemlibet Vicarium Generalem, aut foraneum à se nominatum? p. 628

VIII. An Vicarij Generalis facultas requiratur pro titulo Vicariatus formularium aliquod, quo demonstretur, da-

ta sibi Generalis commissio, sicut requiritur ad casus speciales, qui alias ipsimet Episcopo reservari sunt? An hoc idem procedat in Vicario generali Capituli, Sede vacante? Et quam iste potestatem habeat, ubi de illius noninatione, intra quod tempus, aut cui incumbat Capitulo non nominante? An plures Vicarios valeat constituere, sicut & Episcopus? An uterque Vicarius obnoxius sit Syndicarui? Vel an valeat ultra sportulas ex officio præveneres ab Episcopo, vel à capitulo exigere amplius salarium? Et quibus de causis utriusque iurisdictio finiatur? Vbi de aliis remissio. p. 631

IX. An Coadjutores perpetui cum futura successione, possint dari causa teneantur, infirmitatis, alteriusve impedimenti Episcopis à Papa? Et esto possit, num sic conveniat, vel ut tantum nominetur eis Coadjutores temporales, tanquam Vicarij ad nutum, etiam si sit ad partes remotas Indorum, ubi ex mora successoris, potest aliquod nocumentum parati integræ administrationi Episcopatus? p. 639

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De officio Vicarij in ipso. p. 644

QVÆSTIONES 116. HIC INSINUATÆ SVNT, QVÆ
deducuntur ex littera cuiusque textus hic repetiti, & non ponuntur ad
locum, quia cūm potiùs pertineant ad alia Capitula, vbi vel sunt tra-
ctatæ, vel conuenit tractari: ideo longos Commentarios fugiendo,
fufficit insinuaffe, vt desideranti perlegere, facilis sit earum perquisitio.

Sub Tit. De Possulat. Prælator. in Cap. I.

Possit *AMA* an possit matrimonium probare?
ibi sub n. 7. de qua in cap. 32. de re-
stibus q. 2. verū ad vltimum. pagina 3
Sententia, vt promittitur, an debeat esse
redacta in scriptū? ibi sub num. 10. de qua
dixi in Rub. de re iud. q. 4. an 1. ibid.
Excommunicationis sententia, an deside-
retur scripturam? ibi sub dicto num. 10. &
latè dicta quæst. 4. verū ad tertiam. ibid.

In Cap. II.

Lector an possit variare, qui indignum
elegit sub n. 3. de quo sub cap. 7. de
elect. & in cap. cum vos de officio ordin.
aliquid infra sub cap. 38. n. 15 ibid.
Excommunicati aliqui de Collegio, num-
quid impediant relictis fieri electionem? hic sub
n. 6. Vide sub cap. 39. de elect. pag. 4

In Cap. Bone 111.

Appellatione pendente, non est aliquid
innouandum. hic num. 1. de quo sub
cap. 1. & cap. Bone 51. de appellat. ibid.
Quali possessio non acquiritur ex allu, qui
sunt gratia iurium incorporatum. hic sub
num. 3. latè in cap. cum non liceat 12. de
prescript. ibid.
Expositi, quorum origo incerta est, an sint
irregulares, seu inhabiles ad officia publica?
hic sub n. 7. latè in cap. 16. de iud. q. 8. &
infra sub cap. 1. de filiis Presbyt. ibid.
Possulari quæst dignum amisso digniori? hic
n. 8. latè dico in cap. 29. de præb. & dixi in
c. de elect. & in Rub. ibi sub quæst. 1. ibid.
Auocationu, & inhabilitatum materia hic
insinuat: sub n. 10. dixi latè in cap. vt no-
strum 56. de appellationibus. ibid.

In Cap. finali.

Possulari an possint tantum Episcopi de
vna Ecclesia ad altam? expenditur per
dicta in titulo de translatione Episcoporum.
p. 5

Sub titulo, de Electione, in Cap. I.

Findant, vel detant Ecclesiam, an ha-
beat sui eligendi, vel presentandi? hic
sub num. 7. latè in cap. nobis de iure Pa-
tronatus. ibid.
Oratio indefinita quid comprehendat? sub
n. 8. & melius in cap. cum omnes de consti-
tutionibus. ibid.

In Cap. II.

Emendatur an possit ad Episcopatum assu-
mi? hic sub num. 3. & latè per dicta in
cap. testimonium 54. de testib. & infra
sub cap. 12. p. 54
Processus conficiendus super qualitatibus
eligendi. sub num. 1. sunt applicanda dicta
in cap. quosdam, & cap. quanto, de pre-
sumpt. ibid.

In Cap. Significasti IV.

Fidelitatum iuramentum infirmatur. num. 4.
sed latè dixi sub cap. 4. & 5. de iur-
iurando. p. 55
Papa an subijciatur legibus, vt alij conditio-
nes Principes Laici? sub n. 5. & latè in cap. 1
de probationibus q. 8. & 9. ibid.
Papa an possit ab aliquo iudicari, in dicto
n. 1. latè in cap. 12. de iudic. q. 8. ibid.
Papa non errat in peramentibus ad fitem.
n. 6

Series Capitum, & Quæstionum.

n. 6. hic latè in cap. sub cap. 1. de summa
Trinitate, & fide Catholica. ibid.

In Cap. *Quia diligentia V.*

Electio excommunicati, & schismatici, an
sit nulla, cui irritanda sub n. 2. ibid.

In Cap. *Lices de visitanda VI.*

Electus an computetur in numero duarum
partium? hic sub n. 3. p. 56
Appellatio ad futurum Concilium prohi-
bita remissu. sub n. 6. ibid.

In Cap. *Cum in cunctis VII.*

Legitimi, an possint ad Episcopatus, seu
Cardinalatus promoveri? sub n. 2. & 3.
latè sub tit. de filijs Presbyt. p. 59
Theologi: an sit preferendus Canonista in
affectu Episcopatus? hic sub n. 4. latè dixi
in cap. Clerici 8. de iudicijs, q. 13. ibid.
Cardinales an possint relinquere dignitatem,
eligendi hic sub n. 5. & 6. v. Jebis in c. 19. de
prebend. infra hic in §. Clerici. ibid.

In §. *Inferiora.*

Etiam plura ad Canonici atus prelationes,
& officia hic insinuantur. Vtenda in-
frà sub titulo de ætate, & qualitate ordin.
p. 60

In Cap. *Causam VIII.*

Compromissarij iudicij materia insinua-
tur, de qua sub tit. de arbitris, & in
cap. 3. de iudicijs. p. 62

Tertiarj, an connumerentur intra Religio-
sos gaudeantque immunitate Ecclesiastica? Dixi
latè in cap. 1. de foro comp. q. 18. & à
quæst. 15. Eremitis, & Equitibus milita-
ribus. ibid.

In Cap. *Suffraganeis XI.*

Episcopus an possit talij vocari ante con-
secrationem? hic sub num. 6. applicabis
plura dicta hic, sub cap. 15. ibid.

In Cap. *Super eo XII.*

Hæreticorum filij, an primum beneficijs
iam obtentis, & sub tit. de hæreticis,
aliqua sub cap. cum non ab homine de iu-
dicis q. 26. ibid.

In Cap. *Cum terra XIV.*

Lici an possint beneficia conferre? sub n. 5
& latè in cap. 3. de iudicijs q. 3. infra
sub cap. 24. & 31. p. 64
Assensus Regius an necessariò requiratur
ad electionem Prælatorum? sub n. 6. appli-
cabis nonnulla dicta supra in Rubr. quan-
do Reges intererant electionibus, & infra
sub cap. cum Ecclesia futrina 3. de causa
possessionis, & propriet. q. 2. & 3. ibid.

In Cap. *Innotuit XX.*

Inrogatus legitime, an teneatur prodere
suum reatum. hic sub n. 13. & latè dixi
sub cap. 1. & 2. de confessis. p. 97
Restitutus quæ recuperat à Principe? in li-
quatur hic sub n. 17. latè dixi in cap. cum
te 13. de sent. & re iudicata. p. 98
Electio prima, an per secundam invalida-
tur? hic 1. 9. & anie sub c. 19. hic. ibid.

In Cap. *Cum inter XXI.*

Appellatio extrajudicialis, num suspen-
dat executionem aut causas attentatæ?
sub n. 1. latè sub cap. Bonæ 5. de appella-
tionibus. p. 99

Demoniaci, & obsessi, num possint ordinari?
hic sub n. 6. latè sub tit. infra de corpore
vitiatis. ibid.

In Cap. *Bona memoria XXIII.*

Neganti factum per rerum naturam, an
nulla directa probatio sit insinuatæ hic
n. 9. sed latissime dixi in c. quoniam contra
factum de probat. & ibi in c. penult. p. 100
Testes singulares, an probant? hic n. 10. latè
in c. tam licetis, de testib. & infra sub c. 3.
n. 3. ibid.

Nuncijs, an credatur? hic n. 11. latè dixi sub
c. 7. de prob. & sub cap. 1. de caus. posses. &
propriet. p. 101

Series Capitum,

In Cap. Querelam XIV.

Actum conferendi, eligendi, & presentandi, an pertineat ad illum, quæstio in quasi possessione? hic sub n. 7. latè in cap. cum Ecclesia sutrina, de causa possess. & propriet. q. 1. & quid si ex vnico actu, hic n. 8. p. 102

Testes omni exceptione maiores, qui dicantur infinuatur, n. 10. dixi latè in cap. licet ex quadam, in cap. testimonium de testibus, & in aliis capitibus ibi.

Index prima instantia, an possit esse index secunda? hic n. 12. latè sub cap. 4. de foro compet. à q. 32

Prescriptio iurii patronatus Ecclesiastici, an laicu sit licita? hic n. 13 latè dixi sub cap. 7 de prescript. & intra sub cap. 1

Vasallorum dominu, an competant remedia possessionis pro impositionibus percipiendis? hic n. 14. latè dixi sub cap. 4. & alijs de prescriptionibus.

Cumulare pluries actiones, an liceat? hic n. 15. latè dixi in cap. 15. de iudicijs, à q. 13

Titulus, an excusa temporis, presumatur? hic n. 16. latè sub cap. si diligenti, de prescriptionibus q. 1. vers. ad secundam.

Census redimibilis, aut perpetuus, an presumatur, id quod quis solueris redditus per decennium? Et num hoc sufficiat ad obtinendum in possessione & proprietate sub dicto tit. de prescriptionibus.

Interdictum unde vi an competat pro quasi possessione annua praestanti? hic n. 18. Vide sub tit. de re iud. spoliat.

In Cap. Quod sitis XXVIII.

Locum an sit de substantia electionis? hic n. 3 latè infra in cap. 53. & ibi an. 14. & sup. sub cap. 15.

In Cap. In causis XXX.

In iudicio quando dicatur, vi re integra non dicatur radicata, seu incepta? hic, & latè in cap. assatum, & relatum de officio deleg. & dixi latissime sub quæst. 1. cap. penult. de foro compet. & in alijs.

In Cap. Cum dilectus XXXII.

Sententia in causa beneficii, num transeat in rem iudicatam, quid in matrimoniali?

hic n. 4. latè dixi in cap. lator, cap. tenor, & vberima in cap. 11. de sent. & re iud. ibid.

Dispensatio in minori aetate ad ordines. hic latè sub tit. de ætate ordinand. ibid.

Sententia super beneficio, an transeat in rem iudicatam, respectu superiorum? hic n. 10. latè in cap. 5. de dolo, & contum. notatur. p. 106

In Cap. Venerabilem XXXIV.

Imperatorum, & Regum potestas respectu Papæ. hic sub n. 1. latè dixi sub cap. nouit. de iudic.

Iuramenti obligatio hic infinuatur n. 8 latè dixi sub tit. de iur. iur. vbi, & in cap. 1. de relaxatione. Et quid de illicitu iuramenti ibid.

Gratificare, an possit index vni ex litigantibus, aut vni imperatori ex duobus electis? hic an. 16. latè sub cap. licet de probationibus. & in cap. 1. de re iudicata q. 1

In Cap. Scriptum XL.

Canonici, an possint admistere Clericos Ecclesiarum inferiorum ad coeligendum? hic n. 6. latè dixi sub cap. cum Ecclesia sutrina, de causa possessionis: aliquid supra sub Rub.

In Cap. Quia propter XL. & ibi in §. Electiones.

Sententia nolle lata, an valeat? Et quid de Selectione? hic, & sub n. 4. Vide in Rub. de re iud. cata, q. 1. vers. ad tertiam.

In Cap. Vi prateras XLV.

Expensarum materia infinuatur, de qua dixi latè in cap. finem litibus de dolo, & contum. & sub cap. grauis de test. spoliat.

In Cap. Constitutus XLVII.

Consensus explicitus, aut tacitus effectus. hic n. 5. latè in cap. 1. de foro compet. & q. 4

Experiar, an qui possit sine actione in iudicio? hic sub n. 6 latè dixi sub cap. 6. de iudicijs, & sub tit. de libelli oblatione.

Monachus factus Episcopus, an solutus sit à ieiunij sua religionis? Et à quibus alijs hic infinuatur sub n. 8. Et num fruatur privilegio sua religionis? Videbis sub tit. de regular. ibi cap. 10. & in cap. 2. de vita, & honest. Cleric.

Id

& Quaestionum.

In Cap. Cum Magistrum XLIX.

Profectionu materia hic insinuat: plura dico in cap. ad nostram 8. & in cap. ad Apostolica de regularibus. ibid.

Scriptum an requiratur in professione insinuat hic sub n. 1. applicatur aliqua infra de libelli oblat. & in Rub. de teiud. sub quæst. 1. ibid.

An in electione per scrutinium? hic, & sub cap. 42. suprà. p. 140

In Cap. Cumana, L.

Profectionu materia hic mouetur ex Glossa, de qua plura dixi in cap. fin. de appellat. aliquid supra in cap. cum M. de constit. ibid.

In Cap. Sacrosancta, L. I.

Lici an possint concurrere ad electionem Episcoporum? dixi plura sup. in Rub. & infra in cap. cum Ecclesia futrina de causa posses. & prop. ibid.

In Cap. Dudum LIV.

Probatio per confessionem hic insinuat, de qua dixi latissimè in Rub. & tit. de confessis. p. 143

Positum materia hic insinuat, dixi latè in c. unico de liris contestatione. ibid.

Archidiaconorum materia hic insinuat, n. 7. de qua plura dico infra de officio Archidiaconi. p. 144

Pena leg. 10. tit. 4. recipit. an incurritur per solam citationem laici coram Iudice Ecclesiastico, si ante litem contestationem perueniat alioquin. insinuat hic n. 9. latè in c. licet ex suscepeo de foro comp. q. 3. & 8. ibid.

Sub tit. De Possulat. Prælator. in Cap. I.

Appellationu materia Pontifici in prima instantia insinuat hic n. 18. & in quibus casibus, dixi latè in c. 1. de foro comp. sub q. 3. & in c. vt nostrum, de appellat. p. 149

Sub tit. De authoritate, & vsu Pallij. p. 166

In Cap. Ex tuarum, V.

Primilegia Principum, an sint latè interpretanda? hic insinuat, n. 2. sed latè in cit. de priuileg. aliqua dixi suprà sub tit. de re scriptis, p. 172

In Cap. finali.

Missarum reductio, & annuersariarum, an fieri possit ab Episcopo? insinuat n. 4. in cap. 16. de foro comp. q. 3. p. 173

Sub tit. De Renunciacione, in Cap. II.

Itemen vii qualiter intelligatur? insinuat hic, sed latè dixi sub tit. de iurclur. vbi ad quæstiones hic motas, & ad plures alias ibi. p. 176

In Cap. Ex transmissa III.

Redimere an possit quis ad beneficium resignatum absque noua collatione, quando resignatio à principio ex aliqua causa non valet? n. 3. videbis in c. 2. de restit. spol. ibid.

Resignatio ab excommunicato facta in suam rem tertij, an sit valida? hic n. 4. & adiunges quæ dixi in c. ad probandum 24. de sent. & re iud. q. 4. vers. ad secundum. ibid.

Votum ab infirmante factum, an valeat? hic n. 5. latè in c. litterarum 3. de voto, vbi DD. p. 177

Profitendi tempus quantum debeat esse? hic n. 6. latè dico in cap. ad nostram, & in cap. ad Apostolicam de regularibus. ibid.

Offerens se, & sua Monasterio, an valeat ad aliam Ecclesiam transferre secum res, quas obtulit? hic n. 7. latè dixi sub cap. in presentia 8. de probationib. ibid.

In Cap. Super V.

Negativa probatio qualiter fiat? hic n. 5. aliquid in c. bonæ 23. sup. de elect. dixi latissimè in c. quondam contra falsam 11. & cap. sequent. de probat. p. 182

In Cap. In presenti VI.

Pures quæstiones hic insinuantur, de authoritate Iudicum in sententiando, & in aliis, & à n. 6. p. 183

In Cap. Ad supplicationem IX.

Paupertatis, & pauperum materia, insinuat hic n. 4. & 5. de qua dico latè sub c. si qui testium 8. de testibus. p. 188

In Cap. Nisi cum pridem X.

Scandali materia insinuat, n. 1. & dixi de ea latè in cap. 2. de præscript. & alibi. ibid.

Senes an delinquere possint, vt puniantur? insinuat hic n. 3. latè infra ad titul. de delictis puerorum. ibid.

Series Capitum ,

In Cap. Post translationem XI.

In ipsa causa effectus infinuatur hic n.8
latè dixi in c. cum cessante, de appell. &
in c. super litteris supra de rescriptis. p.189

In Cap. Veniens, XIII.

Dubia, an reddatur rei per negationem?
infinuatur hic n.3. & dixi latè in cap.
quoniam contra falsam 11. de probat. q.4
vers. ad tertiam à n.13 p.191

Sub tit. De suppl. neglig. Pralat.

Devolutionis spectationem materia circa
beneficia, hic infinuatur, à n.4. & 6. de
qua ago infra sub tit. de concess. Præbendæ
pag.199

*Intra patronatus laici, & Ecclesiastici differ-
rentia quæ hic n.15. de qua latè dico sub tit.
de iurcurando. ibid.*

In Cap. finali.

Patronatus ius Ecclesiasticum, an possit præ-
scribi à laicis? hic sub n.2. & latè dixi in
c. causæ 7. de præscr. vers. ad secundā. p.202

*Sub titulo, De temporib. ordinat.
in Cap. Ex parte X.*

Apostata an sit, qui exiit à religione antea
intrauit aliam? infinuatur hic n.2. &
noto infra in tit. de apostatis. p.242

In Cap. Dilectus XV.

Obtinendum an sit superiori man-
danti aliquid infinuatur hic
n.2. latè dixi sub 2. p. cap. nouit. de iudiciis,
vbi de correctione fraternas alia dico infra de
maiorit. & obed. p.199

*Interstitiorum materia quoad ordines infi-
nuatur hic. ibid.*

*Pontifex an possit infantem ante usum ra-
tionis ordinibus initiatum reddere habilem ad
matrimonium? infinuatur hic n.6. & dico la-
tè in cap.1. qui Clerici, vel vouentes; ali-
quid infra de ætate ordin. ibid.*

Sub tit. De ætate ordinandorum in Cap. II.

Eccliam minori concessa est regenda per Vi-
carium, infinuatur hic, sed latè dico in-
frā sub Rub. & tit. de officio Vicarij. p.355

In Cap. Eam te IV.

Incompatibilitas beneficiorum infinuatur
hic, latè dico in c. de multa, de præb. ali-

quid dico infra sub præmissis cap.1. de filiis
Præb. p.366

In Cap. Cum bona VII.

Excommunicatus per annum inferscens,
an à beneficio priuatur? & à quo? infinuatur
hic sub n.2. latè dixi in c.1. de iud. q.31
pag.386

*Excommunicatus ex causa fidei, qui com-
paret, elapso decimo anno, an sit admittendus
ad respondendum? ibi q.32 ibid.*

*Inferscens per annum in excommunica-
tione, an puniatur ab inquisitoribus? q. fin.
ibid.*

Sub tit. de Clericis peregrinis, in Cap. II.

Testis num possit esse aliquis in sua causa?
hic sub n.1. latè dixi in cap.12. de iu-
dicis, q.11. & in cap. propofuisti 3. de probat.
& in cap. insuper, cum aliis notatis de
testibus. ibid.

*Indicia, presumptiones, & argumenta, qua-
lem probationem faciunt infinuatur. p.401*

In Cap. Tua III.

Testis unus, an queat probare Clericatum?
infinuatur hic. Latè ad plures alios
casus de probatione per unum testem. Dixi in
cap. à nobis 28. de testibus, & ibi n.30. & 31
de hoc casu. p.402

In Cap. finali.

Exteri an beneficiari valeant? infinuatur
hic. Latè dico in cap. ad decorem de
instrut. applicabis dicta in cap.16. de iudi-
ciis, q.4. ibid.

*Impetrans an debeat facere mentionem de
loco, & Diocesi? hic n.6. & dixi in cap. signi-
ficante 34. de rescriptis. ibid.*

*Sub titulo, De Officio Archidiaconi,
in Cap. Ad hac.*

Perjurus habet Deum vltiorem; infinuatur
hic n.12. dixi latè in cap. breui 17
de iurcurando q.2. à n.25 p.443

INDEX

INDEX CANONVM, LEGVM, Aliorúmque Iurium, & Locorum, quæ in hoc volumine lib .1. Decretalium ex- plicantur obiter à titulo de Postulatione Prælatorum, vsque ad Titulum de Offi- cio Vicarij.

Ex Decretalibus.

Ar. 1. & 2. qui Clerici, vel vo-
nentes, in cap. fin. de bigami,
q. 1. m. 18. & q. 3. m. 3. & 5. 1. 2
p. 391

- Cap. 1. De translat. Episc. ibi, &**
in e. licet, q. 2. m. 6. & 8 p. 159
Cap. 1. de schismaticis, in c. 2. de ordin. ab Episc.
qui renunc. q. 2. m. 2. tomo 1 p. 324
Cap. 1. de Clerico per psaltm promot. in Rub.
de atate ord. q. 1. m. 9. tomo 2 p. 333
Cap. 1. de atate ordin in e. 4. eodem, q. 1. n. 19
& late in ipso, 1. 1 p. 368
Cap. 1. de Sacram. non iterandis ibi late, & in
c. 1. de sacra unct. q. 3. m. 13. 1. 2 p. 21
Cap. 1. de sponsal. in cap. 1. de bigami, quasi. 2
numero 23. tomo 2 p. 354
Cap. 2. de arbitrio, in cap. fin. de renunciat. n. 3
tomo 1 p. 192
Cap. 2. de Baptismo, in cap. 1. de Sacram. non
iterand. q. 3. m. 8. & 9. tomo 2 p. 149
Cap. 2. de Eccles. adificand. in Rub. de corpore
viri q. 2. m. 2. tomo 2 p. 311
Cap. 2. qui Clerici, vel videntes in c. 2. de bi-
gami, q. 2. m. 1. & 3. 1. 1 p. 361
Cap. 1. de eo, qui ordinem fortitè suscepit, in
cap. Archidiacon. 5. de officio Archid.
quæstione 41. numero 13. tomo 2 p. 440
Cap. 1. & 2. de coniugio seruorum, in cap. 1
de seruus non ordinanda, quæstione 1. nu-
mero 12 tomo 2 p. 352
Cap. 2. de Indu. in dicto capite 1. de seruus
non ordinandus, quæstione 1. numero 15
tomo 2 ibidem

Feimosin. de Offic. & Sacris Eccles.

A

- Cap. A** **D aures de referit. in cap. 1. de atate**
ord. q. 1. m. 17. tomo 1 p. 345
Cap. Ad Monasterium, de statu Monach. in c. 2
multis, 9. de atate ord. q. 1. m. 20. 1. 2 p. 398

C

- Cap. C** **onsultationibus, de iure Patr. in c. 3**
de offic. Vicar. q. 4. m. 18. 1. 2 p. 578
Cap. Congruentia de filijs Presby. in ipso, & in
cap. 1. q. 3. m. 2. tomo 2 p. 197
Cap. Cum dilectus, 32. de elect. forma mon. c. 12
sublata, in cap. quia propter, 42. de elect. q. 1
numero 28. tomo 2 p. 377
Cap. Cum una, de elect. ibi, & in cap. quia pro-
pter 42. de elect. q. 3. m. 16. tomo 1 p. 319
Cap. Cum sis penitus de authoris, & vsu Pallij,
in cap. 1. ibi n. 4. & 6. tomo 1 p. 167
Cap. Cum inter 21. de elect. in cap. fin. 7. de
renunciat. n. 7. tomo 1 p. 184
Cap. Cum in consilio, de elect. in e. si Archiep. 6
de temporib. ord. q. 2. m. 23. 1. 1 p. 367
Cap. Cum in consilio, 5. inferiora, de elect. in c. 1
de atate ord. q. 1. m. 21. & in c. 4. de atate ord.
q. 1. m. 11. & in cap. 1. de filijs Presby. b. 6. m. 4
tomo 1 p. 345
Cap. Cum Nonasterium 13. de elect. in cap. 10
de atate ord. q. 1. m. 7. tomo 1 p. 404
Cap. Cum ab Ecclesiis, de officio ord. in cap.
Archidiaconu, 5. de offic. Arch. & in c. 4. de
offic. Archip. q. 1. m. 51. tomo 2 p. 518
Cap. Cum M. de consensu in cap. 5. de offic. Vicar.
q. 6. m. 32. tomo 2 p. 627
Cap. Consultatione, 16. de temporib. ordin. ibi,
& in c. 8. q. 1. sub n. 16. 1. m. 1 p. 237
Cap. Consultasti, de consec. Eccles. in c. 2. de Sa-
cram. non iterand. q. 1. m. 5. 1. 2 p. 357
Cap.

Index Canonum, Legum, &c.

D

- Cap. **D**enum de Cappell. Monach. in Rub. de offic. Archipresb. q. 4. n. 133
 Cap. Dilecto de prebend. in cap. fin. de renunciat. quast. 2. numero 7. tomo 1 p. 194
 Cap. Dudum, de elect. in cap. Archidiacon. 5 de offic. Archid. q. 1. n. 13. & in ipso. f. 2 p. 441

E

- Cap. **E**cclēſia veſtra, 2. de elect. in Rub. de poſtulat. Pralat. n. 19. & in cap. quia propter 4. 2. q. 3. n. 16. tomo 1 p. 2
 Cap. Ea qua intra, de offic. Archid. in cap. 1 & in cap. 2. q. 1. n. 6. tomo 2 p. 420
 Cap. Excommunicamus 13. § qui autem de heret. in cap. cum bona de atate ord. quastione 1 numero 1. & 3. tomo 1 p. 387
 Cap. Ex parte de officio delegati, in cap. fin. de renunc. q. 2. n. 7. f. 1. p. 194
 Cap. Ex parte 5. de Clerico. agrot. miniſtr. in c. 5. de offic. Vicarij, q. 9. n. 5. & 14. f. 2 p. 640
 Cap. Expofuiſti de corpore vitiat. in ipſo, & in cap. 1. q. 2. n. 6. f. 2 p. 138
 Cap. Extirpanda, § qui vero, de prob. in cap. 5 de offic. Vicarij, q. 2. n. 23. f. 2 p. 572
 Cap. Ea qua 3. de offic. Archid. in cap. 10. & in c. 1. de officio Sacriſta, q. 1. n. 24. f. 2 p. 541

F

- Cap. 1. **F**in de elect. in ipſo, & in cap. 15. eodem.
 Cap. Fin. de authorit. & uſu Pallij, in c. 1. eod. numero 4. & 6. tomo 2 p. 167
 Cap. Fin. de rerum permut. in c. fin. de renunc. q. 1. n. 5. f. 2 p. 192
 Cap. fin. de pallij, in cap. fin. de renunc. q. 2. n. 6. tomo 2 p. 255
 Cap. Fin. de verb. ſignific. in cap. 11. de temporibus ordin. q. 4. n. 11. f. 2 p. 253
 Cap. Fin. de homicidio, in cap. ad aures 7. de atate ordinand. n. 1. f. 1 p. 380
 Cap. fin. de puni. in cap. cum bona, de atate ordin. q. 1. n. 1. & 3. f. 1 p. 387
 Cap. fin. de Clerico excommunicato, in diſſo. e. cum bona, de atate ordin. q. 1. n. 10. & q. 2. n. 10. tomo 2 p. 388
 Cap. fin. de Sacram. non iterand. in ipſo laic. & ibi in c. 1. q. 1. n. 26. 37. & 38. f. 2 p. 142
 Cap. fin. de corpore vitiat. in ipſo, & in cap. 1 ibi q. 1. n. 9. tomo 2 p. 316
 Cap. fin. de bigami. in ipſo, & in c. nuper, n. 3 & 4. tomo 2 p. 321
 Cap. ſimiler, de ſomma Trinit. in cap. nuper, de bigami. q. 4. n. 50. tomo 2 p. 380
 Cap. fin. de ſeru. ord. vel non, in ipſo laic. &

in c. 1. eod. q. 1. n. 11. & ſub n. 1. f. 2 p. 252
 Cap. fin. de pallij, in cap. 1. de ſeru. ordin. vel non, q. 2. n. 14. f. 2 p. 252

G

- G**loſſa in cap. deputati, 16. de iudicijs, in cap. 1. de filijs Presbyt. q. 3. n. 13. & 9 tomo 2 p. 191
 Gloſſa in Clem. 1. §. 1. de heret. in cap. 1. de filijs illegitimis, q. 8. n. 19. tomo 2 p. 213
 Gloſſa in cap. 1. diſſ. 85. in Rub. de corp. vitiat. q. 4. n. 3. tomo 2 p. 314
 Gloſſa in cap. 2. de verb. ſignif. in cap. 2. de corp. vit. q. 2. n. 29. tomo 2 p. 324
 Gloſſa in cap. ſignificauit, 4. de corpore vitiat. in 6. & in c. 3. q. 3. n. 1. f. 2 p. 337
 Gloſſa in c. 2. de bigami. in ipſo, & in Rub. q. 2. n. 2. 1. & in cap. 4. q. 2. n. 4. f. 2 p. 308
 Gloſſa in cap. 2. de iudicijs in cap. 1. de ſeru. non ord. q. 1. n. 15. tomo 2 p. 252
 Gloſſa 29. q. 2. in c. 1. de ſeru. ord. vel non. q. 1. n. 16. f. 2 ibid.

I

- Cap. **I**am dudum, de elect. in cap. tranſmiſſam eodem, q. 3. n. 34. f. 1 p. 80
 Cap. Indecorum de atate ordin. ibi, & in cap. 1 eodem, q. 1. n. 28. f. 1 p. 446
 Cap. In Geneſi, de elect. ibi, & in cap. quia propter 4. 2. q. 3. n. 16. f. 1 p. 129
 Cap. Innotuit de elect. in c. 1. de filijs Presbyt. q. 3. n. 3, & 5. & q. 6. n. 4. f. 2 p. 197
 Cap. Inter corporalia, de tranſitione Episcop. ibi in cap. licet, q. 2. n. 6. f. 2 p. 159
 Cap. Inter dilectos, de exceſſu Pralat. in c. 1 de offic. Primicerij, n. 43. f. 2 p. 533

J.

- Cap. **L**iteras 13. de tempor. ord. & in Rub. ibi, & in c. 1. f. 2. & 3. n. 15. tomo 2 p. 216
 Cap. Literas de filijs Presbyt. in ipſo, & in c. 1. ibi q. 8. n. 5. f. 2 p. 212

N

- Cap. **N**iſi eſſent de prob. in c. fin. de renunc. numero 2. tomo 2 p. 192
 Cap. Non ſati 4. de offic. Archid. in ipſo, & in cap. 1. ibi q. 1. n. 9. f. 2 p. 424
 Cap. Nullus 4. de ſeru. ord. vel non, in ipſo, & in cap. 1. ibi q. 2. n. 3. & 10. eum cap. 3. & 5 tomo 2 p. 255
 Cap. Nuper 4. de bigami. in ipſo, & in Rub. eodem, q. 2. n. 19. & in c. 1. q. 2. n. 33. & in c. 2. numero 1. tomo 2 p. 348
 Cap

Index Canonum, Legum, &c.

Cap. *officium de officio Archiepiscopi in ipso, & in c. 1 de officio Primicerij, q. 1. n. 51. l. 2* p. 334

P

Cap. *Per inquisitionem, de electibz in cap. transmissam eodem, q. 3. n. 34. l. 2* p. 80

Cap. *Penalis, de sim. in cap. 1. de temporib. ordinat. q. 1. n. 63. l. 1* p. 185

Cap. *Penalis, de Clerico excommunicato ministrante, in cap. 1. de ordin. ab Episcopo, qui renunciat Episcopatu q. 1. n. 46. l. 2* p. 320

Cap. *Præterea 5. de atate ordinand. ibi, & in c. 1. eodem, q. 1. n. 27. & in c. 4. eodem, n. 49 & in ipso, l. 1* p. 346

Cap. *Passoralis de Sacram. non iterand. ibi latè & in cap. 1. de sacra. vult. §. per frontu, q. 2. n. 20. l. 2* p. 64

Cap. *Penult. de consecr. Ecclesie, in c. 1. de sacra. vult. §. per frontu, q. 2. n. 27. l. 2* p. 87

Cap. *Penult. de bigam. in ipso, & in c. 1. q. 2. n. 41. l. 2* p. 353

Q

Cap. *Quia propter de elect. latè in ipso, & ibi in Rub. q. 3. n. 2. l. 1* p. 14

Cap. *Quasitum, de verum permitt. in cap. fin. de renunciat. q. 2. n. 6. l. 1* p. 194

Cap. *Quia diversitatem, Decimus, Præbenda, in cap. 4. de atate ordin. q. 1. n. 38. l. 2* p. 368

Cap. *Quia circa de bigam. in ipso, & in c. 9 de atate ordin. q. 2. n. 26. l. 1* p. 402

Cap. *Quoniam de filijs Presby. ex ipso, & in cap. 1. eodem, q. 3. n. 2*

R

Cap. *Romana de sent. excommuni. in cap. Archidiaconus 5. de officio Archid. l. 2* p. 440

S

Cap. *Sicut, de Cleric. coniug. in cap. super, de bigam. in principium 4. & in cap. fin. q. 1. n. 14. l. 2* p. 367

Cap. *Sententiam sanguinis, ne Clerici, vel Monachi, in cap. 1. de aures 7. de atate ordin. q. 1. numero 1. & 14. l. 2* p. 185

Cap. *Significant, de corpore vitiatis in ipso, & in Rub. ibi questione 2. numero 10. l. 2* p. 307

I

Cap. *Tua nos de homicidio, in cap. ad huc res, 7. de atate ordin. questione 1. numero 1. & 14. & numero 33. 35. & 36 & questione 2. n. 4. l. 2* p. 181

Cap. *Tua de filijs Presby. in ipso, & in cap. 1 eodem, q. 3. n. 2. l. 2* p. 197

V

Cap. *Veritas de dolo, in c. cum bona, de atate ordin. q. 1. n. 3. & 3. l. 2* p. 387

Cap. *Veniens el. 1. de eo qui ordines fortune suscepit, in cap. Archidiaconus 5. de officio Archid. q. 1. n. 6. l. 2* p. 440

Ex Sexto Decretal.

Cap. *De verum permitt. in cap. fin. de re 2. nunc. q. 2. n. 7. l. 2* p. 194

Cap. *De filijs Presby. in cap. 1. eodem, q. 3. n. 2. l. 2* p. 194

Cap. *De Cleric. coniug. in cap. 1. de bigam. quasi 2. numero 8. l. 2* p. 153

Cap. *De bigam. in cap. 1. 2. eodem q. 1. n. 14 & q. 2. n. 11* ibid.

Cap. *De Cappell. Monachorum in cap. 3. de offic. Vicary, q. 1. n. 2. l. 2* p. 52

Cap. *De consuet. lib. 6. in cap. 5. de offic. Vicar. questione 5. numero 38. l. 2* p. 620

A

Cap. *Veritas de elect. in c. transmissam, 15. eodem, q. 1. n. 25. & q. 3. n. 22 l. 2* p. 79

Cap. *Accusatus, §. sunt de hæres. in cap. super de bigam. q. 4. n. 35. l. 2* p. 378

C

Cap. *Cum nullus de temporib. ordin. lib. 6. in c. 4. eodem, q. 1. n. 7. l. 1* p. 2

Cap. *Cum ex eo de elect. lib. 6. in c. 3. q. 1. n. 33 & in cap. 4. q. 2. n. 27. de atate ordin. l. 2* p. 373

Cap. *Cum contumacia de hæres. lib. 6. in c. cum bona, de atate ordin. q. 1. n. 1. & 3* p. 387

E

Cap. *Ex eo de elect. in cap. indecorum 3. de atate ordin. q. 1. n. 13. l. 1* p. 117

Cap. *Eos fin. de temporib. ordin. in c. 2. de bigam. questione 3. numero 18. l. 2* p. 366

* 2 Cap. Fin.

Index Canonum, Legum, &c.

F

Cap. **F**in. de elect. in cap. transmissam, 15
eodem n. 59. s. 1 p. 80

Cap. fin. de temporibus ordinat. in cap. 2. de bigamia, q. 3. n. 16. s. 2 p. 366

I

Cap. **I**ndemnitas 43. de elect. lib. 6. in c. 1. de atate ord. q. 1. n. 102. s. 1 p. 350

Cap. **I**ni, §. 1. de sentent. excommunicat. in cap. 2. de Sacramentis non iterandis, questione 1. numero 15. s. 2 p. 158

L

Cap. **L**icet Canon de elect. lib. 6. in c. 4. de atate ord. q. 1. n. 11. s. 1 p. 367

Cap. **L**icet Episcopus de prebendis, in cap. 1. de offic. Archidiacon. questione 1. numero 13 & 14. s. 2 p. 424

N

Cap. **N**ec captanda de concess. prebenda, in cap. 11. de temporibus ordinat. q. 1. n. 19. s. 2 p. 246

Cap. **N**ullus de temporibus ordinat. in cap. 11. eodem q. 6. s. 1 p. 260

R

Cap. **R**omana de appellat. in c. 5. de officio Vicarij, q. 6. n. 28. s. 2 p. 226

S

Cap. **S**emel, de reg. in c. 1. de seruic. non ordinandis, vel non, q. 1. n. 6. s. 2 p. 298

Ex Decreto.

A p. 1. 15. q. 7. in Rub. de officio Archidiacon. q. 4. n. 138. s. 2 p. 496

Cap. 1. dist. 7. in cap. 11. de temporibus ordinat. q. 1. numero 15

Cap. 1. dist. 33. in Rub. de bigamia, q. 1. n. 2. s. 2 p. 346

A

Cap. **A**ccidens, dist. 5. in cap. 2. de ordinat. ab Episcopo, qui renunciat, q. 1. numero 8. s. 1 p. 323

Cap. **A** lignantem, dist. 51. in c. ad aures 7. de atate ord. q. 1. n. 15. & 3

C

Cap. **C**lerici, dist. 33. in Rub. de corpore viciat. q. 1. n. 7. s. 2 p. 305

Cap. **C**um igitur, 15. q. 1. in Rub. de offic. Archidiacon. q. 1. n. 80. s. 2 p. 416

Cap. **C**lerici, dist. 2. in vers. licet, in Rub. de officio Archidiacon. n. 50. s. 2 p. 464

Cap. **C**omperimus, 14. q. 6. in cap. 2. de seruic. ordinat. vel non, q. 1. n. 6. s. 2 p. 258

Cap. **C**um multa 15. q. fin. in cap. fin. de seruic. ordinat. vel non, q. 1. n. 3. & 13. s. 2 p. 277

D

Cap. **D**arbertum 1. q. 7. in cap. 2. de ordinat. ab Episcopo, qui renunciat, q. 1. numero 8. s. 1 p. 323

Cap. **D**egradatio de penis dist. 6. in cap. 2. de ordinandis ab Episcopo, qui renunciat, q. 1. n. 8. ibidem

Cap. **D**e huius verb. Lectorum, dist. 28. in Rub. de atate ordinandis q. 1. n. 2. s. 1 p. 333

Cap. **D**e huius de consecrat. dist. 5. in cap. 1. de sacra vniuers. §. per fratrum, q. 7. n. 17. & quest. 14. n. 16. s. 2 p. 85

Cap. **D**e huius, 3. q. 1. in cap. 1. de bigamia, q. 1. n. 8. & 2. n. 11. s. 2 p. 351

Cap. **D**ominus ad finem 93. dist. in Rub. de officio Archidiacon. q. 1. n. 44. s. 2 p. 414

Cap. **D**iaconissam 27. dist. in Rub. de officio Archidiacon. q. 1. n. 66. s. 2 p. 415

E

Cap. **E**x antiqua, dist. 54. in cap. 7. de seruic. ordinat. vel non, q. 1. n. 3. s. 2 p. 275

Cap. **E**piscopus 6. dist. 77. in cap. 3. de atate ordinat. q. 1. n. 8. s. 2 p. 353

Cap. **E**piscopi de consecrat. dist. 5. in c. 1. de sacra vniuers. §. per fratrum, q. 10. n. 12. s. 2 p. 100

Cap. **E**tiam 1. dist. 36. in c. 1. de filiis presb. q. 3. n. 16. & 7. s. 2 p. 389

Cap. **E**piscopus 88. dist. in c. 2. de filiis presb. q. 4. n. 14. s. 2 p. 299

F

Cap. **F**elix 50. 16. q. 1. in c. 1. de translat. Episcopo. q. 1. n. 25. s. 2 p. 154

Cap. **F**in. 75. dist. in c. 1. de temporibus ordinat. n. 18. s. 2 p. 216

Cap. **F**in. dist. 49. in c. super eo 2. de corpore viciat. q. 1. n. 18. s. 2 p. 323

Cap. **F**in. 32. dist. q. 4. in cap. fin. de seruic. non ordinat. n. 26. & 28. s. 2 p. 278

Cap.

Index Canonum, Legum, &c.

Cap. H Inc etenim distinct. 49. in cap. 2. de corpore vitiatu in premissis. n. 17
tomo 2 p. 320

Cap. I N illu dist. 86. in Rub. de officio Archiepiscopi. sub num. 10. & ibi à numero 34. & ibi qual. 2. & 3. versad vltimam. n. 186. tomo 2 p. 475

Cap. In Ecclesin 1. q. 1. in c. 2. de ordin. ab Episcopo. qui renunciavit. q. 1. n. 3 p. 322

Cap. Is qui dist. 55 in c. de corpore vitiat. q. 2. num. 6. 1. 2 p. 333

Cap. In singulis dist. 28. in Rub. de atate ord. q. 1. n. 2 p. 333

Cap. L Effor 34. dist. in cap. 2. de bigamii q. 1. n. 7. & 24. 1. 2 p. 358

Cap. Lectore dist. 32. in cap. 2. de officio Archiep. q. 2. n. 65 p. 437

Cap. Later dist. 55 in c. 1. de corpore vitiat. q. 1. n. 18. 1. 2 p. 317

Cap. M Arim 33. dist. in Rub. de corpore vitiat. q. 1. n. 7. & in cap. 3 q. 2. n. 6. & in c. 4. q. 1. tomo 2. p. 305

Cap. N On licet de consecrat. dist. in cap. 1 de sacra vnt. § per frontu q. 5 numero 16. tomo 2 p. 116

Cap. Nullum 9. q. 2. in cap. si Archiepiscopus 6 de temporib. ordin. q. 2. n. 16. 1. 1 p. 231

Cap. Nullus Episcopus de consecrat. dist. 1. in Rub. de corpore vitiat. q. 2. n. 20. 1. 2 p. 368

Cap. Neminem dist. 70. in cap. 1. de temporibus ordinis q. 1. n. 1. 5. 1. 1 p. 289

Cap. Non autem 7. q. 1. in cap. 5. de officio Vicarij q. 9. n. 21. 1. 1. 1. 1 p. 642

Cap. Nos consecrationem 9. q. 1. in cap. 2. de ordin. ab Episcopo. qui renunciavit. q. 1. n. 4. ubi Glossa n. 6. in § sed excommunicati. p. 322

Cap. Nouissime de consecrat. dist. 50. in c. 1. de sacra vnt. § per frontu q. 7. n. 17. 1. 2 p. 85

Cap. O Rdinationes 9. q. 1. in c. 1. de ordin. ab Episcopo. qui renunciavit. q. 1. num. 7. 1. 1 p. 323

Cap. Omni tempore de consecrat. dist. 4. in c. 1. de sacra vnt. § per frontu q. 7. n. 14. 1. 2 p. 35

Feimosin. de Offic. & Sacris Eccles.

Cap. Omnes fideles de consecrat. dist. 5. ibi q. 14 n. 11. 1. 2 p. 111

Cap. P Orra 66 dist. in cap. si Archiepiscopus 6. de temporibus ord. q. 2. n. 29 tomo 1 p. 125

Cap. Pastoralis 42. 7. q. 1. in c. 2. de officio Archiepiscopi. n. 4. in princ. 1. 2 p. 501

Cap. Presbyter 28. dist. in cap. 9. de atate ord. q. 2. n. 28. & in cap. fin. de bigamii. q. 1. n. 15 tomo 1 p. 402

Cap. Presbyter 96 dist. in cap. 1. de sacra vnt. § per frontu q. 7. n. 14. tomo 2 p. 85

Cap. Placuit 16. q. 1. in disto § per frontu q. 15 num. 16. 1. 2 p. 116

Cap. Presbyterum dist. 28. in c. 1. de Bigamii. q. 2. n. 39. & in cap. fin. q. 1. n. 15. & q. 3. n. 6 tomo 2 p. 356

Cap. Presbyteri dist. 34. in cap. 2. de officio Archiep. q. 2. n. 66. 1. 2 p. 438

Cap. Precipimus dist. 9. in cap. 1. de oblig. ad ratiocinia ordin. q. 1. n. 12. 1. 2 p. 291

Cap. Q Vicumque dist. 50. in c. 2. de bigamii. q. 3. n. fin. & dist. 34. in cap. 1. de serui non ordin. q. 2. n. 20. 1. 2 p. 366

Cap. Quotidie 75. dist. in cap. si Archiepiscopus 6. de temporibus ordin. n. 16 p. 222

Cap. Quotquot 27. q. 1. in cap. nullius fin. de bigamii q. 1. n. 16 & 17. tomo 2 p. 390

Cap. Quarundam 1. dist. 34. in Rub. de atate ord. questione 2. numero 4 p. 337

Cap. Quod ante de punit. & remissim c. 1. de sacra vnt. § uelione. q. 7. n. 5. 1. 2 p. 34

Cap. Quoniam 69. dist. in cap. 1. de Sacramentu non iterandū. n. 1. n. 14. 1. 2 p. 141

Cap. Qui partem dist. 55. in cap. 3. de corpore vitiatu. q. 2. n. 55. tomo 2 p. 333

Cap. Qualis 30. q. 5. in cap. 1. de bigamii. q. 2. n. 8. tomo 2 p. 353

Cap. Quisquis dist. 84. in cap. 2. de bigamii. q. 2. num. 2. tomo 2 p. 364

Cap. Quamuis el. 2. 7. q. 2. in c. 5. de officio Vicarij q. 9. n. 16 & 39. tomo 2 p. 641

Cap. R eusus. cum alijs. 35. q. 3. in c. cum bona. de atate ordinand. q. 1. n. 1 & 3. 1. 1 p. 387

Cap. S aluberrimum. 1. q. 7. cum Glossa ibi. in cap. 1. de Sacram. non iterandū. q. 4. in fin. 1. 2 p. 156

* 3 Cap.

Index Canonum, Legum, &c.

Cap. *Sacra de sepulchris*, in cap. 2. de Sacram.
non iterand. dist. q. 1. n. 6

Cap. *Scriptis* q. 1. causa 7. in cap. 5. de officio
Vicarij q. 9. n. 2. 4. 1. 2. p. 642

Cap. *Si cuius* 34. dist. in cap. nuper de bigamij
q. 2. n. 1. & 3. 1. 2. p. 370

Cap. *Sicut* in vnaque 21. 2. in cap. 1.
de translat. Episc. q. 1. n. 2. 6. 1. 1 p. 154

Cap. *Si quis* 3. 73. dist. in cap. 11. de temporib.
ord. q. 1. n. 15. 1. 2 p. 308

Cap. *Si Petrus* 8. q. 1. in Rub. de elect. q. 8. n. 34
1. 1 p. 42

Cap. *Si quis* 1. 1. & 3. dist. §. in cap. 3. de cor-
pore vitias. q. 2. n. 6. 1. 2 p. 333

Cap. *Si transitus* 79. dist. 1. 1 p. 42

Cap. *Sanctorum* dist. 20. in cap. 11. de tempo-
rib. ordinat. q. 12. n. fin. 1. 1 p. 289

Cap. *Si quis viduam* el. 2. dist. 34. in cap. de
bitum de bigamis n. 9. 1. 2 p. 387

Cap. *Si quis viduam* dist. 50. in cap. ad aures 7
de atate ordin. q. 1. n. 15. & in cap. 2. de bi-
gamis q. 3. sub n. 21. 1. 1 p. 380

Cap. *Spiritus sanctus* de conf. dist. 5. in cap. 1
de sacra Vnct. §. per frontis, quasi. 14. n. 16
1. 1 p. 111

Cap. *Sors* 2. q. 6. in Rub. de officio Archiep. q. 1
n. 79. 1. 2 p. 416

Cap. *Subdiaconus* 15. dist. 23. in cap. 1. de Sa-
crament. non iterand. q. 1. n. 12. & 13. 1. 1 p. 141

Cap. *Si quis cum Clero* 22. q. 2. in Rub. de of-
fic. Archiep. q. 4. n. 133. 1. 2. p. 496

Cap. *Studij* de officio Legati, in cap. 5. de
offic. Vicarij q. 6. n. 34. & ante. 1. 2 p. 627

Cap. *Si contra vnum*, §. cum autem, de officio
Delegati in disto cap. 5. de offic. Vicarij, q. 6
n. 33. 1. 2 p. 627

V

Cap. *Vnde* 8. q. 1 p. 43

Cap. *Vt ieiunij de consecrat.* dist. 5. in
cap. 1. de sacra Vnct. §. per frontis q. 10. n. 12
& ibi q. 11. n. 9. & 16. 1. 2 p. 100

Cap. *Vnde cumque* 3. usque ad 9. 36. dist. in
cap. 1. de filijs Presbyter. quasi. 10. num. 14
1. 2 p. 221

Ex Clem.

Clem. *VNICIA* de prebend. in cap. fin. de
renunciis. quasi. 2. sub num. 4
1. 1 p. 193

Clem. 1 §. *Ceterum* de statu Monacher. in c. 1
de atate ordinand. q. 1. n. 13. 1. 1 p. 351

Clem. *Dudum* de sepulchris, in c. fin. de atate
ordin. q. 2. n. 10. 1. 1 p. 438

Clem. 1. *De sepulchris*, in c. 2. de sacrum. non ite-
randu. q. 1. n. 15. 1. 2 p. 158

Clem. 1. *De haret.* in c. nuper, de bigamij q. 4
n. 29. 1. 2 p. 378

Clem. 2. *De rescriptis*, in c. 5. de officio Vicarij q. 6
n. 4. 1. 2 p. 624

Clem. vnica de Baptismo, in c. de officio Ar-
chipresbyt. q. 2. n. 125. 1. 2 p. 515

Ex Extrauag.

E

E X T R A V A G. *excecrabilis* de prob. in
c. 3. de officio Vicarij q. 2. n. 3. & in c. 5
q. 3. à n. 29. 1. 2 p. 572

F

E X T R A V A G. *frequens*, Ioan. 22. in d. e. fin. di-
cta q. 2. n. 20. 23. 26. & 29. 1. 1 p. 438

I

E X T R A V A G. *imuncta* de elect. in c. transmi-
sam 15. eodem. q. 2. n. 5. & q. 5. n. 31. &
q. 7. n. 12. & de materia per totum cap. 1. 1
p. 90

Extravag. inser cunctas de privileg. ibi d. q. 2
n. 20. 23. 25. & 29. 1. 2 p. 438

S

E X T R A V A G. *super Cathedram*, de sepulchris in
c. fin. de atate ordinand. q. 2. n. 20. 23
26. & 29. 1. 1 p. 438

V

E X T R A V A G. *vnica* de usu Pallij, in cap. 1. eod.
q. 3. n. 3. 1. 1 p. 170

Ex Clausul.

A

Claus. **A** *ddentes*, in cap. 5. de offic. Vicarij
q. 5. n. 19. 1. 2 p. 118

C

Claus. **C** *oadiutoria* in Rub. de officio Ar-
chipresbyt. q. 4. n. 116. & q. 8. n. 6
1. 1 p. 483

Claus.

Index Canonum, Legum, &c.

D

Claus. **D**E plenitudine potestatis, & dummodo alteri non fiat praeiudicium, vel sine praeiudicio iurium suorum, in c. illa quotidiana 39. de elect. n. 13

E

Claus. **E**xcepta maioribus, ibi q. 6. num. 21

G

Claus. **G**enerales in c. 5. de officio Vicarij, q. 5. n. 19. 22 p. 118

O

Claus. **O**mnes, in c. 1. de filijs Presbyter. q. 5. n. 29. & quest. 6. num. 20 tom. 2 p. 199

P

Claus. **P**erforus in dispensatione ibi dict. q. 5. n. 41. 42 p. 205

Q

Claus. **Q**uamvis ibi dicta q. 6. n. 20 n. 2. 2. 5. & 12. 2. 2. ibid.

Cap. 7. sess. 14. in c. fin. de renunciat. n. 5. & in c. fin. de temporib. ordin. q. 1. n. 8. 1. 1. p. 304

Cap. 2. sess. 21. in c. 1. 1. de temporib. ordin. q. 7. n. 60. & q. 11. n. 56. 52 p. 268

Cap. 5. sess. 6. ibi q. 9. num. 11. & q. 10. n. 10 tom. 1 p. 2. 8

Cap. 14. sess. 24. in c. fin. de renunciat. q. 2. sub n. 6. 2. 1 p. 194

Cap. 1. Trid. sess. 14. in Rub. de sacram. non iterand. q. 5. n. cum alijs, & n. 16. 1. 2 p. 185

Cap. 8. sess. 23. in cap. 8. de temporib. ordin. q. 1. n. 8. & c. 11. c. inf. sess. quest. 2. n. 9. & q. 11 n. 15. & cap. 9. dist. sess. ibi q. 4. n. 15 & q. 5 n. 2. & q. 6. n. 22. & 23. & c. 10. n. 5 & iterum dist. cap. 8. ibi q. 1. 1. & cap. 4. dist. sess. in Rub. de atate ordin. n. 55. & in c. 1. de sacra Vncl. §. per frontu q. 10. n. 2. & 3. & q. 14. n. 14. & 24. 2. 2 p. 287

Cap. 12. Trid. sess. 14. in cap. 1. de atate ordin. q. 1. num. 31 p. 346

Cap. 3. sess. 25. in cap. cum bona de atate ordin. q. 1. n. 1. & 16

Cap. 15. sess. 23. in cap. fin. de atate ordinand. q. 2. n. 23. & c. 4. Trid. dist. sess. 23. in Rub. de sacra Vncl. q. 3. n. 7. 1. 1 p. 439

Cap. 13. sess. 7. in dicto cap. fin. de atate ordin. q. 2. n. 40. & in eadem sessione 7. in cap. 1. de sacra Vncl. §. per frontu, q. 1. n. 14. 1. 1 p. 441
Canon. sess. 7. in dicto cap. 1. de sacra Vncl. §. per frontu, q. 8. n. 4. 1. 2 p. 89

Ex Tridentino.

Cap. 1. **S**ess. 21. in cap. fin. de sacram. non iterand. q. 2. n. 17

Can. sess. 7. ibi, & n. 18

Cap. 2. Trid. sess. 24. in c. 1. de filijs Presbyteror. sub n. 24. & ibi dicto cap. liceat Episcopis, n. 34 p. 395

Cap. 15. sess. 25. de reform. in c. 2. de filijs Presbyteror. q. 2. 1. 2 p. 228

Cap. 7. dist. sess. 25. in dicto cap. 2. q. 3. n. 4. 2. 2 p. 231

Trid. sess. 23. de reformat. in fine, in c. 2. de bigamia q. 1. n. 15. 1. 1 p. 359

Trid. sess. 24. de reform. c. 19. in c. 1. de offic. Archid. q. 1. n. 21. 1. 2 p. 425

Trid. cap. 18. sess. 4. in cap. 3. de officio Vicarij, q. 5. n. 9. & 18. cum cons. P. q. 1. 2. 2 p. 580

Trid. sess. 25. c. 7. in c. 5. de officio Vicarij, q. 9 per totum. 1. 2 p. 63

Cap. 6. sess. 25. in cap. quia propter de elect. q. 2. n. 28. 1. 1 p. 125

Cap. 3. Trid. sess. 7. in c. fin. de atate ordin. q. 1. n. 32. cum c. 4. sess. 22. & n. 32. 33. & n. 36 tom. 1 p. 434

Concil.

Concil. Nicen. can. 17. & 19. in cap. 2. de ordin. ab Episcopo, qui renunc. q. 1. n. 5. 1. 1 pag. 322

Concil. Florent. sub Eugenio IV. de confirmat. in cap. 1. de sacra Vncl. §. per frontu, q. 2. n. 18. & in cap. fin. de sacram. non iterand. q. 1. n. 16

Concil. Aracusan. can. 7. in cap. 1. de sacra Vncl. §. per frontu, q. 7. n. 23. 2. 2 p. 85

Concil. Tolet. cum D. August. & Ambros. ibi num. 15. & decret. 24. cap. 9. in cap. 3. de offic. Vic. q. 5. n. 10. 2. 2 p. 580

Concil. Illiberit. can. 39. in cap. 1. de sacra Vncl. §. per frontu, q. 13. n. 8. 2. 2 p. 551

Concil. Laodicean. can. 48. num. 5. in cap. 1. de sacra Vncl. dicto §. per frontu, q. 14. n. 1 & 5. tomo 2 p. 109

Concil. Arelanen. can. 3. in dicto cap. 1. §. per frontu, dicta q. 14. n. 1. & 6. 2. 2 ibid.

Concil. Mediolanen. 4. ibi q. 14. sub Carolo, dicta q. 14. n. 13. 3. 2 tomo 2 p. 111

Concil. Neocesar. in cap. 1. de bigamia, q. 1. n. 13 tom. 2 p. 351

Index Canonum, Legum, &c.

Cōc. Grægen. in c.2. de bigam. n.10.1.2 p.358
Cōcil. Ilubert. in cap.3. de Officio Castellor. q.1
n.64. & ibi n.66. super cap.17.1.2 p.351

Breue.

BREVE Urban. VIII. reformationis sacra
 panitent. in cap.6. de temporib. ordin.
q.3. n.26.1.1 p.235
Breue Urban. VIII. pro examinand. in cap. fin. de
atate ordin. q.1. n.22.1.1 p.438

C

Clemens VIII. quid decreuit circa electio-
 nes. in Rub. de elect. q.4. n.10.1.1 p.17
Constit. Pontifici. quibus illegitimæ quæunt eli-
gi in Abbatis. in Rub. de elect. dist. q.4
n.10.1.1 p.20
Constit. Sixti v. & Gregorij XIII. circa Ab-
batis. in dicta Rub. q.5. n.10.4.1 p.22
Constit. Iulij III. in cap.15. de elect. q.3. n.31
& q.4. n.12 p.82
Constit. Iulij II. in dist. cap.15. q.4. n.12. Pau-
lus III. & Pij IV. ibid.
Constit. Pauli V. in cap. fin. de renunciat. num.4
1.1 p.194
Constit. 58. Pij V. in cap. fin. de renunciat. q.2
num.1.2. & 1.3. eiusdem constit. 37. in cap.4
de temporib. ordin. n.1.1. cum alio Grego-
rij XIII. interea. 1.1 p.194
Constit. Pij II. in cap.5. Archiepiscopus 6. de
temporib. ordinat. q.2. n.22.1.1 p.229
Constitutio Sixti v. incipit sanctum. in cap.8
de temporib. ordin. q.1. n.6.1.1 p.236
Constit. Clem. VIII. incipit Romanum. in d.
cap.8. de temporib. ordin. q.1. n.7. & alia
ipsius incipit sanctissimus. cap.13 eodem tit.
q.1. n.6 & in cap.1. de sacra unct. § per fron-
tium q.9. numero 21 p.137
Constit. Pij v. circa promissionem vicar. cum Trid.
in cap.3. de offic. vicarj. q.4. num.13. & q.5
numero 9. & 18.1.1 p.177

Bolla.

BULLAE Pauli IV. in cap. innotuit 20
de elect. q.1. n.1.1.1 p.94
Bulla Sixti IV. & Leonis X. in c. quia propter
42. de elect. q.3. n.18. & 19.1.1 p.130
Bulla Sixti V. in cap.1. de oblig. ad ratiocina
q.3. n.1. & 44.1.2 p.296
Bulla Pij II. in cap. non est 14. de temporib. or-
din. q.1. n.21.1. & q.3. n.3.1.2 p.294

Bulla Pij V. de residentia in cap.1. de atate ord.
q.1. n.84.1.1 p.349
Bulla Cruciata tempore interdicti. in cap.1. de
sacra unct. q.7. n.6.1.2 p.33
Bulla Urbani VIII. de Canonici de officio in
Rub. de offic. Archiepiscopi q.3. n.80.1.2 p.619
Bulla Greg. XIV. circa dispensat. regulares. in
cap.1. de filijs Presbyt. quæst.2. n.1. alia Gre-
gor. XIII. de dispens. illegitum. ibi q.5. n.40
cum alia Pij V. n.39. tomo 2 p.195
Bulla Clem. VIII. in cap. de oblig. ad ratiocin.
quæstione 3. numero 44. tomo 2 p.296

Ex Sacra Scriptura.

AVL I. ad Philippens in Rub. de tem-
 porib. ordin. q.2. in 25.1.1 p.224
Timoth. cap.4. vers.4. ibi n.24. & ad Timoth. in
Rub. de bigam. q.1. n.5. & Timoth. 3. in c.3
de bigam. q.1. n.2.1.1 ibid.
Paul. an Galatas 3. in cap. si Archiepiscopus
de temporib. ordin. q.2. n.35.1.2 p.229
Can. 78. Apostolor. in Rub. de corpore virtutis
q.1. n.4. & can.22. & 23. in cap.3. de corpore
vit. q.2. n.6. & can.12. in Rub. de bigam. q.2
n.1. & can.18. n.20. & can.25. in cap.2
de officio Archid. q.2. n.6.1.2 p.333
Offic. Propheta cap.5. in cap. fin. de atate ordin.
quæstione 1. numero 27.1.1 p.434
D. Marci dist. cap.6. vers.13. cum loco D. Iacobi
c.5. vers.14. in c.1. de sacra unct. q.1. n.10
& q.10. n.1. & 2. & q.14. n.16.1.2 p.45
Matth. cap.19. in cap.3. de corpore vit. quæst.2
numero 28.1.2 p.335
Alter. cap.6. in Rub. de offic. Archid. q.1. n.42
& cap.3. ibi q.2. n.3.1.2 p.413
Cap.8. Apostolorum in cap.1. de seru. non or-
dinand. q.2. n.19.1.2 p.256
Gregor. X. in Concilio Lugdunen. in cap.1. § per
fronti. de sacra unct. q.9. n.18. & ibi Gre-
gor. XIII. n.24. & q.14. n.6.1.2 p.95

Sancti.

SANCTVS Augustinus epist. 19. ad
Hieronym. in Rub. de temporib. ordin.
numero 26. quæstione 2.1.1 p.211
S. Basilij loco de Spiritu sancto. cap.17. in c.1
per frontiu. de sacra unct. q.1. n.7.1.2 p.58
S. Hieronym. in cap.1. § per frontiu. q.14. num.6
& circa lucernas in cap.1. de offic. Castellor.
q.1. n.64. & 67.1.2 p.110
S. Hieronym. super epist. ad Titum. in Rub. de
temporib. ordin. q.2. n.15.1.2 p.211
Innocent.

Index Canonum, Legum, &c.

Innocent. IV. in epistola ad Episcop. Tuscan.
in cap. 1. de sacra unct. §. per frontu. q. 4. n. 5
& q. 9. n. 17. l. 1. p. 69
S. Petrus, qualiter accipitur, dum dicitur, non
videtur dies Petri in c. 6. de elect. sub n. 32
tom. 1 p. 58
S. Cyprianus circa electiones, in Rub. de elect.
q. 6. n. 21. & in c. 7. Melchiadu. in c. 1. de sa-
cra unct. §. per frontu. q. 14. n. 11. l. 1. p. 27
S. Augustin nominatus ad Ecclesiam Hypo-
phensem, in c. 5. de officio Vicarij, quæst. 9. n. 4
& 213. l. 1. p. 640
Alexander Capadocia Episcopus datum coad-
jutor Nefiso, in cap. 5. de officio Pl. q. 9. n. 7
epist. 4. Clem. 4. ibid.

~~~~~

Rotæ Decisions.

DE C. I. S. 70. n. 8. in cap. 5. de officio Vica-
rii, q. 4. n. 30. l. 1. p. 611

~~~~~

Boni Authores.

ACT ANTIFS cap. 1. lib. 6. in cap. 1
de officio Custodi. q. 1. n. 65. l. 1. p. 551
Ciceronis locum in Topicis contra manumissos
§. in illis. de libert. in cap. 3. de servit. ordin.
vel non, q. 1. n. 27. l. 2. p. 266

~~~~~

Ex ff.

L. 1. §. 1. in quoque ff. de vangi, & ex-
tra ordin. cog. in cap. 2. de filijs
Presbyt. q. 4. n. 48. l. 2. p. 303
L. 1. §. Præterea ff. de contr. actione tutela, in dic-
to capite 2. dist. q. 4. n. 49. l. 2. p. 303
L. 1. in prime ff. de verum diu. in Rub. de ser-
uit. ordin. vel non, q. 1. n. 19. l. 2. p. 244
L. 1. §. 4. ff. Nauta Caupin. in Rub. de servit. or-
din. vel non, q. 1. n. 60. tom. 1. p. 248
L. 1. ff. De manumiss. vindicta, in cap. fin. de ser-
uit. ordin. vel non, q. 3. n. 10. tom. 1. p. 285
L. 1. §. Ab eo ff. quis, & a quo appell. in cap. 5
de officio Vicarij, q. 6. n. 13. tom. 2. p. 613
L. 1. §. Numerus ff. de vari. numer. in Rub. de
elect. q. 10. n. 19. tom. 1. p. 48
L. 2. 3. 4. 5. & 20. ff. de iust. legat. in cap. 1. de
temporib. ordin. q. 1. n. 21. tom. 2. p. 246
L. 3. ff. de pecunia in Rub. de servit. ordin. vel
non, quæstio 1. numero 19. tom. 2. p. 244
L. 4. in fine ff. de his, qui not. infam. in Rub. de
servit. ordin. q. 1. n. 55. tom. 1. p. 248

L. 6. ff. de officio Proconsulis, in cap. 1. de filijs
Presbyterorum, q. 6. n. 17. tom. 2. p. 272

A

L. Ambitiosa, ff. de decretis ab ordine fa-
ciendū, in cap. ad aures 7. de a. a. a.
ordin. q. 1. n. 46. tom. 1. p. 382
L. Apud Labencum, Sprator ait, in Rub. de
servit. ordin. vel non, q. 1. n. 63. l. 2. p. 248
L. Arcusa 15. ff. de statu hom. in cap. fin. de
servit. ordin. vel non, q. 1. n. 8. l. 2. p. 277

B

L. Barbarum Philippum, §. si scisses, ff. de of-
fic. Prat. tom. 1. p. 34

C

L. Cum inter, ff. de fideicommiss. libert. in
cap. 3. de servit. ordin. vel non, q. 1
numero 31. tom. 2. p. 266
L. Cum legitimi, ff. de statu hom. in cap. fin. de
servit. ordin. vel non, q. 1. n. 2. §. 28. tom. 2.
p. 278

D

L. De bonis, §. non solum, ff. de Carbonio
no edicto, in cap. 1. de temporibus
ordin. q. 1. n. 43. tom. 2. p. 283

E

L. Eius, qui manumissus, §. fin. in cap. 1. de
temporibus ordin. q. 3. n. 28. & 29
tom. 2. p. 251
L. Eum qui du. ff. de adulter. in cap. nuper de
bigamis, q. 4. n. 44. tom. 2. p. 380

F

L. F. in ff. de iure immunit. in ci. ad aures 7
de a. a. a. ordin. q. 1. n. 46. l. 1. p. 382
L. Fin. ff. de ritu nuptiar. in cap. nuper 4. de bi-
gamiis, q. 4. n. 17. & ibi n. 56. l. 2. p. 381
L. Fin. de iure delib. audi. in cap. 1. de servit.
ordin. vel non, quæstio 1. numero 33. fin.
tom. 2. p. 254

H

L. Hoc in iure to. ff. de verb. oblig. in
cap. 4. de a. a. a. ordinand. quæst. 2
numero 5. tom. 1. p. 371

L. Iuri

Index Canonum, Legum, &c.

V

I

- I** Fru inuanti 7. §. dabitur, ff. de operu libertor. in cap. 2. de filiis presb. q. 4. n. 47
tomo 1 p. 302
- I** In oneribus, ff. de vacat. muner. in Rub. de elect. q. 10. n. 19. s. 1 p. 48
- L. Legatus** ff. de alimentu, & cibarijs legat. in cap. 1. de temporib. ordin. q. 11. n. 42. s. 1 p. 283
- L. Legatus in fine** ff. de officio Praesid. in cap. 5 de offic. Vicarij. q. 6. n. 16. s. 2 p. 614
- L. Liberorum** §. relegatum, ff. ad municipal. in cap. 11. de temporib. ordin. q. 5. n. 28. & 29 tomo 1 p. 251
- L. Liberta** 35. ff. de operu libert. in cap. 3. de seruū ordinandis, vel non. q. 2. num. 2. & 3 tomo 2 p. 268

M

- M** Anumifsumes, ff. de manumif. vindicta, in cap. 3. de seruū ordin. vel non. q. 1. n. 40. tomo 2 p. 167

P

- P** Pillus, ff. de manumif. vindicta in c. 3 de seruū ordin. vel non. q. 1. n. 40. s. 2 p. 167

Q

- Q** Ved seruū, ff. de stipul. seruer. in Rub. de seruū ordin. vel non. q. 1. n. 19 tomo 1 p. 243
- L. Qua astate** ff. de testam. in cap. 3. de seruū ordinandis, vel non. q. 1. n. 6. & 12. s. 2 p. 265

R

- R** Escripso, ff. de muner. & honor. in Rub. & cap. 1. de obligat. ad ratiocin. ordin. vel non. n. 22. tomo 2 p. 191

S

- L. S** Ponte 17. ff. de minorib. in Rub. de elect. q. 11. n. 16. s. 1 p. 52
- L. Si ita stipulatus** effem, ff. de verb. oblig. in cap. 4. de astate ordin. q. 2. n. 5 p. 371
- L. Si rogatus** 10. in princip. ff. de manumif. vindicta, in cap. 3. de seruū ordin. vel non. q. 1. n. 8. 9. & 34 tomo 2 p. 264
- L. Si minor** 33. ff. de minorib. in dist. cap. 3. q. 1 numero 34. tomo 2 p. 367

- V** Sumfructum 25. ff. de liberali causa in Rub. de seruū ordin. vel non. q. 1 n. 19. tomo 2 p. 244

Ex Codice.

- L. 1.** O D. de advocatis divers. judic. in cap. 5. de offic. Vicarij. q. 4. n. 36 tomo 2 p. 611
- L. 1. & 2.** Cod. in quibus causis Coloni, in cap. fin. de seruū non ordin. q. 2. n. 38. s. 2 p. 283
- L. 1.** Cod. Theodos. de collegiatu, in d. cap. fin. de seru. non ord. d. q. 2. n. 38. s. 2 p. 283
- L. 1.** Cod. de seruū, aut liberis, in dist. cap. fin. dist. q. 2. n. 39. tomo 2 ibid.
- L. 1.** in fine, Cod. qui pro sua iurisdic. in cap. 5 de offic. Vicarij. q. 6. n. 13. s. 2 p. 615
- L. 2.** Cod. de fundis Patrim. in cap. indecorum 3 de astate ordin. q. 1. n. 45. tomo 1 p. 360
- L. 2.** Cod. de fundis Patrum, in cap. indecorum 3 de astate ordin. q. 1. n. 45. s. 1 p. 360
- L. 2.** Cod. de libertis, in cap. fin. de seruū ordinandis, vel non. q. 1. n. 1. & 10. s. 2 p. 277
- L. 2.** Cod. de seruū Reipub. in dist. cap. fin. dist. q. 1. n. 2 ibid.
- L. 4.** Cod. de Preses. & Medic. in cap. 2. de filijs Presbys. q. 4. n. 48. tomo 2 p. 303

C

- C** Olanos, Cod. de agricolis, in cap. fin. de seruū ord. q. 2. n. 38. s. 2 p. 283
- L. Cum scimus** Cod. de agricolis in cap. fin. de seruū non ordin. dist. q. 2. n. 58. s. 2 ibid.

E

- E** Am, legem, Cod. de excusat. muner. lib. 10. in cap. 5. de offic. Vicarij. q. 4. n. 36 tomo 2 p. 611
- L. Es de excusat. muner.** dist. lib. 10. in dist. c. 5 de officio Vicarij. q. 2. n. 36. tomo 2 ibid.
- L. Ex ingenio** 4. de agricolis, & mancip. in c. fin. de seruū ordin. vel non. q. 1. num. 33. & 44 tomo 2 p. 279
- L. Exemplo** 36. Cod. de Decurion. in dist. cap. fin. q. 2. n. 38. tomo 2 p. 283

F

- F** In. Cod. de militari testam. in Rub. de elect. n. 6. tomo 1 p. 34
- L. Fin.** Cod. de seruū fugitiuū, in cap. fin. de seruū ordin. q. 1. n. 21. tomo 2 p. 178
- L. H

Index Canonum, Legum, &c.

H

- H** *I* qui *Cod. de murtlegatib.* in cap. fin. de
seru. ord. vel non. q. 1. n. 3. & 44. & 2
p. 179
L *Humanum*, *Cod. de legibus* in cap. de transl.
Episc. q. 1. n. 30. tomo 1 p. 154

I

- I** *Interpositas* 13. *Cod. de transact. in c. fin.*
de seru. ord. vel non. q. 2. n. 15. & 2 p. 281

M

- M** *Plur* 16. *Cod. de agricolis* in c. fin. de
seru. ord. vel non. q. 2. n. 38. tomo 2
p. 283

N

- N** *Ati* 29. *Cod. de Decurion. lib. 10. in cap.*
fin. de seru. ord. vel non. q. 1. n. 31
& 44. & ibi q. 2. 38. tomo 2 p. 279

P

- P** *Officines*, *Cod. de fend. Patrimonial. in*
cap. fin. de causis ordin. vel non. q. 2
n. 38. tomo 2 p. 383

Q

- Q** *Vicunque*, *Cod. de re milit. in cap. fin.*
de seru. ord. vel non. q. 2. n. 38
tomo 2 p. 283

S

- S** *I* per *vacua*, *Cod. de temporib. in integ.*
restituend. in cap. transmissam 15. de
elect. numero 27. 1. 1 p. 69
L *Si qui adscriptitia* 24. *Cod. de agricul. &*
cenfuit, lib. 1. in cap. fin. de seru. ord. vel
non. q. 1. n. 34. & 44. tomo 2 p. 279
L *Seruus* 9. *Cod. de Decurion. in dicta cap. fin.*
q. 2. n. 39. tomo 2 p. 283

Authenticæ.

- A** *VT H.* ad *hec*, *Cod. de Latina libertate*,
in cap. 1. de seru. ord. vel non. q. 1. sub
n. 16. tomo 2 p. 252
Auth. de nuptijs, §. *adscriptio*, *dist. q. 1. sub*
dist. n. 16 ibid.

Auth. Si seruus, *sub leg. inbennu*, *Cod. de Epif.*
capu. & Clericu, in c. 1. de seru. ord. vel
non. q. 2. n. 11. tomo 2 p. 255
Auth. Vt sponfalia largitas, §. *& hec*
quoque, col. 9. in cap. 3. de seru. ord. vel
non. q. 1. n. 5. & 11. tomo 2 p. 264

Nouallæ.

- O** *VELEA* 22. *Iustinian. de nuptijs*,
in cap. 2. de offic. Archid. q. 2. sub n. 64
tomo 2 p. 437
Quella *Valentiniani de Colonæ*, & *Pagys*,
in cap. fin. de seru. ord. vel non. q. 2. n. 38
tomo 2 p. 283

Institur.

- I** *NSTIT.* de *Libertinû*, in cap. 1. de
seru. ord. vel non. q. 1. n. 30. &
in cap. 3. n. 27. tomo 2 p. 253
§. *Cum erga instit.* quibus ex *caus. monumst.*
non licet in cap. 3. de seru. ord. vel non.
q. 1. n. 4. & 10. tomo 2 p. 264
§. *In huius fragment. Vlpiani*, in cap. fin. de
seru. ord. vel non. q. 1. n. 7. tomo 2 p. 277

Particatum.

- L** 5. **I** *T.* 10. p. 6. in cap. 2. de fil. Presbyt.
q. 4. n. 6. tomo 2 p. 299
L 13. *Tit.* 1. p. 6. in cap. 3. de seru. ord. vel non.
q. 1. n. 6. & 12. tomo 2 p. 265
L 7. *Vers. cibo quiescere*, *tit. 12. p. 4. in dist.*
cap. 3. dist. q. 1. n. 6. & 12 ibid.
L 1. *Tit.* 2. p. 4. *vers. aya de vintce años*, in
dist. cap. 3. q. 3. n. 22 ibid.
L 3. *Tit.* 15. p. 4. in cap. fin. de seru. ord. vel
non. n. 35. & 45. tomo 2 p. 279

Recopilat.

- L** 10. **R** *IT.* 1. lib. 4. *Recop. in cap. Dudum*,
54. de electione n. 9
L 5. *Tit.* 11. lib. 7. *Recopilat. in cap. 3. de seru. ord.*
vel non. quæstione 2. numero 6. tomo 2
p. 268

Leg.

Index Canonum, Legum, &c.

*****

Leg. Styli.

L. 118. **S**TYLI, in cap. 2. de filijs Presb.
 questione 4. numero 6

velint, in c. quia propter, de elect. 2. q. 2. 47
 tome 1 p. 126
 Particula, maior, & particula, senior, in c. pu-
 blicato 59. de elect. 2. 12. 1. 1 p. 148

*****

*****

De Particulis.

PART. Mox, sigillatim, cunctorum,
 diligenter, & exquirant, quid sibi

Dictiones.

DICTIO, Irrita, de per se importat la-
 tam sententiam, in cap. congregato, 53
 de elect. 2. 12. 1. 1 p. 143

APPROBATIONES DOCTORVM.

Ego infra Scriptus Doctor Theologus perlegi quæ composuit ad Titulum, De Offi-
 cijs, & Sacris Ecclesiæ, D. D. Nicolam Rodriguez Fermoſinu Hispanus, &c. nec in ijs
 reperi aliquid à fide diſſonum, & quod publicationem impediat, datum Lugduni. Hac
 die prima Iulij anni Domini milleſimi ſexcentefimi ſexageſimi ſecundi.

P. I. ROBE.

Idem cenſeo ego infra ſcriptus facultatis Pariſienſis Doctor Theologus. Hac die pri-
 ma Iulij anni currentis 1662.

Fr. Cyrillus Morel Carmeli Lugdunenſis Prior.

L I C E N T I A.

Viſa Doctorum Approbatione per nos licet Typis mandati Librum, de Officijs, &
 Sacris Eccleſiæ, D. D. Nicolai Rodriguez Fermoſini, nam nihil continet contra bonos
 mores, fidemque Catholicam. Lugduni, die tertia Iulij 1662.

DE NEVF-VILLE VICARIVS GENERALIS.

P E R M I S S I O N E S.

Non Intercedo Regis cauſa ne Liber cuius Titulus eſt D. D. Rodriguez Fermoſini
 Hiſpani, &c. Tractatus de Officijs, & Sacris Eccleſiæ, Imprimatur, & in lucem edatur
 ab HORATIO BOISSAT, & GEORGIO REMEVS, huiuſce Ciuitatis Bibliopolis,
 cum prohibitionibus alijs omnibus Bibliopolis, in hoc caſu fieri ſolitis. Lugduni, die
 tertia Iulij 1662.

VIDA VD.

Fiat iuxta conſenſum Procuratoris Regij. Die tertia Iulij 1662.

DV SAVZEY.

D.D.

D. D.
NICOLAI RODRIGVEZ
FERMOSINI
HISPANI,
TRACTATUS SECVNDVS
DE OFFICIIS ET SACRIS
ECCLESIAE
AD TITVLVM
DE
POSTVLATIONE
Prælatorum.

AD RVBRICAM.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Postulatio, electio, confirmatio, & translatio, sine nominatione, solent ab Interceptoribus sub una translatione examinari.
- 2 Postulationis distinctio.
- 3 Postulatio debet fieri à maiori parte Capituli alius possit Superior eam reuocare.
- 4 Postulatum nequit ante admissam postulationem à Superiore extrahi, aut administrare.
- 5 Postulantes facultate postulandi, privantur, si postulatione ante admissam postulationem à Superiore administrata, & pro illa vice sit devolutio ad Papam.
- 6 Postulatio differt ab electione, quia hæc nequit variari, publicato sermone, illa sic donec fuerit Superiori presentata, & de ratione, num. 7. & 8. & num. 14. & 16.
- 7 Electio ante confirmationem, sicut presentatio Fermosini de Off. & sacris Eccles. Tom. I.

- 8 ante presentationem, queritur ius.
- 9 Postulatio nullum ius queritur autè declarationem Superioris voluntatem.
- 9 Postulatum post admissionem à Superiore, dicitur promissum: & quando in solemnem postulationem; num. 11. vel in non solemnem; num. 12.
- 10 Postulantes non possunt recedere, Superiorem presentata postulatione.
- 11 Postulatio duplex est: nunc solemnis, alia non; & num. 11. & 13.
- 13 Postulatum admissum à Superiore non antea consule, si habilit, ut eligi valeat.
- 14 Postulantes nequeunt variare, presentata; Superiorem postulationem; & hoc ab reuocationem Superiorum.
- 15 Postulatio facta ab omnibus, vel à duobus partibus, non reuocatur absque iurata à Superiore.
- 17 Postulati possunt, qui habent legitimum impedimentum Canonicum, ut eligantur.
- 18 Cardinalis eligi nequit, sed postulari.
- 19 Cap. Ecclesia vestra l. 2. de electione.
- 20 Postulatio Abbatis, & inferiorum non est propria.
- 21 Nominatio differt à postulatione.

A ELECTIO

- L**ECTIO, confirmatio, translatio, & postulatorio, siue nominatio solum ab Interpretibus (ub vnicui tractatione examini: & post alios nouissimè Franc. Tondus p. 1. de quæst. hinc. c. 4. §. 6. recolligit) dicens, in. 4. v. *Postulatorio fit illius quem eligentes ob aliquem defectum eligere nō possunt apud Summum Pontificem ex eius merita indigentia requiritur*, quæ debet fieri à maiori parte Capituli; aliis Superior possit postulationem reuocare, & relicto nemini faciat iniuriam: ex c. *postulationem hoc tit.* ↑ non enim potest postulator exercere, aut administrare ante admissionem à Superiore postulationem; Romanus cons. 330. n. 10. 11. & sequens. alioquin & postulatori omni commodum postulationis priuatur, & postulantes facultatem postulandi, vel eligendi, vel fieri pro illa vice deuolutionem ad Papam, & Sedem Apostolicam, dixit idem Romanus ibidem, & Tuschus littera P. consens. 49.
- Et quia Barbofa hic congerit plures Doctores sentientes de materia, quibus addo Narbonem, qui in *Annotatibus anno 17. q. 3.* agit de illa questione in qua agitur possit quis postulari; & Iulius Laurorius *variar. lucubratorum tit. 4.* explicet quid sit postulatorio, & qui postulare, seu postulari queant cap. 14. Ideo nunc tantum expendo differentiam, quæ versatur inter postulationem & electionem; etenim in hac non licet variare, publicato scrutinio, sed collatio facienda est, & electio celebranda; cap. *publicate*, §. 8. de elect. sed in postulatione licet variare, & ab ea recedere; donec fuerit Superiori presentata; Doctores in *dist. 4. publicato*: ↑ qui electio ante confirmationem, sicut & presentatio ante institutionem, queritur ius ad rem; licet non queratur ius in re; cap. *qualiter*, 17. de elect. *auaritia eodem lib. 6. ex extraneo. inuicem de electione in communibus*, D. Ioannes de Escobar in *tract. de puritate, & nobilitate*, prob. q. 7. n. 19. & in 1. 34. Tondus *supra* num. 8. ↑ sed per postulationem nullum ius acquiritur postulatori ante declaratam Superioris voluntatem, ex cap. *per hoc tit.* vbi cum multis Barbofa ibi num. 2. ↑ addens num. 3. quod post admissionem dicatur promissus; Rebutus in *concordantiæ est. de reg. nomin. §. 1. in verb. Postulationem*.
- Etenim presentata Superiori postulatione, postulator non possit amplius ab ea recedere, & variare; non quod postulatorio sit aliquid ius ex ea postulatione acquisitum, sed ob reuerentiam Superioris. ↑ Quod si postulatorio fuerit solemnis, veluti si coram tali Superiore facta sit, qui super quolibet impedimento postulari facultatem habeat dispensandi, tunc post admissionem dicitur promissus. ↑ Et hæc inquam solemnis dicitur talis, cum sit sententia forma; cap. *quia propter de elect. Loterius de re beneficiaria lib. 2. q. 17. num. 131.* Vbi quod tunc postulatoris, in quem maior & sanior pars consensit, quem si admittat Superior, qui supra quolibet impedimento postulari facultatem habeat dispensandi, eumque consensit; tunc postulatorio habet vim electionis; sin autem postulatorio solemnis non fuit; vt quia facta inconsulto Superiore, qui in impedimento postulari dispensare potest, si ipse postea eam admittat, huiusmodi admissio vim non habebit electionis, & confirmationis, ↑ sed ex tali admissione nihil aliud consequetur po-

stulator, nisi quod censetur habilis, vt eligi possit; ita quod sublarum sit impedimentum, quo obstante, prius eligi non poterat; Rendi- na in *preparatorio receptariis finem*, tom. 1. tit. 16. num. 33. bene Barbofa de *iure Eccles. p. 1. cap. 1. §. 2. num. 14.* Petr. Gregor. de *elect. cap. 1. n. 11.* Iulius Lauror. *cod. cap. 1. n. 30.*

Vnum notabit cum Iulio Laurorio *dist. cap. 14. tit. 4. num. 8. & 9.* quod presentata Superiori postulatione, non possit amplius postulantes ab ea recedere, & variare; non quod postulatorio sit aliquid ius acquisitum ex tali postulatione, sed ob reuerentiam Superioris: sic docet ex glossa *verb. nullum in verb. & licet non possit*, & ex eodem Iulio Laurorio Barbofa, in *dist. cap. postulat. §. hoc tit. n. 7.* ↑ Subdens vt Superior non possit postulationem faciem ab omnibus, vel à duabus partibus ob utilitatem Ecclesie absque iniuria reuocare, ↑ vnde si dubitetur an publicato scrutinio liceat postulantibus variare, & glossa *infra in cap. 3. verbo desinere, vers. vel nisi*, & in cap. *per hoc tit.* videatur negare; tamen verius est, vt semper liceat postulantibus variare, & à postulatione recedere, quovisq; illa fuerit Superiori presentata: multis probat Barbofa in *dist. cap. 5. num. fin.* Iulius Lauror. *variar. lucubratorum 1. tit. 4. cap. 13. n. 30.* de hac materia congerit plura videnda Barbofa de *iure Eccles. cap. 1. §. 2. n. 3.*

Et quia postulatorio super, num. 2. est petitio gratia facta Superiori, qua aliquis petitur in Prælatum, qui propter impedimentum aliquod Canonice non poterat ab Electoribus eligi, Paronit. & ceteri in *hac Rubrica*, Castellin. de *elect. cap. 1. num. 1.* Barbofa de *iure Eccles. p. 1. cap. 19. §. 1.* num. 1. vbi agit de materia postulationis, & ex hoc postulari possit qui legitimam non habet etatem; item qui non est ex legitimo matrimonio natus, & quoniam est sacris Ordinibus iniunctus, & qui est alicui Ecclesie assignatus, vt docent Syluester in *summa*, verbo *postulatorio* q. 3. Mandagor. de *elect. nouar. Prælatum*, p. 1. cap. 33. Castellin. *disto* cap. 2. n. 5. Iulius Lauror. *variarum lucubratorum tit. 4. c. 14. n. 5.* tenet vt Cardinalis non possit in Episcopum eligi, sed postulari, ex cap. *bona memoria hoc tit. Anor. dist. tit. 4. cap. 16. num. 67.* Anor. *instit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 5. num. 15.* ↑ Nec obstat textus in cap. *Ecclesia vestra et 2. infra de elect.* vbi fuit electus non postulator; quia respondetur, idem factum, quia erat Canonice; & vt talis fuit electus in Episcopum, vel forsan quia non erat S. R. E. Cardinalis, sed Canonice Cardinalis; id est principalis inter Canonicos ipsius Ecclesie; ita Anor. & Barbofa in *dist. cap. 19. num. 10.* ↑ vbi num. 16. ait quod postulatorio Abbatum, vel aliorum inferiorum non est propriè postulatorio, sicut Episcoporum: & n. 15. quod postulatorio alicuius, si fiat Electoribus ipsius, ve eligatur, non postulatorio, sed nominatio, aut simplex sit petitio, & ponens in num. 17. ↑ plures differentias inter postulationem, electionem, & nominationem, ait quod nominatio differt quia hæc fit de pluribus, sed electio, & postulatorio de vno tantum; vbi quod primò nominatus dicitur dignior, de quo dixi supra in cap. *variarum de dolo quest. 2. §. 1. num. 12.* & alibi.

Ad Text. in cap. 1. hoc tit.

De Postulat. Prælator.

P R Æ M I S S I V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Postulari nequit qui interdillum Ecclesiasticum violat, nec excommunicatus; n. 1. nec criminosus; num. 3.
- 4 Ignorari non licet scientiam ab omnibus.
- 5 Scire quilibet præsumitur que sunt notoria in civitate.
- 6 Fama, & vox publica inducit scientiam.
- 7 Excommunicatio probatur per famam, si non agitur de præiudicio alterius, vel foro animæ.
- 8 Fama non sufficit ad repellendum excommunicatum ab agendo.
- 9 Fama sola non facit sufficientem probationem, ut interdillum Superiors observetur.
- 10 Scriptura non est de substantia legis.
- 11 Præiudicium necessarium est, ut lex habeat vim obligandi.

IN hoc textu possunt congeri hi omnes, qui postulari non possunt; & ob id leges citarum supra Iulium Laxor. dicitur. 4. cap. 14. per totum; etenim dicit primò textus noster, quod interdillum violans Ecclesiasticum, impostulabilis est, dicit etiam multis Barbosa hic num. 1. & vbi n. 4. notat quod excommunicatus non potest postulari, multis comprobans; & n. 12. dicit quod criminosus postulari non potest; ob idque ad extensionem adiunges hic que adduxi de interdillo Ecclesiastico infra in cap. de iure iur. quæst. 6. & que de probatu excommunicationis adduxi sub cap. intellectum de iudicio; & magis ad nostrum propositum sub cap. ad probandum 24. de sententia, & re iudic. Item & que latè adduxi de criminosis non admittendis ad iustificandum in cap. testimonium 54. de testib., aliqui sub Rub. de electi hic applicanda.

- 4 In vers. ibi, Quæ ad eius notitiam, tria ex multis notat Barbosa hic n. 4. 5. & 16. nempe ut non liceat quidquam ignorare quod omnes sentiant. & Er quod quilibet scire præsumitur.
- 6 que in civitate notoria sunt, & publicata. & Er quod publica vox, & fama inducit scientiam. Ob id vt amplius adiunges que dixi in cap. illud de præsumpt. vbi dixi de questione: An fama possit matrimonium probare; & in cap. 32. de testib. q. 2. vers. ad ultimum, vbi egi de testib. deponentibus de fama; & 2. num. 12. vbi plura de fama. & Er sic dicit Barbosa hic num. 13. & 14. quod excommunicatio probatur per famam cum non agitur de præiudicio alterius, vel in foro animæ; & Er hoc vt quis repellatur ab agendo, tunc enim desiderari apertissima documenta, nec famam sufficere scribit. & Er addunt Duenas regul. 299. vers. fin. & Mascardus de probat. censur. 753. num. 63. Famam solam non facere sufficientem probationem, vt interdillum superioris observetur. De eo qui ignoravit proclam. Cachera decet. 71.
- 10 Et in vers. ibi: Cum constitutio solemniter editur, & ibi: Ant publicè promulgatur: notat Bacher. de Off. & factis Eccles. Tom. 1.

bofa cum multis hic n. 8. quod scripsera non est de substantia legis. Ob id applicabis dicta supra in Rub. de constitut. q. 2. in vers. ad secundam, & dicta infra in Rub. de re iudic. quæst. 4. à num. 1. vbi egi de questione: An vt promulgatur sententia, debeat redigi in scriptis, & ibi vers. ad tertiam, vbi dixi, An excommunicationis sententia desideret scripturam? & alia, que ibi notati scripturam desiderantia pro solemnitate; applicabis que de libello in scriptis potrigendo, aut non, dixi in cap. 1. de libelli oblat. à quæst. 1. & Er notat Barbosa num. 9. quod promulgatio necessaria est, vt lex vim habeat obligandi; quare applicabis que notati supra sub Rubrica de constitut. q. 7. & 8. vbi dixi plura de publicatione legis; item q. 5. & 6. de eius acceptance.

Ad Text. in cap. Gratum 2. hoc titulo.

P R Æ M I S S I V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Postulandi, & eligendi potestatem est privatus, qui postulationem cassam vitio persona innovat.
- 2 Eligens indignum ad Officia secularia, privatur pro illa vice a potestate eligendi.
- 3 Electio irrita declarata propter vitium persona, potest ab Electore de alio fieri si prius vitium ignoravit.
- 4 Elector variare quos, quosque prima electio sortita non est essetiam, sed taliter remissum.
- 5 Presentantes indignum peccant; & si sunt Patrum Ecclesiasticis privantur pro illa vice iure presentandi.
- 6 Cessatio beneficii non impeditur, si aliqui Electionis Collegii, ad quos spectat ius excommunicati.

TEXTUS iste aptus est vt agatur de prohibitis eligere, seu postulare, de quibus scribit Iulius Laxorius variat. Incubratur. 4. cap. 14. & ex hac littera notat Barbosa hic sequentia nempe quod eligendi, & postulandi potestatem est privatus qui postulationem cassam vitio persone innovat. Ob id applicabis ea, que solent Doctores agere circa pœnas, quas incurunt eligentes ad beneficia, seu officia inhabiles, ignorantes, & ineptos, de quibus latè noto infra in cap. grane nimis 29. de prebendis, & dignit. vbi de eligentibus minus dignis, omnino digni, & aliqua tamen sequenti. & Er Molina de primogen. cap. 4. lib. 2. num. 39. probat quod eligens indignum, etiam ad officia secularia, privatur pro illa vice facultate eligendi. Videbis infra in cap. publicato 18. de electi, vbi Barbosa num. 3.

Et in vers. intelligens, num. 2. notat Barbosa quod si electio propter electi vitium irrita declarata fuit, iterum fieri posse electio de alia persona; dummodo Elector tempore electionis prius vitium ignorasset Electi. Ob id applicabis questionem, de qua Molina lib. 2. de primogen. dum agit de questione, an variare possit Elector, qui indignum elegit ad maiorem, ibi cap. 4.

A 2 num. 38.

- 4 *non*, 38 † ubi dicit quod Elector semper potest variare, ubi prima electio effectum sortita non fuit; legendus à n. 22. vide infra notata sub cap. 7. in fine de electione: & infra in cap. cum vos de officio Ordinarii. † Et quod presentantes minus idoneum, vel indignum peccent mortaliter. Et si sunt Patroni Ecclesiastici presententur pro illa vice iure presentandi, dixit Barbosa in posterali ex multis probans r. 3. allegat. 72. n. 105. quod amplius extenso sub titulo de iure patronatus.
- 6 Et ad glossam Panciatici ibi; *Sine vno, &c.* quatenus dicit quod collatio beneficii, si ad Collegium spectat, & aliqui de eo sint excommunicati, id non impedit, quominus ceteri à tali vinculo liberè possint conferre, etiam si unus tantum sit: applicabis quæ absurdè noto infra in cap. illa quotidiana 39. de electione.

Ad Text. in cap. Bonæ 3. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Allegationes partium in libris, quando admittantur remissimè.*

¶ Et hunc textum exornat Barbosa, cui tantum addo ad versiculum: *Nos igitur, quæ de partium allegationibus dixi Ego in c. in causis 15. de testibus tota quasi. 1.*

Ad Text. in cap. Bonæ memoriæ 4. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Postulantes nequeunt mutare postulationem dum est presentata Superiori.*
- 2 *Appellationes pendentes non est aliquid innovandum.*
- 3 *Quasi possessio iurum incorporatum non acquiritur per alium, qui sunt ex gratia, vel amicitia.*
- 4 *Postulare an queant qui eligere vident.*
- 5 *Fallum à maiori parte, datur fallum concorditer, & unanimiter.*
- 6 *Beneficia exterior à Regno, non conferri valeant.*
- 7 *Papa intendit cuique providere in patria sua.*
- 8 *Postulari non queat dignitas, omisso dignitate, remissimè.*
- 9 *Magistratus, & Officiales Regis circa officia conferenda, debent consulere Regem.*
- 10 *Associa causa per manus Superiorem remissimè.*
- 11 *Leges de potestate Regia qualiter fundantur remissimè.*

¶ Et hunc textum probant Doctores quod postquam postulatio est presentata Superiori, non possunt postulantes illam mutare: sic Barbosa probat cum multis, & conducunt aliqua notata supra in Rubrica. † Et pro extensione ap-

plicabis quæ dico latissimè infra in cap. bonæ 51. de appellat. ubi quod appellatione pendente, non est aliquid innovandum, quod verum est etiam ex nostro textu, ut ibi explicavi in materia electionis, & postulationis.

Et ibi, in vers. *de gratia maioris*: probat hic Barbosa n. 3. quod per actus, qui sunt ex gratia, vel amicitia non acquiritur quasi possessio iurum incorporatum. Et in comprobationem à applicabis multa, quæ tractat infra in cap. cum non liceat 12. de prescript. ubi quod in facultatibus non datur præscriptio.

Et ibi, *Electorem canonicam, vel postulationem*; notat Barbosa quod postulare possunt, qui eligere valent; sed videtur infirmari ex dictis sub Rubrica, ubi egi de differentia postulationis & electionis: illud verò non est de hoc casu.

† *vers. vnanimitate voca vestra*. probat hic n. 4. Barbosa concorditer, & unanimiter dicti factum, quod à maiori parte fit in his, quæ à pluribus fiunt iure Collegii, seu Capituli; ex quo dicto veniunt applicanda quæ Doctores scribunt infra ad titulum de his quæ fiunt à maiori parte Capituli, ubi non pauca roto. Et videbis infra in cap. ad anver. 30. de elect. & quæ dixi supra in cap. cum comes de co. fiunt.

Et ibi; *quæ de Regno Regia originem ducunt*: occasione heorum verborum tractat hic Barbosa à n. 7. quod beneficia non carent à Regno conferenda sunt.

Et quod Papa intendit cuique in patria sua providere; ad quod plura notabilia evogabo infra in cap. ad decern. 5. de consuet. & applicabis quæ latè scripsi in cap. cum deputat. 16. de Indue. ubi g. 8. egi de ea: *An expulsi, & quorum origo incerta est sint irregulares, vel sint inhabiles ad officia publica.*

Per hunc textum igitur Garcia de benef. p. 7. cap. 16. de questione an dignus omisso digniori postulari queat: de quo, ut iam notavi plura recolligo infra in d. cap. 29. de proband. & infra dicta sub tit. de elect. in cap. 7. & aliis; & ibi, in Rub. sub g. 2. & in aliis ibi.

Et dum Mathias de Magistratibus lib. 2. c. 1. tractat quid debeat curare Principes in creatione Magistratus, postea à mm. 48. dicit quod Officiales, ac Magistratus maiores circa officia conferenda, debent consulere Principem; oocus ad textum nostrum: & numerò sequentib. ponit nonnulla, quæ debent Magistratus observare, ut eligant personas ad officia. De quo in Rub. de elect. sub g. 6.

Et quia Riccius per hunc textum collect. 1763. agit de auocatione causæ per manus Superiorem idè applicabis, & adiuget plura, quæ adduxi de inhibitione, & causæ auocatione sub cap. ut nostrum 56. de appellat.

Et quia Covarruvias in practica cap. 31. per verba vltima huius textus à vers. *quia vos*, fundat leges de potestate Regia; idè applicabis quæ latè scripsi in c. 2. de iudic. g. 19. 20. & 21.

Ad Text. in cap. Postulationem 5. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

Textus hic satis expenditur ex adductis supra, in Rubrica; cum eius decisio sit generalis ad postulationem.

Ad

Ad Text. in cap. fin. hoc titulo.

De Postulat. Prælatorum.

PRÆMISSVM.

SYMMARIVM.

1. Episcopus non est eligendus ad aliam Dignitatem, sed postulandus.
2. Elige Episcopi non possunt ad aliam Ecclesiam sine consensu Papa, cum liberum volatum non habeant.
3. Postulationis materia parum in usu est.

1. Docet hic Pontifex quod Episcopus non est eligendus ad aliam Dignitatem, sed postulandus; & ibid. ex multis Barbosa num. 2. probat cum Chochiet de Jurisdic. Ordineri in excipis cap. 4. quæst. 1. n. 2. ¶ Episcopus vixus Ecclesie postulat tantum debet ad aliam; quia eligi sine Pontificis consensu non possunt, ex quo sunt matrimonialiter propriæ Ecclesie alligati, liberumque volatum non habeant. Quare tam potius applicare que dico infra in Rub. de translatione Episcoporum, & sub cap. inter corporales, ibi, quatenus rectius ille probat electos Episcopos, & confirmatos transferri posse à solo Papa. Et ad maiorem expositionem applicabis quæstionem, de qua supra dixi in cap. sancta Maria q. 3. 4. vers. ad tertiam, & alia que dico infra de translatione Episcoporum. ¶ Ignor hanc postulationis materiam amplius; nec doctrinam, nec Doctrinam exorno, qui supra citari alios multos adducere, & quis vt dico infra in Rub. de elect. n. 7. hæc materia parum est in usu.

AD TITVLVM

De Electione.

AD RVBRICAM.

PRÆMISSVM.

SYMMARIVM.

1. Electio est materia parum usitata.
2. Electio est materia qui valent t.
3. Electio mentalis est magis in praxi, & à quibus tractetur t.
4. Electio est distincta.
5. Electio dicitur propria quando fit plurimo consensu, impropra quando fit à solo Superiori, vt per collationem, translatam, seu inscriptionem.

1. Hanc materiam, etsi parum vtilem vocent Doctores, quia parum in usu est, idemque dicant de Postulatione; eò quod his temporibus non sit practicabilis, cum Titulus iste de Electione, ab Aulâ recesserit, vt inquit Lambertinus 1. par. lib. 2. quæst. 7. art. 20. num. 6. in fin. Mandosius regula 2. Cancellarius in prefatione num. 1. & Ego cum aliis infra in cap. Ecclesia Sarraia de causa possit. quæst. 2. num. 1. Et sic contingere, maxime in nostra Hispania dicit Garcia de benef. par. 4. cap. 1. num. 11. ob eam Fermoian. de Offic. & Sacris Eccl. Tom. 1.

causam opus non esse in ea immorari, etsi Ego latè illam non peragrâ, nihilominus duxi, tam hic, quàm in Capitulis aliquas Quæstiones tractare, quæ ad praxim non parum viles videbuntur.

Verùm quia si desideres tractatus de hac, & de materia postulationis, translationis, nominationis, ac aliis concernentibus plenè participare, etiam in materia Prælatorum Regularum, & Abbatissarum, seu Prioratuum, videbis Zabazael. Bald. Bellar. Ioannem Andream, Inol. Ananiam, Panormit. Decium, Butium, Mantuanum, Valconcelan armonia Kabric, Petrum Ratuena in compendio Iuris Canonici. Bernard. Compostellan breuiario Iuris Canonici. Guillerm. Duprand. speculatio breuiario aucto Iuris Canonici, fol. 10. Daniel. Bemaz in annali methodica Iuris Præfati q. pag. 17. Mart. Mesnard in epistol. docet, fol. 7. vers. Gofred. & Hostiens. in summa, Alex. Cassan. & Anastasius German. in parafid. hie, Lancellos. in Iur. Canon. Zipem in analitica postrema Iuris Ecclesiæ auctor. nouissimè Ioan. Honor. lib. 1. Casilium, Bartholomeum Cartagena, Casuel in contin. Iuris Iuris, Andream Valens. Paul. de Elazaris, & aliis ordinariis super hunc titulum, & Rubricam, præter quos fecerunt nonnulli, inter quos Iulius Lanois var. Jacabr. tit. 4. Castellin. in sua speculatio tract. de elect. & confirmatione Canonica, præfatum Prælatum Regular. Sigismundus, Bonacina, Gorden de forma, & modo eligendi nunc Prælatum, Petr. Biasius in doctores electorum, Guillerm. de Mandogoro in tract. de elect. nouum Prælatum & in eodem tract. Guadon. Tamburin. de Iure Abbat. tom. 1. disp. 1. Turan. Villalob. de auctor. a fine, Rebuffus, Zechius, Petr. Gregor. Azor. Nauat. Filicinus, Fr. Eman. Rodrig. Rendina, quos refert Barbosa hic n. 1. & 2. Boer. & Matth. Boef. Flenering, & alij de materiâ agentes, vt videre est in tom. 1. tractatus nouum p. 1. vt etiam refert Garcia supra dist. c. 1. n. 12. quibus addo Corasii 4. p. c. 3. Ioan. Nicolauum, Simon. in Euchiridio beneficior. tit. c. 6. Diaren. de beneficiis, & pensio. Molconium de Aduell. milit. Eccl. lib. 5. p. 1. c. 1. & 8. Tuschum à censel. 17. cum multis seq. Iu. E. Siluestrum & alios Summis in verbo, Electio. Chuchum in Ius. moral. lib. 4. c. 1. Barbosa de Iure Eccl. p. 1. c. 19. qui etiam agit in compendio decian. & in Bullario verb. Electio, item & in Pastoralis, cum multis, ¶ & de electione Monialium, quæ est magis practicabilis, sed non pertinet ad Titulum de beneficiis. Videndus est textus in cap. aduocatus de elect. lib. 6. Concil. Trid. sess. 21. de regul. c. 7. & utrobique plures referens Barbosa idem de Iure Eccl. ubi de elect. Præfatum, & Abbatissarum p. 1. n. 45. & de præfati per Almsil. relator. Cosmas in pragmatice Sanctissimæ, hie in 1. 6. & cum homane, verb. Abbat. Chochiet dist. 1. 2. o. n. 164. Zerol. in præfati Episcop. verbo Abbatissa, & Castellin. ex proposito, de elect. regularium, & Monachorum, vbi supra.

Et supposita definitione electionis, quæ nâli aliud est, quam abeant persona, ad prælationem, vel fratrum suorum Canonici salta vocatio, vt dixit gloss. in Rub. de postulat. Prælat. l. 6. & in cap. 1. notat. in verb. terra postulator. Petrus Gregor. de elect. c. 2. n. 14. Iulius Lanois. var. in eubrat. tom. 1. titulo 4. cap. 1. 3. n. 31. ¶ Et quod hæc sumatur duobus modis, primò, propriè pro ea, quæ plurimum consensu per voca, vel

A 3 suffia

suffragia sit secundum Canones, alia improprie, pro ea, quæ à solo fit Superiore, & quæ proprie in beneficiis vocatur collatio, investitura, siue institutio, de quibus in titulo de prob. de concessione prebenda, de institutio & aliis infra lib. 1. & ita etiam per collationem dicuntur Prelati eligi, seu per investituram, quæ de Ecclesia fit in eorum personis, iuxta text. in cap. Adrianus cum aliis sequentibus 63. dist. & de prima tantum intelligatur dict. Glossa de postulat. Prelatorum. Ideo ergo duxi pro generali Rubrica, & materia nonnullas resolvere difficultates, ut transivim faciam ad contes: utram cuiuslibet Capituli; itav occasione verborum cuiusque textus, nihil de materia Electionis intracum relinquamus; imò & plures alias difficultates resolvimus.

QVÆSTIO I.

An si in Electionibus ferantur vota sub conditione, vel pro personis incapacibus, habenda sint pro nullis, itav qui à maiori parte aliorum votorum fuerit electus, ritè dicatur electus: vbi qui eligere, seu eligi possint. Et an accusatur, vel denunciatus, debeat expelli ab electione.

SYMMARIVM.

- 1 *Vota conditionalia, alternativa, & incerta in electionibus, postulationibus, & servituti sunt nulla: intelliguntur à num. 1. exemplificatur, num. 3. & 4. Vbi ad quæ tunc spectat, & num. 5. 6. 7. & 8.*
- 5 *Infragium per votum incertum, & conditionalium in electionibus nihil predest, ut ostendit. num. 6. & 8. Vbi quid vota debent esse expressa, non per fabas.*
- 8 *Electores non possunt sub conditione, vel alternativa eligere, nec & potest conferri, aut infirmum.*
- 9 *Electio sub conditione, si Vacat non valet.*
- 10 *Electio sub conditione si placet Pape, non valet.*
- 11 *Presentatio conditionalis valet, & quare?*
- 12 *Collatio sub conditione, si vacat, valet.*
- 13 *Eligere, seu eligi qui possint; & num. sequentibus.*
- 14 *Eligendi ius privilegio, vel pacto, aut consuetudine acquiruntur.*
- 15 *Eligere non possunt laici improbata consuetudine contraria.*
- 16 *Eligentes, siue Electores, debent esse ætatis legitime, & quare? num. 18.*
- 17 *Canonicum impubes non dicitur contemni si ante 14. annum non vocetur ad electionem.*
- 18 *Consilii maioris requiritur in electionibus.*
- 19 *Factum in Capitulo Cathedrali, siue Regularium, non habet qus non est Subdicanus; & quid si ante ætatem annum 22. ordinaretur, n. 22. Cap. 12. Trid. sess. 13. n. 22. & 23.*
- 20 *Electorem si tempore electus est saltem Subdicanus, & si tempore vacationis talis non exstiterit, legitime eligi: Idem respectu aliorum defensionum, n. 1.*
- 21 *Electio Superiorum in ordinibus Mendicant-*

rum potest fieri ab Electoribus non ordinatis in sacris.

- 24 *Capitulum non tenetur spectare Canonicum non ordinatum sine minori ætate ad eligendum. Falli si dolo non spectaret absentem, n. 25.*
- 25 *Electus absens dolo non spectans, irritare quærit electionem ab aliis factam.*
- 26 *Canonicum in sacris non constitutum potest conferre beneficia per Hebdomadarum sicut alij Canonici.*
- 27 *Clem. vt hi de ætate, & qualitate ordin.*
- 28 *Episcopus maior saltem ex dispensatione, potest conferre beneficia.*
- 29 *Electus cuius habitus à principio requiritur, non sufficit si ex postfacto fiat habitus.*
- 30 *Canonicum qui vult promovere intra quatuor Tempora proxima, non spectari debeat si imminet Electionis tempus.*
- 31 *Conversus, nisi professus, & alij non professi nequeunt eligere in religionibus, & canonicis, nisi consuetudo approbata adsit.*
- 32 *Regulares Laici carent voce alium eligendi nisi ex privilegio vocem, habeant statum, fundationem, vel consuetudinem.*
- 33 *Novitius ad eligendum non spectatur donec proficiatur.*
- 34 *Regulares non professi carent alium, & passiva voce.*
- 35 *Professio tacita sufficit ad eligendum, sed ut quis eligatur requiritur professio expressa.*
- 36 *Eligere nequeunt qui per regulas approbata sua religionis prohibentur vocem habere.*
- 37 *Electus nullius sub prætextu commissi delicti non prohibetur admitti ad electionem Canonice Prioris, Abbatis, aut alterius Prelati ante sententiam, vel nisi pateat evidenter, n. 39.*
- 38 *Criminosi non repelluntur à sui Iure, nisi sint maiori excommunicationis excommunicati.*
- 39 *Electores qui ipso Iure privati non sint, non repelluntur ab electione saltem veniente primando nec tales sunt volentes expellendi, & sit erit ut protestentur, veri electores de non admittendo, non admittendo.*
- 40 *Eligi in Episcopum, vel ad Prelaturam nequeunt Laici, nec Excommunicati maiori censurâ, vel Suspensi minori, nec Interdicti.*
- 41 *Eligi nequeunt vitio corporis affectus, nec reprehensibilis, & curialis, Neophyti.*
- 42 *Eligi nequeunt coniugio laborans marito, nec Irregularis, nec Schismaticus.*
- 43 *Eligi non valent Summiacum, publicum aleator, sacrilegus, iurarius, illegitimus, nec notari aliquis crimine.*
- 44 *Eligi nequeunt qui non sunt legitime ætatis.*
- 45 *Eligi nequeunt habens plura curata, & Dignitates, & qui est allegatus alia prelatura incompatibilis, n. 46.*
- 47 *Profructus nemo potest duas electiones de se faciat, sed tenetur unam eligere, quam maluerit.*
- 48 *Novitius non professus eligi potest in Episcopum.*

- 49 *Religiosus Chirurgum exercens, quando sit ineligibilis, nec homicida, discordans à suo Monasterio, nec publicus veniens.*
- 50 *Pœnitentiarius Religiosus in saculis Officio Inquisitionis ad Disputantes, & Praeauras sunt ineligibiles, usque ad pœnitentiam expletam, vel nisi sua agerantur, n. 1.*
- 51 *Accusatus de aliquo delicto verius est re ad hoc eligibilis sit, usque ad sententiam latam.*
- 52 *Infamia non agnè valet, sicut seipsum, nec facit simpliciter probationem, ut quis possit induci.*
- 53 *Infamia solam habetur pro accusatore.*
- 54 *Cap. onnipotens, de accusationibus.*
- 55 *Electio facta de eo, qui censetur aliquo impedimento infirmo, est ipso iure nulla, & electores pro ea voce carent eligendi iure triennio n. 17.*
- 56 *Electi impedimentum possunt probari per laicos, & summas.*
- 57 *Eligibilis non est semel electus persona viris, nisi cessatur.*

AD primam questionis partem videtur responsum præberi in cap. in electionibus 2. hoc titulo lib. 6. ubi colligunt ex ordinariis Lapides, Abbas, Archidiaconus, Geminus, Ioannes Andreas, Ancharan. Domin. Monachus, Franc. Butius, & Barbosa ibi, vota conditionalia alternantia, & incerta in electionibus, postulationibus, & scrutinyis esse nulla, & totam potestatem eligendi deuoluit ad alios, qui purè elegerunt: sic etiam docent Viuiamus in rationibus, lib. 1. pag. 133. Alagona in compendio Iuris Canon. pag. 60. remissus, Ximenez in concord. p. 1. & 2. Fr. Ludouicus Miranda in Manuali Prælator. tom. 2. q. 23. art. 17. conclusa. † ubi intelligit de conditionibus, quæ reddunt electionem incertam, perplexam, & dubiam, non verò de aliis quæ nihilominus sunt ex natura actus: & his addo Dianam ex glossa trall. 7. part. 3. ref. 77. ubi idem dicit cum Syluestro in electione ambigua, vel subdistinguitur.

Vnde Castellion in tractatu de elect. cap. 5. num. 4. Miranda, & Diana ubi supra dicunt, vt siquis sua schedula, suffragio, seu voto dixerit: *Consensio in Petrum, siue Paulum, aut in Petrum, si Paulum habere non potero, aut consensio in eum, in quem Ioannes, vel maior pars, sine Prasfe Capituli consenserit*, huiusmodi suffragium nihil prorsus valere; imò esse omnino irritum, & inane, & non modò ceterorum suffragiorum vim non impedire, quin verò accrescere voces aliorum, qui purè, simpliciter, absolute, & determinatè consenserunt, iuxta determinationem Innocent. in dist. cap. de electionibus, † & inde dicunt, vt li. v. g. suffragia Electorum omnium essent tantum 12. & ipsorum quatuor, sua suffragia forent indeterminatè, seu cum aliqua ex conditionibus supradictis haberi deberent pro non adiectis, & totum ius Electionis remanere in reliquis octo; iuxta illud quod maior pars statuerit sit firmum, & validum, ac si quatuor supradicti in collegio, seu ex collegio nullatenus essent, & hoc esse valde notandum, ac commendandum memorie existimant.

† Et confirmatur ex doctrina Sigismundi à Bonacina de elect. de h. 29. Iul. Laur. variat. luebrat. hoc tit. 4. de electione cap. 19. num. 64.

dicendum aduertendum esse quod si quis per votum conditionatum, vel incertum suffragiatur, votum, pro non dato haberetur, nec in alioeum numero computari, ac si neminem nominasset, vel ab extraneo datum fuisset, sed electionem confurgere ex aliis votis, si aliquis maiorem partem obtinuerit. † Et ita etiam esse si ex alio capite Vota essent inutilia, vt si nominarentur persone à passiva voce omninò excepte, & idem si in scrutiny pro schedula celebrato reperiretur aliqua schedula alba; tunc enim dicunt vt ea reiecta, ac si non esset, cetera vota numerari: & ita prædicti scripius vidit per decem, & octo annos in Ecclesia Asturicens. & Vallisoleana, ubi sui Canonici Doctoralis & Pœnitentiarius.

Et ex prædicta doctrina firmat Diana dist. p. 8. trall. 7. ref. 77. in fin. se scilicet respondisse in electione cuiusdam Abbatissæ, in qua aderant 17. Moniales, quarum septem elegerunt Catharinam incapacem; & ni illam elegerent fuit ab Episcopo protestatum; item alie sex ex reliquis, elegerunt Ioannam, & alie alias, dicendo Ioannam esse ritè electam, cum habuerit maiorem partem votorum; quia Moniales, quæ Catharinam elegerunt non computantur amplius inter vota eligentium.

Itaque ad conclusionem redeundo, dico Electores non posse sub conditione vel alternatiue eligere, vt dant Syluester in summa, verbo, electio 1. num. 6. Ripa lib. 2. respons. 32. Rochus de iure patronatus verb. inuersionem quæst. 8. num. 29. cum aliis Barbosa de iure Eccles. cap. 19. part. 1. num. 199. ubi subdit vota hæc debere esse expressa, id est scripse, seu voce, non autem per fabas, aut lapinos; quia sic facta non valent, & num. 200. cum Iulio Laurerio, ubi dicit quod si quis per votum conditionatum, vel incertum suffragiatur, tale votum pro non dato habendum, ac si neminem nominasset, vel ab extraneo datum, idemque esse si ex alio capite essent vota inutilia, vt si nominarentur persone à passiva voce omninò exceptæ. Idem de collatione, & institutione resoluunt Moheban. decif. 30. num. 2. de prob. Calisdor. decif. 35. num. 3. eodem, Caputaq. decif. 98. num. 3. part. 2. & decif. 1241. num. 3. part. 3. Pareus decif. 395. part. 3. Marcus Anton. variat. ref. lib. 1. ref. 112. casu 60. quia beneficium Ecclesiasticum debet purè, & sine aliqua extrinseca conditione conferri: & docent Gascia de benef. part. 3. cap. 2. a. num. 1. Gonzalez à regula 8. Cancel. glossa 5. num. 15. ubi cum multis aliis, & ante illos Rebus. in praxi beneficiis, tunio Requisita ad collationem bonorum, n. 2. & 3.

Et sic inferunt idem Rebusius in concord. in forma mandati verb. in eadem verb. intellige. Coar. lib. 3. variat. cap. 16. num. 1. Domin. in dist. cap. in electionibus num. 10. & 11. Franc. ibi num. 1. Barbosa num. fin. Ripa respons. 32. lib. 2. ex glossa, ibi: *Conuentionem paret dici*, vt non valeat electio facta sub conditione si vacat, vel simili; & quod in ea nihil adici potest, quod sonet in conditionem, etiam de præterito seu de præteriti; † imò & idem Ripa, & Nicol. Garc. dist. cap. 2. num. 9. conet Fr. Eman. Rodriguez quæstion. regular. tom. 1. quæst. 51. art. 3. dicunt electionem factam sub illa conditione si placuerit summo Pontifici irritam fore.

Nec obstat dicere vt in presentatione non 11 procedat

procedat prædicta doctrina; et eo quod valeat etiam conditionalis, incerta, dubia & obfcura, quia hoc procedit dummodo infra tempus datum ad præsentandum conditio purificatur, incertitudo, dubietas, & obfcuritas certificetur ut sit conditio, vel incertitudo veniat purificanda, vel certificanda per habentem infirmare, statim dicatur purificata, & certa præsentatio, sic docent Viuanus in *praxi iuris parvorum*, lib. 8, cap. 6, num. 24, in *ultima impressione*, Nicolaus Garcia cum aliis *dicitur capite 2. numero 3. Rebuffus in concord. in form. mandati, verb. Immediatum, in fine.*

12 Ex his inferretur ut si Episcopus dicat confecto tibi talem Ecclesiam, vel pacendam si vacat, quia ut Doctores dicunt ea conditio purificatur in vacatura; & ob id dicit Dominus in *dicitur, in electionibus* h. 2, hoc ut lib. 6, n. 10. Franchis n. 4. Barbosa n. 8. Lopus allegat. 6, num. 2. Azor. in *His moral.* p. 2, lib. 6, m. 26, p. 3. Couar. lib. 3, *Variar.* n. 1, cap. 16. Nicol. Garcia *dicitur cap. 2. n. 4. Viuanus in praxi iuris parvorum*, lib. 8, cap. 6, n. 25. Zerola in *praxi Episcoporum*, p. 1, verb. *beneficium verbi, secundum dationem*, ut Episcopus etiam ignorans mortem, possit conferre beneficia sub conditione, si vacat: sed de hoc, & aliis propius infra sub tit. de *concessione Præbende.*

13 Ad secundam questionis partem qui eligere possunt, seu eligi, quia infra, iuxta litteram nonnullorum canonum videbis infra in *corpore nostri tituli*, ubi dico de excommunicatis, suspensis, interdictis, irregularibus, hæreticis, siue aliis criminibus interdictis, item & de inhabilitate laicorum sine illorum, qui sunt minoris ætatis, aut earent iudicio, seu non vocandos ad electionem. Et de primo puncto qui eligere non possunt: supposito etiam quod electio Episcoporum fiebat antiquitus, siue à populo, siue à Capitali Ecclesiæ, aut aliter secundum diversa tempora, de quibus dico sub §. 5. infra, & in *dicitur cap. cum Ecclesia suorum de causa possit, & proprius*. Vbi an præscriptione, siue consuetudine ius eligendi acquiratur, per vnum, aut diversos actus, de quo hanc questionem agens Iulius Laurentius var. *incubationum* tit. 4, cap. 15, n. 3, ubi num. 20.

14 ¶ dicit quod privilegium, vel pactum ius eligendi acquiratur, per textum in *cap. scriptum hoc tit. de ex cap. cum Ecclesia in fine eodem lib. 6. ubi si adest consuetudo quod electio spectet ad canonicos existentes in ciuitate ea sit seruanda; n. 19. addit quod possessio huiusmodi acquiratur solum*

15 per eos, qui sunt capaces. ¶ Et ob id excludit laicos ex regula textus in *e sacrosancta, verbi, attendentes*, infra; itaque consuetudo in contrarium improbetur ex regula textus in *cap. cum terra*, 14, cap. *quisquis* 44, cap. *mesana hoc tit.* cum non possint in re spirituali se ingerere, ut dicant Doctores in prædictis, & aliis iuribus; & ut confirmantur et his, quæ dixi longissime in *cap. Ecclesia sancti. Atar. supra de constitut.* & sub tit. de *iudic.* &

15 *sero temp.* ¶ dico quod eligentes, siue electiones debent esse ætatis legitimæ, & consilio prudentes; itaque alii eligere non possint, ut dicit Castellinus *de elect.* cap. 5, ex textu in *cap. ex ex*, 12, hoc

17 *tit. lib. 6, p. 1.* Vbi Barbosa num. 1, cum antiquis ait ut *Canonici* impubes ante decimum quartum annum, si non vocentur ad electionem Episcopo, non possint dici contempti, nec impugnare electionem; quia non admititur ad suffragium laudum; & docent etiam Tiriquellus de *iure*

mariti glossa 9, n. 8. Guillielm. Mandagoe, de *elect.* numer. *Præbatur*, cap. 2. Couar. de *Sacerdot.* part. 4, cap. 1, num. 14. Iulius Laurent. *dicitur cap. 15. num. 29.* Petr. Biazio in *dicitur*, elect. p. 1, cap. 16, idem Barbosa in *pastoralis* part. 1, tit. 1, cap. 3, num. 13. & de *iure Ecclesiæ* lib. 1, cap. 19, num. 48, quibus & aliis addo, Andream Valens in *Rub.* hoc n. 1. vide infra quæst. 3, verbi, ad quartam, & quæ cum multis adducit Narbona in *annal.* anno 21, g. 4.

Et horum ratio generica est; quia in electionibus requiritur consilij maturitas ut inchoe, atque virior Ecclesiæ eligatur ex *cap. consuetudo* et 2. *et appellat.* nam ut dicit Castellin. *dicitur cap. 1, sub num. 1.* ad illos spectat eligere Præbites officium Magistri exercentes, & tecta docentes ad institutionem Christi, de quo cecinit Ihuas *cap. 45. Ego Dominus Deus Iherusalem*, & reliqua annuntians ad quos spectat regimen animarum subditorum suorum, quod est ars artem iuxta quæ dixi infra sub cap. *sancti. & fin. de atate, & qualis, ordin.*

Et his addo quod in Cathedralibus, & collegiatis Ecclesiis secularibus, & regularibus non habet vocem in Capitulo, quamvis ab aliis ei liberè concedatur is, qui scilicet in ordine subdiaconatus non fuerit constitutus, ex *elem.* ut in vbi glossa, & DD. de *atate, & qualis, ordin.* Concil. Trident. sess. 22, de *reform.* cap. 4, & vitobique cum multis Barbosa; qui de hoc latissime dixit in *trati. de Canonis*, cap. 37, per totum, ubi videlicet, quibus addo Nouatium in *Lacerna regularium verb. electores, siue eligentes*, num. 1. Iulian. Lauotium *dicitur tit. 4. Variar. Incubationum*, num. 33, ubi dicit ex *Trid. sess. 23, cap. 12, de reform.* ut cum ad subdiaconatum nemo assumi possit ante ætatem annorum 22, inde sequatur, ut ante dictum tempus nullus valeat eligere, ut dixit etiam Andreas Valens *dicitur num. 1.* ubi quod ius eligendi non habent sacris ordinibus non initiati; & hoc est *2. quæ.* & vniuersali praxi omnium Ecclesiarum Cathedralium, & Regularium.

Hæc verò doctrina limitatur in sequentibus casibus; quia si tempore vacationis sacris insignitus non sit, sed tempore electionis iam suscepserit Subdiaconatum habebit vorum; quia sufficit, ut sit habilis tempore electionis, glossa in *dicitur elem.* ut in *de atate, & qualis, ordin. verb. consuetudo*. Abbas, & Barbosa cum aliis *ibidem*, & per textum in *cap. cum inter R. hoc tit. cap. in cui de prob. lib. 6.* Moueta de *distribut. quærit.* part. 2, quæst. 20, num. 6. Iulian. Laurentius *dicitur cap. 15, tit. 4, num. 34.* Vbi addit idem dicendum de aliis defectibus; quia semper requiritur, ut tempore electionis sit habilis, & sit sublati defectus.

Dubium verò est an si ordinetur quis subdiaconus ante illam legitimam ætatem annorum 22, possit eligere simul cum aliis legitimis electoribus: sed respondent Rodriguez num. 2, quæst. regular. quæst. 1, art. 5. Anton. Chuchus *instruct. moral.* lib. 4, tit. 1, hoc tit. n. 4. referens Abbatem in *cap. pro alterum, ord. 2. de prob.* Petr. Biaz cap. 17, part. 1, hoc tit. posse talem, habito respectu, ad hanc affectum admitti ad eligendum cum aliis legitimè ordinatis; quia non tam Ordo facit, quàm ius Canonicius, vel religionis hoc ius tribuere creditur; & sequitur Iulian. Laurent. sub *dicitur capite 15, numero 37.* addens

addens Concilium Tridentinum non statuisse
 aetatem annorum 22. ut necessarium præcedat
 tribuendum ius eligendi, sed tantum quod sint
 electores subdiaconatus ordine initiati; & sic si
 ante legitimam aetatem aliquis, etsi non legiti-
 me faciat promovere cum ordinem verè re-
 cipiat possit administrari, quod demum verum
 putat Latorius habito respectu ad illum defectum;
 quia si talis se faciat scienter promoueri ex alio
 capite excluditur, cum sit suspensus, & sus-
 pensus excludatur: quare concluditur ut si quis ex
 privilegio ante illam legitimam aetatem ordinetur,
 non sit excludendus à suffragio ferendo,
 dum tamen sit rationis compos.

- 13 Et idem Fr. Eman. Rodríguez, & Iulius
 Lator. *dist. cap. 11. num. 41.* dicunt prohibitionem
 dicti Trident. Concil. *sess. 22. cap. 4.* non
 extendi ad electionem Superiorum in ordinibus
 mendicantibus, in quibus etiam sacris ordinibus
 non insigni, non prohibetur vocem habere,
 quod pluribus rationibus D. Manuël probat
 nititur, & ut por deat Latorius verba Concilij
Regulari Ecclesia, solum comprehendere, &
 verificari in Ecclesiis Canonicorum Regularium,
 quæ vocantur propriè Ecclesiæ, *cap. nullum*
10. c. 5. Et dicit quod etiam comprehenderet
 mendicantes, ait cum D. Rodríguez non pri-
 uari voce actum in vniuersali in omnibus nego-
 tiis, sed solum in electione, in multis enim nego-
 tiis particularibus docent, etiam sacris ordi-
 nibus non insignitis suffragari, ut in Nouitio-
 num receptione.

- 14 Notant verò Doctores ex glossa *dist. clem. vi*
hi, ubi Bonifacius Vitalinus *num. 26. Imola n. 23.*
 Iulius Lator. *dist. cap. 1. §. 1. 4. vniuers. Lucubrat.*
num. 35. Barbosa de *Iure Elector. part. 1. cap. 19.*
num. 53. non teneri Capitulum spectare, ut quis
 promouetur ad sacros ordines intra tempus à
 iure electionis faciente pæfixum; quamuis dica-
 re se esse paratum ordines suscipere, sicut nec
 renetur spectare impuberem, donec perueniat
 ad aetatem legitimam, nec excommunicatum,
 ut absoluitur. ¶ Et subdant prædicti quod si
 mora modica esset futura, nec damnum vllum
 Ecclesiæ illiitura, & malignitate, astutia, & dolo
 potius illos concludendi, quam Ecclesiasticæ rei
 bene gerendi studio, ita accelerasset electionem,
 ne abstantes venirent, & absentes veniens hoc
 probaret restitui illum contra electionem per glo-
 ssam: *verbo incedimento*, in *cap. cupientes hoc*
tit. & cum Chuchio hoc tit. n. 83. argum. textus
in cap. cum dictis, de dolo, & cautum

- 16 Item notant Petr. Rebutan *tratt. nomen. 9. 8.*
 n. 3. & Iulius Latorius *variar. lucub. dist. tit. 4.*
cap. 15. n. 39. & alij Canonici, etiam in sacris
 non constitutum posse conferre beneficia per
 Hebdomadas, sicut alij Canonici, non obstante
 ¶ *clem. vi hi, de state, & qualis. ordin.* quia
 ibi penatur tantum suffragio, & sic in electione
 non tamen in nominatione, collatione, seu præ-
 sentatione, cum inter illa sit longa differentia, ut
 patet ex textu in *c. cum in alio §. 1. de probat.*
lib. 6. & quia dist. clem. est paraliu, non est ex-
 tendenda ab vno modo prohibitionis ad alios
 modos non comprehensos ex regula textus in *l.*
interpretationes ff. de perso. l. cap. acta de reg. iur.
 18 *lib. 6.* ¶ Itaque possit Episcopus minor factus ex
 dispensatione conferre beneficia, ut probant
 Doctores per textum *ibi*, in *cap. cum nobis hoc*
 tit. Iulius Latorius *dist. cap. 15. num. 40.* cum

Ioanne Selaz de *benefic. part. 3. quæst. 6.*

Hec tamen in casu electionis limitantur in eo
 casu, quando scilicet habilius à principio requi-
 ritur: nam non sufficit quod postea superueniat,
 ut dicunt Barbosa in *dist. clem. vi hi num. 10* &
 Flamin. Paris. de *resignat. benefic. lib. 4. §. 1. num. 14.*
 ¶ Et idem Barbosa *num. 11.* cum Moneta de *dis-*
trib. quæst. 9. 20. num. 5. per glossam in *dist. clem.*
vi hi verb. sed fortius quero, notant quod si Ca-
 nonicus in sacris non constitutus valet promoueri
 inter quatuor Tempora proxima, non debet spe-
 ctari, si imminet electionis tempus; etsi aliter,
 ut infra dico, abstantes electores sint vocandi.
 ¶ In Religionibus, & cœnobijs, non professi,
 & etiam conuerti, licet professi de iure com-
 muni electioni Canonice non possint interesse,
 nisi ad sit consensu approbata secundum re-
 gulam, & constitutiones sui ordinis; *cap. ex eo*
§. 1. in Eccl. istis quoque Regular. hoc tit. lib. 6. Castel-
 lin. de *elect. Prælat. dist. cap. 5. num. 20.* & ita Do-
 ctiores ex illo textu colligunt Regulam, et nondum
 proficillos interesse non habere cum professis in
 electione, sicut nec Laici conuerti cum clericis
 & ita Petr. Gregor. de *elect. dist. cap. 7. num. 4.*
 Chuchus in *inst. moral. eodem tratt. num. 124.* Fr.
 Eman. Rodríguez *quæst. regular. tom. 2. dist. 9. §. 1.*
art. 5. in fine. Suarez de *reli. tom. 4. lib. 2. cap. 4.*
num. 3. Barbosa in *illo textu num. 8.* & de *iure*
Ecclesiæ dist. cap. 19. p. 1. n. 49. Cruz de *statu relig.*
lib. 2. cap. 3. in fine. princip. *concl. Fr. Sigismundi*
 à Bononia *hoc tratt. dub. 91.* ¶ dicunt laicos regu-
 lares carere voce actiua in electionibus eorum
 ordinum, in quibus sunt professi; qui secus di-
 cendum esse affirmant si alius habeat vocem ex
 privilegio, statuto, fundatione, vel consensu
 dunt, ut tenet glossa in *dist. cap. verb. electionibus.*
 ¶ & dicunt Iulius Lator. *dist. cap. 1 §. sub n. 35.*
 Barbosa *dist. cap. 19. n. 54.* Ut nec Collegium,
 Cœnobium, siue Monasterium teneatur spec-
 tare nouitum, ut profiteatur: Vbi cum Azor.
 in *inst. moral. p. 2. lib. 6. cap. 14. vers. item vñum*,
 Moneta de *dist. quæst. Quædam part. 2. n. 1.*

Vnde dici debet ut si Regulares tacite, vel
 expresse professionem non adiungunt actiua, pas-
 siuaque voce careant sequenti modo explicato;
 ¶ nempe ut quis eligere valeat, sufficiat tacita
 professio; Vt verò possit eligi, necessariò re-
 quiratur expressa: sic cum multis Barbosa *dist.*
cap. 19. de iure Ecclesiæ p. 1. n. 50. Suarez de *reli-*
gion. tom. 4. tratt. 3. lib. 2. cap. 4. n. 2. Petr. de Baxio
 in *directis. elector. p. 2. cap. 6. num. 2.* Sigismund.
 à Bononia *hoc tit. dub. 90. n. 2.* Nouae in *lucerna*
regul. verb. Electores, siue *eligentes n. 2.* Tambu-
 rin. de *iure Abbas. tom. 1. diss. 5. n. 6. §. 7.* Syluester
 Verbo *Electio* 4. n. 5. Chuchus de *9. lib. 4. inst.*
moral. hoc tit. n. 54. ¶ Et addit Castellan. *dist. c. 5.*
hoc tit. n. 37. Vt patet veniant illi omnes exclu-
 dendum, qui per eorum regulam, & coordinationem
 approbata prohibetur habere vocem in
 electionibus, na cum Syluestro *verb. Electio*, 1.
 n. 3. in fine De excommunicationis, suspensibus & aliis
 prohibitis eligere dico infra in *cap. illa quædam* a
 39. *loc. cit.*

Vnum tamen notabim, ut vnus Elector possit,
 aut debeat excludi ab electione Canonica pri-
 oris Abbatis, aut alterius Prælati, sub pretextu
 alicuius commissi delicti, etiam pendente causa,
 nisi prius fuerit sententialem condemnatus: sic
 docent Hostiensis, Ioannes Andreas, & Felin.
 in *cap. vñum*, de *arcep. Castellan. dist. cap. 1.*
hoc

hoc tit. sub num. 1. in fine, qui num. 2. ait hoc idem statui pro Fratribus Predicatoribus in cap. Romano 1589. declarat. 4. vbi dicitur: Quod nullum intelligatur priuatum voce, nisi autem sit per sententiam condemnatum, vel nisi constet euidenter aliquid mali exisse, per quod reuera in-eleiderit in excommunicationem lata sententia. †

- 38 Et pro fundamento adducit textum in *dist. cap. illa quotidiana*, vbi & in glossa dicitur, quod excommunicati non repelluntur à suo iure, nisi sint excommunicati maiori excommunicatione. † Et quod nec pariter repellendi sint ab electione illi Electores, qui non sunt ipso iure priuati, sed solum veniunt priuandi ex *cap. cum visitationem, hoc titulo*, vbi Panorm. num. 13. & alij clarius in *cap. quia propter eodem* & non 14. addit inquam Panormitanus, vt non sint tales violentur expellendi, sed fas esse, vt veri Electores premittant protestationem de non admittendo non admittendos, &c. dummodo nonne non sint priuati per excommunicationem, aut suspensionem: in quibus casibus ait posse violentur repelli à loco electionis. De regularibus alia dico infra in *hac Rub.*

- 40 Ad tertiam questionis partem, qui verè in Episcopum ad Prelaturas, siue alias Dignitates, & officia Ecclesiastica eligi nequeant. Et quia dispersum *sub titulo nostro* dico, nunc breuiter duxi sub compendio respondere, vt eligi non possint Laici, iuxta *cap. 1. dist. 61. nisi ex causa cap. statim 5. 1. eodem dist.* excommunicati maiori, vel minori excommunicatione suspensi, vt dico infra, in *dist. cap. quia illa quotidiana 39. hoc titulo*, per textum ibi, in *cap. inquisitionem hoc titulo, cap. cum dilectum de consuet.* vbi etiam de interdicto. † Nec potest eligi vitio corporis affectus, vt dico infra in *titulo de corpore visitatu*, tali inquam impedimento, vt nequeat ministerio inservire, nec eligi debet reprehensibilis; & qui corialis est, & Neophilus in fide, id est, qui nuper Christianam fidem amplexus est, nec insuper eam erigatur. † Nec qui morbo contagioso, & incurabili laborat, nec irregularis, nec schismaticus, etiam ad vniorem Ecclesie sit reuersus, licet ex dispensatione possit confirmari, *cap. quia dispensatio 5. hoc tit.* † Nec eligi poterunt Simoniacus, publicus aleator, sacrilegus, usurarius, illegitimus, nec illi, qui aliquo crimine fuerint notati, ex his, que enumerantur in *cap. quia in aliquo dist. 51. †* Nec eligi debent illi qui non sunt ætatis legitime, nec ille, qui non est sufficientis scientie, & cui obstat aliud Canonico impedimentum ad ordines, in quo Electores dispensare non possunt, de quibus latè cum multis Barbofa de *iure Eccl. p. 1. cap. 3. 4. num. 94. & Ego infra in hoc titulo, & facunt plura, que dico infra de arce, & qualiter ordinand.* Hæc refert Andreas Valens in *hac Rubrica 5. 1. num. 3. †* Vbi in fine, ait, vt habens plures dignitates, vel beneficia curata sine dispensatione eligi non possit, per textum in *cap. dudum 54. hoc tit.* vbi dico, † & ego addo, vt qui alteri Prelaturæ incompatibilis est alligatus, eligi non possit; etsi possit postulari, *cap. fin. de pastoral. Prælat.* † Et quod ob id non possit quis prosequi duas electiones de se factas, sed teneatur eligere vnam, quam maluerit, *cap. sciens cuius hoc titulo lib. 6. vbi Doctores, quos refert idem Barbofa de 3. cap. 19. lib. 2. de iure Eccl. num. 127.*

Et licet in Abbatem, vel Priorem Regularem eligi nequeat Nouitius, non professus regulam, *cap. Praestitero 16. p. 1. cap. cum causam 27. cap. cum in Adversum 49. hoc tit.* in Episcopum tamen eligi poterit, vt ibi dicit, per textum, in *cap. nullus 18. hoc tit.* nec enim poterit eligi in Prelatum Regularem non Monachus, *cap. cum ad nostram 37. hoc tit.* item nec in Abbatem poterit eligi non institutus in regula Monachali, *cap. officio 38. infra. †* Et Castellin. de 49 *dist. cap. 11. n. 32.* subdit esse ineligibleem Religiosum, qui Chirurgium exercuit, ex qua sequuta fuit mors, idem dicit Barbofa de *iure Eccl. part. 1. cap. 19. sub num. 125.* de homicida, & discedente à suo Monasterio pro quocumque crimine, etiam leui & occulto, & de penitente publico, iuxta quod vltimum disposuit Laurentius de Peirinis de *Prælato q. 2. cap. 5. §. 7.* an qui abiurauit in Sancto Inquisitionis officio, possit eligi ad Dignitates Ecclesiasticas. † Et quod Regulares penitenti in Sancto Officio ad Dignitates, & Prelaturas omnino inhabiles sint, etiam si penitentiam impulerint, ducunt idem Perin. tom. 2. *privilegium sui ordinis Minorum in annotat. ad canonic. 9. Pauli 1. n. 29. pag. 337.* Tambenin. D. Thom. de *iure Abbat. dist. disp. 5. §. 21. n. 17.* Barbofa *dist. cap. 19. de iure Eccl. p. 1. 128.* referentes sic determinatum in generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostol. Montis Quirinalis eorum S. D. N. Vrbanæ VIII. & Inquisitionibus Generalibus à sancta Sede Apostolica specialiter deputatis, vt in posterum Regulares omnes cuiuscunque Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad sanctæ Inquisitionis officium spectantibus penitentiam genus aliquod imposuit fuerit (salutaribus penitentibus exceptis) eo ipso ad omnes religionis suæ gradus, & officia inhabiles censentur. † Deinceps etiam penitentia tempus expleverint: Vel gratiam receperint, ab illa tamen promoueri nullatenus possunt, nisi prius obtenta à S. D. N. vel à dicta sacra Congregatione coram Sanctitate sua habenda speciali, & expressa rehabilitationis, & quod alius promocio nulla sit, & promouentes ipsi priuationem suorum beneficiorum, ac propterea vocis actus, & passus ipso facto incurant, ad que restint, nisi ab eodem S. D. N. vel ab eadem S. Congregatione coram Sanctitate sua habenda non possint, & ab eodem S. D. N. mandatum fuit, vt dictum Decretum ignitaretur omnibus Religionum Superioribus, que restint in Hispano sanctæ Inquisitionis officio hæc ab Inquisitore Generali, vt docent. Videbis que dixi infra in *cap. illa quotidiana, q. 1. sub vers. ad secundam*, vbi quid in officiis temporalibus.

Ad quartam questionis partem, etsi per textum in *cap. vniuersales de accusator.* dicant Naldus in *summa verbo Infamia, num. 1.* Molfesius tom. 1. sum. tr. 6. num. 29. & 30. Pezzinus de *subdito sum. 1. q. 1. cap. 31. §. 8.* vt si accusatus apud bonos viros, gratus sit de tali peccato, ineligibilis sit: tunc propter malam famam. Nihilominus existimo dicendum vt accusatus de delicto non sit ineptus electionis, vt patet ex iam dictis, vbi probauit cum Castellin. & aliis, vt requiratur sententia contra delinquentem, & teneant Nouar. lib. 1. conf. 6. de accusat. Rodri-guez in *summa cap. 101. num. 2.* nam alius esse

in potestate vnius malevoli, invidi, & inimici ablegare meritisimos viros à promotione ad dignitates, maxime quæ per concursum dantur; multis rationibus hanc partem docent Leandrus à Murela in *cap. 8. regul. S. Franc. cap. 12. n. 10.* † quia infamia non aequè valet sicut testis vni, nec facit semiplenam probationem, in quis indicari queat, vt dico infra in *Rubrica de probat.* † solum ait vt infamia habetur pro accusatore, non pro teste; & quia vt dixi ad hoc vt quis repellatur à suffragio ferendo, requiritur vt sit conuictus finaliter, & quod iuridicè in eum procedatur in causa † qui etiam explicat eorum in *difi. cap. Omnipotens*, & cum eo Diana alios adducens p. 10. *trall. 13. resol. 32.* Vt ille textus intelligatur quando scilicet tempus potest esse intermedium, in quo accusatus ab infamia purgetur; quod si electio inferat, tunc reuera admittendum accusatum, siue denunciatum ad eligendum probant, imò vt eligatur etiam; & confirmari potest ex his quæ dico infra in *cap. 50. de temper. ordin.* & alibi: Videbis quæ dico infra in c. 39. f. 1. a n. 1.

16 Pro completamento totius huius questionis breuiter duxi tria notanda. Primum quod electio facta de eo, qui aliquo de relictis impedimentis tenetur, sit irrita ipso iure. † Et tunc quando irrita est ipso iure Electores pro ea vice, potestare eligendi priuentur, & suspensi sunt talentio ab eisdem Ecclesie beneficiis: *cap. cum in causis hoc tit. cap. 1. in fine*, vbi glossa *de post. Prælator.* 17 † Secundum quod ad probanda impedimenta, electi etiam Laici, & forinseci admittantur; sic vt eorum testimonio non stent, si de fama tantum, & auditu deponant, *cap. iam luterus de testib.* Vbi dixi plura. † Tertium, vt qui semel ob vniuersam personæ esse reiectus, non possit amplius eligi nisi sit specialiter restitutus, *cap. super eo hoc tit. l. ubi Lauor. hoc tit. 4. cap. 16. n. 117.* Tamburini *difi. 19. q. 31. n. 4.* Barbola *difi. cap. 19. lib. 1. de iure Ecclesiastico n. 126. 129.* & 130. Andrea Valens in *hoc Rub. 4. q. 5. in fine*, Vbi hoc vltimum admittit, quando electio causata est vitio personæ: nam si ex alio Capite, vel modo electionis, tunc iterum eligi posse ait.

QVÆSTIO II.

An eligentes ad Maioratum Cathedralis, & Capellam, possint pro huius accipere pecuniam. An Regibus Hispanie nominando, siue eligendo ad officia, siue Episcopatus, venditio permittatur, vel teneantur ad illa vtiq; digniores eligere. An minor pars in aliquo Capitulo, possit concurrere cum maiori ad eligendum indignum?

SVMMARIVM.

1 Electores ad Maioratum, Cathedralis, & Capellam, possunt secundum aliquos accipere pecuniam, & moneta pro alio eligendo, & quare i. num. 2. & vbi quod duplici ratione vincitur res donata; contraria sententia, num. 1.

2 Classificare potest Index, quando dantur dum quia equalia.

4 Maioratus possessor ac consanguineis, potest præferre vnum, quem maluerit in equali gradu.

6 Alius Infamia est inuendibilis.

7 Officia vendebantur in Regno Indiarum.

8 Sapientior ceteris est, cui est cor audiens in arce gubernandi.

9 Indices nominari ad officia soliti erant Iurares, quod administrarent cum integritate, & de cito, & meliori modo expediendi litteras, num. 10.

11 Officia vendita Infamia in Indiis decreta Regis fuerunt ab ementibus inflaurata; vt sic digniores persona cum consilio Indiarum eligerentur, num. 12.

13 Consultores Regum sunt plotendi ex demeritis consensu ab electis indignis eorum consensu.

14 Carolus V. iuratus, vt venderet Officia, respondit se potius velle viciis ab Inimicis.

15 Pecuniam nemo gratis pro bono communi offert, sed pro proprio commodo.

16 Simonia est vendere habitum militares, aliter alij num. 17.

18 Reges nullomodo possunt nominare ad Episcopatus aliquem prius acceptum, seu datam ab eligendo, seu ab alio illo preterito; & num. 20.

19 Electio vt aliter ex eligendis suffragetur pro vno, aliter pro alio, est simonica.

21 Pars maior in electionibus informat eam, non minor.

22 Elector potest se conformare cum timoratis Electoribus.

AD primam questionis partem videtur respondendum affirmatiue; eò quod talis eligendi actio non est debita huic parti determinate, cum possit iudex sine iniuria illius pro alia parte ferre sententiam; sicut electio illius partis, pro qua est ferenda sententia, sit in manu, & arbitrio Iudicis, sed eligere, & determinare hanc partem ligantem, pro qua feratur sententia, est fauor pendens ex voluntate Iudicis, & est pretio æstimabilis; quia est valde utilis liganti, & simul est coniuncta cum aliquo incommodo Iudicis; quia perdit gratiam, & amicitiam alterius partis; ergo. Item quia hic non datur acceptio personarum, quæ iustitie distributioni opponitur, vt dixi in *cap. moie, de iudiciis quæst. penultima*, cum hic iudex videatur esse liber ad faciendam quod voluerit. † Inde quæ fieri, vt nulla fiat iniuria ei parti, à qua pretium petitur, & accipitur; quia petitur pro te, quæ non est ei debita, vel alioquin est valde ei utilis; quare sic tenent Lessius, quem citat Diana *part. 3. trall. 3. resol. 15.* Fagundes in *præcepta Decalogi tom. 1. lib. 8. cap. 16. num. 14.* Fagolus in *regimine Christiane Reipublice tom. 1. lib. 4. diff. 9. num. 41.* Trullench. in *præcepta Decalogi lib. 8. cap. 1. dub. 6. num. 20.* probabilem vocantes seclusa iuris prohibitione prohibentes numerum receptiones. † Vt quando sanntur duo vota equalia possit iudex licetè aliquid accipere pro electione partis, pro qua ferat sententiam. Et cum talis donator voluntarie donet, eueniat res accepta à Iudice ex duplici titulo, ab eo retineri possit, scilicet titulo presij iusti, & titulo donationis liberalis; & ob id in nostro casu cum Rodriguez, Lopez, & Bañes, idem Fagundes

gundez n. 39. & 40. probabilem dicit; quia datur locus fauori, seu gratificationi. † Siquidem Maioratus possessor ex consanguineis possit preferre vnum, quem maluerit inquali gradu; & sic administratur Capella eligere hoc Monasterium per illo, vt in eo addicet, ac constituat Capellam cum suis emolumentis, & ceteris patribus possit eligere huic pauperem præ illo, & idem ex suffragantibus ad Cathedralis, quando oppositores sunt aequales; sed illa prælatio, vt dictum est, pendet ex voluntate, liberalitate, & fauore eligentis; quia non est debita huic determinatae personae; ergo.

¶ Sed perhabitis quæ dico infra latissimè in cap. cum ab omni de vita, & honest. Cleric. vbi de munere acceptione, existimò in casibus propo- sitis in quaestione, nullomodo Electores ad Maioratum, ad Cathedralis, & Capellam posse accipere pecuniam, seu munera; quia omnia supradicta non cõceduntur ab Electoribus, sed à fundatoribus, testatoribusque & institutoribus emphyteusis. Et sic posito, vt quis sit Dominus directus, & quod alij munus Electorù, aut testamentariorum sponte, & voluntariè, minimequè coactè acceptauerint, tenebuntur ex officio, & veluti ex cõtractu ad hanc electionem, quæ est inin- secuta muneri, quod sponte, & liberè accepta- runt, & per hanc acceptionem se ad id sponte obligauerunt; & ob id non possunt postea aliquid pro ea electione accipere, sic vt teneantur ad res- titutionem pretij; si quod forte ob eam rem acceperant; hanc probabiliorem amplectitur rela- tus Fagundes dist. cap. 26. n. 41. Diana parti. 6. trañt. 6. resol. 19. qui te melius considerata huic adhibet sententiæ quia actus iustitiæ est in- uendibilis; & vt iudex non potest manere sus- pensus, sed tenetur pro aliquo iustitiæ ferres iudicet & ex officio tenetur se determinare ad vnam partem; & sic gratis: nam in ea determinatione consistit exercitium sui muneris; ita est in casibus nostris; & docent Saitus in Clau. Regia lib. 10. trañt. 5. cap. 3. num. 8. Turrian. 2.2. disp. 4. dub. 3. Rebellus p. 2. de inst. lib. 3. q. 10. num. 1. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 14. dub. 67. & alij.

¶ Ad secundam quaestionis partem, suppositis, quæ dixi infra in cap. cum Ecclesia Sutoria de causa poss. & propriis. Vbi q. 2. & 3. tractauimus, quod nominatio, siue electio ad Episcopatus spectat ad Reges nostros Hispanos in diocesi sua Hispania, Iudiarum, Siciliæ, Neapoli, &c. Vnde iam quia in predicto Regno Indiarum officia vendebantur, videlicetque manu scriptum D. D. Christophori Moscosi eiusdem Consilij aulicus Consiliarius, qui nunc à nonnullis annis degit in supremo; Castellæ literatissimus, & prudens mihi visum fuit; & si aliquantulum ab instituto deuieminiariæ quaestionem hanc cum monita, quo venit ad nostrum piissimum Regem Philip- pum IV. † qui postquam n. 1. cum P. Zelada in iudic. lib. 1. §. 9. n. 68. vt ille præsit in actu gubernandi, & ceteris sapientior sit, cui est cor audiens, & cor docile, non cui inest ferreum ingenium, & pertinax ratio, iuxta petitionem illam Salomon. qui lib. 3. Reg. cap. 3. vers. 5. & 9. loquens ad Deum dixit: Dabit sermō tuo cor docile, vt Populum tuum indicare possis, vt refert idem Zelada dist. num. 68. ex illo etiam David Psalms 142. & exortos, vt Rex noster commendaret summè suis Consiliariis ad obseruan- tiam omnimodam iustitiæ, corrigendo malos,

& bonos augendo, quibus Respublica rectè geritur, referens ex Valenzuela Velasquez conf. 2. à num. 79. Leges Iuris communis, ac Regias allegante, cum Deciano, Michaële de Luna variat. lib. cap. fin. n. 24. Amro Roberto 2. versio Iudicis. c. 12. fol. 442. Fr. Ioan. de sancta Maria in politica cap. 21. Ioan. Salgado in l. Regia Portug. discurs. 1. n. 27. Chinitoual. Befold. dis- sertatione de publicis Iudicis n. 21. Pati. Gueuara in Maritimum cap. 1. vers. 1. obseruat. 1. n. 15. & aliis. † Et hac de causa Iudices nominatos in 9 admisione suorum officiorum solos esse iurare quod administrabunt cum integritate, iuxta tex- tum in l. rem non nouam cod. de Ind. Iypeo de Senatoribus à cap. 3. Langlo 2. semestrium cap. 2. Camillo Borrello de Magistratib. lib. 1. cap. 14. Bulengero de Imperatore 2. p. cap. 15. Ofualdo lib. 24. cap. 3. Chinitoual. Befold. de iure iurando disp. 2. n. 26. † ad quod dicit Moscosio singu- larem legem esse illam 6. ius. lib. 2. recip. vbi disponitur vt Iudices iurent ac cito, & meliori modo, quo possint in litibus expediendis, & cum legalitate.

Cum hoc supposito latè exornato interroga- tus respondet, vt ex nullo decreto Regio ad supremum Consilium Indiarum annullare pro- uisiones venditorum officiorum iustitiæ cum res- titione emptoribus illarum Proouinciarum in plurimum originariis ab eis, quibus prohibitum est legibus ea empiisse, vt ipse Moscosio narrat, ex Abbate, Caramueli in responsis ad manifestum Portugalia fol. 24. D. Ioan. de Larrea decr. 45. n. 33. & in alleg. 219. Salermo conf. 27. lib. 3. cap. 6. Frago de Repub. p. 1. lib. 1. disp. 2. cap. 2. n. 121. eorumque satisfactionem faciendo ex pecuniis thesauri Regij vicinioris tæce, siue loci, vbi ea habeatur, ex doctrina textus in l. 1. ex l. si quis §. cum quidam l. si fundus ff. locati, D. Hieron. de Leon decr. 174. n. 6. Larrea alleg. 17. n. 4. Capicio Galeota 2. controuersia 69. Anton. Amato resol. 18. † præambulum concludens, vt præ- 12 dicti Consilij supremi Consilij Indiarum consulunt, ac Regi proponant personas di- gniores, sanguine, qualitate, litteris suffi- cientiis ac virtute iuxta eorum obligationem, vt dicunt Mastrillus de Magistr. lib. 2. cap. 1. n. 68. Sesse 2. sem. decisio. in Epistola ad Regem. n. 67. Mag. Fr. Ioannes Marquez in gubernatore Chris- tiano lib. 1. cap. 20. §. 4. Naharrete in discurs. poli- tici 27. Petex de Lara de vita hominis cap. 30. num. 26. Ceruantes in l. 2. Tauri à num. 10. Fr. Ioan. de sancta Maria in politica Christiana c. 8. Vetus de visitat. c. 9. n. 19. Capiblanco de Barro- rum pragmat. 2. n. 122. Fr. Leander de Murcia in ca- ter. cap. 2. cap. 3. §. 2. sequutus Abulensem in lib. 1. Regum cap. 2. † dicentem plectendos esse 13 consultores Regum ex dimmo causato ab indi- gnis electis per Consilium eorum; & alia in cõ- firmationem addacens D. Muscosio ex illo Ma- thei cap. 21. Auferetur Regnum, & dabitur geni- sacenti iustitiam, plures citam † illico adducit le- 14 gē Regiam Caroli V. Proauis nostri Philippi IV. qui cum esset in magna necessitate, & egestate proueniēte à causa multiplicis Belli & ab ali- quibus consulentibus magni nominis, ac litera- rum exhortans, quod venderet officia iustitiæ; Vt sic alienaret Regna; ipse tamen sanctus decernendo, & ex consilio S. Fr. Ioannis à Vila- noua poluit ire, nec incumpere, Deum præ o- culis habendo, dicens se potius velle vinci ab ini- micis

miciis suis, & spoliatur omnium suorum Regno-
rum, quia effe infu mpe alla non amendi, li
quid vendendo, offendere recte administrationi
lulstiae: sic cum Salone de int. & ante q. 43. art. 2.
remota, h. s. l. 105. ubi: ¶ necno enim effe qui pecu-
niam suam gerat, vel pro bono communi officiat;
sed ut sibi consulat: qua ratione dissuadet D. Thomas
ad Villanueva Carolo V. ne vendiderit officia
Praetorum Castellae, quòd multi illi fundebant; fa-
munt Valenzuela Velasquez contra Veneros p. 6.
p. 106. & in differtin de piam. & Bell. p. 2. confide-
rat. 22. o. 57 Baldas de Dignitat. g. c. p. 19. & Clau-
dian. 39. Panperice ad Horatium Plautumum,
& aliis ex Aristot. qui dicit Alexandro Magno:
Dy pmones fons in ora, qui maxime siles co-
loret.

Et concludit dicendo quod vendere habitus militares; est finisima iuxta multorum opinionem, ut sunt cum Filicchio Confessio & Azore in l. i. *ord. de fil. offic. num. 2.* Victoria, Alcozot, Thomas Sanchez *lib. 2. consil. cap. 30. dubi. 24. num. 24.* & cum alibi Fragofo de Repub. p. lib. 5. diff. 3. §. 11. num. 1. Nicolaus Garcia 1. p. cap. 7. num. 6. Antoude Martinus *questiō. controu. lib. 3. cap. 31* & Alij inquam contra tenent inter quos P. Peneda *de excellent. a tremor. ordum milit. tra. 1. cap. 11. §. 101.* Diana p. 5. *ref. 35.* cum Fagundes, Machado, & alibi dicentes, eam venditionem esse permittam; qui omnes, & alij dicunt ut qui officia publica vendunt, peccant mortaliter propter rationem fura adductam.

18 Et licet alia D. Moscoso doceat; quia non de hoc puncto, Ego inquam ex dictis per eum, & ex adductis a n. l. *omnis quæstio*, dico nullomodo posse Reges nostros nominare ad Episcopatus aliquæ pecuniâ acceptæ, siue data ab eligendis, seu ab aliis illo prætextu; quia quemadmodum electio *simoniacâ* reputabitur, si pro suffragio, siue (vt dicunt) *re voce* quæ promittitur beneficium can-

19 de hoc *1. de simonia* q. et eodem modo fit simonia alia electio, in qua Electores conveniunt, ut alter suffragetur vni in vna electione; quia alter suffragabitur alteri in alia secundum Nouart. in *mon. cap. 23. num. 100. vers. 2.* sique etiam electio iusta, si aliquis, ignorans electio, pro eo eligendo pecuniam dedecit. *ex cap. de regularib. 25. de simonia*; Layman. in *Theologia moral. lib. 4. r. 10. cap. ultimo n. 37.* et cum Azor. Tamburino, Reginaldo, et aliis, Barbofa de *iur. Eccles. cap. 19. d. mon. 276.* q. imo de multis magis Reges presentando ad Episcopatus, pecunia accepta, peccare, simoniam committendo, & grauius, inquam si pecunia mediante alia officia temporalia iusticie vendiderint propter adductas causas in *vers. ad secundam.*

Ad tertiam questionis partem, posui, quæ dico
infra in cap. quæ propter cap. in Geni, cap. v. *Ecce
electi hoc est*. ubi de maiori parte electionis respo-
det minoris; licet pro affirmatiua sententia faciant
rationes sequentes. Prima quæ minor pars non est
causa electionis, cum ab ea non pendat electio-
nis valor ex dictis iuribus; & quia causa remota non
attenditur, sed proxima, quæ videtur, & efficaciter
intervenit in effectu, ut tenet in l. sed si plures §. in
arrogat ff. de vi & populi sciis l. cum de hoc ff. de
except. rei indic. Oltidius cons. xij. de sepul: sed
quia proxima est maior pars, ergo ea debet
attendi, non solum ad electionem validam, sed
etiam illicitam, seu illicitam, iuxta illud Prophetæ
Ferimus de officio & sacro Eccles. Tom. I.

Cum *sancto sanctum est, & cū permixto permixtum*, non enim minores pars conformando hic cum maiori, dicitur consensire, nec approbare illorum factum, sed tantum permittit ex materiali suffragatione votorum, tamen hanc non admittunt Petrus de subditio tom. 1. q. 1. cap. 3. q. 2. cum Soto, Valquez, Vega, & Bañez, Lellius de Iustia, lib. 1. cap. 34. dubio 3. num. 60. Diana p. 10. tract. 13. ref. 31. ex eo, quia cum ille electus fit ab aliis inique multis, non est cur a minori parte talis iniquitas suffragetur; & quod eligere indignum, est in se in se- de malum; quod nulla ratione potest fieri licitum.

Et contraria sententia, quam cum aliis docuit Bordonius, *Regularis, tom. 1. refol. 61. num. 31.* potest subsistere, si Elector est dubius de indignitate persone eligendæ, non potest tunc se conformare cum timoratis Deo, sed si certus fuerit omnino de indignitate, nequequam: sic Diana *dist. p. 10. ref. 31. in fine* dicens, ut debeat indicare eos non haberi cum certitudine de indignitate eligendi, quam ipse, sed potius contrarium.

QVÆSTIO III.

Si electio maneat apud duos, an unus alterum eligere possit. An licitum sit ferro suffragium, quando iam est conclusum negotium inuitum. Et an Electores ad faciendum electionem, debeant in unum conuenire. Et debeant habere statem determinatam, seu alia requisita?

SÝMMARIVM

- 1 Electi vi valeant debet esse unus ex pluribus, sed an ex duobus, unus ex duobus sententia, vique ad numm.
- 2 Cap. quia propter, de Elect.
- 3 Simili Matthea electis, qualiter ex pluribus suis scilicet?
- 4 Collegium esse constituitur ex pluribus, potest ad unum devoceri.
- 5 Electi de se scilicet, potest ab Electis conferri.
- 6 Capitulum potest conferre in duobus vocatibus, sic vi electis canonici fiat.
- 7 Alium in dubio debet interpretari validum ad omnes alios, quia regula est aliarum Regum, & numm.
- 8 Eligere aliquem se potest, cum facultas eligendi pluribus commissa est, non quando uni tantum.
- 9 Suffragium datum primo ad unum ex Electoribus pro indigo, quem certis scilicet ab aliis eligendum, qualiter licere queat numm. ss. 12. & 13.
- 10 Pecunia redimere potest vocationem, qui habet ius ad beneficium, sed si non habet.
- 11 Consultarius, qui suffragas ultimo loco in sententia iussus, conclusa iam a maiori parte, non tenetur: quid si infirmus, vi executionis mandetur numm. 16.
- 12 Examinator Synodalis concurrere ultimo loco ad approbationem, undique tenetur.

- 8 *Electores ad faciendum electionem, debent electoraliter in unum convenire, in aliquo publico, & loco honesto; etsi contra omnet. 19.*
- 10 *Electores quam aetatem debeant habere, ut legimi fiat electio: quid de iure: quid ex Traditione, n. 23.*
- 21 *Paterius pater post septennium eligere, sed eligere nec Monialis non ante 12. nec Monachus ante 14.*
- 12 *Præsentatio parit quasi sponsalia, electio spiritalis quoddam matrimonium.*
- 13 *Electores debent esse Subdiaconi.*
- 14 *Moniales eligentes, debent esse in aetate expleta 16 annorum.*
- 15 *Eligere nunc possit Subdiaconus, si ante 22. annos ex dispensatione, sit ordinatus, &c. n. 26.*

AD primam questionis partem videtur negativè respondendum; primò quia ut dicunt Agidius Bellamira in cap. nullus hoc sit. n. 5. & 6. Castellin. de elect. cap. 1. sub nom. 59. si duo sunt tantum Electores, necessariò debent eligere extraneum, cum neutrum eorum facere possit maiorem partem: & sic idem Castellin. cum Innocent. & Archidiacono in cap. post peritiam. cap. in Genes. cap. si quando infra, ubi quod tres Electores possunt eligere more solito, in cap. quia propter eodem; licet formam (crutini) in omnibus servare non valeant, & quod duo (cruturum) tertium, & sequentia, quæ possunt, & in specie faciant collationem, quæ fieri solet in electione concordat. Cum ergo ex regula dicit cap. quia propter. maior pars consentiat in aliquem, hic tamen non datur maior, nec minor, nec vori dici possint secreta, & necessariò electio debeat fieri vnus de pluribus: sequitur ut inter duos solos nequeat electio perfici, cum eius essentia consistat in electione vnus ex pluribus, ad minus ex duobus; sic ut pluralitas solvatur in duobus, cap. 40. de regul. iuris lib. 6. at sic est quod in casu præfati non sunt duo, quorum alter possit eligi; eo quod si vnus ex illis est prior iam eligibilis; nimirum ille, qui debet eligere; non enim potest eligere, & eligi, cum nemo possit oriri à se ipso; ergo eveniet, ut electio remaneat tantum respectu vnus; quod est contra naturam electionis, quæ ex pluribus est vnus vocatio.

3 Et confirmatur ex electione sancti Matthei Allar. 1. ubi ita dicitur: *Operiet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati testimonium resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis*, & statuerunt duos Ioseph, qui vocabatur Barrabas, qui cognominatus est iustus, & Mattheum, & ceteros dixerunt: *in Tetrine, qui corda vestri omnium, respiciet quem elegeris ex his duobus vnum*. Quibus verbis patet, ut electio sit vnus ex pluribus, & ita & ex aliis hæc docent Sopranus de elect. Panor. lib. 4. cap. 8. quæstion. 6. Roman. Villadiego, Gambarkus, & Panormitanus penes Bonacinam, ut refert Diana part. 10. tract. 13. resolut. 33. Boedonius in censibus regular. tom. 2. resolut. 62. num. 59. Numerus lib. 1. consue. hoc titul. num. 4. Miranda. in manuali Prælatorum tom. 2. quæst. 23. artic. 5. conclusione 21. Azocius tom. 1. lib. 4. cap. 5. quæst. 8. Rodriguez in quæstionibus regular. tom. 2. quæst. 13. articulo 12. sub fin.

4 Contrariam nempe sententiam, ut si electio remaneat apud duos, vnus alterum eligere possit, do-

cent quamplures, veluti si vnus vtendo eligendi potestare, & alter eodem iuri suo, tunc ille eligat bene, sic, ut hic electus, intelligatur electus à toto Collegio: nam licet ad constituendum Collegium, requirantur plures, potest tamen ad vnum devenire; & tunc rescindere in illo totam Collegij potestatem, & faciunt regula textus infra in cap. cum in iure peritiam, ubi potest quis consentire electioni de se factæ; sed sic est quod ille consentiens augeat eligentium numerum, cum ipse non incipiat suam electionem, sed ab alio incceptam compleat; ergo cum in hoc casu sequeatur quod Ius prescribit in cap. quem 18. quæst. 1. ¶ Et factu, 6 quia capitulum secundum Ius Canonicum subsistere legitimè potest in duobus tantum vocalibus; sic ut electio sit canonica; quamvis aliquando palam fiat, sicut etiam censetur valida, licet, & legitimè electio facta inter duos solum vocales per accessum vnus ad seipsum, cum alterius libero consensu insistendo, tum iuri communi, tum etiam speciali Religionis.

Et confirmatur ex illo axiomate iuris, quod 7 actus in dubio debet interpretari validus; 1. quæst. ff. de reg. iur. l. quæst. ff. de verb. oblig. l. si quando ff. de leg. 2. Abbas consue. 62. col. 1. num. 7. vers. 3. lib. 2. Rolandus à Valle consue. 61. num. 23. & sequens, vers. considerandum, lib. 3. ubi extendit ad omnem actum, latè Romanus consue. 180. à num. 4. ubi extendit ad omnem disputationem, videlicet contractus, testamentum, iuramentum, attestaciones, & priuilegia, Bertazol. de clausul. in idem. clausula 1. glossa 4. num. 5. & repet. leges si quis maver. Cod. de transact. num. 506. Pichard. in 5. si quis alium, num. 4. de institutis stipulatis, Fretreus in consuetud. Catalana glossa 1. num. 151. cum ergo hæc sententia faciat pro validitate electionis. ¶ Et Barthol. in l. si consue. ff. de adoptio. dicat aliquem posse se eligere, dum facultas eligendi pluribus commissa est, non verò quando vni tantum est demandata, ex l. si mandauero 5. se tibi ff. mandati, sequitur ut hæc sententia, quando casus necessitatis occurrit, probabiliter iustineatur, cum omnis interpretatio adnitatur ad sustinendum actum, Rota decisio 469. num. 3. part. 2. reuert. Roland. à Valle consue. 61. num. 26. libro 3. Tuschus tom. 4. littera A. conclus. 136. num. 14. & in terminis docent Samuelius de elect. disp. 3. tractat. 1. contr. 8. per totum, Petr. Vidal. in Archæ Theologia moral. hoc titulo, inquisit. vltima per totum, probans latè, & doctè electionem Canonice posse fieri inter duos; Pasqualigus decisio 235. numero 4. Anchazarus in dist. cap. nullus hoc titulo, Paulus de Eleazaris ibi num. 13. tom. 2. repet. Ioan. Andreæ in regula in cura de reg. iuris libro sexto, Panormitanus part. 2. consue. 1. numero secundo, Baxio in electio. electionis part. 1. capite 23. numero 3. Boech. in dist. cap. quia propter hoc titulo, numero primo, Tuschus littera E. conclusio 72. & 78. Sigismundus hoc titulo, parte prima, capite tertia, dubio vigesimo quarto, numero quinto; Ergo cum hæc opinio ita sit admixta & eam probabilem putet Bonacina de electionis Penitentie conclusio 3. punct. 1. numero 11. ¶ Et regula, quæ facit pro validitate actus ff. Regina aliam interpretationem, ut dicunt Zephilus consue. 1. numero 39. Cardinalis Maurica de censibus vnum. volant. lib. 12. tit. 37. num. 13. etiam si aliquid, quandoque disponatur præter intentionem agentium, cap. 1. §. idem quoque in fine de spons. cupher.

impuber. lib. 6. Federicus de Senis (vers. 19. n. 5. sequitur ut hoc secunda sententia debeat sustineri), quam testatur plures ex relatis prædicari in Religionibus Theatinorum, & Cisterciensium Regular.

- 10 Ad secundam questionis partem, cuius resolutio, si pro affirmativa sententia loquamur, quam tenet Thomas Hurtadus *tom. 1. tract. 12. c. 1. §. 3. n. 14. & 15.* non est parum difficilis, tam rationem habet: nam ex eo quod maior pars, est sufficiens ad electionem canonicam faciendam, & determinata ad eligendum indiguum, possunt ad eundem notabile damnum, aut persecutionem in futurum concurrere in eis voto externo, non consentiendo interius in eius electionem; & hoc siue prius idem suffragium, siue mediis, siue vicinis; quia quantum ad hoc nihil interest.

- 11 Et confirmatur nam in hoc casu quis non est causa, aut concussa electionis indigni, sed Electores, qui sunt illius partialitatis, & est maior pars, & tam consultus in sua determinatione, ut moraliter sit certum, quod semel determinaverunt executores.
- 12 † Tum etiam quia non consentit interius, sed potius dicens electioni indigni, & solum exterius præbet suffragium ad eundem damnum imminens, quod rationabiliter timetur: quare fieri dicit, ut materialiter dumtaxat suffragetur electioni indigni; & ob id evenire, ut suffragatio in isto casu fiat illi involuntaria moraliter: ita docet Hurtad. adversus Malderum, Silicium, & alios, qui dicunt, †
- 13 ut licet prius ego dæm suffragium est tamen materialiter, ut me defendam, & confirmem his, quod habeo ad me conferendum indemnem: non quia consentiam electioni, quæ certo moraliter ab aliis est concludenda, sicut D. Thomas 2. 2. q. 100. *art. 6. ad 1. †* dicit licetum esse illi, qui habet ius ad beneficium pecuniis redimere vexationem, & aufere impedimenta, secus si non habuerit ius ad beneficium: quare in hoc casu non tenet quem prius dantem suffragium ad restitutionem; & sic in ordine ad electionem indigni, non sum moralis causa efficax damni potiusque moraliter ad illa, conferens, cum antea denter sciam alios sine meo suffragio electionem perfecturos, indeque procedere, ut antea denter non iustum in electionem, sed solum materialiter conferam suffragium sine consensu in electionem.

- 14 Diana verò, p. 1. *tract. 4. ref. 1.* dubitant de veritate hocum omnium aliis iudicandum relinquens, & an possint applicari, quando in Parlamento, seu Comitibus Regnorum, concludendum esset aliquod donarium; (sed refert quod idem Hurtadus limitat superius dicta in casu, in quo Consilij Regij sententiam iniustam sequitur, & postquam pro maiori parte conclusa est, vltimus, qui advenit confirmat, & approbat sententiam iam conclusam.
- 16 † Quæ tamen si fuerit executioni mandata de omnium consensu, quantum vicinis non fuerit causa scientie iniuste, siue tamen causa partialis eius executionis, quæ immediate affert damnum parti laicæ; & sic concurrat ad illud inferendum, si vltimum suffragium inhiat, ut citius sententia iniusta executioni mandetur, & quidem ita esse dicunt Hurtadus, & Diana quando nomine omnium subfcriptionem, sententia exquiratur, nisi qui non concurrat ad sententiam potestetur se subscibere, ut maiori satisfaciatur; non verò quia ita sentiat.

- 17 Quod similiter dicendum esse dicunt in Examinationibus synodalibus; quia quando omnes concurrunt ad approbationem, proculdubio citius mouetur Episcopus ad conferendum beneficium, *Ferrissio de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.*

quàm si non omnes concurrant: de quo Doctores infra in cap. 7. hoc tit. & latè in cap. 29. de prob.

Ad tertiam questionis partem an Electores ad faciendam electionem, debeant in vnum convenire. Et respondeo affirmatived, debent enim collegialiter in vnum congregari in aliquo publico, & honesto loco Ecclesie, seu Consensus; puta in loco Capituli, Sacristia, Choro, & similibus in tantum, quod non sufficiat consensus eligentium singulariter præteritis, puta Domi, vel alibi, ut in cap. in Genesi 15. hoc tit. Colinas in prag. sacri. tit. de stell. verb. conueniens pag. 86. vers. Bertachinus de Episcopi lib. 1. cap. 3. quæst. 32. Petrus de Baxio in d. stell. lib. 1. cap. 21. Petr. Gregor. hoc tit. cap. 5. d. 2. & c. 16. Sigismunda Bononia hoc tit. d. 111. n. 3. & 11. Iulius Lauricus varior. incutraz. tit. 4. cap. 18. n. 1. Castelin hoc tit. cap. 3. n. 2. vers. primo. Tamburini. *rem. 2. de iura Abbat. cap. 5. q. 6. d. n. 2.* Rota in Casaragust. electioni. 20. Martii 1623. coram R. P. Corcino Decano. † Nec probat contrarium Cardinal. in cons. 103. n. 10. dum dicit sufficere, quod Canonici singuliter consentiant, dummodo in Capitulo, quia per illud adhiberi vult singulariter non excludit simulaneum Capituli consensum; sed excludit communem illam electionem, post scrutinijs publicationem ab vno nomine Capituli per verba singulari in numero faciendam in terminis, cap. quia propter 44. hoc tit. & d. d. cap. in Genesi requisitam, ut per Glossam ibi, verb. communiter & verbo repeti. Abbas in ab. 4. in 3. requisita, Rota in vna Hispanen. Canonica. 18. Februarii 1619. coram Butraro inter eius impressas decr.; & alia traditi videnda cum multis Barbosa de iure Eccles. p. 1. c. 19. d. 8. 187. de quibus Ego n. in d. d. cap. quia propter, in cap. congregatio. 13. & d. d. cap. in Genesi 15. & in aliis huius simili, ubi etiam dicit quod locus non est de substantia electionis, dum clandestinitas non sit.

Ad quartam questionis partem, an Electores debeant habere gratiam determinatam, nonnulla dixi prius sub q. 1. sub vers. secundam, addo dicendum aliter in electionibus Canonice, aliter Monialium; & aliter in presentatione contingere, & aliter post Tndem. Concil. ac contingebat antea, iuxta iuris communis regulas. † Poterat enim Patronus impubes post septimum annum præsentare; sed ad electionem de iure communi, nec Monialis ante duodecimum annum, nec Monachus ante decimum quantum ad omnem electionem admittebatur, ex textu in cap. in dignitat. 41. in princ. cap. ex 1. 3. hoc tit. lib. 6. expressè Archidiconon. in quatuor n. 3. dist. 2. Syluester in sum. verbo etas m. 2. vers. septimum. Martinus Rabault in sensu beneficiati lib. 41. Quintilianus Mandolus de ariet minor. cap. 5. n. 54. & regul. 18. Concil. q. 1. n. 3. Petr. Gregor. hoc tit. c. 8. n. 1. & reddam discriminis rationem Casar. Lamberti de iure Patronat. lib. 1. p. 1. 3. a princ. art. 5. n. 10. & latè 2. g. prius. art. 9. d. n. 10. Barbosa annos 12. q. 4. n. 3. † quia per actum presentationis sponsa quodammodo committitur inter presentationem, & præsepationem, sed inter eligentes, & electum spirituale quoddam maius monium celebratur, ut protestetur Innocent. III. in cap. cum inter Canonici 21. hoc tit. in verbis, ibi: Si datus Prag. sit eadem electum confirmatur, ut per antiquum consensum aliorum, & electi, quasi coniungat vinculum, specialiter sit contrarium: & sic rectè ad præsepationem; velut ad sponsalia septimum annum, & ad electionem, quasi ad

matrimonium duodecimum in fœminis, & in viris quatuordecimum expostulatur.

- 23 Sed iam hodie per Trid. d. positionem sess. 22. cap. 4. in electionibus requiritur, ut eligentes sint in ætate annorum 22. & ordinari Subdiaconi, ut iam dixi latè sub dict. q. 1. vers. ad secundam. † Et respectu Monialium idem Narbona ex dicto Concilio Trident. sess. 25. de regular. cap. 15. quatenus ibi ad professionem emittendam assignatur annus decimus sextus expletus, dicit iam ante eam ætatem Moniales nō admitti ad eligendum. † Et addit idem Narbona num. 6. & fiv. h. c. præscriptam ætatem Trid. prærequirit à Deo in Canonicis quorumcumque Ecclesiarum ad eligendum, ut quamvis Apostolica dispensatione impetrata, aliqui ante debitum tempus fuerit in Canonicum receptus, virtute tamen prædictæ dispensationis vocem in Capitulo dare, & in electionibus suffragari non possit: Sic cum Rebuffo in prax. benefice. vbi de dispensatione ad plura beneficia n. 58. Maiolo de irregularitat. lib. 1. cap. 30. num. 12. in fine, v. probatū videtur ex dñl. cap. ex eo 31. huc ita. iuncta explicatione communi, quæ tenet impubere in illius specie beneficio Pontificie dispensationis fuisse Canonicum, qui tamen ideò ad electiones, cæcotosque capitulares, actus non vocabatur absque metu nullitatis ob ipsius contempnunt: sic Narbona. † Sed Ego aliter existimo, si ut dixi sub dict. q. 1. qui minor annorum 22. Subdiaconus ordinatus fuerit, constitutus vetò in ætate tali, ut cum iudicio suffragari valeat.

QVÆSTIO IV.

An Regulares, & alij Electores teneantur eligere Digniores in Superiores. Et an Regularis sit intelligibilis, si cæcus sit, vel surdus, ut interueniat alius in Capitulo generali. Et an possit Generalis confirmari ad aliud sexennium in Religione Clericorum Regularium sine dispensatione: Vbi de Electione Abbatissæ, seu Priorissæ. Et in qua ætate, ac de aliis requisitis?

SVMMARIVM.

- 1 Regularis Prælatas sufficiens si eligatur dignus secundum Huradum: vbi quod dixit Caietanum. n. 2. sed contra à n. 6. & 17.
- 2 Prælatas minor idoneus grati tamen omnibus, melior est illis, quam magis idoneus, sed minus illi acceptus, & n. 13. & 15.
- 3 Acceptus est personarum amare digniorem, propter dignum, & n. 11.
- 4 Dignior est eligendus, non solum ad Summum Pontificatum, sed ad Episcopatum, vel dignitatem cum annuam cura, & n. 5.
- 5 Eligentes bonum peccati, cum possum eligere meliorem, n. 16.
- 6 Beneficia subdantur distributiva Iustitia; non solum quia officia, sed quia bona communia distribuenda dicuntur, n. 7.
- 7 Elector non est beneficium distributor, sed administrator.
- 8 Capitulum Concilium ponit formam de eligendis magis idoneis.

- 9 Patrons digniorem ab Exarationibus approbatum, debet Episcopo præferre, ut ab eo confirmetur.
- 10 Clem. VIII. decreuit ut Electores intente de eligendo magis idoneos.
- 11 Eligens dignum, non sufficiens, auerponit minus sui officij, non autem Ecclesiæ, vel Consuetudini.
- 12 Dignior eligatur ad officia in veteri Testamento.
- 13 Postponere meliorem minus bono in Electionibus Canonici, non est sine crimine.
- 14 Dignus relicto digniore, potest eligi, quando Elector videt quid alij Electores, velut eligere indignum.
- 17 Religiosi propriis consiliis omnibus obligantur ad iocundum eligendum in suis Ordinibus.
- 18 Societatis Iesu Patres, qualiter optent de eligendo Priapism Generalium.
- 19 Eligi debet melior in prælatum Regularium.
- 20 Generatim Religiosi tenentur eligere digniorem in Prælatum.
- 21 Cæcus, vel Surdus nullomodo potest eligi in Prælatum.
- 22 Cæcus in scribendo eligi nequit, nec potest esse visistor, nec in Collegio n. 23. nec in communi n. 24. vbi d. 15.
- 26 Generatim, qui certum tempus, puta sexennium habet, non reeligitur ad aliud sexennium.
- 27 Abbat, seu Priorissa eligatur, quæ in labura, & moribus eligi meretur.
- 28 Electio Abbatisse fit per duas partes ex tripartito numer, vbi vbi alia sit loci consuetudo.
- 29 Episcopus in duobus duos Monialium, eligi vnam, quam magis idoneam indices, qui prius ad se concordantiam cui assignat tempus, n. 30.
- 31 Episcopus quæ inter se electi vbi Abbatisse, seu vna cū regularibus per se, vel per alium.
- 32 Duos electionis Abbatisse, est significandas Episcopo per Regulares.
- 33 Episcopus quæ ammaduertere in Electores, qui ante assignatum diem progressi sunt ad eligendam Abbatisse.
- 34 Voia Monialium eligentium Abbatisse, requiruntur à superiore eorum.
- 35 Septem Monialium ingredi non debent præterea electionis Abbatisse, ac Priorissæ, quæ repetitur quolibet triennio.
- 36 Electio Abbatisse canonici durat ad triennium.
- 37 Abbatisse, seu Priorissa electio triennio, denno non eliguntur in Italia.
- 38 Cistercienses, seu Clarissæ, aut alia Minorum ordinum Abbatisse sicut eremici, tenentur renouare sub pena excommunicationis in Italia.
- 39 Reelectio Abbatisse in Hispania, & Portugalia solum fit.
- 40 Abbatisse eligenda debet esse quadragenaria, & per octo annos antea laudabiliter professæ, & n. 44.
- 41 Abbatisse ex alio ordine Monasterio potest eligi quando non adest in proprio alia cum qualitatibus requisitis. Et potest de proprio tunc eligi ea, quæ sit annorum 30. ante post quatuordecimum professæ, n. 42. & 45.
- 43 Episcopus nequit postulare in ætate requisita Abbatisse eligenda.
- 44 Annus 40. eligenda Abbatisse, seu Priorissa non requiruntur compleri.
- 46 Constitutiones loquentes, ut non eligantur de maculato

maritum sanguine, non extendatur ad Abbates, seu Prioris, contra n. 47.

47 Eligi in Abbatis non negat infamia.

48 Illegitima non eligatur in Abbatis, vel Prioris sine dispensatione, aliter attentus ad eandem privilegium, n. 49.

50 Constitutiones Pontificia, quibus illegitima querunt eligi in Abbatis, & ad alia officia.

51 Abbatia debet Episcopum facere certum de tempore professionis Virginum ante mensum.

1 **A**D primam difficultatis partem, nonnulli quos sequitur Thomas Hurtad. var. ar. tom. 2. tr. 12. cap. 3. n. 1565. & Caietanus in summa verb. electio Officialis; quatenus dixit ut si in electionibus spectetur ad spirituale tantum officium ad quod eligitur, cum eligatur ad onus, cessat ratio iniuriæ respectu dignioris, sicut in cæteris onerosis officiis credit sufficienter provisum, si eligatur dignus; & idem Hurtadus putans procedere in superioribus, dicit non adesse obligationem eligendi digniores. 2 Et ob id Caietanus dixit quod Prelatus minus idoneus, gratus tamen omnibus, melior est illis, quam Prelatus magis idoneus, & minus illis acceptus; quia ibi charitas coalescit, hic periculum operandi ex metu, solum Hurtadus limitat quoad Abbates perpetuos, & Generales.

3 Sed existimant alij, & probabilis, digniores eligendos esse, siue ad Episcopatum, siue ad beneficium curata, siue ad dignitates, aliavē officia Reipublicæ, ex ea præcipua ratione; quia omittit dignitatem, propter dignum, est acceptio personarum, violatque iustitiam distributivam, & commutativam, probant Sotus, Banez, Azagon, Saloñ. & Nicolaus García de benefic. p. 7. cap. 16. num. 2. post citatos supra quinquaginta Auctores, inter quos Hieronymus Plato de Carden. dignitate, & officio, Cardinalis Paleotus de sacri Consistorij constitutionibus 4. part. quæst. 2. cum aliis multis, Castell. de elect. cap. 9. per totum, Doctores per Trid.

4 512.4. cap. 12. & 13. † dicentes quod eligendus est dignior, non solum ad Summum Pontificatum, sed etiam ad quolibet Episcopatum, vel dignitatem Curam animarum habentem secundum decisionem Rotæ in causa Toletana Canonice. 18. Maij 1584. coram Sanctissimo Clem. VIII. de qua García 5. part. de beneficiis cap. 4. num. 166. & in causa Vallislet. prænummeratum 24. Nouemb. 1603. coram Illustrissimo Pamphilio, Azorius part. 2. in illi. mor. lib. 6. de 4. Decalogi præcepto cap. 15. sub lit. B. & D. Ioan. Franc. Leonius in suo thesaurio fori Ecclesiastici part. 2. cap. 3. num. 37. & 38. † qui in n. 31. expressè inquit: Peccant eligentes bonum, cum possint eligere meliorem; nam ad id necessario tenentur, & Petr. de Acagonia Augustiniani in 2.2. d. Thom. quæst. 63. de acceptatione personarum art. 1. in 3. conclusione, inquit: Eligere minus dignum, relicto digniori ad beneficium, que habent annexam curam animarum, vel aliam gubernationem perpetuam per se loquendo, est peccatum mortale. Sunt enim, ut ait Castell. supra n. 20. beneficia, & Dignitates curam animarum inuoluentes, primò ordinatæ ad Dei cultum, & Ecclesiæ utilitatem; secundariò autem ut sint premia virtutum, in quibus Digniores in Ecclesia onerentur, & promoveantur; sed potestatiſſimo Digniori, & virtuosiori pro Ecclesia de directo agitur contra hunc finem, dum aliquando spectatur consanguinitas, siue priuata amicitia, aut potentium commendatio, ergo.

5 6 Etiam Dominicus Banez in 2. 2. d. Thom. q. 63. Formis, de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.

de dolo art. 2. §. ad rationem primæ opinionis respondens argumentis contrariis commendans, ut Episcopi, & superiores Prelati ibi consulant, & efficaciam rationum oppositæ sententiæ considerent, concludit sequentibus verbis: Etiam beneficiis non solum subducitur distributiva iustitia; quia officia sunt, aut quia curata sunt, sed quia bona communia, & Dignitates Ecclesiasticæ, ac subdò distributiva dignioribus Ministris; 4 quia premia sunt, & honores virtutis, & scientiæ, acque industria; 5 & ob id bene dixit Azorius inſu. moral. p. 1. lib. 2. l. decalogi præcepto 4. cap. 15. §. accedit, quod Elector cum non sit Dominus beneficiorum, sed administrator ratione sui muneris, & officij utramque iustitiam seruare debet, & quæ distribuit, & quæ commutat, ne Ecclesiam ledat indigno electo; & ne digniori sine decepto, vel adimissis, sed qui iustitiam in suo munere, & officio non seruat, damnaria compensare debet: ita ille cum Solutio, & Paludano. † Et confirmatur, cum ex Concilio Basiliens. sess. 20. decreto de electionibus, & confirmationibus Episcoporum, & Prelatorum; ubi ponitur forma iuramenti de eligendis magis idoneis Ecclesiæ, & ex dict. T. siel. decreto sess. 24. de reform. cap. 18. ubi mandatur Episcopo, ut inter admissos ab Examinatoribus eum eligat quem cæteris magis idoneum iudicauerit, atque illi, & non alteri collatio Ecclesiæ fiat. † Et statim ibi: Circa hoc iuramentum discernitur, ut si quem Patrum digniorum inter priores ab examinatore indicauit, Episcopo præferre teneatur, ut ab eo infirmatur, & statim subditur: Cum vero infirmus ab alio, quem ab Episcopo erit faciendus, Episcopus solum ex de, non iustitiam digniorum, quem Patrum et præferunt, ad quem iustitiam spectat. Quod si non patronatus laicorum fuerit debitas qui a Patre præsentatur erit ab eodem deprecari, ut supra examinari, & non nisi idoneum reperiens fuerit admitti. † Imò Clem. VIII. in decretis generalibus editis ad Regularem reformationem, & in vltimo ex impressis Romæ ex ordinatione Pauli V. 1609. n. 36. verba sequentia protulit: Iurem Elitores magis idoneos elaturos; propterea priusquam ad electionem deueniant, in primis, & ante omnia præferantur (consuetudine) de qualitate, & reſpectu eligendorum.

Et iterum non solum iuris canonici auctoritate, 11 ut Doctores agnoscunt in cap. cum in causis hoc sit. & in cap. quoniam de iure patronatus, & de ratione naturali, que dicitur: nam qui dignior, dignum antepone personarum, & non sui muneris, & officij rationem habet, & personæ non suæ Ecclesiæ, & Conuentus negotium gerit; eternum eligentis fidei committitur; ut eligat quem vtiliorum iudicauerit; sic Castell. eum Azorio in doli. c. 9. hoc sit n. 17. † Sed etiam exemplo Dei in veteri & nouo Testamento, qui semper elegit meliores, 12 & digniores, ut patet in Moyſe, de quo lib. Numer. c. 12. dicitur quod erat vir insignis super omnes homines, qui morabatur in terra de Sinaie. 1. Reg. cap. 9. quod oleus bonus, & non erat vir de filiis Israel melior illis, & 1. Reg. c. 18. de Electione David, ubi habetur, quod erit vir secundum cor Dei, & Christus elegit meliorem inter Apostolos in Pontificem, & solum Vicarium ut habetur Ioan. 1. p. 1. quia pius charitatis erat in illis, & dilectissimus.

Imò & idem Caietanus adducens pro contraria sententia in summa verb. electio Prelati, n. 1. quem sequitur Castell. deſt. c. 9. n. 14. hoc sit cum cæteris Doctoribus docet semper esse eligendum meliorem, quantum ad regimen personæ, & respectu

- talium omnium; & addit quod postponere meliorem minus bono in electionibus Canonis, non est sine crimine acceptationis personarum, dum persona preponitur caule; & ita in proposito citamus Petrum de Atagonia in 2. d. Thoma dist. 4. qu. 63. *Corollario* 1. sequentibus verbis, ut refert idem Castellin. dist. cap. 9. *nom.* 19. alloquitur. *†* *Infere* *verbo* quid quando sum plures Electores, & electus fu ad plura suffragia, si conuenerit rem eo esse demulatum, ut aliqui Electorum sit certus, quid dignior non eligatur, etiam si ipse sit suum suffragium praestit, & ex altera parte est probabile periculum; quod eo suffragante pro digniore ea pars praualuit qua uult eligere omnino indignum, potius tunc ad obtinendum electionis indugui; imò tenebatur praestare suffragium digne relicto digniore, si fu aliquis spes, quod eo modo electio indigne emulatur, & eligatur dignior; & est hoc uerum ad hoc si iuramentum sit electorum dignitatem; si semper enim iuramentum est intelligendum, supposito quod possit illam eligere, habuit maiora uisumur Ecclesiam, qua semper praualuit est habenda: Ita ille.
- 15 Hæc enim veniant intelligenda non semper de digniori absolute, simpliciter; uerum de digniori comparatiue, uel saltem per accidens, ut tradunt S. Thom. 2.2. dist. 4. qu. 53. *Summita* uerb. *Electio canonica*, precipue Caietanus ibi, & in sua *summa casuum* dist. uerb. *Electio Prælati*, numero 1. cum quo consentiunt Bartholom. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 10. de beneficiis *Eccl. electio* *canonica* collatione §. 12. *nam* 3. pro qua citat Trident. Concil. *dist. sess.* 14. *cap. 18. de reformatione*, & apertis restant Dominicus Bannez de *Iustitia*, & *iure* §. 63. *art.* 2. post dubium tertium, ubi respondendo ad argumenta §. ad *confirmationem*, inquit: *Negatur* quod illi qui se *praesentia* digniores, *electi* *dignum*, *faciunt* *opus* *bonum*; imò peccat; quia impedit *ad Ecclesiam* *conferuntur* *digniores*, ac *uolunt* *Magistram*; & statim subdit, *quod* *facit* *absoluta* *loquenda* *eligere* *dignum* *bonum* *ferit*; *indubitanter* *tamen* *eligere* *dignum*, *relicto* *digniori*, *ferit* *malum* *tradit* *alia* *videnda* *idem* *Castellin. dist.* *cap. 9. hoc* *titulo*, *§. num.* 1. & 7. cum Multilio in *promptuario triplici tract.* 6. *titulo* *de beneficiis* *num* 6. in illis uerbis: *¶* *Dico* *quarto* *Electores* *interi* *sub* *puna* *peccati* *mortalis*, *eligere* *digniores*, *omisso* *digno*, & statim inquit hoc est contra quosdam iuristas, qui ut notat Valquez uoluerunt esse proprii electores, & *num* 62. ait sed dictum nostrum est commune Theologorum, & Canonistarum: pro qua sententia præter adductos ad Barbosa in *disto* *Concil. Trident.* *dist. cap. 1. cap. 12. & cap. 18. sessione* 14. *de reformatione*. (sunt D. Thoma 2.2. dist. 4. qu. 63. *art.* 1. ad 2. & qu. 185. *art.* 3. *quod* *ib* 4. *articulo* 9. *quodlib.* 2. *art.* 6. D. Anton. Chrysothom. Bernard. Adrian. Syluester, Aragona, Salin, Valenz. Rodriguez, Azor. Contreras, Molin. Nanar. & alii innumeri, quos citat Garcia de *beneficiis dist. parti.* 7. *cap.* 5. & 6. *ubi* *num.* 63. ait hanc sententiam, & firmiorem, qua sacri Canones præcipiunt Electores, ut eligant meliorem, ut in *cap. Metropolitanis dist.* 67. & in *cap. Moyse* 8. *qu. 2. cap. 3. de officio* *Confess.* & cum aliis multis ex antiquioribus Molesius, & Castellin. ubi supra dist. cap. 9. *§. num.* 7.
- 17 Iam ergo ad propostam questionis nostræ dico cum Diana p. 11. *tr. 14. ref.* 17. Andrea Gerunda de *Episcopo tom.* 3. *dist.* 13. *cap.* 7. *num.* 0. Religiosos propriis obligari constitutionibus in omni-

bus ordinibus ad meliorem in Prælatum eligendum, imò & quamplures Religiosos, Ordines iuramento suos obligare, quo se præstantiores in superiores eligere obligentur, & patet etiam ex *constit. Clementis* *p. 111. 16 Decretis pro reformatione*. *Regularium* *dist.* 25. *Janu* 1599. per hæc uerba *num.* 36. *Iuramentum* *Electores* *secundum* *uirtutem* *cuiusque* *conscientiam* *probantur*, ac *magis* *idoneas* *se* *electuras*; ac *propterea* *praferant* *ad electionem* *deueniant*, *in primis*, & *ante* *omnia* *praferantur* *conscientiam* *de* *qualitate* *&* *requisitis* *eligendum*; & per Urbanum VIII. anno 1614. mensis Octobris die 6. hæc eadem confirmata, & publicata fuerunt.

Imò & Patres Societatis Iesv in Congregatione 18
ne Generali ad electionem Generalis Præpositi hunc formam telatum in Decretis piæ Congregationis eiusdem Societatis Iesv *decree* 16. tacto enim pectore in hunc modum iurant: *Tesem* *inuoce* *tesum* *Christum*, *qui* *supernus* *est* *eterna*, *quod* *eam* *eligo*, & *nominis* *in* *Præpositum* *Generalem* *Societatis* *Iesv*, *quem* *scio* *ad* *hoc* *meum* *seruandum* *aptissimum*; Itaque contra Caietanum dicentem ubi supra in princip. sufficere dignum eligere in electionibus, si præstarent tantum officium, ad quod eligunt, cum sit solus oeris rationis cessare inire respectu dignitatis, Diana, & Patet Andreas Gerunda, ubi supra, & Giragus de *regimine Ecclesie parti.* 1. *lib.* 3. per totum, innotant. *†* Dicentes solum esse esse doctrinam, & abso- 19
lutè sentiendum meliorem esse eligendum in Prælatum Regularem; imò nomine potiori cum uiræ perfectionem censeatur, tum electoris, tum subditi; neque iuxta finem proprij, ac pertinetissimè instituti digniores perfectio Prælati desiderantur, ad quorum electiones; utpotè archiori vinculo distincti strictius etiam tenentur. *†* Et addit Gerunda 20
quod si ad solum Generalem Religiosis pertinet eligere superiorem, teneatur ad eligendum digniores, uel æquè dignos post sufficientem, atque exactam diligentiam circa cognitionem, perlonarum.

Ad secundam questionis partem, an Cæcus, uel 21
Surdus sit eligibilis, ut interueniat alicui Capitulo Generali; quia antea præteritis hæc questio fuisse atdemter Roma agitata inter viros doctos; ideo illam hic pono, ut quod ex regulis tactæ iam 22
questionis *num.* 1. dependet; & sic respondeo, ut nullo modo Cæcus, uel Surdus possit esse eligibilis; quia cum teneantur Religiosi eligere digniorem, uidentur impossibile, ut attentis circumstantiis, non sint alij Religiosi in Prouincia, qui digniores non sint, siquidem ex defectu cæcitatis, siue surditatis illas nimis digniores iudicari, si uisum, & auditum haberet, iam minus dignus requeretur, tam respectu aliorum confociorum, quam officij, siue Prælatum, ad quænelectio fieret; *†* & ob 23
id dicunt Stephanus Inardus *can.* 16. post codicem minimum S. Francisci de Paula. Diana p. 3. o. *tr.* 13. *ref.* 4. Cæcum non posse eligi in scribas, nec seruatores, ut patet, nec in superiores; cum superiorem minus rectè non possit exequi, nec possit esse uisitor ob eandem rationem, rursus tunc 24
operetur uisitorem esse oculatum. *†* Nec possit 25
eligi in Collegam ob eandem rationem; & quia Collegæ sunt participes officij Prælati: Et ideo prædicti censent de Surdo respectu officij, quod exequi rectè non possit, ut Prælatum, Collegatum, Scribæ, & similia. *†* Et licet idem Inardus dicat, ut Cæcus possit eligi in continu-
sum,

sum; quia tale officium reducitur ad electiones, negotiorum discusiones, seu conclusiones, & litterarum fratrum ad Capitulum delationes, quibus non obstat cæcitas; sed quia dignior semper sit eligendus, ut iam supra dixi, & impossibile videretur, ut in tota vna Provincia non teperiar alius aequè dignus cum visu, & auditu, credo cum eodem Diana etiam esse ineligibilem ad præ-

dictum commissum, si nisi electio fieret de Religiosis aliquis Cœnobij tantum ad ipsum Cœnobium confans paucis subiectis: nam tunc posset eligi, si reliqui non essent habiles. Alia dico insin in c. 33. *quæst. 1. vers. ad quartam, & vers. ad ultimum.*

Ad tertiam questionis partem, an possit Generalis confirmari ad alium sexennium, si loquamur de religione, ubi est expressa constitutio illud prohibens, videtur sine disputatione pro regularia resolutione respondendum; quia tunc verba, & mens legis debet omnino amplecti, ut agnoscant omnes per textum in *l. si res leges fide legibus l. no minus, & res 5. verbum ex legibus ff. de verborum significat. Surtus decif. 35. a. 34. Marcus Anton. Genoual. in præf. Ecclesiast. quæst. 144. num. 3. Ferrer. in consilium. Catal. xia gloss. 4. num. 66. fol. 87. & in terminis Diana explicans Constitutionem Regularem minor. quatenus probatur in ea non debere Generalem perdurare, nisi per sexennium, ablata potestate eum confirmandi; & ita necessariò dicendum propter inconuenientiam, quæ ex diuturna gubernatione, & ex dicta confirmatione sequi poterant Nam tunc Generalis potius de eius confirmatione, quam de bona Religiosis administratione in primo sexennio tractaret, & sollicitus esset; ob id idem de confirmatione facienda in ceteris aliis Capitulis probat, quoties ad rebus certum esset electio, & respectu Religionis Clericorum Regularem, propter verba cap. 18. num. 10. p. 4. confirmat. & Verbum Tamen ibi positum, quod poterat contrarium amplecti, adhuc ipse sequitur ex pluribus actionibus hinc non repensendis ad resolutionem nostri dubij propter adductam rationem, quæ generalem doctrinam præstat ad omnes Religiones.*

Ad quartam questionis partem de electione Abbatissæ seu Priorissæ, & in qua ætate, &c. respondeo breuiter cum Naldo in cap. inuenientur 10. quæst. 1. & in cap. Pbi periculum 5. sacro hoc titulo. lib. 6. & cum Causil. concil. 2. tempore Caroli Magni. cap. 51. Vt refert Barbosa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 46. num. 43. Vt in puellarum Monasteriis tales debeant præfenti femine Abbatissæ & cerari, quæ & se, & subditum gregem cum magna religione, & sanctitate nomen custodire, & his, quibus præstant prodesse non desinant, sed & se, & illas ita obsequere, ut vixit vasa sancta in Monasterio Domini præparata; & ut talem se debeat Abbatissa subditis exhibere in habitu, in veste, in cœnui conuictu, quod eis ad caelestia Regna pergentibus ducatum præbeat, futura etiam se pro his, quæ in regimine accepit in conspectu Domini rationem redditura.

Et ut legitima sit electio Abbatissæ, siue Priorissæ, debent concurrere ex tripartito numero duæ partes, ex textu in cap. inuenientur 10. quæst. 1. ibi: *Quæ à duobus hoc titulo, lib. 6. Vbi Doctores, & Barbosa cum multis, qui de iure Ecclesiast. dell. cap. 43. num. 27. p. 1. id limitat, Vbi alia fuerit loci consuetudo, addens, ut si fuerint discordes, possit Episcopus nominare vnam quam magis idoneam iudicauerit; quæmadmodum sancta Congregatio*

Cardinalium refert h. Episcopo Assisij præposita negotijs Episcoporum, & Regularium sub die 20. Nouemb. 1558. quod idem ab ea fuisse decisum attestat Pissinius in præf. Episcoporum, p. 2. cap. 3. num. 37. in vers. in Monasterium, quem refert Zypæus in antea postremis iuris Ecclesiast. enarrat. sub hoc titulo num. 9. vers. Abbatissa in fine, Novatius in Lucerna Regularium verb. Electio, u. 13. Rota apud Tamburinum in fine tom. 3. de iure Abbat. de ref. 7. num. 5. Lezana in summa tom. 3. verb. Abbatissa, uero 6.

Tamen Episcopus non ex abrupto procedit, sed prius quam in casu discordie deputet vnam Abbatissam, debet Monialibus ipsi competens tempus ad se concordandum assignare; quod autem elapso, poterit ad deputandam deuenire, ut ea sancta Congregatio declarauit rescibens Episcopo Ctemonen. sub die 19. Octobris 1592. §. in id Abbatissam & Priorissam electionibus poterit Episcopus vna cum superioribus regulandus per se, vel per alium interesse, ac præsidere abique vlla tamen Monasteriorum impensa, ut statuit Gregor. XV. in sua constit. incipit Scruiabiti, sub data Nani Februarij, 622. Lezana in summa tom. 3. cap. 25. num. 46. & tom. 4. verb. Abbatissa num. 3. qui addit sanctam Congregationem declarasse non propterea sus illas confirmandi ad Episcopum censeri debere.

Vnde fit ut Regulares teneantur diem electionis Abbatissæ Episcopo significare, & cum visque ad penultimum tempus spectare, si autem ipse expressè declarauerit se vii velles facultate in hac parte attributa Abbatissarum electionibus per se, vel per alium interesse, si ut possit eam declarationem liceat Episcopo adinuadere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eisdem non prænuuntiat ad Abbatissæ electionem procedant, ut tenet sancta Congregatio Concilij impressa secundum Lugdunens. die 10. Septembris 1634. quam habet Barbosa post tractatum de officio Episcopi pag. 6. in fine, dubio 25. de anno 1626. & etiam sacra Congregatio Eminentiſſimorum Cardinalium Concilij Trid. intercepit, ut refert etiam Barbosa de iure Ecclesiast. p. 1. dell. cap. 45. sub num. 34. §. Et Petrus de prius leg. Regular. tom. 3. §. Vbi de decetis nouis sacre Congreg. decreto 16. pag. 170. censuit: Episcopum in electione Abbatissæ Monasterij Monialium Regularibus subditarum non posse exquirere, seu recipere Vota Monialium, sed illam exquiri, & recipi debere à superioribus Regularibus, sciente tamen, & audiente eodem Episcopo.

Nec prædictum insequendi electioni Abbatissæ, vel Priorissæ septa Monialium ingredi poterit illa ad Monasterij Crates petagi valeat, ut censuit Congregatio Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium sub die 16. Octob. 1600. quæ annuente Clem. VIII. declarauit sub die 11. Maij 1604. confirmationem 80. Gregorij XIII. felleis memot. adram incip. Expofit. 1. Iunij 1581. super mutatione officij Abbatissæ, ac Priorissæ Monialium in Italia electionem singulis quibusque triengis obiectum in omnibus Monialibus in Monasteriis, quibus militiam etiam Hæreticorum tanquam Ex quo venit ut dicat idem Naldus in dell. cap. inuenientur hoc titulo lib. 6. quod electio Abbatissæ tantum ducet ad triengium, ubi loquitur etiam de modo, & in Clem. rationi eodem. Itaque dicta sacra Congregatio negotijs Episcoporum, & Regul. præposita declarauit, ut Abbatissæ, aut Priorissæ, expleto officio suorum tene-

- nio, non eligendas denuo ad eadem officia, abſque Sedis Apoſtolice, aut S. Congreg. licentia: alia adducit Barboſa *diſt. cap. 45. lib. 1. de iure Ecclie* a num. 25. & 35. ¶ vbi ait quod Cistercienses, & Clarisse, seu alie ordini minorum subiecte, durant per triennium, quo finito, teneantur renunciare (sub poena excommunicationis, vt habetur in *compendis Minorum*: verum addit hoc pro ſola Italia proceptum eſſe, quod omnes Abbatiffas religionum per Greg. XIII. in *diſt. ſua conſtit. expoſcit* 1583. quam ſeſert Quiranta in *Bullario verb. Abbatiffa*, & Caſtellin. in hoc *tratt. de elect. cap. 17. num. 9.* qui ſubdit num. 13. ex Portel. *verb. Abbatiffa* num. 4. idem ſtatuiſſe Sixtum. V. quoad Clariffas.
- 39 Verum Ft. Eman. Rodrig. *quaſt. regular. tom. 1. q. 16. art. 2. & 3. & in addit. ſumma tom. 3. cap. 3. n. 6.* Miranda *tratt. de Monialibus q. 7. art. 9.* dicunt extra Italiam omnes Abbatiffas, præter Clariffas poſſe, finito triennio reſcindi, & continuari. In Portugalia autem ſancit Clare Abbatiffas non poſſe reſcindi intra ſextennium dicunt Portel. in *dubio regular. verb. Abbatiffa*, num. 4. Hieronym. Rodriguez in *compend. quaſt. regular. ref. 2. ſub numero 6.* ſic ex ſpeciali Conſtitutione S. Mem. Pauli V.
- 40 Ad quartam quæſtionis partem de ætate, in qua debet eſſe, quæ eſt Abbatiffa, ſeu Prioriſſa eligenda, breuiter reſpondeo ex definitione Trid. Concil. *ſeſſ. 25. de regular. cap. 7.* vbi Barboſa, Farinac. & alij cum multis, vt non minor annis quadraginta, & quæ per octo annos ab emiſſa profeſſione expreſſa, laudabiliter vixerit. ¶ Itate ſi harum qualitarum præſentienda in eodem Monafterio non reperitur, poſſit ex alio eiſdem ordinis
- 41 Monafterio alſumi. ¶ Et ſi hoc etiam in commodum ſuperiori videatur ex eis, quæ in eodem Monafterio annum triginta exceſſerint, & ſaltem quinque annis poſt profeſſionem rectè vixerint, electio fiet, vt docent Nouarius in *lucerna regular. verb. Abbatiffa* num. 5. Viſelſ in *conclationibus legalibus verb. Abbatiffa, concluf. 1. num. 17.* Megala in *promptuaris Theolog. verb. Abbatiffa numero 3.*
- 43 Nec enim Episcopus circa hanc annorum ætatem poterit diſpenſare, vt reſoluunt Aloyſius Ricchius in *deſci. iuris Archiep. 309 part. 4. num. 9.* Machado de perſectis *conſiſ. tom. 2. lib. 5. part. 3. de cano. 4. tratt. 4. num. 1. & 2.* Amendas in *addition. ad recapit. legum Nauarra lib. 1. no. 18. l. 7. de Episc. num. 103.* Azor. in *ſtitut. moral. part. 1. lib. 6. cap. 5. q. 9.* Sigismund. à Bononia de *elect. dubio 62. n. 6.* Ft. Ludouic. Miranda de *Monialibus q. 6. artic. 4.* Viſelſ *diſt. concluf. 3. n. 16.* Hieronym. Rodrig. in *compend. quaſt. regular. diſt. ref. 2. num. 5.* Nouarius *diſt. verb. Abbatiffa* num. 6. & in ſingularibus canonici iuris *cancluf. 3. num. 2.* Nicol. Garcia ante præſatos, multis adductis de *benef. part. 7. cap. 4. n. 71.*
- 44 Quod ſi dubitas an prædicti quadraginta anni debeant eſſe expleti, vel ſufficiant incæpti; repetendo pro reſolutione planiori quæ intra dixi de ætate, & qualitate ordinis exiſtимо ex ibi dictis dicendum, vt non requiratur completi illi anni, vt docent Portel. in *conſultation. moral. p. 1. caſu 11.* Lexana in *ſumma quaſt. regular. tom. 3. verb. Abbatiffa* n. 2. Barboſa ſuprà in *diſt. Trid. idem de iure Eccl. part. 1. diſt. cap. 45. n. 19.* in ſine, vbi ita videtur ſentire Nouarius *diſt. verb. Abbatiffa, & in diſt. ſing. 13. n. 3.* vbi ſic reſoluit contra Nicol. Garciam *diſt. c. 4. n. 71.* exigentem illos annos 40. completos. ¶ Itaque concludit Barboſa in *20. diſt. cap. 41. ex S. Congregatione Concilij in Pſterium 16. Martij 1623.* vt electio Abbatiffæ, quæ ætatem 40. annorum requiſitam modo dicto non habuerit, ſit nulla, ſi in Monafterio non deſint alie Moniales quadragenarie, atque habiles; licet non adeo idoneæ, ſicut electæ. Vide Narbonam de ætate ad omnes humanos ætus anno 40. q. 7. & quia de prædicta difficultate Diana iterum contra Garciam loquitur *part. 7. tratt. 12. ref. 9.* multis comprobans; & item quia Concilium permittendo ex defectu Monialis ætatis quadragenarie, perat ibi electionem alicuius annorum 30. expletorum; ſequatur inde nullo modo deſiderari annos 40. expletos; quia ibi non eſt tamen, ſicut de 30.
- De aliis inquam qualitatibus dico quod licet ſint aliquæ conſtitutiones ſummorum Pontificum pro aliquibus religionibus, quibus exigunt, vt nullo modo eligantur deſcendentes ex maculato genere; puta Harbreorum, vel Saracenorum; tamen eas non procedere reſpectu Monialium cum de iure communi, non ſit prohibitum; argumento textus in *1. cap. cum de reſcriptis*; & ſic poſſe eligi in Abbatiffas, ſine Prioriſſas habentes ætatem requiſitam, & alia requiſita illico reſerenda reſoluunt Miranda de *ſanctis Monialibus q. 6. art. 1.* Portel in *dubio Regular. verbo Abbatiffa*, n. 6. Lexana in *ſum. quaſt. regular. tom. 3. eodem verb. n. 9.* Barboſa de *iure Ecclie diſt. cap. 45. ſub n. 26.* dicentes prædictas conſtitutiones tantum loqui de viris, & non de femiſtis. ¶ Tamen quia Maior de *irregular. lib. 1. cap. 29. n. 12. & 13.* Vitalis in *candelabro auro p. 3. c. 5. n. 11.* Sanchez in *preceptis decalog. tom. 2. lib. 1. cap. 1. n. 24.* dicunt vt infamis Abbatiffa eſſe non poſſit, ſive infamia ſit iuris, ſive facti; eſſe libenter crederem Moniales deſcendentes ab Hebreis, ſive Sacacenis, non recte in Abbatiffas, ſive Prioriſſas eligi; quia quantumvis poſſent viderentur, virtute, adhuc reſpectu ſubditum poteſt notari electa de tali infectione; etſi ex alio capite queant admirabiliter proſpici in religione illius ſic electæ Abbatiffæ exemplo.
- Nec enim illegitima eſt eligenda in Abbatiffam, vel Prioriſſam abſque diſpenſatione Apoſtolice, ſolent Religionum priuilegiis; imò ſacra Congregatio Concilij ſub die 27. Aprilis 1630. cenſuit electionem in Abbatiffam Monialis illegitimæ abſque diſpenſatione Apoſtolice eſſe de iure interum circumſcriptis priuilegiis. ¶ Quidquid dicant Ft. Eman. Rodriguez *quaſt. regular. tom. 1. q. 13. art. 11.* Miranda de *Monialibus q. 6. art. 3.* Portel. *diſt. verb. Abbatiffa* n. 6. Hieronym. Rodericus *diſta ref. 2. n. 21.* Iulius Lauerius *Varior. lucubræ tit. 9. de elect. cap. 24. n. 38.* Lexana in *ſumma quaſt. regular. cap. 26. n. 6.* quos explicat Barboſa de *iure Ecclie diſt. p. 1. cap. 43. ſub n. 11.* dicendo eorum reſolutionem procedere poſſe attentis Mendicantium Religionum priuilegiis, ſecundum quod illegitimæ habitantur ad omnes grades ſue religionis; ¶ propterea Episcopo Contanen. reſcriptis ſancit Congregatione Cardinal. negotijs Episcoporum, & Regularium, præpoſita ſub die 4. Octob. 1594. & antea in *Cordubar. de an. 1582.* declarauerat Moniales ex illegitimo Thoro proceſſas Conſtit. felicis Recordationis Sixti V. contra Regulares illegitimas, edita non comprehendere, quominus ad officium, & dignitatem Abbatiffæ, & Prioriſſæ aliarum Monafterij mania, eligi poſſint: videbis Sanchez in *preceptis diſt. lib. 1. cap. 5. n. 19. & 20.* Suarez *tom. 5. de conſ.*

cons. dist. 50. sect. 15. Flamin. Paul. de rescriptis. benef. lib. 3. c. 12. n. 11. Saycum de consuet. 6. cap. 11. Bellet. de quæst. 1. elevat. p. 1. tit. de disciplina circa. c. 4. n. 5. Naldus in sanctis. verb. Abbatissa n. 2. multis adductis Babilas in cap. 1. de suis Præf. n. 7. Nouat. in incerta Regal. verb. Abbatissa 1. o. Sancti. c. 1. rescript. 7. 40. n. 7. Nouat. in ma. u. lib. cap. 27. n. 201. & in consuet. de regim. n. 60. Maiol. ubi supra lib. 1. cap. 10. in fi. Mandol. de servatura gratia. tit. de dispensat. super defectu natal. in fine, & alij plures.

51. Vnum tamen notabis quod debet Abbatissa, certiorum facere Episcopum de tempore consecutionis Virginum ante mensem, iuxta decretum Concil. Trident. dist. 25. de regul. cap. 7. cuius meminit Babilas in suo formulario 3. Episcoporum. fo. ma. 42. in fine. & consuet. probationis anno, idem de iure Eccles. dist. libro 1. caput. 43. num. 41.

QVÆSTIO V.

An qua est eligenda in Abbatissam debeat esse virgo, seu possit Vidua, sine Bigama. An Abbatissa post expletum triennium, possit Monasterium gubernare. Et an triennales Abbatissæ, debeant benedici, sicut perpetue. Et an Soror Abbatissæ possit ei succedere immediate in officio. Et quantum possint Abbatissæ, sine Priorissa exercere respectu suarum subditarum. Et an liceat Abbatissæ, finito suo Abbatissatus tempore, consistere eorundem Monasteriorum præfidentibus, donec alia Abbatissa eligatur. Et an tractatum, seu pacta eligendi ex una partialitate Abbatissas, sine aliis Superioribus Regulares, liceant?

SVMMARIVM

1. Abbatissa eligenda, debet esse Virgo, nisi dispensetur num. 2. 3. & 4. contraria sententia. n. 2.
2. Vidua possit esse Abbatissa.
3. Bigama vix sine successu prælatus: contra de famul. & qua sit differentia, num. 6.
4. Fœmina Bigama possunt esse Abbatissæ.
5. Bigamarum leges penales, non extendantur ad Bigamas.
6. Abbatissarum officium, est quadam administratione.
7. Abbatissa officium, est ultra triennium non durat, post triennium gubernare, dum sit electio alterius: vide num. 29. & 30.
8. Constituentes Sixti V. & Gregorij XIII. circa Abbatissas, numero 29. & 30. & numero 31. Pbi in quo casu intelligantur.
9. Abbatissa nequeunt eligi perpetue, nisi sint ad præsentationem Patroni.
10. Abbatissæ triennales, non bene dicuntur perpetue: sic iuxta animum à confirmatione, n. 13.

14. Abbatissa eligi possit minore tempore triennium.
15. Abbatissa triu. non expleto, non tenetur officio renunciare, sed spectare aliam novam: fallit n. 17.
16. Moniales possunt ultra triennium creati officiales.
17. Priorissa Demonia, expleto triennio, ipso iure exspirat.
18. Abbatissa arari possit ei succedere in officio Abbatissatus: fallit in Priorissis Dominiatis num. 19.
19. Abbatissa, seu Priorissa possunt dispensare cum Monialibus circa servandam regulam, & alios earum proprios: num. 21.
20. Abbatissa possunt imponere præcepta spiritualia suis subditis: ubi qualiter id de iure fiat.
21. Abbatissa possit præcipere virtute sanctæ obedientie.
22. Abbatissa, etsi habet quæ Abbatibus sui ordinis, non tamen quærit visitare Monasteria, n. 25.
23. Abbatissa iure antiquo visitabat Monasteria, & ea immodica per vim non.
24. Abbatissa nequit Virgines velare, nec benedicere Moniales, consilantes a. d. u. aut publicè predicare.
25. Abbatissa nequit dispensare in variis Monialium, sed bene visitare per possessionem Demonia. num. 28.
26. Abbatissa, sine Priorissa possunt eligi in præfidentibus virgines ad novam electionem: & de ratione, n. 30.
27. Abbatissa veteres maiorem meritum habens reum Monasterij quam alia Moniales.
28. Abbatissa finito officio, nequit habere aliud officium spirituale, ut Vicaria.
29. Priorissa, & Syndica in ordine Predicatorum post triennium expletum, nequeunt immodiè eligi in Priorissas.
30. Priorissa regulariter nequit iterum eligi, nisi post annos quatuor, nisi Monasterium esset novum, vel reformatum, n. 33.
31. Monialis Vicaria personam officio eligi quærit in Abbatissam.
32. Pacta, seu tractatus eligendi ex una partialitate Abbatissas, seu alios superiores Regulares, non licent, n. 40.
33. Religiosi ante electiones facientes tractatum, etiam aliosales reprehenduntur.
34. Tractatus per modum consultationis, vivente Prælo super electione futura, quando licet?
35. Tractatum partialiales, ut de meo gregem eligam, & de tuo tu, non licent, sunt plerumque digni.
36. Causæ, ut superius Monasterij, nequeunt præferre votum in casu dispensati monialium.
37. Alii niles de Monialibus ad Monasterium, nisi i. an. s. c. n. 1.

Ad primam quæstionis partem, video Doctores inter se pugnantes, quidam pro negatiba resolucentes, inter quos Mandolus de p. a. cura gratia ut. dispensat. pro corrupta, incipit p. a. rem, & in additib. ad Lepum allegat. ad. i. n. 2. Selua de benef. p. 4. §. 7. n. 7. Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 29. num. 13. Vivaldus in candid. libro aureo cap. 5. num. 13. Fr. Euan. Rodrig. quæst. re. g. 111.

gul. tom. 1. quæst. 64. art. 4. & tom. 2. q. 34. art. 3. Castellinus hoc tit. cap. 17. num. 5. qui pariter dicitur in hoc solum Pontificem posse dispensare; & ita tenent per textum in cap. iuvenialis 20. q. 1. vbi D. Gregorius in *regula lib. 3. epistol. 11.* iuvenialis fieri Abbatissas, vehementissimè prohibet, & in verbis ibi: *Nullo modo uxor fratrem suam uis, sexagenariam Virginem, cuius uis hoc, atque mores exerceant, velari permittat, & ex cap. 2. 1. quæst. 7.*

2 Verum Sanchez in *præcepta decalogi tom. 2. lib. 5. c. 5. n. 22.* Portel. in *duabus Regul. verb. Abbatissæ post num. 10.* Machado de *perfecto confessorum. 2. lib. 5. pars 3. decum. 4. m. 1. q. 5.* existimant ad Abbatissæ munus non desiderari Virginitatem, nisi vbi mos esset, impediendo Abbatissis benedictionem specialem, Virginitatem propriam, seu consecrationem: & addit Fr. Eman. tom. 3. add. summe cap. 3. num. 9. Iuxta contrariæ sententiarum tantum procedere in Abbatissis benedictis, & consecrandis velo virginis, se retrahens ab opinione contraria, quam prius amplectus fuerat in quæst. regul. sequitur Hieronym. Rodricus in *compendio quæst. regul. ref. 2. n. 26.* vbi ex Portel. tenet interpellare posse non virginem, seu viduam, esse Abbatissam, & velari, velo prelationis, & Suarez, quem refert Barbosa cap. 45. de *iure Eccles. 24. in fine.* Novar. in *incerta regular. verb. Abbatissa n. 1. & 2.* Videll. in *comel. legal. verb. Abbatissa dicta conclus. 3. n. 1.* Letana in *summa quæstion. regular. cap. 26. num. 57.*

3 † Adhuc verò idem Castellin. omnino videndus hoc tit. dist. cap. 17. §. n. 14. respondens contrariis fundamentis, sequitur nullomodo de iure contrà Sanchez, Suarez, Portel. & alios corruptam posse in Abbatissam eligi, & propter declarationem, & resolutionem factam super hoc, specialiter à Sacra Congreg. Episcoporum, ac Regularium, die 15. Julij 1616. nisi adhibita dispensatione, vel nisi fuerint fundatrices, & dicit non esse tutam consuetudinem contrariam, alia plura congerens † qui etiam „27. ait „ vt vidua prohibearur eligi in Abbatissam, adducens declarationem relatum per Verba ibi: *Si vidua monasticum assumat, ad Abbatissam, aut Priorissam abeundum, absque sedis Apostolicæ dispensatione eligi non possit.*

† Sed illa, quæ est Bigamæ dubitant Interpretes, & secundum relaxam resolutionem Doctores diuersè opinantur, quia negantes ex eo etiam tenent; quia sicut Viri Bigami, sunt Prelationum incapaces: ita est mulieres Bigamæ, & quoad hunc effectum dici Bigamam, quæ post castitatis votum pertranscissa est, vt refert Sanch. in *præcepta decalog. tom. 2. lib. 5. cap. 5. num. 23.* & videtur sequi Machado *dist. decum. 4. num. 4.*

6 Sed prædictam sententiam alij, & benè impugnant dicentes legem pœnalem loquentem de viris, vt infra dico in *1. de Bigamæ non ordinando*, nullo modo extendi ad feminas ex cap. *generalis hoc*

7 *su. lib. 6. †* quia Bigamæ irregularitas indicta est à iure ad arcendum Bigamos à susceptione ordinum sacrorum, primò, & directè; illisquè ex vi huius prohibitionis, tantum indirectè incapaces videri Prelationum, & Dignitatum; quatenus scilicet istis annexa est iurisdicção, & potestas clauis: unde Hieronym. Rodrig. in *compendio quæst. regul. dist. resp. 1. n. 23.* Barbosa *dist. cap. 45. n. 22.* considerantes feminas esse incapaces sacrorum ordinum recipiendorum, vt infra dico *sub Rub. de citato*, & *qualit. ordin. dicunt*, & consequenter esse incapaces bigamæ seu huiusmodi inhabilitatis, † ac

proinde illis non videri repugnare habere officium Abbatissas; quatenus est quædam administratio, siue iurisdicção spirituali, & siue potestatis clauis, de quo dico latè in cap. *dist. de monachis, & abed. secundum aliquos*, quæ dixi in cap. *novar. de iure. q. 9. §. n. 26.* vbi illum textum expendi: & sic resoluitur, vt cum sit eorum officium quædam administratio, non repugnans Abbatissarum statui; & consequenter absque vlla dispensatione fieri posse Abbatissas, siue Priorissas; & ita sequor, vt resoluti de *vidua famulus, sub vers. verum.*

Ad secundam quæstionis partem, an Abbatissa post expletum triennium possit Monasterium gubernare; & in hoc dubio beneuit respondeo, vt licet officium Abbatissæ exierit, finito triennio, nec Episcopus possit illud prorogare, vt sacra Congregatio Episcoporum cœsum die 20. Februarij, 1615. teste Gaetano in *manuali Episcoporum, verbo Monasterium officiales n. 20.* tamen hoc non obstante posse per illos dies, in qua noua electio efficitur, regere Monasterium sub aliquo titulo, seu nomine, docent Sanctus in *commentariis ad constitutiones minorum cap. 1. stat. 7.* ante illum Miranda in *manuali Prelatorum, tractatu de sacris Monasterijs q. 7. art. 9. conclus. 1.* vbi sic ait: *Sine Abbatissam officium a superioribus factis acceptatum, siue non, nulla tenore Monialis Abbatissæ, nec Vicaria minorum fratrum cura subiecta ultra triennium in suo officio potest durare.*

Ex hanc conclusionem satis comprobati ait Diana *part. 3. tract. 1. ref. 19. in principio*, ex constitutione relata Sixti V. nam quauis alia ex Gregorio XIII. non comprehendat, nisi dumtaxat Moniales Italice, & Sicilicet Monachalem viam proficentes, vt retuli *sub quæst. præcedenti*, & generalis clausula ibi posita non extendatur ad muora, expressis, nihilominus, dicit constitutionem Sixti V. comprehendere omnes Moniales Abbatissas, & Perfectas quocumque nomine nuncupentur, minorum fratrum cura subiectas, in quibusvis partibus, & Prouinciis, generaliter ita, quod post transactum triennium prædictum nullum Abbatissas, seu Perfectasque, Monasteriorum, aut aliud officium, nec aliquam potestatem, vel auctoritatem in eisdem possent obtinere, & exercere, vt ibidem dicitur.

Ad tertiam quæstionis partem an triennales Abbatissæ debeant benedici, sicut perpetuæ: & vt respondeas præmitto dicendum ex dictis constitutionibus Greg. XIII. & Sixti V. prohibentibus eligi Abbatissas perpetuas, non prohiberi eas Abbatissas, quæ sunt per præsentationem, & institutionem, cum facile reddatur ad ius antiquum in quo talis institutio, & confirmatio, erat perpetua: sic Portel. *verb. Abbatissa n. 10.* vbi addit primam fundationem alicuius Conuentus sanctæ Clare, posse continuari officio Abbatissæ per 20. annos, per statuta illius ordinis, & Hieronym. Rodricus in *compendio quæst. regul. dist. ref. 2. n. 7.* vbi resoluti post expletos 20. annos Abbatissas posse præstatam fundatricem iterum eligi in Abbatissam: alia tradit Barbosa de *iure Eccles. dist. cap. 45. p. 1. num. 37.*

Vnde iam ad difficultatem respondeo triennales Abbatissas non solere benedici, ita vt ius dispensationis quod perdunt Abbatissarum, si intra annum à confirmatione, non benedicantur, intelligatur de perpetuis, Fr. Eman. tom. 1. *quæst. regular. q. 11. art. 3. in fine*, Hieronymus Rodrig. *dist. resp. 2. n. 3.*

nam. 3. Barbola *dist. cap. 45. numero trigesimo sexto.*

- 13 Vbi dicit, quod ille Abbatissæ perpetue intra annum à tempore suæ confirmationis computandum teneantur munus benedictionis suscipere; alioquin nisi subit causa rationabilis, à iure suo cadant per *Clem. attendentes §. statim de statu Monachorum*, Tamburinus *de iure Abbatissæ dist. 29. nam. 5. Letana in summa tom. 1. cap. 5. verb. Abbatissa num. 11. & de forma benedictionis scribit idem Tamburinus.*
- 14 Et quod Abbatissa possit eligi minori tempore triennij, docet Nouarius *in Lucerna Regal. verb. Abbatissa num. 3. & num. 9.* † Quod Abbatissa finito triennio, non tenetur renunciare Abbatissatui,
- 16 sed spectare creationem nouæ Abbatissæ. † Et n. 14. quod officiales Monasterij, præter Abbatissam eligi possunt ultra triennium, *Letana eodem verbo à nam. 12. Tamburinus de iure Abbatissæ dist. 30. Naldus in summa verbo Abbatissa, n. 5. Machado de perfectis confess. tom. 1. lib. 5. par. 3. docum. 5. num. 6.*
- 17 † Et quod in ordine Predicatorum nequeat officium Priorissæ promitti ultra triennium; & quod illo exploso declarantur tunc pro ex tunc ab officio absolute: idem Castellan. *hoc titul. cap. 17. num. 11.*
- 18 Ad quartam questionis partem breuiter respondeo posse forem Abbatissæ ei succedere in officio Abbatissatus per electionem Monialium, aus electionum, vt patet ex declaratione sacre Congregationis negotij Episcoporum, & Regularum præposita sub die 23. Aprilis 1619. in sequentibus verbis: *Abbatissa, & Monialium de Olinclia, Fluxibona, presentibus declarari, verum Soror Abbatissæ, posse succedere in officio Sororis, si Canonice eligatur, dummodo aut ad sit aliquod impedimentum legitimum circa eius personam, vel prohibeatur per constitutionis ordinem, non est prohibendum in iure, &c.* Ita docet Ioannes Anton. Nouarius *in summa Ballarium, verb. Abbatissa num. 6.* & eius Frater Ioannes Maria, Nouarius *in Lucerna regular. verbo Abbatissa n. 7. & 8. Castellan. de Electione.* † qui et si de iure dicat non prohiberi; addit tamen, vt in ordine Predicatorum non possint duo sorores Moniales secundum carnem succedere in Prioratu, siue subprioratu immediate ex ordine. 30. Romæ anno 1580.
- 10 Ad quintam questionis partem, quænam possint Abbatissæ, seu Priorissæ exercere respectu suarum subditarum, breuiter respondeo, vt possint cum Monialibus dispensare circa ieiunia Regule, circa æsum Carnium, & Lacticiorum, siue Oueorum, quando cognouerit dictas Moniales; propter debilitatem, vel aliam causam non posse ita commodè huiusmodi ieiunia, & abstinentias seruare, quod fieri declarat Hieronym. Roderic. *in compend. quæst. regular. ref. 5. num. 23.* & Porcel. *in addit. ad dubia regularia verb. Abbatissa, num. 1.* † aduertentes, vt ista non sit propter dispensatio humanas à iurisdictione spirituali, cuius est incapax femina, vt dico *in dist. cap. dilecta de mactur. & vob. & explicui in dist. cap. noui, de tudicis;* sed tantum declaratio, vel dispensatio, Papæ auctoritate. † Item possunt imponere præcepta spiritualia suis subditis; quia premititur ei obedientiam, non tantum matris, sed tanquam Prælatæ, cuius munus est approbare à Sede Apostolica, iuxta regulam, quam constituit ad regimen spirituale, & temporale sibi gregis commissa in otibus illis, quæ non re-

pugnant sexui femineo, cui non contradicere potestas imponendi præcepta spiritualia, quando necessitas adest, maxime, si id habeat ex commissione superioris, Fr. Eman. Rodrig. *tom. 3. cap. 3. num. 19.* addit summæ mutata sententia, quam probauerat *tom. 1. quæst. regul. quæst. 12. artic. 2. & quæst. 25. artic. 1.* Miranda *in tractatu de Monialibus quæst. 6. artic. 4. conclusio 3. ad finem.* Azor. *infigur. moral. par. 1. lib. 13. cap. 10. quæst. 7.* dum docet posse Abbatissam percipere Monialibus virtute sanctæ obedientie, ratione voti emissi in professione, & sancti Spiritus; quia officio Prælati fingitur cui Moniales ex vi professionis parere coguntur, tanquam habenti potestatem, & iurisdictionem à Superioribus commissam, nec dissentiant, Suarez *tom. 4. de rebus lib. 3. cap. 10. n. 12. 13. & 14. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 1. cap. 1. n. 23.*

Et quamvis officium Abbatissæ sit idem in Monasterio, quod Abbatibus, aut Generalis in Monachos; sic vt quæcumque competunt Abbatibus, ea ferè competant Abbatissæ, exceptis quæ femine repugnant, vt dicunt Marcus Antonius Clichus *lib. 3. in summa mor. tit. 13. de Abbatissis;* Hieronym. Rodericus *in compend. quæst. regul. dist. ref. 5. sub num. 25. vers. & confirmatur.* † Tamen ipsa iam ex Tridentino Concilio *cap. 5. sess. 25. de regularibus* non poterit vñare Monasteria sibi subiecta, Machado, *lib. 5. de perfectis. confessor. par. 3. tract. 4. docum. 5. num. 1.* Fr. Eman. *num. 2. quæst. regul. quæst. 5. artic. 10.* et si vt ait Barbola *de iure Eccles. par. 1. dist. cap. 45. num. 38.* dicat de iure antiquo solere visitare Monasteria ei subiecta, & ea legitimè impedita ad egressiendum licuisse per alium etiam virum omni exceptione maiorem visitare.

Et addunt etiam Doctores per textum *in cap. statim tom. 10. quæst. 1.* non posse Abbatissam Virgines velare, nec Moniales benedicere, nec eam confessiones audire, vel publice predicare, vt *in cap. in noua de parat. & remissum,* latè dico, † nec dispensare in vocis Monialium, nec ea commutare; quia caret spirituali iurisdictione: n. Fr. Eman. Rodrig. *quæst. regul. tom. 1. quæst. 24. artic. 7.* Suarez *tom. 1. de rebus tract. 7. de voce lib. 6. cap. 7. num. fin. Petr. de Ledesma in summa tom. 2. tract. 10. cap. 7. ad finem,* Lessius *de iustit. lib. 2. cap. 40. ad h. 14. nam. 107. verb. Abbatissam:* Loquens de imitatione in præcepta Decalogi *lib. 4. cap. 3. n. 1. & 19.* & quod dispensationem *cap. 39. num. 7.* & quod commutationem *cap. 49. num. 14.* † qui & alij dicunt bene posse Abbatissam ea imitare per potestatem Dominationum, quam habet super subditas, quæ quidem est maior, quam habent Patres, & Maritus super filios, & uxorem.

Ad sextam questionis partem, suppositis quæ dixi *in versiculo ad secundum,* & vers. *ad tertium,* resoluius respondeo posse Abbatissas, siue Priorissas eligi in Præsidentes, vsque ad notum electionem, ob pacem, & bonum regimen Communitatis, vbi usus obicitur, non obstante iam alicuius constitutione Sicuti Vñe tradunt Fr. Eman. Rodrig. *tom. 1. par. 8. regular. quæst. 16. artic. 3. & in additionibus suis tom. 3. cap. 3. num. 7.* Miranda *in tract. de Monialibus quæst. 7. artic. 1. conclusio 1.* Barbola *de iure Eccles. par. 1. cap. 45. sub num. 33.* Quibus addo Dianam *par. 7. tract. 12. Mistel. sub ref. 19. in vers. ad finem;* qui dum refert sententiam negatiuam per dicta supra *in dist. vers. ad secundum;* nihilominus sibi videtur probabilius potius affirmatiua

manua sententia; eo quod id pertinere potest ad bonum regimen Monasteriorum Monialium, & eorum debitam administrationem, ut scilicet pro paruo aliquo tempore eadem ipse, non vero alie presidentes constituatur; & propter vitanda innumera mala, damna, & quae incommoda, quae ex contrario factio, ut plurimum exoritur, aut saltem possint evenire.

30 Et quia ille maiorem habent noticiam, dispositionis, & status suorum Monasteriorum, quam alie. Quis enim non videt, ait Diana, quod alie nominatim presidentes novitate amantices breui illo temporis spacio, quamplura possint innovare; quae in maximum damnum, & detrimentum pacis, quietis, & tranquillitatis praedictorum Monasteriorum cadentur. Monialium ordinem in ordine ad finem futurae electionis animos sollicitate, omnibusque velle placere, quae sua sunt quantum, non quae sibi Christi.

31 Ob idque respondendo ad verba constitutionis relatae sub d. 10. *ver.* ad secundam, dico cum illo, & cum Miranda in *manuale Praetator. trall. de sacris Monialibus quest. 7. art. 9. conclus. 2.* quod inibi tantummodo prohibentur Abbatissae praedictae, expleto suo triennio, habere in dictis Monasteriis aliud officium (quocumque nomine nuncupetur) quod etiam per triennium duret, sicut est officium Vicariae, seu alcuus similis; hoc enim dicit esse in officiis perpetuis, & quod ibidem à summo Pontifice prohibetur; non vero ipsas esse Praesidentes, finis suo Abbatissarum paruo tempore aliquo; donec alie ipsarum loco eligantur.

32 Et sic Castelleo. *de elect. cap. 17. numer. 7.* dicit quod Priorissae, ac Syndice in ordine Praedictorum post expleum eorum officium, non possunt immediate eligi in Priorissam, vel Abbatissam, conrariarumque esse irritum, & inane sua ordinatione 8. anni 1580. Et quod generaliter loquendo non possit eligi, quae fuerit Priorissa, nisi post quatuor annos completos à tempore sui Prioratus expleti, ex ordinatione Valentiae 16. annorum 1569. Cui statuto dicit omnino standum; quia Bulla Gregor. XIII. non aufert dispositionem strictioris, sed laxioris status, & quod *num. 11. & 12.* limitat si Monasterium esset novum, vel noviter reformatum, nam in eo casu, dicit ut possit iterum eligi.

33 Et ex eadem ratione Miranda, & Diana iam relati dicunt multo minus decreto relato in *disto. vers. ad secundam*, prohiberi, quin personae officio vicariae, eligi possint in Abbatissas, quod etiam à quibusdam exitit dubitatum.

34 Ad vitandum quorundam partem respondeo cum Cirago de *regimine Ecclesiae*, Laurentio Peirino de *Praetator. quest. 1. cap. 3. §. 3. numer. 19.* Thomas Hurtado *variar. num. 2. trall. 13. cap. 1. numer. 641.* Diana *part. 11. trall. 4. ref. 37. vers. vide*, tractatus, & pacta in questione relata non licere; si autem merito praedicti invehantur in Religiosos, qui in Capitulis generalibus Religionum capita factionum nuncupantur, & male facere quosdam, qui potentes sunt, qui ante electiones, & ingressum Capituli faciunt tractatus, non solum consultorios, sed actionales, ut ij, vel illi eligantur, & non alij

35 diversae factionis. Nam quamvis liciti sint tractatus, viucnt Praetator, ut constat ex *cap. si transsum. ap. dist. per modum consultationis*, ut agnoscat dignus, qui eligendus sit, ut tenent Mollejus (quem sequitur Hurtado) in *practico. cap. 16.*

36 *num. 47.* Tamen tractatus factionales, ut de meo g. ege tot eligantur, & de quo tot produs, illicitos esse demonstrant; sic ut ex illis omnis peccis regiminis, regularis oriantur, & foueantur auctibus, quae venient est in religione. Etiam ubi humilissimi partialitates assilunt, nec praemiat virtus, nec punitur vitium, sed virtutes, peccati oppositi vicia iudicantur, & vicia gremialium suorum virtutes reputantur; concluditque Diana, ut sit deploranda miseria istarum Religionum, si quae reperiuntur, in quibus talia reperiuntur.

37 Pro complemento notabis, ut in electionibus Priorissarum, seu Abbatissarum, etiam in casu dissensionis, inter Electores, neque praestetur votum Confessoris, nec superior Monasterii. Nam ut *qualit. praedicti*, hoc totum pernet ad Moniales, sic dicit probibitum de 13. Maj. 1623. sicut lae probat videndus Castelleo. *dist. cap. 17. de elect. num. 8.* ubi ad plures constitutiones quae *num. 6.* ait non possit transferri Moniales de Monasterio ad Monasterium, sine speciali licentia sedis Apostolicae ex decreto Pauli V. publicata à sacra Congregatione Episcoporum & Regularium sub die 22. Decemb. 1617. & intimum Procuratoribus Generalibus ordinum, quibuscumque in canonicum non obstantibus: alia deo infra in *cap. quae propter*, ubi de forma eligendi; item *cap. 6. §. 19.* ubi ante confirmationem quae Abbatissa administrare.

38 **QVÆSTIO IV.**
An electores ad Electionem faciendam, debeant prius invocare Spiritum sancti gratiam. Et an electio Episcoporum, debeat necessario à Papa confirmari: ubi aliquando de prisco more eligendi. Et an novem electiois, habeat locum in beneficiis, sicut in Episcopatibus?

SUMMARY.

- 1 *Praefatum.*
- 2 *Spiritus sancti missa, num. praemittatur in Electionibus?*
- 3 *Confirmanda est Electio Episcoporum à Papa.*
- 4 *Eligendi Episcopi: mores diversi in antiquitate referuntur num. 5. 6. 7. 8. & 9.*
- 5 *Populus in electione Episcoporum, non habet alium ius eligendi, sed interuentum, & assensus; expenditur num. 8. 9. 10. & 11.*
- 6 *Populus legitime concessione Pontificia potest eligere, & aliter saltem fuisse usurpatum, & improbat ut num. 12. & 16.*
- 7 *Principes saeculares olim habuerunt electionem Episcoporum, usurpatione, & dispensatione Pontificia; exemplificatur num. 13. 14. 15. & 16.*
- 8 *Principes à populo abrogati iam eligendi Episcopi referunt, sed improbat.*
- 9 *Electio Episcoporum nunquam legitur clari, divina praesumptio potius ad populum, & postea iam translatam ad Principes; & improbat contra sentientes, & num. 19.*
- 10 *Portugalia Rex nunquam habuit ius eligendi Episcopos, sed tantum nominandi, & num. 21. & 22.*
- 11 *Rex Hispania, & Portugalia à quo tempore habuerunt*

*habuerunt sui ordinandi, & prefaturus
Episcopos, non a tempore Gubæ, & aly da-
cerant, n. 27. & 28.*

21. *S. Cyprianus n. 17. relatum explicatur.*
22. *Patrum auctoritates, quibus Arianis nictur pre-
bare electiones pertuissæ: ad populum ex-
penduntur.*
23. *Electio est alio Ecclesiæ alio competens Ecce-
lesiæ personæ, non laici, n. 24.*
27. *Electio per Cameranos de Episcopo vsuatur hic
temporibus in Germania.*
28. *Electio in quibus Dignitatibus habetur imo, &
que sint electionis beneficia, n. 29.*
29. *Beneficia electionis que, & quando veniant in
mandato de providendo, n. 30.*

AD primas difficultates, ut respondeas ad-
iunges question. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. quas signavi
partim, & partim planè tractavi in cap. cum Ec-
clesiæ Summa de causâ possessionis, & propriæ. &
in cap. alium 7. vbi de Episcoporum electione, &
de possessione iuris eligendæ de aliis.

1. Vnde iam ad requisitum primæ questionis de
premittenda Massa Spiritus Sancti, respondebis, ut
dixi infra in cap. 1. infra hoc tit.

3. Ad secundam questionis partem, an Electio
Episcoporum, necessarij debeat à Papa confir-
mari. Et suppositæ quæ dixi infra in dicto cap. cum
Ecclesiæ Summa de causâ possessionis, & propriæ. vbi de
quæstione, an Episcoporum electio, non tantum sit
propria Pontifici, verum, & competat aliis, veluti
Capitulo Ecclesiæ Cathedralis, seu possit competere
Clerico alijs: & quæst. 3. vbi de iure, quid ha-
buit Reges Hispania nominandi ad Episcopatum,
alijsque beneficiis, & item de Regibus Gallie, & Po-
lonie, & quæst. 4. an Camerani possint admovere ad
eligendum Clericos extraneos: & quid possit in
hoc consuetudo: & quæst. 7. an admittatur possessio
iuris eligendi. Iam breviter dico infra in cap. 9.
vbi de aliis ad materiam Confirmationis Electo-
rum spectantibus.

4. Ad tertiam questionis partem breviter etiam
respondeo, antiquis fuisse diversos mores eli-
gendi Episcopos, & quia de illis singulis dixi iam
sub dicto cap. cum Ecclesiæ 3. de causâ possessionis, &
propriæ. quæst. 2. vbi quinque tempora posui, adeo
nimis aliequa notabo hic addicenda. † Primum quod
defuncto Episcopo aliquis Ecclesiæ admonebatur
Metropolitani, ut visitaretur Episcopum ali-
quem ex suis suffraganeis mitteret, qui futuræ elec-
tionis præficeret, populum, & Clerum convocaret,
hortaretur, & diceret, quid in electione ob-
servandum. Et vocabatur non tantum Clerus Ec-
clesiæ Matris, sed etiam aliorum Civitatis pæ-
ticularum; imò & aliquando ex aliis Ecclesiis extra
Civitatem, & de Monasteriis, etiam quidem se-
ligebantur; & post omnium vota, & suffragia per-
quisita componebatur decretum electionis, quod
communis omnium subscriptionibus roboratum ad
Metropolitani mitebatur, à quo & confirma-
tio, consecratio, sine benedictione Ordinandi, pos-
sibilia erant, qui postea in forma electionis, &
electi personam sedulo inquirebat: & eam de-
mum confirmabat; deindequæ in præsentia, tam
Eligentium, quam Episcoporum Comprovinci-
alium examinabatur; quod si idoneus repereba-
tur ante consecrationem Metropolitano suo, pro-
fessionem tradere tenebatur; quæ fidei suæ decla-
rationem, & subiectionem, & obedientiam Metro-
politane Sedi continebat secundum sacros Ca-
pitu-
fermas de Officiis & sacris Ecclesiæ. Tom. I.

nones Conciliorum: & decreta Apostolicæ Sedis
ex sacris Canon. legibus, quibus auctoritas Metro-
politani, scilicet constituta est.

Et profitebatur tertio se servatum quædam 6
documenta ex sacris Concilio placitis &
scriptis, quæ ad officium Episcopi ritè admi-
nistrandum pertinebant; & secundum Ecclesiasti-
cum morem ab omnibus Episcopis Comprovinci-
alibus subscriptionibus traditi solebant; & quod pos-
simum, his omnibus peractis, consecratur, &
post consecrationem ordinatores, & obsecrationes
dabant ordinato ad plebem, & Clerum, à quibus
electus fuerat, quibus literis omnis rei gestæ
continebatur, subscriptionibus omnium ordina-
torum firmabatur, & dies simul, & Consilij ad-
scribendus erat ex Concilio Meditano, ut etiam
ex pluribus locis consuevit, tom. 2. Conciliorum
Gallicæ pag. 63. & ex ordin. Romanæ in l. de Du-
mini officio, p. 1. à pag. 95. ibi, incipit: Examina-
tio in ordin. Episcop. secundum Gallonem instituta
nes, & explicat Alai. Flaccus in eodem lib. à pa-
gina 72. parte 2. Franciscus Florentinus in hoc titulo,
folio 129.

Et ex hac occasione possemus incidere in quæ-
7
stionem illam, an populus in electione Episcoporum
alium haberet ius eligendi; & suffragandi;
sed quia iam qualiter hoc accidit, dixi sub dicta
quæst. 2. & aliqui affirmant per textum in cap. Episcopos,
ibi: Post electionem Cleri, & populi, cap.
electus, ibi: Clerum, & plebem singulam Ecclesiæ
electis; 63. dist. cap. saltem, ibi: De plebi, quæ tunc
adversus se frange; 7. quæst. 1. & docent Valquez in
tertiâ parit. D. Thomas tom. 3. dist. 144. cap. 1.
numero 53. & ex multis amplè Michaël Rausel in
Historia Iurisdictionis Pontificiæ lib. 2. cap. 1. nu-
mero 20. cuius verba refert Diana part. 2. tract. 1.
res. 3. Iacobus Pamelius in annotationibus ad Epi-
scopalem sacellum Syriacum, epist. 68. † Aliqui verò ne-
8
gant, ut sunt Duvallius in tractat. de potestate Pon-
tificiæ part. 3. quæst. 6. Cælorius de hierarchia lib. 4.
cap. 17. & Coëstetius, ac Bouesius contra Rem-
publicam M. Antonij de Dominis lib. 3. cap. 3. per
tuum; & hoc ex cap. 2. dist. 63. & ex cap. non
licet 161. & ex cap. cum longo 3. electivum dist.
dist. & ibi: In canonis vota, vbi glossa, & altera
glossa notanda in cap. Sacror. dist. dist. verb. Ele-
ctionem, & auctoritate sanctis Leonis epist. 89. &
Epistola 27. probantes latè populum in electioni-
bus Episcoporum, non habuisse ius suffragandi,
& eligendi, sed tantum postulandi, & testimo-
nium ferendi, quo eius consensus significaretur
circa idoneitatem eligendi; sic tamen, ut eligendi
Episcopi, & Ministri, ita populum admis-
sum; ut tamen penes solos Episcopos, & Clerum
ipsum veri suffragij ius esset, nec plus populo
quam de eligendo; testimonium reddere liceret,
quo eius consensus significaretur.

Utrumque tamen fuerit aduertit Cardinalis 9
Bellarminus lib. 1. de Clericis cap. 7. vers. tandem
obtinuit in quibusdam locis, populum vtriusque
ius eligendi Episcopos, velut patuit Valquez in 3.
parte, tom. 1. dist. 244. cap. 1. num. 13. post alia
Diana dist. part. 6. tract. 1. res. 4. Suarez de fidei
defensione libro 3. capite 29. à numero 7. Soperius
de electione Papa lib. 1. cap. 4. & Ego sub dist. 9. 2.
populum illum ius habuisse ex concessione Pou-
tificia, quæ populi incapacitas potuit auferri; ar-
gument. eorum, quæ dixi in cap. 4. de Indul-
quæst. 5. & in capite. num. 23. eodem, cum tunc nec
C
ceptio

proprio iure, iure ordinatio non agat, sed facultate Superioris Ecclesie universalis.

- ¹⁰ Et ex eadem usurpatione, siue assensu Pontificis olim aliquando in electionibus Episcoporum partem habuisse Principes plures seculares, ut patet de Theodorico Magni Clodovei filio, qui Apollinarem dedit auctum Episcopum, oblatum ab eo multis manibus, & Apollinari defuncto subrogasse sanctum Quintianum, & quod Rege opulente, Gallus succederet Quintiano; & de pluribus exemplis Gregor. Turonens. lib. 3. cap. 2. lib. 4. cap. 5. 11. & 16. lib. 6. cap. 39. l. 8. cap. 23. ac de aliis exemplis idem lib. 4. cap. 15. & 18. & lib. 5. cap. 20. & 46. & Daniel, de No-
¹¹ bilibus in seculis iuri fieri, & similis asseruit, & nomina 5. ubi ponit plures Episcopos electos à solis Imperatoribus, & Principibus: plura P. Gregorius Tholosanus hoc titulo cap. 6. sub nom. 13. ubi ponit capitulationes Ioannis X X I I. cum Henrico I. & Othone eius filio. Quibus non obstantibus Imperatores inuestituram Episcoporum sibi assueverunt, & quod inuestitura iam mos, ut Episcopi ab ipsis eligerentur, & baculo Pallo ab inuestitione, ut scribit Guillelmus Tyrius lib. 1. Belli sacri cap. 13. & etiam P. Gregor. lib. 15. synonima. vari. cap. 12. annos 11. ex Polidoro, Virgilio tradit Henricum I. Britannus, seu Anglie Regem cla. um victoribus tantum sibi iuris sumere cepisse, ut sua duxerant auctoritate Episcopos faceret, & factis, Episcoporum possessionem daret, & quod Nicephorus Phoca in Oriente, Imperator sumptis sibi ius conferendi Episcopatus, & Sacerdotia, eoque tempore Otho I. auctore Zonara tom. 1. anno Domini 961. hoc iure cepit uti in Occidente. † Et Ioannes Filicatus de sacra Ep. 90. auctor. cap. 5. folio 5. obsequat Principes olim Abbatibus, & Abbatibus, & Episcopos elegisse; imò novit Theodor. Balsamon. ad Concil. antiochen. cap. 15. & ad cap. 12. Concil. Calcedon. & cap. 38. Sexta Synod. in aula habita tantum fuisse violentiam circa electionem Episcoporum, ut Principes, etiam novos Episcopos instituere consueverint in locis, in quibus antea non fuerunt, imò Iustinianus in Nouella 11. de priuilegiis Iustiniana prima Archiepiscopi creatum Episcopum Iustiniane primæ fuz civitatis; eique provinciam subiecit, & B. Rhenanus lib. 2. veram Germaniam refert Dagobertum, qui adeptus fuit Regnum Francorum sub Honorio III. summo Pontifice instituisse novem Diocesim Episcopatum.
- ¹² Nec sustineri debet Michaël Roussel. in Histor. Iaruditi. Pontificia lib. 2. cap. 1. nom. 11. infundum referens modos electionum in prima Ecclesia, siue à Clero, siue à populo, siue ab Episcopis solis; & quod prior fuerit validior, siue frequentior postea, quasi lege Regia transmissa, Principes postea hoc ius eligendi sibi abrogasse, cum reuera populus, qui ex se, sed à Pontifice solum predictum ius habere non poterat, neque verò eam eligendi potestatem concedere, ut defendunt Valquez supra, & Diana dist. p. 10. vult. 1. sub ref. 1. 5. ubi probat ref. 6. fuisse olim à summis Pontificibus inestitutum, nò populi, & Principes in electionibus Episcoporum, se immiscerent; ad cuius comprobationem plura decreta Conciliaria refert, que ego tenui infra in dist.
- ¹³ cap. 3. de caus. p. sub quæst. 2. † Et quia propter ibi à me dicta in relata quæst. 2. Video quod Rebutus in concordatis titulo de electi, derogation. si per

verbo, & cum ex electionibus, in principio optime recenset varietatem eligendi à principio nascentis Ecclesie, quem ad literam refert idem Diana dist. p. 10. tractat. 1. ref. 1. 8. circa finem, ut improbare doctrinam Anonymi firmitas electionem Episcoporum olim à iura auctoritate spectasse ad populum; & postea Ius illud fuisse translatum in Principes, quorum consensu Pontifices tale Ius postea sibi acquisierunt per illa verba sancti Cypriani Epistola 68. Propter quod de traditione Divina, & ex aliis auctoritatibus veterum Patrum, & Conciliorum desumptis ex Republica Maici Antonij de Dominis; item & doctrina Vagorij Galli Consiliarij Regij in Parlamento Parisiensis, sententia Anonij docentis in Apologia de summa Ecclesie auctoritate titulo de disciplina Ecclesiastica num. 38. folio 185. Episcopos à Principibus constitutos fuisse primis Ecclesie sacellis tum iure suo, tum lege Regia, qua quidquid iuris populus habebat in Regem translatum est; ut quoniam auctores toto calo aberrantes eos incidisse in heresim Calixti dicunt Deualius de potestate Pontificis parte 3. quæst. 6. Azorius institum. moral. part. 2. lib. 3. cap. 28. Valquez in 3. part. D. Thoma disp. 244. cap. 5. nom. 53. Bellarminus lib. 1. de Clericis cap. 7. Ioannes Lecza. tract. de summa Pontificis auctoritate lib. 3. imprefum Ebroici apud Antonium Lemarie anni 1612. & alij.

Et oò id licet idem Anonimus curet probare Regem Portugalæ potuisse Episcopos nominare; quia dicta electio ad illum spectaret; tamen Diana dist. ref. 8. Deualius quæst. 6. sup. lib. 1. ambet. in 3. part. D. Thoma tom. 3. de Sacram. ordinis disp. 6. nom. 2. Franciscus Alier. de sacris ordinibus, cap. 3. §. 1. & 2. Coëffeteau contra Marcum Antonium de Dominis lib. 3. cap. 4. Callosius de Hierarchia Ecclesiastica lib. 4. cap. 17. Saullay in Pampila Episcopalis lib. 7. mordicus, & bene docent populum nunquam habuisse ius eligendi, & suffragandi ex iure divino, cum ex eo solum ad Papam electio Episcoporum spectet; et si aliquando se immiscerent in illa, Clerus, vel Principes Laici, hoc totum factum fuisse expellendo, vel tacto Pontificis consensu, ut contrarium asserere, sit hereticum.

Vnde abundantissime probant Pereira de mona Regia concord. 28. nom. 76. Solorzano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 4. nom. 31. Reges Lusitanos legitimos nunquam Episcopos elegisse, cuius verba noranda refert idem Diana dist. ref. 8. sub vof. p. 10. qui insistebat in eo Regno supponi quod Episcoporum electio spectaret ad Capitulum; sed Reges Hispanie à tempore Concilij Tuletani sub Pontifice Leone II. Regname Leonigo Rege Goto, Episcopos Summo Pontifici præstasse; & sic negat Pereira Ius eligendi Episcopos in Rege Lusitanie iuxta quoddam responsum Regio Lusitanie ad Innocentium VIII. Pontificem in verbis sequentibus: quod Rex in Ecclesia minoribus à Cathedralibus, quibus est per electionem Palam, vel Kelloribus providendum, si vacet maiorem sui auctoritatem vradicare intendit in eis Clericis famularibus suis, vel aliis minus dignis, Capanis Ecclesiarum humifundis universales, & singulares rogatus literas suas mitti precibus exigens, & minus gravioribus, & terraribus sacris, ut nullum vradam in Prelatum eligant, nisi quem ipse in humifundis literis nominat, vel per suos Alimifus sacre nominat; responderunt Procuratores, quod idem Rex aliquando præces portaret pro aliquibus eligendis in talibus Ecclesiis pro dignis

dignis, interpositis precibus suis, auctor super hoc manu, vel terroribus interdicti: & quod super hoc non gravant, nec inuadunt gravare Ecclesias, vel Canonicos. & permiserunt Regem non perperam formatum, nec in suis precibus adlectum, quod nullus alius eligatur, nisi is, pro quo dixerat preces.

- 10 † Ex his enim verbis patet facti Reges Lusitanos, tanquam habuisse ius eligendi Episcopos, nec idem nunquam illos elegisse; imò & infert Pereira relictus pauciorum nominandi Episcopos à tempore Alphonsi Quinti, ex privilegio Papæ illos Reges habuisse, ut notat etiam idem Sulozianus.

- 11 Ita precipua Doctores Duvalius, Azorius, & alii respondent ad locum sancti Cypriani per auctoritatem Divinam, de qua ille loquitur, non intelligi præceptum, seu ius Divinum, sed exemplum ex facta Solipsum de prompsum, instar cuius existimant Cyprianum dicere fieri debere electionem nostrorum Ministrorum coram populo, & ipso etiam consentiente, sicut legitur *num. 10.* electum fuisse Eleazar *Abdo. num. 1.* Martham, &

- 12 septem Diaconos *Abdo. num. 7.* † & ad alias auctoritates Patrum, quibus Anonymus nrius probare haec elegisse Episcopos; sed hoc intelligi de factu per usurpationem, non propriè, & legaliter, ut dicunt, & respondent latè Diana *diss. ref. M. in vers. ad alias.* Bonacina *tralla, de summo Pontifici quest. 1.* *putch. 1.* *num. 10.* Coeffeream, & Boverius contra Rempub. Marci Antonij de Douinis *diss. lib. 1. cap. 3. per eam,* dicentes, ut licet alicubi habu- uis: elegisse, non tamen verè, propriè, & positivè, † cum electio sit actio Ecclesiastica competens Ecclesiasticis personis, sed negativè tantum, quatenus non impediabant electionem suo testimonio, nec quidquam obiciebant, aut quatenus personam populum proponebat in eam consentiebat, & acquiescebat electioni, ex *cap. nullus §1. cap. leres. & cap. Peta 6. diss. de quo dixi in diss. quest. 3. diss. cap. Ecclesia Summa de caus. pass. & prop. † Erenim ut scribit Iacob. Pamelius in answer. ad evist. sancti Cypriani cap. 68. num. 2.*

- 13 non negans suffragis plebis Episcopos fuisse electos in Africa, Gallia, Hispania, perduassequè dicebat eam consuetudinem ad Gregor. I. Vique ex eius Epistolis; imò & ad tempora, vique Caroli, & Ludovici Imperatorum ex *lib. 1. capitulum 1. rardum,* satis constat; ait tamen plebi sola suffragia concessa, non electionem; quæ per subscriptionem fieri solet, perspicue probans in primis ex Concilio Laodico, *Can. 12. & 13* vbi prohibetur electionem Episcoporum per plebem fieri; & ex Dno Hieronymo *in epistola ad Euagrium, & ex epistola 87. Leonis,* qui dixit, ut non cogeneretur quemcumque nominatum à plebe Episcopum admittere, ex *Canon. 1. & 2. Græcor. Synod. à Martino Bracarensi collat.* & ex Celestini Papæ 2. *Epistola,* & Stephani Papæ *decreto 68.* addens quod si Episcopo sic nominato à Clero, & populo obiecta vera non essent, tunc ordinaretur Episcopus ex *Canone 40. Concilij Cartaginensis;* alia refert videnda Diana *diss. part. 10. tract. 1. per totum.*

- 14 Nec dictum iam de antiquo Iure à tempore Goto existente penès Reges nostros Hispanos nominandi Episcopos, impugnat ex doctrina Ioannis Ignei in *l. necessitas, §. non alius num. 316. ff. ad Salarianum,* & Ferraldi in *tratt. de insignibus Regum Francia IX.* Iure, qui conatur probare *Fernand. de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.*

- 15 Reges Hispanie ius presentandi Episcopos habuisse ratione concessionis Carolo Magno Gallicano Regi factæ; quia, etsi non admittas à tempore illo Goto illis tale ius competere, ut reuli ex Pereira, & Diana suprà. † Tamen facti necessum est per centum viginti annos; antequam Carolus Magnus in rebus humanis esset nostros Hispanie Regibus competitur, ut ex *Conaruu. Perez, & Salzedo* probat, Maritus de Alzedo de *p. accedens Episcopatus dignitatis part. 1. cap. 3. num. 9.* & bene ex his, quæ dixi in *diss. c. Ecclesia Summa de caus. p. §. §. & propriè. n. 4.* vbi n. 3. de tempore Goto.

Vnum vero notabis cum Azorio *instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 18. quest. 1.* Anastasio Germanio de *sacram. immut. lib. 3. cap. 12. num. 40.* Diana *diss. part. 10. tract. 1. ref. 7. in fine,* & aliis quod hodie solum in Germania Ecclesiis servatur verus consuetudo, in quibus Canonice Collegium Episcopum nominant, designat, & eligit; electus verò à Pontifice confirmatur; quod iuridicè fiet, si servetur forma quinti temporis, de qua dixi in *diss. cap. Ecclesia Summa diss. quæstione secunda, à numero 11. & ita dicit sine Doctore vilo Barbosa de Iure Eccles. part. 1. diss. capite 19. num. 43. in fine.*

Ad tertiam quæstionis partem respondeo breviter quod electio habet locum etiam in Ecclesiis, & beneficiis electivis, ut vocant in Episcopantibus, seu Cathedralibus Ecclesiis, in Abbatibus, & aliis Præpositis Regularium in Archiepiscopis Regularibus, ac aliis Ecclesiis, in quibus ius eligendi Rectoribus, residet penès Collegium aliquod Clericorum, in quo forma electionis canonice servari possit: Sic docet Barbosa de Iure Eccles. cum aliis *part. 1. c. 1. §. num. 39. vbi num. 43. dicit* ut hodie non in omnibus electivis habeat locum electio proprie sumpta, sed in paucis propter reservationes sedi Apostolicæ factas.

Notant verò Iulius Laurorius *variar. lucubrati. tit. 4. cap. 13. num. 37.* Capuaque *de iur. 191. part. 1. Gonzalez in ref. 8. Conciliar. glossa 19. à num. 12.* ut non omnia beneficia, vel Ecclesiæ electivæ vocentur; sed illæ tantummodo electivæ dicantur, in quibus Prælati, aut Rector animarum instituitur, præcedens electione, quam debet sequi confirmatio; quia ut ait Nicol. Garcia de *benefic. part. 1. cap. 6. num. 33.* Si provideretur per electionem, sine confirmatione diceretur peius, † qui etiam addit beneficia electiva non venire in mandatis de providendo, nisi de electione fuisset mentio facta, specialis etiam, si simpliciter mandaretur providendi de beneficio vacaturo, nullo expresso providendi modo per

textum in *cap. cum illis §. illud de prob. lib. 6.*

QVÆSTIO VII.

An Principes toto cælo carere debeant; ut Magistratus, seu officiales publici creandi sint comparatim habiliores, vel sufficiat habiles eligere: ubi de Electione per sortem. Et an Regum Ministri superiores, ad eligendos alios constituti, teneantur utique digniores, & peritiores eligere sub pena peccati, & obligatione restituendi: ubi au in aliquo casu, idem prædicare debeant Papa, & Principes: Et quid de Prelatis Ecclesiæ quoad officia secularia. Comitia quæ olim faciant: Item, & de calatis comitiis fac caviatis, centuriatis, seu tributis. Et an electiones Officialium annualium illis in Republica exequantur.

S V M M A R I V M.

- 1 Principes ad Institutionem expediendam, teneantur creare, & eligere Magistratus præfatos, & in hoc monitione, n. 4. & 15.
- 2 Saltem communis pars magna consistit in Consiliariis optimis, & integerrimis eligendis.
- 3 Imperare bene nihil interest, si Ministri expedientes negotia sint ignari, & committit
- 4 Vir maius mole Iura administrat, & n. 17.
- 5 Officialis Republicæ talis censetur esse, qui à pueritia vita suorum probatus sit, ac innumeralium vixerit.
- 6 Magistratus optimi, sunt possessores propriæ natiuitatis.
- 7 Populi, dum optimis Magistratibus reguntur, nihil aliud sibi querunt.
- 8 Magistratus optimus in Republica corda subditorum capit.
- 9 Republica non bene regitur absque bonis Consiliariis.
- 10 Consiliarii mali corrumpunt Principes.
- 11 Consiliarius debet esse salus, qui nihil nebulosum habeat, nihil fallax.
- 12 Consiliarius optimus dicitur qui non ad gratiam, sed utilitatem communem ferri sententiam suam.
- 13 Alexander Severum habuit Consiliarios Sabinum, & Plinium, & alios Iurisconsultos optimos, qui nunquam eligebat Præsides ad beneficium, sed ad iudicium, n. 14.
- 14 Republica destruitur consilio imprudenti, & commado primario, odio Latenti Consiliario.
- 15 Athenienses ad consilia eligebant, & admitterant præfatos, qui, & Legatos, argue Magistratus creabant.
- 16 Imperatores antiqui, etsi luce vera privati eligebant multosque viros in Magistratus, quorum nomina populo præponebant, ut siquis esset criminatus, videretur sic.
- 17 Magistratus optimi dicebantur, qui ambicio nulla detorquebat, & qui mala cognoscere possent Republica.
- 18 Rex debet habere potestatem, & honestas Consiliarios.

- 19 Republica turis dicitur, in qua Rex malus est, quam in qua Consiliarii mali sunt.
- 21 Delictum Principis, est malus Consiliarios eligere, n. 22.
- 22 Delictum populi est quando Principes mali sunt.
- 23 Electio dignorum ad officia Reipublicæ Iurisdictionalia debet fieri: quid de Rege eligente, n. 24. & 25.
- 25 Princeps supremus eligens dignum, omisso digniore, satisfaci.
- 26 Papa, & Princeps ad beneficia curata possunt eligere dignos tantum.
- 27 Princeps male agens, si præferret imperiosos peritios.
- 28 Princeps non vocatur à culpa, si vi eligat Ministros, non consulas supremos Senatores informatos de vita, & interu eligendum.
- 29 Adriani Imperator libenter pauebat moneri, & corrigi.
- 30 Princeps debet non impatienter audire Consiliarium non sibi placentem in sua se præstando.
- 31 Varias stas abscondi Principi, non adeo, qui tam sibi dicit.
- 32 Princeps debet vocare Magistratus, & facere, ut cum eo ad eum locus sedeat.
- 33 Principes boni non agere ferunt consilia pia suis opinionibus dissimulant, si meliora sunt.
- 34 Principes benefaciant legendo libros de Regibus scriptos, ut sic vera sentiant Reges, n. 35.
- 35 Diocletianus Imperator discere solebat, quod Princeps bonus venditur a suis Officialibus.
- 36 Princeps non debet nimium deferre suis Consiliariis, qui solent suis propriis commodis intendere; n. 37.
- 38 Consiliarius debet pariri, qui Principi consilium de grauius, tanquam de leuibus.
- 39 Princeps ut causam veram sciat suis Consiliariis habebit suspenses.
- 40 Electio Senatorum qualiter olim fieret per sortes, & hodie præstatur Sicilia.
- 41 Detractiones pro præ mariandis Virginitatibus, seu religioni dandis sortibus hodie sorte distribuit, & quo ordine.
- 42 Sors per fraudem in electionibus, est peccaminosa ubi malitia de electione per sortes, n. 44. & 45.
- 44 Officialis maioris tenetur habere plenam missionem de Magistratibus creandis, alias non saluam conscientiam.
- 45 Eligi debent officiales, qui bona existimatione nati sunt.
- 46 Eligentes Ministros, qualiter debeant de eorum bonitate nouitatem acquirere.
- 47 Magistratus supremi debent proponere Regi viros habilitiores vi de eis eligat.
- 48 Eligentes ad officia non debent gratificare personam.
- 49 Eligentes ad officia Reipublicæ indignos, peccant, & tenentur restituere, & debeant digniores eligere.
- 51 Officia Reipublicæ sunt bona communia.
- 52 Electio Officialium secularium sufficit de digno si fiat à Principe, vel si fiat ad officia non habentia administrationem, n. 53.
- 54 Electio si fiat ex partium communitatis, non sit peccaminosa, si non sit de dyuore.
- 55 Senatores eligentes indignos, peccant, & tenentur ad restituenda damna,

- 56 *Papa, & Princeps aliquem feruare scienter, seu irregularem videtur dispensando indignantem habilitare ad officium impedimentum est humanum. n. 8. non si à natura n. 59.*
- 57 *L. Barbatus Philippus §. sed si scilicet si de officio Prætoris.*
- 59 *Princeps aliquem concedens infanti, vel impuberi, & discretionem carere, nihil facit in officio habere ibi personam ad natiuitatem, sicut si officium Consulis in nomine, vt n. 60. & 61.*
- 60 *L. fin. Cod. de milit. testamento, num. 61. & 62.*
- 61 *Tribunatus officium quale, & de quo loquitur textus in l. fin. Cod. de militari testamento.*
- 63 *Tribunatum officium in bello quale fuisse.*
- 64 *Episcopus officia secularia sui Episcopatus, quos eligere debeat, & qualiter in venditione, & num. 66. quid de beneficiis nam. 67. remissum.*
- 65 *Episcopus supremam non habentes potestatem, possunt se habere, sicut Domini similes.*
- 66 *Officia Ecclesiastica nequeunt vendi ab Episcopo.*
- 68 *Eligi debent qui diligentes sint, & prudentes ad Magistratum, quando alij nequeunt muneriri.*
- 69 *Electionum de officiis ibi praxis, contra quam excelsam nonnulli, quid de Hispanis exim. 70.*
- 71 *Dignus circa officia preterit appellatur non sanctior, seu iustiorissimus, sed prudens, & de Republica bene merens.*
- 72 *Comitia antiqua distabant a cōsede in unum, ad suffragia præstanda in electionibus Magistratum, Senatorum, & aliorum officialium Republica.*
- 73 *Comitia selecta fieri Roma consularia, prætoriana, tribunitia, adulteria, censoria, quaestoria, &c.*
- 74 *Comitia Rema quantam durationem habuerunt.*
- 75 *Comitia calata, curiata, & centuriata fuerunt apud Romanos; & quæ ista num. 76. & 77. ubi ad quæstiones, & in quibus locis, nam. 78.*
- 79 *Comitia tributa quæ olim fuissent? n. 60.*

est infanti gladium; & ita improbo viro Magistratum committere, vt dicit D. Carol. Tapia lib. 1. *l. iuris Reg. num. 2. & 3. de Officiali, in Reg. cons.* Subdens quod Princeps nimium inuigilare debet in Magistratum electione, cum ad Rempublicam in pace gerendam, quæ Principi felicem hic vitam duere facit: † ideo fiat vt Officialis ille, & Iudex constanti debeat, qui à pueritia, & adolescentia, ac in macura ætate maxime vita suorum probatus fuerit, ac immutabilis extiterit: sic Didacus Perez in l. 1. tit. 6. lib. 1. ord. nam. colum. 154. Audes in capitulis Prætor. verb. que les dicit, v. 1. † & 2. p. 1. loquens, † sunt enim, vt ait Mastrilius dist. cap. 1. num. 10. Magistratus optimi potissima propugnacula, fortissima Castella, & militum potentissima phalanx; nam dum populi ab optimis reguntur Magistratibus, nihil aliud sibi querunt.

Quippe cum Magistratus optimus in Republica bene vitus ratione cuncta perscrutat, corda subditorum, qui rationales sunt captes, & veluti rete piscis: nam vt ait Demosthenes in oratione 2. contra Aristog. & Bæcius lib. 4. de Republica, eas Respublicas maxime, diuissimèq; fluctuile, quæ Magistratibus sapientissimis, & optimis vrebantur, † non inquam est possibile, ait Mastrilius supra num. 10. bene regi Respublicam absque bonis Consiliariis. † Siquidem mali Consilij Principes corumpunt, si fortè, perfectum habeant aliquod interese, vt ex Hecæda ait Mutius Surg. in anec. ad Neap. Illust. fol. 32. 8. in fine, Aluaro in specula Pontific. & Reg. cap. 54. à n. 44. Iuxta illud Eccles. cap. 37. ita à Consiliariis ferua a coram vitam, prius ferro quæ sit illius necessitas, & quid ipse in animo suo cogitauit.

Vnde venit dicendum, vt Consilijarius debeat esse talis, qui nihil nebulosum habeat, nihil fallax, nihil fabulosum, nihil simulatum, quod vitam eam, aut mores refellat, nihil improbum, ac maleuolum, vt dicit D. Ambrosius lib. 1. de beneficiis, cap. 17. † Et ob id Titius Romulus, vt refert Dionysius Alicarussensis lib. 10. eum optimum Consiliarium dicebat, qui sententiam suam non ad gratiam, aut priuatas inimicitias, sed ad commune vtilitatem forebat, † quare vt aduenit Lanfen. in prouer. cap. 10. Alex. Seuer. omnium fore optimus Imperator habuit Consiliarios Sabnum, Flapium, Paulum, Pomponium, Alfenum, Florentinum, Martianum, Callistum, Hermogenem, Venuleium, Triphonium Maximum, Celsum, Proculum, & Modestinum, omnes luti professores celeberrimos, quorum Consilio omnia fiebant, † qui etiam nunquam eligebat Præfides, Proconsoles, & Legatos ad beneficium, sed ad iudicium, vel suum, vel Senatus, iuxta utrum in lib. 2. Cod. de officio Præsid. ibi: Prætorie electio opinionis in hac urbe per singulos annos Iudicia Senatus præcipuum duratur, loannes de Platina in l. 1. Cod. de præ. & honor. præ. lib. 12. Michaël Vltur. de regimine mundi part. 4. questione 2. numero 6. & 8.

Debent ergo Principes in eligendis Magistratibus rimari, considerare, & animadvertere, vt sicut Respublicam destruat, consilium non prudens, commodum priuatum, & odium latens, vt dicit D. de Ponte in tractat. de potestate Prætoris tit. de elect. officior. §. 1. num. 10. Albericus in lib. 1. Cod. de Institutione Ord. & confirmatione: ita mali Magistratus, & improbi, in quibus nihil boni reperti poterit, nisi iuxta illud

C 3 Prouer

AD primam questionis partem respondeo dicendum vt Principes, sive Reges teneantur ad Iustitiam expediendam, creare Magistratus optimos, & præstantiores ex toto subditorum comitibus: nam vt dicit D. Hieronymus episc. Paul. ad Philopen. Secura in diuersis. Indic. part. 1. cap. 1. num. 8. in fine, Vltur. in tract. de regimine mundi, part. 4. §. 2. à n. 1. Ritt. consil. 109. num. 12. Franchis decess. 418. num. 5. † pars magna communis salutis in Consiliariis optimis, & interperitis eligendis posita est, & alij Doctores ex doctrina textus in cap. siquis dominum §. 8. caus. 11. q. 3. † Et enim Mastrilius de Magistratibus; dubium latè profectus lib. 1. cap. 1. ut nihil prodest bene decernere, aut imperare, si Ministri, per quos negotia expediendi debeant desideris, ignari, inimices, & alius eiusdem generis noxia fradati sint.

Cum ergo verisimile sit malum virum, mala Iura administrare, vt tradit Iamblicus in exhortatione ad Philosophum; indeque, vt periculosum Firmosin. de Offic. & facis Eccles. Tit. 1.

- Prouerb. cap. 12. lib. 1. in iusticiis, adulationes, cogitationes, infortem iudicia, & Consilia impiorum fraudulenta; maxime si Consiliarius sit ignarus litterarum nescius, impudens in faciem Principis, studens, ei displicere nimis: Nec erantur si Athenienses veteres sequantur, qui non omnes ad Consilia, & Magistratus admittunt, sed prudentissimos, & optimos, & vice integritate spectatissimos; atque hos Imperatores, & Legatos creabant, & Magistratus Vobis omnes illis mandabant, vt refert Mastrillus diu. lib. 2. de Magistrat. cap. 1. num. 33.
- 17 Imò si fieri posset, debent imitari illos antiquos Imperatores, qui etsi luce vera priuati, meliores semper elegerunt; & vt sic appareat omnibus, auste omnia eorum nomina populo proponebant, ipsum hortantes, vt si quis aduersus eos, quid haberet criminis probaret manifestis rebus, licet de Imperatore Alex. Suenro refert Lampid. in elia viua, referunt Simancas de Cabil. iustum. totul. 41. de Alouitria, & p. officio num. 2. Bobadilla in poli. lib. 1. cap. 3. numer. 9. & Carolus Octauus Rex Gallie idem exercebatur, vt notat Amo. Ferr. lib. 2. de rebus gestis, qui propterea eos optimos diceret, quos ambitio nulla, nullusque priuati boni decorqueat inuitus: quippe nota probaret, ac Reipublice studio, peripicacique nescio, communem salutem æstimare, & mala obstantia cognoscere possint ad notata per Bartol. in tra. de regim. in ciuit. quest. 2. num. 9. Auiles in p. r. cap. Prater. verb. à cordado num. 13. † vbi ait quod Rex debet habere probos, & honestos Consiliarios, & expertos: nam vt dicebat Petr. Cinc. lib. 6. de bonis. cap. 6. † eam tunc melioremque Rempublicam esse, in qua Principes mali sunt: quàm in qua sunt Consiliarii, Principes mali; quia si Principes effrenatus est bonorum, Consiliarius virtus retinet, si malè monestus fama populi sibi secretò per aliquem ex Consiliariis denuncietur; & sic de singulis. Verum si Consiliarii, qui Principi veritatem consilium dant mali sint, eiusque iniustitias taceant, ad delictum pertinebunt Principum, qui prauos Iudices contra voluntatem Dei, populi perficiunt: nam vt populi delictum est, quando Principes mali sunt; sic Principes est peccatum, quando Iudices iniqui existunt, vt dixit Iudor. lib. 3. cap. 14. tradunt alia Mastrillus supra, à numer. 23. Petrus Gregor. Tholof. in synagoga. inu. part. 3. lib. 47. cap. 15. num. 27.
- 23 Ex his ad difficultatem facili videntur responsiones nempe vt Reges, Principes, siue alij Superiores maiorem habentes potestatem, debeant ad officia publica Reipublice iurisdictionalia eligere digniores, & habiliores è suo Regno, populo, sine Prouincia; quia ita de Senatoribus, & Iudicibus superiis, alios Iudices, seu officiales eligentes, dicitur infra in vers. ad secundam. † Tamen respectu Regum, & aliorum superiorem habentium imperium, existimo, vt sufficit fieri electio de Ministro digno, habili, & capaci, etsi non sit habilior, vt docent Bartol. in l. cum quidam ff. de leg. 2. per textum in l. cum parer §. arge ff. eodem, & l. ex falso §. si quis regem 2. ff. ad Trebellian. §. cor autem in amb. vt Iudex: sine quoque suffragio eub. de defensoribus ciuitat. in prin. & vt l. 2. Cod. de decurion. lib. 10. Molina de Hispan. primor. lib. 2. cap. 5. in prin. & m. §. Peguera in prall. cap. 7. n. 9. & 10.
- 25 Et sic videntur sentire Caietanus in summa

verb. Electio, Vasquez in opusculo de beneficiis cap. 2. §. 5. dub. 13. num. 97. cum Mollesio tom. 1. tra. 6. cap. 6. num. 83. Homobonus in examina. Eccles. part. 2. tra. 9. cap. 4. quatuor 7. quatenus dicunt esse opinionem probabilem illam, quæ docet, vt in officiis secularibus sufficit eligere dignum, relicto digniori, quos ego intelligo cum Diana part. 2. tra. 1. §. 1. m. f. ref. fin. versis. d. 2. tertio. Loqui in Principe supremo, officia dispensant: & secundum hanc partem videtur expellere prouisum in Regno Sicilia per cap. Regis Ferdinandi 64. vt tradit, ac tenet etiam Mastrillus de Magistrat. dell. part. 2. cap. 1. num. 63. vbi n. 64. refert Doctores agentes de hoc puncto in foro conscientie, inter quos Gutierrez lib. 2. canon. quall. cap. 11. n. 42. Bañez de iustitia folio 192. Salom. & Soco in eodem tra. ille tom. 1. folio 192. iste §. 6. art. 1. conclusione 9. Caietan. 2. 2. quall. 18. artic. 1. Scotus, & Ricardus in 4. cap. 15. Couarruias in regula peccatum, §. 7. Doctores in cap. his quæcumque 1. quæstione prima, Vasquez controuers. illustrium person. caput 27. & 45. Padilla in lib. cum quidam, num. 19. & D. Carolus de Tapia in consuet. Iudices in verb. discretus, fol. 108. de quo dubio conscientie post. illos alij multi; sed Ego existimo vt quia in foro externo licet Principibus eligere dignos; ob id nec peccare, si digniores non eligant: nam alias anxij corde continuo vagarent. Et his omnibus addo etiam Diamam part. 2. tra. 1. §. 1. m. f. ref. 67. Villalobos non summa part. 2. tra. 1. §. 1. m. f. 8. & 9. qui etsi dicant Principem peccare, tamen dicunt probabilem esse sententiam à nobis adductam, vt dixit Turrianus in selectis disp. centur. 2. cons. Theologia dubio 87. cum Vasquez, & amplectitur Sanchez in opusculo tom. 1. lib. 2. cap. 1. dubio 36. num. 15. † vbi 16 quod quando electio non fit per plura suffragia, sed ab vno tantum, sufficit eligere dignum ex ciuibus Reipublice; imò, & de Papa, & Rege, habentibus conferendi libertatem potestatem, dicitur non peccare eligendo ad beneficia curata dignos, pretermisso digniori, item & ad Episcopatum, nisi digniores in promptu sint, cum alioquin semper teneretur quætere digniores, quod à Papa, & Rege exigere durum esse ait Reginald. tom. 1. lib. 10. tra. 1. §. 3. cap. 14. n. 179. quem sequuntur etiam Agidius Trullench. in opere moral. lib. 7. cap. 11. dub. 8. sub n. 4. Dian. dell. part. 1. n. 15. M. f. ref. 4. in fine, contra Lessium lib. 1. de iustis. cap. 34. dub. 14. num. 64. affirmantem, † et tunc 27 tamen absurdum iuris in vtroque foro; imò & iniustum quod præterit imperitos peritis, nouellos antiquis, ac rudes emeritis, vt dixerunt Ioannes de Plarea in l. 1. cod. de princip. agens. in rebus lib. 10. Boerius de disciplina seculi. cap. 6.

Verum non euacuantur à culpa Principis, seu Rex, qui super electionibus faciendis Ministrorum, præcipue maiorum iudicum, non requirit consilium à suis melioribus, ac conscientissimis, superius Consiliariis, informatis de vita, literis, moribus; ac aptitudine eligendorum ad officia secularia: quia etsi Principes sit sapiens; teneat, vt dixerunt Auiles, vbi supra num. 3. Mastrillus diu. cap. 1. num. 42. amplecti libenter Magistratuum consilia, iuxta illud Ecclesiast. cap. 32. ibi: Fili sine consilio nihil facis, & post saltum non poteras, & Thobias 4. consilium semper à sapienter perquiris, & Prouerb. cap. 8. ibi: Ego sapientia habeo in consilio, & eruditio inter omnes conuersationibus, & secundum aliam litteram Vatabili: Ego sapientia conuersationibus

tertia, & scientiam consiliorum assequitur, ut etiam repetit in eisdem *Prætor. cap. 12. lib. 1. in huius rella in oculis eius*; qui autem sapiens est audis consilia, & *cap. 13. inter superbus* (ait) *largo sunt, qui autem agunt omnia cum consilio reguntur sapientia*; & de iure est textus in *l. place*, ubi Bald. Iason in 1. *testi*, & alij Doctores *cod. de sacrosanct. Eccles.* Aulicus iam ciuicus verb. *accedo* ad quæ. 1.

- 19 Et confirmatur ex his, quæ tradunt Dionysius Cassianus in *uita Adriani Imperatoris*, scribens, quod Imperator ille in quocumque negotio libenter patiebatur admoneri, & corrigi, nedum à Magistratibus, sed etiam ab humili qualibet persona; & quod idem in principio sui imperij obiecit Tiburinus Cæsar, testatur Suetonius in *eius uita*; faciunt etiam verba sequentia Senecæ *lib. 19. epist. 110.* dum scribens ad Lucil. amicum suum, quærentem nūm sapiens, aliquid ædutus, debeat ab alijs petquirere consilium; & æstus manū respondens, prout Medicus Medicum in eius infirmitatibus adire debet, sequentibus verbis, *Quid sapiens sapiens proderit? inquit illi dabit occasiones altissimum uentilatum, commensurabit præter hæc, aliquas suas cogitationes exprimet; dabitque quæ uenerunt; semper enim, & sapienti restabit quod remoueat, & quo animus eius excurrat: nam agnus est (dicitur) Imperator Antennus, ut ego tot amorum consilium sequar, quoniam ut tot uicinas uoluntates uoluerint sequar.*

- 30 Nec ex eo quod Consiliarius prudens, pius, ac in sententia dicenda modestus Principi non conformis, est impatiens à Principe recipiendus, sed humaniter ab illo est audiendus, ut salus publica illæta consistat; alias enim Principes non admittens, amittit dignitatem, exemplo Roboan, qui senioribus non credidit 3. *Reg. cap. 1. 2. Paralipom. cap. 10.*
- 31 & *cap. denique 8. q. 1.* † Nec mirum si aliquando peccant; quoniam; ut dixit Seneca hoc solo priuimus magna fastidia, quia præ timore, uel magna reuerentia non est qui eis dicat ueritatem, Bald. *consiliorum col. 1. p. 1.* Decius *cons. 189. in fine*, Petr. Gregor. *de translatione fidei p. 1. in princ. n. 7.* Aulicus in *proemio cap. Prætor. dist. verb. accedo*, ad num. 1.

- 32 † Debet enim Princeps Magistratus, siue Consiliarios suos vocare, & facere, ut cum ad eius lares sederant, iuxta illud *Edicte cap. 3. & Bartol. in l. intra peras, in principio ff. de excusat. tutorum*, & in *l. 3. de ad. de actuar. lib. 10.*

- 33 Absit uero à bonis Principibus, ut ægrè ferant sincera, & piæque consilia suis opinionibus dissentanea, si meliora sunt, aut sententiam propria auctoritate mentiantur, non ratione, pondere, ac pietate: nam si potentia in hoc genere abutuntur totius oculis inuenientes, aut uerbis austeris repellentes, quos sibi accipere concernunt hoc ipso commune bonum labefactare, ut scribit Mastrillus in *dist. 1. 1. n. 12.* † Quare ne Reges prædictos Consiliarios audire nolentes obsecrari omnino uideantur, optemur eire si sequantur, quod Demetrius Phalerus hortabatur Optolomeum Regem; nempe ut libros de Regno scriptos emerent, ac legere; nam de quibus amici Regis illum admoerere non auderent ea in libris essent scripta; sic Stobæus in *admiratione de Regis sermone 28.*

- 34 Et præmaximè procedere debet, quando timeret Rex, seu Princeps quod venderetur à suis officialibus, & Magistratibus, sicut Imperator Diocletianus affirmare solebat, quod bonus, emutus, & opimus Princeps solebat ab illis vendi: ita refert Flauius Vopisc. in *anrel.* in uerbis sequenti-

bus. *Nihil est difficile, quàm bene imperare, colligere se quatuor, uel quatuor, atque unum Consilium ad decipiendum Imperatorem capiunt, dicunt quid probandum sit; Imperator qui Deus clausus est, uera non nouit, coritur hoc tantum scire quod illi loquuntur, facit iudicem, quæ fieri non oportet, amaret à Republica, quod debet retinere quid multo.*

Vnde mihi, sicut, & alijs uidentur, ut nimium non debeat ipis tribuere; adeo quod illos audaces ita efficiat, ut suis ipsius bonitate nimium abutantur, atque suam hoc faciant pretextu rapinarum, (quod non credo contingere temporibus hæc, & ab alijs recto inter nostrum Pissimum, ac Catholicissimum Regem Philippum IV. & eius supremos Consiliarios, & Officiales, tot Consiliorum supremorum, quæ in hac Curia Matriten. creata sunt; & si multis ab hinc annis audiuntur vulgi querelas, an iustas relinquo prudentioribus hominibus ab effectibus successibus Innotat Monarchia.) † Sed non desinam admonere accedere posse, ut contingat aliquos Officiales creati, qui cum Principem nihil aliud, quàm quod ipsi consulerent, agere conspicerent per hanc occasionem, non iam Principi, sed sibi ipsi consulant, non publice utilitati; sed propet auaritie seruendo, ut dixit Terrenat. in *Republica God. cap. 18.*

Hinc enim scribunt Aulicus in *proem. cap. Prætor. n. 12. dist. verb. Accedo*, Mastrillus de *Magistrat. dist. lib. 2. cap. 1. n. 57.* parandum esse Consiliarium, qui de grauius, tanquam leuibus, & de contra Principi consulti; quare cum eodem Terrenat. *dist. cap. 18.* † dico quod si Princeps, aut Rex habeat suos Consiliarios sæpè suspensos, quam eorum consulationem sequi, efficiat sanè, ut cotidie meliora consilia excogitare, ac præbere nitantur. Et ob id concludo cum Diuo Gregorio in *regis. cap. 33. dist. 9. ut nullus fideat tibi (ò Rex) ad consilium esse possit quam qui non tua, sed te diligat.*

Ad secundam questionis partem, de qua solent anxie disputare, & sub inuoluto uerbo, supposito quæ dixi in *text. verb. ad proem. de Principe eligente*; & supposito etiam quod de iure communi spectabat ad Seniores Cuiusvis officium electio, ut inter multos obseruauit Azuesedus, & Matienzo in *l. 1. lib. 5. tit. 18. recopil. Villadiego in politia cap. 1. §. 17. non 32.* cum alijs antiquis. Et supposito etiam quod antiquitas Romæ obiecuabat, ut per sortem fieret electio (ut loquuntur tacitus) *Præ quid esset agendum decreuerat*, ut & notauit eruditissimus Florent. in *illa uerba Horatii lib. 1. ode. 4. ibi: uos Regia uiri sortire uales*, ubi ait, *sortire iudices, & Magistratum dicitur Romanis*; cum uero Iudices, qui Magistratus, ac prouinciarum Rectores futuri erant, sorte eligantur, uti etiam ex pluribus notauit eruditus Torreblanca in *opinio. de l. sen. de Magna lib. 1. cap. 2. n. 10.* imò ad hanc morem allussit Virg. *in Æn. id.* in illis uerbis *quisquis miris Prænam mouet*, putatque Beroaldus in *suorum. cap. 19. in uita Ottoni augelli*, ex quibus nunc intelligo quæ dixi usq. in *cap. 4. de foro comp. quæ si de iudicibus per sortem uenerit, censenda, uel non*, de quo more, etiam Iulij Lulij Latocius omnino uidentur *variar. iacobus. in hoc tract. tit. 4. cap. 20. per totum ad n. 7. ubi refert ex Giulio lib. 1. 2. cap. 3.* pluribus in locis, tempore Vedpiani Imperatoris, ut cum altercatio de ratione ferendi suffragia occasione cuiusdã legationis in Senaturn accidisset, Martelli obtinuerit sententia, ut

secundum vetera exempla, quæ forent legationibus posuerant; eo quoque tempore retinebatur, & res non nominantur, sed vna discederetur, ne ambitioni, aut inimizie locus relinqueretur, ex *dist.* Cornelio Tacito *lib. 1. annal. & ex (terrene lib. 1. de diuinis pro Panio;* item & quod pro suffragiis ferendis omnium Tiburum nomina in cistellam quandam coniecerantur, ut qui prior exiret, prior suffragium ferret, ex Historia Tybenij Gracchi; plura adducunt Grachi, apud Appianum *lib. 1. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. & 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*

- 41 Et supposito secundum quod Thomas Sanchez in *summa tom. 1. lib. 4. cap. 13. num. 1. Diana part. 1. c. 41. §. 1. inf. il. 1. 1. §. 1. approbant predictam electionem per fortes, sicut etiam olim fieri solebat in Sicilia, ut ex Plutarcho obicitur Delius in *disquisitione Major lib. 4. cap. 24. quæst. 1. Postel in additionibus ad 1. ubi regulæ 1. ubi Plinius 4. quæ. 2. & nunc prædicatur in electione officialium. Panormi. in *forma sequenti*; scilicet ut ex multis eliguntur tres per sortem suffragia, qui postea mittuntur in vnam, & primus qui postea sine fraude à deputata persona sumitur, est officium consequitur: sic Postel citatur, & Diana, & multi relati à Sanchez in *lib. 1. summa cap. 18. num. 18. §. 1. & fil. de Virginibus Ophanis maritandis, seu religionis dicendis, vidi quorundam prædicari in Ecclesia Vallisole-tana, vbi ad adiudicandas v.g. octo, sine duodecim pijs dotationes, mittebantur in vna nomina sigillatim scripta in schedulis quantumlibet pertenden-tium in numero centum plus, minusve; & ex his puer propria manu ab Vna singulas extra-hendo, illas, quæ primo exierant, quousque nu-merus extraxerant; sic ut rariandem in Vna remaneret viginti quatuor ad nihilum proficiebatur, & ex remanentibus in prædicta Vna, tunc cui schedulis abstraheret ab Vna per puerum obigeret fortes, Virginis talis nominis adiudicaretur Præben-da, repetendo abstractionem tot vicibus, ac essent præbende providendæ. Et iste modus, ut iustus, prædicatur in hac, seu alia simili forma in aliis Cathedralibus, consistoriis, siue communi-taribus habentibus ius patronatus eorum; ut sic affectiones, negotiationes, & alie illicitæ diligen-tie evitentur.***

- 42 Vnum tamen notabis cum Sanchez de *religionib. tom. 1. lib. 1. cap. 22. Sanchez in summa. dist. tom. 1. lib. 1. mor. cap. 38. n. 68. Toletus lib. 4. summa cap. 1. §. 1. 1. 1. Sayro de cunctis Regia lib. 4. cap. 5. n. 20. Martino Bonacina de *legib. p. 1. §. 1. p. 1. §. 1. n. 12. & aliis di-centibus quod si quis vtrius in fortibus aliqua frau-de, sit iniustus peccatum, sicut si ea vtrius in iudo, ut sic excluderentur habentes partem in forte, ut contingere potest; veluti si aliquis ex elec-toribus, postquam eligendi sunt in Vna cum aliis, vel in pisco, vnum pro alio eligat, vel aliquam Charniam v.g. ex tribus paulo grandiore efficiat, vel illam facilius aliis in pisco relictis sumat; & hoc quia aliis duobus inferri fraudulenter iniuriam in te gerat.**

- 43 Et licet fortium usus apud plerasque nationes sit receptus, ut forte diuidatur quod potest in di-stributione esse consuetum; quæ est propriissi-ma acceptio, de qua in hac tractatione, præter alias acceptiones, scilicet, ut fors accipiantur pro fortuna, conditione, vel statu cuiusque hominis, ut in *lib. 1. de iur. Cod. lib. 1. vel pro sortilegio, & diuinatione, de qua in cap. 1. §. 2. infra de sortib.*

legib. Tertio pro capitali, siue pecunia prima, & summa principali, quæ mutatur *cap. 1. §. 2. & cap. conquestus de usuris, l. acceptum Cod. eodem.* Quarto pro parte, seu portione hereditatis, vel patrimonij, *cap. clerici dist. 21. cap. cum secundum de prebend.* Quinto pro facto, seu fatali necessitate secundum Papiam, quem refert Lucas de Peña in *l. 1. in principio Cod. quando, & quibus quarta pars debet. lib. 10. Sexto Metaphorsicè pro gratia Dei; quia saluamur, ut dicitur Psalmus 36. in manibus suis fortes moræ. Septimo denique pro particulari, & fortuito casu, vel euentu, quod fit ab homine ad discernendum per euentum fortu-næ, quod cuique sit tribuendum; quæ fors diuisio-na solet à Theologis vocari, & damnoze sortes diuinatocis, & alias illicitas, de quibus in *dist. cap. 1. §. 2. de sortilegio*; nunc dubium esse po-test, nùm hæc sint permittæ, etiam de Iure Cano-nico; Et generaliter respondeo, eas permitti per gloss. in *cap. Clerici 25. dist. 25. primus, vbi tem-pore necessitatis forte vti possumus; cap. non exem-plo 26. q. 2. cap. forte, ibi, vbi in Magistratibus eli-gendis nihil mali fore habere videtur ex D. Argu-tino Psalmus 301. in 6. & Iure cuius videmus, ut dubium factum forte diuinatur, ut cum *ambo ff. de iudiciis, §. optatum, vbi gloss. verb. forte in 1. de leg. 1. in tribus cum l. sequenti ff. de leg. 3. l. 1. cum glossa, & Baldo (ad. quando, & quibus quarta pars, l. 10. l. Iudicium ff. finium re-gund. l. 1. ff. duobus Cod. eodem. de leg. vbi Bald. Iudicium fortis, fortunæ Iudicium esse perhibet, cum index est Deus, teste Seneca epistol. 7. ad Lu-cillum, cui etiam est credendum; quia cum fortu-na, & mixta sit, & furda, & fortis Iudicium sinceritate manitum credatur, & consequenter sit cuique inexorabilis, ut testatur Consilius in *dist. l. 1. ff. duobus*. vbi idem Bald. notat quod à Iudicio fortis, non datur appellatio: Videbis *l. si quis sunt causas ff. familia crescenda.****

Sed maius dubium, nùm fortes in electionibus Canonice permittantur; & videtur quod sic, cum ex dictis de natura sua, nihil mali intercedere videatur, nec illicitum esse illis vti, ut declarat D. August. Psalm 30. & transumptiue in *dist. cap. forte 26. q. 2. & communiter Theologi, nisi ratione alicuius circumstantie aliquid mali accedat; veluti diuinationis, seu sortilegij, & sic Bald. in *lib. 1. cod. communis delegat. forte non esse peccatum, nec prohiberi rationem finis*; non enim in hac forte militare videtur rationes prohibitorias; pro-ut est diuinationis, & ex aliis testamenti veteris lib. 1. Thet. cap. 3. Iosue, cap. 18. proreth. cap. 16. lib. 1. Regum. cap. 10. & eodem lib. cap. 1. 4. & Ionæ cap. 1. vbi referuntur etiam electiones Regum sorte fa-ctas, & ex Actis Apostolorum. cap. 1. videmus quod S. Matthias forte in Apostolatum electus fuit. Et sic dicit Cardinalis consil. 110. in fine, ut si inter doctos de Pontificatu contendatur forte diuini possit, ut cum aliis tradit Iulius Laueo, *dist. 1. cap. 10. var. iacob.* dum tamen fiat de consensu vniuersitatis Ec-clesie seu Concilij Generalis, vel Domin. Cardina-lium, quantum ad hoc representantiam vniuer-salem Ecclesiam, cuius principaliter interest, iuxta quæ etiam reuli in *cap. 7. hoc titulo*; indeque inferri, ut in beneficiis debet locus forti. Verum quia alij ex eodem Cardinali in *cap. lites causas, de prob. & in cap. cum qui, de eo qui mittitur in possessionem, l. 1. §. 1. contrarium teneant, ne deus vi-tiosus ingressus; ideo dices de Iure nostro Cano-nico has fortes esse prohibitas in Ecclesiasticis Præben-diis**

tribus indignum esse videtur. Aliam Revardi lib. 4. varior. cap. 8. in l. 2. §. 1. ff. de reg. iur. reponenti pro tribunatum numero in unum tribunatu. Aliam Oldradi, Bartol. & aliorum antiquorum, quos sequitur Sanchez supra num. 20 dicentium dict. l. 1. §. 1. de milit. testam. loqui in dignitate, quæ non habet annexam administrationem, existimo sequeundam esse interpretationem Cuiacii lib. 17. c. 1. servat. cap. 36. & ad tit. cod. de milit. testam. & ad tit. ff. de excusat. num. in l. 8. C. talij lib. 5. in fest. cap. 15. Petri Fabri in dict. l. 2. §. 1. ff. de rep. iur. in cap. 22. Oliva lib. 6. commentariorum, Donelli c. 1. §. 1. l. 1. C. docentium tribunatum in dict. l. 1. §. 1. nudum fuisse nomen dignitatis sine administratione imaginariæ militiæ genus, quod vocabatur super numerum, quo abientes honore tenus, & titulo surgebant sine favore militiæ, quod à tempore Claudij institutum testatur Sueton. in eo c. 1. §. 1. ibi: *Agrippæ militari ita ordinati, ut post orbis rem aliam, palliati tribunatum legatos daret, stipendia militum, & majora militum genus, quod vocatur supra numerum, quo abientes, & titulo tenus surgebant*; sequitur alia adducens Amaya in d. l. 1. cod. si servum, num. 30. dicens conducere duo Appiani loca, & adducit Petri. Faber sup. & aliam inveni auctoritatem, quæa referent in prospectu Suetonii. in Veget. lib. 2. c. 19. quibus addit textum in l. 1. cod. de capite si pueri in l. 9. l. 1. servum 17. c. 1. l. 1. cod. de Palatin. fuerat largient. ¶ qui ceter. verb. numerorum dict. l. 1. §. 1. magis significare cohortes, seu legiones, quam supranumerariam dignitatem, vel velorum Reud. 4. th. cap. 18. variis locis probans: & sic Casseius in dict. l. 1. §. 1. ex ratione, quam asserit Veget. lib. 1. c. 1. de re milit. cap. 4. prædicti honoris sine titulo, & officio erat capax pupillus, cui facilius tribunatus numerorum, vel similis alia dignitas militariis mandabatur; maxime si ex illius famula profectus esset, cum posset maiores natu Vicarios seu Locum tenentes habere,

66 ut iam alibi dixi ¶ sed non cum exercitio cum Tribunorum officium in bello ita dictum esset, quod ex singulis Tribubus regioem doceret, exercendo officium in exercitu, ut miles munitus, veste indutus, incederet, clausis portarum suscipiendo, vigilas circumdando, fumentationibus Comensationum exercendo, fumentum probando, delicta secundum suæ authoritatis modum castigando, causas definiendo, & exercitationes producendo, quæ, ut in argumento dicitur, fieri, & exequi à pupillo, iuxta reflatam doctrinam minime posse constat.

67 Ad quantum questionis partem de Episcopo eligente Officiales laicos ad officia secularia in casu, quo Pælati habent aliqua oppida, & supremam potestatem temporalem, existimo respondendum eodem modo se habendum circa eorum distributionem de dignis, vel indignis, sicut Reges in suo Regno; quia hi sunt, sicut Reges, & similiter quoad eorum venditiones, ut docet cum aliis Aggidius Trullencham opere moralis d. l. 7. p. 2. c. 1. dub. 8. & ibi cap. 5. p. 1. num. 6. Sanchez in consp. l. 1. libro 2. dub. 38. & 19. cap. 1. Salon 2. l. 2. p. 61. art. 2. 68 post contrariet. 1. ¶ addentes, ut si Episcopi supranumerariam potestatem non habeant, temporalem possint 69 se habere, sicut Domini titularis ¶ quod aliter credo cum dictis, & aliis dicendum circa officia Ecclesiastica, quæ etiam aliquando dignis dari solent; vendi non potest; sed ea gratis dari debet, & non tantum spiritualia, sed etiam secularia, quæ ad spiritualium custodiam instituta sunt

¶ De beneficiis simplicibus curant, & Pæbendi 70 dices, ut dico in l. 1. in cap. 15. de proband. & sub tit. de concel. Prob.

Pro complemento harum omnium difficultatum, quoad eligendos Magistratus, Iudices, & Officiales Reipublicæ, addo quod si forte inveniri non queant viri perfecti, qui Magistratus gerant, & officia iurisdictionis, hi saltem eligantur qui eundem sint, & prudentes: nam viris nemo sine nascitur, & optimus ille erit, qui minimis vegetur ¶ sed vix exclaimant Lucas de Peña in l. 1. in fine ff. de donat. officio lib. 1. c. 1. Afflicti. in consuet. ut de successu n. 36. Burgos de Paz in d. l. 1. c. 1. n. 18. de Ponte in trail. de poss. p. 1. de elec. de electione officiali p. 1. n. 13. Mastillus de Magistrat. lib. 2. cap. 1. n. 71. quid vacamus in membris vitium, aut vix sic excollemus, et in hoc nihil filii dignitas, nihil industria videtur totum aurum profanus amor obineat, hodie honor vicia indefensa remuneret, & in loca vltimi, seu iudicii, hi, qui fuerat puniendus adducitur, ex cap. servu. r. q. 2. & vix refertur, ac dicunt cum Luc. de Peña telam Aviles in cap. 1. Prætor. vob. p. 1. n. 1. Mastillus dict. cap. 1. lib. 2. de Magistr. in fine. hodie non mori honestas, sed vel non in honestas antrudunt, non scientiæ viciis, sed thuricæ viciis, non parvas manum, sed quantitas numerum confoscerit, & non virtutes, sed vestes ad insignes honores, & vilitatis officia promoveantur.

Credibile namque erit quod iuste de nostra 73 conquerantur Hispania; videtur quod non, cum tam Rex noster, quam eius Magistratus maiores vulgo de la camera sint in modum spectabiles, curam exercentes, sedulo circa impendenda præmia, & officiali iustitiam literarum, ac bonis moribus præstantibus viris, adveniens cum Coarctatu in reg. p. 1. n. 4. vob. d. 1. p. 1. vob. re Visio de eis p. 1. n. 4. cap. 4. Prætor. vob. h. quater dicit n. 8. & glossa in d. cap. 1. n. 1. Valchico contrariet. illastrum p. 1. n. 1. cap. 27. & 28. in princip.

Digniores circa officia non dici simpliciter il- 74 lum, qui est Doctor, vel in maiori dignitate, nobilitate, vel paragonata possumus, sed is, qui iuxta munus, & rem, cui persequendus est apud eius ministerio appareat, perferentes diligentem ad curam viro sanctioni, qui non ita diligens fuerit, & doctiori, qui non ita conveniat publico muneri, sicut tantum doctus, qui doctissimum habeat sufficientem ad munus, quod ei conferretur, vix etiam videtur à Platone consideratum antiquitus lib. 4. de legibus, ibi: *Non enim Magistratus alicui dabitur, qui datus sit, aut huiusmodi quidquam possideat, aut robore magnitudinis, vel generis claritatem, sed ei, qui possit legibus paribus, maximè, & hæc ceteris in Civitate præstabit, quibus consonat textus in §. fin. infra. de iustitia iuribus. Quæ doctrina circa beneficia erit vixque practica illi iuxta quæ infra considero in cap. penult. & fin. de astat. & qualis ordinar.*

Ad quantum questionis partem de differentia 75 comitiorum ab antiquitate inventa, ut per congregationem multorum in unum coadunationem, suffragia de aliqua re præstarentur, dicta erant, à cocundo, quod populus in coire, & unum in locum convenire solet, vel à simulando, dum conventus populus ad eligendum Magistratum conveniret, quæ non inquam ab similia sunt nunc à formulario electionum, siue ad Dignitates, & officia Ecclesiæ ac ad numerum temporalia Reij utilia,

dicta officia sine iustitia ad conferuacionem, & gubernationem Reipublice, siueque fuchrosa, & honorifica, venit, ut debeant respondere meritis, tanquam premia

- 55 Et licet aliqui ex doctrina Caietani, Vasquez, Mosellus, & Homobonus sepe in principio a num. 1. adductum, dicant probabilem esse eam opinionem, quod docet in officiis secularibus sufficere eligere dignum, istud dignum: tamen, ut iam ibi dixi huc doctrina procedit in Principe, Rege, seu

- 56 Pontifice dispensante, & eligente: vel ut existimat Sanchez in consilio in alio p. 1. lib. 2. cap. 1. dubio 1. a num. 11. procedere eam in officiis secularibus, quae non habent administrationem iustitiae, in quibus satis est eligere dignos ad vitandum peccatum mortale sequitur etiam Egidius Trullius. in op. moral. p. 2. cap. 11. lib. 7. tit. 8. sub dict. n. 4.

- 57 † Vbi addit quod si officia habent administrationem, etiam, si electio non fiat ex partibus electis in communis, et tunc est faciendum sit ab uno electore, si tamen ferenda sit de partibus. Communis illius probabilis esse, ut tantum sit peccatum veniale non eligere dignum, & meliorem, ut quando Rex eligit Praefides, vel Auditores Regios, vel Patres &c. qui, & Sanchez supra, ut vides, loquuntur de Rege. Et ita etiam a nobis sententiam docent etiam Vega in summa, p. 2. cap. 8. n. 4. Titularius in 2. a. num. 2. disp. 23. dubio 1. n. 8. Gargencius Hispanus in summa Caietani verb. de iur. de Rebus de Ala in tract. de decurionibus. C. 11. cap. 16. Ioannes de la Cruz in director, consil. 17. p. 1. cap. 10. p. 7. art. 2. dubio 11. cruciatus. 2. Maldenus in 2. a. tit. 1. cap. 1. dub. 5. Rebullus de iust. 1. lib. 3. n. 4. num. 3. Valentia tom. 1. disp. 1. p. 7. puncto 2. §. 1. Reginaldus in summa tom. 2. lib. 25. cap. 3. n. 35. in fi. c. & alij.

- 58 Adde inquam ut Semproci eligentes indignos, non solum peccent mortaliter, sed & teneantur ad restituenda damna: (est quod eligentes dignos, omittis dignioribus, ad ea non teneantur) ut docent ceteri Doctores, & Naldus in summa verb. eligere n. 6. Fernandez in ult. consil. p. 2. cap. 21. num. 1. Covarr. in regula peccatum §. 7. n. 6. cum Miranda in manu Praefatorum 2. a. n. 11. Madriga vbi supra de Senatu. c. 41. in sequentibus verbis: Quia de istis peccatis si habent aliquos, pendendo et officio que no merem, y los que euyan por ellos, y los que confessen, sin acordarse jamas de confesiones, ni de restituir los daños que aquel hizo a la Republica, que no saltara que hacer con ellos el dia del Juicio.

- 59 Ad tertiam quaestiones partem in aliquo casu si vi proxime dictum est procedat in Principe, siue Papa eligente, aut nominante inhabilem aliquem ad officium seculare. In quo dubio existimo respondendum cum distinctione, quia si tales superiores v. g. scienter impedimenti seruimus v. g. in eligendo eum, nihilominus eligant, vel si Pontifex admittat ad ordines cum, quem scit esse irregularem; eo quod in tali casu videatur dispensatum cum inaequali, illum habuendo ad officia, & honores.

- 60 Sic Doctores colligant ex verbis textus in l. Barbarus Proppius §. d. off. Praef. in vult. sed si seipsum seruimus. ibidem, cum effe §. 1. quibus verbis patet scientiam in eligente fuisse necessariam: ita docent DD. per textum in l. quidam consulebat. §. §. de re iudic. Innocentius in cap. veniens de filius Praef. Plarea & Rebullus in l. 2. cod. si seruus, aut liberus lib. 10. Accurs. per textum ibi

in l. imperiales 23. §. similes verbo operes cod. de vultus l. ad 12. §. §. de excusat. non Menochius lib. 2. de praesumpt. p. alius p. 120. Th. Sanchez alios referens de matrim. lib. 8. disp. 4. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 35. dubio 5. Ghorda de princip. de 726. Graff. de effectibus clerici off. ibi 4. a. num. 288. Calisto Palao in opere moralis tom. 1. rell. 3. disp. 6. num. 4. & disp. 1. puncto 24. num. 8. Suarez alleg. 1. 12. & ibi num. 2. vbi eius additiorum Valda plures congerit l. 1. Roman. consil. 107. num. 2. Salas de legibus disp. 10. feil. 3. n. 6. Bonacina tom. 1. rell. de summa disp. 1. q. 6. num. 8. Sesse tom. 3. de ci. 294. Azuevedus in l. 3. tit. 1. lib. 8. reop. 1. §. 1. quod verum esse intelligo cum Suarez, Sanchez, Menochio, & Araya in dist. 12. cod. si seruus, aut liber. lib. 1. num. 28. & 30. si impedimentum sit iuris humani, & positum.

Quod si impedimentum eligendi sit iuris naturalis, veluti si Princeps aliquid concedat infanti, aut impuberi, animo & discretionem earenti, veluti si Decurionem aut Magistrum in ea p. 1. flet, tunc reuera non suppleatur per Principis dispensationem iuris naturalis defectus, in tali eligendo: eo quod pupillus tam tene a reatu, caret discretione, & animi iudicio, quod praecipue est necessarium ad administrationem talis officij, ita docent Cuiacius, & Alex. in fin. cod. de milit. testam. super textum ibi. Aoton. i. cap. consultationibus de iure paruo. Suarez de iust. alleg. 1. a. num. 6. taliter: nec iurisdicchio, nec officium, nec ritus ad illud exercitendum ex tali promotione resultet, ut dicunt Castrensis in dist. 1. liquidam ar. num. 5. §. d. naturalis iust. de iure naturalis. Antonius Gomez, & cum multis Ayll. eius additiorum tom. 3. Paruo. cap. 1. r. 36. Araya, vbi supra in dist. 2. num. 33. & alij per textum in l. ad Remph. §. de muneribus, & honor. non tantum 21. ff. de decurionibus l. 2. si fin. ff. de re iudic. l. Lucius 21. §. imperatores ff. ad municip. l. 2. cod. de his, qui veniant a reatu, iuncta glossa ibi, cum non sit defectus Consilij ex tenera aetate, & sic nullus consensus derit in infante, qui non dispensatione Principis suppleatur.

Nec vltimo membro dicte distinctionis obstat 63 textus in l. fin. cod. de militari testam. vbi scriptum est pupillum posse Tribunal esse, & testamentum condere; & quod constet, ut fere cum Consulibus Tribuni eandem potestatem habent ex l. officium 12. §. fin. ff. de re milit. Livius lib. 28. Vopisc. in Aureliam. Veget. in lib. 2. de re milit. cap. 12. Anchar. apud Schar. de verbis iuris verb. Tribuni militum, Budaeus in annot. ad l. 2. ff. de ordine iuris. Rosin lib. 10. a. signu. cap. 7. Ricard. d. lib. 4. variat. cap. 8. Starvech. in vult. ad Praetorem lib. 2. cap. 7. Lipsius de militia Romana lib. 2. dialog. 9. & post eos Bulleng. lib. 1. de imperio Romano cap. 4. nec quod Spartian referat de Adriano in eo, Nullum Tribunal fecisse, nisi eum, qui plena verba esset, aut eius aetate quae prudencia, & annis tribunatus roborem implet, & Tribuni non fuisse in militia, sed l. istam cum modo off. nec quod Valerianus Imperator apud Vopiscum in Probo, excuset se, quod fecerit Probum imberbem adolefcentem Tribunum, nec quod credatur ab aliis maius iudicium in Tribuno, quam in Decurione, seu Magistratu requiri.

Sed omittis nonnullis explicationibus, vnam 64 Gotofredi dicentis Iustinianum loqui de legibus, quae ante Adrianum latae fuerant, indicans suo tempore eas leges vigere, quae pupillis Tribunalium concedebant, ut patet ibi: Attamen nostris tempo-

et, quæ per electionem, convocatis electoribus sunt in loco certo, ut innuit plura ex antiquitate, bonis authoribus recensens, Iulius Lauricus *lib. 1. var. iacubrat. cap. 1.* omnino legendus ad curiosos, & non spernenda pro electionibus assensu in Chaitantibus Magistratum, Decurionum, seu

76 electionum officialium Reipublicæ. Et enim Romæ consecraverant fieri comitia consularia, Prætoriaribuna, ædilia, censoria, questoria, & reliquorum Magistratum creandorum, ubi post alia de multiplici officialium numero pro Republica Romana Creato, & à quo tempore ab vrbē condita sit, c. 14. † fuisse penes Romanos comitia, quando Reipublica sub Consulibus permanit, atque adeo sub Iulio Cæsare, & Augusto, Imperatoribus: nam Tiberius iulio sui imperij ius Communi-um à populo ademit, qui ex Cornelio Tacito *lib. 1.* addit sub Augusto, & Cæsare, populorum comitia retinuisse, non tamen libera, quia non poterat, nisi pro dimidia parte creare quos vellet Magistratus: sub Augusto autem paulo fuisse liberiora.

78 Et quia legimus apud Romanos fuisse tria Comitiarum genera, Calata nempe, Curiata, & Centuriata, sed quod Calata dicerentur omnia Comitia, non à verbo Græco, de quo glossa in §. 1. *infra. d. testament.* ut ibi solent institutio scribere, quod bonum significat, quasi essent bona initia, vel boni conventus, sed à Verbo alio Græco, quod est vox, quia Vocatio personarum fiebat, indeque veniit utis calare dixit latina forma pro Vocar iund & Chalendæ dicitur esse primam diem cuiuslibet mensis; quia in ea populus convocabatur; sed postea; quia tale Verbum esse desisset, retantum fuisse nomen calatorum comitiarum, in his tantum, quæ pro Collegio Pontificum habebantur, vel condendorum testamentorum causa fiebant. Ob idque institutio iuriparum testamentorum genus, scilicet, aliter cum homines ad preliandum ierit, alterum per as, & libram; nempe per emancipationem; id est imaginariam quandam venditionem, quinque rebus presentibus; dixerunt de primo in pace, & odio appellari, sic quod calatis comitiis fiebat, hoc est, vocatis comitiis, seu convocato populo, per comitem, ut testator, eo presente, & quasi teste, vltimam suam declararet voluntatem quod tempore pacis bis in anno fieri solebat, scribit idem Iulius Lauricus *var. iacubrat. dist. p. 1. cap. 2. num. 5.* ubi num. 6. addit sub calatis, quandoque Curiata; & Centuriata comprehendi Iuxta Gellium *lib. 5. cap. 27.* Vbi calata comitia dicuntur quæ habentur, aut pro Collegio Pontificum, aut Regis, sacrificuli, aut flaminum inaugurandorum causa, ut à num. 18. optime explicat ex pura antiquorum boni nominis authorum.

79 Et quod calata Comitia pro Collegio Pontificum, solita etiam haberentur, non male ex Cicerone in oratione pro domo sua, colligit Lauricus *dist. cap. 2. de comitiis prohibitis, & Ecclesiasticis à num. 7.* legendus, qui dicit, ut quavis sacerdotia præter Pontificum Maximum à populo antiquis non darentur, sed tantum in Collegiis cooperarentur, qui Sacerdotes fuerit essent, sed non nomen malè dictum Comitia calata pro Collegio Pontificum haberi solita; sic ut licet Rex Sacrorum, & flamines non essent Pontifices, tamen ita in Pontificum Collegio adscripta fuisse, ut si quando de re aliqua apud Pontifices ageretur, ipsi simul Iudices sederent eius rei, de qua ad Collegium Pontificum reatum esset, indeque verè dictum illa

Comitia, quæ habentur Regis Sacrorum, & flaminum inaugurandorum causa pro Collegio Pontificum haberi, ubi explicat quæ fuerunt flamines, Augures, Regem Sacrorum; & quod Pontifices fuerint instituti à Numa Pompilio, de qua antiquitate dixi aliqua ex Anastasio Germanio à c. 1. *lib. 1. de sacris, immunit.* & qui antiqui Sacerdotes supra in cap. translati §. de Consulibus.

Iam ergo ad secundam speciem comitiarum 80 Curiarum breviter respondeo cum eodem Iulio Laurico plura scribente *dist. lib. 1. var. iacubrat. cap. 3. à num. 1.* Curiata comitia fuisse, cum qui ex civis etiam ex censu, & etate per Lectorem Curiarum convocari solerent; & quod plures Curie statuerent, id visum populo diceretur, & hæc inquam sic dicebantur, quando fiebant per curias, id est per Cines, qui erant contra Chaitatem, quæ dicebantur calata, quando vocabantur, & dicebantur prætoris, propterea eis creabantur Prætores, ubi non omnes Cives suffragia præstabant, sed tantum Cines Romani, qui in Curia erant descripti, & in vrbē habitabant: Sic Lauricus *dist. cap. 3. & num. 3.* qui à num. 1. scribit Romulum divisisse populum in numero triginta Curias, quæ postea auctæ fuerunt ad 35. vnicuique Cutionem qui curas faciticia cum assignatione loci, & Deorum adorandorum; & quod in his curiis fuerunt celebrata comitia, in quibus creabantur Magistratus, Sacerdotes, leges, quæ habebant nomina pecuniaria; nempe Calata curia scilicet iuxta capitulum *Hæstia*, quæ erat principalis, & similes; & quod vetus Curia dicebatur, ubi Augures residebant, quæ erat Romæ intra Ecclesiam sancti Petri ad vincula, & Colosseum; & quod dicta Curiata non possent fieri, nisi intra pomerium, quod aliud dicebatur quod erat post murum, seu proximum muro: nam ut Rodericus *lib. 1. cap. 1.* scribit veteres metum, pro muro dicebant, qui erat locus intra agum effatum per rotas vrbis circum per muros regionibus certis determinatus, quæ faceret finem vrbani auspicii, & quod personæ, quæ interesse solebant fuerunt Reges, Magistratus, Pontifices, Patrii Prætores, Dictatores, & Interreges, de quorum Officio, & qualitatibus Rodericus ubi Dempfit *de antiquis, Romana civitate in locis & Alex. de diebus generalibus*, Iulius Lauricus *dist. cap. 3. num. 3.* qui c. 6. dicit vltimis temporibus prædicta comitia curiata fieri exisse postquam Lex Voletonia lata fuit, vna legum, quæ fuerunt de quorundam Magistratum de imperio, hoc est Dictatoribus, Consulibus, Proconsulibus, Prætoribus, Pro-Prætoribus, Questoribus, & reliquis Reipublicæ militaris Ministeriis, facultantes danda de revocatione Camilli ab exilio de adoptionibus faciendis, testamentis confirmandis, Sacerdotibusque creandis, qui flamines erant; & sic alia comitia curiata fuisse quorundam sacerdotum ferendum.

Ad tertiam, & quartam speciem de Comitiis, 81 Centuriatis, & Tributis, breviter respondeo ad primum, quod Comitia Centuriata erant, quibus à populo per Cladium centurias singulas, calculus unus per suffragio ferebatur: nam sic cives ob multitudinem centenario numero distribuebantur in creandis Consulibus. Erant enim Centuria societas centum hominum, de quorum origine Senio Tullo ad eas Dempfit *lib. 6. antiquis, Roman. cap. 8.* ita Centuria à decreto Senatus Romani post mortem Romuli, quæ habebantur tribus decanibus, vel pro-

per Magistratus creandos, vel propter leges ferendas, vel propter bella indicenda, finiendave erant; ergo hæc omnia penes populum, & suffragium ferebant, qui in Comitibus descipci erant, nam qui in urbe, quàm qui extra urbem in Italia habitabant, & præter prædictos poterant etiam idesse Candidati, qui dicebantur, qui Magistratum aliquem petebant, ducti à Candida Toga, quam gestabant hæc, & alia docet Iulius Lauro-rius *varior. lucubr. d. d. p. 1. cap. 4. vbi ann. 10.* ut quod locus Comitiorum erat Campus Mar-tius, quem Cicero dicit Consulibus auspiciis consecraturam esse urbem propè portam, flumen tamen; & *numero 12.* quod hæc Comitii non habebantur, nisi peractis sacrificiis; & quod qui convocabant Comitii, dicebantur Comices; vbi *n. 13.* quo ordine fierent.

- 82 Ad secundum quod Comitii Tribura diceban-tur, cum ex omnibus Regionibus urbis, & Tribu-bus suffragium ferebatur ex omnibus, qui milita-rent iuvenibus, & veteranis, vt Volaterran. in *Phorale, lib. 29. folio 697.* & Dempst. *cap. 15. an-tiquæ. Romæ.* & quod cause ea creandi fuerunt quatuor, nempe ad creandos minores Magistratus, ad Sacerdotes Collegiorum componendos; ad leges ferendos, & ad Iudicium ferendum; multa alia addit Iulius Lauro-nus *supr. ite cap. 5. vbi ann. 14.* quod nullus erat destinatus locus pro his Comi-tiis, sicut pro aliis; & *numero 5.* quod ius ea ha-bendi fuit penes Tribunum plebis; & penes eos, quibus forte eveniebat, & penes Consules; & quod persone, per quas habebantur, erant Ro-mani Cives, quibus data erat Civitas cum iure suffragij, &c. Ad aliæ diebus Comitilibus, de auspiciis, & de Comitibus Ecclesiasticis Lauro-nus *supr. cap. 8. et. de Pauli V. obitu, & Constante in novædualibus.*

- 83 Ad ultimam questionis partem dixi infra lætè in *cap. 8. de Iudiciis, quæst. 5. vbi de Officialibus annalibus.*

QVÆSTIO VIII.

An eligendi Pontifices, & Episcopos, mo-dus fuerit semper unus à principio nas-centis Ecclesia vel variationes receperit, qualis hodie observetur? Et num tameniat unus perpetuus propter vi-tanda schismata. Et an Pontifices, & Episcopi possint absolvi, & indepen-denter eligere sibi successores, seu dis-potere, vt iure sanguinis, sine heredi-tario deferantur Pontificia, & Episco-palis Dignitas? Et an queant renun-ciando Papam liberè, seu aliquoram consensu, alium sibi successorem eli-gere?

SUMMARIVM.

- 1 Electionis Pontificum modus fuit multiplex in Ecclesia. Et de singulis à n. 2.
2 Eligendi Pontificum modus primus per institu-tionem, n. 3.
3 Christus Dominus Primatum obtinuit, Dispo-sitionem de Officiis & facibus Eccles. Tomid.

pauls elegit, et Discipulis Apostolos, & Dia-conos.

- 4 Christus elegit in Pontificem D. Petrum.
5 Electio Pontificum secundo post Petrum fuit apud Senatum ex Præfectoribus, & Diaconibus urbis; qui per orbem Consiliarios, & coadiutores Petri instituit. Et qui Cardi-nales dicti sunt, n. 6.
6 Cardinales à quo tempore sic nominati sunt, & num. 8. Qui sic creantur primum in Ecclesia, num. 7.
7 Cardinales in urbe Roma prius creati in Ec-clesia ibi quasi per Diaconos ad baptismum, & penitentiam, & Martyrium sepul-tam.
8 Cardinales, Præfectori, & Diaconi delinquentes quæ rebus damnum?
9 Electionis Pontificum tempora diversæ enu-me-rantur, & à n. 10.
10 Electio Pontificum que fuit in præti novissima, & num. 12.
11 Electionis fassa à duobus pontibus Cardinalium, nulla exceptio potest opponi.
12 Electio in Pontificem seu Cardinalis sustinetur exemplificatur, n. 15.
13 Gregorius X. Eugenius III. & Celestinus V. xxi Cardinales, electi sacras Ponti-fici.
14 Electio Papa Simonica, nulla declaratur à Iulio II. Clemente VIII. & Urban. VIII.
15 Electionis Papa antecedit aliqua capta, aliqua in ea requiruntur, aliqua post eam.
16 Electio Pontificum feratur in suam fac-tenda sine schismate, quia sic seculis Laici.
17 Loci manualis electionis Pontificis Dignitas, tale non renunciantur propter incapacita-tem.
18 Electionis forma Pontificis nulla fuit determi-nata à principio nascentis Ecclesia; nisi mo-dus fuerit multiplex.
19 Schismata plura diversis temporibus fuerunt ex-citata in Ecclesia propter varios modos eli-gendi Papam, vt hic enumerantur Laco-nice.
20 Electionis Prælatorum fuit etiam modus mul-tiplex.
21 Papa nequit eligere sibi successorem, à num. 19. lausson. Esi contra videatur posse, à num. 24.
22 D. Petrus dicitur quod elegit Clementem sibi successorem, intelligitur, à num. 34. vbi expanduntur iura contraria, & nu-meto 35.
23 Electio Papa, quod fiat ab ipso, vel ab illo, iure est humana.
24 Papa potest concedere facultatem, vt in ipsum locum possit aliter successorem eligere.
25 Papa potest facere constitutionem super electione sui successoris.
26 Clementi secundum Tarrecratem non fuit im-mediatus Pontifex à Petro, sed Leonus, & Clemens.
27 Papa, & Episcopi se habent ad Ecclesiam, si-cut vir, & uxor.
28 Electio refertur ad tempus, in que Papa futu-rus est; de ratione, n. 31. & 32.

- 33 *Succesorem possit eligi à Papa non damnator, ut hereticum contra Paulum Grilandum, & suppositam constitutionem Pij IV.*
- 34 *Cap. si Petrus, 8. q. 1.*
- 35 *D. Petrus ex 'Diaconibus', & Presbyteris Romana urbis elegit 24. cum quibus explicaret ardua Ecclesie negotia.*
- 36 *Cap. si transiit, 79. dist. 1.*
- 37 *Tractato de succedere Papa, ne cui licet supersedeat Pontifici.*
- 38 *Christum solum confert Dignitatem, & potestatem Pontificis electio.*
- 39 *Cap. unde 8. quest. 1. epistol. 1. Clem. ad Iacobum, n. 40.*
- 40 *Episcopus, seu alius quicunque Praetatus non modo potest sibi eligere Succesorem sine Papa dispensatione.*
- 41 *Pontificis nequeunt deferre, nec statueri, ut Iure hereditario, vel iuratus succedere in Papam: sed ut sine electione, infra n. 43. & utrobique de ratione.*
- 44 *Papa, etsi possit renunciare Papatu; non tamen sibi eligere Successorem, etiam post renunciationem.*

1 **E**TSI in aliquibus capitulis nostri Tituli opportunè possem de his dubiis agere; quia tamen generalia sunt, placuit sub Rubrica peragere. Igitur ad primum difficultatis partem respondeo non vnum, sed multiplices fuisse modos eligendi Pontifices, & Episcopos à principio nascentis Ecclesie vsque ad tempus Gregorij XV. quia de auctore à Nativitate Domini trigésimo tertio, & trigésimo quarto, electio libera erat Ecclesiasticis, dum Christus sibi libere elegit discipulos Apostolos, & Petrum eius Vicarium, Marit. cap. 3. Iulius Laurocius *variar. laudat.* titulo 4. cap. 10. numero 63. *in princ.* ↑ Fuit enim tam in veteri, quam in novo Testamento primus eligendi modus per institutionem, constat ex illo Leuitici cap. 17. & Ecclesiastici cap. 46. quod Moyses, qui in veteri Testamento gerebat Christi personam, seu Christum, vel Papam praefiguravit, instituit Iosue in Successorem ex precepto Dei illi dicentis: *Iosue Iosue, & pone manum tuam super eum, ut referunt in cap. inter hac vers. Admon. de punit. dist. 3. cap. Moyses 8. quest. 1.* ↑ In novo autem Testamento, postquam Dominus noster Iesus Christus, à quo Sancta Romana Ecclesia proprio eius sanguine redempta, primum obtinuit cap. *Sacrosancta* 22. *dist. cap. in Dominum* 19. *distinctione*, discipulos sibi elegit, ex discipulis Apostolos, & septem Diaconos, & ipsi Apostoli elegerunt Matthiam loco Iudae. *Marci* 33. *Alter. Apostol. cap. 6.* & ex

4 *Apostolis; ↑ Demum Christus elegit Petrum, qui Christi Divinitatem agnoscens, primus omnium Apostolorum, non à carne, & sanguine, sed à Patre luminum illustratus ad Christi interrogationem: For autem quem me esse dicitis? eum confessus est respondens, tu es Christus Filius Dei vivi, Matth. 10. à qua confessione Beatum primum appellavit, dum illi dixit, Beatus es Simon Bariona, quia caro, & sanguis, non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in calis est, Matth. ibidem. Et secundò promittendo ei primum Ecclesie, Principem, caput, & pastorem per verba sequentia designavit: Ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam, & tibi dabo Claves Regni caelorum; & quodcumque*

legaveris super terram, erit ligatum, & in calis, & quodcumque solveris super terram, erit solutum, & in calis, Matth. ibidem: quare Dionysius de Divinis nominibus cap. 3. ipsum Petrum supremum, & antiquissimum Theologorum subregium, & Sanctus Ignatius epistol. ad Roman. Ecclesia Praefidem, & S. Clem. epistol. 1. Fundamentum Ecclesiae appellavit: ita communiter Doctores, & Iustinus Laurentius, legendus etiam ad alia iuxta hoc dictum dist. titulo quarto, per eum, cap. secundum.

Secundò electio Summi Pontificis post Petrum fuit apud Ecclesiam Romanam Senatui ex Presbyteris, & Diaconibus Romanae urbis, quos ipse Beatus Petrus in locum assistentium Apostolorum, qui per orbem divisi erant, Romani Pontificis consiliarios, & coadiutores instituit, qui postea Cardinales nominari ceperunt, ut insinuat idem Iulius Laurentius *dist. titulo 4. cap. 4. num. 3.* ubi ait 6 electionem Pontificis post Petrum mortuum ad 24. Senatores, qui Cardinales dicti sunt spectasse, ut cum ipsis, tanquam cum Consiliariis Romanae Ecclesiae omnia gravia negotia explicarentur: quos Senatores ait temporibus Sylvestri Papae, qui creatus fuit anno 310. Sanctae Romanae Ecclesiae, Ecclesiae Cardinales fuisse appellatos; & hoc ad instar 24. quatuor seniorum, quos in Apocalypsi cap. 4. Iohannes super thronos in conspectu Dei sedere conspexit, quorum praecipui erant Cletus, Linus, & Clemens; ut in cap. si Petrus 8. quest. 1. qui postea singuli Romanam sedem tenuerunt, & 7 ut ait Barbosa legendus de Iure Ecclesiastico. part. 1. cap. 3. à numero 3. post Petrum, Clerus Summus Pontifex de eiusdem precepto in urbe 25. Presbyteros instituit, & septem Diaconos ordinavit; ac deinde Pontianus & Marcellus Pontifices, Cardinales creantur; & quod idem Marcellus 15. titulus in urbe instituerit, quasi Dioceses quasdam Praefbyteris, & Diaconibus assignatas ad Baptismum, & poenitentiam, ac Martyrum sepulcrum, ut dixit Barbosa de praef. Cardinal. quest. 1. num. 5. Flamin. Pacificus de resignat. beneficiar. lib. 2. cap. 1. numero 34. ↑ Sed addit cum multis numero 6. idem Barbosa, Cardinalis nomen ante tempora Beati Sylvestri non constare extitisse; & sic credi ab ipso adinventum, cum dixerit in sexta Synodo Romana, quam post Constantini Imperatoris conversionem, celebravit à Subdiacono vsque ad Iohannes omnes sunt subditi Diacono, Cardinali, viro Reverendissimo in Ecclesia representantes ei honorem. Et iterum in eadem Synodo ibi Praeful non damnetur, nisi cum 71. testibus, Presbyteris verò Cardinalis, nisi cum 64. Diaconis verò Cardinalis Romae nisi cum 27. quod forte videntur significare verba sensus in cap. Constantinus 96. *distinctione*: Et post Sylvestrum constat Gelasium Papam eis ambuisse idem nomen, dum scribens Caesario Episcopo in cap. Praebiteri 24. *distinctione*, in sequentibus scribit verba, ibi: *Scitorum visitatoris te nomine, non Cardinalis creasse: Quo etiam nomine sequentibus aliis temporibus, illos appellantes Cardinales ab aliis Pontificibus, patet in cap. relatus, & sequenti, & in cap. pastoralis 7. questione 1. in cap. oportebat cum sequenti, 79. distinctione, in cap. in nomine Domini, dist. 22. ac ab aliis posterioribus, ut dicunt Machinus de Sacramenti. Ordinis, tractat. 1. part. 3. cap. 12. numero 13. Azoc. instit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 1. questione 4.*

secundo servio, per sententia de conclavi. & conclusione cum infirmitate, & sigillatim referunt circa l'apoc electionem esse quendam capita ante ipsam electionem, quedam in ipsa electione, reliqua post ipsam, quæ nunc non placet repetere; eo quod nos sumus in Partibus, & extra illam electionem.

- 18 Vnum tamen speramus, iam favente Deo; in futurum quiete, & pacifice, & sine schismate electionem Romani Pontificis faciendam fore, stante exclusione Laicorum, qui tale usurpaverunt ius, tanquam spirituale, cuius sunt incapaces, quod nec aliqua prescriptio acquiri potest per ea, quæ dixi supra sub questione 6. & in cap. *Electio factura de causa poss. & propriæ.*

- 19 Ob quam rationem, ut dixi, aliqui renunciaverunt illud, ut constat ex cap. *Nullus Laicus, dist. cap. Adriani, cap. Valentinianna cum alia dilla dist. 63. Gambaia in repertorio dilla Inty 11. n. 144. Mandag. in reg. 1398. num. 13. Azor. lib. 4. moral. part. 2. cap. 25. vers. queritur.* Manifestus de Cardinalibus, Iulius Lauror. vbi supra dilla *Intylo 4. cap. 10. in fine*; qui, & alij resoluunt, ut iam adduxi, & probat lausimè Barbosa *dist. cap. 1. & cap. 3. de iure Ecclesiæ, lib. 1. penes Cardinales*; hodie tandem eligendi residere potestatem, ut etiam scripserunt Petr. Gregor. *hic titulo cap. 6. Turrocremata in cap. quia sancta, §. verum 63. dist. Burlatus cons. 26. num. 16. & alij.*

- 20 Ex his iam patet fuisse à principio nascentis Ecclesiæ, vique ad tempora Gregorii XV. diversos eligendi Pontificem modos; & in eligendis personis, sed nullam tamen determinatam, aut servatam formam, ut tradunt Petr. Andreas, Gambaia in *Nulla Inty 1. l. quæ incipit: Cum iam, num. 114. fen 140. Gondil. de potest. Ecclesiæ num. 25. Manfred. decisio 301. Honophr. Pavin. & Platini in vna Pontificum, Iulius Lauror. dist. *Intylo quarto, variatim lucubræ, cap. 2. num. 1. & alij scriptores*, præcipuè Abbas in *dilla cap. licet hoc tunc, anno 8. vers. & sic.**

- 21 Et quod hæc electionum varietas multa Schismata excitavit in Ecclesiâ, seditiones, tumultus, contentiones, rixas, & quandoque cruentissimas pugnas. Et ne longius agam breviter dico primum Schisma, quod nihil aliud est, quam scissura, id est divisio, per quam quis se ab unitate Ecclesiæ separavit, ut docent D. Thomas 2. 2. q. 39. art. 1. & ibi Doctores, Anton. Riccioli in *suo tract. de iure personar. lib. 9. cap. 1. à num. 5.* & Scriptores per textum in cap. *Schisma 27. q. 1.* fuisse anno 254. Novatianum contra Cornelium Papam, Successorem Fabiani, Novatianum inquam, ut referunt Baronius anno 254. num. 41. 58. & sequent. Eusebius *lib. 6. cap. 15. & 17. & in Chron. anno 355. & Jacob. Cauter. in sua sapul. Chronon. in 3. seculo, folio 212. & 213. col. 2.* Francisc. Long. in *sua brevitate Chron. in vna ciuitate Cornelij scilicet anno sal. 49.* Legatos misit ad omnes Ecclesias, deditque de sua, aduersus Cornel. electionem literas mendacis, & calumnias plenas, taleque fuisse, ut contra Cornelium, & eius pariter successores Romæ persequerentur; sic ut per annos 171. id est ad Cælestini I. vique tempora Novatianij successores Pontificis infelicia renouerint. Secundum Schisma anno 355. Felicis contra Liberium. Tertium anno 419. Eulaliæ contra Bonifacium I. mensium trium, dierum 7. Quartum anno 498. Laurentij contra Symmachum. Quintum de anno 530. Dioscori Diaconi

aduersus Bonifacium II. quod cito quærit. Sextum anni 537. Vigilijs Diaconi contra Sylverium. Septimum fuit de anno 686. post obitum Ioannis V. Octauum anno sequenti 687. inter Theodorum Archiepiscopum, & Paschalem Archiepiscopum. Nonum anno 757. post obitum Stephani III. eligendo quidam de populo Theophilum alij Paulum. Decimum post mortem Dni Pauli anno 768. Vndecimum oritur de anno 824. quo dum eligitur Eugen. II. aliqui seditioni tumultum in electione concitauerunt ante Papam excitantes Zinzinum querendum. Duodecimum anno 844. Decimum tertium anno 855. in electione Benedicti III. fuscitatum Rodualdi Episcopi Portuensis seditionibus. Decimum quartum fuit Sergij contra Formosum de anno 891. nam mortuo Stephano III. electionem pars elegit Formosum Portuensem Episcopum vsum religione, Diuinarumque scripturarum, & doctrinarum scientia cognitum, dum alia pars Sergium Diaconum Pontificem fieri cupiebat, vicerunt Formosi fautores, & fuit vocatus Stephanus VII. De quibus omnibus, & de alijs sigillatim vique ad trigessimum de anno 1439. aduersus Engenium IV. scribunt Baronius, Franc. Long. Osmphus, & alij, quos sequitur omnino legendus Iulius Lauror. *dist. Inty. 4. variat. lucubr. cap. 11. per totum.* Ex quibus, & ante a n. t. adductis, iam videre poteris quam convenientissimum sit electionem Pontificis fieri ut iam vñs consuevit in Ecclesiâ.

Restat nunc videre de varietate in eligendis 22 Prelatis; sed quia iam de tempore prædico eos eligendi dixi supra sub *dist. questione sexta, nostra Rubrica. & in dist. cap. cum Ecclesiâ Summa de causa poss. & propriæ.* ideo solum dico quod et si in dictis locis scripserim à quo tempore post restauratam nostram Hispaniam à Mauris, à Pontificibus indultum est Regibus nostris Hispanis nominare Episcopos ad Ecclesias Cathedrales. Sed si ad tempus retro attendas inuenies sub Leone II. anno 684. datam fuisse Regibus Hispaniæ potestatem quoad Archiepiscopos eligendos; sic refert Iulius Lauror. *dist. Intylo quarto, variat. lucubratorum, cap. 10. sub dist. numero 63. vers. anno 684.*

Ad secundam difficultatis partem an Pontifices, & Episcopi possint sibi successores eligere. Quia longos commentarios Doctores antiqui, & moderni fecerunt, ut in questione problematica, & ordinaria, quare te remitto ad infra referendos, & ad ea, quæ dico, & communiter Doctores scribunt in capite 1. de probando. vbi agitur nunc in beneficiis Ecclesiæ quæ succedi lue hereditatio, vel sanguinis, Ego nunc tantum referam lura Canonum antiqua, quibus tam affirmatiua, quam negatiua fundantur sententia, deinde Iudicium ex Classicis Doctores profertur in medium, non longè, sed imò potius laconicè.

Et pro affirmatiua sunt Valquez in *tertia parte, tom. 3. dist. 244. capite 3. numero 26.* Magdali Victoria in *relezione 11. de potestate Ecclesiæ. q. 2. propos. 10. num. 23.* Andreas Dotalius de *pot. Pontific. parte 1. questione 6.* Martini Bonacina *tractatus de electione Pontificis questione sexta, puncto 4. propos. 2. numero tertio, & quarto, & alij plures etiam antiquiores, quorum opinio falciunt. et facto Dni Petri, qui sibi primo successorem delegit Clementem, ut testatur in cap. si Petrus cum sequentibus 8. q. 1.* Quo exemplo & cæteris etiam Pontifices

- Pontifices eius successores potuisse sibi eligere successores ex doctrina relati textus; præter relatos dicunt Franciscus Turrinus *lib. 3. cap. 10.* & saltem eo raro casu, in vigente aperta necessitate Ecclesie, renouaret Martinus Ledesma in 4. *quæst. 10. art. 4. conclus. 2. cum duobus sequentiis*, Birgieri in suo *ordine verb. Papa*, Suarez de *fide dist. 10. sect. 4. n. 16.* & de *desponsatione sibi lib. 3. cap. 3. n. 13.* quorum et alii triplices potissima ratio, quia hoc tantum iure canonico prohibetur, super quo possunt Romani Pontifices dispensare. † Nam quod Romanus Pontifex ab isto, vel ab illo eligatur, iuris humani est, non Diuini, quia vt in *principio huius questionis*, adduxi. & in *vers. Ex his*, videtur à tempore nascentis Ecclesie electionem Pontificis ad duosmodi pertinuisse & ob id colligi electionum personas nulla lege, quæ mutationem non recipit fuisse designatas, sed humanis Constitutionibus inferentes, vt non minus, quam Cardinalibus, ad quos eligere spectat Pontificem, vt iam dixi, sit in beneficio Papa sibi eligere successorē.
26. tem. † Deinde quia potest Papa concedere alteri facultatem, vt in ipsius locum possit successorem eligere, vt de facto dedidit Adrianus I. & Leonem VIII. Orthon. I. refert textus in *cap. Adrianum c. 1. & in cap. Synodo dist. 66.* quæ nominatio valet, vt eligat sibi successorem iuxta textum in *cap. past. 7. quæst. 1.*
27. Et demum quia potest Papa facere constitutionem super electione sui successoris ex Victoris supra *quæst. 1.* Suarez de *fide dist. 10. sect. 4. n. 12.* Flamin. Paris. de *reposit. lib. 2. quæst. 1. n. 11.* Azor. in *inst. mor. part. 2. lib. 4. cap. 1. quæst. 2.* Et pro hac sententia sunt etiam verba textus in *cap. si transiit 79. dist. 10. ibi: Si transiit Papa in principatu tueris, & de suis electis successoris, non potest ante decernere*, quæ rationes referunt Baibosa de *iure Ecclesiæ dist. 4. part. 1. cap. 1. num. 19.* & eo non citato Diana p. 10. *tratt. 5. sub res. vbi refert verba Vasquez, & Victoris.*
28. Et licet Cardinalis Turrecremata dixerit Petrum non elegisse Clementem, qui sibi succederet, sed solum nominasse illum vt postea eligeretur; sic vt reuera Clemens non fuerit secundus Pontifex à Petro, sed Linus, & Cletus; vt patet ex Canone Missæ, & ex *Item lib. 3. cap. 3.* respondet tamen ex scholasticis Plegianus in 3. *senectus, tom. 2. dist. 25. quæst. 2. art. 3. conclus. 2.* Turrecrematæ opinionem non esse admittendam, cum sit contra Tertullianum de *pærescriptionibus Hieronymum lib. 1. in Tobiasianum, & in cap. 12. Isida. Rufinum in præfatione relectionis, & in intellectus contra Hieronymum, laudem III. Papam in epist. ad Episcopos Germaniæ, Anacletum epist. 1. Damasum in *vita Petri*, & contra *dist. cap. si Petrus, & cap. unde 8. q. 1.* & sic videtur sentire Epiphanius *sermone 27. in eo de Belagimino de Romano Pontifice 12. cap. 5. Baron. tom. 1. annal. anno 60. n. 35.* Clementem fuisse ipsius à Petro electum; sed statim post mortem quidam Petri renunciasse, ac voluisse succedere.*
29. Contrariam negatiuam sententiam, quod Papa in vita sua nequeat sibi eligere successorem, breuiori calculo docent alij Doctores; imò securè tenendam esse dicant. Primò, quia Papa, & Episcopus se habent ad Ecclesiam sicut vir, & eius vxor, *cap. si vir 8. quæst. 1.* sed vir licet sit caput vxoris t. *ad Corinth. 6. non potest vxori suæ aliam vxorem relinquere*, quia eo mortuo ab illius lege est soluta, t. *ad Corinth. 8. igitur.* Sociando

quia si id liceret, aliud non esset; quam Ecclesiam, vniuersalem & statum Ecclesie immutare; glossa in *cap. Apostolica 5. bus omnibus 8. quæst. 1.* cum esset subvertere modos electionis Pontificis vñatos ab statum primitiue Ecclesie vsque ad nostrum tempus † Tertio quia electio refertur ad tempus, in quo Papa futurus non est; argum. textus in *1. si quis de iurisdictione Iudicum*, inferentes vt quemadmodum tunc non posset, ita, nec nunc, cum paria sint aliquid gerere tempore habili, vel inhabili, & tempus eius conferre in tempus inhabile, ex *1. quod sponte cod. de donat. ante impetrat.* Quare optime Cardinalis Caietanus *tom. 1. apuseni, tratt. 3. in apologia de conuentione authoritatis Papa*, cum authoritate Concilij p. 1. *cap. 21.* ex illa propositione Aristoteles de Somno, & Vigilia ibi: *non est potentia, cuius esset alius arguit.* † Sed electionis Papæ actus simpliciter, & absolute non est Papæ; ergo potestas electiua Papæ, non continet formaliter Papæ, cumque maior potest ex Aristotele, minorem probat, quia electio Papæ est actus factiuis quantum ex se tunc Papæ, quod est dicere quod per actum electionis pro illo tempore, quo eligitur Papa, efficiat Papæ ille, qui eligitur; & sic repugnat ei, quod præsupponat pro tunc Papam; nam quod sit nunc est; si enim esset non fieret, † inferens sequentes etiam illationes; ergo electio præsupponitur secundum naturam rei electionis, & est simul tempore cum electione, & vñta; ergo actus electionis Papæ non est Papæ, quia electio Papæ est actus electionis Papæ; alias videret rationem adducunt, hanc sententiam absolute tenentes, Turrecremata citatus in *summa. Elect. lib. 2. cap. 51.* Iacobatus de *concl. lib. 1. art. 22. num. 2.* & lib. 8. Cardinal. Albanus *lib. de Cardinalatu, quæst. 31.* Pater Vincent. & audiendus cum aliis in *peculiaribus diffinitionibus*, de hac questione impoſita in fine, item suorum opusum *folio 342. in respons. moral. lib. 2. quæst. 98.* Azorius in *summa. tom. 2. lib. 4. c. 5. quæst. 3.* Alluſius Mendoza in *qq. quæst. breuio 9. 4. Rodolphus Cuperi, tractatus de Ecclesia art. 2. num. 23. folio 151.* Paludan. de *Republ. Ecclesie. 7. Turrian. in 2. 2. tom. 2. dist. 15. dubio 3.* Michael. Toza. in *amplius ne beneficiaria dist. 1. & 1. q. 92. num. 18.* Villadiego de *Cardinal. 9. 5. num. 16.* Mancio. *diffinit. c. 1. cap. 179.* Aouga in *decretum Gratiani pars prima, dist. 75. cap. 10. num. 1.* Tiraquel de *iure const. parte prima, limit. 1. num. 4.* Iulius Lanot. *variæ. lucubrat. lib. 4. cap. 45. num. 32.* Turrian. in 2. 2. tom. 2. dist. 15. dubio 3. & multis aliis Barboſa *dist. cap. 1. n. 40.* per glossam *verb. Reatur, cap. Apostolica 5. bus omnibus 8. quæst. 1.* & in *dist. cap. si transiit 79. dist. 10.* relati à Diana *dist. part. 1. tratt. 5. res. vbi ad litteram refert illas rationes; & quod hæc doctrina fundatur iure nature.*

Et ego sic amplectendo non vñque damnam sententiam affirmantem Victoris, & aliorum, vt fecit Paulus Guillardus, Dominicanus in *decision. fidei Cathol. vers. Para n. 17.* dicendo, vt sit propositio temeraria asserere posse Pontificem sibi eligere successorem; quia vt illum carpit Diana *dist. p. 10. tratt. 5. res. 4.* Magister aliquando nimis audacter se gerit in censurandis opinionibus, qui debet considerate istam opinionem, quam, vt tenebamus, damnat, docuisse ornamentum suæ religionis dictum Magist. Victoriam, & sapientissimum Vasquez, & alios viros doctos. Nec firmari ait Diana Grilandi dictum ex *constit. Pij V.* quæ reulit Andreas Vichorellus in *additionibus*

ad *Giac. in vita Papa dist. Pij IV. Sequentibus* verbis: Anno 1561. die 18. *Cardinales in Consistorio aliquos etatem senio confectum in occasionem quasi precipientem ferri, narrans adiecit scire se queri à Iuriconsultis, an Romanus Pontifex sibi successe- rem deligere quatenus, & sub Paulo IV. agnatum quatuordecim, an Summus Pontifex cum futura suc- cessione ad se posse; & quantum nonnulli, Docum- imis affirmant eam tamen sententiam Piam, ut falsam rescindendam censuerit: nam respondet non constare authenticè de tali consistoriali decreto, nec declarationem Pij Pontificis in lucem produxisse; itaque licet Pater Suarez vbi supra, & Pater Franciscus Amicus in *curso Theologia tom. 4. dist. 6. sect. 6. d. num. 104.* medium sententiam docuerint, nempe in casu raro, virgine aperta Ecclesie necessitate, assummatum posse sententiam sequi; ne- cessariam, quando Pontifices sine causa, & fre- quenter valent sibi eligere Successores; quorum fundamenta, & impugnationes refert idem Diana legendus *dist. 10. tract. 5. ref. 3.* tamen ipse in *eadem ref. 4.* & Turrianus in *2. d. Thoma tom. 1. dist. 15. dubio 3.* impugnano predictam medium sententiam, nostram amplectuntur absolue, eo equidem quod nullus casus peculiatibus necessitatibus possit moraliter contingere.*

- 14 Nec obstant lura in *dist. cap. Petrus, cap. si va-* *scimus*, & alia fundamenta adducta pro prima sen- tentia, quia ultra quod Doctores late expendunt dicendo Petrum, Clementem non elegisse, sed il- lum cum ceteris à se electoribus nominasse. Ego è contra existimo verè illum elegisse, ut patet ex illis verbis: *Successori suo sancto Clementi: & amissis tribus solutionibus, vna, quod Petrus, & careri Apostoli habuerint plura privilegia; & quod multa ex speciali provisione, & Divina in-* *spiratione fecerunt, quæ aliis Pontificibus concede-* *re non debemus.* Alia, quod non constat Cle- mentem Petro successisse immediate; imò con- tendunt plures immediate successisse Petro Linum, & Cletum, & in quarto loco Clementem; ita ut Petro Linus, Lino Cletus, Cletus Clementis in Pontificatu succederent, ut post S. Irinæ *lib. 3. ad-* *versus hæreses, cap. 3.* docet, Hieronymus *tom. 1.* *de Ecclesiast. scriptur. ad fin.* in Clementis vita, Platina in *vita Pontificum*, & alij gratissimi Do- ctiores, & Doctissimi. Boët. Ep. *de regalibus l. 1. d. num. 169.* & citati per Bonacinum *de elect. Pontif. quæst. 4. puncto 4. part. 2.* quorum sententia fuit plurimum Ecclesie vni, qui Linum, & Cletum sub Pontificatu nomine venerunt. Et altera reuera, scilicet quæ fatur Clementem à Petro Apostolo- rum Principe Romanæ Ecclesie fuisse Pontificem, eique immediate successisse. Sed ne possit posteris simile exemplum relinqui, ut nemo possit viqueam sibi Successorem eligere, & ne Papas potius suc- cessione, quam electione deferretur, quod Ro- manæ Ecclesie perniciosum valde videbatur; ideo Paparum renunciaverit.

- 15 Verius tamen est ut iam supra adduxi Petrum ex omnibus Diaconibus, & Presbyteris Romanæ vbi elegisse 24. cum quibus omnia actus nego- tia Ecclesie explicaret, quos sibi Coadutores, ac Consiliarios, & Summi Pontificis Electores insti- tuerit, ordinaveritque, ut ex sacro hoc 24. Sena- torum Collegio, quos postea Syllæster I. Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales nuncupavit, Ponti- fices eligerentur, ut colligitur ex *cap. oportebat 3.* *cum sequentibus, dist. 79.* & quod ante hos electores Petrus in vicinis suis vix diebus consurgens, Cle-

mentem in Pontificem nominaverit, si ut credi- tur à Sacro illo Romanæ Ecclesie Senatu admite- retur; qui cognoscens huiusmodi nominationis formam grauius in futurum Ecclesie posse noceres non Clementem, sed Linum elegerunt, quem pœ- esse voluerunt post Petrum: sic colligitur ex cate- moniali Romano *lib. 1. sect. 1. cap. 3.* Barboza *dist. cap. 1. de lura Ecclesiast. p. 1. sub num. 46.* dicens ex hoc apparere Sanctum Petrum non sibi Cle- mentem necessariò Successorem elegisse, sed tantum nominasse, ut à Sacro Collegio Senatove, iuxta formam sibi traditam eligeretur; & sic intellige *dist. cap. si Petrus, & alia dist. quæst. 1. causa 8.*

Et ex hac resolutione constat etiam intelligen- dum esse textum in *dist. cap. transiit*, in relatis il- lis verbis; eo quod verba ista: *si transiit Papa impinarum euenere, & de sua electione Successorem, non possit ante decessere, &c.* Si intelligeretur iuxta primos intellectus *dist. cap. si Petrus*, deberet vtiq; admitti ex licentia eligendi sibi Successorem, quod non est sic amplectendum, sed potius quod predicta verba debeant intelligi de modo, & forma in Successoris electione seruanda, aut de commendatione personarum, quæ sibi ad tantum munus subeundum perfructores videntur; quod, ut vides potius est de Successoris electione, cum fratribus deliberare, & alioqui, ut plures Ponti- fices aore obitum facere consueverunt, quam de substitutione Successorem, actualique Pontificis nomi- natione tractare; ob idque factum, ut Pione Pontifice mortuo ex eligendi Successorem forma excogitaretur, quam Pontifices reliquerunt in *dist. cap. si transiit*; ita idem Barboza supra *dist. cap. 1. num. 4.* vbi addit quod quamvis Sacrodo- tum electio verè sit Deo reservata; hanc tamen bonis Sacerdotibus, & spiritualibus populi: con- cesserit, ut Amicus affirmat in *cap. electionem vltimo dist. dist. 79.* Et relata resolutione vera videur quantumvis Pater Franciscus Amicus in *Curso Theolog. tom. 4. dist. 6. d. num. 104.* firmat Pontifi- cem posse sibi post mortem Successorem designare; ita ut designatus sic valide electus foret, modo ta- lis electio apertam non continet iniuriam; quod tunc tunc, ut declarat glossa in *dist. cap. si transiit*, quando Pontifex hoc faceret quasi ex testa- mento Dignitatis suæ heredem substitueret, ad- dens, ut si potest illum nominare, mediantribus electoribus, cum quibus ante mortem de futuro Successore deliberet; cur non etiam possit, & per se solum eligere, cum sit super electores, qui potestatem habent eligendi ab ipso Papa, qui potest electores pro futuro Pontifice determinare; quia factum ex iam adductis *num. præced.*

Ex quibus patet quàm benè veruit Simachus 37 Papa relatus in *cap. si quis Papa 79. dist. 10.* cui li- ceret, Pontifici adhuc supersistere verbo scripto, vel promissionibus, iuramento, aut alio quouis modo de Successore tractare sub anathematis pœna, & priuationis Dignitatum, ut observant Hieron. Al- banus de Cardinal. *q. 3. inter alios. Dist. tom. 1. part. 2. folio 116.* Manfredus eodem *tract. dist. 298.* Bonacina de *elect. Pontif. dist. 2. quæst. 2. in princ. d. num. 5.* Azavedus in *l. 1. num. 108. tit. 8. lib. 8. re-* *capit. Azo. infra. moral. p. 2. lib. 4. cap. 2. quæst. 5.* Iu- lius Laur. *variar. Incubus, tom. 1. tit. 4. cap. 3. n. 59.* quos etiam aliis pariter afficit noua Constitutio Pauli IV. incipit: *Cum secundum*, sub dat. Romæ 16. Decembris. 1558. quæ habetur in *Bullarum novo tom. 1. pag. 755.* de qua meminij Barboza *dist. cap. 1. num. 48.*

38 Vnum tamen notabis in electione summi Pontificis, esse electores personam designant, potestatemque determinate videntur: tamen solum Christum immediate conferre Dignitatem, & potestatem; & ut electores in causa sint, ut talis Pontifex electus potestatem habeat à Christo immediate dimanantem, cuius Vicarius est, ut docent Turcicrenus de potestate Eccles. lib. 2. cap. 42. Caietanus opusculo 1. de auctoritate Papa cap. 24. & in part. 2. Apolog. cap. 12. Torres de sede dist. 15. dub. 3. Suarez in sancti tral. disp. 10. sibi. 10. num. 3. quos referunt Barbosa supra dist. 2. sub dicto n. 47. & D. Rodericus de Acuña in commentar. ad textum in dicto cap. electionem dist. 79.

39 Nec dictis obstat dicere Christum Dominum, Petrum sibi in certis elegisse supremum Vicarium; & quod ex epist. 1. S. Clementis ad Iacob. Hierosolymitanum, quæ habetur rom. 1. Consilior. pag. 279. & ut refertur in cap. vnde 8. q. 1. sanctus Petrus non procul à morte dum martyrij sui tempus, Domino reuocante, appropinquare cognoscens, conuocatis istis, qui sibi aderant Christi fideles Beatum D. Clementem, veterem Romæ Præbiterum, Episcopum Romæ designatum successorem sibi substituit, quia vitæ responsum datum ad dictum cap. si Petrus, & cap. si transiit, & primum de Christo nominante Petrum, eius exemplum non esse cæteris Pontificibus trahendum, ut sibi deinceps possent successores nominare, & eligere, cum sibi met obtinent rationes adducere; & dicunt Doctores illam Epistolam videri falso inscriptam eiusdem Clem. nomine, ut insinuat Cardinal. Baron. annal. Eccles. rom. 1. anno Christi 69. pag. 680. cum longe ante obierit Iacob. cognomento Alphaei, frater Domini, electus Iustus & minor, qui constitutus erat à Petro Episcopus Hierosolymitanus, qui ex vertice templi fuit precipitatus anno Domini 63. Petri. 19. Nerviis 7. ex tabulis Chronographica Iacobi Gualteri primo seculo solis 8. & ex Breviario Chronologico Fr. Franc. Coriolani fol. 15. & ex Baron. rom. 1. anno Christi 69. pag. 628. & 680. sic Barbosa de iure Eccles. dist. 2. cap. 1. p. 1. num. 47. Vbi addit quod non debet confundi iste Iacobus cum altero Iacobo filio Zebædæ, qui cæcus obiit anno Domini 44. sub Herode Agrippe; imò Cardinal. Bellarm. de scripturis Eccles. in 5. Clementis, dicit dictam Epistolam non carere scrupulo; & Iulius Latotius idem multis rationibus ostendit variat. lucubr. dist. 118. 4. cap. 3. num. 1.

40 Nec dictis obstat dicere Christum Dominum, Petrum sibi in certis elegisse supremum Vicarium; & quod ex epist. 1. S. Clementis ad Iacob. Hierosolymitanum, quæ habetur rom. 1. Consilior. pag. 279. & ut refertur in cap. vnde 8. q. 1. sanctus Petrus non procul à morte dum martyrij sui tempus, Domino reuocante, appropinquare cognoscens, conuocatis istis, qui sibi aderant Christi fideles Beatum D. Clementem, veterem Romæ Præbiterum, Episcopum Romæ designatum successorem sibi substituit, quia vitæ responsum datum ad dictum cap. si Petrus, & cap. si transiit, & primum de Christo nominante Petrum, eius exemplum non esse cæteris Pontificibus trahendum, ut sibi deinceps possent successores nominare, & eligere, cum sibi met obtinent rationes adducere; & dicunt Doctores illam Epistolam videri falso inscriptam eiusdem Clem. nomine, ut insinuat Cardinal. Baron. annal. Eccles. rom. 1. anno Christi 69. pag. 680. cum longe ante obierit Iacob. cognomento Alphaei, frater Domini, electus Iustus & minor, qui constitutus erat à Petro Episcopus Hierosolymitanus, qui ex vertice templi fuit precipitatus anno Domini 63. Petri. 19. Nerviis 7. ex tabulis Chronographica Iacobi Gualteri primo seculo solis 8. & ex Breviario Chronologico Fr. Franc. Coriolani fol. 15. & ex Baron. rom. 1. anno Christi 69. pag. 628. & 680. sic Barbosa de iure Eccles. dist. 2. cap. 1. p. 1. num. 47. Vbi addit quod non debet confundi iste Iacobus cum altero Iacobo filio Zebædæ, qui cæcus obiit anno Domini 44. sub Herode Agrippe; imò Cardinal. Bellarm. de scripturis Eccles. in 5. Clementis, dicit dictam Epistolam non carere scrupulo; & Iulius Latotius idem multis rationibus ostendit variat. lucubr. dist. 118. 4. cap. 3. num. 1.

41 De Episcopo, seu alio quouis Prælatu per iustam adducta de Papa; imò & multo difficilius dici debet, ut nullo viqueam modo possit Prælatorum vilius præeligere sibi successorem, etiam in exitu vitæ: non enim legitur alicui Episcopo concessum aliquando fuisse imò potius expresse prohibitum in c. l. c. 3. & per totam 7. q. 1. ita dicunt Doctores ibi, & Barbosa de iure Eccles. dist. 2. cap. 19. n. 47. vbi limitat si ex Apostolica auctoritate moriens Episcopus, Coadiutorem suum sibi Episcopum substituere iudicet; prout Zacharias Papa, Bonifacio Archiepiscopo Maguntino concessit, in cap. per illi 7. q. 1. quia tunc solus Papa est, qui eligit, non prælatus, qui nominat sibi successorem suum Coadiutorem; & dicit Diana dist. 7. p. 10. tral. 15. res. 3. vel dicit.

42 Ad tertiam questionis partem, nūm Pontifices queant deferre huc hereditatem, vel sanguinem Papam; i suppositis quæ dico infra, & communiter Doctores scribunt in dist. 1. deprehend. & Dignit. existimo non posse facere Pontifices, ut iure heredi-

ditario, vel sanguinis succedat sibi in Papatu eorum consanguinei, vel heredes, tum ex adductis in tota vers. ad secundam: Tum etiam quia licet in Lege veteri Etodi cap. 28. in sacerdotio legali vim haberet successio originis, & cum, cum deberent sacerdotes esse ex stirpe Aaron: Tamen quia translato sacerdotio legali oportuerit transferri formam assumende persone ad sacerdotium: argum. certum & eorum, quæ dixi in cap. translati, & supra de consuetudine. ideo in lege noua factum, ut iam non per carnis originem, sed per electionem assumptio fieret persona ad Pontificatum: sic Turcicrenum in summa Eccles. lib. 2. cap. 51. qui etiam probat ex spiritualitate Sacerdotij Euangelici, cuius Summus Pontifex non carni, sed vitæ, & spiritui debetur; item ex vniuersitate Sacerdotij, quod ad omnes tribus & nationes pertinet potest. ac pertinet, & ex qualitate vitæ, & Sanctimonis, quæ requirit in maximo Sacerdote; quæ sanctitas minus periclitatur difficultusque petit, si Sacerdotium summum non origine, sed electione mandetur; imò, & ex periculo summo, quod accideret postest. si successione originis, Pontifex eligeretur; item probat ex vilitate populi Christiani, cui Pontifex Maximus præficatur, & ex ratione naturali; quia nullus videtur iuste peresse multitudini, nisi ex eius consensu, & isti ait à Christo Ecclesiar potestatem permissam esse sibi creando Pontifices, subiungens Turcicrenum de iure naturali, & quasi diuino videri esse, quod Papa non faciat sibi successorem, nec post mortem, nec per resignationem, inferens quod tam iure Diuino, quam naturali consensum videatur, ut ex electione cum vniuersali Ecclesia fiat transfusum ius eligendi (sicut bodie sunt Cardinales, ut in cap. in nomine Domini 23. disp. 8. & 79. c. 1.) & fiat Papa, siue assumatur summus Pontifex.

Et ita Azor. in summa rom. 2. lib. 4. cap. 5. p. 3. confirmans, addit quia eo ipso, quod Christus Petrum suum Vicarium creauit, & voluit in eadem potestare Romanum Pontificem succedere liberum Ecclesiar reliquit, ut hoc, aut alio modo Pontifex eligeretur: nam hac potestare libera à Christo relicta consequitur, ut ipsa naturalis ratio præcipiat, ne Romanus Pontifex successorem eligat, cum illa dicat innumera penè mala in Ecclesiis oriri, si Papa id fecerit; & ob id dicit ut si aliquis Romanus Pontifex sibi successorem creasset, nihil sine fecisset, cum post eius obitum, Ecclesia nequaquam permisisset, eo quod alias totius Reipublice Christianæ pax, & tranquillitas perturbaretur, ac proinde alium inde mortui Pontificis locum Ecclesia subrogaret, teste Gomez quæst. 1. regula de infirm. resign. Diana dist. 2. p. 1. res. 1. sub res. 4. quorum sententia est communis inter Doctores, ut testatur Panor. miranus in cap. licet devianda, hoc in. num. 3. sic assertens: Nuntiam Papa potest sibi eligere successorem, ut notat glossa in cap. Apostolica 5. in omnibus 8. q. 1. Ioan. Andreas in dicto cap. licet, & Archidiaconus in dicto cap. transiit 79. disp. 8. ergo ut dictum est per eadem fundamenta nec disponente, ut in Pontificatu succedat iure hereditario, vel sanguinis.

Ad quartam questionis partem abundè, & ex 44 proposito respondeo per textum in cap. fin. de renuntiat. quæst. 3. & fin. vbi videbis; sed quia Pater Franciscus Arrius disto rom. 4. in cursu Theolog. rom. 4. disp. 6. sibi. 6. à num. 104. vult arguere à propositione, quod Papa queit Papatu renuntiare, & quod etiam possit alium sibi eligere Successorem adhuc viuens; sed respondeo admittendo, ut possit

Pontificatus renunciare, sed non alium, deinde eligere; quia renunciatio Papatu, non haberet amplius potestatem mutandi modum prescriptum ab alio Papa; admittit tamen ut adhuc Papa existens possit alium designare, per quam designationem simul, & aliter eligatur, sed modo iam relato *sub versad secundam in fine*. Verum iam tunc ipse designatus desinere esse Papa, ita ut electio vnus esset renunciatio, & depositio alterius, ut nec simul tempore essent duo summi Pontifices; nec daretur tempus, in quo nullus esset in tali casu Pontifex, sed quando vnus desinere, alter inciperet: ita Amicus, quem adducit Diana *de d. p. o. trall. 5. ref. 3. in fine* & *versad*.

QVÆSTIO IX.

An Pontifices possint titulum, & insignia Regia Principibus saculi de Ecclesia bene meritis conferre, & condonare?

SVMMARIVM.

1. Pontifex quousque potestate indirecta, quem habet in temporalibus, insignia, & titulum Regium condonare Principibus Christianis, numeris sequentibus *¶* hi de ratione, & exemplis, contra Dilectos relato, num. 6.
2. Pontifex potest condonare Principibus laicis honoris titulum Regis temporalibus, non spiritualibus.
3. Principes plures condonari à Papa titule Regis, aut Ducis in diversis Provinciis, & Peragiis, & num. 5.
4. Ioannes Caramuel, dicens Pontificem titulum spiritualium indulgentiarum, &c. concedere, cum creas Reges, Principes de Ecclesia benemeritis, improbat, & alij.
5. Principes Catholicis sunt de se iones Ecclesie, & ad id constituti.

Ibuit hanc difficultatem in nostra Rubrica inferre quasi non alienam ab electione, ut ex inscriptione videtur, cum non sit alius aptus locus in decretalibus Gregor. IX. ubi posset tractari poterit textum in *cap. nouis. t. 3. infra de iudiciis*, ubi perdidit ibi à quaesione 1. & 4. cum aliis cognoscitur quanta sit penes Pontificis auctoritas in Reges, & Principes Christianos: Quibus Floppolis nunc respondeo Pontifices habere potestatem indirectam in temporalibus, ut in *disto cap. nouis* abundè dixi; & ob id posse titulum Regium temporalem Principibus de Ecclesia benemeritis præbere, ut dixit Seraphin. Freytag, l. de imperio *Iusto Asiati cap. 6. num. 33.* inde inferens ex eadem potestate indirecta posse summum Pontificem Principibus Catholicis, & benemeritis titulos, & insignia Regia concedere temporalia, non titulum Regium spirituale, ut perperam putat Ioannes Caramuel in *suo philippico disp. 1. lib. 1. art. 7. censet*. ita tanquam certum supponens Theologi, inter quos D. Cardinalis Lugo de *Iustitia tom. 2. disp. 36. §. 1. num. 4.* Valquez *opusculum de rebus cap. 5. dub. 1. num. 14. & 15.* Del Castillius de *Iustitia lib. 2. trall. 25. disp. 1. dubio 3. num. 68.* Turrianus in 2. tom. 2. *disp. 44. dub. 1. num. 8.* Salas de *legib. disp. 7. §. 1. num. 31.* Boobius de *Remano Pontifice cap. 44.* Schunche-

nus in *Apologia pro Bellarmino cap. 6. num. 121.* Balthazar Nagdus in *expansionibus ad librum de Papatu cap. 5. & ex Iuristis Mastrilius de Magistratibus lib. 1. cap. 2. n. 6.* Rudolphus *trallat de potestate Ducum Italia num. 3.* Mathias Stephanus de *Iurisdictione tom. 2. lib. 3. p. 1. cap. 3. num. 66.* Torreblanca in *praxi Iuris spiritualis lib. 5. cap. 2. num. 90.* qui alios plures sic tenentes referunt.

Quod etiam probatur; quia etsi Pontifex secundum aliquos non habeat potestatem directam, tamen secundum omnes, tam Canonice, quam Theologos habet potestatem indirectam in temporalibus, ut latè dixi in *disto cap. nouis*: quia de causis poterit disponere, ut dictum est, iuxta quæ adducuntur relati à Diana *p. 1. trall. 2. refut. 121.* cum aliis Cæsar Carena in *praxi S. Officii p. 1. tit. 1. num. 67.* ad facultatem Solozan de *Iure Indiarum tom. 1. lib. 2. cap. 22. num. 45.* Bellarmin. *rote trall. de potestate Pontificis* cum Schulk. tota apologia in eius finem contra Bocet, & preter eos docent Canonistæ, Felicianus de Viga, & Balboa in *disto cap. nouis*, ille à num. 48. hic à num. 4. Bobadilla in *politica tom. 1. lib. 2. cap. 5.* Petrus de manna *Regia tom. 1. pral. 2. num. 4.* Zeuallos *trall. de cognitione per viam viol. in prologo, num. 9.* Ramirez de *lege Regia 5. 2. num. 30.* Morla in *compos turri part. 1. tit. 2. g. 4. num. 9.* Parazo de *origine Inquisitor. lib. 3. g. 1. opinio 2. per seiam*, Angulan. de *legibus lib. 2. controuers. 17. per seiam*. Et quidem vt obicitur Schulchenius in *apologia pro Bellarmino cap. 6. §. 1. m. 273.* multi qui antea Duces erant, & Comites fuerunt postea à Pontificibus Reges creati; vt Reges Polonie, Bohemie, Scitie, & alij.

Quare concludunt Diana *p. 1. trall. 6.* longè agens, & omnino legendus & Antonius de Sola in *libello contra Caramuel*, cuius titulus est *Iam. Caramuel conuincit*, p. 1. num. 7. impresso anno 1641. cuius verba refert idem Diana, ubi designans exempla plura posse Pontifices condonare Principes de Ecclesia benemeritis titulis Regis, non spiritualibus, sed temporalibus; & quod Principes, qui preterunt à Pontificibus, titulum Regium petunt temporalem, non spirituale, ut manifestè demoustrant Tobias Paumestier de *iurisdictione lib. 2. cap. 3. num. 29.* Mathias Stephanus etiam de *Iurisd. p. 1. lib. 2. cap. 3. num. 17.* Daniel Ottonius in *disertatione politica Iuridica de iure publico imperij Romani cap. 1.* Henricus Bocerus *trall. de Regalibus cap. 1. num. 9.* Theodorus Reink inq. *trall. de regimine seculari, & Ecclesiastico lib. 1. classe 2. c. 4. num. 30.* Sixtinus de *Regalibus lib. 1. c. 4. num. 117.* afferentes quod cum Pius V. creasset Ducem Florentinum in magnam Hereturie Ducem, orta fuerit questio, & contentio inter Pontificem, & Maximilianum Imperatorem asseuerantem non à Papa, sed à se Regis titulos esse petentes, inde inferentes titulum Regium à Pontificibus solum concedi non esse spirituale, sed temporalem, cum aliquin Maximilianus non diceret eius concessionem pertinere Imperatori, quorum Verba referens idem Diana à *vers. Non est*, & *vers. qua emona*, concludit vt nec tunc Pius V. Oratori Casareo in sui fauorem adduceret exemplum Leonis III. de translatione Imperij à Gricis ad Francos, & Germanos, & sic etiam probat Pater Odericus in *tom. 1. annualium Ecclesiasticis*. Vbi anno 1204. num. 34. refert Innocent. III. creasse Principem Bulgarorum in Regem.

Multisquæ exemplis dicta sententia confirmatur, siquidem Goticus Buglio anno 1099. Regem Ierusalem

rusalem titulum, quem gloriose ab infidelium dominata, & tyrannide vindicauerat, impetravit, vt refert. S. Antonius de exco. cap. 72. Martha de iurisd. lib. 1. cap. 16. num. 3. imò inter Reges nostros Alphonsus Rex VIII. vocatus fuit Hispaniarum Imperator de consensu Innocentij II. anno 1155. vt testatur Martians lib. 10. *Historia Hispan. cap. 16.* & quod Henricus 1. ab Alex. III. no 1179. Regiam Lusitanie Dignitatem sibi, & successoribus suis impetravit, vt docent Eduardus Non, & alij in eua. Baron. rem. 12. Azor. insular. uer. tom. 2. lib. 4. cap. 34. Acunba Episcopus Portogalensis in *chronologia das lousas de porto 2. p. 66. ad finem*, Pater Aton de Valconcel in *descriptioe Lusitanie a prince. 4.* Vbi refert Alex. de Ploma, & relatus Sola contra Carazmoel refert Innocent. II. anno 1142. Alex. III. anno 1179. & alios posteriores concessisse, ac confirmasse titulum Regiam in persona D. Alphonsi Henriquez, & Incerissum eius, referens Reges legionem. missis Romanis Legatos, vt illud impedirent, & clarè videtur colligi ex verbis bullæ Innocent. II. ibi: *Et Regem Portugalia redintegrare honoris, Regique Dignitate, qua ad Reges pertinet, & alia lica excellentia tua, concedimus, & auctoritate Apostolica confirmamus* Et in Alex. Bulla ibi. *Proinde nos attendentes personam tuam prudentem orationem, iustitiam prædixit, atque ad Populi regem idoneam, & flacim. Regem Portugalia cum integritate honoris, Regis Dignitate, qua ad Reges pertinet, necnon cruxa tua, que cum auxilio Castellæ gratia de Saracenis manibus eripueris, in quibus sibi non possunt Christiani Principes circumpositi non vindicare. Excellentia tua concedimus, & auctoritate Apostolica confirmamus, & infra, Deceamini: ergo, vt nulli hominum licet personam tuam, aut ha. idem tuorum, vel etiam præfatum Regem temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuerent, aut aliquibus vexationibus facere; Imò & contra eundem Carazmoel mordicus etiam scripsit Nicolaus Fernandez de Castro in *Portugal Conuencio p. 4. cap. 2. fol. 9.* in vestigio descripta el Padre Carazmoel, qui p. 2. fol. 1. conatur probare dictum Alphonsum Henriquez ab Alphonso VII. Rege Leonis, Castellæ, ac Imperio totius Hispanie, tanquam eius vasallum, & feudatarium Regium titulum prius impetrasse, vt testatur aliam Rodricus Sanchez *Historia p. 1. cap. 14.* quem Rex Castellæ primo Ducem Portugaliæ creauerat, & qui mox volente Rege, titulum Regis assumpsit; quod approbat Horatius Tuscelinus in *epitoma Historiarum ab urbe condita lib. 3. in comrado 4.* referens causas, ob quas id obtulit; namque quia idem Alphonsus Dux Lusitanie Eboracæ vberem Regiam, Villapopaniam, aliisque Lusitanie oppida de Saracenis recepit: inde caelesti viso, oblatque Crucifixi specie erectus, & ab exercitu Rex saluatus cum lirmile, aliisque Portugaliæ Regibus acie conflixit, diuinæ opæ Hostem prostrauit, & victoris ingens ab Alphonso Rege Castellæ, cuius beneficiarius erat, Rex Lusitanie appellatus; sed hoc non implicat, siquidem vt scribit Diana *dist. tract. 6. in fine*, potuerit Alphonsus titulum Regium obtinere, & à Rege Leonis, & Castellæ, & summi à Pontifice summo.*

Item amplius confirmatur cum legamus Gregorium VII. instituisse Demetrium Regem Croatia cui misit Sceptum, Coronam, & Vexillum, de quo, vt scribit Cardin. Bazon. *anno 1173. tom. 11.*

Et vt docet Camer *lib. 1. polit. idem Baron. tom. 10. sub anno 930.* Stephanus Vngarie Princeps *dist. an. Legatos ad Pontificem Benedictum VII.* misit, vt ab eo Regium nomen acciperet, quod ei datum est Miscela Polonorum Duci flagrantis negatum; nec enim ex alio capite Rex Hispanie vocatus Rex Sardinie, nisi ex concessione Pontificis facta Jacobo II. Aragonie Regi, vt patet ex diplomate Bonifacij VIII. quod etiam patet ex Giselhelmo VII. Rogerij III. filio vniuersi Siciliæ Regi ab Adriano IV. ex Polonie Duce in Regem sublimato, vt dicit Cranc. in *Fandalia lib. 8 cap. 2.* & de Iacobo Regio titulo priuato, & rursus restituito à Ioanne XII. referunt Bodinus de *Republia lib. 1. cap. 9.* Martha de *iurisd. dist. p. 1. cap. 16.* qui *dist. p. 1. cap. 11.* sub Verbo *Vmbria*, idem ait de Frederico ex illius filium familiam in Ducem Vrlum à Sixto. IV. euecto: de Polonorum Principe Miscelao Cronerus refert, quod it Lambertum Archiepiscopum Cracouensem ad Benedictum VII. Pontificem Romam misit, vt Regium Diademata sibi concederet, Regemque Polonorum se, & posteros suos esse iubere, quod etiam scribit Bazouus de *Romano Pontifice cap. 44.* imò vt notat Historia Concilij Trid. *lib. 5. pag. m. 318. Paul. IV.* Hiberniarum titulo Regni decorauit, & vt obferuat Henricus *annal. Ecclesie dist. tom. 3. anno 1254. num. 27.* Innocent. IV. præbuit Russorum Principi Regiam Dignitatem, sicut & Lithuano; & quod olim de Roberto Guiscard Normano à Nicolao II. anno 1060. Apulie, & Calabrie Duce constituto dicit relatus Martha *dist. cap. 16. num. 10.* & de Duce Ferrarie à Paulo II. creato refert Tiberius Decian. cum multis *conf. 19. volum. 3. num. 114.* ante cum Zepol. *conf. 17.* Cardinales *conf. 1.* & Ioannes Baptista de San Seuerino in *l. consilia papales Ced de summa Trinitate, & fide Catholica.*

Nec his omnibus obstant Ioachimus Elucen in *sylogis rerum quædam. an. thesi 8. in glosa, littera E.* Daniel Ottonius in *disputatione Iuridice politica, cap. 11.* Henricus Boccius *tract. de Regalibus cap. 1.* Iohannes Nodden in *translatione synopsis de Rom nobilitas cap. 2. num. 29.* quos Comitores potuit habere Ioannes Carazmoel *dist. suo Philip digni. 1. lib. 5. art. 7. conclusio 2.* qui loquens de Alphonso Rege iam dicto verbis sequentibus usus est: *Alphonsus, & reliqui Lusitanorum Reges, qui creati, & electi, confirmati à Pontifice sunt Reges Portugaleses, verum non temporaliter, sed spiritaliter;* eo quia authoritas Pontificis est (spiritalis), & que ad spirituale solummodo directè se potest extendere; & sic quod Reges Lusitanorum spiritualiter nihil aliud sit, quam participare grazias, indulgentias, iustitias, indulgentias, & reliquos fauores Ecclesiasticos, qui auctoritate Apostolica aliis, qua Regibus concedi possunt, negans etiam non esse libentem cuique Principi, Reges, aut supremos creare Principes, quia nemo potest alteri subditum eximere; & ob id non posse Regem Galles etiam Ducem de Letra ab obedientia, quam debet, & quam fideliter præstare Hispano Regi, dicens, vt nec Innocentius dictus supra, potuisset Alphonsum Lusitanie Ducem titulo Regio insignire, cum ipse Alphonsus esset infans subditi Monarchiæ Legionens. & quod neutri superius Innocent. *dist.* qua Romanie Rex etc. Quia respondetur ex latè adductis contra Carazmoel posse Pontificem titulo Regio condecorare Principes fauores Ecclesie benemeritos, vt iure, ratione, &

& exemplis abundè probatum est à num. 1. Nec inuait Caramuël. per relatos scriptores, Ioachim-Daniel, Bocceum & alios relatos cum sint heretici, ut dicit Diana dist. p. 6. vult. 5. in vers. p. 1. in fine, qui in Pontificiam auctoritatem hostes sunt iurati.

Imò cum placuerit etiam Christophoro Befoldo in *diserta Politeia Iuridica de Maestrate in genero cap. 3. num. 9.* qui dum esset adhuc hereticus, & postea felicitè conuenerit ex Lutheranismoad Ecclesiam dixerit, quod Papa habet potestatem indirectam in temporalibus; à fortiori debemus sine disputatione dicere posse, & Principes, Ecclesie benemeritis titulo Regio condecorare, quod fortius patet; quia Principes Catholici sunt defensores Ecclesie, & ad id constituti, & necessarii, ut dicit textus in *cap. Princip. 13. q. 1.* Quare optimè concluditur iam pro nobis adducti & Senaphimus Frey-tas dist. cap. 6. n. 33. lib. ex Imperio Iusto Asiaticis, concedens esse, ut ptemis promissis à supremo Ecclesie Principe condecorentur, &c.

QUESTIO X.

An electio Decurionum, & aliorum in Republica debeat fieri aliquo solemnitate? Et an si suspensa fuerit electio Officialium per controuersiam, & pendente lite annuclabatur, restituit post annum elapsam, nondum facta electione, possint facere eam de Officialibus anni, scilicet sequenti? Et an ab electione Decurionum aliorumque officialium in Republica appellationes, siue excusationes admittantur?

SVMMARIVM.

- 1 Populus siue Senatus antiquitus, qualiter conuocabatur, Campana, aut Buccina, & qualesolemnitate, n. 5.
- 2 Electio Decurionum facta sine solemnitate, est nulla.
- 3 Curia conuocatur apud nos, per iuratos: et, apparitores, nuncios, &c.
- 4 Concilium, conuocatione facta, procedit ad electionem Officialium in Republica.
- 6 Electio dinoscitur ad priuilegium, quoniam potestas fuit sine suspensa, n. 7. 8. 9. 10.
- 10 Officialis elapsio anno, restituitur ad interuallum, nisi non ad officium.
- 11 Depositarum & signatorem non eligunt, si restituerint electum per sententiam, n. 14. ubi quid ad beneficia & n. 15.
- 12 Eligere impeditur, lte; non ideo priuilegium restituitur, & de ratione, n. 13.
- 15 Officia in Republica ob litem solum sequistrari, & depositari tantum pro tempore litem.
- 16 Excusationes admittuntur ab electio Decurionum causa senectutis, infirmitatis, liberorum, vt num. 18. 19. & 20. & alij num. 1. & 21.
- 17 Decurionatus officium suis meritis plenum: Et quia fuerit etiam n. 23. 24. 25.
- 19 L. 1. 5. m. n. 1. in honoribus 8. ff. de Vacatione manentibus.
- 22 Parentes filios duodecim habentes, habent priuilegium, quia sic non tenent sui filios non habitantes.

regimini, quia sic non tenent sui filios non habitantes.

- 26 Decuriones populos vexabant.
- 27 Elektor eligens in Decurionem eum, qui habet excusationem, puniatur.
- 28 Decuriones huius temporis, qui dicuntur? & num excusantur?

Suppositis pro vera exornatione harum questionum, quæ hinc dixi sub hac Rubrica, in quæ 7. & in cap. fin. de Iudicio quæ 3. & 8. item & sub cap. quia propter 40. hoc tit. vbi de Conuocatione eligentium; respondeo ad primam partem cum Imperatoribus Ascad. & Honor. in l. nomenclatio-num 46. & in l. 2. cod. de Decurionibus lib. 10. ad electionem faciendam conuocandos esse solemniter Decuriones à Magistratibus; id est ut explicauit Accursius ad sonum tubæ, vel campanæ hoc more sui feculi; & quod apud nos receptum est in l. 1. tit. 18. p. 1. quod non multum distat à pæfatis Romanis apud quos per Buccinas Senatus, aut populus conuocabatur, Propertius l. 4. eleg. 1. ubi. Buccina rogoris præfata ad vna ha. Quæritur, postea per edictum, & illud interdum vna voce, interdum per perconem, aliquando tabella scripta, suspensa vel alia, ut scribit ex variis locis Doctores ad Tacitum l. 1. anno pag. 30. ad illud Ne edictum quidem; sicut quamvis ad ordinarias res, sufficit citatio confecta, verum ad electiones, & alias causas, quæ magis ponderis sunt, sit necessaria conuocatio; alias actum esse nullum, & factum esse ratione, Doctores per textum in l. aliam in 7. cod. de nom. & aliam in lib. 10. & in dist. 1. nomenclatio-num, per quam Bobadilla lib. 3. polit. cap. 7. n. 13. & 16. cum aliis D.D. Franc. de Amaya lib. 1. num. 5. cum obseruata non sit solemnitas, quæ in prædictis valibus requiritur obseruata in l. cum in 5. ff. Prætor ff. de transactio. & ob id, D.D. Franc. Salgad. de Regia priuileg. 3. & cap. 8. num. 19. dicit, ut si nullum facta sit electio, tanquam nulla, non indigeat appellationis remedio.

Vnde cum apud nos Curie cogantur per iuratos, apparitores, nuncios, vel prouocantur ad electionem receptum est, Auendan. in cap. 10. Prætor, lib. 11. Curia Pisana lib. 1. curia, cap. 7. & lib. 3. cap. 5. Bobadilla dist. lib. 3. cap. 10. n. 14. vti etiam adductum Pyrus, & Plazea in dist. 1. nomenclatio-num num. 1. & plures apud Hermosillam in l. 1. tit. 5. p. 5. glossa 2. num. 21. & longa consuetudo fit in electionibus custodienda Officialium, ut docent Accursius per textum ibi in l. super errandis l. ad de iure fisci, & in l. 1. ff. de Cod. de diversis officio, & in l. non tantum 11 in fine ff. de curia. verbi. Consuetudo, Hermosilla supra n. 21. Nauar. in dist. 1. super errandis 1 sequitur, ut conuocato proxi docet consilio ad nominationem, seu electionem officialium procedatur, eorum scilicet, quorum electio ad eos pertineat proxi apud antiquos fuit Magistratum municipium Duum-virozum, & Decurionum & familiarium, apud nos in populo, & villis Alcaides hermandades, & alia hermandades, Residores, Jurados, syndicos & otros Officiales de los Concejos. In ciuitatibus vero: quia Decurionatus Officia à Rege donantur, aut conceduntur se eligant Alcaldes de la hermandad, Procuradores de Cortes, & otros oficios semejantes, que pertenecen à la administracion publica, ut in l. 1. tit. 1. lib. 8. l. 1. tit. 2. lib. 7. recopilat. l. 4. & 5. tit. 7. lib. 6. recopilat. l. 1. 3. ff. de curia ff. quod cuiusque Prætoris. Audes in capitulo Prætor. cap. 17. Verbo Eligen. n. 1. & 21. Bobadilla dist. lib. 3.

lib. 3. polit. l. 8. & l. 9. & l. 10. dicitur Amaya in dist. l. nominationum n. 13. ¶ Vbi a. n. 10. addit ad solemnitatem requiri, ut fiat auctoritate publica Magistratus, cui competit tale ius, & quod conuocatio fiat in Curia, & quod electio fiat tempore consueto, multis comprobans, ut iurare poteris ex solemnibus, quæ in dicto cap. quia propter, adduci pro electione Canonica faciendi; notaturque ibi a. n. 14. quod Præsides ordinibus remittebant electionem suorum officiorum, & quem crearent Magistratum, aut Decurionem, iuxta l. 1. §. solus, 3. quando appellat.

6 Ad secundam quaestionis partem An si suspensa fuerit electio, &c. breuiter respondeo, ut debeat electio deuolui ad eos, qui prius elegerunt; eo quod electio, quæ non sortitur effectum consummatum, non tollit eligendi ius iterum eligendi; cap. si electio 26. cap. compromissarius 37. hoc in lib. 6. Oldradus conf. 57. de concessione probanda n. 1. cum multis Gonzalez in reg. 8. Cancellaria glossa 45. ex n. 6. Stephanus Gratianus de preiudicio forensium. 1. cap. 5. §. 1. monens iuridus omnino Videndus conf. 264. num. 29. vol. 2. Fontanel. tom. 1. de pactis sup. clausula 4. glossa 10. n. 49. ¶ Cum non possit dici electio, quæ non habuit effectum, quia illo remore, remouetur nomen, & species, ut dixerunt Baldus in l. alienationes §. famula erescenda, Gratianus super n. 3.

8 ¶ Tum quia cum primus actus non obtinuerit suum effectum iuxta intentionem agentis, debet iterum fieri, qui per saltem 33. ff. de iuror. l. de de 8. §. si ferus, l. si arbitri 10. in fine ff. qui satisdare coguntur. Tiraquellus librum 5. hoc sermo, l. inu. 1. n. 1. & 20. ff. de iur. 6. n. 6. post glossam Verbo Riterarij in cap. Daiberium 34. l. 9. 9.

9 Item in Iudice, qui licet nulliter declarauit, non tamen propere priuata facultate iterum iudicandi, ut tradunt Menochius de arbit. q. 67. n. 2. Pereyra de nominat. emptor. tom. 3. cap. 5. a. n. 8. Fontanelia super a. n. 8.

10 Et in terminis facit, nam quævis Officialis obtineat post annum elapsum, licet ad officia non restituatur, restituitur tamen ad interesse ex l. si usufructus in re trinitum 6. ff. de usufructu l. 1. §. 1. & sic ad nouum electionem celebrandam restitui videamus; debent inquam qui obtinuerunt gaudere subrogatione temporis præsentis in locum præteriti; argum. l. cessare. 15. ff. de publicanis. Accedimus in l. si ita stipulatus esum n. 2. §. 4. ff. de verb. obligariis. Franchis de i. 419. n. 4. D. Alaya in dist. l. nominationum; alia adducens dist. n. 36. dicens per sententiam in officio existentes remotos existeret, & sic non esse in statu de nouo eligendi, cum tempus expirauerit, in quo poterant manentes in officio eligere; argumento textus in l. epistola 52. §. fin. ff. de pactis l. imperator si de postulando cum adductis à Romano conf. 6. a. n. 60.

11 Et confirmatur, quia si contingat v. g. dubitari si annullata sit electio, an nihilominus debeat eligere, qui nulliter elegerunt; an verò depositarij, qui in sequestrum habuerunt officium, pendente lite, & docent Auerdum in capitibus Prator, dist. cap. 19. a. n. 2. vers. de nouo, Bobadilla dist. lib. 3. polit. cap. 8. n. 46. Cabed. de i. 34. v. 14. p. 2. Caldas de post. eligendi 3. p. cap. 5. n. 8. Fontanelia tom. 1. de pactis sup. clausula 4. glossa 10. p. 1. ex n. 41. Lofezus de iure p. iur. 1. p. cap. 34. n. 108. Amaya super n. 38. dicens sapienter in Granatensi Senatu vidisse pronunciatum in fauorem eorum, qui nulliter elegerant, cum non ex eo, quod nulliter fecerint perdidit ius eligendi; siquidem ad id iure proprio administrant, non alieno, ipse latet agi Amaya, & reci-

net a. n. 42. satisfaciens a. n. 48. consensu, quibus plures Doctores pro depositario, seu sequestro respondent: de quo magis ex proposito ago infra in cap. ex litteris de iure patronat.

Nec obstat dicere in proposito nostri dubij, 12 quod si transiit ab annis, iam non poterit ille, qui sententia obtinuit, restitutionem eligere; quia respondeo exclusum non esse; eo, quod tantum fuerit impeditus vi durante litigio, & ob id adhuc restitutus possit progredi ad nominationem, & electionem successoris, cum impedito non currat tempus per textum in lib. 1. §. fin. ff. de annali exceptis cum vulgatis; quæ adducit Barbosa in axiom. verb. tempus num. 116. & per alia multa, quæ de impedito adduxi in c. 2. §. 10. de preiud. præcipiū quia cum non sit electus successore, recte poterit, saltem quoad electionem officium exercere; sicut qui spectat successorem retinet officium, vsque ad aduentum eius ex l. i. §. fin. ff. de officio iur. cum notatis ibi à Bart. & alijs, Aules in cap. Prator c. 5. n. 6. Bobadilla l. 1. polit. c. 2. n. 13. Mastillus de Magistral. lib. 1. cap. 33. n. 77. Amaya in dist. l. nominationum cod. de Decurion. n. 57. ¶ Vbi dicit alius 13 qui absolutum, quod non esset in populo, qui posset eligere Officialis anni sequentis; siquidem per declarationem sententiæ primo nominari recte electi iudicantur; & qui in officio inter, in supposito de iure esse in eo, & consequenter, ut eligere non poterint, cum iam nullum eis habeant ex doctrina Cabedi dist. de i. 34. n. 5. p. 2.

Et licet de decursu, vi possit eligere ad beneficia, & officia, multi existimant ex regula cap. examinata, cap. fin. de Iudicio, & cap. ex litteris, cap. consultationibus de iure patronat. vbi vbius explanabo; adhuc, quia regulariter depositarius, & sequester sua possessione, possessorem non priuatur, ut docent plures apud Bobosam in cap. 1. de sequestro. post. num. 5. vbi Sahagun. num. 18. Menoch. de reuend. rem. 11. a. n. 86. Ludonic. de i. 9. num. 2. Gratianus tom. 1. de i. cap. 114. num. 12. Riccius collat. 164. p. 2. vbi notatur iure alieno, & non suo, iuxta Cabed. dist. de i. 34. n. 14. & concedatur sequestro vfus, dum lis pendet ad tempus, scilicet limitari, sequitur, ut debeat limitatum producere effectum, iuxta vulgarem regulam textus in l. in agris 21. ff. de acquir. rerum dominio, Gonzalez 10. proem. d. reg. 8. Cancell. 5. n. 59. & sic non posse depositarios eligere cum alias traherent, & viuparent officium proprietariorum; siquidem iam lite finita, sequestrum expirauerit, cum iuxta decretum Cancellarium, vsque ad illud tantum tempus deposita sine ea sacralia officia, argumento textus in l. in litterariis 53. vers. sed cum restituta ff. de obligation. & alium dist. l. epistola 52. §. fin. ff. de pactis; quia lapsus temporis excludit à beneficio, quod ad tempus fuit concessum; argumento textus in l. imperator ff. de postulando Rem. Cemb. n. 4. & traditis à Costa de reuend. cap. 9. col. 17. cum Beltramio ad Ludouic. de i. 9. & Riccio ref. 415. in fine, Bobadilla lib. 3. cap. 8. n. 17. D. Amaya in dist. l. nominationum a. n. 45. dicens tunc iam celebrandam esse electionem ab his, qui prius eam fecerunt. ¶ Cum pendente lite, non videatur possessionem perdidisse, quoad hanc causam, ex clausula (nempte) præservationis, qua vti solent Cancellarij, ut sequester officia sine præiudicio electorum; quod secus erit in vero possessore, à quo distat sequester: sic intelligendus Bald. in dist. l. alienationes §. famula erescenda, explicat cum infamis

uitis idem Amaya ex num. 48. & a num. 51. & 54. que de sequit: o ad ius patronatus comminiscuntur Doctores per text. in *dist. cap. ex iusticia. dist. cap. consuetudo* de *due patronat.* quo pacto de vero possidente intelligit Amaya a num. 19. textum in *dist. cap. fin. de iudic.* De cuius intellectu dixi late in eodem textu.

- 16 Ad tertiam questionis partem, an appellationes, siue excusationes admittantur ab electione Decurionum, aliorumve officiorum Reipublice: & quatenus spectat ad appellationem responderis per dicta infra in *dist. cap. fin. de iudic. q. fin. vers. ad fin. idem*: Quatenus ad aliam partem de se excusando electus, breuiter respondeo, quod etsi multa privilegia concederentur Decurionibus, vt in multis lvi in antiquis, & scriptis conspiciuntur, & commemorantur à Pancioli. de *Marisbrachio municipalibus*, cap. 6. Forneio lib. 1. c. 12. Gothofred. in *Pub. edict. de Decurion.* l. 10. Pater Bulger. l. 6. *semper* car. & honorat. & Dignitates Decuriones dicantur habere, l. 1. & l. 1. d. it. tu. & l. 2. §. fin. *idem*, cum additis à Bobadilla d. it. l. 1. pol. cap. 8. n. 19. Azcedo in *Curia Pisan. lib. 3. c. 1. post placam* in l. 1. d. it. tu. *ead. de Decurion.* in cuius Rubrica notat D. Amaya. 14. ¶ sed quis id officium Decurionum, fuit etiam oneribus plenum, vt Albo Decurionum non nisi initio adscriberetur, vt constat ex Synefio c. 93. quia vt notat Cassiodor lib. 9. epist. 2. *Quidquid in hacoria causa delebat* ut ad inuicem potius videatur esse periculum ad subeundum munus hoc solent cogi, cum se occultare, *Lex omnibus* 31. d. it. *ead. de Decurion.* & extraherentur, etiam si privilegio doctus Augusti sese defenderent, l. curat. 39. *dist. it. & persequere* cogebantur in eo munere semper, & ita erant Curie adscripti, sic vt eam desistere nequiverit, *l. omnes* 10. l. fin. §. d. it. tantum, vt si aliquis qualibet Eade Curie sese subtraheret, bonis periretur, l. *quoniam* 51. *dist. it.* ideo plures excusationes attento eorum nimio labore in luce fuerunt propositæ, quibus qui eligebatur liberari posset à nominatione.

- 18 Et harum vna est si electus habuerit septuagesimum ætatis annum, vel quinquaginta annis maiore fuerit, l. fin. *ead. qui atate*, vel *profecti se excus.* quia is senex dicitur, vt scribunt Menoch. de *arbitr. in casu* 59. Gratianus d. *script. forens. sum. 2. cap. 328.* D. Amaya in *dist. l. 2. & l. 36. a. n. 55.* Vbi de honoribus senibus debitis tradit etiam ex antiquitate, vbi c. 58. quod senectus præbet iustam causam resignandi Episcopatum ex cap. 1. cap. *nisi cum pridem. vers. alia via* de *renunciante*, vbi scripti, & de aliis in cap. *quoniam frequenter*, *ut l. ite non concessi.* de quo, & de aliis videndi Gratianus *sup. ex n. 2.* Notat. in l. fin. *ead. de Tyrannib. lib. 10. ex n. 3.* Zenech *sum alio in collect. 9. ad decretum n. 5.* Cabedus *dist. 84. & alij.*

- 19 Nec obstat textus in l. 2. §. *numerus*, & in l. in *honoribus* §. *ff. de vocat. muner.* Vbi septuaginta anni non tribuunt vacationem à muneribus delatis, quia respondet cum Cuiacio lib. 1. *resp. pap. in dist. l. 8.* & Amaya in *dist. l. nominationem à num.* 59. Septuaginta annorum numerum excusare à muneribus personalibus, vt in dictis lumbis, l. *manifesti infra qui atate*; sed si iam electi sint, & tales honores habent annexa aliqui munera, quæ ea necessarii sequuntur, non ideo excusationem habere dicunt, veluti si aliquis Decurio creatus sit, & deinde Septuagenarius, *Dui-vir* creatus, iuxta l. *honores* 7. §. *in qui ff. de Decurion.* non

habebit excusationem; eo quod *Duum-viratus* coheret muneri Decurionum, sicut etiam non potest Decurio, quatenus senior iam esset se excusare ab aliis muneribus, quæ honoribus adherent, veluti additione muneris, l. *irrescissam dist. it. ead. de Decurion.* *legatusve, vel sacerdosve*, *dist. l. honoribus*, l. 1. *ead. de pers. et. uerf. ff.* quæ Dignitas Patrimonij erogationem continebat, vt testatur Pancioli. in *not. Imper. Orient.* cap. 105. quemadmodum non excusabitur, si superueniat grauis ætas ei, qui munus iam suscepit: sequitur dict. Amaya recte loquens *supra. num. 60. & a num. 61. & 63.* vbi ex l. 1. *eadem*, *et ita ut ead. lib. 10. de her. qui sponte publi. l. non distinguemus* 32. §. *Sacerdos ff. de arbitris* ait annosum, id est habentem 55. annos non se excusare, etsi senex dicatur, quando excusare se nolit, sed sponte Decurionatum suscepit. Quæ omnia magis explicare poteris, si recurras ad infra dicta in cap. 1. de *atate & qual. ord. quæst. 2. vers. ad secundam*. vbi expendo qualiter iofans possit habere Decurionatum? Et de atate ad illum requiritur.

Item excusantur à Decurionatu qui morbo sunt affecti, & afflicti, vt *tuus ut. ead. qui morbo lib. 10.* veluti si vtroque oculo careat, l. 1. *lib. 10. l. infamia* 8. l. 1. *a numeris* 13. *ead. de Decurion.* ¶ Item muti, & surdi, & perpetuo morbo laborantes, qui podagra alligant, & inane rebus suis interesse nequeat: l. *qui morbo* Bobadilla d. it. l. 1. pol. cap. 21. n. 34. Anton. Faber in *Papin. an ut. 24. prin. cap. 1. d. it. 4. §. de excus. ab vltim. testam.* Cabedus *dist. 84. num. 35.* Mastrillus lib. 1. de *Magistr.* c. 30. num. 93. & lib. 2. cap. 10. Gimba. *cap. 8. num. 13.* & alij.

Item excusabitur Pater liberorum 11. l. *si quis Decurio* 24. *ead. de decurion.* Vt introductum fuit ex l. *Italia. & Papa.* quæ matrimoniorum frequentationi, & liberorum procreationi præmit, & pænis precoridit: de quo leges qualiter intelligantur D.D. Francisc. de Amaya in *dist. lib. 2. & 36. d. n. 65.* ad 68. ex multis colligit etiam pertraxit, quæ habent illi parentes respectu aliorum tunc filios non habentium: Qui & n. 69. recenset casus, in quibus se excusantes non admittuntur, veluti si aliquis se excusaret, quod literas nesciret, l. *experies* 6. d. 11. *ead. de Decurion.* quia in decurionatu magis spectantur sunt olim facultates, quàm scientia literarum, cum ad munera potiores, & locupletiores electi sunt; & quia non tam vices, quàm vices attendenderent per l. *ad subeunda* 45. *ead. de Decurion.* l. *honores* 14. in *prin. ff. de muner. & honor.* l. *honores* 7. in *prin. dist. it. de Decurion.* Addit etiam num. 70. quod infamis non potest esse Decurio: & de vnoque casu, alia plura tradit cum Bobadilla, Auiles, Cabedo Gothofredo, Valenzuela, Plarea, Fabeo, Ofumaldo, & aliis.

Desiderabis scire quæ, & qualia fuerint onera grauius Decurionatus, vt sic legitima sit excusatio ab onere, quod alias ex Decurione ut stat in habitibus eam dignitatem. Ad quod breuiter respondendo onera Decurionum fuisse tractare omnia Cuiacis munera, pecuniarum publicam exigere, & de ea rationes reddere, annonam curare, opera publica mun. locare, omneque in vniuersum, quod Civitatis administrationem respiceret peragere. l. 2. §. *1. decuriones*, §. *ff. de administr. rerum ad Cuiac.* l. *liberis* 17. §. *expendi* 7. l. *non dubito* 8. §. *ad municipal.* Panzirola de *Magistr.* cap. 4. Bullengar. *dist. lib. 7. temer.* cap. 5. Brlon, & alij, quos sequitur Amaya in *dist. Rub. de Decurion.* num. 17. Vbi

num. 18. quod plerumque pertinebat ad eorum curiam, Ludi Circenses l. Circensium 20. cod. de Decurion. l. 1. cod. de spectaculis, cursus publici exhibitio; l. publicis 14. cod. de cursu publico, quod laboriosum, & sumptibus plenum, cum equos publicos alere, & curare, pabula conferre, stabulaculæ attendere, reficere, extruere, ipsosque equos emere tenerentur, ut patet ex l. 2. l. in omnibus, l. compertum 9. cod. de cursu publico cum aliis.

- 24 Imò tantis incommodis, damnis, & oneribus erant Decuriones obnoxii, ut pæne loco Christiani ab impiis Principibus, curis fuerint additi, ut testatur Cassiodorus libro 2. *Histor. tripart. cap. 9. & libro 6. cap. 7.* Bionius libro 4. *antiquit. cap. 13.* Gothofredus in l. ne quis 38. cod. de Decurion. dum prohibet ipsa lex, ne pæne causa fiant Decuriones; & in tantum etiam onerabantur, ut qui sine prole decederet, quartam partem bonorum Curæ derelinqueret, ex l. 1. & 100. *inst. de, quando, & quibus quarta pars*: Quam ob causam multi Curis se subtrahebant varios quærentes modos refugendi patrias deferrebat, ut in l. in omnibus 31. & 41. l. omnes 50. *dist. 1. inst. de, quando, & quibus*. ut eleganter demonstrant verba novellæ Maioriani Decurialibus, ibi: *Curiales nemo esse Republicæ, ac viscera Civitatum nullus ignorat, quarum eorum velis appellatus antiquitas, minorem Senatum tunc redegit antiquitas Iudicum exallorum plenitudo venalitas, ut multi patrias deferentes natalium splendore neglectæ, oculis latebras, & habitaculum elegere turis alieni: itaque fallum est, ut vobis ordines deberent.*

- Et mirandum maxime quòd multis nuptiis ablinebant, ne liberos Curæ obnoxios relinquerent, ut legitur apud Iustinianum *inst. 18. aut. de Decurion. in princip. §. 1.* ex quibus interdum se excusabant, ut dictum est, ætate, l. 3. l. 10. & 13. vel imperitia literarum, l. 6. vel amissione oculorum, l. 8. aut alio morbo, l. 13. aut causa Republicæ, aut militiæ, l. 16. 17. & 27. aut imperpetua superpœnitia rescipere Principis, l. 19. & 37. aut Domus Augustæ, l. 39. aut filiorum numero, l. si quis 24. cod. de Decurion. aut in Domum potens sese recipiebant, l. 50. cod. *theod. eodem*; & ita fugebant Curias, ut manum iniectione ad eas revocarentur, l. generalis 54. ibi Donel. lib. 2. *comment. cap. 21.* D. Amaya in *Robrica cod. de Decurion.* vbi num. 21. tradit alia vitanda. † Et num. 11. cum Cujacio ibi, & lib. 9. *questiun. Papin. in l. 3. §. fin. ff. de peculio*, ac ut quemadmodum Decuriones vexarentur, ipsi etiam vexarent populos exactionibus, & aliis modis, ita ut pœnes populum fuerint; quemadmodum deplorat Salustius libro 5. de vero Dei iudicio: & ob eam causam abrogata esse omnes Curias Leonis *constit. 46. & 47.* indeque in Basilicorum libris hunc titulum non inveniri.

- 27 Quare optime Donellus libro 26. *comment. cap. 3.* vbi Ofsvald. *littera E.* Cabed. *dist. decisio 64. numero 27. & 34.* Aulies in *cap. Prætor. verb. alium numero 10.* quem corrupte allegat Fontanella de *palii rurs. clausula 4. glissa 10. numero 128.* Pichardus in *Robrica de pan. ceteris litigens, a numero 4. & in §. hæc autem omnia eodem*, & alij per textum in l. unica cod. de *sumptuum recuper. l. 1. §. qui ex Femofin. de Offic. & facris Ecclæs. Temil.*

enfatino ff. de vacatione muner. l. cum quem 79. ff. de iurifur. l. 4. cod. de fructibus, & litium expensis, docent quod si nominator, seu elector indebitè in Decurionem aliquem nominaverit, qui excusationem haberet, & ab iniusta electione appellaverit, in omnes lios sumptus veniret condemnandus, ne dolus, & malitia sua impunita remaneret.

Breviter notabis pro complemento, quod in 28 locum dictorum Decurionum, & Curiarum succellit apud nos in quolibet populo oeco regentium, qui in oestro idiomate dicuntur *Regidores*, *veinto* 7 *quarros*, *jurados*, qui representant totum populum, seu Civitatem; ita ut quidquid ab illis sit factum, à toto populo factum videatur; qui etiam cum in populo coconstituuntur, à Principe creantur, vel honoris, vel beneficij, vel venditionis causa l. 1. & 100. *inst. de, si lib. 7. recopilas.* imò & illa iam coacta officia per renunciationem eorum qui ea obtinuerunt apud Principem factam aliis concedantur, plerumque pretio interveniente, *inst. 4. libro 7. recopilas.* de quo conqueritur Tellus Fernandez in libro 26. *Tamra a numero 9.* varia incommoda nanas inde provenientia; que quidem officia in aliis populis annuatim eliguntur, ut dixi in *dist. cap. fin. de iudicis quæstione 3. & 8.* sed quia isti multa privilegia honoris habent, parumque onere, ut recentent Coccius lib. 5. *institum. cap. 24.* credo non sic excusari, ut Decuriones antiqui; & paret in familiaribus sancti officij, quorum excusationem non adquiremus ab his officiis & aliis honoris.

QVÆSTIO XI.

An Decuriones populorum possint iteram eligere eosdem officiales, qui in eodem fuerunt? Et an anno finito possit aliqui denovo vocari, vel compelli seruire in eodem officio iurisdictionis? Et an scire possit aliqua iusta causa, quare in annum continuatur unus persona electio? Et an Plebei possint eligi ad officia nobilium? Vbi qua vocatio vulgo Hueco admittatur, & olim contineretur?

SYMMARIVM.

- 1 Officialis nullus de Republica relictur, possit continuere officium suum *num. 2. l. ult. inst. de, si lib. 3. & 2. num. 3.*
- 2 Magistratum neque officium continuare; aliter aduersus arbitrio *num. 4. & 5.*
- 3 Officialis non habentes iurisdictionem, possunt in officio continuare.
- 4 Fily Officialium nequeunt officia iurisdictionalia Patri continuare, nec Patres officia filiarum hic & numero 7. & numero 10. vbi intelligitur de filio in potestate constituto.
- 5 Officiales Republicæ debent mutari, ne velint in Tyrannidem exeat vocando subditos, & alius negetur premium honoris.

- 11 *Fractes non expelluntur à Continuatiōe officiorum Reipublicæ; nisi bona indivisa habeant.* n. 13.
- 12 *Munerum Civilium concessio fit singulari personæ separatim.* n. 16. 17. & 18.
- 14 *Officium probatissimum poterit assignari ad alios annos.* & n. 19.
- 15 *Officiorum Reipublicæ iterum fit aliquoties voluntarie.* n. 16. 17. & 18.
- 16 *L. sponte 17. ff. de muneribus.*
- 17 *Sacerdotes cur continuant in officio? Et de quibus intelligatur?* n. 18.
- 18 *Sacerdotum vocatur munus patrimoniale. Et quare.*
- 19 *Nobiles vulgè hydalgi vacationem præstant ab officio Iurisdictionis, si sint eiusdem famulæ. Et quare?* n. 20.
- 21 *Officij Iurisdictionis fit sequendum in Plebeia pro anno, in qua datur vacatio fidelis.* num. 22. & 23. ubi de praxi Cancellarium.
- 22 *Decurionatus officia quæunt continuari in Reipublica per eandem personam.* n. 29.
- 24 *Index ordinarius loci vulgè Alcade ordinario, reeligitur nequè anno, aut biennio transacto.*
- 25 *Legatus, ut reeligatur, debet esse transactum biennium.*
- 26 *Vacatio à muneribus publicis aliam etiam quinquennalis, seu triennalis, numero 27. & 28.*
- 27 *Prescriptio quinquennalis vocatur, quæ datur ad recuperandum honorem.*
- 28 *Civis duarum Civitatum, aut oppidorum, quæ sine vacatione temporis esse Iudex anno uno in una civitate, & anno proximo sequenti in alia.*
- 29 *Continuatio officiorum Reipublicæ permittitur etiam aliquoties aliam in praxi a gratiarum actione.*
- 30 *Magistratus delinquens diversis penis affligitur.*
- 31 *Officia duo modis redditum possunt ab uno exerceri simul.*
- 32 *Inhabiles, & viles, habent penuria humanæ, possunt eligi ad officia publica.*

1 **A**D primam quæstionis partem, & videretur affirmandum per verba *Novella 15. de de-fensoribus Civitatum*, ubi Iustinianus in verbis ibi, *Nisi cum Civitate retulente nullo eligatur annus*; ex quibus relati à Bobadilla lib. 3. in pol. cap. 8. num. 60. & 61. *Gratian. discept. forens. cap. 184. à num. 16. Azaved. in l. 4. tit. 5. lib. 5. recapit. Vincent. de Anna, allegatiōe 15. Paschalius de viribus Patriæ poss. pagina 4. cap. 10. num. 6.* docent officalem nullo de Civitate retulente, posse continuare officium suum; quia licet dicatur fieri ab omnibus, quod fit à maiori parte; ex *l. quod maior ff. ad municip. hoc procedit, quoniam statutum, vel decretum Civitatis est secundum legem. †* Sed quando est contra legem, tunc est necessarium, ut omnium consensus concurret sine aliqua contradictione; ita ut si vniustantum de Civitate contradicat; licet omnes alij consentiant, non possit fieri continuatio officij.

3 **S**ed reuera in officiis Magistratus, Duum-viratus, aut aliis Iurisdictionalibus non admittendum, existimo dicendum; quia in istis labore admodum

honoris ambitio cum teste D. Ambrosio lib. 4. in *Lucam*, ad illud: *Et eduxit illum Diabolus*, hoc ipso perniciōsior est ambitio, quod blanda quædam est Confilia tricola Dignitatum, & sæpè quos vitia nulla defleunt, quos nulla potuit movere luxuria, nulla auaricia subvertere facit ambitio criminofos. Sunt enim plures (ut ait Lactantius l. 8. in *principio*) qui ardore studendi, & potentie cupidine inflammant omne studium suum ad humiles capefcentes consulunt; eo quod ea cupido cunctis affectibus flagrantior sit, ut Tacitus dixit lib. 5. *annalium*.

Et confirmatur per *leg. 1. in fine, tit. 13. lib. 4. recapit.* ubi ex indulgentia particulari Principis permittitur in officialibus fraternitatis vulgè *Alcal-des de la Hermandad*, ut possint iterum eligi sic ex verbis hic *queremus, y permittimos, que pasado el dugo año de sus Alcaydes, puedan otra vez, ser nombrados.* Et sic infert D. Francisco de Amaya in l. 3. *cod. de muner. & honorib. lib. 10. num. 22.* per casum dicte Legis Regie specialem, & exceptum firmam regulam in contrarium, nempe ut in aliis officialibus id non permittatur; imò prohibetur; siquidem cautum sæpè reperitur in pluribus Regis Diplomatibus, ut minime semel officialis effectus, iterum eligatur, nisi transacto illo tempore, constituto in dictis diplomatibus, quod aliquoties est duorum, aliquoties trium annorum. Alia expendit Amaya num. 23. 24. & 25. pro intellectu dicte leg. 1. contra alium intellectum Azavedi: & facit pro hac sententia *l. 12. tit. 5. lib. 3. recapit.* ubi disponitur, ut omnes Iudices antequam præstent Syndicatum, non possint ad alia officia assumi, cum tamen dicti Iudices fraternitatis iterum possint.

Tamen quia solent Doctores promiscuè loqui de omnibus officiis, etiam æconomi, siue Syndici, & aliorum non habentium Iurisdictionem, primam tenentes sententiam, alij secundam, dico pro secunda sententia esse respondendum; quatenus ad Iudices, siue Magistratus spectat publicum officium exercentes autoritate, & utilitate, ut est Decurionatus; non sic de munere publico, autoritate tantum, non utilitate, quale est tutela, & Cura; quia quæ tutor est, non excusatur à tutela, nisi propter tria onera tutelatum, & alias causas, de quibus in *titulo ff. de excusat. tutor. & inst. l. 1. æquè, l. munerum lib. 5. §. 1. ff. de muneribus*, Antonius Faber in *Iurisdic. titulo 24. princip. 1. tit. 2. de excusat. tutor. pagina 1078.* Donellus libro 3. *comment. cap. 9. & 16.* Osuvald. *littera A. Cujacius in l. 2. ad finem de excusat. tutorum*; Sic in officiis æconomi, Syndici, aut Procuratoris Generalis, Amaya ubi supra in *dicta l. 3. sub numero 21.* ex sententia Bobadille; quia isti vocantur Reipublicæ defensores.

Ad secundam quæstionis partem ex dictis respondendum est in officiis Iurisdictionis non esse permittendam continuationem illius, qui manus finivit, nec ad illam compellendum; imò nec respectu filiorum eius, quos habet in potestate, & è contra, & patet prima pars ex *l. honor. 14. §. gerendorum, ff. de muneribus, & honoribus, dicta l. Duum 12. ff. ad municip. l. legato 12. ff. de vacat. muner. l. filio ff. delegat. l. nemo 5. cum sequenti cod. de officioribus l. unica ad leg. Julianam de ambitu, l. 2. & 3. cod. de munerib. & honorib. lib. 10. l. neminem 4. cod. de suscept. doli.*

dist. lib. 1. nulli 10. dist. lib. 10. de numerariis, docent Cujacius *lib. 1. quation. Pauli in dist. 1. Dicitur*, Tyraquel. *in l. si inquam in prefat. num. 23. Gratian. tom. 1. differt. forens. cap. 184. per totam*. Mastrillus plures adducens *lib. 1. de Magist. cap. 23. & in prædictis locis* & iuribus alij Doctores ordinarij; & *in l. locat. c. 3. & repetitores ff. de publican.*

7 Secunda pars de filio respectu Patris, vel de contra probant Tyraquel. *supra* Palschalius de viribus parva potest in promissa, Cujacius *in l. quod dicitur 130. ff. de verb. obligat. sub lib. 5. quæstion. Paul. D. nellus in l. stipulatio ista 49. §. alteri n. 26. eodem tit. Pichardus in §. 3. inf. de iurib. lib. 1. & alij, & D. Franc. de Amaya in *dist. 1. 2. c. 1. cod. de muner. num. 2.* per eam rationem; quia Pater, & filius pro vna persona reputantur *ex l. fin. cod. de impuberib. l. cum sumus 22. cod. de agricolis l. 10. & vna vox §. si vero inf. de iurib. lib. 1.* non oportet, quod in vna Domo hæc continuatio honorum fiat; & quia vt ait Tertullian. *de habu. mulieb. ad fin. Concupiscentia apud animam ambiret* asciscit ad gloria vocantur. Item continuatio inter illas sic coniunctas personas, vel de eadem vna persona ad seipsam parit incontinentia graua, ex nempe, quæ verbis distinctis explicat textus *in dist. 1. neminem cod. de susceptor.**

8 Debent ergo mutari, ne veluti in tyrannidem exiret auctaque, firmataque diuinitate temporis potestas, quo publica libertas minueretur; item etiam; quia iniuria afficerentur ceteri ciues, si vnus tantum ad regimen sufficiens videretur in tota Ciuitate, & essetque iniustum, vt premio, & honores perpetuo durarent in vno, nam ad virtutem minimè accederetur, cum virtus marcescat, honoribus sublaris, & premia: *Quæ enim (ait Cassiodorus) virtutem amplectitur ipsam premia si rellat?* Et diuina potestas vnus infollet, & multorum profectus deperirent; consecratur quæ erant Mastrillus *dist. lib. 1. cap. 23. de Magist. ex num. 4. Gratianus dist. cap. 184. v. num. 1. Palschalius de viribus parua potest. 4. p. 10. n. 2.*

10 Quare si Pater v. g. Duum-vitarum functus sit, sequenti anno, filius non eligetur, nec è contra Pater, finito anno filij; quod dicit accipiendum de filio in potestate. D. Franc. de Amaya in *dist. 1. 2. c. 3. cod. de muner. sub num. 2.* cum Accursio, & Phreæ ibi, & Cujacio *ibi supra*; quæ ita indicare videtur *l. 1. ibi*, in eadem Domo; & quia, vt ait Consiliarius *in l. pronuntiatio 195. §. familia, vers. Pater autem ff. de verb. significat. §. sui inf. de hered. qualis ibi*: Quia Domestici heredes sunt, Domum vocant Consulti, & DD. plures personas vnus Patris Familias potestati subiectas, & probant textus *in l. 1. c. 3. cod. de filijs fam. l. 10. & faciunt quæ notant Cujacius in l. 1. vers. nunc transsumus ff. de excusat. inter. Tyraquel. in dist. 1. si inquam in pref. n. 22. & Gothofred. in l. 4. §. fin. ff. de nectat. rui.*

11 Vnde dubium potest esse an hæc officia inter fratres continuari possint? in quo articulo responderi potest ipsum, quod inter Patrem, & filium in portis potestate durantes; quia vt constat ex verbis *dist. 1. c. 3. cod. de munerib. & honorib. lib. 10. ibi: Instruenda temporum; quæ in vnus persona locum habent; fratribus minimè prodigisse frequenter constitutione est* (licet communia possideant bona.) Verum si rectè animaduertas contrarium probant releta verba; cum isti fratres haberent indimisa bona; non inde sequi quod munera ciuilia debeant *Permosa de Offic. & sacris Ecclæs. Tom. 1.*

esse diuisa inter fratres *ex l. licet 7. cod. de Decurion. lib. 10. in verbis*, ibi: Licet indimisa bona fratres habeant nobislemus singulis suo nomine (Ciuilibus tenentur muneribus, non enim efficeret possunt sua conuentione, vt quis immunitatem habeat, l. ergone 4. cum sequens ad municip. & cum Bart. & alij, Platea in *dist. 1. 3. §. ex ea ratione*, nam causa Ciuilium munerum singulas personas respicit separatim, vt quilibet suo nomine teneatur; & sic in Ciuilibus muneribus communionem non dari, cum sit persona vnus fratris à persona alterius diuersa, & inde debeat quoque esse causa munerum diuersa quam non potuit continere bonorum indiuisio, quæ nihil habet commune cum ipsis muneribus, vt rectè probat Iurif. consiliarius *in l. cum duobus 12. §. si fratres 6. alij l. 53. §. pro facio*, vbi si fratres hereditatem potestatem inter se non diuiserint, sed retinuerint, hac mente, vt damnum, & emolumentum in commune sentirent, inter eos non communicari quidquid aliunde fuerit questum; quemadmodum, quod quis eorum amiserit ex bonis proprijs communis hereditati non repetat, l. ex parte 39. §. filius ff. famul. ariscanda rectè, & ex ordine alia cumulat, & satisfaciens contrariis, D. Franc. de Amaya in *dist. 1. 2. c. 3. cod. de muner. n. 26. ad 30. legendus*: Vbi de nonnullis casibus, non multum ad propolium, de quo agimus concernentibus.

Ad tertiam quæstionis partem, an causa iusta subesse possit, vt in eadem persona officium conuenerit? Et respondeo accidere posse, vel ex causa necessaria, vel voluntaria, & ex necessaria; veluti si idonei non reperiantur ad officia exercenda *ex l. 2. in fine, cod. qui astate, l. vi gradum 11. §. quæritas, dist. 1. honor 14. §. fin. ff. de munerib. & honorib. vbi ordinarij, Bartol. Platea, & Cuiacius in dist. 1. 2. c. 3. cod. de muner. Gratianus differt. forens. dist. cap. 184. num. 44. & 49. & faciunt quæ dixi in not. a Rob. 22. Et confirmatur; quia si magna esset officij tenuitas, dicta in contrarium non debent attendi ex traditis à Natta *cons. 18. num. 4. lib. 1. Amaya in dist. 1. 2. c. 3. num. 17.* ad id expendens textum *in l. 1. §. libertinus ff. de excep. iur. vbi tutores ingenui, non nisi ingenui; pupillis dantur, & Libertini non nisi libertini*; sic cum Antonio Fabro in *iurisp. gentia tit. 24. princip. 1. illar. §. i. ait* propter penuriam libertinorum possunt dari ingenui, vt eam legis argumentum tenuit Gothofred. *in dist. §. libertinus*, ali-quæ dico num. fin.*

Et ob id inquam fillit regula superius adducta in Officiali probatissimo magnæ scientiæ, prudentiæ, siue iudicij, vel cuius industriæ populo esset maxime necessaria, seu qui de Republica beneemerit esset, l. licet 11. cod. de affigendis, vbi quævis *in l. nemo, c. insensu 21. prohibetur*, ne quis idem officium repetat in *dist. 1. 12. propter industriam*, & probitatem admittuntur, vt *in l. 4. cod. de princ. apensib. in reb. lib. 10. ibi: Et agendum in rebus Principibus Domestici suis altibus habere liceat eis; quorum fidem, industriamque probatam sibi existimant, est sapo fuerint eodem officio ante perfuncti*. Non inquam insolens est ob eam rationem rectè à iuris regulis, *ad Bassat 32: ff. de penus*: in terminis docent Marius Muræ *10 consuet. Pavermit. cap. 68. num. 10. Amaya in dist. 1. 2. c. 3. cod. de muner. num. 18.* comprobans sui Collegij Conchen. apud Salmanninos ibi *num. 19. & de alio eiusdem Collegij ibi n. 13. & fuxit novell. 15. de defensorib. Ciuitat. 2. §. fin. & quæ tradidit Gratian.*

dist. cap. 184. à num. 18. & 31. cum aliis, & comprobatur Amaya ex verbis Calliodori lib. 1. ep. 13. ibi: Habetur nudus noster, & ibi: Hunc ergo P. C. sui meritis absensque relucens fatur videri exceptis; debita enim bona gerentibus, ut eos laudis vestra consuevit assensu.

- Voluntate vero officiorum iteratio fiet; quando v.g. dignus de nouo vniuerum modo dicto à n. 1. ille, qui iam functus erat officio, vel ille, qui cum posset vii p̄scriptioe quinquennalis, vt desineret in officio exercere ipse sponte renunciat beneficiū sibi competens per textum in l. *Diuu* 18. ff. ad municipalem, dum inquit *Diuu* Severum respicijū interualla temporum in continuandis honoribus iuxta; non statim volentibus concessa; dum modo non continent eundem honorem; quia tunc necessarium est, vt aliquod intervallum interueniat. † Idemque probatur in l. *serre* 17. ff. de numeris, vbi sponte honorem repetit, qui antea gesserat quod accipiendum: Sic docet D. Franc. Amaya in d. l. 1. 2. & 3. cod. de numeris num. 9. si talis administratio est cum sumptu; quia tunc continuare volens non repellitur iuxta d. l. *honor* 14. §. *nonnulli* ff. de numeris l. *filio* 6. ff. de legationibus, secus si sine sumptu sit: nam tunc, etsi velit non admitteretur, cum tunc incidere in l. *in liam* ambigit, vt docent Accurs. in d. l. 1. 2. & 3. glossa 1. Platea n. 1. Paschalius de patria post. d. l. 1. 2. cap. 10. num. 1. Amaya supra, † qui cum aliis n. 10. addit non sine ratione Iulioconsultum in d. l. *serre* post. exemplum in Sacerdotio prouincis, quod iterare non prohibetur: eo quod eiusmodi Sacerdotes semper erogabant in ludis edendis in honorem Deorum; & expensa hæc ad eorum curam spectabat per l. *qui ad Sacerdotium* 75. l. *Africani* 145. l. *excepit* 176. cod. Theod. de Decurion. qui debebant Syriarcha, Alytarcha, Lyciarcha, ad eum Sacerdotes Syrix, Alyx, Lyciz, l. 1. cod. Theod. de pradi. Senator. l. *fin*, cod. Theod. de expens. Luder. l. *unica* cod. de officio Camion Oriental. quæ est optima Lex, & eam rectè explicat Cuiacius lib. 18. obseruat. cap. 13. & in l. 6. de expens. tutor † Et facit Lex nec Apostolicae ed. de numeris vbi Sacerdotium vpeatur in minus rationabile; quia cum erogatione, & sumptu consistebat: & videndi sunt Tertulian. de spectaculis cap. 11. num. 111. Symmach. lib. 4. cap. 66. & lib. 10. ep. 54. Pamel. & Zerda ad Tertullian. dicto loco, Buleng. lib. 9. de imperio Rem. cap. 69. Petrus Faber lib. 5. famofissimum cap. 1. ad firm. cap. 17. Gorofred. in l. in honoribus cod. de vacat. muner. lare. in notis ad Symmach. dict. ep. 61. Panzirola in notis versif. que Imperij Orient. cap. 105. & lib. 2. var. cap. 258. in fine.

- Ad quartam questionis partem, an Plebei possint eligi ad officia nobilium? In quo dubio cum distinctione respondeo, quod in locis, vbi prædicatur dimissio officiorum inter plebeios, & fideles, vulgò *Los hydalgo*: tunc si contingat v. g. vt non adsit in aliquo oppido, nisi tantum vnus fidelis ipse nequeat semel officium annale exercitum continuare pro anno secundo, nec ipidem seipse habeat filium; in eo adsint plures fideles eiusdem familie nisi deui terminus vacuus, saltem vnus anni, in quo officium sequestratur pro illo anno in aliquo Plebeio benemerito in Republica: quo anno transacto, tunc possit Pater siue filius, aut alius ex cognatis eligi † alius inquam si inter tales personas netu coniunctus daretur ambicio, & tales rixas Plebeis pararent, vt nunquam populus

gauderet pace firma, & serena; extollit, & explicat, vt solet D. Franc. de Amaya referens praxim Cancellarium pro redimendis libris, & vacationibus, dicens ex continuatione horum officiorum inter prædictos nobiles eiusdem familie, reddi solere ipsos insolentes, cum semper Magistratum gerant, & in eorum familia persistat, & cum uoluntate ceteros oppidanos antistit suspicab; & cum faulta procedunt, eosque vilipendant; & inde rixæ, & lites plerumque nascuntur cum magno oppidorum incommodo; ita ille in d. l. 1. 2. & 3. cod. de numeris † alia addens num. 14. 15. & 16. existimans congruen admodum esse; imò & iudicasse oportere, vt in huiusmodi officiis iurisdictionalibus scilicet vt v. g. d. *Alealde* annis inter officia, & officia interponatur, siue in vna, siue in duabus personis; & quod sequestratur officium, donec intervallum anni elabatur, cum hac memento debeat esse annalia, iuxta que d. l. 1. 2. & 3. & in cap. fin. de iudiciis q. 3. & 8. & docent D. D. per l. 2. a num. 1. hic adducta, & in vers. ad terminum.

Verum Doctores solent hæc docere in praxi respectu officiorum, quæ sunt iurisdictionalia, vt dixi Magistratum scilicet, non inquam si sint Decuriones, aut similes; eo quod in eorum continuatione non viget ea inconuenientia quæ iam sunt considerata, & iuxta que tradunt Accurs. in d. l. 1. 2. glossa 2. cod. de numeris lib. 10. vbi Platea, Mastrillus de *At mestr*. dict. lib. 1. cap. 25. num. 79. & 80. Gratianus dispert. ferret. dict. cap. 184. num. 18. Paschalius cap. 4. de patria post. num. 9. † Et de Diplomatibus Regis, quæ solent concedi pro dictis *idalgo* ad prædicta officia continuanda, vel vt seruetur intervallum, & sequestratur officium, leges Martino de Bargas de nobilitate, disensu 10. a num. 4. Garciam de nobilit. glossa 53. num. 67. & Toletan. in d. l. 1. 2. & 3. cod. de numeris lib. 10. a num. 11. At in nonnullis oppidis vidi inter fideles paucos, & eiusdem familie continuari officia; sed hoc potius assensu, & inaduertentia populorum; & quia rixæ nondum orientur, & in eisdem potest ortui diffinitiones videri contrarium in praxi, & mandatum obseruari interuallum in Cancellaria Plantana.

Ad quintam questionis partem iam patet inter oos prædictos intervallum vnus anni, quod vulgò vocatur *añ* 7 per, vt qui in vno anno Magistratus, siue iudex loci ordinarius nominatus est vulgò *Alealde*, nequeat eligi; donec alter integer annus transeat, & in nonnullis partibus, & locis; donec biennium integrum de officio illo ad nouam electionem eiusdem officij iurisdictionis; † vt in legato datur biennium ex d. l. 1. 2. cod. de numeris lib. 10. ibi: *Legatione autem perfunctis biennij vacante concessa* † sed quia ibi in eadem lege assignetur etiam quinquennium, siue triennium per sequentia verba: *Ad honoribus ad honores* † eodem quinquenni datur vacatio; *trienno vero ad alios*; ideo duxi sequentia etiam ex antiquitate referre.

Igitur apud Romanos tradit Livius lib. 7. in fine. 16 & lib. 10. non licere intra decem annos eundem Magistratum capere; imò & ex Dionæ cautela lib. 3. lege Augusti Cautum, vt à Magistratu Urbano ad Prouincialem quinquenni interponeretur; & ob id Doctores dicunt iure optimo datam esse vacationem quinquenni in dicta l. 1. cod. de numeris. si ab honore ad eundem honorem quis vellet ascendere; qui illo perfunctus sit; si vero ad alios, trien

Barbosa de *Iure Eccles.* lib. 2. c. 6. & plura ipse adducit de erectione harum Ecclesiarum, ac Canonice earum in *trati de Canonice, & Dignit.* c. 2. §. 4. 12. & 13. ubi infinita ex multis leges, quæ non repeto. Et an erigens, vel dotans Ecclesiam Collegialem, Balboa in c. 7. de *præsumpt.* à n. 42. tractat questionem, an acquiescat ius pæfentandi in ea, de qua dico in cap. nobis de *iure patron.* & quia idem Barbosa de *Canonice.* c. 12. & 13. agit quæ sit Canonica in Collegiis Ecclesiæ, & in qua ætate quis protideatur in ea, de quo infra de *statu ordin.* dices ut quoties non constat de initio Ecclesiæ Collegiæ ea talis intelligatur ex consuetudine fæ congregandi Canonici capitulariter, ad sonum Campanæ, & ex arca fructuum comuni, ut in *dell. cap. nobis, &c.*

- 2 Et in principio textus nostri vers. nullus, quatenus ex eo potest applicari quidquid scribunt Doctores de oratione indefinita, & vniuersali; idem leges notat supra in cap. cum omnes de *causis, & Conarum. ubi allegatur lib. 2. variat. cap. 13. vbi n. 2. adducit textum huius & leges Petrum Barbofam in *Rub. ff. de iur. marit. p. 3. a. n. 3. & n. 7. vbi de vniuersali negatua, & lib. 2. c. 13.**
- 9 Et ad vers. per cupiditatem, leges Antonium Naldum applicando omnia, quæ scribunt Doctores aduersus ambientes beneficia, & dignitates Ecclesiasticas, & quæ dixi supra in *Rub. quæst. fin. a. n. 1. ubi quoddam Magistram nominandi non sint ambitiosi, sed de Republica benemeriti. ¶ Et quoddam ambitiosi eligendi non sunt: nam etiam si Sanctus sit ambitiosus, indignus fit, probat Barbosa de *Iure Eccles.* p. 1. c. 19. n. 134. & 135. & Cassianus in *Catalogo gloria mundi p. 1. considerat. 60. vbi ait quod homo non debet gloriari appetendo terrenam honorem, non sibi debitum; quoniam ad honores mundi sine suffragio temporis, aut sine merito laboris velle promoueri dicitur ¶ ambitio, quæ non est permilla, cum sit inordinatus appetitus honoris terreni, & ampliandus Dignitatis, cap. 12. miratur in *fin. dell. 6. ¶* quia cum, ut ait Aristot. 4. *Ethicor.* fit virtutis premium; sequitur ut si ambitiosus desideret pæfidentiam, & regimen, appetat premium, quod non debetur, nisi virtuosus; & sic non sibi; fit ergo ex ambitione indignus, cap. *principium* 1. q. 1. & facit Hieronymi verba in cap. *quæsumus* 1. q. 1. ibi: *Retra quæ ad hoc eliguntur, ut ceteris præfent, sic præordinantur dignitate, sic præmuniere debent sustinere, aliquem quæ ceteris præferuntur, qui nulla meritorum gratia à ceteris assumuntur.***

PRObat hic Pontifex quod electus ad clamorem populi, non debet per superiorem confirmari, multis probat Barbosa hic n. 1. & 4. alia adducens n. 2. de tempore, quo fuit celebratum Concilium Sardinense, & n. 3. quis fuit Osius, de quo alloquitur in principio. ¶ Hic agit possit de his, ad quos Episcoporum electio spectat, sed dixi in *Rubrica* supra, & in cap. 3. de *causa possit.* à q. 2. quibus addes nonnulla, quæ tradit Antonius Naldus hic.

Et quia per glossam hic verb. *pariteris*, Barbosa n. 5. probat cum multis emendatum posse ad Episcopatum assumi, idem applicabis quæ scripti sub cap. *restitutionum* 14. de *testib.* ubi dixi de criminosis in testes adducendis de crimine sint emendati: & in terminis aliqua supra in *Rubrica* applica dicta in cap. *penult. & fin. de statu ordin.* ¶ cumque glossa in verb. *gratiam* cap. *fulcher* dell. 56. colligat quod potius eligendus est, qui postquam peccauit penitus, quam ille, qui semper bonus fuit, ideo cum multis etiam probat idem Barbosa sub *dell. num. 5. hic ¶* & cum Romano *singulari* 732. Antonio Petro de *præstantia Cleric.* cap. 3. num. 10. Selua de *benefic.* p. 3. q. 1. n. 39. Ripa in cap. *nam te de re script.* a. n. 32. Thom. all. de *Iude Schacaro*, q. 9. n. 35. Ioan. Segura in *director* *Iudicum* cap. 8. num. 7. alios refert Zened. ad *collect. decret.* 47. & addo videnda quæ tradunt Abbas in cap. *adum el 2. hoc tuale, & in cap. 4. §. de adulter. de Iudic.* num. 11. vbi Decius num. 147. Felinus in *dell. cap. eam te*, Tyrquel. de *penis causa* 11. num. 12. Perez in *L. 49. tit. 19. lib. 8. ordinem.* pag. 398. col. 1. Cordub. in *quæst. Theologia lib. 1. quæst. 14. vers. sed pro complerem*, Paul. Granus *Theorie*, 23. a. num. 20. Menchaca de *succession. creat.* lib. 1. §. 10. n. 600. Lambert. de *Iure Patron.* lib. 2. p. 3. q. 1. princ. in 14. artic. Roccus in *ead. trall. verb. conuersionem*, num. 6. vers. *quid autem*, Selua de *benefic.* p. 3. q. 2. num. 14. & quæst. 7. num. 8.

¶ Et quod emendatus etiam possit ad Cardinalatum, & ad Episcopatum assumi, ut dixit Nauar. *decret. misse* 19. num. 65. Gamara de *legato lib. 7. a. num. 11.* idem etiam applicabis quæ scripti infra de *præsumpt.* in cap. *cum in inuentione* 15. & in cap. *fin.* ubi quis ad beneficiandum idoneus præsumatur, applicando etiam ubi dicta cap. 3. §. 5. ¶ Applicabis nota in cap. *cum cessante* 60. de *appell.* aliqua dicta supra in cap. *fin. de consuetudine* sub *quæst. 1. & 2.* vbi quod emendatus de crimine mitius puniatur.

Ad Text. in cap. Osius II. hoc tit. De Electione.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Electus ad clauorem populi, non debet per superiorem confirmari.
- 2 Episcoporum electio ad quos spectat remittitur.
- 3 Emendatus ad Episcopatum assumi, & ad Cardinalatum.
- 4 Eligendus est potius qui postquam peccauit penitus, quam qui semper fuit bonus, & num. seqq.
- 7 Emendatus de crimine mitius puniatur.

Ad Text. in cap. Postquam III. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Confirmanda est electio Canonica, de cuius conuersione, & vicia poteris antea inquiri, & alia remissis de confirmatione, num. 2. 3 & 4.
- 5 Electus administrare præsumitur, etiam ex uno actum primarum iure acquisitum.

TEXTUS hic dicit confirmandam esse Canonice electionem factam de aliquo, & posse ante confirmationem inquiri de conuersione, & vicia

vici electi, vbi fuit conseruatus multis; & de ratione huius decisionis probat hic Barboſa † ſed quia hoc debet comprobari teſtibus, cum quibus fuerit conſeruatus, loci, vbi vixit; ideò recurres ad ea, quæ notauit latè infra in *cap. quoddam*, & *cap. quando de præſumptionibus*, & de proceſſu conſiderando ſuper qualiſcunq; electi, ſcribit plura Barboſa de *Iure Eccleſiaſt. cap. 8. à n. 140.* & de Episcoporum confirmatione, de qua dico infra ſub *n. 15. latè.*

Huius textui congruit integra tractatio de confirmatione electionis Eccleſiaſtica à ſuperiore facienda: quare adiunges quæ latè ſcribit Iulius Lanocius *variar. lib. 6. tit. 4. cap. 25.* Vbi agit de confirmatione, & conſecratione: latiffimè Barboſa de *Iure Eccleſiaſt. cap. 6. & cap. 8. à n. 151.* Vbi de qualiſcunq; teſtium examinandorum circa perſonas promouendorum & à *n. 141.* Vbi de perſonis, ad quas ſpectat proceſſus conſecræ & confirmationis electionis, quando, & per quos & intra quod tempus petenda ſit, offendit Barboſa de *Iure Eccleſ. p. 1. cap. 19. n. 146.* vbi dicit *n. 147.* † quod ſi electus ante confirmationem, adminiſtrare præſumat, etiam ex vno actu priuatus exiſtat omni iure acquiſito per electionem; ſed de hoc vberius dico infra in *cap. 9. & 15.* vbi alia de confirmanda electione.

& obedientie, præſtando ab electis Episcopis in *cap. 4. & 5. infra de uicior.*

In *verſ. aſſum in concilio*, notat Barboſa hic *n. 4.* quod ſummus Pontifex poteſt diſpenſare ſuper concilium quare adiunges nonnulla, quæ tracto infra in *cap. 1. de Ind. à g. 2. ad 10.* Vbi de conciliis; & alia, quæ dixi infra in *cap. 1. de probat.* Vbi egi de quaſtione illa: *An Papa ſubiacetur legibus, vti alij Condiſtores Principes laici ibi g. 9.* & ante ibi *g. 8.* & applicabis etiam quaſtionem, *An Papa poſſit ab aliquo iudicari*, de qua dixi in *cap. 12. de iudiciis g. 8.*

Et in *verſ. Cum omnia Concilia per Romanæ Eccleſie auctoritatem ſalta ſint*: ad hæc verba applicabis proximè dicta; item & ea; quæ tradit Couar. *lib. 1. varar. cap. 10. à n. 22.* vbi quod in pertinentibus ad fidem, Papa non errat; de quo ſuprà ſub *cap. 2. de ſumma Trinit. & ſide Cathol.* vide infra in *cap. 6. in verſ. quia*; item de Conciliis congerit nonnulla Bordonus nouiſimè de *officio Inquiſitor. p. 1. cap. 6.* vbi cum aliis.

Ad Text. in cap. Quia diligentia. V. hoc tit. De Electione.

P R A M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Electio ſalta de ſchismatico reuerſo ad Vnionem Eccleſie, eſt nulla ipſe iure, vt num. 2.*

QVod emendans de crimine poſſit ad Episcopatum aſſum, dixi ſuprà ſub *cap. 2. in verſ. & quia*; ideo ex ratione illius dicti reſpondebis ad textum hic; eo quod ceſſante cauſa &c. eſt in aliquo diſſentiat, cum dicat electionem factam de ſchismatico reuerſo ad vniõnem Eccleſie, non tenere; poſſe tamen confirmari ex diſpenſatione. Hæc occasione poterit applicare notata ſuprà in *Rob. à g. 1.* vbi *quo eligi poſſunt*: etenim Barboſa de *Iure Eccleſ. cap. 19. à n. 122.* poſuit eos, qui eligi non poſſunt † imò Balboa in *cap. 2. de except. à n. 18. & 19.* agit de quaſtione propria textus noſtri, an electio excommunicati, & ſchismatici, ſit nulla, aut irritanda, vbi loquens de electione ad officia, ſive Dignitates temporales, reſert ex communibus Doctorem ſententia per gloſſam in *cap. venerabilem hoc tit.* talem electionem eſſe nullam, ſic intelligentes textum illum, vbi expreſſè negat Pontifex debuiffe illandam in Imperatorem admiſſi eo quod electus eſſet in Romanorum Regem excommunicatus: & hanc dicit communiorẽ quod quid dicat Suarez de *conſuet. diſp. 16. ſect. 2.* quia hic in textu noſtro expreſſè habetur, quod ſi ſchismaticus ad vniõnem Eccleſie reuerſus, in Episcopatum eligatur, electio eſt nulla; quauis ex diſpenſatione confirmari poſſit; ſed non negat contrariam ſententiam eſſe probabilem.

Ad Text. in cap. Significasti. IV. hoc tit. De Electione.

P R A M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Archiepiſcopale Pallium quid ſit, & ſignificet, ac de alio remiſſus.*
2. *Archiepiſcopale Pallium aſſumitur de corpore B. Petri; eo quod à ſolo Pontifice eſt accipiendum.*
3. *Pallia conſecrata deferuntur ad altare ſacrum in memoriam corporis B. Petri.*
4. *Iuramentum fidelitatis præſtandum ab Episcopis remiſſus.*
5. *Pontifex poſſe diſpenſare ſuper Concilio.*
6. *Papa in pertinentibus ad fidem non errat.*

PROBATUR hic quod electio in Archiepiſcopum, ſedes Apoſtolica Pallium non tradat; niſi prius præſter fidelitatis, & obedientie iuramentum. De Archiepiſcopis, & Pallio illis tradendo latiffimè agit Barboſa videndus de *Iure Eccleſiaſt. cap. 7. p. 1.* & infra dico in *tit. de auctor. & uſu pallij*; & idem Barboſa à *n. 103.* dicit quod Pallium eſt ſpeciale oneramentum Archiepiſcopi, quo viuunt in Eccleſiis ſue provincie, & in miſſarum ſolemniis tantum; & ſi Episcopos conſequerit ordinare, & *n. 107.* agit de quaſtione, an Archiepiſcopus poſſit ordinare ante receptum Pallium: alia tradit videnda ibi *n. 107.* & hic *n. 6.* † ex hoc textu docet cum multis Pallium aſſumi de Corpore B. Petri eo quod à ſolo Romano Pontifice Petri ſucceſſore, eſt accipiendum. † Et gloſſa hic verb. *corpore*, melius dicit, quia pallia conſecrata deferuntur ad altare ſacrum in memoriam Corporis B. Petri; & inde traduntur Archiepiſcopis præſentibus, vel Procuratoribus eorum, ſi abſint.

Hic adiunges quæ dixi de Iuramento fidelitatis.

Ad Text. in cap. Licet devitanda VI.
hoc titulo.

P R E M I S S A.

S U M M A R I U M.

- 1 *Papa dicitur verè talis electus à duobus partibus Cardinalium: Vbi quid si eligatur à minori parte, num. 1.*
- 2 *Electus in Papam, non computatur in numero duarum partium suffraganeorum, siue pro se in scrutinio secreto, aut publice suffraganeus.*
- 3 *Summus Pontifex, nequit sibi eligere successorem in Vita, et si queat facere Constitutionem super electionis sui successore, & num. 9. remissio n. 5. de penis Italianium de Papa eligendo num. 7.*
- 4 *Papa à nemine iudicari potest.*
- 5 *Pena quæ puniatur Italianes de eligendo Pontifice.*
- 6 *Cardinales à principio semper elegerunt Pontificem; & de diversis modis electionis Pontificum remissio num. 9.*
- 7 *Conclaus ad eligendum Pontificem, & de Comitibus remissio.*
- 8 *Cardinales qualiter se gerere debeant in eligendo Pontifice, & de eorum potestate n. 13.*
- 9 *Ceremonia pro eligendo Papa, remissio.*
- 10 *Cardinales non compelluntur in generali dispositione.*
- 11 *Papa dicitur, & si quis eligatur à Cardinalibus Electoribus, etiam si ipse non sit Cardinalis.*
- 12 *Cardinales duo, vel tres, ceteris de Conclaus morantur, poterunt Papam eligere: & quid si omnes moriantur, num. 7.*
- 13 *Cardinales non licet abesse quamvis ab electione Papa, & quid absentes quæ expellendi per dies decem à morte Papa: quod si distent à Roma, sic qui venire nequeant n. 15.*
- 14 *Electio Papa facta per Cardinales presentes, absentes non stetit, intra ducentum adept valida.*
- 15 *Cardinalis absens Potum, et si sit in Urbis non tamen in Conclaus, nihil valet pro eligendo Papa.*
- 16 *Cardinalis infirmus, seu Canonici qualiter se requirendum votum pro electione Papa, aut Canonici, & num. 3.*
- 17 *Cardinales variis est ut habent vocem in electione Papa, etiam si eis tradita non sint insignia Cardinalia.*
- 18 *Cardinales non Diaconi vocem habent in eligendo Papa, sed solum derogari hoc sacculus à Papa.*
- 19 *Cardinales omnes admittuntur ad electionem Papa nulla obstante exceptione excommunicationis, suspensionis, aut interdicti.*
- 20 *Papa Vbi deponitur à Concilio legitime congregato, ad quem tunc pertinet Pontificis electio, ad Cardinales ne, an ad ipsos Concilium ostenditur.*
- 21 *Papa mortuo, dum est congregatum Concilium generale prius est ut pertinet electio Papa ad Cardinales.*

- 22 *Femina in Papam eligi nequit, Laicum virum, & Extraneum sibi, cum licentia uxoris, quæ tunc compellitur intrare Religionem.*
- 23 *Pontificem Romanum postulat quæ remissio.*
- 24 *Cardinales quam dignitatem habent, de eorum creatione, quam possessionem habeant, & in qua etate remissio.*
- 25 *Pontifices Petri successores, quare nunquam vivunt tot annis, quod ipse O. Petrus: Vbi qualiter accipitur illud dictum, non videbit dies Petri.*
- 26 *S. Petrus quot annis fuerit Pontifex summus. Et in qua etate possint reliqui ad Pontificatum assumi.*

In hoc textu nostro agitur de Papæ electione, & dicit quod electus in Romanum Pontificem à duabus partibus Cardinalium, nulla exceptione obstante, est Papa. Sed quod electus à minori numero gerens se pro Papa, incidit vna cum sibi adherentibus in penas huius Canonis; quare bene inquit hic Barbosa de questione à 2. 3. cum glossa verb. duabus partibus: an electus computetur in numero duarum partium, quam resolvit sub eadem distinctionis ex doctrina textus in cap. quia propter hoc tit. inter electionem, que fit scrutinio secreto. Et hoc in casu fundari negaturum; secus si vetantes publice suffragia præstent, quia tunc potest electus consentire electioni factæ de se ipso. Verum iam hæc distinctio cessat ex Constitutione Gregor. XV. quæ incipit aternis in §. 2. dispositum enim est pro negatiua sententia in quocumque eventu fiat electio publico, aut secreto scrutinio alia continet ipsa constitutio, quæ refert idem Barbosa hic num. 9. qui in num. 2. recenset omnes constitutiones loquentes de electione Romani Pontificis & addit num. 10. & 11. quod licet Summus Pontifex non possit sibi eligere successorem in vita, possit tamen facere constitutionem super electione sui successoris, & hunc modum eligendi vocat Iulius Laurius per subrogationem, siue substitutionem l. 6. 3. varior. lucubr. cap. 3. qui à cap. 2. cum aliis, vsque ad cap. 10. ponit modos vnde decem, quibus Pontifices fuerunt electi à nascens Ecclesia, vsque ad hæc tempora omnino legendus eo quod varia ex antiquitate referat. Quod si videre desideras ad futuritatem, an Papa possit sibi eligere successorem, & quare non admittatur, leges Barbosam plena manu agentem de Iure Ecclesiastico, sub cap. 1. p. 1. à num. 15. nec de successore tractate sub anathematis pena, & priuationis Dignitatum ibi num. 48. & hanc prohibitionem, etiam Diuino Iure prohibentem dicit ibi à num. 44. vbi expendit textus in cap. vnde. 8. quest. 1. & cap. Petrus dist. quest. 1. magis late, & ex proposito argumentis contrariis respondens cum infinitis Diuina p. 10. et 1. per totum, quorum fundamenta, nec alia dubia circa questionem antea assignatas, etiam de Cardinalibus electoribus, non tracto, ne longos Commentarios faciam, cum hæc materia parum sit vtilis, ut dixi in Rub. Post hæc dicta, sub quest. 8. scripsi de prædictis questionibus vbi leges.

In vers. quia nō potest probat multis Barbosa hic, Papam à nemine posse iudicari, ob id ad huc dicta supra in cap. 4. sub versum in fine, quæ Pius V. in censur. 2. execrabili, dicit Papam à nemine iudicari posse ideo agit de pena contra appellantes ab eo ad futurum Concilium, super qua Scortia episcopus 38. Theorem. 106. & 107. & de penis tractat in 7

de Papa eligendo Paulus IV. de quo Scortia *episcopus* 70. Vbi excommunicatur cum refectione ad Papam, habetur criminosis lese maiestatis, punitus vt simoniaci ad quicumque dignitate, & fructu & honore. Ignem optimo iure damnat illa Pauli Constitutio ambigens Papas, cum etiam Civilibus legibus, *ad leg. iul. de ambig.* c. 1. & 2. *ead. ad leg. Iulianam reuerend. ambigentes* Magistrum puniunt; & de Episcopis sepe cautum est, vt in *cap. nullus* 1. p. 1. c. 1. p. 6. cap. 5. cui consonat illud authoris imperfecti ad Marth. homilia 43. *Quemquam desiderauerit promoueri in terra, inuoluatur confusio in Cale*, & ex *cap. scriptum* 8. q. 1. facit *13 quemquam* *ead. de Episcop. & Cleric.* nec enim Cardinalibus licet, Viuente Pontifice tractare de eius successore eligendo: ex *cap. transitu* *dist. 79.* & ex Syodo Rom. *cap. 3. & 5. & in dist. 79.* a c. 2. & in c. 16. 26. 9. 7.

- 8 In veris Cardinalibus ponit Barboia hic n. 3. ab initio ipso Ecclesie hoc perpetuo, ac solemne fuisse, vt Pontificem Cardinales elegerint, id est ij, quos nunc Cardinales vocamus, reliquos etiam Clero, cum interuentu populi, ac Imperatoris, accedente consensu; licet eius preta autoritate, aliquando Pontifices creati fuissent quod perdidit vique ad tempora Alex. III. notis textus authoris, qui totum ius eligendi, aduocato Lateranensi Concilio in Cardinales transulitudo reboratur ad Greg. 10. in *clero*, vbi periculum hoc sit, *9 an elem. ne Romani eodem*, vt multis comprobatur idem Barboia, de quo latissime etiam agit de *Iure Ecclesie* p. 1. *sub cap. 1. a num. 50.* vbi quid antiquius: & quid hodie, dicens n. 3. in Papam non eligi minorem annis 30. alia plura adducens per totum illud caput de Papa, & de Cardinalibus, eum eligentibus, & qualiter debeant vocari: & Iulius Lauror. latissime in *ita sit. 4. de elect. in suo tractatu a Varrum locubratorum* a cap. 2. ad 10. latissime scribit vnde decem modos, qui ad D. Petro Pontifice creati, vique ad hac tempora visitati sunt ac fuerunt in electione Pontificum, quem leges ad plura cuiusda.

- 10 De Conclauis ad eligendum Pontificem, & de Clausulis agit Iulius Lauror. *var. quæst. 11. 3. c. 1. 2. & 3.* Vbi de potestate Cardinalium, & aliorum, sede vacante, & Barboia de *Iure Ecclesie* *dist. cap. 1. p. 1.* vbi n. 66. docet quomodo Conclauis fabricandam, & qui in eo intrare possint, & debeant, & n. 66. de penis contra ingredientes Conclauis, post illum clausum, vel contra Cardinales intus existentes alloquentes, nuntium minentes, vel scripturam, & *num. 65.* quod Cardinales presentes, decem diebus durantis, debeant defuncti Pontificis exequias celebrare: vbi a *num. 84.* ostendit de forma, qua eligi debeat. Et quia hic Barboia *num. 4.* assignat questionem, an locus sit de subleuata, in electione Papæ, & tenear sit ad Residuum in preceptuario receptarum sententiarum *tom. 1. in. 84. num. 1.* ideo leges Laurorum *ut. 1. variat. lucubr. cap. 8. & 9.* vbi de Comitibus Ecclesiasticis in nouendali parentatione Romanorum Pontificum: & quid Pontifex sequare solet mox, i. proximus, vbi a *num. 10. dist. cap. 10.* agit de loco, vbi debeant conuenire Cardinales pro peragendis Comitibus, dum Pontifex extra Curiam moratur: & in *dist. cap. 9.* de Pauli V. ortu, vita, obitu, & comitiis in eius nouendali habito, idem Iulius Lauror. *dist. lib. 4. variat. lucubr. cap. 4.* vbi de vigilia die Comitiorum ingressu conclauis, & inde scitatus, & in c. 5. de cibo, & ponit Cardinales, dum existunt in conclauis, dum est Papa eligendus: & *cap. 5. Cardina-*

les quomodo se gerere debeant intus conclauis, maxime circa electionem, & ad illud adueniunt, quomodo admittendi: & in *cap. 7. de Conclauis*, & eorum privilegiis, & *cap. 8.* de rebus necessariis intus, & extra Conclauis, & *cap. 9.* de Cardinali Ludouico Pontifice creato, & subsepta D. Pauli V. successoris electione, in quibus locis, & ex aliis in euocatione nostri textus latissime poterit percipere que obseruaretur in electione Pontificis summi, etiam ab illo primo tempore nascitis Ecclesie, & de scripturibus, colloccutionibus in Conclauis, & extra prohibitis, & de eorum penis late, & omnino nouissime videndus Diana cum infinitis p. 12. *tratt. 2. per totum*, vbi perperam resolutiones, que omnia tantum resolutione assigno, ne longos faciam commentarios de hac requisidem Doctores hic assignati nouissime scribentes ex antiquis adducunt innumera apud eos videnda.

Cardinales quomodo se gerere debeant in electione Pontificis, & de aliis Iulius Lauror. *var. lucubr. tom. 3. cap. 4. 5. 6. 7. 8.* & 9. vbi de materia textus in *cap. licet hoc sit. lib. 6.* qui loquitur de sexmo modo eligendi Pontificem: plura congerit Barboia *sub dist. cap. 1.* de ceremoniis in coronatione Pontificis, & de comitiis, idem Iulius supra *dist. 11. 3. dist. cap. 8.*

De potestate Cardinalium eligendi Pontificem 13 Azor. *lib. 4. moral. tom. 3. cap. 1. 2. & 3.* Vbi *cap. 5.* alia plura dicit de Cardinalibus, Diana *dist. 5. p. 1. 2. 3. per totum*; de eorum materia Riccius *collelli. 120. p. 1.* & quod in generali dispositione, non comprehendantur, idem Riccius *collelli. 171. 4.*

Electus in Pontificem, quamuis non sit Cardinalis, an verè sit Papa, multis affirmatiue comprobatur Barboia de *Iure Ecclesie* *dist. cap. 1. p. 1. num. 58.* Diana *late p. 5. tratt. 2. ref. 63.* cum multis, & bene ad plura Iulius Lauror. *dist. 11. 4. cap. 1.* vbi ad textum nostrum in hac parte.

Pontificem eligere an possint duo, vel vnus, 16 remanent in Conclauis, Diana *dist. p. 5. tratt. 2. ref. 64. 2.* & affirmat multis comprobans Barboia de *Iure Ecclesie* *dist. p. 1. c. 1. n. 74.* Vbi n. 75. ostendit ad quem hæc electio pertinet, si omnes Cardinales sunt morui; Vbi quod id Concilium generale, seu Canonici Lateranenses, quomodo Ecclesie, est propria Pontificis sedes super omnes orbis, & verè Ecclesie, de quibus dubius Iulius Lauror. *dist. 11. 4. variat. ineb. cap. 6. n. 2. 5.* & faciunt dicta in *Rap. p. 1.*

Cardinales, & Vocales ad electionem Pontificis, an possint abesse licet, Diana *dist. p. 5. tratt. 2. ref. 64. 3.* qui *ref. 4.* negat: vt possint impediri demandare alteri vices suas; etiam alij contra per terminum in *cap. si quis iussu hoc sit. lib. 6.* & quod Cardinales absentes, Papa defuncto, statim sunt monendi, & per dies decem spectandi a morte Pontificis computandos; sed non esse citandos, seu vocandos, & de aliis idem Barboia de *Iure Ecclesie* *dist. cap. 1. a num. 60. ad 64.* Et an si Cardinales distent: 19 Romana Curia, vt omnino intra decem dies post mortem Pontificis accedere non possint, teneantur adhuc presentes illos spectare; negatiuam sententiam sequitur Diana *dist. p. 5. tratt. 2. ref. 76.* contra nonnullos; eo quod relati decem dies sunt positi pro termino: videbis Iulium Lauror. *var. lucubr. tom. 4. cap. 7. n. 11.* & probatur ex *cap. vbi periculum hoc sit. lib. 6.* Et ad questiones alias idem Diana *ref. 63. & 73.*

Electio Pontificis, an sit valida, si Cardinales non spectent alios intra tempus definitum, & eligatur

garur Pontifex ex ipsorum omnium, vel duarum partium consensu, magis probabiliter valere affirmatur Azorius *tom. 2. mor. lib. 4. cap. 2. q. 5.* Latorius *variar. iur. lib. 1. cap. 7. n. 4.* Diana contra Albanum *de Cardinalibus q. 14. respons. dist. 5. p. tract. 2. ref. 75* id deducens ex *dist. cap. ubi periculum*, ubi rata habetur generaliter Pontificis electio, si fiat duobus partibus Cardinalium.

- 21 Cardinalis absens votum, licet sit in vires, si non adsit in Conclaves, nullum est, & solum valere incipit cum ingrediatur, nec absens poterit canonica in electione mutare per episcopos, literas, seu schedulas aperientes. Barboza *de iure Ecclesiast. dist. p. 1. cap. 1. d. num. 105.* † Vbi *n. 107.* quid faciendum ad electionem Papae, quando Cardinales aliqui infirmi fuerint intra Conclave, & non extra, ostendens quomodo mitti debeant scuratores ad eosdem, & ponit de hoc specialem Bullam Gregorij XV. ubi statuitur, quod si aliqui infirmis venire prepedirentur existens intra conclave, & non extra, debeant ad eum adire tres Cardinales sorte ante scrutinium, ut tunc infirmus in Scheda votet, iuxta formam ibi positam, servato ab omnibus secreto sub pena Excommunicationis. † Quae forma multum differt ab ea, qua vivuntur Capitula Canonico-rum in suis electionibus, cum tunc si infirmus degens in civitate, nequeat ire ad suffragium ferendum una cum aliis, scuratores acceptis votis praesentium ire, & accedere possint ad infirmum pro eius voto, & nullo actu interpolato redire ad Capitulum, ut docent Julius Latorius *variar. iur. lib. 1. dist. tit. 4. cap. 19. num. 78.* Azorius *instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 2. vers. verum quid.*

- 24 Cardinales in electione Pontificis, an habeant Vocem, etiam si insignia Cardinalia eius tradita non sint, Diana contra aliquos negotios affirmat *dist. p. 1. tract. 2. ref. 74.* per constitutionem Pij V. anni 1571. 26. Januarij, ex quo obsevat Julius Latorius *supra tit. 3. variar. iur. lib. 1. cap. 3. n. 16.* quare Barboza *dist. cap. 3. p. 1. de iure Ecclesiast. n. 72.* dicit quod Cardinales nuper creati, & publicati eandem in electione habent potestatem; et si nondum insignia Cardinalia accepissent, veluti Galeum &c.
- 25 † & n. 73. ostendit an Cardinales non Diaconi vocem habeant in electione Pontificis, affirmat ex Pij IV. Constitutione, incipit *in eligendis §. Rationem*; sed addit illi Constitutioni, & aliis Sixti V. & Greg. XV. solere per Pontifices, quando creant Cardinales derogari, iuberi de vi expediat de hoc brevis
- 26 particulare † imò affirmat *num. 77.* quod Cardinales omnes admittuntur ad electionem summi Pontificis nulla obstante exceptione excommunicationis, suspensionis, aut interdicti, nisi ei haeretic opponatur, aut alia exceptio consistens in Iure Divino: sic ex textu nostro, † Papa ubi deponitur à Concilio legitime congregato, an tunc pertineat electio Pontificis ad Cardinales, seu ad Concilium legitime congregatum, & Cardinalibus referatur, dicit Barboza *de iure Ecclesiast. dist. cap. 1. dist. p. 1. sub num. 76.* aliud dicens, ac antea sequens fuerat: Et quia haec questio fuit exagitata in Concilio Pisano, in quo cum depositi fuissent de sede Greg. XII. & Benedictus XIII. Cardinales auctoritate ab ipsorum Concilio in ipsos translata pro illa vice tantum, tam ex parte propria quam Concilij Alex. V. elegerunt, ut refert Abbas in *cap. licti hoc tit. num. 8.* & postea inquam in Concilio Constantensi, auctoritate Ioannis XXIII. indicti, fuisset Ioannes priusvis una cum Benedicto XXIII. & tandem conclusum, quod electio fieret per Cardina-

les, tam propria, quam Concilij potestate, qui Othonem Caluennam, postea Martinum V. appellatum anno Domini 1417. elegerunt, sicut testatur Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 2. q. 13.* & sic colligunt Doctores, quod ubi Papa deponitur à Concilio, tunc ab eo deponente fit electio, & non spectat ad Collegium Cardinalium, Abbas hic *notat. vltim. vers. sed attente*, Barboza *in Clementina ne Romanus hoc tit. §. hoc hoc tit. apertius cons. 2. sub n. 10.* *Perf. & vltim. vol. 4.* nec ab hoc recedere videatur absoluti Marian. Socinus *in cap. ad petitionem n. 21. de accusat.* sed Cardinalis Albanus *q. 3. de Cardin. Azor. dist. p. 1. vers. eorum*, Julius Latorius *var. iur. lib. 1. cap. 6. n. 19.* idem Barboza *n. 76. in fine*, recedens à telata opinione, quae sibi astra placuit, dicitur sibi videri hanc electionem competere Cardinalibus, cum illis indistincte potestates eligendi Pontificem concedatur in iure, limitantes in eo tantum casu, quo iusta causa subest, ut si à munere, & officio esset ob crimen haeretic Pontifex priusvis, & Cardinales essent criminis participes, aut alia de causa suspecti, aut verissimiliter crederetur offensionem occurrum, aut schisma, aut magnam Ecclesiae perturbacionem: nam tunc posse ob communem Ecclesiae salutem ad tempus de iure, & non in perpetuum ea potestas auferri Cardinalibus, & non alioquin.

Quare poteris hic adiungere aliam bonam questionem *Diana dist. p. 5. tract. 2.* quatenus agitur de ea, an si Ecclesia vacaret tempore, quo Concilium generale est congregatum, electio summi Pontificis spectet ad Cardinales, de qua latè tractat Albanus *de Cardinalibus q. 31.* dicentes ambo quod casus hic accidit tempore Concilij Constantiensis, & contra alios Diana videtur tridere, ut competat Cardinalibus; quia etsi Concilium generale id ius Cardinalibus potuerit auferre, dum non constat eis electionem competere dicit.

Sed si dubites qui possint eligi in Papam, dices *29* feminam non posse; & laicos, & uxoratos eligi valeant cum licentia uxoris, sine ea non item; quia ea potest illum sic electum revocare, ut debuit reddat uxori; tamen si contingat consentiente uxore, tunc ea est compellenda, ut consetatur: tradit videndus omnino cum multis Barboza *de iure Ecclesiast. dist. p. 1. cap. 1. d. num. 77.* Alios duos casus ponit hic Barboza *num. 12. & 13.* & applicat quae dico de feminis non ordinanda infra sub Rub. de etate ordinand.

De potestate, & auctoritate Romani Pontificis *30* tractant nonnulli cum insignis Barboza *de iure Ecclesiast. c. 2. p. 1.* Bordonus *de effect. Inquisitionum cap. 5.* Carena *in eodem tractatu tit. 1.* qui omnes referunt abundè alios, qui de materia tractaverunt, aliqua dixi sub *cap. nouis de Indis. a quest. 1. & 3.* cum aliis.

De Cardinalibus, de eorum creatione, officio, & privilegio scribunt, alios referentes idem Barboza *de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 3. & 4.* Diana *p. 5. tract. 2. per totum*; & bene Anastasius Germanosus *de sac. immunitate cap. 6.* & quo ad beneficia providenda post Nicolaum Garciam, Lotharium, Gonzalez, & alios nouissime videndus, est Franciscus Tondutus *variar. quest. rom. 1. p. 2. cap. 3. §. 5.* Cardinales in qua etate creari possint; Diana *dist. p. 1. cap. 5. tract. 1. ref. 19.* & Barboza *in cap. sequenti. 17.* dicit quod debent esse constituti in eadem etate, ac Episcopi, quae est annorum 30. ubi cum multis probat *n. 16. & 17.* quia etsi per Papam approbatur non fit quae etas requiritur in Cardinalibus, dicit tamen in hac parte

parte approbati, vt receptum Trid. in cap. 1. *sessio*
ne 24.

- 32 Quod si dubites de ratione illius vulgaris dictij, *non videbis dos Petri*, dictum pro quolibet Papa successore, breuiter respondeo cum Petro Damiano, qui interrogans ab Honorio Pontifice, respondit Diuinam prouidentiam ita disponere, vt humano generi merum mortis incuriat, & quā despicienda sit temporalis vite gloria in ipso glorie principatu, euidenter ostendat, nimirum, dum precipuus, & superius in omnium hominum, tam angusti temporis compendio moritur, treme factus quisque ad perfolandam sui obitus custodiam prouocetur, & arbor humani generis, dum cecidem, & verticem suum tam facile coruisse, considerat statu concussa formidius in suis vndique ramisculis contremiscit: etenim Deus sic vitam distribuit hominibus, vt nec alter ex receptione bonorum superbiat, nec alius eius felicitati insideat: etenim obliqueretur eadem Diuina aequissima distributio, si cuncta felicia, & prospera, quæ simul omnibus denegat, vni concederet: & cum Pontifici donauit summum omnium felicitatum culmen, ne tanta felicitate intumesceret, longam admittit vitam ceteris mortalibus, longiorem indulgendo, vt ille habeat quo istos excedat, & isti obineant, de quo ille invident. Item ex ea ratione; quia cum omnium studia ad viuendum tendant, ordinat iustissimus Deus, vt tam vehemens viuendi studium mors perueniat, in eo precipue, qui viuere quā maxime exoptat, & inde celerius tanto in eo vitam eripit, quanto curiosius illam cupit, atque custodit: quia iuxta Gregorium, quanto mens humana semper desideria dilatat, tanto ad receptionem effectuum angustatur, & hæc humana vita per momenta deficit: & cum plus viuendi desiderium crescit, ipsa viuendi anxietas desiderio terminatur, quo fieri dicunt, & cum illis Roderic. in *spicula vite humane lib. 2. c. 4.* Julius Laurus *tom. 3. tit. 4. hoc tit. cap. 2. num. 15. & 17.* vt ipsi Pontifices agnoscent, quam decipiantur in cogitationibus suis.

- 33 Et si dubites etiam de ætate, in qua D. Petrus gessit Pontificatum, & in qua quærit aliquis eligi Papam; breuiter ad veritatem respondeo quod Petrus vixit post Christi mortem annos 34. menses tres, & dies 10. partim Romæ, partim Aiochia, partim in Hierusalem, & in Pontificatu annos 25. & quod primarium Pontificatus tenuit annos 36. menses 5. dies 11. quinque videlicet Hierosolymæ, 7. Antiochie, Romæ, 24. menses 5. dies 11. ita Panini in *vita eiusdem apud Plainum*; & Gualter. verò in *tabula Chronographica*, Julius Laurus. *dist. cap. 3. n. 14.* qui in *dist. tit. 4. c. 12. n. 5. & 6.* cū Barbofa in *proemio decretal. n. 7.* & ex consuet. Greg. XIV. & cū eodem Barbofa de *officio Episcopi* probat, cur Papa dicatur Episcopus, & iste requirit ætatem annorum 30. expletos, vt dico infra, & in *tit. de atate ordinandor. sic* & in Papa eligendo, ita procedat; quia vt memorat D. Hieronymus. contra Iovinianum in *1. p. epistol. lib. 1. cap. 14.* Christus potius Petrum elegit, quā Ioannem, quem summo prosequēbatur amore, cum iste esset minor; addit verò Laurus ex Iacobo in *tract. de consensu lib. 3. art. 1. vers. & idem de infante*, & cum Maiolo de *irregularitate lib. 1. cap. 30. n. 15.* quod si minor eligatur; dum tamen vltimū rationis habeat; eius electio nō sit in valida reputanda; aut oculus momenti censenda; sed ipsam potius subsistere pronuntiandum. Ex quo iam vides quam miserum esset electio in tenera ætate scituro, siue existimaturō tam longæ tem-

pore vsque huc à morte D. Petri nullum alium ex Pontificibus eius successoribus peruenisse, nedum ad ætatem 36. annorum, quibus perfruit Pontificatu, Antiochie, Hierusalem, & Romæ; imò nec ad illos 24. annos, quibus solum Romæ in Cathedra sedet D. Petrus; cum singulares sint Pontifices, qui annos 20. excederunt sui Pontificatus, & ex ducentis, & 33. vsque ad Innocentium 10. iam vicā functum anno preterito 1655. oculus precece Petrum perueniret, nec ad annos 24.

Ad Text. in cap. Cum in cunctis VII. hoc titulo.

PRÆMISSUM.

SUMMARY.

- 1 Eligendus in Episcopum quæ requirita debeat habere, gradus, ætatis, scientiæ &c.
- 2 Eligendus in Episcopum, debeat esse de legitimo matrimonio natus.
- 3 Legitimus per subsequentem matrimonium, possunt eligi in Episcopos.
- 4 Theologus an præferatur Iurista ad Episcopatum.
- 5 Cardinales eligentes dignum in Papam, relictis degenere, non peccant, quando potest maior vult eum eligere.
- 6 Cardinalis electus ab aliis in Papam, non peccat sciens falsam de se electionem, prætermissis digniori.

Textus iste in prima parte ponit requirita, quæ debet habere qui est eligendus in Episcopum tam morum, ac prudentiæ, quā ætatis, & scientiæ. Et deinde ponit aliquid de ætate, quam debent habere alij ascendentes ad ordines Ecclesiasticos, de quo infra sub *tit. de atate & qualis ordinandor.* & hic a num. 3. ponit Barbofa quā ætatem, & scientiam, debeant habere assumendi ad primam tonsuram, quātor minores ordines, & ad alios sacros, vbi num. 14. de scientia, quam debet habere impetrans Canonatum in Ecclesia Cathedrali & num. 10. ostendit quanta scientia debeat esse in Episcopis, de quo assumpto, ac de aliis, quæ spectant ad officium, Episcoporum munus, latè scribit idem Barbofa in *pastoralis, & de iure Eccles. p. 1. cap. 8. per totum & de ioc. pastoralis ad propositum textus nostri p. 1. tota tit. 1. & 2. per diuersa Capitula. De ordine requisito in eligendo in Episcopum, infra in cap. 9. de atate ordinandor.*

Ibi in sexto de legitimo matrimonio nati, dicit Barbofa hic cum multis num. 18. & 19. quod vt ad Dignitatem Episcopalem quis promoueatur, debet esse de legitimo matrimonio natus, alias non ita: quare applicabis hic quæ infra annotantur sub *tit. de filijs raptatorum.* ↑ & addit hic num. 19. quod Legitimi per subsequentem matrimonium, possunt ad dignitatem Episcopalem promoueri, sed non ad Cardinalatus celsitudinem ascendere. Ob id applicabis plura, quæ noto in cap. tanta, quæ filij sint legitimi, & Barbofam in *pastoralis quest. 1. cap. 2. a num. 32.*

Hic num. 21. & 22. agit de questione an Theologus sit præferendus Canonistæ in allocatione Episcopatus, & respondet, vt Canonista præferatur, nisi vbi hæreses pulsantur, & tunc recurret ad eos, quæ

Ad 5. Clerici, hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Eligentes indignum scienter, sunt privati eligendi potestate: placet remissio n. 3.*
2. *Episcopus non est priuatus conferendi potestate, eo quod eius Vicarius conferat beneficium indigne.*
3. *Scholasticus graduatus in publica vniuersitate sine exceptione cursuum, cui quia non bene cursum, non peccat laicaliter, nisi ratione iuramenti.*
4. *Electio in consensu de digno, omisso digniori, improbatur, n. 9.*
5. *Promissio de beneficio per concursum, interuenientibus aliquibus examinatis, non Synodali, nec Magistri, Doctoribus, sine Licentia, valet ex communi stylo, nisi de iure non agat ex Trid. sess. 25. c. 18. n. 7. & l.*
6. *Pena an incurrantur ipsi iure, remissio.*

Hic Pontifex agit de penis indignum eligentium, de quibus cum multis probat Barbosa hic a num. 15. eligentes scienter indignum priuari ipso iure electione, & eligendi potestatem amittere; vbi num. 18. ait quod si Vicarius conferat beneficium indigno, non ex eo peiuatum esse Episcopum conferendi potestate: & n. 37. quod beneficium incapaci collatum propter negligentiam conferentis deuoluatur ad superiorem.

Quare adiungendo his quae notat laud infra sub cap. 29. de proband. vbi de prouisionibus faciendis dignioribus, & aliquid in principio huius textus sub vers. *qualiter*, addo pro ampla doctrina textus nostri quae subsequuntur; videlicet an ferentes suffragium ad aliquod inultum opus, teneantur singuli restituere; Diana p. 4. tract. 4. ref. 70. An negantes suffragium Nouitii peccent, Diana p. 3. tract. 7. ref. 19. Confirmans minus dignum, an debeat restituere, Diana p. 4. tract. 4. myst. ref. 170. vbi de Archiepiscopo loquitur Panoem. Et an Principes teneantur ad officia secularia eligere Digniores, idem Diana ibi ref. 172. Sed quia concludunt ad haec breuiter sic assignata, quae scripsi supra in Rubr. q. 1. 2. 3. 7. 10. & 11. vbi de eligendo digniori, etiam ad officia temporalia Reipublicae; ideo non inuito in tractatione speculica, quae non parum potestari valeret.

Et an recipiens gradum Doctoratus in aliqua vniuersitate publica, non habens cursus necessarios, vel si non interfuit iuxta statuta vniuersitatis, vel si non sit mariculae adscriptus, peccet mortaliter, idem Diana dist. 4. tract. 4. ref. 173. qui cum Sanchez in episcopo tom. 1. lib. 2. c. 1. dubio 57. num. 15. negat; quia illi defectus non sunt rei substantiales; etsi ratione iuramenti non impleri, peccet; quod verum est. Si graduandus sit gradum benemeritis; quod est contra Allocet in sum. c. 17. & P. Hennegus, qui pro affirmatiua responderunt; & hoc, licet iuramentum non interueniat, quia vniuersitatem non intendit conferre gradum patientibus defectum aliquem circa sua statuta. Et an quando prouisio fiat per concursum, si quis eligat dignum, omisso digniori, teneatur ad restitutionem, idem Diana dist. 4. tract. 4.

Fernando de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

ref. 10. aliqua dixi supra in Rubr. quast. 1. & fin. & pro affirmatiua respondebis cum Valquez, Gutierrez, & aliis, de quo dico in c. 29. de prob. & dignis. Et occasione huius dicti adiunges alias duas sequentes quæstiones, si an eo tempore, quo debet fieri prouisio per concursum non adsum examinatores Synodales, de quibus loquitur Trid. sess. 25. c. 18. possit Episcopus deputare alios aliquos Synodi celebratione. An et concursus alicuius beneficii vitietur ex eo quod cum examinatis Synodalibus exhibeantur alij examinatores non Synodales, Diana p. 3. tract. 5. myst. ref. 64. & 65. & assumat in secundo casu; etsi non aequè in primo, referens Doctorem sententias. Et licet in primo 7 dubio Barbosa de potest. Episcopi p. 3. alleg. 60. n. 50. Homobonus de examine Ecclesiæ tract. 2. §. 10. in fine, Riccius in praxi tom. 1. ref. 355. affirmant; quia vbi forma à lege inducta adimpleti non potest, præcisè tunc illa remittatur, & Concil. Trid. loquitur, cum examinatores existant Synodales, quasi à cessante causa; adhuc negant Antonius Masfobius in praxi habendi concursum requirit. 1. 2. & n. 1. Lotterius de re beneficiaria tom. 1. lib. 2. q. 32. & n. 71. nisi in casu, quo concurret mors, seu absentia deputatorum examinatorum in Synodo infra annum à die celebrationis eiusdem Synodi, ut fuit dictum in vna Panoem. Archiepiscopi cap. 5. July 1520. coram Buratto, & ex aliis multis, de quibus dico infra sub titulo de censur. prob. vbi dico de prouisione beneficiorum per concursum, & de examinatis Synodalibus, hanc fateor de iure securiorem sententiam; verum in prædicto video primam, cum quotidie Episcopi, & eius Vicarii soleant aliquos examinatores non Synodales vocare; quamvis non solum vnus annus, sed plures anni transacti sint à die celebrati Synodi Diocesani; & hoc iuxta decisiones Rota in vna Placentina Parochia. Nouemb. 1593. & in alia Archiepiscopatus 6. July 1582. & in vna Pampilon. Parochia 23. Ianuarij 1591. & hoc etiam si existant examinatores alij Synodales, Magistri, Doctores, aut Licentiat; quæ non obstante declaratione Sacre Congreg. à Cosmo Cardinali de Torres subscriptæ, quæ cauetur, ut si extant prædicti, nullo modo eligi valeant alij Clerici idonei; adhuc solent eligi fratres, aut Religiosi, siue Clerici Interati, nec graduati, ut dico, nec synodales.

Quare etsi Masfob. sup. requirit. 13. dub. 1. n. 22. & Garcia de benef. 2. p. 9. c. 2. §. 324. & 341. ex pluribus declarationibus, improbet examen, seu prouisionem aliorum factam deuoluti, ut nullam ad Sedem Apostolicam, & de iure; verumtamen ex relata praxi vixit est valeat quælibet prouisio beneficii per concursum, etiam cum examinatis non synodalibus, ut docent Naldus, Homob. & Sanchez relati à Diana dist. ref. 65. cum aliis, efficit processus in infinitum. De digniori eligendo, Couar. in reg. peccatum 2. p. 5. 7. & n. 1. & videbis infra in cap. quia propter hoc, & in dict. cap. 29. de proband. vbi quam plura, & ad plures quæstiones dico, de quo applicabis quæ dixi supra in Rubr. sub q. 2. & fin.

De penis, & an ipso iure in eis incurrantur, per hunc textum applicabis quæ dicit Valsq. 1. 2. q. 96. art. 5. d. §. 168. præcipue c. 6. & Richard. in Rubr. de obligationibus, quæ ex delicto nascuntur, agit de illa quæstione, an propter delictum iure ipso naturali incurrantur, & Couarruan reg. peccatum 1. p. 5. 1. ex num. 2. an lex humana aliquid præcipiens, vel prohibens cum pena obliget transgressorem ad culpam mortalem, adiunges quæ dixi sub cap. 1. de

appellat.

appellat. q. 3. circa finem, & que latissime dixi sub c. 1. de consensu, & ibi in cap. penult. ubi de penis, & peccatis transgredientium leges, mandata, & constitutiones, &c.

Ad Text. in cap. Causam, VII. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electus à compromissario, recipi debet à compromissariis super electione, si est idoneus.
2. Indices compromissarii qui sunt remissus.
3. Tertiarii cuiuslibet religionis communentur inter personas Ecclesiasticas, & de aliis remissis: Et hoc si vivunt in communione, quid si non vivunt, p. 4.
1. Pontifex hic dicit quod compromittentes super electione tenentur recipere electum à compromissario, si est idoneus. † Etenim per hunc textum potest disceptari de iudiciis compromissariis, & qui possint esse tales in causis spiritualibus ad tradita infra in cap. contingit de arbitrio, dixi nonnulla sub cap. 3. de iudicio.
3. Colligit Barbosa ex hoc textu cum Aloysio Riccio vult. 101. quod tertiarii cuiuslibet Religionis, consummuntur inter personas Ecclesiasticas, & quod etiam gaudeant fori privilegio, si vivunt in communione, seu claustraliter, ita cum multis sed de hoc videbis quæ latè dixi infra in cap. 1. de fore comp. q. 18. & videbuntur alie questiones à q. 15. ubi an Heretici, equites miliares, seu novitii, gaudeant fori privilegio.
4. Quod si in communione non vivunt quid sit dicendum, aliqua in locis citatis, & resoluti Barbosa de officio Episcopi p. 2. allegat. 12. n. 11. & de iure Ecclesiastico c. 39. §. 2. vers. de fratribus.

Ad Text. in cap. Nosti IX, hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Episcopus electus ante confirmationem, non potest conferre beneficia, nec administrare, & hoc si litteræ sint expeditæ, & Capitulo presentata, n. 2. & 3.
2. Episcopus D. Didacus de Salzedo Brancos anno 1639. sine litteris, & sacrum cum quadam scheda Regia petiit ex hac Curia Mater. ad Civitatem Austriensem, in qua à Capitulo non fuit admissus, nec in gubernatorem, donec intra dies 8. fuerint et missa litteræ originales, viriute quarum fuit positus in possessione Canonici.
1. In hoc textu continetur est resolutio, quod electus Episcopus ante confirmationem, non potest beneficia conferre, vel aliquid administrare. † Et addit Barbosa p. 3. quod iam hodie per ex-

trauag. immola de electione, opus est, ut Episcopus si velit ea, quæ sunt iurisdictionis exercere, obtineat litteras Apostolicas, sine quibus, nec admitti, & recipi, tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesie sibi collatæ consequi possit; ita probat cum Azor. Flaminio, & Petro Barbosa, † Abbas hic, & in cap. transmissam infra, dicit quod ubi Papa primum pronunciat aliquem Praelectum, Episcopum, vel Abbatem, statim facta pronuntiatione, talis sit proventus habet beneficium, siue Episcopatum, Baldus in l. humanum cod. de legu. ubi dicit, ut statim, quod dicit Princeps fuit gratis, perfecta est, Amulpho Ruco tract. iuris Regali privilegio q. n. 14. & privileg. 45. num. 6. Garcia de benef. p. 1. c. 1. num. 91. hoc resolutum à Philippo III. cum consilio schedata 615. quæ declaravit in iudicio petente ad Episcopum de Trugillo, fuit sanctiatis, Solorzano de iure Indiarum lib. 1. cap. 5. num. 45. Garcia p. 6. cap. 2. num. 39. sed in Hispania, Italia, & aliibi per Extravag. immola hoc in hodie non posse administrare, nec conferre, etiam literis expeditis; quovisque Capitulo ostendat, & peragat Episcopus gratiam, Garcia de benef. 3. p. 4. n. 250. Squillane de privilegio tertio cap. 1. num. 6. Solorzano de gubernio Indiarum lib. 3. cap. 5. num. 40. & cap. 7. num. 47. Leon. III. decisum 14. Barbosa de iure Ecclesiastico. 1. p. 632. n. 32. lib. 3. cap. 14. num. 25.

Et quia anno perextito 1638. cum essem Canonicus Doctoris Austriensis Ecclesie D. nother Philippus IV. Hispaniarum Rex cum sua scheda Regia mitteret Episcopum D. Didacum de Salzedo, & Vivancos, ut gubernaret illum Episcopatum, tanquam Gubernator, Rege possumus fidem expeditione litterarum in Data, contigit ut quævis Episcopus ipse pergeret ad Civitatem Austriensem. cum illa Regia scheda, non fuerit admissus; docep intra paucos dies presentavit Episcopus ille litteras originales, & in forma ordinaria expeditas pro suo Episcopatu; & tunc temporis feci quandam locupletem allegationem, fundans iurisdictionem Capuli in Sede Vacante, tunc gubernantis, propolians iuridicè intellectum ordinariū illius scheda, ubi latissime expendi sensum dictæ extravag. immola, de qua aliqua dico infra in cap. 15.

Ad Text. in cap. Consideravimus X. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electio facta post appellationem, prima non cassata, & contra privilegia Ecclesie cassanda est.

PROBAT textus hic quod electio facta post appellationem, & prima non cassata, & contra privilegia Ecclesie cassanda est. Ex hac decisione adiunguntur quæ notavi in c. 1. & quæ latissime dixi in c. bona §. 1. de appellationibus, ubi dixi quod attentata appellatione pendente, sunt renovanda, ubi etiam aliqua dixi de casu huius textus in materia beneficii.

Ad Text. in cap. Suffraganeis XI.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Delegari possunt ea, quæ sunt ordinis ex iusta causa.*
- 2 *Episcopus viri quæ non vocatur ante consecrationem, & c. 6.*
- 3 *Electus, & confirmatus in Episcopum, tenetur infra tres menses consecrari sub pena amissionis fructuum.*
- 4 *Consecratus de iure debet fieri à Metropolitanò electo, & presentibus alijs prouincie suffraganeis, qui vocati à Metropolitanò ad hoc tenentur accedere.*
- 5 *Consecratus Episcopus debet intra duos menses visitare Metropolitanum.*
- 7 *Episcopus non consecratus non exercet ea, quæ sunt ordinis, & signatur matritia confirmationis, & consecrationis.*
- 8 *Archiepiscopi ante Pallij suspensionem remittunt.*

1 **E**X hoc textu colligit Barbosa, quod possunt delegari ea, quæ sunt ordinis, si delegatio fiat ex iusta causa; nempe Episcopo absente vel impedito, vt probat cum multis hic num. 2. ad quod applicabiles nonnulla, quæ dicit sub cap. 11. de temporibus ordinatum, & alibi in eo titulo, vbi de dimissionis, & de Episcopo ordinante alienos subditos cum licentia proprii Episcopi. Hunc textum explicat Couarru. lib. 3. variar. cap. 20. num. 3. & ad questionem Gratiani regula 92. n. 1. 1. Ao ante consecrationem possit Episcopus vocari, & negat dicens cum Panor.iano per textum hunc, vt possit mandare, consecrare. Itaque vt vberius tractes leges Barbosam de iure Ecclesiastico part. 1. cap. 9. à num. 33. † Vbi dicit quod electum, & confirmatum in Episcopum tenetur intra tres menses à confirmatione munus consecrationis suscipere sub pena amissionis fructuum, † & quod consecratio de iure debet fieri à Metropolitanò electo, cuius electus ipse fructus est, & presentibus alijs Prouincie suffraganeis, qui ad hoc per Metropolitanum vocati, tenentur accedere; & ad textum nostrum dicit num. 36. iam dictum, † addit quod consecratus debet ipsum Metropolitanum infra duos menses visitare; etenim Barbosa ipse plura addit videnda de consecrationis forma à n. 17. vsque ad num. 73. & Gratianus della regula 92. dicit alia addens, † quod ad hoc vt Episcopus dici possit, seu Pontifex, requiritur consecratio, † inferens quod Episcopus nondum consecratus non possit exercere ea, quæ sunt ordinis, de quo latè Doctores citati à Barbosa infra sub cap. 13. num. 4. & quia Julius Lemosus varior. incubatur. latè agit sub cap. 16. tit. 4. de confirmatione, & consecratione, & alij ordinarij Interpretes antiquiores, & moderniores, quæ hic possent ad longam scribi; ideò ne repetam leges de confirmatione notata supra in cap. 6. & 9. & quæ latè dico infra cap. 11. Et leges inquam ad materiam de consecratione Episcopi infra in cap. si Archiepiscopus 6. de temporibus ordin. vbi plura, de qua cum infinitis nouissimè F. ermolin. de Offic. & sacro Eccles. Tom. 1.

Diana part. 12. tractat. 1. per eorum, vbi ad futuritatem agit sub cap. 11. num. 4. † Et quid de Archiepiscopis ante Pallij susceptionem: aliqua dicit sub c. 4. de postulat. Prælati. alia infra in tit. de usu Pallij, & in c. 4. hoc tit.

Ad Text. in cap. Super eo XII.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio cassata propter defectum modi, non impedit, quinam iterum fiat; secus si propter vitium personæ.*

EX decisione huius textus quatenus probat, quod electione cassata propter defectum modi non impeditur, vt electus iterum eligi valeat; secus si propter vitium personæ, comprobaturumque ex multis Barbosa, hic num. 1. & 2. qui in pastorali part. 2. allegatone 42. & 43. & part. 3. allegatone 72. à num. 79. ponit personas, quæ eligi non valent: idem de iure Ecclesiastico, vt iam supra dixi sub Rubrica, & applicabis quæ notauimus supra, & cap. Osium 2. hoc titulo in vers. & quia, vbi nam eligi valeat emendatur de crimine. Ad questionem per glossam, & alia iura hic Couarru. lib. 2. variar. cap. 8. n. 4. an filij hæreticorum puenient beneficiis iam obtentis tempore commissi delicti, de quo, & de alijs infra sub tit. de hæreticis: aliqua dixi sub cap. cum non ab homine de iudiciis à quest. 16.

Ad Text. in cap. cum Monasterium
XII. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Postulari in Abbatem quis non professus ex aliqua bona causa, si petatur à Papa.*

Dicit textus hic quod potest postulari in Abbatem non professus, si ex aliqua bona causa fiat talis postulatio, quod intelligit D. Rodericus à Cunha, & cum eo Barbosa hic; dummodo talis postulatio debeat peti à Papa, & non ab infioice applicabis quæ supra dixi de postulat. Prælat. item etiam applicabis quæ congetit Barbosa de iure Ecclesiastico part. 1. cap. 45. vbi de Pæpofitis Religionum, & eorum electione, & applicabis quæ dixi supra in dicta Rubrica huiusmodi de electione Religionum in Superiorem, & Monachum in Abbatibus suis Præpositis, à 93 & 4.

valere pronuntiare disponendam; secus ver-
baliſſimè, n. 7.

7 *Depoſitio actualis, & verbalis qui alius di-
cantur.*

8 *Confirmatio decernere poteſt quilibet habens iuriſ-
dictionem.*

9 *Electus ex Episcopum, & canonicè confirmatus,
habet ea, quæ ſunt iuriſdictionis, non quæ
ordinis.*

1 **A**D plenam tractationem huius textus ad-
iunges nota ſuprà in cap. 9. hoc tantum, ubi
quod litteris nondum expeditis, electus non ſe
intromittit in adminiſtrationem; probat enim
Ponſſer hic quod poteſtas exercendi ea, quæ
ſunt ordinis, non tranſiſſetur per confirmationem
electionis, ſed per conſecrationem, pluriſ
probat Barboſa hic ¶ ubi d. num. 10. dum notat
quod exercitium iuriſdictionis p̄ſu acquiritur per
conſecrationem; agit de alia quæſtione, an prouiſ-
ſus ex ſolo titulo canonico, ex ſola confirmatione
ante apprehenſam poſſeſſionem, ſi ab alio ea
non ſit occupata, adminiſtrare poſſit, & duas
adducens contrarias opinionēs num. 3. in verſ. ego,
componit diſtinctionem ſic ſedere, ubi videtur, &
infra in cap. 17. vide ſuprà cap. 1. t. hoc it.

3 *Et in verſ. & moniſſum conſecrationis, pon-
nit tractantes de dubio quæ competat Episcopo
ratione ordinis; & num. 5. ex gloſſa de ſalubris ſu-
verſ. excommunicare, quod habens iuriſdictionem;
etſi Presbyter non ſit, poſſit abſolvere ab
excommunicatione in foro iudiciali. ¶ Et quod
Prælati quamvis minores ſint Episcopis, ſi ſint
conſtituti, poſſunt de iure communi ſubditos
ſuos excommunicare; quia excommunicandi po-
teſtas, eſt actus iuriſdictionis, & ob id ex dicta
gloſſa ſibi: Beneficia conſerre, probat num. 6. ¶
quod collatio beneficiorum poteſt fieri per confir-
mationem in Episcopum ante conſecrationem;
quia iſte eſt actus iuriſdictionis. Tamen ex eadem
gloſſa ſibi depoſito Clericorum, ¶ notat quod
electus in Episcopum non poteſt actualiter de-
ponere Clericum; quamvis poſſit pronuntiare
eum deponendum; ¶ ſed quod actualis depoſitio,
videtur eſſe actus ordinis dependens ab ipſa con-
ſecratione; ſecus autem in verbalis depoſitione,
quæ etiam reſpectu nihil aliud eſt, quam ſen-
tentia quedam; & ita actus ſolius iuriſdictionis,
non ordinis. ¶ Hæc Barboſa, & Couarrua. in
cap. Alma mater 2. part. §. 2. d. num. 6. dicit quod
quilibet habens iuriſdictionem poteſt decernere
cenſuras, interdictionem, & ceſſationem à Divinis,
& probat inter alia iura ex hoc textu. ¶ Et quod
ſectus in Episcopum, & canonicè confirmatus
habet ea, quæ ſunt iuriſdictionis, tradit Barboſa
de iure Eccleſiaſtico cap. 8. num. 13. ſed Episcopo
electo, & confirmato, non tamen conſecrato,
non competere ea, quæ illi tribuuntur per
ordinem collatum; Barboſa dicit. cap. 8.
num. 28. alia adiunges quæ noto
infra ſub cap. 44.*

QVÆSTIO I.

An confirmatio electionis Episcopis nomi-
nati, ſine aliterius ad Dignitatem aliam
inferiorem, debeat ab electo peti intra
certum tempus, ſub qua pena. Et num
confirmatori ſit tempus aſſignatum, &
quid ſit? Vbi quæ debeat de electo in-
quirere confirmator, & an habeat ius
caſſandi, vel confirmandi electionem;
prout ſibi videbitur. An electio nul-
la poſſit confirmari; Quæ ſit forma
confirmationis, & quæ parat effe-
ctus?

SVMMARIVM.

- 1 Confirmatio perficit electionem, cumque ſequi-
tur regulariter, n. 6.
- 2 Electio præſtat ius Dignitatis, non adminiſtra-
tionis, & exercitii.
- 3 Confirmatio eſt iuris habiti corroboratio.
- 4 Electio iustis ſpiritualibus conſuevis, confirmatio
perficit illud.
- 5 Confirmatio electionis eſt neceſſaria ex parte
confirmatoris, & confirmata.
- 6 Confirmanda eſt electio etiam ſi omnes electores
ante morerantur, etiam ſalla inter re-
gulares, niſi aliter privilegio, iuſtice
to 7.
- 8 Confirmatio non requiritur in beneficiis ele-
ctis.
- 9 Inſallabile in Choro, habetur loco confir-
mationis.
- 10 Electio Canonice, etiam de officio, qualiter
præſtat in Cathedralibus.
- 11 Electi conſenſus requiritur ante confir-
mationem.
- 12 Electio de iure communi nequit, et iniuncto, con-
firmari.
- 13 Electio eſt inſumenda electo, vi appareat, ſi velis
conſentire, aut repudiare.
- 14 Electio intra manſum et preſentata electio-
nis, debet conſentire, alius vocat Pra-
latum, vel à tempore ſibi præſtat;
niſi condicio perſona, ipſam excuſet, iuſtice
to 15.
- 15 Electio tenetur; niſi impediri, quam primum
conſentire, alius electores poterunt iterum
eligere.
- 16 Electio, niſi regulariter nequeat compelli ad con-
ſentendum electioni; ſolus in tribus caſibus
n. 18. extra quos poſſet ſe humiliter excuſare;
n. 19. & 20.
- 17 Electio, habito, & dignus, quando ſe legitime
excuſet, aut non.
- 18 Confirmatio electionis poſt præſtatam conſenſum
intra legitima tempora, eſt petenda ab electo
per ſe, aut per procuratorem, ſine ele-
ctores.
- 19 Confirmationis petenda tempus eſt ad arbitrium
et Curia Romana, iuxta qualitate perſona-
rum, & temporum, ac diſtante locorum
num. 23.
- 20 Confirmationis petenda tempus, eſt arbitrandum

- à Iudice secundum communem dietam viginti
media passuum in singulis diebus.
- 14 Tempus secundum 10. diem, ut confirmandus
Romam ingressus se praesentet curam Romana
sede cum terminis alio 15. diem, si subest
impedimentum n. 15.
- 16 Confirmari impeditur, si probat impedimentum,
esse spellendum.
- 17 L. si per vacua cod. de temporibus in integ.
restituend.
- 18 Confirmatio electionis facienda ab ordinario non
progreduar ultra tres menses, & n. 34.
- 19 Tempus non soluitur confirmando, quo cum ad
Curiam venis.
- 20 Electores debent transmissere ad Curiam duos
homines iustitios, qui fidem faciant de lo-
bilitate electi.
- 21 Confirmandus electus accedens ad Curiam, non
debet discedere sine licentia in perficilo ne-
gotio.
- 22 Confirmatio quae impetrari per amicum sine
mandato.
- 23 Electus postulata Confirmationis ab amico, effu-
git panam, si raimus habeat intra tres men-
ses.
- 25 Confirmatori ad confirmationem concedendam,
nullum est tempus praefixum.
- 26 Instatur si absque causa non instituit, potest à
superiore compelli.
- 27 Confirmator si renuat confirmare intra tempus
sibi assignatum à superiore, potest per eum
compelli.
- 28 Terminis sex mensium assignatur confirmatori,
ut institutori.
- 29 Confirmator debet confirmare electionem idonei,
nisi sub sit causa.
- 30 Confirmare spellat ad proximum Superiorem,
nisi electus sit exemptus.
- 31 Generales Religiosorum olim confirmabantur à
Pontifice, hodie ex eo quod sunt electi consen-
tuntur confirmari.
- 32 Primas, vel Patriarcha confirmat Archiepisco-
pum, Papa Patriarcham.
- 33 Confirmator non ex abrupto, sed servatis ser-
vandis procedit ad confirmandum electionem
num. 45.
- 34 Confirmator potest inquirere de modo electionis,
an sit idonea.
- 35 Confirmator non propriam cupiditatem asse-
ret.
- 36 Electio indigni officii Ecclesiae admodum.
- 37 Forma qua temperiores, sive oppositores, sint
vocandi, ut valeat confirmatio, num. 48.
& 49.
- 38 Edicta ad vocandos electos, ut confirmantur,
qualiter affligantur.
- 39 Confirmator debet examinare electi qualitates,
& alia etiam, quod non apponatur in eum,
& quibus n. 51. & 52.
- 41 Confirmator ad se certandum de fama, & vita
electi potest petere testimonium ex loco, quo
conversatus est.
- 43 Confirmatio fit aliquando per vicum Indici, ali-
quando extra Iudicialiter. n. 54.
- 45 Electi clari idonei, non sunt à superiore confir-
matione examinandi.
- 46 Examinatio Confirmationis electi, non fit in
Curia.
- 47 Confirmatio Provincialium, & Regularium non
fit indiesaliter.
- 48 Generalis ordinis potest adhiberi fidem soli sa-
ma electi, & litteris testimonialibus.
- 49 Generales Minorum non tenentur firmari in con-
firmandis electionibus formam cap. fin. huius
tituli lib. 6.
- 50 Confirmator Praelatus, si indignum electum con-
firmat, non caret possessione confirmationis.
- 51 Confirmator scienter indignum confirmans elec-
tum, debet deponi, & pelli alia pena arbi-
traria n. 61. & tenetur ad damna n. 63.
- 54 Examinatio maior debet fieri ab Electionibus de
electo, quam à confirmatore de confir-
matione.
- 55 Clericus deficiens in probatione sua oppositionis
contra electum, occurrit suspensionem à be-
neficiis per triennium, & ingressus se admini-
strationis priuatus est ipso iure: limitata ut
num. 66.
- 57 Confirmator habet ius cessandi, vel confirmandi
electionem.
- 58 Confirmator potest ad partes trahere electum exi-
guendo dispendium de his, qui postus con-
firmandum impediunt, & hoc facit sine iltum
infamia, num. 69.
- 70 Electio nulla regulariter non confirmatur à supe-
riore: salis si adis dispensum, seu praeuile-
gium num. 71. & 72.
- 72 Electio nulla validatur per confirmationem à
Papa, seu alio superiore habente facultatem
dispensandi.
- 73 Illegimus electus in Praelatum ab habentibus
potestatem dispensandi, habilitatur ele-
ctione.
- 74 Peccato aliquid furi non presumitur, quando
dubium est, si cum eo fiat.
- 75 Peccatum minus praesumitur.
- 76 Dispensatio non requiritur circa verba.
- 77 Dispensatio Principi non requiritur cognitionem,
sed eius voluntatem, secus si inferioris
sit, & procedit in foro animae, n. 78.
- 79 Confirmatio electionis parit plures effectus, ut
n. 84. 85. 86. & 87.
- 80 Confirmatus relictus non potest renunciare post ac-
ceptionem suae licentiae superiori.
- 81 Electus potest non consentire electioni de se,
n. 82.
- 82 Confirmator post electionem ad se delatum, po-
test examinare eam, etiam quod electus pos-
set renunciare, ut n. 83.
- 87 Confirmatione acquirit electus plenum ius.
- 88 Confirmatio si non acceptetur, & retineatur
praelatura, ea vacare dicitur.
- 89 Confirmatio nulla, pendente appellatione ab
electione, est nulla, n. 103.
- 90 Electus post deservacionem nullam, non incidit
in penas incapacitatis per ignorantiam facti
sicut iurum.
- 91 Episcopus electus, sed non confirmatus, potest
expelli ab Episcopatu.
- 92 Percutiens Episcopum electum, & confirmatum,
non consecratum, non incurrit in excommuni-
cationem Bulla Coena.
- 93 Confirmatio declarata nulla in aliquo capite,
non ideo facit electionem nullam.
- 94 Electio, & confirmatio sunt partes separatae, illa
principale, haec accessoria, n. 96.
- 95 Feile per inutile non vitium in habentibus
causam separatam.

- 37 Opponi nequit quæra electionem, sequente confirmatione, elapsis terminis ad opponendam præfixis, quid contra Generales, n. 98.
- 99 Opponi potest contra confirmationem, quando notari potest, non culpa oppositorum, ut si impeditur: facti nom. 100.
- 101 Confirmatio sine causa cognitionis, & non vocari vocantur, habet cum interlocutoria.
- 102 Terminum præscriptum ad comparandum assignatur secundum locorum distantiam.
- 103 Confirmatio, & intelligitur facta ad electionem, seu præsentationem electi, non potest fieri pendente termino ad appellandum.
- 104 Appellatus prosequi debet ante confirmationem intra terminos latus.
- 105 Confirmatio non requiritur post electionem Pontificis, & quare cum, 106.
- 106 Apostolica Sedes, causis in orbe Ecclesiis præferitur.
- 107 Confirmatio nequit inferiori superiorem.
- 108 Electio Prælatorum debet examinari prius.
- 109 Confirmatio electionis non requirit formam, sufficit ut quocumque verbo declaratur a confirmante.
- 110 Confirmatio in ordinis Predicatorum fit per vota secreta: ubi quid de electo appellato.
- 111 Confirmatio non fiat congregato concilio.
- 112 Confirmatio sui denegatur electionis, de quodam Priore non habente annos 40. in Religione Predicatorum.
- 113 Confirmatio electionis debet fieri in Ecclesia.
- 114 Confirmatio electionis, que fit contradictorio iudicio, nequit celebrari extra Diocesim, secus contra.
- 115 Confirmatio providenda simul eligi, & confirmari personam ab eo provisionem ad Liguatorem, seu Prælatorem.
- 116 Regularis electus, & confirmatus ad Prælatum, si utrumque renuat, videtur ut varet Prælatorem.
- 117 Removere formaliter electum dicitur, qui nullam causam assignat Superiorem, licet occultam.

AD has, & alias difficultates pro materia confirmantis electionis à superiore de electo, proximo dicendum ex textu in cap. postquam huiusmodi, ut omnem electionem iure ordinario, seu quædam confirmatio eius, cum ex parte electi, & quia licet per electionem acquiratur ius dignitatis, nempe, & Prælatum; non tamen acquiratur ius administrationis, & exercitii; quia electio solum datur ad administrationem; confirmatio verò exercitium; glossa in cap. quoniam verb. Relatio 63. dist. Oldradus cons. 146. ancipit. Fallum tale est, Abbas in cap. confirmatus hoc tit. n. 2. idem cons. 47. p. 1. glossa in l. Prælatum ead. de Iurisdic. omni iudic. In his Lauociis cum aliis variis. Inveniat. in 4. cap. 15. a. n. 1. per textum vñ glossam in cap. cum inter cons. rescripta hoc tit. & in cap. dist. iussim. 3. p. 1. ubi Doctores, & hoc quia confirmatio est iuris preteritis haberi corroboratio, l. & quia fide Iurisdic. inueniunt iudicium, illud queritur ff. de iur. & iur. Carden. in elementum 1. h. non itaque notab. 4. p. de Iurisdictione, & etenim per electionem inchoatur spirituale coniugium inter Ecclesiam, & Prælatum, quod per Confirmationem perficitur.

Quare dicunt Sylvest. verb. confirmatio humana p. 1. elem. 2. §. statim, ubi Zabarella q. 12. de statu Monachorum. Abbas, & ceteri Doctores in cap.

monasterium 13. de consecrationibus, & per confirmatio electionis necessaria sit ex parte consensu maroni; & hoc patet ex effectibus, quos parit, ut dico in hac questione; Item est necessaria ex parte consensu maroni; quia non beneficium, sed debet impenditur; ut patet in cap. hoc tit. lib. 6. dist. cap. postquam, ubi Abbas notab. 1. Decius n. 1. Roza decr. 240. n. 12. coram Gregor. XV. l. si vero §. 1. ff. de heredit. institutio. & in prædictis iuribus ceteri Doctores Moderni relati à Barbosa ibi, Lamor. dist. c. 15. n. 1. & 18. ubi ait ex textu in cap. inter dilectos de fide instrumenti l. & quia ff. de iurisdic. omni iudicium; ut qui consumat, non donat.

Itaque regulariter semper sequi debet confirmatio electionem; & in tantum ut si omnes electores mortui sunt, publicata electione, & alij in locum eorum successerint, adhuc veniat confirmanda, cum electio dicatur celebrata ex illis votis in scrutinio publicatis, etiam si alij non sint, puta ex aliqua iura; dummodo alij in eorum locum successerint; quia unum semper erit capitulum; licet non sint idem electores, cum primi iam functi, sint officio suo: sic docent Baxio in dilectio electi. p. 3. c. 44. Berach. tract. de Episcop. lib. 3. p. 3. p. 1. princip. n. 4. Marcus Anton. Cuchus in 1. moral. lib. 4. n. 4. ne confirmatio. 7. Julius Lamor. dist. n. 4. c. 25. n. 30. cum Sigismundo dub. 46. n. 6. & 7. & Baldo in cap. publicata n. 12. hoc tit. qui dicunt ut dicta procedant etiam in electione Regularium, quæ indiget confirmatione Canonica, nisi alter privilegium eorum caveatur ex cap. ubi, cap. cum dilectis hoc tit. Doctores in dicto cap. postquam; sic ut alius non posset electus ministrare intra Italiam; locus autem extra, ut in dicto cap. ubi glossa in cap. cum venerabilibus hoc tit. nisi addit Legatus à Latere, à quo tunc etiam ea peni debet, iuxta Lauocium dist. c. 25. n. 31. & Compostellam in cap. cum venerabilibus de consuetudinibus.

Aliquando enim dicta regula fallit, cum etiam beneficia sunt electiva, non inde confirmatio exequatur, ut contingit, ac patet de aliquibus Canonici, qui eligunt iuxta formam cap. quia propter hoc tit. & nulloquin talis electio sæpe sæpius confirmatione non eget, cum statim electus deducatur in Chorum ab alio Canonico ex mandato Prædicti Canonici; & que in stallario habetur loco confirmationis, ut tenent Oldradus cons. 146. n. 10. §. relatus per Ioan. Anton. Masob. in praxi habendo consensum n. 23. p. 1. 8. Lauocius dist. cap. 25. n. 29. & Præcis inquam Ecclesiæ, & thedium horum Regnum Castellæ, & Legion. est nempe, ut siue providentur Canonice per concordium oppositorum, ut contingit in Magistratibus, & Doctoribus; siue à capitulo iuxta consuetudinem, siue privilegia Ecclesiæ à Pontifice concessa, ab electoribus de capitulo, factio Scrutinio maioris partis suffragiorum; tunc qui declaratur electus, vocatur ad Scriba, seu Secretario Capituli, qui sicut facit de electione ipsi electo coram testibus, qui tunc de mandato Decani, siue Prædicti in Capitulo, iuratis statim illius Ecclesiæ, sed & in stallio eiusdem Capituli post inuocem, ac deinde à duobus Capituli simul cum Scriba, & testibus pergit ad Chorum, ubi etiam seder in stallio sibi assignati: quo facto inuocem reddit ad Capitulum, ubi suo ordine à Decano gratias agens amplectitur Præbendatos, & mandatur sibi fieri fidem de tali capta possessione.

Igitur in primis post electionem ante confirmationem requiritur electi consensus, qui debet præ-

- stari, postquam ei fuerit electio presentata infra
mensē *ex cap. quom sit hoc tit. lib. 6.* à die habi-
tationis electionis, & presentationis computan-
dum, & *ex cap. expensis §. ceterum ordinem*; sic Iulius
Lamorius *in var. lectionibus tit. 4. cap. 18. num. 28.*
ubi ait ex Lancello, ut alias careat electus electio-
ne; sic vtriusque eligi queat; qui etiam ait *dilect. 2. r.*
- 12 *sub n. 32.* ¶ ut electus de iure communis non possit
confirmari, eo inuito, cum requiratur eius con-
sensus, sicut in matrimonio carnali, *cap. monitus 1.*
hoc tit. Quare Barbosa *de iure Ecclesiastico lib. 1. c. 19.*
n. 245. Layman *in question. canonice de Pralat. Ec-*
clesiastico, tit. 1. cap. 2. q. 34. dicunt ex *dilect. cap. quom*
13 *sit.* ¶ quod electio incrimanda est electio, antequam
deficiatur, ut appareat vnum consensu, aut re-
pudiare vellet; indeque Rota *decis. 7. hoc tit. in no-*
tis, Menochius *de arbit. cens. 1. casu 477. per totum*
lib. 3. Gonzalez *in reg. 8. Cancell. glossa 15. c. 50.* Mal-
fobrius in praxi habendi consensum ad Parochiales
Ecclesias vacantes *requisitis 1. dubio 2. n. 1. ut reuertit*
idem Barbosa *dilect. cap. 2. 44. & in dilect. cap. quom sit*
14 *n. 3.* iustificant quod si electus intra me- sem à tem-
pore electionis ei presentatur, vel à tempore sibi
presentato, non consensit electioni; tunc vacat
15 Prælatum, quod est verum *ex dilect. cap. quom sit* ¶
nisi condidit personæ ipsam excuset, veluti si ele-
ctus esset subditi, nec posset consensit sine licen-
16 tia Superioris ¶ sed nihilominus tenebitur tunc
quamprius cum petere; & si infra tempus peto
absentia Superioris ponderandum non peneit, ele-
ctores alium eligunt; vel colligit *ex dilect. cap. quom*
sit Archidiacon. Geminian. Ioannes Andreas, An-
thar. Bottius, Dominicus Monachus Franc. Ala-
gonia *in compend. pag. 63.* Viuanus *in ration. lib. 1.*
pag. 163. & alij Iulius Lamor. *supra dilect. cap. 18. n. 29.*
per extraneas. Religio sui hoc tit.
- 17 Dubium verò est an possit Electus compelli ad
consentendum electioni de se factæ, vel quæ sit
liberè ei renunciare. In quo dubio videtur negan-
dum; quia licet requiratur consensus, & accepta-
tio electi, *cap. si sibi absenti de prob. lib. 6.* sed non
inuitus cogi poterit consentire electioni de se factæ
per textum in *cap. ubi 74. dilect. cum non possit exer-*
ceri liberalitas in nolentem sibi acquiescere *cap. hoc iure*
§. non potest de donat. iuxta ff. de regul. iur. potest
inquam ad munus gerendum provocare nomina-
tus *l. si adscribitur eod. de appellat. Theles. cap.*
18. num. 3. Iulius Lamor. *dilect. cap. 18. num. 30.*
tit. 4.
- 18 Tamen legimus, ut in tribus casibus teneatur
ritè, & debet in Prælatum electus consentire elec-
tioni de se factæ. Primò quando à Superiore per
obedientiam cogitur, *cap. dilectissimi 8. quæst. 2.*
cap. nisi cum prædum de reuocatur. Secundò quan-
do conscientia ob inopiam alterius idonei stimulat;
ex quo probabile dispendium, & periculum immi-
net Monasterio, nisi consentiat, iuxta sacros Ca-
nones, *cap. olim cap. in scriptis 8. quæst. 1.* Tertiò
quando per viam illicitam fugit, seu abscondit
se, absque speciali Spiritus Sancti instinctu; ita
Barbosa *de iure Ecclesiastico, dilect. p. 1. cap. 19. n. 145.*
cum Syluestro, Frac. Eman. Rodrig. Hieronymo
19 Rodrig. ¶ Dicentibus extra hos casus, vel posse
electum se humiliter excusare, allegando suam in-
dignitatem, vel bona intentione ob profectum Ec-
clesiæ acceptare; sed quia difficile est, ut quisque
se dignum cognoscat, dicunt melius facere se hu-
miliiter, non verò petimaciter excusando. ¶ Nec
obest Iulius Lamor. *in dilect. cap. 18. tit. 4. num. 31.*
alms dici, quod habuit, & dignus electus non

possit recusare sub pœna peccati mortalis, si talem
se putet, & recusatio vereretur in damnum commu-
nitatis, tenenque sibi inuindum munus acceptare
D. Gregorius Magui & Nicolai Episcopi Mirem.
Archidiaconi *in cap. si electus 2. de iur. lib. 6.* quia ad
idem loquitur; siquidem ait, licet ambigat in elec-
tionibus damnetur, ut latè scribit *dilect. tit. 4. c. 16.*
n. 121. sed ubi vnum tale cessat, & recusatio dam-
nosa existit, charitas postulat, ut vtilitas Ecclesiæ,
& populi non negligatur, intelligens hoc proce-
dere, quod alius desit, cum non debeat de faci-
cili se dignum putare, ut tenuit glossa *in dilect. cap.*
in scriptis 8. q. 1. idem videtur repetere Iulius *dilect.*
cap. 26. dilect. tit. 4. sub num. 12. cum Miranda *com. 1.*
q. 3. art. 3. conclus. 2. Molino *in summa tit. 6. de*
heretice, cap. 16. Menochio *de arbit. index casu 43.*
Tulcho *conclus. 91.* Valent. *com. 1. diff. 1. q. 3. par-*
te 3.

Notandum verò est ut post præstitum consen-
sum intra legitimam tempora, teneatur electus per
se, vel per procuratorem, aut electores ipsi petere
à superiore electionis confirmationem, quo tunc mi-
nimo electio, legitimo impedimento cessante, ita red-
ditur electio *dilect. cap. quom sit hoc tit. lib. 6. de iur. iur.*
quom sit elector. ubi glossa verb. Ecclesiæ, an hoc
quidem in Prælatu causumque Ecclesiæ locum
habere; sic Azor. *in sum. mor. p. 2. lib. 3. cap. 19.*
quæst. 10. Ludouicus Miranda *dilect. sem. 2. quæst.*
23. art. 9. conclus. 4. Penus Gregorius *res hereticæ*
cap. 25. num. 12. Gonzalez *ad regul. 8. Cancell.*
glossa 15. num. 51. Barbosa *in dilect. cap. quom sit n.*
4. & §. de iure Ecclesiastico, dilect. cap. 19. p. 1. n.
146. & in pastoralis p. 3. allegat. §. num. 113. Iu-
lius Lamor. *dilect. cap. 25. sub n. 34. tit. 4.* ¶ Vbi clarius
agit, cum aduectur, ut non videatur indistincte
standum certo, ac determinato spatio trium mens-
ium, quando ad sedem Apostolicam pertinet, tunc
quia negotia Romanæ curiæ, tam multa sunt, ut
impediant aliquando, ne infra tres menses possint
confirmationes obtineri. Tunc quia cum non semper
sit eadem viarum dimensio, alij propinquius, alij
in remotis admodum à Curie partibus ¶ ut contingit
in nobis Hispaniis) nec persone electæ sint semper
eiusdem qualitatæ, alij senes, alij infirmi, alij
iuuvenes, alij delicati, alij sani, & fustes, tempora
quandoque sint diuersa, restituta, Hybernia, sceleris
Cælo propitia, continuis imbrebus impedita, ali-
quæ incommodis obnoxia, non poterat vna, & vni-
formis temporum meta præscribi, cum tamen tunc
tempus alius sit nimis breue, alius nimis proli-
xum.

¶ Quare ait statuisse Nicolaum ut electus post præ-
stitam electioni de se factæ consensum, vel post
obtentam de ipsius electione notitiam, si eam
debite tempore non contigerit præsentari infra
vnum mensē ad Sedem prædictam, iter arripere,
post quem mensē alius terminus conceditur, quo
considerata locorum distantia commodè ad confir-
mationem peruenire accedere valeat, super quo
arbitrio iudicis standum esse ait Iulius Lamor. in-
specta qualitate personarum, locorum, temporum,
& etiam, *ex l. consensu §. 1. ff. de verb. oblig.*
glossa *in dilect. cap. expensis verb. commodè*, ubi Bar-
bosa cum molris sic ut loder arbitretur secundum
communes Duxtas, ut probatur in *cap. presentis §.*
loca de prob. assignando viginti millia passuum in
singulos dies iuxta textum in l. viciena nulla ff. si
quis canon. l. 3. de verb. signific. ¶ Quo tempore
elapso, alium concedi terminum viginti dierum,
quo electus coram sede Apostolica, iacebat præ-
sentare

sententia cum omnibus actibus, iuribus, & muni-
mentis suis, & processus suos contingentes, ad-
dens, ut si infra dictos viginti dies non venerit,
& confirmationem petere contempserit iusto im-
pedimento cessante, sit statim privatus iure, si quid

- 25 per electionem de eo factam acquisierit. Et addit
etiam quod si iustum intervenient impedimentum,
debet intra alios quindecim dies probare; quod si
26 probatum non fuerit, cadat etiam a iure suo; et tam-
en si allegatum impedimentum probatum fuerit,
debeat spectari illius cessatio, quo cessante, tunc
electos habere omnes predictos terminos compu-
tandos ab ipsa impedimenti sublatione; puta infir-
mitate, discrimine viarum superioris impedimento,
longa distantia, frequenti curie mutatione, & simi-
libus, ut in *dell. cap. causantes*, ubi glossa *l. 2. ff. si quis*
causatus idem Iulius cum Cuchio *dell. n. 34. in fin.*
et *n. 40. & Barbofa de iure Ecclesiæ dell. c. 19. p. 1.*
n. 146. in fin. ubi ait procedere decisionem Nicolai
Papæ in *dell. cap. cupientes*, in Cathedralibus, &
Regularibus Ecclesiis, quæ confirmationem a sede
tanquammodo Apostolica accipiunt, in quibus tem-
pus moderatum, ut proxime dictum est.

- 27 Nec obstat huic doctrinæ textus in *l. superna*
ord. de temporib. in integ. reformand. ubi quod lo-
corum distantia non debet inducere differentiam
decisionis; & sic iudicandum iuxta decisionem
Greg. X. in *dell. cap. quom. fit*, hoc *sub. lib. 6.* Quia
respondendo ad dictam *l. superna* eius decisionem
intelligi in tempore limitato a lege; non inquam in
tempore arbitratario, ut in casu nostro, iuxta glossam
in *dell. cap. cupientes* *per princip. ubi Doctores*, Iu-
lius Laur. *d. m. 42. in fin.* et qui etiam *n. 39.* limitans
dicta, ait ut si confirmatio, non sit petenda a sede
Apostolica, sed ab alio superiore inferiore; tunc
remanet firma dispositio Greg. X. in *dell. cap.*
quom. fit, id est ut debeat peti infra tres menses,
cum in his, nihil fuerit per Nicolaum III. immu-
tatum, aut derogatum, sicut conveniens erat in
28 predictis ex allatis rationibus; et idem notat *dell.*
cap. 25. n. 33. quod tempus non tollitur ei, qui citius
ad Curiam venit. Et *n. 36.* quod electores debent
transmittere ad curiam duos homines instructos;
qui fidem faciant de habitare electi, & quorum
sumptibus; & quid si electio facta sit in discordia
29 ibi *n. 37.* et ibi *mon. 38.* quod accedens ad curiam
Apostolicam causa confirmationis, non debeat diffe-
dere sine licentia, negotio imperfecto; ita ut si
contra fecerit, careat iure electionis commodo,
vel definit Pontifex in *cap. si postquam §. si vero hoc*
tit. lib. 6. ubi cum multis Barbofa.

- 30 Notandum est secundo quod potest talis confir-
matio impetrari, etiam mediante aliquo amico; li-
cet mandatum non habeat; Iulius Laurus *dell.*
cap. 25. n. 41. Barbofa *de iure Eccles. dell. c. 19. p. 1.*
31 *sub. n. 146.* et ubi addit hoc modum effugere pœnam
electum, si ipse eorum habeat infra illos tres men-
ses, modo fit nomine electi, & in super idem electus
ratum habeat infra per dies tres menses; glossa
in *dell. cap. quom. fit*, ubi Barbofa *verb. petere;*
verf. sed potest quod amicus, idem Barbofa *d. c. 19.*
n. 146. idem de officio Episcopi *p. 1. tit. 1. cap. 4.*
cum Azor. & aliis Tyrasquellus *de pœna tem-
perand. causa 22. n. 37.* quia inhabilitatio fieri debet om-
nino intra terminum datum ad acceptandum; Co-
quarrus *lib. 3. varior. cap. 16. n. 5.* Quibus suppositis
iam ad questiones oportet respondere.

- 32 Ad primam ergo questionis partem an confir-
matio electionis Episcopi nutrita, siue aliterius
ad Dignitatem aliam inferioris, debeat ab electo

peti intra certum tempus; sub qua pœna, & ad
singula dubia respondeo breviter ex dictis iam su-
pra hac quæst. in vers. *notandum veri est.*

Ad secundam questionis partem respondeo cum 33
Abbate in *dell. cap. postquam hoc tit. l. 2.* Zachario *de*
beneficiis cap. 12. vers. tempus n. 31. Ioanne Anton.
Maffiobr. in *praxi habendi concursus ad Paroch.*
requisi. 9. dubio 1. Iulio Lauricio *var. lucubr. in hoc*
tractat. tit. 4. cap. 25. a. n. 43. & post eum Barbofa *de*
iure Eccles. cap. 19. n. 254. nullum esse tempus in
iure præfixum confirmatori ad confirmationem
concedendam, sicut nec ad instituendum, quia licet
tempus sit in iure præfixum ad eligendum, confe-
rendum, & perseverandum, secus in instituendo, &
confirmando. Quare sicut institutor, si abque causa 36
non instituat, potest per Superiorem compelli
assignando terminum intra quem instituat, quo
elapso possit ipsemet Superior instituere; et ita 37
Confirmator, nulla existente rationabili causa, re-
nuat facere confirmationem, recurrens ad Superi-
orem, qui eum compellat infra breve tempus per-
figendum cum comminatione, seu intimatione;
quod nisi infra talem terminum confirmet; Superi-
or iure deobolo, hoc faciet iuxta glossam in *rub.*
de postulat. Prælati. lib. 6. argum. cap. nullus de
iure Patronatus, Abbas ubi supra, Iulius Laur.
cum Fr. Sigismund. *dubio 45. num. 3.* & cum Roa
in *Legimen. confirmationis, Luna 23. January 1617.*
etiam Pamphilo.

Sin autem dubites quævis terminus debeat assignari, existimo respondendum cum relatis interpre-
tibus, & cum Lambertino *de iure Patron.* ut ad in-
stituendum debeat brevis assignari terminus; ita ve
licet sit arbitrarium, non debeat excedere sex men-
ses; sic etiam ut Superior confirmet et debet invenire 39
Confirmator confirmare electionem idonei, nisi
subsit causa aliqua rationabilis, vel legitimum im-
pedimentum, ex *dell. cap. postquam §. electus*, ubi Ab-
bas, & Barbofa, cum aliis Iulius Laur. *dell. tit. 4.*
cap. 25. n. 42. & DD. in *cap. nullus de iure Patron.*
ubi & alibi Doctores adducti dicunt, ut quamvis
electio ab initio fuerit voluntaria, tamen confirma-
tio sit necessaria.

Ad tertiam partem questionis breviter etiam 40
respondeo quod minus confirmationis spectat ad
proximum Superiorem, nisi electus sit exemptus;
nam tunc confirmatio petetur a Pontifice summo,
vel à Legato à Latere, si quis est in Provincia, *cap. si*
Abbatem hoc tit. lib. 6. tit. 2. Panormit. in *cap. Monachis*
§. prioratus n. 10. de statu Monachorum. Et in *c. 2.*
de translatione Episcopi per cap. cum ad monasterium
§. ne alius de statu Monachorum. Iulius Laurus
dell. cap. 25. tit. 4. n. 45. Erasmus Cochier *de*
iurisd. mon. ord. in p. 4. q. 5. ubi dicit procedere, si
Pontifici sint immediate subiecti.

Quare olim Generales religionum exemptatum 41
confirmabatur à Romano Pontifice, sed ex con-
cessione eiusdem Romani Pontificis hodie omnes
Generales statim, ac creati sunt, confirmari cen-
sentur, Fr. Eman. Rod. *rom. 2. regular. q. 52. art. 3.*
Sigismund. à Bononia *de electione dub. 43. n. 1.* Iu-
lius Laurus *dell. tit. 4. cap. 25. n. 43.* Barbofa *dell. 1.*
de iure Ecclesiæ cap. 19. n. 250. in fin. Novatus in
Lucerna regular. verb. electus confirmanda n. 4. et
addit Iulius Laurus *n. 49.* quo Primas, vel Patriar-
cha confirmat Archiepiscopum, *cap. bone 1. hoc tit.*
Papa vero Patriarchum, *cap. venerabilem eodem.*
Azor. *p. 2. infirmis moral. lib. 6. c. 16. q. 17.* sed quod
hodie de consuetudine solus Papa confirmat, ait
Laurus cum Petro Rebuffo *de rescriptis. confirm.*

numero 1. vt de Episcopis nominatis quotidie videmus.

Ad quartam questionem partem que debeat confirmator de electo inquirere, & resoluitur etiam respondeo, quod nisi electio canonica sit, non debeat confirmari. Rota in *reuerentia Abbatis S. Atanasi* 20. *Novemb* 1624. coram Coccino, Iulius Lauer. *dist. cap. 25. tit. 4. varior. incubat.* n. 51. vbi ait, vt superior non ex abusu, sed servatis servandis deveniat ad confirmationem, *cap. cum administratio de iur. Atanachor. Abbas in cap. Atanachor. Prioratus eodem tit. & in cap. postquam hoc tit. Sylvestr. verb. confirmatio humana* n. 4. Barbosa de iure

- 44 *Ecclesiast. dist. cap. 19. p. 1. sub num. 251.* ¶ vbi quod confirmator potest cognoscere, & inquirere de modo electionis, an sit canonice facta, & de persona electi, an sit idonea, & alia facere, quæ ad publicam utilitatem spectant. Nanez. *conf. 1. in antiqua, alias 2. in noua hoc tit.* Sayus in *foribus decem hoc tit. dist. 1.* & sic non ex abusu ¶ ita vt non debeat per repentinum Consilium rationem propriam cupiditatem, & inordinatum effectum iuri, & acquirati præferens competitori, vel oppositoribus negligens, nec diffidit negotio, electio manus imponere, contra doctrinam Apostoli in *cap. fin hoc tit. lib. 6.* vbi *num. 1.* ¶ 10 ait Barbosa cum multis, quod textus ille habet locum in presentatione, nisi consensu sit in contrarium, quam qui allegat debet probare, referens decem ex Puteo *dist. 298. lib. 1. in correctis.* ¶ *dist. 271. lib. 2.* vbi ait quod iusta causa excusat à pœna illius textus, Iulius Lauer. *dist. tit. 4. sub n. 51.* ¶ 52. ¶ reddit rationem, nempe vt nihil sit quod magis Ecclesie Dei officiat, quam quod indigni assumantur Prælati ad regimen animarum *ex cap. nihil, hoc tit.*

- 47 Quod si dubites de forma seruanda in competitoribus, siue oppositoribus vocandis, respondeo tam contineri in *dist. cap. fin de elect. lib. 6.* & *cap. cum nobis olim, hoc tit.* & est vt confirmator, postquam electio munus confirmationis impendat competitori electi, vel contradicentes per citationem vocet, vt infra terminum præfixum electioni oppositum comparere nisi verò nullus sit coelectus, vel oppositor generaliter in Ecclesia, in qua electio celebrata est, proclamari debeat, vt si qui sint, qui se velint opponere, compareant, assignato pretempore termino; quod si nullus, elapsis etiam terminis contra electum aliquid opposuerit; debeat tunc superior ex officio suo diligenter inquirere, & examinare processum electionis, & personam electi, eiusque mores, qualitates, & sententiam perpendere, iuxta *cap. cum nobis 5. huius tit. cap. nihil in principio, vbi glossa verbo examine, & in cap. venerabilem verb. est enim generaliter hoc titulo, cum eius intentio sit ne puniatur pœna dist. cap. nihil, si promoueatur indignus, Iulius Lauer. dist. cap. 25. num. 53. Barbosa dist. cap. 19. de iure Ecclesiast. sub dicto num. 251. Lambertin. de iure Patrum, lib. 2. p. 2. quaest. 6. Lotterius de re beneficiar. lib. 2. q. 13. d. num. 20. dicentes ¶ idem enim procedere, etiam si electio vnamini sit, & in concordantia celebrata fuerit, vt *dist. cap. fin hoc tit. lib. 9.* Lauerius d. n. 52. *cap. 25. tit. 4. in fine.* Lancellotti *tit. de confirmatione §. illud, & §. scias de confirmatione cap. si forte cap. capientes hoc tit. lib. 6.**

- 49 Adduntque supradicti Doctores quod debet legitime consistare, non solum de lectione, & affixione editorum; sed etiam de reflexione; & sic quod fuerint lectæque ibi dimissa per congruum tempore intervalum, vt tenuit Rota *dist. 325.*

n. 6. lib. 3. p. 3. *Ames. & dist. 624. num. 10. p. 1. recent.* Lotterius *dist. 9. p. 1. d. n. 47.* de qua publicatione dixit Puteus *dist. 5. dubio 3.* vt non stetur simpliciter assertioni Notarij sine testibus. Et oporteret ait Iulius Lauer *dist. cap. 25. tit. 4.* vt confirmatori præsentetur decretum continens totam sententiam, & formam electionis, cum omnibus eligentium, & consensu eorum nomine electi, ac nomine dignitatis, ad quam est electus, roboremque subscriptionibus eligentium, ac sigillo Capituli munitum iuxta eam formam, quam posuit idem Iulius Lauerius *dist. tit. 4. varior. incubat. cap. 19. num. 116.* & dicit *dist. num. 54. cap. 15.* vt ea scriptura debeat esse in forma probanti publicæ notarij, vel eius loco per duos viros fide dignos munita, iuxta textum, & quæ ibi dicit in *cap. quoniam contra falsam de pre. bar.*

Et idem Iulius Lauerius *sub dicto num. 54. in fine, 50 num. 55.* & 56. cum Ioanne And. *in d. de cap. capientes hoc tit. lib. 6.* ait prædictum decretum, seu processum debent per Superiorem examinari, nec non formam in electione seruam personæ electæ, & confirmandæ qualitates, etiam quod nemo se opponat, & meliù magis vbi electio discolor fuerit: non tunc diligenter requiritur discussio ¶ 51 & cum Abbate in *dist. cap. postquam num. 5.* vt queat Superior inquirere per samam, vel literas testimoniales, vel si necessitas iudicauerit per testium receptionem cum iuramento, & sine; qui hæc omnia relinquat arbitrio Iudicis cum Anton. Cucho *tit. de confirmatione num. 18.* ¶ Dicens etiam 52 *ex dicto cap. si postquam hoc tit. & ex eodem Abbate, vt liceat confirmatori ad se certitudinem de fama, & vira electi petere testimonium ex loco, quo contineatur factus est.* Verum explicat dicendo, vt hæc inquisitio non sit facienda in specie de aliquo delicto nisi antequam fuerit electus, de illo delicto diffamatus, sed in genere, puta de irate, vira, scientia, moribus, & similibus; iuxta ea quæ dico in *tit. de accusat. & inquisit. & aliquæ sub cap. non de iudic. in 2. p.*

Ex dictis patet inquam quod confirmatio fit aliquando per viam Iudicij cum processu, & causæ cognitione, & contraditorio, & sententia definitiva, vt dixerunt Buttrius in *dist. cap. venerabilem n. 15. hoc tit. cap. fin hoc tit. lib. 6. glossa in cap. contentus 61. dist. Gonzalez in reg. 3. cancellaria §. 1. p. 5. 1. Fr. Sigismund. hoc tit. n. 3. dubio 46. & dub. 47. d. num. 7.* ¶ aliquando autem extrajudicialiter, vt dixit idem Iulius Lauer. *dist. cap. 25. tit. 4. num. 19.* vbi n. 58. ait cum Romano *conf. 483. n. 15. & 16. Sebast. Sapia in apostolica ad Abbat. in cap. cum olim de causa possess. & propriis col. fin. vers. iussu iure.* Marco Antonio Cucho *in de confirmat. n. 40.* vt aliquando etiam licet aliquis se aduersarium declarauerit, quia vel ab aduersa parte fuerit electus, vel contra electionem aliquid opposuerit; non tamen citari eum oportere, si consistat oculum ius ei competere.

Quare optimè Barbosa *de iure Ecclesiast. p. 1. dist. 55 cap. 19. n. 252. in fine.* cum eodem Iulio Lauer. *dist. cap. 25. tit. 4. n. 57.* resoluit, vt quando electus esset ita notoriè idoneus, & communiter dignus existimatus, nulla alia examinatio debeat fieri, cum non indigeat alio iudicio siue personæ: sicantem loci. e-runt *conf. 2. hoc tit. Oldradus conf. 46. de consensu. in fine, & alij Doctores per cap. in lauerantem et præbend.*

Vnde infertur limitandam esse relictam proximè examinationem in prouisionibus, quæ sunt in Cu-

ria. Romana in qua refoluunt Lambertini. *dist. 9. q. 6. princip. art. 3. n. 4.* & Barbosa. *d. cap. fin. hoc tit. lib. 6. num. 4.* & in hoc deficere decisionem *dist. cap. fin. ut fuit dictum in vna Brachierum. Parochialis de Maueri 13. Iunij 1607.* coram Ortemberg; ex eo quia textus ille non additrigit Romanum Pontificem, vbi ab ipso petenda est confirmatio, nec eius legatum, sicut docent Chuchus *instit. moral. tit. de confirm. n. 36.* Cratena. *cap. 177. col. 2. n. 3.* Iulius Laurer. *dist. tit. 4. cap. 3. n. 61.*

- 77 Item vt in ordine minorum sit specialis, vt non procedatur iudicialiter; præsertim in confirmacione Provincialium *ex elem. ex vi §. denum*, vbi glossa *versus quibus nota de verbis significis. Franc. Marcus decr. 1360. num. 3. p. 1.* Iulius Laurer. *dist. tit. 4. num. 60.* vbi resoluit cum Ioanne Andrea, & Innocentio in *dist. cap. postquam hoc tit.* ¶ vt possit Generalis ordinis fidem adhibere soli summe, & litteris testimonialibus ¶ & *d. n. 1.* in *princip.* quod Generalis minorum non teneatur in confirmandis electionibus Provincialium seruare formam *dist. cap. fin. ut dixit etiam Fr. Sigismund. hoc tit. dist. dubio 46. n. 13.* & Barbosa in *dist. cap. fin.*

- 60 Notabis autem de iure procedere (etsi non viderim præcari in Ecclesijs Cathedralibus, vbi quotidie fiunt in his Regnis Castellæ, & Legion. electiones per concursum, imo nec in alijs beneficijs curatis) vt si Prælati confirmant, qui alias tenentur examinare processum electionis, & personam electam in scientia, vita, & ætate, si indigent per negligentiam confirmauerit, carere debeat potestate confirmandi in sequenti electione, & suspendi à perceptione fructuum proprii beneficii, quousque indigentiam preuenierit, Doctores per textum ibi in *dist. cap. nihil 44. hoc tit.* Colmes *propt. fassit hoc tit. verb. ex ceteris, Lambertini de iure Patrum. dist. lib. 2. p. 3. q. 3. art. 3.* Valerius Reginald. in *praxi fori pauent. lib. 32. tract. 2. num. 62. in fine.*

- 61 Quod si scienter, & per malitiam indignum confirmauerit, & debet deponi iuxta glossam verbo *suspenditur in dist. cap. nihil*, Firminian. *de Episcop. cap. 1. p. 2. p. secunda pars princip. q. 5.* Viuian. in *praxi fori Patrum. lib. 12. cap. 7. n. 3.* in *vltima ins. præf. Iulius Laurer. in dist. cap. 21. tit. 4. num. 62.* ¶ qui ait tunc ad arbitrium iudicis alia grauior pena esse plectendum, cum nulla sit in iure stabilita, *cap. de confis. §. fin. de officio de leg. cap. super his de accusat. Barbosa dist. cap. 19. p. 1. de iure Ecclesiast. sub num. 25.* ¶ Vbi addit ex Nauarro Fr. Eman. quod peccat mortaliter, & tenetur ad omnia damna, & Valerius Reginald. *de differentiis inter vtriusque forum verb. electio differentia 2. num. 4.* aduertit post Pet. Nauar. *de resistit. tom. 1. lib. 2. cap. 2. num. 156.*
- 64 Imaiorem diligentiam circa personam, & merita electi fieri debere ab eligentibus, quam à confirmantibus, *argum. coram, qua dicitur supra in Rub. sub §. 2. 4. & 7.*

- 65 Pro complemento notabis quod Clericus, qui aliquod opponit in personam electi ad Dignitatem, personam, & Canoniam, in probatione deficientem, incurrit suspensionem à beneficijs per triennium, ad quæ si in illo triennio fe ingessit temere, erit ipso iure perpetuo priuatus, sine vlla spe indulgentiæ *ex c. 1. §. aduocatus hoc tit. l. 6. vbi Doctores Bibal. in Candelabro aureo tit. de suspens. n. 12.* Sæptus *de censur. lib. 4. cap. 15. num. 23.* Suarez in *eodem tract. disp. 31. sect. 3. n. 12.* ¶ vbi ait non extendi contra electum ad beneficium Ecclesiasticum, Squilante *de obligat. clerice p. 4. num. 24.* vbi intelligit de

de beneficijs illius Ecclesiæ de cuius electione agitur, vt pena sit proportionaria Culpe.

Ad quintam questionis partem, an confirmator habeat ius cassandi, vel confirmandi electionem potest sibi videretur expedire pro bono communi & videtur respondendum affirmatiue ex dictis in *rote vers. ad quartam*, & in terminis docent Radex *de iustitia, & iure, tit. de iudic. l. iust. quæst. 67. art. 2. in respons. ad 2. argum.* Iulius Laurer. *varijs. Incubras. tit. 4. cap. 15. sub nom. §. 9. ita prout*, vt sicut electores libere eligunt, quem iudicant dignum scientia priuata; ita Confirmator legitime confirmat, quem iudicauerit dignum, siue scientia publica, siue priuata; & in hac dicitur confirmatorem deficere à ratione iudicij, in quo iudex tenetur ferre sententiam secundum allegata, & probata; & si oppositum fecerit, nulla sit sententia, sed confirmator quomodolibet cassauerit electionem, etiam digni causa sit; præsupposita tamen vera, & rationali causa ¶ addentes quod potest confirmator trahere ad partes electum, exquirendo diligenter de his, quas possunt confirmandum impedire; vt si aliquod aduerit impedimentum, illud secreto ad renunciantium inducat *ex cap. dudum hoc tit. in fine*, vbi Doctores ¶ in *cap. pro inu de sine uia in fine*; alioquin autem ex Siluestro *verb. confirmatio humana num. 5. q. 6.* ¶ tunc illius publicando non infamabit, sed procedet secundum allegata; & probata; ita vt si electus sit dignus, sit confirmator in necessitate illum confirmandi iuxta quæ dixi in *princip. huius questionis*.

Ad sextam questionis partem ex dictis respondet, & ex dicendis, in *vers. ad septimam*, quod electio nulla, regulariter non confirmatur à superiore; & hoc de iure communio positum; nam si electio fiat de eo, qui intelligibilis est à natura, nihil iuris vnquam conferet confirmatio, vt docent Roman. *conf. 98.* Abbas in *cap. ad probandum num. 5. de iur. & re iudic.* Iulius Laurer. *varijs. Incub. tit. 4. cap. 25. num. 72.* ¶ qui ait cum Abbate in *cap. quia diligenter num. 5. hoc tit. argum. silui capitis*, vt quando electio est nulla, tanquam facta de intelligibili, dispensatione (admittitur iuxta primum casum) & confirmatur per superiorem; item quando confirmator habet auctoritatem ex privilegio, vel alio modo; quia regulariter est contra, vt in *cap. inuenio 20. hoc tit.* ¶ Et sic addunt Abbas in *cap. 72 cum super n. 4. de causa possessionis.* Iulius Laurer. *sub dicto n. 72.* vt validerit electio nulla per Confirmationem à Papa, seu alio superiore habente potestatem dispensandi super defectu, qui in electione intercessit, si facta fuerit scienter.

Vnde infero quod si illegitimus sit electus in Prælatum ab habentibus potestatem dispensandi, censetur tamen dispensatus super defectu naturali; sic vt sola electio pro dispensatione sufficiat, si tamen antea talis superior sciebat talem defectum; ¶ nam quoties aliquid cum peccato, & sine peccato exerceri potest, præsumendum est exerceri sine eo, ex regula textus in *l. marci ff. pro socio* cum vulgatis, sicut ex duobus peccatis minus præsumendum est ex *l. si adulterum §. 1. & 3. ff. ad leg. lul. de adulterio*; ceterum maius peccatum esset illegitimus sine dispensatione promotore, quam abique causa cognitione promotore cum dispensatione, ¶ sequitur vt debeat presumi minus peccatum, quod est dispensare, tanto magis ¶ quod dispensatio non requirit certa verba: sic Bellarmus in *cap. veniens n. 10. & 19. de filiis Præb. Henrici. lib. 15. cap. 17. §. 2. tit. O. Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 4.*

diff. 4. num. 17. & 14. Maiolus de irregularibus lib. 3. cap. 14. num. 14. & lib. 4. cap. 10. num. 3. lib. 5. cap. 51. num. 8. Salas de lepro. diff. 20. sect. 2. num. 8. & festinus. 9. num. 85. Valerius Reginald. in praxi forensi. lib. 15. num. 195. & lib. 30. tract. 2. num. 30. quod nihil verum videtur; quantumvis aliqui relectam doctrinam limitent ad solum Principem, per 1. quendam, vbi Bartol. ff. de re iudic. l. 1. idem Vipsianus ff. de excusat. inter. argum. glossa in cap. statutum. verb. Canonici de receptis lib. 6. eo quod requiritur expressa dispensatio ab inferiori per glossam in cap. unico verb. dispensare de asse. & qualis. ordin. lib. 6. glossa fin. in cap. iuratus de concess. prebenda, Felinus in cap. nonnulli col. 16. in 4. Felicitas vers. confirmatur de receptis lib. 6. & alij apud Sanchez de major. lib. 8. diff. 4. num. 6. 77 quia dum Princeps dispensat, non requiritur causae cognitio, sed sufficit sola voluntas, ex Innocentio in cap. cum ad Alacerta de statu Monachorum, secus inferiores, vt refert idem Iulius Laurorius variis. lucubratis. diff. 11. 4. cap. 16. in 4. num. 35. commendans videlicet Emanuel Rodriguez quass. regular. 13. art. 16. Ludouic. Mirandam tom. 2. question. art. 14.

78 Et in utroque foro dictam doctrinam procedere dicunt Suarez de censuris diff. 41. sect. 3. & de religiosis tract. 3. lib. 4. cap. 61. n. 13. & de legibus lib. 6. cap. 17. num. 2. Sanchez, & Maiolus vbi supra, & sic sentio etiam cum eodem Iulio Laurorio diff. 1. 16. num. 37. in fine, si consuet habuisset superiorem legitimam dispensandi causam, si res in examen deferatur; quare possunt non amplecti Nauarrus in summa cap. 15. num. 74. Sayrus de censuris lib. 7. cap. 14. n. 12. Aulies in eodem tractatu p. 3. diff. 10. dubio 6. concessus 1. non ab. 3. Nec aduersum est quod dixi supra in rub. sub quass. 7. quatenus probauit Principem; & Papam posse eligere dignum omisso digniore; sed non sic alij inferiores ab eo, vt sunt supremi Magistratus; i quia ille casus est abimilis, nihil de facultate dispensatoria continens cum iniuria Reipublicae.

79 Ad septimam questionis partem, quos effectus pariat confirmatio electionis, vltra quae apparent ex dictis, & infra referendis in sequentibus: quatinus breuiter hic respondeo. Primò quod nunc, quod fuerat acquisitum, quod reuocabile erat, amplius reuocari non possit, eo quod contrahitur coniugium spirituale, & vinculum indissolubile inter illud, qui praeficitur Ecclesiae, & ipsa summe Ecclesiae, cui praeficitur, quod sine legitima superioris auctoritate solui non potest, vt dicunt Abbas, & ceteri Doctores, vbi, & Ego in cap. inter corporalia 2. de translatione Episcoporum. Anton. in 3. p. 11. 19. cap. 4. Syluester verb. exfirmatio n. 1. Et sic fiet vt rectè confirmatus non possit renunciare postquam acceptum sine licentia, & consensu superioris ex cap. cum inter, vbi Doctores hoc ita, & licet sit in potestate electi non conferre electioni, & Confirmationi, ex cap. nisi de renuntiatione ex D. Thoma, quodlibet 5. q. 11. art. 22. ex D. Gregor. 18. moral. Iulius Laurorius diff. 11. 4. sub cap. 25. num. 74. & latè sub cap. 13.

82 Vnde Barbofa de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 19. sub n. 240. postquam dixit cum glossa verbo renuntiat, in cap. si electus hoc tit. lib. 6. vbi Gemin. num. 5. Franch. num. 3. Rota decr. 6. n. 1. hoc tit. & decr. 8. n. 3. de iure Patron. Cutho in iur. moral. lib. 4. tit. de potest. elect. n. 53. Flaminio Parisio de renuntiat. benefic. lib. 7. q. 1. n. 38. Paulo Layman. in quæstion. Canonice de Prælat. Ecclesiæ. electionis cap. 2. q. 15.

in fine. Sigismund. à Bononia hoc tit. dub. 41. num. 8. & 9. vt electus post consensum, ante tamen Confirmationem, possit sine superioris auctoritate electioni de se factae renunciare. † Tamen si negotium ad Antistitem confirmacionem, sit iam delatum, & contra electum aliquid opponatur, quod electionem infirmet, electoreque eligendi potestate priuet; tunc quamvis electus possit eam electionem quoad se repudiare, nihil tamen eam renuntiationem Confirmatori obesse, quin super oppositum, veritatem inquirere, vique competens eligere, & providere, non secus possit, & ante illum Sigismund. à Bononia sup. diff. dub. 41. num. 10. † alij confirmacionis effectus sunt, vt per Confirmationem res sit maioris auctoritatis; † Item quod 85 presumat validius negotium, cum illud magis timeatur, quod specialiter iubetur, quam quod generaliter, ex cap. quoniamcum 23. diff. † Item quod 86 electus post confirmationem nanciscitur liberam statuendi facultatem super rebus Ecclesiae; Hostiensis in summa de confirmat. num. 7. diff. cap. inter corporalia, Lancelotus tit. de confirm. §. igitur, Miranda in manuali Praeceptorum 1. quass. 23. art. 4. Item quod ea acquiratur plenum ius; ita vt confirmatus possit omnia exercere quae sunt iurisdictionis ex cap. nostri, & ex hoc textu nostro & cap. qualiter eodem, vbi Doctores Azor. p. 2. in fine, moral. lib. 6. cap. 16. quass. 3. cap. dudum de prebend. glossa in cap. quia diuersitatem de concessione prebenda. Abbas in cap. ea qua de re iudic. Iulius Laurorius diff. 11. 4. variis. lucubratis. cap. 25. n. 6. vbi n. 76. ex hoc nostro textu ait quod confirmatus, non consecratus ea tantum potest exercere, quae sunt iurisdictionis; non autem ea, quae sunt ordinis, vt dico latè infra in hoc textu.

Pro complemento nostrae questionis circa generalia confirmacionis, electionis, dico quòd si confirmatio, non acceptetur, & retineatur prebatura, dicatur vacare prebatura, cum non sit contractum vinculum, nec adit titulus canonicus, qui traditur per confirmationem; ita Azor. ar. 1. moral. p. 2. lib. 6. cap. 16. Laurorius diff. 11. 4. n. 73.

Secundò quòd si confirmatio, pendente appellatione ab electione sequatur, sit nulla, ex cap. postquam, vbi DD. hoc ita, † sed electus post confirmationem nullam, non incidit in penas c. auaritia hoc tit. lib. 6. si per ignorantiam facti putes Confirmationem valuisse, secus si fecerit per iuris ignorantiam, Azor. ar. 1. p. 2. in fine, moral. lib. 2. c. 16. q. 9. Iulius Laurorius diff. 11. 4. n. 68. glossa in diff. cap. auaritia verb. per ignorantiam; vbi infinitos cumulat Barbofa.

Tertiò quòd electus Episcopus, & confirmatus, non tamen consecratus potest repelli ab Episcopatu, si ante consecrationem, fiat inhabilis; sic Ioannes Andreas, Burzarus, Cardinalis, & Imola in cap. ex parte de Clerico approbato quoniam resect, & sequitur Nauar. in cap. si quando de scriptis accept. 10. † qui in manuali resoluti percutientem Episcopum electum, & confirmatum; non tamen consecratum, non incurrere excommunicationem Bullae Cornae, etiam si iam sit adeptus Episcopatus possessionem. Iulius Lauror. diff. 11. 4. variis. cap. 25. sub num. 77. Augustinus Barbofa cum aliis de effectibus Episcopi part. 1. tit. 1. cap. 4. num. 10. ibi videntur.

Quartò quòd si confirmatio in aliquo capite fuerit declarata nulla, non propterea procedens electio sit quoque nulla, sed legitima erat, cap. si confirmationem hoc tit. lib. 6. cap. cum iam dudum de preb. cap.

94 *cap. ad probandum, de re iudicata, ¶ eo quod electio, & confirmatio sunt partes separate, Innocent. in cap. 2. de in integr. restit. Iulius Lauror. varior. lucubr. dist. 11. q. 4. cap. 25. n. 71.*

95 *Quia in habentibus causam separatam vtile per inutile non vitiatur, ut dixi infra in tit. de confirm. vtile, vel inutili, ex regula textus in cap. vtile de reg. iur.*

96 *Et quia hic electio principale est, Confirmatio est accessorium; principaleque non sequitur accessorii naturam; quamvis e contra Petr. Gregor. Tholof. hoc tit. cap. 19. §. 4. 17. per textum in cap. si super de officio delegati; & sic vltra ordinarios in dicto cap. si confirmationem docent Chuchus instit. moral. canonice. hoc tit. n. 11. Laurent. de Peirinis de subditio Religiosis num. 1. q. 1. cap. 32. §. 11. vers. de co. sistentis.*

97 *Quinto addo vt q. 1. contra electionem possit opponi, vt iam supra adduxi sub hoc q. sed sequitur confirmatione opponi non possit, elapsis terminis ad opponendum præfixis, & publicatis iuxta confirmationem iam adducti cap. fin. hoc tit. lib. 6. vbi*

98 *Doctores, Iulius Lauror. dist. 11. cap. 25. tit. 1. n. 69. ¶ vbi addit ex hoc colligi possit opponi contra Generales post electionem ¶ quia cum ex concessione Pontificis, statim creati, censentur confirmari, & nullus fuerit peremptorius terminus ad opponendum, non inquit prædicta regula. ¶ Et Baxio in dist. elect. p. 3. cap. 4. q. 5. ut quod post confirmationem possit opponi, quando non culpa opponentium in opposi-*

100 *tionibus notari potest; ¶ pura quia impediti, vel abfentes confirmationem ignorassent ex cap. qui marium. ac. p. possunt, vbi glossa & Doctores, ¶ nisi id, quod opponitur ante confirmationem, prepositum, & discussum fuerit, vt super eo pronunciatum; sequitur Iulius Lauror. dist. cap. 25. n. 70. vbi commendat videndum Buerum in 4. c. cum dilecti hoc tit. n. 63. nonnullas ponentem conclusiones super hoc dubio, an contra electum confirmatum, admittendum sit aliquis per viam exceptionis.*

101 *Sexto notabis quod confirmatio sine causæ cognitione, & non vocatis vocandis, habet vim interlocutorias, ita cum glossa, Ioannes, docens DD. in in dist. cap. fin. de elect. lib. 6. Lottorius de re benef. lib. 2. q. 1. n. 31. Menoch. de ad. p. ferend. posses. rem. 4. n. 302 idem Lottor. n. 45. & DDos glossa in dist. cap. fin. verb. competens, ibi, secundum locorum distantiam, vbi Barbosa num. fin. de Rota in Valentini beneficij 31. Iunary 1621. coram Remboldo,*

102 *¶ dicunt quod terminis peremptorijs ad comparandum assignatur secundum locorum distantiam, & vt existimo ex iam adductis, iuxta arbitrium iudicis, qui debet assignari in edicto competens, & peremptorius; glossa in dist. cap. fin. vers. peremptorio, Nicolaus Garcia de benef. p. 3. cap. 4. n. 7. Perez de Lara de appellat. 1. 100. q. 1.*

103 *Septimo quod confirmatio, & institutio facta ad electionem, seu presentationem alterius non potest fieri peraleine termino ad appellandum, nec appellatione pendente; ita vt aliis omnia sint attentata, & nulla, Gonzalez in reg. 8. Carol. glossa 9. §. 1. in anote. n. 106. Doctores per textum in dist. cap. fin. de elect. de ibi Barbosa num. 7. verb. confirmationes, talis, quibus addo iam adductum Iulium*

104 *Lauror. varior. lucubr. dist. 11. cap. 25. tit. 1. n. 67; ¶ dixit vt ante confirmationem persequi debeat appellatio ab electione infra terminos statutos in cap. capientes, in quo commendat observanda, que ipse dixit in hoc tract. tit. 4. cap. 19. n. 25. vbi num. 125. posuit Fermosin. de Offic. & factis Eccles. Tom. 1.*

paras contra opposcentes, & non probantes obiecta.

109 *Quod quod post electionem Pontificis, nulla requiritur confirmatio, sicut fit in electionibus aliorum Prelatorum, qui vbi verus Pontifex, statim electus auctoritatem tegendi Ecclesiam, & disponendi obtinet, iuxta textum in cap. in anote 23. dist. vers. plane, & vers. quia vera sedes, ¶ ea ratione quia Sedes Apostolica cunctis in orbe terrarum preestur Ecclesiam; & ob id super se Metropolitanum habere non possit, à quo confirmetur, ¶ non enim ab alio spectat confirmationem, cum inferior superiorem confirmare non possit; ex doctrina textus in cap. cum inferior de maior. & obediencia, cap. aliorum, cap. cuncta per mandam 9. §. 3. in terminis Iulius Lauror. dist. 11. q. 4. cap. 25. §. 1. vbi alia dicit, qui etiam est videndus c. 12. a. 19. vbi de confirmatione, & consecratione Romani Pontif. & c. 4. vbi quod Imperatores, siue usurpatione, siue privilegio sancti foveant illi privilegio, postea reuocato. ¶ Et sic posuit Castellinus scribere c. 14. de elect. n. 58. ex textu in dist. cap. possunt hoc tit. vbi Doctores, quod quamvis, eo quod in electione Prælatorum orta discutere, debeat prius examinari quæque ea sit per superiorem; sed excipit ibi electionem Summi Pontificis.*

110 *Nonò notandum est quod in confirmatione non requiritur forma, sed sufficit quod fiat per quodcumque dictum, vel scriptum, quo superior declarat suam voluntatem, Oldradus consil. 46. c. 6. Rota dec. 1261. coram Manica, ¶ & addit Ft. Lucas Castellin. hoc tit. de confirm. c. 14. n. 12. quod in ordine Prædictorum, confirmatio fit per vota secreta, & ex causa huius formæ facit ibi dubium Iulius Lauror. dist. 11. q. 4. cap. 25. §. 1. n. 63. quod si iste talis electus repellatur, & appellet, quomodo fit sustinenda repulsam electio fuit facta per vota secreta, ¶ & Syluester in verb. confirmatio humana, n. 4. vult fieri confirmationem, congregato Concilio, nisi Ecclesie consuetudo se habeat in contrarium, quæ debet tunc seruari, vt dicitur Buer. in cap. quoniam hoc tit. Rota in Valentini. Vicaria 28. Februarij 1614. coram Baratto apud Farin. p. 2. dec. 122. & 14. Januarij 1583. coram Setaphimo § 98. & refert Castellin. supra n. 45. fin. sic fuisse seruatum à Generali Ordinis Prædictorum, qui posuit confirmare electionem factam de quodam Priore, qui non habebat ætatem annorum 40. & hoc cum Consilio Patrum, qui alia plura addit de prædicta forma in toto illo c. 14. ad n. 12.*

113 *Quod si dubites de loco, vbi debeat fieri confirmatio, electionis, respondebis, vt debeat fieri in Ecclesia, non in Camera, cap. qui frater de appell. Iulius Lauror. dist. cap. 25. tit. 1. n. 6. ¶ Vbi posuit dubium an fieri possit extra Diocesim, referens negatiuam sententiam Ioannis Andree in cap. fin. de Offic. Vicarij lib. 6. & aliorum, quos refert Garcia de benef. p. 1. c. 8. n. 138. & 142. & affirmatiuam sententiam Ancharani in dicto cap. fin. cum Vincent. & Baldi in l. 1. §. de Offic. Procuratorij, Beroti dec. 30. sed idem Garcia num. 141. & 142. cum Lamberti de iure patron. lib. 2. q. 2. art. 6. & p. 3. in finem lib. 3. art. 11. & Dominic. in dicto cap. fin. concordando, prædictas opiniones resoluunt quod quando sumus in contradictorio iudicio; puta qui aduinc oppositores, non possit fieri extra Diocesim; secus si non sumus in contradictorio iudicio; id est primum procedat quando fit cum causæ cognitione, & secundum, quando fit sine ea.*

115 *Decimo notandum est quod confirmator prouideodo*

dendo simul eligi, & confirmat personam ab eo
procurat in ordine ad Dignitatem, siue Prelatu-
ram, cui prouidet; sic Innocent. in cap. cum alius
de causa pisse. & propriis. Felin. in cap. eam te,
col. 2. & 3. de re scripti. Panormit. ibidem, & in
rebus nostris col. 2. Petrus de Baylio in suo direc-
torie election. cap. 44. p. 3. num. 6. alia tradit viden-
da Castellinus in dist. cap. 14. hoc tit. num. 65. &
116 66. ¶ an Regularis electus ad aliquam Prelatu-
ram, & confirmatus, si vtrumque semper renuat,
possit dici verò confirmatus, vel potius dicatur va-
cancia talis Prelatura: & resoluti n. 71. & 72. vbi
videtur pro affirmatiua, vt vacet, non vt sit verò
confirmatus. ¶ vbi n. 77. dicit, quòd illa habetur
117 pro renuente formali; hoc est resistente pertinaci,
qui nullam legitimam, veram, & realem causam
assignat superiori; licet occultam, &c.

QVÆSTIO II.

An electus sine ad Episcopatum, aliamve
Dignitatem, siue ad beneficia, queat in
illu administrare ante confirmationem.
Et an requiratur ultra confirmationem
possessionis realis, & vera. Et an ingerens
se beneficij administrationi ante confir-
mationem, amittat beneficij ius. Et an
Abbatissa electa à maiori parte possit
administrare, non obstante quòd im-
pugnatur confirmari

SVMMARIVM.

- 1 Electus administrare non presumat, vt econo-
mus, vel Procurator, seu alio quouis co-
lore per se, vel per alium, sub pena promou-
tionis iure quousq; per electionem, num. 1. &
cum 3.
- 4 Electus ingerens se administrationi ex unico
actu, amittit ius sibi competens, etiam si, vt
economus, siue Procurator administrat,
num. 6. & 7. vbi quid faciat ad penam effu-
gendam.
- 5 Economus qui erat ante electionem, non pro-
pterea quousq; vt talis ingerere administra-
tionem ante confirmationem; idem si erat pro-
curator, n. 6.
- 8 Eligentes aduenientes electum ante confirma-
tionem, nequeunt pro ea vice eligere, & po-
sulare.
- 9 Electus administrans ante confirmationem, effi-
ciatur inhabilis ad eandem Dignitatem ob-
tinendam.
- 10 Interfusus dicitur electus administrans ante con-
firmationem, & n. 12.
- 11 Postulatus siue presentatus ingerens se admini-
strationem ante confirmationem, dicitur inter-
fusus, & subiectus penæ.
- 13 Electus praestans obediendum ante confirma-
tionem, incurrit penam.
- 14 Administrans nulliter institutus, quando in-
currit, seu excusetur, n. 15.
- 16 Electus administrans in vim confirmationis nul-
le, defectu iurisdictionis, vel nona promissio-
nis, efficitur inhabilis.
- 17 Praepositi Apollitici quousq; administrare sine
confirmatione.

- 18 Papa, & Imperator, non ligantur pena cap.
auaritiæ.
- 19 Infructio nulla ex errore facti excuset à pena
cap. auaritiæ, & qualesque causa; excu-
sant.
- 21 Benedicens populum non solemniter actò confir-
mationem, non incurrit penam cap. auar-
itiæ.
- 22 Administrare vales spiritui iure habens possessio-
nem Canoniam, si alius non sit in posses-
sione.
- 23 Capiens possessionem beneficij ab alio occupatam,
debet pñari: salu n. 24.
- 24 Spoliatori, & discedens datur mandatum de
mouendo.
- 25 Penam cap. auaritiæ de elect. non habet locum in
capiente possessionem, nisi se ingerat ad-
ministratori, aut fructus percipiat, &
num. 27.
- 26 Intrudens se in beneficio tenetur in vim impera-
tionis facere restitutionem de intrusione, & de
fructibus beneficij, quos percipit cum. 28.
salu, n. 30. & in distributibus, n. 31.
- 28 Fructus beneficij indebiti recipiens inhabilis effi-
ciatur, & indiget rehabilitatione.
- 33 Abbatissa, vt talis bene electa, impugnata, po-
test administrare ante confirmationem: Ex-
plicit, vt n. 34.
- 35 Electus eo ipso administrare potest, si confirma-
tio postulat electionem, seu si diuerso
iure, item si administranti parcaur, nu-
mero 36.
- 37 Electus ante confirmationem, poterit interim ad-
ministrare, quando confirmator est in longin-
quis partibus, & electus, non si negligens in
petenda confirmationem.
- 38 Electus, & ante confirmationem, administrare per-
missus, nequit alienare.
- 39 Abbatissa electa, dum de obediendi aduersus
eam ignoratur administrans, nihil adma-
nifery alienare vales.

AD primum difficultatis partem, & ad alias
in hac & aliis ponendas, respondebis sine
difficultate, si legas textum nostrum, & supra
textum in cap. 9. & in cap. 17. huius tituli; item
& textum cum aliis, vbi glossa in cap. auaritiæ 1.
hoc titulo libro 6. & ad formalitatem hodiernæ
praxis in Episcopis electis, & confirmatis, leges
Clementinas insensu hoc tit. de qua vberius dico
infra questione 4. & 5. igitur regula est quòd elec-
tus administrare non presumat, vt economus,
vel Procurator, vel sub aliquo quouis colore in
spiritualibus, vel temporalibus per se, vel per
alium in totum, vel in partem, in tantum, ¶ vt si
secus faciat eo ipso priuetur omni iure acquisito
per electionem, ex dict. cap. auaritiæ, vbi Doctores,
Iacobus de Grassis tom. 2. lib. 1. hoc tit. consil. 2.
numero 3. Laurentius de Perinis de rei. g. sub
dist. tom. 1. questione 1. cap. 23. §. 11. vbi dicitur
quousq; Iulius Laurentius hoc titulo, variat. lucu-
brationum p. 4. cap. 25. a numero 6. Lotterius de
re beneficiaria libro 2. questione 13. à principio &
lib. 3. questione 17. a numero 129. cum aliis Bat-
bolis in dictis litteris, & in postea allegat. 17.
num. 214. p. 3. qui de iure etiam Ecclesiast. p. 1.
cap. 19. num. 247. & 248. hoc explicat procederes
diuimodo dolus intercedat ex verbis ibi, Exquisi-
frandibus. ¶ Adde paxidictam resolutionem pro-
cedere de electis ingerentibus se administrationi
hæc

beneficiorum non durante de confirmatione, ne se submittent periculo cassationis, iuxta dicta 9. *proced.*

- 4 Hæc enim requiritur actuum multiplicitas, cum ad penam prædictam incurrandam, sufficiat vnicus actus perfectus, & consummatus, non ex instrumentalī possessione, sed ex actuali perceptione fructuum, siue temporaliū, siue spiritualium, vt dixerunt Puteus *decis. 45. lib. 3. Rota decis. 83. num. 4. & 6. p. 3. lib. 3. dist. 1. Hieronym. Gabriel *decis. 199. lib. 1. num. 4. & 5.* Et in tantum prædicta doctrina procedit, quod si ante electionem, quis erat æconomus; non propterea possit ante Confirmationem se ingerere in administrationem, vt tenet Ioan. Andreas in *dist. cap. avaritia*, quem ibi refert Burius n. 3. & 4. vbi verbi dicti textus *gerere*, vel *respicere* tenet; & quod ille, qui ante erat æconomus, siue Procurator, si eligatur ad officium, vel Dignitatem ex vigore tituli, vel officij, quod antea habebat, administret, incurrat in penam ibi statuta; & ad illas effugendas teneatur pro tunc antequam administret, admittere administrationem; donec fuerit negotium confirmationis determinatum; & hanc sequuntur Iulius Laurius *disto tit. 4. n. 7. addit. num. 8.* & quod ea pena extenditur ad admitterentes electionem, seu postulatū ante confirmationem; quia reddunt se indignos, vt ea vice, nec eligere, nec postulare possint, *cap. hinc memoria hoc tit. vide 9. 4. in fine.**
- 9 Et extendit penas *disti cap. avaritia*, Rota in *Burdunen. Abbatis* coram Buratto apud Farnacium *tom. 3. pag. 3. decis. 6. 41. folio 273. n. 2. in fine* ex Crescencio *decis. 6. num. 12.* Vt si administret modo dicto, efficiatur etiam inhabilis ad eum dignitatem obtinendam; tamen vt Pape dispensatione indigeat; ita vt si ignoretur promouatur, talis promotio censetur subreptitia, nec habeat verum titulum prelaturæ, vt dixit Rota in *vna virdunen. Panormi. in cap. qualiter n. 8. hoc titulo.* & addunt Menochius *de arbitratu lib. 2. cap. 403. Malcard. de probat. censur. 916. n. 9.* vt administrens post electionem ante tamen confirmationem dicatur intrusus.

- 11 Nec folium dicta doctrina obinet in electione, de qua expressè loquitur textus in *disto cap. avaritia*, & exprimentur relata iura, sed etiam in postulatione, vt in *dist. cap. bona memoria*, Magantibent. infratv. notant Roman *conf. 330. num. 31.* Barbosa in *dist. cap. avaritia num. 6.* verum, & in presentatione; nam si persona presentatur se ingerat ante institutionem, reuera dicatur intrusus, & subiectus penis *dist. cap. avaritia*, & aliorum, vt docent Franchus ibi, & alij Marefeor, *variad. lib. 1. cap. 35. n. 45.* Lottorius *de re beneficiaria dist. 9. n. 3. & 4.* Gabriel *conf. 199. lib. 1. num. 3.* Flamin. *de resignat. benef. lib. 1. 2. n. 13. num. 16.* Lapsus *allegat. 8. sub num. 4. vers. sic & pena.* Calderin *conf. 8. hoc tit. &* Et sic dixerunt Crescen. in *decis. 6. de iure Patren.* Corra in *decis. 127. & Riccius ad cap. avaritia col. 1. 1476.* quod electores ante confirmationem inhærendo fe administrationis beneficij, priuantur ipso iure; & ita procedere in quibuscumque beneficiis, etiam presentatis, & nominatis, vt fuit resolutum in *vna innuenc. beneficij 15. Decembris 1593.* coram Illustrissimo Mæzeca; & addunt Puteus *de. 45. pag. 3. in correctis.* & Barbosa in *dist. cap. avaritia num. 9.* dictum textum in *cap. avaritia* procedere etiam in presentatione obedientia; quia per illam dicitur quis administrasse, & incidisse penam Fernosin. *de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.*

illius *cap. 1. & sic per distam clem. inhumilia hoc tit. vers. similiter*, Episcopi, & alij presentati recipientes administrationem suam Ecclesiarum, non præstito solito fidelitatis iuramento, de quo in *cap. 4. de inuicando*, incident in penam illius textus; Barbosa *num. 6. Azor. in sit. moral. p. 1. lib. 2. cap. 1. quæst. 2.* Marc. Alterius *trati. de casibus tom. 2. vbi de suspens. disp. 16. cap. 5. vers. vnde cum* Iul. Laur. *var. lencb. cap. 25. num. 12.* Vbi ponit formam talis iuramenti.

Imò Doctores addunt non excusari à prædicta pena, etiam si sit institutus; si tamen institutio sit nulla ex defectu iurisdictionis; sed alias vt quia institutio facta fuit, non propositis edictis, nisi excusaret error facti; quia credit edicta proposita, aut alias iussit credere potius seruauit fuisse debitam formam, vt fuit in Rota resolutum in *vna Cassalen. Parschalis 9. Nouemb. 1597. &* nisi excusaret sententia superioris declarans non esse necessaria edicta, Cardinal. Put. in *decis. 484. l. 2. &* fuit decisio facta in *causa Calaguriana Abbatis* coram Peregrino; & vbi tenent fuit quod electus administrans in vim Confirmationis nullæ, defectu iurisdictionis, vel nouæ provisionis non gratofo, aut subreptitiæ, efficiatur in habili, vt voluit etiam Rota in *decis. 6. hoc tit. in noui*; sed videtur contra dictum n. 19. & 20.

A prædicta tamen pena huiusmodi, vt excipiantur tunc incurrit prout Apostolici; eo quod in illis non proceditur per viam confirmationis, cum promisso vnico actu, habeat validam electionem, & confirmationem; ita Barbosa *de iure Ecclesiast. dist. cap. 19. p. 1. fol. num. 248.* Vbi ait cum Lambertino *de iure Patren. 2. p. quæst. 6. princip. art. 3. num. 4.* Vt non sit seruanda in provisionibus; & que sunt à Curia Romana, constituit, *cap. fin. hoc tit. lib. 6. de quo dixi supra sub 9. 1.* referens sic fuisse resolutum in *Bracharen. Parschalis de Morera 13. Iunij 1605.* coram Ortemberg; & nec enim decisio *disti cap. avaritia* ligat Papam, aut Imperatorem, vt docent Rendina in *promptuario recipiarum sententiarum. tit. 84. &* n. 1. Iulius Laurius *variad. lencb. dist. tit. 4. cap. 36. num. 24.* sic refert contra tenentes Syritus in *Clauis Regia lib. 3. cap. 4. n. 5.*

Cum ergo textus in *dist. cap. avaritia* requirat dolum, sequitur vt institutio nulla ex errore facti, excuset à pena illius, vt per Millan *reporter. verb. pena decretalis avaritia*, vbi Barbosa *n. 4.* qui dicit sic fuisse dictum in *Cassalen. Parschalis 1586. Maij 13.* coram Robustiano; & addit vt etiam ab illius pena excuset quælibet causa; quævis iniusta, & iusta, vt fuit dictum in *alia Cassalen. Parschalis*, coram Seraphino, quod & repetit idem Barbosa *dist. cap. 19. de iure Ecclesiast. sub n. 247.*

Et idem Barbosa in *dist. cap. avaritia* dicit n. 7. & 8. vt cum decisis, *dist. cap. sit penalis*, vt ait Mastibbe, in *præ. habendis censuram. requisit. 1. dub. 27. num. 15. &* requisit. 9. *dub. 2. num. 5.* non habeat locum eius pena in electo, qui non solemniter populum benedixit, vt dixerunt Tuschius *prælit. censur. tom. 1. littera C. conclus. 44. num. 21.* Oldrad. *conf. 346. quæstio 18.*

Ad secundam questionis partem; quia Couaz. *2. 2. tit. lib. 3. variet. cap. 16. num. 6.* Barbosa in *disto cap. avaritia hoc tit. lib. 6. num. 10.* dicunt quod habent collationem Canonica abque possessione, si administrare velit, possit id facere optimo iure; dum tamen alius non sit in possessione; de quo dubio, & de illo, an possit

- quis propria auctoritate capere possessionem beneficii, dixi *sub cap. 12. de rebus, spoliator.*
- 13 p. 3. † quibus addo, ut capiens propria auctoritate possessionem beneficii ab alio occupatam, debeat puniri, etiam si non adhibeat violentiam, nec lucretur fructus, nec esset in illa possessione manu tenendus; quia est violata, *Rota in decis. 21. p. 2. †* Quod intelligit Riccius *colloq. 479. ad textum in cap. cum quid de prebend. lib. 6. nisi possessor habeat per se spoliato; nam etiam spoliatori, & detentori conceditur mandatum de manutenendo etiam contra spoliatum; donec constitutis eum iniustum possessoris; sic cum Paleotus in decis. 87. *Rota in decis. in d. c. 482. p. 3. Rota in decis. 50. p. 2. imò de fuisse resolutum in una Romana die 23. Junij 1583. Caristolanen. vt patet in decis. Rota 641. num. 6. p. 1. & iterum in una adu. en. Capitanen. 27. Aprilis 1594.**
- 14 Coram illustissimo Mantica. † Non enim ait idem Riccius *dist. colloq. 1476* potius. *dist. cap. anaristia*, habet locum in capiente possessionem, nisi se ingerat administrationi, aut fructus percipiat, cum ille loquatur de ingente se administrationi: sic etiam docent Cardinal. Puteus *decis. 45. lib. 3. Cora in decis. 129. & refert Riccius* ita fuisse resolutum in *Enghelica Caputicatur.*
- 16 Et addunt capella Tholosana in *decis. 484.* Bellamera in *decis. 497.* Antonius Faber. in *decis. 11. eod. de sacrosancti. Eccles. Castador. in decis. 6. de prob. & idem Bellamera. decis. 498.* quod talis etiam intrudens in beneficio, in impetratione eiusdem beneficii, teneatur facere mentionem detaili intrusionis, & quod alias gratia sit subrepticia, &
- 17 nulla. † De quo puncto laet cum multis loquitur omnino videndus Nicolaus Garcia de *benefic. p. 1. c. 1. cap. fin. a num. 1. vbi quod textus in dist. cap. anaristia*, procedat in ingente se administrationi beneficii, etiam si vacet, & nemo illud derineat, vbi a num. 22. addit vt perna *dist. cap. non habet locum in capiente possessionem*, nisi se ingerat administrationi, aut fructus percipiat, videndus ibi a num. 23. vbi videtur tenete contrarium.
- 18 Imò & amplius idem Riccius ad textum in *dist. cap. anaristia hoc in lib. 6. vt etiam teneatur mentionem facere de fructibus beneficii, quos perceperit: nam fructus indebitè percipiens in habili efficiatur & rehabilitatione indiget, ita ex Castador *dist. decis. 6. Cardinali Puteo in decis. 26. lib. 1. Rota in decis. in decis. 1923. p. 3. †* inferens quod gratia non faciens mentionem de fructibus malè perceptis, non suffragetur, vt tenuit Peregrin. in *decis. 41. p. 3. & ita fuisse resolutum in una Alacranen. Parochialis 29. Aprilis 1580. coram Seraphino; † qui etiam limitat ex Castador. *dist. decis. 6. vt quando in supplicatione esset apposta clausula Necnon, cause annullatur, & infecturæ propeij tituli, ac possessionis exprimi possint, quia non obstat intrusio, ac mala perceptio fructuum, etiam si de illis non fuisset alias facta mentio, & reddunt rationem Achilles de Grassi. in decis. 7. de Probend. Paleotus in decis. 633. p. 3. quoniam per illam pargitur vitium intrusionis. † De his omnibus, ac de aliis laet loquitur ex pluribus decisionibus videndus Garcia *dist. p. 1. c. 1. cap. fin. a num. 125. vbi a num. 128. dicit vt regula dist. cap. anaristia*, non habeat locum in intruso, qui percipit distributiones quotidianas, & de fructibus ab eo esse mentionem faciendam, nisi fructus debeantur tertio, vel nisi quando est lis, ex qua timeri potest fructuum restitutio, alia dicens *numerus sequenti sub.****
- Ad tertiam questionis partem respondebis ex adductis in *vers. ad primam.*
- Ad quartam questionis partem, an Abbatissa electa à maiori parte possit administrare, non obstante quod impugnetur, supposito quod iam de electione Abbatissarum, & Priorissarum dixi supra in *Rub. p. 4. c. 1. pondico breuiter, quod si Abbatissa impugnetur, non veniet confirmanda, possit interim nihilominus administrare, vt resolutum videtur Julius Lauror. var. ar. lucob. in 4. de elect. cap. 24. num. 12. & 13. idem cap. 25. num. 25. Petrus Gregor. de elect. cap. 19. num. 5. & omnes per textum in cap. indemnitaribus hoc in lib. 6. in *vers. libere administrat*, idem de iure Ecclesiast. *dist. cap. 19. p. 1. num. 249.* qui etiam rationem non praestit, ea mihi videntur vera; quia licet administrando non contumaciat, *dist. cap. anaristia*, in quo & perceptio fructuum videtur requiri ex iam dictis † Et ita Barbosa in *dist. cap. indemnitaribus* num. 17. dicit quod si contra electam per compromissum, pars minor Monialium se opponat; adhuc confirmetur, si maior non consensit; donec fuerit obiectis satisfactum, sed interim tamen administrat; si verò pars oppositum fuerit duplo maior, non administrat, sed litis penum speciet, Julius Lauror. *dist. cap. 24. num. 52.**
- Igitur ex iam dictis apparet, vt si electio, & confirmatio pertineat ad eundem & eodem iure; tunc quia electio habet vim confirmationis, poterit electus administrare; secus si diuerso iure, glossa in cap. circa, *verb. plesiones* hoc in lib. 6. Compotet. in cap. cum inter Canonice de elect. *verb. electio*, g. 3. item si administrandi parcat, cap. nostri hoc in. † Item quando Confirmatio esset petenda à Romano Pontifice, & electus esset in longinquis, & valde remota partibus à curia, vt non possit confirmationem facile obtinere, & dimmodo negligens non sit in petenda confirmatione, quia tunc pariter poterit ante confirmationem administrare in temporalibus, & spiritualibus; sed nullam in his duobus vltimis casibus fieri alienationem, probat Julius Lauror. ex *dist. cap. indemnitaribus* hoc in, in 6. supra *dist. cap. 25. num. 26.* Et de Abbatissa idem dicit Julius Lauror. in *dist. cap. 24. num. 51. in fine.* cum eodem Petro Gregorio *dist. cap. 19. num. 5. dicentes, vt interim quo summarie à superiori inquiratur, de obiectionibus positis contra Abbatissam electam iuxta dicta in vers. ad quartam, ex dist. cap. indemnitaribus, §. verum, nihil de Ecclesia debeat alienare, etiam administrat.*

QVÆSTIO III.

An possit dignior electus, siue promissus ante collationem fructus, percipere etiam, uti administrator, si antea esset constitutus administrator. Et an Episcopus, & Prælati electi, & confirmati, seu insinuat, vel promissus à Papa, possit conferre beneficia, administrare, vel exercere ea, quæ sunt insinuationis ante installationem, vel inductionem in possessionem. Et quid possit in utroque casu consuetudo. Et an Parochialis vacans, possit conferri in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit indicatus, & electus, dum affert Bullas Papæ, seu possit interim consistat Vicarius in ea, antequam quomodo præfici. Et an dato quod magis idoneus indicatus, & electus ad Parochialem in concursu; ex eo, quia in ea administravit, ut Vicarius amitteret in sibi competens gratia, & promissio de illa à Papa ei facta, sit valida, etiam non facta mentione de dicta intrusione, seu administratione?

SVMMARIVM.

- 1 Electus dignior, siue promissus nequit ante collationem fructus percipere, ut administrator, et si antea administrator, & quid possit consuetudo, num. 10.
- 2 Declaratio in una Placentina expenditur.
- 3 Episcopus, siue Prælati electi, vel promissus à Papa, potest beneficia conferre. & alia insinuationis exercere ante installationem, nisi alius esset in possessione; num. 4. & 5. vide num. 6.
- 4 Vacans Ecclesia, solum durat usque ad confirmationem de Prælate factam: solus hodie n. 7. & expenditur, n. 16. 17. & 19.
- 5 Confirmatio electi ab Ordinario loci, in quo deferat ab alio facta, & quid de installatione, num. 9.
- 6 Consuetudo mala, non evidenter talis tribuit iustam ignorantiam consuetudinis, num. 11.
- 7 Potius non debet qui communi iudicio non peccat.
- 8 Consuetudo inuolida nondum reprobata excusatur a peccato, nisi adesse mala fides.
- 9 Consuetudo facit ut electus, etiam confirmatus, non administrat ante apprehensionem possessionem, item. 14. quid in Hispania num. 16. & 17.
- 10 Episcopi, alique promissus nunquam ante adeptam possessionem administrant, nec conferunt beneficia, & hoc etiam de consuetudine Hispania num. 16.
- 11 Capitula Cathedralia administrant, uti sede vacante; donec sit capta possessio per Prælatum.
- 12 Remissoria petita ad probandum, quod Episcopus Fernosin. de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

pus confirmatus conferat ante adeptam possessionem, & ante presentationem Litterarum Capituli, fuit denegata.

- 13 Collatio facta ante possessionem, non præstat administrandi facultatem, etiam si esset consuetudo administrandi.
- 14 Episcopus de iure communi videtur ut non possit etiam confirmatus ante presentationem Litterarum Capituli administrare, & de ratione num. 11. & 12.
- 15 Cap. avaritiz de elect. lib. 6. & alia iura non impediebant Litteras presentari, ut electus, & confirmatus administrare possit.
- 16 Parochialis vacans, nequit in commendam conferre ei, qui magis idoneus est, interim quo affert Bullas Papæ.
- 17 Vicarius nequit confisui promissus ad beneficium, interim quo Bullas affert.
- 18 Intrusus dicitur qui electus ad Parochialem, ut magis idoneus administravit in ea, numero 26.
- 19 Intrusus cadit à iure beneficii, si quid habet, & quæ talis dicatur n. 27.
- 20 Possessionem beneficii capiens ante collationem, etiam si non administrat, aut fructus percipiat, dicitur intrusus n. 28.
- 21 Intrusus in beneficio tenetur de sua intrusionem mentionem facere, alii dantur subreptis, etiam si non administrat, nec fructus percipiat.
- 22 Intrusus percipiens fructus, tenetur mentionem facere de tali percipiione.
- 23 Beneficij promissus facta à Papa ante intrusionem, non faciens mentionem, qualiter valeat n. 31.
- 24 Constitutio Iulij III. n. 32.
- 25 Litteris non expeditis approbandis possessionem vicarius supplicacionis, subreptis.
- 26 Intrusus, aut percipiens fructus indebitos, non est inhabilis ad beneficium, nisi, & quæ præfixa n. 35.
- 27 Cap. iam dudum, cap. per inquisitionem hoc titulo.
- 28 Intrudens in beneficio qui ius ad rem habet ex iure, si non se ingerat administrationi nec fructus percipiat, non ideo dicitur inhabilis ad illud.

Ad has difficultates ex dictis non est difficilis responsio iuxta terminos textus nostri cap. 6. 9. & 17. cum aliis huius tituli, item & cap. avaritia 5. de quo dixi quæst. 2. & sic resolutione respondeo ad primam, ut non possit dignior electus, siue promissus ante collationem fructus percipere, uti administrator, etiam si antea electus constitutus administrator, quia supposito, quod regula dicti cap. avaritia, procedit in quibuscumque beneficiis, & in presentatis, seu nominatis, ut cum Lapo alleg. 8. sub num. 4. Mandosio, Rebuffo, Coeta, Hieronymo Gabrieli, & aliis resoluunt Nicolaus Garcia de benef. p. 11. cap. fin. à n. 216. de quo iam dixi sub præcedentibus questionibus: ita est concludendum, ut resoluunt Ioannes Andreas, Dominicus n. 4. & Franchis v. 1. & cum eis Nicolaus Garcia de benef. p. 2. c. 2. n. 27.

Nec obstat huic resolutioni quidam declaratio Placentina petita pro parte Episcopi Placentini anno 1593. ubi cum vacante quodam Parochiali in mente ad Sedem Apostolicam referentem, & Episcopus Placentinus, habito consensu, ex digno digno

dignorem eligendo, supplicando, sequentia dubia declarari. Primum si potest in dicta Parochiali constitui Vicarius, qui vti dignior ad Parochialem nominatus est. Secundum si potest magis idoneus in commendam temporalem dictam Parochialem habere. Tertiū si victus mandati Episcopi potest, antequam sit facta ei à Papa collatio capere possessionem Parochialis. Quarto si dignior ante confirmationem, potest fructibus Parochialis gaudere sub pretextu Commendararum, seu Vicariorum, & habito responso negativo, ad tria prima dubia eadem sancta Congregatio Concilii sic censens ad quatuor dubium verbis sequentibus responsum praebeuit: *Ante collationem non posse fructus percipere; nisi vti administratorem*; quia vt respondet Garcia *dist. num. 25.* adducens ad litteram dictam declarationem, quae alia duo dubia claudit ibi obiter declarationem Concilii allegantur fuisse, & ob id standum esse resolutioni potius n. t. quae comprobatur ex iam dictis q. t. & q. 2.

Ad secundam questionis partem Innocentius, Hostiensis, Ioannes Andreas, Compustellanus, Butrius, Cardinalis, & Abbas in nostro textu, Felinus in cap. ut Dei, de Summa, num. 2. Decius, Appella Tinef. num. 444. seu 443. & ibi Auferrius, Cosma in pragmatica sanctione hoc tit. cap. licet §. consueti verb. promissus, Ripa lib. 2. resp. c. 3. Rochus de iure patronatus, verb. ius, quali. 1. Lambertinus in eodem tractatu 3. part. lib. 3. q. 11. art. 6. & 7. Selua de beneficia. part. q. 1. Rebuffus de pacifici possessionibus a num. 243. & 251. & in praxi siculo de summa in refugio. beneficior. num. 26. Butteus de Synodo 1. part. num. 59. Corrales 2. part. cap. 4. num. 8. Duzen. de beneficiis lib. 3. c. 4. Rofinicus cap. 12. a num. 2. & c. 23. Petr. Gregor. c. 38. num. 2. Chuchus in reg. moral. lib. 4. tit. 4. a num. 63. Suarez tom. 4. de penis. disp. 55. sect. 1. num. 16. Azuevedus in Curia Pisana lib. 1. c. 15. Anastasius Germon. de iudiculis Cardinal. Neuma, quatuordecimque, a num. 19. Covarruv. plures referens lib. 3. var. iur. c. 16. num. 6. dicunt quod Episcopus, seu Praelectus electus, & confirmatus, seu institutus, vel promissus à Papa, potest conferre beneficia, administrare ea, quae sunt iurisdictionis ante installationem, vel inductionem in possessionem.

Nisi alius esset in possessione Praelaturae ex nostro textu, cap. qualiter, cap. nihil hoc tit. dist. cap. avaritia eodem tit. lib. 6. eo quod dicta iura solum videantur exigere confirmationem electionis ad administrationem.

Alij inquam, vt sunt Archidiaconi. in cap. cum qui de praebend. lib. 6. & ibi Lopus, Paulus, & Ancharan. idem Archidiaconus in dist. cap. avaritia, vbi Domin. num. 4. in princ. Franc. n. 4. idem Ancharan. in reg. sine possessione lib. 6. Imola sic, Felinus conf. 40. n. 5. Flamin. Paulus de resignatione benefic. lib. 10. q. 6. n. 7. contrarium sententiam tenent. Sed ego pro prima existimo respondendum, cum ex iam dictis, tum etiam quia sic fiat per Rotam resolutum in vna Burg. Canon. 28. January 1583. coram Illustri. Lancelloto, quae habetur impressa 2. p. diuers. decis. 183. nempe variationem Ecclesiae solum durare vsque ad confirmationem, seu prouisionem de Praelecto factam; & sic stante dicta prouisione, & litteris expeditis, etiam ante captam possessionem per Praelectum, non posse Capitulum conferre, nec iurisdictionem exercere, vti sede vacante, vt sequuntur Flamin. Paulus de resignat. benefic. lib. 7. q. 23. a num. 46. Nicolaus

Garcia de benef. q. 5. cap. 4. a num. 242. 245. & 249. quam sententiam ego intelligo veram, attento iure communi ex nostro textu, & dist. cap. avaritia, & Sed non sic in Episcopo attenta extraneaque iurisdictione hoc tit. de qua iure expendo a quass. seg. imò & ante dictam extraneamque de consuetudine seu iuri infra a versat. tertium, & a n. 10.

Quo iure attento non sunt amplectendi idem Dominicus in dist. cap. cum qui §. 1. n. 8. vbi Franc. n. 5. Felinus in dist. cap. ut Dei n. 5. Immo. Rebuffus sup. de pacificis num. 306. alias 255. concordantes dictas contrarias opiniones, vt si confirmet is, qui quilibet ordinarius loci, & plenam potestatem iure habet, vt Archiepiscopus quoad prouinciam, Episcopus quoad Diocesim, & Papa quoad omnes, tunc ex sola confirmatione, habet plenam, & liberam administrationem; secus si alij consueverint, qui non sunt locorum Ordinarii; quia tunc Superioris, puta Diocesani consuetudine, & consensus spectatur, & requiritur. Nec etiam amplectendi sunt Butr. in dist. cap. ut Dei, quem ibi sequitur Anania n. 4. quos Felinus citat pro tertia sententia dictas duas concordantes opiniones, dicendo, quod aut installatio spectat ad alium, quam ad confirmatorem, & sit vere opinio secunda Archidiaconi, & aliorum, aut ad confirmatorem; & sit vera opinio prima Innocentij, & aliorum; quia haec distinctiones nequeunt applicari ad praedicta iura communia.

Ad tertiam questionis partem, quid possit in vtroque casu consuetudo, & iuxta primum casum Abbas hic n. 3. Franchus in dist. cap. avaritia n. 2. Dominicus in dist. cap. cum qui §. 1. insuper n. 7. de praebend. lib. 6. & ibi Franc. n. 3. Chuchus in reg. moral. lib. 4. tit. 4. n. 3. Lambertinus de iure patronatus 2. part. lib. 2. q. 5. art. 11. n. 7. & 8. Rochus in cap. fin. de consuet. sect. 6. n. 41. Selua de benef. 2. p. q. 15. n. 4. Gigas de iurati sub num. 25. sect. 6. Rebuff. in praxi super regul. de subrogando collig. glossa 4. n. 2. & rep. 19. Cancel. vers. secundo etiam, docent vt non valeat consuetudo contraria: & etiam tenet Nicolaus Garcia dist. q. 2. a n. 26. vbi n. 27. addit sic procedere; quauis consuetudo ista videatur excusare à pena priuationis beneficij, seu iuris, de qua ibi. Nam consuetudo mala, non tamen euidenter mala, tribuit iustam causam ignorantiae, cum qui facit illud, quod alij faciunt, excusetur, & puniri non debeat, qui communi iudicio non peccat, & tenet Farinac. in praxi crimin. §. p. q. 95. Villar. del patronato de Calatayud 4. p. q. 3. n. 2. Ancharan. conf. 42. cum aliis Alexand. conf. 107. lib. 2. fin. 8. lib. 6. Probis ad Monachum in c. 1. de Clericis non resident. lib. 6. n. 36. Rochus in dist. fin. in princ. §. 5. & sect. 6. n. 9. Rebuff. vbi supra. Flamin. Paulus de consuet. q. 5. num. 24. Ludouicus Gomez in cap. 1. de consuet. in 6. num. 131.

Sed licet consuetudo inualida, & irrationabilis, nondum reprobanda, excuset à pena modo dicto, vt docent etiam Felinus in cap. ex iure de rescripto. num. 12. Nauar. conf. 29. de sent. excommunic. n. 9. sed vt dicunt Ludouic. Gomez, vbi supra, & Nicolaus Garcia dist. cap. 2. num. 29. qui habetis malam fidem, & conscientiam lesam; vt quia sibi constaret consuetudinem non esse bonam, vel saltem de ea dubitaret, non excusaretur à praedicta pena priuationis, de qua in dist. cap. avaritia, maxime in foro conscientiae, in quo titrationabilis consuetudo non excusat, ad quod applicabilis plura, quae dixi sub dist. cap. fin. a quass. 4. & in aliis capitulis de Consuetudine.

- 13 Iuxta secundum casum, qui magis ad extensum
q. sequenti expenditur, dum explico dictam *extra-*
mag. inuilla hoc tit. ubi ante presentatas litteras,
 Episcopi nequeunt administrare, videntur respon-
 dere Abbas licet *num. 3. et communi Doctorum, Fel-*
lin. in dist. cap. in nomine Dei iur. 3. Rebutius *de*
pacifice, num. 266. alius 247. & Nicolaus Garcia de
benefic. p. 1. cap. 4. n. 57. cum Sebua Bor. Anastasio
 Genonio ex glossa in *dist. extrag. inuilla, verb.*
Non profutem, & per textum in *cap. in his dist. 1. r.*
 cum aliis ut prout possit administrare ante appe-
 hensionem possessionem, nisi vfu, vel consuetudine
 receptum sit, ne quis administrat, nisi naturalem,
 & actuale possessionem accepit, quam consue-
 radirent aut Anastasio Germon. & Azevedus *dist.*
q. sequenti. referendi sibi videri esse in viridi obser-
 uatione, cum non soleant ante apprehensionem pos-
 sessionis quidquam prouti agere, & Garcia *dist.*
cap. 4. num. 238. ait negari non posse hanc consuetu-
 dine possidere non solum in Hispania, sed etiam in
 aliis partibus: nam nunquam Episcopi ante captem
 possessionem administrant, nec beneficia conse-
 rant, nec in aliquo se occupant, seu impediunt
 sed quod capitula vi sede vacante administrant, &
 iurisdictionem exercent; donec per Prælaturum sit
 capta possessio Episcopatus, quæ presentatis lit-
 teris, & præstato solito iuramento de seruandis sta-
 tutis, statim solet eis dari, seu eorum procuratori,
 sic ut vsque ad illud tempus censetur durare Ec-
 clesie, & sedis vacatio ad istum administrationis
 effectum.
- 16 Vnde Azevedus *conf. 14. num. 13.* ait quod de
 consuetudine Hispanie pro notum est, etiam
 Episcopus confirmatus non confert, nec admini-
 strat, vsque dum Bullas, & litteras cum mandato
 presentat in Capitulo suæ Ecclesiæ, & possessione
 capit ipse vel alius eius nomine, nec quod aliter il-
 lum Capitulum recipere ad ministrandum, & con-
 ferendum beneficia, & bona talis Episcopatus; &
 sic eo in casu statuere dicta consuetudine, nullo mo-
 do posse electum, & consummari Episcopum ad-
 ministrare, nec conferre ante adeptam possessio-
 nem, & quod interim prædecessor iure possidet
 secundum Rebutium in *concordia 1. de collat.*
§. volumus, verb. vacante in fine pag. 100. & in præf.
de deus. num. 40. & hoc modo dicit Nicolaus
 Garcia *dist. 1. p. cap. 4. n. 260.* ex Doctrina Hostiens.
in cap. olim. 1. de resid. p. solut. quem refert Felin.
conf. 42. num. 4. accipiendum esse Rebutii supra
de deus. num. 72. dicentem scilicet sedem vacare;
 donec Episcopus novus adeptus fuerit possessio-
 nem: & addit *num. 264.* quod statuere dicta consue-
 tudine, quæ est sacra rationalis, non videtur posse
 administrare, nec conferre promouere, etiam si sit
 Cardinalis ante adeptam possessionem.
- 18 Vnde idem Garcia *dist. 1. p. c. 4. referens n. 262.*
 ad litteram decisionem de Rota super quadam pro-
 positione Canonice Burgens. coram Domino Bu-
 balo 8. Iunii 1584. ait *num. 261.* ut cum peteretur
 remissoria ad probandum consuetudinem immen-
 soriam in Regno Hispanie, quod Episcopi post
 expeditas litteras, suæ Bullas absque istarum ostensionem
 in Capitulo, prouidebant de Canonicebus,
 & aliis beneficiis, fuit denegata; quia non dabatur
 aliquis sumus; quinimo testes examinari videban-
 tur potius probare contrarium, nempe quod Episcopi
 non se intromittunt in administratione Episcopatus
 ante presentatorem litterarum, & ante
 captam possessionem.
- 19 Et confirmatur ex doctrina Vgolini de officio

Episcopi cap. 10. §. 1. num. 3. dicentis ante possessionem
 administrare non posse eum, cui collatio facta
 est, ubi consuetudo esset, ut ante possessionem
 administraret, & eum sic vidisse semper obseruari,
 addentis, nec ab ea consuetudine esse descendendum,
 refert idem Garcia *dist. cap. 4. sub num. 257. in*
fine, qui ait regulam 2. Cancellarie ibi *num. 259.*
 relaxam videri ad id respondisse, quæ refertur benefi-
 cia ad dispositionem Episcoporum, & aliorum
 collatorum pertinentia, quæ post illorum obitum,
 dimissionem, seu amissionem, vel priuationem,
 vsque ad promissionem successorum Apostolica
 auctoritate faciendam, & adeptam ab eis posses-
 sionem vacans; quasi vsque ad illud tempus vacare
 censetur Ecclesia, seu sedes.

Quare infero, ut seclusa etiam decisione *dist. 10*
extrag. inuilla hoc tit. de qua abunde à *quæst.*
sequenti, & attenta relaxa consuetudine, seu sola
 dispositione iuris communis ex nostro textu cum
 aliis, & *dist. cap. anarisa, fit iuri*, & actioni con-
 forme, non posse Episcopum ingere se admini-
 strationi, & iurisdictioni exercitio, nisi ostensis,
 & presentatis litteris sue promissionis Capitulo, de
 cuius prouidendo agitur, & ad tollenda ei admini-
 stratione, & iurisdictione, quam habet, sede va-
 cante & qui ante ostensionem, & incriminationem lic-
 terarum, non tenetur Capitulum desistere ab admini-
 stratione, & exercitio iurisdictionis, sed quod
 possit eam continuare, & ut Episcopus consequen-
 ter non possit antea iurisdictionem exercere, sic ut
 alias daretur conflictus, & repugnancia iurisdictioni
 eorum, & consensio magna ex risum, & scandalo-
 rum occasio; & ita tenendum arbitror ex doctrina
 Felini in *cap. ex parte Decani de rescripti. Ripa in l.*
quod se mibi num. 61. ff. si certum pretur, Barcolan
l. 1. num. 20. ff. de noui oper. nouat. ut in terminis re-
 soluit Nicolaus Garcia post alia, quæ adducit in
dist. cap. 4. p. 6. n. num. 252. ibi num. 254. & 255. & ad-
 dens *dist. num. 256.* ut iam cum illo dixi texorom
 nostrum, aliisque iura nostri tituli, & *dist. cap. anarisa*
 non impediunt hanc Doctrinam, cum ea iura
 non excludant ostensionem, & notificationem litte-
 rarum faciendam Capitulo, cui aufferetur administ-
 ratio: pro qua doctrina faciunt infra dicenda de officio
delegati. c. cum in iure, ubi de non admittendo lu-
 dice delegato, seu commissionis, antequam Ordina-
 rio ostendat tenorem suæ commissionis, secundum
 praxim, quam retuli infra in *cap. fin. de libelli obla-*
tionibus. q. 22. alia dico *quæst. sequenti sub vers. ad so-*
cundum.

Ad quartam questionis partem, supposito quæ
 dicti à *num. 1. & vers. ad secundum*, respondendo
 resoluatur Parochialem vacantem, non posse con-
 ferri in commendam temporalem ei, qui magis
 idoneus fuerit iudicatus, & electus, interim, quod
 affert Bullas Papæ; nec posse interim consensu
 vacatium in ea, aut ei quouomodo præfici; quan-
 tum refert Nicolaus Garcia de *benefic. dist. p. 9. c. 2.*
num. 23. in his Regnis Castellæ; & particulariter in
 Episcopatu Abulen. contrarium seruatum; et si in
 eo Episcopatu videtur iam emendatum; quia ut
 ipse refert ibi; & *num. 24.* eam praxim, non esse re-
 tendendam, ut malam & quia textus in *dist. c. anarisa*
hoc tit. lib. 6. videtur procedere in quibuscumque
 etiam beneficiis, ut iam dixi supra sub *num. 1.* &
 hoc probat ex declaratione facta Episcopo Placen-
 tino anno 1593. de qua dixi supra.

Ad quintam questionis partem, an dato quod
 magis idoneus iudicatus, & electus ad Parochialem
 in concursu ex eo quod administrat, ut Vicarius
 cura

contra supradicta, amitteret ius sibi competens ex dicta cas. *anteriori hoc tit. lib. 6. gratia*, & prout de illa facta ei, sit valida etiam non facta mentione de dicta intrusione, seu administratione: & supponitur quod dixi p. 2. *vers. ad secundam videtur* pro affirmativa sententia respondendum; quia cum talis videatur intrusus, & intrususque cadat à iure suo, si quod habet ad beneficium, item efficiatur ad illud inhabilis, ut docent Doctores in *cap. cum iam dudum*, & *cap. per inquisitionem hoc tit. lib. 6. ut dicat* Colmas de pac. sic possit. ad finem verb. *voluntatem*, quod solus Papa potest cum eo dispensare; & dicat Rebuffus *in de transmissio in possessionem. n. 8.* quod si quis acciperet possessionem ante collationem, esset intrusus; sic vt postea collatio illi facta, non valeret, vt dixerunt etiam Joannes Gutierrez *conf. 10. num. 11.* Nicolaus Garcia de benef. p. 1. *cap. fin. num. 114.* & qui etiam n. 113 cum eodem Rebuffo, & DD. in *cap. cum iam dudum de probat.* scribit quod capitis possessionem, etiam non se ingerat administratori, nec fructus percipiat; ac etiam violentiam non adhibeat, sit prius iure ad rem, sibi ad beneficium competenti; ex eo quod accipiens possessionem beneficij ante collationem, & ius in re, est intrusus, cum eam capiat sine titulo.

18 Unde cum idem Nicolaus Garcia ex doctrina Mill. Hieronymi, Pauli, Rebuffi, Anex de Falconi, Cappellae Tholosani, Callador, Mandos, Azor, Leiff. & aliorum *dell. cap. fin. p. 11. num. 115.* dicat quod intrusus in beneficio, teneatur in impetratione facere mentionem de sua intrusione; & quod alias sit subrepticia, & nulla, ut dixit etiam Abbas in *cap. cum iam dudum. num. 3. de probat. in cap. praterita de iure Patron. Scita* esse faciendam mentionem de sua intrusione, etiam si intrusus non admissionem, nec fructus percepit, & si fructus percepit, etiam de illis faciendam esse mentionem, vt docent Felinus in *cap. in iustitia de rescriptis. col. 1.* Rebuff. p. 1. *de signatura verbo nec non num. 16.* & 17. & *in de dispensatione regum. n. 66. & 67.* Callador. *de iust. de prob. Puerus de iust. 26. lib. 1.* Roca *de rescriptis. 1222. lib. 3. p. 3.* dicitur, Mandosius de signatura gratia titulo de absolutioe à malis fruct. *percept. vbi latet*, & *conf. 4. n. 19.* Navar. *conf. 2. n. 2. de anst. & qualib. ordina.* Goozalez in *reg. 8. Cancellarie s. 7. proem. n. 17.* idem Garcia *dell. c. 6. p. 11. n. 131.*

30 & sequitur vt proutio, de qua loquimur videatur in malida ex doctrina Abbatis, in *cap. qualiter hoc titulo. num. 8.* Petri Bailii in *doctrina electio. 2. p. cap. 3.* Chuchii *lib. 4. in fine. tit. 1. n. 147.* vt refert idem Garcia *p. 9. cap. 1. num. 31.* qui ex hoc capite etiam refert fuisse Romae impetratam Parochialem oppidi de Ostrero Diocesis Abulensis quamvis non habuerit effectum impetratio, sed tandem concordatum inter partes, & confirmatum à Papa.

31 Adhuc tamen ipse Nicolaus Garcia ibi à n. 11. dicit proutionem, de qua non est dubium validam videri; eo quod ibi non videatur intrusio vera, quemadmodum est illa, de qua ipse loquutus est d. p. 1. *cap. fin. dub. vbi à num. 114.* proximè relata; & vt non possit dici gratia subrepticia; quia non narrat Parochialem sibi esse debnam, sed solum exhibet suam approbationem, & litteras testimoniales Ordinarii; & quia ex clausulis generalibus fit gratia etiam si specialiter, vel generaliter existat reservata & ait *num. 35. & 34.* vt ius non intret constitutio 33. Iulij III. de qua idem 4. p. de benef. *cap. 1. à num. 47.* quia illa loquitur de apprehendente possessionem beneficij à vultu supplica-

tionis, litteris non expeditis: & sic ut verius esse huiusmodi possessionem esse invalidam per subreptionem; quia exhibendo, & significando Papa electionem de se factam ab Ordinario in concursu; & videri etiam, vt significet habere aliquod ius ad Ecclesiam Parochialem.

Imò & in terminis relatæ doctrinæ de intruso, 33 *sub vers. ad quoniam*, dicit idem Nicolaus Garcia *dell. p. 11. cap. fin. à num. 134.* nullibi rectè probari quod intrusus, aut percipiens fructus indebit, sic inhabilis ad beneficium illud, nisi in casu *cap. quoniam hoc titulo.* & Quia textus in *dell. cap. iam dudum*, & *cap. per inquisitionem hoc titulo*, ad sumptus probant quod est indignus ita quod electio debet cassari, non tamen inhabilis. & Et quod quamvis de Strylo Curie videtur intrusus, quoniam est intrusus, & qui percipit fructus indebit, quando illos habet, sic inhabilis ad illud beneficium; sed tamen de Strylo illis dari reabilitationem, tanquam inhabilibus, cum compositione tertie partis fructus perceptorum, & quod tamen ibi *num. 136.* addit non procedere in eo, qui habens ius ad rem ad beneficium, intrusus se in illo per solam possessionem abique eo quod se ingesserit administrationi, vel fructus perceptis quia iste talis non fit inhabilis ad beneficium, cum non amittat ius, quod ad illud habet, vt in *dell. cap. anteriori iuxta decisiones*, quas antea refert à *num. 122.* Et vt vberius agas, applicabis quod dixi infra in *cap. elem. 12. quest. 3. à num. 1. ad 11. de rescriptis. solutio. vbi egi de quest. An possit quis capere propria auctoritate possessionem de beneficio*, & ibi à *num. 7.* quod dicatur intrusus: & de violenta possessione, & intruso, latè Garza de beneficio, *dell. p. 17. cap. 10. à num. 1.* cum infinitis &c.

QVÆSTIO IV.

An si electus ingerat se in administrationem tantum vnius fundi Ecclesie, ad quam electus est, incurrat penas nostræ textus, & cap. anteriori hoc titulo. An hodie in aliquo sint immutata dicta in precedentiibus questionibus per Extravag. hoc titulo. cuius praxis assignatur circa administrationem prouti ad Episcopatum, Abbatias, aliasve Dignitates Bullas Apostolicas exigentes. An pensio exigi, ac solui possit litteris super illius reservatione, nondum expeditis. An possit quis capere possessionem beneficij auctoritate propria. Et an gratia Pontificis sit praxi probanda per litteras, aut possit etiam per testes. Et quibus penis puniantur admittentes electos, vt admittissent, litteris non ostensis?

SVMMARIVM.

- 1 Electus ingerens se ante confirmationem vnius tantum fundi Ecclesie, non incurrit penas.
- 2 Commendatarius ad tempus, non incurrit penas, cap. anteriori.
- 3 Episcopi electi, etiam litteris expeditis, &

- presentatis Capitulo, nequeunt administrare, nec hodie post confirmationem, num. 6. & 7. Quamvis alij dixerint sufficere expeditionem solum litterarum, num. 8. 9. & 10. & num. 15.
- 4 Archiepiscopi Burens. falsa ante ostensionem litterarum Capitulo irrita fuerunt.
- 5 Extraneus, iniunctæ hoc titulo, expenditur in praxi.
- 7 Collatio Capituli falsa, iam expeditis litteris, sed nondum presentatis, valida fuit declarata.
- 11 Praevisio debet probari per litteras, nec aliter recipi debet.
- 12 Constitutiones Iulij II. & III. Pauli III. & Py IV. extendunt Extraneos, iniunctæ, de Electione, ad beneficia, & ad omnes Ecclesiasticos tituli, commendationes, sive administrationes etiam in Commendabilibus, n. 13. & 14.
- 13 Officiales curia debent mandata de accipienda possessione, qua improbant Paulus III. Iulius II. & Pius IV.
- 16 Administratio, litteris non expeditis, & presentatis Capitulo, ex qua ratione fit in iure prohibita, n. 17. 18. & 19.
- 19 Electus, siu alius assertoribus de expeditione litterarum non creditur, nec Monachus, n. 21.
- 20 Afferenti se venire cum mandata, non creditur de iure communi.
- 21 Bullarum expeditæ ad Episcopatum, aliisque Dignitates, per quas diligencia perscrutatur in Curia Romana.
- 23 Bullarum ad Episcopatum, & alias Dignitates, examen in Regia Camera Hispanica, quo iure quæritur prædicari.
- 24 Pensio exigi, ac salua potest, litteris non expeditis, secundum aliquos, verum contra, à num. 11.
- 25 Gratia Pontificis dependet à verbo Fiat, & à pronuntiatione Papæ.
- 26 Scriptura ad substantiam gratia, non est necessaria.
- 27 Beneficium collatum per signaturam, ante leuationem Bullarum, potest cum alio cõmoveri.
- 28 Beneficium vacare dicitur per mortem illius, cui solo verbo fuit collatum, etiam si tantum haberes signaturam.
- 29 Capellaniam honoris non requirit scripturam, nec Pontificis Bullam.
- 30 Privilegia solent viue vocis oraculo in publicis tabulis referri.
- 31 Verbum Fiat, est de futuro videatur frequentius, accipitur de futuro.
- 32 Pensio sine litteris, nec petitur, nec soluitur.
- 33 Supplicatio falsa dicitur exillere in vitro, donec per litterarum expeditionem producat in mundum.
- 34 Litterarum expeditio, requiritur etiam in gratia beneficiis, qua dicitur informis ante eam, n. 37.
- 35 Condicio inesse censetur in gratia concessione, si littera expeditur.
- 36 Litterarum expeditio à regula Cancellaria exigitur, sicut introducta ad obtinendas salutes, & ne ferret præiudicium Officialibus Romana Curia, & n. 49.
- 37 Pensionis solutio non cogitur fieri per iudicem sine litterarum expeditione.
- 38 Pensionarius obligatus se solvere pensionem absque litteris, nihil facit, & n. 39.

- 40 Intrusus dicitur qui capis beneficij possessionem, sola supplicatione signata, litteris non expeditis, & inhabilis redditur ad illud obtinendum.
- 41 Heredes illius, qui moritur, sola supplicatione, ante litterarum expeditionem, nequeunt percipere fructum illius temporis.
- 42 Regressus non valet, litteris non expeditis.
- 43 Episcopus nequit providere ex sola supplicatione, vigore alternantia, litteris non expeditis.
- 44 Sequelæ non relaxatur resignataris habentis solum supplicationem vigore sententia lata favore resignantis, nisi cum expeditione litterarum.
- 45 Littera requiruntur quoad probationem, & executionem gratia, & quoad validitatem.
- 46 Beneficij possessionem capere nemo potest propria auctoritate.
- 47 Gratia Pontificis prædicti debet probari per litteras contra iuris dispositionem, à num. 49. & 54.
- 48 Dispensatio Papa inter consanguineos valet, si Bulla dispensationis non reperitur.
- 49 Gratia Papa per testes non probatur, bene sine litteris & à n. 54. contra aliquos.
- 50 Scripturam ad probationem, multi casus requirunt.
- 51 Probatio per litteras desideratur in omni Pontificis gratia, ut stylus Curia Romana declarat, & n. 52.
- 52 Gratia si per testes probari valet, absurda multa emittunt, & n. 53.
- 53 Fundans se in gratia Pontificis, debet eam ostendere ad evitanda absurda. & falsos testes.
- 54 Regula parum vim habet testes, & instrumenta: saltem in probatione gratia Pontificis.
- 55 Collatio beneficii nequit testibus probari sine litteris collationis.
- 56 Capellaniam ut probetur collatio, non testibus, sed titulis collatis.
- 57 Eligentes recipientes electi sine litteris, quali puniuntur pena, & n. 58.
- 58 Religiosi non superiores confirmantes electionem, sine litteris puniuntur.

Ad primam questionis partem referuntur 2. eo quod si electus ingrat se in administratione tantum vnius fundi Ecclesiæ, ad quam electus est, non incurrit penas impostas in cap. avaritia hoc tit. ita tenendum existimo per declarationem Rotæ in Murina. Canonica 14. Martij 1603. coram Cardinali Lancellotto. & ex decisione Rotæ 19. num. 11. p. 2. diversimodè quia ita Doctores loquentes in specie textus in c. cum, qui de prob. l. 6. quatenus ibi Pontifex prius ipso iure intrusum in possessionem beneficii, absque Diocesani, & alteriusve Superioris consensu, vel auctoritate, ejus decisionem limitant in intrudente se tantum in possessione alicuius prædij ipsius beneficii, cum sint duæ claus. ita ibi Barboza n. 4. & Ego in c. cum 12. de resus. solus. q. 1. n. 2. & confirmatur ex nonnullis adductis supra in fine, quæst. prædictæ. Item quia ut ibi dicit in ea quæst. q. 2. textus in d. cap. avaritia, non habet locum in commendatario ad tempus, sicut nec extraneus iniuncta, de qua in ver. ad secundam, cum alius limitatur in illo, iuxta Rotam, quæ referunt Flamin. Paul. de resus. benefic. lib. 7. q. 2. n. 20. Barboza in d. cap. extraneus. n. 4. & faciunt etiã quæ scribit Tirac. de retractu limar. §. 5. gloss. a. n. 1. quem refert Barboza, sed illum legi, & nihil

nihil de hoc puncto tangit, ubi tantum loquimur, et debeat docere de mandato, qui aliquid denunciat nomine alterius. Sed Ego sic tenendo dico adhuc non esse recedendum; etsi videatur contra facere dictum super Job qua. 2. v. 1. quia ibi resoluunt tendit de ingente se in admittitratione etiam in tota parte vultus speciei fructuum, aut iustificationis ipsius Episcopatus; in nostro vero casu de ingente se in vao tantum fundo ex multis pertinentibus ad Episcopatum, vel beneficium, quod non inuita ibi dispositionem in dict. c. ananias, & alia.

3 Ad secundam quaestionis partem de praxi, quam debent observare electi ad Episcopatus, seu Abbatias, vel Dignitates, requirunt Bullam Apostolicam expeditionem; igitur per decemionem dicta extraneis. Insuper, hoc rursus, patet decemum, vt Episcopi, & alij Praelati in Curia promoti, etiam literis expeditis, non possint conferre, nec administrare ante illarum obtentionem, & praedicationem factam Capitulo, vt probant illa verba, ibi: *Nulique eos absque declaratione litterarum ostensionem recipiant, aut eis parent, vel intendant, & ex vers. sequent.* Sic Rea in *Trupen, Canonie*, 4, lmoj. 1583, coram Domino, Bubalo recedens ab alia decisione facta coram Lancelloto, de quibus meminit Nicolaus Garcia de *benefic.* l. 3, cap. 4. nrm. 151. vbi refert, vt iuxta dictam extraneam, ex quo litterae non fuerant praesentatae Capitulo, & Canonice, typum id, quod actum fuit per Dominum Archiepiscopum ante dictam praefactionem, fuit irritum, & inane, vt disponebat in dicta extraneam in *relato vers. nrm.* & in *vers. sequenti*, ibi: *Quod si fuerint contra praescriptum fuerit, irritum habetur.*

Summa ergo dicte Extravag. in sua prima parte, et nempc est, quod Episcopi; & alij Prælati Superiores, necnon Abbates, & Priores, ac ceteri Monasteriorum regimine exercentes, qui à Sede Apostolica promoveantur, aut consecrantur, seu benedicuntur ad commissas eis Ecclesias, & Monasteria abique litteris Apostolicis accedere, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere non possunt, sic ut quicquid autem, seu actum fuerit, interit sit irritum, nec amplius possint percipere fructus; & addit quod Capitulares ipsos recipientes, vel eis obediunt, sine prædictis litteris, sint ipso iure suspensi à suis beneficiis: ita Barbofa ibi *num.1.* aliter P. Barbofa *in l. diuina in principio p.2. num.50. ff. soluto mœtrem.* Julius Labor. *varior. lib.1. tit.3. cap.25. num.50. in fine,* cum aliis aliter Barbofa *in pænitentis p.3. allegat. num.161.* Flaminii Parisi de rebus, *lib.8. tit.3. cap.5. num.35.* Azor. *in l. moral. p.2. lib.3. cap.29. quæst.9. vers. Ceterum.* & *lib.7. cap.1. quæst.12.* Riccius *cul. lib.3. tit.7.* Vbi dicit quod vacatio sedis Episcopalis, diuina vsqueque litteræ Apostolicæ fuerint expellatæ, & præsentatæ Capitulo respondent ad argumentum, quod de iure communi, sedes Episcopalis definit vacare per prouisionem factam à sede Apostolica; & ita Prælati acquirat iurisdictionis exercitium per dictam prouisionem, antequam sit capta possessio; ita ut sit etiam licita collatio beneficiorum, ut dixit Roa *in l. diuina in decisione t.21.*

† Tamen iam hodie ex dicta Extravagante non solum requiritur promissionem, sed etiam expeditiorem litterarum, & transportationem, ostensionem, & presentationem, per textum ibi adductum prædictam decis. Burgen. Causis. 3. Junij 1583. coram Lancelloro, ubi declaratur valida collatio facta per Capitulum, non vocato Episcopo iam pro-

moto, non tamen praesentante literas expedi-
tionis.

Et quoniam aliqui dicunt quod littere debent esse expresse ad hoc, vt non dicatur Ecclesia vacare, & vt Episcopus possit administrare, absque eo quod de presentatione faciant mentionem; vt ita simpliciter dicit glossa in elem. 1. verbo sede vacante de hereticis vbi inola num. 9. verb. *plaga vocantur*, Cardinalis in 6. duo num. 1. in fine. Abbas num. 6. vers. *Ecclesia Vacat*, num. 579. Petrus Rauenennas in compendio iuris Canonici, hoc tit. Paulinus de postestate Capitulo, praludo 7. num. 14. Felinus in capite dei immenso num. 3. vers. *quarto tenens de simonia*, Selua de beneficiis p. 2. q. 1. in princ. Abbas in cap. qualiter hoc tit. notat 1. quem sequuntur Decius Rub. de test. num. 42. Callidorus de c. 3. num. 9. de rebus p. 1. tit. 1. Putius de c. 2. p. 3. h. 3. † Tamen omnes isti, & aliqui repeti possunt, non excludunt ostensionem litterarum; quia simpliciter loquuntur, imò illam persupponunt, et eo quod ad id probandum allegant c. 1. extra de ag. in similia, & de litterarum ostensione expresse disponit.

Ita declarat Rebuffus in praxi iur. de finimio in reſcriptis. num. 31. Decius in Rub. de confus. & etel. n. 42. Vitalicarius. qui ſeipſum declarat. in elem. 1. §. porro num. 30. de iuratur. Felin. in cap. 1. de p. aſcriptis. num. 3. qui licet loquatur per verbum formis poſtea tamen affirmat. & dicit hoc in cap. am 10 num. 6. verſ. ſed cau. de reſcript. & in Rub. de confus. litter. 11. Verſ. & addit. ubi dicit quod debet qñd dicitur. Aſcribi in cap. poſſit num. 4. hoc etiam. & in cap. in uſtra col. fin. num. 11. verſ. dicit tamen. de reſcriptis. 11. ¶ Vbi expreſſe dicit quod prohibito debet probari per litteras. nec aliter recipi debet. & hoc dicit eſſe notandum. quia multi in hoc errant: ita ille. & Nicolaus Garcia de benef. dicit. p. 1. cap. 4. ſub num. 9. de comprehenſus ex his. quæ cum eo dixi in quaſ. præced. nempe vbi ſatis iuri communis conſenſe non poſſe Episcopum ingreſſe ſe adminiſtrationi. & inſtitutioni excoꝛicis. niſi oſtenſis. & preſentatis litteris ſue promiſſionis Capitulo. de cuius præiudicio agitur ſe. vbi nec ſupra allegata excludunt oſtenſionem. & notificationem Litterarum faciendam Capitulo. cui auſentur adminiſtratio.

Adiung per *dilectam Extravag. inania*, non plenè cautum iudicantes alij Pontifices post Bonifacium VIII. cuius decemem confirmant etiam Julius II. Julius III. Paulus III. Pius IV. eo quod ante Bullarum expeditionem, gratia sit infirmis, nec aliter gratia periculo sit faciat, quam providens vult ita, ex *Quaranta verb. beneficij possessionis*, & Zerol. p. 1. *princip. vers. Bullæ*, referente declarationem Sacre Congregationis, vt nec ex antiqua consuetudine id liceat, & aliam, qua Episcopo Lucensi responsum est, vt prius eos, qui ita obtinent, adhibitis Vicariis, qui inserviant Ecclesiæ, donec, &c. vii etiam cum illis tenet Zypertus in *analitico Canon. inale de causa possis. & propriis. nov. q. 4* addit inquam Scortia episcopo § 1. *sub rubrica* 138. in *vers. quare*, referens litteram *dilectæ Extravag. Beneficij*, vt quia per ipsius decretum, non erat expressum de beneficiis omnibus, quod idem Julius II. sua *constitutio* 1509. quæ incipit *Remanens*, iuxta innovavit Alexand. V. Innocentij VIII. & aliorum Pontificum constitutiones, & etenim Julius comprehendit illa sua constitutione Ecclesias omnes, siue intus illi, siue commendationis, suo demeritationis concedatur.

- 23 Et quia officiales Curie per textum supplicationum super provisionibus beneficiorum figurarum, & registrarum, dabant litteras, & mandata de illorum beneficiorum possessione adipiscenda, litteris non expeditis, idem Paulus III. in Bulla, quæ incipit *non nobis*, id fieri vetuit in quibusvis beneficiis à Sede Apostolica quomodolibet impetratis sub pena excommunicationis late sententiae, & referenda Papæ, & idem Iulius III. Bulla 33. quæ incipit *Santissimus*, cavit haberi pro intrusis eos, qui non, expeditis litteris, per se, vel per alium suo nomine possessionem beneficiorum apprehendunt, vel ratam habent, & quod fructus non faciant suos, notavit etiam Pacificus de *resep.* quæst. 26. † Et sic etiam Pius V. in Bulla sua 86. §. 3. disponit ut si ingentes, non expeditis litteris, in Dignitatibus conventionalibus, illis presententur ad fiant ineligibiles; imò *regula 25. Cancellaria*, gratia Apostolica, ante expeditas litteras, habetur pro informi, & ad perfectionem deduci per earundem confessionem debet, ut dixerunt *Rota decis. 20. in fine, de concess. Præbende. Bellon. decis. 431. §. 745. Oldrad. conf. 320. Sament. in reg. Cancell. de non iudic. iuxta form. supp. n. 2. g. 1. Scortia, & Parisius supra num. 11. idem referens tenorem dicte constitutionis Pij V. quæ olim erat 100. editam anno 1564. tradit Scortia cum multis videndus epistoma 82. Theorema 204.*
- 25 Sed notat idem Zipeus supra *dell. num. 5. in Rubrica de causa posses. & propriæ* ex iam relato Zerolaliam declarationem sacre Congregationis, qua dictum sit quod presentatis, & institutis sufficere si aliunde consistat de dicta institutione, nisi instituti obligati fuissent levare Bullas Apostolicas; & quod tunc eis obstat dicta Bulla Iulij III. & quod debent beneficiari; eod non parit etiam triennales iudici, seu Ordinario petenti exhibere titulum; & quod ita Zerol. intellere *dell. 4. §. declarationem Cardinalium generalibus verbis, qui fecer exceptionem in decernali, quasi tolerantia, tam diuturna Ordinarij titulum ei parerent.*
- 26 Quod si dubites quare sit prohibitum ante confirmationem, & ostensionem Litterarum electo seingere in administrationem ex latè iam adductis, respondeo cum glossa in *dell. cap. avaritia*, tempore illius textus sic fieri, tum quia electus aliàs non curaret de confirmatione, ne se periculo subiceret improbande electionis, ij præsertim, qui non egent consecratione; tum quia aliter confirmatio nihil operaretur, † tum quia si esset irritanda electio, non esset facile electum ab incepta munere functione remoueri: ita considerat Scortia *della epistoma 81. sub theorema 205. vers. ratio.*
- 27 † Et iuxta *dell. Extravag. in iuncta, Bonifacij VIII. ac alias Iulij III. & III. Bulla III. & Pij V. ac aliorum Pontificum requirit expeditionem, ac ostensionem, siue presentationem litterarum Apostolicarum, ut evitentur falsitates, quæ in supplicationibus facilius committerentur, quam fiat in Bullis propter multorum Officialium manus appositionem, † tum etiam ne aliàs auferretur emolumentum officialium Curie si sola supplicatio sufficeret absque litterarum expeditione; tum etiam propter maiorem fidem quare faciat electo, seu provisio*
- 28 † quia si in iure civili non creditur asserenti se venire cùm mandatis Principis, aut asserenti se legatum, *cap. nobilissimum dell. 97. nisi id scriptis probet, nec in iure Canonico*, dicenti se delegatum se debet Apostolicæ, nisi doceat de mandato Apostolico, ut dixi supra *q. præced. & patet ex textu cap. cum*

*in iure de off. deleg. nec clericis aliunde venientibus sine Ordinationum litteris cap. 1. & 2. de Clericis peregri. & dell. 28. quid minus ut ex dictis Extravagantibus Bullarum expeditio, ostensio, & presentatio requiratur antequam electus se ingerat in administrationem suæ provisionis: sic in terminis relati, & Scortie epistoma 51. in cap. Iulij III. theorem. 137. & 138. † addens ex *dell. 28. & dist. 17. cap. 7. cap. 1. verum, & ex l. si qua per calumniam Cod. de Episcop. & cleric. vbi quod Monachus sine litteris Prælatorum non creditur, & faciant nonnulla, quæ dixi infra in cap. 7. de probat. nec enim asserenti sibi à sede Apostolica causam esse delegatam creditur, tum in citacione inferri faciat rescipi, seu commissionis tenorem, Boërijus de *posses. legat. prælat. §. Guido Papæ quæst. 286. in fine, & quæstione 445. numero 2. & quæstione 450. numero 2. Ioannes Valer. de differenti. inter utrumque forum verb. 18. dist. 4. numero 1. vers. hinc praxi, Doctores & Barbosa in *della Extravag. 2. hoc sit. per vers. asserenti namque, & Gambaza de posses. legat. p. 9. num. 1. Gratianus ad *Vestrum in pract. lib. 7. cap. fin. n. 39.*****

Quod si etiam desideras scire, quo ordine procedatur in curia à supplicatione electi visque ad perfectam expeditionem Bullarum, resolutiue respondeo, quod postquam supplicatio signata est à summo Pontifice placet, vel *fi vii. peritur*, ac revisa subscriptione datur datario; & tunc in registro inseritur, deinde in compendium redigunt, quæ revidetur per Summum, & postea scribuntur Bullæ, siue litteræ, in quibus multorum manus apponuntur, in Cancellaria solutis consuetis, postremo plumbantur in plumbo; & iam tunc litteræ dicuntur expeditæ: sic docent Sament, in *dell. regul. Cancell. de non iudic. iuxta form. supplic. num. 2. g. 2. Mandosius ibidem q. 3. num. 3. Pacific. de *resignat. benefic. lib. 2. g. 26. n. 17. & 18. §. 2. g. 2. Geminian. in cap. de prob. lib. 6. Felin. in cap. diligens in fine de *summa, Scortia vbi supra dell. Theorem. 138. in fine*, vbi addit quod postquam sunt in Plumbo restituentur, & dantur partibus.**

Hinc poteris inquirere de praxi, quia in examinandis Bullis Episcopatarum, & aliarum Dignitatum, hic in partibus videntur supremi Castellæ consiliarij vulgo de la Camera. Et suppositis quæ Ego dixi supra in *cap. 2. de iudic. de usu examinandi Bullas, & rescripta Apostolica ibi q. 21. per Indices laicos supremos*; & suppositis multis alijs, quæ scribit D.D. Franciscus Salgado de *revisione Bullar. ita inquam dissolvit ex hi, quæ adduxi sub quæst. 3. præced. sub vers. ad verum*: etenim Azevedus in *Curia Pisana lib. 3. cap. 13. n. 2. quem recitat Nicolaus Garcia dell. p. 5. cap. 4. sub n. 157. ait quod Episcopatus etiam confirmatur, litteras confirmationis tenetur mittere Regi, & eigs Regio Consilio; & quod antequam ibidem expediantur, non capitum possessio; sicut nec Canonici suæ Ecclesiæ, nisi litteras has videant, & eis notificentur, non permittant administrare, & eis presentatis, & notificatis, tunc capiatur Episcopatus possessio; & quod nuquam vidit, nec audiit Episcopos etiam confirmatos ante captam possessionem exercere iurisdictionis potestatem; & quod de consuetudine sic tenet; vidisset suo tempore, & audiisset sic practitari in Episcopatu Placentino, & in alijs, quorum notitiam habuit; est enim verum quod hæc praxis examinandi Bullas Episcopatus in Consilio supremo Castellæ à Consiliariis de Camera Regis viget etiam usque ad hæc tempora.*

- 24 Ad tertiam questionis partem, an pensio exigi, ac solui possit literis super illius reservatione, noodum expeditis: & permittitur quae dico infra in cap. p. 5. de iudicio q. 16. & 20. & quae latissime de pensionibus dico sub tit. cap. 1. vt Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur, & alibi, videtur vt in hoc casu non sit necessaria litterarum expeditio, aut presentatio: quia gratia Pontificis solo verbo confertur, cum dependat à verbo fiat, vt dicitur Calderinus in cap. quousque de electione, Barbaria in cap. nostra num. 19. de rescriptis, Riminaldus iunior in Rub. de consuetudine num. 113. Rebuffus in regula 34. Cancell. Cassiodorus deef. 4. num. 2. infer. de cons. possit. & propriis. & videtur communis opinio secundum Parisium de resignat. benef. 2. tom. lib. 10. q. 1. à num. 3. vbi quod statim quando Papa pronunciat aliquem Episcopum alicuius ciuitatis, vel beneficium alicuius beneficii, vel Praebende, eo ipso perficiatur gratia: hanc communem tradunt Bursarius conf. 393. n. 4. vol. 4. Mascard. de probat. conclus. 815. num. 20. vol. 2. vbi num. 14 allegat pro hac opinione textum in cap. institutionis. 25. q. 2. cap. adum §. si de sepulchris, & Geminian. conf. 103. num. 6. dicit quod de stylo curiae requiritur scriptura, solum ad solemnitatem probatoiam. Et quod ad substantiam gratiae non sit necessaria scriptura, cum sufficiat solum verbum Papae: & pro hac opinione est decisio Rota 87. tit. de rescriptis, alias 182. in antiqua, Gigas de prescriptis. q. 34. num. 1. & sic si literis gratiae non expeditis, Pontifex moriamur, expendantur tunc Bullae in forma rationis congruit, vt in regula 8. Cancell. vbi Gomez, & Mandos.
- 27 Et in tantum videtur vera relata opinio: quod beneficium collatum per signaturam ante leuationem, seu expeditionem Bullarum, possit cum alio commutari, vt docet Rebuffus in concord. in Rub. de max. Apistol. verb. litterae. Imola in elem. vltima. n. 22. de re non verumatur. Probatur in addition. ad Manachum in elem. licet Enscopus de Praebend. & Dinaum. lib. 6. quod confirmari videtur ex dicta decis. 182. vbi beneficium dicitur vacare per mortem illius, cui solo verbo fuit collatum, etiam si haberet tantum signaturam, tenent relaxam principalem sententiam Vitalium in elem. adum de sepulchris. Selua in tract. de benef. 1. p. q. 22. eamque procedere etiam in foro conscientiae: quia potest quis gratia vni, licet Bullae non sint expeditae, docet Abbas in dict. elem. de sepulchris §. per illum. Felinus in Rub. de consuetudine. n. 6. vers. imota. sequitur eos Rebuff. in Rub. de mand. Apistol. §. 1. vers. quarto infero, & Mascardus videtur amplecti de probat. conclus. 246.
- 29 n. 11. tū dum dicit quod capellania honoris non requirit scripturam, nec Bullam Pontificis: quia huc privilegia vna vocis oraculo solent in publicis tabulis referri, cuius exemplum facile haberi potest, cum in Archivo ad perpetuum rei memoriam custodiatur, vt tradit Mascardus.
- 31 Faciunt pro hac opinione alia fundamenta, quae referuntur Zeuallos p. 2. de cognit. per viam violentia, num. 3. 4. & 6. vbi tradit cum Felino in cap. quousque hoc tit. & in cap. eam 16. de rescriptis. Afflictis deef. 253. num. 6. Decio conf. 175. num. 6. rationem esse, quia verbum fiat, vt petatur: licet possit de futuro colligi, tamen frequentius accipitur de praesenti.

- 32 Contraria verò sententia ex regula d. 11. Extraneus inuicula hoc tit. debet tēeri, quae licet non claudat pensionis materiam, debet extendi ad eam, cum à Papa constituitur, Bullis expeditis, quo

instrumento pensionarius conuenit eum, qui ei solutus est pensionem, ex communi praxi, quam docet ex multis Nicolaus Garcia de beneficiis p. 1. sub cap. 2. sub §. 3. de quo dixi in cap. fin. de libelli oblatione §. 6. ex ea ratione: quia sola sup-
33 plicatio dicitur existerē in vtero: donec per litterarum expeditionem in mundum producat, vt dicimus de posthumo, qui nihil est, dum est in vtero, Bursarius conf. 193. num. 22. Mascard. de probat. vol. 4. 2. conclus. 845. eam docent in terminis Flaminius Parisius lib. 10. de rescriptis. benef. p. 2. q. 1. num. 6. Geminian. conf. 106. Oldradus 320. num. 8. Mandosius in Rub. de consuetudine. num. 5. vti fuit etiam practicum, & resolutum in Rota decis. 20. num. 5. de Praebend. in nouissimis, & de-
34 cef. 27. de rescriptis. Bellameta deef. 746. Felinus in dicta cap. eam 16. de rescriptis. col. 3. Gigas de pensionibus. rescripto 42. num. 11. Cassianus conf. 11. num. 27. resolucentes etiam in gratia beneficii
35 requirit expeditionem litterarum, & ante gratiam dici informem, & imperfectam: quia semper in gratiae concessione censetur inesse quaedam tacita conditio, si literis expendantur, vt tradit Bellameta deef. 34. vers. & par. Rota deef. 17. tit. de rescriptis in nouissimis, Malei in reperit. verb. gratia Apostolica.

Et ob praedictam rationem tradunt Parisius, vbi
36 supr. Zeuallos qui sic amplectitur, vt verissima in iudicando, & consulendo dict. q. 41. §. 19. fuisse factam regulam Cancellariae, quae cauet, & disponit, vt non inducatur iuxta formam supplicationis, dicentes eam regulam emanasse propter duas causas q. 3. relatas, nempe ad obviandas facilitates, quae in supplicationibus facillae committentur, quam in pleniori non fieret praeiudicium Officibus Romanae Curiae, qui apponerent manus super litteras Cancellariae, indeque consequeretur quaedam emolumenta consueti praestari, ratione officiorum emptorum: quod adducitur relati ob hanc causam, donec litterae sint expeditae gratiam dici informem, & non posse exequi: & praedictis addo Sayrum in deef. 37. de finibus respondentem, Maynardum in deef. 16. lib. 1. Riccius col. 1665. super glossam in cap. 1. de consuetudine. dicentes vt non possit exigi pensio, litteris non expeditis nec propterea possit cogi per iudicem ad solutionem pensionis.

Est tamen dubium, num si se obligasset pensionarius de illam soluendo absque litteris testatur, & licet Cassiodorus affirmet in deef. 2. de personis. Tamen respondeo hodie eius doctrinam cessare virtute clausulae, vigore litterarum desuper expeditarum, nec alias persoluenda quae tempore Greg. XIII. apponi cepit, & clausulae apponi solite à tempore Sixti V. quae est magis restricta vigore litterarum Apostolicarum desuper considerandarum, nec ante alias pensens reseruat nulla sit ipso iure persoluenda, resoluit Riccius in dict. col. 1665. in fine, dicens ita pluries iudicatum fuisse in Rota, & signanter in vna veronen. pensio 11. July 1592. coram Melino, & in vna sabien. pensio 13. Iunij 1594. coram Marmica.

Vnde pro maiori declaratione, & in confirmationem infero primo quod si aliquis capiat possessionem beneficii, & sola supplicatione signata, litteris non expeditis in forma consueta, dicatur inuolutus, & perdat omne ius, quod habet ad beneficium, sic vt de cetero ad illud obtinendum, inhabilis reddatur, vt fuit sancitum in consuetudine. In-
39 ty. 111. quae est 33. anno 1553. de qua facit mentio-
nem

neen, *Gigas de personis in episcopo de institutionibus* n. 38. *Bucarus conf.* 193. sub n. 2. *Mandofius in dist. regulæ de non iudic. extra form. supplicationum. q. 4. n. 2.*

41 Infero secundò quòd hæredes illius, qui decessit cum sola supplicatione, seu signatura ante expeditionem litterarum, nullo modo possint percipere fructus illius temporis, sic *Cotta de decis.* 89. *Riccius dist. col. 1665 in fin. vbi refert sic p. lumen in vna Arretina Parochialis 13. May 1561. coram Chelid.*

42 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

43 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

44 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

45 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

46 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

47 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

48 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

49 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

50 Infero terciò quòd non valet regressus, litteris non expeditis, & quòd nec Episcopus vigore alternatiue possit providere ex sola supplicatione, vt dicunt, & tenent *Mandofius supra q. 17. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. dist. q. 4. n. 21. vbi n. 22. addit cum Oldrado conf.* 336. *Flaminio supra n. 25. & 26. vt nunc dispensatio suffragetur, litteris non expeditis, tunc quòd nec relaxetur sequelstrum resignatio habenti solam supplicationem vigore sententiae laice super resignatis, nisi expedierit litteras, vt dixit *Flamin. dist. 46. 10. de resignat. 20 a. p. dist. q. 2. n. 28. refertur plures in Rota fuisse sic iudicatum, & quia secundum regulam Cancellarie littere non solum requiruntur quoad probationem, & executionem gratiæ, sed etiam quoad validitatem, vt tradunt *Mandof. in rubr. de const. n. 49. & 50. Geminatus supra conf.* 106. *Zeuallos supra sub n. 22. dist. q. 41.***

Imò quòd in omni gratia Pontifici desiderant probatio per litteras nec sufficit per testes: probatur decimò per Dominos de Rota in *decis.* 27. *alias 232. tit. de rescriptis in nouis, quare sequuntur Manbeus de Afflictis decis.* 161. n. 17. & 21. & *decis.* 319. n. 10. *Gigas de personis q. 19. n. 4. & 25. & q. 41. n. 9. Scaphil. de litteris gratis, & iudicia, ubi quibus modis expirant littere n. 1. tradit Anchazar. in cap. ex diligenti in fin. de simonia, Abbas in cap. qualiter, necob. 1. hoc tit. Rebuffi in concord. de mand. Apostol. §. 1. versic. ad probandum tamen, pluribus sequens defendit *Flaminio Parisius p. 2. de resignat. benefic. lib. 8. q. 2. n. 7.**

Vbi dicit hanc esse communem opinionem, & de stylo receperam, & à Romana Curia obseruatum, *Hellamera* ita festari dicens in *Curia decis.* 746. & 644. & 43. à n. 5. Miles in sua reperiit verb. *gratia Apostolica non censetur perfecta, & verb. probatur gratia Papali*. *Barbacia in proemio decis. conclus. 1. §. hac sacre col. 5.* dicens quod ita tenetur quia aliter sequeretur multa absurda, si gratia per testes posset probari, & inquit quòd super hoc non est insistendum, cum hæc sententia sit approbata per decissionem Rote.

Idem tenet *Gomezus in regulis Cancell. Apostol. reg. 25.* qui sequitur opinionem *Felini in Rubrica d. const. n. 1.* idem in *dist. cap. ex diligenti de simonia*, qui dicit continendum, & de comuni etiam attestatur in *dist. Rubr. de consil. pro qua opinione est optimus textus in auct. de mandatis Princeps col. 3. lib. 2. qui autem cum tale aliquid visum sit vniuerso maxime non respiciunt tam nisi sacram nostram pragmaticam attendas formam, quoad hoc scripsum, &c. Et sic *Zeuallos in practica q. 7. 22.* ait quòd fundus se in gratia Pontifici debet cum ostendere ad euitanda absurda, & falsos testes, quæ euenire possent si adhiberentur probationes per testes, maxime cum difficile, & quasi impossibile sit, quod testes sciunt continentiam gratiæ, & omnem formalitatem. Et pro hac opinione facit textus in *cap. porro de priuilegiis*, ibi: *Ex inspectione priuilegiarum.**

Vnde quauis Dominicus in *proem. 6. §. vniuersi* fuit, n. 4. in fin. *Franc. ubi*, *Archidiacon. & Ioan. Andreas* decimò latè in *dist. Rubr. de const. in 1. et n. 9.* allegans plures decissiones Rote maxime *decis. 95. alias 5.* de probat. vbi quòd refectuario possit testibus comprobari, teneant gratia posse testibus comprobari, & quòd litteræ ad eius probationem non requirantur, ego tamen pro secunda sententia respondendo illam esse tenendam propter Curie stylum & fundamenta ibi facta, & opinionem primam, quam tenent proximè adducti subsistere, inspectis regulis iuris iuramentis, & quia vt dixi parem vim obtinent testes, & scripturæ, vt in *l. in exercendis eod. de fide instrum. Vitalis in dist. elem. dudum, per textum, ibi*, dum dixi valere gratiam Apostolicam, licet in scriptis non sit redacta: quo pacto optimè concordat prædictas opiniones *Mascardus* videndus *de probat. conclus. 345. n. 10.* qui ad hanc quæstionem elucidandam posuit septem notabiles limitationes, quo pacto sunt intelligendi *Setia de benefic. in 2. 3. q. parit. 3. Oldrad. conf. 325. n. 5. & 6. Socin. conf. 9. n. 14. volum. 1.* dicentes sic communiter secundum capiam opinionem amplexos fuisse Canonistas in *cap. nulli de rescriptis*, ex glossa sine iuxta textum, ibi, in *cap. si notum proprio de rescriptis l. 6.* quare sequuntur communiter *Doctores*, ibi, & *Hypopolitus de Massili. in Rubr. de prob. n. 16.*

Nec facit pro dicta prima sententia quòd collectio beneficii possit etiam testibus comprobari, vt

putat in *de off. 780. alias 38. de probat.* quia in hac
ultima specie, ut collatio beneficii non possit te-
stibus probari, *capit. littere collationis sunt necessa-
rie* probare magis consummum, Flavian. ubi su-
pra n. 53. & quod ita praedicatur de Stylo Capie
16 Ad iudicium *Zequis de regim. per vnam vol.*
dist. 2. p. quib. 41. num. 35. sapienti allegasse in
causa Capellanorum, quae tractabatur in Con-
silio Archiep. Tolentani; quod si dubitaretur an
Capellania sit collatio, & aliquis ex oppositori-
bus vellet probare collationem per testes, ut non sit
admittendus, nec audiendus; quia est necessarius
ritus collationis; & quod alias non debeat iudi-
cari beneficium Ecclesiasticum; licet copertum
sententia Malfardus *consil. 313. de probat. un-*
sum. 1. num. 21. quia iura ab eo allegata illud non
probant; & commendat hoc summa notanda a
J. meo; quia sepe in peccati contingit dicens ita
fuisse resolutum in Roma, ut tradit Prosperus Fa-
stinus, *de off. 14.*

17 Ad ultimam questionis partem quibus ponis
puniantur admittentes electos Episcopos, tunc
alios, ut administrarent ante confirmationem, ex
textu nostro, & *cap. amarus hoc tit. lib. 6. & an-*
tequam littere gratiae sint expeditae. & presenta-
re originaliter in Capitulo; igitur in *dist. extrag.*
in unum hoc tit. causetur Capitulares recipientes
electos, vel eis obediunt sine litteris Pontificiis,
esse suspensos à suis beneficiis; & clare Pius I V.
in *praeclara sua consil. 86. olim 100. edita anno 1564.*
quae incipit *Sacrosanctum*, in §. 3. loquens de Pra-
latis religionum electis, statuit, ut interim non
suscipiant ante confirmationem ingerere se in spiri-
tuali, seu temporali regimine; sic ut se gerant pro
Praelatis; & quod alioquin sine priuati, & ibi
18 deinceps inlegibiles. † Et quod ordinum Super-
iores tales electiones confirmantes sint priuati suis
Dignitatibus; & quod Ordinarius loci, scilicet Archie-
piscopus, & maiori praesulgeat Dignitate, regi-
diatur ab ingressu Ecclesiae, & suspenditur à in-
terimine, & administratione suae Ecclesiae; ita docet
etiam Scotus in *dist. Py I V. consil. episcopi 81.*
theorema 215. in fine.

QVÆSTIO V.

Anue electum, & confirmatum admittatur
à Capitulo, prout requiritur presenta-
tio litterarum, vel sufficiat quod Capitu-
lum habuerit notitiam de promissione, & de
litteris expeditis. Et num si Rex de tali
expeditione fidem Capitulo faciat sibe-
dala, alioue testimonio, teneantur Ca-
pitulares ad rogatum Regis electum ad-
mittere, si non ut Episcopum, saltem, ut
Gubernatorem; donec litterae originales
praesentent, ubi refero casum de facto cum
Ecclesia Austriaca, anno praeterito 1640.
An valida sit consecratio Episcopi ante-
quam recipiat Bullam Romae emanatam, ut
possit consecrari etiam ab uno Episcopo;
& quid de accipienda possessione Episco-
patus?

SVMMARIVM.

1. Electum, & confirmatum, ut admittatur à Capitu-

lulo, prout requiritur litterarum presenta-
tio n. 2. & 3.

2. Capitulum sede vacante, habet ius conferendi
donec litterae Episcopis arripit, & pre-
sentata n. 4. 5. & 10.

3. Scheda Regis Philippi IV. missa ad Decanum,
& Capitulum Austriacensis Ecclesiae super
recipiendi Episcopo electo, ut Gubernatorem;
& q. 4. recorderis, ea visa à Capitulo, à n. 6.
& de iustitia fidelibus, à n. 9.

4. Austriacens. Capitulum qualiter se defendendo
opponens admittere sine Bulla D. Dido-
cum de Seldae Episcopum nominatum; &
quid tunc congerit n. 7.

5. Capitulum à morte Episcopi gubernat, admini-
strat, confert beneficia &c. donec sibi constet
de nouo Praelate.

6. Clausula solita poni in Bullis electorum ad Episcopa-
tus, & ad alias Dignitates.

7. Narratio qualiter intelligat Extraneum
iniunctum de Electione, & clausulam volumi-
nis solam in Bulla inferri & in foro con-
scientiae, n. 13.

8. Rex Hispaniae in duobus casibus nominis, sede
vacante Gubernatores; Leices, Complani,
& Talabera.

9. Rex frenal donatus non auferit.

10. Episcopus electus, ut Gubernator admitti non
debet n. 18.

11. Commendatarius ad tempus potest à Capitulo
recipi, litteris non expeditis.

12. Capitulum non debuit Episcopum confirmatum
sine Bulla recipere n. 10.

13. Capitulum an possit remouere ad libitum Vice-
rium Generalem, vel Praer Locum tenen-
tem transire.

14. Episcopus electus sine Bulla nequis ab uno Episcopo
consecrari à n. 24. contra Salazarum, &
contra responsum Consilij Indiarum alia-
rum n. 22. & 21.

15. Consilium Indiarum quale responsum praestitit
circa consecrationem Episcopum ab uno tan-
tum, & non à tribus Episcopis.

16. Formula interrogandi ab Episcopo consecrato
ante consecrationem impertundam consecran-
do super mandato, & Bullis n. 25.

17. Secretarium Episcopi consecrandi, legi coram se-
cibus mandatum ad consecrandum.

18. Sacramentalis in materia aliud est probabile esse li-
cens posse fieri, aliud probabile esse valendi fieri.

19. Consecratio Episcopi cum opinione tantum proba-
bilis, est illicita.

20. Consecrationis materia, requirit Bullarum no-
ticiam; sic ut nec sufficiat testium probatio,
& n. 29.

21. Possessionem capiens litteris non expeditis, intru-
sus dicitur, & est amarus.

22. Extraneus iniunctum de Electione, ante litem
extraneam exhibitionem & iuramentum electi,
locum non habet: Quod quid videretur n. 35.

23. Probatio per testes ut quis sit Episcopus, pro-
nunciatio non sufficit.

24. Consecratio potest Episcopus iuncta Curiam, sola
noticiata, seu vna voce tractata, extra
eum, non sine litteris sub panis n. 34.

Ad primam questionis partem, ad quam am-
plius respondetur per dicta in q. praeced. & in
hoc quasi. versis. ad secundam, et pro affirmatiua
sententia, nempe, ut ex ipsa notitia prouisi, & ex-
peditiois

peditionis litterarum absque eorum presentatione, quæ Capitulum admittere electum, & confirmatum Episcopum aliumve prout ad Dignitates, siue Canonicas Ecclesie, ut fenscunt Calderinus *confess. de officio legati*, Felinus in *cap. astrum*, num. 16, verifed cano de *referendis*, Rebuff. in *praxi* situle de *forma vicariatus*, num. 210. Coarctatur. *prælic. cap. 9.*

n. 7. *verf. fecunda conelof.* † Tamen idem Felin. *in d. cap. castrum* num. 17. *verf. extenfo* i. Boerius. 9. 147. n. 15. & 17. & in terminis *excrang.* i. hoc rñ. de quo latè *sub q. 3. & oia q. 4.* Rebutus *rare de fim.* in refignatione comprobans pluribus rationibus, & Nicolaus Garcia de *bonifacio p. 1. cap. 4. num. 152. in fine*, dicunt perdidit Doctores relaxam doctrinam tenentes, non loqui, quando lex requirit prefentationem litterarum: nam tunc, & ego cum Rebuffo, Boerio, Garcia, & alii fauor folam noticiam fufficere, & nego eam fufficere, quando prefentatio requiritur: & vtriusque opinionem in fuo fenfu veram effe iuxta que dixi *quæft. præced. in verf. ad antiquam per noticiam.*

3 Nec enim allegata in contrarium procedunt,
quod ageretur de praedicatione alterius vt docent
Felinus in *exp. et pars Decani de receptis* n. 2. Bar-
tolin l. 1. n. 20. de *usu operis moneat*. Ripa in l. quid
est n. 6. §. certum petatur; sed sic est quod in pre-
senti tollitur us episcopalis, cuius habet Capitu-
lum sede vacante, circa collationem benefici-
orum; & propterea donec sint literae expedire,
non prohibetur continuare suam iurisdictionem, taliter
vt collatio sequens per Capitulum fiat; & tenen-
cia, & fit valida, vt in terminis defendit Nicolaus
Garcia dilla p. 7. ap. n. 312. in fine, & n. 313. vbi
vltia citat per Rotam addit Felinum in *conf.* 4.
n. 9. & 7. & respondit in vna *Sebastian Canonic* de
qua meminit dilla p. 5. ap. n. 239. sic eorum tradi-
dit Gonzalez in *reg.* 8. *Canonicus gl'ia* l. 1. §. 2. n.
80. referens dictam decisionem dicens fuisse pos-
sibilem à Rota canonicum, tñ addit Garcia
se consultum respondit in alio simili casu vt in
Canonicus Cordubens. Azor. 2. p. moral lib. 3. c. 19.
g. 9. & lib. 5. cap. 13. q. 11. Gratianus *discep.* forens.
cap. 129. num. 45. Piasius in *praxi Episcopali*, in
pragmatic n. 4. & 5. & summa Bullar. Quamvis verbo
verbo Capitulum sede vacante, n. 3. quamvis antea
ibi g. 2. tenuisset cum Rota dices. l. 82. & facit dilla
in *anellum* non procedit. Eigo.

Ad secundam questionis partem, ut respondeamus, dixi referendam litteram Schedules Regis nostri Philippi IV. Julij die 24. anni 1640. ibi: *Venerable Dean & Canons de la Iglesia Cathedral de Alerga, sede vacante, y a favor como anexo y a presentado a esta sancta Iglesia a Don Diego Salzedo Vencos, su Santidad leposo en su favor a mucho dias y se le expedieron las Bullas, las quales por algunos accidentes, como se ofrecieron, se perdieron; y aunque con esta noticia, se habuette a escriptura mi enajenador, para que de orden de desfachar mucho duplicado, y segun los años que a audio se entiende lo estan rodando, la dilacion sea larga, como en esto ha audio, y ay a ocasionado en mi consejo de la Camara el reparo de que seria malo que el obispado vaya a residir en esta Iglesia, y esperar en ella las Bullas, su puesto que estando, como esta, gastando las frutes del obispado es obstaracion syra asistir afe governo a la villa de los subditos para su mejor doctrina, consuelo, y expedicion de los negocios, que se ofrecieren, como aquel, acuyo cargo ha de estar a delantte, y temiendo consideracion a las causas referidas, y otras muy injustas que se reconocen en el servicio de*

Fernandin de Oficz. & Jacis Ecdel. Tom. I

Nuestro Señor, y mio, y bien de este obispado, os ruega, y encarga admittir al dicho D. Diego Canaves en esta Iglesia, como Gobernador de ella; y de este obispado, dándole para su execucion las potestades, y recaudos necesarios en el, entre tanto que llegare su bulla; y como la posesion de el como Prelado, enques recibiere de vos otras particular servicion, y enques me amosre luego, como lo quisierdes, debuen resirir di di. d. m. e. n. e. y anno, (yo) el Rey. Por mandado de el Rey Nuestro Señor. Anthon de Aleia. Rector.

Iteſ fecit cum hac ſchedula Regia ab hac Matri-
 renſi Curia preſedit. *D. Didacus de Salgado Boner-*
re & Episcopos nominavit, & electus ad dictam
 Eccleſiam Auſturicenſem, obſequiſque fecerunt no-
 mine Eccleſie, & Capituli quatuor Capitulares,
 Dignitates, & Canonici illius Eccleſie, quibus in
 oppido de Vañeza, eiſdem propoſuit ſchedulam
 reſaram, & Bullis carere: quo relicto in Capitulo
 coram Præbendariſ, reſoluim ſui de eo non ad-
 mittendo, etiam vt Gubernatorem interim, ac Bul-
 las preſentaret, poſſeſſionemque caperet Episco-
 patuſ; & quod reſcriberetur omnibus Decanis,
 & Capitulis Caſtellæ, & Legionenſi, ſubſcrip-
 ſe ſuper præſenti dubio, diverſis, & repetitis ſeſſio-
 nibus Capitularibus, & decretatum, vt ſuper, me
 præſente, ꝓ qui nunc etiam Canonici Doctores,
 ſuffragium, ſeu votum in ſecretis illi Capitulo
 propoſando iuridicum comuni conſenſu, ſub
 poena centum aureorum, ſi iter non feciſſent iſta
 horas 24. ſui nominatus ad ſupplicandum, & repre-
 ſentandum coram Domino Noſtro Rege, eiſque
 Conſilio ſupremo Regio, & Cameræ: prædicta
 ſchedula, quod cauſe per dies octo diſtuli; eo
 quod ab eodem Episcopò ſcipe illud in moſ
 iſtiam recepiſſe, & ſe certo ſcipe Bullas origina-
 les mittendas ei eſſe eo quod diu eſſent in Came-
 ra præſentat; cumque hic accidiſſet, ceſſauit deſi-
 dium, & eiſque data ſui poſſeſſio iuridicè, vt moris
 eſt. Verum quia tunc ego longam allegationem iu-
 ridicam fecim, explanando mentem prædictæ
 ſchedulæ pro illa, & pro Eccleſie fundamenta
 radicariſ ſcribendo, quam originales ipſi Capitulo
 tradiſ, vt reponeretur in ſuo Archivo; nunc iam
 vides qualiter ex ante dictis & q. t. huius tractatus
 ſui prædictæ ſchedulæ ſanctiſſimæ, petitiſ intel-
 lectum *cap. 6. q. cap. 1. §. 17. & cap. nihil*, cum aliis
 huius tituliſque *cap. amaris ſedem 1. 6. & dicit. Clem.*
uenerit ſedem, ac Bullis Summorum Pontificum
 Iulij II. & III. Paj IV. & Pauli V. de quibus *q. præced.*
 conueniens ex illarum temore, nullo modo poſſe Ca-
 pitulum illud compelliſ ſic vt gubernatorem re-
 recipiendum illum D. Didacum Episcopum electum,
 dum Bullas originales Capitulo non præſen-
 taret. ꝓ Item quia cum Capitulum ſede vacante
 haberet iura Episcopalia, iudicandi, & conferendi
 beneficia, vt ſolet in omnibus Episcopopatibus præ-
 dicari, non erat cur Capitulum vinceretur ad id,
 amittendo ſui ſibi de iure, & à Pontificibz com-
 petens per dicta in hac quaſtione à numero 1. &
 per alia infinita, quæ tunc enumeravi, quibus
 addis pro complemento multa, quæ dixi ſu-
 pra in *cap. Eccleſia Sancti Marci de conſtitu.*
 quibus abundè probò leges, mandata, edicta,
 ſchedulas Regiæ, & alia ſimilia præcepta, non
 poſſe decerni contra ius, & libertatem Eccleſie, &
 ex plurimis, quæ dico *ſub titulo de Induc. & foro*
compet. ꝓ Nec ex verbis prædictæ ſchedulæ Regiæ
 ſuaſerit aliquid cõtraſmò potius ſuaſerit volun-
 tas illo preſextu eſtendi ad hac Curia illam Episc-

captum sic plectendo; quia tunc temporis audium publicè fuit fecerit illum resignasse aliqua beneficia Ecclesiastica ad fauorem aliorum, quæ publicè factis erat, cum nominaretur Episcopus, libera tunc temporis possidere, Regique vacare ut solet, & amplius suaderet; quia si Rex pro comperto haberet, a posse iure dictam schedulam decernere, alias inquam temporibus ipse, & vique ad hoc tempus decretisset recte, eiusque antecessores misissent etiam, nec desisteret modo vilo; donec capitula Ecclesiarum admitterent electos Episcopos, vt Gubernatores, siue Prouisoires, saltim donec Bullæ peruenirentur.

- 10 Et pro hac solutione, siue Capituli contradictione faciunt dicta in *versis. ad primum*, huius questionis; item quæ dixi supra *quæst. 3. a. num. 15.* vbi quod etiam de iure communi ex textu nostro cum aliis, & *cap. avaritia hoc tit. lib. 6.* Capitula Cathedralium Ecclesiarum administrant in Episcopatu, vt sede vacante; donec fit capta possessio per Prelatum: & ibi *num. 16. & 17.* de ratione; item quia, vt latissime dico infra in *trata*, vt sede vacante, nihil innovetur Capitulum, à morte Episcopi gubernat, administrat, beneficia confert, iurisdictionalia exercet modo ibi dicto; donec sibi confiteretur de nouo Prelato prouiso, cui non de facili debet credere, nisi euidenter constet, & hoc per litteras Apostolicas Capitulo ostensas, & prelatas secundum ea, quæ etiam de iure communi dixi supra in *dist. quæst. 3. a. num. 20.* vbi etiam probavi fortissimis aliis fundamentis in dicta allegatione tradita Capitulo prefate Ecclesie Austuriensis, quæ non repetit, ne longè agam, quod vberius iam patet ex *dist. extraneæ. 2. hoc tit. & ex Bullis Iulij II. Iulij III. Pauli IV. & Py IV.* de quibus sub *quæst. 4.*

- 11 Et insuper facit illa Clausula solita poni in Bullis electorum ad Episcopatus, & alias Dignitates in sequentibus verbis: *Volumus autem quod intra sex menses à data prefatum computandam litterarum Apostolicarum super prouisione, & persequutione huiusmodi sub Plumbo in totum expirare, & iura Camera Apostolica preperata debita persolvere, reuocari, alioquin, eisdem sex mensibus elapsis, prouiso, & persequutione dicta nulla esse, consensum.* 12 Quorum verborum occasione Nauarrus in *cap. accepta de rebus, foliator. opposit. 8. a. num. 1. 2.* ad fin. latè explicando *dist. Extraneæ. 2. huius tituli*, licet quasi de simili dando responsum pro Ecclesia Conimbricensi, aliter respondendo, & nostris satisfaciendo affirmet quod si post captam ab Episcopo possessionem iuxta relaxam clausulam volumus, per dictos sex menses, litteris non ostendis, non possit Capitulum ab eo possessionem auferre antiquam magis quam decisio relaxe *Extraneæ. 2.* tamen addit esse Capitulum in obligatione, vt antequam admittat Episcopum electum, & confirmatum petendi ab eo, vt ipsimet Capitulo petenti Bullas, Episcopus exhibeat, idem vt si eorum capium non fecerit, nec possit sine Capitulum talem electum Episcopum admittere, nec ipse electus Episcopus instare absque eo, quod omnes incurant in penis *dist. Extraneæ. 2. a. Nauarrus legendus ibi, a. num. 23. versis. ad primum*, vt qui dixit *dist. opposit. 8. in dist. cap. accepta num. 31. versis. 1. 1.* quem refertur Barbosa in *dist. extraneæ. 2. 3. & Ioannes Valerius de different. inter verumque forum, verb. Obsequium, different. 4. vt decisio dist. Extraneæ. 2. non procedat quoad penam in foro conscientie, & ex Alex. Ludouico D. Francisco Salgado, Tambuzino, & ex eodem*

Nauarro Solorciano in *politica Indiana lib. 4. cap. 1. in fin. sub versis. a lo qual se alega*, & post Diana *part. 12. trallat. 1. ref. 38.* illum ad litteram referens.

Nec faciunt aduersus prædictam resolutionem casus, quos refert Bobadilla *lib. 2. politica cap. 18. num. 93. cap. 23. ibi*; Tamen ex *dist. vacante avaritia prælatas in el Arcebispo de Toledo por muerte de Fr. Bartholome de Carranza, & lo mismo por muerte de D. Gaspar de Quiruga, pronunciando Alcaides Mayores en Alcalá, & en la Villa de Talavera, ex ea ratione; per qua los Reyes son en la suprema Magestad, & Jurisdiccion en las tierras de Señores, & los pueden con tanta, & sin ella suprimir las Jurisdicciones*; quia vt vides illi casus sunt dissimiles, & circa gubernium iusticie illorum oppidorum ex vi iurisdictionis Regie, ad Regem spectans, à quo prolixi concessione illius Archiepiscopos Toletanos, in quorum Sede vacante potuit facere ex doctrina de iurisdictione feudali, quam longè retuli sub *cap. exterior de iudic. & ex his, quæ adduxi in allegatione fiscali*, pro sancto Officio Inquisitionis, potius *in fine tituli de foro competentis post videmus, numero 10.* vbi ex multis dixi appellationem late sententia à Iudice Laico nominari ab Episcopo esse faciendam ad alium iudicem superiorem Laicum; non inquam Ecclesiasticum, cum in origine ex iurisdictione sit Regia adhærens Episcopis ex concessione Regia. † Nec enim tuoc dicitur quod Rex semel donatum auocat contra ea, quæ latè scripti in *dist. allegatione*, item in *cap. 2. de iudicis quæst. 17.* & alibi quia nihil aufert; vtrum inquam iure suo, Episcopo mortuo, & interim quo alius prouiderat, nec capitulum Toletanum potuit legitimè in relictis casibus conqueri de facto Regis; quia si concessio facta fuit tantum Archiepiscopis, etsi ex regula iuris, Capitulum sede vacante, eligat, & nominet illos ministros Laicos, sed non omnino excludit Regem alibi decernente, præcipue cum causa, sicut potest considerari in relato duplici casu de *Alcalá Talanera*. † Quod fecit est in terminis iam adductæ schedule, vt recipere, tanquam Gubernator *dist. D. Didacus de Sancho, à Capitulo Austuriensis*; quia quantumvis Capitulum ipsum, hoc facere posset sine incurfione penæ *dist. extraneæ. 2. huius tituli* nostre reatus, & aliorum, & *dist. cap. avaritia*, siquidem admittendo illum ad gubernandum, erat pro limitato tempore, dum Bullæ originales peruenirentur, de quarum expeditione in Dataria per testimonia, fidem Rex noster in schedula faciebat, cui non esset iniquum credere, quantumvis aliud firmari possit per illa, quæ scripti infra in *cap. 2. 8. de rebus. q. 3.* & hoc iuxta vnam ex limitationibus, quoniam ponit Doctores ad decisionem *dist. extraneæ. 2. hoc tit.* † quatenus eam limitant in commendatario ad tempus; quia Extraneæ illa loquitur tantum de titulari, prout tenuisse Rotam, referant Flamin. Parisius de *regimen. benefici. lib. 7. quæst. 21. num. 20.* Barbosa in *dist. extraneæ. num. 4.* † Tamen reuera consideratis omnibus iam dictis à *q. 1. huius cap.* multi admodum difficile videtur, vt idem nominatus, electus, confirmatus, possit ad tempus, vt Gubernator tantum Episcopatus, à Capitulo recipi, durante Sede vacante; ita vt tam Capitulum recipiens, quam Episcopum admissos, vt Gubernator ad tempus etiam limitatum, & parum, id exequi possit sine incurfione dict. iurium & dict. extraneæ, & constitutionibus Pontificiis.

19 Et esto quod Capitulum moueretur ad illum Episcopum admittendum, ut gubernatorem, considerando & recognoscendo causas legitimas eas, vel similes, quibus Rex noster motus fuit ad decernendum schedulam illam, restabant nunc examinanda dubia, nunc id iure posset sine præiudicio immunitatis, siue iuris totius status Ecclesiastici ad doctrinam, de qua latissime dixi per cap. 1. si diligenti, cap. significasti 18. de foro comp. iuxta notata supra à num. 1. nostra quæst. & dist.

10 quæst. 3. à num. 1. 5. 10. ¶ item nunc posset Capitulum remouere Vicarium administratorem, seu gubernatorem, iam ante à se nominatum, ut locum faceret, pendit Episcopo electo sine Bullis venientibus; ad quod applicabatur nonnulla, quæ scripsi sub cap. 4. de foro comp. per quæst. 13. ubi: *An possent priores ad istum remouere suum locum tenentes, vel Episcopi sui Vicarios, & ibi quæst. 14. An Capitulum sine vacante possit remouere Vicarium generalem*, & ne tibi fastidiosus apparatus solum aduerto me in præfata allegatione tradita Capitulo auctoritatem, ut reponeretur in suo archiuo serio plura mouisse, & resoluisse, sed satis pro resolutione apparet ex adductis, tam in nostro vers. ad secundam, quam in cæteris quæstionibus & amplius dicta Extraneus exemplificatur ex dicendis à vers. sequenti, & q. seq.

21 Ad tertiam, & quartam quæstionis partem de Episcopo consecrato ab vno tantum Episcopo, nondum litteris præsentatis Capitulo. Et sup. posito quod dico infra in cap. Archiepiscopus 6. à q. 1. de temporibus ordinis ad consecrati. Episcopi & cum præcise à tribus Episcopis debeat semper consecrari, vel sufficiens ut consecratur ab vno tantum; & item quod D. Ioannes de Solozano in politica Indiana lib. 4. cap. 1. in fine, occasione casus obliti in Indiis cum Reuer. Patre D. Fr. Bernardinus de Cardenas Episcopus Paraguai consecratus per Reuerendissimum Tucuman, præhabita informatione, quodiam Bullæ expedire essent in Curia, quæ casu fortuito, nondum ad manus eius peruenissent; & quia refert fuisse ab aliquo rescriptum ex illis partibus ad Dominos Consiliarios hic Matriti degente in supremo Indiarum consilio illud esse notum, & insuper consecratum, & consecratem in penam, & censuras incidisse, nonnullas referens rationes ex Augustino Barbosa, & aliis, quæ negatiuam aditum sententiam, & sunt similes ponderatis supra in hoc. & præcedentibus quæstionibus ex regula textus nostri, & aliorum, item, & dicta Extraneæ, inuicem hoc ut. tamen ipse Solozano omnibus illis rationibus spreis, conatur acriter defendere casum, de quo loquimur non includi in cunctura dictæ Extraneæ.

22 Tum quia respondeo dict. Consilij supremi Indiarum anno præterito 1640. hinc inde, consideratis difficultatibus, tantum decreuisse, ut scriberetur ad Prelatos, penens ab eis, ut consilio refererent super integra notitia illius actus, & circa omnia, quæ in eo intenzionem, eos monendo, ne amplius ex forma veteris, cum quid extraneum consilio appareret, propter multiplices fraudes, & inconuenientias, quæ ex contraria praxi possent contingere, si in aliis occasionibus similia alia consecratio fieret; & quia etiam illud erat in præiudicium Regij Patronatus, cuius est consuetudo remittendi ad Episcopum electum apud Indos, simul cum Bullis Regiam prouisionem, ut ipse Bullæ adimpleatur; & quod Episcopum accipimus fructus, & *Fermas de Offic. & sacris Ecclæs. Tom. I.*

redditus sui Episcopatus, hancque prouisionem appellari *excepcionales* insuper addens nullum se se obulisse dubium ipsi Consilio super nullitate dictæ consecrationis. Consilio de veritate expeditionis per testium informationem; & quod Bullæ fuerunt amissæ, affirmans solam sufficere notitiam; & quod hæc valet haberi, iuxta quandam Rotæ declarationem, & ex Facinatio per Epistolæ particulares, præcipit apud Indos, ubi per magnum distantiam à Romana Curia, & pericula itineris ita longæ, item per nauigationes crebrius possint, non solum retardari; imò & amitti; & quod ex illo respectu sibi sit introductum, ut cum sola schedula Regiæ præsentationis, Episcopi nominati regant, & gubernent suos Episcopatus, & addens ut licet regulariter quilibet gratia Apostolica, debeat Bullis probari, sed non inde fieri, quin in casibus nonnullis, possit testibus probari, seu alio probationis genere, iuxta resolutionem Rotæ, Tamburini, D. Francisçi Salsgåd. & aliorum, exemplis exornans casus decisos, inordinatis, seu ordinantibus per saltum, vel in penam Episcopi ordinatis, qui renunciant Episcopatus; item & in illis, quæ imponuntur contra ordinatos ab alieno Episcopo sine dimissis proprii Prelati, de quibus dico latè infra sub tit. & cap. 11. de temporib. ordinand. non extendi ad Episcopum consecratum ab vno tantum Episcopo, nec ad ipsum consecrantem; indeque procedere decisionem dictæ Extraneæ. Inuicem hoc titulo, non extendi ad Episcopum, qui accipit consecrationem, nondum litteris præsentatis, sic probans ex Augustino Barbosa, Iulio Lauorio, & aliis; item & ex Nauarrio in dist. cap. accepta, quod tenor prædictæ Extraneæ, exhorbitat à dispositione iuris, quæ regulariter tantam fidem præstat testibus, quantum instrumentis, de quo latissime dixi supra quæst. 4. in vers. ad quæram, & nihilominus video, & lego alios Doctores Theologos, & Iuristas acriter defendentes dictæ Extraneæ, decisionem extendi etiam ad Episcopum consecrandum, litteris non solum expeditis, sed etiam præsentatis Episcopo consecratori, ut apparet ex verbis sequentibus Pontificalis Romani ibi: *Nemo consecrari debet, nisi prius emiserit consecratoris de communione consecrandi, siue per litteras Apostolicas, si sit extra Curiam, siue per cognitionem vnius vocis oraculo a Summo Pontifice factam, si consecrator ipse sit Cardinalis, ut ex eo, qui in eodem Pontificali, dum Episcopus consecrandus præsentatur Episcopo consecranti dicitur: Reuerendissimi Pater, postea etiam fuit illa Mater Ecclesia, ut hunc præsentem præhyerum ad unum Episcopum subleuaret, & statim Episcopus consecrans interrogat, habemus mandatum Apostolicum, & respondet Episcopus assilens habemus, & consecramus aut legatur, & ut de facto legitur à Secretario Episcopi consecrantis in præsenctio, quando iam sunt consecrati, consecrandum, & alij duo Episcopi assilentes cum paramentis Pontificalibus ad munus consecrationis, iuxta Aliaze parati in conspectu circumstantium, ut in mense Octob. 1657. Vidi celebrari per D. D. Didacum de Arze, Reynoso Episcopum qui iam renuenerat suo Episcopatu Placcino plus ab hinc annis quinque, in his regnis generalè inquisitorem prædenot, sapienter litterarum prædictarum ipsius, ac omni viam in gradu possent, cum consecravit D. D. Antonium de Estrada, Manrique Episcopum Palent qui erat Consiliarius superius huius nostri consilij inquisitoris.*

- 26 Quare optimè Pater Franciscus Conteras pen-
hans ex doctrina Vasquez, Coninx, Bellarmini,
Tanneri, Castilli, & aliorum nullomodo iurè, &
rectè consecrari possit electum Episcopum, nisi à
tribus Episcopis, saluo si dispenseretur à Romano
Pontifice, ut per vnum tantum Episcopum fieri va-
leat, de quo dixi *sub dicto cap. Archiepiscopus à*
qua l. 1. de temporibus ordinis. Et quia in materia
Sacramentali, ut est consecratio Episcoporum, aliud
est probabile esse validè fieri aliud probabile esse
27 licitè posse fieri, † & à consecratione Episcopi de-
pendeat valor tot Sacramentorum necessariorum,
necessitate salutis, inferunt præcisi, & Diana à
Societate IESV, ad difficultatem respondentibus
parte 12. tract. 1. diff. ref. 58. & 59. illicitam quide-
m esse consecrationem cum opinione tantum
28 probabili. † Sic inferentes contrariam eia-
dem Solorzanum, quod in materia consecrationis re-
quiritur Bullarum notitia præsentium; quia ut ait
idem Pater Conteras, si Bullæ amitterentur, seu
aliquis eas malitiosè occultaret, non sufficeret pro-
batio expeditionis eorum, cum ex relata *extranag.*
inimilla, nullomodo admittitur alia probationis
species, quam ea, quæ sit per litteras ipsas Aposto-
licas, ut etiam docent Theologi, & Canonistæ
communiter, inter quos Azor. *tom. 2. moral. lib. 7.*
cap. 1. §. quæst. 1. Nauarrus in *dicto cap. accepta de*
restitutione spoliatorum oppositio l. 1. num. 34. Fla-
min. *Paulinus de resignat. benef. lib. 10. quæst. 1.*
num. 2. *Fabius de benef. tractat. 41. cap. 6.*
num. 2.
29 Et pro nostra tenenda sententia, etiam in casu,
de quo loquimur, sequentibus verbis probat Vgo-
linus de potestate Episcoporum *cap. 2. §. 1. num. 2.* ibi:
Episcopum apud Sedem Apostolicam promouetur,
litteras dista sedis promotionem, consecrationemque
continentes habere debet, alioquin ad suam Eccle-
siam accedere, vel honorum Ecclesiasticarum acci-
pere non potest, à neminque abique huiusmodi lit-
terarum ostensione recipi, obediens autè ei præstari,
atque audiri debet; & si contra præsumptum fuerit,
quod ab ipse gestum fuerit, irritum habetur, & de
Ecclesiæ præuentionibus nihil recipere potest; Capitula
verò, & alij quicumque ipsum abique huiusmodi
litteris recipientes Apostolicis, eademque obediens
à beneficiorum sacrum fructuum perceptione sus-
pensi sunt; donec super hoc eiusdem sedis gratiam
meruerint obtinere, ut habetur in dista extranag.
inimilla: Sic notant Abbas in *cap. qualiter hoc*
cursu, glossa in *elementaria l. §. 1. in verbo sede*
vacante de i. arei. idem Abbas in *cap. nesci hoc*
etiam simile, num. 4. Petr. Auerd. in *regula 224.*
num. 4. *Paulinus de resignat. benef. lib. 10. quæst. 1.*
30 *num. 33.* † ubi ait capientem possessionem, litteris
non expeditis, interuolui dici, & omne ius amitte-
re, quod habuit, & locum habere etiam in Episco-
31 po sub potestate, de qua in *dist. extranag. 23.* † quare
ait dispositionem textus nostri, & glossæ ibi, ante-
quam prædictas litteras haberet Episcopus, &
32 insinuandum præstiterit, locum non habere. † Et
quod idem patet ex his: nam far non est probare
per testes aliquem in Episcopum esse pronuncia-
tum ex eo, quia Episcopus in Ecclesia pronuncia-
tur, sed oportere, ut probetur per litteras Pape,
ut dicitur in *dicta extranag.* & Abbas in *dist. cap.*
nesci num. 4. inò ut Paulinus *dist. quæstione num. 33.*
de resignatione, idem de collatione beneficij, de
magis communi opinione assenserit.

33 Concludo ergo cum Barbosa relato à Solorzano

dist. lib. 4. cap. 5. politice à Diana *dist. ref. 28. p. 12.*
tract. 1. ut quamvis intra Curiam Romanam possit
electus in Episcopum consecrari sola notorietate,
seu viæ vocis oraculo, videlicet quod iam sic ta-
lis creatus est; sed extra Curiam non id permitti
abique eo quod videantur, & legantur Bullæ in
ipso consecrationis tempore iuxta ceremoniale
Romanum iam relatum, quo cauetur, ut ipse
Bullæ imponantur super caput ipsius consecrandi.
† Ex quo videtur ut si fiat coegregatio abique re-
34 lata præcedentia, consecratus ipse, incurrit in pec-
nas illorum, qui ordinant Clericos subditos alte-
rius Prælati, & ipse consecratus in penis, quas
incurrit Clericus, qui ordinatur sine licentia sui or-
dinarij, vel in penis, quas incurrit Episcopus, qui
exerct iurisdictionem in sua Ecclesia, antequam
eius Bullas expedit, iuxta *dist. Extranag. inimilla,*
hoc 131. Vnde aduerto ex iam supra adductis à g. 1.
quod quamvis gratia Episcopatus; seu beneficij
facta censetur solo verbo *sic Pape*, sed male
actum Capitulum recipiens Prælatum sine ostensio-
ne tituli, siue litterarum suæ Dignitatis, etiam
si aliis diuersis vobis Capitulo confiterit de certitu-
dine electionis, confirmationis, & expeditionis
litterarum, ut Abbas, & alij cum glossis nostris tex-
tus, & aliorum reholuant, iuxta quæ longè ad-
duxi supra à *dist. g. 1.*

Ex oortibus hinc, & in *quæst. præced.* iam colliges
35 decisionem dictæ Extranagane inuinctæ *hoc 131.*
emanasse ad tollendos abusus aliquos Prælato-
rum, qui volebant sibi credi super prouisionibus
sine litteris, & sua autoritate, malo more con-
cutiebant Collegia ad se recipiendum, ut notant
Lortorius *de re beneficiaria lib. 1. g. 27. n. 32. vbi n. 30.*
dixit non solum requirit litteras esse expeditas, sed
etiam realiter ostensas Capitulo, quod verumque
probat cum multis Barbosa in *pastoralis allegatio-
ne 10. num. 35.* videndus num. 34. vbi de *dicta*
extranag.

QVÆSTIO VI.

An Cardinales ad Episcopatum assumpti,
possint administrare, & beneficia con-
ferre sine ostensione litterarum, & non-
dum possessione obtenta. An possint con-
ferre beneficia Episcopatum à se resi-
gnatorum. Et an in Ecclesiis sibi commissis
exercere Iurisdictionem autè captam
possessionem, & ostensionem littera-
rum. Et an Episcopum dando manda-
tum ad resignandum Episcopatum in
Curia, possit beneficia conferre post
resignationem admissam. Et nùm idem
dicendum sit de Episcopo ad alium Epis-
copatum translato, seu cui datus est co-
adiutor?

S Y M M A R I V M.

- 1 Cardinales possunt, litteris non ostensis, benefi-
cia conferre, & iurisdictionem exercere, &
alij contra, & n. 6. quia est consuetudo con-
traria, n. 2. & 4. qui intelliguntur ut n. 6.
& 7.
- 4 Canonica infirmitas est illa, in qua omnia sub-
stantialia

*Beneficia conferuntur, collatio scilicet in-
iunctura, confirmatio, & missio in possessionem.*

- 1 *In possessionem, & administrationem per iurisdictionem tribuitur.*
- 6 *Cardinales electum Episcopum, & confirmatum quasi administrare sine litteris, quando vacat possessio Episcopatus, secus si tertium possident, n. 17.*
- 7 *Episcopum electum, & confirmatum, quando pos-
sit conferre beneficia, sicut extra Diocesim.*
- 8 *Clericus vel Cardinalis electum Episcopum, quo-
liter antiquo iure, & hodie quatenus admini-
strare, & n. 9. ubi de differentia de Clerico,
& Cardinali.*
- 9 *Possessionis apprehensio quoad solemnitatem est
necessaria, ut quis se ostendat possiderem, &
se praeveniat a molestia inferenda.*
- 10 *Cardinalis non comprehenditur sub dispositione
Extravag. in iunctura de Electione.*
- 11 *Cardinales possunt conferre beneficia Episcopatu-
m a se resignatum, etiam post praeven-
tationem resignatarii ante eius adeptam pos-
sessionem.*
- 12 *Resignatus est tantum privatus possessione iuris,
non de possessione naturali, & n. 13.*
- 13 *Resignatus ab apprehensa possessione, dicitur
non habere.*
- 14 *Regula de publicandis ubi locum habeat tria re-
quiris.*
- 15 *Quisquis est canonica institutione confirmatus,
habet ea, quae sunt iurisdictionis Dignitatis,
& de lege Diocesana.*
- 16 *Electi dicuntur, & nominati, ac designati, qui
praesentati sunt in Consistorio Papa.*
- 18 *Cardinales possunt conferre beneficia commen-
data, sive ad tempus, sive ad vitam disposita
commenda.*
- 19 *Episcopum dando mandatum ad resignandum
Episcopatum in Curia potest beneficia con-
ferre; est contra n. 20.*
- 21 *Collatio beneficii facta a Vicario, qui ignoravit
transactionem Episcopi, est valida.*
- 22 *Translacionem, & mortis casu equiparatur.*
- 23 *Episcopum cuius datum est Coadiutor potest benefi-
cia conferre; & quando ..... est Campozzi
contra tenet, qui explicatur, num. 24.
& 25.*
- 25 *Coadiutor dato dementi, & mente capto Epis-
copo potest conferre.*
- 26 *Visitor, seu administrator Ecclesiae vacantis
dati a Papa, potest conferre.*

AD primam questionis partem, quia inter ex-
ceptiones, quas congerunt Doctores ad tex-
tum nostrum, & alias; item in cap. *aurariae* lib. 6.
& in Extravag. *innocentia* 2. hoc titulo, ea nempe
annumeretur, ut non obstante dispositione dictae
Extravag. *innocentia*, possint Cardinales conferre,
& iurisdictionem exercere ante captam possessionem,
& ostensionem litterarum, ut dicunt Belle-
tan. in tract. de electionibus subditio q. 66. Selva de
beneficiis p. 2. q. 3. n. 46. vers. *Ostensionem privilegiorum*,
Ludovicus Gomez in praesentio regular. Cancell.
glossa 21. n. 7. Iulius Lazoq. varior. lib. 1. tit. 4.
cap. 35. n. 10. Barbosa in dicta Extravag. n. 5. & in
passeris alleg. 111. n. 35. ↑ quod videtur contradi-
cere Nicolaus Garcia de beneficiis cap. 4. n. 264. ubi
allegatur Gomezium, & Rotam in una Tolera-
Parochialis de alcandese 3. Iulij 1595. quam addu-

cit ad litteram ibi c. 1. n. 251. commendans viden-
dum Nauarrum in cap. *accepto de residuis. solus.*
episcopi 3. *solusio* ex n. 12. longè agentem de ma-
teria dictae Extravag. dicit ut quidquid sit de illo,
an Cardinales ligentur dispositione dictae Extrava-
gantiae, firmet tamen ut iam supra dixi, quod ob-
stante consuetudine, quae facta est rationalis, vi-
deatur, ut non possit electus, siue promotor admi-
nistrare, nec conferre, etiam si sit Cardinalis ante
adeptam possessionem.

Quare in specie nostri dubij video ut negatium
sententiam doceant Archidiaconi in c. *enim qui de*
prebend. lib. 6. Dynus ad reg. 1. n. 17. de regul. iuris
in 6. Ripa conf. 1. Rebusius in praxi beneficiis tit.
de simonia in resignatione n. 44. & alij; ↑ at inquam
Dynus canonica institutionem appellari illam, in
qua omnia substantialia concurrunt, videlicet in-
stitutio, seu collatio, in iustitiam, seu collationis ius
proprietas, per inuestituram declaratur, & con-
firmatur illius latus collatio, ut in cap. *ad hoc 5. in*
quodam, & cap. vi. nostrum, de officio Archidiaconi. cap.
enim ex in iunctura de hereticis. ↑ Et quod per iurisdic-
tionem tribuitur ius possessionis, vel quasi, & ius
administrationis, dict. cap. ad hoc dict. c. 1. vi. nostrum,
ibi: Paucis Abbates, & Abbasius, in Sede, & c.

Sed ego considerans praedictas opiniones ex una
parte, & indulta Cardinalium ex alia, cuius occa-
sione respectu Cardinalium alij dicunt, ut Car-
dinalis electus ante possessionem Episcopatus pos-
sit exercere, & conferre, existimo adhaerendum esse
primae opinioni affirmativae, cum ea tamen distin-
ctione, quando scilicet Episcopum Cardinalis, fue-
rit confirmatus, & quando possessio talis Episco-
patus fuerit vacua; quia si fuerit ab aliquo occupa-
ta, non sic procedere; donec prius possessores ex-
pellant iusta sententia: sic in terminis Massobius
in praxi habendi concursus praedicti 26. dubio 6.
num. 3. amplectitur Dianap. 5. *trullia. sub resolu.*
45. ↑ Et ita sunt intelligendi Innocentius in cap. 7
cum super num. 17. de causa posses. & proprias. dum
dicit non opus esse possessionis apprehensione, ut
Cardinalis virtute indulti conferat, etiam si eam,
& naturaliter, & corporaliter nondum comperit.
Abbas, & Hostiensis in textu nostro, cum Oldra-
do conf. 191. dicentes quod statim, ac quis elec-
tus est Episcopus, & confirmatus, potest exerce-
re ea, quae sunt iurisdictionis, ut est beneficium
collatio, etiam extra Diocesim, est nondum in
eam se contulerit, & quia sic Ecclesia dicitur va-
care velque ad confirmationem ex glossa in clem. 1.
verb. *collatus*, ut hic pendente, ubi notant Imola
num. 20. vers. *notia praedicta*, Felinus ad cap. *cum*
Bertholdum cels. 2. vers. dicit etiam de residuis. Pau-
lus de officio, & potestate Capituli sede vacante,
praedicti 7. num. 16. in fin. Rot. dec. 6. vers. hoc
etiam de elect. in nonnullis dec. 182. dicitur p. 2.

Quod si replices dicendo haec de iure antiquo
nostri textus cap. 6. 9. & 17. huius tit. & dicti cap.
aurariae, vera esse ante dispositionem dictae Ex-
travag. *innocentia*, quae nova est; iuxta haec dicta
supra a quaestione 1. ubi de intellectu nostri textus,
& dicti cap. *aurariae*, & a quaest. 3. 4. & 5. ubi de
intellectu dictae Extravag. Tamen respondeo ex
iam adductis quod si de nostro iure communi ele-
ctus Clericus in Episcopatum, vel Cardinalis quoad
administrandam post confirmationem equiparatur
etiam nondum possessionem captam, aliud nunc esse,
cum electus Episcopus, & confirmatus ante expedi-
tionem litterarum, & eorum pontificationem Capitu-
lo ex d. Extravag. & confus. Pontificum Iulij 11. lu-

10 In III. Pauli III. & Pij IV. de quibus *sub p. 4. & 5.* neque administrare, & conferre; imò nec ante à legatim possessionem quod fuit ex iam adductis respectu Cardinalis electi in Episcopum, cuius respectu fallit *dell. extranag. inuoluta*, & itatur soli dispositioni textus nostri, & capituli *anarisa*, ut in terminis docet ibi adductis, quibus addo Abbatem, hic Geminianum, & Parium in *dello cap. eura qui de prob. lib. 6.* Anastasium German. de *inductis Cardinalium* §. *neuen* n. 8. quatenus etiam post multa concludit possessionem apprehensionem esse vique necessariam quoad solemnitatem, ut possit proutius ostendere se esse in possessione, siquæ illam molestiam repellere, inferendam peccare; nec unde sequi, quin ante adeptam possessionem possit administrare, & exercere ea, quæ sunt iurisdictionis; dummodo tertio non preiudicet.

11 Igitur ut considerant Lotterius de *re beneficiaria* *lib. 1. p. 2. 7. num. 3.* Gonzalez *ad regulam 8. cancellaria glossa 24. n. 7.* Barbosa *passor. alleg. 111. n. 35.* Seraphinus *decis. 144. n. 2. vers. alia vero rationes.* & *decis. 1148. n. 1.* et si de Cardinalibus possit suspicari, nam comprehenderentur sub decisione *della Extranag. inuoluta*; tamen dicant receptum esse eum ad illos non extendi, cum finalis ratio illius non videatur Cardinalibus vltimodo conuenire.

12 Ad secundam questionis partem an possint Cardinales conferre beneficia Episcopatum à se resignatum; suppositis quæ dixi infra in *h. b. & tit. de renouat.* quando acquiritur ius resignatario, & resignans quod habebat omnimodo amittit. Nunc in terminis dubij propositi respondeo cum dicto German. de *inductis Cardinal. dist. 5. neuen quatuordecim* n. 12. Innocentio in *cap. quod in dubio de termin. permitt.* Diana *dist. p. 5. tracl. 2. ref. 44.* Massobio in *d. illa praxi habendi concorsum pralud. 25. sub. 6. n. 6.* vt Cardinales possint conferre beneficia Episcopatum à se resignatum, etiam post preconizationem resignanti, si nondum tamen fuerit adeptus possessionem ex ea ratione; quia qui resignat Episcopatum in fauorem alterius, est adhuc eius Dominus vt possit conferre beneficia, tum ratione indultu, cum potestate ordinaria, cum adhuc in possessione sit.

13 Nec obstat dicere per resignationem esse priuatum, vt auique potest ex multis, quæ adduxi *sub d. l. tit. de renouat.* quia in casu nostro respondens citari intelligi resignantem esse tantum priuatum de possessione iuris, quam perdidit; non tamen de possessione naturali, cui potest incumbere: donec licet præfaram resignationem habuisse effectum, quod iuuat ex consideratis (supra in *relatis questionibus per dell. extranag. inuoluta* hoc tit. ex cuius decisione à 9. 3. probauit electos literis nondum expeditis, & ostensis Capitulo; item & adepta possessione, non posse administrare; ergo à fortiori nostro dubio procedat de iure, esto etiam Episcopatum, resignans, non esset Cardinalis, & nudus à priuilegio, & indulto, quo potiturus Cardinalis.

14 Et pro relata sententia faciunt Putius *decis. 337. n. 2. & 3.* dum ait vt tunc resignatarius dicatur civiliter, & naturaliter possidere, quando est apprehensa possessio; & in *decis. 338. num. 3. dist. lib. 3.* vt cum sit resignatio in fauorem certæ personæ ante apprehensionem, seu acquisitionem, resignans dicitur possidere, & ritulum coloratum habere: † Et ex eo quod Gomezus scribit *ad regulam de publicand. quest. 15.* dicens eam locum non habere,

nisi tribus concurrentibus; videlicet quod resignatio non fuerit publica, possessio petita; & quod resignans decederit in possessionem.

Ad tertiam questionis partem, an possint Cardinales in Ecclesiis sibi conuulsis conferre beneficia, & exercere iurisdictionem ante capta possessionem, & ostensionem literarum; quia facilis est responsio ex adductis in *vers. ad primam* huius questionis, in terminis resolutionis dico, vt quauis pro negativa sententia aduersus ius conuulsu possessionem in textu nostro, & aliorum, ac in *dello cap. anarisa* quisquis erit canonica institutione confirmatus, habeat ea, quæ sunt iurisdictionis, Dignitates, & de lege Diocesana, iuxta textum etiam in *cap. inter corporalia de translatio. ne Episcopi* † sic vt statim ac sunt propositi in consilio sanctitatis suæ, dicantur electi, nominati, designati, presentati, instituti, ac confirmati, iuxta quæ dixi à 9. 1. quod iam cessauit *ex dicta extranag. inuoluta* hoc tit. vbi cauetur quod si electi velint prædicta exercere, debent obtinere literas Pontificias, easque ostendere, vt dixi *sub d. l. quest. 3. 4. & 5.* sic procedat in Clerico electo Episcopo, vt docent Parilius de *resignat. lib. 8. q. 5. n. 1. 2.* *Arzet. in f. moral. p. 2. l. 3. cap. 12. q. 9. & alij ibi adducti* † tamen fallit *dell. extranag. inuoluta* in Cardinalibus Episcopis, vt dixi, & obseruat Iulius Laurorius *dist. cap. 15. tu. 4. num. 10.* Gonzalez in *reg. 8. cancell. glossa 24. n. 7.* Barbosa de *possess. Episcopi* *dist. p. 5. allegatio 111. n. 35.* Belencius de *charitatis subsidio* §. 60. n. 16. Diana *4. p. 5. tracl. 2. ref. 47.* dicentes, vt Cardinales Episcopi possint conferre, & exercere iurisdictionem ante possessionem adeptam, & ostensionem literarum, quibus addo Rotam in *Burgen Canon. 1. Junij 1583.* (de qua iam in relatis questionibus) eoriam Cardinali Lanceloto, & Barbosa in *dicta extranag. num. 5. in fine.*

Et pro ampliori declaratione horum, quæ proximè adduxi de Cardinalibus addo cum Anastasio Germanio de *inductis Cardinalium* iam citato, & in §. *extra* num. 18. Massobio in *praxi habendi concorsum* *dist. pralud. 26. dub. 15.* Diana *p. 5. tracl. 2. ref. 45. in vers. utendum.* Cardinales possint conferre beneficia commendata, siue ad tempus, siue ad vitam, dissoluta commendata, idemque possint de vniuersis distictis vniuersibus.

Ad quartam questionis partem, de qua inquit 19 tit. Riccius occasione dictæ *Extranag. inuoluta* *rog. tit.* an scilicet Episcopus dando mandatum ad resignandum Episcopatum in Curia, possit beneficia conferre post resignationem admissam, quamuis affirmatiuam sententiam etiam de iure communis possumus defendere ex adductis in *hanc quest. in toto ver. ad secundam* † Tamen video *dell. Riccium Collect. 1325. in vers. sed quare*, pro negatiua præstare responsum; quia quemadmodum facta renunciatione amittitur possessio, Rota in *decis. 4. de renouat. in nouo.* Cassiodorus in *decis. 2. eodem titul. Moheda. in decis. 1. & 2.* ita quoque fuisse amissum ius confectandi, quod est fructus Episcopatus, vt tenuit Rota in *una signatura beneficiar. 1. Junij 1592.* eoriam Orano; sed Ego intelligo quæ dico in *dello vers. ad secundam* *ver. & pro relata*, ex Putio, & Gomezio; sed vt plenè hoc dubium, & sequens percipias, leget quæ dico in *infra cap. adnotat. 4. quest. 1. vers. ad secundam de renouat.* vbi ego de questione vique ad quod tempus resignans possit percipere fructus beneficii resignati.

QVÆSTIO VII.

- 21 Ad quintam questionis partem de Episcopo se transferente ad alium Episcopatum; Respondeo quod si translatio nondum pervenit ad notitiam Vicarie valeat collatio, & actus per eum gestus; ita in terminis citatus Riccius movens ad relatum *Extravag. inimita*, quam expendit *dell. collect.* 1325. docet, & Rota *dissert. in decis. 33. lib. 5.*
- 22 † addentes quod acquiratur casus mortis, & translationis, & ad alium Episcopatum; & quod idem Procurator per Episcopum constituitur ita cessat per mortem ipsius, quemadmodum per translationem, ut dicit Rota *in decis. 28. de procurat. in an. quis*, Aufreus *decis. 265.* Idem Riccius, qui id etiam resolvit contra Guid. Papam *in decis. 47.* ad- versus quem dicit *entree decisum 91. Anne.*

- 23 Ad sextam questionis partem an Episcopus, cui datus est Coadiutor, possit beneficia conferre quia ex predictis videtur legitime inquiri, breviter respondeo, ut possit Episcopus, cui datus est Coadiutor ob senectutem ad agnoscendum conferre beneficia, & non Coadiutor, vt docent Oldradus *cons. 44.* & post alios Dominicus *n. 4.* & Franc. *n. 3. in cap. 1. §. fin. de Clerico agrotante lib. 6.* Paulinus de *possess. Capituli sede vacante 2. p. q. 1. n. 8.* Cosmas in *pragmat. sanctione 11. de collat. §. cui res verb. Insuper dicitur. Sedus de beneficiis p. 3. q. 4. Rebuffus de op. min. q. 8. §. n. 44. alias n. 36.* Coccrasius *p. 2. cap. 4. n. 9.* Guetico in *speculo cap. 9.* Petr. Gregor. de *benefic. cap. 39. num. 20. argum. cap. fin. de officio vicarij lib. 6.* Azor. *p. 2. institut. moral. lib. 6. cap. 35. q. 15.* Bascia de *decima tuer. preb. cap. 19. num. 13. & 15.* Nicolaus Garcia *dif. 5. de beneficiis cap. 4. n. 226.* vbi *n. 167.* refert vnam legem 17. Octob. 1548. quam adducit Mandolus in *regul. 11. Cancel. q. 5. num. 8.* in qua fit resolutum, quod Coadiutor ratione ætatis non possit venire, nec dismembrare, nec beneficia conferre.

- 24 Et confirmatur etiam si Thomas Campeggius in *trati. de coadiutore Episcopi n. 10.* dixerit æquiem sententiam videri cum Alexandrino in *cap. 117. q. 2.* quod coadiutor datus infans, & demens, possit beneficia conferre, ne contingat beneficia diutius vacare; nam vt docet *Duarenus de beneficiis lib. 3. cap. 5.* quamvis Coadiutor detur ob senectutem, & videri vt beneficium collatio generali non veniat concessione; sed æquum tamen esse quod à principio taliter detur, vt Episcopo libera facultas relinquatur, & sic tenent idem Garcia *dif. cap. 4. num. 168.* ait *num. 370.* sententiam Campegii, quam videtur tueri Gonzalez *glossa 15. q. 4. & glossa 23. num. 12.* ad *regul. 8. Cancel.* procedere in Coadiutore dato demensi, seu mente capto, qui potest conferre, vt dicunt etiam citari, & tenent Flamin. Paris. de *resignat. benefic. lib. 7. q. 20. §. n. 15.* Quintanadueñas *lib. 1. Eccl. cap. 5. num. 5.* & Leo in *thesauro fidei Eccl. cap. 19. §. 1. n. 76.* alia tradit videntia idem Garcia *ibi §. num. 271. ad 275.* vbi expendit aliud dubium

- 26 de eodem cum multis † & limitat suam resolutionem in visitatore, seu administratore Ecclesie vacantis datur à Papa *ibi n. 266.* ex regentibus in *cap. 1. cum hoc titule lib. 6. & in cap. fin. §. fin. de supplenda regie. Pralat. eodem lib. vbi Dominie. Franc. Barbosa cum multis, & alij interpretes.*

An Legati Cardinalium excipiantur à regula dictæ Extravagantis in iunctæ de Electione. Et an Prælati nondum consecrati, in iurisdictionem administrent. Et quid de feudalibus vbi de aliis, remissum ad dict. Extravag. Et an filius incapax institutus sub conditione, si legitimetur, possit pendente conditione, per se mitti in possessionem bonorum?

S V M M A R I V M.

- 1 Cardinali afferenti de seipso, non creditur, sed secum de commissione sibi facta, licet litteras non ostendat *n. 1. & 6.* limitatur si sit in præsens *in cap. 1. §. 7.*
- 2 Viri nobilissimi legatione fungenti, non creditur.
- 3 Delegatus absque exhibitione mandatum creditur.
- 4 Litteris ambulatoria non est necessarium, quando persona est præcellens.
- 6 Afferenti à sede Apostolica causam fuisse commissam non creditur, nisi in iurisdictione infra- tur recepti tenet.
- 8 Cardinali in præsens Capitulo de iure, non expeditis Bullis, & ostensio, non creditur.
- 9 Prælati nondum consecrati, si sit confirmati, in iurisdictionem administrent de iure, non sic hodie *n. 10.*
- 11 Prælati nondum consecrati in feudis potest administrent, si tantum sit confirmati.
- 12 Extravagantis in iunctæ, de Electione, limitatur in præceptis Religiosorum superiorum, & procedit in rebus secularibus ad forum competentium *n. 13.*
- 14 Filius incapax instituitur, est secundum aliquos quæsi bona administrent, interim, verius est contrarium, pendente conditione, *n. 19. & n. 16.* & 17. respondetur contrariis verbis.

Per dicta supra à n. 1. q. 6. de ipsis Cardinalibus, qui non includuntur sub dispositione Extravagantis in iuncta hoc tit. videtur idem dicendum de legatis Cardinalibus; quia quemadmodum Cardinali attestanti de speciali mandato sedis Apostolicæ, aut de mente summi Pontificis creditur, absque litteris sui mandati, vt per Rotam *decis. 33. de probat. in antiquis*, Speculator in titulo de testib. *resol. n. 10.* & in *tit. de legat. §. superest. n. 16.* & *gildium n. 183.* Lap. alleg. 32. n. 3. *vers. an credatur*, nisi de se ipso asserat, vt limitat Lasen in l. *admonendi §. de iure iur. n. 96.* alius 175. *vers. certum moner.* Hypopolitus ad l. 1. §. 1. *num. 7. vers. & facit de quæstion. & singulari 273. vers. limito etiam Navar. cons. 6. num. 8. de testament. Anton. Gabriel commun. tit. de probatib. conclus. 3. n. 20.* Mascardus de probat. *conclus. 160. §. n. 1. & conclus. 432. num. 10. & conclus. 1005. n. 54.* omnes per statum in *cap. nobilissimu 97. dist. 7.* qui solet allegari ad hoc, vt credendum sit viro nobilissimo legatione fungenti, quamvis litteras non ostendat, vbi glossa *signatu*, no-

- 8 tanar etiam ad hoc quod credatur delegatus absque exhibitione mandati delegatorij, quando est persona excellē Dignitatis, & non agitur de praeiudicio tertij, sed solum de negotio, & facto ipsius Delegatus ut per Menochium de *presumptionibus, lib. 3. presump. per. 35. n. 9. & cons. 100. a. num. 77.* Sic ut dicat Mascardus *consens. 84. num. 2.* quod literis ambulatorijs non sit opus quando persona est nobilissima precellens, & nota Principi, idemque notat *consens. 140. Seraphinus dec. 133. n. 1.* Farin. in *praxi crim. p. 1. q. 63. num. 11.* per glossam verb. *inbolumus in dist. cap. nobilissimus 97. dist.*
- 9 Cardinali asserenti aliquid fide commissum, plenam adhiberi fidem; licet literas sui mandati non ostendat, quare ob hæc videntur idem amplecti in legatis Cardinalium, Selua de *benefic. p. 2. q. 3. num. 46. vers. Oltanum praeiudicium*; Ioannes Valerius Reginaldus de *differe. inter utrumque forum, verbo testis differt. q. 1. vers. limitat*, Barbosa in *dist. extranag. inuicula n. 10.*
- 6 Sed si hæc consideres reperies dubium nostrum de legatis Cardinalium, nihil aliud amplecti, quoniam resolutum de personis ipsorum Cardinalium & quia Barbosa in *dist. extranag. inuicula n. 7.* cum multis, quos iam supra retuli ex glossa ibi, asserenti namque, dicas non credi alicui asserenti sibi à sede Apostolica causam fuisse delegatam; nisi in citatorio inferri faciat scriptis, seu commissionis tenorem cum Boerio, Guido Papæ, Grauzato ad Vestrum, Gambara, & dist. Valerio, & ibi, n. 11. hoc dictum limitet in legatis Cardinalium, & sequitur idem esse, ac dicere Cardinali asserenti credendum, & non agere in eo dubio de Cardinali Episcopo recipiendum sine Bullis quod, ut diximus in *dist. q. 6. a. n. 1.* hoc Cardinalibus competet ex alio capite, hoc est Pontificio privilegio: nsem alias inquam sicut quod dictum est hic a. num. 1. de Cardinali asserenti credendo, limitatur secundum Capellam Tholosan. *dec. 453.* Farinacium in *praxi crim. q. 63. num. 11.* Tiraquei. de *potestate temperandis, causa 51. num. 15.* & 14. Riccius *collet. 1451. p. 4.* Barbosa in *dist. cap. nobilissimus n. 2.* intelligentes procedere quando nulli inferatur praeiudicium; quia tunc Principi legato fides adhibetur; non sic si alicui aliquid inferatur privilegium; & idem sequeretur limitandum in Cardinali de iure cum Bullis non expeditis, nec ostensis, praeiudicium pararet Capitulo, sicut iam supra sub *q. 5. a. n. 1.* de cæteris Episcopis, non Cardinalibus sine Bullis non recipiendis est ostensum, nisi speciali ratione privilegij ut *dist. q. 6. ostendi*, quæ tamen assistit ipsis Cardinalibus.
- 9 Ad secundam questionis partem, an Prelatus nondum consecratus iurisdictionem administret; ad quod ne longas disceptationes faciam, respondeo tam ex notatis supra in *promissio textu nostri*, quam à *q. 1. v. ante dist. extranag. inuicula hoc sit.* ex textu nostro & ex *cap. 6. q. 5. & 17.* cum aliis huius tituli, item & ex *cap. auaricia 5. hoc sit lib. 6.* ut electus Episcopus, & consecratus possit iurisdictionem exercere iuxta modum ibi adductum in *dist. q. 1. 2. & 3.* post dictam verò Extraneantem, de Bullas Iulij II. Iulij III. Pauli III. & Pij IV. non nisi expeditis literis, Capitulo ostensis, & possessione capta, etiam si nondum consecratus non fuerit, absque eo, quod ostendit dicta *q. 5. a. vers. ad iterum*, quæ ut patet sunt diuersa ut etiam constat ex proximè dicendis n. 11.
- 11 Ad tertiam questionis partem, an queat Prelatus, nondum consecratus in feodis administrare, & quia simili modo hoc dubium dissoluit, valet ex pro-

ximè annotatis *num. præcedenti*, & à *q. 1. nostri* tenus; ideo breviter in terminis respondeo cum Feliciano de Vega in *cap. 7. de foro com. a. n. 4.* quod licet ibi textus videatur exigere in hoc casu, ut Prelatus sit consecratus; tamen quia ex iam longè adductis patet de iure nostro in *cap. n. 1. q. 5. cap. quater 17. c. auaricia hoc sit, lib. 6.* ut Prelatus tantum electus, & confirmatus possit exercere ea omnia iura, quæ sunt iurisdictionis; veluti, quod possit Episcopos excommunicare, suspendere, interdicere, visitare, corrigere, Synodum convocare, beneficia conferre, Ecclesias minores vñire, & diuidere, voti, & iurifurandi vincula solvere, & aliquorum peccatorum absolutionem sibi reservare, cæteraque iudicialia exercere, Consuetud. *lib. 3. var. cap. 16. n. 6.* Garcia de *benefic. p. 1. cap. 4. num. 243.* Alcedas *trall. de præclenti, Episcopalis. Dignit. 1. p. cap. 1. num. 99.* Barbosa in *passer.* cum multis aliis *1. p. tit. 1. cap. 4. a. num. 7.* ubi indifferenter tenet Vega *supra, num. 6. & 7.* cum aliis sic certum esse affirmant; quævis ad hoc, ut hæc omnia faciat, debeat prius accepisse literas Apostolicas de tali confirmatione, & possessionem Ecclesie habuisse per relictam iam Extraneam, hoc sit, quia na procedere etiam ait respectu feudorum, respondens ad textum in *dist. cap. vtrum, ex glossa ibi, verb. consecratus*; ut etiam textus ille faciat mentionem de Episcopo consecrato, non debeat intelligi formaliter, nempe, ut necessarium debeat esse consecratus, cum verbum illud accipiat, id est, deputatus ad obsequium Ecclesie, prout dicit Abbas cum cæteris Doctoribus; & sic glossa, *dist. verbo consecratus*, ait textum illum legendum esse quod Episcopus electus tantum fuerit, & consecratus.

Pro complemento dictæ Extraneæ, inuicula hoc sit, notabis cum Ioanne Valerio de *differentiis inter utrumque forum dist. differentia 4. num. 1. vers. adde*, & Barbosa in *dist. extranag. num. fin.* dictam esse decisionem limitari in præclatis scilicet Superiorum, maxime Religiosis, & qui subdunt textum illum procedere in rebus solum contentionis concernentibus, ut in delegationibus causarum, in visitationibus, & similibus, quæ quidem videntur tantum respicere ad secundam decisionis partem *dist. extranag. ex dictis in hoc nostra quæstione num. 1. & 2.* cum aliis aliter inquam esse quoad primam eius partem de non recipiendis Prelatis in Episcopos, vel ad Dignitates sine manifestatione, & ostensione litterarum secundum intellectum, de quo iam longissimè dixi à *dist. q. 3. & in dist. q. 4. 5. & 6.*

Ad quartam questionis partem, quam extra Cancellis nostre tractationis quilibet aspiciet, quia lego resolutam ab Antonio Gomez. cum multis ex antiquis, in *L. 9. 11. 12. & 16. Tauri num. 19.* adducens textum in *dist. cap. auaricia de elect. lib. 6.* de cuius intellectu lucissimè adduxi à *dist. quæst. 1.* & licet idem Gomezius referat pro affirmatiua sententia; nempe quod talis filius spiritus incapax, & natus ex damnablei coitu, institutus sub conditione, si legitime, possit interim, pendente conditione, agnoscere bonorum possessionem secundum tabulas, & petere se mitti in possessionem bonorum; non ad hoc ut consequatur Dominum, & plenum hereditatis ius; sed ut consequatur administrationem bonorum, & eorum possessionem, sicut curator, bonis datis, ut tenuerunt Iacobus de Arenza in *libertate testamenti, ff. de manumissis testam.* ubi Albericus qui reputat subtile, & notabile Bald. in *l. si quis infirmatur 1. col. in fin. ff. de hereditibus inst.*

scribit. vbi Angel. Paul. & alij ex antiquis relatis à Gonazio, & omnes per totum capitulum in h. 8. sub condicione ff. secundum tabulas. l. bi de iur. & in l. si sub condicione eadem ut de ex. glos. & tenu in l. si quis instituitur heres ff. de hered. insti. vbi Doctorem Gomexius.

- 15 Tamen idem Gomexius, & Ioannes de Imola in *l. in tempore ff. de heredi. insti. col. 2. in principio*, negant tali filio emendi modo aliquo administrationem bonorum: quia esset faciendo facere legi, quæ vult, quod filius spurius, & incapax non se immisceat bonis paternis; eo quod iure nō reperitur aliquid contra cautum: in expresse etiam tenent Ludovicus de Sardinis in *libello de natur. lib. lib. in fin. Capolla casella 38. col. fin. in prin.* Iacobus de Sancto Georgio in *l. cum ratiū ff. de probat. col. fin.* Cumque in dicta l. si quis instituitur ff. de heredi. insti. Gregorius Lopez in l. 19. tit. 3. p. 6. & omnes ex textu expresse in *l. non est ambigendum verb. utrumque ff. de bonor. possessiō. & per regulam textus in cap. cum quid una via, de reg. iur. lib. 1. nec per se, col. de heredi. insti. l. contra legem cum i. sequens ff. de legat. l. sed iulianus ff. ad ad. accedens. & ex doctrina textus in l. si quis oportet §. 1. ff. de iur. iur. & cum. dicitur ab his, & textus in l. cum bi §. transgressiones ff. de donat. iur. causa mortis, & l. §. 1. ff. de administratiōe rerum ad eiusdem pertinent. & ex textu singulari in l. queritur ff. de bonis liberorum, & l. qui seruatiorem, l. quod si pater eadem sital. l. qui contra ff. qui contra tabulas.*

- 16 Et amplius ad comprobandam suam opinionem predictorum iurum (species referens idem Antonius Gomexius in dict. l. 9. cum alijs, Turi sub dict. n. 19, qui in medio adducit textum in dict. cap. auaritia hoc res. lib. 6. ubi habetur (vt iam latissime à §. 1. notauit) quod electus, qui nondum est confirmatus non potest interim administrare bona beneficii, etiam sub aliquo quæsitio colore faciendo se constitui procuratorem, economum, vel administratorem, (secundum quæ iam dixi in dicta §. 1. & 2. cum alijs) ne scilicet fraud legi fieret vna via, quæ ex alia negaretur. Et ad contrarium sententiam, & eius iura respondet Gomexius dicens ea procedere, vt debeant intelligi in herede habili, vel filio capaci: quia iure non reperitur cautum, quodd ea via indirecta possit habere; itaque ibi commendat cauium ab his, qui contrarium sententiam tenuerunt, qui sunt iam suprà allegati, & Palacios Rubens in repetitione Rubrica de donat. §. 29. n. 4. Et cum his absoluitur textus noster, & materia aliorum iurum iam assignatorum in premissis, &c.

Ad Text. in cap. cum inter. XVI. hoc titulo.

P R Æ M I S S I M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Appellare non potest ille qui renunciat electioni de se facta ad impediendum aliorum.
- 2 Eligendi potestatem non habet qui suo voto renunciat, si renunciatio sit accepta à superiore.
- 3 Electus à suspensis celebrata non tenet, & ab excommunicatione vitando, & de alijs quid

remissis.

- 4 Suspensi nec eligere, nec eligi possunt.

- 5 Electus post consensum ante confirmationem potest sine auctoritate superioris renunciare electioni de se facta.

Textus iste dicitur in prima parte probat quod appellare non possit ille, qui renunciat electioni de se factæ ad impediendum alterius electionem, videtur satis, & abunde confirmari ex his, quæ dixi sub rub. de appellat. & in cap. 17. in §. fin. eodem, & in alijs iuribus illius tituli, vbi de renunciantie appellationi, & ad propositum multis probat hic Barboza num. 1. & §. 1. Et adiungit Barboza de iure Eccles. vbi p. 1. cap. 19. num. 87: probat quod non habent eligendi potestatem, qui suo voto renunciant, si renunciatio sit accepta à superiore, nam interim si penitent, & petat accedere ad eandem electionem, debet admitti ad omnia, quæ circa electionem remanent faciendæ ex cap. Ecclesia vestra, hoc tit. Iulius Lamocrit. 4. cap. 18. n. 88. Castill. in hoc tit. cap. 5. num. 2. dixi supra in Rubrica.

Probat secundò textus noster quod electio à suspensis celebrata, non tenet, multis vniuersitatibus idem Barboza hic à num. 4. vbi num. 7. addit quod electio facta ab excommunicato vitando non tenet, & num. 6. & quod collatio ab eo facta non tenet, vbi num. 7. quid de facta ab excommunicato occulto, num. 8. quid de prebendatione, num. 9. quid de designatione. Sed quia de his, ac de alijs factis ab excommunicato, aut suspensio dixi latè sub cap. ad probandum 19. de re iudic. ideo ad ibi dicta te remitto. † Et videbis notata infra cap. 19.

Suspensos nec eligere posse, nec eligi, dixit Baldus in cap. 9. de exceptis à num. 26. cui, & alius ab ipso relatis addo cum multis Barboza de iure Eccles. p. 1. cap. 19. ibi à num. 15. vbi quod eligere non possunt excommunicati, ac suspensi: & à num. 118. quod nec eligi possint, adiungo etiam ad vers. textus nostri ibi: Ideoque Suarez de cons. dist. 14. sect. 2. à num. 6.

Notabis ad textum hunc quod electus post consensum ante confirmationem, potest sine auctoritate superioris renunciare electioni de se factæ, vt cum multis ostendit Barboza de iure Eccles. p. 1. cap. 19. num. 290. de quo iam dixi latè sub Rubrica.

Ad Text. in cap. Qualiter. XVII. hoc titulo.

P R Æ M I S S I M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Electus electi qui non habet sufficientem scientiam, vel administrat ante confirmationem cassari debet.

Textus iste duo dicit nempe, quod si electus non habet sufficientem scientiam, vel ante confirmationem administrat, eius electio cessari debet: Ad primum de scientia, quam electi ad Episcopatum, & ad alia beneficia debent habere; applicabis notata supra in cap. cum in causis 7. & infra in cap. penult. & fin. de statu & quæstione ordinandor. Ad secundum verò patrem applicabis dicta super in cap. 9. & in cap. 15. vbi de

de ingentis pœna se in administratione, latissimè egi.

Ad Textum in cap. Cum inter XVIII. hoc titulo,

PRÆMISSVM,

SVMARIVM,

1. Electio valet, non stellatus eis qui vocandi non sunt.
2. Vocari debent ad electionem faciendam omnes electores, etiam absentes in provincia, & Diocesi, si absentia non est affectata per signa solita.
3. Electio valet, non stellatus hic, qui vocandi non erant, sed electores tenentur eos stellare usque ad prescriptum tempus.
4. Electio Episcoporum ad Canonicos spectat: ubi quid hodie.
1. Diœta qualibet continet viginti miliaria.

1. **H**I vocantur ad electionem non vocandi, valet electio facta, eis non expectatis, ita communiter textus hic sumitur, propriamque materia huius textus, est illa, quæ spectat ad vocandos ad electionem eos, qui suffragia ferunt, & nūm vocatis aliquibus, qui nō sunt de Capitulo, si suffragia præstent, eorum vocis spreto, valet electio. Etenim adiunges hic, quæ tradit Barboſa cum multis de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 19. à num. 88. vbi de his, qui debent vocari ad electionem, quanto tempore expectandi. ¶ Igitur ad electionem prælatum per signa solita, sine campanæ, siue viuz vocis, & absentes in provincia per litteras, vel nuncium secundum locorum consuetudinem vocandi sunt, qui debent, volunt, & possunt commodè interesse, cap. quia propter 40. vbi latè cap. cum hoc tit. Tambur. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. q. 3. Iulius La- uor. Rendi in præscriptis receptarum sententiarum tom. 1. tit. 36. num. 10. vbi ampliat etiam si non ignorauerit, cum multis aliis Barboſa à num. 89. vbi quod vocandi sunt qui sunt, in provincia, vel Diocesi, maxime quando absentia non est affectata, vel suspecta: vbi à num. 90. qualiter debeat fieri citatio, ad quod adiunges quæ dixi sub cap. 1. de causa possessionis, ¶ qui etiam num. 99. dicit quod si electores vocantur ad electionem eos, quos vocare non tenebantur, num sine expectandi usque ad terminum præfixum: de quo dubio cum multis, & cum glossa hic verb. *affirmari* affirmat, nisi damnum sustineretur tertij, Barboſa hic cum fin. & vtrouque cum Hostiensis, Bnrio Andiea, Rendi, & aliis vt supra in Rubrica.
4. Hic adiungit Barboſa num. 1. vers. *ad electionem passivam*, quod de iure expectat electio ad Canonicos Cathedralis Ecclesie quanto tempore durauit, vt constat ex titulis hoc tit. lib. 6. & in Clementinis, & demum hæc electio in extraneæ, ad regimen, de prebendis lib. 6. testatur est Pontificibus, tam Episcoporum, quam Archiepiscoporum, & Patriarcharum, exceptis Hispaniæ, Galliæ, Coloniarum, & Lusitanie Provinciis, quorum Regibus data est nominandi potestas, & antiquam consuetudinem solum in Germania seruati ait, sed de hoc latè videbis quæ additi in c. Ecclesia Sarina 3. de causa possessionis, & propt. à q. 3. & in nostra Rub. Et quædam

tempora sint variata, posuit latè Balboa videndus in dist. cap. 3. de causa possessionis, & propt. à num. 11. & dixi Ego latè ibi à q. 4. & supra in Rub. huius tituli sub q. 6. vbi de prædicto tempore eligendi.

Et iterum Barboſa hic num. 7. in glossa ad Decanum in vers. *viginti miliaribus præ Diœta computari*, dicit quod quolibet Diœta continet viginti miliaria; ad quod applicabis quæ abundè dixi in loco supra assignato in cap. vocandi de rescriptis, alia ex multis de vocandis electoribus scribit cum aliis Barboſa legendus dist. lib. 1. cap. 19. de iure Ecclesiastico à num. 19.

Ad Textum in cap. Cum nobis XIX. hoc titulo.

PRÆMISSVM,

SVMARIVM,

1. Electio an post appellationem fuerit celebrata, suspens non debet, sed an contra.
2. Eligendi ius remanet penes vocantes, quibus competit vocandi potestas, si vocati veniunt consentiant.
3. Confirmator potest examinare electionariam nemine opponente.
4. Dignior ad pastorale officium, semper est eligendus.
5. Electio debet decerni de aetate, & litteratura.
6. Index in Ecclesia debet inquirere de qualitate, & idoneitate personæ eligendæ.
7. Electio confirmandi non est, nisi ostendas se idoneum.
8. Episcopo, quando incumbat onus probandi se esse Episcopum, & quando incumbat electio probare electionem fuisse Canonicam remissam.

EX littera Pontificis hic quatuor assignantur conclusiones. Prima quod non debet inspicere, an post appellationem, sed an contra fuerit electio celebrata: occasione huius conclusionis adiunges hic plura, quæ dico de attentatis, appellatione pendente, & sic an electio post appellationem interpositam, facta iuriter, aut sit nulla, sub cap. bona 5. 1. de appellat: aliqua notavi supra in cap. 10. hoc tit.

Secunda Conclusio est quod pœnæ vocantes, quibus competit vocandi potestas, remanet ius eligendi, si vocati venire contemnant, sic in vers. *quantum*, hac occasione poteris adiungere quæ notat Barboſa de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 19. à num. 88. Vbi de vocandis electoribus ad electionem faciendam; & quid fiet eis non venientibus, quid si vocati non fuerint, aut contemptus interueniat, ibi à num. 113. dico infra in cap. quid si, adiunges dicta in cap. precedenti.

Conclusio tertia ea nempe est, quod ad officium Confirmatoris spectat examinare electum, etiam nemine opponente, de quo dixi sub cap. 15. supra ibi sub quest. 1. ¶ Ex hac conclusione poteris applicare quæ supra notavi sub cap. 7. hoc tit. & adiungere plura, quæ noco infra de prebendis, & Dignior in cap. 29. de dignior eligendo; & quod dignior ad pastorale officium semper sit eligendus, dixi supra sub Rub. quest. 1. & quest. 7. & sub c. 2. hoc tit.

Conclusio

5 Conclusio quarta est, quod nisi electus doceatur etiam legitime, & litteraturæ habeatur pro non legitime electus, applicabis hic etiam quæ adduxi in *notis dictæ cap. 7. de atate eligendi supra sub q. 3. Rubricæ, & infra de atate ordin.* De litteraturâ ibi
6 in *cap. penult. & fin. ¶* & quod iudex in Ecclesia debet inquirere de qualitate, & idoneitate persone eligendæ, pluribus docet hic Barboſa. nam. 7. vbi num. 8. & 9. alia dicit: vbi de atate ad Episcopatum, de qua *sub Rubricâ de atate ordin.*

7 Et ad verſ. *namini dico* ex dictis *sub cap. 15. & sub q. 1.* quod electus confirmandus non est, nisi
8 ostendat se idoneum, ¶ item applicabis Patianum de *probis. lib. 2. c. 3. & 2. 36.* & ibi *c. 2. 3. 4. & quando* incumbit Episcopo onus probandi se esse Episcopum, & *c. 30.* vbi de electione, & quando incumbat electo probare electionem fuisse canonicam. Ad huius textus doctrinam applicabis quæ dico in *cap. penult. & fin. de presump. & c.*

QVÆSTIO I.

An electio legitime facta vitietur per secundam, vel debeat valere prima, etiamsi primo electus à secunda non appellauerit.

SUMMARIVM.

- 1 Electio prima de viro legitime facta, non reuocatur per secundam, quantumvis secundo electus in possessione teneatur, quæ ut ostentata reuocatur.

A Diuiditis hic quæ dixi supra in *Rubricâ q. 1. de viro, sive* iustis conditionalibus in electionibus, & assignatis dictis *sub c. 16. n. 1. & supra sub c. 15. ab dicta q. 1.* vbi quod confirmatores debeant expectare consensum eligendi, & questione posita *cap. seq. n. 16.* Respondendo ad difficultatem, standum esse primo electo, etiam si secundo electus ab eisdem electoribus, postus fuerit in possessione. Præbende ad quam electus est; quia talis dicitur vitioſa in tantum, vt si primo electus appellauisset, diceretur attentata, iuxta ea, quæ longissimè seruti in *cap. 1. de appell. quia licet ex possessio data post appellationem, extrajudicialis actus dicatur; tamen quia extrajudicialis operari, vt omnia, quæ sunt contra, & post appellationem, subiaceant viro attentatorum, vt hic in textu nostro aduertunt Innocent. n. 2. Butrius n. 13. Imola n. 8. Ioan. Andreas n. 12. Abbas n. 7. idem in *dictis c. 1. de n. 10. vbi c. 2. de reſcriptis, & ibi Decius n. 34. Franc. d. n. 39. Lancel. de attritu l. 1. c. 1. p. 2. d. 1. c. 3. n. 6. & cum alijs. Butrius de *res. 3. 9. n. 1. & 5.* vbi quod appellatio extrajudicialis non causat attentatam, nisi possessio capta fuerit contra, & post appellationem: ita ex alijs multis reſoluti Diana p. 7. post tractatus de *res. 6.* incipit *varante*, vbi reſoluit, vt facta electione à maiori parte Capituli Ecclesiæ Ragulins de viro, non ponit Capitulum deuenire ad nouam electionem, vt dixerunt Abbas *conf. 25.* Franciscus Marcus de *res. 9. 12.* Butrius de *res. 3. 13. n. 41.* & quod sequens factum de fructibus Præbende bene prouisum fuerit; cum sic passim Rota faciat in *beneficialibus*.**

Ad Text. in cap. Innocent. XX.
hoc titulo.

P R E M I S S I V M.

SUMMARIVM.

- 1 Illegitimus potest postulari; non verò eligi.
- 2 Nati illegitimi sunt inhabiles ad beneficia.
- 3 Filius naturalis ut quis dicatur, requiritur quod sit ex soluto, & soluta.
- 4 Illegitimationis defectus non suppletur honestate vite persone, nec vice, aut fama sine dispensatione.
- 5 Dispensatio facilius redditur per honestatem personæ, & litteras personæ.
- 6 Dispensatio ut impetretur, non requirit mandatum speciale dispensandi.
- 7 Illegitimus legitimatus per subsequens matrimonium recte eligitur in Episcopatum, & promoueri potest ad ordines, beneficia, & honores sine dispensatione.
- 8 Eligentes, aut postulantes indignum pro ea vice, prouident eligendi facultate in prima immediate sequenti.
- 9 Eligens non tenetur indignum eligere, relinquatur iudicio arbitrio.
- 10 Electus ignoranter solus de excommunicatione in maiori, est validus.
- 11 Ignorantia quæ excuset à sole, remittitur.
- 12 Ignorantia probatur per iuramentum.
- 13 Dolus qui excuset, remittitur.
- 14 Eligens indignum, aut excommunicatum sola confessione notum, non incurrit penas stabilitas in iure contra eligentes indignos.
- 15 Recusum proderi non tenet interrogari remissum.
- 16 Electus depositus per Papam, à quo antequam resignaretur, alius fuit electus ab electoribus, quando non obstante secundo electo, consensus resistunt, n. 17. & 18.
- 17 Clausula decreti irritantia resistit electum depositum, aduersus secundo electum.

N Otat ad hunc textum diuersa Barboſa; sed quæ præcipuè ex lettera deducuntur, sunt duo, nempe, quod illegitimus potest postulari, non verò eligi, & quod electores, nisi probauerint aliquem ignorantem elegerisse, incident in penas Lateranensis Concilij. De primo casu iam supra dictum est *sub cap. Cum in eandem 7. hoc vi. ex versis. ibi. & de legitimo matrimonio sit natus, ¶* & quod illegitimi nati, sint inhabiles ad beneficia, & ad ordines, dicit hic Barboſa nam. 8. expendens textum nostrum *nam. 7. ¶* vbi nam. 6. ponit quod vt quis filius naturalis dicatur de Iure Canonico, requiritur vt sit conceptus ex soluto, & soluta, ¶ addens n. 10. & 11. quod honestas personæ, vitæ probitas, & fama electi non suppleant illegitimationis defectum.

Ob idque requirit dispensationem, ad quam obtinendam ex Tyrauello ait multum iuuare iustitie personæ; itemque cum litterarum vitis facilius dispensari. Hæc enim omnia abundè notantur infra *sub titulis qui filij sint legitimi, & de filiis Presbyter. & in cap. de multis de prob.*

9 Et cum Barboſa ipſe hic *num. 16. in verſe. cum non ad poſtulatam diſpenſationem*, notet cum multis ad diſpenſationem requiri mandatum eius, cui impetratur, ipſeque contrarium ſequatur expendens textum noſtrum, dicens loqui tantum de mandato Capituli, ſupponens ex hoc ſufficere mandatum ſpeciali Capituli ad impetrandam diſpenſationem illegitimo malè electo; ideo adiciet ſuper hoc puncto quaſtionem, quare laudè diſparat Sanchez de matrim. lib. 8. diſp. 16. dum agit de ea quaſtione. *Ad diſpenſationem poſſit impetrari abſque mandato cum, cui impetratur*, ad alia generalia videbis ſub cap. 3. de preſentat. & addit Barboſa alium interſectum, qui colligitur ex verbis hiis ſibi. *Cum non ad poſtulatam diſpenſationem, ſed ad petendam conſecrationem ipſius, fuerint Nuncij deſtinati.*

7 Et per hunc textum, illum explicans idem Barboſa in *Paſtorali*, docet quod illegitimus per ſubſequentis matrimonium, legitimus eligatur rectè in Episcopum, ibi p. 1. alex. 1. à *num. 32. & 3. de quo dixi ſupra ſub diſp. cap. 7. & idem Barboſa hic cum gloſſa conſentanea num. 19. notat quod ſi legitimus, poſſunt promoueri abſque diſpenſatione ad ordines, beneficia, honores, ac etiam Episcopatum. Et de ratione recurret ad textum, & quæ ibi nota in cap. tanta, qui ſibi ſuis legimus. Adiungens pro perfecta enodatione plura, quæ ſcribit Suarez de *Conſuetudine diſp. 90. & ibi ſect. 5. ubi quis diſpenſet cum illegitimis ad ordines.**

8 Et in verſ. *Quod ſi nec panem inſignimus expreſſum in Canon ſupra dicto, nec probare cogimus ignorantiam, quam allegant.* Ex hoc verſ. oritur ocaſio diſſerendi pro ſecunda conſeſione: quare recurret ad ea, quæ ex multis congerit Barboſa de *noſte Eccleſiaſtica cap. 19. à num. 66. dum probat eligentes ſcienter indignum, aut poſtulantem, pro ea vice eligendi poteſtate priuari in prima tantum electione immediatè ſequenti* † dicens *num. 68. relinqui iudicii arbitrio, an eligens perſumatur ſciſſiſſe electum fuiſſe indignum, & ex quibus hæc ſcientia colligatur* † cumque ibi *num. 111. probet quod electio ignoranter facta de excommunicatione ſit valida, ideo bene ſequeris quæ docet hic à num. 21. Barboſa ex gloſſa nullam ibi Canon. & num. 12. gloſſa ignorantiam, & ſub illa gloſſa ibi præbent ignorantiam.*

11 Quæ ergo ignorantia excuſet à dolo, & delicto, notauit ſupra breuiter in cap. ſuper littera de reſcrip.

12 † Et quia hic Barboſa *num. 16. ex Farinacio*, dicit quod ignorantia probatur per iuramentum; ideo adiunges quæ ex multis congerit Gratian. *regula 170. † & ex prædicta gloſſa huius textus diſputat Zuallos quaſtionem de dolo dantem causam contractui bonæ fidei. Verum quia de hac materia latiffimè noto infra in cap. 3. de dolo & conſent.* ideo recurret ad ibi dicta, aliqua dixi ſub

13 cap. 120. de reſcrip. † etenim ad textum noſtrum dices quod qui indignum, aut excommunicatum, ſola confeſſione notum, eligit, non incurrit penas quæ in iure eligentibus indignos decernuntur; quia quæz pertinent ad forum externum: ita Sanchez de matrim. lib. 3. diſp. 16. *num. 6. Vagundez in decalogue Eccleſia præc. 2. lib. 6. cap. 2. n. 7.*

14 In verſ. multa, & ibi: *Et humilis deuotio conſtituitur qui ſponte, ac deuotè ſuum malum reatum confeſſus, quam laſa confeſſione ibi non aſcendit paſtoralem.* Ex his verbis poteris adiungere quaſtionem, de qua ſanctus ex textu hic *lib. 3. de matrim. diſp. 14. dum diſputat, An quis interrogatus*

teneatur prodeſſe ſuum reatum. Bene etiam diſputauit videndus Coſtar. *lib. 3. var. cap. 1. de quo latiffimè dixi ſub c. 1. & 2. de confeſſis, ubi legem.*

Ex gloſſa hic verb. *ſuſcepſionem preſoluit Barboſa n. ſua quaſtionem, de qua eadem gloſſa hic nihil reſoluit, etiam ſi arguat pro vtriusque parte. Et eſt illa verum quando electus fuit per Summum Pontificem depoſitus, ſi poſtea electores idem alium eligant, & contingat, vt Papa reſtituat primum, an ille ſit præſentis & vel ſecundo electus, & cum multis vt reſpondet diſtinguit; nam ſi Papa in reſtitutione decreti incanſa claudulam adiecit, nempe. *Quidquid in conſtitutum factum fuerit, &c. tunc reſtitutum recuperat* Prebendam ait, non obſtante alia electione interim facta, quæ ob decretum, nulla reddidit. Et pro maxima extensione huius dicti adiungens plura, quæ laudè ſcripſi ſub cap. *num. 12. de ſent. & re iudic. ubi quæ recuperet à Principe reſtitutus. † Quod ſi clauſula decreti minime ſit adiecta, tunc ſi electio per Canonicos facta, Papæ reſtitutionem præceſſit, hæc erit valida, ſecus ſi Papa prius reſtituiſſet.**

Vnde pro extensione adiungens quaſtionem, quam poſui ſupra in cap. 19. præc. an ſcilicet prima electio per ſecundam inualideat. Et aduerſus me explicatè textum hunc infra in c. 4. de iudic. quæſt. 17. *num. 3. & verus intellectus colligitur ex verbis hic &c.*

QVÆSTIO I.

An infans ex genere Mahometano baptizatus, & poſtea Religionem ingreſſus, poſſit ſine vlla diſpenſatione eligi ut Prelatus?

SYMMARIUM.

- 1 Infans ex genere Mahometano baptizatus, poſtea ingreſſus Religionem, poſſit ad Prelaturam aſſumi in Religione.
- 2 Bulla Pauli 1ⁱ expenditur.
- 3 Religionem, quæ communicat in privilegiis, non ideo in panis.

Suppoſitis ad hanc quaſtionem quæ dixi ſuprà in cap. *num. 16. de reſcrip. & quæ dixi in cap. *num. 10. q. 4. 5. 6. 7. & 8. ubi an Religioſus ingreſſus auferat inſolubilitatem ad Prelaturam breuiter nunc ad diſſicultatē, dico quod licet Neophitus de iure cōmuni non poſſit eligi in Prelaturā, cap. quomodo multa, cap. ſi Neophitus diſp. 48. vt obſeruant Caſtellinus de elect. cap. 21. num. 34. Azor. tom. 2. inſtitut. moral. lib. 6. cap. 2. num. 34. Auila de conſ. p. 7. diſp. 4. n. 14. & ſic videatur ex Bulla Pauli 1ⁱ prohibentis, vt deſcenderent ab Infidelibus, poſſint in ordine Minorum ad Prelaturas aſſumi; & ſic gratianus in princip. diſp. 48. ideo ait Canones excludere à Prelaturis Neophitos; quia tanquam in experti non poterant obſeruari ea quæ ratione perſonarum, locorum, & temporū ſunt à Prelatis obſeruanda. Tamen quia ille qui ab infanti baptiſmū ſuſcepit, non dicitur Neophitus, ſicut nec ille, qui ab hinc decem annis, Baptiſmi Sacramento inſignitus eſt, euenit vt tales non excludantur à ſacris ordinibus, nec à Dignitatibus Eccleſiaſticis: ita docent Ioannes Petzpoſuius in 3. p. D. Thoma q. 5. de irregularit. diſp. 5.**

duh. f. n. 112. Salzedus in *praxi* c. 12. n. 11. Campanil. in *diuersis* *causis* (Canon. Rub. 11 c. 6. n. 7. Peumius de *privilegiis* *regul.* tom. 1. q. 2. c. 1. §. 5. n. 3. Tamburinus de *iure* *Abbat.* tom. 4. disp. 5. q. 21. n. 66. cum alius *Diana* *part.* 4. *tract.* 2. ref. 50. & p. 6. *tract.* 7. ref. 1. † Vbi respondeo cum multis triplici modo ad Bullam Pauli IV. dicit eam in delictum abesse, sublatamque fuisse per alias Pij V. anni 1575. qua concessum fuit Patribus Minoribus, ut possint recipere in Religione filios Infidelium, & ad Prælatos admittere; idemque concessum per aliam Gregorij XIII. † Et esto quod illa sublati non esset per istas, tamen eius potestas, non extendi ad alias Religiones; quia, ut recte ait Laurentius Portel. de *regularib. verb. Communione*. n. 20. Religiosi communicantes, in philegiis, non proinde communicant in penis, & positionibus alienis ordinis; cum ergo inconuenientia prima opinionis pesserit in Baptizatis ab infantia, vel ante decem annos; sequitur vel possint prædicti absque ulla dispensatione ad prælatas admitti de iure communi; nisi specialiter fuerint prohibeum: Videbis Sanchez in *summa* tom. 1. lib. 2. c. 27. n. 3. Rodriguez in *quæst. regul.* tom. 1. q. 55. art. 17. Miranda in *manuale* *Prælator.* tom. 2. q. 45. art. 6. Tamburinus de *iure* *Abbat.* tom. 3. disp. 17. q. 6. Lezana in *summa* *quæst. regul.* tom. 3. cap. 1. n. 52. Villalobos in *summa* tom. 2. *tract.* 21. disp. 16. §. 10. 3.

Ad Text. in cap. Cum inter XXI. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Appellatio nulla extraiudicialis suspendit executionem.
- 2 Electio facta de extraneo habili à vero Collegio valet, vel à maiori parte.
- 3 Eligendus erat olim de gremio vnus ad Ecclesiam, si imperiretur.
- 4 Morbo epileptico, seu caduco laborans, eligi non potest, nec ordines assumere, & n. 9.
- 5 Demoniaci, id est à Damone obsessi, nequeunt ordinari.
- 6 Furor per annum conseruare durare, si constet furiosum antea fuisse agensurum furare.
- 7 Sanitas mentis naturaliter, & de iure presumitur, etiam in fene.
- 8 Sanitas mentis probatur per communem reputationem, & prudentem dispositionem.

1 **S**atis Barbofa extornat litteram huius textus, sequare quia ipse n. 3. in *verse*, non obstante appellacione obiecta, noceat quod nulla appellatio extraiudicialis suspendit executionem, aut causet attentatam; ideo adiunges plura, quæ extensiuè dixi de attentatam in cap. *bona* 51. de *appellat.* applicabis dicta super in c. 16. n. 1. & in c. 19. n. 1. & ibi dicitur q. 1.

2 Et in *verse* ibi *discretioni* n. 2. & in glossa *aliam*, n. 6. aduertit Barbofa quod electio facta de extraneo habili à toto Collegio, vel à maiore ipsius parte valet; & licet apicis sit, & honestas ut fiat electio de illo, qui est ex proprio Collegio, & Eo-
Extensio. de *Offic. & sacris* *Eccles.* Tom. I.

clesia; tamen electionem de extraneo habili factam, validam esse, multis probat, quare applicabis quæ noto abundè infra in cap. *ad decernem.* 3. de *institutiomb.* & quæ dixi super in cap. *hæc* 6. hoc tit. ubi quod electio Pontificis, debet esse de Collegio. † His adiunges quæ scribit cum multis Barbofa de *iure* *Ecclesiæ* p. 2. c. 19. quatenus n. 132. dicit, quod olim erat eligendus ad Ecclesiam vnus de gremio, si in eo reperiretur idoneus, & valere electionem; si aliunde alius assumeretur; aliquid dico infra sub cap. *sequenti*, & applicabis quod dixi super in Rubrica q. 4. num. 41. de *Abbatibus eligenda de gremio*. Et in terminis probant etiam Doctores per glossam hic, verbo *aliam*, & in cap. cum *dilectum* hoc tit. Selus, Franc. Marcus decij. 1368. part. 1. Nauarrus cons. 6. n. 1. hoc tit. in *nome*, Sahagani in cap. cum *te* n. 30. de *restitu.* Zerola in *praxi* *Episc.* part. 1. verb. *Beneficia*, §. 3. Selus de *beneficiis* part. 3. q. 23. n. 1.

Et in verbis ibi: *Morbo epileptico laborare*, & 4 ibi: *dummodo à morbo sit immunit obiecto*, & in glossa ibi *epileptico*, ponit hic Barbofa n. 4. & 7. quod morbo epileptico, seu caduco laborans, est inhabilis ad beneficia. Et hac occasione adiunges quæ Doctores dicunt sub tit. infra de *Clericis approbatiomb.* & applicabis quæ etiam adducunt ad *de coniugio* *leproforum*. † Nec posse ordines assumere, nec in assumptis ministrare morbo epileptico, seu comitiali correptum, cum multis probat ipse Barbofa d. 110. n. 7. Quare applicabis quæ noto infra sub tit. de *corpore variis ordinandis*, vel non, & quæ dixi in Rubrica supra hoc tit. q. 1. n. 41. & 42.

Et in glossa *epileptico*, verb. *Demoniacis*, & in 6 glossa *recusum*, verb. *quia non constabat*, aduertit Barbofa n. 8. Demoniacos, id est obsessos à Demonibus, nūm possint possint ordinari. † Et passioni animi vehementes durare presumi; & sic furorē durare tempore anni, si constet furiosum fuisse antea furore agiturum, quantum habeat lucida interualla, † cum etiam è contra dicat n. 10. in 8. fin. ut mentis sanitas, naturaliter, & de iure presumatur, & assenti contrarium incumbat onus probandi; & quod illa presumatur etiam in fene, † & 9 quod probetur per communem reputationem, & ex frequentia Sacramentorum, Ecclesiasticum, ac Missæ deuotione; item & quod arguat mentis sanitatem prudens dispositio. Ideo pro extornatione primi dicti de Demoniacis, applicabis quæ Doctores tractant in tit. de *frigidis*, & *maiusculis*. & in tit. de *forislegijs*, & infra de *corpore variis*. Et pro extornatione secundi applicabis quæ dico latè in c. *penult.* & fin. de *presumpt.*

Ad Text. in cap. Dudum XXII. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Electio facta à maiori, & saniori parte Capituli, semper præualet, etiam si electum sit ex altera Ecclesia.
- 2 Eligentes naturaliter sua obligationi satisfaciunt eligendo eum qui maioribus innaturatus fuerit.

I 2 3 Suffra

- 3 *Suffragia maioris partis iuvant, si nullam pati-
antur exceptionem.*
4 *Major pars in electionibus, qualiter attendat-
ur.*

Abundè textus huius litteram exornat Barbo-
sa hic; & quia agi possunt generalia, quæ
ad bonam Electionem requiruntur, tam ex parte
electorum, quam eligentium, & ipsiusmet elec-
tionis, ideo pro ampliori enodatione adiungere
poteris plura dicta supra in *Rubrica*, & in iam
exornatis capitulis. Etenim Barbosa de iure Ecclesie,
cum multis probat num. 133. quod electio facta à
maiori, & saniori parte Collegii, semper prevalet,
siue electus sit ex propria Ecclesia, siue ex aliena,
vt supra cap. 11. num. 2. & 3. pluribus probat
Rendina in *promptuario receptarum sententiarum* tom. 1.
tit. 36. num. 2. † & num. 137. quod eligentes, non
aliter suæ obligationi satisfaciunt, quam si eligant
illum, qui maioribus iuvatur mentis; qua oca-
sione applicabis, quæ supra notavi sub cap. 7. &
in *Rubr.* q. 4. & fin. vbi de eligendo digniori, &
habili ad Prelatus; etiam Regulares ad bene-
ficia Ecclesiastica, & ad Magistratus, & officia se-
cularia, & in terminis probat textus in cap. si forte
63. d. si. & ant. de Monachis §. fin. collat. 2. op-
timè Trident. sess. 24. de reform. c. 1. & hoc quid-
quid contrarium teneant glossæ verb. qui prelat-
tur in cap. licet 2. q. 1. glossa penultima in cap. pe-
nitentiæ de officio Curator. glossa verb. magis in cap.
constitutio de appellat. nec implicat textus in cap.
cum nobis hoc ut. vers. illud; quia ex eo tantum
convinquitur, vt facta electio de digno, prætermis-
sa digniori, valida sit, cum alius omnis electio, vel
presentatio calumnias patereatur, & damneretur oc-
casione infinitis litibus, si electiones ex præterito revo-
cari permitterentur; si quidem nec tolerabile sit,
nec conveniat Republicæ: sic omnes ex D. Tho-
ma a. 2. q. 63. art. 1. ad 3. Gutierrez canonic. lib. 2.
cap. 11. num. 12. vbi num. 18. dicit quod si aliud
fuerit, omnes fere Prelati essent in statu damnatio-
nis, providentes dignis beneficia simplicia, præ-
termis-
sis dignioribus, Nicolaus Garcia de benef. p.
7. cap. 16. num. 17. cum multis Barbosa dist. cap.
19. cum aliis num. 118. contra Vasquez in opus-
culo moral. tract. de benef. num. 78. dicentes quod
Trid. vbi supra cap. 18. solum intelligatur de elec-
tione ad Episcopatus, & beneficia curata, quæ,
per concursus prouidentur † & num. 121. air quod
electio à maiori votorum, seu suffragiorum nume-
ro facta, valida reputetur; dummodo ipsa vota
sint legitima, nec viliam pariantur exceptionem.

Et num. 125. air quod maior pars in electionibus
non attenditur comparatione minoris, & respectu
numeri, sed respectu, & in ordine ad totum Ca-
pitulum. Et applicabis quæ dixi supra ad textum
in cap. bene 2. de postulatione Prælat. Balboa in
cap. 1. de causa possess. & propriat. num. 25. & 29.
expedit textum nostrum in vers. cum autem;
quatenus ex eo Doctores disputant, an contra in-
defensum procedi possit; de qua questione latif-
simè ipse Balboa ibi a num. 59. & Ego ibi, & sub
cap. 1. de iudicis, item quæ dico in cap. publi-
citas 18. vbi qualiter explicetur maior numerus.

Ad Text. in cap. Bonæ memoriæ X XIII. hoc tit.

PRÆMISSUM.

SVM MARIVM.

- 1 *Eligendi potestas, qua in aliquibus ex eligenti-
bus, admittitur per delictum deuolvitur ad
non delinquentes.*
- 2 *Amentes perpetui, non habent vocem in ele-
ctione.*
- 3 *Electio facta cum interuentione vnius excommu-
nicati, non valet.*
- 4 *Electio facta per comminationes, & impressiones,
est ipso iure nulla, sicut per motum cadentem
in votum constanter, & qualis illa dicatur,
n. 5. & 6.*
- 7 *Defensio in uicinis non competit.*
- 8 *Index presumitur boni sententiam tulisse;
etiamsi sit homo nequam, & impro-
bus.*
- 9 *Negatus factum per rerum naturam, nulla est
directa probatio.*
- 10 *Testes singulares non probant, nec coniunguntur
ad probationem faciendam.*
- 11 *Nuncio afferenti, non credatur remiss.
fuit.*
- 12 *Electio Pape, ad quæ pertinet remiss.
fuit.*

Barboza abundè etiam exornat litteram huius
textus, cuius dictis nonnulla adicio, quæ
faciunt materiam ampliam. Colligū ego num. 1.
& 2. ex littera quod si aliqui eligere debentes ob
delictum commissum potestate eligendi, priuati
fuerint, illa potestas ad alios, qui non deliqu-
erunt deuolvitur; si post ordinarios Antonius Ra-
guc de vno Canonico. in Capitulo, quasvis 30.
n. 13. 14. & 15. vbi intelligentiam perstat Rendina
in *promptuario receptarum sententiarum* tom. 1.
tit. 36. n. 35. † Ex quo dicto applicabis quæ tradit
Barboza de iure Ecclesiastico. pari. 1. cap. 19. d. n. 55.
vbi quod mentes perpetui non habent vocem
in electione, glossa in cap. cum inter supra verb.
discretionem, & in cap. cum ex eo, Iulius Laur.
tit. 4. c. 15. num. 32. † Et a num. 57. vbi quod elec-
tio facta cum interuentu vnius excommunicati,
non valet, nisi excommunicatus sit per violentiam;
vbi a num. 58. tradit de electionibus factis à
suspensis, interdictis, seu irregularibus. Videbis
notata infra in c. 39. & dicta supra in *Rubrica* sub
quæst. 1.

Et in vers. deinde inquirentur num. 2. notat Bar-
boza quod electio facta per comminationes, &
impressiones, est ipso iure nulla. Quare applicabis
quæ notavi supra in cap. 14. vbi de libertate, quæ
requiritur ad electionem, & illa, quæ latè dixi
in cap. 25. de iurando, vbi plura de his, quæ
per motum sunt valentes, vel non. Et Barboza hio
num. 11. in glossa metachora, dicit celebratum per
timoris metum, non valere; vbi quod timor in-
ferendus violentiæ, licet illa non sit, videt elec-
tionem; sed Sigismundus à Bononiæ de electione
dubio 54. & Lauricus tom. 4. varior. Jacobus. c. 21.
et n. 4. † digne quod vt motus sit sufficiens ad
reddend

reddendam electionem nullam, debet esse metu-
cudens in constantem vium, qui vt talis sit, tria
requiri dicunt, primum vt maham, quod timetur
sic graue arbitrio iudicis, & quod fortis, & intre-
pidus non timet quæ non oportet, vel vbi & quan-
do non oportet. Secundum vt probabiliter perti-
mescat, inspecta qualitate incipientis, & patien-
tismetum. Tercium vt timens non possit facile oc-
currere malis, quæ timeantur, qui etiam addunt,
& cum eis, & aliis Barbofa hic dist. num. 11. in fin.
ad incurrendum iustum metum, non requiri neces-
sario, vt mala predicta timeantur in persona propria,
sed satis esse, vt timeantur in persona consanguineo-
rum; & archissimo vinculo necessitudinis coniun-
ctorum; & sic Nauar. cons. 5. hoc titulo num. 2.
Ludouicus Miranda in manuali Prælator. tom. 2.
quæst. 13. art. 1. Laurentius de Petinis tom. 1. de relig.
sub dist. quæst. 1. de obedientia cap. 31. §. 8. Castellus
de elect. cap. 4. num. 56. Tamburinus de Jure Abbat.
disp. 1. quæst. 2. num. 7. & 8. docent electionem
celebratam per metum, impediendam omnino li-
beratam eligendi, ipso tunc nullam esse.

6 Et in ver. quia frustra legis auxilium inueniat,
qui committit in legem plures adducti à Barbofa
hic exornantur axioma hoc, de quo ipse axioma. 136.
num. 14. quia leges nihil frustra faciunt. Iason in
Lait prætor num. 1. ff. de iureiur. Cæsar Argelus de
contradictore legum quæst. 2. num. 200. & quæst. 13.
num. 48. & quæst. 18. n. 8. Armandus in præm. ad-
dit. ad leg. Naur. num. 50. Marilium de cis. 47. num. 5.
Turani de legib. p. 2. cap. 21. à num. 19. Giurba
ad consuetud. Messia. cap. 1. gloss. 1. num. 8. & c. 3.
gloss. 2. num. 17.

7 Et ibi Excessus notorius examinationis non indi-
get; ob idque notat Barbofa hic num. 5. quod in
notoribus, quando constat absenti, nullam compe-
tere defensionem, non requiritur citatio, sic mul-
tis comprobans. Ideo adiungens plura, quæ noto, de
notorio in cap. vestra de cohabitante Clericor. & in
cap. euidentia de accusat. item de casibus, in
quibus citatio non requiritur; inter quos de notorio
dixi sub §. 1. de causa possit. & propriet. ad quod
applicabis quæ de denegata appellatione in pluri-
bus casibus dixi in c. 1. de appell.

8 Ibi, & pro his, quæ à Iudice facta sunt præsumi-
tur, dicit Barbofa, vt pro Iudice semper iura præ-
sumant, etiam si à sententia sit appellatum; quia
presumitur iudicium; & pro de iure applicabes
notoria infra in cap. in præsentia 6. de renunciatione,
& quæ dixi in cap. sicut nobis 26. de sententia, & re
inducta, etiam si iudex sit homo nequam, & im-
probis, Mascard. de probationibus, conclus. 436.
num. 8. Barbofa ibi num. 4. vbi num. 5. dicit, vt pro
iustitia sententia præsumatur, si ab ea non sit ap-
pellatum.

9 Et ibi, quia negantis saltum per rerum naturam,
nulla est directio probatio; et si Barbofa hic hoc di-
cit multis Doctoribus comprobet, tamen qua-
liter procedat, dixi Ego latissime in cap. quoniam
causa falsum, & in cap. sequens de probat. vbi in-
telligentur plura, quæ notat Barbofa cum glossa
hic à n. 13.

10 Ibi, essent in suis testimoniis singulares, notat
Barbofa hic num. 9. quod testes singulares non pro-
bant, nec ad probationem faciendam coniungun-
tur. Tamen quia latissime dixi de testibus singula-
ribus, in cap. cum litteris 33. de testibus; ideo ad ibi
dctā recurre.

11 Ibi, sicut nuncio. Ao nuncio credatur, dixi latè
in cap. post effusum 7. de probationibus, ad quæstio-
nem de Offic. & factis Ecclæ. Tom. I.

nem, an credatur nuncio dicenti aliquem ciuisse,
in c. 1. de causa possit. & propriet.

Et sub dicta glossa metuebant, in ver. Etsi ele-
ctio Papa in urbe Romana fieri non possit, querit
Barbofa cum Dionysio Paulo, ad quos pertinet
Pape electio, si sede vacante Apostolica, omnes
Cardinales essent mortui; & licet responderet; ta-
men, de hoc puncto, & alii iam Ego dixi supra sub
cap. 6. hoc titulo, & remissius dixi plura sub Rubrica
ca. nostri tituli.

QUESTIO I.

An electio debeat esse libera à metu. Et
an sustineatur consuetudo, vt fiat ex
certo genere personarum, vel
ex vno de duobus
nominatis?

Ad primam questionis partem respondebis
ex dictis hic à n. 4. item ex dictis super in
cap. cum terra 14. n. 3. vbi etiam respondetur ad se-
cundam questionis partem, &c.

Ad Text. in cap. Quærelam XXIV.
hoc titulo.

P R A M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Assignantur quæstiones pro intellectu huius
textus.
- 2 Pensionarius potest agere remedium spolii, aduer-
sus negantem solvere interdicto possessorio, &
vnde vi contra negantem solvere pen-
sionem, quæ soluebatur suis prædecessori, nu-
mero 5.
- 3 Bonorum possessio Prælati continuatur in Eccle-
sia.
- 4 Pensionario datur actio contra Successorem in
beneficio pro terminis decursis & non solutis
in vota, si diligentia præceperint.
- 5 Successor tenetur ad solutionem pensionis pro
terminis decursis, tempore alterius Episcopi
facta diligentia contra heredes prædecesso-
ris. n. 6.
- 7 Eligendi, conferendi, & presentandi alium ad
eum pertinet, qui est in quasi possessione,
etiam per unicum alium cum quinquæ re-
quisitis. n. 8 & 9.
- 10 Testes acceptationis maiores qui dicantur rem-
issum.
- 11 Interdictum recuperandi contra illum, qui de
nouo solvere recusat, pro recuperandis annis,
præstationibus, vel pensionibus merè perso-
natibus.
- 12 Iudex, qui iudicauit in prima instantia, dicitur
suspensus in secunda, nec potest esse ad-
uocatus in secunda, vel à contra, nume-
ro 13.
- 13 Prescriptio iuris Patronatus, an sit Laici con-
cessa?
- 14 Vassallorum Dominus, an competens remedia
possessoria?

- 15 Cumulatio allicum, non licet remitti.
 17 *Transit, & praestatur à possidere, praestatur praesentat à proprietario, quia semper in beneficiis attenditur ultimus status, & sub n. 19.*
 18 Interdictum unde vi, an competat pro quasi possessione annua praesentationis.
 19 Altera via ut inter, vel non, ex quasi possessione attenditur.

DE intellectu huius textus videbis quae dixi in cap. 3. de causa possessionis & proprietas. num. 22. & in cap. 4. de restitutione solutorem, q. 4. n. 3. & in c. 7. de praescript. q. 3. m. 1. & in c. 17. eodem quest. 2. num. 25.

- Plura inquam merito resoluitur Barbosa, quoniam aliqua per extensum alibi tractauit. Igitur in vers. *petens pensionem &c. sub relictis de noua subtraham*. Per haec verba notat ipse quod pensionaria potest agere reuocatio (politi) pro pensione sibi subtrahata & quod potest agere aduersus negantem soluere interdictio possessionis. Menochius remedium 1. recuper. num. 32. & d. ann. 87. & remedium 15. num. 200. Aymon. conf. 11. num. 6. & 7. Afflictus decr. 395. d. ann. 3. Bernard. Gratia in pract. Camera imperialis lib. 2. conclus. 75. Olafcus decr. 99. num. 10. Azot. infirm. moral. p. 2. lib. 2. cap. 13. q. 2. & alii. Interdictio unde vi contra negantem soluere pensionem, quae soluebatur suo praedecessori: nam possessio bonorum Praelati continuatur in Ecclesia, Valafcus de iure emphyteutico q. 32. ann. 24. Gigas de pensionibus, q. 47. num. 10. Mascardus de probat. conclus. 133. num. 19. Menochius dist. rem. 1. de recuper. num. 87. & 160. Zeuallos in pract. q. 46. Felician. de censibus lib. 3. cap. 1. d. num. 8. Et an de iure actio pensionario contra successorem in beneficio pro terminis decursis, & non solutis in vita praedecessoris; ceteri Rota nunquam voluerit admittere actionem olimposita verò eam concessisse probat Barbosa si diligenter praecedentes contra successorem eundem; adeo ut pensionario nulla possit notari negligentia. Haec, & alia notans Barbosa, Seraaphus decr. 1351. num. 1. Gregor. decr. 507. num. 2. Nicolaus Garcia de benef. p. 1. c. 5. num. 199. Stephanus Gratianus discip. forens. c. 94. n. 14. Marcelcot. varior. lib. 1. c. 18. & alii. Unde ipsa Rota in vna Casariensis pension. 15. Ianuarij 1597. Nouemb. 1597. eorum Gyprio, censuit quod successor tenetur ad solutionem pensionis pro terminis decursis tempore alterius Episcopi, facta diligentia contra heredes praedecessoris, & eadem Rota in Tolosana pension. 15. Ian. 1603. coram D. Penia clarius censuit sufficere diligentiam contra praedecessores, vel eius heredes, & bona. Pro quorum complemento resoluens iuxta quae dixi sub cap. q. 4. v. 11. de iudiciis à q. 11. 16. & 20 item & quae adduxi late de interdictis recuperanda, & unde vi in c. 3. & 4. & in cap. olim. 12. & alibi sub titulo de rest. solut. Aliqua curiosa adduxi in quadam allegatione pro D. Ioseph. de Espinar, & Mendibola, comparantes in causa contra D. Ludouicum Gallo, Dominio de Fuente Pelayo anno 1655. sub art. 4.

- In vers. in quasi possessione praesentandi Clericum exilicet: cum ergo Barbosa hic num. 7. notat quod actus eligendi, conferendi, vel praesentandi ad eum pertineat, qui est in quasi possessione eorum actuum; ideo applicabis plura, quae scripsi sub cap. cum Ecclesia Surina 3. de causa possessionis & proprietate. plenè Nicolaus Garcia de benef. p. 1. c. 5. d. n. 1. Cauechus

de Patronatu Regia corona c. 8. Gonzalez in regul. 8. Cancellaria glossa 4. §. 12. Duesius regul. 232. Selua de beneficiis p. 2. q. 7.

Item in vers. *per multa tempora persoluita*: Occasione huius vers. agit longè Barbosa hic de questione, an quasi possessio incorporalium, vel iuris, eligendi, praesentandi, vel conferendi, acquiratur per voicum actum, vel sit necessaria actuum multiplicatio, & num. 10. contra plures resoluunt vnicum sufficere. Et ob id Capuraequen. in decisioe 337. p. 2. Puteus decisioe 192. lib. 1. Achilles de Grass. decisioe 5. de iure patron. Rota divers. decisioe 17. part. 2. Tirois decisioe 54. part. 2. dixerunt vt quasi possessio in iuribus incorporalibus ex vnicò dumtaxat actu acquiratur. Et respondet ad textum in dicto cap. cum Ecclesia Surina, & cap. cum olim 7. de causa possessionis & proprietate. l. 1. §. hic interdictio ff. de iurere, aliquo primario, c. 1. §. si verò Vassallus in vssum feud. de quibus longè disputari sub dicto cap. cum Ecclesia Surina, vbi perleges. Et idem Barbosa hic à num. 4. ponit verum ex vnicò actu acquiri, dum concurrant quinque requisita, nempe quod electio sit confirmata, & effectum sortita, quod vñus, quod acquiratur quasi possessio exerceatur iure proprio, seu suo; & quod sit cum scientia eorum, quibus praedudicatur, & sit cum bona fide ventis; & quod actus talis, vel tales, ex quo aut ex quibus praeceduntur quasi possessio, sint clari, & certi; non verò turbidi, dubij, & obscuri. Et sepe requisita posuit Iustissimè Calderin. in conf. 12. de iure patronatu, Calladonius in decr. 7. de causa possessionis & proprietate, & inter illa, vt principaliter ponitur scientia, quae requiritur illorum, quibus praedudicatur; Riccius cum multis aliis collect. 1454. vbi quod ex turbidis, & obscuris collationibus, non acquiruntur quasi possessio, sicut non est locus manutentioni, quando non est clara, sed intricata, turbida, & obscurata, vt fuit dictum in vna Casar. August. fructum 23. Ianuarij 1597. coram Pamphilo. Verallus decr. 100. p. 2. Rota in vna Tarasina Plebis 3. Iuny 1587. coram Dubalo.

Ibi reserui omni exceptione maiores: qui isti sunt, 10 videbis infra in cap. licet ex quadam, & in cap. testimonium, & in pluribus Capitulis, vbi per extensum scripsi infra de rebus.

Ibi in eundem statum percipiendi: hic num. 21. 11 Barbosa dicit, quod pro recuperandis annuis praestationibus, vel pensionibus merè personalibus, conceditur creditus interdictum possessionum recuperandae contra illum, qui de obo soluere recusat. Ad hoc dictum applicabis remanens questionem, quae infra addo, & quae de annuis praestationibus, dixi sub c. 4. de rest. solut. q. 4. & adiunges quae tradat Gomez. late in l. 45. Tauri n. 172. ex vers. fin. hic.

In glossa communi; ex hac glossa notat Barbosa, 12 quod iudex, qui iudicauit in prima instantia, dicitur suspensus in causa appellationis; sed de hoc dixi late sub cap. 4. de foro competens, à quasi. 32. cum aliis. Et qui in prima instantia fuit iudex non possit esse Aduocatus in secunda, siue è contra, de quo in dicto cap. 4. à dicta questione 32.

Occasione huius textus adiunges pro eius complemento questionem sequentes, an Laici sit concessa praescriptio iuris Patronatus Ecclesiastici, tradat Faquim. lib. 8. canonum, cap. 24. de quo dixi late sub cap. 7. de praescript. & ibi Barbosa à numero 33.

14 Dominis vasallorum, an competant remedia possessionis pro impositionibus percipiendis, per hunc textum Zevallos in *præfatus* 9.85. sed de hac dixi infra *lud. sub titulo de prescriptionibus*, & alibi.

15 Hic in *vers. verbo petens*, occasione huius textus tractat Balboa in *cap. de libelli oblat.* a n. 93. de questione illa, an sit licitum plures actiones cumulare: tamen de cumulatione actionum, & actorum dixi sub *cap. 15. de iudicio a quæst. 13.* vbi latius.

16 An ex cursu temporis, presumatur titulus, vel solemnitas, ex hoc textu tractat Florez de Meira lib. 3. *variar. quæst. 13. & lib. 1. q. 2.* vbi videbis ad illam questionem, nempe an census redimibilis aut perpetuus presumatur; eo quod quis soluerit redditus per decennium. Et an hoc sufficiat ad obtinendum in possessione, & proprietate; sed applicabis quæ dixi sub *tit. de præscript.* diversis in particulis illius tituli.

17 Prouisus, & presentatus à possessore, prefatur presentato à proprietate longe agens, relobuit videndum Garcia de *benefic.* per textum nostrum p. 9. *cap. 5. per totum*: vbi quid de presentato à sequestro ibi *cap. 6.* de qua aliquid notavi in *dist. cap. 15. de iudicio q. fin. Et sic Rota in decis. 14. de iure Patron. in antiquis, & in nouis decis. 7.* Thomas, Treuilman *decis. 67. p. 2. diuers.* Rota dicunt quod ad effectum presentandi Patronus putatiuus, & ille qui est in quasi possessione presentandi preferitur vero Patrono. Et confirmatur ex eo quia semper in beneficiis attenditur vltimus electus, & vltima, & immediata quasi possessio, vt fuit dictum in *vna Pamphile. decimar. 1. Aprilis 1591.* citam Comitolo, Cesar de Grassi *decis. 4. de probat.* Puteus *decis. 7. lib. 3.* Aliqua dixi supra sub *hoc tit. & quod Ego ex proposito in cap. ex literis de iure patronat.*

18 Interdictum unde vi an competat pro quasi possessione annue pensionis, lude tractat Gomez in *l. 45. Tauri n. 172. ex vers. fin. textus nostri.* Et ad textum hunc videbis Riccium *collell. 1453. & 1454.* qui constituendo regulam, quod quasi possessio in omni re constituit statum, addit quod alternatiua ad effectum, vt interet, vel non, attenditur quasi possessio Episcopi liberè, vel non liberè conferendi, vt tenet Rota in *decis. 99. de rescriptis in antiquis, & in decis. 5. de probat. in antiquioribus.* tam in *decis. 1. in manu scriptis.* Et quod idem sit censendum in terminis iudicis Cardinalium, dicens Puteus in *decis. 308. lib. 1.* Mohedan *decis. 9. de priuilegiis*, qui etiam addit quod in iure conferendi similiter attenditur quis quasi possideat, non quis habuerit proprietatem: sic in *decis. 9. de rescriptis.* Treuilman *decis. 64. p. 2.* qui dicit quod ad effectum eligendi consideratur etiam eligendi, vt dixi etiam Rota in *hoc tit. decis. 6. in nouis.* Riccius *collell. 1453.* ad textum nostrum, vbi dicta a n. 16. congerit etiam *dist. collell. 1454.* qui & alia cumulat per textum, & eius materiam

in *dist. cap. Eccliesia Surinus de causa possessum. & propriis.*

Ad Text. in cap. Vbintonien. XXV.
hoc titulo.

P R E M I S S I M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electione qua primo curris facienda primatur scienter etiam noneligens.
- 2 Suspensio à beneficio extenditur tantum ad fructus beneficiorum, non ad facultatem ministrandi.
- 3 Suspensio Clerici debet tantum habere de fructibus suis beneficij, quod sufficiat pro alimentis, si non habet vnde.
- 4 Notam digna ad textum.

PROBAT textus hic quod scienter eligentes indignum, sunt priuati electione, quæ primo curris facienda. Sed de hoc iam dixi sub *cap. 6.* *hoc tit. 5.* Clerici & applicabis notata supra in *cap. in nouis 20. hoc tit.* Pro littera alia expendi Barbosa hic a num. 3. vbi num. 4. & 5. sub glossa *admissum*, notat quod suspensio à beneficio extenditur tantum ad fructus beneficiorum, non ad facultatem ministrandi in spiritualibus, & temporalibus. Item de quod Clericus (suspensus), debet tantum habere de fructibus sui beneficij quod sufficiat sibi pro alimentis, quando non habet vnde sustentetur, multis probans. Verum, vt longè aduersus adunges nonnulla, quæ adduxi sub *cap. pastoralis 5. verum de appellat. & ibi q. 1.*

Ad textum videbis Riccium *collell. 1029.* & applicabis notata supra in *cap. 1.* & quæ noto in *cap. sequenti.* Et pro explicatione §. *in scriptis*, adunges quod adduxi sub *cap. 3. de causa possid. & propriis. q. 4. n. 2. & 3.*

QVÆSTIO I.

An sicut eligendi facultas amittitur per electionem indigni, sic, & per presentationem?

S V M M A R I V M.

- 1 Presentatus indignum, siue Clericus, siue laicus Patronus pro ea vice primatur iure presentandi.

IN hac difficultate, supposito quæ sub Rubrica ibi q. 2. & 4. & fin. de eligendo dixerim; item & sub c. 6. cum suis §§. Respondeo quod in clerico Patrono sic expeditum, vt amittat Patronatum presentando indignum, vt docent Guid. Papa in *decis. 374.* Capotaquen in *decis. 65. p. 2.* pro illa nempe vice, vt dixi supra *cap. 20.* & tenent in terminis Veralius in *decis. 191.* Riccius ad textum nostrum *dist. collell. 1029.* vbi limitat in procuratore constituto ad presentandum; quia si indignum presentat non preiudicat Domino; ex eo quod factum Procuratoris Domino non nocet, vt docent etiam Chacheran in *decis. 9.* Franciscus Marcus in *cap. 9. de iudicio q. 3. & 9.* & alibi, & in Patrono laico eandem

doctrinam admittitur, ut pro ea vice priuenter potestare poterant: idem Riccius, Crescens. in decr. 11. de iure Patroni. Rota in decr. 262. alias 5. de iure Patronat. in nouis. Bellam. in decr. 172. & 151. Calladot in decr. 29. de precator. quid si dubitetur ad quem deuoluatur, vel ad proximum superiorem, vel ad alium, commendat vi. dendum Riccius supra, Rotam diuers. p. 2. de. esf. 480.

Ad Text. in cap. Per inquisitionem XXVI. hoc tit.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Premissum.
2. Testis qui propria confessione facit indignum eligi se scietur, ab officio suspenditur.
3. Tractatum ante electionem, non permittitur remissum.
4. Electio quando Simoniaci reputatur remissum.
5. Operari Episcopatum, quando liceat remissum.

1. **I**nter haec textus determinatur ex notatis in textu precedenti, quatenus agit de penis eligentium scienter indignum: Aliqua notat pro littera, & glossa Barbofa: videbis etiam dicta in Rubrica sub 9.2.4. & fin. & supra in cap. 6. & 20. Et ego pro explicatione huius textus dixi in cap. 2. de consensu 9.1. num. 10. & in cap. 1. de except. 9.3. sub num. 5. Et occasione huius textus agit Balboa in cap. 1. de except. a. num. 92. de questione an testes de crimine ad solam exceptionem propositi, sint puniendi poena ordinaria, † qui etiam intelligit textum nostrum in cap. 2. de ordine cogniti. num. 71. vbi dicit ex hoc textu quod testis, qui propria confessione facit indignum eligisse scienter, ab officio suspenditur: quia crimen continebat negotium principale. De qua materia dixi ibi in dicta cap. 1. de exceptionibus. Et quam poenam incurrit confirmans electionem per negligentiam, vel scienter indigni, Barbofa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. num. 253. de quo dixi latè sub cap. 11. hoc tit.

2. Occasione verbi ibi. *Ante suam electionem habuisset colloquium*, applicabis questionem bonam, de qua Diana p. 2. et al. 16. misal. 2. ref. 37. vbi an sint habendi tractatus ante electionem. Sed vt bene respondeas videbis quæ dixi supra in Rubr. 9. 6. vers. ad ultimam.

3. Quando electio Simoniaci reputetur agit Barbofa de iure Ecclesiast. dicta cap. 19. a. num. 254. aliqua notat idem hic num. 2. sed dico sub tit. de simonia.

4. Hic ex glossa dicta vers. & desiderantibus, num. 5. & 6. refert Barbofa quando liceat operari Episcopatum: quando verò non: & recurrit ad illum in Pastoralis p. 1. tit. 2. glossa 1. Item applicabis quæ Ego dixi de ordine in Canonis, & Præbendis supra in cap. 8. de consensu. 9. fin. in fine.

Ad Text. in cap. Causam. XXVII. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electio reposita Regularium qualiter fiat

Sub textu hoc possunt tractari plura, quæ spectant ad electionem regiminis, & perpositionem inter Regulares: adiunges notata infra in cap. officij. cap. cum Magistratum hoc tit. & præter adducta per Barbofam hic adiunges plura, quæ ipse tractat. de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 45. vbi de Prepositis, & Ministris Religionis: qui etiam cap. 19. n. 127. dicit quod eligi non possunt, sed tantum postulati, qui alteri Prælatuæ incompatibili est assignari, & quæ debent observari in electionibus Prælatorum Regularium videndus ibi a. num. 151. de quo in cap. qui a propter hoc tit. Et dixi alia supra in Rubrica sub 9.4. & 5. vbi de electione Abbatum, & Priorum, atque Abbatissarum, & Priorissarum.

Ad Text. in cap. Quod sicut XXVIII. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electio quando reddatur nulla remissum, numero 2.
2. Locus determinatur, non si de substantia electionis remissum.

Plura, quæ congerit Barbofa hic pro extirpatione huius Capituli, iam abundè notata manent sub Rubrica, & capitulis iactis.

Item præter notata ab eo adiunges quæ subsequuntur. Electio quando reddetur nulla, & electores priuenter potestate eligendi, tractat Iulius Latorius per hunc textum variis Jacobrat. tit. 4. c. 21. de quo iam nonnulla dixi sub Rubrica. & sub Rubr. 10. Ad alias questiones ex textu nostro tractatu. in regula peccatorum p. 2. §. 3. a. num. 8. & 9. & Gratianus regula 95. quos applicabis pro enodatione huius textus: applica dicta infra c. 29.

An locus determinatus sit de substantia electionis, potest hic adiungi, de quo dico infra in cap. congregare 53. in vers. fin. aliqua supra sub cap. 15. vbi de loco determinato ad confirmationem.

Ad Text. in cap. Auditis. XXIX. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

Expendi textum hunc in cap. causam 9. de indiciis 9.1.6. a. num. 6. quem facis extornat Barbofa hic. Et pro ampliori doctrina applicabis quæ notantur infra sub tit. de hic, quæ sunt a maiori parte Capituli.

Capituli. Aliqua iam dixi in aliis Capitulis: & adiunges quae tractat Pichardus in §. *quis autem de bono possit.* à num. 30. 37. 46. & 61. vbi

- 1 Et pro explanatione maioris numeri, qui desideratur in electionibus, & qualiter intelligatur, adiunges intra nota infra in cap. 55. hoc tit. & in cap. publicae §. 6. vbi expendi.

Ad Text. in cap. Causis XXX. hoc titulo.

P R A E M I S S U M.

S V M M A R I U M.

- 1 *Res integra quando dicatur, vel non, remissum.*

- 2 **D**Eciso huius textus facis, superquod exornabatur praeterea, quae notat hic Barbofa per notata infra in cap. *gram.* & relatum de officio de legat. & ex his, quae adduxi sub cap. *penult. de foro compet.* quando enim dicatur te integra; ita, ut iudicium non dicatur radicata, seu res incepta; quando verò non integra, aut capta, ibi dictum est late. Et de compromissis, & compromissariis infra in cap. cum dilectum 32. & in tit. de arbitrio.

Ad Text. in cap. Cum Ecclesia Vultetana XXXI. hoc tit.

P R A E M I S S U M.

S V M M A R I U M.

- 1 *Electio Canoniconum de consuetudine potest pertinere ad Capitulum: vbi de Capitulo Zamorensi, & Valisletano n. 3. quid de iure num. 3. remissum n. 4.*
- 4 *Canonici Magistralis & Doctores providentur in consensu, à Capitulo, & Episcopo.*
- 5 *Laici non possunt praescribere ius Patronatus remissum.*

- 6 **E**Xpendi textum hunc in cap. 4. de resist. solutio. ter. §. 2. num. 47. Hic enim Pontifex ait quod Canoniconum electio de consuetudine ad solum Capitulum pertinere potest Et sic video in Zamorensi Cathedrali Canonici, Dignitates, ac caetera beneficia vacantia in quatuor mensibus qui alius sunt Episcopi in aliis Cathedralibus à Decano & Capitulo providendi sine Episcopo, nescio an illis assistat aliquod privilegium speciale. Et in Valisletana certo scio in dictis quatuor mensibus ordinari Canonici, & integras rationes vacantes providendi per Capitulum, & Decanum sine intermissione Episcopi iuxta morem illius Ecclesiae circa personas eligendas, Dignitates inquam, & divitas rationes providendi à solo Episcopo. Iam hodie ad quos Canoniconum provisiō spectat item Puerbandum, ac beneficiorum provisiō, & collatio, dicit ex multis hic Barbofa à num. 3. ex glossa postulat. vbi. *quia solum Episcopus debet dare praebendam; & ibi: patet quod de iure emanant simul*

debent eligere † sed ut plenius traheres applicabis congesta sub titulo de praebend. & dignitatibus item, & de censibus Praebenda: vbi quod etiam hodie per Bullas Sixti V. & Leonis X. fit provisiō Canoniconum Doctorum, & Magistrum. Item ex Titid. Magistris scripturae, & Penitentiariae fit, habito oppositoque concursu per Capitulum, & Episcopum: de quo dicti nonnulla supra in Rubr. 9. 7. sub vers. ad secundum: vbi quod iam inaequalitate vocantium eligi solet.

Per hunc textum secundum Balboam in cap. 7. §. de praescript. à num. 40. poteris agere de sequenti quaest. An possit laicus praescribere ius conferendi, seu praesentandi, de qua ibi dixi aliqui, & late sub cap. cura, de iure Patronatus.

Ad Text. in cap. cum Dilectus XXXII. hoc tit.

P R A E M I S S U M.

S V M M A R I U M.

- 1 *Compromissarii tenentur recipere electum à compromissariis, si sit dignus, nisi appareat electum contra formam compromissi.*
- 2 *Procuratores quos, & qui eligendi sint ad eligendum loco absentium remissum.*
- 3 *Testes singulares non probant remissum.*
- 4 *Sententia in re beneficiaria transiit in rem iudicatam: & quare, non sic, in matrimonio carnali, remissum.*
- 5 *Dispensare nemo potest ad suspensionem ordinum praeter Papam in etate de iure requisita.*
- 6 *Confirmatio electionis, est potestas à Metropolitano.*
- 7 *Episcopus dispensare nequit contra Constitutum.*
- 8 *Sententia lata semel contra oppositorem, nequa aliter opponere eundem defectum.*
- 9 *Pronunciandum non fit super exceptionibus incidentibus remissum.*
- 10 *Testes criminosi admittuntur, ne copia probationis pereat remissum.*

Probat textus hic quod compromissantes tenentur recipere electum à compromissariis, si sit dignus, nisi contra formam compromissi appareat electus.

Hic praeterea, quae Barbofa congerit de compromissantibus, & compromissariis ad electionem adiunges ea, quae ipse tractat de iure Ecclesiastico, p. 1. cap. 19. à num. 107. usque ad n. 112. vbi qualiter procuratores nominati à legitimis electoribus possint ferre suffragia. De compromissis, & eorum forma servanda infra dico sub Rubrica de arbitrio.

Ibi in vers. *singulares*, cum hic idem Barbofa n. 7. doceat testes singulares non probare; ideo adiunges quae late tractavi de singularitate testium, in cap. tam laetitia 33. de testibus. Ad casum de concordantia testium per hunc textum Anton. Gomez. lib. 3. varior. cap. 12. num. 10. versis. item addo, num. 11. plures de hoc puncto adducit eius additionator.

Ibi in rem transiit. indicatam, hic idem Barbofa n. 8. dicit, quod sententia in causa beneficiaria transiit in rem iudicatam: Balboam in cap. laetitia 33. de

re iudic. à num. 5. §. 8. & 39. appendens hunc textum præstat rationem; quare sententia in matrimonio spirituali transeat in rem iudicatum, non sic in matrimonio carnali; & ob id applicabis quæ latissime Ego dixi in cap. cum conjugantes 11. illis scilicet leges Comaruv. 4. p. 2. cap. 8. §. 12. n. 14.

3 Cumque idem Barbofa ex glossa hic verbis in ante à n. 7. & ibi, verbo crede, dicat quod nemo potest ad succensionem ordinum, aut eorum executionem dispensare præter Papam; idem adiunges occurrat infra sub titulo de etate, & qualitate ordinand.

6 Alia oortat ipse Barbofa n. 4. vbi quod electionis confirmatio est petenda à Metropolitano, vel alio immediato, de quo dixi supra sub cap. 15. hoc 10. vbi ego latissime de Episcopo, siue Prelato electo confirmando, & à quo fiat confirmatio. ¶ Et n. 12. quod Episcopus non potest dispensare contra Concilium: unde applicabis nonnulla, quæ latè scripsi sub cap. 4. de iudicio in fine. ¶ Et hic in glossa iudicatum, ibi, præiudicat omnibus, n. 12. idem Barbofa dicit, quod si senel lata fuit sententia contra opponentem, non potest alius eundem defectum opponere; sic cum Tyracelli, in reall. res inter alias acta, vers. similia 26. pag. 31. sed ut latè agas adiunges quæ dixi sub c. 17. & cap. penult. de re iudicata, item aliqua supra sub dictis c. 15. hoc 10. vbi quod est admittendus opponens contra electionem, & qualiter fiat diligentia.

9 Ad hunc textum applicabis quæ noto in cap. 7. de deo, & centum. q. 1. vbi an sententia super beoecio, transeat in rem iudicatum respectu superioris; quominus possit inquirere de iuribus partium: Et quæ dicit Barbofa in c. 1. de ordine cogn. à n. 50. vbi an pronunciandum sit super incidenti: de quo dixi ego ibi q. 1. n. 3. ¶ Et ipse Barbofa adducens textum hunc dicit in cap. 1. de except. à n. 65. quod admittitur testis criminosis, nec copia probationis percat: de qua materia dixi ego latissime sub cap. testimonium 54. de testibus.

Ad Text. in cap. Cum in Iure

XXXIII. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Eligere, presentare, siue instituire se nemo potest; bene tamen electio de se facta per tres ex septem variantibus poterit consentire: explicita vi nam, §. de 6.
- 2 Eligere ad Aduocatum, nemo possit quis seipsum, aut filium suum.
- 3 Magistratus eligendi, debent esse Iuris periti.
- 4 Prelatus potest in tribus casibus consentire electioni de se facta.
- 5 Electio persona inter eligentes, non computatur, si fiat per secretum publicum, seu si per secretum, aut per viam simplicis compromissi.

IN hoc textu statuitur quod etsi quis se ipsum eligere, presentare, aut instituire nequeat in beneficio. Quia debet esse distinctio inter electionem & electum. Tamen si à tribus ex septem electus sit, poterit tali electioni consentire; huius enim

decisionis, & diversitatis præstat rationem Barbofa, & Doctores in cap. de iustis. per nostras de iure Paron. & in cap. Consultat, eod. Et præter adducta à Barbofa addo pro ampliatione quæ noto in penultimis lumbis. ¶ Et Molinam de primogen. lib. 2. c. 4. à 2. num. 18. vbi an ad Maioratum possit quis se ipsum, aut filium eligere. Et ad textum nostrum Zenedo celsi. 99. ¶ Ad prima verba textus nostri applicabis questionem, de qua Magistrillus de Magistratibus lib. 2. c. 3. nempe an Magistratus debeant esse iure periti; quod tales debeant esse, rectè apprehendens ex his, quæ supra scripsi in Rubrica q. 7. latissime idem Magistrillus probat à n. 3. 17. 18. 21. & 22. c. 1. normani l. 1. §. iurisperitis eod. de aduoc. diuersi. in d. 2. c. 2. de post. Prelater lib. 2. de legibus; & sic Alfonso Rex Sicilie in publicis comitiis statuit, vt ad Magistratus oculus idoneus, & sine litteris admittetur, ibi cap. 412. & omnes sic probans de iure.

Electus in Prelatum potest in tribus casibus electioni de se factæ consentire; veluti quando à superiore per obedientiam cogitur cap. dilectissimi 8. q. 2. cap. iust. de renou. Et quando conscientia ob inopiam alterius stimulat, cap. olim. cap. inferre. 8. q. 1. Et quando per viam illicitam fugit, seu abscondit se absque speciali Spiritus Sancti instinctu, alias poterit si excusare, tradit videndus Barbofa de iure Ecclesiasticum p. 1. c. 19. n. 245. vbi alia addit; Sed Pontifex in cap. Romana 50. vbi Barbofa n. 5. videtur oortare quod persona electa, non potest computari inter eligentes, nec illicum numerum augere, quod intelligit si fiat per viam consensus non vero in illa, quæ fit per viam simplicis compromissi, vt hic; aut si fiat per scrutinium manifestum, secus si secretum sit; exornat ibi Barbofa alia adducens cum multis.

Et pro materia applicabis quæ dico infra in cap. 6. quia propter 42. quæst. 1. à num. 36. vers. notandum.

Ad Text. in cap. Venerabilem.

XXIV. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio Imperatorum ad quos spectat remissa.
- 2 Imperatores, & Reges quam fidelitatem Papa præstant; & quomodo dicatur mand. Omnis Imperator remissus, & de eius Dignitate cum 3.
- 3 Respublica triplici modo gubernatur: & de creatione Regum remissus.
- 4 Imperator quare sit deus, remissus.
- 5 Caesar quis sit remissus.
- 6 Respublica gubernatur, qua ratione sit peritus Regem remissus.
- 7 Veneris nemo potest contra suum Iuramentum.
- 8 Iuramenti remittendi potest, qualis sit in Principe, remissus. Et an leges civiles illius remittant, n. 10.
- 9 Eligi nequit excommunicatus, & suspensus, num. 15.
- 10 Absolutionem potest probare se esse excommunicatum.

14 Absolutum

- 14 *Absolutum si dicitur ab excommunicatione, nunc
faciatur alterius intentionem remissam.*
16 *Papa ex duobus electis in Imperatorem, po-
test cui voluerit, si aequalis sint meritis
gratificare, & n. 18.*
17 *Gratificare potest Index, data equali opinione
sententiarum, n. 18.*

Tertium hunc expendi, in cap. 12. §. illi vero de
iure iur. g. 1. n. 4. & in cap. 17. eodem tit. g. 4.
n. 1. & in e. 6. de except. g. 1. sub num. 17. & g. 4. n. 5.
Plura enim hic notat Barbofa de imperatorum elec-
tione ad quos spectet. Sed ut multa conducibilia
adiunges, leges que ego latè scripti sub cap. noui.
de iudic. in p. 1. vbi per questionem, nonnulla dixi

- de Imperatorum, ac Regum potestate. † Et quam
fidelitatem Pontifici prestant: vbi quomodo Im-
perator dicatur mundi Dominus: de quo tractant
plures Doctores, quos refert Barbofa hic n. 20. ex
glossa in Germanus: in vers. ipsa enim est Principi.
de quo Couarru. in reg. peccatus 2. p. §. 9. a. n. 5.
latè, & in practica g. 1. n. 4. §. 8. † De Imperatore,
& eius Dignitate, & electione. Azorius lib. 3. tit. in-
sit. moral. cap. 1. §. 1. 4. §. 6. & 7. † De triplici modo,
quo Respublica gubernatur, ac de successione, &
creatione Regum, Regis electione, Iulius Lau-
rentius variat. dicitur, in. 4. c. 1. † Quare dicatur Im-
perator, Pichardus in proemio in istis. ibi Imperator à
6 n. 3. † & n. 7. Cæsar quis sit, & que ratione tota Rei-
7 publice gubernatio sit penes Regem. Couar. pract.
c. 1. latè.

- 8 Cumquæ in vers. contra illam venire temere no-
tuertur, notat Barbofa hic n. 13. quod nemo potest
venire contra suum Iuramentum, idè applicabis
plura notata, & que latè scripti sub Rub. & tit. de
iure iurando. † Et ob id adiunges questionem, de
qua per hanc textum disputat Aquinas lib. 3. con-
tra vers. cap. 13. vbi de potestate Principis Iuramen-
tum remittendi, de qua, ac de relaxatione Iura-
menti dixi latè sub c. 1. de iurando. Vbi agit Bar-
bofa n. 18. & ante de illa questione, an Iuramentum
illicitum, indiget relaxatione, de qua ibi s. 1. Et
applicabis multa que scribit Couarru. in e. quan-
to v. p. 1. cap. 1. §. 3. a. n. 7. cum aliis. † Vbi an
leges ciuiles possint Iuramentum remittere: appli-
ca que dixi g. 9. & 13. in cap. noui. de iudic. † Et
ad glossam verb. venire, quando propria authori-
tate qui potest venire contra Iuramentum, dicit hic
Barbofa num. sic. de quo sub tit. de iurando
dixi.

- 11 Et in vers. Excommunicatus electus, notat Bar-
bofa hic n. 12. quod excommunicatus eligi non pos-
sit; & si eligatur, nulla est electio. Ad quod ap-
plicabis nonnulla dicta in Rubrica, etiam in aliqui-
bus Iuribus: & pro ampliatione adiunges, que
adduxi in tit. Cap. ad probandum 2. p. de sent. & re
iud. & in cap. interdictum 6. de iudic. † Et cum
ipse Barbofa hic n. 15. in glossa postulat, dicat
quod absolutionem petens, probat se esse excom-
municatum; idè adiunges que dixi latè in cap.
venerabilem 6. de exceptionibus g. 4. a. num. 1. vbi ad
aliam questionem ibi in vers. ad secundam.

- 14 Ad aliam questionem an qui dicit se esse ab ex-
communicatione absolutum expiendi, fateci vi-
deatur intentionem auctoris, Barbofa per illum tex-
tum in dicto cap. venerabilem g. 4. a. num. 1. &
num. 40. & ante, de qua dixi etiam in cap. rod. a.
num. 18. & ibi s. 19. an electio excommunicati sit
oulla, aut annullanda, ipse in cap. 4. a. num. 6. & ego
dixi de his in dicto cap. ad probandum de re iudic. &

videbis infra e. 39. † Et quod ligati maiori excom-
municatione eligi nequeant. Et quid de legatis tri-
nori. Item de suspensis, interdictis, sine irregula-
ribus, Barbofa de iure Eccles. p. 1. cap. 19. a. num-
re. 118.

In glossa sanare, & ibi dic quod in dubio, Bar-
bofa n. 23. & 24. notat, vt quando duo sunt electi
in Imperatorem, possit Papa, si aequales sint meri-
tis, gratificare cui voluerit. † Et quod data equali
probabilitate sententiarum ex parte iuris, possit in-
dex eligere quam voluerit.

Quare pro ampliatione addo que dixi quando
index possit gratificare vni ex litigantibus, de quo
sub cap. licet g. 4. de probat. & in cap. 2. de re iudicata
g. 1. vbi quid debeat facere in dubio pari: vide in-
fra sub cap. Ecclesia vestra 57. vers. & glossa.

QVÆSTIO I.

An numerus electorum Imperatoris auge-
ri, vel minui queat, inconsulto Pontifice
Romano. Et an Pontifex habeat pote-
statem ordinandi Principes laicos titulis
Regio, seu ducatus?

S V M M A R I V M.

- 1 Imperij electores sunt septem.
2 Imperij electorum numerus, nequit augeri, vel
minui, inconsulto Pontifice, cum hac electio
prima dimanet à Pontificibus, num. 4. 6.
& 7.
3 Imperator eligitur vs Patrum, & Praetor
Ecclesie, n. 5.
4 Pontifex habet potestatem, etsi indirectam or-
dinandi Principes benemeritos in Reges.

Occasione textus nostri, quatenus decidit:
quod Imperatoris electio spectat ad septem
Germanie Principes, tres scilicet Prelatos, & qua-
tuor laicos; & quod ad Papam spectat electum
examinare, approbare, iungere, consecrare, &
coronare, si est dignus, vel reicere, si est indignus;
vt quia sacrilegus, excommunicatus, Tyrannus,
furus, Hæreticus, Paganus, peritrus, vel Eccle-
siae persecutor & Electoribus nolentibus eligere,
Papa supplere; sic vt data paritate eligentium pos-
sit gratificare cui voluerit, optimè de his duobus
dubis inquiremus.

Ad primam igitur difficultatis partem, etsi non-
nulli ex textu nostro existant consuetudine fa-
ctum esse, vt à septem Electoribus Imperator eligatur;
imo & alij scribant, inter quos Nasclerus
volunt. 2. par. 35. quod cum Othom. III. non
haberet heredes ex se descendentes, constituit ex
Consilio Principum Germanie vt Imperatore mor-
tuo in oppido Francofurti perpetuo fieret electio; &
quod electores constituit seipsum. Idem tenet alij
quid addens Kranzlin lib. 3. metropoli cap. 40. &
alij inquam dicant id esse factum ex comuni
omnium Germanorum optimarum consensu, vt
tradit Nicolaus Cusanus lib. 3. cap. 4. de con-
cordantia Catholica; inò & Beatus Antoninus,
Martinus Polonus, Leopoldus Ramburgensis,
loquentes de constitutione Electorum, cum non
tribuant Summo Pontifici, & Maximili de
Menandino, Padoanæ de translatione Imperat.
cap. 11.

cap. 11. Maribus Palmerius in *Cronac.* anno 1004. existimant sanctionem de septem viris electoribus factam esse ab Henrico V. Imperatore, & Silvestro III. Papa; ut patet ex *monumentis Ecclesie Annalibus*. Tamen verius est ut tantum à Pontificibus numerus ille electorum sit designatus ex nostro textu. Quo patet ut Innocentius III. Germanis Principibus ius, & potestatem eligendi Regem in Imperatorem post modum promouendum competere recognoscat, ipsique de iure, & antiqua consuetudine noscatur pertinere; præsertim cum ad eos ius, & potestas huiusmodi ab Apostolica sede proveniat; quia ut refert *Clem. 5. in Clemen. sententia Romani de iure iur.* in Concilio Viennensi Ecclesia Romana à Genesio Imperio transiit in Germanos, & ab ea ad certos eorum Principes ius, & potestas eligendi Regem in Imperatorem post modum peruenit: sic Doctores antiqui, & moderni testantur, partim *hic*; partim in *dilecto Clem. Romanus*. Nec verisimile videtur ut Principes Germanie id iuris concessisse, cum p[er] eos pertinere ius eligendi Germanie Regem, non Regem Romanorum. Nec enim vllus Germanie Rex fuit salutaris, & habitus Rex Romanorum, nisi quem Romani, siue Itali receperunt; sic ut nec vllus sit salutaris Imperator, nisi quem Romani Pontifex approbasset, vniuersis, consecrasset, & coronasset.

3 Quod sic fieri debere patet, cum Imperator eligatur, & creetur ob commune bonum populi Christiani contra Hæreticos, Schismaticos, & Paganos; ut Ecclesie Patronus, tutor, defensor, & protector, & Romani Pontificis esse; pater etiam talem ministrum, seu Patronum diligere; cum sit Christi Domini Vicarius; abunde probat post antiquos Cardinalis Baronius *tom. 10. anno 996. d. n. 41.* Bellarminus de *transformatione Imperij lib. 3. c. 3. & 4.* Cardinalis Iacobatus de *emendat. lib. 10. art. 8. num. 12.* cum infinitis, nouissimè Diana p. 10. *trall. 4. ref. 2. & 3.* Nicolaus Bellus de *Pontificis decessu*. 1. Adamus Cuntzen *politicorum lib. 7. cap. 6.* & facit quia ipsi electores Imperij à *dilecto Nicol. III.* miscent tabulas publicas, quarum tenore sic patet. † Et probant sic etiam plures hæretici auctores, quos refert idem Diana *dilecto ref. 3.* † ibi concludens post alia, potestatem eligendi Imperatorem septem Germanie electoribus à Summo Pontifice Greg. V. largitam fuisse Imperatore, imperioque toto cupiente, approbante, & recipiente, † idemque sequi necessarium numerum electorum, nec minui, nec augeri posse infcio, & inconsulto Papa; quia ut observat Baronius *supra 5. quoniam*, cuius fuit de septem electoribus legem condere, non alterius, quam ipsius esse posse aut aliquo modo mutationem, vel moderationem: & longius scribens ipse Diana *p[er] in comprobationem adducens ibi ref. 4.* respondet argumentis tota *ref. 1.* adductis per eum, quorum nonnulla iam sunt in principio huius questionis posita.

7 Pro qua sententia faciunt quæ adduxi de augendo, vel minuendo numero Canonicorum supra in *c. rom. M. 9. de consuet.* Alia plura notat *hic* Barbosa legendus; & facit etiam; quia si approbante Papa, Imperator non sic eligeretur, vtrique ceteri Christiani Reges quotidie dissentire valerent, cum potentiores existant cunctis electoribus iam ab hinc temporibus cem assignatis, & sibi velint aggregare illud eligendi ius; præcipue si consideremus Imperatoris nomen esse super nomen Regum; cum ille dicatur Mundi Dominus, eo modo, quo dixi in *c. nonis de iudicio 9. §. & 6.*

Ad secundam questionis partem, & suppositis quæ dixi in *dilecto c. nonis de iudicio 9. §. 1. & 5.* cum alius, & ex facultate desumpta ex textu nostro, quatenus Pontifex habet auctoritatem examinandi personam Imperatoris electi, sic ut improbare queat illius factam electionem. Breuiter respondeo posse Pontifices simul Regium temporale Principibus parere; quia esto Pontifex non habeat potestatem directam, tamen quia cum secundum omnes habeat potestatem indirectam in temporalibus, ut dixi in *dilecto c. nonis*, sequitur ut queant Principes benemeritos ad Regium titulum temporalem ascendere multis exemplis Principum in Reges electorum illustrat cum infinitis Diana *dilecto p. 10. trall. 6.* Cardinalis de Lugo de *iust. temp. 2. disp. 16. §. 1. num. 4.* Valquez *opusc. de resp. c. 6. §. 1. dub. 1. num. 14. & 15.* Dicastillus de *iustitia lib. 2. trall. 20. disp. 1. dub. 3. num. 68.* Salas de *legibus disp. 7. §. 4. n. 71.* & alij plures. Quod est verum quidquid in contrarium scribant Caramueli in *suo Philippo disp. lib. 5. art. 7. conclus. 2.* Iouchnus Clutem in *sillogetorum quonidarianarum thesi 8. in glessa 1.* Daniel Ottonius in *discept. Juridicæ p[er]tinetia c. 11.* Bocerius *trall. de Regibus c. 1.* Iohannes Nodden. in *trall. sponetica de iust. nob. c. 2. n. 29.* Hæretici enim sunt & quia de hoc puncto dixi latius supra in *Rub. quæst. p.* ideo amplius non pergo.

Ad Text. in cap. Coram XXXV, hoc titulo.

P R A E M I S S A M,

S V M M A R I V M.

- 1 Absentes ad electionem sunt vocandi. Et qui debent vocari remittuntur, cum 3.
- 2 Electio maioris, & sanioris pars confirmanda est.
- 3 Absentes in aliis Capitularibus, non sunt vocandi.

Textus hic duo dicit quod absentes ad electionem sunt vocandi de quo iam diuersis in iuribus supra *hoc in. notauimus*, & præter relatos à Barbosa hic *n. 1. & 2.* idem late agens cum multis scribit de praxi p. 1. de *iure Ecclesiæ*. *cap. 19. d. n. 88.* vbi num. 89. ex textu nostro, † Aliud, quod textus dicit est, ut confirmetur electio maioris, & sanioris partis, confirmabitur ex notatis supra in *cap. dudum 22.* & in aliis iuribus, aliqua ad verumque dixi *sub Rubrica*.

Ad questionem qui debeant vocari ad electionem, late, & bene Iulius Laurorius *variarum lucubracionum tit. 4. c. 17.*

Et quod vocari non debent absentes in actis capitularibus, ponit pro regula Gratianus *regula 490.* sed limitat cum Felsoo in *cap. quoniam canones de consuet.* num. 22. de quo dixi aliquid ibi de quibus etiam infra *sub cap. præterea 42. hoc tit.*

Ad Text. in cap. Bonæ memoriæ
XXXVI. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio nequit fieri ante sepulturam demortui.
- 2 Pontifex nunc non eligitur intra decem dies à morte prædecessoris.
- 3 Libera debet esse electio, non per metum.
- 4 Vocati electores non vocandi quid operentur, remittunt.
- 5 Electione irritata prætextu contemptum aliquorum electorum, non priuatur electores eligendi facultate. Et quis agat de contemptu, num. 8.
- 6 Contemptum consensum potest intervenire ante, & post electionem.
- 7 Electio, quibusdam non vocatis, facta, non est ipso iure nulla; sed venit annullanda, si aliquis petat ante confirmationem electi.

Probatur textus hic quod electio nequit fieri ante sepulturam demortui prædecessoris, vel contempto saltem suo; & si fiat non tenet; sed non denouitur ad illud vnum: sic ex multis exornat Barboſa hic num. 1. & 2: quod limitat, quando timeretur aliqua iniuria vis, seu timeretur quod desineret esse libertas ad electionem.

1 Quod Pontifex nouus non eligitur intra decem dies à morte prædecessoris Papæ, notum supra in cap. licet denotanda 6.

2 Quod electio debeat esse libera, & non per metum, dixi supra in cap. cum in terra 14. hoc tit.

3 De vocandis electoribus ad electionem iam supra dixi in nouellæ iuribus, & in cap. prædecessoribus: Sed quid sit quando vocantur non vocandi, & etsi non expectatis, proceditur ad electionem, dixi supra in cap. cum inter 18. hoc titulo. ¶ Cumque hic Barboſa ex glossa expellat, num. 3. notet, quod electione irrita, ex quo fuit aliquibus contemptis, non priuatur contemptores pro prima vice eligendi facultate, & amplè ostendat, cum multis, videbis ipsum de iure Elect. par. 1. cap. 19. num. 117.

6 ¶ qui num. 14. ait quod consensum contemptorum potest intervenire ante, & post electionem, ¶ & num. 15. quod electio, quibusdam non vocatis, facta, non est ipso iure nulla, sed eis petentibus, venit annullanda, dummodo ante confirmationem electionis oppositio de contemptu fiat, nisi adit ignorantia.

7 Applica aliqua; quæ dixi sub cap. 15. q. 1. ¶ Et num. 16. dicit quod de contemptu potest agere solus is, qui neglectus, & non vocatus fuit; quamvis non ignorauerit mortem Prelati.

Ad Text. in cap. Ad nostram
XXXVII. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Prelatus Regularis eligi nequit, qui nondum est Permonitus de Offic. & factis Ecclæ. Tom. I.

Monachus. Et qualiter debeat fieri, num. sequentibus.

- 2 Electus à maiori, & saniori parte Collegij semper proualeat, siue electus sit ex propria Ecclesia, siue ex aliena.
- 3 Legatus nequit diffensare, ut professus in una religione eligatur in alia Prelatus Fraternitatis.
- 4 Religiosus nullus potest esse Prelatus illius religionis, quam non sit professus.

Communis conclusio, quæ ex hoc textu deducitur ea nempe est, ut non Monachus in Prelatum regularem eligi non possit, & in Abbatem. Et addit Barboſa hic num. 2. cum multis, hoc contingere; quia nec potest eligi; qui non est in religione professus; & expressè sic, ut non sufficiat tacite. Vide in cap. sequenti, & quæ dixi in Rubr. 9. 4. & 5.

Vnde bene idem Barboſa de iure Ecclesiæ. p. 1. cap. 45. à num. 16. probat quod tantum sunt eligendi in Præpositos persone, quæ religionem eorum ordinum, quibus præficiuntur, sine professu, aut profiteantur, ¶ addens num. 17. quod non est aliquis alterius religionis, vel habitus assumendus ad quicumque Monasterij Præposituram, alia plerumque addens. ¶ Et ad Monialis extendit idem Barboſa hic dist. num. 2. in fine, cum Bartholom. de Bechis.

Qui etiam de iure Ecclesiæ. dista p. 1. cap. 19. § dicit num. 132. ut iam in dista Rubr. quæ. 4. & 5. notauit quod eligendus erat olim ad Prelatum, vel Dignitatem vnius de gremio ipsius Ecclesiæ, quando in ea reperiretur idoneus; valere tamen electionem si aliunde aliquis idoneus assumere-tur. ¶ Et num. 133. ait quod electio facta à maiori, & saniori parte Collegij, semper proualeat, siue electus sit ex propria Ecclesia, siue ex aliena.

Imò idem Barboſa in cap. sequenti, num. 6. ait 7. quod legatus nequit diffensare ut professus in vna religione, in alia eligatur in Prelatum Prouincialem. Et de forma Prelatorum regularium idem Barboſa dista c. 19. à numero 171. de quo iam dixi supra in dista Rubr. & videbis infra sub cap. quia præter, ¶ & in dista cap. sequenti. num. 4. addit 8. Barboſa, quod Religiosus nullus potest esse Prelatus illius religionis, quam non fuerit solemniter professus.

Ad Text. in cap. Officij tui
XXXVIII. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Instruimus qui nondum est in regula Monachatus, nequit eligi in Abbatem.
- 2 Prelati non eliguntur, nisi qui sunt speciales viri, & professi in eadem religione, etiam in Conuentibus commendatis, numero 3.
- 3 Penitentiarius Religiosus, non eligi queat in Prelatus Regulares.
- 4 Nobilis, & potentior quando præferatur ad Beneficia. Et quis dignior censetur, num. 6. remissus.

K. Textus

- T**extus huius decisio quatenus probat quod in Abbatem eligi non potest, qui non est instructus in regula Monachalis, iuratur ex adductis *cap. procedenti*. ↑ Etenim idem Barbofa *de iure Ecclesiast.* p. 1. cap. 45. num. 16. dicit esse eligendas in Praelatos personas spectantes virtutes, & sanctitatem, & quae Religionem eorum ordinem, quibus praeficiuntur, sine profectus ex *cap. Praebiter cum sequentibus*. 16. quae. 1. & *cap. 1. cum sequentibus* 18. quae. 2. ↑ Etiam in Monasteriis, quae in ritulum, vel commendam conferuntur, siue suos Conventus habent, ut vult Trid. sess. 25. de regular. cap. 11. ↑ Sed ipse Barbofa *de iure Ecclesiast.* cap. 19. p. 1. num. 128. ait Religiosos pontificatos à Sancto officio, ad Dignitates, & Praelaturas omnino inhabiles esse, etiam si pontificatus impleverint, de quo dicit *sub Rubr. huius iuris quae. 4.* & 5. de omnibus quae spectant ad electionem Praelatorum Regularium, & Abbatissarum, ubi videbis, & propterea in *ditta Rubr. sub quae. 1. à num. 50.*

Cumque Barbofa per nostrum textum alia adducens dicit n. 2. & 3. quod nobilis & potentior, alias tamen idoneus, preferendus sit alteri etiam melius morato, & eruditiori, si ita expediat Ecclesiae; & quod sit attendenda qualitas, quae utilior fuerit Ecclesiae, inspecto beneficii situ, & qualitate; ideo applicabis quo de nobilibus ad beneficia, & officia preferendis, dico infra in *cap. de multis* 18. de *Præbend.* & quae dicit infra in *cap. penult. & fin. de aetate ordinandorum*.

Item ex quibus quis dignior reputetur agnosces ex notatis supra in *cap. 7. §. fin. & alibi hoc ritu*, & ex notatis infra in *cap. 29. de Præbend. & Dignis*. Item applicabis quae de numero electorum noto infra *sub cap. publicato* 58. hoc ritu.

Ad Text. in cap. Illa quotidiana XXXI. hoc tit.

P R A E M I S S I V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Segobienf. Ecclesiae appositus concursus ad Dilectorem.
- 2 Electio facta ab electoribus habitibus inter quos unus erat excommunicatus maiori, non sit invalida remissiva.
- 3 Excommunicatus eligi nequit, si sit ligatus maiori, & n. 4.
- 4 Suspensi per sententiam Canonis, aut hominis, sunt privati eligendi potestate: fallit in Religiosis, n. 6.
- 7 Interdicti ipso iure privantur eligendi potestate: ubi de aliis, qui eligere, seu eligi nequeant.
- 8 Praesentatio facta Patreño Leico, non tolerata, non valet, necne remissiva.
- 9 Collatio beneficii facta ab his, qui de Collegio sunt habitus an valet, est aliqui in Collegio sine excommunicatione.
- 10 Electio valet, non vocatus hic, qui sunt privati, vel inhabiles ad eligendum; est primo non sit defensum, an sit inhabiles, numero 11.

- 11 Electio Canonica dicitur tripliciter, largi, strili, strillim.
- 13 Clausula, de plenitudine potestatis, & dummodo alteri non fiat praedictum, vel sine praedictum iurium suorum, num. 14. & 15.
- 16 Privilegium Principis est sine iniuria.
- 17 Rescriptum Principis non adest Dominum.
- 18 Legitimare non potest Princeps spurcum filium in praedictum legitimum.

Cum essem ad Doctorem Segobienf. anno Domini 1637. obtulit inter alia capitula fors caput hoc, & horum consumpti in enodanda questione illa genuina textus nostri. An si aliqui ex eligendis sint excommunicati valeat publicatus electio. Et cum ex nostris nullus, quem pro tunc offendissem ad eam longum excommunicationem pro absolvenda hora loqueretur, & non parata anxius, in memoriam venit Pater Suarez, apud quem maiorem dilationem inveni de censuris diffus. 14. jell. 2. & a. n. 7. cum aliis.

Et quia Barbofa *de iure Ecclesiast.* p. 1. cap. 9. à n. 57. dicit, quod electio facta cum interuentu valis excommunicati non tolerari, minimè valeat, nec sustineri possit ex persona eorum, qui non sunt excommunicati, nisi excommunicatus per violentiam, ex Bulario hic. Quod cum contrarium videatur decisionis textus nostri, intelliges cum eo ibi num. 56. procedere in ligato excommunicatione maiori notorio, seu non tolerato ab Ecclesia. Aliiter hic ex verbis ultimis: *Qui ex sola participatione in simplici excommunicationis laqueum incurrunt.* Quae verba tunc de minori excommunicatione intelliguntur, seu hodie post extraneam ad deumanda, possint intelligi de excommunicato occubo, seu tolerato. Et ad has differentias applicabis plus, quae tractati latè *sub cap. ad probandum* 24. de *se sententia & re iudicata*, & sic distinxit Barbofa hic num. 6.

Notat hic Barbofa num. 5. vers. excommunicationis laqueum; quod excommunicatus non potest eligi ad beneficium Ecclesiasticum; ita ut si eligatur, sit electio nulla ex multis comprobans. Quare adiunges quae ipse Barbofa tractat *dello cap. 19. de iure Ecclesiast.* a numero 112. Vbi de electione facta illius, qui est excommunicatus maiori, siue minori. Et quam penam incurrant eligentes: applicabis dicta in *dello cap. ad probandum*, & quae etiam dixi infra in *cap. cum bene, de aetate & qualitate ordinis*.

Vide pro ampliori tractatione adiunges quae adduxi *sub ditta cap. 14. de sententia, & re iudic. questum.* 2. numero 19. 20. 21. & 22. & quae infra noto in *cap. si celebrat. de Clerico excommunicato ministrante*. De excommunicatione minori, & eius effectibus, Balboa in *cap. de exceptionibus*, à n. 97. & n. 108. & aliis passim: item videbis adducta supra *cap. 16.*

Cumque idem Barbofa *de iure Ecclesiast.* *ditta part. 1. sub ditta cap. 19. à numero 58.* dicit quod suspensi per sententiam Iudicis, aut Canonis, sint ipso iure privati eligendi potestate, ac de aliis casibus numero 60. & 61. ↑ & numero 61. quod suspensi religiosi à Divinis possint eligere ↑ & numero 62. quod interdicti ipso iure privantur potestate eligendi, ac de aliis. Et numero 65. quod irregulares, voce activa non privantur. Item an excommunicatus, suspensus, interdictus, siue irregularis

is eligi possint, tradit ibi à numero 118. 123. & 124. Et an eligi possint, vel non illegitimi, & non legitime ætatis, ibi numero 125. ideo applicabis notata sub titulo de stato & qualitate ordin. ac de fidei Presbyteros. & sub titulo qui filij sint legitimi, ac de aliis, & aliqua supra sub Rubrica; & adiunges pro plenissima exomatione ad punctum hoc questiones sequentes.

8. Presentatio facta à Patrono Laico, non tolerato, an valida sit, Diana p. 5. tract. 9. ref. 105. & ref. 106. ubi quid de resignatione. Sed de his dico latè sub titulo cap. 24. de re iudic. Et de illa questione, an suspensi eligere possint, de qua dixit Balboa in cap. 9. de excepti. à numero 26. & 34.
9. Pro complemento huius puncti aduerto cum Barbosa in cap. 2. de possul. Prætor. per glossam ibi, *paucares*, vers. *sine vno filio suo*, sine pluribus, *ille potest eligere*: nempe quod si collatio beneficij ad Collegium spectet, & aliqui de eo sint excommunicati, id non impedit, quominus ceteri à tali vinculo liberè possint confectre, etiam si duo sint tantum; imò & tantum unus, multis comprehendens. † Et cum Syluestro verbo. *electio* t. quæst. 2. in primo dicto ponit regulam, quod valet electio facta, non vocatis illis, qui sunt priuati, vel inhabiles ad eligendum. † Quin verò addit, & dicit, quod valet; licet primo non sit discussum, an sint priuati: nam satis est quod postea conuinci possint.
12. Alia notat hic Barbosa: nam 24. vers. *electionem Canoniceam*, num. 2. aduertit electionem triplici modo dici Canoniceam, largè, strictè, & strictius, de quibus tractant Doctores per textum hunc, & in cap. quod siens 28. cap. quia propter 42. hoc tit. alia hic videnda tradit Barbosa.

13. Et quia potest hic agi de nonnullis clausulis, nempe *supplices*, & de plenitudine potestatis, adiunges quæ latè tradit idem Barbosa de his, clausula 19. & 104. cuius occasione possunt tractari sequentia de plenitudine Principis potestate, & ad quæ se extendat, & circa tollendum ius quæsitum Faquinesius lib. 8. controuers. cap. 61. de quæ plurā noco in cap. venerabilem qui filij sunt legitimi. De potestate Principis Riccius collect. 407. De clausula: *dammodo alteri non sit in quæsitum*, præter adducta à Barbosa de clausula, videbis Riccius collect. 814. Et de clausula *sine prauicio curia suorum*, de qua idem Barbosa de clausulis, ibi tractat Riccius collect. 833. & collect. 1243. ubi de clausula *sine prauicio*. † Et quod priuilegium Principis est sine iniuria, idem Riccius collect. 1010.
17. Et quod eius rescipsum non aufert Dominium, Gratianus regula 403. de quibus dixi supra sub tit. de rescriptis.
18. Ad aliam questionem Richardus in Rub. de hæresi, qua ab interfecto deferuatur à num. 63. ubi an possit Princeps Spatium filium legitimare in præiudiciam legitimorum.

QVÆSTIO II

An Hæretici sint prohibiti ab electionibus canonicis. Et an accusatus de hæresi in Sancto officio Inquisitionis, habeat in illius vocem actiuam, & passiuam. An electio tempore pestis facta, sit valida. Et an Surds & Muti possint eligere, aut eligi, seu an Cæcus elector admittatur. Et an si quis eligatur in Visitatorem alieius Religionis, & postea sit factus Cæcus, queat visitationem continuare cum alio sano Visitatore; & socio?

S V M M A R I V M.

1. Hæretici in electionibus etiam profane carnis eligendi potestatem.
2. Hæretici sunt excommunicati, & infames.
3. Communicandum neq. est cum excommunicatis.
4. Hæreticus caret usu Dignitatum, tam quæ sunt ordinis, quàm iurisdictionis.
5. Hæreticorum filij, & nepotes priuantur fungi publicis officiis, & Dignitatibus.
6. Consules, & communitates iurare debent se in posterum ad electiones non admitturos hæreticos sub penis, n. 7.
8. Accusatus de hæresi in Sancto officio; nisi de iure iuratus habeat vocem actiuam, & passiuam in Capitulo saltem infamato, vt hic & num. 9.
9. Abiurans de vehementi in Sancto officio, vel de leui, qualiter hodie suspensus dicatur ab officio, & n. 10.
10. Religiosus olim ex sola abiuratione in Sancto officio, non erat priuatus.
11. Religiosus suspectus de hæresi, potest ante sententiam suspendi ab officio, & Dignitate & num. post abiurationem recuperare, numero 12.
13. Abiurans de vehementi, non admittitur ad audiendum confessiones; non sic de leui.
14. Diffamatus per accusationem, sine inquisitionem, quando quis videatur, & num. 15. ubi de officio in temporalibus, & ibi numero 16.
15. Praxis procedendi in electione, cum aliquis censetur ad vocem inhabilis.
16. Electio tempore pestis facta, absente maiori parte eligentium, nulla est vt n. 21. & 22.
17. Nemo iniunctus tenetur accedere ad locum pestiferum.
18. Pestis excusatur à residencia, à communicac. à pena, & cursu fatalium, & à publicacione resignationis.
19. Electio non capitulariter facta, & omnibus non vocatis, nulla est; item est collatio.
20. Canonici absentes citati ad locum postiferum, vt eligant venire non debent.
21. Canonici propter pestem queant alibi extra Ecclesiam electionem facere.
22. Cæci, muti, & surdi priuantur iure eligendi passiuè;

& numero 16. *Ubi quid de iure eligendi alius.*

- 17 *Cecus, mutus, & furcus, qui postquam electionem de eo factam, talis factus fuit, nequis etiam cum alio sine Viliatore proseguere electionem.*

AD primam difficultatis partem dicendum est hereticos in electionibus Ecclesiasticis, & profanis careere voce actiua, & passiva, siue soli, siue cum aliis sint; ita ut nec elegi, nec alios eligere valeant ad dignitates, officia, & publica Consilia, ut ex Innocentij III. constitutione, incipiente, *hic qua*, ubi approbando quod G. S. Mariz in Porticu Cardinalis Legatus in Lombardia contra Hæreticos statueret, nempe, ut de cætero hæretici nullatenus admitterentur ad Consilia, & Dignitates; nec eis conferretur arbitrium eligendi alios, nec in eligendis personis ad eas vocem aliquam obtinere deberent: & simul Doctores ex hac constitutione sequuntur propositam resolutionem.

- 18 Et congruit cum decisione textus in *cap. ut commisso* §. *primando de hereticis lib. 6. ut colligitur ex cap. si Papa dist. 40. & ex cap. qui contra Ecclesiam pacem* 24. *quæst. 1. argum. cap. nulla officia dist. 74.* Vbi statuitur ne Iudæis publica intingantur officia, ne possint fidelibus nocere. Pro quo facit regula iuris *infamibus de reg. iuris*, & *cap. 2. de heret. lib. 6.* item quia cum Hæretici sine excommunicatione, & extra Ecclesiam, *cap. cum Christus*, *cap. si quis*, *cap. ad abolendum*, *cap. excommunicamus de heret. cap. novimus de sentent. excommunicatis*, & non possint cum aliis convenire; siquidem ex *cap. pastoralis* iuncta glossa *de apostas. in fine*, qui est contra Ecclesiam, nihil possit Ecclesie nominare possidere † Et in *cap. si quis Apostolus* 1. *quæst. 3.* dicitur ut cum excommunicatis non sit communicandum; tum quia infames ex *lib. 4. Fredericus II.* Patavij edita, & confirmata ab Honorio III. sunt à publicis officiis, & dignitatibus arctendi; tum quia id non est conferendum ei, qui illius usu caret; sic ut nec possit functiones exercere, ex *cap. fin. de Clerico excommunicato ministrante*; † Ergo cum Hæreticus sit excommunicatus, sequitur, ut careat usu, tam earum dignitatum, quæ sunt ordinis, quam quæ sunt iurisdictionis; cum nec eis debeat concedi; siquidem non potest erga homines esse fidelis; qui Deo infidelis est, ut dicitur in *Concilio Toletano* 4. & à Theodoro lib. 2. *tripart. cap. 1.* Nicephoro lib. 16. *cap. 35.* Vgolinus videndus *tabula 2. cap. 13.*

- 19 Cum verò Innocentius IV. in *Bulla* t. & 18. confirmet leges Patavij à Frederico III. Imperatore iam relato, quæ in §. 9. continent, ut hæreticonam filij, & nepotes priventur officiis publicis, & dignitatibus, sequitur ut multo magis sic contingat in ipsismet hæreticis, ut explicat Scortia in *constru. Pontif. epistom. §. Theorema* 9. nam prohibito aliquo, etiam prohibitum censetur omne id, per quod ad illud pervenitur, ex Panoromit. in *dist. cap. fin. de Clerico excommunicato*.

- 20 *num. 3. & cap. postulasti num. 20. ibidem.* † Et in tantum inquam procedit, ut idem Innocentius III. mandet in prædicta sua constitutione, quod Consules, & communitates iurent se in posterum ad prædictas electiones non admissuros hæreticos; sic ut particulariter Domini, & personæ contra facientes excommunicantur; civitates

verò, seu communitates, interdicantur, ut patet ex verbis ibi: *Consules autem, & communitates cogentur in posterum iurare illos, non admissuros ad prædicta; communitates vero excommunicantur, & civitates supplicantur interdici.*

Vnde bene Federicus II. Imper. l. 5. ex datis 7 Patavij, voluit potestates, Consules, & Rectores iurare publice bona fide curaturos, ut pro viribus hæretici extirpentur è terris iurisdictionis suæ, ut etiam fit in *cap. excommunicamus* §. *novimus de hereticis*; imò & Innocent. IV. in *constru. 9. §. 1.* vult haberi pro periuris perpetuo infamibus suspectis de fide, hæreticorum fautoribus spoliatis regimine inhabilibus ad publica officia, & Dignitates, Magistratus, qui de observandis legibus laici contra hæreticos, non præstitissent iuramentum, aut à sibi succedentibus non exegerint; & insuper vult ut eorum acta in Magistratu sint nulla, & plectendos esse eos multa ducenarum Marcharum dicte, de quo vberius dico *sub dicto tit. de heret.*

Ad secundam difficultatis partem, supposita 8 questione generali, de qua supra in *Rubr. q. 1. vers. ad quartam n. §. 1.* an accusamus, vel denunciari debeat expelli ab electione; & quod ibi dixi n. 70. de penitentiariis Religiosis in Sancto officio; idem respondeo breviter; ut non obstante accusatione in Sancto officio, habeat votum in Capitulo actiivum, & passivum; ita in terminis docet Franciscus Tondutus in *quæst. benefic. p. 1. cap. 40. à num. 1.* dum ait se respondisse interrogatum in casu cuiusdam Religiosi inquisiti dicendo minime illum remoueri ab officio per solem inquisitionem, & validas esse deputationes Guardianorum per eum factas, ita ut nec defectu potestatis in deputante impugnari possit, & per consequens, tam eos, quam Guardianos per eum deputatos habituros esse vocem actiivam in Capitulo provinciali; sed distinguendo de voce passiva supponit ut si ex accusatione bona fama inquisiti apud probos, & bonos viros notata fuerit, tunc Guardianus ille accusatus voce etiam passiva pueitur; quod si eius fama non sit notata, minime ex communi resolutione, *cap. omnipotens 4. de accusat.* quæm expendi in *dist. q. 1. Rub. ad n. §. 1.*

Et licet videatur contra hoc insurgere Riccius 9 *parte 3. decis. 327.* ubi dicit fuisse ex suo voto iudicatum per quemdam superiorem regularem Religiosi, inquisitione pendente, non competere votum actiivum, sed ille tantum debet sequi, quando fama ipsius accusati apud probos, & graves viros fuerit notata, ut iam dixi, cum ex doctrina Faxinacij in *decis. crim. §. 1.* referat idem Tondutus fuisse in ipso etiam de hæresi suspecto, alias non esse officij incapacem, nec ab eo posse remoueri si bene vixerit, & per triennium emendatus fuerit; quamvis abstarret de vehementi in Sancto Officio Inquisitionis; qui tamen ait ibi *dist. c. 40. à num. 7.* ex decreto S. Congreg. Veban. VIII. aiund iam hodie admitti; quatenus ut iam dixi in *dist. Rub. dist. q. 1. n. 70.* Regulares omnes, qui in Sancto Officio Inquisitionis quocumque pæne generis, vel penitentia, exceptis salutaribus, subieciunt redduntur inhabiles ad officia quocumque, & Dignitates, interfecti Tondutus in viam talis decreti illos, qui abjurant de leui, vel de vehementi, inhabiles reddi ad quocumque officia, & Dignitates, suæ religionis; quia abjuratio est pænas, quæ nullomodo venire

10 venire potest appellatione penitentia salutaris; † addens vt quauis ex sola abiuratione olim non esset Religiosus priuatus voce actiua, & passiuâ, vt testantur Hieronym. Rodericus, Sanchez, & Parisius de *resignat. lib. 4. q. 3. n. 17. Riccius in praxi rerum feri Ecclesiæ. decr. 676.* per totam, sed hodie vigore dicti decreti aliter statui; sic vt etiam ille, qui de leui abiurauit à Dignitatibus ascendendus veniat, vt dixerunt Diana *part. 4. tract. 8. cap. 64.* Celsus Caceria de *officio Inquisitor. parte 12. titulo 12. de abiuratione, num. 15.* cum multis.

11 Et præterea notant Riccius de *iure personarum extra prom. Ecclesiæ lib. 5. cap. 19. num. 15.* & Roja apud Fasinae. *dist. decr. 51. num. 6.* quod si Religiosus esset suspectus de heresi posset etiam ante sententiam suspendi ab officio, & Dignitate; quia fama eius esset nota apud graues viros, † sed quod

12 post abiurationem recuperaret priuatum officium; imò & beneficium, non obstante collatione alteri facta; quia per abiurationem purgatur infamia; quod videtur in praxi posse procedere in solo de heresi suspecto, notum in hæretico formali, iuxta communem Inquisitionis Hispaniæ praxim, & dictum sic intelligit Tondurus *dist. cap. 40. n. 8.* nisi obstat dicta constitutio Urbani † vbi *num. 10.*

13 cum Riccio in *decr. 218. p. 1.* Genuell. in *praxi Archiepiscop. cap. 45. num. 2.* Diana *della p. 4. tract. 2. ref. 64. in princip.* per Sacre Congreg. declarationem dicti dictum de abiurationibus, ad audiendas confessiones fidelium non admittantur, si de vehementi abiurantur; secus in abiurationibus de leui; quæ omnia existimo, vt quotidie video non practicari, nisi gratia, & indulgentia Inquisitoris Generalis in his Hispaniæ Regnis.

14 Iterum si dubites quomodo sciri, quando quis dicatur diffamatus ante defensionem reo datas, siue in officiis Ecclesiasticis, & regularibus, siue in temporalibus. Vt diffusus etiam pro difficultate posita in *della Rub. q. 1. vers. ad quæram*, respondeo cum Merlino *p. 1. controuers. cap. 40. n. 25.* Sanfelice. *decr. 61. num. 4.* adhiberi in hoc puncto duas cognitionis causas, vnam summariam, antequam processum fit publicus ad effectum ab officio suspensionis discernendæ. Alteram plenariam ad effectum sententiæ in negotio principali proferendæ quo in casu suspensionis, cum illis Tondurus super *dist. cap. 44. num. 13.* dicit vt sit reus audiendus etiam summarie in suis rationibus.

15 † Addit tamen ibi *num. 14.* vt licet nonnulli distingerint inter officiales iurisdictionem habentes, & non habentes; quod illi suspendi debeant ab officio; hi verò non debeant suspendi; indeque dicant notarium de falso accusatum, pendente accusatione instrumenta conficere posse, vt notauit Facin. de *falsitate q. 155. num. 64.* adhibitis distinctionibus Patiani de *probationib. lib. 2. c. 21. n. 134. & c. 22. per totum* de quo latè loquor *sub tit. de fide instrum.* tamen negandum non esse, quin Iudex in officiis sine iurisdictione, ratione scandalij, vel infamie procedere possit, sine pendente ad suspensionem, vt determinat Capiblane. de *iure Baroni. Pragmat. q. 1. num. 8.* Georg. *alleg. 42. n. 12.* Sanfelice. qui ita iudicatum refert *della decr. 61.* ad instar notarij, qui ob solam suspensionem suspenditur à tutela *ex l. cum quem cod. de fustell. suarisk. Grisel. decr. 68 num. 9.*

16 Vnde si dubites quid agendum sit de suspensione ab officiis temporalibus, respondeo vtzint *Fernesius de Officiis & sacris Ecclesiæ. Tom. I.*

esse resolutionem; quod si agitur de delicto commisso extra officium, pendente accusatione, non fit locus suspensioni; sin autem de commisso in officio, tunc debeat suspensio fieri, nisi Iudex arbitretur accusationem calumniosam, aut maliciosam esse. Franchis *decr. 8.* Ioan. Andr. Georg. *dist. allegat. 42. num. 11.* Grisel. *decisione Dolana 6.* addunt verò Sanfelice. *dist. decr. 61. num. 3. vers. sed ampliat. p. 1.* Tondurus *dist. cap. 40. num. 12.* quod si ageretur de tali delicto extra officium commisso ex quo scandalum redundare posset, si ille exerceret; tunc posse administrationem ei interdici, ac si in officio deliquisset.

Cumque dubitatur, an aliquis sit ad vocem inhabilis, tunc praxis procedendi in electione talis erit; nempe quod admittatur cū protestatione, vt illius vox valeat, in quantum appareat; postea eundem electioni interesse potuisse, & non alias; & quod non habens, seu non habentes vocem, fuerint admissi vna cum alijs, prout ita fieri debere testatur Miranda in *manuali prelat. regular. tom. 2. q. 13. art. 1. in fine. vers. faciendo superest.* Tondurus *dist. cap. 40. num. 9.*

Ad tertiam questionis partem, an electio tempore pestis facta, valida sit, suppositis quæ de interruptione prescriptione dixi infra *sub cap. 10. de prescript. tempore pestis.* † Et quod nemo iniunctus ad locum pestiferum accedere, cogendus sit; quia talis coactio esset contra ius gentium, vt docentur Matra *conf. 1. per totum.* Franc. Tondurus in *tract. de prauis. iudiciali c. 9. num. 51.*

Sicut vt dixit Barbosa in *c. relatum 4. num. 8.* de *Clericis non resident.* pestis excusat à residentia; item & à contumacia, Menochius de *arbitrariis caso 153. num. 10.* Item excuset à pœna, & à cursu fatalium, & ab alijs multis, de quibus Mascard. de *prob. conuersione 20. num. 6.* sic vt etiam fatalia currant tempore pestis, (de quibus latissime egi in *cap. 4. & 5. de appellat.*) detur tamen restitutio aduersus lapsum illum, in tantum, vt generatim absentia causa pestis sit iusta, & faciat vt absenti detur restitutio, aut saltem ipso iure seruetur illis, vt dixit Sforza Oddo de *restit. in integ. parte 1. questione 7. à numero 34.* vsque ad *num. 100.* imò & excuset pestis à publicatione resignationis, vt dixit Parisius de *resignatione lib. 1. c. quæstione 13. à numero 60.* alioque plures effectus pariat, de quibus Neriian. *conf. 51. per totum.*

Sequitur in puncto nostri dubij dicendum cum Tuschio *littera P. controuersia 316.* Gaillio *lib. 1. obseruat. 52. num. 11.* vt cum quis non teneatur comparere in loco pestifero; quia pestis (vt dixi) excusat à residentia, & à citatione, remanentes in loco non possint citare fugitivos ex ea causa, nec illos coactione ad electionem, in tantum vt nec citatio subsistat, nec electio valeat, quod tamen non est sic simpliciter intelligendum, sed iuxta distinctionem sequentem; scilicet vt si abfentes constituant maiorem Capinili partem, tunc valeat electio; secus verò quando maior Capinili pars esset abfens; ita ex doctrina Innocentij in *cap. ex inuoluntate de nomi operis nunciat.* Ripa de *peste dist. p. 1. part. 2. n. 123.* vbi subdit, quod vbi Canonici sunt dispersi propter pestem, is ad quem spectat conuocare Capitulum, vel alias maior de Capitulo illos conuocabit, vt patet, *ex cap. 1. de maior. & obed. & ex dictis infra in cap. quia propter q. 1. & in terminis alia dicens, resolu-*

- 12 Franc. Tondutus *part. 1. refol. benef. cap. 86. § d. num. 1. & a. num. 21.* vbi dicens, vt electio non capitulariter facta, & omnibus non vocatis, nulla sit, improbat electionem factam à tribus Canonis de quodam Canonatu vacante, nullam esse; & sic collationem inde subsequutam, præcipue reclamante Capitulo, & Canonis absentibus reclamantibus, & contemptum sui proferri volentibus, iuxta doctrinam textus in *dist. cap. 23. quia propter*, & *cap. cum sicut hoc 2.2.* § quia electio absentium præcessit, cum tamen facta fuerit in loco, & ad locum pestifera contagione infectum, ad quem Canonici absentes sine periculo vice accedere non poterant; euenit vt nec illi absentes causa pestis venire non deberent, nec presentes Canonici in illo loco infecto, durante peste ad electionem procedere non valerent. Argum. textus in *cap. cum terra*, *cap. cum nobis hoc tit. vbi* cunctur, quod et si regulariter electio debet fieri in Ecclesia, tamen si vigeat pestis, Canonici qui ausugerant, quantam illam facere in alio loco, *cap. u. nomen Domini dist. 23.* & faciunt pro hac resolutione quæ longissime dixi infra in *c. 4. vt luc non concess.* *testes non recipiatur q. 2.* vbi plura dixi de executione loci non tuti, & de citato ad illum.

13 Ad quartam, & quintam questionis partem, an Suedi, & Cæci priuenter iure eligendi. Et an Mutus, Cæcus, & surdus sint eligibiles ad Prælatum, vt respondeas leges quæ scripsi supra in *Rubr. q. 4. vers. ad secundam*; vbi egi de illa. *An regularis sit intelligibilis, si cæcus sit, vel surdus, vt interueniat alicui Capitulo generali*, breuissimè respondeo dicendum, vt cæcus sit intelligibilis, vt patet in *cap. hinc*; etenim *q. cæcus dist. 49.* & ex D. Thoma in *3. p. 2. art. 10. ad 3.* idemque procedere in surdo ex *cap. constitutionem de verb. signif. lib. 6.* & facit quia de iure ciuili surdus nequit gerere officium publicum, vt testatur Campanillus in *diu. iuris Comen. Rub. 11. cap. 17. n. 3.* & quod muti sint etiam intelligibiles, tradit ex multis Doctores Peyricus de *Relig. Prælat. tom. 2. q. 2. cap. 4. n. 18. 20.* & 21. Iulius Laurentius versus *Jacob. 1. tit. 4. cap. 16. n. 81.* Sigismundus à Bononia de *elect. p. 2. cap. 4. n. 19.* Diana *p. 5. trait. 6. ref. 20.*

14 Dubium tamen est, an sint priuati eligendi alios, & respondet idem Sigismundus à Bononia vbi proximè *p. 2. cap. 4. dub. 89. n. 13.* vt hi non priuenter iure eligendi, cum liberè reuera consentire possent, sed solum videri, quod cæci, & surdi minori conscientia agant, si remanent eidem voci actiue, cum ipsi videantur, facillimè decipi posse, tradit etiam Diana *dist. p. 5. trait. 6. ref. 13.* vbi notat ex Barboza in *collat. mutum*, & surdum solis signis, & nutibus ad emphyreusum nominare.

15 Ad vltimam questionis partem, visis etiam quæ dixi supra in *Rubr. dist. q. 4. vers. ad secundam*, vbi quod Cæcus, & surdus nequeant eligi in scribam, scrutatorem, nec ad alia officia Religionis, vt ibi & licet in casu nostro aliud videatur dicendum: tamen Megala *variar. resolut. tom. 2. ref. 183.* per totam contrariam sententiam docet, & vt dixi *sub dist. q. 4.* nam cæcus non potest esse testis in testamento, cum testatorem debeat videre ex *cap. si non specialis, & l. si vnus Cod. de testam.* Diana *dist. p. 5. trait. 6. ref. 20. vers. sed difficultas est.* Quare medicis in *trait. de fore. casib. q. 6. n. 55.* tenet non posse cæcum esse testem in actibus, quæ visu percipiuntur, sed visitatores debent de supra dictis actibus altissimum ferre Generalo, & Capiculi generalis

ergo. Et faciunt ad corroboracionem plura, quæ dixi de cæcis, & mutis, atque surdis in *cap. 3. de iudicis q. 25.* vbi egi de illa. *An cæcus, mutus, & surdus queant esse in iudicio.*

Ad Text. in cap. Scriptum est. X L. hoc tit.

P R A E M I S S I V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Postulatio quando in concursu electionis præferatur, & num. 2.
- 2 Postulationis indignum, priuatur pro ea vice postulandi, si eligendi potestate.
- 3 Postulatus indignus reuocatur.
- 4 Postulationis materia infirmatur.
- 5 Prælati triplici modo sunt, electionis, postulationis, & translationis.
- 6 Canonici nam queant admittere clericos Ecclesiarum ad colligendum remissionem.
- 7 Patriarcharum materia infirmatur.

Hic Pontifex dicit quod quando postulatio, & electio concurrunt, si postulationis est idoneus, & numerum postulantium, est duplo maior, quam numerus eligentium, admittitur postulatio, reiecta electione, secus si non sit duplo maior, quia tunc admittitur electus si est dignus.

Idem procedere si etiam scienter postulantur indignum; quia tunc reicitur postulatio, & postulationes priuantur pro ea vice potestate eligendi, seu postulandi. Et quod si ignoranter postulantur, indignum reicitur, & postulationis est electus, multis comprobatur, & extorquet Barboza *hic num. 1. & 3.* Cumque idē Barboza de *iure Eccles. p. 1. c. 19. sub 4. num. 18.* ponat differentias inter electionem, & postulationem de quibus nonnulla dixi supra de *postulatione Prælatorum*, & inter eas ponat eam quæ oritur ex hoc textu, idē legitime poteris hic adiungere quæ spectant ad materiam de *postulatione Prælati*, de quibus plura notauimus *sub Rub. & cit. idem.* Et tradit idem Barboza *a. n. 3.* vbi docet tribus modis eligi Prælatos, per electionem, postulationem, & translationem: videbis quod dixi infra *sub cap. prohibens § 8. in vers. pro secunda parte*, & in suis titulis.

In *vers. si partes consenserint* dicit Barboza *n. 3. 6.* vt possint Canonici clericos Ecclesiarum inferiorum admittere ad colligendum, vacante Ecclesia pro illa tantum vice, hoc multis probatur, sed quia de hoc latè dixi in *cap. cum Ecclesia intrinseca de causa passivi, & proprii.* ideo ad hanc *vers.* videbis ibi *q. 4. num. 3.* & quæ insuper dixi supra in *Rubr. quest. 6.*

Et ibi si *confiteris de mutis conuictis consensu*, quoad electionem Patriarche. De Patriarchis videbis infra in *cap. duo de officio Ordinarij*, & in *cap. antiquo 23. de priuilegiis.*

Ad Text. in cap. Ne pro defectu
XLI. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Tempus, intra quod electores debent eligere, infirmatur.*
- 2 *Congregatio quilibet debet habere suum Praelatum, & Magistrum, qui ex suo gremio assumitur.*

Hic Pontifex ponit tempus, intra quod electores debeant eligere, & ad quos devolutio spectet, à quo tempore computentur, ostendit bene Iulius Luvocius *variar. lucubr. tom. 1. tit. 4. cap. 18. in num. 12. 14. & 23.* Quare adiunges notata infra sub cap. *de multis de prob.* & in cap. *nulla de concessione Præbende*, ubi quo tempore debeat de beneficiis provideri; & quod non debeat fieri antequam prædecessor humi tradatur: & de textu nostro Barbofa de iure *Eccles. p. 1. cap. 19. n. 144. & 145. & n. 84. 85. & 86.* cum infinitis, qui etiam potest exonerari ex dictis supra sub cap. 6. & supra c. 36. n. 1. & aliquid dixi supra sub Rubrica.

Et cum Barbofa hic n. 4. ex verb. *ipsius quidem Ecclesia*, notet quod quilibet Ecclesie congregatio debeat habere suum Praelatum, & Magistrum, qui ex ipsius Ecclesie gremio assumi debeat; ita ut alteri sit praesentendus qui ex gremio Ecclesie eligatur; ideo adiunges notata supra sub cap. 37. & 38. hoc tit. ubi etiam quando de alia Ecclesia eligi valeat. Aliqua notavi de Abbatibus ex alia domo assumenda supra in Rubrica sub q. 5. & 6.

Ad Text. in cap. Quia propter
XLII. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio forma, in d. quod est triplex, per scrutinium, per compromissum, & per communem inspirationem.*
- 2 *Servantur in electionibus, qualiter procedunt remissive, n. 3.*
- 4 *Dignitas electiva quæ sit in qua huius cap. forma servatur.*
- 5 *Provisio Canoniarum, ad quos spectat.*
- 6 *Pontificem eligendi modus quæ tractat.*
- 7 *Forma eligendi Episcopos quæ remissive.*
- 8 *Idoneitas requirenda in electis, praesentatis, & nominatis, remissive.*
- 9 *Forma electionis procedit in inferioribus Ecclesiis, item in ea, quæ sit de Guardianis, Generalibus, & Districtibus.*
- 10 *Servantur miscentes falsum in electione, graviter peccant, & arbitrarie puniuntur.*
- 11 *Electio est valida, etiam si unus eligentium detegat focum suffragium suum.*
- 12 *Vetustatum suffragia qualiter inquirentur remissive: Vbi quid si emittatur forma.*
- 13 *Beneficium divisio est, aut electiva, aut collativa.*

14 *Etas requisita ad electionem Abbatis, remissive.*

15 *Forma cap. quia propter, de electione, n. 1. servatur circa nominationem Prebendarum preceptorialium.*

Textus huius decisio generalissima est ad hanc tractationem, cum in ea, de forma, & de aliis requisitis in electionibus servandis tractatur: unde cum Barbofa hic optime eius litterarum per partes adstruat, & integra textus huius ex iam dictis in aliis Capitulis, & ex aliis huiusmodi iuribus informetur. Ideo præter ea, quæ notat applicabis quæ subsequuntur: nam quatenus ex hoc textu infirmatur quod modus faciende electionis, est triplex; per scrutinium, per compromissum, & per communem inspirationem; ita ut alter facta electio ipso iure sit nulla, ut docet idem Barbofa de iure *Eccles. p. 1. cap. 19. num. 148. vbi d. n. 149.* agit de materia huius textus; qui etiam tractat, & de scrutinij forma d. n. 116. & de scrutationibus d. num. 124. & quomodo servantur iuxta textum nostrum d. n. 195. & 196. Et de vacandis, & citandis ad electionem d. n. 88. de quibus sub Rubr. c. 1. 8. tangunt, seu perficiunt hæc omnia iam supra in principio Rubricæ citavi; ob quod sigillatim non trado, cum facilis queat esse perdicta in tota Rubrica, & in iuribus explicatis, & infra adductis.

Quæ Dignitas electiva sit, in qua forma huius textus servatur, Patianus de probis sub. 2. cap. 30. d. n. 1. & quæ ad 36. An forma huius textus sit servanda Barbofa de canonibus cap. 38. & Ad quos spectet Canoniarum provisio, ipse ibi cap. 14. De omnibus modis eligendi Pontificem, Iulius Luvocius *variar. lucubr. tom. 1. cap. 4. 5. 6. & 7.* ubi de omnibus, modis, de quibus hic: & videbis cap. 8. De forma servanda in faciende electione Episcoporum, ac aliorum Prelatorum, idem Iulius Luvocius *dist. tit. 4. cap. 19.* de qua supra in Rub. q. 6. De electione faciendâ Guardianorum, & aliorum Officialium regularium, idem cap. 23. Et de electione Abbatum, & Prioriarum, idem cap. 14. de quibus dixi supra in Rub. quæst. 4. & 5. & faciendâ electa supra in cap. 15.

De idoneitate inquirenda in electis, praesentatis, & nominatis, Riccius *collecl. 8. 15.* expendens Trid. in cap. 13. sess. 7. de reform. sed de hoc supra sub. c. 7. §. fin. & in c. 29. de probend. ac de eligendo digniori ibi, & ostendunt Covarruv. in regula peccatorum p. 2. §. 7. d. n. 3. Gutierrez sub. 2. canon. cap. 11. latet, & bene, ut etiam dixi in Rub. q. 2. 4. & 7.

Ad textum nostrum Riccius *collecl. 3127.* ubi 9 ampliat formam huius textus procedere etiam in inferioribus Ecclesiis, & Ecclesiis Cathedralibus, ut dixi supra in Rubr. Et ad Guardianos, & Generales, ac Districtores sic ut nequeant discedere à forma huius textus in dict. Rubr. q. 4. Et ampliat 10 quod Scrutatores miscentes falsum in electione, graviter peccant; ita ut arbitrarie puniantur, & ipsa sit nulla.

Limitans textum cum Sayro *decis. 4. de electis* d. 11 cens. ut si valida electio, etiam si unus eligentium suffragium suum focio detegit. Et qualiter suffragiorum inquisitio debeat fieri ac de vocis eligentium, bene Barbofa d. c. 19. d. n. 195. Et an si in electione fuerit omissa aliqua ex solemnitatibus iuris positum, sit nulla? quod in aliis actibus idem Riccius *collecl. 1790.* ad textum in cap. 1. in fine, ubi Panormit. de euegrum *restit. quem leges.* Et idem *collecl. 1677.* super glossa in §. vi. autem, elem. quia con-

singul de relig. domib. dicit quod inter divisiones beneficiorum, illa principales videatur ut alius sit electio; aliud verò, collatio; de quibus *sub hoc tit. & sub tit. de concessione Præb.* Et videbis ad textum Chuchum *instit. moral. tit. 1. de rebus, 15.* & Gratianum *regula 99.* ubi ad questionem. An consensus requiratur omnium in dispositione rei communis, de qua optatur supra in cap. cum omnes de consue.

- De atque requisita ad electionem Abbatissarum, ad quas etiam se extendit forma textus nostri Franciscus Tondutus, & ad obtinendam præposituram *part. 1. cap. 99. in §. inferiora;* de quo bene, & late Barboza *de iure Ecclesiæ p. 1. c. 45. a. n. 13.* ubi de forma. Et quod Moioialis in Abbatissas non sint electæ vitæ æternæ, idem a. 30. & Scorcia in *Consiliis, Pontif. Epist. 135.* de quibus dicit *sub Rubrica q. 4. & 5.* † Et adiungit ad aliam bonam questionem eundem Franciscum Tondutum: ubi an forma textus nostri servetur circa nominationem, seu electionem Præbendarum præterprocuratorem. † Et ad quem de iure communis spectet electio, seu deputatio Magistris Scholarum; de quo infra in tit. de officio Theauri, & alios.
- Ad vers. *nijs*, dicit in c. 1. de Inductis q. 16. n. 1. Et ad vers. *aliquibus viris*, in c. 3. de causa possessionis, & propriæ q. 4. n. 4.

Ad §. Illud, eiusdem textus.

P R A E M I S S I M.

S V M M A R I V M.

- 1 Absentes nisi legitime sint impediti, non possunt constituere procuratores pro facienda electione.
- 2 Votum sine suffragium abentis qua requiritur, ut per procuratorem sustineatur.
- 3 Iuramentum impedit probas eius impedimentum. Et an per testes transmitti.
- 4 Testes Laici, aut foemina ad probandum impedimentum electoris absentis, non valet, si deponant tantum de fama, vel audita.
- 5 Absentes ad electionem, quando, & qualiter sunt vocandi. Et quid si non compareant.
- 6 Votum electoris tempore electionis in lecto decumbentis, quomodo sit recipiendum remissum.

Probat textus hic, quod absentes, nisi sint legitime impediti, non possunt constituere procuratores pro facienda electione; multis comprobatur hic Barboza n. 37. ubi refert Iulium Lauorium *variar. lucubr. tom. 1. tit. 4. cap. 17. ex n. 45* signantes adducentem Rotæ decisionem in *Calagurris. beneficij de Merito 13. Novembris. 1620.* coram bonæ memoriæ Vbaldo † in qua fuit dictum tria requiri ad hoc, ut votum absentis per procuratorem possit sustineri; quæ sunt, ut quis sit in loco, unde evocari possit. Et quod iusto impedimento detentus venire non possit. Et quod procurator habeat mandatum ad iurandum super dictum impedimentum, quod erit constituendus de Collegio, ut probatur hic textus vers. & tunc si natus sit unus eorum de Collegio vicem suam, de quo dicto latissime expendit cum multis idem Barboza *de iure Ecclesiæ p. 1. c. 100. & 108. ad 112.* ubi videbis, & applicabis

nonnulla quæ dixi supra in c. 16. de cons. q. 1. a. n. 60. & quæ dicunt Doctores per textum ibi, in cap. si quis hoc tit. lib. 6. Chuchus *instit. moral. tract. de Elect. a. n. 224.* Azor. in *summa moral. p. 1. lib. 6. c. 14. q. 7.* Raguz. de voce *Canonis. in Capitulo q. 2.* Fr. Sigismundà Bononia *d. tract. dub. 14* lul. Lauor. *supra. ex n. 32.* Tambur. *de iure Abbatum disp. 1. q. 3.* Laym. in *Theolog. Moral. lib. 4. tract. 2. c. 12. ex n. 24.*

Et hic in vers. *fides faciat Iuramento*, probatur Barboza n. 38. quod impedimentum probetur per Iuramentum impediti. Quare nunc applicabis Barboam in cap. ex transmissa de præscript. a. n. 11. ubi agit de questione, an impedimentum Iuramento patris probari possit, & c. 9. de quo dixi ego ibi, & an per testes probetur, dixi in c. 1. de præscript. q. 2. vers. ad secundam. † Et quod ad probanda impedimenta electi, etiam Laici, & foeminae admittuntur, sed eorum testimonium non statim, si de fama, & auditu tantum deponant iuxta quæ dico late in cap. licet ex quadam de testib. dicit Barboza *de iure Ecclesiæ p. 1. c. 9. n. 130.*

Absentes quando, & qualiter sunt vocandi ad electionem: & quid si non compareant, scribit Barboza *de iure Ecclesiæ p. 1. disto c. 19. a. n. 89.* Et an absentes etiam in aliis actibus sint vocandi? scribit Zevallos in *pract. q. 476.* Applicabis quæ dixi in cap. cum omnes de consue.

Et quomodo excipiendum sit votum electoris tempore electionis in lecto decumbentis, per hunc textum scribit Naldus hic de quo dixi supra.

Ad §. Electiones, fin. eiusdem

TEXTUS.

P R A E M I S S I M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio clandestina invalidatur, vel si sit de nocte, nisi necessitas magna occurrat, ut fraudes subordinationis, vel si pretrahatur, & num. 3.
- 2 Electio requirit fieri per secretas schedulas post tenebras, & de candelis, quæ accenduntur, quando ita fit.
- 3 Electiones factæ in Cubiculis, & per occultam conventiculam, non valent.
- 4 Natus appellatio, quatenus prohibet electiones.

Quod electio clandestina fieri non debeat, alias invalidetur, multis ex hoc textu probatur Barboza hic n. 39. ubi dicit n. 40. electiones canonice minime fieri debere de nocte, nisi quando adsit necessitas magna, aut electores per diem non possint se coeundi, & timeantur fraudes, & subornationes, si electio protrahatur. † Nec possunt per schedulas secretas post tenebras, nisi necessitas urgeret; & tunc esse accendenda ad minus tria luminaria, alias clam dicti factam, probatur cum Panormit. & Felino, & cum Iulio Lauorio *variar. lucubr. tit. 4. cap. 18. n. 10.* De quo idem Barboza *de iure Ecclesiæ p. 1. c. 18. n. 236.* † qui etiam n. 69. probat quod electiones factæ in cubiculis, & clandestinis locis per occultam conventiculam factæ reprobantur, & n. 170. de nostro §. † Et n. 171. quod noctis appellatione, intelligitur post datum signum ad salutacionem Angelicam ad albam dei sequentis.

An

An sit idem dicendum de collationibus, García de beneficiis p. 8. cap. 4. adiunges quod dixi in Rub. de re ind. g. 1. vel. ad tertiam: ubi quod non valet sententia nocte lata: quoro tempore daret nox; item notata infra ad titulum de clandestina despons. Et applica dictum Barboſæ deſt. cap. 19. numero 181.

QVÆSTIO I.

An Canonici in electionibus capitulariter faciendis, debeant præſe ſervare formam Capituli; Quia propter, de quo nunc diſputamus. Item & in electionibus Prælatorum inferiorum; utpote Eccleſiarum Collegatarum; Abbatum, Priorum, & in electione regularium Prælatorum ſeu beneficiorum. Et an ſan ſervata, electio ſit ipſo iure nulla. Et quam formam uſitata fuerint?

SVMMARIVM.

- 1 Dilectos, qui abundè de textu noſtro agunt.
- 2 Littera textus noſtri.
- 3 Forma electionis præſcripta in textu noſtro; eſt ſervanda num. 6.
- 4 Eccleſia non viduatur per inferiores, ſed per primam Dignitatem.
- 5 Electio inferiorum in capitulis ſub qua forma.
- 6 Electiones Prælatorum regularium, in multis comparantur Episcoporum electionibus.
- 7 Forma electionis textus noſtri, etiam ſervatur in Prælatu Iurisdictionem habentibus, & Abbatibus.
- 8 Abbates, & regulares utriusque ſexus in Prælatu eligi debent per vota ſecreta, ſed nunc per compromiſſum, aut inſpirationem.
- 9 Electio Diſcretarum, & diſcretorum, non ſit ſervata forma ordinaria iuris.
- 10 Electio eſt ipſo iure nulla, non ſervata forma cap. quia propter, ubi ea poſtulat.
- 11 Capitula quæcumque contra formam requiſitam ad eligendum, nec vigent præſcripta, num. 13. & de ratione num. 14.
- 12 Clauſula generalis non auferunt formam requiſitam in electione, niſi ſit expreſſa mentio. ſolus in Papa n. 15.
- 13 Electio regularium qua debet fieri per vota ſecreta, non auferit formam textus dicti cap. quia propter; nec eſt ſubſtata per Trid. in dict. cap. de elect. 15.
- 14 Forma eligendi eſt triplex; quæ ſolet obſervari etiam à Cardinalibus in electione Papa numero 19.
- 15 Secretum, per quod ſit electio, eſt inſcriptio votorum.
- 16 Secretum votorum debent eſſe tres, & quæ faciunt?
- 17 Electio conſtitit ſecretum in quem omnes; vel duo ex tribus paribus elegerint.
- 18 Potendi erit in electionibus Papa Cardinales qui ſit?
- 19 Electio per compromiſſum qualiter dicatur? & numeris ſequentibus.
- 20 Electio per compromiſſum quæ etiam fieri limit.

tate, in qua compromiſſarius non tenetur, quam ad expreſſum in compromiſſo num. 27. & 29.

- 21 Forma cap. cum dilectis 32. hoc tit. non eſt ſubſtata per textum noſtrum.
- 22 Compromiſſarius poſſeſſus eligendi, debet eſſe de idoneis.
- 23 Electio per compromiſſarium, requirit publicum inſtrumentum.
- 24 Compromiſſum ad eligendum, poſeſt rancari, re integra.
- 25 Electores compromiſſarii, melius eſt, vi ſint in numero impari, n. 35.
- 26 Capitulum poſeſt compromiſſum certis perſonis, & eligere aliquos, per quos eligantur Compromiſſarii.
- 27 Electio per compromiſſarios erit reſta, ſi amos contendant.
- 28 Canonici poſſunt totam poſſeſſionem eligendi tranſſerre compromiſſo ſolito in Compromiſſarios.
- 29 Pontifices, qui electi fuerint per compromiſſum?
- 30 Compromiſſarius ſuiſum eligere non poſeſt, eſt non repugnet iuri Divino, aut naturali n. 38. & 39.
- 31 Eligere ſuiſum nemo poſeſt.
- 32 Compromiſſarii poſſunt eligere unum ex ipſis compromiſſariis, qui debent ſervare formam ſibi præſcriptam.
- 33 Compromiſſo ad eligendum ſolet addi tempus.
- 34 Eligenda forma per votum Spiritus Sancti qua ſit & n. 43.
- 35 Electio alia ſit Pontifici per adorationem & qualis ſit?
- 36 Pontifici qui fuerint electi per adorationem.
- 37 Tractum debet procedere inter electores circa perſonas idoneas eligendas.

EThi ſub Rubrica huius tituli, & à cap. 1. oſtendit ad textum noſtrum, item & in ſequentibus Capitulis viſque in ſinem, plura conducibilia, & generalia de electione dixerim, quibus ſatis, & abundè verba noſtri textus enucleantur; & inſuper Barboſa hic magis, quam alibi ſe extendat dicens à n. 2. ſed illum enucleare ex his, quæ ſemel, & iterum diſpoſuit doctiſſimè Ioannes Bapeſta, Coccinus ſacre Romanæ Rotæ Decanus meritiſſimus in una decifione ſacra Rota in cauſa Monach. Monach. Luna 5. July 1621. & in altera Treben. Abbat. ſancti Maximini Mercurij 20. Nouemb. 1624. & 24. Januarij 1625. quas impetras referunt Caſtellius de electione Regum, Prælat. cap. 4. propoſitione Julius Lamorius variat. in abbat. rom. 1. tit. 4. cap. 2. 1. Tambertinus de iure Abbatum rom. 1. diſp. 5. q. 1. poſt n. 6. & q. 25. poſt n. 2. Antonius Maſſobius in præſi habenda conſueſum præſuldo 8. à num. 30. ſecundum Romanam impetionem; nihilominus, ut neceſſarium iudicavi per hæc & alia ſequencia dicta, nonnulla verba textus noſtri explanare; & vi melius contingat, duxi litterarum appingere, quam in aliis capitulis à lib. Decretalium, nec hæc vi que à Ricci. huius libri 1. non poſui; quæ talis eſt. ¶ Quia propter diverſas electionis formas, quæ quidem inveniuntur conuenerunt, & multa impedimenta proueniunt, & magna pericula imminunt Eccleſiæ viduari; ſtatutum, ut cum electio fuerit celebranda, præſentibus omnibus, qui debent, volunt, & poſſunt commoda intereſſe aſſumantur tres de Collegio, ſed digni qui ſecreti, & ſigillatim vota emittuntur diligenter.

*dislinger inquirant, & in scriptis redacta mox publicentur in communis, nullo profus appellacionis ob-
fascula interiecto, ut in collatione habita, eligatur,
in quem omnes, vel maior, & sanior pars Capituli
consentit, vel saltem eligendi potestas aliquibus variis
committatur, qui vice omnium Ecclesia viduata
providens de Pastore, alias electio facta non valeat,
nisi forte communiter esset ab omnibus quasi per in-
stauracionem absque voto celebrata. Alia inquam
ponit idem Pontifex in §. illud, & in §. electiones,
de quibus iam aliqua in illis dixi.*

- 3 Ad primam igitur difficultatis partem, videtur
dicendum vt nullomodo forma textus nostri de-
beat observari à Canonicis in electionibus, quos ipsi
faciunt. T quia vt docent Syluester in sum. verb. de
electio 2. p. 1. Abbas in cap. Ecclesia vestra n. 7. hoc tit.
vbi Imola n. 3. Franc. Marcus de pson. decis. 923. n. 3.
p. 1. Fr. Ludouicus Miranda in manual. Pralat.
tom. 2. p. 23. art. 3. Conclusa. Lotterius de re benef.
lib. 2. p. 19. n. 10. Rota in Londonien. Decanatu 15.
Decemb. 1627. coram R. P. Piouano, Glossa, Ab-
bas, Ioannes Andreas, Butrius; & Imola hic Franc.
Marcus sup. n. 1. Rota in dicta Londonien. Canonica-
tu, Barbosa de Canonica, & Dignit. cap. 38.
n. 1. Ecclesia non viduatur per inferiores, sed per
primam Dignitatem. Et confirmatur ex verbis dis-
t. 1. cap. ibi: Ecclesia viduata providens de
Pastore, quibus colligi videtur solum agere de
electione Episcoporum, dum de viduata Ecclesia
fuit mentionem, cum soli Episcopi sint sponsi Ec-
clesiarum, vt patet ex textu vbi DD. in cap. siue
21. p. 2.

- * Quare idem Barbosa de iure Ecclesiast. p. 1.
cap. 39. num. 139. cum Syluestro, Miranda, & aliis
proxime relatis, docet in electionibus inferiorum
beneficiatorum, seu Prelatorum, non esse neces-
sario seruandam dispositionem textus nostri, sed
sufficere ait ad id singularem consensus existentium
in Capitulo, dummodo præterit in communis, &
omnibus collegialiter congregatis: nam sic electus
simpliciter à maiori, & saniori parte ius habebit
in electione; & ita nec se extendere ad inferiores Digi-
nitates in collegiis existentis, vt resoluit Abbas
in dist. cap. Ecclesia Imola Franc. Marcus, & Rota
Londonien. vbi supra, & idem Barbosa in dist. c. 37.
de Canonica n. 1. in princ.

- 6 Nihilominus, etsi hæc vera sint, adhuc sub
forma textus nostri clauduntur Prelati regularium,
cum regulares Ecclesie viduata dicantur, qui sine
Pastore remanent, motum quidem Prelato, eorum
sponsio, ex regula textus in cap. ne pro defuncto,
cap. officij, hoc tit. vbi Abbas Pastores nuncupant;
& quia regularium Prelatorum electiones in
multis, electionibus Episcoporum comparantur,
vt dixerunt Tamburini. de Abbat. dist. 5. quest. 5.
num. 1. Iulius Lauror. hoc tit. c. 19. n. 5. Sanchez
in precepta decalogi lib. 2. cap. 38. num. 84.
Suarez de religione tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 5.
num. 1. & alij per textum, vbi ordinarij, in cap. en-
pientes hoc tit. lib. 6.

- 7 Item etiam in electione regularium Prelatorum
observari resoluunt glossa c. hic Abbas n. 7. vers.
circa & num. 8. vers. & placet, Rota decis. 5. in
princ. hoc tit. in munit. Franc. Marcus dist. decis.
992. Miranda supra conclus. 1. Rota in dist. Me-
ren. Monasterij, vers. quod ait in Suarez de religio-
ne tom. 4. lib. 2. cap. 5. Castellanus de elect. Canon.
cap. 1. n. 200. 1. Tamburini dist. quest. 5. num. 1.
Iulius Lauror. dist. cap. 19. num. 4. vbi num. 8. sub-
dit non licere Provincialibus discedere à forma no-

stri textus in electionibus Guardianorum, Priorum,
& similium, vt late probat contra Fr. Eman. Ro-
drig. & Mirandam late Sigismundus à Bononia
hoc tit. dub. 7.

Et sic bene Ioannes Andreas hic num. 59. Bel-
lamera in princ. num. 3. Abbas num. 7. in fin. &
num. 8. Butrius num. 20. Rota decis. 5. iuncta n. 5.
hoc tit. Gregorius Lopez in l. 19. verb. Obsequij
tit. 5. p. 1. Franc. Marcus sup. Chuchus iustit. moral.
lib. 4. hoc tit. n. 279. Casillus de elect. 8. & hac de
Episcopio, Rensina in promissu receptarum sen-
tent. tom. 1. tit. 1. n. 1. Ludouicus Miranda dist. q. 23.
art. 3. conclus. 1. Nouarius in lucerna regular. verbo
electio n. 1. Lezana in summa quest. regular. tom. 3.
eodem verbo n. 2. & ante n. 1. cap. 15. num. 11. &
tom. 2. cap. 12. n. 25. & alij, quos sequitur Barbosa
de iure Ecclesiast. dist. cap. 19. num. 153. docent
formam præscriptam in textu nostro, non solum
seruandam esse in electionibus Episcoporum, de
quibus expressè loquitur, & alioquin Prelatorum
Ecclesiarum Collegiarum, qui habent iurisdic-
tionem generalem in dictis Ecclesiis, sed etiam
in electione Abbatum, vt fuit resolutum in dicta
Meren. Monasterij, vers. quod ait in, & in Treu-
ren. Abbatia 1. in princ. & in Maren. Abbatia 4.
Februario 1628. coram R. P. D. Dunozeo.

Item ex his patet (quidquid dicat Rosedus
de libello tom. 1. super iure Pensis p. 3. tit. quid
sonet hoc nomen Abbatia num. 3. Litt. G. folio
633. nempe de mandato Papæ iudicatum fuisse for-
mam huius capituli non esse seruandam in electio-
nibus Abbatibus; quia hoc est nomen sollicitudinis;
non tamen est Pater; quod Abbates, & Regulares
vtriusque sexus in Prelatos eligi debent per vota
secreta; ita vt singulorum eligentium nomina nun-
quam publicentur, vt distictè præcipit Trident.
Concilium de regularibus cap. 6. sess. 25. de quo
infra late dico; imò, vt hic explicat ex multis Bar-
bosa d. num. 6. dist. Trident. cap. non derogat dis-
positioni textus nostri. Alia infinita docet ex mul-
tis in dist. cap. 6. Trid. & ita debere fieri electio-
nem Regularium per vota secretæ, vt non possit
fieri per viam compositionis, aut inspirationis: ita
ipse in dicto cap. 6. num. 15. & referunt decisum
Castellin. de elect. Prelatorum cap. 7. num. 7. vers.
ad quoniam, Sigismundus à Bononia hoc tit. dubio
2. num. 7. & dubio 31. num. 14. vers. & insuper
contra Fr. Eman. Rodriguez in summa p. 1. c. 102.
num. 2. & cap. 115. num. 3. & quest. regular. tom.
2. quest. 51. art. 9. in fine; & ita item decisum
refert, ac tenet cum alijs Nicolaus Garcia de benef.
p. 5. c. 4. n. 204. idem Barbosa de iure Ecclesiast.
dist. p. 1. cap. 19. cum iam relatis sub num. 157.
vbi refert ita fuisse à Sacra Congreg. decisum.

Et cum iam dixerimus Ecclesiam non dici vi-
duatam per inferiores, sed per primas Dignitates, vt
iterum ex iam relatis sup. n. 1. tenet hic Bar-
bosa num. 8. ideo ibi dictum de electionibus infe-
riorum beneficiatorum extendi ad electionem Dis-
tinctorum discretorum, & huiusmodi suarum Reli-
gionum, in quibus forma textus nostri, non præ-
requiritur seruanda, vt dixit Iulius Lauror. varia-
rum incut. dist. tit. 4. cap. 19. num. 7. iterum idem
Barbosa de iure Ecclesiast. dist. c. 19. p. 1. n. 155.

Ad secundam questionis partem, an non serua-
ta forma huius textus, vbi ea postulatur, electio
sit ipso iure nulla. Et affirmat expresse hic Com-
positella num. 20. vers. nunquid de ista Ioannes
Andreas num. 37. in verbo non valet. Innocent. or-
dem verbo. Guilielm. Mandagor. hoc tit. cap. 22.
ibj

- ibi Boët. *Littera B. Riccius in collect.* 1127. p. 4. Carolus Marant. *tom. 2. responsa. num. 58.* Castellin. *de elect. cap. 1. num. 12. vest. forma.* Barbosa *de iure Eccl'es. dist. p. 1. cap. 19. à n. 162. †* Vbi addit cum Oldrado *conf. 219. Nauarro conf. 1. n. 1. hoc tit. & conf. 16. n. 2. de Regularibus*, vt nec contra dispositionem textus nostri possint Capitulata quocumque etiam Regularium aliquid statuere; quia licet reperiantur quamplurimae formae, quibus Regulares vtiuntur in electionibus suorum Praetorum iuxta cuiuscumque Religionis statuta, vt videre licet apud Fr. Eman. Rodriguez *quæst. regul. tom. 2. q. 51. cum duobus sequentibus*, & Castellin. *de elect. cap. 19. à pagina 161. usque ad 419.* omnes tamen semper inhzrent dispositioni nostri textus sic vt nec vigore cuiuscumque privilegii, in quo appositæ sit clausula, *quibuscumque contrariis non obstantibus*, possint Capitalia ipsa generalia, seu generales eorumdem regulatum superiores supplere defectus occurrentes in eiusmodi electionibus ob non seruatum formam dicti nostri textus, vt resoluunt Sigismundus à Bononia *de elect. dubio 4. Lexana verb. electio num. 2.* Iulius Lauricius *variar. Incub. strale 4. cap. 15. num. 6.* Tamburin. *de iure Abbatis. dist. dist. 5. num. 7. †* Qui omnes, & alij eam perscrutant rationem; quia textus noster continet confirmationem Concilij generalis lateranensis celebrati sub Innocentio III. cuius decretis non censetur derogatum per clausulas generales in periculis apponi consuevas, nisi expressa mentio fiat, saltem sequentibus verbis, *non obstantes lege aliqua, aut Constitutione in Concilio generali adita per doctrinam textus in capitulo de re scriptis*, & per aliquas, quæ dixi ibi, & in cap. ceterum 3. idem tradunt Sanchez *de matrim. lib. 3. dist. 26. n. 7.* Nicolaus Garcia *de benef. p. 4. cap. 1. n. 420.* Marefcot. *variar. resolut. lib. 2. cap. 38. n. 41.* Suarez *de legibus lib. 3. cap. 19. n. 5.* Laurus. *dist. cap. 19. n. 16.* Tamburin. *dist. quæst. 1. n. 7.*
- 15 Quorum resolutionem intelligunt Marefcot. *dist. cap. 38. n. 41.* & Laurus. *dist. cap. 19. num. 16.* Barbosa. *dist. cap. 19. n. 161. in fine* de concilijs generalibus, in quibus non est expressa referentia authoritatis Papæ, & sedis Apostolicæ, sicut fuit excepta
- 16 in Concilio Trid. *sess. 25. cap. 21. †* quo fit vt licet Regularium electiones debeant fieri per vota secretæ, vt iam dixi ex Trid. *sess. 25. cap. 6.* non tamen censentur sublata forma textus nostri, cum eius dispositioni non videatur derogari, ex dict. Trid. decreto, vt bene resoluunt Fr. Eman. Rodrig. in *summ. p. 1. cap. 101. n. 2. & 3.* Zerola in *praxi Episcopali verbo Abbatissæ §. 6.* Azor. *inst. moral. p. 1. lib. 1. cap. 20. q. 2.* Castellin. *de elect. cap. 1. num. 1.* Sigismund. à Bononia *hoc tit. cap. 19. n. 10. & 11.*
- 17 Tamburin. *dist. dist. 5. q. 5. à n. 9.* Quod verum est; etsi Ludouicus Miranda *tom. 2. regul. dist. q. 2. art. 1. §. conclusa.* circa medium existimauit dispositionem nostri textus modo sublatam esse per *dist. cap. 6. Trid.* quia vt probat Barbosa *dist. cap. 19. de iure Eccl'es. dist. 158.* iuxta præfatum resolutionem præfata deuotum in *sum dist. Treueren. Abbatissæ la 1. vest. nec etiam*, & in *dist. Maren. Monasterij in fine*, & cum alijs multis præfata Barbosa *hoc à num. 6.*
- 18 Ad tertiam questionis partem, quatuorplex forma fuerit in praxi vñata, cum iam supra sub littera textus nostri n. 1. diuerim triplicem fuisse, per seruatim scilicet: per compromissum, & per communem inspirationem; ita vt aliter facta electio sit nulla, vt colligunt Doctores ex textu nostro, &

in specie doceant Petrus Gregor. *hoc tit. cap. 3. Fr. Emanuel quæst. regul. q. 51. art. 3. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 6. cap. 14. q. 11.* Ludouic. Miranda *dist. tom. 2. q. 23. art. 2.* Iulius Lauricius *variar. Incub. strale 4. de elect. cap. 19.* Tamburin. *dist. dist. 5. q. 5. & 6.* Sigismund. à Bononia *hoc tit. dub. 4. n. 5.* Castellin. *de elect. Prælat. Regul. dist. cap. 1. n. 3. vest. forma sequit.* Bonacina *de legumina summi Pontific. elect. dist. 1. q. 5. puncto 1. cum sequent.* Rota in *causa velox Maren. Monasterij 5. July 1621. & in dista Treueren. Abbatissæ 2. Maximi 20. Nouemb. 1624. & 24. Ianuarij 1625.* coram R. D. Cocchino, quos ad litteram referunt telarus Castellin. *dist. c. 4.* Tamburin. *dist. 5. q. 1. post. num. 6. & q. 2. post. n. 2.* Iulius Lauricius. *dist. strale 4. cap. 21. à num. 66.* Ioannes Maffiob. in *praxi habendi concursus*, ipse, & relati vbi supra in *præf.* idè duxi nunc latius agere de reata triplici forma eligendi, etsi resolutione etiam.

Cumque hæc triplex forma soletur observari, tam à Cardinalibus in electione Pontificis, quam ab alijs inferioribus electoribus, de quibus supra in hac quæst. dico primo, vt seruatim, per quod solet electio fieri, in inquisitione votorum eligentium, seu suffragiorum collectio secundum Boetium *Epon. lib. 1. de Regular. num. 110. pag. 138. †* Ad quod iuxta textum nostrum plura concurrere debeant; nempe vt seruatores sint tres, non plures, nec pauciores. Secundò vt sint de collegio; non autem extra. Tertiò vt sigillatim, & secretò vota exquirant. Quartò vt vota sint publicanda. Quintò, vt omnes eligentes congregentur in vno, eo quod in Camera non possit dari votum, *cum Genesi hoc tit. demum* & per scrutinium fieri cum præfatis omnibus, qui debent, volunt, & possunt commode interesse tres de Collegio fide digni assumantur, qui vota singulorū secretè & sigillatim diligenter exquirant, & in edictis redacta mox publicent in comuni; easque facta, & collatione hñbita *vt 11* inquam censentur electi, in quæ, vel omnes, vel dux ex tribus partibus consenserint ita Barbosa *de iure Eccl'es. dist. p. 1. cap. 1. à num. 85. vbi à n. 87.* ponit quod in Scrutinio faciendo, quando est eligendus aliquis in Papam, præfunt tres Cardinales de quolibet ordine eligendi, vbi *sum. 88. †* ostendit ordinem votandi, nempe quod singuli accedunt ad altare, & genu flexi (schedulam, deosculatam, sigillatam, & complicatam transmittunt in Calicem, in quo eo die sacra sunt peracta existentem in medio altaris ibi vacuo à primo Episcoporum; primo Presbytero; & primo Diacono, Cardinalibus omnibus videntibus possum &c. Et qualiter singula requisita de substantia electionis esse videantur, dico sub quæst. sequenti.

Electio per compromissum fit, cum propter discordiam in aliquem electionis oegocinium compromittunt electores, vt scilicet ipse compromissarius, quem voluerit eligat; ita Boët. *Epo dist. lib. 1. de elect. num. 120.* Bonacina *de legumina summi Pontificis electionis dist. 1. quæst. 1. puncto 2. num. 1.* & quomodo hoc sit faciendum atq; Barbosa *de iure Eccl'es. dist. cap. 1. num. 94.* concluditur posse ex his, quæ habentur in *sum dista Treueren. Abbatissæ 5. Maximi 24. Ianuarij 1625.* coram R. D. Cocchino Decano vbi sic dicitur: *(Congregato Capitulo, si qui habet in Capitulo primam, vel alius de mandato Capituli, seu quicquid situm sine mandato, Capitulo tamen non contradicente, requirit primo singulos sigillatim, an placeat procedere hac forma compromissi, ne omnium consensientibus; ita ut nullus omnino discrepet, debet eis requirere iterum quibuscumque*

quibusdam personis, & per quem modum velint sic committere vicis suas, & omnibus de personis contentis, & de modo & tunc omnes simul, vel unus nomen omnium in personis huiusmodi eligatur transferat potestatem, si verò Capitulum nolo in compromissariis convenire possit eo casu, ut cuius ad concordiam deveniat unum vel pluribus, qui voce omnium eligant, compromissarios committere vicis suas. Et ita docent Mandagor. de elect. p. 1. c. 39. Compotelli. in textu hoc num. 26. vers. quaro modo, vbi Bellameta, vel saltem n. 7.

- 14 Et eadem Rota in dicta Treueren Abbatis ex Miranda in manuali Pralatorum tom. 2. q. 23. art. 38. cunctus. 2. ponit formam compromissi modo sequenti Ego N. Compromissarius de consensu, & voluntate compromissariorum meorum eligo.

- 15 Et aliam ponit Mandagor. hoc tit. quæst. 59. quæ idem in substantia continet, subdubius opus esse, ut unus vice omnium eligat, alius electio sit nulla secundum Romanam c. 1. c. 1. non. 1. vers. quaro in istis nullius Oldradus c. 184. in principio.

- 16 Et quod electio possit fieri non simpliciter, qualis est proximè adducta, sed limitatè per compromissum cum serutinio mixtum, puta si compromissum ita sit, ut compromissarii ipsi exquirant voca singulorum, illamque eligant, in quem maior, & sanior pars consenserit, iuxta constitutionem Innocent. III. in capitulo dilectus hoc tit. & Alex. III. in concilio generali anno 1215. contentam in textu nostro, ut declarat Bonifacius VIII. in capitulo expediat 29. hoc tit. lib. 6. & in c. si cui 27. eodem, Canisius in compendio 1. in 1. annuici hoc tit. cap. de consensu compromissi cum serutinio. Bafilus hoc tit. p. 3. cap. 17. n. 4. vers. aliquando autem. † Et tunc non teneri compromissum ad aliud, quam ad id, quod in compromisso expressum est, quia non est necessaria collatio meriti ad meritum, Zxi ad Zxi; sed numeri ad numerum, ut nimirum videatur, an si maior pars totius Capituli, docent Monachus in dict. cap. cum expediat num. 9. ad finem, vers. item quaro & num. 10. Ioannes Andreas in price. Gemin. 13. vers. quaro an ista forma, Compotelli cap. in gressu 59. col. 3. vers. in forma verbè compromissi, vbi Abbas n. 2. in 4. notat hoc tit.

- 18 Cum ergo in dicto cap. cum dilectus 32. hoc tit. sit statutum licetè posse compromitti, ut compromissarii secrete, & sigillatim voluntatibus omnium requisitis, eligant illum, in quem maior, & sanior pars Capituli consenserit, venit dicendum etiam formam illius Capituli non esse sublatam per decisionem textus nostri, ut colligitur ex ordinariis Lapp. Abbas, Archidiacon. Gemin. Ioannes Andreas, Butrius, Dominie. Monac. Vianius, & Barbosa per textum in dict. cap. cum expediat hoc tit. lib. 6. † Item quod compromissi forma non sit excedenda; eo quod sit de essentia, & substantia compromissarie electionis: sic Fr. Ludovicus Miranda de reg. dist. 2. 3. art. 38. cunctus. 1. vers. tertio, Barbosa in d. cap. cum dilectus non. 7. Item quod data compromissarii potestas eligendi Prælatorum, seu officialem, semper debet intelligi de idoneo; ita quod, si electus non sit idoneus non teneatur ipsum recipere, ut dicunt item Miranda dist. 9. 23. art. 36. Barbosa in cap. in causis 30. hoc tit. non fin. Syluester verb. electio 2. q. 3.

- 19 Et pro complemento de electoribus compromissarii notabis primò, quod et si de compromissi electione, de iure duo essent conficienda instrumenta, ut scilicet unum contineat: *nos eligimus*

quos tales Compromissarii nominabunt. Et alterum eligimus illum, quando tales compromissarii nominabunt sed Bartol. in Limitibus n. 3. ff. de condit. instur. dicit de consuetudine unum tantum confici publicum instrumentum de quo Speculator docet. §. 1. in principio, Bertachin. de Episcopo p. 1. lib. 3. q. 49. num. 93. idem Speculator in cap. de iure compromissi num. 4. Barbosa dist. cap. 1. de iure Ecclesiæ. sub num. 94. † Secundo notabis quod re integra, & antequam incipiantur, etiam facta commissione possit reuocari compromissum: ita Ludovic. Miranda dist. quæst. 23. art. 34. cunctus. 3. vbi cum Innocent. in dicto cap. in causis 30. hoc tit. vbi Barbosa num. 4. dicitur quod cum attinguntur substantialia negotii, definit negotium ipsum esse integrum; ut puta cum corporum tractare de persona eligenda; secus autem, si tantummodo sunt expleta aliquæ pertinentia ad actus solemnitate; ut quia dixerunt missam, de Spiritu Sancto, & alia similia.

Tertiò notabis congruentius esse, ut compromissarii electores sint in numero impari, ut probant Doctores per verba Pontificis in dicto cap. in causis ibi: *Dux elegerunt*, ut quingua de eorum Capitulo eligerent electores, docent Barbosa ibi n. 3. & in dicto cap. cum dilectus 32. licet notatis num. 2. per verba textus ibi: *in tres Canonice Marti*, & in terminis idem Fr. Ludovic. Miranda in manuali Prælatorum dist. 23. art. 34. cunctus. 3. vbi cum Panormit. in dicto cap. in causis: tener quod Capitulum non solum potest compromittere certis personis potestatem eligendi; sed quod etiam possit eligere aliquos, per quos eligantur Compromissarii electui post modum vice omnium, & nomine totius Capituli.

Quartò notabis quod electio ex compromisso fieri non possit, nisi omnes Collegæ omnino huic compromisso consenserint: sic idem Barbosa in dicto cap. in causis hoc tit. num. 4. in fine, idem hic num. 35. per glossam vice omnium, vbi Innocent. col. 3. num. 6. super verb. *vel saltem*. Compotelli col. 3. à nom. 21. vers. primo quaro. Hostiensis col. 8. num. 49. in dicto verbo vice omnium, Bald. col. 5. num. 21. vers. sequitur in littera. Ancharan. col. 4. n. 1. vers. tertis principaliter quaro. Zabarellu in §. vel saltem, vers. quaro, Butrius col. 6. num. 40. vers. sequitur in littera. Panormit. num. 6. vers. in glossa. Imola col. ultima num. 9. vers. & nota bene. Syluester in summa vol. 6. electio 2. q. 11. Ludovicus Miranda super q. 22. art. 34. cunctus. 2. Rendina in promissario receptarum sentent. tom. 1. tit. 36. numero 14.

Etenim quod Canonici possint totam potestatem eligendi in arbitrio, compromisso facto transire, dixerunt Azoc. in ist. moral. p. 2. lib. 6. cap. 14. quæst. 6. vers. quæret, Ludovicus Miranda in manuali Prælatorum dist. quæst. 23. art. 34. cunctus. 1. vbi refert Doctores in textu nostro tenere huiusmodi arbitros compromissarios, quibus eligendi potestas, & facultas committitur, ut nomine, & vice omnium provideant de Prælo Ecclesiæ alicui vacanti, atque videatur congruentius esse debere in numero dispari, quam pari, nec oportere illos necessario esse de Collegio.

Notandum quindò est, quod per compromissum fuerint electi in Pontificibus Clemens IV. anno 1265. Gregorius X. anno 1271. & Ioannes XXII. anno 1316. quem compromisso in eius persona facto, fortis se ipsum elegisse, & hac de causa compromissum deinceps in desertudinem abiisse. Et

Et hoc exemplo S. Antoninus *part. 3. tit. 2. cap. 14. in princip. & Azor. institut. moral. dict. p. 2. lib. 4. c. 2.*

- 37 *quæst. 8. †* Dixerunt ut hac de causa possit compromissarius, si vnus tantum sit, seipsum eligere; quod in Pontifice vnus credit Barbofa *de iure Ecclesiast. part. 1. num. 97.* quia talis electio non repugnat iuri Diuino, aut naturali cum eadem minime repugnet eundem esse eligentem, & electum.
- 38 *†* Nec obstat quod habeat iuris humani repugnantiam per dicta supra in *cap. cum in iure peritum 21. hoc titulo*, quia hæc non sufficit ad huiusmodi electionem annullandam; vt potest quod nulla exceptio à iure humano proueniens contra talem exceptionem possit opponi, iuxta textum in *cap. licet hoc sit. ita Barbofa ubi supra.*

- 39 Sed quia iam per Bullam Gregorij XV. statuitur suffragium electi non numerari, siue per scrutinium, siue per accessum, siue per scrutinium, & accessum simul fiat electio, nec posse quem seipsum eligere etiam per viam compromissi, &c. Ideo euenit vt etiam olim electi controversiam apud Doctores, an votum electi computaretur ad constituendam maiorem partem, vt colligitur ex latè adductis per Campanil. in *diuers. lora Commis. Rub. 7. cap. 6. à num. 62.* Iulius Lascor. *variar. latur. cap. 6. num. 14. tit. 4. de electis.* idem Barbofa in *dict. cap. licet hoc sit. num. 8.* Tamen iam hodie ex dicta Bulla aliter, vt patet, decisum extat, cum ex ea patet neminem posse sibi suffragium ferre; & inde, nec in se compromittere, aut post compromissum seipsum eligere, vt docet idem Barbofa *de iure Eccles. dict. c. 1. sub dict. n. 97.* videndus ibi, n. 104.

- 40 Et idem tenens Bonacina *de legitima Summi Pontificis electione dict. disp. 1. quæst. 3. puncto 2. n. 9.* addit *num. 10.* Compromissarius posse vnus ex ipsis compromissariis eligere; & *num. 11.* quod Compromissarij eligere debent Papam in conclusi elauso; & *num. 12.* quod Compromissarij seruare debent in electione formam sibi à Cardinalibus compromittentibus præscriptam, si forma fuit eis præscripta; & Barbofa in *dict. cap. 1. num. 98.* refert ad litteram caeremoniale ritus Pontificis electionis de mandato D. Gregorij XV. compromissum, & ab ipso confirmatum. *†* Et quod verba illius, seu alia similibus solet addi compromisso tempus, ad quod vsque volunt Cardinales potestatem compromissionis habere, (quod credo posse etiam poni, & signari in compromisso facto per Canonicos, cum nulla sit ratio diuersa,) & postea inquam subiungi verba (sequentia: *Et promittimus nos illum pro Romano Pontifice habere, quem Demini Compromissarij secundum formam prædictam diuersos eligendum, vel alia accommodata præscripta Compromissarij ad formam.*

- 41 Alia inquam est eligendi forma, scilicet quæ per viam Spiritus Sancti dicitur, de qua fit mentio in textu nostro, & inquam fit per vniuersum, concordemque omnium conclamationem, citra collationem suffragiorum proflus viliam: ita Boër. Epo *dicta lib. 1. num. 21.* o. Barbofa *de iure Ecclesiast. dict. cap. 1. part. 1. n. 99.* Vbi addit hanc duplicem esse, alteram per inspirationem; id est quando nullo inter eligentes ordine seruato ipsi quasi inebriati, & super se quasi facti eligunt. Alteram per quasi inspirationem, quando subito, & repente vnus post alium sine aliquo intervallo eundem eligunt: ita Bonacina *dict. disp. 1. quæst. 3. puncto 3.* Hostiens. & Abbas bier. Oleradus *conf. 155.* Greg. Lopez in *l. 21. tit. 5. p. 1. glossa alijon.* *†* Sed sic nempe, vt propter Fecundum de Offic. & sacris Eccles. *Tom. 1.*

verba textus nostri ibi ab omnibus, dicant Doctores sufficere quod vnus dissentiat ad effectum, quod electio non dicatur per viam Spiritus Sancti, Ioannes Andreas hic *num. 39.* Bellarmus in *5. anjo fortis. num. 2. c. 4.* Compotell. *num. 2. 1.* Vitalis de *elementis ne Romanus n. 2. hoc tit.* Rot. in *Arden. Menasterij 5. July 1625.* eadem R. D. Cocceio Decano in *versone ex co.* idem Barbofa *supra. num. 100.* vbi addit quod hoc modo fuerunt electi Gregor. XI. anno 1270. ex Platina, & Pacuini. in *cur. vana.* & Ioannes 21. anno 1275. cum multis alijs Barbofa hic *num. 31.* Innocent. *num. 3.* Hostiensis *n. 50.* Syluester in *summa. ver. belet. 2. num. 27.* dicunt quod in electione facta per viam Spiritus Sancti, non est opus seruare formam huius ritus, & Ioannes Andreas *n. 40.* Petrus de Baxia in *directoria electionis*, dixerunt quod hodie electio hæc per viam Spiritus Sancti Deo auctore, immediatè peccatis nostris exigentibus ratò occurrat.

Et quod non à multo tempore fuerit introducta alia forma eligendi Summum Pontificem, per adorationem inquam; videlicet quando dant Cardinalium partes, nullo scrutinio spectato, sed voce tenus aliquem ex Cardinalibus in Romanum Pontificem saluabant, ventabanturque, vt refertur Azor. *inssis moral. disp. p. 2. lib. 4. cap. 5. in fin.* Barbofa *dict. cap. 1. de iure Ecclesiast. n. 102. †* Vbi quod secundum hanc formam fuerunt electi Clem. V. anno 1523. Paul. III. anno 1534. Iulius III. anno 1550. Marcel. II. anno 1555. Paul. V. *idem anno.* Pius IV. anno 1559. Pius IV. anno 1566. & alij successores: vsque ad Greg. XV. inclusiuè.

Ad hæc addo ex glossa *cap. in nemine 23. dist. 46* verbarationes, quod ad bonam faciendam electionem, debent præcedere tractatus, ubi fiat discussio eorum, quæ facienda sunt, vbi nominantur vtique plures, qui iudicentur electione digni; & quod hæc collatio nominatorum personarum ad personam, meriti ad meritum, & Cæli ad Cælum, vt infra in *cap. in Gens. & cap. cunctis.* ibi inquam quisque dicit, quod sibi videatur absque eo tamen, quod sequantur aliqua conclusio, vel electio, Barbofa *de iure Eccl. num. 184.* sed vt iossa dico, iam solum inquiritur de maiori parte votantium, oia de illa, quæ sit sanior.

QVÆSTIO II.

An scrutatores debeant esse tres praeiis, & non pauciores? Et an debeant esse de Capitulo? Et an consuetudine introducta possit, vt aliqui extra Collegium interueniant in electione, possintque eligi scrutatores. Et an de substantia sit electionis per scrutinium, vt eligentium vota exquirantur secreta? Et quod nunquam publicentur eligentium vota, sed semper maneant secreta?

SUMMARY.

- 1 Non possunt scrutatores esse pauciores, quam tres, n. 2. & de ratione, n. 3.
- 2 Electionis substantia in quo puncto assumantur, & n. 14.

1.

Scritul

- 4 *Scrutatores non debent esse plures, quoniam sex, nisi diffusitate, etiam de consuetudine, & num. 13.*
- 5 *Consuetudo est quid soliti.*
- 6 *Electio non valet, si statim statuta, quod fiat ad annum, fiat per triennium.*
- 7 *Scrutatores tres debent esse de Capitulo, seu Collegio.*
- 8 *Electio est nulla, quando cum scrutatoribus de Capitulo admittitur alij extra Capiculum.*
- 9 *Negativa quod quis non esset examinatur Syndalus, debet plene probari, nec sufficit Curia Registra.*
- 10 *Consuetudo ut introductus requirit scientiam consensus Papa contra Canonem: & quare, n. 11. secum lege civilis, n. 12.*
- 13 *Consuetudo eligendi plures scrutatores quoniam tres, est nulla, & quando sustineatur, numero 15.*
- 14 *Clausula irritans electionem, ad qua pertinet.*
- 16 *Serutinum electionis debet fieri secretè per scrutatores: & in quibus casibus tale constatur: quibusque modis, à n. 17.*
- 19 *Vota eligentium in scriptis redigi debent.*
- 20 *Regularium electiones debent fieri per vota secreta.*
- 21 *Vota eligentium nunquam sunt publicanda, alias videntur, aut ferantur Capitulo, electio esset nulla num. 22. etiam si votum manifestaret electionem num. 23. & n. 26.*
- 24 *Suffragia sunt ferenda secretè: vi sic electio magis libera censetur: & etiam convenit ut ita ferantur in aliis gradibus, numero 25.*
- 25 *Electio votis ac vultus, qui parit ut secretè vota ferantur, auditur.*
- 26 *Nomina eligentium non sunt publicanda.*
- 27 *Abbas electio per vota non secreta, est nulla. Et à quo vota accipiuntur, n. 28.*
- 28 *Trid. cap. 6. sess. 21. non tollit dispositionem cap. quia propter: num. 28.*
- 29 *Electio secretè reputatur cum aliqui fuerint electi à superioribus, qui vota omnium diligenter acciperent.*
- 30 *Electio non debet esse secretà ex sola simplici offensione unius eligentium schedula: fallit numero 31. 32. & 34.*
- 32 *Electio non dicitur secretà, quando maior pars suffragiorum offenderetur, n. 33.*
- 34 *Electio non est secretà, quando aliquis patet signis seu nominatio ab eligentibus per schedulam.*
- 35 *Eligentes non secretè peccant mortaliter, & electi illud scientes, tenentur ad resignandum, vel peccare à Sanctissime Confirmatione.*
- 36 *Electio non est secretà quando aliqui ex electoribus unicum schedulam recipiunt, unico nomine scriptam. Et quando recipiunt de manu Scriba duplex schedula, quoniam una reponitur, n. 37.*
- 39 *Electio inter regulares fallit, non permitit, ut vota recipi valeant ore tenus, contra aliqui.*
- 40 *Electio debet esse secreta ut valeat in foro firi, non in polo poli.*
- 41 *Publicari debent vota eligentium in communi, non obstante appellatione, & hoc votum scriptis redacta, n. 42.*

- 43 *Vota in communi publicari, qualiter dicantur.*
- 44 *Electores quoniam variare, & iterum eligere ante publicationem scrutatorum, non sic fit publicatio.*
- 45 *Publicatio realis, & distincta, est necessaria in electionibus. Et est facienda expressa, & clara voce, non alio signo, n. 46.*
- 47 *Particula mox, sigillatim, cunctotum, diligenter, & exquirant: quid sibi velint, & numero 48.*
- 49 *Vota eligentium, ut efficacia sunt debent esse pura, & sincera, non condonata.*
- 50 *Scrutator quartus non est eligendus, ut scribitur scrutatores.*

AD primam difficultatis partem videtur dicendum, ut electio valeat, in qua fuerint electi plus scrutatores, quam sex, & etiam si aliqui sint extra Capiculum, ut fuit opinio Vincentij, & Tancredi, Mandagor. de electione cap. 23. in verb. irritari: ubi quod in Curia fuit confirmata electio Abbatis Tullen licet in ea fuerint electi sex scrutatores, tres scilicet de Collegio, & tres extra Collegium, quem etiam refert Cardinalis hic n. 23. quæst. 12. vers. & iuxta Adandegonum, Hostiensis in summa de electione 5. qualiter facienda col. 4. vers. assumendo. Goffredus in summa hoc titule numero 7. Ioannes de Freiburg. in summa, hoc tit. quæst. 7. col. 2. vers. assumantur, Ioannes Andreas hic n. 9. vers. assumantur, dicentes hanc opinionem esse in Curia receptam; et si ipsi contrarium teneant.

Adhuc verò ex communi Doctorum sententia, iuxta textum, dicendum est ex nostro textu cum Abbatemum. 13. vers. tertium substantialiale. Imola num. 7. Innocentio num. 4. Baldo à num. 31. Ioanne Andrea dist. num. 9. dicentes tres, & non pauciores esse eligendos scrutatores; sic ut alia electio sit nulla; quia etiam glossa hic verb. saner in fine, existimet forme substantialia textus nostri non incipere à verbis illis assumantur tres de Collegio, sed à verbis immediatè sequentibus, ibi: Qui secretè, & sigillatim verba cunctotum diligenter exquirant: tamen idem Ioannes Andreas in dicto vers. assumantur. Hostiensis num. 17. & 43. Cardinalis n. 3. quæst. 13. Ancharanus rel. 1. in fine. Goffred. cons. 187. num. 1. dicunt substantialia textus nostri incipere à dict. verb. assumantur; & quod non sit recedendum ab hac opinione in consulendo, & iudicando, tenent præter Goffred. Rebuffus, super Concord. tit. de Regis ad Prælat. nomin. faciend. 5. ultim. verb. formam. vers. tres. Franciscus Mare. decis. 1201. Ioannes de Freiburg. hoc tit. quæst. 7. conclus. 2. vers. assumantur. Syluester in summa. verb. electio 2. num. 12. vers. tertium. Suarez de relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 5. num. 8. in fine. Sigismund. à Bononia hoc tit. diff. 5. quæst. 6. num. 5. Iulius Laur. varior. lacerat. tit. 4. c. 19. num. 46. Castellin. de dist. Canon. cap. 3. num. 2. vers. secundo, & cum Tabiena, Boerio, Angelo, Rosela, Romano, Rendina, Azor. Iudic. Lorich. Tamburino, & aliis Barbosa de Iura Eccles. p. 1. cap. 19. num. 185. ¶ ex eo quia tres facilius conveniunt, & fidelius negotium nascent, quod in diversis electionibus, & aliis arduis negotiis, vidi sæpius praticari per spacium 18. annorum in Cathedralibus Ecclesiis, Aulhericis. & Vallisolet. proximè esse uniuersalem, credo.

Nec obstat dicere quod vbi non minus, quàm 4

tres, sed plures assumuntur scrutatores, debeat electio valere ex regula *visile per inuile*, de reg. iur. lib. 6. & ex his, quæ latè dixi infra sub ritu de censur. *visile per inuile*, quia respondetur regulam hanc non habere locum, quando aliquid inducitur pro forma substantiali; provi est quod tantum eligantur tres scrutatores de collegio: nam cum forma sit individua, visile per inuile vitabitur: si sic docent Guierrez *Canonicæ quæst. lib. 2. c. 15. num. 114. Rota in decisioe 4. 1. num. 2. part. 1. Decimus conf. 132. num. 5. Mandos. regula 27. quæst. 24. num. 10. Matienz. l. 1. glossa 4. n. 9. tit. 4. lib. 3. recep. Bellet. conf. 12. n. 10.*

5 Vnde relata nostri textus glossa non est admitenda, cum non sit credendum Doctoti attestanti, provi nec creditur de consuetudine attestanti; eo quod consuetudo sit quid facti & quod tunc fuit, potest hodie non esse, Moledun. *decisioe 2. c. 3. de consuetudine*: de quo dubio, et si Barbosa *hic*, & in *dist. cap. 19. videatur* assentire, Ego in *dist. cap. fin. de consuetudine*, plura dico: & ad propositum tenenda videtur ut si in curia factum sit, ut cum sex scrutatoribus modo dicto fieret, tunc procedere magis ex confirmatione Pontificia: nam ut testè Rota aduertit in *decisioe missi Marten. Monasterij*, & Treuer. *Abbatia*, de quibus dixi supra *quæstione 1. per Summum Pontificem* potuit confirmari ex gratis, non autem ex eo quod electionem consensit validam: ita idem Barbosa *dist. cap. 19. num. 183. & hic sub num. 15. & in terminis electionis Roman. conf. 66. num. 2. vbi ad finem.*

6 Vbi quod statim statuto, ut electio fiat ad annum, & non ultra; & si contra fiat sit nulla, tunc electio facta per triennium, nulla dicatur in totum; quia illa verba dant formam electioni, quæ facit eam individuum: ita docent Nicolaus Garcia de benef. *part. 2. cap. 1. num. 59. Aciarius in l. 1. §. sed si mihi num. 13. de verb. obligat. & sic fuisse dictum in dist. Treuer. Abbatia l. 1. vers. & quamvis refert, ac sequitur idem Barbosa *dist. e. 19. num. 190. in fine.**

7 Ad secundam quæstionis partem etiam ex dictis est affirmatiue respondendum, nempe ut tres scrutatores debeant esse de Capitulo, alias electio sit nulla, ut colligitur Doctores ex verbis nostri textus, vbi expressè dicitur, quod hi tres sint de Collegio, subdanti postea electionem alias factam non valere, ut tenet Abbas *hic num. 13. vers. quartum substantiale*, Imola *num. 8. Ioannes Andreæ numero 11. Butrius numero 12. versic. dicitur sepius*, Hostiensis *numero 25. c. 4. Cardinal. num. 3. quæstione 12. Compostell. numero 4. in fine, versic. de collegio*, Ancharanus *col. 2. versic. circa hoc*, Barbosa cum infinitis ex modernis, Barbosa *num. 14. & iterum de iure Eccles. cum eisdem nempe Ruffio, Romano, Bizio, Francisco Marco, Ludouico, Miranda Sigismundo à Bononia, Luotio, Castellino, Tambutino, & aliis dist. cap. 19. num. 180. vbi refert sic tenentem dist. decis. Marten. versic. de qst. vnan. & Treuer. Abbatia, versic. & quod etiam.*

8 Et sic in terminis quod electio sit nulla, quando cum scrutatoribus de Collegio adhibentur alij, qui non sint de collegio, fuit dictum in *Nuon. Patrichialis*, 25. Iunij 1649. coram Cardinali Virili, vbi etiam fuit resolutum concursum esse nullum, in quo cum Examinatoribus Synodalis interuenit alter, qui non sit examinatore synodalis citatus *Fernandes de Offic. & sacry Eccles. Tom. I.*

Nicolaum Garciam de beneficiis *part. 9. cap. 1. numero 83. c. 84. & 324. c. 341. referentem* ad hoc decisiones Rodes, & assensit ita declarasse Sacram Congregationem in vna *Telemana*, & consensimè Barbosa *de iure Ecclesiast. dist. cap. 19. p. 1. numero 189. dicit se vidisse dicto anno 1649. ab eadem Sacra Congregatione his decisum in vna Messana*. ↑ Et iterum in textu nostro *dist. numero 15. in fine*, vbi addit, quod negatiua illa, quod quis non esset examinatore synodalis, debeat plenè, & concludenter probari: vti fundamentum intentionis; & quod non sufficit, ut in registis Curie Episcopalis, non reperitur ordinatus, aut descriptus in synodo ille, qui pretenditur non esse examinatore synodalem; quia possibile erat, quod fuerat deputatus examinatore synodalis ab Episcopo in synodo, & non fasset descriptus, ut censuit Rota *decisioe 313. numero 4. versic. ultra quod, part. 2. recent.* quia omisio, & negligentia descriptionis non potest nocere parti iuxta *Surdum conf. 135. num. 9. in fine*, & alios per regulam textus in l. Imperator, ff. de statu hominu.

Ad tertiam quæstionis partem, supposito quod ad introducendam consuetudinem cetera Canonice requiruntur scientia, & expressus consensus Papæ, etiam quantumcumque tempore spatio; ea fuerit introducta, & sequata; ut tenentur Arochialis in e. cum de beneficiis *mon. 2. circa medium, vers. num. & ibi notat de prob. lib. 6. vbi Ioannes Andreæ post principium, Gemio. numero 6. & Franc. num. 1. c. 4. S. Antonin. part. 1. titule 16. cap. vices, §. 2. ante finem, vers. dicit autem*, Ioannes Salas, Verallus, & Casal. relati à Barbosa *hic sub numero 16. c. de iure Ecclesiast. parte 1. dist. cap. 19. numero 195. ↑ eo quod Summus Pontifex non habet potestatem à populo, sed à Deo immediate*, sic ut non sit populus, qui inducit consuetudinem contra Canones, sed auctoritas Papæ permittens, ut dixerunt Abbas in *cap. fin. de consuetudine, numero 8. in fine*, Salas de legibus *quæstione 97. tractat. 14. dispensatione 19. sect. 6. numero 59. versic. hoc sententia.*

Quod in lege civili secus esse dicitur, cum ea tendat ad bonum publicum, & in vtilitatem privatorem; in tantum quod si populus vult sibi preiudicium inferre, Principes ab eodem populo potestatem habentes non curent per doctrinam textus in l. de quibus, ff. de legibus, & ex doctrina Sancti Thomæ 1. 2. *quæstione 47. articulo 3. in responsu ad 3. Abbas in dist. cap. fin. numero 9. Dicedon. tractat. de libertate Christiana, cap. 21. ad finem*, Rota in relata *quæstione præcedenti*, Treueren. *Abbatia l. 2. vers. secundo*, de quo quæsto nonnulla dixi in *dist. cap. fin. quæst. fin. de consur. & in quæst. 2. vbi Rubrica.*

↑ Et supposito quod dixi etiam de decreto legis, siue clausulæ irritantis supra in *Rubr. de consue. quæstione 8. respondendo* ad difficultatem propositam, quod quando pretenditur de consuetudine, posse eligi plures, quam tres scrutatores; aut ex his aliquos extra collegium, talem consuetudinem non esse obseruandam, cum contrarietur decisioni textus nostri, quæ habet decretum irritum, quod tollit omnem consuetudinem in contrarium, ut dixi in puncto Boët. *decisioe 1. num. 49. c. 50. & credo verum hoc dici iuxta distinctiones*, quas retuli supra in *dist. cap. fin. de consur. g. 4. vbi qualiter lex inprobat consuetudinem perterritam, & futuram.*

& iuxta casus ibi positos erit etiam verum quod lex Papæ non poterit abrogari, saltem absque illius scientia, ut egregie probant Dñus Thoen. 1. 2. *questione* 97. & ibi Pet. de Lora de *legibus de hoc* 19. in *principio*. Driedon. *supra* cap. 2. in *fine*, *lib. 1.*

- 14 Nec obest dicere secundum alios in casu nostro non agi de prescribenda lege, sed communi Doctorum sententia, cum tenetur agitur de lege prescribenda: nam cum aliqui Dñctores interpreta-
rentur, ut iam dixi nostri textus substantialia incipere à verbis *qui secretè inquirant*, adhuc Dñctorem communis opinio iam relata, existimat substantialia dicte notæ decisionis incipere à verbo *assumantur*, ut etiam declaratur in *cap. Ecclesia vestra* el. 2. 17. 5. *denique*, ubi est expressum quod clausula posita hic in textu nostro, dum post requisita ad electionem legitimè faciendam, subiungit *electio aliter facta non valeat*, quæ refertur ad ea omnia, quæ attentant contra formam electionis repositam ab alio textu in Concilio generali; non autem ad alia ibi narrata quæ ad electionem faciendam reposita sunt ab aliis etiam Canonibus; & ob id Suarez de *legibus* lib. 6. cap. 1. num. 2. *verf. de hac igitur interpretatione*, Barbofa *hic* dist. num. 16. *in fine*, & de *Iure Ecclesiastico*, dist. cap. 19. num. 194. existimant in textu nostro agi de prescribenda contra ius, non autem contra communem sententiam quæ solum versatur circa interpretationem nostri textus.

- 15 Et licet Cardinalis hic *quest. 12. & Speculator in hoc titulo* §. 1. Boët. à dist. Mandagot. de *electione* *literæ*, R. *verf. adde*, in puncto dubij propositi affirmatiuam partem sequantur tamen ut considerent ibi Cardinalis *dist. quest. 12. Barbofa dist. numero 16. in principio*, & de *Iure Ecclesiastico*, dist. *part. 1. cap. 19. à numero 191.* Il-
lorum opinio procedit quando illi extra Collegium scrutatores assumpti de consuetudine legiti-
mè prescripta habent vocem, cum tunc iam dicantur de Collegio eligentium, ac per consequens dici aliquomodo posse, tales scrutatores electos fuisse de collegio: & confirmatur ex doctrina textus in *cap. cum Ecclesia futurina* 3. de *causa piffof. & propriet.* & ex his, quæ latè ibi adduxi & *supra sub questione 6. Rubrica nostri tituli*, quatenus Clerici, de quibus ibi vna cum Canonici elige-
bant Episcopos.

- 16 Ad quartam questionis partem, an sit de substan-
tia electionis factæ per scrutinium, ut vota electorum exquirantur per scrutatores secretè; & affirmatiuè respondeo ex textu nostro in *verf. qui secretè*, id est secundum Innocentium, & Panormit. sensum ab aliis de collegio, ut tenuit Ludouicus Miranda in *men. Prælat. tom. 2. quest. 13. artic. 29. conclus. unica* *verf. quinto*, † quod dis-
plicet fieri posse consuetudine Boëtianæ decisionis 1. num. 35. Chuchus *in fine*, *moral. lib. 4. hoc titulo numero 112.* Suarez *tom. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 5. numero 10.* Tamburin. de *Iure Abbatum* *tom. 2. quest. 6. numero 8.* Sigismund. de Bononia *hoc titulo* *dist. 27. numero 11.* Iulius Laur. *variar. lincubrat. tit. 4. cap. 19. numero 75.* primo si singuli electores, vna voce profertur etiam scrutatori-
bus, quem eligunt, & aliquis ipsoꝝ scrutato-
rum scribit; & hoc quicquid dicit Ludouicus à

- 17 Miranda *dist. quest. 23. art. 15. conclus. 3. †* secundo modo ut quisquis eligentium in scheda votum suum scriptum deferat, adeo ut nec ipsi scruta-

toribus notum fiat, qui nodus videtur magis commodus, & vnitus, ut ego expertus sum in Ecclesiis Austriacensibus, & Vallisoleis. ubi sui Canonici, Doctorales, & Penitentiaris; & ita stylandum debere consuli Barbofa de *Iure Ecclesiastico*, *part. 1. cap. 19. numero 104.* de quo etiam loquuntur Laurentius *dist. cap. 19. numero 75.* Tamburin. *dist. quest. 6. numero 8.* etiam in contrarium sic obseruancia quamplurimorum religionum.

Quare Abbas hic *num. 6.* Butrarius *numero 27.* 19 Ioannes Andreas *numero 19.* Hostiensis *numero 31.* Barbofa *numero 24.* docent per verba hic *in scriptis redacta*, ut sit de forma substantiali, quod vota in scriptis sint redacta, sic ut aliter non seruetur forma, & Innocentius *numero 4.* Imola *numero 5.* *in fine* *verf. in glosa redacta*, dicunt idem sic requiri quia melius constat de voto per scripturam; hoc est ne memoria scrutatorum pereat, Biaz *supra* p. 3. cap. 28. à *numero 1.* Ludouic. Miranda *dist. art. 29. conclusio unica* *versicula citato*, Rota apud R. D. Coccinum in *iam relata quest. 1. Trueren Abbatis 1. vers. quarta*; Et quid dicat idem Ludouic. Miranda, *dist. conclusio unica* *verf. 9.* non exi-
dergata nostri textus declinat per Trident. *sess. 25. cap. 6. †* Dum vult omnes regularium electiones de-
bere fieri per vota secreta; dum adiungunt relati à Barbofa *hic* *dist. numero 24. in fine*, & iam adducti. Et ne nobis primo adducto modo *nam. proced. in principio*, poteris dicere dictam requisitionem scripturæ etiam in predictis scrutatoribus in eo modo eligendi, necessariam esse, ne eorum deside-
rat memoria de electoribus; nempe qui vna voce prouiderent vota sua.

Vnde infero primo ut ad formam textus nostri
seruanda, requiratur essentialiter, ut vota singu-
lorum eligentium quancum publicentur, sed secreta stantent, ut patet ex *dist. cap. 6. Trid. sess. 25. Bonacina de electione Pontif. dist. 1. quest. 1. p. 1. à num. 4.* Iulius Laurentius *dist. cap. 19. num. 54.* ubi *num. 55.* subdit quod si quis de facto attentaret dare votum publicè, & palam non debet permitti
† quia si hoc fieret videtur, vel consentiente Capitulo, vel maiori parte illius, electio esset nulla, per regulam 1. *non dubium* *cod. de legib. Gæcia de beneficiis* p. 5. cap. 4. num. 184. Castellan. de *elect. cap. 5. num. 25.* Laurentius *dist. cap. 19. num. 55.* Sigismund. à Bononia *hoc tit. dist. 31. num. 4.* Laurent. de Peicinis de *primis. regular. tom. 5. in additum. cap. 9. num. 23. pag. 447. †* resoluunt quod
si vnus electorum publicè manifestaret suum votum permittere Capitulo, electio esset nulla.

Et nō id bene Octavian. Frangip. in *diuersorio Ecclesiastico. disciplina tit. de Decano Collegii Ecclesiæ. num. 12.* dixit vt quicquid de rebus grauibz inenda sunt, suffragia eadem secreto ferenda sint, ut sine timore quisque, quod senescit, libere loquatur, cum votare secretò, minore incontinentiam, & maiorem libertatem ad votandum Christianè habeat, quoniam votare publicè, ut tradunt Bobadilla in *politica libro 3. capite 7. numero 38.* Curia Philippica *part. 1. §. 5. numero 22.* & consulunt Nicolaus Garcia *dist. capite 4. numero 235.* Castellan. in *hoc tractatu pagina 495.* Barbofa in *disto capite 6. Trid. numero 3. †* Vt quorvis
in actibus particularibus de iure non requiratur, ut vota persisterent secreta; expedire tamen quod in multis vnaretur secretò. Hancque praxim vidi in rebus Ecclesiis obsequari, sicut scio, & in aliis Cathedralibus assuescere in actibus arduis extra electionem

tionem Canonica; & sine difficultate si aliquis Capitularium id petat; antequam votantes incipiant sua vota ferre in voce; eo quod sic melius evitantur tractatus, & interloquutiones, qui fortè à nocte antea post cenam ab aliquibus ex capitularibus ad id in aliqua domo, seu loco congregatis de in vno votando facti fuerant.

- 16 Et aduertunt Fr. Emanu. Rodriguez *quæst. regular. tom. 1. quæstione 52. articulo 9.* Barbosa *de Iure Ecclesiast. dist. parte 1. cap. 19. sub num. 209.* intentionem Concilij in *dist. cap. 9.* fuisse statuere, quod capitula facerent electiones secretas in hoc sensu; id est quod non permitterent fieri aliquid, ex quo publicari possint nomina eligentium. Et ob id censuerunt Aloysius Riccius in *decijs Neapol. 147. num. 1. p. 4.* Nouat. *in singulari consensu 86. num. 3.* Sigismund. à Bononia *hoc titul. dubio 31. num. 10.* Barbosa in *dist. cap. 6. Trid. num. 16.* † Electionem Abbacissæ factam per vota non secreta per ignorantiam illius decreti, non valere, nec Episcopum posse dispensare, ut valeat; ita etiam docent Molfesius in *summ. part. 1. artic. 6. cap. 16. num. 156.* Laurent. de Peir. *de priuileg. Regul. dist. 2. p. 447.* Barbosa neum *de Iure Ecclesiast. dist. cap. 19. num. 206.*

- 18 Tamen in electione Abbatissarum, vel aliterius superiorissæ posse vota singularium monialium per Episcopum vna cum Vicano, vel alio viro assumpto ore tenus, accipere, quætuor, aut quinque caſci, si hoc est iuxta formam statutorum religionis. Nec ob id impugnari dicto Trid. decreto in *dist. cap. 6. sess. 1. 1.* referunt decusum Galenus in *Adargaria casum confessionis, verb. Abbatissæ;* Nicolaus Garcia *de benef. dist. part. 1. cap. 4. n. 189.* Riccius in *praxi rerum feri Eccles. resol. 637. in 2. additum.* Molfesius *dist. p. 1. artic. 6. cap. 16. num. 154.* Castellin. *de electione c. 4. n. 4. de c. 5. num. 28.* Fr. Sigismund. à Bononia *hoc titul. dubio 27. n. 11.* Tamburinus *de Iure Abbat. dist. 2. num. 1. dist. 2. n. 4.* sed decusum referunt idem Castellin. *dist. c. 4. n. 61.* ita strictè illud decretum Tridense intelligendum; ut si post electionem factam in Bullis confirmationis, seu patentibus, exprimerentur nomina eligentium, electio esset nulla; Sequitur Barbosa in *dist. cap. 6. num. 8.* quod ut vides con contrahunt proximæ adductæ praxi electionis Abbatissæ, siue Superiorissæ.

- 19 Vnde euenit primo quod si electi fuerint aliqui à superioribus, qui vota omnium diligenter excipiant electionem, sic factam reputari secretam, & canonicam, ut censuit Sacra Congregatio, & attestantur Nicolaus Garcia *dist. p. 1. cap. 4. num. 189.* Riccius in *decijs Curia Archiep. Neapol. 6. decijs 197. num. 2. p. 4.* Castellin. *dist. cap. 4. num. 4.* Sigismund. à Bononia *dub. 27. num. 11.* Barbosa *de Iure Ecclesiast. dist. p. 1. cap. 19. num. 102.* vbi iterum num. 203. tradit relatum iam dictum de electione Abbatissæ, seu Superiorissæ, & tenet etiam Tamburinus *de Iure Abbatum dist. 2. num. 1. dist. 2. n. 4. de c. 5. num. 28.* Barbosa in *dist. c. 6. Trid. n. 6.*

- Secundò, ut non desinat esse electio secreta; si quis v. g. electorum, aut scrutinium verbo dicat se velle eligere hunc, vel illum; eo quod potuit pro altero suffragium prestare, Castellin. *de electione dist. cap. 5. num. 26. in fine.* Nicolaus Garcia *dist. parte 1. de beneficijs, cap. 4. num. 196.* Barbosa in *dist. cap. 6. Trid. sess. 1. num. 14.*

- 30 Tercio ut nec enim pura, & simplex ostensio schedulæ secretò facta ab aliquo ex electoribus ad *hermesio. de Officijs sacri Eccles. Tom. 1.*

effectum, ut videat quem ipse eligit, non tollit, quin electio subsequens immediatè sit secreta, ut tenentur Nazari. *conf. 4. in antiquis alijs 9. et tunc hoc titulo.* Sayrus in *floribus decijs. hoc titulo, de c. 1. 4.* Fr. Emanuel Rodriguez in *summa p. 1. cap. 102. num. 4.* Castellin. *hoc titulo, dist. cap. 4. n. 3.* Bonacina *de legibus summi Pontificis elect. dist. 1. quæst. 5. puncto 1. num. 10.* † Obseruantes eo casu electionem esse irritam, & nullam, quando electorum vota, culpa, & dolo totius, vel maioris partis Capituli publicarentur, vel quando manifestano vnius, vel plurium votorum, est talis causa, vel presumptiua ratiocinabiliter, quod electio sequatur in hanc, vel illam personam; Barbosa *dist. part. 1. cap. 19. de Iure Ecclesiast. num. 209. in dist. c. 6. Trid. num. 4.*

Ex quo collegerunt Nicolaus Garcia *dist. p. 1. cap. 4. num. 183.* Molfesius *dist. parte 1. artic. 6. cap. 16. num. 153.* quod ostensio vnius schedulæ, fiat sine per malitiam, siue per errorem; dummodo non causet effectum proxime dictum *num. praced.* non officiat secretæ electioni; verum Rota in *Treueren. Abbatissa Sancti Mathei. 20. Nouemb. 1624.* coram R. D. Cocino Decano, *impresso*, per Massobium in *praxi habendi concorsum pralio 8. in princ. num. 13. & 69.* & proptè referunt Sigismund. à Bononia *hoc titulo, dist. dubio 31. ex num. 4.* censuit electionem esse nullam, etiam si vnicum tantum suffragium publicetur, † quod certum est quando maior pars suffragiorum ostenderetur; & ex hoc ante publicationem scrutini, electio manifestaretur contra formam Concilij in *dist. cap. 6.* ut testatur Garcia *ubi sup. num. 1. in dist. cap. 19. de Iure Ecclesiast. p. 1. a. num. 110.* & Garcia *ubi supra dist. num. 163.* dixit manifestationem vnius schedulæ in fraudem factam, irritare electionem. Et sic esse intelligendum, Nazari. dicit proptè etiam referunt idem Barbosa in *dist. cap. 19. numero 211. in fine.*

Tamen non erit secreta electio, sed publica, & nulla, quando eligentes per schedulam aliquo patenti signo signatam, fiat manifestatio talis, ut per illud innotescat scrutatoribus, vel voi ex illis, quod talis elector eligat illum nominatum in schedula; sic docent Castellin. *dist. cap. 4. de elect. dist. num. 61.* Laurent. de Peir. *tom. 1. de relig. subditis, & Pralio cap. 23. quæst. 1. de obedientia.* Barbosa in *dist. cap. 6. Trid. sess. 1. num. 9.* idem in *dist. c. 19. de Iure Ecclesiast. num. 207.*

Addens cum illis, ut sic eligentes peccent inortaliter, ac proinde, ut ita electus factus, de hoc certus, teneatur resignare Prælatum, siue officium, vel potest à sanctissimæ confirmationem cum dispensatione; ut referunt adducti à sacra Congregatione decem.

Nec etiam erit electio secreta; imò potius nulla, quando aliqui in Electoribus vnicam schedulam recipiunt vnico nomine scriptam, & nomen electi, nouum scribæ, vel alteri reponunt in Capisula, ut declarant sex testantur Nicolaus Garcia *dist. cap. 4. num. 191.* Riccius in *Neapol. decijs 197. num. 4. p. 4.* Castellin. *de elect. dist. cap. 1. num. 21.* Sigismund. à Bononia *dist. dubio 32. num. 6.* Rota in *Treueren. Abbatissa. 1. Barbosa in dist. c. 19. n. 208.* idem in *dist. cap. 6. Trid. num. 12.* cum Massob. *dist. pralio 8. num. 69.* secundum Romanam impressionem. † Qui omnes idem sentiunt quando qui accipiunt de manu schedulæ duas schedulas, vnam, quam voluerint reponant alteram rescindunt, quia scriba potuit reuocare talem, qui non habuit, h 3 null

nisi vnam schedulam, vel talem qui non habuit duas.

- 38 Sed an hodie sufficiat quod vota sint secreta ex dispositione *dist. cap. 6. Trident. sessio 25.* abique alia forma? affirmat Fr. Ludovic. Miranda in *manuali Pral. dist. tom. 2. quest. 23. art. 15. conclus. 2.* asserens dispositionem textus nostri, modo sublatam esse per Trid. Sed vt iam adduxi aliter dicendum esse, vt etiam tenent Fr. Eimon. in *sum. p. 1. dist. cap. 101. num. 1.* Zerola in *praxi Episc. p. 1. verb. Abbatis 5. 6. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 13. c. 10. g. 2. Fr. Sigismund. à Bononia de elect. dist. dub. 17. n. 10. & 11. Roca in *dist. Meren. Monast. 5. Iulij 1611.* coram R. D. Coccone Decano, & iterum in *Treueren. Abbacia sancti Maximi relata 20. Novemb. 1624. secundum Rom. impref. 11. febr. 1625.* obsequantes, vt dicit etiam Barbosa in *d. c. 6. num. fin.* quòd quando disponitur, quòd omnes electiones Regularium debeant fieri per vota secreta; non tamen censetur sublatam forma dicti nostri textus; sed vt adhuc in suo robore perseveret, iuxta Rotam in *d. Meren. Monasterij.**

- 39 Et pro perfecto intellectu *dist. cap. 6. Trid.* si dubites an in electione Superiorum regularium, possit peritens Capuli percipere secretatibus, sub precepto sancte obediencie, & pena excommunicationis late sententiz, ne recipiant suffragia, eo tenus tradit solita pro aliquibus, vltra certum numerum electioni insufficientem; sed eo completo dicant electoribus ad aures prout seruari dicitur, vt dent illis eorum vota, & referunt dictum Castellin. *hec res. dist. cap. 4. num. 44. pro anno 1623.* Barbosa in *dist. cap. 6. num. 1. t. hanc* electionem esse nullam, cum aduersus libertatem requiritur in electione, & naturali consensui; imò & omnino reprobatae esse electiones hætenus celebratas, si secretatibus precepto superioris obtemperantes singulorum, non receperint, pro Canonici non haberi; ita ille, & Ego ex iam *supra* adductis.

- 40 Alia de secreto tradit Barbosa hic *sub num. 17.* & Ego cum illo *dist. Treueren. Abbacia 1. in fine,* dico, quod licet Nauar. *dist. con. 9. hoc titulo,* post Innocent. & alios asserat electionem valere, si adsit consensus, etiam non seruata forma secreti tamen eius dictum intelligendum esse in foro conscientiz: nam in foro fori ex proximè adductis *res. vers. ad quartam,* pro indubio, tenendum est electionem esse nullam.

- 41 Ad quintam questionis partem, vt nunquam vota eligentium debeant publicari, respondebis abundè ex dictis *sub vers. ad quartam;* sed non inde euenit vt in communi nequeant publicari, quia imò, & debent publicari omni prorsus appellationis obstaculo remoto, vt colligunt Doctores per verba nostri ibi: *Max publicari in communi:* ita Hostiensis hic *num. 34.* Ioannes Andreas *num. 28. vers. 9.* Ancharanus, & Buttrius *eodem vers. Barbosa n. 26.* Biazio *p. 3. hoc tit. c. 19. in princ.* eadem Rota in *Treueren. Abbacia,* *vers. quinta, & in Meren. Abbacia 4. Februarij 1628.* coram R. P. D.

- 42 Dunozero. † Qui omnes, & Barbosa *de iure Ecclesiast. dist. p. 1. c. 19. n. 215.* docent esse de forma substantiali, vt vota in scriptis redacta publicentur.

- 43 Quòd si dubites qualiter dicantur vota in communi publicari, breuiter respondeo id contingere, quando integer eorum numerus publicè quoad totam congregationem profertur non exprimendo in quorum fauorem data fuerint; vel quod ex ipsis

electoribus in hanc, vel illam personam descendente; sed explicando tantum omerum personarum, quæ suffragium retulerunt, Tamburini de *Iure Abbas dist. p. 2. q. 5. n. 12.* Barbosa *supra d. c. 19. num. 216.* † Vbi addit per textum in *cap. quod ficut hoc res.* licere electoribus ante publicationem scrutinij variare, & alios ad libitum nominare, sed publicato iam scrutinio, non sic, cum debeat iam fieri collatio, & electio sit celebranda, vt probat expressè textus infra in *cap. publicari hoc res.* tradunt Lexana cum Barbosa in *summa quest. regul. tom. 3. verb. Electio num. 12.* Ludovicus Miranda *tom. 2. quest. 28. art. 24. conclus. 2.* Syluester in *summa verb. Electio 2. quest. 1. Fr. Emmanuel quest. regul. tom. 2. q. 14. art. 14.* Valerius Reginaldus in *praxi fori paruentatis lib. 3. tract. 3. num. 104.* in medio, Roca in *millus Canonice 21. Maij 1628.* coram R. P. D. Dunozero.

Et addo his quod publicatio scrutinij realis, & 45 distincte est necessaria in electionibus Abbatum, per quorum obitum, viduatur Ecclesia. Sic tenuit sacra Congregatio Concilij in *millus 5. Iulij 1628.* & refert Barbosa *d. c. 19. n. 218.*

Publicatio inquam prius facienda est expressa, & clara voce, havi non sufficiat aliquis actus eligentium, qui ad electionem importet, sed requirantur verba ore prolata, iuxta regum in *cap. Fecitque vestra hoc res* vbi Fanom. & alij; & quod solemniter, & publice fiat in Capitulo, Iul. Laur. *ver. lucubrati. cap. 19. num. 96.* vbi subdit aliter esse dicendum, vbi non esset seruanda forma textus nostri, cum tunc sufficiat quicumque declaratio, vel expressio, consensus, etiam si non fiat per verba ore prolata, Barbosa *de iure Ecclesiast. dist. p. 1. c. 19. num. 218.*

Si enim dubites quid sibi velit particula: *Max* 47 posita in *textu nostro,* respondeo cum Barbosa hic *num. 15.* & cum eodem, & multis, quos ipse refert in *distinctionibus vsuque 203.* & cum Ludouico Miranda *dist. quest. 23. art. 29. conclus. unica vers. decimo,* Iulio Lauro *variar. lucubrati. tit. 4. cap. 19. num. 15.* Syluestro *verb. Electio 2. quest. 10.* vt interpretetur; id est incontinenti, nullo actu extraneo interposito, iuxta ea, quæ de particula *incontinenti* dixi latissimè in *cap. literar. de rescriptis. solut.* & subdi. ne Iulius Lauro *relatus, & Barbosa de iure Ecclesiast. dist. p. 1. cap. 19. sub num. 124.* quod esset moralis interruptio, si interponeretur alius actus pertinet ad impediendam, siue deferendam electionem; vel si absque alia causa cogente Collegium, non facta tali publicatione, dissolueretur; imò & addunt amplius dictionem *Max,* verificari in modico tempore, quod iudicabitur arbitrio boni iuris, habito respectu, ad ipsius rei circumstantias, iuxta multa, quæ cum pluribus respectu amplius idem Barbosa in *dist. dist. 201. num. 4.*

Pro complemento huius questionis iuxta verba textus nostri, ibi: *Pote canterum diligenter exquirant,* & *verb. spissilant,* adduco dicendum, quod vota debent intelligi depositiones, & animorum desideria. Sic Barbosa hic *num. 19.* idem *dist. cap. 19. num. 197. de iure Ecclesiast.* Miranda *supra d. q. 23. art. 29. conclus. vltima, vers. septima.* Et quod particula *canterum* intelligitur, nullo omissio: nam quoties conuincitur scrutinio solius voti ex presentibus, electio est nulla; vt docent ex textu nostro Ioannes Andreas *col. 3. & 5.* Hostiens. *Panormit.* & Barbosa hic *d. num. 19. & in d. cap. 19. sub dist. num. 197.* Petrus Biazio in *seo direttore de elect.*

elect. part. 3. cap. 57. num. 1. & 2. Suarez de religione tom. 4. tract. 8. lib. 2. c. 5. n. 14. Tamb. *supr.* q. 6. n. 9. ubi intelligit si esset contemptus. † Et alia particula *dulgenter* importat, vt debeant scrutatores interrogare, electores, & suffragatores in quem consentiant; & quare, & quo zelo, & de meritis, & qualitate illius, vtriusque Barbofa rebus cum Ludouic. Miranda, & Tamburin *dist.* q. 6. num. 11. Particula *exquirant* ex parte scrutatorum, importat, vt ex se, & proprio ore exquirant; imò adhibitis quibusdam verbis adhortatoris; quæ tamen non possunt dici de substantia; propterea de substantia est, quod ipsi exquirant; ita cum Speculatore, Berachin de *Episcopis* lib. 2. p. 1. n. 2. Butrio hic n. 25. Abbas. num. 5. *verf.* nota etiam Hostiensis num. 30. Innocent. num. 6. cum aliis, Barbofa de *noe Ecclesiast.* dist. cap. 19. num. 155. idem hic à num. 20. addens vtriusque quod ex parte electorum importat, vt non possint in scriptis votis sua præstare; sicut dixerunt Berolius *de elect.* num. 25. Rebuffus de *reprob.* testium à n. 541. & alij: Et quod particula *significat* significat, nempe secundum Barbofa hic num. 18. Sigismund. à Bononia *tract.* de elect. dubio 26. num. 1. Tamburin de *iure Abbas.* dist. p. 1. q. 6. num. 10. Ludouic. Miranda *dist.* *concluf.* *verf.* sexto, vt electores non debeant vocari accedere ad scrutatores bini, vel trini, sed singuli, vel quilibet singulariter per se; sicut etiam observatur in testibus qui in examinatione non debent plures communicari; & quod alias non valeret examinatio, vt iam late dixi sub tit. de *testib.* iterum cum aliis Barbofa *dist.* cap. 19. n. 212.

Item notabis quod vota huiusmodi, vt efficacia sint, debent esse determinata; puta, si de cetera, gratuita cap. in *notatis* *verf.* quod si prauum 23. dist. Ioannes Andreas in *cap. breuissimis* hic tit. lib. 6. num. 4. necnon absoluta; non verò conditionalia, iuxta quæ late dixi *supra* in *Rob.* q. 1. & scribit bene explicans cum infinitis Barbofa de *iure Ecclesiast.* dist. p. 1. cap. 19. sub numero 197. & à numero 198. ad 200.

Item etiam notabis, vt quando aliqui velint quod eligantur equantur scrutator, qui vna cum notario scrutatur scrutatores; rectius tamen de communiter seruari quod duo ex illis tantum scrutentur, vt tenent hic Abbas num. 9. *verf.* *quarta* queritur, Innocentius in *verb. cunctorem*, n. 6. Hostiens. num. 45. *verf.* *sed quis* inquires. Ioannes Andreas num. 18. Butrio n. 26. Compostella num. 6. Barbofa num. 25. & in *dist.* cap. 19. de *iure Ecclesiast.* n. 196. & vtriusque etiam cum Ioanne Frigib. in *summ.* de elect. q. 7. col. 2. ante finem *verf.* & *post.* Rollet in *summ.* verba electio col. 5. *verf.* *quæ sunt*. Fr. Eman. nota *quæst. regali.* tom. 2. *quæst.* 12. art. 3. Rendina & Rota in *dist.* *Trenet.* Abbazia lib. 1. *verf.* *secunda*.

QVÆSTIO III.

An ut electio legitime fiat per scrutinium, debeant scrutatores collegialiter in vnum conueniri in aliquo loco publico, non occulto, & clandestino? Et an requiratur, vt facta publicatione suffragiorum, fiat statim collatio numeri, meriti, & zeli; ita vt non sufficiat habere maiorem suffragiorum partem, sed requiratur vltimum eandem esse saniorum? Vbi quid hodie obseruetur in praxi? Et an si vota in electione Canonica diuidantur in duas aequales partes, præferatur illæ quæ maioribus innuat meritis, & studiis. Rem an sit sorte dubium dirimendam, vel tantum sit electio facienda de illo, qui inter cooppositores est in ætate maior ceteris? Vbi de decreto in scriptis ipsius electionis facta? Et an sit locus iuris colligantis superstitis habentis paritatem votorum, si vnus moriatur ante, vel post adeptam possessionem sibi adindicatam à Capitulo eligentium? Et an sit faciendum nouus consorsus, si decedente magis idoneo alium idoneior ceteris remaneat?

S Y M M A R I V M.

- 1 Electio ut legitime fiat, debent electores congregari in aliquo publico, & honesto Ecclesiæ loco.
- 2 Vota lata extra Capitulum, non egent numerum post seculum scrutinium.
- 3 Consensu eligentium collegialiter, & in vnum est præstandum ab eligentibus, & num. 4. ubi respondetur obiectis.
- 4 Collatio votorum statim respectu numeri, meriti, & zeli, fit, publicatione votorum facta, in praxi autem maior votantium numerus dicitur pars sanior, & quare n. 10.
- 5 Collatio zeli ad zelum fit, quando expenduntur intentiones eligentium.
- 6 Electio debet fieri à maiori parte comparatæ ad maiorem omnium congregationum.
- 7 Electio debet fieri à maiori parte, quandoque præferatur.
- 8 Eligentium numerus, solum eorum computatur, qui in eadem electione votum habuerunt, non eorum, qui recedunt à loco, ubi facienda est electio.
- 9 Electiones ex decreto Trid., fiunt per vota secretæ.
- 10 Electio committitur; si facta collatione. Quæ dicitur vni Capitulo actum n. 12.
- 11 Schedula eligentium per scrutinium, debet, collatione facta, eorum Capitulum concernere.
- 12 Forma electio declarandi à Decano, vel Commisario.
- 13 Vota eligentium in duas partes aequaliter diuisa, quæ praxi alim, & hodie in electionibus Canonizarum, etiam Doctor. & Magistrat.

dirimant electionem pro uno ex cooptis fieri num. leg. & num. 19. 20. & 27. ubi ponitur littera Bullæ Alex. VII. de anno 1656.

16 Cap. Cumana, cap. in Genesi, cap. Ecclesia hoc tit.

17 *Electus in paritate votorum, si excedit in meritis, dicitur habere maiorem eligentium partem.*

18 Bullæ Sixti IV. & Leonis X. expenduntur.

20 *Maior aetas in paritate duorum cooptis fieri ad Prebendas, Dofferales & Magistralis, profertur unum ex electis. Quare & n. fin. ubi de materia Bullæ Alex. VII.*

22 *Electus, Superstes cum alio, qui dum esset in paritate votorum, fuit maior, quando aliquis non concursu subreptus? Et quando non num. 13. 14. & 25.*

26 *Oppositor unus desinens à concursu, qualiter ex cooptis fieri dignior alius eligatur sine non concursu.*

Ad primam quia iam nonnulla dixi supra sub Rub. & infra, nunc respondeo quod ut electio per Scrutinium fieri possit, requiratur ut electores vocati, collegialiter congregentur in aliquo publico, & honesto Ecclesie, seu Conventus loco, de quo, ac de aliis dixi infra in cap. congregatio 53. & cap. in Genesi 55. hoc tit. de quibus omnibus ibi, & supra iam adductis, scribunt post antiquiores Petrus de Baxio in directorio electionis p. 3. cap. 2. 1. Petrus Gregor. hoc tit. cap. 5. à num. 2. & cap. 16. Sigism. à Bononia hoc tit. dubio 111. num. 1. & 11. Iulius Laurorius varior. luerib. tit. 4. cap. 18. num. 1. Castellin. de elect. Canon. cap. 3. num. 2. vers. 1. Tamburin. de iure Abbas. p. 1. disp. 5. quest. 6. à num. 1. Rota in Casar. Augustan. electionis 10. Martij 1623. coram R. D. Cocchino Decano.

† Et quod vota lata extra Capitulum, non augent numerum eligentium post factum Scrutinium, post Cardinalem, Hostiens. Ioan. Ande. & Anchazarum in dist. cap. 10. Genesi, docent citati per Ferentil. in annotationes. ad desinens. Burat. 551. Litt. C. num. 13.

3 Notandum verò est non esse speciale in textu nostro, sed generale in omnibus explicandis per Capitulum actis, ut collegialiter, & simul in vnum consensus præstetur, ut tradunt hic Abbas, n. 12. & in dist. c. in Genesi num. 7. Butrius in cap. auditis num. 8. hoc tit. Barbosa de iure Ecclesiast. p. 1. c. 19. n. 71. qui subdit ut etiam ante formam dicti capituli textus exigebatur consensus, ut in vnum, & certo tempore iuxta doctrinam Baroli in l. c. tum 5. distamen. nam. 1. ff. de postu, & ibi Angelus n. 1. & Butrius in dist. cap. in Genesi num. 28. postquam dixit formam dicti Capituli, non habere locum in electionibus inferiorum Dignitatum, subdit. Si ille tamen alius spectet ad Capitulum à congregatis, ut Capitulum, & simul in vnum.

4 Nec officio Cardinalis cens. 103. num. 20. dum dixit sufficere, quod Canonici singulariter consentiant, dummodo in Capitulo i qua per illud adhibeam singulariter, non excludit simultaneum Capituli consensum, sed excludit communem illam electionem post scrutinij publicationem ab vno nomine in Capituli per verba singularis nominis faciendam, ut in terminis habetur in textu nostro, & in dist. cap. in Genesi, ubi glossa verb. Communitate, & verbo Repeti, ibi, Abbas notat. 4. in 3. requiritur. Barbosa in dist. cap. 19. num. 175. ubi etiam refert

decisum à Rota in vna Hispanica. Canonie. 18. Februarij anno 1619. coram Burato, & inter impressas decis. 380.

Ad secundam questionis partem, etsi aliqua dicam infra in dist. cap. 53. & 55. hoc tit. respondeo resolutione de iure requiri, ut facta suffragiorum publicatione, statim fiat collatio votorum, respectu numeri, meriti, & zeli, ita ut non sufficiat habere maiorem suffragiorum partem, sed requiratur alterius esse saniores, ut colligitur ex textu hic in vers. vel maior, & sanior pars Capituli. Ludouicus Miranda Prætor. regul. quest. 23. art. 26. in princ. & censur. Tamburin. de iure Abbas. dist. quest. 6. num. 33. Iulius Laurorius varior. luerib. dist. tit. 4. cap. 19. num. 8. ubi num. 84. dicit quod particula illa maior, intelligitur respectu numeri; & alia sanior, denotat auctoritatem, zelum, & meritum electorum.

Item quod collatio zeli ad zelum fiat quando expenduntur intentiones eligentium. Et nunc bonus, vel malus sit zelus ab effectu, & persona electa, iudicandam esse an vita, moribus, doctrina, pietate, ceterisque virtutibus aliis præstet, vel sit infertior; an proximus eligentium, ut ex affectu Carnali videatur electus, & malo zelo ut dixerunt Petr. Gregor. de elect. cap. 16. num. 14. Iulius Laurorius dist. cap. 19. n. 83. Barbosa dist. cap. 19. sub 1. de iure Eccles. n. 19.

Ex quo observant Abbates cens. 25. n. 14. lib. 2. & in textu nostro num. 5. ubi etiam Barbosa sub num. 17. Franciscus Marcus de iur. ga. 4. Iulius Laurorius dist. cap. 19. num. 85. Barbosa in dist. cap. 19. n. 120. quod electio debet fieri à maiori parte comparative ad minorem partem omnium Congregatorum pro electione ex cap. Ecclesie vestra d. 1. hoc tit. ubi Abbas, & alij communiter, idem cens. 24. num. 4. verb. consuetum in cap. omnes cum multis hic Barbosa sub dicto num. 27. & in dist. cap. 19. num. 127. † Et quod, quandoque electus à maiori parte præferretur, veluti si à maiori parte electus, non sit idoneus, & vicinque electio ob culpam maioris partis deolvitur ad minorem, ut sentiunt Doctores per textum in d. c. congregatio 53. & cap. dudum 11. hoc tit. quia illa maior pars, & sanior censetur, qui est infertior, & maiori nititur ratione, & equitate. Rota in vna Tolentana Canonica Penitentiary 1641. Barbosa dist. cap. 19 sub num. 124.

Item quod in relato numero computantur olim qui in eadem electione vocum habuerunt, ut dixit Abbas in dist. cap. Ecclesia num. 1. Barbosa sub dist. num. 27. hic & in dist. cap. 19 sub num. 123. & vtrique ut oon sit habenda ratio in huiusmodi comparatione de votis illorum, qui recedunt à loco, ubi facienda est electio, ut in cap. cum nobis, ubi Abbas num. 3. hoc tit. Nec illorum, qui noherunt vocare, ut dixit glossa in elem. quæritur, verb. quo in facto ante finem, vers. & in hoc etiam, ubi Vitalin. n. 29. vers. cum sumus vocati, hoc tit. Novat. cens. 7. num. 1. in sens. Et Etiam, quest. regul. num. 3. quest. 52. quos sequuta est Rota in dista Casar. Augustan. electionis. 20. Martij 1623. coram Cocchino Decano, quem laudat nominibus multis idem Barbosa in d. c. 19. de iure Ecclesiast. num. 22. & euen aliis etiam tenet Barbosa hic sub dicto n. 27.

In praxi autem cum plura inconuenientia ex investigatione quæ nam esset maior pars, & sanior orientur, & oportere, quod omnia publicè coram scrutatoribus scriberentur, & coram omnibus, & publicarentur non solum quoad numerum, sed quoad personas, ut dixi sub quest. præced. ideo Concilij congregatio in cap. 6. sess. 15. decreuit merito,

ritio, ut in posterum electiones per vota secreta fierent; ita ut singulorum nomina nunquam publicarentur, ut dixi latè *sub dicta quæst. præced.* & inde factum esse dixit Franc. Mart. decis. 782. num. 3. p. 3. Suarez de relig. tom. 4. tract. 3. lib. 2. cap. 5. n. 13. Sigismund. à Bonon. de elect. lib. 3. c. 8. num. 8. Iulius Lascaris varior. locubrat. tit. 4. dist. cap. 19. n. 39. Tamburinus de iure Abbas. p. 2. dist. 5. quæst. 9. num. 21. Roca in nullum, seu Pampier. Cassius de Rencuscul. 22. May 1628. coram R. D. Dunozero iuniori, Barbosa hic dist. num. 27. vers. cum, & in dist. cap. 19. num. 22. ut valida reputetur electio à maiori votorum, seu suffragiorum numero, facta; durumque ipsa vota sint legitima, nec ullum patiatur exceptionem, & persona digna eligatur; nam si persona electa, indignior non sit, semper maior pars Capituli sanior presumitur.

11 Pro complemento huius dubij adicies iuxta decisionem textus nostri requiri substantialiter, ut facta collatione, communis electio fiat, que est, veluti vnus actus totius Capituli, cui non intelligitur consummari; donec vnus nomine eiusdem Capituli, cui ipsam eadem auctoritatem dederit per verba singularis numeri loquatur, & eligat futurum Prelatum. Ita Abbas hic num. 11. vers. electio autem, Franc. Marcus dist. decis. 322. num. 2. lib. 1. Iulius Lascaris dist. tit. 4. cap. 19. num. 92. Tamburinus de iure Abbas. dist. p. 1. g. 6. num. 17. ¶ Et quod prædicta communis electio de substantia actus debeatur fieri statim post collationem votorum absque ulla morali interruptione, dicunt idem Tamburinus dist. g. 6;

12 num. 19. Iulius Lascaris dist. cap. 19. num. 94. ¶ Vbi subdit quod facta publicatione, contemnantur schedulæ coram Capitulo, quod uti substantiale requirit, Tamburinus dist. dist. 5. g. 12. num. 13. per declarationem à S. memorie Pio V. iuxta vocis oraculo Cardinali cribello factam, quoniam refertur Castellan. de elect. Canon. cap. 4. n. 62. Et Eman. in collect. priuilegiorum nunciatur. post Bullam eiusdem Pontificis sub num. 4.

14 Igitur post dictam collationem, & declaratam electionem, si nulli de Capitulo sit coelectus, ut delect electum, tunc hæc ab eo, qui Capitulo præest, vel qui primam vocem obtinuit, iuxta verba, que referunt Suarez, & Barbosa relati infra num. 11. nempe: *Placet ne vobis electioem publicari, Respondeat placet, & deinde sic ait: Ego N. nominibus meo, & omnibus eligentibus mihi in hac consensientium, inuocata gratia Spiritus Sancti, & gloriosissime Virginis Mariæ, & S. N. huius Ecclesiæ Patris venerabilem virum statim legitime moribus grauem in sacris Ordinibus constitutum, literarum competenter imbutum, & legitimum matrimonio natum, in spiritualibus, & temporalibus prouidum, & idoneum secundum Canonice sanctiones, in quem collatione facta, omnes consenserunt (vel in quem maior pars consensit) in nostrum, & dictæ Ecclesiæ Episcopum vel Abbatem, aut Priorem, seu Praepositum eligi, electum pronuncio, & in communem coram vobis publico in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Amen. Quod si sit compromissum dicet: Ego N. compromissarium nomine meo, & sociorum meorum compromissarium virtute compromissi limitari in me, eligi N. in quem maior pars nostrorum consensit: Sic referunt relati infra numero 21.*

15 Ad tertiam questionis partem, suppositis que supra in Rubr. adduxi sub quæst. 7. à num. 40. de electione per sortes; iam nunc dico, ut quoties in duas partes æquales se diuerſerunt partes, tunc de

iure Metropolitani iudicio ille præferatur, qui maioribus iuuaretur studiis, ac meritis, per regul. textus in cap. si forte 63. dist. gloss. in cap. ab omnibus 33. 6. nunc primo quæritur post medium, vers. sed quid 63. dist. & in cap. Ecclesiæ vestra etiam hoc titulo, verbum non conferret post medium, vers. sed quid, ubi quod si par est zelus, numerus, & auctoritas eligentium; tunc unde recurritur ad medium electi, ut etiam tradunt Abbas in dist. cap. Ecclesiæ vestra, num. 25. vers. quandoque, Turrecremata in dist. cap. si forte, Innocent. in cap. cum in iura hoc titulo, Barbosa cum multis ex antiquis in præcitate loci, & de iure Ecclesiæ dist. p. 1. cap. 19. sub num. 224. à vers. ubi vero, Tyracquel. de iure primis, quæst. 17. opinione 2. num. 2. post medium, vers. & in Capitulis. Azor. in iur. moral. p. 2. lib. 6. c. 16. quæst. 40. F. Sigismund. à Bononia de elect. lib. 47. num. 9. vers. si verò vota, Castr. Palao, num. 2. tract. 13. de benef. Ecclesiæ, distinctione 2. puncto, 12. §. 6. num. 3. Rota in Teletana Canonice, coram Clem. VIII. relata per Nicolaum Garciam de benef. p. 5. c. 40. n. 166. vbi num. 1691. refert duas Bullas, Leonis X. & Sixti I. V. quibus claretur super prouisione Præbende Doctoralis, & Magistralis in Ecclesiis Cathedrali. Et quid faciendum quando hæc difficultas occurreret resoluens, tempe faciendus esse informationes de ætate, nobilitate, sanguinis puritate, & gradibus cuiusque ex electis per illas duas partes eligentium, quibus facta à persona, siue personis ipsorum eligentium, posteaque perlectis, & arbitratis in Capitulo per ipsos vocantes; illi tunc eligeretur, qui iuxta requisita adducta, & alia magis alicui polleret.

Nec obstat relata, iuridice, ac rite præcitate 16 (quam ego vidi præcitari anno 1633. in Capitulo Conchen. in electione Præbende scripturæ inter D. D. Antonium Paynam, cui ad iudicium fuit iuxta nunc est Archiepiscopus Burgen. post Episcopatum Auriens. & Zamoren. & Doctorem D. Franciscum Barrientos, tunc Canonice Magistrat. Graniten. qui obijt Magistrat. Hispalen.) textus in cap. Cumana, & in dist. cap. in Genesi, & cap. Ecclesiæ vestra hoc tit. ubi Abbas num. 23. post medium, vers. ante omnia, probantes neutram electionem in paritate votorum esse validam, cum neutra dici possit facta à maiori parte Capituli; quia procedunt, ubi cum paritate vocum, concurrunt etiam paritas meritum, omniumque aliarum qualitarum, ut elare apparet ex eorum lectura, secus ubi cum paritate vocum merita sunt inæqualia; quia tunc iuxta dispositionem dist. cap. si forte dignior est eligendus, ut admittit etiam glossa in dist. cap. Ecclesiæ vestra ex aduerso citata *verum conferret*.

Verum si virgess, dicendo quod quando vota sunt paria, deficit in vnoquoque consensus maioris partis Capituli qui tamen essentialiter requiritur in qualibet electione iuxtaque respondet eam glossa in dist. cap. in Genesi verbo ad eam, & in textu nostro infiguratione casus in verbo & sic collat. de ex Innocentio in cap. ad eundem num. 2. vers. sententiæ de hoc tit. & ex Bartolo in l. si quis num. 1. ff. de testibus, quod ubi electus in paritate votorum intercedit in meritis, dicitur habere consensum maioris, & sanioris partis Capituli; quia maioritas, & sanioritas non coalescit solum ex numero eligentium; sed etiam ex meritis electorum & dignitate eligentium, cum quibus in paritate numeri efficiuntur maior, & sanior pars pro quo faciunt verba Bolle dist. Sixti I. V. ibi: *Ibi de nobilibus genero procreati sunt alii non nobilibus, & inter ipsos nobiles, qui ex vtroque parente, nobiles sunt nobilibus ex altera, & inter ex vtroque vel*

uno latere nobiles de maiori nobilitate genero procreant, per eisdem ordinariis collatores, & capitula praesentantur; qui si in eadem Ecclesia, & alias sic qualificati repertiuntur, alius praefertur; si quae perpetuis temporibus obsequatur.

- 18 Prædictæ tamen decisioni videtur ob stare alia ex verbis Bullæ re late Leonis X. quam etiam plenè ad litteras refert, citatus supra Nicolaus Garcia omni legendus pro requisitis in electionibus Canonicanum Doctoral, & Magistral. in Ecclesiis Cathedralibus Regnorum Castellæ, & Legion. qui à num. 170. vsque ad 235. plenè expendens dubia, quæ excitari possunt pro intelligentia dictarum Bullarum, à quo resoluendū dico; quòd etsi prædictam Bullam illud, ex quo electi sunt duo in paritate votorum; fors dirimæ inter illos diffidium, iuxta verba ibi: *Esi vultus duo habuerint paritatem votorum, etiam forte dirimatur, & fors loco electionis, & promissionis habeatur*, &c. Et quia idem Garcia cum multis à num. 204. adducens, & probans cum aliis ex regula textus in cap. si de forsilegi; vt licet sint sortes prohibite in electionibus ad beneficia, seu officia Ecclesiastica; tamen hic specialiter à Papa permitti. Et quomodo iterum ibi dubitet, an verò prius ad qualitates; ita vt nobilis præferretur non nobili, & magis nobilis minus nobili, & beneficiatus in eadem Ecclesia non beneficiato, iuxta dictam Bullam Sixti IV. & à num. 208. reprobet omnino praxim, & sententiam nuntoum, quos ibi refert, à n. 206. dicentium prius deueniendum esse ad dictas qualitates, refertens à num. 106; etiam alia retro temporibus exempla Ecclesiarum, Placent; Toletanæ, Giesens; & Abulen. vbi abque accessione ad sortes de qualitatibus præcedentium actum fuit, iuxta quas, magis idoneo adjudicata fuit Præbenda ligata ex paritate votorum; quemadmodum, vt iam dixi vidi in Conchen. Ecclesia prædicari cum D.D. Antonio Payno, & D.D. Franc. Barmotes; ipsæque affirmæ illico, habita qualitate votorum, sorte diffidium dirimendum, non obstant verba dictæ Bullæ Sixti IV. dicens eius dispositionem quantum ad hoc, fribatam esse per Bullam dictæ Leonis X. erit in alia sit confirmata, & ex eo etiam; quia si prius deueniatur ad probandum post æqualitatem votorum, qualitates etiam nobilitatis, Dignitatis, ac gradus cooppositorum; nunquam, aut raro deueniatur ad sortes, cum moraliter loquendo non daretur casus, quod vterque esset nobilis, & vnus non magis nobilis altero, sed æquè nobilis. Tamen non obstante eius doctrina vidi prædicari vsque ad nostra tempora, nisi inter ipsos cooppositores habentes votorum æqualitatem, alter alteri cesserit, vt vidi Salmantice prædicari in illa Cathedrali inter D.D. Ioannem Chalez Collegam D. Bartholomei, & D.D. Didacum Medina Francel. Collegam D. Iacobi, vulgo, *del Arzobispo*; qui cessit reuerentia sibi pensio soluenda per dictum Chalez, & in dict. Abulen. Ecclesia inter D. Anronium Castañon. Colleg. dicti Collegij *del Arzobispo* nunc iam electum Canonicum; Punitentiarum Ecclesiæ Toletanæ, & Doct. D. Paron. de Ayala Colleg. Collegij maioris Obertens; apud Salman. nunc Magistrum nostræ Infancie Margarite de quorum consensu post æqualitatem votorum fuit deueniendum ad sortes, quæ obligat D.D. Anronio Castañon. Sed de his videbis notata supra in Rubrica quæst. 7. à num. 40. vbi de electionibus antiquis per sortitionem factis etiam in officiis temporalibus & Ecclesiasticis.

19 Verum quia ex hoc modo provideodi experta

fuerunt diffidia plura; inò & iniuriosa, etiam extradiadicaliter aduersus sanguinem, puritatem, ac nobilitatem ascendentium, & collateralium etiam descendendum sic contendendum; quamvis pro parte Ecclesiarum horum Regnorum Castellæ, & Legionen. instantè petiit fuit, vt illico ab ipsa æqualitate votorum deueniatur ad sortes; & quod nunquam certaretur super qualitatibus oppositorum, vt mihi ore informauit D.D. Ioannes de Astorga, Canonicus, & Dignitas Ecclesiæ D. Iacobi in hac Cunia Martien. ad præfens agens procurator pro toto statu Ecclesiarum horum Regnorum; & quod sortium iudicium esset periculis plenum, fallax, ac nimis calumniosum; Tandem post longam discussionem, Alex. Papa VI. qui nunc vixit, vnam ad annos multos, suis literis expeditis anno ab Incarnatione Domini mille simo, sexcentesimo, quinquagesimo sexto, sexto nonas Octobris, sui Pontificatus a. n. 2. voluit, ac decreuit, vt de cætero perpetuis futuris temporibus in dicta votum paritate, sola ætatis concurrentium ratio haberetur; itaque quouscumque de cætero in electionibus prædictis eligentium paria vota fuerint in dicta paritate, ille qui ætate maior fuerit alteri ætate minori, remota sorte; & qualibet alia ratione, seu consideratione qualitatibus, omnino præferti ille, qui de similibus Canonicatibus, & Præbendis prouident, & de illis prouisus in possessione ipsorum Canonicatus, & Præbendarum vocantium amitti omnino deberet, seruata alias forma literarum Apostolicarum super modo prouidendi, vt ante præfens statutum, &c. Quorum litterarum transumptum infra num. 56. leges.

Circa decretum assumendi aliquem per Capitulum, Decanum, vel compromissarium, in Episcopum, Canonicum, Abbatem, Pæpiscopum, seu Priorem, leges Barbofam de Iure Ecclesiæ. dist. p. 1. cap. 19. sub iam dict. num. 225. cum Tamburino de Iure Abbat. dist. p. 1. quæst. 6. numero 17. & 19. Suarez de religione tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 5. numero 8. ad finem, vbi eandem formam scribit, & ponit re late Barbofam, quam nunquam vidi, sic ordinari in electionibus Canonicanum obsequi, ac vpeti; sed ipsam leges supra monente 14.

Ad vltimam questionis partem, adiunctis, & 22 vidi, quæ dixi sub cap. quæ, de iudicio quæst. 24. per etiam, vbi de subrogato in ius alterius circa beneficia; item & de iure colligantis in Capellanis iuris Patronatus, & habito respectu ad tempus, in quo prædicabatur discussio qualitatium oppositorum, modo iam dicto, sub vers. ad tertiam. Respondeo, quod si vnus moreretur, tunc iam cessaret omnis eius habilitas, nec posset esse locus vteriori discussioni ex defectu positiui, sine quo fieri non potest comparatio; quia per obitum vnus electi, res deuenit ad eum statum, vt beneficium esset necessarium adiudicandum coelecto superstiti. exemplo cessionis, per quam coelecto renunciatio non acquireret nouum ius vltra proprium. Plura tradit videntia ex multis Barbofam dist. cap. 19. sub numero 245. sub vers. debet ipsius, & Nicolaus Garcia de benef. p. 9. cap. 2. numero 221. † Vbi quod cedente, vel decedente altero coelecto, an equam electio sortiarum effectum, aperitur via superstiti, illiquè debeat Canonicanus, seu beneficium, etiam si defunctus esset magis idoneus; dummodo superstitis sit habilis, qui ex multis latè distinguat, quæ iurum dist. p. 5. cap. 4. sub num. 212. postquam dicit, † quod si duo essent pa-

20

res in vocis, & unus eorum ob aliquam causam, etiam occultam, esset inhabilis, vel indignus, ad Canonicatum, non esset locus deueniendi ad sortes, vel ad qualitates Bullæ Sixti & Leon. X. nisi inter habiles, idoneos, & dignos. Quod si inhabilis esset electus à maiori parte, non ideo sequens in vocis, deberet manere cum Canonicatu, sed esset facienda noua electio, cum nouo concursu, nisi illa maior pars scierit, seu culpabiliter illum elegerit ex cap. 11. cap. 13. cum aliis huius tituli. Et iuratur hæc omnia ex his quæ dicit de subrogandis collationibus in cap. quia 9. de iudiciis quæst. 14. & in iur. l. hæc pendens.

- 15 Sed negari non potest ex dictis, quin ius illud, quod ex vi electionis in paritate votorum erit æqualiter indeterminatum ad vtrumque per mortem vnius, totum remaneat apud superstitem, non quidem ex noua acquisitione, sed ex determinatione fuituris; & quia remotionem competitoris, superstitis remanet necessarii inclusus iure proprio. Nam ubi dispositio, aut materia comprehendit indeterminatè, duo supposita, illud in quo per euentum subuequenter, terminatur, ipsa dispositio habetur, ac si ab initio in ea specialiter, & determinatè comprehensum fuisset; quod autem antea determinationem desit per mortem, aut alio modo mutat statum, habetur ac si ab initio non fuisset comprehensum, cap. non & ego de verb. signif. & cap. pastoralis in fine de rescriptis. Tiraquel. de iure Primæ q. 40. num. 98. Etenim quando electio debet esse vnus ex duobus, deficiente vno, necessaria remanet electio de superstiti, iuxta reg. l. si dubium, aut Pampilius in §. 3. quod si promissus ff. de sent. & notat ibidem Alber. in princ. & num. 1. in fin. & 2. post med. vers. unde, & Bart. num. 1. vers. vnde ad seruandum, & num. 5. post med. vers. si autem, & concludit Bald. cons. 324. num. 2. col. 2. vers. non emulatio lib. 1. Garcia de benef. p. 2. cap. 1. n. 121.

- 16 Vnde si dubites, an si concursu facto, desistat magis idoneus ex reliquis oppositoribus, sit eligendus magis idoneus, vel facienda sit alius concursus, propositio nono editio. In quo cum Nazaro cons. 11. num. 3. de rescriptis. Zerola in pract. Episcop. cap. p. 2. verb. concursus §. 25. existimo distinguendum; quod si vnæ factam per ordinarium electionem, seu nominatione de magis idoneo, ille desistat, non est faciendus nouus concursus, sed ex reliquis oppositoribus, eligendus est magis idoneus intra eundem terminum. Si enim nondum sequuta electio, seu nominatio magis idonei repertæ ex approbatis, non dicatur finitus concursus, si facta per ordinariam electione, seu nominatione de magis idoneo reperto, ille desistat, seu decedat, vel decedat, non poterit eligi alius ex oppositoribus eiusdem concursus, qui per electionem semel factam finitus est, & consequenter faciendus est nouus concursus, posito nouo editio, quod intelligit Garcia dist. 9. p. 2. num. 224. & p. 2. quando ille electus desistat, cedat, aut decedat ante lapsum quadrimestris, datum per Const. Pij V. ad significandum Papæ, alias infra quadrimestris, non facta significatione, dispositio ad Papam libere deuoluitur, etiam si Episcopus dedisset litteras electio ad Papam significandum, quicquid dicat Zerola, & Nazaro.

- 17 In nomine Sanctissime, & individue Trinitatis, Patri, & Filij, & Spiritus Sancti, Amen. Omnibus, & singulis prefatus publicum transsumps instrumentum visuris, illis, & auditis notum sit, & manifestum, quod anno à Natiuitate Domini

ni nostri Iesu Christi M. DC. LVI. Indictione prima, die vero vigesima sexta mensis Octobris, Presens autem Sanctissimus in Christo Pater Dominus Alexandri Diuina providentia Papa Septimus anno eius secunde. Ego Notarius publicus infra scriptum vidi, legi, & diligenter inspectis Litteris Apostolicis sub plumbis, more Romane Curie expeditis, sanis signis; & integris, nec in aliqua sui parte suspectis tenoris sequentis. videlicet.

Alexander Episcopus seruus seruorum Dei Ad perpetuum rei memoriam. Romanum Pontificem in summa dignitate cunctis, & Apostolicis potestatibus plenitudine à Deo constitutum, ad ea principaliter, quæ discordiis, & inimiciis inter personas quolibet prefatum ecclesias, & nobilitatem possunt excorari possent obuiari libenter intendit, & desuper officij sui partes sanè abriter interposit, prout ad conspectum in Domino salubriter expedit. Sane cum sicut accepimus in electione Canonice, & prabendarum in singulis Cathedralibus, & Metropolitani Ecclesiarum Regnorum Castellæ, & Legionis, de quibus ad electionem per vias secretas venerabilium fratrum nostrorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & dilectionis filiorum Capitulum prout examinet in concursu prouideri debet, & solet, & ex indultis Apostolicis habenda sit ratio nobilitatis, & maioris nobilitatis concurrentium, & in paritate votorum de hac eadem nobilitate pro pralatione electi, in paritate votorum rationem habere consuevit iudicari, prout, & paritatem ipsam in curiæ casibus fere designanda eadem indulta permittunt, cum vero forte iudicium in hac materia fallax, & periculosum minus existat, discussus vero nobilitatis magnas plenasque discordias, & contumacias, ac inimicitias inter personas, & familias excitare solet; ex quibus graui interdum scandala suborta fuerint, illaque deinceps subortis possunt cum priuilegiis Ecclesiarum, & Capitalium huiusmodi, nec non diuersarum familiarum nobilium, & principaliter principaliter amulationem controuersentium, qui ut sibi ipsi patrociniatibus aliorum defellat, & familiarum maculas allegare, etiam contra communem honorem assumptionem non desistunt, indeque ortu gravissimas litigiorum, & controuersiarum, cuiusque diuini agitati, Ecclesiis interim debite seruitio carere. Nos Pastoralis cura Ecclesiarum pradiatarum, illorumque Presulum, & Capitulum, necnon familiarum huiusmodi, vtilitati, quieti, & tranquillitati consulere desiderantes mox proprio, & ex certa scientia, de qua Apostolica potestate plenitudine potestati sumus, & ord. nouimus, quod de cetero perpetuo futuris temporibus in dicta votum paritate sola ac uti concurrentium ratio habeatur, ita ut quiescentique de cetero in electionibus pradiatis eligentium paritas vota fuerint in diuina paritate, qui erat maiore fuerint, alteri acati minori remota sorte, & quolibet alia ratione, seu consideratione qualitatibus gradibusque consilio, ac uti ingenuis, non primaria nobilitate, promoueri, illique desistatibus Canonice, & Præbendis prouideri, & de illis prouisus in possessione ipsorum Canonice, & Præbendarum vacationem immutari immutari debet, formati tamen aliter forma Litterarum, & indultorum Apostolicorum super modo, & forma prouidendi de similibus Canonice, & Præbendis coram autem prefato nostrum statum, decernentes prefatas litteras semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, & esse, quasque plenarias, & integras effectibus sortiri, & obtineri, neque ab illis velle quomodo tempore reuocari, aut recedi posse, neque debere, sique, & non aliis per quosvisque

Induct

Indicet ordinarios, vel delegatos, priam causam Pa-
lati Apostolici Audientes, ac Sancta Romana Ec-
clesia Cardinales, & de Latere Legatos, dislege
Sedis Nuntios sublata eis, & eorum cultibus aliter
indicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate
indicari, & diffiniri debere, ac iuratum, & iurare,
si secus super his à quocumque quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus
promissis, ac salsum recordationis Sixti Papa
Quarti, ac Leonis Decimi, necnon Gregorii Decimi-
quinti, & aliorum Romanorum Pontificum prae-
dictorum nostrorum Litteris, seu constitutionibus de-
super in contrarium forsan editis, ac in universali-
bus, Provincialibus, & Synodali Conciliis editis
specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordi-
nationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum Cathedra-
lium, & Metropolitanarum huiusmodi, etiam
iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statum, & consuetudinibus,
privilegiis quaque indultis, & Litteris Apostolicis
huiusmodi, illisque, eorumque Capitulis, & Canoni-
cis, aliisque superioribus, & personis, sub quibus-
cumque tenoribus, & formis in contrarium quavis-
que concessis, approbatis, & immutatis, quibus
omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque tenoribus
tenoribus, specialibus, specificis, expressis, ac indistinctis,
non autem, per dictas generales idem importantes
mentio, aut quavis alia expressis habenda, aut alia
exposita forma ad hoc servanda foret tenores huius-
modi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus misisset,
ac forma in illis erudita observata inferri forent praesentibus
pro plenè, & sufficienter expressis habentibus
aliis, aliis in sua robore permanerent, laissent hac
vice damtaxat horum serie specialiter, & expressis
motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibus-
cumque. Nulla ergo omnino hominum licentia habeat po-
tatem nostra derogationis statuti, ordinationis, &
decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si
qui autem hoc attentare presumpserit indignationem
omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli
Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Ro-
mae apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarna-
tionis Dominice millesimo sexcentesimo quinquagesimo
sexto, sexto nonas Octobris, Pontificatus nostri
anno secundo.

Quas quidem litteras Apostolicas ego Notarius
publicum infra scriptum ad me reverenter, ut decet
recipiens, ipsi visis, & diligenter inspectis praesens
publicum transcriptum instrumentum confeci, ac ritè
collationem cum suis originalibus Litteris conce-
dare, repertis, signisque, subscriptione meâ sitis mu-
nitis, & eidem praesenti instrumento sitis, firmatur-
que credatur in iudicio, & etiam illud perinde, ac si
Litterae originales essent forent. Super quibus om-
nibus petitiis fuit à me Notario infra scripto fieri
praesens publicum instrumentum illam etiam Roma
sub anno, indictione, die, mense, Pontificatu, quibus
supra praesentibus ibidem Dominis Joanne Cloes,
& Claudio Marco testibus ad praemissa habuit, atque
rogatis, praesentis huiusmodi Apo. cum suis originali-
bus cunctis concordat. Joachimus Baltazar Officialis de-
putatus, Joannes Cardinalis Pro Dat. Ego Aurelius
Palcut Reverenda Camera Apostolica Notarius de
praemissa rogatus praesens transcriptum instrumentum
subscripsi, & publicum requisivi, &c. Locus &
Sigilli.

QUESTIO IV.

An electio facta de quodam religioso in Ab-
batem à conventualibus vocalibus, qui-
bus competit ius eligendi intra tres dies
loco Abbati demortui, possit nulla dici, eo
quod Pater Generalis opponat sibi illud
eligendi ius competere iure devoluto. Et
an ius super hoc mota sit supplantanda in
prima instantia coram Illustrissimo lega-
to Nuncio Pontifici in his partibus exis-
sente, seu spectet ad ipsum Reverend. P.
Generalem, aut ad solum Romanum Pon-
tificem? Et nam à conventualibus electi
interim, dum ius durat competat manu-
tentioni ius.

SYMMARIVM.

- 1 Fallum refertur spectans ad electionem de Ab-
bate factam de Patre Agnau in Caenobio de
Sahagun Benedictinorum, & de aliis con-
tradictis à Patre Generali Sylva.
- 2 Locus super electione Patris Agnau in Abbatem
de Sahagun rixam, & clauorem causant.
- 3 Pater Agnau in Abbatem de Sahagun fundetur
ritè, ac relit electus, nunc sequentibus
& n. 9. 10. & 11.
- 4 Illustrissimus Nuncius legatus Hispania vide-
tur, ut iure pleno mandaverit confirmandam
esse electionem de Patre Agnau in Abbatem
Caenobii de Sahagun, & n. 12. & 13.
- 5 Bulla Urbani VIII. refertur, qua probatur
Nuncium Hispania posse cognoscere in prima
instantia de causis Religiosorum, non obsta-
rent aliis Bullis, ut n. 6. & 7.
- 6 Bulla, qua derogat alii, ut ipse cesset per alium
monerem, debet in hac mentionari & abro-
gari.
- 7 Illustrissimus Nuncius Hispanus consuetudine,
usu, & stylo cognoscit in prima instantia de
causis Religiosorum, etiam circa electiones,
ut exemplificatur in quibusdam Caenobii S.
Benedicti.
- 8 Electioni iuridici faciende de iure communi as-
signatus est terminus trium mensium inter
Religiosos sub pena nullitatis facti extra
illam.
- 9 Vocales requisiti, ut eligant, si id omittant, ni-
hil videntur facere, si termino transacto,
eligant.
- 10 Consiliarius supremi Castellae nunc super electio-
nibus regularium possit se intermedium reme-
dio polirico, quod vocatur per viam violentie,
& numeris sequentibus.
- 11 Pater Generalis S. Benedicti fundat, nec illustris-
simus Nuncius, nec eius audientem po-
tuisse manueri Patrem Agnauum electum
in Abbatem Caenobii de Sahagun, electio-
nemque illam fuisse nullam & contra formam
constitutionem Benedictinorum & n. 14. & 15.
- 12 Mantentio de Patre Agnau fuit ut nulla
declarata à Consiliario Castellae decla-
randa vim illustrissimum Nuncium inteu-
lisse.

A Cccima fuit contentio in præfenti hoc anno 1661. inter R. P. F. Didaci de Sylva Generalem Benedictinorum Monachorum in hac nostra Castellana Provincia, & Fr. Eldifonfum de Aguao tunc Conuennalem illius antiquiorque grauissimi Carnobij existentis in veteri Castella oppidi nobilissimi nominis Sahagun. Et amissis pluribus accidentalibus, chandalu non leue partibus, breuiter casus specie recensita ad decisionem dubiorum peruenimus, & coniegit modo fuentis.

Mortuo M. Fr. Hieronymo de Belarde tunc Abbate die 2. mensis Septemb. 1660. quia electio intermedia alterius ex Monachis Conuennalibus dicti Carnobij spectat indulto ad vocales cōuentus, ipsi perstiterunt vt intra tridui P. Fr. Barbro. Bustamante, cui vt Prior incumbere conuocare fratres, vt de nouo eligentes, turbara ab illo electione, quando iam Fratres in viam erant congregati in fine vltimi diei. Et post repetitas requisitiones, vt dictus Prior cōgregaret vocales, tunc ipse, decreto expedito, cum poena censurarum contra innotantes, per quod causam remissus ad R. P. Generalem, factisque aliis requisitionibus, dum cōsultatio pōderet Generali facta, & absente à Cōuentu dicto Patre Priori, perstiterunt idē vocantes vt aliter, qui fuit nominatus Prior cōuocaret iterū ad electionem faciendā, & elegerunt dict. R. P. Aguaium vnanimiter, vno solo voto cōtradictore, qui acceptus in talem Abbatē, petens confirmari à dicto R. P. Generali hic Matriti commorante, noluit illū confirmare, quod iam tempore multo transacto, dict. P. Aguao recurrit ad Legatum Nuncium Pōtificis in hac Cuna Matriti. existentē, vt mandaret quod dict. R. P. Generali illū confirmaret, aut præstaret rationē quare non, dict. R. comparuit coram dict. Auditore dicti Nuncij, protestans subinire competere cognitionem illius casus in prima instantia, & post eā consumptam spectare ad definitiorem suæ religionis, & in tertio gradu ad Capitulū generale, & deinde immediate ad sedem ipsam Apostolicā, addens petiit, vt: in eius declinatoria intentata, admitti recusetur, talis electio attentata pronunciaretur, tam quia facta fuerit extra tempus, quā per nullitates, pā in forma, quā inhabitatit vocationis, qui eā fecerūt, & contra vtrū dicendo dict. Patre Aguao electionem de se factam esse legitimā, & Canonica, quā dict. R. P. Generalis debebat confirmare. Liqueque prosecuta, & declarato de legitimo Iudice Nuncio legato, iudicialiter vsque ad vltimum persequuta, audiri que litterarissimis Aduocatis vtriusque, & maruerēt dict. P. Fr. Eldifonf. Aguao, lite ipsa pro parte dict. R. P. Gener. per viam violentiæ ad Aulā Gubernij Cōsiliij supremi Castellæ, iterū relatione facta, & auditis illis, & aliis Aduocatis ad longum informantibus, declaratum fuit ab illis Aulæ doctissimis, atque expertissimis Iudicibus Cōsiliariis, Nunciū suæ sanctitatis vniuērsaliter emiserant quē causam ad Iudicem, suæ Iudicis, quibus de iure cōpetebat cognitio.

Super hoc factio fuit tota dissidij atque cōtroversiæ his clamore plena vulgō (maide), & pro parte dict. P. Fr. Eldifonf. de Aguao fuit in iure de quōlibet electione de eo fuisse legitimā, & manutenendum in ea, recteque vocales Carnobij de Sahagun, cōuocatos fuisse, scilicetque electionē de eo, non transgrediendo formā nostrā e qua propter eum sui 55. item quia de hoc cognoscere pertinet ad Nuncium legatum horum Regnorū, & hanc vltimam partē fundant quā cū iuxta constitutionē sui ordinis c. 21. n. 5. tit. de his Abbatibus nunciantes electis, dispositū repetitur, vt confirmationes Abbatum seu electorū intra tridui petantur à R. P. Generali proprij ordinis, in quo

Epistola. de Offic. & sacra Ecclis. Tom. I.

termino remissio electionis fuit facta per electores, vt confirmaretur ab eo, tunc hic Matriti existente, atque distante à dicto Carnobio de Sahagun, plus quā dies quatuor, & ex arripeione itineris subueniatur appellas iuxta quæ lōgē dico in iur. aspra de cler. per. regum. l. 2. ac nouari in e suggestū de appel. sequitur non potuisse P. Generalem incarceratione Nuncium electionis, & minus negare confirmationē, iuxta quæ dixi longissimē de confirmatione electionis supra in hys tit. sub c. 15. & inde attentatē, ac dicant male exegisse dict. R. P. Gener. incarcerationē dicti Nuncij, ac per ius deuolutum alium in Abbatem eligendo.

Et sic optimo iure dict. Legat. Nuncium mandasse suo decreto cum aduentu, vt dict. P. Gener. dictam electionem de Aguao factam confirmasset, vt iudez legitimus Ordinarius in tali euentu omnē exēptorium, & de eorū causis ad notata per Bobadilam P. l. 1. c. 17. & 18. D. Salgado de Regis prescript. p. 1. c. 1. Barbof. vnde 4. n. 123. ibi. Ex maximis, quia agitur inter religiosi, & de causis inter religiosi, quā à tribnali illius, & reuocandis illius Domini Nuncij extrahi non possunt. Cochiet. de iurisdic. ordinis. in exemptis tota. l. 1. p. 2. n. 5. & 9. 3. n. 5. n. 1. idem 4. p. 7. 3. n. 1. dicens D. Nuncium concurrere cū quacumque alia iurisdictione Abbatum, Episcoporum, & Archiepiscoporum, representante quē sedē Apostolicā iuxta glossā c. 1. Ab. 36. de elect. Ioan. Andream in c. 1. de verb. significat. Gonzalez ad regul. 8. C. c. l. glossa 12. n. 30. Aluarez Valde. c. 6. n. 1. & computabuntur ex decendis infra de officio Legati.

Quod fulciri videtur ex verbis Bullæ Urban. VIII. expedite die 27. Aprilis anni 1604. quæ loquens de rebus circa quā illusterrimus Nuncius potest se intromittere, in verbis sequentibus de regularibus loquitur: Quod verō ad personas regulares à iurisdictione ordinarij exemptas, ac immediatē sedē Apostolicā, & consequenter eum Nuncius subiectis, in primis, & ante omnia remanentes quacumque prauilegia, ac exemptiones cōcessas cuiusvis Ordinis mendicantijs, vel Adenachorū Sanctis Benedicti, Cisterciensij, Præmonstratensij, aut alijs, de quibus specialiter iuris fieri debet, vel cuiusque Congregationis, aut Societatis, etiam Iesuatum perniciarij nota dignatione sacrum Cōsiliū Trident. per dispositionem & causā tenet. sess. 24. de reform. regul. non comprehendat; prius fuit à 20. annis Penthestus prædecessoris nostri declaratum volumus, ut ab omnibus prædictis idem Nuncius pre ordinarij, & superioris agnoscatur.

Et hac de causā, licet à alijs Bullis antiquioribus infra referēdis, dum sit Benedictinus, ne cognoscatur ab alijs, quā à Pōtificibus. Et deinde anno præterito 1618. illis in Cuna Romana præfentatis eorū Auditore Cameræ Apostolicæ, qui concepit, vt custodiretur, ac obseruaretur, non obstat quia præterquam quod potest dubitari de tali iurisdictione in Auditore Cameræ, per illa, quæ dixi de eius officio, & ministerio infra sub c. 5. de officio Vicarij. Tamē quia expressus in Bulla D. Urban. VIII. D. Nuncio datur eī facultas reia, quæ reuocare expresse omnia antecedentia religionis prauilegia item in verber sequentibus: No obstantibus præmissis, ac Apostolicis & Concilijs vniuērsalibus, ac specialibus cōstitutionibus & ordinarijs, necnon Cancellariis nostris Apostolicis regulari, & quatenus qui fuerit illa de iure quæ non volendo, ac quatenusque Ecclesijs, prauilegia, & exemptiones, & iurisdictiones regularium, etiam Societatum Iesu, necnē quatenusque locorum Regnorum prædictum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quacūque formate alia roburati fuerint, & cōsuetudinis, prauilegia quocūque delicti, &

MA

finis

*litteris Apostolicis eidem Nuncio, & quibusvis Ec-
clesiasticis Ordinibus & Corporacionibus instantis, ac su-
ciatis huiusmodi, illorum, Praefulibus Capitulis, Ma-
gistris, Superioribus quomodolibet nunciatis, & perso-
nis, locis, quibuslibet, sub quibuscumque tenore, & for-
ma, ac cu quibuscumque, etiam derogatoriis derogatoriis,
aliisque efficacioribus, & insulis, clausulis irritanti-
busque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam
mentis, firmitatis, deliberationis, & potestatis plenitudine,
similibus etiam consistorialiter, ac alias in eorum
promissis pro tempore quomodolibet concessis, & con-
firmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis citius
pro illorum sufficiens derogatione de illis, eorumque
iuris tenoribus specialiter, specificiter, expressis, & indu-
dus, ac de verbo ad verbum, etiam per clausulas
generales idem importantes, mentis, seu quocumque alia
expressis habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc
servanda fuerit, illorum omnium, & singulorum teno-
rum praesentium pro plenè, & sufficienter expressis,
& ad verbum verbum habentes.*

7 Ex cuius verbis cum tot infertis clausulis, peccati-
pue quorum tenore, & cum derogatoriis de-rogatoriis,
satis aperte patet revocari omnes Bullas ante-
cedentes, nec de nouo concedendas valere accipere,
nisi de hoc fieret mentio iuxta doctrinam, quam ex-
pendi supra sub c. canonum 4. & alibi de reperi-
oec de prioribus restat dubium per illa, quae docet DD.
per textum ibi in c. a. mater, §. 6. de sentent. excom.
Pacif. conf. 42. n. 1. & 16. ibi. a. Peña decif. 428. Otho-
bon. decif. 12. n. 14. Greg. XV. decif. 109. n. 1. & decif.
240. n. 2. vbi Beltram. Butr. conf. 2. num. 2. Mohedan.
decif. 1. de reperi. Puteus decif. 104. l. 1. Barbosa
de clausulis, clausula 227. per varios numeros, & apertius
si consideret dictum Audios in Cameris Apo-
stolicis solum habere Iurisdictionem, vt exequatur
Bullas, & brevia expediat ex dicti Peña decif. 608.
Attenidendo de offic. de iur. §. 5. n. 106. Coccin. dec. 169.

8 Et amplius, quia eadem consuetudo sufficiens ad
praestandam Iurisdictionem, sic declaravit etiam respec-
tu Benedictinorum in casu P. M. Fe. Didaci de
Hebra Episcopi nouae Biscariae P. M. Fe. Benedicto
de la Serma Generali eiusdem religionis anno 1638.
ante Breue relatu Urbani VIII. de anno relato 1641.
& in liris prosequitur à Monachis Abbatiz S. lo-
nis de Coria, & in alia prosequuta ad praesens Ca-
nonij S. Domini de Selo maioris quidè momenti,
cum sine criminalibus ex generali doctrina, quam ad-
dixi in c. cum cunctis 13. de foro comp. per verba ibi,
c. dilecti de arbitrio, & refragantibus de offic. ordin. vbi
DD. communiter de quo etiam dixi sub c. 8. de Iudiciis,
sub c. 2. ibi, §. 2. & 3. & sub alleg. fiscalis, contra Pre-
terea Vallisole. anno praeterito 1648. postea post
sit. de foro comp. & supra sub Rubr. sit. & cap. fin. de
confus. & aliqua dixi de praescript. sub illa sit. suffi-
cienti ad acquirituram Iurisdictionis: vendendi Didac.
Perez in l. 1. §. 1. tit. 3. l. 1. ordinum. Palacios Rubios
in c. per vestras de donationib. inter notab. 2. §. 1. n. 27.
Natta conf. 234. n. 2. l. 2. Tyber. Decian. conf. 35. n. 45.
num. 5. Menoch. conf. 302. n. 44. Galeota decif. 30. l. 1.
n. 2. Alex. Spere. decif. 16. n. 46. & decif. 37. n. 3. Sur-
dus conf. 465. n. 4. & 5. vol. 4. Menoch. conf. 302. n. 44.

9 Quibus quidem oppositis, per quae & alia, quae
litterati considerantur pro legitima Iurisdictione in
hac parte Reuer. Nuncij ponderauerunt electionem
factam in Abbatem de R. P. Aguayo fuisse iuxta iuris
formam, & terminis illius tridui probantes primam
partem eo quod per iuris regulas canonicas electioni
facienda canonice assignatus est terminus triò men-
sium in c. ne pro defuncto de elect. vbi dixi, & DD. Jul.
Lauot. var. lucubr. sit. 4. s. 18. n. 12. Tambur. de iur.

Abbas tom. 1. diff. 5. quae. 7. n. 4. & sic quia con-
stitutio dicti ordinis non annullat electionem, transactio
triduo à die vacaturae, sequitur vt adhuc illa facta
post triduum, si reperiatur electus intra tres menses,
sit valida, cum poenalia debeant exprimi ex regula
textus in auct. de non eligendi. secund. habent. §. cum
ignitur. l. & si quis impediat §. Dnus autem Marten.
ibi, poenam tamen in eam statutam non esse si de reli-
giari, & sumptis fuerit. Cum quidem ff. de liberis, &
post. Glrona de priuile. n. 161. indeque non posse
dici vocales post triduum eligendo, in eis incurrisse,
cum in dicto statuto nihil reperiatur cautum ex glossa
fin. cap. fin. de iure patron. ibi: nec est iste casus, in quo
priusquam quis possit eligere, quia cum sit illud, poena
non debet imponi, nisi exprimat quod sit impediat,
& sic in d. c. ne pro defuncto, vt electio post tres me-
ses facta nulla diceretur, sic in verbis sequ. expressit
intra quas iusto impedimento cessante, si electio cele-
brata non fuerit, quia eligere debuerant, eligendo pote-
runt carere ea vice, & ipse eligendo potestas ad eum,
qui proximo praesens designatur deuoluatur. Quae ex-
pressio cum non reperiatur in constitutione Benedic-
tina, & sic poena poenae vocales à facultate eligendi,
Poenam. & reliqui Canonistae in textu nostro §. nisi
n. 4. & in c. 2. de postul. Pralat. Romanus conf. 483.
n. 9. vers. respondendo. Calzo conf. 437. n. 1. vers. postea
vero, glossa in c. Canonici de elect. & hic verb. prius-
quam, Rebuffus in prae. benef. sit. de deuol. n. 91. Jul.
Lauot. de elect. sit. 4. c. 13. n. 4. Lotter. de re benef. l. 2.
§. 19. num. 64. sequitur electionem de dicto Aguayo,
adhuc transactio triduo, intra tres menses de iure
validam existisse, nec deuolutionem ad Reuer. Ge-
neralem aduersus peruenisse ex multis aliis, quae litem
Patris Aguayo deduxerunt informantes.

Et quia hac, & alia non sufficiens constitit ex
actis hinc hospitantibus conuersis fuisse requisitum Patre
Praesidentem dicti Canonij de Sahagun à vocalibus
semel atque iterum, vt intra dictum triduum congrega-
ret illos ad dictam electionem faciendam, & quod
ipse diuersis respectibus dubitaret, sic vt in vltima
hora compressus propeederet se remittere illum casum
ad praesentem R. P. Gener. abscondens se in proprio
cubiculo, excommunicationibus omnibus ceteros
vocales, si ad eligendum procederet. In quo casu im-
pedito fuisse constat contra regulam dicti c. ne pro
defuncto, ibi: iusto impedimento cessante, Castellin. de
elect. canonice. c. 5. n. 20. ibi: Causa iusto impedimento,
non tunc à iure praesentis, sed procedat ad electionem
sui Praelati, per Holtien. in sum. l. 1. hoc sit. ad calcem.
n. 32. reducitur ad infra scriptum, primo quando inter-
dicatur illis ne eligant ad verum superiorem, Fe. Luis. de
Miranda in manuali Praelator. tom. 2. q. 23. art. 10.
encl. 1. Gutierrez canonice. quae. l. 1. n. 28. n. 5. & per
doctrinam Barbosa voto 106. n. 5. l. 1. ibi: Praesentia tam-
en deuolutio praesentium calumnia, cum scilicet dica-
tur in vltimo terminum, & potest fieri ante. Rota
decif. 322. lib. 3. p. 3. diuers. & coram Greg. XV. decif.
356. n. 8. & infra, ibi: Sed imò scilicet, apparet ad illu-
dendum totam pronuntiam inibi legimini congregari,
non enim potest abscondi dict. Praesidentem Canonij
de Sahagun se dolose habuisse, fecisseque contra
proprias constitutiones seu ordinis praesentantes elec-
tionem in casu praesentis faciendam esse intra triduum
ad eam vocales conuocando in vers. sequ. consuetudini
1641. quae in virtute de iustitia obedientia et Padre
Praesidente de la cascada, de sacra la vacante, dentro
de tres dias del fin de ella, haga la eleccion, & per
consuetudini 1621. ibi: Que en las elecciones, & per
consuetudini, si no fuere impedimento Canonico, o secular,
o por sola esta se pueda proceder a prius de voto, &
10

In aliis constit. factis, Barcelona anni 1575. cap. 51. in seqq. verbis decernitur, *Que el Prior de la casa que vacare por muerte si no precediere surge a la eleccion sin lo haçer suer al General, estando fuera de las trincolegias, o la dilacione, e pferare al dicho General, sea prouido de su officio, y de voto actiuo y passiuo, en la tal eleccion.*

- 11 Ex quibus omnibus procedere videtur, optimo iure non obstantibus exceptionibus incompetencie D. Illustriss. Nuncij, & nullitatis prædictæ electionis, quæ pro parte D. R. P. Generalis congeßæ, & allegatæ fuerunt, Auditeorem Nunciaturæ, patribus vtriusque adductis, declarasse dictum Aguium in Abbate electum, fuisse manutenendum in sua possessione; tum quia electio de eo facta fuit cum requisitis maioribus, & sanioris partis votantium, iuxta doctrinam Couar. c. 17. præf. *Postb. de manutent. obseru. 8. in 17. quæ obseru. 42. n. 105. & Tondus. var. tom. 7. p. 3. c. 125. n. 19.* docent ad manutenendum Abbatem electum non officere, quod ex ipsius electione lis sit mora, vt in terminis de elect. regul. dicunt Barbosa diu. iur. c. 106. a. n. 105. vbi variis casibus hoc exemplificat idem Tondus diu. cap. 175. n. 19. in seqq. verbis: *Ad vltimum questionem respondetur dictam Patrem Provinciam inter eos duas de electione nullas esse conueniendas in effectum sui exercitio, & administrationis manutenendum esse, quod procedit, non obstante allegata intrusione dicti Provincialis; quia datus intrusus, vel cuiuslibet fuerit declarata, exterior possessor manutenendus est, & iuvant verba Alex. ibi: *Quidque superiores Monasteriorum post eorum electionem, etiam ante illorum confirmationem, administrare possunt, inuenerunt tamen infra decem dies pro confirmatione transmissi ad ipsum Abbatem Monasterij S. Benedicti mittere; quod etiam per Rub. consil. n. 5. percurritur in seqq. verbis: En acceptado la Abbatia el electo podra comenzar a administrar su officio, como la Congregacion lo tiene por Bulla Apostolica, con condiccion que dentro de tres dias despache por la confirmacion al Reuend. General embaxador de la obediencia en scriptis.* Compertum inquam hæc omnia aliaque ritæ, & legitime facta præcessisse in electione dicti P. Aguiæ, qui illico ab electione de se facta, intra tempus statutorum Procuratorum pro confirmatione allequenda à dicto P. Generali: & pro iure manutentionis faciunt quæ abundè dixi in cap. licet 9. de probat. quæst. fin. hic applicanda.*

- 12 Sed quæ per viam violentiæ fuit causa à sententia Auditoris Illustriss. Nuncij relata ad Supremum Consilium Castellæ, & ventilaræ pro Aduocatos coram Dominis Consiliariis destinatis in Aula, quæ appellatur gubernij, vbi discipulus de causis iuribus per viam violentiæ, vt vocant, translatis, & in fauorem D. R. P. Generalis viam esse & declaratum propterea quod dixerit præfatum Auditorem iam iurississe, manutenendo in electione de eo in Abbatem dicti Carnobij de Sabago facta; ideo in lucum oportet ponere nonnulla ex fundamentis, quæ ad id potuerunt inclinare telatos supremos iudices per viam æconomicam, & politicam, vt saluè cognoscentes. Et in primis fecit, quia R. P. Generalis fundabat cognitionem super iuribus, aut iniuriis dictæ electionis, non ad Nuncium, sed ad se ipsum, vel ad Summum Pontificem spectare post medios iudices allegatos in nonnullis Bullis Benedictinis concessis in verbis seqq. Alex. IV. Pij II. & Innoc. VIII. ibi: *Suorumque quod persona regularis aliquo pretextu, vel recusato ab ordinacionibus, & correctionibus quibuscumque, tam suam Abbatem, & Priorem, Fernosio. de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.*

quam etiam Abbates, & Caputuli generaliter appellare, & causas, & querelas suas extra dictum ordinem educere non viderent, & ex aliis Clem. VIII. in suo Breui. diei 10. Oilei. 1597. ibi: *Nulli omnino persona dicta Cõgregat. regularis obseruancia S. Benedicti teneat ab ordinacionibus, correctionibus, & reformationibus, & priuationibus, depositionibus, alijsque penis, & severitatibus ad aliquem iudicem, sine Ecclesiasticum, &c. appellare, & infra, & aliis Ecclesiasticis Prælatibus scribere culpas religiosarum, & parnas, quibus prestantur.*

Ex quibus depositionibus patenter fuit à D. R. P. Generali dictis Bullis concessum fuisse eorum sue religioni penam instantiam omnium causarum ad se, vt Generalem pertinere, & per appellationem ad ipso recurrendum esse ad Diffinitionem eiusdem religionis Benedictinorum, & à Diffinitorio immediatè appellationem interponendam fore ad Summum Pontificem cum inhibitione iurisdictionis Nunciaturæ legati in his Regibus existentis, & hoc per alia verba nouissimè eisdem Urbani VIII. in suo Breui. Nonas Iulij 1624. in quo declarauit super causis relictis in adductis Bullis Alex. Pij. Innoc. & Clem. nō posse D. Illustriss. Nuncium cognoscere, sed immediatè à appellatione ad Pontificem interponendam.

Nec obstat practica appellandi illico ad Illustriss. Nuncium, de qua restant iuxta Couar. præf. c. 4. n. 9. Samuel de elect. tract. 3. reuertitur s. 8. c. 12. n. 32. in verbis seqq. *Liçet sacra Congregatio modum regularibus appellandis declarauerit; nihilominus consilium illud modum statum ad Papam, seu Legatū, vel Nuncium appellare possunt, vt obseruat, & consuevit ac vsus adeo, vbi præstat rationem Franc. Tondus de benefic. c. 57. n. 16. tom. 1. Pontelin dicitur regul. verb. appellat. n. 3. & ponens ex declaratione Cardinalium modum appellandi à minoribus, scilicet, vt à Guadiano appellentur ad Provinciales, ab hoc ad Generalem, ab hoc ad proterocem Cardinalem, ab hoc ad Papam in verbis seqq. nec Nuncium etcludens ait: *At hic non obstat, potest religiosus, emissi modum illi statum ad Papā, seu Nuncium appellare, per textum in c. Romana 26. q. 6. ad quod facit quæ dixi de appellat. omisso medio, ad Papam infra sub c. 7. de appellat. terminis Remig. Scola in epist. de inualiditate professus dub. 20. 15. & 26. et ponderat enim litterati in fauorem D. P. Generalis, hoc esse specialissimum in Religione Benedictinorum, cui à Pontificibus indultū fuit ob magna setuitia à dicta religione facta Sedi Apostolicæ, vt de eorum causis nullus alius possit esse iudex extra religionem, nisi idem Papa. Et quis dicit Bullæ Alex. Pij. Innoc. & Clem. expeditæ in fauorem dictæ religionis fuerint præsentatæ coram Auditore Cameræ dicto anno 1658. & ab eo inauditarum, vt obseruarentur, & sic non officere ritum, & proximæ aliarum religionum, nec casus adductos pro Patre Aguiæ, de quibus etiam inter filios dictæ religionis Benedictinorum cognoscitur se cognoscit Illustriss. Nuncius, aut eius Auditor, cum id procedat ex tolerantia Generalium, nihil opposita in iurisdictionem Nunciaturam, sicut in casu præsentis fuit oppositum.**

Itaque declarationis, hic, & aliis modis fundata, persistit acriter literatè dicendo de nullitate contra electionem de dicto Patre Aguiæ, & quod electores eam fecissent post terminum designatum in suis constitutionibus trium dierum per verba, ibi: *Que la tal eleccion se ha de haçer dentro de tres dias despues de la vacacion, que cum debeant necessario interpretari per ius cõmune, maximè verò in materia electionis, in qua nō licet quicquid ordinari, quod sit in rō*

tū, vel in partem diuerſum, ſiue contrarium diſpoſitionis iuris communis, vt in *caſu alterius conſtitutionis*, conſiderauit Caſtellum de elect. Canonica 1. 14. §. 1. in verbis: *ſed cum verba conſtitutionis*, ſequitur dicendum ex doctrina textus in *cap. dilecti* 6. de dele. & per ibi ſi me ponderata, vt quia dicta Benedictionum conſtitutio eligendi intra triduum Abbatem alicuius canobij in locum demortui, eſt in obſeruantia; ſi poſt triduum eligatur, interet tunc regula dicti. *cap. ne pro deſectū*, dum declarat nullam quamlibet electionem factam à vocalibus poſt terminum iuris ibi aſſignatum; & ſic in caſu noſtro hanc poſſum incurſu ille electionem de Patre Aguayo factam per verba textus in *elem. exiui de Paradifo* ibi: *Ceterum ſi capitulum memoratum deo præditi, Adminiſtrum eligere prætermittat*, ex iure Adminiſtri Provincialis promiſſo ad Generalem Adminiſtrum liberè deſervatur.

- 16 Nec obſtare dicunt quod ſæpius prædicatum fuerit, vt adhuc tranſcurſo dicto triduo, & alio ampliori dictum ſpatio, nihilominus electores in Canobus dictæ religionis proceſſerunt ad Abbatem, ſeu Abbatiffam eligendam, vt anno præterito 1637. contingit in canobio Monialium S. Palai ciuitatis Oberen. vbi per mortem Abbatiffæ D. *Emulie Gienſerger*, tuoc gubernante Generali R. P. Fr. Benedictus Senna electio in locum demortuæ promoua fuit vltra menſes duos, & in hoc S. Placidi canobio Monialium huius Curie poſt, gubernante Generali R. P. Fr. Franc. Saluador, adhuc per mortem D. Annæ de Villanueva electio fuit prorogata vltra alios duos menſes, oec dictos. Generales iure deuotum elegiſſe quin poſtus receptas, & confirmatas ab illis fuiſſe electiones per Moniales dictorum canobiotorum factas, reſpondent enim non ex hoc procedere, vt ſi à dictis R. R. Paſſibus Generalibus impugnarentur, vt in caſu noſtro contingit, adhuc illas poſuiſſe valide fieri, cum iam tunc conſeruando dicti Patres Generales, non fuiſſet cur de negari illis poſſet ius deuolutorum, quod amiſerunt, aut expreſſe conſentiendo, aut tacite in electionibus vltra triduum factis à vocalibus prædictorum canobiotorum.

- 17 Quare potuerunt Aduocati latiffimè in punctis præcedentibus, loqui, & longè etiam informare in fauorem dicti Patris Generalis, ex eo etiam quod electio facta de Patre Aguayo fuit nulla, aut attentata, tuoc quia iam fuerat interpoſita appellatio per aliquot ex electoribus vocalibus ad D. R. P. Generalem; & ſic relatione adhuc pendente non valuiſſe, ſecundo tempore iam in principio mentionato procedere. Deinde cum ſic in religione conſtitutio citandi & conuocandi religioſos vocales, qui degunt extra conueniunt, vt obtingit in pluribus gubernantibus Prioratus ad canobium principale pertinetes, inter quos aliquot ex exiſtentibus extra leucas octo, citatas non fuit in forma, vt conſtitutiones expoſtulant, ſequitur optimo iure illam electionem fuiſſe nullam; & quia licet vnus ex vocalibus citatus, reſponderet ſe noluiſſe venire, adhuc debuit ſpectari per tempus integrum dictorum trium dierum; & quia cum litteræ ſecundæ conuocatorie fuerint libertate & expeditæ ad citande vocales, non fuit tranſactum integrum trium dierum tempus, vt poſt legitimè electio procederet, quæ fuit facta ante illius tranſcurſum, cum conſtet electionem factam fuiſſe die 22. Septembris dicti anni 1660. & conuocatorias expeditas fuiſſe die 1. octauis demenſis; ſic adhuc fuiſſe dictos vocales in tempore legitimè comparendi; præcipuè ſi conſideres diem poſtquam

termini conceſſi non computari in terminum per illa quæ dixi latè in *cap. 1. de dilationib. q. 10.*

Deinde quia apparuit in dicta electioe interueniſſe nonnullos carentes voto, & requiſitis neceſſariis ad votandum, inter quos fuiſſe ſepeem ex votantibus citra octo leucas, cuius de cauſa non fuiſſe citandos, quod fuerit contra conſtitutionem de anno 1637. verba, ibi: *que ſingulis voto in las electionibus intermedium las que vniuerſis, & eſſenauer dentro de las trehe leguas el dia de la vacancia*, & ſic illis oppoſitum nõ poſuiſſe votare, cum eſſent extra dictas nouem leucas, & approbati viderentur ex *cap. 2. de definitionum Capituli generalis celebrati anno 1633. in verbis ſequentiis. Qui ſingulis voto ultimo, & poſtmo todos las, que ſe hallaren en la caſa dentro de la Abadia vacante, & todos las conueniales de ella, que buuere dentro de la noche leguas*, quæ reperiuntur confirmata ex *ſenſ. 1637. 1641. & 1645.* Item etiam quia alij duo ex votantibus noceſſum viuere per mēſes quatuor in dicto Canobio de Sahagun, quod neceſſariū erat ex dictis conſtitutionibus. Et denique contra alium religioſum Priorem Metimæ ſic temp. villa, quæ diſtat à prædicta de Sahagun 20. leucis ad minus, qui fortè eo in tempore vacationis erat in dicto canobio, qui nec votare valebat eo quod cum vouiſſet ſine licentia ſuperioris, dicebatur fugitiuus; & ſic ſine habilitate ad votandum.

Ex his quidem fundamentis à verbis conſtitutionum rationibus iuriſdic ſublimatis, quæ hic non reperiuntur, litterari poſt, parte Generalis defendebant illum, qui etiã nõ bene auditi in iudiciaria Nuocij, vt ipſi proclamabant. Tamen Conſiliarij ſupermi declaratum, vt retuli in principio, vim ab Auditore Nunciij factam fuiſſe; & ſi pro parte dicti Aguayo Abbatis electi non ageretur ſuper petitorio, aut poſſeſſorio pleno, iuxta quæ latè dixi *ſub cap. poſtulatori*, & aliis de *cauſa poſſeſſ. & propriet.* ſed tantum de manuſcriptione illius in poſſeſſione exercitij Abbatialis interim, quo lis duraret, vt latè pro Aguayo fundatur ex doctrina textus in *c. cum Ecceſus ſuſtrina d. 1. de cauſa poſſeſſionis, & propriet.* ad quod applicabis quæ Ego ibi *ſcripsi ſub q. 1. Tamen dicti Domini Conſiliarij forte conſiderauerunt dictæ manuſcriptioni locum non dari nec, vt votantes interim ſuſtineantur, dum lis tractatur plene de eorum inhabilitate, quia cum ex eisdem actis conſtaret de præſentis nullitatibus pro parte dicti Generalis, debuit ceſſare etiam manuſcriptionis ius, per illa, quæ adduxi *ſub q. 4. c. ſuſtr. 9. de probatorib. vbi* quod quoties ex vatre inſtrumento apparet de exceptione oppoſita nullitatis, ceſſat remediū hoc, quod vocatur *de el notario*; & ſic nominem Abbatem à dicto Generali admiſſum iam eſſe ad exercitium, & prædictum Aguayo vt exularem, depoſitum in quodam Canobio longè diſtante à prædicto de Sahagun; remque licitij, dum hæc ſcribimus eſſe in ſtatu hoc.*

Ad Text. in cap. Quisquis. XLII. h. hoc titulo.

P R A E M I S S I M. S U M M A R I U M.

- 1 Eligibile non eſt conſentens electioni de ſe facta per aliquem poſſeſſorem ſpecularem.
- 2 Electio quorumcumque Prælatorum, debet ſumma libertate fieri.
- 3 Electio dicitur per abuſum poteſtatis celebrata, quando Clerici requirunt Litteras, vt præſent electi uni.

electioni. Et quando requirunt assensum Principis secularis super eligenda certa persona.

- 4 Electio irrita ipso iure est si fiat de excommunicato in minori venit irritanda; quæ est valida si ignoranter eligatur, u. 5.

1 Probat textus hic quod consentiens electioni de se facit per abusum temporalis potestatis, efficitur ineligibilis, & electio est nulla: ¶ nam electio quoruncumque Prælatorum, debet omni ex parte esse prædicta summa libertate, & totaliter aliena ab omni labe, & specie coactionis, siue violentie: sic cum multis Barbosa hic num. 21. Vbi in fine subdit cum Iulio Lanocio *rom. 1. lib. 4. cap. 1. ex n. 11. § 14.* quod tunc tollitur libertas, cum prædicti electores compelluntur eligere unam certam personam, secus si unam de certo genere personarum, ut dixi supra in cap. cum terra 14. hoc sit. & infra in cap. Cuman. Et adiunges quæ pro materia tractat Barbosa de iure Ecclesiæ. p. 1. cap. 19. n. 232. ad 235. vbi num. 132. & 133. eadem cum multis repetendo firmat; quod distincti in dist. cap. cum terra.

3 Notabis verò quod electio dicitur per abusum potestatis secularis celebrata, quando Clerici requirunt Laicos, ut electionibus intersint. Item quando Principis secularis assensum super certa persona eligenda requirunt, vel eligunt minus alicuius secularis Potentatus, docet Tamburin. de iure Abbas, & Prælatorum, *rom. 1. disp. 5. quæst. 22. num. 11.* Barbosa cum multis dist. cap. 19. num. 234. & 235. per textum hunc. Et doctissimus textus huius procedere in electione cuiuslibet Dignitatis, tradit Barbosa hic num. 5. contra Hostiensium. Alia notat num. 3. 4. 7. Sed tu pro extensione adiunges quæ notantur supra in cap. 7. & 10. de consuet. vbi de inhabilitate Laicorum, & legum, eorum respectu, Clericorum, & personarum Ecclesiasticarum. Item poteris hic adiungere quæ sæpe iam adduxi, scilicet de personis, quæ habiles sunt ad eligendum.

4 Hic etiam agitur de penis eligentium indignos, aut malè, de quibus dixi in cap. 7. §. fin. hoc sit. Hic etiam adiunges quæ tradit Barbosa de iure Ecclesiæ. p. 1. cap. 19. num. 119. vbi tractat de dubio quando electio fit irrita ipso iure, & quando venit irritanda per sententiam ex viro electorum; qui est omnino videndus a num. 117. cum aliis; vbi quod electio facta de excommunicato maiori excommunicatione, est ipso iure nulla; & a n. 121. disputans cum multis, an si fiat electio de excommunicato in minori debet affirmari Laurentij de Peccatis, & Iulij Lauocius *variar. lib. 6. tit. 4. c. 16. num. 92.* Sigismundus à Bononia de elect. dub. 65. num. 2. Suarez de consuet. dist. 24. sect. 2. a n. 35. & alij per textum in cap. si celebrat. de Clerico excommunicato. misist. ibi: electio est irritanda, quæst. donec per sententiam irritetur, valeat: & licet Couarruias in cap. alma mater p. 1. §. 8. nam. 3. Vigolius de consuet. lib. 1. cap. 6. §. 3. ex eodem textu contrarium dicant; nempe ut sit ipso iure nulla, respondentes ad dicta verba irritanda secundum subiectam materiam, id est irritam esse declaramus. Sed Barbosa pro prima sententia respondens dicit verba dist. cap. si celebrat. nullo modo posse ciuiliari; & quia dum expresse aliter in iure Canonico non constat, quod talis electio sit nulla; non sic ut potest debere ampliaci in regula in penis de reg. iuris. ¶ Et longè disputans an electio ignoranter facta de excommunicato in minori sit va-

fermesin. de Offic. & sacris Eccl. Tom. I.

lida; resoluti contra glossam in dist. cap. si celebrat. verba sententia validam esse; & hoc ex auctoritate dist. cap. si celebrat. ver. si tamen ibi sententia, quod est vnum; et si Couarrui. Vigolius, & Suarez supra dicant nullam esse cum ex iam dictis, sic efficitur argumentum.

Ad Text. in cap. Nihil est. XLIV.
hoc titulo.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Prælati confirmant indignum electum ad regimen animarum, prout potestatem confirmandi primum successorem, & cum seqq.
2 Suspensum pena remittitur.
3 Collatio beneficii facta per Episcopum prælatum, non valet remitti.
4 Collatio facta à Prælati seu Episcopo, qui commissus aliquod delictum; quo ipse iure est priuatus, an in valet remitti.

R Esolutio communis huius textus est; quod si Prælati per negligentiam confirmant indignum electum ad regimen animarum perdit potestatem confirmandi primum successorem, & de perceptione proprii beneficii suspenditur; donec visum fuerit superius: multis probat hic Barbosa num. 1. 2. 4. ¶ Quare nunc adiunges quæ supra notati in cap. 7. §. 1. & fin. vbi de dignis eligendis, & confirmandis; & quibus penis plebantur eligentes indignum, seu illum confirmant & sub Rubr.

Item potest hic adiungi tractatus de confirmatione Episcoporum, de quo Barbosa in præfati p. 1. cap. 4. idem de textu nostro de iure Ecclesiæ. p. 1. cap. 19. n. 235. & de materia, & ad quos spectet confirmare a num. 246. de qua materia latissimè egi supra in cap. 15. per nonnullas questiones.

In glossa administrant, & in ver. quod interini valde remittit; præter quæ signanter notat Barbosa hic num. 5. & 6. adiunges quæ supra notati in cap. 9. & 15. hoc sit. vbi de ingente se in administrationem ante confirmationem.

Et in ver. suspendantur, & de suspensionis penis; Suarez de consuet. dist. 25. sect. 1. & melius sect. 2. §. 12. longè ago infra sub cap. 10 de temporib. ord. 9. 11. sic ut ibi dicta queant hic applicari.

Hic adiunges quæ notentur, de qua García de benef. p. 1. cap. 4. a num. 176. an valeat collatio beneficii facta per Episcopum, seu Prælatum priuatum; qui se gerit pro Prælati; sed ex aliquo defectu, non est verus Prælati. ¶ Ad aliam, an valeat collatio ab Episcopo, seu Prælati facta, qui commisit aliquod crimen; ob quod ipso facto; & ipso iure priuatus est Prælati; idem a num. 182. Sed quia hæc difficultates spectant ad tractationem infra de præbend. & Dignitatibus; & de consuet. Præbenda. 2c. ad tit. de institutione; ideo hic non repeti; interim ipsum Garciam Leges longè de vtraque cum multis disputantem. Sed pro primo dubio adiunges quæ dico infra in cap. ad præbendam de sent. & re iudic. Et pro secundo dubio applicabis quæ dixi de delinquente, in cap. fin. de temp. oribus ord. Et quæ dixi a quæst. 27. in cap. cum non ab homine de Indulgentiis; vbi an ipso iure ante sententiam, priuatur beneficiis Clerici homicidæ, perituri, & fallacii?

M 3 Ad

Ad Text. in cap. Vt præterita.
XLV. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Electio in expensa ad quem hic pertineat? & non.*
2. *Expensarum materia remissibilis.*
4. *Electio ad Ecclesiam dignitatem si habeat suum, succurrat alimetur ex ea.*
5. *Successor in beneficio tenetur ad expensas, utiles, & necessarias, non ad delicatas, vel solum utiles.*

5. **H**ic Pontifex probat, quod expensæ necessariz, quas facit Capitulum pro electione Prælati, debent fieri de bonis Prælatuz, vel reddi, multis comprobatur Barboza hic *num. 1.* vbi *num. 2.* ait quod electio tota sit expensis electi; & *num. 5.* quod expensæ necessariz dicuntur, sine quibus negotium expediti non potest.

2. **Q**uare ut scias perfectè expensarum materiam, adiunges hic quæ latissimè tractatur *sub cap. finem huius de dolo & contum.* & videbis Pichardum in §. *in rem, inst. de officio iudicis* à *num. 15.* *Constitutum. in præct. cap. 27.* † Et in præxi vili scriptis, quod oppositoribus Canonicarum affectatorum in Ecclesiis, solet succurrere expensis electi de fructibus eorundem Canonicarum, cæteris cooppositoribus deperditis de expensis necessariis, idem Barboza *de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. num. 242.* ad textum nostrum applicabis nonnulla, quæ adduxi *sub cap. gravis de restit. al.*

4. **H**ic idem Barboza *sub num. 5.* aduertat, quod si quis electus sit ad Dignitatem in sua Ecclesia; & necesse habeat litigare pro consequendo eam, sint ei alimenta ministranda sic cum Surdo *de alimentis tit. 1. §. 48. num. 2.* quod nunquam in præxi vidi; et si certus sis de aliquibus illis super non admittendos à Capitulo aliquos iam nominatos, & electos.

5. **I**tem *num. 4.* ex glossa *expensa necessaria*, notat quod successor in beneficio, tenetur ad expensas utiles, & necessarias in lite factas; non autem ad delicatas, vel utiles tantum: Iterum applicabis plura, quæ expendi de expensis in dicto *cap. finem huius de dolo, & contum.* Et alia quæ dixi in dicto *cap. gravis de restit. & soluat.* vbi plura etiam quasi §. *de retentione propter melioramenta.*

Ad Text. in cap. Cum post. XLVI.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Electio post collationem ex intervallo celebrata, non valet.*
2. *Electio facta de illo, qui requisitus consensu antequam esset electus, est cassanda.*
3. *Electio est intimanda electo antequam ad superiorem deferatur.*
4. *Votum dicitur consensus.*

Probat Pontifex hic quod electio post collationem ex intervallo, celebrata, non valet: unde colligit Barboza hic *num. 1. & 2.* quod quando electio non fuit statim facta post publicationem consensuum, & post tractatum electionis, vel quando primo fuit requisitus consensus electi, & consensus ipsius quam eligeretur, non valet; quia presumitur ambiciosus: applicabis nonnulla, quæ dixi *supra in cap. quia propter*, & ibi *sub quaestione sua*.

Et sic Barboza *de iure Ecclesiast. cap. 19. p. 1. num. 37.* ait quod electio illius, qui requisitus antequam esset electus electioni de se faciente consentit, est cassanda, adducens textum nostrum. Non enim debet assensui hic requisitus; sed respondere, *nolo quod me eligatur*; & ita rego, vel non intendo Dei vocationi resistere. Tamburini *de iure Abbatum p. 1. §. 22. disp. 5.* Sigismundus à Bononia *de elect.*

Et *num. 243.* ait quod electio est intimanda electo antequam ad superiorem deferatur: De quo *supra sub cap. 15.* & alibi & *num. 244.* quid si non consentiat, ibi dixi, & in Rubrica: Et applicabis notata infra *cap. publicatus*; & quod de indignis, & ambiciosus, dixi *supra in cap. 7. §.* vide infra *cap. 55.* collatio quid imporet? hic expendo infra *sub cap. in Genesi § 5. hoc tit. vbi de collationis tractatur.*

In verb. *consensum*, notat Barboza hic *num. fin.* quod vocem, dicitur consensus. Quare adiunges quæ de suffragiis, & votis ad electiones congerit Barboza *de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. à num. 200.* Et quæ hucusque à Rubrica scriptis, & vbi in finem huius tractatus: Et quæ dixi in *cap. quia propter 42. hoc tit. vbi de forma vocandi*, & secutandi.

Ad Text. in cap. Constitutis. XLVII.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Monachus vnus Monasterij, alterius factus Abbas, non habet vocem in electione Abbatis, Prioris Monasterij.*
2. *Monachus translati non habet vocem in Capitulo, à quo est translatus.*
3. *Episcopus translatus, seu volens de vna Ecclesia desinere esse in ea Episcopus, vbi primo ab ea fuit absolutus per Papam in consistorio.*
4. *Translati ad secundam Ecclesiam, nihil in re veteris in priori, nisi bestium necessitate.*
5. *Consensus debet vocis, & non scripto expressi.*
6. *Expressi non potest in iudicio sine actione, vel causa.*
8. *Monachus factus Episcopus, non sit solutus à ieiunio sue Religionis, & ab alia: debetque continere habitum regularem.*
9. *Monachus factus Episcopus nequit frui privilegio sue Religionis.*

Probat textus hic quod Monachus vnus Monasterij, alterius factus Abbas, non habet vocem in electione Abbatis, Prioris Monasterij, etiam si tale ius ab Abbate, & Monachis prioris Monasterij fuerit reservatum, cum multis probat Barboza hic *num. 1. & 2.* qui post *num. 5.* in verbis, quod

quod aliam cum assumeretur, notat quod Monachus translatus non habet vocem in Capitulo, à quo est translatus; cuius ratio potest desumi ex incomparabilitate, quæ desumitur in cap. de multa de prob.

- † Quare adiunges quæ tractat Barbofa de iure Eccles. parte 2. cap. 19. dum ait num. 37. & 38. quod translatus volens de vna Ecclesia ad aliam, definit esse Episcopus prioris, ubi primum à Papa ab illius vinculo absolutus est in Consistorio. † Et quod translatus ad aliam; nisi iuris retinet in priori, nisi hostium necessitate compellus, fuerit ab Ecclesia sua translatus. Cui dicto adiunges quæ latè scribo in cap. 1. de prescript. & omnibus applicabis quæ dico de seq.

- In vers. quo iure, & in vers. in si esset exprimere, quatenus dicit hic num. 6. Barbofa, quod voce, & non scripto est consensus exprimendus; applicabis nonnulla de consensu expressio, sua ratio, quæ dixi sub cap. 1. de foro competentis. Sed Barbofa de iure Ecclesiast. part. 1. cap. 19. num. 213. dicit quod vota omnium electorum, sigillatim exquisita, debent in scriptis redigi; quia melius constat de voto per scripturam, ne memoria excruciatorum pereat; nec per hoc derogari ait Trid. requirenti vota secreta in electionibus regularium. Sed quia de hoc latissime dixi supra sub cap. quia propter 42. hoc titulo; idè ad ibi dicta recurret. Et pro materia de actibus requirentibus scripturam ad sui validitatem, vel non; præter quæ dixi infra sub titulo de fide infra. Leges quæ bene adverteat Doctus, ac prudens amicus noster D.D. Eldefonsus de Olea de consensu votorum quest. 5. p. 1. Et n. 7. quod sine actione; vel causa nemo expellitur in tantum, ut index repellat agentem sine actione; etiam parte non opponente; quare applicabis Balboun, qui in cap. 6. de iudiciis à num. 8. & 1. disputat, an quis sine actione possit in iudicio expelli; de quo dixi ibi latè, & sub tit. de libelli oblat.

- 7 Pro intellectu huius textus leges quæ dixi in cap. 17. de foro compet. num. 5. & fin. & in cap. 3. de causa posses. & propriet. quest. 4. num. 2. † Ad questionem, an Monachus factus Episcopus solutus sit à ieiuniis sue religionis, Barbofa in pastoralis parte 1. cap. 4. num. 14. in antiquo, & in novo. Et à quibus aliis solutus sit, longè, & bene tractat idem Barbofa de iure Ecclesiast. part. 1. cap. 8. à num. 130. Sed quia de his difficultatibus ego infra sub titulo de regularibus, & in cap. Clerici et 2. de viis, & honest. Clericor. idè hic non repeto; solum ergo dico, ut non teneatur, nisi tantum de honestate ad ieiunia, & poenalia sue religionis. † Et quod nec possit frui privilegio sue religionis, cum liber sit ab omnibus regulæ observantia, iugoque Monastice discipline. Sanchez in summa lib. 6. quest. 197. Barbofa cum aliis de iur. cap. 8. num. 135. legendus à n. 121.

Ad Text. in cap. Ecclesia vestra
XLVIII. hoc tit.

PREMISSVM.

SYMMARIVM.

- 1 Electio debet fieri verbo, & de illo, in quem conferetur maior pars.
- 2 Canonici vocem habentes in Capitulo, & non

Capellani de iure communi admittuntur ad eligendum Episcopos.

- 3 Electio vi canonica sit non sufficit, ut habens maiorem partem respectu minorum, sed respectu totius, n. 4.

Pontifex probat hic quod electio debet fieri verbo, & de illo, in quem conferetur maior pars Capituli, & non respectu aliorum partium. Continet ergo textus iste duplicem partem; iuxta primam in vers. vestrum vestrum, notat cum malit, Barbofa num. 1. & 2. quod in electione verbi requiruntur, cuius occasione poteris applicare notata supra in cap. quia propter 42. hoc titulo, ubi de formis ad electionem; & supra in cap. 1. & ad Rubricam.

Et in vers. cum de summa, notat idem Barbofa num. 3. quod iure communi inspecto ad Capitulum, & Canonicos Ecclesie Cathedralis pertinebat electio Episcoporum; & quod admittuntur tantum Canonici, qui habebant vocem in Capitulo; non autem Capellani; & debebant esse mente compotes, & in sacris constituti, ut multis comprobatur num. 4. Quare pro ampliatione, & veto intellecta, adiunges quæ notavi supra in Rubrica, verb. sub quest. 6. & in cap. 1. 4. hoc titulo, item quæ dixi in cap. cum Ecclesia durina de causa posses. & propriet. à g. 2.

Et in vers. licet maiorem partem, notat Barbofa num. 5. quod in electionibus Canonicis ad validitatem ipsarum, non sufficit habere maiorem partem suffragiorum, respectu minorum; sed quod vltimus necessario requiritur habere maiorem partem respectu totius, adverteat cum Miranda, quod in maiori parte respectu totius Capituli, non debent computari qui nolunt illi interesse, & qui propter aliquam rationem, vel causam plectati suat suffragio, seu voto; sed illi dummodo, qui in eadem electione habuerint votum.

Ut bene expendas adiunges quæ tractat ipse 4. Barbofa de iure Ecclesiast. part. 2. cap. 19. à n. 219. ad num. 24. ubi num. 215. quod electio communis facienda est vocorum collatione; & à num. 201. quod vota in electionibus secreta exquiri debent; applicabis quæ nota, & expendi infra sub cap. publicato 58. hoc titulo. Et melius quæ latissime dixi sub cap. quia propter 42. hoc tit. g. fin. & à g. 1. & quod hodie observetur.

Ad Text. in cap. Cum Magistrum;
XLI. hoc tit.

PREMISSVM.

SYMMARIVM.

- 1 Professus qui nondum est; nequit eligi in Abbatem.
- 2 Professio non est, & tempus remissio.
- 3 Scriptura requiritur ad professum expressum Monachum.
- 4 Magister qualis debet esse; & de obligatione discipuli erga eum remissio.

Deest hic textus quod non professus nequit eligi in Abbatem, qui determinatur per notata supra in cap. cum ad nostram 37. & 38. & 27. & 13. hoc titulo. Et pro intellectu applicabis quæ

- dixi supra in Rubr. *quasi*. 4. & 5. Er amplius ex notatis in cap. *construunt* 47. *eodem*. De professione naturae, & tempore latissime noto ad plures casus in cap. *ad nostrum* 8. & in cap. *ad Apostolicam* de regularibus. ¶ Cumque glossa hic sub verb. *professionem*, dicat quod ad professionem, expressa Monialium scriptura requiritur, ut ea probetur sicut Barboza probat cum multis hic *num. fin.* ideo applicabis notata sub cap. 47. Libellus in scriptis est redigendus, ut dixi in cap. 2. de *Libelli oblat.* Alia etiam scripturam requirunt, ut probant DD. secundum quae adduxi sub cap. *quoniam contra falsam*, de probat. sub *quasi*. 1. & de aliis alibi: nam ut dixi sub Rubr. de re iudic. & alibi sub *ut. de fide instrument.* sententia debet in scriptis redigi; & quod sunt contrafalsas scripturas, requirunt; de quo nouissime videbis Olesam, quem adduxi sub iam relatis cap. 7. item quae dixi supra sub cap. 42. nempe quod in electione per scrutinium, requiritur scriptura.
4. Ad verſ. cum in Magistrum, qualis debeat esse Magister, docet Naubona in l. 31. tit. 7. lib. 1. re. cap. glossa 2. de obligatione matris discipulorum erga Magistrum, Trullench. in opere moralis libro 4. cap. 1. dubio 11. De quibus dico late infra lib. 5. sub *ut. de Magistris*.

Ad Text. in cap. Cumaha. L. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electio facta à non maiori parte Capituli, & omnia collatione, non valet.
2. Eligendi ius potest consuetudine acquiri, & qualiter, n. 3.
4. Elector, de quo dubitatur, num legimus sit, instante tempore electionis, admittitur ad eligendum cum protestatione.
5. Protestatio quae effectum habeat, remittitur.
6. Possessio iuris eligendi.

1. **D**uo dicit Pontifex hic, quod electio facta à non maiori parte Capituli, & quod omnia collatione, non valeat. De primo puncto dixi sub cap. *Ecclesia vestra* 48. & in cap. *bona* 36. cap. *audius* 29. cap. *datum* 22. Ad secundam partem, quod non valet, omnia collatione: applicabis textum supra in cap. cum post 46. Vide infra cap. 55. ubi expendo quid collatio tractatus importet, & de omnibus dixi plenè sub cap. quia propter 42. hoc tit.

2. Ad verſ. Capellani, & Clerici Cimiterii, ponit questionem Barboza hic *num. 1.* de qua dixi sub cap. cum in iure peritum hoc tit. Et idem Barboza in verſ. vel consuetudine *num. 3.* & 4. & in verſ. nam est Capellani *num. 5.* dicit quod ius eligendi, potest acquiri consuetudine, de quo videbis Notam in cap. cum dilectus 8. de consuet. ¶ Et quod ad acquiendam quasi possessionem iuris eligendi, duo requiruntur; scilicet quod extranei, qui de Collegio non sunt in electionibus praesentes fuerint; & quod vocem presterint. Et sic ad utrumque casum adiunges quae latissime dixi sub. cap. cum Ecclesia sacristia de causa posses. & propriet. aliqua supra sub Rub. *quasi*. 6.

Notat hic idem Barboza sub *num. 4.* in verſ. sub huiusmodi protestatione admitti fuerint, quod quando dubitatur, in aliquis habeat vocem in electione, & tempus electionis inferi; itaui non possint recipi probationes, quod tunc admittatur cum protestatione, ut vocem emittat: sic de iure hoc sibi competet: & *num. 6.* ait ex glossa *protestatione*. ¶ 5 quod ut noceat protestatio, requiritur expressus consensus eius, cui sit, nec sufficiat, si simpliciter taceat & *num. 7.* quod protestatio post factum non prodest. Quare poteris pro exacta tractatione adiungere hic quae late scripti in cap. unde appellat. ubi multa de protestatione quid prosit, & quando interponatur vultur.

Ad questionem de possessione iuris conferendi, late Garcia de beneficiis p. 5. cap. 5. à *num. 1.* & de intellectu textus nostri a *num. 12.* Er applicabis quae adduxi in dist. cap. cum Ecclesia Sacristia à q. 1. & 2. Maior pars eligentium quater intelligatur, & de publicatione votorum, ac de hodierna praxi videbis infra in cap. publicare 58. & late dixi iam sub cap. quia propter 42. hoc tit. ubi leges.

Ad Text. in cap. Sacrosancta. L. I. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Laici, est Patrum nequit etiam de consensu Praeati, & Capituli habere ius eligendi, & quare n. 1. & 3.
3. Praesentare Laici cur possint remitti.
4. Laici sunt incapaces rei spiritualis, & electionis Canonicae.
5. Principes Laici ad electionem canonici nequeunt, etiam contra consuetudinem.

Delectus Pontifex hic quod Laicos quamvis Patronos non potest etiam de consensu Praeati, & Capituli habere ius eligendi in Ecclesia Collegiata, ut scilicet ex pluribus nominatis à Capitulo, vel Praelato quem voluerit possint eligere; sed quod solum electio facta illi, debeat denunciari, ut assentiantur: pluribus probat Barboza hic, & per hanc rationem n. 2. verſ. non cadit in Laicum; eo quod Laici sunt incapaces officio administrandi spiritualia; & per consequens suspensionis, seu Ecclesiasticae iurisdictionis: haec ille probans cum multis.

Sed ego pro generali exortatione adiungo quae late tractant in cap. 1. 3. 4. 8. 13. & 17. de Inductis, & sub *ut. de iura comp.* & in cap. 1. nam 3. de ordine cognit. ubi de incapacitate Laicorum ad res spirituales, vel quasi. Et quae latissime dixi in cap. Ecclesia S. Maria 10. de consuet. & quare possint praesentare, dixi sub cap. 3. de Inductis. ubi *quasi*. 5. an aliquo casu possint beneficia conferre. Et an ad electionem Episcoporum possint concurrere? Et quo iure Regibus Hispanie competat nominatio, & praesentatio, dixi late sub cap. cum Ecclesia Sacristia 3. de causa posses. & propriet. *quasi*. 3. & notavi iam supra sub Rub. sub *quasi*. 6. & sub cap. 48. & in aliis relatis capitulis huius tit.

Et ad materiam huius textus adiunges notata supra in cap. quarantia 24. & in cap. quisquis 43. hoc titulo, & in cap. 2. de electo ad claustrum populi. An Laici

Laicis possit aliquo iure competere electio sub dicto cap. *querelam*. Et an i Laicis possit ius Patronatus Ecclesiasticum prescriptione acquiri, Barbosa in cap. de *prescriptionibus* a num. 33. Et an in Ecclesia Collegiata Laicus eligens, vel dotans Ecclesiam Collegiatam, acquirat ius presentandi Clericos ad eam, sicut acquirat, dato quod Ecclesia non sit Collegialis; idem a num. 42. per textum nostrum. † Et longè agens Marta de *iusiurisd.* parte 4. cent. 1. casu 47. dicit nulla consuetudine, etiam immemorabili posse introduci, ut Principes Laici conuocari debeant ad eligendum Ecclesie Praetatum. Et applicabis Barbolam de *Iure Eccles.* parte 1. cap. 8. ante num. 66. ubi de varietate circa auctoritatem Principum in electionibus Episcoporum; & num. 67. quando capere abrogari potestas data Laicis circa Episcoporum electiones, & quomodo. † Ecclesia Collegiata quæ dicitur i Notauit supra sub cap. 1. veti. & quia, & plura supra sub Rubr.

Ad Text. in cap. Cum in veteri. LII. hoc titulo.

P R E M I S S I V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Eligentes quando debeant consilium requirere, ut valident electionem, & quod tempus ex-
petatur; n. 3.
- 2 Consilium ubi requiritur, debet peti ante alius
expeditionem.
- 4 Consilium non obligat ad illud sequendum;
n. 6. & 7.
- 5 Alius dicitur nullus, si id, quod mandatum
est fieri, sit sine consilio illius, à quo requirun-
dum erat: salus ubi Consiliarius esset absens,
n. 8. & 10.
- 7 Statutum requirere pro forma Consilium sapien-
tium; non eo requiri necessum est.
- 9 Dispositio non trahitur; & si sit ut quis rubet
cum consilio alicuius, & eo requisito non se-
quatur.
- 10 Consensus ubi requiritur, non alius alius vici-
nor?
11. Alius saluus contra legem, & statutum, non
valet.
- 12 Consilium datur ad homicidium, vel furtum, qualiter
remouetur? remissum.
- 13 Consilium peritum in arte, qualiter obliget?
remissum.

DECEMIT Pontifex hic, ut quando Papa man-
das habentibus eligere quod eligant cum
consilio, alioquin Consilij provideant, debeant
eligentes consilium requirere in tractatu electionis,
& congruo tempore expectare responsum, alias
electio non tenet. † Etenim Barbola hic compro-
bat num. 1. dicit num. 2. quod ubi requiritur, con-
silium debet peti ante actus expeditionem.

Et num. 7. quod postquam peticum fuerit Con-
silium, spectandum est responsum per tempus ne-
cessarium. † Et num. 4. quod consilium non obli-
gat ad sequendum: aliquid in cap. fin. infra. De
his omnibus Goziales in reg. 8. Cancel. glossa 46.
num. 32. & glossa 48. à num. 12. & 40. Berrachinus
de Episcopo p. 1. lib. 3. num. 47. & 88. Bartol. per

textum cum Prætor 59. §. mendo ff. de leg. 2. San-
chez de matrim. lib. 1. disp. 34. num. 24. Barbola
axima 93. num. 2. Gutierrez de iure p. 1. cap. 2.
num. 4. Menoch. de præsump. lib. 6. quæst. 34. à
num. 21.

Nunc verò pro maiori emodatione adiungo se-
quentia; nempe quod actus dicitur nullus, si id,
quod mandatum est fieri, sit sine consilio illius,
cuius consilium requirendum erat: sic ex textu
nostro comprobatur cum multis Gratianis reg. 10. de
quo Doctores in cap. ex parte de consil. & ibi be-
ne Felinus tripliciter limitat. † Et quod consilium,
etiam requirendum sit, non tamen sequendum, probat
textus, ubi Doctores in cap. cum alius, de ar-
bitr. Et videbis Barthol. Sanchez in elem. 2. de
testibus num. 5. & applicabis textum in cap. cum in
Iure peritum hoc ut.

Notabis verò quod etiam si statutum requirere
pro forma consilium sapientium, non oporteat id re-
quiri, ubi casus est clarus in iure, Angelus in l. hac
consulitissima cod. qui testant. facere possunt, quem
refert Palacios Rubios in Rub. de donat. inter §. 38.
num. 13. col. penult. † Item quod regula non pro-
cedit, quando ille, cuius consilium requiritur, esset
absens, & sit periculum in mora: ita Bart. in l. si
plures ff. de execut. Tyracel. in 2. Censu. n. 16.
Mieres de Maiorat. 1. p. cap. 50. num. 6. ad finem.
† Item quod non vitietur dispositio quod quis da-
cat, seu nubar consilio alicuius, & non alias: nam
licet petatur, & expectari debeat; non tamen se-
qui, quod secus est in dispositione, quæ constat
matrimonium in alterius arbitrium, secundum l.
cum tales, §. arbitratu, ff. de condit. & demens. l. iud.
Gubelm. Benedic. in cap. Raynucius de testam.
verb. qui cum alia à num. 88. Martienus bene in
l. 14. tit. 4. lib. 1. recip. glossa 1. num. 62.

Quid si consensus requiritur, bene Tyracel. 10
post leges contrah. glossa 2. per totam, Covarrua. in
regula peccatum lib. 6. p. 2. §. 3. num. 10. & in p. 2.
cap. 7. §. 1. num. 1. Doctores in l. 55. Tauri cum
sep. Ioannes Matien. in l. 5. tit. 3. glossa 1. n. 2.
cum aliis lib. 5. recipit.

Et applicabis quæ tradit idem Gratianus reg. 14.
ubi quod actus contra leges, & statutum fictus, non
valet ex l. non dubium cod. de legibus, de quo notaui
supra in cap. cum dilectus de rescriptis. Applicabis
alia quæ adduxi supra diuersis in capitulis de tem-
pore, quo debeant expectari vocari ad electionem:
de quo puncto Barbola de iure Eccles. p. 1. cap. 19. à
num. 96.

De consilio dantibus ad homicidium, vel fur-
tum, qualiter teneantur, dico infra in cap. si cas
dignum de homicidiis.

Item applicabis quæ dixi sub cap. 4. & cap. penult.
de probat. ubi de consilio, & iudicio peritorum in
arte, plura cumulat.

Ad ver. tractatum fuisse habendum applicabis quæ
noto infra in e. cum in Genesi 55. circa finem hoc ut.

Ad Text. in cap. Congregato. LIII. hoc titulo.

P R E M I S S I V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Electio à maiori parte de indigno, postposita
facta à minore de digno, & num. seqq.
- 4 Eligens

- 4 Eligens non sciens indignum elegisse, vel non, quando prefumatur?
- 5 Indignum dicitur qui habet defectum personae expressos.
- 6 Patroni laici indignum scienter praesentantes, priuatur iure praesentandi pro ea vice.
- 7 Conferens beneficium scienter indigno, priuatur, est, & deuoluatur iam ad superiorem.
- 8 Procurator constituitur ad eligendum cum mandato generali, & libere, neque in seruenti suffragia, vtrum nomine suo, & alterum nominis mandatis eligere, fallit, quando adesse omni moda equalitas, n. 9.
- 10 Procurator debet habere mandatum ad irrandum pro impedimento sui Domini. Et quae debeant contineri, vt legimus constituitur.
- 11 Dilectio postmodum significat interualum.
- 12 Dilectio iuxta simplex, & per se, importat laicam sententiam.
- 14 Electio facta in loco non confecto, debet nihilominus confirmari.
- 15 Electio Praelati, ubi fieri debeat. Vbi praeterea iuxta sibi Praebendam n. 17.
- 16 Electio Pontificis facta in loco interdicto, non valet, non sic alterius Praelati dicto n. 15.
- 17 Negotia suscipiuntur ubi libet intra Ecclesiam solent decerni.
- 18 Electio Papa debet fieri in Conclauis clausa.

1 **P**ontifex in praesenti decidit, quod si pars maior in eodem concilio eligat indignum, & pars minor elegit dignum, valet electio minoris; quia maior pars eligendo indignum, priuatur pro illa vice potestate eligendi, & deuoluatur ad minorem de maiori parte votorum, ac eorum publicatione, dico explicitè infra in *cap. publicae* §. 8. hoc tit. & de doctrina nostri textus dicit supra sub *cap. quia propter* 42. & quod hodie seruetur in praxi de minori parte eligente dignum; maior verò indignum ibi: sub *quod si*.

- 2 Occasione huius decisionis, quoniam comprobatur Barbofa, possunt hic adiungi dicta supra de electione indigni, & de electione digni, praetermissis dignioribus in *cap. 7. §. 2. & §. 3.* & in aliis huius tituli.
- 3 Capimur. ¶ Et quod scienter eligentes indignum, pro illa vice priuatur potestate eligendi; non autem si nominauerint tantum, dixi supra, & nunc repeto ex adductis à Barbofa omnino videndo de *iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. à n. 66.* ¶ Vbi *num. 68.* relinquunt iudicium arbitrio. An eligens praesumatur sciuisse electum fuisse indignum, & ex quibus hac sententia colligatur? de quo loquens Sigism. à Bononia in *hoc tract. dub. 61. n. 4.* ait vt tunc eligens praesumatur sciuisse electum illum fuisse indignum, si electus ille fuit semper in eadem ciuitate, & loco, ubi exstitit eligens, & electus ita deliquit, vt verisimile sit eligentem id rescivisse. Quod si in electus absuit, vel leuiter sic errauit, vt probabile sit electum ignorasset quod ignoranter elegerit, praesumendum esse dicit: Qui tamen *num. 13.* hoc limitat, quando ipsi compromitterent in aliquem, qui compromissus electus indignum; nisi tamen ipsi compromitterent talem electionem tantum habuerint: ¶ Et *num. 70.* dicit quod indignus dicitur qui habet defectum personae expressos, *cap. cum in concilio hoc tit. Garcia de benef. p. 7. cap. 22. num. 84.* cum aliis. Sigismund. supra *num. 11.* Lauorius, *variar. lucub. cap. 1. §. 1. n. 77.* ¶ Et *num. 74.* quod Patroni laici indignum scienter praesentantes, pri-

uatur iure praesentandi pro ea tantum vice, si scienter praesentauerint eum. *Marius Anton. varior. lib. 2. ref. 19.* Vgolin. & Riccius à Barbofa relati. ¶ 7 & *num. 75.* quod conferens beneficium scienter indigno priuatur esse conferendi potestate; iuxta propter conferentis negligentiam deuoluatur ad superiorem beneficium in capici collatum. Rebus. in *praxi in pona contr. collator indigno conferens. n. 1.* Mantica *descript. 1. §. 8.*

Et cum in *vest. tempus* Procurator cuiusdam absentis dicitur hic Barbofa sub *num. 1.* quod Procurator constituitur ad eligendum cum mandato generali, & libere ad eligendum, non potest inferendis suffragiis vtrum nomine suo, & alterum nomine mandantis eligere ex ea ratione; quia eadem conscientia debet eligere nomine Domini sui, quae elegit nomine proprio. *cap. si quis Iusto §. porro hoc tit. lib. 6.* vbi DD. & Barbofa cum aliis de *iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. n. 165.* ¶ Et subdit cum Gutierrez, Molina, Lancellotto, & aliis, quod si merita doctum, vel trium ita essent aequalia, vt ab electoribus discerni non possit, quis eorum melior, & idoneior sit ceteris; puerit posse procuratorem vtrum nomine suo, & alium nomine mandantis ex illis eligere. ¶ 10 Et Iulius Lauorius, *variar. lucub. cap. 1. §. cap. 17. num. 17.* dicit quod procurator debet habere mandatum ad irrandum super impedimento sui Domini. Et *n. 69.* ponit formulam constituendi procuratorem: de quibus, & aliis idem Barbofa scribit late de *iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. à num. 100.* & notat supra in *e. quia propter* 42. §. aliud, hoc tit. Etenim qui absens est tempore electionis, iusto debeatur impedimento, potest vnum, vel plures procuratores constituere, qui per se vtrum in electione praesentent, dum tamen quis sit in loco, ubi euocari potest, & quod iusto impedimento detentus venire non possit, & quod procurator habeat mandatum ad irrandum super dicto impedimento, patet ex verbis dicti §. aliud, *e. quia propter* ibi: aliud autem penitus interdicimus, ne quis in electionis negotio Procuratorem constituat, nisi sit absens in eo loco, de quo debet aduocari: sic docet Iulius Lauorius cum aliis *variar. lucub. tit. 4. cap. 17. num. 34.* vbi subdit quod si quis electorum tempore vacationis, seu citationis, faciens sit intra fines, unde sunt vocandi absentes, & postea electionis tempore sit extra fines, non admittatur eius Procurator; qui *num. 44.* ait vt non dicatur absens ad dictum effectum, si, qui est in aliqua parte ciuitatis, etiam remota, vel prope in Hortis; ubi quod absens non licet per litteras exprimere votum suum *dict. cap. §. quia Iusto §. absens hoc tit. lib. 6.* ibi: non potest aliquatenus per litteras. Boetius *descript. 1. n. 41.* & *num. 37.* Sigismund. à Bononia de *elect. dubio 14. num. 1.* & hoc etiam volente Capitulo: & idem Lauorius *num. 35.* dicit legitimus absens impedimentum reputari quando ob inimicitias capitales venire non possit, vel ob infirmitatem grauem; non autem leuem, vel si aduersa nauigatione impediatur, vel si vocetur ad maius tribunal; vel si obfusus in aliquo Castro, ubi egredi non possit, & similia, tamen, vt impedimentum exprimat quale sit, & addit *n. 41.* quod ad hoc vt talia impedimenta iusta d. canonis, requiratur, vt de tempore, quo impeditus venire non potest sit in eo statu, in quo si perstans esset, posset eligere: alia tradunt omnino videnda idem Lauorius longe agens sub *dict. cap. 17.* Barbofa de *iure Ecclesiast. p. 1. dist. cap. 19. à num. 100.* ad *115.* Tamburinus de *iure Abbat. tom. 1. dist. §. 9. 3.* Rota in *Calagranca beneficij de Martillo 13. Novemb. 1620.* coram bonae memoriae Vbaldo: Qui omnes

omnes dicunt quod ex pluribus procuratoribus signatis, in dubio prior sit primo nominatus instrumentum procuratorio. Quod si duo sunt eadem die nominati, & non appareat de priori mortuo, se confundunt: argumetum quod dixi sub tit. de fide instrum. in Rub. & in cap. per. & quod procurator debet esse de collegio ex dicto § illud, sic ut nullus queat cogi ad acceptandum.

11 Dicitur post modum hic significat inegalitatem, tradit Barbofa hic num. 2. cum Tiraquello, de qua in suo tractatu de dictionibus in eadem dictione.

12 ↑ Et n. 4. ex gl. hic dicit quod dictio *irritum simplex*, & per se, & sine adiectione alterius, importat tantam sententiam, cum Tiraquello in l. si vnuquam, verb. reuertatur n. 48.

13 Et in verb. libi, *sententia lustralis expertem*: de hoc videbis notata supra in cap. 7. applicabis dicta infra in cap. penult. & fin. de etate & ordine.

14 Et in verb. congregatio *Nervum Capitulo*, hic posset dubitari in quo loco debeant electores congregari, ut electio valida sit: & responderetur, quod locus electionis faciendus; quammodo clandestinus non sit, minime est de substantia electionis. Et quod electio quamvis facta non sit in loco consuetum, debet nihilominus confirmari. ↑ Sed quod electio Praelati debet de congruentia fieri in Ecclesia Cathedrali, seu loco consuetum & in subsidium, ubi commodius daretur facultas, tradit cum multis idem Barbofa de iure Ecclesiastico dict. cap. 19. n. 176. ex cap. quod sicut, hoc tit. Iulius Lascor. dict. in. 4. cap. 18. num. 8. dicens procedere & licet locus sit interdicitus, Abbas in cap. cum terra sua.

15 Et videbis textum in cap. vbi persendum §, per hoc sicut, lib. 6. in quo expresse prohibetur electio Pontificis fieri in loco interdicto, ↑ sapis video in Ecclesiis facilius negotia, & instantanea decerni vbi libet intra Ecclesiam Cathedrali, sed electiones canonice Praebendarum, ac aliorum beneficiorum, consuevit Capitulo ante diem, & post modum congregato intra cellulam, vulgo sala sui Capituli. ↑ Et quod electio debeat fieri in Ecclesia Cathedrali, si fieri posset supra cap. 18. ibi in verb. si fieri posset, vide Abbatem in cap. cum terra. Iulius Lascor. variat. l. i. cap. 18. num. 6. 7. & 8. vbi dicit speciale esse in electione Pontificis, quod non potest fieri, nisi in conclusi clauso, ut statuit Gregor. XV. in sua constit. Aeterni, videbis etiam Gonzales ad regul. 3. cancellaria, glossa 62. n. 19. Bozel. in summa omni. decis. tit. 6. n. 13. Gregor. fontana, iuris lib. 15. cap. 12. Azorium, & Rensinam, quos refert, & sequitur Barbofa n. 178.

16 Et videbis textum in cap. vbi persendum §, per hoc sicut, lib. 6. in quo expresse prohibetur electio Pontificis fieri in loco interdicto, ↑ sapis video in Ecclesiis facilius negotia, & instantanea decerni vbi libet intra Ecclesiam Cathedrali, sed electiones canonice Praebendarum, ac aliorum beneficiorum, consuevit Capitulo ante diem, & post modum congregato intra cellulam, vulgo sala sui Capituli. ↑ Et quod electio debeat fieri in Ecclesia Cathedrali, si fieri posset supra cap. 18. ibi in verb. si fieri posset, vide Abbatem in cap. cum terra. Iulius Lascor. variat. l. i. cap. 18. num. 6. 7. & 8. vbi dicit speciale esse in electione Pontificis, quod non potest fieri, nisi in conclusi clauso, ut statuit Gregor. XV. in sua constit. Aeterni, videbis etiam Gonzales ad regul. 3. cancellaria, glossa 62. n. 19. Bozel. in summa omni. decis. tit. 6. n. 13. Gregor. fontana, iuris lib. 15. cap. 12. Azorium, & Rensinam, quos refert, & sequitur Barbofa n. 178.

17 Pontificis fieri in loco interdicto, ↑ sapis video in Ecclesiis facilius negotia, & instantanea decerni vbi libet intra Ecclesiam Cathedrali, sed electiones canonice Praebendarum, ac aliorum beneficiorum, consuevit Capitulo ante diem, & post modum congregato intra cellulam, vulgo sala sui Capituli. ↑ Et quod electio debeat fieri in Ecclesia Cathedrali, si fieri posset supra cap. 18. ibi in verb. si fieri posset, vide Abbatem in cap. cum terra. Iulius Lascor. variat. l. i. cap. 18. num. 6. 7. & 8. vbi dicit speciale esse in electione Pontificis, quod non potest fieri, nisi in conclusi clauso, ut statuit Gregor. XV. in sua constit. Aeterni, videbis etiam Gonzales ad regul. 3. cancellaria, glossa 62. n. 19. Bozel. in summa omni. decis. tit. 6. n. 13. Gregor. fontana, iuris lib. 15. cap. 12. Azorium, & Rensinam, quos refert, & sequitur Barbofa n. 178.

9 Pars leg. 10. tit. 1. lib. 4. recopil. nam incurretur per solam citationem laici coram Ecclesia.

10 Resignare quis criminis suum beneficium, etiam post receptas probationes, & conclusum in causa, si veniat puniendus per sententiam & post sententiam appellatone pendente, num. 11.

12 Collatio facta post priuationem ante transsum in rem indicatam est nulla, si priuatus non appellauit.

13 Imperari beneficium criminis, postquam in eorum probatione, Imperari vero obligabitur ad penam extraordinariam arbitrio Romae num. 14.

15 Imperari non est habitus ad consequenda beneficia eius, ob cuius priuationem, illud imperabat, si moratur in illo, interim imperatur.

Decisio huius textus, cum pertinet ad incomparabilitatem beneficiorum, iuxta infra late notata in cap. de multa 28. de prob. & satis superque Barbofa hic exornat litteram; ego nunc tantum faciam remissionem pro principalioribus verbis eius.

Igitur quia Barbofa hic n. 3. tractat materiam de factis ab aliquo habito pro Praelato ex communi errore, & soluitur, num. 7. quod error communis, & titulus putativus operatur validitatem eorum, quae gaudent per inhabilitatem, quando inhabilitas fuerit de iure humano, locus si de iure Divino, iuxta doctrinam tenens in l. Barbarius ff. de officio Praetor. & l. 2. cod. de sen. & interdict. ideo applicabis quod dixi in cap. 1. in 2. eius parte § 4. de sacra. sterandis vel non, ibi: In verb. ad quartam & tertiam, vbi ego de dubiis an Pontifex supplet defectum iurisdictionis ministrantibus Sacramentum cum opinione probabili vel supplet illam in ministrante, sacramentorum, stance errore commotus abque titulo colorato, & quid in aliis iurisdictionibus dixi alibi ad explanationem dict. l. Barbarius, aliquid infra sub tit. de sen. & interdict. vel non.

Nunc vero per exacta exomatione, applicabis quod dixi in cap. 1. de causa poss. & propriat. q. 1. num. 11. vbi de intellectu huius textus.

Et ad verb. *confessionem suam*, dum notat hic Barbofa num. 18. quod licet confessio est terminus substantialis iudicii, sine qua sententia lata, & probationes factae laborant nullitatis vicio; ideo applicabis quod late dixi sub Rub. de iure confess. & in e. 6. de indic. a quasi. 12. & idem notat cum glossa verb. *responsionem* num. 19. quod licet confessio sit per principalis negotii apud competentem iudicem factam narrationem, & ad eam, sequitatem responsionem, siue per affirmationem, vel negationem, multis probant, de quo, sub dicta Rub. & sub dict. cap. 6. & alibi.

Et in verb. *sed est in iure confessus fuerit*. De probatione per confessionem, plura in tota Rub. & tit. de confess. dico, & sub cap. 1. de iudic. item & sub cap. si causo de fide instrum. Ad quem verb. addes quod tractat Balboa in c. vultus § 1. mon. 2. de iuramento, quod praestatur a proniso in aliqua Dignitate, de quo dixi late ibi. & sub cap. 4. alius tituli.

Et in verb. *libi: cum non per possimur*. De positionibus in iure respondendis, latissime dixi in cap. unico de iure confessione.

Et in verb. *quod Archiepiscopus*, hic poterant coniungi omnia, quae de iure spectate ad officium Archiepiscopi.

Ad Text. in cap. Dudum. LIV. hoc titulo.

P R A E M I S S A.

S U M M A R I U M.

- 1 Beneficiorum incomparabilitas, remissio.
- 2 Error communis, & titulus putativus, operantur alius validitatem, & vbi.
- 3 Confessionis materia iudicialis.
- 4 Probatio per confessionem remissio.
- 5 Positiones iuris quae remissio.
- 6 Archiepiscopus officium quod remissio.
- 7 Falsitas suppressa, quid in alium operetur remissio.

chidiaconorum, de quibus in *fin. titulo*. Et sic adiunges Balboam, qui textum nostrum expendens, in *cap. 13. de re iudic. c. non. 16.* loquitur de institutione Archidiacono competenti.

8 Et in vers. *cum falsitatem suggeris, & suppresseris*, occasione huius vers. poteris hic adiungere quæ notavi supra in *cap. 20. 23. & 27.* & aliis de re iudic. pñis.

9 Et in vers. *sandem*, ad bonam quæstionem applicabis Gutierrez *lib. 3. practicarum c. 30.* vbi tractat de ea, vnum pñia *leg. 1. c. 2. lib. 4. v. cap. 1.* incuratur per solam citationem laici coram Iudice Ecclesiastico, si ante litem contestationem ponatur actorem, de qua latissime dixi in *cap. licet ex suscepto de foro comp. a. quæst. 3. c. 3.* & pergens Gutierrez, dicit ex nostro textu illum vocari opimum in *dilla quæst. 30. a. non. 41.* quod in pñis legalibus, licitum est desistere, vique ad sententiam. Barboza hic cum Boetio *non. 13.* Et tu applicabis quæ dixi latè sub *cap. 5. de iudic. de eo*, qui citatus, respondit, nolle comparere, & postea pronuntiat, an excusetur à pñia, de qua ibi.

10 Et in vers. *diximus admittendam*, dicit Barboza *num. 16.* quod criminofus pendente iudicio, & inquisitione, etiam post receptas probationes, & conclusum in causa potest resignare suum beneficium; quod intelligit *col. 1. l. 1. 320.* quem videtis, quando criminofus venit puniendus per sententiam iudicis, non ipso iure, dicens quod pluries censuisset Rota Romana. † Et post sententiam, pendente appellatione, quia extinguitur appellatio pronuntia: umquod comprehendis ex infimis, quæ dico sub *tit. de appellationibus*, & sub *tit. v. l. l. pend. nihil incommen.*

11 Notabis verò quod collatio facta post priuationem ante transiitum in rem iudicatam, est nulla: ito quod priuatus postea non appellauit. Mohedan. *decis. 148.* Purus *decis. 30. lib. 1.* Riccius *supra*, vbi dicit quod fuit in Rota resolutum in *via verum.* 12. Decemb. 1545. coram Cardinali sanctæ crucis: & ampliat ex Rota *decis. 1. de re iudic. a. antiquo.* ut possit fieri prædicta resignatio, etiam non facta mentione de accusatione, vel inquisitione, si iudicium pendet.

13 Et pro ornamento huius textus in prædicto dubio de duobus, quæ in Riccio *dilla col. 1. l. 1. 320.* in vers. *sed.* primo nūm beneficium criminofus possit impetrari in euentum priuationis; & tradit cum Rota in *decis. fin.* ut lite pendente affirmatiuam sententiam, † sed quod taliter impetrans, debet se obligare ad pñiam extraordinariam arbitrio Rotæ; & sic non requiratur talionis pñia, cum Crescent. *decis. 161.*

15 Secundo an impetrans alterius beneficium ob illius priuationem, illo interim decedente, sit habilis ad consequenda præfata beneficia, & idem Riccius cum Rota *decis. 44. t. v. l. l. pendente in nouis*, negatiuam tenet sententiam, addens pariter eandem opinionem tenuisse Capell. Tholosan.

decis. 437.

Ad Text. in cap. In Genesi. LV. hoc titulo.

P R A E M I S S A M.

S U M M A R I U M.

- 1 Electio si non procedat collatio; etsi etiam non fiat a maiori parte, non valet.
- 2 Electio debet fieri iuxta formam textus in cap. quia propter 42. de electione. Et de requisitis n. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9.
- 6 Electionis locus, nam designatus debet esse remissus.
- 10 Preparatio ad electionem est tractatus quidam eorum, quæ facienda sunt.
- 11 Electionis tempus quæ sit.

Textus huius decisio, & littera generalis est ad tractationem de electione, & eius requisitis, & sic poteris eius litteram abundè extornare ex adductis supra in pluribus locis. Nam quatenus dicit quod non valet electio, si non procedat collatio, et si non fiat à parte maioris, notavi supra in *c. L. humana 30. hoc tit. & in c. cum post petitam 46.* Pro exornatione infra dico in *cap. 5. & in cap. quia propter 42. sub quæst. 3.* dixi, & per totum de materia nostri textus, vbi leges.

Et quatenus textus hic in vers. *ex singularibus*, & ibi: *non tamen debetis subire singularis electio, sed communis*, & ibi, *neque etiam electio, ex quibus* Barboza *num. 1. & 3.* ait electionem faciendam esse, iuxta formam textus in *cap. quia propter 42. hoc titulo*, vbi posui plura notata digna. Et quod eligentes debent in vnum congregari, ut demonstrant verba ibi *suas celebranda presentibus omnibus*. † Et sic quod vota data extra Capitulum, vel post factum scrutinium, non augent numerum. † Et sic quod electio per scrutinium necessariò faciendâ est per congregatos in vnum; & ita non sufficit consensus eligentium singulariter prestitus, sed oportere quod collegialiter consentiant: ita cum melius probat.

Hic posses dubitare, an debeat esse designatus locus, vbi congregentur; sed dices, ut dixi supra in *cap. congregatio 3. in fin. & sub dict. cap. quia propter 42.*

Et quæ dicantur maior pars ad electionem; iam sæpius supra dixi sub aliquibus iuribus, & hic Barboza explicat *num. 1. idem de iure Ecclesiast. c. 19. parte 1. a. num. 200.* vbi dicit quod electio debet fieri à maiori parte, comparatiuè ad minorem partem congregatorum; & respectu ad totum Capitulum ibi *num. 213.* † Et *num. 215.* quod electio communis sit, facta votorum collatione, & absque ulla reali interruptione, ibi *num. 216.* † Et *num. 219.* ait quod votorum collatio respectu numeri, meriti, & talis, statim de substantia fieri debet, facta, suffragiorum publicatione. Et hic poteris adiungere quæ ipse adducit de scrutatoriis, & eorum officio à *num. 212. & 184.* de quibus omnibus dixi latè in *dilla cap. quia propter 42.*

Item adiunges quæ ipse tradit *num. 181.* nempe quod debent fieri tractatus ante electionem, iuxta glossam verb. *tractantes in cap. in nouis 23. dist.* qui sunt, veluti preparatio ad electionem; non autem electio, quia in eis sic discussio tantum eorum

eorum, que facienda sunt, nominantur vtriusque plures, qui indicantur digni electione, & sit collatio nominatorum personarum ad personam, meriti ad meritum, & xxi ad xxi, iuxta textum nostrum, & cap. *Cumana supra hoc titulo*, & quisque dicit quod sibi videatur, abique eo tamen, quod sequatur aliqua conclusio, vel electio: & aliqui existimantur huiusmodi tractatus esse de substantia electionis; vt notantur tenent glossa, verb. *in tractatu*, cap. *cum in veteri hoc titulo*, Antonius de Butrio in cap. *cum inter num. 7. & in cap. in causis hoc titulo*, Petrus Gregorius in *synonymo titulo de elect. cap. 15. in fine*, videbis Sigismund. de Bononia de electione dub. 16. num. 6. aliquid dixi supra sub dist. cap. *quia proprie in fine*, Et de pactis reprobat in electione dixi supra in cap.

- 1 Per textum hunc potens aggregare que tractat Iulius Lanor. *variar. lucubr. tit. 4. cap. 18. vbi electio quo in loco, & de quo tempore sit facienda? & intra quod tempus? & de vacationis fieri debeat, & electio prelati. De quibus etiam sub dist. cap. quia proprie 42. & 51. hoc tit.*

Ad Text. in cap. Mellana LVI. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S U M M A R I V M.

- 1 Electio Episcopi facta per Laicos, nulla est, non obstante qualibet consuetudine.
- 2 Laici sanctissarij, & vni bonum poterit eligi in Episcopum; ceteri difficultat per dista n. 3. Exempla referuntur, n. 4.
- 4 D. Nicolaus, Severus, D. Ambrosius, dum essent Laici, fuerunt electi in Episcopos.
- 5 Prælati mors, nunc debet denunciari Principi Laico de iure. Quid prædicetur Hispanie, num. 6.
- 6 Capitulum Cathedralis, mortuo Episcopo, tenetur in his Regnis Hispanie denunciare eius mortem Regi.
- 7 Episcopi insignes tales nequeunt, nisi qui fuerint nominati a Regibus Hispanie.
- 8 Episcopi prædilecti, bonorum custodia pertinet ad Regem Hispanie.
- 9 Ecclesia viduata est sub Regis Hispanie protectione.
- 10 Immunitatem Episcopi sic ab Ecclesiastico. Quid in Hispania feruetur, n. 11.
- 11 Hæredes Episcopi sunt alij Episcopi, Ecclesia, vel Camera Apostolica, n. 13.
- 14 Reges Hispanie non possunt mittere ad electiones Prælatum Prædicti?

1 **D**ecedit Pontifex hic, quod electio facta Episcopi per Laicos, & Canonicos, etiam si hoc habeat, confutudo, non valet, multis comprobatur Barbofa, colligens numero 2. quod non valet consuetudo, vt Laici in electionibus Episcoporum vocem habeant; quia electio, nec actus, nec passus cadere potest in Laicum in spiritualibus, quod comprobandum adtingens que dixi in cap. cum Ecclesia Surinensis de causa possessionis, questionis prima & secunda; item supra sub rubr. in questionibus sexta.

- 2 Insuper Barbofa hic numero 3. tradit cum Felix Formis de Offic. & sacris Electi. Tom. I.

no, & Cassaneo, quod si Laicus fuerit sanctitatis, vite, & legalitatis maxime, poterit eligi in Episcopum, & omnes ad hoc iurisdice extollunt textum hunc, ex cuius verbis nihil colligi video. ¶ Tamen quia idem Barbofa de iure Ecclesiastico part. 1. cap. 3. ex numero 214. ad 116. dicit quod Laici in Episcopum eligi non possunt, per textum in cap. ad nos 59. distinctione, cap. miramur 61. dist. cap. statimur, 5. his omnibus eadem distinctione, & cap. ex quo 1. questionis 7. ipse de possib. Episcopi part. 1. titulo 1. cap. 3. numero 4. & Iulius Lauozius *variar. lucubr. titulo 4. cap. 16. numero 14.* Sicque in plenius Consiliis, & decretis Pontificum haberi expresse, vt nullus ex Laico fiat Episcopus, ex ratione textus in cap. miramur 61. dist. & ex cap. quod proderet eadem distinctione, poterit non admitti dictum Felini & Cassanei; verum eorum dictum non improbabis si legas textum Gratiani in dist. cap. statimur, 5. his omnibus, cap. Oportet eadem dist. cap. Neophitis ibi. ¶ Videbis eundem Barbofam, qui de possib. Episcopi part. 1. titulo 2. glossa 17. numero 7. refert Sanctum Nicolaum ex Laico fuisse Episcopum electum, & Beatum Severum ex Lanificio in Archiepiscopum assumptum, & Sanctum Ambresium ex Neophito Archiepiscopum Mediolanensem assumptum fuisse; ac idem de iure Ecclesiastico dist. cap. 8. numero 111. reperit, addens Martinum Taverem, Episcopum, & Augustin. Hiponen. ac alios ex Neophitis fuisse constitutos Episcopos. Alia plura ad textum applicabis tradita ab ipso disto cap. a numero 64. & nonnulla, que notavi supra in cap. quibus 43. & in Rubr. verb. Episcoporum electio, & alibi sæpius.

Pergit Barbofa hic numero 4. interrogans de dubio, an autem consuetudine introduci possit vt mors Prælati Principi nunciatur, ab eoque venia petatur ad novam electionem procedendi; ita quod electio aliter facta vniuersis careat; & refert affirmantes Innocent. in cap. quod fieri col. 1. numero 1. super verb. nominare hoc titulo. Composit. ibi numero 57. col. 1. Ioannet. Andream numero 6. Anchranum numero 1. ver. aduersus. Anania numero 2. ver. nota, sed id Barbofa intelligit procedere iussu existente causa, cum Butrio col. 2. numero 16. & Redinda in præsumptorio receptat. sententiarum, tom. 1. tit. 23. numero 4.

Vnde huic dicto addo ego, præcipue in nostra Hispania teneri Capitulum mortuo Episcopo, eius mortem Regi denunciare, vt Rex nomen personam Summo Pontifici ad providendum de Episcopatu vacante vt tradunt Palacios Rub. Cabedus, Gregor. Lopez, Azuvedus, & Barbofa de iure Ecclesiastico dist. cap. 3. numero 81. ¶ Subdens 7 numero 86. quod non possunt Dignitibus his insigniri, nisi qui fuerint à Regibus nominati, & presentati. Et rationem prælo ex longè à me dictis sub cap. cum Ecclesia Surinensis de causa possessionis, & præpositis, quæstione secunda, præcipue quæstione tertia, vbi de ratione, quare competat Regibus Hispanie nominare Episcopos: Et quid de alijs Regibus Francie, Polonie, &c. repetit Barbofa videndus dist. cap. 9. a numero 74. ¶ qui num. 86. 87. & 88. dicit custodiam bonorum defuncti Episcopi pertinere ad Regem.

Item quod Ecclesie Pastore viduata, sint sub Regis protectione. ¶ Vbi quod quamvis inuenturum Episcopum à iudice Laico faciendum esse minus bene existimauimus Cabedus deriv. 84. Zentilos de violentia p. 2. quæst. 176. num. 13, tamen debemus

merum confici à iudice Ecclesiastico magis probabile dicit, ad tradita per Franc. Marcum Delphin.

- decif. 105. p. t. per Marbham, de iurisd. p. 4. cap. 122.
 12 num. 16. † ex ea ratione quia Episcopi decedunt intestati, & eorum heredes sunt alij Episcopi, Ecclesia, vel Camera Apostolica, super quibus nullam habet iurisdictionem seculari. † Non ita in nostra Hispania servatur, cum potius Prætor, aut Iudex Laicus Diocesis, ubi moritur Episcopus se intromittat ad inventariandum; et si assistere solet subcollector Canonicus Camere Apostolicæ, qui in qualibet Cathedrali solet creari. De quibus subcollectoribus, & ad quos effectus bene Garcia.

- 13 Adde ad textum hunc quæ notavi supra in c. 7. & 10. de consuet. & Balboam in cap. 7. de præscript. & ibi à num. 33. & dicta supra in cap. 51. Et citatur Barbofam in cap. 2. supra. † Et ad bonam questionem adiunges Salzedum de lego Polonica pars. 1. cap. 12. §. 1. ubi longè agitur de iure, quo Reges Hispaniæ possint mittere ad electiones Prælatorum Præsides, aut assistentes, ut eis assistant cum voto, de quo aliqua dixi sub dicto c. 3. de consuet. & præp.

fuisse facta à saniori. Hanc comprobatur Barbofa hic num. 1. & specialiter num. 5. dicens, ut non sufficiat fieri à parte maiori, nisi etiam pars illa sit sanior. † Et addit ex glossa non consensisse, verè illos promouendi non. quod electio facta à non maiori parte, est nulla, non transgressione forme, sed defectu potestatis, ex Be. c. 10. de c. 1. num. 32. Quare pro excoatione huius partis adiunges notata supra in cap. dudum 22. cap. audis 29. cap. cum in lura 35. cap. venerabilem 34. cap. bona memoria 36. cap. scriptum 48. cap. Romana 50. cap. congregato 53. cap. in Genesi 55. hoc rituale. Adiunges notata infra in cap. publicare 58. & quæ lenissimè dixi de confirmatione electionis sub c. 15. item & de facta à maiori parte supra sub cap. quia propter 42. ubi de aliis requiritur.

Secundò probat textus quòd qui non vult inter- esse electioni, nihil valet; deinde si post factum scrutinium ipsius consensus accedat. Et addit Barbofa hic ex glossa valetur, † quod consensus contem- pli post electionem præstius, non auget eligentium numerum: ita cum multis probat. † Hic adiunges quæ notavi supra in cap. eorum 35. hoc rituale, & in aliis iuribus, ubi de vocandis, & citandis electoribus absentibus ad electionem? Et quid si consensuatur?

De procuratore qui potest constitui ab absente electore, notavi supra in cap. quia propter 42. §. si- lud hoc tit. & in cap. congregato 53. & de aliis notavi in cap. cum nobis 19. hoc tit.

Vnde iussit quòd et si consensus contempto- rum possit intervenire ante, & post electionem; non tamen eorum voces aliis accedentes possint augere numerum votorum electorum † ita ut electio, quæ nulla fuit vtote à maiori parte facta per sequentem gratificationem valideret, ut tenent Doctores hic, quos plena manu refert Rendina in promptuario receptarum sententiarum tom. 1. tit. 36. ex Lancello, Chuchio, & aliis, & resolu- sit Julius Lauricus variis. lumb. titulo 4. cap. 17. numero 22. † Vbi probat num. 19. quòd si aliquis canonicè vocatus non fuerit possit electionem irritam facere, nisi velit eam ratam habere, de quo leges supra textum in cap. quod si sit hoc tit.

Item ex glossa hic verb. non consensisse, notat Barbofa num. 7. quòd si duo pariter idonei sint electi, & numerus est pro vna parte auctoritas, & merum pro altera, auctoritatem, & merum numero præferri, ita ut electio, pro quo est pars minor; licet sanior potior sit eo, pro cuius parte maior sit numerus: sic refert ex compo. hic, † sed ait Barbofa magis communiter contrarium teneri nam ut electio confirmetur copulariè, requiritur ipsam factam à maiori, & saniori parte Capituli ut resoluunt omnes, quos citat Rendina in promptuario recept. sent. tom. 1. tit. 16. num. 5. Quid si maior pars eligeret indignum, & minus dignum, dixi in cap. congregato 53. & cap. bona 36. & in cap. audis 29. Et ad propriam materiam huius dicti adiunges supra notata per textum ibi in dicto cap. dudum 22. Plura dixi sub dicto cap. quia propter 42. hoc tit.

Et glossa dist. verb. non consensisse, in vers. sed si omnia, & cum ea Barbofa num. 8. & 9. notat quòd si duo fuerint electi, sinquè omnia hinc inde paria, scilicet numero, dignitate, & meritis eligentium, & electi, possint ipsi eligentes procedere ad aliam electionem. Et si iterum sint in omnibus pares, possint superior gratificari vti ex electis voverit,

Ad Text. in cap. Ecclesia vestra.

LVII. hoc tit.

P R Æ M I S S A.

S V M M A R I U M.

- 1 Confirmatio electionis, non sufficit ut fiat à maiori parte, sed à saniori.
- 2 Electio facta à non maiori parte, est nulla, non transgressione forme, sed defectu potestatis.
- 3 Consensus illius, qui nullo interesso electionis, nihil præstat, si postea desit, & n. 4.
- 6 Procurator qui potest constitui, absente electore, remissus.
- 7 Eligentium voces aliis accedentes, nequeunt augere numerum electorum.
- 8 Electio nulla per sequentem gratificationem, non validatur.
- 9 Vocatus qui non est potest electionem irritam facere.
- 10 Electus unus, cui assistit maritus, & auctoritas præferatur electo à maiori parte, si indignus sit, n. 11.
- 11 Electio ex duobus pariter dignis, pergit ad aliam secundam; & si iterum aequalia vota sint, datur locus gratificationi.
- 13 Instanter poterit optare quem voluerit ex duobus aequaliter presentibus.
- 14 Gratificari nam possit Iudex vni ex Litigatoribus remissus.
- 15 Præbenda Dilectorales, & Magistrales, qualiter in paritate viderem providentur? remissus.
- 16 Ponsifex nolis vno verbo subvertere, quod cogitatum, & inuentum est, vigiliis multis, n. 18.
- 17 Ponsifex dicitur habere perusam totius Iurie.
- 18 Refcriptum contra legem etiam non habentem clausulam derogatoriam, non valet.
- 19 Verbum commune significatio qualis?

1 Tria ex hoc textu percipiuntur, primum quòd ad confirmationem electionis non sufficiat, ut fuerit facta à maiori parte Capituli, nisi etiam

- ut per Tyrachel de *Princ. quest. 17. in 2. opinione*,
 13 *num. 6. & 9. & in 6. op. num. 10.* † Et sic etiam
 quando duo æquè idonei cumulatiue, vel qualiter
 presentati fuerint, habens institutæ, possit quem
 voluerit optare; & sic dari possit locus gratificatio-
 ni: sic per glossam 2. & Doctores in *cap. cum au-*
tem 24. de Iure Patron. de quo idem Barbosa de
officio Episcop. part. 3. alleg. 72. num. 193. vide supra
cap. 34. in fine. Ex applicabis quæ dixi sub dicto *cap.*
quia propter 42. quest. fin. in fine in num. 24. Vnde pro
 disquirenda ratione adiunges, & applicabis quæ
 latè dixi sub *quest. 1. cap. licet. 9. de prob. vbi* quid faci-
 iat iudex quando vtrique pars æquè rem possidet.
 14 † Item quæ dixi in *c. 2. de re iud. sub quest. 2. vers. ad*
tertium, vbi an iudex possit gratificari vni ex parti-
 bus litigantibus in equali dubio opinionum. † Item
 applicabis *Garciam de benef. part. 5. in c. 4. & in*
num. 169. vbi ex Bulla Leonis X. & Sixti IV. de-
 cernit quid faciendum sit, quando duo coopposi-
 torum Præbendam Doctorem, & Magistratum
 in Ecclesiis tenentem pares in eligentium vo-
 tis, vbi decernitur decernendum esse per Capitulum
 Cathedralis ad qualitates sanguinis, & meritum
 cuiuslibet, secundum Collegia, Dignitates, ac gra-
 dus, & tunc præferatur maior meritis: ita sapienter
 prædictum: vique ad proxima tempora vidi. Tam-
 en quia suppositiones multæ solent fieri, & curari
 à lingantibus, faciendi vt testes prouint perituri;
 ideo postremo in Ecclesia Abulensi fortè commen-
 datum fuit in Canonica Magistratus penitentia,
 quæ possidebat, & fruebatur D. Antonio Castañon.
 ociond. ciuitatis Tauri contra Doctorem Patron.
 do Ayala Magistratus Ecclesiæ Ciuitatis, ambo
 de collegio maiori apud Salmanticenses, iste Obe-
 tensis, ille Archiepiscopi, de quibus iam dixi sub
 dicto *cap. quia propter quest. fin. in c. Rubi sub q. 6.*
 vbi de electione, per fortè. Et quid iam nouissimè
 faciendum sit ex Bulla Alex. VIII. relata ibi nu-
 mero 27.
 16 Tertiò probat textus noster in vers. *non enim*
 nolle vno tantum verbo Pontificem subuertere
 17 quod cogitatum, & inuentum est vigiliis multis:
 nam cum in vers. *hic qui non auctor.* † Barbosa
 num. 3. & 4. probet cum multis, quod Pontifex
 dicitur habere penitentiam totius iuris in scrinio pecto-
 ris sui reconditam, iuxta textum *v. c. 1. de cons. lib. 6.*
 censeturque eadem pena se rueri, ac re-
 18 seruare, ac semper defendere. † Itaque non valent
 resciptum contra legem etiam non habentem clau-
 sulam derogatoriam concessam ex Bernardo reg.
 648. & cum aliis adductis; ideo applicabis quæ ad-
 duxi supra sub titulo de *rescriptis*, & ibi in *c. si quan-*
do, & infra de *privilegiis*: vbi de requisitis ad hoc,
 vt cesset lex communis, & generalis per particula-
 rem, & supra sub *Rubi. & in c. de cons.*
 19 Applicabis verba finalia textus in *c. ex litteris 7.*
de sponsalibus, vbi de sequendo, & amplectendo
 communi significatiua verborum.

Ad Text. in cap. Publicato LVIII hoc titulo.

PRÆMISSIM.

SUMMARIVM.

- 1 Electores nequeunt variare publicato scri-
 ptum. de Offic. & sacris Eccles. Tituli.

inio, vel postquam caperunt vota regu-
 lari; nisi adhuc res sit integra, num. 2.
 & 3.

4 Vota singulorum eligentium non debent publica-
 ri, sed secreta manere. Et de aliis requisitis
 in electione vera, & Canonica, num. 5. 6.
 7. & 8.

8 Vota publicari in communi dicuntur, quando in-
 teger eorum numerus publicè quoad totam
 Congregationem profertur.

9 Scrutini publicatio realis, & distincta, est ne-
 cessaria in electionibus Abbatum, quæ quorum
 obitum videtur Ecclesia.

11 Particula maior, & particula sanior quid
 sibi velint in electionibus, & nume-
 ro 14.

12 Zeli collatio ad Zelum sui, quando expenduntur
 intentiones eligentium.

13 Zelus nimis bonus, vel malus sit in eligente. Cel-
 ligitur ab effectu, & persona electi, si præsit,
 nempe vice, moribus, doctrina, pietate, & ca-
 teris virtutibus.

15 Variatio quæ potest fieri in electione, nimis perri-
 gatur ad p. singularium.

Hic Pontifex decreuit, vt publicato scruti-
 nio, non possint electores variare; imò de-
 beant compelli ad collationem, & electionem: &
 comprobans cum multis Barbosa hic numero 1. ad-
 dit cum aliis multis numero 7. colligi ex hoc tenore
 quod publicato scrutinio, aut postquam vota, &
 suffragia caperunt regulatè, non sit licitum suffra-
 gium semel datum immutare, aut reuocare, refe-
 rentes Fr. Ludouicum Mirandum in *manuale Præla-*
torum tomo secundo, questione vigesima tertia, ar-
ticulo vigesima quarto, conclusionem prima, resolu-
 tesoluentem, † quod suffragium semel datum ad-
 2 huc potest reuocari, dum res adhuc integra fuerit,
 quando fuerit scrutatoribus exhibitum. Et adiun-
 ges quæ dixi in *cap. 2. de p. singularium Prælatorum*:
 etenim Barbosa hic numero 4. in verbo *variatio*, di-
 cit quod variatio maximè in alterius præiudicium
 est reprobata: nam ridiculum dicit esse, & pue-
 tile, hodie concedere, & cras peruenire iuxta
 decisionem Rote de *præbend. in antiquis 33. nu-*
 mero 18.

Vnde pro prima parte addes sequentia, nempe
 3 quod electores ante scrutinij publicationem va-
 riare possunt, & alios ad libitum nominare *ex cap.*
quod sicut hoc tenore. Cui decisioni applicabis quæ
 infra dico in *cap. cum autem de Iure Patro-*
nis, vbi de variatione Patroni Laici, & Eccle-
 siasticæ.

Item quæ docet idem Barbosa de *Iure Eccles.*
 4 *parte 1. cap. 19. vbi numero 205.* quod vota singu-
 lorum eligentium non debent publicari, sed se-
 creta manere. † Et numero 211. quod electio est
 5 oulla etiam si vnacum tantum suffragium publice
 profertur. † Et numero 214. quod suffragia omnia de
 6 fonte debent mox in communi publicari omni
 proferus appellationis obstaculo remoto. † Et nu-
 7 mero 215. quod vota in scriptis reducta, est de for-
 ma substantiali electionis, vt publicentur. † Et 8
 numero 216. ostendit quod quando dicantur in communi
 vota publicari. & id ak esse quando integer eor-
 9 um numerus publicè quo ad totam Congrega-
 tionem profertur, non exprimitur in quorum fa-
 uorem data fuerint, vel quor ex ipsi electoribus
 in hanc, vel illam personam descendere, sed

N 2 ca

- explicando tantum numerum personarum, quae suffragium vulerunt: sic cum Tamburino *de iure Abbatis* p. 1. *dist. 5. quæst. 6. num. 12.* † Et *num. 117.* iterum repetitur conclusioem textus nostri, addens *num. 118.* quod est necessaria talis, & distincta publicatio (scilicet) in electionibus Abbatum, per quorum obitum viduatur Ecclesia. † Et *num. 119.* ait etiam substantialiter requiri ut facta publicatione suffragiorum, statim fiat collatio votorum, respectu numeri, meriti, & ætatis; itavt non sufficiat habere maiorem suffragiorum partem, sed requiratur vterius eandem esse saniores; sic colligit *ex cap. quia propter 42.* supra probans cum multis; sed ego in comprobationem adiungo notata in *cap. Ecclesia vestra 57. hoc titulo*, ubi congrego octava in aliis Capitulis huius civilis, & quæ dixi in *dist. cap. quia propter 42.* ubi latet de omnibus adductis requisitis, & de plena textus nostri materia.
- 11 Iulius Lauricus *variar. lucubr. tit. 4. cap. 19. n. 84.* dicit quod particula illa *maior* intelligitur respectu numeri, & alia *sanior* denotat auctoritatem, ætatem, & meritum electorum; & idem Barbosa *dist. 11. num. 119.* *vers. sit.* † addit quod collatio ætatis fit ad ætatem, quando expenduntur intentiones eligentium. † Et oñm bonus, vel malus sit ætatis ab effectu, & persona electa, sit iudicandus, an vita, moribus, doctrina, pietate, ceterisque virtutibus alia præstat, vel sit inferior, an proximus eligentium, ut ex affectu carnali videatur electus.
- 14 Nunc verò ad proxim adjuvantes cum eodem Barbosa *num. 121.* iam ex Tridentino *sessione 25. cap. 6.* eo quod plura inconsumptoria orientur ex intelligentia, quamvis esset maior, & sanior pars, dispositum esse, ut electiones in posterum per vota secretæ fierent; itavt singulorum eligentium nomina nunquam publicarentur: ex quo fieri ut amplius non exquiratur quamvis suffragiorum pars sit sanior, sed tantummodo maior, seu minor ipsorum numerus respiciatur; quapropter cum multis idem Barbosa probat ibi *num. 122.* validam regulari electionem à maiori votorum, seu suffragiorum numero facta; dummodo ipsa vota sint legitima, nec ullam patiantur exceptionem, & persona digna eligatur; quia iam semper maior pars Capituli sanior præsumitur, si persona electa indignior non sit, & in aliis iuribus citatis in *disto cap. 55.* dictum est, qualiter ea maior pars computatur. De istis omnibus latè dixi *sub dicto cap. quia propter*, ubi leges ad saturitatem.
- 15 Pro secunda parte de re integra applicabis octava supra in *cap. in causis 30. hoc titulo*. Sed cum inquirat hic Barbosa *numero 3.* an quod dictum est de potentibus variare in electione, idem procedat in postulatione, & referens antiquorum sententiam, idem procedere affirmantem, ac in electione ex glossa vltima hic *vers. idem credo*, & ex simili textu in *cap. penultimo*, & *fin. de postulatione Prælatorum*; & aliam sequitur receptiorem opinionem eam, nempe, ut semper liceat postulanti variare, & à postulatione recedere, quovisque illa fuerit superiori præsentata; eo quod est diversa ratio inter electionem, & postulationem: nam per illam initiatu matrimonium spirituale, & ius acquiritur electo per postulationem, nullum ius ei quærit *ex dicto cap. penultimo*, verb. *presbiterum in cap. de Syracusana 28. dist.* alia tradens, & multis comprobans; & item probat lucrum, quod postulato asserunt non esse considerabile, nec in po-

stulati persona radicatum; sed ut sit dependens à vota superioris voluntate. Ideo videbis aliquid supra in *cap. scriptum 40. hoc titulo*. Et de aliis differentis *sub Rubrica*, & *titulo*, supra de *postulat. Prælatorum*.

Ad Text. in cap. Si alicuius LIX. hoc titulo.

P R Æ M I S S I M.

S U M M A R I U M.

- 1 Electione cassata alicuius Prælati ob simoniam, etiam electo ignorante, non dispensat Episcopus.
- 2 Simoniam in electionibus committitur, & in resignatione per dationem consanguineorum, item electo, vel resignatario ignorante.
- 3 Simoniacum ex datione, inhabilis est ad illud beneficium obtinendum. Et de aliis cum 4. 5. & 6. nisi dispensatione fiat habitus, num. 7.
- 6 Episcopo non conceditur dispensare, ut quis obtineat Dignitatem, ubi fuit commissio simonia.

TEXAS hic decidit, quod electione cassata alicuius Prælati ob simoniam, etiam electo ignorante, non dispensat Episcopus pro ea vice. Itaque Barbosa hic *num. 1.* in *vers. ex ignorante*, & *ratum non habente*, † notat cum multis quod simonia committitur in electione, seu resignatione per dationem consanguineorum, electo, vel resignatario ignorante, ita ut sit prius ipso iure, & teneatur cedere beneficio, ubi priusquam sciverit, si utique etiam bona fide non consumptos reddere. † Et Garcia de *beneficiis p. 8. cap. 1. num. 56.* per hunc textum resolvit huiusmodi simoniacos inhabiles esse ad illud beneficium obtinendum. † Sed quia de hoc noto plura in *cap. ex infirmatione 26. cap. nobis 27.* ideo hic tantum eris contentus, si legas quæ tractat Barbosa cum multis de *iure Ecclesiastico parte 1. cap. 19. à numero 256.* ubi expendit *num. 264. textum in dicto cap. Mattheus de simonia*. Etenim ipse vique ad finem tractatus ponit casus, per quos simonia committitur in electionibus, aut ea non incurritur. Et *numero 260.* ponit textus nostri casum, & idem Barbosa hic *numero 4. q. 2.* † dicit ut non concedatur Episcopo dispensare, ut quis habeat dignitatem, ubi fuit commissio simonia; secus in beneficio simplici. † Item quod acquirens beneficium per simoniam censetur ad illud inhabilis; nisi dispensationem obtineat: de quibus dispensationibus dico etiam *sub dicto titulo de simonia*. Aliqua dixi de his *sub cap. quia propter 42. hoc tit.*

Ad Text. in cap. His quibus LX.
& fin. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Tempus ad eligendum currie electoribus impeditum, si impedimentum tollere queant.
- 2 Mora purgatio in electionibus, quando admittatur, vel non?
- 3 Impedimenti probatio in electionibus, & electoribus, remissio.
- 4 Electionis materia quare non longe tractetur ab auctoritate.

Textus iste dicit quod electoribus impeditis currie tempus ad eligendum, si possunt impedimentum tollere. Hanc conclusionem multis comprobatur Barbofa hic, vbi num. 2. notat quod tempus Patroco praestitum ad presentandum, non currit ignorantibus; sed quare sit differentia ratio abunde notatur infra in cap. si vero 21. de iure Patronatus. Et videbis quos citat idem Barbofa de Officio Episcopi, p. 3. alleg. 72. num. 134. Doctrina huius textus adiunges quae tradit idem Barbofa de iure Ecclesiastico, p. 1. cap. 19. num. 96. vbi quod vocati ad electionem, si intra assignatum terminum comparuerint non venerint, non sint de cetero spectandi. Et n. 99. dicit quod electores etiam elapso termino spectandi sunt, quamvis pauciores, vbi absque periculo, & incommodo spectari possint, & ex aliqua causa necessaria, vel probabili detineantur. Et quia dixi de tempore, & de impeditis eligere supra in cap. quia propter hoc 11. ideo applicabis ibi dicta ad materiam textus nostri, & aliqua sub Rubr. & in aliis libris.

- 1 Cumque hic textus, & Barbofa ponant aliqua de purgatione morae; ideo adiunges quae laxissime notum in cap. ponit 4. & fin. de Locato: & Barbofa idem num. 4. & 5. ponit duos casus, nempe quod morae purgatio non admittitur, cum quid sit ipso iure; & quod mora non purgatur, quando res non est integra, & ius alterius factum est deterius.
- 2 Quod si dubites qualiter allegans impedimentum extitisse, quomodo veniet ad electionem, recurre pro terra nostro ad notata supra in cap. quia propter 41. §. 1. in vers. & hinc.

- 3 Ex adductis resolutione in turba capitulum huius tituli, & in Rubrica, & aliquibus sumibus plus longè leges tractatas, siue insinuatam integram electionis canonice materiam, de qua nolui longos commentarios facere ex eo inutili motu, quem supra in principio Rubricae posui. Quare si praeter tractata desideres pro aliquo puncto maiorem expeditionem, tam capies à Doctores ibi assignatis, qui longè, & ex proposito hanc perfecterunt materiam. Mihi tamen pro praxi quondam abendè tractata remanet, & spero idem, cuiusque legenti videri. Nec enim aliam turbam interpretationem appingo, cum in locis, ibi ex proposito signatis, materiam hanc recolligo, per quaestiones plures vbi refero DD. qui alios etiam ponunt, &c.

Formosa de Officio & sacris Ecclesiis. Tom. 1.

A D T I T V L V M
De Translatione Episcopi.

P R A E M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Translationis definitio.
- 2 Operandi praebendae ius, quid consuetudo, & in quibus beneficiis, in 3. de alius, n. 8.
- 3 Prædia, vel praebendae canonicarum annexa quae dicuntur.
- 4 Operandi non subiaccant praedia à Canonicis separata.
- 5 Coadiutor potest optare; vbi de ratione, & n. 7.
- 6 Optio transit in coadiutorem, sicut & praebenda per eum optata.
- 7 Operandi facultas quomodo amittatur.

T Vbi de materia huius Rubricae, ac Tituli tractare, conueniatur hic à Barbofa, quibus addo Chucum iuris, moral. lib. 4. tit. 7. & eundem Barbofam de iure Ecclesiastico, p. 1. c. 19. videntibus à num. 28. vbi ait quod translatio est alicuius personae de vna ad aliam Ecclesiam, canonica transmissio, & materiam persequitur vsque ad num. 39. etiam addo Francisc. Tondurum p. 1. cap. 4. §. 6. à num. 10. & de materia videbis sub Rubro, & quae in eo continentur, commodius hic in Rubr. & magis differre poterat tractari.

Sed quia huius Titulo competit tractare de iure operandi praebendas, ac beneficia; ideo leges eundem Francisc. Tondurum in suis quaest. p. 1. c. 1. r. 10. vbi agit de quaestione illa; verum de iure, vel tantum ex Ecclesiasticarum consuetudine competat tale ius. Et verum consuetudo illa sit contra, vel propter ius: & intra quod tempus inducatur; quomodo, & intra quod tempus fieri debeat, in quibus beneficiis operari sit locus: & in quo vacationis modo, quis possit iuri operandi derogare, coadiutori optante, an acquiratur ius, coadiutori. Et quod dicatur praebendae, vel perdia canonicarum annexa, quae distincta; vbi multa alia refert de iure operandi notabilia: & num. 27. dicit ut quomodocumque canonicus transsit in coadiutorem, ita, & praebenda per eum optata; vbi num. 29. in vers. conclusur, & dicit ut operari manifeste subiaccant praedia, vel alia praesens à canonicis separata, & per consequens non transire ad coadiutorem. Secundo notat, ut cum coadiutus ex veriori sententia Nicolai Garzias de brief. p. 4. cap. 5. n. 118. post coadiutoriam optare possit ex Rota decis. 140. p. 4. recent. num. 2. num. 18. & 19. tali casu; quia sicut coadiutor subrogatur in canonicatum; ita, & in praedium, aut praebendam, seu praestimonium illi annexum, ex Rota ibid. n. 19. non obstante quod annexo sit reuocabilis, & variabilis reddi possit per optionem.

Et sic idem Tondurus ex Rota n. 27. & ex Loquero de re beneficiaria lib. 2. g. 25. num. 55. addit decis. 110. n. 29. ut quomodocumque canonicus transsit in coadiutorem; ita, & praebenda per eum optata, quicquid contradixerit Gonzalez, quem reprobat Loquero a dicto num. 55. Et alia conducibilia tractans idem Franc. Tondus ibi c. 11. de iure operandi ponens quaestiones sequentes. Vtrum Canonici ultimae fundationis, quamvis prius recepti, & admissi in Ecclesia, cedere debeant Canonicis antiquae fundationis posteriori loco receptis, sub distinctione resolu-

N 3 num. 8.

nom. 8. & 9. & agit de receptione Canonicoꝝ adhibita clausula *cum plenitudine iuris Canonici*, & agit etiam de Canonicoꝝ supernumerariis: & quæ sit eorum differentia cum Canonicoꝝ ex noua fundatione aggregatis. † Et postremo loco agit de eo; nempe quomodo amittatur facultas optandi. Et resoluit *nom. fin.* quod possessio iuris optandi, non amittetur, nisi probetur, quod Canonicus noluit optare, & fuit prohibitus. Et de materia optandi perbendas agit Naldus in *cap. cum in sua de concessione prebende lib. 6.* Ideo & de supernumerariis videbis quæ adduxi in *cap. cum omnes 6. cap. cum accessisset 8. cap. cum M. Ferrariensis 9. de consuet. & in dicto cap. 6. late sub questione 2. egi de iure optandi*, vbi videbis.

Item pro complemento adiunges hic dicta super de postulatione Prælatorum, ac de confirmatione, & electione, nominatione quæ supra sub tit. de electione, vbi videbis quænam differentia sit inter hæc omnia.

Et applicabis huic tractationi quæ dico infra sub tit. de regularibus, vbi etiam dico de his, qui transeunt de religione ad aliam.

Ad Text. in cap. I. De translatione Episcopi.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Patriarcha suspenditur, qui confirmatum in Archiepiscopatum, transferat ad sedem Episcopalem, & n. 3.
- 2 Mutationes sedum Episcopatum, non sunt, nisi per Papam, & n. 7.
- 4 Legatus de Latere sine Papa mandato, nequit transferre Episcopum.
- 5 Sacerdotes inferiores, queunt ex licentia sui Episcopi transire ad alias Ecclesias, sed non iuuui.
- 6 Translatio locum habet, non tantum in electione sed etiam in minoribus Ecclesiis.
- 7 Transferri possunt iuuui, si adeat causa.
- 8 Episcopus translatum iuuui, secum asferre nequit paramenta, argentea, aliaque omnia redditibus primi Episcopatus; secus de aliis non pretiosis, n. 9.
- 10 Uxor secundo nubens, non transferat ad secundas nuptias arce, & largitiones primi matrimonij.
- 11 Translati de vna Ecclesia ad aliam, quando desinat esse Episcopus prime n. 12. & 13. cum aliis: vbi quid in Gallia, & Hispania.
- 14 Ecclesia prima non vacat, nisi primi littera secundi Episcopatus fuerint presentate Capitulo Ecclesie, ad quem transferatur Episcopus.
- 15 Translati Episcopus de vna Ecclesia ad aliam, nihil commune habet.
- 16 Confirmatione, & electione Episcoporum, aliquid mobile, remissum.
- 17 Patriarcha non queat dearchiepiscopare, seu mutare Archiepiscopum, remissum.
- 18 Electus quando potest administrare, remissum.
- 19 Anacathemæ, & inhibitionis aliquod.

Probat Pontifex hic quod Patriarcha, qui confirmatum in Archiepiscopatum, transeunt ad se-

dem Episcopalem ab Episcoporum confirmatione suspenditur. † Igitur ex hoc textu *nom. 2. & 3.* probat Barboſa, quod mutationes sedum Episcopatum, & Episcoporum nullus admittere potest, vel confirmare, nisi Papa. Et quia idem Barboſa longè agit de potestate Episcopi p. 3. allegat. 50. & iterum de iure Ecclesie p. 1. cap. 19. a. nom. 28. † Vbi *nom. 32.* dicit quod si Metropolitanus, aut Patriarcha, Episcopum, sine mandato Papæ, transferret, esset suspensus a confirmatione Episcoporum ex hoc textu. † ùm neque Legatus de Latere sine speciali Apostolicæ sedis mandato id facere valeat ex textu in *cap. ubi spectat in cum sequens*, vbi glossa, & Doctores de officio deleg. Tondutus p. 2. cap. 4. §. 6. *nom. 11.* idèò non infitit.

Notandum verò est posse Sacerdotes inferiores gradus concessionem suorum Episcoporum ad alias Ecclesias transire, probat textus in *cap. Episcopus 7. quest. 1.* sed non iuuui transferentur a solo Episcopo, quia hoc solum est Pontificis maxime sic idem Barboſa dicit. cap. 19. nom. 33. † Vbi addit & quod translatio habet locum, non solum in electiuis Ecclesiis, quæ scilicet per Prælatos reguntur, verum, & in minoribus beneficiis, vt tractat vbius de iure Ecclesie lib. 3. cap. 11.

Sed si dubites nūm possint Episcopi iuuui transferri de vna Ecclesia ad aliam, in respondendo affirmatiuè; dimmodo addit causa, vt est communis opinio Romani cons. 145. a. nom. 3. percipit n. 5. vbi Hostius Mandosin addit. Flaminii Parisi de reſignatione benef. lib. 3. p. 28. n. 143. solum verò posse fieri a Romano Pontifice, vt hic videtur sentire Barboſa *nom. 4.* † vbi aduertit quod si Episcopus etiam iuuui, suadente tamen iusta, & rationabili causa, fuit per summum Pontificem translatus ad aliam Episcopatum, & in priori Episcopatu de redditibus Episcopatus emerit sibi libros, & ornamenta, & paramenta multa, & argentea, & similia, non possit illa secum asportare ad Episcopatum, ad quem transferatur, sed ait ille remanere debere penes primum Episcopum; sic tradit ex Barbatia eo. 520. nom. 1. vers. & vidi hoc ante, vbi dicit ita se consuluisse, & consilium tale fuisse confirmatum per Doctores solemnes; quod idem repetit dict. cap. 19. de iure Ecclesie p. 1. nom. 55. & 36. † Et virobique addit fructus iam perceptos, & res mobiles, non pretiosas ex fructibus primi Episcopatus acquiras, posse Episcopum translatus de vno Episcopatu ad alium secum transferre: sic probans ex Doct. Petrus Barboſa in l. diuino in princip. part. 2. numero 52. ff. soluto matrimonio.

Et hanc partem poteris confirmare ex aliquibus, quæ noto sub tit. de secundis nuptiis, vbi tracto de pñcto, an vxor secundò nubens, transferat ad secundas nuptias aras, largitiones, seu alias donationes ex primo marito: & hoc ex argumento, quod desumitur ex *cap. huius iuuui*, vbi in vers. cum seruius sit potens Doctores, quod valet argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, de quo dicitur ibi.

Cumque hic Barboſa *nom. 1.* resoluit questionem, vtrum translatus de vna Ecclesia ad aliam, desinat esse Episcopus prime, vbi primum a Papa ab illius vinculo absolutus fuit, vel post adeptam possessionem secundæ; & dicit esse questionem dubiam, in qua censuit Rora decis. 475 apud Fatim. p. 1. statim post translationem abque alio consensu perdere ius primæ Ecclesie, allegans ad litteram Barboſa declarationem Sacre Congreg. Eminentiſ. Cardinal.

Cardinal. 14. Decembr. 1624. quam eandem repetit dicto cap. 19. de *Iure Ecclesiæ*. numero 17. Ego verò existimo vberius agendum de hoc puncto.

- 12 Igitur hæc dubia quæstio est resoluenda iuxta Regionis cuiuslibet mores, nam pro sententia Barbofæ iuxta faciam Congregationem, respondendum est observari in Vrbe Romæ, & in Tribunalibus. Et secundum hoc resoluat Franciscus Tondutus p. 2. quæst. 10. cap. 4. §. 6. a. num. 13. posse Capitulum primæ Ecclesiæ deputare Vicarium, si translatio facta fuerit, & de ipsius translati consensu, etiam ante adeptam secundæ possessionem, addens ex dicta decis. Rota 475. consensum probari hoc in casu sufficienter ex coniecturis, veluti si soluta fuerit annata, aut pro consequendo secundo Episcopatu, notabiles factæ fuerint expensæ, tenuit etiam Lotterius de re benef. lib. 1. quæst. 12. num. 21.

- 13 Tamen in Gallia, & In nostra Hispania aliter practicatur, nempe ut visque ad adeptam possessionem secundi Episcopatus, ad quem transfertur, non amittat translati iura, & emolumenta primi Episcopatus de Hispaniæ stylo, aptud nos oemini dubium potest esse. De Galliz consuetudine testatur idem Franciscus Tondutus dicto c. 4. §. 6. p. 2. a. num. 16. ubi addit non vacare, donec etiam litteræ secundi fuerint Capitulo presentatæ per expressam decisionem extrinsec. innotia in. de electione, in versic. nulli, & ibi si fursum; & expendens illam constitutionem (que vbius expenditur ex his, que notor sub cap. 9. & 15. de elect. §. 2. Tondutus num. 19. quod non vacat prima Ecclesia, nisi prius Bullæ translationis fuerint Capitulo Ecclesiæ, ad quam fit translatio presentatæ; prope de illo anno, in quo illud scribebat, respondit cuidam Episcopo translati in Gallia ex doctrina Abbatis in cap. in nostra 11. de rescriptis, Paulin. de officio, & potest. Cap. sede vac. præind. 7. num. 14. Parisii de resignatione lib. 7. quæst. 21. num. 14. & quæst. 23. num. 47. Rebussi in praxi in tit. si mutual. resignantur, num. 3. & 4. Gonzalez ad Reg. 8. Cance. §. 19. glossa 2. a. num. 83. & observatum apud nos Garcia de beneficiis p. 11. cap. 6. num. 41. & ex tunc visque ad hæc tempora nullus iam dubitavit: Videbas ad quæstionem Facinæ. decis. 575. in nouis, tem. 4. ubi de hac difficultate.

- 14 Et ex his, que notor sub cap. 9. & 15. de elect. §. 2. Tondutus num. 19. quod non vacat prima Ecclesia, nisi prius Bullæ translationis fuerint Capitulo Ecclesiæ, ad quam fit translatio presentatæ; prope de illo anno, in quo illud scribebat, respondit cuidam Episcopo translati in Gallia ex doctrina Abbatis in cap. in nostra 11. de rescriptis, Paulin. de officio, & potest. Cap. sede vac. præind. 7. num. 14. Parisii de resignatione lib. 7. quæst. 21. num. 14. & quæst. 23. num. 47. Rebussi in praxi in tit. si mutual. resignantur, num. 3. & 4. Gonzalez ad Reg. 8. Cance. §. 19. glossa 2. a. num. 83. & observatum apud nos Garcia de beneficiis p. 11. cap. 6. num. 41. & ex tunc visque ad hæc tempora nullus iam dubitavit: Videbas ad quæstionem Facinæ. decis. 575. in nouis, tem. 4. ubi de hac difficultate.
- 15 Nunc verò pro complemento, & exacta explanatione textus nostri applicabis Naldum in cap. si quis 12. §. 2. querentis ait, quod Episcopus translatus de vna Ecclesia ad aliam, nihil commune habet.

- 16 Et quatenus hic tangit materiam confirmationis Episcoporum adiciamus plura, que notari sub cap. 9. & 15. de electioe, de qua Azor. lib. 3. moral. tom. 2. cap. 29. Barbofa in præter. p. 1. tit. 1. cap. 4. idem de iure Ecclesiæ p. 3. cap. 19. a. num. 146. ubi confirmatio electionis, quando, & per quos, & intra quod tempus petenda sit, Franc. Tondutus dict. p. x. quæst. cap. 4. §. 6. a. num. 10. ubi quid electio, quid confirmatio, & num. 2. quando electio sola vim habeat confirmationis. De consecratione, & confirmatione latè idem Barbofa de iure Ecclesiæ p. 1. cap. 9. & ego dixi de consecratione infra in cap. 6. de temporibus ordinationis.

- 17 Cumque in hac littera conqueratur Pontifex de Antiocheno Patriarcha, qui Archiepiscopum, de quo hic iam confirmatum voluit minorare, seu de-archiepiscopare. Ideo adiunges hic que notor infra de potestate Patriarcharum in cap. antiqua de priuilegiis.

legio, interim Barbofa de iure Ecclesiæ. part. 12. cap. 6.

Et in vers. Licet enim D. Luc. nondum fuisset in 18 Archiepiscopatum consecratus, & confirmationis sacramentum receperat, & archiepiscopalia, quantum & licet ministraret. Per hæc verba poteris applicare que notor, quando electus possit administrare in cap. 9. cap. 15. de elect. & adiunges etiam que notari in cap. suffraganeum 11.

Et occasione verborum textus nostri, ibi: *Maiores Ecclesiæ causas ad Sedem Apostolicam perferendas*, que defuerunt pro ratione decisionis textus nostri, idè applicabis que latè dixi in cap. 1. de foro comp. sub quæst. 3. ubi a. num. 8. dixi de casibus, qui in sua prima instantia pertinet Romano Pontifici. Et sic applicabis etiam que abundè dixi de auocatione causarum, facta per Pontificem, seu Principem, & de inhibitionibus Iudicum inferiorum in cap. ut nostrum §. 6. de appellat.

QVÆSTIO I.

An Episcopus per se, aut vna cum suis Canonici possit transferre Ecclesiam Cathedralē de vna ciuitate ad aliam, ut ibi resident, & peragant officia Diuina primum destituendo locum? Et quid de Capitulo, sede vacante sine Pontifici assensu? Et an Papa id pro voluntate sua inuile facere valeat, sine legitima causa? Et qua dicatur sufficiens?

SVMMARIVM.

1. De canon. & Capitulo Zamorensi, translati fuerant de transferendo Cathedralē illius ciuitatis ad ciuitatem Taurinam anno 1661. & quare non, & respondit non posse per se sine Papa, ut num. 6. & 17.
2. Ecclesiam in Cathedralē, solus Pontifex potest erigere; item & in Metropolitānam constitutere num. 3. & 8.
3. Diocesim separare solus Pontifex potest, & illam alicui Abbati, seu inferiori Prelati supponere, & etiam solui valere dissolvere, aut coniungere, aut mutare, n. 5.
4. Transferri nequit, nec ab Episcopo, nec à Capitulo; nec ab vtroque Ecclesia Cathedrali de vno loco ad alium sine Papa n. 8.
5. Lapides altarium, vel Ecclesiarum destructionem, in quos usus sancti conuertendi ab Episcopo.
6. Papa solui mutet Ecclesiam Cathedralē in alium locum Diocesim.
7. Episcopus nihil ex se habet, sed à Papa, & sic nequit mutare, vel dissimulare Cathedralē sine illa constituendo territorium distictum.
8. Potestatem Ecclesia nullui potest dare Cathedrali, sine speciali licentia Papa; item nec administratorem, ut num. 11, nec curatorem, ut num. 12.
9. Condiuer Episcopo solui potest dari à Papa.
10. Episcopus deuicere solui Papa potest ex causa.
11. Reuocaciones Episcoporum solui Papa adiungit.

- 16 *Papa salu aliquos eximie a potestate Episcoporum.*
- 17 *Capitulum sede vacante, in multis non habet eam potestatem, ac Episcopus eam habebat.*
- 18 *Ecclesia Cathedralis, seu Metropolitana mutata aliquando facta sine Papa, non praestat ius contra illud, quod Papa compertis, & num. 19.*
- 19 *Iura Pontificis, qua competunt in signum suprema potestatis, nulla praescribuntur vilescent.*
- 20 *Mutaciones qualeslibet rerum agri feruntur.*
- 21 *Ecclesia Cathedralis mutata, videtur, ut non possit fieri a Papa sine Episcopo, & sine causis, sed contra id num. 22.*
- 22 *Transfere Ecclesia Cathedralis, sua Metropolitana valeat de uno loco ad alium a Papa sine Episcopo, & sine consilio Cardinalium.*
- 23 *Remouere omnes Episcopos aut ordinationum statum in vniuersum, nequit Papa, cum faceret contra vniuersalem Ecclesiam, & iur de dismembratione vniuersi Diocesis, & consuetudine noua sedis, & quare num. 24.*
- 24 *Cap. felix 10. 16. quare.*
- 25 *Capitulum in vnaquaque 21. q. 2.*
- 26 *D. Augustinus creatus fuit Episcopus vniuersi Diocesis, in qua alium proprietarius administrabat, sed quo iure remissus.*
- 27 *Cardinalium consilium, etsi de honestate, requiratur in articulo a Papa, non tamen de necessitate consilium, sed tantum directum; nec etiam si in alia quouis possessione officii Papa, ut num. 29. & 30.*
- 30 *Humanum cod. de legibus.*
- 31 *Principes secularis nequit impedire, quominus fiat a Papa dismembratio diocesis praetextu iniustitia, vel ex eo, quod omnes Principes secularis sint Ecclesiarum Patrum, hoc est protectores.*
- 32 *Pontifex solus de honestate participare dismembrationem Episcopatum, aut mutationem Cathedralium cum Pralatis inferioribus, aut Regibus.*
- 33 *Zamora, Ecclesia Cathedralis semper fuit sua ibi absque ulla inquam translatione praetextu Belli, aliove deuicemperie.*
- 34 *Taurin. Prator, & Decuriones optimi se gerunt cum Commissariis Ecclesiae Zamora, & cum illa ciuitate.*
- 35 *Translationis Ecclesiae Cathedralis causa quod remissus.*

Quia in principio huius anni 1661. Decanus, & Capitulum Cathedralis Ecclesiae ciuitatis Zamora. propter iurgia, lites, quæstiones, & contumacias ad Decanum ibi vna cum Prætor, & locum eius tenente moras, decessit, atque fugari, diligendo pacem, curebant magnopere de illis obuiandis, & inter conferentias continuas Capitulares deuenit fuisse ad practicandum de transferendo Ecclesiam illam matricem ad ciuitatem Taurinam, à qua antiquum horum habuit, ceigimera ducendo à maioribus, per cognomen *Fernandus*, vii. natus Historia D. Petri Castelle Regis anno à cap. 11. anni 4. sui Regni, & ab anno 8. & 9. cap. 3. & 7. sui Regni hera 1358. ab hinc plus annis 300. etsi temporum inuirta peccauit sedem mutassent bellorum, & dissensionum tempore ad villam antiquam, & illustrem temporibus illis, arce militiam, de *Fiedra*, in qua belligentes obtuli sese ab

inimicis Regni defenderent; in eaquæ adhuc nonnulla vestigia permanent; cumque concorditer de se transferendo, semel, ac iterum resoluissent, & ad id exequendum suos de Capitulo Commissarios mitterent ad Prætor, & Decuriones dictæ ciuitatis Taurinæ, ubi adest nobilis, & amicus Collegialis Ecclesia, cum quibus colloquari fuerunt, & ego in eo interin fuerim consultus, respondissentque Decanum, & Capitulum, id intendere non posse sine relatione ad Pontificem; in quo resideret quælibet translationis potestas, ut apparet ex *hæc* tit. placuit nunc suffragij fundamenta in medium proferre, quæ tunc se ad os obulerunt; quibus ex tunc sedata fuit ea proposita contentio.

Cum ergo solius Pontificis sit Ecclesiam erigere, & in Cathedralē conferre ex cap. felix 10. cap. precipuum 14. 16. quæst. 1. per quæ iura sumpta ex Concilio Carthaginensi 2. cap. 1. & ex Gregorio ianicoi docent Azor. instit. moral. p. 2. lib. 5. cap. 2. q. 25. in princip. & lib. 6. cap. 30. q. 2. & 4. Nicolaus Garcia de beneficiis p. 12. q. 5. 11. Moneta de commutatis, vltimar. volunt. cap. 11. num. 151. † Vbi num. 152. idem dicit de erectione Cathedralis Ecclesiae in Metropolitanam, Gambara de officio, & potest. Legati de Laure lib. 2. 21. de variis ordinatur, num. 160. Isidorus Molcon. in tract. de Maiest. Eccles. m. 1. lib. 1. cap. 11. Bzouii a Pontifice Romano cap. 34. Thomas Sanchez lib. 2. consilior. moral. cap. 2. dub. 37. num. 7. D. Ioannes Solozano iure Indiarum cum Barbosa in Pastoralis l. 3. cap. 4. num. 1. Lottorius de re beneficiar lib. 1. q. 11. a princip. Ferrentii in annot. ad decis. Baratti 912. num. 11.

Imò & solus Pontifex sit qui potest Diocesim separare, & illam abici Abbati, seu inferiori Prelato supponere, Hostiens. in cap. cum coniugat n. 1. de foro comp. vbi Butr. num. 11. vers. de consuetudine, Panoromit. num. 18. & Bellam. num. 15. vers. tametsi certum est, Rota decis. 114. num. 2. apud Fasim. p. 1. recent. † eamquæ solus valeat deuellere, & coniungere, aut alia ratione mutare e. 1. & cap. inter corporales hoc tit. cap. mutariis 7. quæst. 1. glossa verbo Cathedralium in cap. cum inferior de monast. & obed. Moneta dicto cap. 11. num. 155. Gambara supra num. 159. & 166. Mollesius in summa Theolog. moral. tract. 6. cap. 14. num. 56. Bened. Aigid. ad leg. ex hoc iure ff. de iust. & iure tom. 1. cap. 2. n. 3. Solozano dicto tom. 2. lib. 3. cap. 5. num. 1.

Ideo rectè in terminis per hæc, & alia sequentia responderim, non posse dictos Decanum, & Capitulum Cathedralē transferre ad supra dictam Ciuitatem Taurinam, etsi salutarissima temperie perfruatur, ut de prædicta translatione deneganda, sicut in persona Episcopi; † qui licet possit vendere lapides Altarium, vel Ecclesiarum destruantur, aduertendo ut faciat, ne emptor illos conuertat in sordidos vsus, Aloysius Racc. in pract. auresa resol. 101. referens ex Sacra Congreg. sic fuisse decum in verbis sequentibus; Ordinarium non debet presanare Capellas, nisi aliquam causam praestantem habuerit, Cavenda parum sunt tribuenda Ecclesiae qua est caput dictarum Capellanarum, quam alteri, post illam Barbosa in pastoralis 3. p. 1. leg. 64. n. 14. & 15. ex Nazarro, Zerola, eodem Riccio, & Aymendozo. † Tamen ipse ibi & Menochius conf. 75. num. 46. dicunt Episcopum sine Apostolica auctoritate, non posse transferre Matricem; id est Cathedralē Ecclesiam in alium locum Diocesis, ut referunt decum, solus inquam Papa mutat Ecclesiam Cathedralē, & non alius inferior ipsius Ecclesiae

Ecclesie Prebites, ut docent verba glossæ in dicto cap. cum inferior dicto verb. (atbedalen ibi: Quia huiusmodi mutationes, translatiões, & consensu debent fieri de auctoritate Pape; vbi Barboſa n. 5. idem in pastoralis alleg. 50. p. 3. sub num. 5.)

- 9 Et confirmatur, quia cum Episcopus non habeat ex se, aut ab alio inferiori, sed ab ipso Summo Pontifice, non possit authoritate sua illam immutare, aut dismembrare, constituendo territorium distinctum à proprio territorio, cum id solum pertineat ad Papam ex speciali privilegio, Hostiensis in dicto cap. cum contingat num. 1. de foro comp. vbi cum sequuntur Ioannes And. sub num. 4. ver. alij dicunt. Abbas sub num. 8. Butrius sub num. 1. ver. si queratur, an habeas territorium. Barboſa dicta alleg. 50. num. 5. in fine, vbi num. 6. ex clm. plerisque de elect. ¶ videtur confirmari, nam sine speciali Pontificis mandato, & licentia, nullus potest pastorem dare Ecclesie Cathedrali sibi qualitercumque exemptæ, quæ Clero careat, & Pastore christiano.
- 11 Item faciunt sequentia; quia nemo potest dare administrationem Ecclesie Cathedralis nisi Papa; cap. in cas. 42. de elect. lib. 6. cap. Ecclesia cathedralis de supplicanda magis. Pralator. idem lib. 6. ¶ qui & solus potest dare curatorem Ecclesie Cathedralis, & eius bonis; quoad effectum agendi: idem Barboſa supra num. 7. cum Gigante de poſſ. q. 65. n. 6. & 7.
- 13 Relinquitur in tract. nomin. q. 80. num. 2. ¶ qui & an. 8. ad 4. ex multis inter alia de potestate Papa, dicit solum Episcopum posse dare adiutorem Episcopum ex cap. 1. de elect. lib. 6. cap. vnic. de cleric. agrotans, eadem lib. pro quo faciunt quæ dixi infra in cap. per.
- 14 Mult. de offic. vicar. §. fin. ¶ Et quod solus ille ex causa de iure Episcopus est gradu dignitatis, cap. quatuor, & cap. dudum §. 4. §. deponit & restituit, cap. ideo 2. q. 6. glossa in verbo restituitur in cap. quod translatione de officio deleg. ¶ qui & solus admittit Episcoporum renunciationes per glossam in verb. mandibus, in elem. 1. de renunciat. de quo dixi infra sub Rub. & 16 tit. de renunciat. ¶ Et quod solus eximit, & excipit aliquos à iure, & potestate Episcoporum, glossa in cap. frater 16. q. 1. glossa verbo exemptum in dicto cap. cum inferior de mauris, & obed. glossa, verbo. referuntur, post princip. in cap. quod translatione, de officio legati, glossa in cap. 1. in princip. de privileg. lib. 6. & vtrouque DD.
- 17 Cumque præfata translationem facere nequeat Episcopus proprie sue Cathedralis, nisi sit Dominus, seu administrator verus illius, & Capitulum Canonicorum sede vacante, iurisdictionalia excoꝛdando, nihilominus inferiorum quoad plura, etiam mortuo Episcopo habere potestatem, ut laud DD. dicunt sub tit. ne sede vacante aliquid innovetur, & per nonnulla, quæ dixi de vicario Episcopi, aut Capituli sede vacante infra sub cap. 5. de officio Vicarii à quæst. 1. sequitur ut quemadmodum Episcopus solus, nec vna cum suis Capitulis Cathedralis, nequit prædictam translationem facere, & nullò minus, nec Capitulum relictum Zamor. in sede vacante, poterit per se de tali translatione cogitare, nisi referendo se ad Papam cum legitime causæ representatione.
- 18 Et in tantum dicitur veniri quod etiam de facto aliquando alia mutatio contigerit in aliqua Ecclesia, non potest suffragari eidem Capitulo ad remouendum, seu transferenda iterum Ecclesiam nec de iure præterea alicuius prescriptionis, cum contra Papæ potestatem, & iura ipsi incorporata ex plenitudine sue Dignitatis, quæ sunt funda-

menta Apostolica solis nulla prescriptio valet, per illa quæ docent Innocent. in cap. bone 2. de postulat. Pralator. Felin. in cap. cum mulierum num. 14. in fine, de prescript. vbi plura dixi, quæ hic applicari valent. Tum etiam ne de iure accephali sine Rege, sine Capite, vt locust. 2. Abbas in cap. per numerabilem num. 9. & 37. qui filij sunt legitimi, Barboſa dicta alleg. 50. sub num. 14. alia adiunctis videnda in dicta alleg. vbi abunde, & Sugellan. expendit, quæ in Episcopio sibi Pontifex referuauit.

Et valet confirmari alia dicta resolutio; eo quod ad agrè quolibet mutationes fortuitæ, iuxta quæ Legibus adducuntur de term. iure, & Canonibus, sub tit. de crimine falsi, de illis, qui nomina propria mutant, & per nonnulla quæ adduxi sub cap. 13. de probat. vbi de probandis antiquis finibus; item per illa quæ dixi de difficultate mutandi actiones semel in iudicio intentatas, sub cap. excommunicatus, de iudicis legenda ibi.

Ad secundam quæstionis partem, an Papa iussit possit mutare Ecclesiam Cathedralis de vna ciuitate ad aliam sine causa legitima, & videtur quod non possit, cum doceant Abbas in cap. vlt. sub n. 12. ver. & vide de confirm. vlti, vbi inuoluit, & inter suas quæst. quæst. 1. num. 17. Felinus in cap. quæ in Ecclesiis num. 42. de constit. num. 42. ad firmam, per glossam in cap. legem Imperatorum, in verbo diuisiones dist. 10. Papam non posse, immo Episcopos, diuidere Episcopatum, potestatemque etiam causas, Nauarr. de iustis Clericis. §. 3. num. 2. quod corroboratur, si consideretur, nec posse Papam remouere omnes Episcopos, & eorum ordinationem vt refert, ac dicit Lotterius de re benef. p. 1. quæst. 11. sub num. 33. & ex eo etiam, quia in Constitutione, & assignatione sedis Episcopalis, & dismembratione Diocesium, requiritur consilium Collegij Cardinalium ex illa conclusione, quam posuit Ioan. Monall. in cap. super eo num. 3. de heret. 1. 6. nempe tale consilium omnino erigit; referens se ideo vidisse cassari multas propositiones Abbatum, & Episcoporum factas per Celestinum V. quia sine consilio Cardinalium fuissent factæ, non ob aliud, quia Cardinalium ceteris in hac quasi possessione esset; vt ardua sine eo non explicarentur, vt & de hac quasi possessione tradit Abbas in cap. ex gestis sub num. 3. ver. & vide ad hoc de cleric. non resid. refert Lotter. sup. num. 44. & 45. cum & similiter nec Imperator possit condere legem sine Senatu ex l. humanum cod. de legib. & ex aliis considerationibus relatis ab eodem Lotterio sub dist. cap. 10.

Tamen responderetur in casu, de quo loquimur, posse Pontificem transferre Ecclesiam Cathedralis de vno loco ad alium, sine consensu Episcopos, aut Collegij Cardinalium, & facilius intra eandem Diocesim, nec enim sicut constitutio nouæ sedis, & obsequium dismembratio vnius Diocesis, non est contra statum vniuersalis Ecclesie, Lotterius dicta quæst. 11. sub num. 33. & 34. vbi dicens eorundem esse glossæ doctrinam in dicta cap. legem Imperatorum, fundatam in cap. maior 51. 16. quæst. 3. dum inquit in verbis sequentibus. Ad vtrum Consilio hoc statutum est à Ceteris Sacerdotibus, plures quæ in Diocesium ab Episcopo restituitur quæ Episcopo nunquam habuerunt, non nisi cum voluntate cum Episcopis à quo tenentur, propriè acceptis Rectoribus. Non enim aliquid probant relata verba contra auctoritatem Papæ, & solum possunt referri ad periculum solius Episcopos, dum videtur, cui Papa non cederet voluntate

voluisse prædicare ut exponit Bellamita ibi, verſ. ſed cau. iunctis que ſoluit ad finem; & quod erronea ſit dicta opinio gloſſæ comprobatur idem Lotterius diſt. cap. 12. ſub diſt. n. 43. in fin. ex textu in dicto cap. præſupponit in princip. hoc reſoluit, in quo illas fruſtra Gregor. Papa præcipit Bonifacio Epifcopo, ut ſedis Apoftolicæ ſubſiſtentiæ novos conſtituat Epifcopos.

- 13 Vnde etiam remouere omnes Epifcopos per Papam eſſet actus principaliter contra gubernium, & ſtatum vniuerſalis Eccleſiæ, de quo non loquimur, ſed non inde talis eſſet illa diuiſio, ſive diſmembratio Epifcopatus, aut iurium Eccleſiæ Cathedralis, quæ etiam reſpicit ad ſtatum Eccleſiæ, eſt tantum in conſequentiā, & in caſibus ſpecialibus, non enim in his, nec in caſu noſtro valet argumentum de remotione omnium Epifcoporum, & eorum ordinatione Papæ prohibitis ad caſum de diſmembratione vniuers. Diocelſis, aut de conſtitutione nouæ ſedis ꝛ quod non procedit, cum ducatur ab vniuerſali negatiua ad particularem affirmatiuam contra Dialeccticorum regulas, nec in iure valet argumentum à conſequentiis, niſi conſequutio ſit omnino neceſſaria, vt docet Felinus in cap. n. noſtra ſub num. 15. verſ. ſed ſentendo iſtud diſt. de reſcripti. quem & ſequitur Lotterius diſt. 9. tit. n. 33. & 34. de beneficiaria.

- 15 Nec ad extendendum Pontificis arbitrium, faciit decretum Concilij Cananij. in dicto c. felix. 50. diſt. 1. 6. q. 1. quia vt ex eius verbis poteſt videri, ac conſiderat idem Lotterius diſt. cap. 12. de re herem. num. 39. illud non tangit dictum arbitrium, ſed potius præſeruat, neque ad rem facit, cum loquatur de conſtituendo Epifcopo in Diocelſi, in qua fideles deſectione, vt ibi tam vniuſa quam Gregoriana gloſſa declarat. ꝛ Et ſic nec ad rem facere aliud decretum ſynodi Romanæ relatum in cap. ſicut in vniuerſaque 21. quaſt. 2. eo quod ibi tantum prohibetur vni Eccleſiæ duos Epifcopos præfici, quia eſſet monſtrum, non minus quàm vniuo corpore, duo capita conſtituere, vt dixit textus in cap. quoniam in plerique 3. prohibemus de offi. Ordinarij. ꝛ Nec vniquam conſigiliſe, reſert ac ſignat Lotterius diſt. quaſt. 1. r. num. 40. 41. & 42. præterquam in D. Auguſtino, per errorem tamen, & ignorantiam, cap. non autem 7. quaſt. 1. pro vt declarauit in epiftoſa 110. vt reſert Spadon anno 1395. num. 13. quod neſciuit Abbas in cap. 1. num. 2. de paroch. qui exiſtimauit id quidem conſulto, & ex cauſa factum, propter ea quæ dicit Lotter. non eſſe deſectendum ab opinione Getmanij, & Abbatis, volentium cauſam hanc præſumi ſemper in dubio idem Lotter. ſupr. num. 1. & 31. ex mente etiam Innocent. in cap. quare ſub num. 5. verſ. ſanctiſſi Papa de conſuetudine, & ſic ad caſum S. Auguſtini, vt ex viſceribus apprehendas, leges quæ late dixi ſub cap. penult. de offi. vniuerſi 9. ſed. dum ſcripti de caſu arduo hac in curia inter magnos agitato ad effectum conſtituendi alium Archiepiſcopum adhuc viuentem, qui nunc gubernat ex cauſa ſeneſcutis.

- 18 Nec obſtat tertium adductum fundamentum pro contraria opinione de requiringdo ad prædictam annotationem, ſive diſmembrationem conſilium Cardinalium ꝛ quia præterquam quod ſupra ſub re. de elect. diximus, in quibus talium conſilium Pontifex exigat, quia quidquid ſit reſpectu neceſſitatis diſcretæ, & intrinſecæ, ſaltem in his quæ verſantur circa ius diuinum, vt ſic diſtinguendo probauit Ripa in Rub. n. 10. de conſue. cum quo tranſit Probius in addition. ad Admarchum in dicto cap. ſuper eo

de heret. lib. 6. num. 37. verſ. ideo, vt omnibus ſanctiſſi faciam cum ſequentiſſimum reſpectu neceſſitatis coactiue, & extrinſecæ, illam propoſitionem Monachi eſſe falſam, docent communiter DD. cum ſic conſtitueretur iudex ſupra ipſum ſummum Pontificem aduerſus diſpoſitionem textus in cap. nemo 9. 4. 3. vt declarant Paleot. de ſacr. conſeſſi. conſult. p. 1. quaſt. 3. in reſponſione ad tertium argumentum, qui addit aliter ſentire, niſi aliud eſſe, quàm ſummam iniuriam Dignitati Pontificiæ inferre, ibi in verſ. verum abſit. Lotterius in diſt. 4. quaſt. 1. r. de de re benefi. a num. 44. ad 51. vbi cum Abbate ex diſt. cap. geſſu ſub num. 4. verſ. non quid autem poſſit induci conſuetudo de Cleric. non reſidenti. & vt probauit in diſt. 4. quaſt. 1. num. 13. ꝛ etiam collegium fuerit in ea quaſi poſſeſſione, vt reſcribit Monachus, de negandum eſſe potentiam illam quoad vim neceſſitatis coactiue, quod alius eſſet inducere conſuetudinem, vel perſeſſionem contra ſuperiorem poteſtatem ipſius Pontificis, quod non eſſe ſerendum docent relati ꝛ ſic contra Monach. probauit in dicto cap. ex geſſu. Getmanij ſub num. 4. verſ. communiter conſeſſio, & omnes in diſt. Rub. de conſi. præcipue Boſchiſ Cod. de h. num. 62. & 77. Ferret. num. 5. & 13. de Burg. num. 71. & 137. Andreas ab Exea ex num. 127. Paſſi. de reſcriptis. lib. 3. quaſt. 18. num. 12. 4. Bobadilla in poli. lib. 6. cap. 6. d. num. 16. quos citat, & ſequitur Petr. Calixto in traſſ. de leg. Reg. 12. §. 4. num. 12. quibus addi poſſunt Getman. in diſt. cap. ſuper re. diſt. num. 4. Anaſtaſius Germon. de indultu Cardinal. ſuper verſ. quod tu Romana n. 56. & omnium melius Iacobus, de conſi. lib. 7. art. 5. num. 137. quibus etiam addo Barboſam cum eodem Abbate, Lotterio, & Paleot. in diſt. cap. lege. diſt. 10. num. 8. & in paſſalis diſt. p. 3. alleg. 50. ſub num. 5. cum illis, & cum Felino, & conſtituantur ex his, quæ dixi ſub cap. 1. de iudic. d. quaſt. 3. ad 8. & ſub cap. 12. eadem quaſt. 8. & 9. legenda, & applicanda, quibus deprehenditur abſoluta ſummi Pontificis poteſtas.

Et inde non obſtat vltimum de lege humanum, cod. de legib. nam præterquam quod non valet argumentatio inter Diuinam, & ſeculare legem per plura, quæ dixi ſub Rub. & tit. de conſi. vt rectè aduenit Paleot. ſupra, & cum eo Lotter. diſt. 4. quaſt. 1. r. d. num. 52. diſpoſitio illius legis eſt reſerenda ad neceſſitatem directam, non autem ad coactiuam, vt ibi ſentit gloſſa, & Barban. n. l. Bald. ſub num. 2. verſ. ſoluto concedo ꝛ pro quo faciunt infinita, quæ adduxi de poteſtate condendi leges à Papa, Imperatore, aut Regibus ſub diſt. Rubrica. ꝛ Et Lotterius ex communis à num. 57. improbat aliam aſſertionem quod Principes ſecularis, in cuius territoria temporalia, ſua eſt Eccleſia Cathedralis à qua eſſet faciendi diſmembratio, Diocelſeos poſſet, re tali diſmembrationi opponere, etiam præterit inuoluit, vel ex eo quod omnes Principes ſeculares ſunt Patroni Eccleſiarum Cathedralium in eorum territorijs inſtituti; ſed non inde à Papa poſſe auferri illam facultatem diſmembrandi, transferendi, aut mutandi ꝛ quippe Principes Laici tantum ſunt protectores, vt in plurius Cathedralium, non Patroni, & ſic quamvis aliquoties impugnatum legeretur, ſeu ex tolerantia Pontificum conſignaret, non eo inualeſcere, cum ea præſumatur ratione conſideranda virandi, non quidem canonicandi ſimiles abuſus, vt aduertunt Gemin. in cap. 1. n. 14. ad finem verſ. tamen dicit, Ioan. Monach. de prob. in 6. Archidiacon. in cap. imperium ſub num. 1. verſ. ſed Papa diſt. 10. idem Lotter.

Lotter. latè explicans dicta quæst. 11. de re benef. d. num. 57. vbi num. 66. probat Patroni consensum adhiberi in alienationibus rerum Ecclesiasticarum de honestate, vbi num. 88. dicit, non posse Principes Laicos insurgere contra Ecclesiasticos protectionis prætextu, vbi latè explanat textum d. n. 70. ad finem in cap. filius, vel nepotibus 16. quæst. 7. quem Ego explanavi plenè sub cap. 1. de Indic. per vet. quæst. 19.

32. Fatentur tamen Romanos Pontifices pro eorum summa modestia, non consuevisse aliter, quàm consistorialiter negotia huiusmodi expedire, vt tuius clausulas ex ære, scientia, & de plenitudine potestatis, de quarum natura dicit infra sub Rub. & rursus de confirmatione vult vel inuult, aut alie similes interfectæ verificarentur: ita Lotterius supra dicta quæst. 11. num. 57. ¶ Et sic in casu prædictæ Ecclesiæ Zamoren. ab antiquo xuo ibi sitæ tali repentina nouitate Decani, & Canonicorum, vt illam Matricem transferant ad dictam Ciuitatem Tauinam, non moueretur Papa de facili nec inrequisito Nuncio eius Legato apud nos Hispanos in hac Curia degente, necnon postulatæ assensu, seu relatione veritatis à Rege nostro Philippo IV. & à consilio supremo nostre Castellæ; præcipue non consilio de causâ legitima loci infestis, aut de bellationis, alienariæ imminens periculi, quod nunquam aderat; imò constat ex Historicis nunquam peti oppressionem Maiorum per 700. ferè annos infestasse hanc totam Hispanicam Prouinciâ, nec per continuas oppugnationes à Lusitanis per sæpissimè multis retro temporibus in illam Ciuitatem Zamoren. prout nunc pullulant ad præsens ab anno 1640. in quo accedit rebellio Ducis, ac Ducis de Bergosa, quæ nunc viuunt terribiliter, & Lusitanos defendens (inuult tamen) translatam fuisse Ecclesiâ illam Cathedralẽ de illa Ciuitate ad dictam Ciuitatem Tauinam. ¶ Quare opinor consulti Prætor, ac Decuriones dictæ Ciuitatis Tauri laborauerunt circa componendos dictos Decanos, & Capitulum cum Prætoris, ac Decurionibus, ceterisque incolis dictæ Ciuitatis Zamoren. factum quidem laudabile, quod fortè non hic exercebatur inter alias Ciuitates anxietate consimilis translationis, quæ futura esset in postero honori, & commoditati ciuitatis, & eius territorio, ad quam translatio fieret.

33. Ex quibus videtur dicendum vt Papa possit transferre, exigere tamen causas legitimas, & quidem maiores, quas postulat ad transferendos Episcopos, vt sub hoc tit. de admittendis renunciationes, vt dixi infra sub tit. de renou.

Ad Text. in cap. inter corporalia. 11. hoc tit. De Translatione Episcopi.

P R A E M I S S A.

S U M M A R I U M.

1. Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, & quod referatur iudicio Papa 12. vide num. 7. & num. 13. vbi de dispositione authentica, res quæ, cod. commun. de legatis.
2. Consecrationis materia remissæ.
3. Vidua reputatur, quæ habet virum inualem,

remissæ.

4. Ecclesiâ, quæ Prælatum habet inualem, reputatur, ac si illum non haberet.
5. Electus in Episcopum potest renunciare in manu eligentium sui suum, ante confirmationem, & c. 7.
6. Statutum excludens à successione maritatem, de iuram, proci debet etiam in Moniali.
7. Paragum, quod debetur Monialibus, est uniforme cum illo maritandorum.
8. Adulterium dicitur committere cognoscent Moniales.
9. Monialis prædest. Patri ad se excludendum à iurâ.
10. Legatum pro matrimonio, debetur etiam pro Monachatu, & c. 13.
11. Monasterium quæ ratione succedat loco filij.
12. Lex extendit licet ex identitate rationis.
13. Simile non est idem, sed transit de facili in idem, quando per omnia sunt conuenientia similia.

Regula textus huius quatenus ex ea docent, seu colligant Doctores, quod valet argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, multum allegabilis est, de qua citat hic multos Barbosa videos sub num. 4. dicens etiam ex verbis ibi Spirituale coniugium, quod est inter Episcopum, & Ecclesiâ, ¶ probare textum matrimonium spirituale inter Episcopum, & Ecclesiâ contrarium Christi Dominum suo Iudicio referuasse, sicut & carnale. Et sic incidit in eam communem questionem, ergo sicut matrimonium carnale factum est indissolubile. (De qua parte infinita notæ sub cap. quanto, cap. gaudemus de diuortio, & latè de resolutione dico infra in cap. 6. de consensu. ordi. quæst. 1. vers. ad certum, vbi leges aliqua in cap. litterarum de rescriptis, postea. Vbi latè tractatur multa eoducibilia) sic, & in spirituali matrimonio pro explicatione aliqua notat Barbosa cum multis quos citat. Et quia bene possunt litterarum huius textus, vbi aliquas regulas generales exornat; ideo à fortiori incidit in eam decisionem, quam facit Pontifex hic; nempe vt solus Papa possit transferre electos in Episcopos, & confirmatos, de quo iam abundè notauit sub cap. 1. hoc tit. & infra in cap. 3. ¶ additque Barbosa ex verbis hic num. 2. vers. 1. metropolitanis suis munus, consecrationis accipimus, quæ ipse tractat de officio Episcopi p. 1. tit. 1. cap. 5. n. 5. vbi videtis latè de consecratione Episcoporum, quibus competat antiquitas, quibus hodie, & sub qua forma fiat: de quo poteris applicare etiam ad textum nostrum in vers. sed neque eundem Barbosa de iure Ecclesiæ p. 1. cap. 9. per totam pluram nouissimè de consecratione Episcoporum congerit Diana p. 11. tract. 1. Applicabis quæ res dicit docet Gabriel Valsequez de Sacramento ordinis disp. 341. cap. 1. cum multis sequens pro intelligentia textus nostri.

Et quatenus in dicto vers. sed neque in verbis interitem. Barbosa hic notat, quod quasi vidua dicitur, viduarumque priuilegiis gaudet mulier, quæ habet virum inualem, multis comprobans num. 11. Tu verò pro exacta intelligentia, & ratione adiunges quæ dixi latè in cap. ex tunc 11. & in cap. ex parte 15. vbi quæ dicantur viduæ, vt potantur priuilegio miserabilium. ¶ Et magis propè ad verba huius vers. applicabis Balboam in cap. 10. & in c. 1. de prescriptis dum dicit idem esse Ecclesiâ non habere Prælatum, vel habere eum inualem: de quo Angelus de maliciis, verbo membrum, & Ego sub dictis.

6 *disto cap. 2. & cap. 10. de prescripti.* † Et quia gloss. *confirmatum, num. fin.* notet ad id Barbofa, quod electus in Episcopum, possit iuri suo in manibus eligentium renunciare ante confirmationem sine Papae licentia, adducens plures sic tenentes in praesenti, & alios, quos citat; ideo applicabis quae notavi supra sub cap. cum inter 16. de electione, & quae noto infra in cap. in praesentia de renunciatione.

7 Sed cum ex hoc textu supra iam dixerim, quod matrimonium carnale equiparetur spirituali, ut praeter telatos à Barbofa hic sub disto num. 4. sequitur Riccius *colletti*, 500. ad textum nostrum, & quafiter hac similitudo intelligatur dicam Ego infra in cap. 6. & 7. de temporibus ordin. quafi. 1. vers. ad quartam, cum loquar latè de quaestione illa, an *consecratus Episcopus contrahat vinculum cum Ecclesia.*

8 Ideo pro ornatu libris transcribere quae ipse ampliat inferendo primo, quod futurum excludens à successione maritatum doteam procedit etiam in moniali, ut pulchrè docet Gaspar. Thesaurus in *desi.* 3. p. 1.

9 Secundo quod paragium, quod debetur Monialibus, est inuifum cum illo maritandorum sequitur cum Afflicti. in *desi.* 348. quidquid tenent de Franc. in *desi.* 44. † Tertio quod cognoscens monialem, dicatur committere adulterium, quemadmodum cognoscens maritatum, ut pulchrè Cacheranus *desi.* 103. quod qualiter sit infra sub tit.

10 de foris, & adul. † Quarto quod monialis prodest patri ad se excusandum à reuela, ut maritata, de Franc. in *desi.* 532. † Quinto quod legatum pro maritagio, debetur etiam pro monachatu: pulchrè

11 Mastrillus Roze sicil. in *desi.* 153. † Sexto quod depositio auctorit. per qua cod. communis de legatis, vindicat sibi locum in utroque matrimonio, & carnali, & spirituali, cum Maynardo in *desi.* 9. tit. 3.

12 † Septimo quod ob hanc rationem monasterium succedit loco filij, Gratius in *desi.* 570. de qua parte dixi latissimè in cap. in praesentia de probat. Verum hunc casum limitat Riccius supra in cap. de Franc.

13 *desi.* 129. † Quae omnia confirmantur ex problemis adductis ex verbis textus nostri à Barbofa hic n. 9. & 10. dum in vers. *propter expressam tamen similitudinem, & identitatem*, & ibi cum de similibus idem iudicium sit habendum, notante primo cum multis, ut liceat extendere legem ex identitate rationis.

14 Secundo vt quatenus simile non sit idem, transire tamen de facili eo idem, quando per omnia sunt conuenientia similia, vel saltem conueniunt in hoc, de quo agitur, focus quatuor diuersa decidendi ratio datur, vel quando non probatur similitudo in eo, de quo agitur, etiam data parua similitudine: sic cum multis. Itaque Baldus *conf.* 408. *quidam ciuis*, vers. *quapropter de meretrice*, quem refert Cardinalis Tufchus in *practico* tom. 8. tit. 5. *comeluf.* 246. n. 6. dicit, ut licet simile non possit dici; identitas tamen valde simile reputari idem, & quod simile non sit idem, docent glossa in *quod Nema*, & ibi Bartol. *f. de pofsi.* l. *pecuniam si per certum pretur*, l. ad similitudinem cod. de Episcopis, & clericis 9.

15 sed inter eos *instit. de nuptiis*, cap. *Capitulum de rescriptis*. Callaneus in *Catalogo Gloria mundi* p. 1. *confiderat* 48. Zabarella *conf.* 136. Marcus Mantua *singul.* 118. Gutierrez in *practico* lib. 2. quafi. 176. Gonzalez in *regul.* 8. *causel.* glossa 3. num. 5. Tufchus supra *comeluf.* 246. cum aliis Barbofa *axioma* 208.

Ad Text. in cap. Quanto I II. hoc titulo.

P R A E M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Episcopus transferens se de vna Ecclesia ad aliam propria auctoritate utraque caret, numero 5.*
- 2 *Translatio de vna Ecclesia ad aliam, verè mutatio dicitur, & si auctoritate superioris cum evidenti voluntate n. 3. & 6.*
- 3 *Renunciatio Ecclesiae fit tantum cum evidenti voluntate.*
- 4 *Reuertentia est sanctorum exhibenda, cum plus valeat umbra sancti, quam existens.*
- 5 *Antiquitas mobilitas omnia.*

PROBAT Pontifex hic quod Episcopus, qui propria sua auctoritate se transfert de vna Ecclesia ad aliam, caret utraque, multis comprobatur Barbofa hic, qui dicit hanc translationem ad Papam pertinere, ut iam supra dixi sub cap. 2. & infra cap. *sequeuntur*. Cumque in vers. *carere propria auct.* notet idem Barbofa, quod per translationem Praelati ad aliam Ecclesiam, vacat prima: de quo applicabis quae tradit Garcia de beneficiis, de vacatione vnius beneficii per affectuionem alterius p. 11. c. 5. & notabis dicta infra in cap. de multa 28. de praebendis; ideo qualiter hoc contingat examinabis ex dictis supra sub dist. cap. 1. in vers. *cumque hic*.

Et ad textum nostrum addo Barbofam de *lore Eccles.* cap. 19. p. 1. dum probans à num. 18. quod translatio de vna Ecclesia ad aliam (quae verè mutatio dicitur in cap. *mutationes* 7. quafi. 1.) sit permissa causa vilitatis alios substituendo Praelatos in Ecclesiis, à quibus translati recesserunt, tradens ex Nicephoro lib. 14. *Historia Eccles.* cap. 39. & primum ab Anacleto Papa, fuisse litteris demandatum in dicto cap. *mutationes* † addit ibi à num. 19.

Barbofa, quod haec translatio, fieri propria auctoritate non potest, sed requiri auctoritatem superioris, ut in cap. *Episcopus* 7. quafi. 1. *cap. si alterius in fin.* eadem causa, nec sit facienda sine evidenti Ecclesiae voluntate, aut validitate, cap. *si sit*

vir eadem causa. † Sicut & renunciatio, ut in c. *ad supplicationem de renunciat.* praesertim cum Episcoporum translatio fieri non possit, sine auctoritate Romani Pontificis, ut in dicto cap. 1. *huc*

in. † Quia si Episcopus propria auctoritate in aliam Ecclesiam se transferat, ab utraque deponitur, ut in textu nostro, & in cap. *si quis Episcopus* 7. quafi. 1. quod etiam probat Franciscus Tondinus in *quasi. benef.* p. 2. cap. 4. §. 6. num. 12. etiam ex dictis iuribus. Et occasione huius textus applicabis

notata supra in cap. *cum in iureperpetuum de electione*, ubi quod nemo potest se eligere iustitiae, aut praefecturae. † Et ad iustificandum praedictam translationem sunt notanda praemaxime verba Cardinalis Bellamini c. 5. lib. 3. *vis Clem.* 8. ibi: *Quoniam res est facili translatio Episcoporum de vna Ecclesia ad aliam: translatio enim Episcoporum secundum Canonem, arguitur veteri Ecclesiae, necessitatem, vel maiorem utilitatem postulat; nec enim iniuncta sine Ecclesia, propter Episcopum, sed Episcopi propter Ecclesiam. Nonne eorum quocumque translationes fit, i vide-*

non ea solum de causa, ut Episcopi, vel honore, vel apibus augeretur, propterea notum est ex cap. inter corporata, (2. hoc tit.) vinculum matrimonij spiritualis, esse aliquemodo maius, quam vinculum matrimonij corporalis; & ideo non posse solui, nisi à Deo, sive à Vicario Dei, declarante voluntatem Domini sui. Quis autem credat velle Deum, ut solum temporale lueretur, vel honorem, vinculum huius sancti coniugij dissolvatur? præsertim cum id sine detrimento animarum fieri nequeat, ut experimentum ipsum docet. Nec enim Episcopi Ecclesias diligunt, quæ brevis de servitus sperant, ut ad alias commodiores transseant. Ad hæc autem Pontifex scilicet suo in ore signatur Bellarmini, ut aliis præstiti moniti hinc respondit; Nos cum difficultate transivimus, & non desimus Principes per nos, & per nostras Nuncios. Ex quibus verbis patet, & notat Diana p. 1. tract. 4. r. 50. vers. & tandem, quam difficulte, seu caute debeant Pontifices, & Reges procedere in translationibus hinc.

- 7 Et quia hic in vers. reverentiam exhibendam, v. 2. & 3. dicit Barbosa, quod honor, & reverentia seniores est adhibenda, cum plus valeat umbra senis, quam ens iuvenis; ideo applicabis quæ noto infra sub tit. de mai. ritate, & obed. & inibi in cap. ante præcedimus, ubi multa adduco notabilia præcedentia. Et etiam applicabis quæ de senibus, & eorum præiudiciis adduxi sub cap. quoniam frequenter, ut lite non contestata, non perveniant ad test. recept. item & in cap. 1. & tit. de testibus elegendis, & in cap. in vestra 3. de testibus, ubi dixi quod testes senes, sunt digniores. Item applicabis quæ notavi in cap. 3. & penult. de præsumptionibus, & alia de senibus alibi dicta, aliqua infra sub tit. de aetate & qualitate ordinand.

- 8 Item quia per glossam antiquitatis, ibi: Et antiquitas veneranda est, & ibi: Mos cum reconditus est fidelissima vestigiatur, notat Barbosa num. 6. & 7. quod omne per antiquitatem sit nobilius ex l. 1. cod. de alic. scrib. l. 2. ut dignis, ord. l. veneret, cod. de decessibus, lib. 10. & quod antiquorum consuetudo, & mos servandus sit. Ideo applicabis, quæ de auctoritate temporis antiqui, dixi in cap. cum causam 13. de prob. & in cap. quia indicant de præscript. item & quæ dixi de præscriptione centenaria, & immemoriali in cap. ad audientiam 13. & in cap. cum nobis 14. & in cap. fin. de præscript. Et quæ de longæva consuetudine notavi sub cap. fin. de consuet. ubi in Rubrica dixi de stylo, qui per vsum, & vetustatem acquiritur.

Ad Text. in cap. Licet in tantum, fin. hoc titulo.

P R Æ M I S S I M.

S V M M A R I V M.

- 1 Translatio indulgentia, est servanda ad vnguem.
- 2 Appellans à sententia Papa ad Christum, inferitur, ut hæresim sentiat.

- 1 T Extus hic dicitur, quod Papa solus potest transferre Episcopos, addens, ut indulgentia (hoc est sequestrum) super ea translatione ad vnguem servanda sit. Pars prima comprobatur ex dictis supra in c. 2. & 3. Secunda comprobatur ex multis, *Fernand. de Offic. & sacris Eccles.* Tom. 1.

quæ notavi supra sub tit. de sequestris, ubi dixi, quod forma mandati, rescispi, seu privilegij est observanda sine excessu.

Cumque in vers. ibi & Vicarius Iesu Christi, & ibi Successor est Petri, notet Barbosa hic cum multis num. 1. & 3. quod Papa est Vicarius Christi, inferens hæresim sentire, qui à sententia Papæ ad Christum appellat, quæsi Papam non esse Christi Vicarium, nec cum eo idem tribunal habere credat: & quod Papa etiam successor est Petri, sic multis adductis probans. Ideo tu pro latissima exomatione adiunges hic quæ latissime scripsi in cap. novus de Indul. p. 1. & 3. ubi de Christo Domino, & q. 4. ubi de Petro Pontifice, & eius Successoribus.

Item etiam ex hoc textu poteris applicare similitudinem de matrimonio carnali, sicut dixi sub hoc tit. Item quatenus agitur hic de electione applicabis quæstionem, quam per hunc textum disputat Riccius celsi, 1648. dum probat, quod per electionem acquiritur ius ad rem, de quo dixi iam supra sub tit. de postulatione Prælatorum, ubi in quo differunt postulatio, & electio, & sub dicto tit. de electio. Item de dubio, & casu, quem locum debet habere Canonici transiens à præbenda theologi ad penitentialem, in choro, & in Capitulo dixit Antonius Naldus hic.

Et in vers. præterea cum postulatio debeat examinari, sicut electio diligenter; ideo applicabis quæ dixi in cap. cum in consilio 7. de electione.

Q U Æ S T I O I.

An Pontifex possit transferre Episcopum de una Ecclesia ad aliam, ob pinguiorem redditum. Et quæ sint translationis causa.

S V M M A R I V M.

- 1 Translatio de una Ecclesia ad aliam ob pinguiorem redditum, non fit; sicut ob utilitatem Reipublicæ, & Ecclesiæ communi bonum; dum adfit causa, & fiat à Papa, c. 2. de c. 5.
- 2 Christus est sponsus, & Ecclesia eius sponsa.
- 3 Matrimonium carnale, est indissolubile de iure naturali.
- 4 Translatio Episcopi de una Ecclesia ad aliam, est prohibita Pontifici iure, in quo cum causa dispensatur à Papa; est in ordine ad universalem Ecclesiam, sive de Iure Divino.
- 5 Translatio causa.

V Ideo in hoc discordes sententias, negatium docuit Vasquez cum aliis in 3. p. D. Thomas 1. sup. 141. qui docuerunt translationem Episcoporum esse prohibitam de iure Divino, sic probantes ex regula textus in cap. inter corporata supra hoc tit. quatenus ibi Pontifex dicit, quod inter Episcopum, & Ecclesiam, est spirituale vinculum matrimonij, quod est fortius, quam vinculum matrimonij naturalis, contrahereque hoc vinculum matrimonij non tam constitutione canonica, quam Divina auctoritate, ut clare videtur docuisse Evaristus Papa Epist. 2. quæ est de Episcopis electis, & dicens quod Christus est sponsus, & Ecclesia eius sponsa, cuius nos filij sumus, sacerdotes verò; id est Episcopi, vice Christi legatione fungi in Ecclesia

& sicut ei sua coniuncta est sponsa id est Ecclesia, sic Episcopus Ecclesie iungi vnicuique proportionatus, & Calistus Papa Epist. ad omnes Galliarum Episcopos c. 3. idem docuit: vnde Innocentius III. hic in textu nostro dixit quod hoc matrimonium Episcopi cum sua Ecclesia in electione inimum, tantum in confirmatione, in consecratione intelligi cōsummatum. ↑ Et confirmatur ex dictis supra in c. 1. & 2. & ex eo; quia cum fortius sit spirituale vinculum, quam carnale & istud sit iure Diuino naturali, item & Ecclesiastico insolubile: sic potiori ratione prædictum vinculum spirituale. Et faciunt præclara verba Bellarmini ex cap. 3. lib. 3. vnde Clem. 8. relata in dist. cap. quanto.

- 4 Sed quia iam supra sub dist. cap. 1. & 2. dixerim Episcopi translationē posse fieri de vna Ecclesia ad aliam ex iusta causa, vt de pluribus supra retuli in cap. inter corporalia 2. & hoc à Pontifice tantum, iuxta relata in dist. 1. ob publicam, & euidentem necessitatem, communemque Ecclesie vtilitatem, iuxta textum in cap. quanto 3. hoc tit. & ex cap. fiat frater 7. q. 1. ibi: Nam plurimorum vtilitas vniuērsalitatis, aut voluntati præferenda est. Etenim illuc decet prælatum accedere, vbi plus lucri spiritualis facere potest; licet maior ibi sit pena, vt habet glossa, verb. plurimorum in cap. Sancta 2. q. 8. in c. 3. lib. 3. quare bene Suarez de relig. tom. 3. lib. 1. c. 16. d. n. 6. & cum eo Diana videndus p. 11. tract. 4. ref. 50. existimant dictam translationem esse veritatem de iure Ecclesiastico, alias inquam nō esset sic introducta transferendi praxis, quā quotidie videmus. Indequē fieri, vt etiam indissolubilitas in actu primo, vt sentit Vasquez in ordine ad vniuersalem Ecclesiam, vel vage ad aliquam peculiarem sit, ita de ratione intensionis præfatus iure Diuino, vt impossibile pōnē sit, vnum sine altero simul inueniri; sed secus esse censendum dicunt cōmuniter Doctores de indissolubilitate cum hac, vel illa Ecclesia, quæ pendet ex iurisdictionis applicatione iure Ecclesiastico, pōtius facienda. ↑ Et inde euenit argumenta contraria sententia allata à Vasquez, tum ex fine, ad quem sancta sunt, tum ex tenore, ex glossa, & ex vfu Ecclesiastico, sic applicanda esse vt velint, non posse huiusmodi vinculum cum Ecclesia propria auctoritate Episcopi solui, sed solum ex facultate Pontificis, vt probat Panor. in cap. tuum, de ordine cognit. n. 3. nec ordinaria, sed specialiter ei concessa, atque in hoc sensu, & absoluta dicenda; & ob id dispensatio in hoc vinculo grauem pfecto causam desiderat; non tamen adeo grauem, ac requiritam in dispensatione ad ius Diuinum, sine qua si habeatur, etiam illicita, valida tamen sit; non enim homo, vt ait Pontifex Innocentius III. in d. 1. hoc tit. sed Deus separari qui non puti hominis, sed Dei vicem gerit in terris; Ecclesiarum necessitate, vel vtilitate pensata, non humana, sed diuina potius auctoritate dissoluens, & ne dispensatio hos habeat necessitatis, vel vtilitatis cardines, pfecto non videtur appellanda dispensatio, vt notant Abbas ibi n. 5. Diana d. ref. 50. ver. vnde, qui in vers. probatur, grauitate confirmat, & comprobat: nam quod denimentum Reipublice Christiane potest excogitare maior, quam ambitioni hostium referare, incepto stultiloquiis hereticorum, qui præfultant negotiū ad queritum, potius, lucrumque temporale, atque priuatum commodum tefenti excogitant; quibus, & aliis habemus, non prohiberi translationem, si fiat irregulariter cum hac, vel illa Ecclesia, & ex causa graui, & vrgenti, non ob commodum personæ, sed publicæ, & communis vtilitatis.

Ad secundam questionis partem, quæ sint translationis causæ, consideramus, quæ infra ponit Pontifex in cap. cum primis de renunciatione, vbi ego de causis renunciationis dico, vt prima sit causa, plebis malitia, quando plebs adeo duce ceruicis existit, vt proficere nequeat: sic Diana dist. p. 1. tr. 4. ref. 50. ver. notanda. Secunda causa verx, ac nobilis persecutionis ex Matth. c. 10. d. 23. vos persequuti fueritis in vna ciuitate fugite in aliam, vt affectus 7. q. 1. cap. si quis alterum, non ob priuatum solum Episcopi bonum, sed ne cura pastoris in detrimentum vertatur odium. Quamobrem addit textus, si autem vtilitatis causa fuerit mutandus, & infra necessitatis, &c.

QVÆSTIO II.

An translatio Episcopi de vna Ecclesia ad aliam debeat, aut queas fieri ob defectum æconomia, atque administrationis rei temporalis Ecclesiasticae. Quid ob Episcopi infirmitatem. Et an, & queas. Pontifex dissolvere matrimonium spirituale per confirmationem magis, quam carnale confirmatū. Et an Episcopus transferri à Papa queas sine eius consensu.

S V M M A R I V M

- 1 Translatio Episcopi non fit ex defectu æconomia, seu administrationis rei temporalis, nisi, n. 2.
- 2 Episcopus aliquando sufficit pro Ecclesia minori, qui insufficiens est pro maiori.
- 3 Translationis causa sufficiens, non est senectus, nisi resistens ad alium locum, vbi non est æquæ interperis necia: & quid de aduersa voluntate, & qualiter, n. 4.
- 4 Matrimonium spirituale, & carnale, quoad dissolutionem in quo differant, n. 6. 7. & 8.
- 5 Cap. inter corporalia 2. & cap. 1. hoc tit. expenditur, & n. 8.
- 6 Matrimonium spirituale, operatur fortius carnali, quatenus imprimi charactere.
- 7 Transferre nequit Papa contra voluntatem Episcopi, ob pinguius Episcopatum, nisi ex alia causa communi, & publica.
- 8 Transferre potest Episcopus parochiam causa vtilitatis.

Ad primam difficultatis partem, respondeo, non debere, nec posse Episcopum transferri ob defectum æconomia, atque administrationis rei Ecclesiasticae, nec ad disciplinam Ecclesiasticam conseruandam, prudentis notam sufficere, sed tantum ad coadiutorum dandum, vt patet ex textu in c. quin pater. 9. q. 1. Pelagij Papa; & faciunt quæ dico infra de corpore vitiis, item, & de clerico ægrotante, vel debilitato, quia si talis Episcopus ad primam Ecclesiam administrandam non sufficit; quid mirum, vt nec ad secundam, cum insufficiens, ac inhabilis existimetur, vt administret bona Ecclesie temporalia, tam in vna, quam in alia.

Non verò inficior, non tantū aliquid, vel prudentiæ, vel æconomia, vel aliarū ad regimen desideratarum aliquando vitium esse necessarium, quantum ad vnam Diocesim, & Ecclesiam, quam in presentia regis administrandam, aliquando requiritur quod satis pfecto conferretur ad minorem Ecclesiam regendam, ad quam facultas fieri posset aliquo

eius tamen detrimento, transeundi ob hanc causam, atque ob bonum Ecclesiæ quam reliquitur Diana p. 1. r. 4. ref. 5. in vers. & tandem, ex comuni. Quod existimo regulandum ex insufficientia, seu inaptitudine transeundi, iuxta pudentem arbitrium: idem, & alia docent Gerarda de Episc. tom. 1. lib. 1. disp. 1. c. 4. & tom. 7. lib. 7. disp. 1. c. 4. p. 2. & 3. Huetado var. tom. 2. r. 12. §. 9. item 2. d. 11. §. 9.

Ad secundam questionem partem huius videatur ex doctrina textus in c. nisi cum primum de reuoc. §. alia causa, ut senectutis causa, per quam impotens redditur Episcopus ad exequendum officium pastorale, queat Episcopus transferri de una Ecclesiâ ad aliam ex dictis supra. Verum dicendum est hanc causam tantum sufficere ad renunciationem Episcopatus, ut dico in dict. cap. nisi cum primum non inquam ad translationem. Etenim senectus, corporisque imbecillitas ex se ad mutationem Ecclesiarum minime sufficiens, sed solum ad coadiutorem habendum ex

cap. nisi §. 7. p. 1. ¶ Tamē ut ait Diana de p. 1. r. 4. ref. 5. sub vers. & tandem, respectu senectutis, seu afflicta valendo, que impedimento sunt regimini magnæ Diocesis, poterunt non obstat alteri minoris, si salubritas aeris, celi, temperies ciuitatis, ad quam sit transitus, & ad translationem prodesse, dummodo non Episcopi tantum consilietur personæ, sed vel bono communi Ecclesiæ, que ornatur, nec probè regi à senē, vel antix valitudinis Præfule poterit, vel alterius, ad quem transitus habetur, scruatis semper iis, que probè notantur in dict. cap. nisi cum primum, dict. §. alia vero causa est.

Ad tertiam questionem partem respondeo in eo differi quoad dissoluendum, vel non matrimonium carnale ab spirituali, de quo dixi in c. 2. hoc ita, quia matrimonium carnale consummatum Christi instituit ad significandam indissolubilem vniōem Christi cum Ecclesiâ per carnem assumptam. Et proinde ex ratione huius significationis habere indissolubilitatem omnimodā, quod non procedit in matrimonio spirituali, etiam per consecrationem consummatum; eo quod non habet prædictam significationem, ut nec matrimonium carnale ratum, & nondum consummatum, quod potest proinde dissolui per ingressum Religionis, ut dico infra in tit. qui Clerici, vel videntes.

Vnde quamvis supra ex dict. cap. inuenerit corporalis a hoc ita, dictū sit ibi spirituale vinculum, si fortius carnali; respondetur non dici fortius, quoad omnimodam indissolubilitatem; quandoquidem variis modis dissoluatur, ut iam dixi, veluti translatione, depositione, renūciatione, autoritate Summi Pontificis facta, sed quoad alios respectus, veluti, quia per matrimonium spirituale, solui potest carnale, non de contra, cum ut dictum est matrimonium carnale ratum, non consummatum dissoluatur per ingressum Religionis, etiam altero inuito, ut dico latè per textū ibi in cap. ex publico de conuersis coniugatorum. Imò & possunt coniuges post matrimonium carnale, etiam cōsummatum, mutuo consensu Religionem profiteri. Et contra autem matrimonium spirituale non dissoluitur per carnale; nec semel professos possit postmodum contrahere matrimonium carnale: sio

Valens ad Rubr. inuenerit c. 4. ¶ Vbi addit quod matrimonium spirituale inde fortius vinculum dici possit, quod operetur fortius, quatenus impedit charactē, qui etiam post mortem manet, cum interim matrimonium carnale per mortem alterius proficiat soluitur.

Nec meretur reprehensionem Pōtēfex Innoc. III. eo quod dixerit vinculum matrimonij spiritualis, esse fortius vinculo carnalis; quasi secum, cognosceret, ut Firmus. de Offic. & facris Eccles. Tom. 1.

quidam volunt in sedem Apostolicā minus affectū, quia ut ait Henricus Zoëlius in comment. sui, noster, solius Rom. Pont. est autoritas transferendi Episcopos, ut sup. in d. 1. c. 2. & quod habuit Pontifex illis o motu iudicio sanctissimus, reddē protulerit vinculum spirituales matrimonij, quasi fortius carnale, quod hoc soluitur morte, ut non temerè redire ad uxorem succitans, secundum Apostolū ad Rom. 7. & communem opinionem, de qua in tit. de secundu nuptiis, & per ingressum Religionis de conuersione altius, ut iam est dictum, de infra in tit. de conuers. coniug. sed spirituale nō tollitur per mortem, propter impressum charactē, iuxta notata iofia de sacram. non iterandum, & per translationem, nō alias, quā autoritate summi Pontificis, cui soli, ut iam dixi est autoritas transferendi Episcopos. Et hoc inquam est quod voluit dispensare Pontifex in d. 2. hoc ita, ut tradant Zoëlius relatus, & Diana d. p. 1. r. 4. ref. 5. non fine.

Ad quam questionem partem, respondeo bene, ut non possit Papam cogere Episcopū, ut de una Ecclesiâ, ad aliam transferatur, quantumvis Episcopus dignissimus sit, ut ei pinguis beneficium conferatur, si ipse transferri nolit, nisi alia subit rationalis causa, veluti magnæ vtilitatis Ecclesiæ, vel nisi transferatur, aliquod magnum datum timeatur siue reipublice, siue Ecclesiæ: sic docet Hortadus, var. tom. 2. r. 12. c. 1. §. 9. item 2. r. 16. 18. Diana d. p. 1. r. 4. dict. ref. 5. vers. & 1. ac, addētes sufficere, tamen ut possit Pontifex hoc præcipere, quod speretur aliqua vtilitas, vel in temporalibus, vel in morum reformatione illius Ecclesiæ, ad quam fit translatio. ¶ Et propter hanc rationem existimant etiam posse Episcopum cogere parochum dignissimum ut se opponat concursui alicuius beneficii, aut Canoniciatus Magistralis.

QVÆSTIO III.

Nominatus Episcopus nuper à Rege Hispano ad unam Ecclesiā, ad quam electus, & confirmatus à Papa sinitur libere per Consiliarios in id destinatos, tuta cōscientia propōni valeat ad aliam Ecclesiā, vel an conueniat ut per nonnullos annos prima sibi assignata Diocesi inserviat.

S Y M M A R I V M.

- 1 Translatio Episcoporum prohibita videtur de iure sine magna, & vili causa, & ratio facienda, à n. 9. latè.
- 2 Translatio Episcoporum recentē electorum in Hispania frequens est temporibus istis, & quare, n. 3. 4. 5. 6. & 7.
- 3 Digniores, & experiores sunt eligendi ad dignitates, & officia temporalia, & ad Prælatum, & Episcopatum, ut num. 4. 5. & 6.
- 4 Consiliarij vulgè de la Camera inter alia proponunt ad Regem eligendi in Episcopos habitiores, & experiores, & n. 6. Sed quando dicuntur tales, n. 15. & 16. & à n. 21.
- 5 Experientia potentes aptiores sunt ad Episcopatum, & Prælatum, & suadet.
- 6 Episcopi iam in una exercitati Diocesi peritiores indicantur aliis non Episcopis ad gubernandas maiores Ecclesias.
- 7 Præreges, Consiliarij, & Curati, qui iam infermerunt in minoribus, ut priores solent ad officia maiora, & beneficia nominari.

- 9 *Translationes frequentes Episcoporum semper fuerunt contra Concilia, nec commode, & Civitates Apostolorum, ut n. 10. & 11.*
- 12 *Translationes Episcoporum non sunt faciende, nisi magna providentia, ut ex Sanctis, & probatissimis Doctoribus habetur n. 13. 14. 15. 16. 17.*
- 14 *Bulla Clem. VIII. contra translationes Hispaniarum.*
- 15 *Philippus IV. Rex iussit passim precipere, ne translationes fiant Episcoporum, nec quid ei tales proponantur ad alias Ecclesias eius, nisi post octo, aut decem annos, & quare n. 16. ubi ut resistat, quid solet ex officio facere.*
- 16 *Translationes frequentes damna parturiant, & num. 18.*
- 17 *Eligendi in Episcopos sunt Clerici habiles, qui incommutat in promissa, & ubi repetantur n. 19.*
- 19 *Homines apti ad Episcopatus solent legere in Concilio, Inquisitionibus, Ecclesiis Cathedralibus, in Religiosis, & in Universitatibus, de quorum peritia, & experientia, ut n. 20.*
- 21 *Episcopi adscripti guberni alicuius Ecclesie, redduntur habiles ad translationem in alia post tempus longum, in quo praestiterunt de utilitate suorum omnium testimonium, ut n. 22.*
- 22 *Experientia in rebus gerendis, non acquiritur tempore brevi.*
- 23 *Præeres ad sexennium eliguntur, Præeres Regales ad triennium, Auditori, & Consiliarii ad vitam, qui non transferantur, nisi post tempus longum experientie.*
- 24 *Peregrini Toletani nequeant ad maiora curata se opponere in concursu, nisi transacto triennio.*
- 25 *Regula Dataria quod assuevit in transferendis Episcopis etiam minorum, Diocesum Italiae.*
- 26 *Translationes, Episcoporum causa quæ? Et quid commune habeant cum causis reformationum, & de ambiguo palliatur, quæ solet intervenire.*
- 27 *Translationes Episcoporum appellantur in iure perniciosa, quia Clericis avaritia, & ambitionis datur occasio, & n. 28.*
- 28 *Translationes sunt causa, ut Episcopi sint omnino pendentes; sic ut nec possint curam habere spontanea, nec iussu illius gerere curam. Et quid amplius faciant Episcopi in damnum electoriarum.*
- 29 *Episcopatus Dignitas equalis in omnibus Episcopis, & sic ut non sint transferendi, nisi tantum propter utilitatem Ecclesie, & aliquando ad pauperem.*

2 **Q**uia sub nostro textu q. 1. & 2. nonnulla dixi, quibus de iure videntur prohibere sine magna, & vihi causa Episcoporum translationes, & vias aliter docere temporibus nostris: imò & retroactis ab ævo; idcirco adducendo quæ breviter possumus fundamenta virtutis sententiae, restabit videre, nam huc quæstio sit problematica ad partes, an verò de iure proposita sit omnino tenenda, nisi cum aliquibus limitationibus.

3 **I**gitur quod licita sit quandoque translatio frequens de Episcopis super electis ad alias maiores Ecclesias ultra praxim videtur fundari in nonnullis principis relictis à D. R. P. M. Fr. Ioan. Martinez Regis nostri Philip. IV. Confessario & in nostro Consilio supremo Inquisitionis Consiliario in suo tractatu de translat. Episc. impugnata, ubi iussimè adducit Canones antiquos, etiam Apostolorum, & quam plures DD. Magni nominis, referunt fundamenta novè proposita in quodam scripto Regis portecto sine nomine auctoritis, quorum præcipua esse stylum. Item quia quidam iam

Episcopi v. g. propositi sunt Regi, tunc temporis vihi fuerit magnus in id destinatis Senatoribus, quorum curæ solertia, & maxime diligentia in scrutando incumbit digniores alii fuisse iam electos; & inde deducunt iam nunc, ut cum non multa experientia gubernij, sunt semper aptiores iudicandi, quam quilibet alij, & Doctissimi, qui in concurrentia practictorum nominatorum non fuerunt in consideratione positi, nec commenturati, & faciunt pro hac consideratione ultra quæ adduxi supra sub Rub. & Tit. de dect. nempe digniores esse eligendos ad Dignitates Ecclesiasticas, & officia temporalia, per verba Trid. Concil. sess. 6. de reform. c. 1. ibi: Ad Ecclesiarum regimen omni quippe angelicus servandus huiusmodi, qui maxime digni fuerint, quorumque prior vita, ac omnis ætas a periculis excedit usque ad perfectiores annos per disciplinam stipendia Ecclesiastica laudabiliter alta testimonium præbet secundum venerabiles Beatorum Patrum sententias.

4 **E**x expellitur sess. 6. dist. 1. ubi: Ad vestiturum dem collapsam admodum Ecclesiasticam disciplinam, de praevitiis in Clero, & populo Christiano mores emendandos se accinge, & valens S. Synodus ab his, qui maioribus Ecclesiis praesunt, priusquam esse sumendum, & in sess. 24. c. 1. iterum mores stitit electores, ut eligant ad Praelatus Digniores, & Ecclesiis vihiiores. Et sic quod cū obligatio eligendi Digniores ad Praelatos, & Episcopos, aut procedat de iure diuino, & prohibitio transferendi Episcopos sit de iure positivo, iniustus esset relinquere factum Episcopis, vihi digniorem, & expertum aneposponendo nonnum Episcopis nominatum, nec expertum. At cum ius illud positum dispensandum pertineat ad summum Ecclesie Praesulem, cui de examine promovendi incumbit, videtur incongruè impugnari propositiones nominandum per Camaristas ad Regem factas, ad quem spectat ex Regalia ius pensandi habiliores, super saurizio, quorum dixi scriptum, & scripius practictum, ac semper vihi digniores Episcopos actu inferientes. Ex his, & aliis, persualum est gravissimos illos viros rectius agere proponendo Regi ad maiores Ecclesias iam semel expertos Episcopos, cum ergo ex episcopis vihi exalibet sit optima exultare consilia, ut Herodotus dixit l. 3. & propter id tales Consiliarii Latere assumantur à Regibus Hispaniæ, & tribunali summo Castellæ, quorum officiū spectat referre ad Regem de decretis, siue dispensationibus, quæ à solo Rege conceduntur, qualia sunt ætatis, venia quarundam penarum, condonatio, facultas constituti primogenia, siue Maioratus, & mille talia, ut refert, & commemorat Simancas de Republ. lib. 7. c. 7. in prin. ubi ex altis bonis literarū Doctioribus, ut Plato, Aristotele, Salustio, Herodotum ex Nicolao Papa in c. 17. de elect. lib. 6. & ex Trid. sess. 7. c. 18. præbuit, quæ sunt necessaria dictis Consiliariis & inter illa videamus curatui subiectos habiliores, quorum tres Regi proponant, ut vñ de illis nominet ad Ecclesiam, & Episcopatum vacantem, credendum est in re sic aduocari, & de maioribus, siue maxime Republicæ castro illos curaturos meliores Regi proponere: Et sic habentes memoriam de Hicæne in Aetopagico cum illo ad talis fortitionem, eius vñ in promptu habere, ibi: Nec promissum omni ad fortitionem adagitationem adferunt, sed meliores, & singulis innotuit obediunt apertissimo, adhibito iudicio praesentant, & scimus quidem, ait Plato lib. 1. de Republica, non admodum similes, sed differentes, unumque, singulique ad singula opera promptus natura producit, nec omnem solum fieri omnia, nec omnium huiusmodi annos eandem virtutum capaces sunt, dicit Architas. Si que

que libidinis lib. 2. *scilicet*, scribens in diuisione hominum diuersos percipere diuersa Dei munera, in fine, profert sequentem sententiam: *Mu- era gratu- rum alijs esse; alijs uero donantur illa, nec dantur iis habere uni, ut non egat alterius: alia cumulat Si- manchas ex bonis literis, & Doctores dicto lib. 5. de Republica c. 28.*

Quare cum dicti Consilij maiores ex plura experitis, quales sunt Episcopi, ad quorum primam creationem, etiam uisi fuerant habiliores, & exper- tiores, in secundo casu vacantis Ecclesie ditionis, maiorsque Diocesis Episcopos præferant non Episcopi, iuxta illud Aristot. lib. 1. *Aet-physice*, ibi: *Experiti certum quod intendunt consequuntur, quam y, qui rationem absque experientia sentit, & ex Pindaro in Olympis, ibi: Leuiores sunt inex- periorum mentes, cum Ecclesiastico è contra c. 34. Vir in multis experitis cogitabit multa, & qui multa didiciit cunctis inuoluitur, qui uero est expertus, pauca recogitatur, & per uarias uias artem experien- tia facit, ex multis moribus uiam, dicit Mar- tius lib. Aristenemia: Aliaque in comprobationem ex bonis literis, & authoribus adducit Simanchas legendus dicto lib. 5. de Republica cap. 11. sequitur dicendum cum Caliodoro lib. 10. *variar*, in uerbis sequentibus clamante: *Necessarium est Republicæ personarum dignitatem aptas eligere, aliquos ineffi- cax esse ad bonum exgere, quod agnoscitur non na- ture, & peritioris fore ad gubernandam Diocesim ampliorum illos, qui iam aliam, etsi per tempus breue illam gubernauerint, siquidem nonnullam experientiam iam necessario acceperint, qualem non adhuc accipere potuit ille, qui ad talem Digni- tatem nondum uocatus fuerit, etli Doctus, aut Doctior iuxta illud Clementis lib. 1. *Sermonum*, ibi: *Gubernatorem laudamus, qui multorum rerum habet experientiam, qui mores nouit multorum homi- num: nam Tullius interrogatus, quid sapientissi- mus esset, Experientia respondit, ut refert Anton. Melita lib. 1. *sermone* 50. alia plura congerit de ex- periorum maiori aptitudine uidentia, idem Siman- chas de Repub. dicto c. 20 cap. 11.***

Et sic in eligendis hominibus ad officia tempo- ralia uidentur in pæxi à Regibus nominari Proce- ges, qui prius in aliis officiis minoribus interuenerint, ad militandum similiter cetero assumuntur ex vete- rinitatibus maioribus Gubernatores militie, ad Cathedras superiores eos, qui in minoribus de se optimum præbuit morem, ac informauerunt de propria pietate, & in Archiepiscopatu Toletano, ubi degimus, aptam ad æruo prædicam habemus, atque uidentur nullo modo Archiepiscopos de pri- mo examine conferre alicui doctiori beneficiu pingu- ius, quin potius eleuatur minima beneficia pos- sidentes ad maiora, tanquam experiores aliis non- dum Parochis, etli Doctissimis, istosque tunc assu- munt loco translationum ad dicta maiora beneficia, quam, & temporibus notis prosequitur dilectissi- me noster Eminentiſſimus Cardinalis Archiepisco- pus D. Balthasar Moscolo, & Sandobal.

Pio contraria uero sententia fuisse plura, pri- mo Pontifices in titulo nostro, ubi cauetur transla- tiones Episcoporum raro faciendas, & non sine legiti- ma, & grauiſſima causa, cum translationes fre- quentes sint, & semper fuerint contra Concilia ius commune, & Canones Apostolorum ex *can. Apost.* cap. 14. ibi: *Episcopo non licere aliquam Parochiam, propriam relictam, per uicem, licet eligat à plurimis, nisi forte quia cum rationabili causa compellat, tan- tumque qui possit ibidem consuetudine plus licet conferre* *Fermolin. de Offi. & facit Eccles. Tom. 1.*

& in causa religionis aliquam profectum proficere, & hoc non à semetipso peruenire, sed multorum Episco- porum iudicio, & maxima supplicatione perficere; non enim legitur semel electos Episcopos assigna- tos vni Diocesibus translatos fuisse ad alias.

Ex Concilio Cathagag. 4. c. 9. 1. ibi: *Episcopus* 10 *de loco ignobilis ad nobilium per ambitionem non tran- seat, nisi si uoluerit Ecclesie studium populi ser- uare pro eo Clericorum, & Laicorum Episcopi por- recto in p. a. e. i. a. Synodi transferatur, & ex alio Concil. Cathag. 3. c. 38. de consecra. dist. 3. cap. non licet ibi. Non licet fieri translationes Episcoporum, & ex alio Antioch. can. 21. & 22. ibi: *Episcopus ab alia Parochia in aliam non transferatur, nec si sua sponte iuge- rent, nec à populo ut ad aliam, nec ab Episcopo co- actus, manens autem in ea, quatuor à Deo sortitus est Ecclesie, & ab ea non recedat secundum decretum prius de ea redendum, & ex Concil. Sardicen. 10. c. 1. Concil. 1. 1. & 2. ibi: *Non minus mala consuetudo, quam permixta corruptela funditus eradicanda est, ne emi liceat Episcopo de sua ciuitate ad aliam ciui- tatem transferri, manifesta est enim causa, qua hoc fa- cere sentit, cum nullus in hac re immutetur Episco- pus, qui de maiori ciuitate ad minorem transierit: unde apparet auersum eos ordini insinuari, & ambi- tionem feruere, & ut dominationem exerceant. Si ergo amantibus placet huiusmodi perniciem, auersum uide- retur, nec Laicam communionem habere, qui talis est, & ex Concil. Calcedon. 7. c. 1. cap. propter, ibi: Propter eos Episcopos, qui de ciuitate ad ciuitatem tran- sferunt, placuit definitum esse datari à S. Patribus habere propriam firmitatem, & ex Concil. Nicen. c. 13. ha- bentur uerba sequentia: *Si quis Episcopus dederit operam, ut ex sua Ecclesia transferatur, non est in alia recipiendus, & in c. 15. ibi: Non oportet Episcopum de ciuitate ad ciuitatem migrare, & ex Patribus, atque Pontificibus patet: nam Euarist. *epist.* 2. 7. c. 1. in uerb. sequ. alioquitur, *Sicut uir non debet adule- rare uxorem suam, ita nec Episcopus Ecclesiam suam, id est, uel illam dimittat, ad quam sacras est absque inuitabili necessitate, aut Apostolica, aut regulari mutatore, & alteri se ambis causa coniungat, & Calixt. *Pap. *epist.* 2. Can. 3. q. 7. c. si autem, ibi: Si autem uoluerit causa fuerit mouendus, non per hoc agat, sed fratribus inuitantibus, & autoritate huius sancta So- di faciat, non ambis causis sed uoluntati, & sic co- clumit alia uerba Antei Pontif. *Tom. 1. concil. sul.* 35. c. 1. relata 9. 1. ibi: De mutatore ergo Episcoporum unde scilicet sanctam Sedem consilio uoluit, scitote eam communem uoluntati, ac necessitati, qui non auersa- tia causa, nec sponte dimittit suam, sed aut ut à pro- pria sede pulsus, aut necessitate coactus, quod idem respondit Pelag. in 2. *epist. decreet.*******

Pater ergo ex dictis non sine magna prouidentia, 11 & necessitate, atque uoluntate faciendas esse Episco- porum translationes, ut iuant uerba Alex. III. relata in c. 2. de remou. ibi: *Si raras fortissimum ex insuffi- cientiam considerans te, tanquam emeritum pulsus relaxari, scito nos credere, quod iustis per hoc igitur, si ciuitas ubi Ecclesia sub umbra sui nominis guber- naretur, quam si alteri natus, inuenienteque persona gub- ernanda in tanto discrimine committatur. Indeque procedit quod cum una Ecclesia gaudet optimo Praelato, non est ei auferendus per translationem ad aliam, maioribus redditibus premiando Episcopum transferendum: nam ut habetur in c. 6. si fratres, 7. q. 1. plurimorum uoluntas unius uoluntati uoluntati præferenda est, ut docuerunt Sord. *de off.* 255. m. 11. Mexia *trast.* 1. c. 1. p. 1. Aulies in cap. *Prator.* 1. 6. pag. 42. Menchac. *illustr.* 1. 5. v. 16. Cabed. *Lufit.* 1. 6. pag. 42. Menchac. *illustr.* 1. 5. v. 16. Cabed. *Lufit.**

decif. 74. num. 5. p. 1. Gironda de privileg. num. 902. cum aliis noſter R. P. M. Ioan. Martin. alia cum aliis exiſtente a. n. 1. ad 64. apud eum videntur, qui a. n. 43. reſert exempla Episcoporum, qui ſe reſecarunt trans-

- 13 ferri ad alias, qui ex num. 65. §. 4. & a. num. 74. §. ex ſanctis Patribus, & DD. tem hanc clariorem reddidit, tum ex Leone Papa epifſola 84. relato, in capſo quia 7. quif. 1. ex Sancto Hieronymo epif. 83. ad Ocean. ſuper verb. unus videri vir. ille in verbis ſequentibus: *Quidam ecclie interpretantur uxores pro Ecclieſiis, vnde pro Epifcopo debere accipi, & hoc in Nicana quoque Synodo a Patribus eſſe decretum, ne de alia ad aliam Eccleſiam Epifcopus transferatur, ne virginale paucicula ſocietate contempra, diuina adultera quatuor amplexu: ille autem ibi: Si que Epifcopus mediocris emulatio ſua deſpecta adminiſtratio-eu loci celeberrim am-bietur, & ad maiorem ſe plebem quocumque acciſſus tranſſulerit, non ſolum a cathedra quodam pol-latur aliena, ſed aerebus, & propria, ut nec illi preſideat que cum maritis conſiſſent, nec illi, qui per ſuperbiam preuar. Quod & S. Hilarius conſtituit in Concil. Rom. cap. 2. ibi: Nullum Epifcoporum, reſiſta vna Eccleſia, ad aliam trans-ferat.*

- 14 Et hinc magnopere Bulla illa Clement. VIII. expedita Romæ 16. Februarij 1599. incipit: *Chariſſimè in Chriſto*, illico poſt mortem Philippi I. Regis Hiſpaniarum directa Philippo III. in principio ſui Regnatus, in qua cauetur, ut exhortatur Philippus, ne ad promouendos Episcopos de vna Eccleſia ad aliam frequenter pergat ſine cauſa iuſta, & graui, quam reſert idem P. M. num. 232.

- 15 §. Quibus, & aliis conſideratis; imò viſo manuſcripto poſtecto in fauorem tranſlationum Episcoporum frequentiu Dom. Rex noſter Philippus IV. piſſimus quidem conſultis conſiderans incommenſurabilem reſiſtentiã ex frequentibus dictis tranſlationibus, poſt alia verba, quibus decreuit que reſert D. Mag. a. num. 179. & num. 183. loquens in verbis ſequentibus: *Ordans que de agni adalante ſe roga particular ciuidade de no proponerme ſeue-jantes tranſlaciones, ſin muy calificadas, y iuſta cauſa, pues de mas de haçerſe en eſta lo que puden las conſideraciones arriba referidas, tiempo que eſtando tan de paſo en ſus primeras Tygleſias, no ſe eſtablaçe el amor, y carino, que deuen tener a las Tygleſias, que Dios les a dado por eſpoſas y con quien tienen contrahida verdadera, y eſpual matrimonio, y por que tan poco pueden acquerir a quel conoſcimiento practico, y ſeſore, que como verdaderos Paſtores debent tener de ſus ojeas, ni las cobran a quel amor paternal, que ſe engendra, y perfeccion con el irato, y conſervacion de el largo tiempo para curar ſus enfermedades ſpirituales, y el remedio de las temporales, que padecieron, ſiendo tambien de reparo, y auque en conſideracion de orden inferior por ſer temporal las gaſtos continuos, que ſe haçen de muchas Bulas, y mandanças de Caſa, y familia, en lo qual ſin neceſſidad, y ſin ſuſto ninguno, ſe conſume mucha parte de la hacienda, deſe haçiendo el caudal de las Tygleſias, que eſta deducido para el ſuſtento y alivio de las gubies, ſuſtituidoſe por eſte medio al cumplimiento de las principal obligacion, concludit ſub diſta nom. 183. cum ſequentibus: *Et bien que entienda todas las Prelados, que en an de tener aſcenſo, ni dar por ſus aſcenſos las tranſlaciones, como ſe a practicado por lo paſado, quitandoſe la ocaſion de que eſten aſpirando a mayor aſcenſo, y con poca quietud y ſeſore, y de conſuelo en las que Dios las**

hadado; pues mi animo, y voluntad, es, que guardando las diſpoſiciones referidas de los ſacros Canones, y ajuſtando las cauſas de las tranſlaciones ſe atiende en ellas, ſolamente al mayor bien de la Tygleſia, que es el que deus propender a todo, & D. P. M. carpens, & reſerens plures tranſlationes Episcoporum frequentes a num. 185. & alia multa diuina proueniencia ab eis ex num. 243. in §. 9. & in §. 10. ex num. 261. §. Quod ſunt aduerſus bonum commune huius Regni conſiderans minutatim quot expendæ magnæ hæc ſunt in tempore paſſo de multis Episcopis ſæpius tranſlatis, ſub §. 11. adducens media conuenientia ad repaſanda tot diuina, teſert quoddam aliud decretum Regum niſſum à noſtro Philippo ad ſuos Conſiliarios anno pæſerito 1656. quo præcepit præſe in poſterum, niſi poſt tranſlatos, atque decalſos, ſaltem octo, aut decem annos, ne proponantur ſibi Epifcopi pou-periorum Eccleſiarum, vt tranſferantur ad pi-guiiores, ſic vt nullomodo dicti Conſilij ſupre-mi; quibus prædicta proponendi cura ſubiectionem habiliorem noſtrorum Regorum conſuſa eſt, tales Epifcopos R. Regi Patrono, atque nominatim proponant. Quod ſi forte vacauerit aliqua Archi-epifcopalis, ſive Metropolitana Eccleſia, aut alia ex maioribus, tunc permittit Rex, vt Conſilij proponant ei Epifcopos antiquiores, cæteris aliis in teſtidentia propriam Eccleſiarum habentes habilitatem, & idoneitatem requiſitam, & ſignanter teſert diſpoſitum à Domino Rege. D. R. P. M. eius conſiliarius, cui præcipua cura incumbit ad ſimiles nominationes, & à quo præcipuum informa-tionem pro ſecuritate, & tuitione ſue conſcientie Dom. Rex expoſcit quotidie, cum apud omnes vulgò audium, atque ab effectibus reperitur per-ſæpex ſolere Regem nullum ex propoſitis à Do-minis Conſiliariis nominare, ſive designare; quin potius aliquando mandat, vt iterum alij tres diſtincti ſubiectionem proponantur, & aliquando; imò & ſæpius ex officio, omnibus propoſitis omiſſis, nominat alium nunquam ab illis propoſitum, ne forte extogitatum, & hoc ad perſuſionem D. R. P. M. qui in hac parte vigilantiſſimus ſe habet interrogando quatinus in Vniuerſitatibus, Religioni-bus, Conſiliis, Inquiſitionibus, in Cathedralibus, aut in aliis Congregationibus habilitioribus virtute, moribus, gubernio, & prudentia, cum bono no-mine, ab omnibus maioribus etiam melioribus nomi-nis, & æſtimationis habiti, & reputati ſint, in hoc ſedulo, & ſine intermiſſa cura laborando, vt res tanti momenti expoſcit, atque requirit, in quibus polleat inter alia poſterita Apoſtoli, de quibus ſigillatim Barboſa in poſterita, & alij inſiniti Doctores ab eo relati, illud 1. ad Thimo. 1. 3. ibi: *Sed domini ſua bene propoſuim.*

Ex quibus iam relinquatur dicendum cum S. Gregorio Magno lib. 6. epif. 16 hanc nominationem faciendam eſſe ex aliis non Episcopis Clericis, ſcilicet in verbis ibi: *Commoneſcit etiam fraternitatem tuam, vt nullum de altera eligi permittas Eccleſia, niſi forte inter Clericos ipſum Civitatis, in qua viciſſitudine impendiſſim officium nullum ad Episcopatum dignum, (quod euenire non credimus) potuerit inueniri.* Si ergo ſentit Gregor. in ciuitate poſſe inueniri Clericos non Episcopos, quanto facilis continget in tot Regnis Regi noſtro ſubiectionem, ubi de-gunt ad quamlibet promotionem merendam in nu-mero ſubiectionem vndeque ornatu iuxta doctrinam Apoſtoli, quod iuvant S. Bernardi verba, epif. 3. ibi: *Sic veluſtiſſim ſecuiſſe vobis quod allicent nobi pro magna*

quidem

quidem necessitate sacri Canonis indicant translationem Episcopi, scilicet in Archiepiscopum consecutum est, expresse idem P. M. in dicta suo tractatu num. 67. & 71.

- 18 Alter enim ex frequentibus translationibus cum S. Athanasio & in Apologet. contra Eusebium scribente ad Episcopos Alexandrie in Consilio congregatos, & inde ad ceteros Ecclesie Catholice in verbis sequentibus, dictas translationes reprehendit, & severissime Eusebium Episcopum illas approbantem in verbis sequentibus: *Nos scilicet discordiam inducimus? qui comparitur cum patientibus fratribus, & omnia secundum Canonem facimus, an qui cunctis, violato Canonis irrecutorum decreta prauisicimus, & per omnia Synodum contempti habemus, cum non solum Arianos recipiamus, sed iam vsu habeamus de loco in locum ad Episcopatum ipsorum transire? si igitur vere parum emendique honorem in omnibus Episcopis censeatis esse, nec ex magnitudine ciuitatum (vt vos scribitis) de Episcopis indicatis, oportuit eum, cui conceditur est parua ciuitas in ea qua credita est permanere & nequaquam relicta concedita ad eam qua conceditur non est transulare, nec eam, que ad ea data est asseruari, illam vero, que hominum ambu concessa est magni facere videatur. Ex quibus verbis considerat dict. R. P. M. non solum impugnare S. Athanas. dictas translationes, sed addere illas tantum ab hæreticis practicari, & præfata rationem luscidam sanctus in illis verbis Apostoli. *Si allegatus es uxor, ne quaeras solutorem; quod si hoc de uxor dictum est quanto magis de Ecclesia, atque adeo de Episcopatu, cui cum quis allegatus est, alium quærere non debet, ne adulter in sacris litteris deprehendatur, iuxta quæ in textu nostro, & aliis uerunt Pontifices Romani prohibentes dictas translationes, vt iam retulimus.**

- 19 Nec verendum est à Dominis predictis Consiliariis maximis in tot dilatatis Proincijs deficere nonnullos subiectos adhuc non Episcopos, quibus deficiat scientia, & experientia necessaria ad prædicand. Diocesium curam prædicandam, diligenter, ac sedulo, sunt enim in Cathedralibus præter Canonicos dictos affectos, alios multum habiles, & expertissimi ad similem curam; quippe de illa semper loquentes; perquirendo diligenter de solertia, aut ignorantia Episcoporum, quoniam laudantes, secundum viruperantes. Sunt etiam in Consilijs, Magistratibus, Religionibus, & Vniuersitatibus alij admodum prudentiores, & doctiores non Episcopi, à quibus pro sedandis proprijs secularibus, solent actu Episcopis consilium, & eorum resolutioni stare.

- 20 Si forte in istis consideretur à Dominis Consiliariis, vt possint non iam Episcopos gubernari, & administrationis, iam curæ spiritualis, quam reium temporalium, non est difficile, vt considerent Doctores de Vniuersitatibus, & eorum Patres Magistros sæpius in Claustris loquaces bonam rei familiaris administrationem; religiosos inquam iam habiles ad Episcopatum, qui non videt in proprijs religionum domibus superiores pro gubernio existit, vt ceteros subditos alerent, Canonicos, & Dignitates Cathedralium inter alia graui colloquuntur perplexius, bis saltem in hebdomada de rebus ad rem familiarem spectantibus, & maxima cum notitia, & experientia minimarum, quorum reparatione, nedum temporalia minuuntur; inò erant in consilijs, inquisitionibus, alijsdè Senatibus, quis non videt ad omnia peritissimos subiectos inueniri videri, atque experiri, cum sint defici-

nati ad ceteros alios de Republica gubernandos circa rem spiritalem & temporalem, vt sic in omnibus dictum Apostoli *Domini fac bene præpositum*, mirum in modum polleat pluresque ex illis digniores fore ex prima Regum nominatione ad maiores Ecclesias.

Nec obstant adducta à num. 1. quia, etsi non sic negandum prius Episcopos nominatos, & electos habiliores pro tunc fuisse à Dominis Consiliariis habitos, & consideratos, & sic exercitio Episcopali Curæ in Diocesium, quibus iam inferuerunt, maiori experientia polleat ad gubernandam Ecclesiam, atque Diocesim ampliores in subditis regendis, & ex alijs supra consideratis, & quæ valeant considerari. Sed negari non poterit huic rationi, alijsque fundamentis perpendente in actu practico fundamenta iuridica superius hic relata impugnant dictas translationes; quia etsi dicatur transferendos carere ambitionis cupiditate (quod non est facile, vt dictum est, & dicemus) quia ipsi translationis peremptores non extiterunt, cum dicti Domini Consiliarij sint, qui à proprio officio, cura atque solertia bene informati illos proponunt ad Regem modum dicto. Tamen non inde fugant damna, inconuenientia, sumptus, pauperum desertiones, futuramque experientiam, aliaque, & quæ in tam paruo tempore residentis curæ postorali, poterunt acquirere perdidit Prælati, potius forte ament ad curand. de bono vtriusque nominis resonantio in auribus dictorum Consiliariorum quam de acquirenda plena scientia, atque experientia morum, verum, bonorum, atque malorum totius sui Episcopatus, quod tempore breuiori, & sine ingenti, atque repetita, solerti, disquisitione nunquam acquiritur, præcipue apud nos Hispanos, ubi Dioceses magni districtus sunt, & sub quibus latent infinita, quorum iustitia solent etiam diligentiores Episcopi viuere adhuc post prolongatam residentiam; inò etsi per se annuam visitationem fecissent in singulis Ecclesijs, atque oppidis totius sue Diocesis, eamque per alios singulos annos repetissent, vt nos experti sumus à longuqua quidem experientia Diocesum, in quibus degemus per annos, scientes plura loca, præcipua, aspera, & moniosa nunquam fuisse, etsi aliquando semel, aut iterum ab alio forte Episcopo illo passu spirituali circa motum correctiones, edocendos pietos, & alias iustitiores frequentes inibi pullulantes, percipiendos, vt opera pia ab alijs relicta impleantur, & ea, quæ sunt curæ Episcopalis perficiantur; in paruo quidem tempore hæc implebuntur à Prælato? nec minus, an possit, quo timebimus, ne incidatur, aut ex parte transferendorum, aut illos proponendum, vt transferantur, in illo S. Cyrilli lib. 12. *de adoratione & cultu*, in verbis sequentibus clamantem: *Sic vos re in mea quidem sententia, qui mundo vixistis, ac eius curam gerentes, veluti pariam sibi facitis; et quod qua carnis solum sunt cogitant, & tenui tantum, ac sola fide erga Christum calant, ac quantum ad verba attinet, hoc, & per; quantum verò ad opera, & mores longè admodum à vera pietate remoti. Aseruunt autem rursus, qui, ad ipsum, quod credunt, non ex reuerentia, qua veritati debetur faciunt, sed veluti mercedem quendam Christianismi simulationem, vt alijs placeant capientes, & cui vult aliquid commoda; stellata curas adolantes subeunt, ac pietate quam faciunt, eaque latri studium palantes, veluti larum inuicem. Quibus & continet, vt refert idem*

R. P. M. *dist. trall. sub nom. 248. & 249. Hugo su. per cap. 10. Ecclesiast. ibi: hoc expulsum de mala (complectens Virginem) id est Prælatum, vel Ecclesiam (duobus brachiis) ambratam, & cupiditate (alpeis) ad maiorem Dignitatem, vel maiorem divitiarum.*

- 23 Si enim Proreges ad sexennium nominantur, Praetores ad triennium; imò & in illis designantur Auditores Audientiarum, atque Cancellarii, & quibus ad Consilia suprema ex indic. Ministris, Italicis, & ex aliis nostrorum Regnorum Senatibus, translatio fit frequentissima, sit mora plurimum annorum, cum videamus istos per octo, decem, & viginti annos inibi commorari antequam transferantur, ut peritiores longa experientia, & colloquutione Collegarum, etiam penitissimorum, doctissimi & habilitissimi inveniuntur, & hoc quando sunt alij Collegæ, siue consocij, quorum prudentia error aliorum ex consocijbus sanatur; quanto plus conveniet ne per saltum Episcopi de vno in alium, & deinde ad alios Episcopatus volent cum tam evidentiissimo damno Civium, quas regere incipiebant, necesse cognoscant, ut opus erat. ¶ Nonne inquam videmus, in hoc Archiepiscopatu Toletano, ubi incolunt tot Patroci eruditissimi, virtutibus conspicui ad minus per constitutionem synodalem regere primas sibi met Parochiales assignatas per triennium completum, sic ut ea nondum translati, prohibiti sint à concientia alicujus legitimorum pretendendum, qui etsi curio peracto, licentiam consequantur se opponendi, quique Archiepiscopo, siuque gubernij Ministris bonum testimonium præstiterint de doctrina, & moribus, quibus subditos Parochianos imbuunt; non inde certi sunt de translatione instantanea ad alia curia pinguiora; quippe solent plerique concursus per alios plures annos frequentare, & non ascendunt, nec transferuntur; sic ut multi defessa propeas primas Ecclesias cum maioris atque interiori amore petraçent, quam quod re veta, & ex corde fecerint usque ad illud tempus, in quo acceperunt certam scientiam propter infirmitatem, ne dicamus subdole ambitionis, aut desiderij amplioris facultatis, imò ut audimus atque idem Pater Magister in *disto trallum repeti* §. 1. c. 27. (ubi mentionem facit de quibusdā viris Doctissimis, qui à primo motu digni fuerunt maiorem Ecclesiasticam, etsi assignati fuissent in minoribus) ¶ regulam esse daturiz Romanæ Curie, ut nullus possit consuli ex Episcopis ad aliam Ecclesiam, super aliquot annos in prima non viueret, degeret, atque proficeret, dicens in Episcopis Italicis, etiam practican, etsi non dilatione; eo quod Episcopatus minimi sunt, & breuissimi territorij, non pingui diuinit, visitationis facillime; quique non grauantur expensis immoderatis, sicut aliter de nostris Episcopis videmus, qui per primas nominationes pensiones soluendas, translationes, & elemosinas necessarias faciendas, & erogandas, semper pauperiores viuunt, ac vicent, etsi per longissimum suæ vitæ tempus in primis viuerent Ecclesiis, non curando de se transferendo; quod si desiderant, quo pacto poterunt effugere illas immoderatas expensas, quæ obveniunt ab expeditione Bullarum, & ab eadem transmigratione, ut omnes caverant.
- 26 Etsi non negando locum translationibus dari, quæ aliquando licent per eas causas, quibus est renuntiare Episcopatu, de quibus dico latè infra in *cap. nisi esset de renuntia. contenzæ in sequenti distico.*

Debitis, ignominie, male consciis, irregularibus Quam mala plebs edit, dant scandala credere possit.

Ex quibus quatuor primæ translationis casus non adaptantur, etsi duo vltimi possint, & præcipua fit utilitas communis Ecclesiæ, ad quem translatio fieri, ut diximus. Restat considerare, num plebs odium patiatur in Episcopum, dant Episcopis causam scandalosam, quod de nonnullis Episcopis, etiam temporibus nostris audiui, & audimus hoc modo procedere, ut auditis à Rege querelis subditorum; item, & à Consiliariis, de aliorum translatione cogitant, sed quam absurdè nemo est qui non videat, eo quod tales Episcopi viuunt ea ambitione palliati, qua viuunt etiam in secunda, & tertia Ecclesia, ut citius transferantur ad vltimam diuorem, in quibus in penam melior esset cuius in prima (ut sic deservit), restituerentur ad fugem melioris exempli, quo curaret de amando subdito, illaque primas Dioceses viderit, ac laudabiliter administrare; causæ autem legitimæ in iure agnoscuntur ad legitimas translationes, ut si conuincis bellis, vel crebris hostium incuribus diueretur ex *cap. tral. de consecrat. dist. 1.* vel ob intemperiam aëris, *c. p. quorundam dist. 74.* Tertio ob malitiam populi, suum Pastorem, & Episcopum prosequuntur, & multè trahunt *cap. 2. c. 1. c. 2. c. 3. c. 4. c. 5. c. 6. c. 7. quæst. 1.* aliter enim factas ambrosas existimati dixit Hostiens. in *hoc tit. num. 6.* in verbis sequentibus, *Hic tamen notandum est quod ex ipso quod quis ad maiorem Ecclesiam transiit, causa ambrosia presumitur, cap. si quis Episc. 7. quæst. 1.* dum ait quod nullus de maiori transire velle presumatur ad minorem.

Et hic spectant alia Azoriz verba super *disto 27 cap. 30. ubi: Modo verò frequentiores solent esse Episcoporum translationes alio de causis, quæ quales ha sunt, & quam iusta viderint ipsi, qui resoluti ibi cautum esse, nisi ex iusta, & debita causa, & auctoritate legitima transferatur, ut constat ex Concilio. Porro huiusmodi Episcoporum translationes, iura, perniciosas appellat; quia Clericis Avaritiæ, & ambitionis datur occasio, per eas enim cogitando de transitu ad aliam Ecclesiam, fiunt quasi alieni, & mercenarij Pastores, quod infestissimum est, ut considerantur grauibz verbis Nazari. in *trall. de reddit. Eccles. g. 2. cap. 25. in versummes, non excusantes à peccato se transferentes de loco salubri. Fr. Eman. Rodriguez in sum. cap. 10. Machado in summa tom. 2. lib. 4. p. 6. trall. 1. docum. 1. Bellarmin. ad Clem. 8. quem refert Diana p. 11. trall. 4. misel. ref. 40. eius verba referens, & illa Clem. 8. ad Bellarmin. Nos cum difficultate transferimus, & non desinimus noscere Principes per nos, & per Nosros nostros, Henriquez tom. 2. lib. 10. cap. 34. Hurtado ref. mor. tom. 2. trall. 12. cap. 1. num. 1627. Sebastian. Cæsar. in relect. de Ecclesiast. iurarch. Reginald. in summa tom. 2. lib. 30. trall. 13. c. 15. Layman. tom. 2. lib. 4. trall. 2. cap. 1. num. 8. Hostiens. hoc tit. num. 5. idem Diana optimam præstans rationem *disto tom. 11. trall. 4. ref. 40. Valquez tom. 3. in 3. p. D. Thomas disp. 141. cap. 7. in fine. Suarez tom. 3. de religione lib. 1. c. 16. Salon. de iust. tom. 1. quæst. 63. contr. 3. ad 4. Aragon. in 2. de iust. q. 63. art. 2 Syluestro in summa verbo Electio, num. 15 Azula in summa eodem verbo n. 21. Medina in summa lib. 1. cap. 16. §. 2. fol. 123. & ante illos D. Thomas in 2. 2. q. 184. art. 6. & q. 185. art. 4. & quæst. 183. art. 7. & opusculo 18. cap. 19. & 20. & super Ioan. cap. 10. lect. 3. & super 1. & 2. Chonius. cap. fin. Caetan. super D. Thomam quæst. 184. art. 4. qui***

qui in verbis fequentibus, vt condolens alloquitur quare redeant qui promouentur, etiam sine propria appositione ad seipfos, & profecto si aliquis horum defectum occurrat.

- 18 Vnde optimè Magister Dominic de Soto de infirmitatibus lib. 3. q. 6. art. 2. p. 9. conclusit: dicens mutationes illas, & ascensus, quanto fieri posse cauendus, quod formentum ambitionis subministrant; addit illas esse causam, vt Episcopi sint omnino pendentes, quare nec posse claram habere sponfam, nec iustitiam illius gerere curam, nec esse Pastori caritatem in cognoscendis, submorandisque nouis, ac nouis gregibus transigendis: & sic Nauarum, supra inter alia conclusit in verbis sequentibus. *Quanto quid eius cogitauit uisum gubernare possim, quam ear, qua modum cognoscimus, nec scimus quanto tempore cognoscimus, & ita gratis infernus in eis deuiat, nisi alia causa aliud suadent, & quibus concitant alia Aragon. supra in verbis. tertio, qui in verbis. secundo aliud damnum refert signatum supra, nempe quod spectantes has mutationes inducuntur ad colligendas pecunias, ad Bullas, & alias expensas, & sumptus faciendos in plerisque Episcopis, quem spectant, & sic non subueniunt pauperibus prioris Ecclesie, sicut tenebant, quod huius temporibus expertus sum in quodam Episcopo se excusante ab elemosyna eroganda propter sumptus Bullarum, quousque restitueretur in illis mihi aliquando responsum prebendo quasi egredi ferens relationem alterius Episcopi nimis elemosinarius; & hoc sic contigisse abundando alias nimis diuinis patrimonialibus, ac redditibus propej Episcopatus, que morte preoccupatus inconsiderate amissit, & post de alio Prelato, qui cum recolligeret tempore breuissimo summam magnam reddituram, competimus ad hanc curiam missile famulum confidentem, vt curaret de nouo ascensu ad Ecclesiam tunc vacantem; non enim ait Bellarm. vbi supra ad Clem. 3. vt refert Diana dist. p. 1. ref. 4. ar. 1. 4. Miscell. Episcopi Ecclesiarum dignitate, quas breui se deservimus, sperant, vt ad alias commodiores transiant.*

- 19 Cum ergo dicat Hieronym. epist. 81. ad Euseb. eiusdem meriti Episcopum fore, eiusdemque Sacerdotij, siue Romæ, siue Eugubij, siue Constantinopoli; quia potentia diuitiarum, & paupertatis, humilitas, vel sublimiorum, vel inferiorum Episcopum non facit, quod sunt omnes Apostoli successores, cui concinit S. Athanasius scribens Episcopis Antiochie, vbi supra, ac refert R. P. M. §. 7. num. 129. & §. 530. & docet Aragon. dist. 22. de Inst. q. 63. art. 2. non esse eligendum digniorem ad pinguem Ecclesiam, cum vacant duæ Ecclesie; quia in his electionibus sit habenda ratio perfectionis animarum, quam ordinum temporalium, cum finis principalis electoris, non debeat esse Dotare, vel præmiare electum sed prouidere maiori necessitati animarum, & Vasquez dist. 241. cap. 7. inter alia addit Pontificem sine causa quemquam transferendo non tantum peccare, sed etiam translationem esse irritam, & inanem; sequitur operamè responsum fuisse anno 1559. & 160. Philippo II. Regi Hispaniarum, vt testatur idem R. P. M. supra num. 98. & 99. in verbo *munda Obsequia* à suo Confessario interrogato in sequentem sententiam: *si graui Ocasione non se denent munda Obsequia, porro cum esset de isto nobis clarum que denant a suis legibus, & peregrina muche la spirituali, & ann la temporal de los Obsequios; quibus patet quam difficulter, & cum qua causa, translationes fieri valeant.*

AD TITVLVM DE AVTHORITATE, & vfu Pallij.

P R A E M I S S A M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Archiepiscopus quis dicatur?
- 2 Metropolitani quis dicatur, & n. 3. idem quod Archiepiscopus n. 4. & 5.
- 3 Metropolis Cuius qua sit?
- 6 Pallium Archiepiscopale, quod sit, est enim commune Patriarchis, & Pontifici: & in quibus diebus et vtiatur, n. 7. & in Missarum Solemnium, n. 8.
- 9 Archiepiscopus sine Pallio nequit obire qua sunt perijcturi: vbi qua fieri.
- 10 Pallium recipit Archiepiscopus à Romano Pontifice.

Vbi c titulo potest applicari integra materia de authoritate, officio, iurisdictione, ac dignitate Archiepiscoporum. Est enim Archiepiscopus dictus Episcoporum Princeps; quia omnibus suæ Provincie Episcopis præstet cap. Clerus vcl. Archiepiscopus dist. 21. † Metropolitani dictus est etiam à mensura Ciuitatum, quia decem, aut vndecim Ciuitates, & totidem Episcopos sub se continere solet, vt ait Pelagius relatus in cap. scilicet 6. quest. 3. † Et melius secundum alios dicitur à matrice Ciuitate; quia Metropolis dicta est, quasi mater Ciuitatum. Est enim Ciuitas illa, que caput Provincie existit, & Metropolitani Sedis, & Diocesis, vt aduertit contra Iudocum Cocartum. præf. cap. 19. num. 2. Barboia de potestate Episcopi p. 1. m. 1. c. 6. num. 12. † Et enim Archiepiscopus, & Metropolitani idem sunt, vt innuit Ordo Romanus, iij. qualiter Episcopi in Romana Ecclesia ordinantur, vt bene colligitur in cap. pastoralis de officio Ordinarij, vbi abundè notat. † Et Barboia agens linc de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 7. respondet à num. 6. Ildoro in dicto cap. Clerus vcl. Ordo, vbi videtur continuare inter hos differentiam; aduertit verò ibi num. 6. in fine, fieri posse, vt aliqui Archiepiscopus non sit Metropolitani, veluti si nullum haberet suffraganeum; sicut non habet Rufanen. & Lancianen. Archiepiscopi.

Vnde iam ad propolium huius Rubricæ, & tituli, erit dicendum inter insignia, que competunt Archiepiscopis annuerari Pallium, iuxta aliqua que signanter adduxi supra in cap. suffraganeus 11. de electione, quod est speciale ornamentum Archiepiscoporum, quo in Missarum solemnis super vestem Sacerdotalem vniunt, quod Patriarchis etiam, & Romano Pontifici est commune, sed diuersimode: cum per eam vestem significetur, & conferatur Pontificalis officij plenitudo, iuxta textum in cap. nisi hoc sit. Romanus Pontifex semper, & ubique in Missarum solemnis Pallio vti potest, iuxta textum in cap. ad honorem hoc. iij. † Patriarcha autem, seu Metropolitani solum in Ecclesiis suæ Provincie, iuxta textum in cap. 1. cap. cum sit, cap. ex iuratum hoc. iij. cap. Pallium dist. 100. etiam in loco exempto Clem. Archiepisc. de privilegiis, non

autem semper; sed incestis tantum diebus, *cap. ad bonorum cap. ult. hoc est. qui tamen dies isti sunt, non facis liquer in iure, ut aduertit glossa in dicto cap. fin. sed eos recentest Duarum in rationali Diminorum officiorum lib. 5. cap. 17. n. 13. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 34. Sanchez in opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dubio 16. ex num. 5. & multi alij, quos refert Barbosa dicto cap. 7. de iure Eccles. a num. 104. & 105. ubi aduertit in fine melius esse recurrere ad formam privilegij, ut in diebus tantum, in concessione Pallij expressis eo vti liceat, sicut expressit textus in dicto cap. ultimo, & aduertit glossa ult. cap. 1. hoc ritual.*

- 8 Et est aduertendum non in omnibus actionibus Archiepiscopum Pallio vti sed tantum in missarum solemnibus ex dicto cap. Pallium dist. 100. vel si conrigerit Episcopum consecrare, vel in ordinationibus Clericorum, ex cap. quod siue 28. §. super eo de electione. Nec enim Archiepiscopus poterit sine Pallio obire quæ sunt potestatis, ordinis vel iurisdictionis, & ita sequi ut nequeant se Archiepiscopos nominare, nec convocare concilium, nec chrisma consecrare, nec dedicare Basilicas, ordinare Clericos, & Episcopos consecrare, nec Pontificalia exercere; quamvis sit consecratus Episcopus, nec alia sui officij, persolvere munia, quæ non tanquam Episcopus; sed ut Archiepiscopus facere videretur ex dicto cap. quod siue §. fin. in fine. Barbosa de iure Ecclesiæ cap. 7. p. 1. num. 106. & 112. nonnulla ponit idem sub cap. pen. huius tit. An verò Pallium sit recipiendum dico infra sub cap. 1.
- 10 A quo Pallium recipiat Archiepiscopus scribit Barbosa p. 1. tit. 3. cap. 1. num. 19. ubi quod à Patriarcha recipit ex autoritate à Romano Pontifice concessa; nec ob hoc dici posse ait, ut ab alio accipiat, quam à Romano Pontifice, ipsum videlicet, & num. 22. ubi plures refert agentes de Pallij ethimologia. Vide infra cap. antiqua de privilegij.

Ad Text. in cap. I. hoc tit.

P R E M I S S A M.

S Y M M A R I U M.

- 1 Pallio utitur Archiepiscopus intra quamlibet Ecclesiam sine Diocesi, & n. 2.
- 2 Textus hic, sicut alij huius Rubricæ exornantur ex proximè adductis; ita ut super Rubrica de facili posset inscribi, quæ sigillarim spectant, tam ad materiam huius textus, quam aliorum; ob idque nunc omnibus notabo nonnulla extra ea, quæ Augustinus Barbosa hic congerit.
- 3 Igitur cum textus hic doceat posse Archiepiscopum intra quamlibet Ecclesiam Prouincie suæ Pallio vti, & extra eam non possit. Et dicat in vltimis verbis minimè vti posse, si sacris indutus vestibus Ecclesiam processionaliter, vel alio modo exire contigerit, ideo et si proximè sub Rubrica dictum fuerit de actibus, in quibus eo utatur, conueniebat hic specificare in quibus locis, & finibus suæ Prouincie vti possit Pallio. Quod videretur decerni ex responso, & decreto Pontificis hic, & cæterorum iurum; quare pergo ad resolutionem aliquorum dubiorum, quæ sub hoc textu, & titulo conuenienter valere inquiri, & de hoc textu videbis quæ dico infra sub cap. 6.

Q U A E S T I O I.

An Episcopum factum Archiepiscopum ante receptum Pallium, possit Ordines conferre: Et an qui semel habuit Pallium vnius Archiepiscopatus, si ad alium transferratur, & iterum redeat ad primum, indigeat nouo Pallio: quid si sua sponte se abdicauit, & iterum ad eandem Ecclesiam eligatur. Et quid si perdidisset Pallium, aut combureretur. Et an Archiepiscopum factum Episcopum possit vti Pallio?

S Y M M A R I U M.

- 1 Archiepiscopum ante receptum Pallium, nequit ordines conferre, n. 2.
- 3 Archiepiscopum translatus in aliam Ecclesiam, antiquo Pallio vti non potest.
- 4 Cap. cum sis penult. & fin. hoc tit. & n. 6.
- 5 Archiepiscopum in aëna Præneste ex privilegio, vti potest Pallio.
- 7 Pallio nouo indiget translatus de vna Ecclesia ad aliam n. 9. ubi nec vti Pallio sui prædecessoris.
- 8 Pallio vti nequit Archiepiscopus renunciatus Archiepiscopatus; quæ verè cum eo sepeliri: an eo vti si redeat ad illud, num. 10. 11. & 14.
- 9 Pontificalia Archiepiscopum nequit exercere. Pallio nondum suscepto.
- 11 Pallio nouo indiget Archiepiscopus, qui renouatus Episcopatus, si literis expeditis pro alio electo ipse redeat ad suam Ecclesiam.
- 12 Pallio non utitur Archiepiscopum factum Episcopum, & de ratione à num. 19. nec translatus ad alium, utitur Pallio primo, n. 22.
- 13 Archiepiscopum, qui renunciavit Episcopatus, & sic loco, non dignatus, nequit exercere Pontificalia, nisi cum consensu suffraganeorum, siue successoris, nec utitur Pallio, numero 15.
- 14 Archiepiscopum ante receptionem Pallij, nihil interum de premissis Ecclesia recipere potest.
- 16 Archiepiscopum Pallio igne combusto casum perdidit, potest Pontificalia exercere: aliqui contra docent; verumque probabile, numero 17. & 18.
- 17 Ordinatum, qui titulos perdidit, adhuc potest ministrare in ordinibus.
- 19 Pallium est signum proprium dignitatis, & dignitatis Archiepiscopatus, Pontificatus, & Patriarchatus, n. 24.
- 20 Archiepiscopum ante Pallium acceptum, non sinitur nomen Archiepiscopi.
- 21 Pallium datur persone, consuetudine loci, & est privilegium singulare individuum potestatis singularis.
- 24 Pallio ex indulgentia Papa utitur aliqui Episcopi, ut sunt Hostiensis, Papeensis, Lucensis, Bambergensis &c.

Ad primam questionis partem, videtur affirmatiuè respondendum ex littera textus in cap.

cap. ſu. hoc tit. ibi, quod tam in tua, quàm in aliena Dioceſi, & melius in cap. cum ſu hoc tit. ibi: ubi-
quoque fuerit in Miſſarum celebrationibus conſtitu-
tus diebus ſolemniſſibus vſum Pallij, per quem pleni-
tudine Pontificij deſignatur, poterit liberius exercere.

- † Verum dicti debet nec cap. quod ſunt 28. §. ſuper eo
de diſt. 6. & ex cap. bona 4. in fine de poſtulatione Prae-
lato. in verſ. & eundem Archiepiſcopus, vt non
poſſit Archiepiſcopus ante receptum Pallium Ordi-
nes conferre; eo quòd in diſt. 6. ſuper eo, Ponti-
fex dicit, vt non tanquam Epifcopus, ſed tanquam
Archiepiſcopus videatur Ordines conferre: & ſic
ante acceptum Pallium eos conferre, & alia Pon-
tificia exercere non poſſit. † Inòd textus in diſt.
cap. bona, fortius decedit Archiepiſcopum tranſlatum
in aliam Eccleſiam, anſequo Pallio, vt non poſſe,
nec ſua vi poteſtate, ante nouum acceptum, quod
intra propriam Prouinciam ſuos ſubditos ordinan-
do, de plano procedit.

- Nec oburget textus in diſt. cap. pen. & ſu. hoc
tit. quia etſi aliqui deducant Archiepiſcopos, etiam
in aliena Prouincia vi poſſe Pallio de conſenſu
eius, ad cuius declinat Prouinciam, iuxta textum
in cap. ex tueram in fine hoc tit. † Tameo repug-
nat textus ille, ſi aduerſus procedere, ſuppoſito ſpe-
ciali priuilegio, vt etiam contingit in cap. hoc tit.
nam cum decedit, vt in proceſſionibus, quando
proceſſionaliter Archiepiſcopus Eccleſiam exire
conuigit, Pallio vt non poſſit; licet ex Priuilegio
à Romano Pontifice aliquando conceſſum legatur,
vt in proceſſionibus vteatur Pallio, ſicut aduertit
Durantius in rationali Diuiniſſimum Officium cap. 9.
ad finem.

- Quare melius reſpondendum eſt cum gloſſa in di-
ſt. cap. pen. & ſu. quam ſequitur Doctores com-
muniter, vt verba illa generalia diſt. cap. pen. ubi-
quoque fuerit, teſtificantur ad terminos habiles; ſci-
licet intra Prouinciam, iuxta doctrinam gloſſa t. in
l. c. ad de ſacrosancti. Eccleſiæ gloſſa ſin. in cap. t. de
conſtit. proſequitur Barboſa de iure Eccleſiaſt. p. 1.
cap. 7. num. 107. & 108. idem etiam tenet in diſt. cap.
pen. num. 2. ſic cum Riccio de praerogatiua Ar-
chiepiſcopi digniſ. priuileg. 21. verſ. aſſendit tamen.

- Ad ſecundam partem quaſtionis, quòd qui ſe-
mel habuit Pallium vnius Archiepiſcopatus, ſi ad
alium tranſferatur, & iterum ſedeat ad primum,
nouo indigeat Pallio, affirmat Rodericus à Cugna
in comment. ad textum in cap. Pallium 10. diſt. 100.
& ſequitur Barboſa de iure Eccleſiaſt. p. 1. cap. 7.
num. 12. nihil addens. † Sed teneat probatur, nam
ſi Archiepiſcopus renunciauit Archiepiſcopatu,
non poteſt illo amplius vi, ſed retineat penes ſe,
vt cum eo ſepeliatur: ſic docet idem Barboſa n. 100.

- † Et confirmatur; quia ſi Archiepiſcopus ad alium
Eccleſiam tranſlatiſſet, eoſ poterit vi Pallio prio-
rio Eccleſiæ, ſed Pallio ſui prædeceſſoris deſuncti,
nec tranſlati; ſed opus eſt vt iterum pro noua Ec-
cleſia, in quam eſt tranſlatiſſet alioſ obtineat; ſic vt
nec antea poſſit Pontificalia exercere docent Ca-
ſtaldi. in praxi Ceremon. lib. 1. ſect. 10. num. 12. Lay-
man. de pral. Eccleſiaſt. cap. 4. p. 160.

- Nihilominus in caſu de quo inquiritur poteſt
adhuc dici, vt ex quo rediit ad idem Archiepiſco-
patum, poſſit vi eodem Pallio, quo antea ibi
fuerat. Et videbim quæ notæ Barboſa in cap. 3.
hoc tit. ſu. num. 4. in verſ. diſſurget circa caſus, de
quibus hic diſputo.

- Ad tertiam quaſtionis partem de Archiepiſcopo,
qui ipſore ſua ſuo ſe Epifcopatuſ abdicauit, & ite-
rum ad eandem Eccleſiam eligatur, nùm alio in-
digeat Pallio. Quo in caſu reſpondet cum hac
diſtinctione Rodericus à Cugna in diſt. cap. Pal-
lium diſt. 100. nam ſi poſt ſuam renunciationem,
& à Papa acceptam, alius eſſet prouiſus literis
expediendi, & tunc ageretur ad ſuam Eccleſiam re-
dite, indigere oſo Pallio ait, vt ſequitur, & re-
ſert idem Barboſa diſt. cap. 7. num. 123. Quæ con-
cluſio confirmari poteſt ex dictis, & pro contraria
ſententia facit conſide-atum in fine præcedentis du-
bii, nam eo quòd coactus fuit redire ad primam Ec-
cleſiam, videtur reſtitutus cum Pallio, quo antea
in ea vſus fuerat. Verum pro prima ſententia ſu-
ciunt ſequentes caſus: Primus, quòd Archiepiſco-
pus, qui renunciauit Archiepiſcopatuſ, exercens
Pontificalia, tam in Prouincia, quàm alibi, non
poterit vi Pallio, etiam ſi Epifcopi permiſerint,
quia vt notant Doctores illo Pallio amplius vi non
poteſt, etſi debeat illud apud ſe tenere, & cum
eo ſepeliri ſub capite ipſum tenendo: nam Archie-
piſcopus extra ſuam Prouinciam, nequit Pallio
vi, etiam de licentia Ordinarij illius Dioceſis, in
qua requiritur, Caſtaldi ſupra diſt. cap. 14. n. 13.
Diana p. 3. reſ. 37. verſ. adde traſt. 6. Miſcal. † Et
Veneris in examine Epifcopi lib. 4. cap. 10. num. 12. te-
net vi ſi Archiepiſcopus, ſat Epifcopus, non poſ-
ſit vi Pallio, cum aliis Barboſa diſt. cap. 7. nume-
ro 121.

- Secundus caſus eſt, vt Archiepiſcopus, qui re-
nunciauit Epifcopatuſ, & ſic loco, & non dignita-
ti, non poſſit exercere Pontificalia in Dioceſi, &
Prouincia renunciauit, etiam cum conſenſu Archie-
piſcopi Succeſſoris & ſuffraganeorum; ſed tantum
exercere Pontificalia cum conſenſu perdidit, quæ-
madmodum in aliis Dioceſibus de conſenſu
Dioceſanorum; quia illo Pallio amplius vi non
poteſt. † Sed nec tenere penes ſe, vt cum eo ſe-
peli, probat cum aliis idem Barboſa diſt. cap. 7.
de iure Eccleſiæ num. 109. & 110. addens num. 112.
ante receptionem Pallij nihil interim de Eccleſiæ
prouentibus recipere poſſe, vt in Extraneis. 2. in fi-
ne de reſtitutione commun. & faciat pro hoc vltimo
que notauit ſub cap. 9. §. 15. de elict. † Et confir-
mantur hæc ex cap. ad poſtulationem eo, de renunciat.
ubi Archiepiſcopo Rugen. propter peticulum vite
renunciauit Eccleſiam, non autem Dignitatem,
Pontifex concedit exercere Officia Pontificalia, &
negat ei expreſſè vſum Pallij: de quo, & aliis plu-
ra congerit Diana p. 3. traſt. 6. Miſcal. reſ. 37. verſ.
adde.

- Ad quartam quaſtionis partem, vt ſi detur ruen-
tus, in quo aliquis Archiepiſcopus perdat Pallium
ſuum à Pontifice acceptum, vel caſu igne combu-
ratus, dicendum eſt vt poſſit abſque illo Pontifi-
calia munia exercere, & multis fundamentis affi-
mat Rodericus à Cugna in diſt. cap. Pallium diſt. 100.
quem ſequitur Barboſa de iure Eccleſiaſt. p. 1. diſt.
cap. 7. num. 124. Sed Veneris in examine Epifcopi
lib. 4. cap. 10. num. 15. videtur aſſerere, quòd debeat
potere aliud à Summo Pontifice; vtrunque ſenten-
tiam reſert Diana c. 3. traſt. 6. Miſcal. diſt. reſ. 37.
verſ. notandum. † Et ego vtramque probabilem
reputo; quia prima iuuatur ex eo, quòd ſi ordina-
tus ſemel, perdat titulos, adhuc poteſt miniſtra-
re in ordinibus; & ſic fiet caſu propoſito; nam ex
quo ſemel aſſumpſit, Pallium à Pontifice, ſi caſu
perdat, aut concreuerit, eodem Archiepiſcopatuſ
reſeruo, nec vquam renunciat, quòd mi-
rum vt abſque nouo Pallio queat adminiſtrare. †
Pro ſecunda ſententia facit, nam illud datur in ſig-
num dignitatis, quo vi debet Archiepiſcopus in
noua

13
14
15
16
17
18

nonnullis solemnibus, ut superius reuli. Igitur eo amisso, seu combusto eget alio, nec tunc obicit casus adductus de amittente titulos ordinis; quia ordinatus solum eget titulis ad probandum se talem in foro exteriori, non in interiori, in quo virtute Characteris, semper, & ubique poterit ministrare. Alia inquam possent adduci in confirmationem utriusque sententiae.

- 19 Ad quintam questionis partem, de qua aliquid dixi sub quaestione 3. ex Veneto, & Barbosa, nempe ut Archiepiscopus, factus Episcopus, nequeat amplius uti Pallio. Et hanc sententiam adhuc retinendo eam proba ex iam adductis dubiis, secundo quia Pallium est signum proprium potestatis, & dignitatis Archiepiscopalis, ut habetur, in cap. nisi hoc tu. ubi quod Archiepiscopus ante Pallij susceptionem, non potest se vocare Archiepiscopum; nam, ut multis probat Barbosa, ibi: Archiepiscopale nomen, & plenitudo Pontificalis officij per Pallium transferuntur. Et addit n. 2. quod Archiepiscopus ante Pallium acceptum, non fortitur nomen Archiepiscopij. Et ibi n. 4. quod Archiepiscopus non potest sine Pallio ea munera obire, quae sunt potestatis, ordinis vel iurisdictionis, de quo iam supra in Rubrica.
- 22 Tercio probatur, nam ut apparet ex textu in cap. bona memoria et secundo de postulat. Episcopus. ubi glossa aduertit Pallium datum personae contemplatione loci, unde est privilegium singulare, & individuum respectu singularis, & individuum potestatis Pontificalis, sicut ex praedicto capite ceremoniarum le Romanum lib. 1. cap. 16. Tenet quod Archiepiscopus ad alium Archiepiscopatum translatum, non potest uti Pallio priore, ut iam dixi, & docent Azorius inst. moral. p. 2. lib. 3. cap. 3. q. 4. q. 8. Chinchus inst. canon. lib. 4. tit. 6. n. 1. cum multis aliis. Diana dicta p. 3. tract. 6. mystel. dict. ref. 36. in prim. inferens à fortiori illo uti minimè posse, si ad Episcopatum translatus fuerit, cum non sit amplius Archiepiscopus, cui ut dictum est, non solum usus Pallij conceditur ratione personae, sed etiam ratione loci, & docet in terminis Veneris in examine Episcopus lib. 4. cap. 10. n. 12. ubi quarens si Archiepiscopus, sit Episcopus, possit ne uti Pallio, negatiue respondit; eo quod Pallium sit signum soli Archiepiscopo debitum. Nec obstat air dicere aliquos Archiepiscopos ad Episcopatum translatos vfos esse Pallio; quia respondet hoc illos effecisse ex privilegio summi Pontificis, qui Episcopis etiam aliquando vsum Pallij concedit, adducens textum quo vult id aperte probare in cap. cum in inuentus de presump.
- 24 Ex quo ultimo infero quod licet Pallium sit proprium insigne Papae Metropolitano, Patriarcharum, & Primitivum, ut observat Azorius inst. moral. cap. 3. p. 2. lib. 3. n. prior. Molcon. de Modis milit. Ecclesia p. 1. lib. 1. cap. 8. pag. 234. ad finem: tamen aliqui Episcopi ex particulari Papae indulgentia Pallio vtuntur, & sunt Episcopi hofitensis, quia Papam consecrat, & eo vtitur ex institutione Marci Papae, Papiensis in Lombardia, Lucensis in Tustia, Bambergensis in Germania, quinq; Ecclesiensis in Vngaria; vt referunt Cere mon. Roman. lib. 1. cap. 8. ver. debent, durante in rationali Diuin. lib. 3. cap. 17. n. 13. ad finem, Molcon. d. lib. 4. cap. 8. pag. 236. Littera G. Barbosa in cap. fin. huius in n. 3. ver. illud, idem de lura Eccles. cap. 7. p. 1. n. 203. Marchin. de sacram. ordin. r. 4. cap. 9. n. 1.

QVÆSTIO II.

An Archiepiscopus, Patriarcha, seu Legatus Apostolicus, possint habere Baldachinum, & excommunicare eos impedientes. Et an Pallium, & Baldachinum sint idem. Et nam in proposito, & quo loquimur, sit scribendum Pallium, vel Palcum. Et an Archiepiscopi vtantur etiam aliis insigniis præter Pallium?

S V M M A R I V M.

- 1 Baldachinum nunc fit Pallium, sentegmen, id est solum.
- 2 Regna Sabba qua verba presulerit saluando Salomonem Regem.
- 3 Thronum Regum, sine solum quid, & qui trahent.
- 4 Præter vtuntur insigniis Imperatorum.
- 5 Insignia Pontificis fuerant communicata in secundis legationibus.
- 6 Legatus de latere, est imago Papae.
- 7 Archiepiscopi æquarantur Praefidis provinciarum, & Ducibus, & habent sub se Episcopos, n. 8.
- 8 Duces habent sub se plures Comites.
- 9 Baldachinum debet habere Archiepiscopus, quo usus fuit, etiam Imperator valentinianus, illudque donauit Archiepiscopo Ravennatensi.
- 10 Patriarcha, & legatus de latere, uti possunt Baldachinum.
- 11 Archiepiscopus impedientes, uti Baldachinum, possunt censura plecti, & n. 12.
- 12 Censura relaxatur ex causa ardua vi honoris, n. 17.
- 13 Honoris questio est causa ardua.
- 14 Honor, & beneficii pari passu cum vita ambulant.
- 15 Honoris interesse, est maior alia.
- 16 Honorem non praestant puniunt, ut ad instar sacrolegi.
- 17 Baldachinum, & Pallium differunt, illud vtuntur etiam seculares, hoc non item.
- 18 Pallium nunc inscribitur Palcum, & qua differentia utriusque, n. 21.
- 19 Pales acceptis illis comparis Archiepiscopis Crucem deferre per totam suam Prouinciam, & cum dant benedictionem solemnem; & tunc sunt sine Mitra: & qualiter deferantur, n. 23. limitatur praesent Legati, n. 25.
- 20 Crux praecedat cum Archiepiscopo recipitur à Canonici in sua Ecclesia, & inter illam nullum mediat, nisi Dignitates, & Canonici.
- 21 Archiepiscopi in sua Prouincia vtuntur Mazzeca violacea, benedicti subditi manu dextera eleuata mitra suam Prouinciam occurrentes, diuinaque officia celebrant n. 27. sedem excedendo, n. 28.
- 22 Archiepiscopi iurisdictionalia non exercent in Prouincia sine consensu Episcoporum.

PRIMAM questionis partem nouam, & à nemine hucusque per tractatam ex proposito scribitur

De Authoritate, & vsu Pallij. Quæst. I. 169

Martha de iurisdic. p. 2. cap. fin. vbi num. 1. dicit Baldachinum apud antiquos Romanos non inueniri, & dicit vt sit vox Itala, quam solum in lib. 1. sacra-
rum ceremoniarum Ecclesie, cap. de consecratione, & coronatione summi Pontificis, & cap. de processione Pontificis, & Casus per vrbem in pluribus locis, & ibi refert quod aliqui ex nostratibus Pallum appellarent, & dicit ibi num. 6. Baldachinum esse regmen
1 solus Principis in throno stantis, siue incedentis. Et refert quod Regina Sabba salutando Salomonem 3. lib. Reg. cap. 10. vers. 9. dixit, Sit Dominus tunc benedictus, tunc complacitus, & posuit se super thronum
2 Israel; & quod dilexerit Dominum in sempiternum, & constituit in Regem, vt sacras iudicium
3 & instituit; vbi glossa ait theonem Regis regimine adornatum esse, & abunde persequitur de theonis, & regiminibus, seu solis Regum: & refert n. 8. quæ erant insignia Romanorum Regum ex Polidoro, & Cassiano num. 13. & 14. quod Proteges
4 vniuntur omnibus insignis Imperatorum.

Et quod insignia Principis fuerint communicata in
5 feudis regalibus. Et n. 17. quod Legatus de Latere, est imago Papæ: & n. 25. quod Patriarchæ æquiparantur Regibus.

Et cum Archiepiscopi æquiparentur Præfibus
6 Prouinciarum, vt dicit glossa in cap. 1. de officio Ordinarij lib. 6. propterea venit dicendum in proposito, vt in aduocibus publicis, quas faciunt Archiepiscopi, vt tales ita inuendo, vt processionibus solemnitibus, sicut stando coram vniuerso populo debeant habere Baldachinum, quia æquiparantur Ducibus, vt tradit Conradus in templo iudicum lib. 1. c. 4.
7 num. 2. Nam sicut dicit Martha supra Duces habere sub se plures Comites: ita Archiepiscopum habere plures Episcopos, sufficereque etiam, si vnum tantum habeat, etenim lex Regia 15. p. 2. ait, 5.
8 vocat Archiepiscopum Ducem Episcoporum. Et quod Archiepiscopus debeat habere Baldachinum probat Gamba in tract. de auctoritate Legati lib. 2. §. si illud nescit num. 249. vbi ex Sabellico
9 & Etandam 8. lib. in fin. dicit Imperatorem Valentinianum illico vsum fuisse, & docuit Archiepiscopo Rauenensensi: & ibi dicit verisimile esse Constantinum, vel alios Imperatores donasse ceteris. Sed quatenus ad Archiepiscopum pertinet
10 putat Martha dist. 2. p. fin. num. 3. seruandam esse consuetudinem loci, quam pro affirmatiua satis iure fundari posse ait. Ego enim dubito num Baldachinum sit idem, ac Pallium, quod à Pontifice Archiepiscopo hodie traditur in signum potestatis, & Dignitatis Archiepiscopalis.

Et licet Patriarchæ, & Legatus de Latere possint
11 vti Baldachino; eo quod sunt maiores Archiepiscopi in Dignitate, vti probat Martha de iurisdic. dist. 2. c. 2. dist. cap. fin. bene probans à num. 23. & parer ex his, quæ nouo infra de legatis in r. de legatis & in cap. antiqua, vbi de Patriarchis, & de his dixerim etiam supra posse Pallio vti, vt notati in Rubrica: tamen adhuc dubio, num Baldachinum sit idem quod Pallium, de quo in 1. ind. nescio.

Ad secundam questionis partem, num impedi-
12 entes Archiepiscopos, Legatos, siue Patriarchas, vti Baldachino, seu Pallio, vel alios supremos Magistratus vti suis insigniis, quæ sibi de iure, vel consuetudine deberent, possint censuris affici, & est
13 affirmandum per textum in cap. si quis in dist. 94. Et probatur, quia cum censuræ relaxentur ex causa aulica, Trid. sess. 25. cap. 3. & quæstio honoris di-
Fermosus de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

catum causa ardua, per textum in sui ratione, l. nomen in fin. de his quibus vt indignis, & honor
1 & honestas, tanto pretio habendi sunt, vt pari passu cū vita ambulēt, l. iusta ff. de manumiss. vendita, & interesse honoris sit maior alio honore. Cassianus de gloria mundi p. 1. considerari: 20. tanto magis
2 quia de iure ciuili qui non prestat honorem pa- niendus sit, p. 1. c. 1. calus in l. singuli, & in l. si quis ff. de officio iudic. & in l. 1. eod. de donat. & protell. lib. 12. de penna sacilegij similis sit, si his honorificientia non deferatur, vt considerat Manha
3 dist. 2. cap. fin. num. 32. & 33. sequitur vt ergo di-
4 cendum, vt si non presteat sibi debitus honor, possit censuræ relaxari, quia tunc non est iudex, sed tantus executor censuræ, licet agnoscat Innocent
5 in cap. ex parte de verb. signif. & in cap. noster de stell. glossa in cap. Romana de penis lib. 6. lac Gundialius de Villadiego in tract. de legato quæst. 7. numero 37. persequitur Martha vbi supra disto numero 33.

Vbi dicit vt possint excommunicari tales im-
6 dientes dan propria insignia, & debitum honorem præstari, vt dicit; imò ait Martha, vt possint totam prouinciam afficere interdicto, donec pauperint sic probans cum Boetio in tract. de potestate Legati de Latere §. de throno Dei n. 17. addens vt interm-
7 oon sit consulendus Pontifex summus.

Ad tertiam questionis partem suppositus lac
8 ætus de Pallio supra in Rubrica, & tota quæstio 1.
9 hoc in cap. nunc dico breuiter, quod si aliqui ex nostratibus Baldachinum Pallum appellauerint cum Albericus in Rubrica Cod. de sacrosanctis Eccles. num. 4. querenti vtrum Principes benedicendi in nuptijs, vti debeant Palliis Ecclesiæ; item & Gundialius de Villadiego in tract. de legato; querat vtrum Legatus de Latere; qui vtiuit eisdem insigniis, quibus Papa, debeat processionaliter recipi
10 sub Pallio, inrelligentes hoc de Baldachino. Tamen cum Baldachinum sit ornamentum, etiam Principibus sacculi in ornatum appositum, vt videtur sentit Martha, dist. cap. 5. p. 2. de iurisd. ideo videtur dicendum, vt Baldachinum, & Pallium, quo Archiepiscopi vniuntur, differant inter se, etsi confundantur.

Ad quartam questionis partem communiter re-
11 cepum est, vt Pallium tanquam ornamentum Archiepiscopis assignatum inscribatur duplici, L. vt videtur potest ex inscriptione Tituli nostri, & ex cap. bona 4. de postul. Prælator. & ex capad postulationem de renunciatione, cap. suffraganeus 11. de electione: tamen non est reticiendus Abbas 7 qui in Rubrica huius tituli dicit Pallium quod datur Archiepiscopis, scribendum esse per vnum L. & litteram E. ita vt dicatur Paleam, quod est propriè dignitatis, & Pallium sit honestatis, & honoris; quod etiam Laici competit, iuxta textum in cap. superius hoc est, vt citat Martha dist. 2. p. de iurisd. cap. 53. sub numero 4. quem textum in toto lit. nostro non inuenio, quæ sententia mihi non displicet.

Ad vltimam questionis partem respondeo bre-
12 uiter, quod post sumptum Paleum, & non aliter, competet Archiepiscopis aliud insigne, nempe Crænem dominicam ante se deferre stantes per totam prouinciam, etiam in locis exemptis iuxta textum in disto cap. antiqua de priuilegiis, Clem. Archiepiscopo eodem sit, euentio statim accepto Paleio, eleuatur Crux ad benedictionem; Castaldus in praxi cærem lib. 1. sess. 10. cap. 10. n. 17. vbi subdit
P quod

- quod semper cum Archiepiscopus in sua Provincia dat Solemnem benedictionem, deferretur ante ipsum
- 23 Crux, qui tunc erit sine Mitra. † Sic etiam ut statim, ac iocetur in suam Provinciam faciat ante se Crucem deferri per aliquem ex suis Capellanis
- 24 imagine Sanctissimi Crucifixi ad se conversa. † Imò & cum in Cathedrali recipitur à Canonicis Crux præcedit, itavit inter Crucem, & Archiepiscopum nemo sit, nisi dignitates, & Canonici, tradit Barbofa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 7. num. 126. & 127. vbi num. 125. cum Quaranta in summa Bal. verb. Archiepiscopus, dicit ut portent Crucem in sua
- 25 Provincia, etiam extra visitationem. † Limitans nisi esset præfens Legatus Papæ, vel Cardinalis, non Legatus, seu Nuncius cum facultate Legati de latere.
- 26 Item etiam Archiepiscopus in tota sua Provincia viciis Mozzetta Violacea supra Rochetum apertum; & subditos occurrentes per totam Provinciam benedici dextra elevata, & extensa, signum Crucis formans, etiam in loco exempto dist. elem. Archiepiscopo, de privileg. Quaranta verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. 29. vbi intelligit, tam de benedictione solemni per illa verba sic nomen Domini benedictum, quam de simplici, quæ iterando præstat ut & etiam ut habetur in dicta elem. Archiepiscopo, poterit ibi Divina officia in Pontificalibus celebrari facere; Quaranta vers. 30. † Vbi advenit quod pro celebratione in Pontificalibus potest collocare sedem; quia spectat ad honorem Episcopalem, & est de accessoris ad celebrationem, & prosequitur Barbofa dicta cap. 7. dist. num. 132. quod his Pontificalibus virtus sine Iurisdictione, exercitio, vel officio, vel Missam celebrando, vel prædicando. † Tamen si Iurisdictione, vel officio vi veller, id non posset sine licentia Episcopi, vel Superioris loci exempti, ut ordinare, chrismare, degradare, vel similia faciendo, ut probat glossa Magistri. in dicta elem. Archiepiscopo, & tenent Paulus de visitatione p. 2. quest. 4. Couat. in præf. cap. 9. sub num. 2. vbi intelligit, etiam si veller illa exercere in subditum suum, non solum in loco exempto, sed etiam in Diocesi sui suffraganei.

QVÆSTIO III.

An Archiepiscopus possit lise pendente vti insigni Archiepiscopali. Et an Pallio traditio per obiectum, crimen queat retardari. Et an si Archiepiscopus faciat ea, quæ sibi promittuntur ex Pallio sine eo valida sint?

S Y M M A R I U M.

- 1 Archiepiscopus lise pendente, quando utatur insigni Archiepiscopali, vbi de Episcopo Cantuariensi, n. 1.
- 3 Extraneus vnicui de vñ Pallio.
- 4 Pallium accipere tenetur intra tres menses à die Consecrationis, quod non datur, nisi instant petenti, & exigentibus meritis; vbi de formula illud tradendi; & quid Sixtus IV. illud tradidit manibus propriis Patriarchæ Constantinopolitano; & qua forma petatur, num. 5.

FAcit pro affirmativa textus in cap. 1. vt lise pendente nihil innovetur, vbi Archiepiscopus Euoracensis, de quo ibi, ponit ut insigni Archiepiscopali pendente lise, & privilegio præ se ferendi triplicem Caucem per integrum Archiepiscopatum, eo quod in illa possessione erat inuentus, & lise pendente nihil sit innovandum, ut ibi dicit, & ex traditis in cap. bona 51. de appellat. † Nec turbatur prædicta decisio, eo quod ad petitionem Episcopi Cantuariensis ante litem inchoatam, iam præcellerat prohibitio Alex. III. contra Euoracensem Archiepiscopum, vt non posset illo iure utiqua responderet ultra Abbatem in dicta cap. 1. vt non obstante illa prohibitione Archiepiscopus posset per totam Angliam insigni illis vti; quia cum prohibito prædicta fuisset impetrata absque citatione, & causæ cognitione; ideo non tenuit, cum nemo nec à Principe sine causæ cognitione à commodo suæ possessionis priuari possit, iuxta textum in c. 1. cum aliis de causâ possid. & proprietat. & in ist. de rescriptis, spoliator. itaque cum sine causæ cognitione Alex. III. prohibuerit, id factum fuit, vt causâ iam cognita reformaretur in melius; sic vt lise pendente Archiepiscopus non priuaretur possessionis commodo videnti, nempe per totam Angliam insigni illis; docet Grana in dicta cap. 1. vt lise pendente sub num. 5.

Ad secundam questionem patet; quia satis fit per Extraneum, vnicum huius tituli, vbi Doctores, quos ibi refert Barbofa; ideo vterius non inquiri. Et pro ornamento illius decisionis, & affirmatiue sententiæ applicabis quæ latissime occurrunt in cap. restitutionem de rescriptis, vbi an testes eo solo quod in eos sint crimina obiecta expellendi sint à testificando; & in terminis idem Barbofa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 7. sub num. 110. in vers. non retardatur.

Notabis pro complemento quod Archiepiscopus infra tres menses à die consecrationis, teneatur à Romano Pontifice Pallium accipere. Non enim Pallium datur nisi instante petenti, & exigentibus meritis, vt multis probat Barbofa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 7. num. 114. & 115. qui n. 116. ponit formulam tradendi Archiepiscopo Pallium, & ea quæ subsequuntur, Ad honorem Dei omnipotentis, Beata Virginsque Maria, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Demini Papa N. Ecclesia Romana, & Ecclesia N. tibi commissa tradimus tibi Pallium de corpore Beati Petri sumptum in plenitudinem Pontificalis Dignitatis, vt utaris eo intra Ecclesiam tuam ceteris diebus, qui exprimitur in privilegio Ecclesia tua concessio à Romana Ecclesia. Et Malcon. de maiestate multarum Ecclesiarum lib. 1. cap. 8. vers. Ego N. ponit non solum formulam, qua quis nomine proprio Pallium petit, sed etiam quando per Procuratorem suum, quod semper multis precibus est petendum, latè agit Marquini. clarus à Barbofa, & de ceremoniis, quibus traditur plura scribit Castaldus in præf. ceremon. lib. 1. sect. 10. cap. 10. Christophorus Marcellin. ceremon. Romano lib. 1. cap. 8. vbi dicit se vidisse Sixtum IV. manibus propriis dedisse Pallium Patriarchæ Constantinopolitano Hieronymo Landro Veneto, quod iudicavit Pontifici indecent. † Forma enim, qua petitur, est quæ sublequitur Ego N. ecclesia Ecclesia instant, instantius, & instantissime peto mihi tradi, & assignari Pallium de corpore Sancti Petri sumptum, in quo est plenitudo Pontificalis officii. Et tunc

tantè traditur sub forma rehta, de his formis, Azor. lib. 3. moral. c. 34. q. 3. qui copiosè de Paleo scribit, lib. 3. tit. 2. moral. cap. 13. & de dignitate Archiepiscopi cap. 34. & qui de his scribit ponit idem Barbosa in princ. huius tit. n. 1. & 2. de de iure Ecclesiast. p. 1. dist. c. 2. num. fin.

- 6 Ad tertiam dico sub cap. 3. vers. dubium tam en est.

Ad Text. in cap. II. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Paleum suum nequit Archiepiscopus alteri accommodare, n. 3.
- 2 Metropolitano unus, non sepelitur cum alterius Paleo, & translatio sepelitur cum Paleo secunda Ecclesia.

1 **T**EXTUS hic probat quod Archiepiscopus nequit accommodare alteri Archiepiscopo Paleum (suum, cum infinitis tenet hic Barbosa n. 1. & fin. ubi dicit quod poterit illud accommodare, ut videatur; & ex vers. sepeliri, n. 2. & 3. ¶ dicit cum Quaranta, & Azor. quod unus Metropolitanus non potest eū alterius Paleo sepeliri. Et quod paleatus, ad aliam Ecclesiam translatus, sepelitur cum Paleo sibi secundo concessio, quorum omnium ratio latè desumi potest ex notatis supra sub c. 1. & Rubr. ¶ Nam cum Paleum detur in complementum dignitatis, & peti debeat ab electo instantè, & instantius, evenit ut si illud accommodetur alteri Archiepiscopo, eo uti nequeat.

Ad Text. in cap. Nisi specialis III. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Archiepiscopus sine Paleo, quæ nequeat sacros, & n. 2.
- 2 Archiepiscopus potest suffraganeum suum electum per alios Episcopos suffraganeos consecrare, & alia Pontificalia per alium exercere, n. 4.
- 3 Archiepiscopus exercens iam consecratus ante Paleum acceptum, ea, quæ sunt ordinis validè facit, si non sit consecratus.
- 4 Archiepiscopus ante Paleum receptum, nimis vii quæ dispensandi potestate.

1 **H**VIUS textus decisio satis, superque intelligitur, & exornatur ex adductis (supra in dista Rubr. & sub dicto cap. 1. & cum nover hic Barbosa n. 4. sicut etiam iam dixi sub dicto c. 1. quod Archiepiscopus non potest sine Paleo sua munera exercere, quæ sunt potestatis ordinis, vel iurisdictionis; indeque sequi, ut non possit nominare, nec convocare Concilium, nec Christum conficere, nec dedicare Basilicas, ordinare Clericos, & Episcopos consecrare, ¶ qui etiam addit de iure Ecclesiæ Fernosin. de Offic. & sacris Ecclesiæ. Tom. 1.

cap. 7. p. 1. & num. 11. & 12. ¶ ut nec possit perfolvere alia munia sui Officii, quæ non tanquam Episcopus simplex, sed ut Archiepiscopus facere videntur ex cap. quod sicut 5. penult. in fin. de electione, Castaldus docet in praxi caramen. lib. 1. sess. to. c. 10. & num. 16. sequitur Barbosa, ubi dist. num. 12. in fin. addit, ut possit alia exercere, si fuerit confirmatus, probans ex cap. ex transmissa de elect. ubi nonnulla notant. ¶ Vnum idem Castaldus dist. cap. 10. c. 3. dicit quod potest suffraganeum suum electum per alios Episcopos suffraganeos consecrare ex cap. suffraganeis eodem tit. de elect. & alia Pontificalia per alium exercere, dummodo non sit in mora percipiendi Paleum, ad cuius petitionem dati tres menses, sic declarando textum in cap. p. 1. dist. 100.

Dubium verò est an si Episcopus faciat ea quæ sibi proveniunt ex Paleo, absque illo valida sint, & firma. Quo in dubio Azor. in fin. moral. p. 2. lib. 3. c. 14. q. 6. respondet sub distinctione: nam si ante Paleum acceptum erat consecratus rita, & firma manere quæ fecit circa potestatem ordinis, & Christum, docens peccare tamen ait contra Canones, & iura. Quod si consecratus non fuerit inania, & frustratoria opera exercere refert ex D. Roderico de Acugna ad textum in cap. non solum dist. 100. & ad textum in cap. Paleum dist. dist. n. 2. idem Barbosa hic sub n. 4. vers. quæritur, ubi disputavit à Cugna alias questionuculas, de quibus sub c. 1. q. 1.

Item etiam Doctores per textum notum disputant an Archiepiscopus ante Paleum receptum possit uti dispensandi potestate: videbis Sanchez tom. 2. moral. lib. 4. de viti cap. 37. & cap. 38. & numero 8. Chuchum lib. 4. in fin. moral. tit. 6. & licet negativè quod Archiepiscopus ante Pallium receptum non possit uti potestate dispensandi cum nullam iurisdictionem habeat in Diocesi nisi quatenus Archiepiscopus, & sic cum ante Pallium non conferatur nomen & inde nec confecti usum Pontificalis ordinis nonnulli existunt; tamen verius est posse Archiepiscopum in votis secularium dispensare ex ordinaria potestate, quia tantum interdicitur ante Pallium receptum cogere Concilium & exercere quæ sunt ordinis Episcopalis, ut coadit ex cap. quod sicut 5. super ea, de electione, indeque Poccificem dicere in cap. suffraganeis de electione, integrum esse Archiepiscopum nondum recepto Pallio committere alicui Episcopo consecrationem sui suffraganei, quasi ea commissio sit actus iurisdictionis, ubi glossa post casus positionem notat. 2. ait per Confirmationem cooedat Archiepiscopo ea quæ sunt iurisdictionis, & sic Hotkenlis in dist. cap. suffraganei n. 3. & 9. ubi Ioannes Andreas num. 8. Antonius Abbas num. 1. Bald. num. 1. in fine, Cardinalis in unico, oppositio 1. in fine prima oppositio, Anchranus statim in princ. notabil. unico, & Thomas Sanchez dist. cap. 18. num. 9. lib. 4. summa, tenent posse Archiepiscopum nondum recepto Pallio exercere ea quæ sunt iurisdictionis.

Ad Text. in cap. Ad honorem IV.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 *Paleo semper, & ubique utitur Papa, inferioris solum certis tantum diebus.*

1 **H**ic docet Pontifex quod Papa semper, & ubique utitur Paleo, sed alij inferiores certis tantum diebus; & ratio differentie; quia Papae compete potestatis plenitudo, super omnes Ecclesias orbis vniuersi, vt probat multis Barbosa hic *mem. 1. & 2.* Sed pro materia de his, quae ad Papae potestatem spectant, adiunges, quae dixi *sub cap. nouis 13. in tota eius parte 1. de iudicio*, vbi videbis, & de puncto textus nostri nonnulla *sub Rubrica, & sub cap. 3. hoc tit.*

Ad Text. in cap. Ex tuarum V.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 *Palei utendi extra Diocesim consuetudo facultatem non praestat, nisi Papa licentia, aut Ordinariarum.*

2 *Dubia aliqua hic remouunt, & n. 3.*

4 *Dispositio non cessat, ex quo vnum de duobus impedimentis cessat.*

1 **P**RObat textus hic vt consuetudo non possit facere quod extra suam Diocesim quis utatur Paleo, nisi de licentia Papae, & licentia Ordinariorum & de ratione factis, tam in *Rubr. quam sub c. 1. dixi.* Verum quia hic quatenus Pontifex improbat consuetudinem contrariam, vt corruptelam, potestis, adiungere plura, quae adduxi *sub c. 1. de iudic. & c. 3. eodem, & in c. 9. & alibi de foro comp. item & in c. 1. de probat. & quae notauimus supra in Rubrica, & sic de consuetudine*, praecipue in *c. ex parit. & in c. fin. eodem*, vbi quae sunt consuetudines reprobatae, vt corruptelae: sed impugnatur ex dictis infra *sub cap. 6.*

2 **E**t quia Barbosa notat hic *n. 2. in vers. nos tamen de speciali gratia indulgentum*, quod priuilegia Principum, dum tangunt iura concedentium, debent latissime interpretari; secus quando damnum, vel prauiudicium tertij. Ideo applicabis ad primum quae notis per textum ibi in *c. non dilecti 6. de denariis. hui.* Ad secundum quae notauimus supra in *c. illa quoridiana 39. de elect. circa finem*: vbi an Princeps, de plenitudine potestatis tertio noceat, ac de aliis in *c. per venerabilem* qui filij sint legissimi: aliqua *sub tit. de rescriptis, & sub tit. de priuileg.*

4 **I**tem Barbosa hic *n. 3. notat*, quod vbi duo impedimenta, vel requisita sunt, non sufficit cessare in illis vntem, vt cesset dispositio, quia vbi sunt duo impedimenta quae etiam repellentia, si vnum illorum sublatum sit, alterum autem superstit, hoc aequè illum repellat ac si ambo subsisterent. Cui modo dicendi adiunges quae laet dixi in *c. non dilecti filij*

6. de dolo, & consummaria, & in *c. cum cessante 60. de appellat.*

Ad Text. in cap. Cum sis VI.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 *Archiepiscopus ubique intra Prouinciam quis vti Paleo, non extra.*

2 *Proconsules vti etiam quous extra Prouinciam insignis sua dignitatis, vt n. 4. & 5.*

3 *Clem. Archiepiscopus de priuileg. & n. 6.*

4 *Insignia dignitatum alia, denotant superioritatem, & iurisdictionem, alia dignitatem.*

5 *L. 1. ff. de officio Proconsulis, l. 2. cod. de praepositis sacri Cubiculi lib. 12.*

IAm supra in *Rubrica*, & potius *sub c. 1. expendi* quae importare possunt pro exacta intelligentia huius textus, ad cuius cernam videbis Barbosa hic, cui addo quae sequuntur, nempe nam cum Archiepiscopus non possit vti Paleo extra Ecclesias suae Prouinciae, improbare consuetudine contraria, de qua *sub c. 5. hoc tit. sequebatur* dicendum male textum nostrum loqui verbis generalibus, vt vbi cumque possit Paleo vti. Sed cum iam verba textus nostri expendim supra *sub dicto c. 1. ea testings*, vt Archiepiscopus ubique, id est intra suam Prouinciam possit vti Paleo in locis, & diebus solemnibus, ideo non insisto.

Nec obstat textus in *l. 1. ff. de officio Proconsulis, l. 2. cod. de praepositis sacri Cubiculi lib. 12.* vbi Proconsulibus, licet ubique etiam extra Prouinciam insignis suae Dignitatis vti. † Nec Clementina *Archiepiscopus de priuileg.* vbi generaliter Archiepiscopus licet insignis Archiepiscopatus, vti etiam in locis exemptis, cum ea omnia, non ad contentiosum, sed voluntariam iurisdictionem spectent, quae vbiue exerceri possint † quia omnia interpretatione *Abbas in dicto c. 5. hoc tit. dicendum est*, vt iam *sub c. 1. retuli*, insignia dignitatis alia esse, quae denotant superioritatem, & iurisdictionem, vti est facultas praefere ferendi Crucis, & Paleo vti alia verò, quae tantum denotant dignitatem, vt sunt Rocheti, & similia, quibus Archiepiscopi ac Legati vnumquam insignis illis, quibus dignitas demonstratur, etiam extra Prouinciam Archiepiscopis & Proconsulibus vti poterunt. † Quo pacto accipiunt interpretationem textus in *dicto l. 1. ff. de officio Proconsulis, & in dicto l. 2. cod. de praepositis*, vt docent Anton. Faber in *rationali ad text. in dicto l. 1. Cuiacius in notis ad text. in l. 1. cod. de praepositis sacri Cubiculi, verbo cum habuimus, l. 12. Barbosa de potestate Episcopi. tit. 3. p. 1. n. 12. & seq.*

Et ob id respondeo ad textum in *dicta Clem. Archiepiscopus de priuileg.* vt responsum praebui iam supra *sub dicto c. 1. nempe* vt Archiepiscopus non possit vti extra territorium insignis illius, quibus plenitudo potestatis demonstratur, nisi adit priuilegium, iuxta locutionem *dicti c. 1. in terminis* Barbosa hic *n. 2. & Gratia in c. 1. vt hoc pendente nihil innovetur, sub numero 5.* vbi in *vers. nec obstat* explicat textum nostrum, quemadmodum iam expendi *sub dicto cap. 1.*

Ad

Ad Text. in cap. VII. & fin.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Archiepiscopus sine Paleo, & sandaliis extra*
Provinciam celebrat aliquando, & quibus
diebus, n. 2.
- 3 *Archiepiscopus cum cum Paleo celebrat pro*
defunctis.
- 4 *Missarum numerus cum ab Episcopo dispen-*
satur.
- 5 *Paleum concessum, & non traditum Archiep-*
iscopis, comburitur, cum ille amplius, vii an-
gust.

Cum textus hic dicat, quod potest Archiepiscopus sine Paleo, & sandaliis celebrare, tam in sua, quam in aliena Diocesi; ideo repetes plura dicta sub cap. i. ubi hunc textum expendi; non enim semper, & ubique intra provinciam potest Archiepiscopus celebrare cum Paleo, sed ceteris tantum diebus solemnitibus, qui in privilegiis sunt expressi.

Vnde si dubites qui isti sine dies, trahant Doctores hic, & in cap. precedenti. Verum glossa in cap. ad honorem 4. in vers. & in suis Diocesis Domini, eos teneat, amplius Durantius in rationali Diaconorum officiorum lib. 3. cap. 17. num. 13. Azor. inst. moral. part. 2. lib. 3. cap. 34. quest. 2. vers. quare quinam, Molcon de Matrimonio instit. Eccl. p. 1. lib. 1. cap. 8. pag. 236. lib. 8. Si Eman. Rodriguez quest. regular. tom. 4. praxi crimin. c. 4. de visitat. cap. 14. Zerola in praxi Episc. p. 1. verb. Archiepiscopi; §. 2. & alij communiter in hac materia.

Eum textus iste in vers. Sicque soluta est quarta questio, qua quaesivisti, an tibi sit licitum pro defunctis cum Paleo celebrare, posses nunc tractare de solemnitibus, quæ seuari debent in his defunctorum missis: & recures ad Gauantum, Alcocer. & alios de carmenis in missis celebrandis scribentes, quibus absolute scies, quæ ad punctum spectant. Et ad questionem de dispensando ab Episcopo in numero Missarum, ac in aliis circa responsa quæ pro eis effunduntur: applicabis quæ adduxi infra sub cap. 16. de foro sub quest. 3. ubi etiam de commutandis piovum voluntatibus.

Vnum tamen notabis pro complemento materie, vt Paleo concessum, & non traditum Archiepiscopo, cum non possit illo amplius vii; sit comburendum, & cineres in Sacerdotio ponendi: sic tradit Barbofa declaratum verbo Pallium in Bullarum. Iuxta S. Gregor. Rit. verbis Subdiaconorum 4. Martij 1606.

***

A D T I T V L V M
De Renunciatione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciatio, permatrin, & resignatio benefi-*
ciorum, de Offic. & factis Eccl. Tom. I.

ram ad idem tendunt, quæ commodè sub hoc
titulo de Renunciatione tractari possunt.

- 2 *Renunciatio duplex est, tacita, & expressa, in-*
fra in Rub. q. 1. n. 2.

TITULUS iste conducit ad Renunciationem, permatrinem, ac resignationem beneficiorum: & sic infra notata sub titulo de Permatratione lib. 3. conducunt ad hanc tractationem, & hic notata ad illam; imò Barbofa de Iure Ecclesiast. p. 2. c. 1. §. 1. cum suis §. §. lib. 3. sub unica contextura scripsit de his omnibus, & qui Doctores ex proposito agant, refert idem Barbofa hic num. 2. ubi à num. 4. ¶ definit, & à num. 8. dicit duplicem esse renunciationem, expressam, & tacitam, & à num. 12. & 13. inter utramque ponit differentiam, ubi quæ sit simplex, & pura, & quæ conditionalis, idem in dicto tract. de Iure Ecclesiast. quibus addo Tondurum p. 1. quest. benef. cap. 75. ubi de resignatione mutui beneficiorum, & p. 2. c. 4. §. 7. de resignatione & §. 8. de permatratione, & antequam ad notabilia huius tituli descendam; vt pote necessarium, duxi assignare questiones, quas tractatus plene posui sub lib. 2. decret. quem ex proposito repetitum leges quæ sublequuntur num. seqq.

1. *Beneficium renunciatur an possit liberè, & quandoque*
ad illud regredi, dixi in cap. solliciti 2. &
cap. 1. de rescriptis, solliciti, quest. 2. & quest. 1. ubi quid
de permatrationibus inualidè: & quid si beneficium
sit iuris patronatus ibi in vers. ex his, & vers. ad
tertiam.

2. *Resignare beneficium, an possit excommunicatus:*
dixi in cap. 24. de re iudicata quest. 2. vers. ad
secundam.

3. *Resignatio, an noccat sententia lata contra*
resignatem, dixi in dict. cap. 24. de re iudicata q. 4.
vers. ad secundam.

4. *Renunciations, quæ sunt nonnullorum iurium,*
an immunitatum, plena manu tractavi sub cap. si
diligenti de foro compet. & lo alios iuribus, vt per
questiones tractatas, offendes, si legas questiona-
rium omnium, quæ scripsi sub dicto lib. 2. decret.

A D R V B R I C A M
De Renunciatione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciatio expressa definitio.*
- 2 *Renunciatio expressa, seu tacita quibus exempti-*
ficerent, & quos effectus producat, & n. 3.
- 3 *Renunciatio expressa est duplex, pura, seu condi-*
tionalis: & qua differentia inter utramque,
& coram quo fiat, n. 4.
- 4 *Dimissio, sine renunciatione beneficii potest fieri*
etiam coram Prælatore inferiore, iurisdic-
tionem habente, & qualiter eorum craduntur
Episcopi, n. 5. & 6.
- 6 *Resignatio beneficii non admittitur à Vicario Ge-*
nerali, nisi de mandato Episcopi.
- 7 *Renunciatio sine auctoritate Superioris non fit,*
non eam dimissio coactis in sola voluntate
beneficiarii n. 8. & de ratione n. 9.
- 9 *Quasi contractus quidam incit inter beneficia-*
rium, & ipsam Prælatum.
- 10 *Renunciatio est spontanea, iuris proprii dimissio.*

P 3

12 RENAN

- 11 *Renunciatio officiorum fit in manibus Regis, ubi de aiate ad renunciandum remissus, ubi de aliis.*
- 12 *Renunciatio beneficiorum est consensus ad illam num. 13. & qualiter procurator renunciet, n. 14. & 15.*
- 15 *Procurator ad renunciandum beneficium, nunc renouet.*
- 16 *Renunciatio publicatio quando, & de aliis remissus, & sub n. 17.*
- 17 *Resignatio beneficij non facta mentione, quod resignans sit ordinarius ad eius iuratum, non valet.*
- 18 *Resignatio facta in manibus non valens eam acceptare, non auferit beneficium.*
- 19 *Resignatio beneficiorum quatenus ad consanguineos.*
- 20 *Resignatio beneficij, cum possit fieri a non solutene pensionem, resoluitur sub distinctione, & n. 21.*
- 22 *Emphyteuta ab non solutone Canonem, eadit a iure suo.*
- 23 *Resignandi animo acceptatum beneficium nunc faciat ut sit accipiens potest laicaliter. Et nunc licet beneficium procurare animo retinendi n. 24. remissus.*
- 25 *Renunciari potest beneficium cum pacto de restituenda pensione.*
- 26 *Resignans nequit sine manifestatione Pontifici facta obligare resignatarium cum reservatione pensionis, ut aliqua onera sustineat. Quid fit ordinarius commissum habere impenendi pensionem, n. 27.*

Cum ergo hic in tit. nostro agatur de renunciatione expressa beneficij; ideo tantum de ea definitionem assigno, ut sit legitima beneficij dimissio a superiore admissa. Cuius definitionis partes expendunt communiter Doctores, quos refert, & sequitur Barbosa hic a num. 4. latè idem de iure Ecclesiast. p. 1. lib. 3. cap. 15. † Et utrobique ait renunciationem duplicem esse, tacitam, aut expressam. Primam exemplificari in eo, qui dum contrahit matrimonium, aut aliud secundum beneficium incompatibile, consequutus fuit, vacat, quod ante possidebat. De primo casu sunt textus in c. 2. & cap. quod a se de Clericis. coniug. De secundo in cap. de multa 28. de prob. extraneis. excohibitis, Iohannis XXII. §. quid vero eodem tit. etenim tacita renunciatio illa videtur esse quæ non ex verbis, sed ex aliquo actu ad renunciandum accommodato à Iure deducitur, ut queat exemplificari in casu textus cap. transmissa, hoc tit. & textus in cap. ex ore de iur. que sunt à maiori parte Capituli. † Expressam verò dici, quæ à resignante verbo, vel scripto iuxta formam à Iure prescriptam celebratur, quæ est duplex, alia simplex, & puta, quæ ex mera liberalitate absque villo pacto, & conuentione fit. Altera conditionalis, quæ in fauorem tertie personæ, vel sub aliqua conditione celebratur. Et inter utramque eam, nempe constitui differentiam, quod simplex, & puta à Iure recepta fieri possit coram Diocesano Episcopo. Secunda verò conditionalis, quæ à Iure reprobata erat, iuxta glossam in verbo *dimittere* in cap. ex parte el. 1. de officio deleg. quæ secundum stylum Romanæ Curie, à multis sœculis iam obseruatum, tantum admittitur à Romano Pontifice: vide Riccium collectione, 1603. ad textum in capite eius Clerici de patris.

Vnde dubitare poteris quis sit ille Superior, ordinarius, à quo dimissio beneficij admitti possit. Ex respondeo esse illum, qui habet potestatem instituendi, & destituendi, elem. vnde hoc tit. cumque renunciationem admittere, iurisdictionis sit; ideo in manibus Superioris facienda est, ut omnes communiter admittunt; & sic fieri poterit renunciatio coram inferiore habente iurisdictionem Episcopalem; et si Episcopus non sit, † item coram coadiutore Episcopo dementi dato cum in spiritualibus, & temporalibus, generalem, & liberam potestatem habeat; quod si deret Coadiutor, infirmo Episcopo, aut seni, tunc non sit eius consensus, admittit resignationes coadiutor.

Itaque resolues, ut omnis Superior ordinarius Ecclesiasticus, habens spiritualia, sit legitimus ad admittendum renunciationem liberam beneficij. Eius autem Vicarius Generalis non nisi habeat ad id mandatum speciale sui Episcopi, aut Ordinarij, sed Capitulum Sede vacante, cum fungatur vice Episcopi, & in eius iurisdictione succedat, poterit renunciationem admittere, non inquam conferre, Garcia de beneficiis p. 1. cap. 3. num. 21. 6. & cap. 4. a num. 75. Riccius in practica aurali resol. 243 alijs, Barbosa dicto cap. 15. de Iure Ecclesiast. lib. 3. num. 13. de quo sub tit. de Capituli sede vacante.

Iterum dubitabis an renunciatio beneficij facta, absque Superiore valeat possit; igitur Innocentius in cap. quod in dubio hoc tit. absoluit docuit renunciationem sine Superiors auctoritate factam, nullius esse momenti, per textum, quem allegat in cap. non oportet 7. quasi. 1. ibi hoc factum prius irritum denunciat, sed de hoc & alijs dubijs infra sub Rubro notatur. † Vnum tamen aduertere non consistere in sola voluntate beneficiarj, beneficium dimittere, & seruandi munus à se abdicare, sed ad Prelatum spectare ponderatis omnibus circumstantijs, & inspicere vtilius, ne sit Ecclesie renunciationem admittere, aut potius repudiare. † Cuius rei etiam nempe ratio est; quia in beneficij collatione inter Prelatum, & ipsum beneficiarium, inius est, velut contractus, per quem beneficiarius obligatur Ecclesie seruire, & ipsa Ecclesia ad eundem alendum pro seruitio; argum. textus in c. nisi cum pridem §. verum hoc tit. ibi fide media compulsi, vbi Doctores.

Et cum etiam generaliter dixerit hic Barbosa sub dicto num. 4. in prin. ut renunciatio sit spontanea, Iuris precepti dimissio, & huius ratione sunt plura, quæ renunciatij queant, ut supra insinuauimus. Ideo pro ampliatione huius Rubricæ, & materie adnotare libuit extradiarios Interpretes, adduentes nonnulla, tam pro renunciatione beneficiorum, quam officiorum.

De officiorum renunciatione Mastrilius de M. gift. lib. 1. cap. 24. & quod officiorum renunciatio fiat in manibus Regis ad instar, Riccius collect. 2010. de aiate, ut quis possit renunciare; Narbona anno 14. quest. 57. & ut qui comprehendatur sub penis condictionarij, idem quest. 58. de aiate ad renunciandum in contractibus anno 25. quest. 13. de renunciationis nullitate Chappel ad quam quis ordinatur, Valenzuela p. 1. conf. 12. de tacita renunciatione Riccius collect. 1427. vbi exemplificat in casibus, quatuor.

De resignatione beneficiorum nouissime post Barbosa de Iure Ecclesiast. lib. 4. cap. 15. cum suis §. §. vbi infinitus refert de materia agentes, & eam expendens nouissime Fraciscus Tondutus in benef. p. 2. cap. 4. §. 7. † De consensu prestando in renunciatio

- natione, Riccius collect. 1848. *super Regula Cancellaria de praefensibus*, ubi refert casus, in quibus per procuratorem sit praestandus, & renuntiationibus beneficiorum. † Et Barbosa *dist. cap. 15. n. 23.* dicit quod procurator resignantis, potest post eius obitum, aut reuocationem sibi intamam compelli per resignatium ad posteritorem consensum praestandum, † quomodo, & quando procurator ad resignandum beneficium constitutus, possit reuocari. Et quae requirantur, quibus sit notificandum, ac de aliis Franc. Tondurus p. 1. cap. 26. in g. *beneficial.* † De publicanda resignatione praeter ordinarios Riccius collect. 1468. *super Regula Cancellaria de publicandis.* De Bulla Pij V. circa resignationes, idem collect. 515. ubi de poena suspensionis contra eas admittentes absque causis, & col. 627. ubi de tempore, vt publicentur, & in quibus fiat beneficiis, & iterum super eadem Bulla circa publicationem beneficiorum existentium in Cathedrali, ac de aliis collect. 1495. † qui etiam iterum collect. 1492. expendit Tridentinum sess. 21. cap. 2. in illis verbis. *Quod resignatio beneficii, non facta expressa mentione illius qualitatis, quod ipse fecisset fuisse ordinatum ad titulum dicti beneficii, non valet*, ubi ampliat in nonnullis casibus. De resignatione illius, qui moritur intra 10. dies, idem Riccius collect. 1495. *super regula de infirmis resignantibus*, ubi plures recolligit decisiones, & collect. 837. de actibus i. moribundo factis, idem Riccius alia plura congerens, collect. 1037. † Et quod beneficium non auferretur, si eius resignatio fiat in manibus non valentis eam acceptare, Gutierrez, *conf. 42.* † Et de resignatione beneficiorum, quorum collatio non fiat consanguinitas decidit Pius V. in *conf.* quam refert Scoria episcopus 201. qui etiam agit de publicandis resignationibus, *epi. 135. ex Greg. XIII.*
- 20 An non soluentem pensionem possit beneficium resignare. Riccius collect. 1699. *super elem. cum pridem de pallio*, ubi distinguit, nam si ille in cuius fauorem retenta est pensio illa, non soluit, agit ad priuationem, vel ad regressum, tunc non possit resignare; ax eo quia accedente voluntate, & Domini declaratione, absque dubio fit priuatus, quoniam cum per priuationem non habeat ius, frustra resignat, quod non habet, † aut si non sit actum contra non soluentem pensionem: & hoc in casu ait Riccius posse beneficium illud resignare ad fauorem alicuius, & constituit diuersitatem rationem inter vtrumque casum; quoniam ante declarationem creditoris, potest debitor impunè resignare, eo quod poena actum non successerat, quae habet locum agente pensionario; & sic volente illo, in cuius fauorem fuit illa poena apposta sic refert cuius fauorem fecit illa poena apposta sic refert
- 21 cum multis decisum. † Et confirmat ex illo casu, vt emphyteuta ob non solumum Canonem cedat à iure suo, si declaratio Domini directi adhaereat: videbis Puteum *decis. 301. lib. 3. de quoq. in cap. fin. de locato.*
- 22 An recipiens beneficium animo resignandi vel permutandi, peccet, agit ad vtramque partem Diana cum multis p. 3. *trall. 7. ref. 14.* ubi videtur affirmariam sequi ex Bulla Pauli IV. sed Sanchez de *matrim. lib. 7. disp. 45. n. 12.* Castus Palao *tom. 2. trall. 15. disp. 4. p. 1010. 7. num. 11.* Lessius *lib. 2. de iust. cap. 34. dub. 26. num. 136.* Valquez de *benef. cap. 3. §. 2. dub. 1. num. 43.* aliter eo quod recipiens beneficium, non est obligatus illud perpetuò retinere; nec esse peccatum vnum recipere, donec pinguis aliud consequatur. † Et iterum idem Diana, p. 9. *trall. 7. ref. 11.* agit de quaestione. *An licitum*

fit procurare beneficium animo illud retinendi: ubi iterum reperit decisionem, & tenorem dictae Bullae Pauli IV. in *vestibuloque.*

Beneficium 26 renuntiari possit cum pacto de pensionem retinenda, & responderetur negatiue; quia est omnis pretio estimabile, vt tenet Castus Palao *tom. 3. disp. 9. de finem. p. 1013. num. 11.* Garcia de *benef. tom. 2. p. 11. cap. 3. num. 172.* Gigas de *benef. quast. 87. ad finem*, cum aliis Diana p. 10. *tr. 14. ref. 1.* † qui cum eodem Casto Palao *p. 1013. num. 14.* idem resoluit de alia quaestione, an sine manifestatione superioris (qualis est Pontifex) possit resignans cum reservatione pensionis obligare resignatium ad aliqua onera admittenda, v.g. vt fideiussorem secularem, vel aliquam hypothecam assignet, vel illi anticipatè soluat; eo quod timet resignatium raudum futurum esse in soluendo; quia vt docent Lessius *lib. 2. de iustitia, c. 33. dub. 15. num. 93.* Suarez *lib. 4. de relig. cap. 35. n. 23. in fine*, ille contractus est simoniacus, cum obliget resignatium ad id; quod de iure non inest ei, qui ex vi resignationis imponat onus pretio estimabile. † Et dicit Suarez etiam procedere, si ordinarius commissionem habet imponendi pensionem; ob idque pensionem sic constitutam solui non posse, imò & posse beneficium tanquam vacans impetrari, vt dicit Lessius, *num. 93. videndus*, fin autem post constitutam pensionem obligaretur resignatius ad dicta onera, non esset simonia nullo iure. Flamin. *lib. 14. quast. 7. a num. 53.* cum communi Doctorum.

Ad Text. in cap. I. hoc titulo. De Renuntiatione.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Resignationis causa, ex quibus superiores eam admittunt.*
- 2 *Senectus, & debilitas, est causa resignationis, an sit nec ne, qua non dependet ab arbitrio cuiusque eam allegantis, n. 3.*
- 3 *Infirmus aliquando est causa ad resignandum.*

Inter huius textus poterant sigillatim adiungi 4 casus, quantum ratione resignationis debent admitti à superioribus, quas Doctores congeriunt occasione textus in *cap. ad supplicatorem 9. huius tituli*, ubi Innocentius III. scribens Episcopo Arelatensi, posuit sex causas, ex quibus Episcopi possunt petere, & Papa consuetum concedere censendi licentiam, quas sequentibus verbis explanauit.

Debilis, aegrum, male confectus, irregularis, Quem mala plebs odit, datus scanda credere possit.

De singulis explicò nonnulla congerit, & expendit Barbosa *de iure Ecclesiast. p. 2. cap. 15. lib. 3. §. 2. a num. 89.* hic tantum de debili, hoc est de infirmo, aut sene, agit Pontifex, ac de eo, qui se insufficientem considerat, quos non excusat oblationes, de quibus *huc*, Eusebium senio confectus, si nihilominus Ecclesiae sit utilis, non datur renuntiandi facultas, sed potius ei conditor assignatur.

Nec est in arbitrio cuiusquam dicere, quae sit 5 senectus

senectus quæ Petrarum impotentem reddit ad exequendum officium pastorale, quin potius hoc relinquatur arbitrio Papæ, vt tradunt Menochius *de arbitrariis casu* 33. num. 3. Malfcard. *de prob. quest.* 3. 1295. num. 8. Flamin. *de resignatione lib. 6. quest.* 3. num. 56. & *quest.* 6. à num. 5. Malfcard. Anton. Genues. *cap.* 53. num. 1. Rendina *in promissario recept. sentent. tom. 1. prope finem. misit.* 4. de infirmis seu debilibus infra in *cap. usi cum pridem*. Et ob hoc adiunges quæ de senibus dixi *sub cap. quantum frequenter*, vt lite non contestata in *verf. senes*, & *volens* *ordinari*, & in *cap. si qui testum* 8. de *testib.* & quæ noto infra de *Clericis agrotantibus*, vel debilitatis.

¶ Imò hic *num. 4.* Barbosa pluribus comprobat rationibus, quod infirmitas plerumque prodest his notulis, latè poteris explanare textum nostrum, de aliis inquam casibus *infra suis locis*. Super regula de infirmis resignantibus applicabis quæ notat Riccius *cellest.* 837. vbi quærit an habeat locum extra curiam: vide supra *sub Rubrica* in *verf. de resignatione*. Item de causis ad resignandum, propter infirmitatem, aut senectutem, Barbosa *dist.* *cap.* 15. à *num. 98.* legendus.

Ad Text. in cap. II. hoc tit. De Renunciatione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium abiturant, licet potest illud obtinere si deinde eligatur, & de iuramento vltimum non petendi. 3. & n. 7.
- 2 Remittit ius futurum, remittit solum illud, quod habet causam de presenti.
- 3 Iuramentum semper intelligitur, causa durante, nec duras mutaueris, n. 5.
- 4 Iuramentum vix intelligitur, salua auctoritate superioris, vbi de aliis remittit.
- 5 Iuramentum debet intelligi, vt alius non obuietur, nec valeat factum in preiudicium superioris, & n. 8.
- 6 Iuramentum nunquam extenditur, cum sit stricte iuratum.

- 1 **A**D hunc textum congerit plura Barbosa, sed de eius intellectu dixi in *c. fin. de foro comp. quest.* 3. num. 1. & in *cap. 2. de rescriptis. foliator.* 9. t. num. 8. cuius ea est generalis decisio, vt qui abitur beneficium licet, possit illud obtinere, si de nouo ad illud eligatur; & ex multis Barbosa hic comprobatur decisionem *num. 1. & 3.*
- 2 Quia remittens ius futurum, censetur remittere solum illud, quod habet causam de presenti tantum, non aliud *1. quod feruor ff. de conditione ob causam*, & ibi *num. 6. & 7.* quia renunciat iuratum, non trahitur ad ius superueniens, vel futurum; & quia iuramentum non extenditur ad actus incogitatos.
- 3 Vnde ego pro amplissima materia huius textus adiungo, quæ subsequuntur, & primo de iuramento, vltimum beneficium non petendi, noto infra in *cap. 4. de his, quæ vi*, & dixi in *cap. 2. de rescriptis. foliator.* & de resignantis regressu ad beneficium, dixi ibi *quest. 2.* & notavi supra ante *Rubricam*, *verf. beneficium remittens*.

- 4 Et quod iuramentum semper intelligatur du-

rante causa, dixit Sanchez cum multis *rem. 1. moral. lib. 3. de iuram. cap. 17. num. 4.* Gomezius in *l. a. 2. Tauri num. 10.* quem leges. Igitur cum iuramentum intelligatur durare rebus sic stantibus, cum iuratur, & tunc quod ex mutatione rei, iam iuramentum non liget: quia de causa applicabis his quæ latissime adduxi in *cap. quomodo modum* 35. de *iurior.*

Et in *verf. non enim videtur*, induces vt iuramenti vis semper intelligatur, salua auctoritate Superioris, vt latè tractat Suarez *de relig. tom. 2. lib. 2. de iuram. cap. 34.* sed de hoc applicabis quæ longè notavi in *cap. venientes* 19. de *iurior.* Etenim Superior potest iuramentum inferioris relaxare, vt longè notavi *sub cap. 1. eodem in.* & quod iuramentum parti præstitum ab eo absoluerit, dicit adducens textum hunc, Gratianus *regala* 274. ¶ Ita 7 quæ cum iuramentum debeat intelligi, si fieri potest, vt non obuietur, alias tanquam temerarius, non obliget, iuxta *cap. ad nostram* 21. de *iurior.* ¶ Sic factum in preiudicium Superioris, vel quoribus ille relaxat illud. Quapropter ex noua causa potuit qui renunciauit eligi; quia ipse non appetit, nec proprio facto regrediatur, sed per Superiorem electus de nouo tantum electioni de se facit, consentit, argum. eorum, quæ notavi in *cap. cum in iure periculum electione*.

Item etiam considerabis pro fundamentali decisione, & ratione textus nostri, quod iuramentum, nunquam extenditur; eo quod sit stricte iuratum. Quo fit vt hic non extendatur ad casum inopinatum nouæ electionis: arg. eorum, quæ latè dixi in *cap. pen. de iurior.* & applicabis notata supra in *cap. cum inter* 16. de *elect.*

Ad Text. in cap. Ex transmissa III. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Renunciatio beneficio suo, illud nequis repetere, nisi resignatio nulla fuerit, aut subreptitia, num. 2.
- 2 Redire ad beneficium resignatum: an quis possit absque noua collatione remissum.
- 3 Resignatio ab excommunicato facta, aum valeat remissum.
- 4 Vtrum ab infirmante, emissum, vel existens in naufragio, seu periculo, num valeat remissum.
- 5 Relinquem ingrediens ante professionem liberè possunt ad sacrum redire.
- 6 Offerens se, & sua Ecclesia seculari potest secam transferre ad aliam rem, quæ obuietur.

TEXTUS huius decisio quatenus dicit, vt qui renunciauit suo beneficio, illud repetere nequeat; sed si de nouo eligatur, possit in idem beneficium admitti, multum iuuatur, ex notatis in *cap. 2. procedenti*, & de eius intellectu in sua propria specie dixi in *cap. 2. de rescriptis. foliator. quest. 1. num. 5.* & 11. & *num. 8.* ad textum nostrum. Acton. Naldus *hic*.

Et cum hic ex *verf. non tanquam vnum de Ecclesia*, notet Barbosa, quod resignans non possit beneficium resignatum repetere, nisi resignatio nulla

nulla fuerit, aut subrepticia; quia tunc ius à resignante non abdicatur, multis comprobans numero 5.

- 3 Idem rectè poteris hic vltra illum applicare questionem, an absque noua collatione possit quis redire ad beneficium resignatum, quando resignatio à principio ex aliqua causa non valuit de qua cum multis Zeuallos in *par. quast.* 561. ipsum longè agenter videbis, sed facilius est resolutio ex dictis, & ex his, quæ dixi sub dicto cap. 2. de resi. *spol.* q. 1. & 2.

- 4 Resignatio ab excommunicato facta in fauorem tertij an sit valida, disputat Diana p. 5. *ar. 9. resol.* 106. sed expendes ex his, quæ dixi in cap. ad probandum 24. de sententia, & re indicata *quast.* 4. vers. ad secundam & notauit ante Rubricam vers. *resignare.*

- 5 Et in vers. dum infirmitate laborares, dum hic Barbosa num. 2. notat cum Covarr. de *test.* cap. 3. p. 2. §. 4. num. 16. quod votum emeritum ab egroto, vel existente in belli, naufragij, alteriusve periculi discrimine, non sit ex eo inualidum; idè applicabis quæ de voto ab infirmante factò, dico infra per textum ibi: in cap. litterarum 3. de voto.

- 6 Et in vers. ibi: apud Monasterium &c. & ibidem moram aliquantulum faciens ea, quæ prædicta Ecclesia sancti Nicolai conuenerat, sibi fecit restitui. His verbis potest adiungi quicquid noto infra sub cap. ad nostram de regularib. & in cap. ad Apostolicam 16. eundem, vbi de tempore ad profectum dato, intrantibus religionem, quibus ante professionem liberum est ad sæculum redire, vt hic contingit. † Et idem applicabis ad dictum, quod ex textu nostro comprobat Covarr. in cap. 1. de res. à n. 19. dum dicit, vt qui se, & sua obtulit Ecclesiæ seculari, possit ad aliam Ecclesiam transferre secum res, quæ obtulit: applicabis plura, quæ latè dixi sub cap. in præsentia 8. de probationibus.

ius aliquod mouet penes resignantem, item si facta non fuerit mentio de alio pensionibus, & beneficiis, non publicata, facta a procuratore post annum sui mandati, seu vigore epistola missa, numero 13. 14. 15. 16. 17. 18. & 19.

- 10 Resignatio nulla est, si non acceptat resignaturus, atque est recepta à vicario, num. 21. si effecta facta cum promissione personæ suæ. 22. saluè, à num. 23.

- 23 Resignatio facta ab infirmo cum pacto retrocedendi in eam commensalencia, valet. Item si procurator habet mandatum ad resignandum cum reservatione fructuum, n. 24.

- 25 Commotio in resignatione censuenda respellit promissionem facta de fructibus solvenda, dicitur simoniaca.

- 26 Resignatio non dicitur effectiua, donec litteræ fuerint exsecuta. Et est nulla, in qua non sit facta mentio, quod permittantur reperitur ordinari ad titulum beneficii, n. 27.

- 28 Resignans, reseruata personæ, si aliqua causa annulari contingat, resignatio non valet, ius abdicare à resignante.

Hic eam decisionem Pontifex perstrat, vt beneficiarius non possit resignare suum beneficium absque licentia sui Prælati. Et multis hic comprobans Barbosa, n. 1. 2. & 6. † porrigit, num. 5. eius dictum, etiam ad permutationem beneficiorum, num. 7. resoluens vt qui non habent beneficia in titulum, residendam acquiritia, possint ire quò velint; itavt Ordinarij teneantur illis dare licentias commendatitias. De ratione textus nostri dixi supra sub Rub. vbi etiam dixi de ordinario, à quo admittatur renunciatio.

Pto materia textus nostri adiunges plura, quæ tractat Azor. tom. 2. moral. lib. 4. cap. 6. vbi an renunciatio possit fieri à Pontifice Pontificatus; & quod Papa libetè renunciet Papam, & de resignatione Naldus in cap. labor tit. lib. 6. vbi videbis, quos citat Barbosa. † An renunciatio sit simoniaca, Suarez tom. 1. de religione, lib. 4. de simoniaca cap. 35. ad plures alias questiones aptas ad textum nostrum videbis eundem Azor. lib. 7. tit. 2. mor. cap. 18. per totum, & cap. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & 25. & quæ tractat Garcia de benef. p. 10. cap. 3. §. 1. 2. & 3. Balboa in cap. 6. de exception. à num. 73. vbi de regressu.

An Iudex Ecclesiasticus appellatione remota, possit admittere resignationem, Zeuallos de *luc. super p.* 2. quast. 150. Et à quo tempore desinat percipere fructus, & acquirantur resignatorio ibi a num. 38. Et quod non valet resignatio sine consensu Patronorum ibi quast. 34.

Et quatenus hic patet quod beneficium debet resignari in manibus Superioris, vt dixi sub Rubrica, & probat textum nostrum adducens Ricci. collecti. 810. ad glossam in cap. 1. par. 2. vbi Abbas de officio leg. & infertur primo quod renunciatio facta beneficij coram Notario sine Prælati autoritate, sit nulla. Item secundo infert quod si resignatio fieret cum intentione, quod Ordinarius, coram quo ea fit, conferret Titulo, sit simoniaca, & itidem collatio subsecuta non valet; vt decidit Garz. de *cis.* 3.

Ideo iam patet adius ad declaranda verba textus nostri, quæ aliquam difficultatem generant ibi re dimittente in consensu, vbi videtur decidere Pontifex, vt tantum reprobetur ea renunciatio, quæ sit in consensu, & ignoretne superiore; non enim videtur

Ad Text. in cap. Admonet. IV. hoc titulo.

P R A E M I S S A.

S U M M A R I U M.

- Beneficiarius nequit renunciare suum beneficium absque licentia sui prælatis item nec permutatione, n. 1.
- Beneficiarius non habens beneficium in titulum, nec residendam requirens, potest ire quò velint.
- Papa non renunciat liberè Papam.
- Renunciatio nimis sit simoniaca, & de alijs remissis.
- Resignationis hic nonnulla assignantur questiones.
- Resignari beneficium debet in manu superioris, nec sufficit coram Notario tantum.
- Renunciatio facta cum intentione, vt alteri conferatur beneficium, est simoniaca.
- Resignans nimis admodum superiorem, & non spectando, cum consensu, satisfaciens, numero 11.
- Verbum in consensu regulariter sumitur pro consensu.
- Resignatio esse nulla in aliquibus casibus, vt interueniente pecunia, & facta pendente accusatione, in fauorem certa personæ, & quando

detur consensum seu approbationem requirere: & sic ut resignans solum tenetur, superiorem de resignatione admonere, non autem ipsius spectare consensum, sed se vera ea verba non turbant doctrinam, de qua supra in Rubrica, & in vers. *quatuor*. nam respondet DD. communiter verbum *inconsulto* quod consilium regulariter importat hic accipit pro consensu, quod novum non est in iure, ut videbis ex textu in *cap. novis. cap. quanto de his, que fiunt*, & notat glossa in *cap. venerabili de officio deleg.* explicat Barbosa *de iure Eccles. p. 1. cap. 15. num. 10.* alia ad propositum noto infra in *cap. quid in dubio hoc est.*

Et quia Massilius, quem supra in Rubrica adduxi agit *lib. 1. cap. 14.* de officiorum renunciatione illum lege ad textum nostrum ibi a. n. 11. & de regula de *inferioribus resignantibus* notati in Rub. sub vers. *de resignatione*. aliquid sub *cap. 1.* Et de questione leges C. *verum lib. 1. variis. cap. 5. a. num. 6.* vers. *nam*, ubi e. pendit textum nostrum, & alia iura, cum textu in *cap. universarium*, de *verum parum*.

Hic enim posses adiungere casus, in quibus resignatio nulla sit, & breviter sequentes videbis. Primo est nulla, interveniente pecunia, ex *cap. cum primum de pacis*, ut ibi noto. ¶ Item est nulla ea, quæ fit ab accusato, pendente accusatione, quod qualiter debeat intelligi, docet Boënius in *decis. 106.*

¶ Tertio est nulla, quæ fit in favorem personæ certæ; quia est simoniaca, ut sub Rub. adduxi; licet ex Raylo, & certa Scientia Papæ putetur vitium simoniæ. Cassad. *decis. 1. de simonia*. ¶ Quarto quando ius aliquod remanet penes resignantem; quamvis non dicatur decedere à possessione beneficii resignans, qui post resignationem, fructus beneficii percipit.

Cardinalis Puteus *lib. 1. decis. 48. & decis. 371.* Quinto erit nulla si non fuerit facta mentio de aliis pensionibus, & beneficiis. Casaleanus *decis. 25. n. 46. p. 2. de contrariis*.

Sexto quod resignatio non publicata, pariter nulla sit, ita ut tunc beneficium dicatur per obitum vacare, non per resignationem. Verallus *decis. 71.*

p. 1. ¶ Item si facta esset à procuratore post annum sui mandati. Papon. *lib. 2. tit. 8. arresio 17.* referens ita

per Rotam decernit, quod Olaus si esset facta per procuratorem, vigore Epistolæ missæ dicentis quod ipse volebat resignare beneficium, ut pulchre decidit Rota relata à Verallo, *decis. 85. p. 1.* ¶ Nono

quando ille, in cuius favorem facta fuit resignatio, non acceptaverit; quia remanet in suo primo statu, obente tamen provisione à Papæ. Papon. *lib. 1. tit. 8.*

arresio 17. ¶ Decimo si esset recepta à Vicario; quia eam non potest admittere. Dominus de Rota *decis. 1. hoc est in antiquis.* Et probatur ex adductis sub Rub. ubi dixi quod Vicarius Episcopi eam non admittit absque mandato speciali. ¶ Undecimo si esset facta cum promissione pensionis excedentis medietatem valoris beneficii secundum decisionem pun-

ctualem. *1. arresio. p. 2.* ¶ Sed valida ceditur in nonnullis casibus: nam infirmus resignans sub fide, & promissione retrocedendi in casu convalescentiæ valet, & sanus factus restituitur contra suam resignationem. Papon. *lib. 3. tit. 11. arresio 4.* ¶ Item si procurator mandatum habuerit ad resignandum cum reservatione omnium fructuum, & resignet cum medietate. Crescent. *decis. 8. hoc est de valida etiam erit in casu Veralli in decis. 78. p. 1.* hanc recolligit decisa, Riccius *collect. 1006.* ad textum in *disto*

cap. cum primum de pacis ¶ qui in vers. *tertio*, dicit quod conventio in resignatione constituenda, res-

pectu promissionis factæ de fructibus soluendis, dicatur simoniaca; quia ante litem motam, nec fructus possunt in conventionem deduci, ut docet Mohed. *decis. 332.* ¶ Item etiam Barbosa *de iure Ecclesiæ. cap. 15. p. 1. lib. 3.* ubi *num. 75.* dicit quod resignatio non probatur effectua, nec ius abdicatur à resignante; donec literæ fuerint executæ, & beneficium resignationato acquisitum. ¶ Et *num. 77.* quod renunciatio est nulla, in qua non fuit facta mentio, quod permittens reperiebatur ordinatus ad titulum beneficii resignati. ¶ Et *num. 79.* quod si renunciatus referatur pensionem resignaverit, & pensio non resecutur, vel ex aliqua causa annullari contingat, nulla sit talis resignatio, & ius à resignante abdicatum non intelligatur.

QVÆSTIO I.

Resignatio ut locum habeat an debeat causa vel conditio adimpleri in forma specifica. Et an resignans post resignationem saltem simpliciter vel sub conditione possit percipere fructus; ubi de effectibus resignationis. Et an resignatio beneficii iuris patronatus sit nulla sine licentia Patroni. Et an Index Ecclesiasticus faciat vim qui admittit resignantem ad beneficium appellatione remota; & absque nova collatione.

S Y M M A R I U M.

1. *Resignatio sub conditione facta est nulla, deest conditio adimplenda in forma specifica, ubi de mandato procuratoris adimplendo in specifica forma qui in se non renunciat. num. 1. 3. 4. 5. & licet fidei iudicium. n. 4. 5. 6. 7. 8.*
2. *Resignatio si non habeat effectum, possunt permittentes ad beneficia resignata redire.*
3. *Beneficium causa permutationis resignationem non vacat simpliciter, sed ita demum si consecratur.*
4. *Resignatio conditionalis, vel respectiva non servatur effectum conditione non servata.*
5. *Possessio beneficii & alia ipsius remanet penes resignantem, si conditio non sit completa, ubi solvitur.*
6. *Congrua sustentatio qua dicitur ut resignatio valeat, & n. 14.*
7. *Resignare potest ingrediens religionem beneficium absque licentia Ordinarii.*
8. *Resignans beneficium usque ad quod tempus questus fructuum beneficii resignati percipere late discutitur, ubi septem proponuntur sententiae. n. 17. 18. 19. 20. 21. 22. & 23.*
9. *Resignationis effectus nonnulli.*
10. *Resignatio Capellanie in episcopatum seu sacra persona est nulla sine consensu patronorum, & est nulla facta in manibus non habentis potestatem, item & quæ est simoniaca, à num. 1.*
11. *Tantum novum est necessarium quando primus est extinctus.*

Ad primam questionis partem præmissis que dixi de adimplendo iuramento in forma specifica

ificata infra sub tit. de iur. in cap. 7. breuiter respondere ut quoniam resignatio sine renunciatione beneficii fit sub aliqua causa & conditione debeat conditio in forma specifica adimpleri, ad hoc ut resignatio locum habeat, argum. textus in *L. qui heredi in cum off. de condit. inst. & de cons. fr.* quia renunciationes ob causam habent implicitam tacitamque conditionem ut pacta seruentur, ut docent Angelus in *conf. 59. num. 8.* Pacifus *conf. 14. a. 7. num. 4.* Redoanus de *summa 3. p. cap. 3. num. 9.* alias enim noua collatio ocellaria erit, ut tradit Boetius de *conf. mon. 16.* Mandolus in *Regul. Cancell. de impetrat. benef. quest. 12. in fine*, dicens in permutatione duos actus considerari, hoc est cessio resignantis & collatio resignatanti, sique cum beneficium per resignationem vacet, sequi quod sine noua collatione ad illud recte non possit, ut tenet Parisius relatus a Zeuallo de *cognat. per viam violent. p. 2. quest. 150. num. 5. a. 10.* quod vltimum intelligo procedere tantum in resignatione simplici, non equè in conditionali nisi adimpleta conditione in forma specifica, ut patet ex his quae dico infra sub cap. fin. hoc tit.

¶ Etenim ut docent Mandolus de *signatura gratia tit. de regressu cap. 2.* Pacifus *conf. 5. num. 7. lib. 4.* Isidorus *conf. 86. lib. 3.* Puterus de *conf. 145. lib. 1.* Flamin. *lib. 1. de resignat. lib. 1. quest. 3. num. 15.* quauis per simplicem, & puram resignationem a Superiore admissam, renuncians ius omne quod in beneficio habebat, ipso iure amittit, tamen per resignationem conditionalem; nec titulum amittit nec vllum ius a se abdicare censetur nisi conditionibus impletis, quod si ad vnguem & in forma specifica seruare non fuerint, perinde sit ac si resignatio facta non fuisset ex iam relatis legibus.

¶ Ex confirmatur ex eo quia si v. g. beneficii collatio facta sit alteri, non verò ei in cuius fauorem reuocaturum fuit, tale beneficium vacare non censetur sed poterit resignans ex antiquo titulo possessionem continuare; ex ea ratione quia resignans in fauorem certe personae & se sui beneficii ius abdicare non intendit, nec si beneficium resignatio acquiritur in cuius fauorem cessio sine resignatio facta fuit, non enim Papa intendit resignationem pro alio quam pro illis admittere, ut docent Castaldi in *decis. 3. mon. 5. de renunc. Mandol. de signatura gratia, tit. de resignat. a. prius.* Rebuffus in *praxi tit. de benef. poss. num. 146.* Bursarius *conf. 411. num. 5. lib. 4.* Flam. *dill. quest. 3. a. num. 47.* Rotz in *Leodien. Canonizatus 2.* Dierij 25. *May 1628.* eorum R.

¶ P. D. Picotazano. ¶ Deinde quia resignans ad fauorem certe personae conditionaliter resignat, dummodo scilicet personae dictae beneficium perfectè acquiratur, ac proinde donec resignatio sui perfectè sortita effectum ius & possessionem non amittit. Achilles de *conf. 10. num. 1. & 4. de restit. spoliat. Moheidan. decis. 36. per totum.* de renunciat. Barboza de *iure Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 74.* ubi refert sic fuisse dictum in vna *cardine. praxi. mosier. 4. May 1603.* coram bonae memoriae Lancello in *Leodien. Canonizatus 25. Iunij 1622.* coram Cardinali Verospio, & in alia *Leodien. Canoniz. 27. Martij 1623.* coram R. D. Cocino Decano, & in *Romana Canonizatus Sallia Maria in via lata 29. May 1624.* in *mesen. Canonizatus 28. May 1625.* coram bonae memoriae. Bursario.

¶ Confirmatur vltius, quia si quis procuratorem ad resignandum sub certa forma & conditionibus constituit, ipse vero procurator praedictam formam non obseruet, adhuc resignatio non sustinetur

quantumvis resignans talem postea resignationem tacite vel expresse ratam habuerit, etiam ex variis actibus; quia consensus per procuratorem contra formam mandati praestiti nullus est momenti, ut post Alex. *conf. 21. num. 4. lib. 3. num. 6.* Dec. *conf. 77. num. 1. lib. 1.* Tradit Bursarius *conf. 395. n. 11. lib. 4.* non enim satisfactio retrotrahitur quando actus a principio nullus fuit, ut ex Barroli Doctrina in *l. obferuare, ff. de officio procur. recepta per Alex. conf. 16. num. 19. lib. 6.* docent Pacifus *conf. 49. num. 61. lib. 1.* Barboza de *iure Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 88.* praecipue in beneficiis in quibus superioris consensus desideratur, qui in tacita ratificatione non datur, sique euenire ut cum legitime superioris auctoritas in beneficiorum renunciationibus requiratur, quae a principio nulliter in ratione nullo modo interuenit, rectè fieri nullius esse momenti ratificationem collationis nullae, ut docent Guid. Pap. *conf. 89.* Flamin. Pacif. *lib. 9. de resign. 9. 172. num. 72.* sed ius omne apud resignantem remansisse, ex doctrina Abbatis in *cap. cum aliam num. 9. de re iudic.* atque etiam possessionem, si resignans renunciationem fuisse nullam probabiliter ignorabat.

Nec huic doctrinae obstat regula textus in *l. licet 56. ff. de iudicis*, ubi iudicium per falsum Procuratorem nulliter agitur accedente Domini consensu, confirmamus, de quo puncto aliquid dico sub cap. 9. a. fra de iudicis, quia responderet textus hunc non esse impediendum; nam cum in dubio nostro ad renunciandum vtiqueque consensus; renuncians scilicet, & legitimi Superioris in simul requiratur, ut iam supra in *Rub. & in iuribus* dixi, qui in simplici ratificatione non reperitur, sequitur dicendum ad praedictam renunciationem gratificandam requiri nouam renunciationis & Pontificis approbationem, ut efficacius comprobatur per regulam *Cancellaria 44.* iuxta quam expressus & formalis consensus in renunciationibus praerequiritur qualis non est ille qui in ratificatione reperitur, quae qualitas non adest in specie textus d. *l. licet*, ubi ratificatio dependet a solo Domino.

Et relata doctrina in tantum est vera, ut procedat etiam si in mandato sit apposita Clausula *pro procuratori bene fuerit visum expedire*, quia ut docent Bursarius *d. conf. 395. num. 25.* Et relati a Flaminio *d. lib. 9. quest. 17. num. 42.* per dictam Clausulam de *style Curia libera.* Non eo minus data Procuratori libera potestas circa causam principalem, sed potius circa expeditionem litterarum ad quam praedicta Clausula est referenda, aliter loquendum ait Barboza de *iure Eccles. d. lib. 3. num. 88. circa finem*, si in mandato posita sit Clausula *sequens modo & forma Procuratori bene visis*, eo quod haec est sufficiens ad maiorem, seu minorem constituendum, dummodo pensio resignanti non alteri reueretur, ut multis confirmat Flamin. *d. lib. 9. quest. 17. num. 82.*

Vnum verò circa mandatum Procuratorum in hac re notabis, resignatione scilicet fieri non posse ad fauorem Procuratorum ad resignandum constitutorum qui mandatum acceptantur. Secus si non acceptantur, quia si in vno mandato plures fuerint constituti Procuratores qui illud acceptauit poterit resignare ad fauorem alterius Compromissoribus qui non acceptauit cum tunc ille reputetur extraneus, iuxta decisionem Rotae in *Romana Canonizatus S. Maria in via 29. May 1624.* eorum bonae Memoriae. Bursario inter eius impensis *decisi.*

- decif. 797. num. 1. Barbofa dicto num. 83. in fine; sed non fui, quia tunc ageret & pateretur: quod non admittitur in iure: non enim quis queit leipsum eligere, cap. cum in iure peritus de electione si praesentare, cap. per nostras de iure patronatus, & de Baptizare, cap. debitum de Baptismo.
- 9 Vnde infero primo quod quoties resignatio non habet effectum, possint permittentes redire ad beneficium sine noua collatione. Vt docent Ioannes Andreas & Ioannes Monachus in cap. 1. de rerum permut. lib. 6. num. 1. & de consuetudine sic obferuatur docet Petr. Gregor. in synagoga. iura lib. 17. cap. 17. num. 31. vbi refert ita fuisse iudicatum in Senatu Parisiensi a. May 1525. & 1539. vt etiam refert Rebuffus de pacifice possessoribus num. 166. & hinc dicunt communem & magis communem opinionem, & resolutionem; sic statutum de stylo, Parisius conf. 5. n. 12. & 14. volum. 4. Mascardus de probat. vol. 3. conf. 1496. num. 12. ¶ vbi dicit quod beneficium resignatum causa permutationis non vacat simpliciter, sed ita demum si sequatur consensus superioris & consecratur permittenti, in cuius dispositionem resignatio saltem virtualiter fuit collata, & sicque euenire vt ius quod alteri non queritur à me non abdicetur ex l. ne videat si quisbus caus. maior. l. qui absente, ff. de acquir. poss. ¶ Quod idem de resignante sub modo causa, aut conditione procedere, docent Rota de resitut. solutio. in antiquis decif. 7. Mohedan. decif. 215. Paris. conf. 5. num. 7. volum. 4. Puteus in decif. 523. lib. 2. & 297. num. 5. & 247. num. 2. lib. 2. Hugo de Celso conf. 45. num. 5. Sicque fuisse iudicatum resoluti. Flaminus Parisius lib. 1. quafi. 14. num. 6. de resign. vbi alios refert cum multis aliis sic in vtroque casu de permittente & resignante sub conditione, resoluti, cum aliis multis videndus Zeuallos de cognit. per viam viol. lib. 2. quafi. 10. à num. 6. vsque ad num. 32. ¶ vbi de ratione quare vt resignatio & permutatio effectuat censetur, requiratur adimpletio conditionis, cause, aut modi; secus resoluti ex dictis in renunciatione non respectiva conditionali sed simplex, & pura: quia iam tunc resignans abdicat à se resignando in fauorem alterius ius quod habet, si solemniter resignaret; tuncque vt redeat ad beneficium resignatum eget nouo titulo & collatione; nam vbi est extinctus titulus quem quis habebat, desiderat ad regressum nouum titulum, vt videtur probari ex clem. 1. de rerum permut. dict. cap. 1. eodem lib. 6. sique testatur obferuatum Domini de Rota decif. 7. alias 399. de rerum permut. in antiquis, & in decif. 18. alias 863 in 6. eodem. Paris. in cap. cum venerabilis de except. num. 44. Nauar. in cap. accepta opposit. 7. num. 31. de resitut. solutio. & est glossa in cap. quod Dei de statu Monachorum.
- 13 Ex his dubitari queit vt resignatio valeat quare & quanta congrua debeat manere apud resignantem respondeo breuiter (suppositis que de congrua dixi alibi) hoc relinqui iudicis arbitrio Ordinarij qui iudicabit, vt inscribit in simili Geminianus conf. 35. & in c. si uis de supplicanda neglig. Prator. & in c. de prob. lib. 6. Menochius de arbitrat. caso 16. num. 12. Hojeda de beneficiis incommutabilibus. p. 1. cap. 19. à n. 35. vsque ad finem. Zeuallos de cognit. per viam viol. d. p. 2. quafi. 150. num. 27. & subdit Menoch. supra, quod prudens Iudex poterit iudicare illud beneficium esse tenue, & paruum cuius redditus non sufficiunt pro necessario victu Clerici suique familie, solet tamen de stylo Curie pro congrua sustentatione centum pro rectore designari. Et refertur Zeuallos supra, dum agit à num. 12. de resignatione beneficij ad cuius titulum resignans fuit ordinatus in sacris vt valida iudicetur resignatio si Clericus retineat centum pro congrua, verus esse vt hodie illa dicatur congrua sustentationis retentio si ordinatus retinet beneficium quinquaginta aureorum, cum illa quantitas reputetur ab Ordinario sufficiens à principio, vt Clericus Sacris Ordinibus insigniri valeat cum Flaminio lib. 4. de resign. quafi. 6. num. 156. quod ego existimo iam hodie ex temporum chrestia non sufficere, nisi habito arbitrio Prouincie & territorij vbi quis ordinandus degit, &c.
- Pro complemento huius nostri dubij notabis vt 14 quoties consistit vt resignans aliunde commodè viuere possit titulo perpetuo valeat resignatio, ¶ 15 indeque fieri vt quemadmodum laicus clericus habita congrua sustentatione resignat vt dictum est, sic etiam ingreditur religionem absque licentia Ordinarij, eo quod religionem ingreditur eo titulo commodè queit ad vitam sustentari, sic Zeuallos cum aliis supra dist. quafi. 150. à num. 30. & 32. dicent sic interpretari Concilij verba in cap. 2. sess. 21. lib. 1. Nisi casus quod aliunde commodè viuere possit & ibi, Aliter salta resignatio nulla sit, & ibi, Atque illa decemque sacra licentia Episcopi alienari aut extinguere vel remitti nullatenus possunt docere beneficium Ecclesiasticum sufficiens fuit adepti vel aliunde habere vnde viuere possit, videndus ibi cum multis Barbofa; & ex verbis conf. 5. p. 1. ibi. Sed nec hanc nullus Sacro Ordini mancipari nisi religionem ingressurus valeat vnde modo beneficium vel officium Ecclesiasticum resignare, nisi aliunde sit que in vita possit commodè sustentari, dubitant verò Interpretes an tunc debeat fieri cum licentia Superioris, & Zeuallos supra & Seraphin. de premissis. p. 1. n. 2. dicunt vt Ordinarius ad titulum Patrimonij & beneficij possit sine licentia Ordinarij Patrimonium vendere & alienare beneficiumque resignare, si aliunde habeat vnde viuere possit, sic in hoc sensu, accipienda esse prædicta verba Concilij & consist. Pij V. quæ est. 58. de quo dubito per iam dicta.
- Ad secundum questionis partem an resignans 16 possit resignationem factam simpliciter, vel sub conditione factam possit percipere fructus, & à quo tempore conringat resignationis videlicet factæ seu expeditionis literarum, & quæ Doctores quinque opiniones auctorauerunt primam vt absolute resignans simpliciter nequeat possit resignationem fructus beneficij resignati percipere, vt dicunt Monachus in cap. 1. de num. 30. hęc tñ. Rota dicens decimum decif. 1. ibi, sic vt Monachus, Paulus Parisius, & Rebuffus conf. 22. num. 19. relati à Zeuallos dist. quafi. 150. num. 40. decernit, per viam violentie, dicant vt si resignans possit renunciationem solemniter factam percipiat fructus teneatur ad restitutionem. ¶ Secundam quod resignatio à die ceptæ possessionis debeatur fructus cum tunc sequatur exercitium; & effectus dominij quia ex tunc ad illum vt ad dominum fructus spectent ex l. fructus, l. in fundo, l. ex diuerso, l. non solum, §. in cum ff. de usufructu, l. si dominum, cod. de pignori bus, l. Herennius, ff. de emul. cap. conuersus de usufructu, tenuerunt Rebuff. sibi contrar. conf. 186. n. 19. Nauar. conf. 7. n. 2. de sim. excommunic. Cephalus conf. 49. num. 13. & conf. 10. & 13. n. 14. & 125. num. 49. & 299. num. 1; Ruinus conf. 25. & 33. n. 25. ¶ Tertiam, nempe resignantem posse percipere fructus vsque ad tempus datæ supplicationis & ex illo tempore ad resignatum spectare, dixerunt Flaminio,

min. de resignat. lib. 3. quest. 6. v. 37. Sarnen. in Regu. de publicand. quest. 7. num. 1. ex eo quia post datam supplicationem resignans amittit titulum beneficii domini & possessionem, ut statuit Rota hic decis. 4. Cassid. decis. 1. vbi dicit quod consensus praebitus semper trahitur ad tempus dante, sic ut consensus formalis non sit necessarius ad perfectionem gratiae, si de eo aliunde constiterit. Boetius decis. 343. num. 4. Parisius conf. 41. num. 21. pol. 4. Quarta dicentium fructus deberi resignanti, donec ius plenum quaeratur resignatorio, quod tunc quæritur dicitur glossa, & Anton. de Butrio in cap. cum pridem num. 18. vbi Abbas in fin. de postulat. sicque fuisse pluries in Rota iudicatum refert Flamin. d. lib. 1. quest. 3. num. 4. dicens esse communem opinionem omnium Doctorum, pro qua facit textus in l. necessarium, §. quod si pendente, cod. de periculo & commodo rei vendita. Paris. conf. 49. lib. 1. num. 35. Quintam opinionem sequuntur Hieronym. Gabriel. conf. 191. num. 34. Flamin. d. lib. 1. de resign. quest. 3. num. 38. dicentes fructus deberi resignanti vsque ad diem partiti consensus, ab illaque die incipi deberi resignatorio, & resoluit sic iudicasse in causa sibi commissa monachi regalis anno 1585. eo quod in resignationibus respectibus & conditionalibus attenditur tempus partiti consensus, qui vocatur formalis, ut in cap. cum vniuersorum de rerum permutatione. Putes. decis. 42. sicque ut vsque ad illud tempus possit resignans percipere ut resoluit Rota & communis stylus Curie, secundum Buzetum conf. 395. Flamin. supra num. 39. & in tantum dicit Hieronym. Gabriel. dist. conf. 92. num. 2. volum. 1. procedere ut etiam si cesset per aliquod tempus (litteris iam expeditis) accipere possessionem fructus percipere vel medio tempore percipiendos pendentes pertinere ad resignarium cum illico postremo consensu sine aliqua retardatione efficiatur Dominus ante adeptam possessionem. Archidiaconus in cap. si lib. de probat. vbi Geminian. num. 2. Franc. num. 7. Alex. conf. 12. volum. 4. quia consensus ratione fructuum retrahitur perindeque esse ac si factus fuisset & accepta beneficii possessio. Rebuffus conf. 21. num. 19. vbi dicit quod vsque ad notificationem resignationis factæ, possit in conscientia resignans percipere fructus, eo quod potuerit presumere ut superior noluerit resignationem admittere, vel quod procurator non resignauit, aut pars non curauit. Ita Probos in addit. ad Monachum, in cap. 2. num. 30. hoc ut lib. 6. argum. per text. in l. sed & forma, §. obicit, §. pro facto, & comprobari dicunt esse illa verissima iuris conclusione quod in omni materia debetur fructus a tempore quo transiit Dominium ut in l. fructus, §. de rei vendicac. l. traditio, cod. de postulat.

¶ Ego inquam existimo distinguendum inter resignationem simplicem & conditionalem, ut in simplici resignatione & pura de plano procedat quoad fructus a solo separato ante diem resignationis. Rota decis. 179. part. 2. recet. quam refert Barbofa in postulat. part. 3. alleg. p. 117. n. 1. in vltima impressione, in conditionali in qua satis est controuersum ut iam est dictum & tractant præter iam adductos Robinus de benef. cap. 14. n. 16. Ioannes Garcia de negotio quest. 26. Covarrub. lib. 1. var. cap. 15. num. 12. Molina de primogenitis lib. 3. c. 14. Gama Lust. decis. 128. Cusack. decis. 44. mon. 4. Guier. Canon. lib. 7. cap. 33. Calcedin. decis. iuris argum. cap. 3. num. 18. D. Barbofa in l. diuortio p. 2. in princip. num. 49. §. primo mater. Castellus de vso fructus lib. 1. c. 79. Nicolaus Garcia de beneficiis, Fernandus de Offic. & sacris Eccl. Tom. I.

part. 2. cap. 1. ex num. 115. Visinus in praxi vniuers. part. 1. lib. 3. cap. 10. ex n. 8. Rota decis. 179. p. 2. recet.

Quare ex tribus diuersis casibus consideratis cum Barbofa in dist. diuortio a num. 46. Covarrub. lib. 1. var. cap. 3. n. 6. & Augustino Barbofa de Jure Eccl. lib. 3. cap. 15. num. 150. hæc difficultes lucidius explicatur nempe ut si confideretur tempus a quo & vsquequo res abdicatur & resignatorio, queritur tunc cum in conditionalibus resignationibus ius & dominium a resignante non abdicetur nisi resignatorio impletis conditionibus translatum est inter resignans dominus sit, integros beneficii fructus faciens suos. Secundo ut quædo de ea resignanti plenè non constet, cum resignans bona fidei possessor sit & iustam possessionem præcedenti titulo adhuc collocat retineat, quilibet bonæ fidei possessor vsque ad tempus scientie retinere & percipere poterit, iuxta distinctionem quam inter extantes & consumptos tradunt Bartol. & Doctores in l. ex diuerso §. de rei vend. l. certum cod. eodem. Covar. & Barbofa supra dist. diuortio §. 46. Tercio ut consideratur tempore notitiæ & scientiæ tunc donec per resignationem possessio beneficii cepta sit, si tunc signatus fructus percipere aut percipere potuit tanquam malæ fidei possessor resignatorio cessante teneatur ita Augustin. Barbofa dist. cap. 1. num. 50. in fine, quæ autem scientia in proposito requiratur, explicant Petrus Barbofa in dist. diuortio §. soluto ad n. 46. p. 1. Flamin. de resign. lib. 1. d. 4. d. 3. quam late percipere ex his quæ dico in cap. gratia de resid. §. soluto.

Quæ vera sunt ex iam adductis quinque opinionibus, sed eas non sequuntur Zeuallos de cognis. per viam viol. p. 1. q. 1. 10. num. 8. ex doctrina Covar. d. lib. 1. var. cap. 15. num. 12. & Flamin. Paris. de resign. lib. 1. cap. 10. num. 4. aliter distinguit & non impropris, nempe quod si resignat ut beneficius in forma dignum, maxime in beneficiis coram; tunc resignans quærit percipere fructus donec fuerit sibi inimicæ libet & expediat in suorum resignantiæ; sic donec indicetur idoneus resignantiæ; ab Ordinato non perdat titulum nec possessionem beneficii resignans & vsque ad illud tempus ille proprius & verè Parochus dicatur & non resignatarius; quia ille supportat onera beneficii, audit confessiones, celebrat matrimonia, residet personaliter, ut tradit Flamin. supra. & sic congruum sit ratione, & æquum ut ad illum fructus pertineant, iuxta ordinatum textum in cap. cum secundum Apostolum 16. de præbend. & sic plures in praxi pro hac opinione iudicatum refert in Archiepiscopatu Tolentanæm Zeual. infirmulque fuisse obtentum in quadam causa deuoluta ad Nuntium Apostolicum, sicque in iudicando & consulendo non sit à prædicta opinione recedendum ex doctrina Rebuffi, iam re lata, dicentis resignantem posse percipere fructus donec fuerint sibi inimicæ licet expediat, secus quando si resignatio fiat in forma gratiosæ; tunc enim alii sequendam esse quintam opinionem & sententiam ex iam adductis sub text. ad secundam.

Ex his iam breuiter dico quod alios sex effectus pariat resignatio perfecta, nempe ut vacet beneficii resignatum, & quod non possit beneficiarius post puram & simplicem resignationem a superiore admissam, possessionem vlticis retinere, sed statim de idoneo pastore esse prouidendum; tertio ut non teneatur resignans post admissam resignationem pensionem super beneficio imposuiam. Et ceteris illius onera amplius soluere; cum illud onus reale

sit,

fit, transiens cum eodem beneficio ad resignatum; quanto ut non teneatur resignans post admissionem & perfectam dictam resignationem ad horas Canonicas recitandas ratione predicti beneficii, nisi alias ex alio beneficio aut propter sacrum ordinem ad eas teneretur; quinto ut nec teneatur amplius ad residendum in eo beneficio; sexto ut resignans post admissionem & perfectam resignationem & dimissionem nequeat poenitendo iterum ad beneficium redire, seu illud repetere; ex regula textus in cap. ex transmissa hoc tit. cap. quoniam periculum 7. quafi. 1. hac docent Nauarrus in acceptis opposit. 7. de rest. spol. Viuianus Flamin. & ex aliis multis, Barbosa de iure Eccles. d. lib. 3. cap. 15. a. num. 14. §. 4. vbi §. 3. a. 25. refert de beneficiis quae possunt resignari & in §. 5. a. num. 156. agit de permutatione beneficiorum & a. num. 187. cum multis Doctores §. 6. de publicandis resignationibus ex Bulla Greg. XIII. quae incipit *Humana vox*, sub data *Nouus Iamary* 1585. Flamin. de resignatib. 11. in praef. Quaranta in summa Bullary verbo *beneficiorum*. Loxterius de re beneficiaria lib. 3. quafi. 2. a. num. 1. Nouat in summa Bullary tit. de benef. resign. publie.

- 25 Ad tertiam questionis partem quia infra aliquid dico, ideo breuiter dico quod si beneficium natiuitatis laicorum vel Capellania resignetur in fauorem certae personae sine consensu patronorum, vel sine legitima derogatione iurisdictionis, talis resignatio vel renunciatio sit oilla, & ius remaneat integrum apud resignantem absque nouo titulo & collatione: ut fuit resolutum in vna Hispanica Capellania Sanctae Catharinae 19. Decemb. 1. quafi. 1591. Duratus conf. 41. a. num. 4. & 5. testatur Mohedan. decis. 338. Zeuallos dicit quafi. 150. n. 34. & 35. de cognit. per viam viet. p. 2. Rochus de iur. patron. verbo *beneficium* quafi. 3. Couat. in pract. cap. 35. num. 1. Flamin. de resign. lib. 2. quafi. 4. num. 4. & lib. 7. q. 14. num. 8. Puteus decis. 402. lib. 1. Viuian. in pract. iur. patron. lib. 1. §. c. 104. a. num. 24. Gonzales ad reg. 8. Cancell. glossa 18. a. num. 2. & glossa 47. n. 20. Gratianus dispert. forens. tom. 5. cap. 835. Cum aliis Barbosa de iure Eccles. dicit. cap. 15. num. 142. vbi num. 144. ponit sex casus in quibus Papa solet derogare iurisdictionis Laicorum de quibus infra c. 2. quafi. 1. in fine, & licet a. num. 125. referat regulam generalem ut queant omnia beneficia renunciari, quantumuis maiora sint, & etiam si reseruata sint Apostolice Sedis, ut explicat a. 135. tamen limitat in beneficio in quibus resignans nullum habet ius, & in eo ad cuius titulum fuit ordinatus nisi aliunde habeat, ut iam dixi, item n. 145. 146. & 147. limitat in beneficiis electiuis quae sine consensu eligentium resignari non possunt, & in beneficio in quo alij fuit reseruatus regressus, & in beneficiis litigiosis, & item quando in qui super beneficio, reseruata est pensio egre pro ea non soluta contra beneficium ad primatiam seu ad regressum; item quae est simonica est nulla. Zeuallos supra numere 35.

- 26 Ad vltimam questionis partem iam ex dictis respondebis quando in resignante desideretur nouus titulus & noua collatio ipsi resignanti praestanda de quo dubio idem Zeuallos dicit. quafi. 150. & supra num. 12.

Ad Text. in Cap. Super V. hoc titulo.

P R A E M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

1. Renunciatio potest replicari, quod non sponte renunciat.
2. Resignans potens a resignatario solutionem expensarum, siue etiam committit.
3. Renunciatio debet esse spontanea, & electio in libertate n. 4.
5. Negatiua qualiter probetur resolutione.

Textum hunc in propria sua materia expendi in cap. 2. de rest. spol. quafi. 1. num. 2. & 19. & quia non pauca notat hic Barbosa, loquaturque textus de spontanea abitatione renunciatio, cetera quam possit actor replicare, quod non sponte renunciauerit, adiunges notata supra sub cap. 2. item & quae late dixi sub dicto cap. 2. de rest. spol. & sequentia, nempe, ut simoniam committat resignans beneficium, & potens a resignatario solutionem expensarum, quas in eius acquisitione fecit, colligi Diana ex hoc textu, & ex cap. cum pridem de postu p. 10. in pract. 14. ref. in fine, quia petit aliquod onus, quod iure non inest; eo quod resignatio seculum non afferat eas expensas, cum factae sint ante resignationem, quauis causa non est pluries აღმანდამ. Flamin. de resign. lib. 14. quafi. 2. num. 1. Lessius lib. 2. cap. 35. disp. 15. num. 94. ¶ ideo nunc tantum adiunges, & quod beneficii renunciatio debet esse spontanea, Garcia de beneficiis p. 11. cap. 3. a. n. 3. videbis notata infra ad c. 2. §. 4. de his quae vi & adiunges notata supra in cap. cum terra 14. de electione, vbi quod electio debet esse in libertate eligentium; item & late adducta in c. 15. de iur. iurando, & notata in cap. Gemma de sponsalibus, vbi qualiter improbeantur metu facta, & sine libertate. Et in ver. licet negatur saluum, & in ver. probatione hic multos refert Barbosa n. 7. & 8. & n. 10. vbi de negatiua probandis iura quam videbis quae latissime scripsi in cap. quoniam contra falsam 1. & cap. 2. de probat.

Ad Text. in Cap. In praesentia VI. hoc titulo.

P R A E M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

1. Renunciatio sponte electiui de se falsa, amplius non auditur.
2. Praesumptio magna semper pro Iudice habetur, ritibus falsa eius decreta stante: quid de Principe remissum, n. 3.
4. Indicata res confirmetur.
5. Sententia continens dupliem causam, vnam falsam sustinetur ex vera, Et quid si partes approbent Iudicis personam, n. 6.
7. Renunciatio dispositio, cum ea vi possit remitti.
8. Fides bona non praesumat propter auctoritatem sententiae, n. 9.

Textus

1 **T**extus hic quatenus decidit, vt quando quis sponte renunciat electioni de se facta, non sit amplius audiendus super eadem electione, satis manifeste enodatus in cap. 2. & 3. hoc est, alia in cap. 5.

2 Et in vers. & tanta sit Iudicialis auctoritas, notat Barbosa hic cum communi Doctore, quod pro iudice semper magna presumptio habetur; & quod stante iudicis decreto, omnia presumuntur recte, & recte facta; sed non sufficere ad id vt presumatur adhibere solemnitates non enunciata. Unde vt latissime expendas applicabis materiam textus in cap. 16. vbi Barbosa de re iudicata; & quæ Ego ibi adduxi. Item applicabis pro exceptione huius iudicis quæ latissime dixi sub cap. 18. de testibus, vbi quod iudici quantæcumque dignitatis non credatur testificanti. Et quæ notat Gratianus regul. 379. quatenus agit de ea, vt Princeps semper presumatur habere iustam causam, vbi limitat modis sepe.

4 Et textum hunc expendi in cap. 1. de restit. spol. num. 1. & 21. & in cap. quantum contra falsum. 11. de probat. ubi quæst. 1. num. 1. & 35. Et de intellectu videbis quæ tradit Balboa in cap. Laver de re in iurata, i. num. 32. vbi cum dicat vt res iudicata constituat ius, intelligit ex textu nostro, vt ius accipitur pro eo quod iustum est. Et adiunges quæ tradit Gratianus regula 78. præcipue num. 3. vbi quod si in sententia sint duæ causæ expressæ, vna falsa, & alia vera, ex vera sustineatur reiecta falsa, ita cum multis, & cum Innocentio hoc, & applicabis quæ dico in cap. cum cessante 60. de appellat. mibus.

6 Ad questionem an pater approbando personam iudicis, videatur approbare eius sententiam, resoluit Balboa in cap. causam 14. de sententia, & re iudicata num. 2. de qua dixi Ego ibi latè. Et an qui renunciat dispensationi possit ea vti, applicabis quæ latè expendit Sanchez de matrim. lib. 8. de matrim. disp. 3. 2. & num. 2. Et an bona fides presumatur propter auctoritatem sententiæ, Cournutus in 4. p. 2. cap. 8. §. 1. & num. 4. 7. 8. & 10.

9 Et ad prima verba textus nostri licet agere iudex non semper ad vnam speciem probationis applicet mentem suam; sed ex confessionsibus, depositionibus, allegantibus, & aliis. Tu applicabis quæ dixi Balboa in dicto cap. 14. de re iudicata n. 9. & 30. & quæ ibi notavi, item & quæ dixi in cap. in nostra 32. de testibus.

6 Electus potest eodere ius ad beneficium, ad quod electus fuit sine auctoritate superioris, & num. 10.

7 Cap. cum inter 21. de electione, & n. 9.

8 Spofalia dirimuntur motu contrahentium consensu.

10 Renunciatio valet quæ fit in manibus electoris absque superiore.

11 Renunciatio iuri ad rem sine licentia procedit in libera renunciante; scilicet si fuit ad suam rem personam, aut cum reformatione personarum.

12 Patet quia non possit à iudice illo, qui sub ipso impunitus in fassus est veritatem, remitti.

13 Donata intelliguntur municipia donata, & tradita infrascriptis municipiorum.

Textus iste quatenus dicit quod qui renunciat litteris beneficialibus non ideo institutioni tam facta renunciat videtur; quia vt aduertit hic Barbosa num. 3. in vers. ipsum in fratrem & Canonicum aduertitur. Ideo non obstante litterarum renunciatione, prædictus N. in Canonicum admitti mandatur; quia facta fuit noua collatio per nouas litteras, in quibus mandatur Canonicum, quod non obstante renunciatione ipsum ad Canonicum, & fratrem recipiant. Et secundum hoc rectè comprobatur hæc decisio ex cõtrariis supra in cap. 1. & 3. de illo, qui renunciat beneficium, ad illud de nouo bene eligatur.

Et in verbis litterarum suarum vobis reddens probat cum multis Barbosa hic num. 2. quod absque Superioris auctoritate potest renunciat litteris ad beneficia, ac iuri ad rem beneficio competenti per electionem, presentationem; Garcia de benef. p. 1. cap. 3. num. 247. Unde aduertendum est longum dari differentiam inter renunciationem beneficii, in quo renuncians habet ius in re, & inter pensionem illius; in quo habet ius ad rem; quia in priori casu, cum sit vera, & propria renunciat, superioris admisso, & acceptatio est necessaria. In posteriori casu non requiritur, vt in manibus superioris celebratur, sed sola partis dimissio sufficiat, iuxta textum nostrum, & glossam in cap. si electio de electis lib. 6. recepta ex Boerio de cens. 108. num. 1. secundum quam iudicauit Rota decis. 108. de irregulari. & decis. 8. n. 1. eodem tu. in nouis.

Et est differentie ratio, nam eo ipso quod beneficiarius perfectum ius habet in beneficio, statim Ecclesie ius competit, per quod ipsi Ecclesie insensu compellitur; sic vt ab eius seruitio neque se eximere, nisi Prælati accedat consensus; eo quod inter beneficium, & Ecclesiam, sit celebratus ille quasi contractus, de quo sub Rubr. dixi, quod non procedit in casu secundo; in quo beneficiarius habet tantum ius ad rem, vt hic; quia ante collationem, nullum Ecclesie ius acquisitionis considerari potest, quod desiderat superioris consensum, vt remittatur.

Vnde inferitur quod si absenti beneficium conferatur, possit illud ante acceptationem Prælati inconsulto dimittere, postea vero minime; quia per acceptationem consequitur ius in re, iuxta textum in cap. si ibi absens de prob. lib. 6. cap. fin. de correctione prob. eodem lib. quod sine superioris approbatione, nequit dimittere, docet Barbosa de iure Eccles. p. 2. c. 15. n. 26. & notat Gonzalez in reg. 8. Carol. beneficij 15. §. 2. num. 6. quod vacare non dicitur beneficium per eum, cui facta fuit in absentia collatio ante acceptationem.

Q 2 Hinc

Ad Text. in cap. Sanè VII. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1 Renunciatio litteris beneficialibus, non ideo videtur renunciatio sustinens tam facta.

2 Renunciatio potest absque superioris auctoritate litteris ad beneficia, ac iuri ad rem: & de differentia iuri in re, & ad rem, num. 3. & 4.

4 Beneficiarius habens ius in re, non amouetur à seruitio beneficii, nisi de Prælati consensu.

5 Dimissio beneficii ab absente, potest fieri sine auctoritate superioris, si nondum illud acceptauerit, seu si illud acceptauerit.

Fermosin. de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

- 6 Hinc fit posse electum ad aliquod beneficium accedere iuri suo, & electioni de se factæ absque superioris licentia, ut colligitur ex textu in *cap. in praesentia, hoc tit. cap. ex ore*, de his, quæ fiunt à maiori parte Capitulisquavis electioni de se factæ consensisset; ex eo; quia per electionem acquiritur electo ius ad beneficium, non verò ius in re, iuxta textum, quam fit de electione *lib. 6. Flamin. de resignat. lib. 2. quest. 23. num. 7. Garcia de benef. part. 1. 1. cap. 3. num. 247. cum aliis Barbosa tit. cap. 15. num. 28. & 29.*
- 7 Nec obstat textus in *cap. cum inter 2. de electione*, ubi per mutuum electi, & eligentium consensum, quasi coniugale vinculum contrahitur: nam intelligendus est textus ille cum glossa ibi, verbo *quasi*, & addit Barbosa *dist. 2. par. cap. 15. num. 30.* posse etiam intelligi, ut loquatur de vinculo, quod sponsalibus de futuro resolutur; ita ut quemadmodum sponsalia solo contrahentium dissensu dirimuntur, iuxta textum in *cap. 2. de sponsalibus*, sic vinculum illud mutuo electi, & eligentium consensu dissolvatur. Et ob id valere renunciationem, quæ in manibus electoris absque superioris licentia celebratur, ut notant glossa verbo *renunciavit*, in *cap. 2. de translat. Prælat.* Unde evenit ut renuncians electioni de se factæ amplius non exaudiat, nec eius appellatio ad novam electionem impediendam admittatur, ut cum communi resolvit Flam. *dist. 23. num. 9.* & aperte deciderit textus in *cap. cum inter 26. de electione*, ubi notatur.
- 11 Quæ tamen sunt dicta de prædicta renunciatione iuris ad rem, sunt intelligenda de simplici, & libera renunciatione, non de ea, quæ fit ad favorem certe personæ, aut cum reservatione pensionis, quia tales renunciationes non admittuntur, nisi renuncians habeat ius in re, cum ius ad rem non sit tantæ potentie, ut possit in alium transferri, sicut notatur *Rota dec. 17. de prob. in mss. Flamin. dist. lib. 1. de res. quest. 23. num. 3.* & colligitur ex his, quæ notavi supra in Rubrica.
- 12 Glossa in verbo *delictum*, notat Barbosa hic cum multis *num. 4.* questionem. An si iudex promittat delinquenti iniquitatem, si veritatem confiteatur, potest facta ea, reneatur illi punire, de qua citat Cicerum in *præxi qu. 55. vers. allegare*, Antonius Gomez *lib. 3. var. cap. 12. num. 6.* quibus addo Covarr. *lib. 1. var. cap. 2. num. fin.* ubi agit de questione, an qui propter iudicem fassus est delictum, debeat damnari, de qua ego egī latè in *cap. accedens 4. ut litem contestata quest. 4. vers. ad secundam*, dum egī de ea questione an iudex possit sub spe iniquitatis cum damnare, quoque sub talis spe scitis veritatem.
- 13 Et in glossa *reddens*, *num. 5.* probat cum multis hic Barbosa, ut donatis, & traditis instrumentis mancipiorum, municipia ipsi intelligantur donata, & comprobant inter alios, quos refert Covarr. *lib. 3. var. cap. 16.* per glossam hic *num. 12.* videndus *num. 10. & 14.* Anton. Gomez, *tom. 2. var. cap. fin. num. 23.* Molina de *primis lib. 4. cap. 2. num. 10.* Martien. *in l. 1. glossa 6. de n. 2. tit. 6. lib. 5. recopil.* & pro simplicissima exomatione adiunges quæ notavi supra in *cap. 2. de consolationibus*.

Ad Text. in cap. Quod in dubiis VIII. hoc titulo.

P R A E M I S S I M.

S U M M A R I U M.

- 1 Renunciatio facta in manibus Laici non tenet, & sic renunciatio beneficio spoliatur, quid si re, & verbo fiat *num. 1.* & 3. & quid de proprietas beneficio, *num. 9.*
- 2 Renunciatio facta in manibus Laici quantumcumque dignitatis, etiam si habeat ius patronatus, sunt nulla.
- 3 Renunciatio facta sine assensu superioris, non tenet in prædictis cū Ecclesia, secum renunciationi, in cuius prædictum imperari potest, explicata *in num. 5. & 10.*
- 4 Resignatio beneficii an de sola voluntate resignantis procedere possit sub distinctione realis, & verbalis dimissum, *num. 7. & 8.*
- 5 Regressus ad beneficium resignatum, qualiter fiat compulsiue superioris, sine cuius licentia fiat beneficium dimissum.
- 6 Possio beneficii amittitur per dimissionem, proprietas non nisi accedente superioris consensu, & ratio differentia, *num. 12.*
- 7 Renunciatio beneficii regreditur ad illud sine novitate, quousque superior renunciatio non consistit.

PROBE textus hic quod renunciatio facta in manibus Laici, non tenet; sed renunciatio est beneficio spoliandus: & sic probat Barbosa hic *num. 5.* quod non est nulla ipso iure, cum veniat spoliandus; & *num. 2.* ait in tantum procedere, ut facta renunciatio non valeat, quod procedat etiam si Laicus sit Notarius Cameræ, vel Cancellarius; & quamvis habeat ius patronatus in beneficio, & potrigi etiam ad Laicum constitutum in Ducali, Regali, aut Imperiali dignitate, nisi Reges habeant ius conferendi, & recipiendi resignationesque omnia adiuvare, & amplius ex his quæ notavi in *cap. Ad assensum 56. de electione*, & ex his, quæ dixi latè *sub cap. 3. de iudiciis qu. 5.* & confirmatur ex his, quæ de incapacitate Laicorum dixi latè respectu rerum Ecclesiasticarum in *cap. 1. cap. 4. cap. 8. cap. novis 13. cap. qualiter 17. cap. fin. de iudiciis*, & in *cap. 5.* cum aliis de foro compet. & ex his, quæ notavi supra in *cap. 7. cap. 10. de consensu*, in terminis Barbosa de iure Ecclesiæ *part. 2. lib. 3. cap. 15. num. 183.*

Vnde rectè Barbosa hic *num. 4.* improbat intellectum Rebuffi de *parisiis possessoribus n. 149.* dum tenet resignationem beneficij in manu Laici verbo simul, & de factum valere, factam verò verbis tantum minime; quia neutra valet, scilicet tam illa, quæ fit verbis, & te, quam illa, quæ fit verbis tantum, si non probatur à superiore; & utrumque valere probat cum Nauarro, & Flaminio, si ab ipso probetur.

Itaque cum iam sub Rubrica adduxerim personas legitimas, coram quibus renunciationes fieri debent, & de quarum consensu, & generaliter ibi dixi competentem esse omnem superiorem ordinarium Ecclesiasticum habens spiritualia equum, ut resignationes factæ in manibus Laicæ personæ, etiam si habeant ius patronatus in eo beneficio, & quævis sit Rex, vel Imperator, sint nullius momenti, &

de roboris, Flaminianus de *renunciatione lib. 7. quest. 9. num. 14.* Mastrilhus *deest. 31. num. 11.* Bortellus in *summa deest. num. 1. tit. 26. de benef. resignat. num. 11.* Cardinalis Mantica *deest. 260. quest. 41.* Riccius *p. 3. deest. 289. num. 5.* Cardinalis Tuschus *littera R. conclut. 267. num. 1. §. 2. per textum nostrum.*

- 4 Sed quia per textum hunc Doctores solent requirere Superiores Ecclesiastici assensum ad veram renunciationem beneficii; ideo applicabis notata supra, tam in *Rubrica*, quam in *cap. admonet 4. hoc tit.* & in terminis ad textum nostrum Riccius *collet. 1. 479.* docens, ut renunciatio debeat fieri cum licentia Superioris, seu eius auctoritate, addens ut alias non teneat in preiudicium Ecclesie, aut Superioris illico dicit, ut tenere tamen in preiudicium renunciantis; quia ex hoc consensu fecisse ratiunciam pactum de non petendo beneficium, ita cum Balbo in *deest. 19. §. 1.* Et infert in preiudicium renunciantis vacare beneficium, postquam impetrari, sic cum Ruino in *deest. 90.* quamvis taliter factam renunciationem, possit Superior approbare, seu ratificare, Rota in *deest. 1. de renunciat.* sed limitat cum eadem Rota in *deest. 1. §. 3. hoc tit.* nisi ante admissionem, & gratificationem renunciaverit, & mutaverit voluntatem cum re integra possit pertinere.

- 6 Posses ergo hic dubitare an sola voluntate beneficiarii possit procedere resignatio beneficii; sic ut le abdicat ad munere feruendi: & quamvis Innocent. hic doceat absolue renunciationem sine Superioris auctoritate factam, nullius esse momenti, per textum, quem putat expressum in *cap. non oportet 7. quest. 1. ibi hoc faciam prorsus irritum*

- 7 denunciatur, ut iam retuli sub *dileto cap. 4. §. 1.* Tamen Barboza agens ex proposito *lib. 3. de iure Ecclesiast. p. 2. cap. 1. §. 4. num. 16.* distinguit inter renunciationem verbalem, aut realem; ita ut prima quantumvis perfecta, dum pendet Superioris admissionis valida sit interim quando per Superiorem reiecta, & repudiata non fuerit, ut videre est in dissolendo quocumque contractu, duorum consensu celebrato comprobans ex regula textus in *li. si percursum ff. de condicione ob causam lib. 1. questio- nem 11. num. 6. de resig. §. 1.* In casu li. agatur de reali dimissione beneficii, propria auctoritate facta, tunc possit beneficiarius per Superiorem compelli ad dimissum beneficium iterum regredi, quantumvis aliud acceptasset, sitque in potestate Superioris renunciationem acceptare, & alteri beneficium conferre, vel cogere antiquum Prelatum, ut ad beneficium, quod propria auctoritate dimiserat, iterum reuertatur, sic intelligens Barboza textum in *dileto cap. cum oportet* cum aliis, & concludit cum Nauaro cum; qui per sealem beneficii dimissionem, possessionem amittit, si antequam per Superiorem acceptetur ad illud regredientem incipere iterum possidere, & ad hanc novam possessionem apprehendendam Superioris auctoritatem prerequisite; & in hoc sensu defendi posse glossam in *cap. quod Dei de statu Monach.*

- 9 Nec huic resolutioni obstat textus noster ibi *Sunt beneficia solvendi*, quia per resignationem, de qua hic resignans possessionem non amittit; quia responderetur verba illa intelligenda esse respectu proprietatis, quam renuncians retinet, quando tunc renunciatio per Superiorem admissa non est non vero de possessione, quam per nudam beneficii dimissionem amiserat, ut docet Zabarella in *elem. 1. hoc tit. num. 17. §. 1.* Et sic concludit Barbo-

10 Fermo in de Offic. & sacris Eccles. *Tom. 1.*

sa *dilect. cap. 1. §. de hore Ecclesiast. lib. 3. num. 18.* renunciationem quandiu a Superiore admissa non est, validam esse in preiudicium renunciantis, posse tamen per Superiorem repudiari, sic intelligens Doctores vocantes predictam renunciationem nullam respectu Superioris, validam vero respectu renunciantis.

Notabis vero, ut cum hic renuncians copellitur per Superiorem, ut reuertatur ad beneficium, tunc non sit novus titulus necessarius; quia quamvis per realem beneficii dimissionem, de qua dictum est, beneficiarius possessionem amittat, retinet tamen proprietatem, & titulum sui beneficii; quando renunciatio per Superiorem acceptata non fuerit, docent hic Innocent. *num. 1. Abbas num. 8.* Zabarella in *dilecto cap. 1. hoc tit. num. 17.* Menochius de *arbitrariis casu 21. num. 43.* Rota *deest. 3. num. 2. hoc tit. §. 1.* Et reddit rationem Flaminianus *dilecto lib. 7. de renunciatione quest. 1. num. 37.* quia (scilicet possessio est quid temporale, quod absque Superiore amittitur, iuxta quae longe tractantur in *Rub. de caus. posses. §. pro p.*

Ad textum nostrum videbis Naldum hic, & pro eo adiunges Doctores sequentes, qui quaestiones videndas tractant; Contarini *lib. 1. variar. cap. 1. §. 1. num. 6. vers. nam renunciatario*, de quo supra, Flaminianus de *renunciat. lib. 1. quest. 4. num. 41.* ad bonam aliam quaestionem Zevallos in *practico quest. 666.* dum agit de illa, an resignans, si Iudex eligatur possit esse Iudex, & ad vicariam partem agens affirmativam defendit sub distinctione, quae videbis cum multis de illa agentem, quam vocat subtilem, & possunt per negativam applicari nonnulla quae dixi sub *cap. 1. de indicio, de Iudice in propria causa* & de ea dico quaestiones sequenti.

QVÆSTIO I.

An resignans si Iudex eligatur possit esse Iudex. Et effectus resignationis probetur ante executionem litterarum resignationis; ubi an sint purificatae conditiones antequam resignatario detur possessio seu manuteneatur resignans. An coadiutor possit dari in beneficio inrispatronatus.

S V M M A R I V M.

- 1 Resignans Canonici constitutus in dignitate potest esse Iudex in causis sibi commissis sine delegata ratione dignitatis ante executionem litterarum resignationis, *num. 2. 3. & proprium ad num. 4. 7. & 8.*
- 2 Habituus in quibus commissio desideratur in principio.
- 3 Altius legitimum perfectum, & consummatum, non vitatur, licet perniciat ad casum a quo incipere non potest.
- 4 Canonici in Cathedrali, vel dignitate, qua in delegatum Summi Pontificis requiritur debet adesse in principio commissio quodvis in tempore praesentationis dignitatis eius cessaverit.
- 5 Resignationis affectus non probatur ante executionem litterarum nec iam adhibetur a resignatario quantum resignans tanquam canonici ab

Ordinario administrasset, & etiam si resignatum cessasset beneficii resignati possessionem, n. 10. & 11.

12. Resignatum gratia facta in forma dignum nullam tribuit iam resignatum donec de habilitate constet & fiat collatio.
13. Resignatus datur manimento antequam resignatur datur potestas idemque procedit pendente liti super validitate, & invaliditate resignationis, & an sit purificata conditio, n. 14. & 15. folio n. 16.
16. Manimento denegatur resignanti & datur resignatario qui est in possessione.
17. Conditio potest dari in beneficio iure patronatus cum consensu Patris, perpetuum, aut temporale declaratur n. 18.
19. Ordinarius promissimiliter & ex causa potest sine consensu Patris potest ordinare in beneficio, Vicarium seu vicarium.
20. Permutatio, seu resignatio in patronatus Regis non valet sine Regis consensu.
21. Deceat Pontifex Romanus sui Patronatus Laicorum in sex casibus.

AD primam questionis partem quæ exemplificatur modo sequenti an si causa, v.g. fuit commissa Antonio Canonico aut alio constituto in dignitate qui post datam & receptionem litterarum resignavit Canonico vel aliam dignitatem in fauorem Iohannis, olim ipse resignans possit decidere causam, aut Iohannes eius resignatarius in quo dubio inuenio dissentientes interpretes, & pro negatiua, n. p. ut resignans nequeat iam cognoscere de causa sibi commissa, facit: nam resignans ut laud dixi sub Rub. & in cap. 4. sub quest. 1. itatim perdit titulum & possessionem, & pro mortuo reputatur, eo quod per resignationem amittit, nedum dominium & proprietatem, sed etiam possessionem naturalem & ciuilem, vt docent Anton. de Butrio, in cap. sollicitudo, num. 13. de rescriptis. Molinedanus, decis. 87. Cardinalis & Abbas in cap. quod in dubio, hoc tit. Patritius Flamin. lib. 1. de resignat. benef. q. 14. n. 70. & quest. 5. num. 11. & facit seruando quia illa commissio fuit spualis & concessa contemplatione dignitatis, vt in cap. statum de rescriptis lib. 6. argum. plurium quæ dico & interpretes notant in cap. quoniam. Abbas infra de officio Iudicis deleg. vnde cum cesset per resignationem commissio, causa videntur sequi vt debeat cessare delegatio, ex doctrina textus in cap. cum cessare de probat. vbi dicit de regula cessante causa, maxime cum commissio peruenierit ad casum in quo non poterat inchoari, l. si de iur. la. 2. ff. de iudicio, cumque causa debeat committi constitutis in dignitate, argumentum eorum quæ dixi de iudicibus religionum conservatoribus in cap. 5. de iure comp. quest. 12.

Et hæc ratio militat non solum respectu principij, sed in medio & in fine causæ, & ex mutatione status videatur mutata persona, cap. summa dist. 50. cap. 1. dist. 33. sequitur vt cessante dignitate que sit causa fiscalis concessio, non possit resignans causam post regressum inchoantem finire, ex cap. nouus, de officio deleg. ita committere resoluunt Doctores quos adducit Flamin. supra quest. 11. n. 4. in fine. Abbas qui communem dicit in dist. cap. quoniam. Abbas, vbi Innocentius.

Nihilominus contrariam tenent opinionem glossa in dist. cap. statum, verbo tamen vers. est tempore data. Archidiaconus num. 3. Anchar. n. 5.

Gemotian. num. 9. ibi, idem in cap. licet eam. in prin. de elect. lib. 6. Cardinalis Zabarella in elem. cisi principalis quest. 6. de rescriptis. Abbas conf. 93. lib. 2. Paulus de Castro conf. 327. volum. 1. Decius in dist. cap. quoniam Abbas, num. 16. vbi dicit hunc communem & ibi Folinus num. 1. an de Flaminio supra num. 66. ait hanc opinionem defendisse interpretando textum in dist. cap. statum de rescriptis, vbi satis facit fundamentis adductis pro contraria opinione, concludens quod pro hac sententia fuit iudicatum in Sacra Congregatione Concilij Trid. 21. May 1587. vbi Congregatio censuit posse resignantem de causa cognoscere, etiam post resignationem, & hanc ego amplectendo eam confirmo ex dictis sub dist. cap. 4. nota quest. 1. vbi dixi quæ desiderantur vt resignatio simplex (sive conditionalis prius resignantem à titulo, possessione, & fructibus beneficii resignari; & si cuiusque ex sequentibus fundamentis quia tempore commissio resignans adhuc esset Canonici vel constitutus in dignitate, & in qualibet dispositione sit spectandum principium, & habitus tunc temporis desideretur cap. 1. cap. si eo tempore, de rescriptis. e. dudum de electione, l. summa ff. de Senatoribus l. eadem. ff. de iudicio l. si perueniat ff. mandati, patet vt cum resignans adhuc fuerit in ea dignitate, sufficiat inde vt ea qualitas adfuerit eo tempore in quo ipsa dispositio fieri debeat effectum, l. 2. ff. de auro & argento legato, l. ex falso §. si quis el. 2. ff. ad Trebell. in ob. quod sufficere vt tempore commissio illa qualitas subsistat, ex regula textus l. in delictis, §. ceterum ff. de natalibus l. Titum ff. de testam. militum.

Non inquam officit quod dignitas deficiat, si quidem à principio commissio sitetis ex vulgato axioma, quod actus perfectus & confirmatus non vitatur licet peruenierit ad casum à quo inchoari non poterat, ex reg. textus in l. in subsistunt ff. de vulgari, l. heredi. ff. ad Trebell. l. fin. cod. de iur. de quo Anton. Gomez in l. 48. Taurin. 1. & in l. 6. num. 1. & in l. 40. num. 12. & in l. 1. var. cap. 19. num. 14. Matzeno in l. 1. tit. 3. gloss. 4. num. 20. lib. 5. recapit. Partius conf. 29. volum. 1. Didac. Perez lib. 5. ordinem. tit. 3. fol. 14. Tiraquellus in l. si vngam, verb. denarius largum, num. 23. & verb. susceperit lib. 1. num. 155. & in tract. cessante causa finit. 11. num. 15. de quo plura Zavallos in pract. quest. 72. n. num. 5. idem quest. 666. vbi docet relationem nostram sententiam, maxime vt ipse ibi ait num. 7. textus in dist. cap. statum solum requirit vt causa committantur habentibus dignitatem Ecclesiasticam.

Vnde cum qualitas canoniciatus in Cathedrali vel dignitatis quæ in delegato Summi Pontificis requiritur debeat à principio adesse tempore commissio, vt notant Flamin. de resignat. lib. 4. quest. 1. num. 17. Gigas de personis, quest. 22. num. 19. Cardinalis Turchus lib. 2. consue. 145. num. 15. Maslobo de Synodo Diocesana, cap. 4. dub. 13. num. 47. & dicant Tyrquellus in tract. rescriptis causa finit. 4. num. 4. Gonzalez in Reg. 3. Cancel. §. 3. pram. 71. Sanchez de Matrem. lib. 3. dist. 17. num. 18. Maslobo dist. dub. 13. num. 48. vt sufficiat tempore impetrationis rescripti Pontifici, quauis tempore presentationis eius cessant dignitas quam tunc obtinebat. Secus si tempore impetrationis ea dignitas non adesset, & sequitur bene dicendum iuxta terminos nostræ adductæ sententiæ, quod si Canonici cui causa committitur per Sedem Apostolicam post accepta

acceptationem litterarum delinac esse Canonicos, nihilominus possit esse iudex in causa illa ut docent Aeneas *conf. 70. in 18. lib. 4. de leg. l. 1. num. 6. 3.* & ad curiam Patenam *lib. 4. cap. 6. num. 66. Barbosa in dict. cap. statutus de re scriptis, num. 10.* cum aliis. Gironda *de prin. 2. num. 510. Mallob. dict. dub. 13. num. 40.* Stephanus Gazian. *de sep. forens. cap. 99.* Aloysius Raccius in *praxi rerum fore. Eccles. decis. 656. in 1. editione. alias 414. in 2. ed.* Gallesius in *Alagarsta casuum consuet.* verbo *delegatum. v. 3.* & verbo *renunciare ultima.*

- 9 Ad secundam questionis partem an effectuario religionis probetur ante executionem litterarum religionis, perfectis, quæ dixi in *dict. cap. 4. q. 1. & a. num. 1.* hac breviter respondeo, ut non probetur nec ius abdicatur à resignante donec litteræ fuerint executæ & beneficium resignatorio acquisitum. Rota coram Grego. XV. *decis. 159. num. 6.* vii fuit dictum in *abulæ. & Zamore. beneficiorum 17. Iunij 1594.* coram Penia impellens per Garciam *de beneficiis p. 6. cap. 2. num. 126.* & in *Burgen. Canoniarum 28. Aprilis 1597.* coram Cardinali Pamphilio, seu impellens per Marchesanum *de communion. tom. 1. pag. 143.* & in *Amurien. beneficii 17. Februarij 1624.* coram R. P. D. Merlino & in *nurcra. Parochialis 18. Iunij 1630.* coram R. P. D. Montanos ubi extenditur quamvis resignans tanquam Æconomus ab ordinario deputatus beneficium administrasset, quia huiusmodi actus non conducit necessario quod resignans habeat annuum abdicandi à se beneficium & possessionem in euentum in quem illud perpetuo non acquireretur resignacionem deficientem hac conditione ius remanet resignanti, donec ea purificetur. Achilles *de c. 4. n. 1. de rerum p. mut. §. 1.* in terminis capite possessionis per resignarium etiam volente resignante, si verò beneficium resignatorio non acquiratur est optima decisio Mohedan. quam sequitur Rota in *dict. nurcra. Parochialis* hancque esse intentionem resignantis dixit etiam Rota in *Leodon. Canonis. 5. Dionysij 25. May 1616.* coram R. P. D. Pirouano, sequitur Barbosa *de iure Eccles. l. 3. c. 15. num. 175.* & sic Rota in *colubrina. Canonis. 4. Februarij 1632.* coram R. P. D. Merlino impellens per Paulum de Rubis *decis. 92. a. num. 13. tom. 1. de iur. f. aliis part. 6. recent.* dixit quod si gracia religionis fuerit expedita in *forma dignum*, per quam datur dumtaxat mandatum de providendo, quatenus resignarius repenitur idoneus, ut iam adduxi *dict. cap. 1. sub quest. 1. in fine, vecl. ad secundum*, nullum tribuatur resignacio ius in se, nec à resignante ius abdicatur, nisi postquam gratia mediante collatione facta resignatio fuerit executioni mandata.

- 13 Ad tertiam questionis partem lectis etiam quæ dixi *sub Rub. ex in dict. cap. 4. sub dict. quest. 4. l. 1. ut, breviter* respondeo, ut antequam resignatus adificetur possessionem de iure mantentio resignanti etiam contra resignatorem his quæ laudimè scilicet *de mantentio. l. sub textu in cap. l. 1. de probat. in l. 1. & ex multis sub tit. de rescriptis, specul.* præcipue cum ago de interdicto retinendæ & in terminis saltem respectu demeracionis dixit Rota *decis. 1. hoc tit. in notis*, cum aliis in *Leodon. Canoniarum 5. Pauli 25. Iunij 1621.* coram Card. Verospio, quod idem procedit pendente lre super validitate vel invaliditate religionis §. & an sine purificandis conditiones, sic Barbosa *dict. cap. 15. num. 75. in fine*, ubi addit cum Rota *decis. 92. p. 2. recent.* ubi aliæ referuntur decisiones mantent-

tionem deoagari resignanti, si resignatus sit in possessione cui, & non resignantis, est tunc danda mantentio, ex adductis *sub dict. cap. l. 1. & alibi.*

Ad quartam questionis partem an coadiutor possit dari in beneficio iuris patronatus cum iam supra *sub dict. c. 4. quest. 1.* dictum, ut possit resignari beneficium iuris patronatus cum consensu patroni, & conditionibus, quibus infra dico in *cap. quia vers. de Inductis quest. 24. a. n. 1.* ubi agens de subrogatione in beneficiis etiam de subrogando in beneficio iuris patroni. quare iam nunc & intra materiam nostri iuris legitime de hoc dubio inquirimus, agitur Lamber. *de iure patronatus l. 1. lib. 2. quest. 6. princip. art. 20.* resolutum vi cum coadiutorem dare sapiat ordinationem status Ecclesie, & in eo vertatur inter esse Ecclesie quam patroni defendere tenentur, requiratur ad id Patroni consensus, siue coadiutor de iure sit futurus & perpetuus successor, siue ut sit temporalis; eo quod titularis sit fene-
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Et enim dicta sunt per modum provisionis, quæ idcirco non mutant statum Ecclesie; Rebuffus *de sent. provision. in prefat. num. 37.* Duran. *decis. 74. num. 40.* qui dixit ut Ordinarius sua ordinaria auctoritate possit deputare Vicarium seu econonum in beneficio vacante de iure Patronatus, interim & quovis de rectore providetur aut cognoscitur de iuribus eligentium; sic etiam a. 50. ubi num. 39. post Federicum de Senis *conf. 95. n. 3. vecl. item super eo*, resoluit quod sine consensu Patroni potest deputari vicarius per Ordinationem.

Imo & in patronatibus Regis non valet resignatio, siue Ecclesie permutatio, abque Regis consensu, & illo infuso dixit Cabedus *de patronat. Regis curia cap. 11. num. 6.* sed in quibus casibus Romanus Pontifex derogationes concedere solesse frequentius tradunt Schua *de beneficiis p. 2. quest. 13.* Rebuffus in *tratt. de nomin. quest. 15. num. 9.* hodie verò refert Barbosa *dict. cap. 15. num. 144.* sex casus. Primus in vacatione per obitum apud Sedem. Secundus in vacatione per resignacionem ex causa permutacionis. Tertius quando beneficium vel ius patronatus est ingiisium. Quartus quando patroni in presentatione commiserunt simoniam. Quintus quando provisio est pro filio patroni vel comparato. Sextus quando ius patronatus est mixtum. Mohedan. *decis. 156. in fine.* Flamin. *lib. 3. de resign. quest. 4.* Garcia *de beneficiis p. 5. c. 1. §. 1. c. num. 83.* eo quod in tali mixtura eminet qualitas patrocatu laicalis.

Ad Text. in cap. Ad supplicationem
IX. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciandi licentia concedatur Episcopo à Papa.*
- 2 *Accessus non tantum, & de salvo conducto remissus.*
- 3 *Pallij usus qualiter permittatur remissus, ubi nō ab Archiepiscopo, qui renunciavit.*
- 4 *Pauperi volumarij, non subueniunt.*
- 5 *Paupertas nocet, quæ culpa prouenit.*

Textus hic quatenus dicit quod Papa est, qui Episcopo concedit credendi, & renunciandi licentiam, cum sine mortis periculo, in ea Ecclesia morari nequit; ideo veniunt hic iungenda, quæ Doctores tractant in cap. 1. & cap. sequenti de causis renunciationis.

2 Et quatenus hic Barboſa num. 1. in verſ. *morris*, dicit quod accessus oon ruit, probatur ſi in loco, in quo citatus comparare tenetur, ſit peſtis; ideo applicabis quæ de accessu ad locum non tutum dixi ſub cap. 4. *ut lice non conſeſt. quaſt. 1. & 2. & quaſt. 3.* vbi de ſaluo conducto, & applicabis quæ dixi ſub cap. 10. & 14. *de præſcript.* vbi de impedimentis ad præſcribendum, inter quos peſtis annumeratur aliqua ſupra ſub tit. de electione.

3 Et in verſ. *cui conſeſimus*, ut in ipſo Archiepiſcopatu abſque uſu Pallij, textus hic in hac parte manet intellectus ſupra ſub tit. de auctoritate, & uſu Pallij, vbi leges applicando integram materiam, vbi, & quando permittatur Pallij uſus, & nō ab Archiepiſcopo, qui renunciavit.

4 Et quatenus Barboſa hic num. 6. ex gloſſa ad ſuſtentionem nocet indignum eſſe ei ſubueniri, qui ſua culpa, aut vitio in egeſtatem incidit. † Et quod paupertas nocet quæ culpa alicuius prouenit tribus comprobans; ideo adiunges quæ de paupertate adduxi ſub cap. ſi qui reſtrum 8. *de teſtibus.*

Ad Text. in cap. Nifi oim pridem
X. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciatiois causa quoadmittatur.*
- 2 *Scandali materia remissus.*
- 3 *Senes delinquentes puniuntur, sed mitius, & comparantur pueris.*
- 4 *Filij neſci, aut maueret qui remiſſus.*

Hic in textu noſtro exatē Barboſa cenſet cauſas ſex, ex quibus Papa ſolet ab Episcopis admittre renunciationem Episcopatus, quas breuiter reſult compiler hic in duobus verſibus, quos reſult ad litteram ſupra in cap. 1. & cauſas in illis comprehenſas expendit hic cum multis, non incongruē Barboſa omnino videndus, & communiter Doctores, de cauſa infirmitatis, ſeu debilita-

tis, & ſenectutis iam ſupra d. xi. ſub dicto cap. 1. iterum videndus Barboſa de iure Ecclēſiaſt. p. 2. lib. 3. cap. 15. à num. 89. vbi cum multis, quibus addo bene agentem de cauſis renunciationis, Azor. lib. 7. mor. tom. 2. cap. 18. præcipuē quaſt. 4. & 5.

Et in verſ. *pro graui quique ſcandalo*, hic poteris applicare quæ late dixi de ſcandalo vitando in c. 2. *de præſcript.*

Et in verſ. *alia cauſa*, applicabis quaſtionem, de qua Antonius Gomez. lib. 3. *variar. cap. 1. à num. 68.* vbi adducens textum noſtrum agit de quaſtione an ſenes delinquentes poſſint, ut puniantur, & afflictor, ſed mitius, & comparat eos pueris, quare applicabis quæ infra noto ad titulum de delictis puerorum.

Et in §. *perſona* adiunges extra materiam irregularitatis, de qua occasione hac poteris tractare, qui dicantur Nothi, qui autem Manceres, tractat Covarruias in 4 p. 2. c. 7. §. 4. & §. 5. *tem n. 1. & 2.* & multi alij iam temporibus hiſce dum agant de irregularitate: aliquid p. 1. cap. 1. num. 13. qui ſunt, & naturales, de quibus infra qui filij ſunt legitimi, & ſub tit. de filiis præſentorum, ad quaſtionem infra in cap. ſi in ſine.

Ad verſ. *ſi tamen culpa later* videbis quæ vocat § Covarruias in elemſi furioſus 2 p. 3. §. 3. *sub n. 4.*

Cumque huius textus materia claudat diuerſas, in cuius enodatione quamplura poſſent ad longum tractari, & facile poſſis ab alijs locis recolligere; ideo non inſiſto in amphiota enodatione.

Ad Text. in cap. Poſt translationem
XI. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Episcopus renunciandi Episcopatus propter crimen, non reſumitur, ſecus ſi propter perſecutionem, infirmitatem, deſectum ſcientia ſumamque ignorantiam, &c. Nec reſumitur ad alium Episcopatum deſectum in Monafterium, vel penitenciam ageret delicti, numero 1. §. & n. 7.*
- 3 *Renunciare cogitur Episcopus propter conſcientiam criminis, & ad id cogitur ſi crimen poſt peractam penitentiam, impedit executionem edicti.*
- 5 *Criminosi committentes facilius ad reſignandum admittuntur, ſi ſuis de vitijs, quæ priuauer à beneficio, ut in homicida, adultero, Conubinario, &c.*
- 6 *Renunciare coram Ordinario ſimpliciter poſſunt criminofi poſt receptas probationes conſeſſum in cauſa, ac applicatione pendente, niſi crimen renunciationem redderet indignum beneficio.*
- 8 *Ceſſare quando dicatur effectus, ceſſante cauſa: vbi de effectus cauſa impuſione.*

Ocet hic Pontifex quod Episcopos, qui renunciant Episcopatus propter crimen, ad Religionem tranſiit non poſſit ad Episcopatum reſumi, ſecus ſi renunciavit propter perſecutionem, infirmitatem, deſectum ſcientie, ſimoniam, ipſo ignorante, commiſſam vel aliam ſimilem cauſam; & comprobans Barboſa num. 1. ait, vel explicat

explicat *num. 1.* † quod si quis ex Episcopali statu transierit ad Monachatum propter delictum, ut quia fuit Episcopatu depositus, & in Monasterium detrusus ad penitentiam peragendam, non possit iterum ad Episcopatum, etiam aliud reuocari probatur *ex cap. hoc iniquam 7. quest. 1. de in cap. temporis 5. idem eadem causa* : applica notatum infra in *cap. suo. vel. per hunc.*

3 Igitur pro exacta explicatione adiungat notata supra in *cap. 1. 2.* & 3. vbi de renunciente quando iterum, & denno eligi valeat, item quae Doctores deducunt *ex p. accedens cap. in vel. propter conscientiam cum crimine*, ex quo *vel.* colligunt quod Episcopus propter conscientiam criminis cogitur renunciare; multis comprobatur Barboſa ibi *n. 3.* † vbi *num. 4.* in *vel. propter quod ipsius effectus excusatio possit tunc tam penitentiam impedire*, addit quod potest; imò quod tenetur Episcopus religare propter conscientiam criminis, eo tantum casu, quando commisit crimen, quod post peractam penitentiam, impedit ordinis executionem, ex gloſſa hic, verbo *dumtaxat*, & Abbate *num. 7.* Innocent. *n. 1.* & 3. cum aliis multis idem Barboſa *de iure Ecclesiastico p. 1. lib. 3. cap. 15. mon. 91.* † Etiam sit *a. 104.* crimina committentes facilius admitti ad resignanda beneficia, cum ad eorum penitentiam iura conueniant, & Prosperus de Augustinis addidit, *ad summam Bullarum*, verbo *beneficiorum resignationes* in princ. *vel.* quoniam, exemplificat in casibus, in quibus ob crimen commissum veniunt beneficio priuandis, veluti in homicida, adultero, concubinario, qui post admonitionem non respiciunt iustitiam excommunicationem per annum, in perituro, & in blasphemio, iuxta ea, quae notati in *cap. 1. de indicio quest. 3. 1.* vbi de excommunicato per annum, & sub *cap. 4. 3. de adultero de indicio*, & sub *cap. cum non ab homine ante questionem 28.* & cum aliis, vbi de homicida, petitorio, falsario beneficiis priuandis.

6 Concludit ergo Barboſa *dict. num. 104.* huiusmodi criminosos, inquisitione pendente, etiam post receptas probationes, & conclusum in causa; imò & pendente appellatione a sententia priuationis, simpliciter posse beneficiis coram Ordinario renunciare, modo fiat criminis mentio, & processus incipit, nisi crimen illud renunciantem, indignum redderet: sic cum Flaminio, *lib. 3. de resignat. q. 16. num. 2.* Prospero de Augustinis *vbi supra.* Marcus Anton. Genuesi. *cap. 1. 3. in annotat. praxi Episcop. Neapolit.* † Ex his ergo bene inducitur ad textum nostrum, ut Episcopus, qui propter delictum fuit depositus, & in Monasterium detrusus amplius ad Episcopatum, etiam nouum non reassumatur.

8 In *vel. licet impulsiva esse* notat hic Barboſa cum multis *num. 3.* quod cessante causa impulsiva non cessat effectus; & quod defectus causa impulsiva minime obstat, quin actus validus omnino censetur. Et pro maiori enodatione adiunges quae tractantur in *cap. cum secessit 60. de appellat.* & aliis in locis supra, aliquid in *cap. super luteri 20. de reſcriptis*, vbi de effectibus causa impulsivae.

Ad Text. in cap. Cedendi XII. hoc titulo.

PRÆMISSUM.

SUMMARIVM.

- 1 Cedendi licentia petita facit ut compellatur cedere, aut resignare sic petens in quocunque beneficio, & a quocunque petatur superioris, saltem non a beneficio inferioribus.
- 2 Penitentia licita est donec consensus fuerit extensus in Camera circa inferenda beneficia, quae expenduntur extra Consistorium, numero 3.
- 3 Resignandi consensus solet praestari in Camera, seu Cancellaria, etsi alibi nullus fiat.
- 4 Consensus non praestari, seu simul praestare sine debita solemnitate, paria sunt.
- 5 Consensus duplicatus requiritur in resignationibus faciendis, unus in Camera, & quale iste sit ac sit aliter expressum *num. 6.* & de differentia utraque *n. 7.*
- 7 Resignationis licentia qualem extensum desiderat consensus.
- 8 Renunciare non cum effectu tenetur Clericus, qui post petitam licentiam pateret vult ante extensum renuncians in Camera: quid de *stylo. n. 9.* & 10.
- 11 Renunciandi dispensationi seu electioni de se satis, ea vbi possit promitti, cum non acceptaueris superior dispensationem.

Dicit Pontifex hic quod qui petit licentiam cedendi, & renunciandi ex quo illam obtinere tenetur, & compellatur cedere multis comprobatur. *num. 1.* & 2. vbi addit cum Flaminio *de resignatione lib. 3. quest. 18. a. num. 48.* & 59. procedere nendum in beneficio simpliciter, sed etiam in habente dignitatem Ecclesiasticam, etiam Episcopalem: & *n. 62.* amplius, & siue fuerit petita; & habita licentia a Papa, siue etiam ab alijs ordinariis inferioribus: & *num. 63.* siue haec licentia fuerit petita per se, siue per alios, de mandato tamen, & ad instantiam beneficiariorum.

Tamen aduersus, ut iam hodie in beneficiis inferioribus, quae expediuntur extra consistorium, non procedat huius textus decisio, eo quod licita sit penitentia post petitam, & obtentam licentiam renunciandi, cum quando quidem licitum sit penitere, donec consensus fuerit extensus in Camera, vel Cancellaria. † Est enim recepta praxis, & *stylo* 3. curiae Romanae, quod solet praestari consensus in Camera, vel Cancellaria, etsi alibi quis consentire, nulliter consentire, † quia paria sunt non praestare consensus, & praestare sine solemnitate requisita, multis probatur Barboſa *in fine*, & pro ampliatione adiunges quae dixi de eo, qui penitentia ductus aliter fecit, ac primo promitteret in *cap. 1. de indicio* per aliquas questiones.

Sed cum ego dubitem de praedicta praxi, suppono dicendum, ut in resignationibus faciendis, & celebrandis in curia Romana requiratur duplicatus consensus, primus, qui a cardinalibus parvis consensus nuncupetur, & est ille quem resignans praestat tempore, quo ipse, aut eius procurator porrigit supplicationem, qua renuncians continetur, quae porrigatur

porrigitur officialibus Datarie, per quos in calce supplicationis apponitur summarium eorum, quæ in ea continentur, quod Datarie Romano Pontifici legere, aut referre solet, Pontifex tamen per hæc verba supplicationem signet, *sic ut penitus*, postquam signata est supplicatio, & transit per reitores, mittitur Datarie, ut ipse apponet datam; deinde registrata ad Notarium Cancellarie, ut eam inter abrenuntiatores distribuatur; postea vero regreditur, ad Cameram, vel ad Cancellariam, ubique per ipsum met resignantem, si pensens est, vel si abest per illum procuratorem ad id specialiter deputatum. †

Expressus iterum perstatur consensus ad aliquas fraudes vitandas, qui per Notarios in libris Cameræ, vel Cancellariæ extenditur, & à tergo supplicationis adnotatur.

Intra duos autem prædictos consensus, ea est potissima differentia; quia primus, qui ex supplicationis oblatione refertur, dicitur consensus formalis dans valorem gratiæ, & est de essentia, & de substantia ipsius; quia statim quod resignans, vel eius procurator supplicationem porrigit, in qua dicitur quod ex tunc resignatur tale beneficium, si à Papa admittitur, firma remanet renunciatio; quia legitimus Domini consensus, & superioris auctoritatis interuenit; posterior autem consensus, qui extensus appellatur non requiritur pro essentia resignationis, sed pro illius executione; quia quamvis renunciatio per primum consensum à Romano Pontifice admissum, perfecta sit, non possunt tamen literæ expediti, sine extensione prædicti consensus; quibus non expeditis, renunciatio non prodest, cum sine literis, nec possessio capi, nec fructus beneficii percipi possunt. Flamin. lib. 8. de resignat. quæst. 7. a priore. & quæst. 8. num. 138. Mohedani. desj. 60. Castilloc. desj. 1. num. 4. de renunciante.

Vnde ad difficultatem textus nostri propterea accedendum, video præter ordinationes ex proposito agere Zeuallos in præf. quæst. 283. dum inquirens de ea, an possit Clericus cogi ad renunciandum beneficium, quando petita, & obtenta à superiore licentia renunciandi, postea penitus; & addicens pro parte affirmatiua textum nostrum, & ordinatos hic, ac plurimos alios cum Flaminio de resignat. beneficior. lib. 3. quæst. 18. num. 48. ex ratione illa, ne illudatur superior, qui illuderetur, si penitentia locus esset; & quod semel placuit, amplius dispicere non possit, maxime, quia variatio est in iure prohibita, ut in elementis vides hoc iter. vbi glossa, & Bonifac. dicunt fundari in hac ratione textum nostrum. Et quia, etsi in pluribus casibus penitentia licita sit, eam non admitti in his, quæ superiori presentiam exigunt post ipsius scientiam, & permissionem. Postea vero à num. 10. admittit ut veriorum contrariam opinionem; nempe ut post petitam, & obtentam licentiam renunciandi, sit licita penitentia, doctæ consensus fuerit extensus in Camera Cancellariæ: Sic ex Puteo desj. 17. §. 9. hoc titulo, & Flaminio refert supra num. 68.

receptam esse Doctorum sententiam, † addens declarationem textus nostri ab aula recessisse de stylo Cancellariæ, quæ facit ius, ut in cap. quam graui de crimine falsi, & Zeuallos resoluit num. 50. profecto aliter non posse satisfieri decisioni textus nostri, quæ de iuris rigore vena est, sed de stylo contrariam passim obtineri, à qua dicit non secedendum in iudicando, & consulendo.

Et licet Flaminio lib. 8. de resignat. quæst. 8. n. 69. & lib. 9. quæst. 25. num. 8. iniquis resignantem

posse penitere, donec in libris Cameræ consensus fuerit extensus, supposita doctrina iam in principio adducta, dubia est non parum eius sententia, Burfarius consil. 393. à num. 8. Lotterius de re beneficiaria lib. 3. quæst. 6. à num. 18. videtur adductis repugnare; nam si resignans, aut eius Procurator post primum consensum compelli potest ad præstandum consensum extensum; quia ex parte sua gratia perfecta est, ut fatetur ipse Flamin. 9. tit. num. 67. dicto lib. 8. sequitur rectè dicendum non posse iam prædictam renunciationem reuocare, nisi ut vult Barthola dicto lib. 3. de iure Ecclesiast. cap. 15. ipse intelligatur, antequam per Pontificem renunciatio sit acceptata, & resignata; quia ante Superioris acceptationem licitum est penitere. Et cum videat Flaminij verba adæquatam sensum accipere non posse, cum admittat reuocationem, donec in libris Cameræ consensus fuerit extensus, extendit multò post acceptationem Summi Pontificis; ideo cum explicans dicit præfixum Flaminij intelligi tantum de tempore suo; & resoluit cum Lotterio supra num. 59. primum consensum extendi in Cancellaria, vel Camera, annuatimque à tergo supplicationis antequam illa à Sanctissimo signetur, & sic cessare omnia dubia; indeque frustratorem esse temporis indagacionem, an sit peritibus consensus ante, vel post datam extensionem, quod vix quoque olim erat practicabile, cum inter parvam datam, & extensum respectu temporis nulla sit differentia, nec quidquam esse, quin eodem die, quo supplicatio fuit signata, parua data valeat datarius eam extendere, quemadmodum inutilis quoque remanet consideratio, quod à tergo litterarum non poterit annotari consensus, nisi post earum inscriptionem, & solutas taxas.

Hæc sufficiant pro textu nostro, quem expendi in cap. 1. de rescriptis. §. solus. q. 1. num. 6. & a. iterum hic applicari potest quæstio, an qui renunciavit dispensationi possit ea vi, & de qua latè disputat Sanchez lib. 8. de matrim. disp. 32. per totam, vbi num. 2. an ut quondam Superior non acceptauerit illam privilegij, vel dispensationis renunciationem, sed in eadem voluntate persistit, possit is, cui conceditur, non obstante quod impetrationi contradixit; vel post consecutionem renunciauerit, uti mutata voluntate, ea dispensatione, vel privilegio, ut probat textus in cap. litteris de procurat. lib. 6. per verba, veritas, vbi glossa finalis, Ioannes Andreas, Archidiacon. Dominic. Franchis dicunt electum remouentem concessionem electioni posse, mutata voluntate, eam acceptare electoribus in priori voluntate persistentibus; quod idem de Iudice de Legato, & arbitrio, qui semel arbitrium, & delegationem renunciavit, docent glossa penult. in cap. si vbi abest de prob. lib. 6. vbi leges quæ tradit Sanchez cum Ioanne Andree Anchirano, & Dominico in dicto cap. hanc eandem sententiam docent etiam Loazes de matrimonio Regis Anglia dubio 12. num. 28. & moderni. Nec obstat regula iuris in cap. quod semel 25. & textus in cap. prohibentur 2. quæst. 1. cap. de his de accusat. cap. quam periculosum 7. quæst. 1. vbi glossa alia iura refert, quia etsi per illa renuncians iuri suo, illud non repetat, intelligitur quando renunciationem acceptauit superior ex iam dictis.

Ad Text. in Cap. Veniens XIII.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Renunciare non dicitur Iuri suo, qui gratia alterius se submittit; est enim renunciatio stricti Iuris.*
2. *Iuramentum, promissio, scriptum sunt stricti Iuris, remissive.*
3. *Negatio facta rem dubiam; fallit quando est calumnia, vel post conclusum in causa, numero 4.*

1. **T**extus hic resoluit ut non dicatur renunciare Iuri suo, qui gratia alterius se submittit, multis comprobatur Barboſa num. 1. qui num. 3. ait quod renunciatio est stricti Iuris; ita ut nec ex actu quidem proximo præsumatur; quare num. 4. addit in vers. *aduersary se gratia commiserit*. Quod si quis se submittat misericordie, siue gratie, siue voluntati alicuius, nihilominus recusat ad arbitrium boni viri. Et pro explanatione remittit Lectorem ad ea, quæ dixit in suis remissionibus, de dictionibus, & clausulis, clausula 4. ¶ Igitur ut extendas doctrinam prædictam applicabis quæ adduxi sub tit. de iuramento, quatenus probauit quod iuramentum est stricti Iuris, item quod promissio, seu renunciatio iurata non extendatur ultra verba, seu intentionem iurantis. Et de recepto dixi quod sit Iuris stricti supra sub tit. de receptis; & arbitrium ad quid extendatur, seu qualiter intelligatur dixi sub cap. 2. de re iudicata quasi. 1. verſ. ad ultimam: & comprobatur hinc decisio ex cap. 14. sequenti.

2. Et in vers. *hoc negante* notat Barboſa hic num. 2. quod per negationem, sit res dubia: sic cum Felino, Sardo, Gutierrez, & cum aliis, quos citat axiomate 158. num. 2. Sed quis, latè, & ex proposito egi de questione, an res dubia reddatur per negationem in cap. quoniam contra falsam 11. §. 4. verſ. ad tertiam de probationib. 1. num. 13. ideo tantum adiungo Gratianum cum multis, qui regula 133. ex nostro textu affirmat, & & refert ibi Doctores limitantes regulam modis octo; inter quas ponit non procedere, quando negatio esset calumniosa euidenter, vel quando sit post conclusum in causa.

Ad Text. in Cap. Lectæ XIV.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Renunciare Prælatum non videtur Prælatum, qui ab obedientia subditos absoluit.*
2. *Renunciatio per Procuratorem potest renouare eam renunciacionem, quando res est integra.*

1. **D**ecidit Pontifex hic ut si Prælatum ab obedientia subditos absoluit, non propter hoc cen-

ſeatur renunciare Prælatum; quod probatur ex adductis cap. procedens: nam renunciatio est stricti Iuris, & Barboſa hic in vers. *humiliter effensus*, cum Nauarro probat textum nostrum non loqui de confessione sacramentali; sed de renunciacionis cuiusdam manifestatione, qua abdicauit subditos ab obedientia: ex quo pacto facto resoluit Pontifex hic Abbatem, qui tale fecit, non ex hoc resignasse regimini suæ Ecclesiæ. ¶ Ex quo notat Barboſa num. 5. quod per Procuratorem renunciatio potest renouare eam renunciacionem, quando res est integra; id est quando non accesserit approbatio Pontificis, seu Superioris, quantumcumque ipse renunciatio multa inter faciat, quæ facere solet is, qui plene renunciavit. Ex quo dicto applicabis quæ dixi supra in eadem 12. hoc tit. de Clerico, qui postquam renunciavit, penituit.

Ad Text. in Cap. Fin. hoc
titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Renunciare nequit Abbas exemptus sine licentia Pape, sed alij inferiores Abbates possunt in manibus Generalis, vel Dissinctoris, aut alterius, n. 2.*
2. *Resignatio quando non tenet, redit ad beneficium sine noua collatione resignans.*
3. *Constitutio Pauli V.*
4. *Cap. 7. Trid. sess. 14.*
5. *Irregularitas ipso iure inducit euentum ordinis, sed non prius beneficium.*
6. *Renunciatio potest beneficiarium incidere in irregularitatem.*

1. **T**extus hic decidit, ut Abbas exemptus nequeat renunciare sine Pape licentia, taliter ut si renunciaverit, sequatur etiam resignacione in manu alicuius Prælati, renunciatio, & resignatio, sint nullæ, multis comprobatur Barboſa hic n. 1. & 2. ¶ vbi addit, quod alij Prælati, Abbates, seculares, Priores, & similes non exempti renunciare possunt in manibus Generalis, vel Dissinctoris, aut alterius, qui habet potestatem instituendi, & destruendi simul inquit iustus de causis, secundum glossam verbo *in manibus in elem. 1. hoc tit.* videbis Tambur. de iure Abbatum tom. 1. disp. 1. §. 1. n. 17.

Et in vers. *si res restitui faciat*, notat Barboſa num. 3. hic quod quando resignatio non tenet, tunc sine noua collatione ad suum beneficium cedens, redit cum resignacione nulla inualida, ac subrepticia existente, non abdicetur Ius, ac proinde non acquiritur resignatorio; quare applicabis quæ de reg. essu posui supra sub Rubrica, & in cap. ex transmissa 3. hoc tit. Et adiunges hic dicta sub cap. 4. verſ. *hoc enim*, vbi tetuli casus plures, in quibus renunciatio nulla est, & ad propositum Barboſa de Iure Ecclesiæ 2. lib. 1. cap. 15. ad n. 72. & 76. vbi quando non abdicetur Ius à resignante.

Per hunc textum poteris agere de Constitutione Pauli V. statuente, ne Episcopi, & Archiepiscopi recipiant iterum ad religionem, de quo tractat Scotia epimone 72. in constitutionibus Pontificum, & applicabis notata in e. post translatam, hoc tit.

- Pro complementoribus tractationis dubium est an beneficium incident in irregularitatem, possit beneficium renunciare in fauorem Tercij; & licet videatur negative respondendum ex decreto Tridentinis *sess. 24. cap. 7. de reformatione*, ubi loquens specialiter de irregularitate homicidij voluntarij, inquit ut careat omni ordine, beneficio, & officio Ecclesiastico; & sic debeat carere beneficio, ut minime renunciaret, sicut voluit Inaccol. *lib. 5. de irregularitate, c. 48. §. 4. num. 2.* ¶ sed adhuc dico cum Suarez de *erred. disp. 44. sect. 4. num. 32.* Dista *part. 1. tract. 16. res. 24.* per Concilium nihil esse in hac parte innouatum, cum eius verba debeant intelligi iuxta ipsarum rerum naturam, quæ est carentia ordinis, quæ inducit irregularitatem ipso iure, secus peiurio beneficiorum; quia plerumque expostulat iudicis sententiam, nisi aliud expressez, ut aduertit Salzedo pluribus relatis in *sua praxi cap. 94. Couar. in clem. si furisus de homicidio 2. part. §. 3. num. 6.* ¶ & sic tenendum esse dico ligatum irregularitatem ex delicto, si nolit, vel oon possit impetrare dispensationem, posse renunciare beneficium in fauorem alterius, ac si nullam irregularitatem contraxisset, etiam pendente lite, & accusatione facta de irregularitate; quia usquequo accedat sententia, & condemnetur, teneat ius in beneficio, ut docent Panormit. in *cap. nisi cum pridem 1. hoc est, num. 1.* Felinus in *cap. inquisitionis de accusat. c. 1.* Ludouicus Gomez in *regula de annali possessione quæst. 42. num. 3.* Sicut *lib. 6. cap. 2. §. 14. num. 14.* Suarez *dis. 40. sect. 2. num. 19.* & alij; & comprobo ex his, quæ dixi in *cap. cum ven ab homine de iudicio 2. quæst. 27.* argumentis eorum, quæ adduxi *sub cap. pastoralis, §. verum quæst. 1. de appellationibus.*

QVÆSTIO I.

An Renunciatio facta coram Episcopo, & ceteris ordinariis collatoribus sub conditione retinenda pensionis, aut alterius rei temporalis, sit Simoniacæ.

S Y M M A R I V M.

1. Renunciatio facta coram Episcopo, aut alijs collatoribus sub conditione retinenda pensionis, sit Simoniacæ, nisi absque conuentione pro bono pacis, *item. 2. §. 4.*
2. Cap. nisi essent de pœndendo, & a *num. 6.*
3. Cap. 2. de arbitrio.
4. Cap. fin. de rebus permut.
7. Temporale dari potest ad vitam solius dantis pro bono pacis in fructibus beneficij Episcopi auctoritate.

AD primam questionis partem existimo respondendum, ut talis renunciatio, sit Simoniacæ, cum in hoc casu temporalis conditio in spiritualibus adiciatur, per quam conuentio non fit gratuita, & aliquod contineat quod videatur habere pretij rationem, ut colligitur ex *cap. 2. in de Simoniacis*; sit docent in terminis Castaldi *de res. 2. a *num. 3.* de Simoniacis, Rota decis. 46. lib. 2. part. 3. & decis. 96. & 922. lib. 3. eadem part. 3. decis. 8.* & in *Barbosa regem. Simoniacæ 17. May 1624.* coram D.R. Decano, Suarez *lib. 4. de Simoniacis cap. 3. §. 4. num. 22.* Barbosa, de iure *Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 49.* Bonacina de Simoniacis

cap. 4. §. 14. num. 2. Filiucius, *tom. 3. tract. 45. cap. 8. quæst. 10. num. 54.* & alij.

Sed huic resolutioni obstat videtur textus in *1. cap. nisi essent de pœndendo*, de quo latè dico ibi, dum approbat arbitrorum compositionem sub ea forma celebratam, ut alter ex litigantibus super beneficio liti cederet, & certam pecunie quantitatē ab altero singulis annis recuperaret; cum tamen simile arbitrium in *cap. fin. de rerum permutatione*, & in *cap. 2. de arbitris*, tanquam simoniacum improberetur.

Tamen respondeo idè in *dist. cap. nisi essent*, & certam illam pecunie quantitatem absque simoniæ labe dari posse; quia non est conuentione parium, sed arbitrorum prouidentia pro bono pacis id factum fuerit, ut intelligit Hostiensis ibi ex Abbate, & Imola in *dist. cap. 2.* ubi Beronius a *n. 48.* communem dicit: plures referi, & sequitur Padilla in *l. vltima num. 13. cod. de tras. actionibus*, Barbosa *dist. lib. 1. c. 1. §. 20. §. 50.*

Nec prædictæ resolutioni obstat textus in *dist. 4. cap. 2. de arbitris*, & in *cap. fin. de tras. act.* quia in *dist. cap. 2.* improbat arbitrium, non propter simoniæ, sed propter iniquitatem, & iniustitiam Cæcicozum male arbitrarium, ut colligitur ex serie illius textus. ¶ Nec textus in *dist. cap. fin. de rerum permutatione*, quia agit de arbitris; nam ut ex littera illius apparet, agi Pontifex de arbitris iudicantibus, ut pars spirituali iuri renunciaret, si temporalia acciperet; quo casu ex iudicis mandato, simonia excusari non potuit, cum temporaria pro spiritualibus reciperetur, eumquē longè aliter se res habuerit in *dist. cap. nisi essent*, ubi pars iuri suo spirituali non cessit, sed habenti simul adiacentem fuit beneficium; quod mirum, ut textus illius decisio absque simonia procederet.

Verum ut factum illi *cap. nisi essent*, licet, & absque labe simoniæ vicio procederet, vix potissimum requiri Doctores sciunt. Primum, ut nulla inter partes conuentio, aut conditio, etiam pro bono pacis intercedat, sed ex mera iudicium prouidentia, arbitrium incipiat. Secundum ut arbitri sint viri bonæ opinionis; etiam si priuati sint, qui nec ordinarij, nec delegatum iurisdictionem habeant. Tercium requisitum ut beneficium adiudicetur ei, qui emonicum habeat titulum, vel talis ex actis appareat; aliter enim non tantum iniustitiae, sed simonia committeretur; quæ magis pro spirituali iure, quam pro bono pacis, pecunia data videtur.

Quibus enim concurrentibus perspicuum est, ut 7 cesset simoniæ omnis suspicio; potest enim aliquod temporale pro bono pacis ad vitam solius dantis dari, non ut realis etiam pensio ad recipientem vitam in fructibus beneficij possit constitui, dummodo ab ordinario Episcopo id fiat, qui solo post Romanum Pontificem potest continere pensionem ex causa, colligitur Doctores ex regula textus in *cap. de cetero*, & in *cap. veniens de tras. actionibus*. Sic Barbosa in *dist. cap. nisi essent*, & in *dist. c. 15. de iure Eccles. sub dist. n. 50.* ex communis resolutione, de qua Felinus in *cap. ad audientiam de rescriptis*, Gigas de *pensionibus 96. n. 4.* Et secundum hæc existimo intelligi quidquid argui intendatur ex doctrina textus in *cap. fin. de tras. actionibus*.

QVÆSTIO II.

*An Renunciatio conditionalis in favorem
certae personae absque vlla pensionis reser-
vatione coram Ordinario fieri possit. Et
an hodie propter constitutionem Pij P. sit
censenda renunciatio simoniaca simpliciter
facta a mente & spe, ut certa perso-
na, conferatur. Et an liceat insimul re-
nuncianti id procurare. Et an irregularis
queat renunciare.*

SUMMARY

- 1 *Renunciatio conditionalis in fauorem certa per-*
sona facta etiam Ordinaria valet, nulla pen-
sione assignata, nec interueniente reprobatione
temporalitatis inter partes, n. 2.
- 2 *Pactiores dari possunt illucis, quia nec contra sui*
Deum, nec humanam simoniam conuenerit.
- 3 *Lex nulla Diuina, aut humana confluit in talem*
renunciacionem, tanquam simoniam aut reprobat.
- 4 *Renunciatio quae fit ex causa permutationis, con-*
ditionalis est, & reprobata, quia valet, & tenet.
Clem. v. nica de praebendis, ibi.
- 5 *Pactio omnis tanquam simoniam in beneficiu*
per sacros Canones reprobatur.
- 6 *Cap. vltimo de pacis, cap. quatuor de retum*
permut. cap. 14. Trid. sess. 14. de refoim.
- 7 *Cap. dilecto de praebendis. vers. liberaliter cap. ex*
parte de officio delegati. cap. vnico de testu,
permut. lib. 6.
- 8 *Cap. nemo de simonia, & c. vnico, vers. etiam, &*
Ecclesiasti. benef. sine diminutione conferatur.
- 9 *Renunciatio etiam Ordinaria, simpliciter facta*
ea intentione, & scilicet certa persona confere-
tor, non inducit simoniam, & quatuor eidem
beneficium collatum sit.
- 10 *Renunciatio in virogue fieri valet post renuncia-*
tionem liberi, & pure factam procurator, &
humiliter postulare, ut beneficium illud certe
persona conferatur.
- 11 *Resignationes omnes beneficiu, etiam simplici*
apud Ordinarios inferiores fieri prohibuit
Pius V. permissi vero in certis casibus.
- 12 *Pg V. Constitutio 18. habet locum in parochia-*
libus dimissis ab alterius Parochialis affec-
tionem: non tamen in Patrois praesentem.
- 13 *Resignatio beneficium de sui incorporatione potest*
praesentare quem vult ad dictum beneficium,
& Ordinarius tenetur insinuare, non obstant
dicta constitutio Pg V.
- 14 *Renunciatio simpliciter facta ea mente, & scilicet,*
ut certa persona conferatur, non censetur simo-
nica, nec conueniens dicta prohibens ad
praesentare renunciacioni, ut ab Ordinario potest.

1 **A**d primam questionis partem quantumvis
Felinus in *res. aud.* et 2. n. 3. Rebuffius
in *praxi. res. aud.* n. 1. Ludovicus Gomez
in *reg. de infirmis* q. 12. Reduanus de *simonia* p. 2. c.
32. n. 34. Nannius in *man. c. 1. n. 107.* & in *q. quædo
de rescriptis except. 4.* Flamin. de *refusis. lib. 1. q. 3.
q. 3. n. 12.* Bonacina de *simonia* q. 4. n. 4. n. 5. exil-
liment prædictam renunciationem abique labe simo-
niæ fieri non posse, & Caffador. *delec. 3. de renun-
ciat. c. delec. 3. de simonia* de stylo curie ubi observari
testentur, teneantque gloss. in *cap. ordinariæ* l. q. 1.
*glossa 1. in cap. dicitur de prob. glossa 1. in cap. ex parte
c. 1. de officio decr.* ubi nonnulli Doctores ex do-

Etiam tenetur in cap. ult. de palliis, quæstionem de reuoc
permutat. et. vnicuique eorum, & ex aliis. Tamen alij
contendunt huiusmodi renunciationem condicio
nalem coram Episcopo factam in fauorem certe
personæ validam, & licitam esse, dummodo inter
religiosam, & resignatariam nulla intentio, aut
temporalitatis repositio interueniat. Pro quibus
primò facit, quod illa tantum consensio, tanquam
humana reprobat, in qua temporale pto spiri
tuali datur; aut aliquod interueniat, quod ptoij
imaginem habere videatur; sed quando beneficia
renunciatur beneficio cum pacto, & conditione,
vt certe personæ conferatur, nihil temporale inter
uenit, quod ptoij similitudinem habere videatur:
igitur talis conditio tanquam humana improbanda
non est, sic docent Couarr. lib. 1. var. c. 5. n. 1. Boi
rius in trall. de ptoij. Legari. g. vnic. n. 111. Sotus
de iustia lib. 9. g. 7. art. 1.

Et probatur maius ex e. t. c. *segg. l. q. 1. a. nemo. c. 2. una nōs de simon.* Minor patet; quia conditio de fe simonia nō inducit, vt probat c. *significatum de prob. facit textus in c. non uniuersum de ver. permu. vbi testificatio facta in fauore tertij tanquam simonia nō improbat; quia simonia testificatio religio adde nocet concubentibus, vt nec ipse testificans in illud repetet, nec testificatus retineat possit, vt post glossā verb. *pecunia* in e. *super hoc de renūciat.* docet Tyracquel. de retractu canon. §. 2. c. *glossa* 2. n. r. o. dicit communem. R. eluif. in *praxi* tit. de simonia n. 1.*

Etenim in Spiritualibus illicitæ pactiones dari possunt, quæ nec contra Ius Diuinum, nec humanum continentur, vt videtur esse in permutationibus, quæ de Spiritualibus ad Spiritualia absque interuentu rei temporalis sine auctoritate Superiores celebrantur, quas constat non esse simoniacas, sed tantum illicitas, & iuri contrarias improbari, vnde illicitas pactiones distinguit Conc. Trid. sess. 24. *de reform. c. 14.* & in litem beneficioralis clausula apponi solet, *non simonia, aut alia illicita pacto, &c.* vt optime adducit COMAR. *de iur. c. 5. n. 4.* Barbosa *de iure Eccl. lib. 3. c. 15. n. 45.* legendus *ad n. 52.* & § 4. vbi dicit quod attentio rigoris iuris communis, non est simonica prædicta forma tefignationis, nec transgressores puniendos esse tanquam simoniacos, solum enim fuerit factis Canonibus eam esse inimicam, & pluribus, de causis à iure reprobata, ac proinde, nec per inferiores Prælatos esse admittendam.

Ratio inquam, ob quam talis conditio improbe-
tetur, est patre resignanti apponi aut ab Episcopo
acceptari possit, colligitur ex e. *plerique* 8. q. 1. ubi
Hilarius Papa in *Romana Synodo* decrevit, ne benefi-
ciarum in suum locum alios designare, subrogare,
aut eis gratificare possint; quia quod Dei sunt ab
homine dari non possunt, sed auctoritate Eccle-
siae, quae in Petrolatorum institutione consistit con-
ferenda sunt; unde Pontifices pro regula consti-
tuerunt, ne Sanctuarium Dei hereditario iure, aut
languidis affectu, sed libera electione deferatur,
iuxta textum in cap. *Episcopo*, & in cap. *Mensis*, &
in cap. *Apostolica* 8. *quest. 1. cap. ad hoc de decimis*,
cap. *consulitis de iure patron.* Et iuxta hanc inter-
pretationem intelligendus est sensus in cap. 1. *de*
de prebend. ut post Host. Ioan. Andr. Abbas. Imol.
in *prin. Dec. num. 1. &* alios ibi, tradunt Rebus-
sus in *prae. de censur.* ex *defectu natal.* num. 25.
Ludovic. Gomez. in *regul. de infirmis*, *quest. 1. in*
principio. Mandos. *de signatura gratia*, §. *diffensio-*
nis super defectu natal. num. 11.

Et confirmatur eo quod nulla lex Divina, aut humana constitutio talem renonciarionem tanquam fimoniacam reprobavit: nam si renunciatio

hec foret simoniaca voque proveniret ab aliqua lege Divina, aut humana constitutione, quæ simoniam induceret, iuxta celebrem doctrinam glossæ in *dist. cap. ex parte*, verbo *diminere de officio deleg.* cum qua omnes transeunt, ut advertit Barbosa in *dist. cap. 15. de iure Ecclæs.* sub *disto* num. 54. utrumque probans de lege Divina; quia simonia Divinis legibus prohibita tunc constituitur, cum spiritualia supernaturalia, vel eis annexa, quatenus talia sunt verè pretio æstimauntur; circa illa tamen tales pactiones, aut conventiones natura sua non gratuite adhibentur, quæ venditionis imaginem præ se ferunt, & quandam eorum æstimationem exprimere videntur, quod illis tantum casibus est admittendum, qui lure repetitionis expellunt, in quibus lex aliquid, velut simoniacum fieri prohibet: nam ad actum simoniae cum iudicandum non sufficit, ut per legem improbetur, cum non omnis prohibitio actum simoniacum constituat, sed illa tantum quo aliquid circa spiritualia prohibet sub figura, & ratione simoniz, quod imaginem habere contractus non gratuiti, quod etiam lure humano patet, ex regula textus in *cap. quam pio 2. de simonia*, dum ante pactionem spiritualium, pactionem de claudis temporalibus fieri vetat; postea verò dari non prohibet, quoniam prius venditionis habet figuram, posterius verò non ita idem colligitur ex *cap. una m. cap. ad Apostolicam, de simonia*. Planè in nostro casu, quando scilicet, quis renuntiatur pro beneficio coram inferiore sub conditione, ut certæ personæ conferatur; nec datur textus, qui talem renunciationem, tanquam simoniacam condemnet, nec actus de se talis est, qui iuxta formam, & naturam, imaginem pretij præferat, sed affectionem ad illam personam, in cuius favorem renociat.

4. Et confirmatur quia renuntiatio, quæ fit ex causa permutationis, etiam civilis est, & respectiva, in qua saltem virtualiter continetur clausula *non alias, aliter, nec alio modo*, ut docent scribentes in *cap. vnde de rerum permutat. libro 6. ibi qui aliam minime resignasset* &c. clem. vnic. *eadem titulo*, ibi: *ex causa permutationis resignata* &c. sed talis resignatio ex causa permutationis, non solum sub virtuali, ut prædicta lura probant, sed etiam sub expresse conditione, ut alter alterius beneficium habeat, valida, & licita est, ut colligitur ex *cap. ad questiones, cap. vlt. iuncta glossa*, verbo *temporalis, de rerum permutat. resoluunt Couarr. d. c. 1. n. 5. Soc. d. lib. 9. q. 1. art. 2.* Ergo non est cur sententia contraria sit omnino sequenda, considerata etiam decisione textus, in clem. vnic. *de rerum permutatione*, ibi, *renessione lura venientibus* quibus significatur verbis resignationem reciprocam, ex causa permutationis (specialiter permitti quasi secundum iuris regulas licita non esset, quia ex proximè dictis conuincitur.

5. Nec obstat dicere, quod in beneficialibus omnis pactio tanquam simoniaca per Sacros Canones reprobatur ex textu in *capite fin. de pallio capite questionem de rerum permutatione*, cum aliis, cum resignatio facta sub conditione ut *Tuo conferatur*, pactum continet, & conventionem ex Regula 1. *ff. de pallio*. Quia respondetur prædicta lura posse prohibere tantum illas conventiones in spiritualibus, in quibus temporalis datur, retinetur, aut promittitur verè; aut præsumptivè; Ecclesia omque ut omnem finitram suspicionem, & mali speciem remoueret, non solum veram, & realem spiritualium venditionem, sed omnes non gratuitas pactiones circa spiritualia prohibuit in

quibus temporale aliquid interveniret quod pretij imaginem habere videretur; quamvis rectè fuisset partium intentio, iuxta textum in *disto cap. 14. sessione 24. de reformata* Barbosa *de iure Ecclesiastico*, libro 3. *dist. capite 15. numero 56.* addens verba illa, *omnis pactio, omnisque conventio*, &c. restringi debere ad illas pactiones in quibus temporale aliquid intervenit; eo quod novum non sit in lure, vniuersalia verba ad terminos iuris habiles restringi, iuxta regulam textus in l. 1. *edde de sacra Ecclesia*, maxime si considerentur dari plures conventiones in spiritualibus posse abique simoniz habere, ut in *capite ad questiones, de rerum permutatione, capite significatum, de præbendis, capite ad audientiam* iuncta glossa *ad rescriptum capite super eo de transalio*, & in aliis lurbus in quibus conditiones in spiritualibus continentur ut resoluunt Couarruias, *disto libro 1. variorum cap. 5. num. 4.* Nec turbat debet relata ad *disto* si dicatur non semper specialem legem requiri ad singulos casus tanquam simoniacos condemnandos, sed sufficere generalem; quia respondeo cum Barbosa, & aliis, id solum procedere quando materia est talis quæ sub generali prohibitione cadere posset, sed non sic dicendum in proposito casu de quo loquimur, ubi nihil temporale considerari potest in quo præcipua ratio simoniz, & generalis prohibitio fundatur; non enim pactionis leges improbantur circa spiritualia pertinenti ad hanc renunciationem quæ sine conventionem fit.

Nec obstat textus in *d. c. disto de præbendis* lib. 7. *beraliter resignatus*, & in *cap. ex parte de officio delegati*, quatenus ex eis Doctores in principio adducunt probant, quod libera resignatio quæ requiritur de iure tollitur Ordinationi, si teneatur beneficia conferre illi in cuius favorem resignatio facta fuit, non autè digniori cui alias attempto iure conferre tenebatur ex doctrina D. Thome 22. q. 63. art. 2. quia respondetur fatendo suppositum, oempe quod inferiores Prelati nunquam admittant conditionalem resignationem, sed præ tantum, & liberalem, sed negamus vi sola renuntiatio, spes, & intentio quod suum beneficium certæ personæ conferatur simoniacum efficiat; ut docet Navar. in *man. c. 23. n. 107.* Barbosa *d. l. 3. de iure Ecclesiæ*, c. 15. n. 3. dicentes non inde sequi talem conditionem si de facto ab Ordinario acceptetur & beneficium illi conferatur in cuius favorem fuit apposta actum efficere simoniacum, nec euincit ex *d. cap. disto*, si rectè ponderetur, imò ex textu in *c. vnde de rerum permutatione*, lib. 6. rectè habetur reciprocum beneficiorum permutationem coram ordinario fieri non posse attento iure, sed specialitate illius textus posse Prelatum rectè conditione beneficium alteri conferre; ut interpretatur glossa in verbo *diminere*, in *d. cap. ex parte de off. deleg.* Rebuffus *praxi de renunciat. conditionum*, in *prin. Couarr. d. c. 1. n. 5.* non enim ait Barb. *d. n. 58. in fin.* improbi in textu illo prædictam conditionem tanquam simoniacam; sed ex aliis causis & rationibus quas supra adduxi.

Non textus in *d. c. vnde de simonia*, & in *c. vnic. 8. vers. circa*, ut Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferant, quibus probatur ut carnalis & animal affectio in spiritualibus simoniam inducat, & si temporale intervenisset nec negari posse quod conditio in favorem certæ personæ ad renunciantem apposta procedat, ex carnalitate & animi affectu, quia Respondetur animi carnalitate in prædictis iuribus non tanquam simoniacam, sed tanquam iniustam, & iniuriam in spiritualibus improbari, ut post alios resoluunt Couarruias. *disto lib. 11.*

lib. 1. var. cap. 5. num. 4. Flamin. de resign. lib. 14. g. 7. n. 19. nec tunc obstat textus in d. cap. nemo, qui solum evincit non posse presbiterum gratia; vel amore, seu consanguinitatis respectu aut pro cuiusque temporali emolumento peccatorum cessare & reconciliare impetientem aut punitentem à reconciliacione removere quia utrumque simoniacum est, scilicet si in utroque temporale emolumentum de quo egerat interuenisset, non autem si sola animi affectio; aut consanguinitatis respectus reperiretur qui iniuriam non simoniam inducit, sic Barbosa in dist. cap. 15. n. 17. qui num. 163. cum pluribus Doctoribus dicit quod tractatus de renunciando certo modo beneficium non est prohibitus, sed tantum pactio firma.

- 9 Ad secundam questionis partem ex dictis respondeo vt renunciatio simpliciter facta est intentione, & spe vt certe persone conferatur attenta communi opinione non inducat simoniam quantum eidem beneficium collatum sit; vt notat glossa verbo, *propterea in cap. ordinaciones 1. quæst. 1. Nauarro in manual. cap. 3. num. 107. & conf. 38. de simonia*, alij quos sequitur Flaminus de resign. dist. lib. 14. quæst. 6. num. 3. & est ratio quia ad simoniam constituendum iam dixi necessario requiritur datio temporalis aut saltem pactum & conditio dandis imo addunt Felinus in cap. ad audiendum de reservatione num. 2. & Sancti Antonius p. 2. tit. 1. cap. 1. §. 11. Nauarro dist. num. 107. in manuali, Redondas de simon. part. 1. cap. 25. Suarez lib. 4. de simonia, num. 18. verum hæc ergo. Quaranta in summa Bullarum, verbo *beneficij resignatio*, verum pro complemento, Valerius Reginaldus in praxi fore parit. lib. 13. n. 249. Filiucius in quæstion. moralib. tom. 3. tract. 45. cap. 8. quæst. 9. num. 26. Lichum esse in utroque foro renunciacionem post renunciacionem libere & pure factam procurare & humiliter postulare, vt beneficium illud certe persone conferatur, sic colligentes ex textu in cap. nra res in 2. responsa de simonia, vt & resoluunt etiam Calladous de simonia, decisio 2.

- 11 Vnde infero cum eodem Nauarro cap. 2. in manuali num. 10. & conf. 1. 138. & 43. de simonia. Flaminio de reservatione dist. lib. 24. quæst. 1. n. 11. quod humiles supplicationum preces simoniam non efficiunt, secundum communem sententiam; ideoque docuerunt Felinus in dist. cap. ad audiendum cl. 1. col. 1. de rescriptis. Anania in cap. audiendum col. 2. num. 3. de collat. detegend. Nauarro conf. 48. alias 33. de simonia. Barbosa de iure Ecclesiæ lib. 3. dist. cap. 15. num. 51. Rota in Balneoregion. simonia 17. May 1624. coram R. D. Coccino vt diu tractatur resignatio sit optima persequutio, omnia gerere ea intentione, si S. D. N. placuerit & ab eo approbata fuerit.

- 12 Quod verò ex nouissima Pij V. constitutione, incipiente quarta Ecclesia tenendum sit, videtur vt dicta non sustineantur, eo quod Pontifex summus omnes resignationes beneficiorum etiam simplices apud Ordinarios fieri prohibuerit motu proprio, & postea vtilitatis gratia simplices renunciations permiserit; tamen vt nec verbo nec signo aut intentione in alterius fauorem fiant, nec consanguineis, affinis, aut familiaribus resignantis seu conferentis dentur pœna nullitatis & aliis grauissimis pœnis impositis, vt obseruati testatur Flaminus lib. 11. de resign. quæst. 5. num. 12. de quo Barbosa dist. lib. 3. de iure Ecclesiæ cap. 15. n. 62. & num. 112. & dicens hoc idem confirmari ab eodem Papa alia *Fermosus. de Offic. & sacra Ecclesiæ. Tom. I.*

constitutione circa confidentialia beneficiorum, dicens vt hæc constitutio habeat etiam locum in Parochialibus dimissis ob alterius Parochialis affectu, vt censuit sancta Congregatio negotiorum Episcoporum & Regularium piariorum *sub die 19. Decemb. 1620.* & sed vt non habeat locum in resignante beneficium de suo iure patronatus, ait Barbosa supra num. 64. per sacram Congregationem Concilij *Viterbien. 18. Martij 1628.* quia Patronus potest presentare quem vult ad dictum beneficium & ordinarius tenetur insinuare non obstante D. constitutione Pij V. in §. *causant.*

Ad tertiam questionis partem an hodie propter prædictas Pij V. Constitutiones sit censenda simoniaca renunciatio simpliciter facta est mente, & spe vt certe persone conferatur, & an licet renunciatio id procurare & ab Ordinario petere, & licet videatur non permitti per verba constituti. relate Pij V. incip. *quanta*, ibi: *Nec futuri Successores ab eisdem verbo, num. aut alio signo designentur, &c.* Tamen vt illa explicat Flaminus de resign. lib. 14. qu. 6. num. 7. Nauarro dist. conf. 38. de simonia num. 3. qui in d. c. 13. a num. 109. in manuali satisfacit ad alteram relatum constitutionem de confidentialis per quam omnis spes & intentio tanquam simoniaca videtur condemnata, Barbosa in dist. cap. 15. n. 65; in relatis verbis non imponi præceptum subditis resignantibus, sed solum Prelatis conferentibus, cum ad eos solum referantur; imò vt colligitur ex eo versiculo dum videtur Pontifex, verbo, *cantat*, inquit in sequenti: *Ceterum præcipimus, & omnino interdichimus &c.* nec importare præceptum fed solum admonitionem, deinde probant Doctores quia lex humana vt dico *sub Rub. de confis.* actus inter nos non iudicat nec punit, vt probat textus in cap. a nobis, de sententia excommunicati. cap. fin. de simonia, & sic nec renunciacionis intentionem quæ ad actus externos non existens in vt ipsi Doctores expendunt prædicta verba sunt intelligenda de intentione expressa vel tacita in contentione deducta.

Ad vltimam partem questionis satisfacies ex dictis vt principio huius tractatus num. 5. verum pro complemento.

QVÆSTIO III.

An si ex aliqua causa beneficium resignatum non quæratnr resignatario dicatur nihilominus vacare. Et an si resignans reservata pensione vacet, si ea pensio in minori quantitate sit assignata. Et quam sit differentia inter simplicem & conditionatam resignationem; nunquid earum aliqua possessio amittatur beneficij.

SVMMARIVM.

- 1 *Resignatarius excommunicatus, Laicus, aut non acceptans, siue absens non aufert beneficium a resignante, & quid si resignans habet iam patronatum; aut si non expressu valorem, n. 2. & 3.*
- 4 *Possessio & uicium beneficij non dicitur dimissa per renunciacionem nisi adimpleta condicio.*

R 2 ne i

ne: & num. 7. ubi quamdiu retineat fructum.

6 *Resignans potest regredi ad beneficium resignatum ubi profus in parte non subsistit.*

7 *Renunciatus quatuor annis possessionem & titulum per parvam & simplicem renunciationem; quando si resignat conditionaliter, aut in favorem certae personae, numero 8. 9. & 10.*

1 **A**D primam quaestionis partem aliquid dixi supra in cap. 4. n. 25. Sed nunc breviter etiam dico quod si beneficiarius renunciet in excommunicationis, in laicum, in absentem, vel in aliquem acceptare nolentem, aut si moriatur ante acceptationem non amittit in his, nec in aliis similibus casibus ius suum ad beneficium resignatum; quia deficit resignantii habitus aut voluntas acceptandi, ¶ quod etiam procedit in eo qui beneficium iure patronatus absque patroni licentia, aut legitima derogatione resignavit; quia eo casu resignatio nulla est, & ius peccis resignantem remanet: sic docet Barlatus *conf. 411. num. 4.* communis ex Flaminio *lib. 2. de resign. quest. 3. num. 96.* & idem dicunt Guido Papa *co. f. 172.* Barboza *de iure Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 76.* de eo qui resignavit in manibus non habentis facultatem recipiendi resignationem, ¶ aut si verus beneficii valor à resignatione expressus non sit, quia cum resignatione ob verum valorem non expressum nulla sit, nec ex ea resignatario ius queratur propter regulam, de valore exprimendo & communem stylium, sequitur ut ius apud resignantem maneat illatum; sic post Boerium *decis. 243. num. 8.* resoluat Flamin. *dile. quest. 3. num. 107.*

4 **A**D secundam quaestionis partem etiam resolvitur dico cum Capuzio *decis. 116. part. 1.* Flaminio *dile. lib. 1. quest. 3. a. num. 82.* & num. 17. Seraphino *decis. 21. n. 1.* Buac. *decis. 33. num. 3.* Rota *decis. 419. & decis. 699. num. 4. part. 1.* *divers. & decis. 92. num. 1. part. 2. recent. & decis. 4. num. 2. & decis. 432. num. 2. part. 2. recent.* ut si resignans relictuaria pensione resignaverit: & pensio non relesuatur, aut si relesuata, sit in minoris summa quam à resignante fuerit praefinita, vel si relesuatur pensionis ex aliqua causa annullari contingat; tunc non abdicari à resignante beneficium, nec in aliis similibus casibus; quia ius non abdicatur à resignante non servatis conditionibus, nec titulum aor possessio dicitur dimissa, nisi adimpleta conditione: sic Flamin. *dile. 1. quest. 14. num. 7. & 10.* Hieronymus Gabriel. *conf. 185. n. 2. lib. 1.* Stephanus Gratianus *discrepat. forens. c. 746. num. 20. c. 21.* Rota in *Berduenen. Abbatis 5. May 1614. num. 9.* & *decis. 833. num. 4.* Barboza *dile. lib. 3. de iure Eccles. cap. 15. a. num. 80.* ubi addit n. 81. cum Farin. in *decis. 160. num. 2. p. 2. recent.* fuisse relesuatum in *Toleraua pensuon 21. May 1610.* coram R. P. D. Pirouano; idem procedere ubi pensio assignetur in minori quantitate: quia deficit resignantis consensus, qui facit ut ipsa gratia in totum corruat, & resignans possit regredi ad beneficium resignatum: ¶ & sic Nauanus in *cap. accepta opposit. 7. num. 2. c. 33. de resus. solut.* dixit resignantem non solum titulum, sed etiam possessionem remittere, quamdiu conditio adimpleta & beneficium resignatario questum non fuerit, nisi aliunde colligatur beneficium dimittere voluisse; unde in Barboza *dile. cap. 15. num. 85. de iure Eccles. lib. 3.* aliquos colligere posse resignantem

fructus sui beneficii percipere, quamdiu possessio per resignatarium quaesita non fuerit, & ita non à tempore notitiae, sed apprehensa possessionis per resignatarium fructus ad resignantem pertinet.

Ad tertiam quaestionis partem ex iam dictis in Rubrica, & sub Rubra, poteris de facili respondere, ubi iam dixi de *differentia simplicis & conditionalis resignationis*; igitur, cum per simplicem resignationem à superiore acceptatam amittat beneficium resignans, & maxime controversum sit an amittat non solum proprietatem, sed etiam possessionem & dicat Doctorem communis utramque perdidisse, sic ut nec ad nudam detentionem quam retinet sit restituendus, si ab ea deiciatur, ex regula tenus in *dicte cap. accepta*, de quo ibi dixi latissime & de vigore iuris procedere dicat Barboza *de iure Eccles. dile. cap. 15. lib. 3. a. num. 66.* legendus ex Doctrina Nauani in *dile. cap. accepta opposit. 6. n. 5.* Flamin. *lib. 3. de resign. quest. 3. num. 7.* Menochio Anron. Gabriel. & aliis ubi curat expendere, *vid. cap. accepta cum cap. sollicitudine, eodem tit. de resus. solut. num. 69. & 70.* ubi dico a num. 24. quest. 1. ¶ Tamen in praxi verius putat idem Barboza *num. 68.* beneficiarium per illam renunciationem non amittere possessionem, in qua sicut antea insistit, ¶ ideoque restituendum si ab ea deiciatur; quia in temporalibus non alter possessio amittitur quam si possessor eam dimittere intendat, ut docet Iureconsultus in *1. si quis vi, §. differentia, l. 3. §. an amittit, d. l. quemadmodum, §. de acquir. possess.* quod limitatum non reperitur in beneficiis. ¶ Deinde quia cum per solam beneficii collationem non acquiritur possessio antequam apprehendatur, ut colligitur ex *cap. cum venisset*, ibi: *Quodam esset possessionem adeptus, de instant.* sequitur à contrario sensu ut per solam renunciationem quae huiusmodi tenet, & restrictius interpretanda, ut non dimittatur possessio sine animo ipsius possidentis, si ut in iusultu retineat, valide tamen & à possessione deiciatur, veniat restituendus. Imola in *cap. super eo, hoc ut.* Nauanus in *dile. cap. accepta opposit. 7. num. 5.* Rota *decis. eodem in modis.* Anronius Gabriel. in *practica de res. solut. recent. l. 1. num. 59.* ex aliis probat Barboza *qui num. 21.* aut per resignationem conditionalem, nec titulum nec vltimum ius amittere, ois conditionibus impletis, quae debent servari in forma specifica.

QUESTIO IV.

An possit Papa libere renunciare Papatus abdicando à se potestatem iurisdictionis per modum voluntatiu sufficienter expressum. Et ostendat renunciari apud quem fiet, cum non detur superior quis cum Papatus renunciationem acceptet. Et an Papa possit ardua negotia sine consilio Cardinalium dispenere.

S V M M A R I V M.

- 1 *Successorem eligere regis sibi Pontifex ad Pontificatum, remissus, & n. 9.*
- 2 *Renunciatio Pontificatus est res gravissima & ardua.*

- 3 Pontifex liberè & sine affectu Cardinalium que renunciare Pontificia dignitas cum iusta causa, &c. n. 14.
- 4 Papa cedere possit Papam per modum simplicis resignatiui, sed non per modum resignationis propriè acceptæ.
- 5 Papa neque seipsum depouere seu cedere indicialiter per modum depositionis.
- 6 Renunciatio quæ expressè superioris assensum est in eorum beneficiis præter Papam.
- 7 Papam erectio est soli Deo reservata, & sic renuntiatio Papam soli Deo facta videtur.
- 8 Papa renunciari Papam sine causa peccat mortaliter.
- 10 Cælestinus III. volens renunciare Papam, Cardinales noluerunt eligere Ioannem Paulum ab eo designatum.
- 11 Renunciatio Papam est communicanda cum Collegio Cardinalium sicut res alia grauiissima, non promittit et urbanitate, vt n. 12. & à n. 17. & 19.
- 12 Pontifex possit simpliciter declarare se velle Pontificatum renunciare, nec tenetur aliquo diuino præcepto rogare Cardinales.
- 13 Quasi contrarius quidam censur inter Ecclesiam vniuersalem & Papam vs illa cum alia, ille eam gubernet.
- 15 Pontifex Religiosus post liberam renunciationem Papam, non tenetur redire ad suam religionem; etsi aliqui contra.
- 16 D. Fr. Gregor. Pedesal. Religiosus D. Hieronym. post renunciatum Vallisici. Episcopatum; Et D. Fr. Franc. Arago Dominicus post renunciatum Segob. non redierunt ad electionem.

AD primam questionis partem, videtur vt nequeat Papa renunciare Papam, quia si nequit sibi in vita successorem eligere, vt iussimus dixi supra in Rub. nostri rituli, & sub secunda, cum aliis, quid mirum vt nec renunciare valeat ex quo semel fuit canonicè electus? Cum renuntiatio Pontificatus su res grauissima & ardua. Ac proinde Collegio Cardinalium communicanda, vt colligitur ex cap. per venerabilem, vers. sunt autem, qui filij sine legatione, deinde quia si attendamus ad dicta supra in Rub. nostri rituli, & sub rubro, videmus non dari renunciationem nisi superioris assensu & acceptance.

Sed quia istud hoc dubium expressè definitum est pro affirmatiua sententia à Bonifacio VIII. in cap. 1. hoc titulo, lib. 6. ideo assero ex communi Doctorum calculo posse Papam cedere & renunciare Papam liberè vt proposui est in questione, vt ibi notant Doctores; Decias in cap. ex parte n. 20. de re scriptis, Alex. cons. 124. in re iam graui, in fine, lib. 6. Pelagius de plenit. Ecclesie lib. 1. c. 18. Iacobus de Concil. lib. 1. tit. 3. n. 3. Gambara de summa Pontificie electionis, num. 93. S. Antonin. 3. 7. summa n. 23. Albertinus de agnoscendo. assertio ibi 9. 3. num. 6. Peregrin. de iur. sibi lib. 1. tit. 1. mor. sibi, num. 10. & 11. Flaminii Paris. de resign. beneficiis lib. 2. quæst. 1. num. 4. & à n. 19. & lib. 7. c. 5. num. 3. Cardinalis Tuscanus lit. P. conclus. 48. à princ. Azor. in sibi. moral. p. 2. lib. 4. cap. 6. g. 1. Paulus Cornhol. ref. moralium, lib. 1. q. 100. Gonzalez ad Regul. 8. Causæ 1. 3. p. 1. prom. ex n. 16. vbi enumerat aliquos Pontifices qui Papam renunciarunt, Machado in summa de personis Confessorio tom. 2. lib. 4. p. 7. tit. 4. documento 20. num. 1. post med. Martinus Giron. de Plazed. in diffusu vultu licet Formosin. de Offic. & sacris Ecclesie. Tom. 1.

tum in vita Pontificis si successorem daret, cap. ult. à n. 104. Bonacina de legitima electione Summi Pontificis g. 1. n. 1. 1. p. 1. p. 1. v. m. n. 10. vbi tenet Papam posse Papam cedere per modum resignationis simplicis, sed non posse per modum resignationis propriè acceptæ, & sic non posse seipsum depouere seu cedere indicialiter per modum depositionis, item & idem Gonzalez dicit. 5. p. 1. num. 19. subdit quod Cælestinus I. a. v. causam dedit vt constitutio d. e. 1. hoc statuere.

Nec obstat num. 1. adducta & vera renunciationis definitio quam posui supra in Rubrica; secundum quam scilicet in omni renunciatione superioris acceptatio necessaria est, quia procedit in cæteris beneficiis in quibus legitimus superior reperitur qui illam valeat acceptare, quod in hoc casu non adest: quia cum Pontifex nollum in terris recognoscat superiorem, ad quem recurrere possit cap. nunc autem 21. dist. 1. sequitur: vt non sit mirum quod relaxetur iuris rigos propter impossibilitatem iuxta textum in cap. in demeritis, 4. penult. cap. licet, de elect. lib. 6. 1. promittit, 3. de his qui in reservatione delinunt, ob idque Archidiaconus dixit in dist. 1. ad finem, quod sic sicut Papam erectio est soli Deo reservata; iuxta cap. vltim. dist. 79. ita etiam de resignatio soli Deo facta videatur; colligitur ex forma renunciationis D. Papæ Cælestini V. quam posuit Carrill. in suis annotationibus C. vltim. lib. 4. anno 1294. fol. 373. Insequentibus verbis: Ego Cælestinus Papa V. motus ex legitimis causis, id est, causa humilitatis, & melioris vite; & carnis infirmitas, debilitate corporis, defectu scientie, & molestatione Populi, & infirmis persone, & vt præsens consolationis via possum reparare quietem, spiritum ac liberè cedo Papam & expressè renuncio loco, & dignitati, honori, & honoris, datus plenam & liberam facultatem, ex nunc sacro ætatis Cardinalium eligendi, & providendi diuturnæ canonice vniuersali Ecclesie de Pastore. Tamen Barbosa de iure Ecclesiæ, pari. 1. cap. 2. sub num. fin. dicit vt peccet Pontifex si Pastorem curam à Christo Domino sibi commissam sine iusta causa repudiet.

Non adductus ibi in principio quod nequit Papa sibi Successorem eligere; quia vt latè dixi in d. quæst. 8. à vers. ad secundam, de electione: hæc actio omnino est dissimilis ab actu liberè renunciandi Pontifici, nec dictum ibi vt quia talis renunciatio est, sit grauiissima, debeat communicari Cardinalium Collegio; quia ad hoc dubium responderetur ex adductis infra hic in vers. ad secundam.

Nec iterum obstat quod cum D. Cælestinus III. graui morbo laborans renunciare vellet Papam & Cardinalem Ioannem de S. Paulo tit. S. Præfex sui ipsius loco eligi cupebat, Cardinales noluerunt, affectus inaudium esse in Ecclesia Dei vt Summus Pontifex se ipsum deponeret, quia vt respondet Pater Franc. Amicus in Cursu 1. best. q. 1. n. 4. d. 3. 6. sibi. 6. n. 1. 204. & vt sequi videtur Diana p. 10. tract. 5. ref. 3. infirmitas hoc factum non esse ante Cælestinum V. ante quem nullum præcesserat exemplum, quod Summus Pontifex se ipsum spontè à Papatu deponeret.

Ad secundam questionis partem, iam ex dictis videtur responsum, siquidem vt dixi resignatio talis soli Deo facta est, sed quia Ioannes Andreas in cap. super eode elect. Accut. in l. 1. num. 36. in. 10. lib. 5. recipit, quia Papatus renuntiatio res grauiissima sit, teneatur vt Collegio Cardinalium sit com-

nuncianda; tum vt deliberent an id Christianæ Republicæ expediat, tum vt ad alterius Pontificis electionem illud procedant, vt rectè aduenit Anton. in *diff. cap. 1. de renunc. lib. 6* & ita Cælestino & aliis Romanis Pontificibus qui Paparum renunciant factum esse legimus vt post Gemin. in *diff. c. 1. n. 10. ita tradit Florin. Paril. diff. lib. 8. de resign. quest. 5. num. 12. imò & videtur desolui ex littera *diff. cap. 1. dum significat Pontificem posse Paparum renunciare, maxime accedens consensu Ecclesiæ & dicit Pater Amicus ubi supra & refert idem Diana *diff. ref. 3. sub ves. addit.***

- 12 Adhuc verò dicendum est posse Papam libere & sine intentione Cardinalium Paparum renunciare; non enim communicatio Cardinalium, quæ videtur exigi *num. præced.* est necessaria ad illum actum petendum; solum verò exigitur ex veritate, cum possit Pontifex simpliciter declarare se velle Pontificali dignitari renunciare: ita Doctores relati, afferentes debere Pontificem negotium hoc & similia ardua Cardinalibus deferre; sed non teneri ex aliquo præcepto diuino eorum diffinitionem expectare aut sequi; & ita docent intelligendum esse verbum *libere*, *diff. cap. 1. de renunc. lib. 6. Gemin. diff. num. 10. Francis num. 3. & alij ibi*, Borfatus *conf. 341. n. 10. Iacobus de Concil. lib. 3. art. 5. num. 179. Abbas in sua quest. 1. col. 4. in fin. cap. 6. quest. 1. Machad. diff. documentis 10. numero 2.*

- 13 Sed facit contra hanc resolutionem dicere quod inter Pontificem & Ecclesiam Vniuersalem ceteris quidam quasi contractus tempore electionis celebratur per quem Ecclesia Pontificem alere, Pontifex verò Ecclesiam gubernare tenetur; cum ergo constet ex Regula textus in *cap. 1. de probat. dixi Pontificem & quemcumque alium superiorem Principem per contractum cum subditis celebratum in vtroque furo obligari*, vt notant ibi Doctores (ubi lætè dixi) sequitur dicendum vt Cardinalium ceteris per quem Ecclesia Vniuersa representatur ad prædictam obligationem remittendam videatur necessarius; tamen iam adducti Doctores, & Barbosa in *diff. c. 2. de Iure Ecclesiæ. p. 1. in fine, num. 114* hanc objectionem siue de quasi contractu inter Ecclesiam & Prælatum celebrato, dicunt non tollere, quominus data iusta causa Pontifex renunciare possit; afferentes vt cum non detur superior qui illam renunciationem examinare possit aut reticere valeat, id relinquatur Pontifici consensu.

- 14 & Barbosa in *diff. c. 2. de Iure Ecclesiæ. p. 1. in fine, num. 114* hanc objectionem siue de quasi contractu inter Ecclesiam & Prælatum celebrato, dicunt non tollere, quominus data iusta causa Pontifex renunciare possit; afferentes vt cum non detur superior qui illam renunciationem examinare possit aut reticere valeat, id relinquatur Pontifici consensu.

- 15 Pro complemento addo esse normales Doctores affirmantes vt si Summus Pontifex renunciaturus sit Religiosis, teneri eum post renunciationem ad Monasterium redire, vt consideratè protulerunt Aragon. de *Iust. & iure quest. 88. art. 1. ad 3. pag. 1036. Azor. inquit. moralium lib. 12. c. 7. §. rogatus p. 1. sed merito eos reprobat Sossa in libro de la obligation conque quodam los religiois obispos, num. 139. Barbosa *diff. cap. 2. num. 11. in fine*, & patet, siquidem temporibus huiusce vidimus, & videmus, D. Fr. Gregorium de Pedrosa Episcopum Vallisolet. renuntiassè suo Episcopatu, nec se transfuisse ad religionem suam S. Hieronymi, vt viueret Monachaliter, et post annum à sua renunciatione degens in quadam domo in collatione ceteris Monialium S. Dominici hic Madriti transfert fecisset ad domum D. Hieronymi migraretque existens in domo S. Laurentij vulgo *del escorial*, & post eam etiam renunciansit D. Fr. Franciscus Araujo Ordinis Dominici Episcopatu Segovi-*

biensis plusque ab hinc triennio cum hac scilicet degat in hac Curia Marticensi in domo particulari etiam sine quatuor domus ac cœnobii Monachorum sui Ordinis. Si hæc in Episcopis renunciantibus qui subsunt Pontifici, quo iure in Papa religioso renunciant contrarium dici debeat?

Obiectionibus tamen videtur ob stare: nam Martinus V. Romanus Pontifex fuit professus dum viueret se nunquam in arduis dispensaturum sine Cardinalium consensu, ob idque ait Zabarella *conf. 137. num. 6. & 7.* non posse Papam ardua sine eo explicare: duas rationes afferens; primam quia vt dictum est facta à Cælestino Papa sine Cardinalibus fuerunt reuocata; secunda quia negotia Papæ, vel Regni dicuntur negotia vniuersitatis in quibus requiritur maior pars Procurem, & Abbas idem tenens in *sua quest. 1. Episcopus num. 12. in fine*, addit quòd Collegium Cardinalium est in possessione vel quasi, quæ multum operatur allegas textum in *d. cap. per venerab. virum, qui filij sine legimus*, vers. *in rationibus*, ubi dicit posse ratione Diuina sustineri cessantibus etiam pactis Conclusionem, & facit etiam textum in *cap. auctoritate de promulg. lib. 6.* Et quòd dicitur de Episcopis qui videntur Canonico eorum consilio vt in *cap. noui de sit que sunt à Prælatus*.

Sed nihilominus ex iam adductis dicendum est cum Petio de Blas in *sua diffinit. elect. in 2. part. cap. 31. num. 9. Barbaria consilio 1. per totum.* Et præcipue *num. 36. lib. 1. Troil. Maluet. de Canonizatione Sanctorum in 2. dubio in fine. 31. Castro conf. 419. in facto num. 6. vers. non obstat.* & aliis quod licet Papa soleat ardua explicare siue expedire cum Consilio Cardinalium & in alienatione bonorum soleat intervenire subscipio & consensus eorum adhuc Papa solus possit ardua quæcumque expedire sine Cardinalibus: Papa etiam non obligatur quia non est qui dicat *cum no facit*.

Et licet replices dicendo ex stylo consuetum esse annullari ea quæ fuerint sine consilio & subscriptione Cardinalium, cui standum est vel consuetudini, per illa quæ dixi supra in Rubrica de consuet. *quest. fin.* Respondet tamen veritas esse nec consuetudine, nec Iuramento introduci posse quòd Papa nequeat solus ardua facere, & creare Cardinales, vt docent Barbosa *lib. 1. de Iure Ecclesiæ. cap. 2. num. 181.* optime Iacobus de Concil. *lib. 7. art. 5.* Ioannes Ferdinandus Loazes in *Consilio edito super oppido de M. u. c. 393. cum pluribus sepp.* ubi loquitur de quibuscumque arduis, videlicet creatione & depositione Cardinalium, & Canonizatione Sanctorum; depositione Regum, & Imperatorum; & de aliis huiusmodi vt refert Cardinalis Tuscanus littera P. *num. 12. conclus. 10.* Adargens hic aliqua quæ dixi sub *cap. penult. de officio Vicary quest. fin. ubi de Co-* adiutoribus dandis Episcopis.

AD TITVLVM

DE SVPLLEND A
negligentia Prælatorum.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Negligentia est materialis, nec formalis, & qua sit, n. 3.*
2. *Negligentia formalis est duplex propria, aut impropria, & qua consistit in tarditate externa executionis aliam, de qua Rubrica intelligitur etiam si non procedat à tarditate intellectus.*
3. *Negligentia Prælatorum quando suppleri possit à superioribus per viam recursus, remissive.*
4. *Negligentia an amittatur iurisdicção, remissive.*
5. *Negligentia facit, ut quis puniatur sicut contumax in specie magna, sive dissoluta, sive manifesta; nec probatur, nisi quis teneatur ad factum certum, n. 8.*
6. *Negligentia non dicitur ignorans iuris.*
7. *Adora qualiter puniatur, remissive.*

1. **CONGRUIT** Barboza n. 1. Doctores agentes de hac Rubrica, cumque à n. 1. dicat negligentiam aliam esse materialem, aliam formalem, illam esse, per quam quis suis futuris culis liberam administrationem habet omittit, quin aliquam culpam in huiusmodi omissione committat, iuxta terminos textus in cap. plenius de respectu, & cap. si clericus de prob. lib. 6. & aliqua adducens pro explanatione confido ego hanc optime iuxta iuris nostri regulas explanari exemplis præscriptionis, & viciapositionis, de quibus egi latissime in *ut. de præscriptio. n. 6.* non enim ibi imputatur peccato Domino non vendi rei sue, nec præscribere illam cum bona fide. † Hanc formalem negligentiam duplicem esse dicit à *num. 4.* impropiam, aut propriam, & hanc esse illam, quæ supponit ex negligente intellectum sollicitum ad imperandum voluntati, quid negligere teneatur, cui opponitur prudencia; & vberius explanans cum nonnullis Theologis, dicit de hac negligentia loqui nostram Rubricam, & Titulum, quæ consistit in extorere executionis actum tarditate, & executione. Nam cum hanc Rubricam eo tendat, ut iniuriet, & damnosæ Prælatorum Ecclesiasticorum omissiones in actibus debitis eassem gerendis suppleantur per alios Prælatos, indigeatque hic suppletio eorum actuum externa omisso, ea nempe, quæ iniusta, & damnosæ quantumvis non procedat à tarditate intellectus concludit eam optime pertinere ad titulum hunc formalis negligentia impropria, quæ tantum consistit in omissione executionis actuum. † Et ita cum Valenzia definit, *Vi se variis causis, seu tarditatem inefficaciter operando; eo quod est iam bene consultatum, & iudicatum;* & aliter cum Lessio ait ut sit omisso actum rationis, qui necessarii sunt, ut opus suo tempore fiat.
2. Unde quia idem Barboza *num. 9.* movet questionem quæ, lo negligentia Prælatorum suppleri possit à superioribus per viam recursus; seu appella-

tionis; ideo applicabis quæ dicitur *sub cap. 3. de iudicio quæst. 19. n. 20. 25.* † Et quatenus Martha de *iurisd. p. 4. casu 146.* disputat an negligentia, amittatur iurisdicção; ideo applicabis quæ latè dicitur *infra in cap. qualiter 17. de iudicio.*

Et pro maiori emendatione dico ob negligentiam quem puniri, siue contingat in specie magna, siue dissoluta, siue manifesta, iuxta terminos Guid. Pap. in *decis. 473.* licet non puniatur, nisi probetur. Cap. pel. Tholosana in *decis. 346.* aliquid per Afflictis in *decis. 13. num. 17. & 18.* nec impari ait Capella Tholosana in *decis. 157.* ubi diligentia nihil proficeret; imò Capotaq. in *decis. 142. p. 1.* † dixit ut negligentia non dicatur; & propterea puniendus qui istam ignorantie causam habet † Et addit Riccius collect. 942. ad textum in *Ludices cod. de fernu fugitiam*, quod negligentia præfata non probatur, nisi quis teneatur ad factum certum, & lumen, tempore, & loco, inspicique semper ut quis possit facere illud, quod comitatur, ut pulchre decidit Verall. in *decis. 166. p. 2.*

Item poteris hic adiungere quæ dico de mora puniendi *infra sub cap. 3. de loco;* & hæc ultra Ordinarios sufficiunt pro hac Rubrica, quæ extendi valet ex annotandis sub Rubrica, ubi de Prælatorum negligentia in conferendis beneficiis instituentis, & præsentandis intra tempus stabilium de iure, & per quos superiores suppleantur, seu ad quos devolvantur eorum provisio, & collatio.

Ad Text. in Cap. I. hoc tit.

De supplenda negligentia Prælatorum.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Benedicere Monachos possit Abbas Episcopo negligente, quod iterari neguit, n. 2. & 3. ubi quid possit Ordines censere, aliasque administratione, n. 5. 6. & 7.*
4. *Abbas dicitur ante benedictionem.*

PROBAT hic Pontifex, ut si Diocesanus requisitus benedicere nolit Cisterciensem Abbatem possit ipse benedicere Monachos suos. Barboza multis probat, ubi n. 3. ait quod hæc benedictio ab Episcopo Abbatibus imperianda iterari non possit. † Et *num. 4.* quod si Episcopus tercio requisitus benedicere Abbatem sine causa renuerit, possit ipse Abbas, non spectata benedictione, officium administrare, & ordines conferre, & ea omnia, quæ sunt sui muneris, tunc præstare, & implere. † Et n. 6. ait quod Abbas dicitur ante benedictionem.

Pro complemento addo quod notavi *supra in cap. 9. & 15. de electione*, ubi de Episcopo nonnumquam confirmato, aut consecrato se ingente administratione.

Ad questionem an per unicam interpellationem constitutus superior in mora, Cachetanus in *decis. 12. a num. 1. & 6.* de quo dicit.

Ad glossam hic de dignitate eligendo, Coust. in *reg. peccatum p. 1. §. 7. a n. 1.* de quo plura notavi *supra in cap. 1. cum in consilio 7. de electione*, & alibi in *re. supra alia in cap. 29. de prob. & dignat. de sub Rubrica electi.*

Ad Text. in cap. Sicut II.
hocraticulo

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Regulares nequeant in propriis usus convertere Ecclesias, in quibus obtinent; paronomas numero 2. & 3.*
- 2 *Donare nequit Prelatus in prauidicium Ecclesie.*
- 3 *Negligentia in providendo beneficia, prauidicat, sex mensibus transactis, & de iure deuoluta, n. 4. & 5.*
- 4 *Negligentia patrono neminare, aut eligere intra tempus assignatum an possit rector eligere, aut insinuare.*
- 5 *Spezialina ad beneficia qua.*
- 6 *Papa non intendit in mensibus ordinariis prauidere.*
- 7 *Spezialitatem gratis, non comprehendunt beneficia vacantia in mensibus ordinariis, & in aliis, n. 9. & 10. nisi Papa mensibus ordinariis derogaret, n. 11.*
- 8 *Spezialina loquens de mensibus ordinariis, non capit mensis ordinarios vigore alternationis, nisi adiciatur verbum vniuersale.*
- 9 *Regula referuatiua oculo mensium suis inuoluta, ut specialitatem suam haberet effectum in mensibus ordinariis.*
- 10 *Spezialina succedebat loco regulae oculo mensium.*
- 11 *Præsentatio Ecclesiastica, & laica differunt ratiōne.*

Dicit quod Regulares non possunt in suos usus convertere Ecclesias, in quibus obtinent patronatus; & si intra tempus Lateranensis concilii, quando vacant non presentent rectores ad eas, superior ordinabit easdem. Primam partem confirmabis ex notatis supra in cap. cum in iure periturus, & melius in cap. 2. de donat. in vlt. nam si tibi decernit Pontifex, ut nequeat Prelatus donare in prauidicium Ecclesie, cui in suos usus convertere poterit Ecclesia, cum tantum sit procurator, & administrator ad usus Ecclesie destinatos, & non Dominus; tunc secundam partem confirmabis ex textu in cap. 3. cap. 4. & in fine huius tituli, ubi ferè de eadem materia resoluatur, cum omnia huc, etsi in casibus diuersis resolutionem presentent, circa tempus, intra quod beneficia sunt presentanda, conferenda, insinuanda, vel personæ ad ea eligenda per Patronos, & ordinarios decidunt, transacto tempore sex mensium ad superiores alios pertinere iure deuoluto, ea presentare, siue conferre &c.

Vnde quia ex proposito egit Garcia de beneficiis ita p. 1. o. idè de hoc iure deuoluto propter negligentiam Prelati, nunc ex proposito non disputo. Sed quia multa nota infra suis in locis, idè applicabis notabilia, quæ congero in cap. 2. de concess. prebenda, ubi ad quod deuoluatur prouiso. tunc Item, & in cap. quoniam 4. de irreparat. ubi etiam de deuolutione ad Prelatum, si patronus non presentat intra tempus sibi assignatum ad presentandum, quod est quatuor mensium laico, & Ecclesiastico sex mensium; imò Barboza de iure Ecclesie p. 2. lib. 3.

cap. 12. num. 165. cum multis ab eo relatis probat quod si patronus per negligentiam excedit tempus sibi à iure statutum ad presentandum, possit in, ad quem spectat Rectorem eligere, atque insinuare etc.

Verum quia per textum nostrum agi potest de spectatiuis ad beneficia in vers. ad vacantes, de qua materia possunt applicari decisiones Pontificis Innocent. III. in cap. ex remore 13. & cap. accedens 14. de concessione prebenda, duxi nunc aggregare hic quæ tradidit Riccius collect. 1534. ad textum nostrum, dum affirmat loqui de spectatiuis, ad cuius materiam delucidationem ponit sequentia, nempe t quod Papa non intendit in mensibus ordinariis 7 providere, ut per Cardinalem Puteum in decis. 57. lib. 2. & decis. 25. lib. 1. Rota in decis. 700. p. 3. & in decis. 9. p. 2. t Et sic graue spectatiuum ad beneficia vacatura, non capient beneficia, quæ in mensibus ordinariis vacabunt, sed solum vacantia in mensibus referuatiis Rota in decis. 127. lib. 3. Cardinal. Puteus in decis. 92. lib. 1. & in decis. 53. lib. 2. & in decis. 48. lib. 3. Cuius de Grassis in decis. 15. de prob.

Quod amplius primo procedere etiam in mensibus alternatiuis, Ordinario concessis, ratione alternatiue acceptatæ. Mohedan in decis. 19. de prob. t Amplius secundo procedere etiam, quamuis 10 Episcopalis sedes vacaret; quia tunc spectantes acceptatæ non possunt in quatuor mensibus concessis Ordinario. Mohedan. in decis. 29. de prob. t quod 11 limitant Puteus in decis. 48. lib. 3. Caffador. in decis. 85. de prebenda; nisi Papa huc regulæ de mensibus derogaret, vel alias constituerit velle quod etiam menses ordinarios spectatiue caperent.

Notabis verò quod quamvis spectatiua loquatur de mensibus ordinariis, non capiet menses ordinarios vigore alternatiue sibi concessæ, nisi adiciatur verbum vniuersale, quomodolibet Cardin. Puteus in decis. 122. & 215. lib. 1. sicut, & nulla derogatio censetur comprehendere alternatiuam nisi de illa fiat expresse mentio, idem Puteus, Riccius supra coll. collect. 1574. vers. & quomodo.

Vnde inferatur quod regula referuatiua octo mensium fuit introducta, ut spectatiue suum haberet effectum in mensibus referuatis, saluis existentibus ad Episcoporum dispositionem quatuor mensibus ordinariis. Rota in decis. 127. lib. 3. in decis. 63. & 272. lib. 2. & in decis. 338. p. 3. Puteus decis. 333. lib. 2. ita ut nunc cessantibus spectatiuis; similiter cessaret dictæ regulæ referuatiua, tanquam correspondens. Rota in decis. 63. p. 1. Cardinalis Puteus in decis. 492. lib. 2. & in decis. 33. lib. 3. Achilles de Grassis in decis. 48. super regula referuatiua. t Et propterea dicit Rota in decis. 337. p. 3. quod expectatiue succedebat loco regulæ octo mensium in casu illius decisionis: hæc congerit ad textum nostrum Riccius, ubi supra.

Item cum agatur hic de presentatione ad beneficia, intelliges tantum esse Ecclesiastica; vnde posses agere late de differentia inter hanc, & inter presentationem laicorum, de qua sub titulo, de irreparat. & de patrono laici, & Ecclesiastici differentia, bene Barboza de iure Ecclesie p. 2. lib. 3. cap. 12. à num. 184. ubi plures citat agentes.

Ad Text. in Cap. III. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Deuolutio à quo tempore vacatura computatur, n. 5. & 15. vbi quid sit.*
- 2 *Patronorum scientia ad deuolutionem vacaturæ debet esse certa.*
- 3 *Præsentandi Ius conseruatur in vno ex Patronis.*
- 4 *Semestre ad eligendum, vel conferendum, non currit legitime impedito, vbi de quadrimestre datur Patronus.*
- 5 *Deuolutio fit quando praesentatur indigni, etiam si à laico Patrono, o. 6.*
- 7 *Deuolutio in primis est probanda, vt fiat legiti- gationis imperatrice.*
- 8 *Deuolutio non habet locum in beneficiis matri- culis, regularibus, in capitulis exemptis, in iurisdictionalibus, & quando Prælati offer impeditur n. 10. 11. 12. & 13.*
- 14 *Collationes si Ordinarij non praesentent in tempo- re, beneficia pertinent ad Sedem Apostolicam, num. 17.*
- 16 *Prælati debet Ecclesia regularis intra tres menses.*
- 17 *Negligentia in praesentando qualiter puniatur, remissum.*

Terminatur decisio hæc per regulam genera-
lem positam in principio cap. praecedentis, spe-
ciale verò quod agi poterat, est, quod cum agatur
de deuolutione, transacto tempore ad prouiden-
dum est, nempe quod computetur à tempore scien-
tiæ; non verò vacaturæ, vt cum multis notat huc
Barbosa. n. 3. & deciditur hic iuxta vna à vacatione,
sed à notitia computare, vbi notat cō García com-
putari semel, de quo hæc de momento ad momen-
tum. † Et specialiter addo scientiam Patronorum
vt deuolutioni sit locus, debere esse certam, nec
sufficere interpretatiuam, seu verisimilem, García
de beneficiis p. 10. cap. 3. num. 34. Barbosa de iure Ec-
clesiastic. p. 2. lib. 1. cap. 12. num. 166. † qui num. 167. ait
ius presentandi conseruari in vno ex Patronis, qui
scientiæ huiusmodi vacationis non habent, aliis pro-
pter scientiam exclusis; & refert decisiōm García
dell. p. 10. cap. 1. num. 41. Et pro complemento à quo
tempore currit deuolutio, applicabis textum, &
ibi notata in cap. quia diuersitate s. de concess. præb.
† vbi quod semestre ad eligendum, seu conferen-
dum à iure præfixum non currit legitime impedi-
to, nec incipit currere, nisi à die occurrere vacatio-
nis, interim, & ad plures casus leges Florez
de Mena parte prima, vacationum, quest. 3. agen-
tem, de illa quæ sibi de facto aliquoties contingit,
nempe vtrum quadrimestrem tempus datum iurepa-
tronis laicis ad presentandum, currit, illis ignoran-
tibus à tempore vacationis, vel tempore scientiæ;
& d. num. 6. vbi aduersus quos præsumatur scientia
à tempore vacationis, & exemplificat in ordinario,
& contra eum, qui ex officio teneat scire, & con-
tra alios habentes iurisdictionem in loco beneficij,
item cum vacatio est notoria; sed in hoc casu ex-

pendit cum. 18. elem. cum qui, de concess. præbenda,
aliqua plura expendit, sed de hoc sub Rubrica, &
10. de irreparato.

Itaque nunc ultra ordinarios so praesenti addo 5
pro materia textus nostri, quod si ij, ad quos spe-
ciatim prouident de beneficiis vacantibus infra
tempus præfixum, ad superiores gradatim fiat de-
uolutio, quod ampliat Riccius collect. 807. ad tex-
tum nostrum dicens idem iuri esse, vbi prouident
indignis, seu inhabilibus, vt fuit dictum in vna
Tolercana partibus 9. Decemb. 1591. coram Mantica,
quam reponit ad textum in cap. cum in eo lit. 7. s.
p. 10. de elect. † Et idem Riccius subamplius proce-
dere etiam in Patronis laicis coram Rota decis. 6
de irreparato. & Cresc. in decis. 14. eodem, & est decisio
Rotæ in causa violent. amissionis. 20. Martij 1589. 7
Et addunt Callador. in decis. 5. de probat. & Cres-
cent. in decis. 18. eodem. Caputaq. in decis. 13. p. 1.
Mohed. in decis. 17. de prob. necessum esse in impe-
tatione beneficij deuolui in primis deuolutiōem
probare, nec sufficere clausura modo facit decis.
Bellam. 734. & refert decisiōm Riccius supra in vna
de avaritia. beneficij 1594.

Amplius principalis conclusio vt post sortitum 8
effectum deuolutionis, non possit Episcopus pur-
gare moram; sic Franc. Marcan. decis. 1238. p. 1. ex
eo; quia post factam executionem, non admittitur
mixta purgatio. Mohedan. decis. 9. de verisignis. Et
iterum ampliat Riccius cum Rota penes Buisnet
in decis. 1. de elect. vt tempus sit oon à die renun-
tiationis sed ratificationis curat.

Verum præfatam textus nostri conclusionem li-
mitat Riccius dila. collect. 80. quinque modis. Pri-
mò vt non procedat in beneficiis manualibus ad
num amobilibus; quia in eis non obtinet locum
deuolutio. Mohedan. in decis. 9. de prob. quam repo-
nes ad textum in cap. 1. de prob. lib. 6. † secundo in
beneficiis regularibus, quæ pariter sub præfata re-
seruatione non cadunt. Cardin. Puteus in decis. 80.
lib. 3. sed Gonzalez in regula 8. C. inest. glossa 5. s. 6.
num. 55. contrarium tenet, & bene, vt fatetur Ricci-
us supra, vbi ea supposita infert ad decisionem
Franc. Marci 1237. vbi si deuolutio de regula Ecce-
lesia, ad Diocesana fiat iuxta terminos Clementina
vinea hoc ius. Diocesani non possit conferre pre-
bitero seculari, sed regulari tantum. † Item limitat
Tertiò Riccius in capitulis exemptis in quibus non
fit deuolutio ad Prælatus, nec e contra: sic cum
Franc. Marco, vbi supra part. 1. † Et Quartò limitat
cum eodem Franc. Marco in decis. 1236. part. 1.
in iurisdictionalibus, eo quod in istis non fiat de-
uolutio. † Quintò limitat cum eodem Franc. Mar-
co quando Prælatus esset impeditus; & idem Fran-
ciscus Marcus p. 1. decis. 1235. agit de aliis nonnullis
pertinentibus ad hanc materiam.

Aliquid de deuolutione tractat Scotia super con-
suetudine p. 5. 32. alim. 33. edita anno 1567. in 8. &
et diuersj, vbi decidit vt si Ordinarij in tempore, &
modis à Concilio statuti non prouiderint, spectent
collationes huiusmodi ad sedem Apostolicam, li-
cèt sior in mensibus Ordinationum, † & idem
Scotia in theorema 238. dicit quod deuolutio est
ius creati, & instituti Ecclesie ministrum, tan-
quam caducum ab vno ad alium superiorem anti-
stitem transferum recteque ius deuolutionis institu-
tum, rum ne beneficia, & Ecclesie ob diutinam va-
cationem incommoda, & damna patiantur, cap.
quam sit de elect. lib. 6. cum in penam delicti, vt eo-
rum qui intra statutorum tempus, beneficia non con-
ferunt negligentia, puniant. † Et addit quod Ec-
clesia

De Temporibus ordinationum. 203

19 *Ordo quilibet ex septem, est Sacramentum essentialiter distinctum specie infima, seu modo ab alio, nisi recte omnes dicantur unum ordinare specie interiecta, seu genere subalterno.*

20 *Ordines omnes fuerunt instituti à Christo, ab Apostolis suum promulgatio.*

1 **S**upponenda sunt quædam generalia, primo scilicet Ordinem sumi tribus modis, vel pro respectu inter aliquas res, quarum una est prior, altera posterior, vel natura, vel causa, vel effectus, vel pater filio, arbor fructibus; vel loco, vel Cœlum igne, ignis aëre; vel dignitate: vel sumitur circa Dignitatem, ut Ordo Senatorius, qui præferretur æquælibi, æquælibi plebeio; vel superioritate, ut inter novem Ordines Angelicorum, in qua significatione Ordo describitur ab Augustino lib. 19. de *Cantate Dei* cap. 1. §. Dispositio parium, & imparium rerum tribuens sua loca unicuique; & sic in universo inferiora subsumit celestibus, & inter homines alij aliis, tum in Republica Civili, ut milites, Docti, subditi Regi, tum Ecclesiastica, ut Clerici inferiores Præbiteri, Præbiteri Episcopi, Episcopi Summo Pontifici Christi Vicario, secundum aliqua, quæ latè novum in cap. m. 1. §. *De mœdus à quæst. 1. & faciunt quæ noto sub m. de mœdus, & obediencia, præcipue in cap. statum, ubi adnoto pleraque de præcedentiis.*

2 **S**ecundò sumitur Ordo per antonomasiam pro variis religionibus, quo pacto vulgò dicitur Ordo S. Dominici, S. Francisci &c. omnes enim sub una Christiana religione continentur, & inspirantur à Deo piis hominibus, notat Egidius Trullenc. de *Sacramentis Ordinis* sub n. dubio 1. & aliquarum religionum ordines; & de origine recentis Barbossa in *Bulario* verb. *fratres*, latissimè, & vberimè ad saturitatem de omnibus idem Barbossa legendus de *nov. Ecclesiasticis* p. 1. cap. 41. per totum, ubi de præcedentiis inter omnes.

3 **T**ertio sumitur pro signo, seu cerimonia externa, quæ confertur homini gradus Dignitatis & officium in Ecclesia Christi, & in hac significatione sumitur hæc, videlicet Egidius Trullenc. ubi super, *dubio n. 1. in fine.* ¶ Cumque nulla natio quantumcumque immanis, fera, vel barbata reperitur, quæ lege, sacerdotio, & sacrificio careret, ut constat ex *1. cor. 14. de religiosis, & sumptibus fover.* & gens Catholica, & orthodoxa omnibus ab ordo condito, nationibus præstantior, cum sit in sacerdotio, & eius Ordine excellentior, ¶ certissimumque sit à Christo, sacerdotium prolatum fuisse, & institutum, Ordinisque electos ministros fuisse, sic definitur; ut constat *Ad alth. 1. 18. & 16. Ad alth. 1. 1. Lucæ 22. Joannis 10. idem* ubi certè dicendū est, quod cum potestatem Christi Dominus Apostoli dedit, & in vltima Cœna sanctissimum Eucharium Sacramentum instituit, eundem constituisse Ordinem, Apostolosque ordinasse, iuxta verba illa *hoc facite id in meam commemorationem*, Lucæ 22. ut etiam refertur per partes in *c. Clerici* & in cap. *in m. de diff. 11. cap. Præbiter, cap. Diaconus, cap. Subdiaconus, cum sequenti diff. 23. cap. percellit 15. diff. cap. audiamus, cap. quædamque, cap. legimus 14. quæst. 1. definitum est etiam in Florent. & Trid. sess. 7. de *sacram. canon. 1. D. Thomas in addit. ad 3. p. 2. q. 3. in 4. diff. 24. q. 1. art. 3. & q. cum sequentiibus, & eius expositores, atque summatim**

4 **A**gēs de hoc Sacramentis; & in Trid. sess. 23. can. 2. ¶ Et expendens vberius idem Trullenc. d. dubio 1. sub

n. 1. ait tunc in Cœna fuisse omnes Ordines institutos; quia sacerdotalis Ordo continet eminenter alios Ordines inferiores, qui ordinantur ad ordinem sacerdotalem, illique inferuntur: sic Henriquez in *summa* lib. 10. cap. 2. Bonacina tom. 2. diff. 8. puncto 5. num. 7. & alij communiter leges eundem Henriquez c. 3. & Fillicium *erast. 9. cap. num. 3. ¶* Et probat ratione Sahagun. de hoc *Sacramento, sub num. 3.* quia omnia Sacramenta, ut citè, rectèque conficiantur dependent ab Ordinis Sacramento, ¶ addens nam. 5. esse hoc Sacramentum velut osium, per quod intrant legitimi dispensatores ministeriorum Dei: nam ex Divina scriptura nemo ordinum honorem ad excendens ministeria designatum sibi assumere rectè potest, nisi à Deo vocatus, ut Aron. qui vocatur, quando legitime ordinatur ab Ecclesia Prælati num. 4. & 6. de distinctione agit.

Ex dictis iam poteris dubitare quos sint Ordines, & licet Dionysius telatur à Sahagun num. 7. ubi supra, dicat esse tres, sicut in Ecclesia triumphante celestis ordo est divinitus per Hierarchas tres distinctus, quum militans imitatur, tamen eum convincens D. Thomas in *addit. ad 3. p. quæst. 37. art. 1. & quæst. 40. art. 2. & in 4. diff. 24. quæst. 1. art. 3.* veniunt dicit ut sint septem secundum Theologum sententiam, aut novem secundum Canonistas, addentes Episcopatum, & primam Tonsuram, ex cap. *elevar, cap. percellit, cap. 1. iuncta glossa 1. diff. 32. cap. 1. de ordinatis ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu, cap. cum coniugas de arat, & qualitate ordi.* ¶ sed utramque admittendo tanquam communem, tu sic expendes breviter, nempe ut propriè loquendo sint tantum septem, improprie verò, & in lata significatione, proptèr ordo est nomen officij, & dignitatis, sine novem, videlicet Ostiarius, Lectoratus, Exorcista, Acolitus, Subdiaconus, Diaconus, Præbiter, qui propriè dicuntur ordines. ¶ Largè verò Episcopatus, qui non est ordo distinctus à Sacerdotio, cum utique æqualiter sacrum faciat; solum enim habet maiorem potestatem; & quod Episcopus ex officio confert Sacramentum Confirmationis, & Ordinis, quod Præbiter non præstat, nisi ex indulto fiet, & qualiter, dico aliquid sub *tit. de sacramentis non iterandis, & de sacra vltione & in cap. quanto, supra, de consuet.* & quoad Ordinis administrationem aliquis dico *infra.* ¶ Item à Tonsura, quæ nullum habet officium in Ecclesia, sed tantum est preparatio quædam, seu dispositio ad Ordines, sicut Cathecismus ad Baptismum, & Novitium ad professionem; sic Theologi expendunt eū Trid. sess. 23. de *Sacramentis Ordinis, cap. gradum* constituit in prima tonsura, & ab ea repellit, quos ad vltiores gradus non progressuros esse creditur; & in cap. 4. Episcopatum explicat esse ordinem à Sacerdotio distinctum, & longè excellentiorem, videbis quæ dico sub q. 3. vel. 1. ad *quintam, an sit Sacramentum ordinis Episcopalis.*

Dubitabis secundò an hi septem Ordines sint 14 Sacramenta, & licet Durandus asserat in 4. diff. 14. quæst. 2. solum Sacerdotium esse sacramentum; certum tamen est Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum esse sacramenta, de Sacerdotio contrarium tenere, ut hæreticum improbat Trid. sess. 23. can. 1. & 2. de Diaconatu, & Subdiaconatu, sic dicendum est ita, ut contrarium asserere sit remercium, ex *tribus 23. de consecrat. diff. 2. probat* Cælio ad verbus *barbes, verbo Ordo, Sahagun de hoc Sacramento, num. 9. & 10. Nauarrus in summa cap. 22. num. 8. Socinus in 4. diff. 24. quæst. 1. art. 4. Valque diff. 27. cap. 2.*

Dubium

- 15 Dubium est an sic procedat in minoribus ordinibus, in quo due sūt opiniones, altera vt sint tantum Sacramentalia, & non Sacramenta, cum & Magister sentent. in 4. dist. 24. & Subdiaconum Sacramentum esse, negabat, & iuxta prædictam sententiam loquuti sunt Soto, Nauasus, & Vasquez relati: tamen sanctus Thomas 3. p. q. 9. a. 2. Bellarminus 100. 3. lib. de hoc Sacramento cap. 6. 7. & 8. Fillucius, Bonacina, Ledesma, Villalobos, & alij quos citat, & sequitur Tuillien de Sacrament. Ordinis dub. 1. n. 10. dicunt omnes
- 16 septem ordines esse Sacramenta ¶ peritæ rationem Sahagun; quia quilibet ordo est signum rei sacræ sanctificantis, & concedentis potestatem ministrandi suo loco, & tempore, vt in dicto cap. clerici, dist. cap. peritæ, dicto cap. cum conuincit; deinde quia repetere Ordines Minores est grande sacrilegium, sed repetere Sacramentalia non est sacrilegium, ergo ¶ Præterea quia Sacramentalia dicuntur quæ non habent finem immediatum, & per se subsistunt, sed ordinantur dumtaxat ob solemnitatem alicuius Sacramenti; at Minores Ordines de per se subsistere possunt, & suum finem habent; ex ordinatione enim quilibet ministrandi suo loco, & tempore, potestatem accipit, vt in dicto cap. clerici, cap. peritæ, ergo Sacramentum sunt, & non Sacramentalia, docent etiam Couarruu. resolut. var. lib. 1. cap. 10. n. 10. Chuechus instit. moral. lib. 5. tit. 8. n. 16. Petrus Greg. lib. 16. synagoga, cap. 2. 3. & 4. cum alijs Sahagun.
- 18 Et comprobatur ex Florentino Concilio, quod postquam dixit ordinem esse Sacramentum, statim dixit materiam esse rem, quæ traditur ab Episcopo, & formam esse Verba, hocque non solum applicat tribus Ordinibus maioribus, sed etiam minoribus, & ex Tiid. dist. sess. 23. cap. 3. quod postquam recensuit nomina singulorum ordinum, absolute dicit ordinem esse Sacramentum, & in can. 2. ita dicit Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse alios ordines, per quos videri per gradus profectum ad Sacerdotium reuerendi, anathema sit. Et exemplificatio comprobatur bene cum multis idem Tuillenc. dist. dub. 1. sub dist. 12. 10. vbi n. 11. dicit vnumquodque ex dictis septem ordinibus esse Sacramentum essentialiter distinctum specie infima, seu atoma ab alio, quia habent singuli distinctam materiam, & formam, sed omnes recte dici vnum ordinis Sacramentum: nam quamuis differant specie infima, sunt tamen vnum unitate speciei interiectæ, seu genere subalterno, eo quod omnes comprehenduntur sub vnitæ genericæ Ordinis; quia omnes ordinantur ad vnum finem, qui est dignè offerre sacrificium Missæ, aut ministrare in eo ad altare cum multis sic tenens, & melius contrarius satisfaciens, pluribus comprobans Sahagun de hoc Sacramento sub dicto n. 10. in vers. Nouores, ex Tiid. dist. sess. 23. can. 1. & 2. ¶ ibi *Maiores & Minores*, planè consequitur omnes à Christo institutos fuisse, Sacramentum enim ab ipso duntaxat institui potuit, & sess. 7. de sacram. Carone 1. & addit omnia iura, & auctoritates, quibus probatur ab Apostolis, & Ecclesiæ aliquem ordinem prædictum fuisse, vt refertur in dicto cap. clerici, cap. peritæ, cap. Subdiaconum 16. cum multis sequentibus dist. 23. interpretari necesse est de promulgatione, & publicatione, non de institutionis origine, de quo melius sub quest. 1. infra, in vers. ad primam.
- 21 Plura etiam generalia pro extinctione huius

Rubricæ de Sacramento Ordinis adijci valere, quæ recolligere poteris ab scriptoribus classicis, & summis, quos nouissimè congerit Leander 100. 2. de sacram. dum agit de natura, quidditate & numero Ordinum dist. 1. Quare ego tantum adieci quæstiones, quæ subsequuntur.

QVÆSTIO I.

An materia, & forma Ordinum fuerit instituta à Christo Domino. Et an qui in ordinatione sacerdotij tetigit tantum Calicem, & non Patenam, validè ordinatus fuerit. Et an possit pro missis dicendis accipere stipendium. An sit valida ordinatio si porrecta Patena cum Hostia, Vinum intra Calicem ex incuria non apponatur. Et an Pontifex dispensare possit ne contactus phisicus instrumentorum adhibeatur in ordine. An Subdiaconus ordinatus cum Calice non consecrato, debeat iterum ordinari?

S V M M A R I V M.

- 1 *Materia Sacramenti Ordinis alia remota, alia proxima, & in quo consistat forma eiusdem Ordinis, n. 2.*
- 2 *Materia Ordinis Sacramenti, tutius est vt debeat esse consecrata ad ordinem sacrum, n. 4.*
- 4 *Materia Conformationis, & Extrema-Vnctionis, est consecrata.*
- 5 *Materia, & forma Sacramenti Ordinis, non quid sit instituta à Christo Domino, an tantum ab Ecclesia, n. 6. 7.*
- 6 *Eucharistiam sub vna specie sumi, possit præferri ab Ecclesia.*
- 7 *Materiam ipsam, est de Ordinum essentia.*
- 8 *Materialis materia necessarius in Episcopo ordinante in sacris, & in minoribus tutius est, n. 9. quid in ordinandis, n. 10. & 11.*
- 9 *Ambudicatum solbach de mandato Episcopi tangere materiam ordinandorum in minoribus.*
- 10 *Materia tangi ab ordinandis, non est præcisum phisice, sed tantum mo aliter, n. 11.*
- 11 *Calix de necessitate præcepti tangi debet à Sacerdote ordinando, vbi quid de Patena, n. 13. & quid de talia Hostia & Vini, n. 14. & quod peccatum sit non tangere omnia, n. 16.*
- 15 *Materia duplex tangi debet quando ex quolibet datur ordinando potestas noua, quid circa Papa dispensationem in hoc, n. 14.*
- 17 *Materia cum forma præfertur ab ordinatore, non est necesse, vt in eodem actu phisico tangatur, sufficit moraliter, vt in Baptismo.*
- 18 *Ordinatus Sacerdos, cum desit talium alicuius materie, quando licet pro missa dicenda accipiat stipendium.*
- 19 *Consecratio est valida, si Episcopus Panem peritæ ordinando extra Patenam, & Vinum extra Calicem.*
- 20 *Ordinatio Sacerdotis dubium est an valeat, si porrecta Patena cum Hostia, Vinum intra Calicem ex incuria non apponatur, refertur opinio duplex, vide n. 21. de peccato consecratis in vna multitudine n. 22. & quod reiteretur, n. 23.*

14 *Diffinitio emanat Phisici circa materiam Ordinis, non quæ a Papa fieri; sic ut valet ordinare, sub distinctione respondetur.*

15 *Calix debet esse consecratus, qui ad consecrandum eratur ordinandis cum ordinatur Sacerdos, quid in Diacono, & Subdiacono, num. 16.*

1 **S**UPT perono ad explanandas questiones, de quibus inquiri, dari in hoc Sacramento Ordinis, sicut in aliis materiis, & formam; etenim constat materia scilicet rebus ipsis, & forma, nimirum verbis, ut ex Concilio Florentino, & aliis probat Ægidius Trullenc. *de Sacramento in genere libro 1. capite 2. dubio 1. numero 3.* ubi cum modernis, & de hoc Sacramento docent D. Thom. & Theologi cum eo. *parte 3. quest. 34. addit. art. 3.* Et apud omnes constat esse duplicem materiam, remotam esse rem, quæ traditur seu instrumentum, vel vas, vel liber qui traditur ordinandis in signum potestatis spiritualis, quam recipiunt. Et materiam proximam esse ipsam rem, vel vas, aut instrumentum traditionem. ¶ Formam verò esse verba, quæ proferuntur ab Episcopo quando tradit materiam propriam cuique Ordini, cumque Ordines sint septem, aut novem, & unusquisque sit Sacramentum, ut iam exposui, & de ratione Sacramenti sit habere Materiam, & Formam, sequitur dicendum dari cuilibet Ordini certam verborum formam, quam communiter omnes Doctores agentes de Sacramentis in genere, ac de hoc Sacramento referunt.

3 Dubium verò est an prædicta materia debeat esse consecrata, & affirmat Syluester, & alij apud Henriquez *in summa lib. 20. cap. 1. an littera T.* alioquin autem si Diaconus acciperet Calicem consecratum, non differret ab Acolito, qui accipit Vtreolos non consecratos; tamen Sorus, Ledesma, & alij, quos sequitur Henriquez, *ubi supra, Bonacina tom. 1. disp. 3. quest. vna. quest. 2. num. 1.* negant, & probabilis, rùm quia id Cõcilium non exprimitur, sicut expellitur de Confirmatione, & Extrema-

4 Vnctione; tunc quia ¶ ideo in confirmatione, & Extrema-Vnctione requiritur consecratio materis; quia eam Christus suo vfu, & exercitio non consecrauit; at Christus vfu est Calice cum Ordinis Sacramentum Apostolis coenavit; ergo suo vfu, & contactu consecrauit, sequitur Trullenc. *de hoc Sacramento dub. 2. num. 1.* ubi dicit quod et si post factum rati possit quilibet barum opinionum quilibet acquiescere; ante factum verò consulendam esse peiorem sententiam, cui fauet vfu, ad rationem peiores satisficit dicendo satis differe, tunc ratione instrumenti, tum, & præcipuè ratione forme, quæ diversa in illis est.

5 Ad primam ergo difficultatis partem, quæ non est parum facilis videtur respondere ex dictis supra in Rub. sub vers. & comprobatur in fine, ubi cum Sahagun aliquid dictum est pro affirmativa, sed non reticemus quæ in proposito adduxit Præpositus in *tertia parte, D. Thom. question. vna de hoc Sacramento libro 10. numero 109.* nempe ut ex pluribus, quæ antea scripserat de materia, & forma ordinationis, & de diversitate in Ecclesia Romana, & Græca, addit parere, quàm sit probabile Christum non instituisse ordinum materiam, & formam in particulari, sed solum in genere, movendo scilicet ut ordines conferrentur per aliquod

Fernosus de Officiis & sacris Ecclesie, Tom. 1.

Symbolum sensibile, quo significaretur eorum potestas, atque à Deo relicta esse Ecclesiæ determinare materiam, & formam, dummodo per illa significetur potestas, quæ in ordine conferretur, & citat Ruardum Arcudeum, & Fornarium, *cap. 2. de ordinis*, affirmans de hac re plures viros doctos consuluisse, qui sic tenuerunt, & quod respectu Apostolorum idem fuerit Bellarmine. *cap. 9.* & probat dicendo probabilitatem suæ sententis, etiam sine restrictione patere ex modo, quo ordinem apud Græcos conferuntur, quem Romanæ Ecclesiæ non reuocat in dubium.

Alia ex eo refert Diana *parte 6. tractatu 8. 6. Misell. ref. 18.* refertur solutionem ipsius Præpositi ad Trid. locum in *cap. 2. sess. 21.* ut non velit dicere Ecclesiæ nihil posse circa determinationem materie Sacramentorum, sed solum vellet contra hæreticos, quod Ecclesiæ possit præscribere; ut Eucharistia sub vna specie sumatur, cum in eo non tollat vsum Sacramenti, & eius substantiam; quæ substantia non possit dici tolli si Ecclesiæ pro potestate sibi tradita variè determinet materiam, & formam ordinationis; quæ Præpositi sententia relinqui debet vitiis doctis mandanda, & eius fundamenta non plurimum ardeant.

Sed agens Becanus *de hoc Sacramento quaest. 7. sicut quarta*, de questione, *An impossibilis sit de essentia Ordinis, concludit* affirmatiuè multis comprobans, & non sic affirmat de instrumentorum potestione; quia scripturæ pro extremo Symbolo ordinationis passim tradunt impositionem manuum, & de hac *numero sexto, versic. tertia conclusio*, dicit à Christo institutam; quia in scripturis sit mentio potestionis manuum, de quo videbis cum multis nouissimè Leandrum *de hoc Sacramento dispensatione 3. questionem 7.* Et ego dixi infra de *sacra Vnctione, sub 3. per francis*, non inquam potestionis instrumentorum, & expendi à vers. dicit.

Ad secundam questionis partem, de eo, qui 8 in ordinatione tetigit Patenam, & non Calicem, an sit validè ordinator. Ut respondeam præmitto dubium aliud non leue, vtrum sit de necessitate huius Sacramenti contactus materis; ita ut non censetur ordinator, qui materiam realiter, & Physicè non tetigit, & loquendo de Episcopo ordinante, necesse est ut tangat materiam in collatione ordinum maiorum, ut probat expressus textus in *cap. Subdiaconum distinctione 23.* ubi id expresse decidit de Subdiacono, & à fortiori inferretur de aliis maioribus; quia idem esse debet, qui formam proferat, & materiam tradit; alioquin enim non verificaretur forma, quæ dicitur *Accipe potestatem etc.* ut Episcopos proferat formam, ergo etiam debet tradere materiam; sic docent D. Thomas in *4. distinctione 25. questionem 1. articulo 1.* ad secundum; Syluester verb. *Ordo 2. questionem 1.* Suarez *tom. 1. de iurisdictione 41. sessione 3. numero 12.* Filicinus *tom. secundo, tractatu 9. capite 2. numero vigesimo tertio.*

Et licet in collatione Ordinum minorum olim id non esset necesse, sed sufficeret ut Archidiaconus, qui de mandato Episcopi illam tangeret, & porrigeret ordinandis *ex cap. Acolitis dist. 21.* Nunc verò Episcopus in collatione cuiusque Ordinis, debet per se porrigere instrumenta ista, qui ordinatur, ut habetur in Pontificali Romano,

S quod

quod tutius videtur ob rationem dictam, ut tradit, & tenet Trullenc. *de hoc Sacramento dubio 2. sub nom. 3.* unde si contingeret Ordinem aliter esse collatum, iterari posset sub conditione; quia probabiliter dubitatur Ordinem esse irritum, ut docent Fallucius, *vbi sup.* Henricusque in *summa* l. 20. cap. 10. num. 2.

- 10 At si loquatur de ordinando, docent Nazarius in *manuale* cap. 22. num. 17. Victoria *de Sacram.* quest. 220. Sorus in 4. *dist. 24. quest. 1. art. 2.* & alij apud Henricus *lib. 10. cap. 10. littera D.* Bonacina *sum. t. disp. 8. quest. vltima parit. 2. num. 10.* satis esse quod acceptet signo aliquo extremo materiam, & eam moraliter tangat, ut ex extensione manuum ostendat se eam ab ordinando acceptare; quamvis physice eam non contingat, probantes ex eo, quia Concilia totum dicunt Ordinem conferri per traditionem materię, sed materia potest dici tradi verè abique eo, quod physice tangatur, ergo. Et confirmamus, quia effectus ordinationis non provenit à materia, tanquam ab agente aliquid circa suscipientem; sed tanquam à determinante significationem formę ad hunc, vel illum effectum, cumque hæc determinatio æquè fiat siue materia physice tangatur, siue non, sequitur ut non sit necessarius contactus physicus; & faciunt notata suprà in cap. 2. *de consuet.*

- 11 Tamen D. Thom. *quest. 14. addit. art. 5. ad 2. Syluester Ordo 3. quest. 5. Valent. parit. 2. Coninch. disp. 20. dub. 7.* Filiucius suprà *num. 35.* Henricus, & Bonacina *suprà*, Villalobos *lib. 1. tract. 1. t. diffinit. 4. num. 2.* dicunt necessarium esse contactum physicum ab ordinando faciendum, aliter non manere obligatum, probantes ex eo; quia visus Ecclesię, & communis existimatio id probat. Secundò quia Sacramenta omnia, præter Eucharistiam consistunt in reptione passiva (hæc autem non est abique contactu) Tertiò quia hoc Sacramentum fit tradendo potestatem; quæ traditio efficax dici nequit, nisi corresponsdeat ei receptio per contactum; aliter enim locus esset oblatio. Et hanc existimatio iustitiam, & primam in praxi etiam secutam, cum sint multi ex ordinandis, qui soleant physice non tangere; præcipuè quando est plurimorum concurrentia, ut sæpius solet contingere.

- 12 Iam ergo ad difficultatem propositam Ioannes Petrus in *Theologia sacramentali* p. 1. tract. 7. lect. 97. Stephanus Bauny in *Theologia moralis* p. 1. tr. 7. q. 12. docent ut teneatur qui in Sacerdotem ordinatur necessitate præcepti tangere Calicem, & Patenam, cui supposita est Hostia; & licet dubitent Doctores, an immediatus debeat esse contactus iste, & addit probabilis opinio mediatum sufficere saltem respectu Patenę; quia secundum usum communem tangi censetur Patena, quando Calix tangitur; & proinde sufficit solius tactus Calicis ad Valorem Sacramenti: sic Ledesma, Sorus, & Syluester iam relati, & valde certum reputat Villalobos suprà *num. 3.* quin qui tangit Calicem, censetur tangere Patenam illi impositam. † Ex quo cum Bonacina, & aliis dicit Diana p. 4. tr. 16. ref. 3. fuisse verè ordinatum quemdam Diaconum, qui in ordinatione tetigit Calicem cum Patena, sed non tetigit Hostiam; quia censetur, etiam Hostia, eo quod Calix cum Patena censentur moraliter vnum; sequitur *Ægidius de hoc sacram. diff. dubio 2. sub nom. 6.* addens ut sic tacto Calice, sufficienter censetur tactum Vinum.

Et comprobatur, quia quando eadem potestas traditur per duplex instrumentum, ut in Acolito per duos Vicecolos, & in Subdiacono, cui traditur Calix, & Patena satis est, ut ille vnum Vicecolum, & hic Calicem tangat, secus si per diversa instrumenta, diversa tradatur potestas, nam tunc utrumque tangi debere dixit Filiucius *sum. t. tr. 9. diff. cap. 1. quest. 4.* Sed omnes aduertunt ordinandum curare debere, ut tangat omnia, quæ ipsi traduntur, nam hoc tutius est, ut præcipitur in *Pontificali Romano*. † Et addit Diana p. 6. tract. 8. *miscel. ref. 19. in fine*, dum agit de nostra difficultate, ut cum certo non consistat de doctrina ista, & sit in Sacramentis quærenda securitas, curandum esse, ut tam Calix, quam Patena immediate tangatur, grauitate proinde peccaturum, qui fecit faceret cum aduertentia; videbimus quæ ex multis congerit idem Diana p. 1. tract. 4. *de hoc sacram. ref. 185.* & ut bene expendas totam hanc questionem pro utraque parte fundatam leges eundem Diam *tract. 1. p. 8. ref. 40. vbi* defendit negatiuam respondens quatuor fundamentis affirmatiue, ex eo quod talis contractus solum præcipitur ab Ecclesiâ.

Quod si dubites an sit necesse contingere materiam, quædā verba preferuntur; ita ut sint simul contractus, & verba, seu forma, se respondent non opus esse, ut mathematicè sint simul, sed sufficere, ut sint simul moraliter, id est sine tuora interposita; quia, & in Baptismo non est necesse, in eodem instanti, in quo infans abluatur, profertur verba, sed sufficit ablationem, & prolationem esse simul moraliter; quia hæc simulata sufficit, ut substituat Sacramentalis significatio, ut docent Henricus *lib. 10. cap. 10.* cum alijs Bonacina suprà *num. 1.* Trullenc. *diff. dub. 2. num. 6. in fine*, & communiter omnes docent de hoc, & dicta infra in *vers. ad quartam leges* quæ dico infra in *cap. fine de sacram. non iur. questione. 2. vers. ad secundam.*

Ad tertiam questionis partem, an possit pro missis dicendis accipere stipendium, respondebis ex adductis à *vers. ad secundam*: nam si teneas non fuisse valde ordinatum, dices etiam nec posse accipere pro missis dicendis stipendium, si teneas valde ordinatum, ut probabile est tenes contrarium, ut in terminis disputat Diana p. 10. tract. 16. ref. 88. vbi sepetens ex nouis scripturis quæ antea dixerat in præcristis locis, tenet cum Dicastillo contra Lugum ordinationem moraliter esse validam, & sic bone, à missam dicente accipi stipendium, videbis Leandrum *de sacram. sum. 2. tract. 6. disp. 3. quest. 24. & 26.* Præpositum in 3. p. quest. vlt. de hoc Sacramento dubio 10. num. 92. † Vbi 19 *num. 98.* resouit aliam questionem dicens quod si Episcopus porrigat panem extra Patenam, sit valida consecratio; etsi illicitum videatur; quia verius est Christi corpus in vltima Cæna, ita Apostolis traditum, item quia illa ratione verè traditus materia, circa quam versatur potestas Sacerdotalis, addent ut Patena tantum requiratur, quatenus in ea traditur materia apta, addens idem de Calice, nam si Vinum tangatur extra vas, valet.

Ad quartam questionis partem an sit valida ordinationis, si potestæ Patena cum Hostia Vinum intra Calicem ex incuria non apponatur; & pro negatiua sententia faciunt Ledesma *in summa* tom. 1. *de Sacram. ordin. cap. 3. disp. 3.* Gaspar Hurtado *de Ordine* *diff. 11.* & Ioannes de la Cruz in *direct. confes.*

conferuntur. part. 2. de hoc Sacramento dubio 2. conclus. 1. Diana part. 4. ref. 119. & vberius probat part. 6. tract. 8. Missell. ref. 22. probat ex Concilio Florentino requirere traditionem vniuersae materiae, scilicet Panis, & Vini. Item quia forma non respicit alterutram partem materiae, sed utramque ex aequo; ergo vtraque, ex aequo per modum materiae requiritur ad valorem ordinationis: & addit Diana, quod Patena cum Pane, & Calice cum Vino, non traditur diuitem, sed simul inferens signum esse, neutram partem sufficere etiam ad partialis Sacramenti consecrationem, ac proinde si vnica pars tradatur, nullo modo confici Sacramentum. Deinde quia nullo modo probabile videtur ita institutam ordinationem Sacerdotis, vt per eam possit conferri potestas ad consecrandum corpus, & non ad consecrandum sanguinem; ergo dicendum erit necessarium requiri traditionem Panis, & Vini, vel per traditionem vnius partis conferri potestatem consecrandi Sacramentum perfectum; sed hoc posterius non videtur admittendum; quia traditio vnius partis per modum materiae, solum designat potestatem consecrandi hanc partem. Et quamvis consecratio vnius speciei substat sine consecratione alterius, non verò subsistere ordinationem ait, per quam videtur solum dari potestas ad consecrandam eam speciem, & non aliam, aliis fundamentis docet, & tenet ubi contrarius Diana dist. 6. part. tract. 8. ref. 22. cum contrarium dixerit dist. 3. part. tract. 4. ref. 186. docent hanc sententiam multi relati ab eodem dist. 4. part. 1. 19. tract. 4. Raphaël Auerfa de Sacram. Ordinis quæst. 2. sect. 8. Stephanus Bauni in Theologia Morali part. 1. tract. 7. quæst. 13. dub. 1. Tannerus in 3. p. D. I. homa dist. 7. quæst. 2. dub. 4. num. 94. de la Cruz in dilectis. confectio part. 2. de hoc Sacram. dubio 2. conclus. 1. Taurianus in selectis dist. Theolog. part. 2. dist. 21. dub. 1. Ledesma in summa tom. 3. de hoc Sacram. cap. 3. dist. 5. & Tannerus supra sic suo tempore hunc casum accidisse anno 1617. & multis rationes adducit, ac soluit argumenta contraria.

11 *Predicta opinio, vt securius est tenenda in peccati, verum cum ex incidia Magistri cærenonism possit de facili contingere, vt non apponatur Vinum in Calice, & euenerit non leue disturbium, tam in Episcopum ordinantem, quam in ordinatos, non est cur impetretur opinio Henriquez lib. 10. cap. 6. num. 1. vbi sic asserit materia in illo, qui sacerdos iterat integra ex precepto, est traditio Calicis cum Vino, & Patenæ, cum Hostia; quia & sacrificium Missæ, ex precepto fit vtriusque speciei; sed traditio vasculi cum altera specierum, videtur esse materia sufficiens; iavt si id ex obliuione contingat, non fit hic ordo iterandus ex necessitate; eo quod non diuitem datur potestas in vnam speciem, sed qui potest alteram, potest & utramque; ira Henriquez, quem sequens fuit dicta ref. 186. part. 1. Diana: & hanc tenent Filliucius tom. 2. tract. 9. ex cap. 2. num. 4. Homobonus de eccl. p. 1. tract. 4. cap. 9. quæst. 75. Bonacina de Sacram. dist. 8. quæstiones vnae, part. 3. num. 3. Tyberius ex Henriquez docet in instrum. pro ediculis, cap. 3. quæstionem 22. & iussum ex nouissima institutione Hispaniæ. p. 1. §. 6. vbi sic habetur, Si le entregare el Caliz solo con el Vino, o sola la Patena con el Pan era bastante materia: & respondet que si porque con qualquiera de estos cosas se daba entera potestad de consagrar el cuerpo, y sangre, que esta se feda diuitem, que el que pide la vna, puede la otra. Tomen que el Pontifice Innocent. VIII. Fersolui de Offic. & facis Eccl. Tom. I.*

dispenso con algunas Naciones, adonde no se podia llenar, o conservar el Vino, que celebrasen solo con la consagracion de la Hostia, y asi no es de esencia de el sacrificio la de ambas especies. Henriquez. Sed addit que pecata mortalmente el que solo consagra con vna, y el que se ordena multiplicamente con vna sola.

15 *Stantibus verò supradictis opinionibus, dubitatur quid faciendum sit in peccati, & respondet Diana dist. part. 6. tract. 8. ref. 12. in fine, Stephanus Bauni in Theologia Morali part. 1. tract. 7. quæst. 13. dubio 1. Raphaël Auerfa de hoc Sacram. quæst. 2. sect. 8. & alij, quod si quando fuisset aliquis ordinatus sacerdos per traditionem vnius tantum speciei, vt pote si non fuisset oppositum Vinum in Calice deberet omnino ex integro repeti ordinatio; saltem sub conditione, & Villalobos in summa tom. 1. tract. 11. dist. 4. num. 1. sic loquitur, Si supradicta ex practica (como a sucedo vezes en estos tiempos) de jar daper el Vino en el Caliz, por defenso, hasta de reiterar el Sacramento de baje de condicio, como se hizo, en estos tiempos. I. de este porquer fueron las mas Dofes de esta Vniuersidad de Salamanca acerca de esto: & videtur confirmari ex cap. 1. de sacramento. non iterand. his adiunges dicta infra in cap. de sacramento. non iterand. quæst. 2. vtr. ad secundum.*

24 *Ad quantam questionis partem an Pontifex dispensare possit, ne contactus Physicus instrumentorum adhibeatur in ordine, ad quam responderi potest ex iactis fundamentis pro duplici sententia circa dubium posuim hic in vers. ad secundum, quia vt autumat Diana part. 8. tract. 1. ref. 40. in principio, resolutio huius dubij pendet ab illo, An contactus instrumentorum in sumendis ordinibus; sit de necessitate sacramenti. Vnde si teneas, vt fit necessarius talis contactus de necessitate Sacramenti, tenendum erit, vt nequeat Pontifex dispensare. Quod si teneas talem contactum non esse de necessitate Sacramenti, tunc dices, vt Pontifex queat dispensare, vt in terminis docet Marchinus de hoc Sacramento tract. 1. part. 1. cap. 16. num. 22. dum ait quod contactus Physicus in Sacramento Ordinis possit à Papa dispensari, suppleri, vel omitti sed expectare ad prouidentiam Dei, etiam statim opinio affirmatiua, quod Summus Pontifex omniquam dispensabit in contactu Physico Sacrament Ordinis; quia si vera esset opinio negatiua, irritum temeretur Sacramentum, & nulla iusta causa dispensationis adesse posset.*

Ad vicinam questionis partem, que pendet ab illa, An Calix, qui in ordinatione Subdiaconi cum Patena porrigitur debeat esse consecratus de necessitate Sacramenti: lo qua difficultate Diana part. 10. tract. 11. ref. 9. respondet, vt debeat esse consecratus, quia Christus Dominus in vicina cena reddidit illum Calicem cum contactu sacrum; cumque Episcopi hunc effectum suo solo contactu præstent, sequi necessario ait illum debere esse consecratum ex Ecclesiæ institutione, ne Calix noster dissimilis illi sit, quo Christus in vicina cena vtitur: & sic resolutus Consultus cum Leandro da Sacramento. tom. 2. tract. 6. quæst. 15. aliter sic ordinati, Ordinem esse sub conditione reiterandum, si Subdiaconus fuerit datus per solam traditionem Calicis vacui absque Patena, concludunt, quod si vasa non sint talia, qualia requiruntur ad suum ministerium, non sint materia, cuius traditione consecratur Ordo, & Calicem non consecratum non distinguì à Calice Laicis

& nec esse idoneum instrumentum, & vas provi-
mè aptum continere Eucharistiam; & sic requiri
esse consecratum, ut quotidie vîtatum vide-
mus.

- 26 Nec obstat dicere ut si Præbytero tradatur ab
Episcopo materia vera Panis, & Vini in Calice, &
Patena non consecratis, aut in aliis quibuscunque
vasis valide ordinetur; quia responderetur in hoc
casu materiam pro Præbiteratu esse panem, & vi-
num, non inquam ipsa vasa, quod secus est in
ordinatione Subdiaconatus, in qua officium ver-
satur circa ipsa vasa ministranda. Iterum Diana
vberius agit sub trall. 15. dist. p. 10. ref. 20. à ver. ex
hîc, dicens ita ordinatum, sub conditione iterum
ordinandum, postquam ex pluribus egrit de alia
qualitate, an instrumenta Ordinum, debeant
necessariò ordinandi potiri immediate ab Episcopo,
vbi in Presbyteratu affirmat cum omnibus,
& in aliis maioribus defendit etiam contra alios.

QVÆSTIO II.

*An Episcopus solus sit minister Ordinis Sa-
cramenti. Et an conferat ordinem quem
non suscepit. Et an conferat etiam Episcopa-
lem ordinem. An Ordinatio Episcopa-
lis distinguatur ab ordinatione Præ-
byterij. Et an ordinatio Episcopalis sit
Sacramentum. Et cuius sit ordinare Ec-
clesia ministros.*

SVMMARIVM.

- 1 Episcopus est solus minister Sacramenti Ordinis, num. 2. & 3. etiam si sit hæreticus, schismaticus, & n. 4.
- 2 Episcopus est publicus Princeps Ecclesiasticus, Ecclesiasticæ dignitatis distribuens.
- 3 Sacerdos quilibet ex commissione Pontificia potest conferre Ordines minores: quid de maioribus, n. 6. & 7. latè: quid de Clerico in minoribus, n. 12.
- 7 Cœpiscopi, sicut Episcopi suffraganei.
- 8 Character Sacerdotalis non se extendit sicut Episcopali, habens se taxquam puer, & vir, & quid circa corpus Christi ministerium, n. 13. 17. 20. & 21.
- 9 Cardinales Præsbyteri possunt ex commissione Papa conferre ordines minores.
- 10 Abbates habentes in Mithra, & Baculi, possunt conferre Ordines minores subditi sui.
- 11 Laici nec ex commissione Papa quæ ordines minores conferre.
- 12 Episcopus quæ conferre ordines minores, quos non suscepit, si sacerdotalem ordinem suscepit, & quare, n. 15. & 16.
- 17 Episcopus quæ ordinare alios in Episcopos, & sibi unus de necessitate Sacramenti, sed tres reguntur ex præcepto, n. 18.
- 19 Ordinatio Episcopalis nunc distinguatur ab ordinatione Præsbyterij, n. 20.
- 20 Episcopus quantum ad potestatem Ordinis, est maior Præsbyterio, item & Invidiis, n. 21. & est maior Præsbyterio, n. 22. sicut contrariè n. 23. 24. 25. & 26. vbi quid in principio nascens Ecclesia.
- 21 Gradus tres in veteri Testamento erant distincti,

Pontificum, Sacerdotum, & Levitarum, maior illis Pontificum.

- 21 Thimotheus Episcopus fuit iudex Præsbyterorum.
- 22 Paul. cap. 1. ad Philipenses.
- 24 Thimo. cap. 4. vers. 4. & n. 28.
- 25 D. Hieronymus super Epist. ad Titum.
- 26 D. August. Epist. 19. ad Hieronymum.
- 27 Christus ordinavit Præsbyteros in ultima cena, & Petrum Episcopum.
- 28 Præsbyterij nomen erat Cæui Præsbyterorum, id est Episcoporum.
- 29 Episcopalis ordinatio nunc sit Sacramentum, & affirmatur, n. 30. 31. 32. 33. & à n. 34. respondetur contrariè.
- 32 Ordinatio Episcopalis est externa Cereemonia conferens gratiam, & imprimens characterem.
- 33 Episcopus potest conferre Confirmationem, & Sacerdotium.
- 35 Episcopus officialiter includit Præsbyteratum, n. 36.
- 36 Character Episcopalis qualiter sit minor, & maior character Præsbyterorum.
- 37 Ordine Ecclesia ministrat ad quos pertinet, sive de electione, ordinatione, invocatione, nec missione, n. 38. n. 39. 40. & 41. vbi quod nunquam pertinet ad populum.

AD primam difficultatis partem, ne longus arguendo fiat, breviter respondeo Episcopum solum esse ministrum Sacramenti Ordinis, quod est de fide: nā Tridentinum sess. 23. Can. 7. quo cautur Episcopum valde consecratum esse ministrum huius Sacramenti solum, cum sic verbis sequentibus sit loquutus: *Si quis dixerit Episcopos non habere potestatem confirmandi, & ordinandi, vel eam, quoniam habent esse illis cum Præsbyteris communem, anathema sit.* Et sub ipso nomine ministri ordinatij sic definiit Florentium Concil. sess. ult. in decreto Eugenij. *Ordinarius minister huius Sacramenti est Episcopus; idem Trid. c. 4. Valentia tom. 1. dist. 9. q. 3. puncto 1. Egidius Trullac. de Sacram. Ordinis, lib. 4. dub. 6. §. ex eo quia Episcopus est publicus Princeps Ecclesiasticus, ad quem spectat publicas Dignitates Ecclesiasticas, & functiones distribuere, sed Ordo est quidam Dignitas, & functio in Ecclesia; ergo: potest itaque confirmari, Aliter. 6. 1. & 1. Thim. 3. §. 4. quibus in locis habetur non nisi ab Apostolis, & Episcopis aliquos ordinatos; & Chrysostom. hom. 1. in protem Epistolam ad Thimoteum agens de Episcopis, & Præsbyteris, dicit sola quippe ordinatione superiores illis sunt, scilicet Episcopi Præsbyteri; & S. Hieronymus. Epist. 8. ad Eugrium, sic loquitur; *Quid facit Episcopus, excepta ordinatione, quod Præsbyter non faciat:* aliis etiam probat Diana p. 8. trall. 2. ref. 2. & probatur inquam in cap. Clerus, cap. in novo dist. 2. 1. cap. per totum dist. 25. cap. quanto de consuet. cap. cum quidam hoc sit. cap. vico de servit. in ordine, faciens ex Concilio Constantinopolitano sess. 8. Toletano 7. cap. 8. ↑ multis comprobatur Sahagin de hoc Sacramento mon. 22. vbi etiam confirmat: nam scilicet data fuisset potestas Abbatibus conferendi minores ordines, cap. quoniam 59. dist. cap. cum contingerat de atate, & qualis, o dicitur. cap. Abbates de privileg. lib. 6. & hoc esset frequentissimum, & ob id abrogatum à Trid. dist. sess. 23. de reform. c. 10. sit ut ad solos pertineat Episcopos. ↑ Et hoc esse verum etiam Episcopus sit hæreticus schismaticus excommunicatus,*

monachus, suspendus, interdictus, simoniacus, pæf-
catus, aut pœnatus Episcopatus, vt docent commu-
niter Doctores, & dico infra in cap. 3. *de or-
dinatione ab Episcopo qui ven. Episcopus* vbi respondeo
contrariis.

Notandum verò est ex commissione Summi
Pontificis, vt possit conferre Ordines minores qui-
libet Sacerdos cap. peruenit 95. dist. communiter
probat in cap. quanto de consuet. secundum Theo-
logos, & Iuristas, in terminis habet Sahagun sub
dist. 2. 2. 2. de hoc sacramento. probans cum Soto, Ledes-
ma, & alijs, probat alius multis. Egidius Trullenc.
de Sacram. lib. 4. cap. vnico, dubio 5. sub num. 8. vtr.
item potest, dicens non posse dari vllam rationem
sufficietorem, cur Pontifex hoc non possit, imò Fil-
lucius addit tom. 1. tract. 5. cap. 1. num. 94. cum
Henriquez lib. 1. cap. 2. 1. posse etiam simplicem Sa-
cerdotem de licentia Papæ conferre aliquem ex
maioribus Ordinibus, sicut conferre Confirmationem;
quia olim Corepiscopi, seu, Coepiscopi
initabant Subdiaconatu, & tamen erant simplices
Sacerdotes adiuvantes Episcopatum, vt nunc, est
Vacarius Generalis; imò video nouissimè Diana
disputantem de questione, An ex commissione Sum-
mi Pontificis, possit simplex Sacerdos Ordinem Dia-
conatus, & Subdiaconatus conferre; & licet negent
plures, quos refert, & sequitur Martinus de San-
cto Ioseph in manuali Confessorum tom. 1. lib. 1.
tract. 3. num. 2. tamen idem Diana affirmat cum
Leandro de Sacram. tom. 1. tract. 6. dist. 4. quest. 18.
& 19. Palao tom. 3. tract. 27. puncto 14. num. 10. Di-
castillo de Sacram. tom. 1. tract. 6. dist. 5. dub. 17. d.
num. 243. Ylambert in 3. p. Dicitur Thoma dist. 6. de
Sacram. Ordin. art. 1. num. 5. cuius verba refert Dia-
na, & Franciscus Alex. de sacra electionibus, &
ordin. sess. 4. cap. 1. f. 3. qui de Subdiaconatu tenuit,
& de ambobus ordinibus videtur ratio potissima;
quia aliquando id fecerint Pontifices, & ex eo, quia
non minus minister est simplex Sacerdos Confirma-
tionis, quam Ordinis; & tamen ex commissione
potest etiam administratio Præbyteris concedi.
Et quia, etiam Sacerdos non habet primariam po-
testatem, habet tamen radicalem, cum tota radix
consistat in potestate, quam habet Sacerdos in cor-
pus Christi; verum alia ex Bulla Pontificis, tradit
videnda Diana supra, de quibus Rodriguez in
quest. regulæ tom. 1. quest. 18. art. 3. videndus idem
Diana p. 8. tract. 1. ref. 38. & 39. cum multis, imò
Tannerus dist. 7. quest. 3. dub. 2. num. 30. testatur ex
viris fide dignis, quod potestatem ordinandi reip-
sa concessit Pontifex Religiosis Franciscanis in In-
dia: vide latè quæ dixi infra in cap. coniungit de era-
te, & qualitate ordin. quest. 4. vbi in vtr. ad qua-
ram, 200. An Præbyter possit conferre Præbyste-
ratum, & alia.

Adhuc verò respectu Ordinum Sacrorum oppo-
situm docent D. Thom. in 4. dist. 25. quest. 1. art. 2.
Bellarm. de Sacram. Ordin. cap. 7. ad hoc, Sacerdos
non potest conferre Ordines minores, cum alius Bonacina tom. 1.
dist. 8. puncto 4. n. 3. nam Iure Diuino videtur Episcopus
determinatus ad conferendum ordinem sa-
crum, siquæ nec Subdiaconatu à simplici sacerdote
etiam de licentia Papæ conferri possit. Et ad dictum
Fillucij de Corepiscopi, respondens Bonacina, &
Egidius Trullenc. de hoc Sacram. lib. 4. cap. vnico,
dub. 6. sub num. 2. non fuisse simplices Sacerdotes,
sed Episcopos Iustaganeos, vt ex Damasc. Epist. 4.
docent Bellarminus citatus, & alij. Et confirmatur
hæc sententia, quia Character Sacerdotalis non se
extendit, nec est tam pæfectus, sicut Episcopalis.
Fermosin. de Off. & Juris Eccl. Tom. 1.

habent se enim sicut Puer, & Vir; nam sicut Puer
non potest generare sui simile, nisi factus vir, sic
Character Sacerdotalis non potest alium sacerdo-
tem generare, nisi factus vir, hoc est nisi Character
Sacerdotalis per consecrationem Episcopalem, ex-
tendatur ad munera Episcopalia: sic relatus Egidius
Trullenc. dist. 1. in fin. quod est securius, etiam
prima sententia fit probabilis.

Hinc venit notandum ex commissione Pontifi-
cis posse Cardinales Præbiteros ordinare, confere-
ndo Ordines minores, vt comprobat consuetudo,
& docent Soto in 4. dist. 25. quest. 1. art. 1. Valentia
tom. 1. dist. 9. quest. 3. puncto 2. Fillucius tom. 1.
tract. 5. cap. 5. numero 93. vbi ait: Crediderim ra-
men in suis ritualibus, in quibus habent inscriptionem,
quod videtur fit restringendum ex his, quæ dico
infra sub cap. 11.

Notatur secundo, vt etiam ex privilegio Pontifi-
ficis Abbates habentes Ius Mixæ, & Baculi bene-
dicti ab Episcopo, possint conferre Ordines mino-
res, vt patet ex cap. quoniam 96. dist. cap. cum
conuincat de erate, & qualitate Ordin. quod tamen
iam Concil. Trid. limitat ad suos subditos tantum
sess. 3. cap. 10. & sic non poterunt alius non subditis
conferre, nisi habeant licentiam à suis Ordinariis,
de quo videbis Fr. Eman. Rodrig. tom. 3. quest. 1. re-
gulæ quest. 13. art. 2. Quarantæ verbo Ordo, vtr. f.
Abbatibus, Bonacina supra num. 3. Fillucius
num. 96. vbi consequenter asserit non debere ordi-
nare Nouitios, de quo puncto dico infra. latè in
dist. cap. cum conuincat, vbi de pœnis nouul-
lis.

Sed dubitabis nunquid collatio aliquotum Or-
dinum, possit dari per Laicum ex commissione
Papæ, & pro negatiua sententia respondendum
est etiam in respectu Ordinum minorum; quia pote-
stas conferendi Ordines supponit potestatem supra
corpus Christi verum, cap. ex litteris de excessibus
Prælator. sed solus Sacerdos habet potestatem, ergo
solus ille poterit Ordines conferre, modo iam dicto,
in vers. notandum, & vers. adhuc, docent D. Tho-
mas 3. p. quest. 3. 2. addit art. 1. Syluester verb. Ordo,
3. quest. 2. & cum alijs Bonacina supra num. 4.
& cum communi Fillucius supra num. 5.

Item dubitabis nunquid Clerici in minoribus, aut
Diaconus, vel Subdiaconus possint ex commis-
sione Pontificis conferre Ordines sacros, aut mino-
res. In quo dubio etiam est respondendum negati-
uè; quia cum Episcopus, qui Sacerdos non est
valide nequeat Ordines conferre propter rationem
dictam, vt docent Syluester verb. Ordo, num. 3. Bon-
acina supra num. 5. Egidius Trullenc. lib. 4. de Sa-
cramentis cap. vnico, dub. 2. num. 3. in fin. sequitur
dicens, vt nullus Clericus in minoribus consti-
tutus, nec Diaconus, aut Subdiaconus queat Ordi-
nes conferre, etiam ex Pontificia commissione, t
vt bene probat Sahagun de hoc Sacramento, cum
multis ab eo relatis; ex ea potissima ratione, nam
consideramus corpus Christi verum, & militicum,
militicum vocamus Ecclesiam; & vt circa Christi cor-
pus verum, maiorem potestatem habet Episcopus,
vel Papa, quam Sacerdos, vt Theologi, &
Pontifices probant; ita circa Christi corpus mili-
ticum erit excellentior potestas Episcopalis sess. 23.
cap. 4. T. id. & Can. 7. & plenissima Pontificis maxi-
ma; sed quia potestas circa corpus militicum sup-
ponit potestatem circa Christi corpus verum, &
euenit, vt non committatur potestas conferendi
Ordines, nisi Sacerdoti, nec maioris, nisi Episco-
po, & ita ab Ecclesia receptum esse.

- 14 Ad secundam difficultatis partem, an Episcopus possit conferre Ordines, quæ non suscepit, ut si, v. g. sit sacerdos, non verò sit ordinatus in minoribus, aut Diaconus, vel Subdiaconus, & in hoc puncto videtur pro parte negativa Sanctus Antonius in 3. p. tit. 14. cap. 26. §. 17. Afferens 2. p. lib. 6. tit. 4. art. 3. col. 2. Syluester cum Ramero verbis, *Uti do quæst. 1. Henriquez de Ordine cap. 5. §. 2. littera H.* qui multis probat authoritatibus, veluti glossæ quæst. 1. & ex *Canone Diabernum 1. g. 7. & canone Gratia*, & repetit latè Diana, p. 8. tract. 2. ref. 3. adducens Iacobum Granadum latè disputantem in 3. p. controuers. 9. tract. 2. d. p. 1. num. 4. & respondens omnibus idem Diana omnino videndus, magis probabiliter tenet facientes Episcopum posse conferre ceteros ordines, quos non accepit, ¶ quia in sacerdotio sunt viuentis, & veluti emittuntur Ordines inferiores; itaque Episcopum eo ipso quòd sacerdos possit illos Ordines conferre eminenter, idest conferendo dignitatem sacerdotalem, sed non posse illos conferre formaliter, quia ad id non sufficit character Episcopalis, sed requirit saltem vt conditio; quod inferiores ordines suscipiunt, & in terminis docent Vasquez in 3. p. tom. 3. d. ff. 143. cap. 2. num. 26 vbi sic loquitur, *Episcopus etiam si carnis ordinibus Absque, & Subdiaconatu, & Diaconatu, potest tamen esse sacerdos vniu.* & Episcopus *reipso.* Layman. in *Theologia Morali* lib. 5. tract. 9. cap. 9. num. 8. Hurtado de hoc Sacramento diffinit. 16. Præpositus in 3. p. de Sacram. Ordinum c. vnica, dicit. 12.
- 16 num. 114. ¶ Et confirmatur ex tit. de clerico per solutum promissio; est enim potestas ordinaria apud Episcopum consecratorum, cui conuenit ratione ordinis; ergo cum sit sacerdos ordinatus tantum, sufficit ex iam relata sententia, vt consecrat etiam ordines, quos non suscepit.
- 17 Ad tertiam quæstionis partem, nùm Episcopus consecrat etiam Episcopalem ordinem, breuiter responderetur Episcopum esse sufficientem, & idoneum ad conferendos ordines, non solum sibi inferiores, sed ad conferendum aliis finalem Episcopalem ordinem; non enim oportet ordinari Episcopum ab Archiepiscopo, vel à summo Pontifice, cum in ratione Ordinis, non inueniatur alius ordo Superior Episcopali, vt colliges ex adductis per Sahagun de hoc Sacramento, n. 20. & 21. non nulla adducens, vbi etiam in potestate sacrificij non sit maior Episcopus sacerdos; est tamen ad disponendo populatum ad Sacramentum Superior, & in dignitate, & officio excellens iuxta Trid. decreet. sess. 23. dist. cap. 4. & canon. 16. Igneut vt Episcopo debeat competere ampla potestas conferendi, ipsam quoque Episcopalem ordinem: ita Ausela de Sacram. Ordinis quæst. 3. sect. 2. quem sequitur Diana dist. p. 8. tract. 2. ref. 3. adducens quod vbi deest suspensoria factum sit, vt ex quadam extensione suppletur quod vniuersique Episcopos à tribus finit Episcopis consecratur, vt in Pontificali præscribitur, & in praxi seruatur, vbi traditur noua forma in eius consecratione; ob idque idem Salsingui dist. num. 20. ¶ audit quod de necessitate Sacramenti requiritur Episcopus consecrator, de necessitate præcepti requiruntur tres Episcopi, sic intelligens iura in cap. Episcopi 64. dist. cap. Episcopi 66. dist. vbi Bellarmus, Turcematia, Dominicus, & Præpositus, Lancelotus, Conatus in repleto lib. 2. cap. 5. Ledelma diffinit. 6. Chuchus lib. 2. inst. moral. tit. 6.

& quòd tempus consecrationis hodie restringitur per dict. Trid. dist. sess. 23. de reformat. cap. 2. ita intelligentes omnia iura de Episcopatus ordine, & forma.

Ad quartam quæstionis partem an ordinatio Episcopalis distinguatur ab ordinatione Presbyterij, & licet olim nonnulli affirmarent, vt videtur colligi ex illo Pauli ad Philappenses 1. vers. 2. ibi: *Pancius, & Thimotheus Iesu Christi omnium sanctis, qui sunt Presbyteri, sum Episcopi, & Diaconi*; item ex illo Thom. 4. vers. 14. ibi: *Noli negligere gratiam, quæ data est tibi cum impositione manuum Presbyteri*, & ex D. Hieronymo, qui in Epist. ad Titum cap. 1. scribit hoc modo, *Idem Presbyter, qui Episcopus est, & antiquum Diaboli insinuat studium in religione ferent, & decernit in populo, ego sum Paulus, ego Apollo, ego Cepha communis Presbyterorum consilium Ecclesiæ gubernabamur.* &c. & ex D. August. Epist. 19. ad Hieronymum, vbi sic ait: *Quoniam secundum honorem vocabula, quæ iam Ecclesiæ vsus obtinuit, Episcopatus maior sit Presbyterio, in multis tamen rebus Augustinus Hieronymo maior est*; & ex eo quia Chalcidius ordinauit Presbyteros in vltima Cæna susceptum omnes Catholicos, sed nunguam legitur Episcopos ordinasse; ergo Episcopatus non est introductus iure diuino.

Hæc, & alia faciliè ex iam adductis delinuntur, est enim vetus vt Episcopatus iure diuino sit maior Presbyterio quantum ad potestatem Ordinis; eo quod Episcopus potest ordinare sacerdotes, quod Presbyter facere non potest, vt docent Damianus in Epistola 5. Epiphanius hæres. 73. Chylostrom. Theophilactus, & Occumenius, m. 1. ad Titum, cap. 3. & Leo Papa Epist. 88. & D. Hieron. in Epist. 85. ad Euanagium, vbi sic ait: *Quid facit Episcopus, excepta ordinatione, quod Presbyter non faciat*; & confirmatur experientia, & ex iam dictis, quia nullus vnquam sacerdos; aut Diaconus ordinatus est nisi ab Episcopo. ¶ Et quòd Episcopus sit maior Presbytero quoad potestatem iurisdictionis, patet ex adductis supra; item ex figura veteris testamenti, quia olim iure diuino tres gradus erant distincti, nempe Pontificum, Sacerdotum, & Leuitarum; ita vt Pontifex esset maior Sacerdotibus, & Leuitis; quia & consecrationes eorum erant distinctæ, & vestes, & officia, Exodi 28. & 29. Leuit. 8. num. 3. 4. & 8. & alijs, sed nostri Episcopi respondent Pontificibus, & Presbyteri Sacerdotibus, & Diaconi Leuitis, vt tradit Damasus in epist. 8. sancti Hieron. & Leo Papa, vbi supra, Concil. Nîpal. 2. canon. 7. & multi alij, 11 Ergo nostri Episcopi iure diuino sunt maiores Presbyteris; quæ omnia satis probantur ex alt. 20. vers. 28. ibi: *Ascendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei.* & 1. Thimo. 5. vers. 19. ibi: *Aduersus Presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus, aut tribus testibus.* Ex quo loco colligitur Thimotheum, qui fuit Episcopus, fuisse iudicem Presbyterorum, ac proinde in potestate iurisdictionis Superiorem. Et ex primo loco colligi potest esse curam Episcoporum, & gubernationem Episcoporum; idem probat Becanus de hoc Sacramento omnino Legendus q. 2. per totam, ex Clemente in Canonibus Apostol. canon. 40. vbi ait: *Presbyteri, & Diaconi, præter Episcopum nihil agere possunt, ex Terulliano in lib. de Baptismo, ibi: Ius habet dandi Baptismum summus Sacerdos, qui est Episcopus, debent Presbyteri, & Diaconi,* sed

sed non sine Episcopi voluntate, tradit similia D. Dionysius in *Hierar. Ecclesiast. cap. 5.* quæ sunt vera; et in illa potestate offendi sacrificium æquales sint Presbyter, Episcopus, & Pontifex Maximus, vt probat Sahagun. *apud hoc Sacramento, n. 15.*

- 33 Vnde non obstat fundamenta contraria, non primum ex illo Pauli ad Philippenses; quia dicendum est cum Dno Thoma in 2. 2. *quest. 148. art. 6.* ad primum illa duo nomina *Episcopus, & Presbyter*, tempore Apostolorum fuisse communia omnibus Sacerdotibus, tam maioribus, quos nunc Episcopos appellamus, quam minoribus, quos Presbyteros vocamus; licet res ipsa, & potestates essent distinctæ; itaque D. Paulum complexum fuisse omnes Sacerdotes; & eodem modo dicit Becanus *supra, sub num. 4. vers. eadem solutio* intelligenda esse alia Pauli testimonia, vbi nunc Episcopi pro Presbyteris, nunc Presbyteri pro Episcopis nominantur, vt v. g. 1. *ad Thim. vers. 5. ibi Huius gratia relinqui te Creta, vt consuevis per Cuiusdam Presbyteri;* & paulo post explicans quales debeat constituere Presbyteros, ita subdit *aperies Episcopum sine crimine esse.* Vnde patet illum promissæ vltimate duo illa nomina *Episcopus, & Presbyter*, vt docet Becanus.

- 34 Nec obstat secundò locus Thimotei 1. *cap. 4. vers. 14. relinquitur: Neque negligere*, quia etiam hoc loco Kemnitius vult demonstrare, Episcopum posse ordinari à Presbytero, ac prouide Episcopum esse maiorem Presbyteris; respondetur mentiri Kemnitium qui adducit ad comprobandum suum dictum D. Hieronymum, qui expresse docet in *Epistola ad Eusebium*, Presbyteros non posse ordinare, cuius verba sunt; *Quid facis Episcopum, excepta ordinatione, quod non etiam facit Presbyter*, adduxit enim D. Hieronymus locum S. Pauli illum, ostendens Episcopos in scripturis aliquando vocari Presbyteros; & sic exposuit etiam illa verba *per impositionem manuum Presbyterij*; id est per impositionem manuum, qua Presbyteratus acceptus, vt Presbyteratus idem sit, quod Episcopatus; constat enim Thimoteum fuisse Episcopum, & non simplicem Sacerdotem.

- 35 Non obstat tertio locus ex D. Hieronymo *super Epistolam ad Titum*, primo, cuius verba retulit idem Becanus *suprà dicta quest. 1. num. 6.* de penes eum Anselmus, & Sedulius in eundem locum S. Pauli; quia idem Becanus adducens solutiones tres, vnam D. Thom. in 2. 2. *quest. 184. art. 6. ad 1.* dicentis D. Hieronymum loqui de nominibus Episcopi, & Presbyteri, non autem de re ipsa, vel officio, aliam Antonij Delphini *lib. 1. de Ecclesia*, dicentis Hieronymum sentire initio Ecclesiæ nascentis omnes Presbyteros fuisse Episcopos, non quod idem esset Episcopatus, & Presbyteratus, sed quod utraque Dignitas omnibus Sacerdotibus, eo daretur tempore; postea vero ad euicendam schismata, coepisse aliquos Presbyteros ordinari; & ita ex Ecclesiæ consuetudine factum fuisse, vt Episcopi essent maiores Presbyteris, quas improbat idem Becanus, & simul aliam Michaelis Medini *lib. 1. de sacrorum hominum consuetudine*, & amplectitur in *vers. quarta, sub dicto num. 6.* D. Hieronymum. sensisse quod Episcopus, licet iure Diuino sit maior Presbytero, quoad potestatem Ordinis, non tamen sit maior quoad potestatem Iurisdictionis, dicens hoc esse valde conforme verbis D. Hieronymi, & comprobatur; quia vt iam dixi in consensendo sacrificio Missæ sunt æquales, etsi differant circa Ordinum collationes.

Non locus D. Augusti *dist. Epistol. 19. ad Hieronymum*, quia respondetur quod verba illa *in Ecclesia*, possunt dupliciter exponi, vel in principio nascenti Ecclesiæ Episcopos, & Presbyteros æquales fuisse; sed iam vlti esse obtentum Episcopatum esse maiorem Presbyterio. Vel alio modo, antiquam Ecclesiæ Christi institueretur nomina ista *Episcopus, Presbyter*, non esse honoris vocabula sed officij, vel ætatis; nunc verò honoris, & Dignitatis nomina esse; & secundum hæc nomina Augustinus, maior sit Hieronymo; quamvis in multis rebus sit minor, & hoc secundo modo dicit Becanus *suprà num. 7.* intelligenda esse verba Augustini.

Nec vltima difficultas obstat ex eo quod Christus ordinauit Presbyteros in vltima Cena, nec legatur ordinasse Episcopos; quia respondetur cum Ioanne Turcrotano *lib. 2. summa Ecclesiast. c. 32.* Bellarmino *lib. 1. de Pontifice cap. 13.* Petrum à Christo fuisse ordinatum Episcopum, & à Petro Iacobum; & Ioannem, & ab his cæteros Apostolos, vt copiose notant telari.

Notabis verò nomen Presbyterij ab aliis intelligi Cæzum Presbyterorum, id est Episcoporum, qui Thimoteo in ordinatione Episcopali manus imposuerant, vt docent Chrysostomus, & alij Greci exponentes locum D. Pauli *per impositionem manuum Presbyterij*; id est per impositionem manuum, qua Presbyteratus acceptus, vt Presbyteratus sit idem quod Episcopatus, refert idem Becanus *dicto cap. 2. sub num. 5. in fine.*

Ad quintam questionis partem an ordinatio Episcopalis sit Sacramentum, vt respondens leges dicta *sub Rubrica totò vers. ex dictis*, nunc verò est Dominicus Soto *lib. 4. de Iustitia, & Iure, quest. 1. art. 2.* & aliqui antiquiores scholastici in 4. *dist. 24.* negent esse Sacramentum. † Probabilior est affirmatiua sententia, quam tenent Canonistæ in *cap. peritior dist. 25.* Ioannes Maior, Scotus, Paludanus in 4. *dist. 24.* Caietanus *tom. 1. opusculo, cap. 11.* peccantes primo ex Patribus antiquis, qui vt plurimum loquuntur de Episcopatu, quando Ordinem dicunt esse Sacramentum. † Secundo quia scriptoræ, quibus Catholici probant ordinem esse Sacramentum, intelliguntur de ordinatione Episcopali, vt 1. *Thimo.* patetnam in his duobus locis ponitur symbolum externum cum promissione Gratiæ; at in his agitur de ordinatione Thimotei, qui fuit Episcopus, à Paulo ordinatus, vt omnes docent Interpretes in his locis, similiter *Act. 3.* vbi agitur de ordinatione Pauli, & Barnabæ, quare si Episcopalis ordinatio, non est Sacramentum, non possumus ex scripturis aperte probare ordinem esse Sacramentum. † Tertiò quia ordinatio Episcopalis est externa cæremonia conferens gratiam, & impertiens characterem spirituale; ergo est propriè Sacramentum, vt patet prius ex illo 2. *Thimo. 1. vers. 6. Refusa gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum.*

Posterior ex illo quia Episcopus potest conferre duo Sacramenta, Confirmationem, & sacerdotium quæ non possunt vlti alij; deinde quia Episcopus ex sua ordinatione habet potestatem sibi propriam, & characterem consequenter.

Predicta sunt vera, nec obstat dicere quod si Episcopatus esset Sacramentum, sequeretur aliquem posse ordinari Episcopum, qui non esset Presbyter, vt patet in simili: nam si aliquis ordinaretur Presbyter qui antea non fuisset Diaconus, ille esset verè ordinatus; item quod Episcopatus si

esset Ordo, alioqui essent plures Ordines, quam septem: & sic esset distinctum, ac novum Sacramentum. Quia respondetur ad primum non esse simile; quia Presbyteratus non includit Presbyteratum. † Ad secundum Episcoporum, & Presbyteratum facere unum Ordinem ordinatæ genericæ quæ dividitur in duas species; quæ una includit aliam, & est secundum Theologorum sententiam dicentium esse tantum Ordines septem: & quod secundum Canonistas, dixi iam in dicto vers. ex dictis.

- 36 Et si infles dicendo characterem Episcopalem esse maiorem, aut minorem Presbyteriali, si maior, ergo est aliquid maius potestate consecrandi Eucharistiam, quod omnes negant; vt dixi *quæst. prædictæ*; si minor, ergo Episcopos, vt talis non est maior Presbyterio. Tamen respondeo cum Becanus de hoc Sacramento, *quæst. 1. a. num. 3. 4. & 5.* quod si præcisè spectetur Episcopalis character, minor est character Presbyteriali; si autem integre spectetur character qui est in Episcopis, quatenus continet characterem Episcopalem, & Presbyteralem, tunc fit maior solus Presbyteriali: & ita in hunc sensum intelliguntur D. Thom. 2. 2. *addit. 2. 2. 5.* Henriquez cum aliis *cap. 1. lib. 10. Filius tom. 1. tract. 9. cap. 1. num. 12.* Bonacina *tom. 1. disp. 8. quæst. unica parva 1. am. 3.* dicentes Episcopatum non esse ordinem distinctum à sacerdotio, Vasquez verò, Bellarminus, Valencia, Medina apud Bonaciam tenent esse distinctum, quod est secundum Canonistas, iuxta textum *in cap. de cernimus 28. de 2. & Trid. sess. 23. cap. 3.* vbi dicitur Episcopatum esse sacrum ordinem, sicut est ordo Presbyterorum, Diaconorum: videbis qualiter hoc expendat Trullencus de hoc sacramento. *lib. 1. cap. unico sub num. 6.* iuxta iam hic, & in dicto vers. ex his dictis, Leander novissimè cum Cour. Vivaldo, Nugno, Caietano, Vasquez, Sanchez, Pluhberto, Dicalillo, Henriquez & aliis *tom. 2. de sacram. disp. 10. & 11.*

- 37 Ad sextam questionis partem, cuius sit ordinatio Ecclesiæ ministrorum; quia hic distinguit tria Becanus de hoc sacramento, *quæst. 5. per istam*, nempe electionem, ordinationem, vocationem, seu missionem, vbi longè exponendo agit refutans hæreticorum errores: & quid à Catholicis sit tenendum, apud quem videbis. Et quia etiam pertinent ad titulum de electione, postulatione, & translatione Prælatorum, ideo ex ibi notatis poteris hanc questionem adimplere; igitur Catholici tenent ius ordinandi, & mittendi ministros nullomodo pertinere ad plebem: Sic sunt firmandæ conclusiones sequentes. † Prima quod electio ministrorum Ecclesiæ non fit à solo Deo; item quod electio Ministrorum Ecclesiæ, vt v. g. Pontificis, Episcoporum, aut Pastorum iure, Divino non conveniat toti populo, nec dependat ex eius suffragio, & consensu. Et sic videmus Christum sine vilo populi suffragio elegisse Apostolos 12. & 72. Discipulos; exemplo etiam probantur Apostolorum, qui eodem modo elegerunt Apostolos, vt constat; quia Episcopos à se consecratos mittebant ad populum absentem, & infidelem, cuius consensum in electione non habuerant. † Secunda quod ordinatio Episcoporum, & aliorum ministrorum Ecclesiæ, non pertinet ad plebem, sed ad solos Episcopos, quia solus Moyses, qui erat sacerdos, & Pontifex ordinavit Aaronem, & filios in sacerdotem. Item quia impotio manuum per quam ordinantur ministri, vt adiectis fiat, tenetur, nusquam tribuitur

plebi, sed Apostolis, & aliis Episcopis. Et probatur ex Concilio Niceno 1. *can. 4.* de Cartaginensi 2. *canon. 12.* & aliis; item ex Patribus, qui constanter docent solos Episcopos esse ordinare Diaconos, Presbyteros, & Episcopos, vt iam dixi *quæst. 2. a. num. 1.* † Tertia quod missio, seu ministerium vocationis non pertinet ad populum, sed ad Episcopos, & potissimum ad summum Pontificem, eo quia hæc missio est iurisdictionis actus Ecclesiasticæ, quia non est dictum populo, *tibi dabo claves*, aut *pascite oves meas*, aut *quorum remiseritis peccata remittentur eis*. Tempore enim Apostolorum non mittebantur, nisi ab Apostolis, & Episcopis, vt fatentur Cenniciantes, *cent. 1. lib. 2. cap. 2.* & colligitur ex *cap. 14. Actuum*, vers. 22. vbi Paulus, & Barnabas constituunt per civitates Presbyteros, & ex Apostolo ad Tit. 1. vers. 5. vbi ait: *Huius rei gratia reliquit Creta, vt constituas per civitates Presbyteros, sicut & ego disposui tibi*: tum etiam quia si electio non pertinet ad Populum iure Divino, vt apparet ex dictis, multò minus missio, & vocationis, quæ ipsa electio non requirit iurisdictionem. Et licet hæc omnes conclusiones dixeris impugnentur obiectioibus, satisfaciunt plenè idem Becanus, quem leges in *cap. 2. q. 5.*

QUESTIO III.

An instituta Ordinibus minoribus, & sacris, non suscepta prima tonsura, sit irregularis, & teneatur distam tonsuram sumere. Et quam intentionem debeat habere Sacerdos noviter ordinatus, quando cum Episcopo in Missarum solemnitate celebrat. Et an, & quando ordinandi debeant se presentare examinatori. Et an sacer Ordo per vim, & metum susceptus imprimat characterem, & teneatur ad votum continentie sic ordinatus?

S Y M M A R I U M.

- 1 Prima tonsura est tantum preparatio ad Ordinem secundum multos, n. 2. & 3. & secundum alios est Ordo distinctus à ceteris, à n. 4.
- 1 Prima tonsura quæcumque die potest conferri.
- 1 Prima tonsura dicitur character Clericale.
- 1 Episcopi nihil accipiunt pro collatione quorumcumque Ordinum, etiam Clericali.
- 1 Ordinatus, amissa prima tonsura, non irregularis fit, & non alios Ordines sine ea legitime suscepit, n. 7. & 8.
- 1 Ordinandi debet habere intentionem ordinandi presentem, sicut qui baptizans debet intendere presentem baptizantem.
- 1 Ordinandi qualiter verba consecrationis cum Episcopo ordinante, debeant proferre, n. 11. & 12. vbi quod isti tantum prefationis verba recitantur.
- 1 Ordinandi quando se debeant presentare examinatori.
- 1 Ordinatus per vim absolutam non recipit characterem, sicut si per coactionem, & n. 15. & 16.
- 1 Clericum inuita non subiicitur Ordinibus mem recipi,

De Temporibus ordinationum. 213

receptis, nec voto cassatis, nec ad recitandum officium Divinum, n. 17.

- A**D primam difficultatis partem respondeo dubium esse inter Doctores Theologos, & Canonistas, an prima Tonsura sit Ordo distinctus ab aliis quatuor Minoribus, cumque de hoc aliquod dictum sit supra in Rubrica sub dicto vers. *ex dictis*. Theologi inquam, aliquibus tantum exceptis, docent primam Tonsuram non esse ordinem ex eo, quia licet Tonsura habeat ex depuratione, & privilegio Ecclesiarum gradum quandam inter Clericos, & sit capax iurisdictionis Ecclesiasticæ, & beneficiorum, ut colliges ex his, quæ latè dixi in cap. 1. de foro comp. & alibi in cap. cum non ab homine de iudicio & tenent D. Thomas in 3. p. quæst. 40. addit art. 2. Sylvestri Ord. 1. §. 1. Nauarrius in cap. 12. num. 17. Henriquez lib. 10. cap. 3. n. 6. Tamen huiusmodi privilegium non pertinet ad vilam rationem, aut partem Sacramenti, nec habere illud officium annexum circa ministerium altaris; ¶ Sed tantum esse quid parvulum, & preparationem quandam, seu dispositionem ad Ordines, sicut Cathecismus ab Baptismo, & Novitius ab professione docent citati, & Filiucius tom. 1. tract. 9. cap. 1. num. 13. cum aliis Bonacina tom. 1. disp. 3. quæst. unica, passio 1. num. 6. & Diana p. 6. quest. 29. tract. 1. §. 1. sol. acerrimè defendit hanc partem, non tantum iuxta Theologos, sed etiam iuxta ipsum Ius Canonicum; itavt nec inter maiores, siue minores Ordines quæat Tonsura annumerari, dicens sic agnoscere cap. servium dist. 32. cap. illud 7. dist. 3. cap. 1. subdistinguo 93. dist. sicque Concilium Trid. distinguere conformiter Tonsuram quoque à minoribus Ordinibus, & à maioribus sess. 23. cap. 4. §. 6. 11. 12. & 13. de reform. sicut etiam Romanum Pontificale, tum alibi, tum quando dicit Clericatus, siue prima Tonsura quocumque die, hora, & loco confecti potest, minores vero Ordines possunt dari singulis Dominicis, & festiis diebus duplicibus, vbi quæque in mane tamen. ¶ Et confirmat ex eo, quia illi demum sunt ordines, qui habent rem quampiam, per cuius traditionem ipsi conferuntur iuxta synodum Florentinum, Tonsuræ autem nullus assignat materiam, per cuius traditionem ipsa conferatur: & deinde satisfaci fundamentis Canonistarum ea omnia reducens, ut loquuntur de statu clericali.
- V**erum quia Canonistæ, & nonnulli Theologi dicunt primam Tonsuram ordinem esse, per textum in cap. cum contraxit de acato, & qualitate ord. & ex motu proprio Sixti V. anno 1585. contra male promotos ad ordines, vbi primam Tonsuram appellat Characterem Clericali. ¶ Item ex Trid. sess. 11. cap. 1. de reform. vbi dicitur nihil pro collatione quorumcumque ordinum, etiam clericalis Tonsuræ accipiant, scilicet Episcopi, item ex cap. Clerici 2. §. 1. cap. perit 2. §. 1. dist. 3. cap. 1. iuncta glossa 1. dist. 32. cap. de ordinariis ab Episcopis, qui renuntiavit. Episcopis. Cunctis lib. 2. in ser. moral. tit. 16. num. 16. & lib. 5. tit. 2. num. 16. post Nauarum supra dicto c. 12. num. 18.
- S**ecundum hæc fundamenta dicendum est, ut qui omissa prima Tonsura ordinatur, sit irregularis; quia est ordo, ergo talis, qui suscipit ordinem per saltum contraxit perinde irregularitatem, sic docuit Martinius Fomet. de sacra. Ordin. cap. 8. vbi testatur Sacram. Congregationem Concilii declarasse eum, qui, omissa prima Tonsura, ordinatur, esse irregularem. Contra tamen sentit Diana plures re-

ferens supra in vers. & ita; nam cum Tonsura non sit ordo, & per consequens sic recipientem alios ordines, omissa Tonsura, non contraxisse irregularitatem, vide quæ dico hic in cap. 1.

Hic ergo suppositis brevitè ad difficultatem propositam responderetur, ut si sentiamus cum Canonistis, teneatur, qui recepit alios ordines, omissa prima Tonsura, illam recipere, ut in terminis docuit Franc. Silvanus in resolutionibus variis, verbo Ordo 2. vbi ita loquitur, sicut contra mentem Ecclesiarum est, quod non Tonsuratus, ordines non suscipiat: ita contra illam est, quod non susceperit Tonsura in his ministris; ideoque Religioso parato, Tonsura est conferenda ille. ¶ Qui vero sentiat cum Theologis; eo quod prima Tonsura non est ordo, reuera non tenebitur sic ordinatus ad recipiendum eam; & sic in terminis sentit Ioannes Baptista de Fabris, quem refert Diana dicta ref. 29. in fine, in manuali ordinand. de hoc Sacramento cap. 4. quest. 3. vbi sic asserit, *Distum est quod Tonsura est preparatio ad ordines suscipiendos, debet necesse præcedere ordinem*. ¶ Respondo de necessitate Sacramentum debet precedere; quia etiam si quis susceperit ordinem, non recepta Tonsura, valde esset ordinatus, nec ulterius teneretur ad Tonsuram; quod tamen de necessitate præcepti, ita ille.

Ad secundam questionis partem quam intentionem debet habere sacerdos noviter ordinatus. ¶ Respondeo præmissis, quod ut Episcopus valide ordinem conferat, debeat intendere facere id, quod Christus instituit, & facit Ecclesia, ac intendere ordinare eum, quem habet præsentem, quæ intentio dicitur religiose, sicut Baptizans debet intendere baptizare præsentem. Et sic si aliquis indignus accedat, ordinatus manet, nam credendum est Episcopum in actu ordinis habere legitimam intentionem, videlicet ordinandi præsentem, ut docent Ledesma in summa cap. 5. de Ordine, conclusio 6. Villalobos 1. p. tract. 11. dist. 3. n. 4. & alii Trullenc de sacra. cap. unica lib. 2. dub. 2. n. 38.

Vnde iam ad dubium nostre questionis, cuius casus accidit frequenter, & sic cum Diana p. 3. ar. 4. ref. 50. vbi refert, Layman, in theol. moral. lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 4. dico curandum esse illi sacerdoti, ut non post alios verba consecrationis finiat: nam si alius quicumque absolutam consecrandi intentionem habens ante alios, ipsi quæque principalem sacrificantem Episcopum verba consecrationis finiat, solus sit consecrator. ¶ Et sic ut cunctur in commodum hoc refert Layman. Doctores monent, ut oporteat concelebantes habere intentionem conditionatam, videlicet consecrandi simul cum Episcopo, verba consecrationis absolviendo, non item si præsentem, & ipsi Layman magis placet, ¶ cautio Doctorem monentem, & non sacerdotes feruentem generalem intentionem profertendi verba secundum voluntatem Ecclesiarum; quia non desunt, qui existimant illos verba consecrationis non dicere formaliter, & cum intentione consecrandi, sed tantum recitantes & materialiter in signum potestatis sibi concessæ. Et hanc sententiam ut valde probabilem propendit Ricardus, & Suarez, quos refert Layman. & leges eundem Suarez tom. 1. disp. 61. sect. 4. Caserianus 3. p. quæst. 82. Henriquez lib. 8. cap. 18. num. 22. & notat hæc Diana eo quod multos scrupulos sedabant dict. ref. 50. in fine.

Ad tertiam questionis partem an & quando ordinandi debeant se presentare examinatores, tractat Antonius Naldus in cap. quædo, dist. 24. & quæ patet ex verbis Trid. sess. 23. c. 7. in verbis sequenti-

bus, Sanctæ Synædii antiquorum Canonum vestigiis inherendo decernis ut quando Episcopus ordinationem facere disposuerit omnes qui ad Sacrum Ministerium accedere valuerint seriatim quærit ante ipsam ordinationem vel quando Episcopo videbitur ad civitatem evocentur. Episcopus autem sacerdotibus, & aliis prudentibus viris peritis divina legis ac in Ecclesiasticis sanctiis exercitiis sibi affectu ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem, mores, doctrinam, & fidem diligenter investiget & examine, plures congerit ibi Barbosa & applicabis quæ dico latè de servitio in ordine faciende.

- 14 Ad quartam quæstionis partem, etsi absolute Antonius Cabrerus de mat. lib. 1. cap. 16. num. 8. dicat non recipi characterem ab ordinato per vim, ac metum; quia vbi de substantia actus est libertas voluntatis, tunc actus annullatur ipso iure, ex l. simul §. si dos ff. de his quæ vi cap. cum locum de sponsal. Et quia Votum metu factum est ipso iure nullum, cap. licet de Voto, & ex aliis multis exemplis, quæ refert ex eo Diana p. 10. tract. 13. ref. 18. præter quæ poteris applicare quæ dixi infra in cap. verum etsi vero de iuramentis. vbi quæ nulla sint metu interveniente, adduxi. ¶ Et sic dixi textus in cap. presens 20. quæst. 3. quod Clericus inuitus non subiiciat ordinibus metu receptis & applicabis iura in cap. constitutionem, vers. scies in cap. 1. cap. non solum de regul. libro 6. & in cap. 2. cum 20. quæst. 3. & in cap. 2. de regularib. quibus professio, & habitus assumptus religiosi debet esse voluntaria, cumque regulariter assumptio ordinis, & professioque sint à iure acquiritæ, cap. 1. in vers. per suspensionem sacri ordinis, aut professionem, cap. 1. de Voto libro 6. evenit ut videatur sic decidendum in nostro casu. ¶ Tamen sub distinctione respondeo, nempe ut si ordo suscipiatur per vim absolutam, non imprimatur Character, secus si per vim conditionatam; argum. textus in cap. merito 15. quæst. 1. docent Silvester. verbo Ordo 4. numero 1. Barbosa de potestate Episcopi p. 2. allegat. 2. num. 5. & 6. Diana cum aliis supra. Marchinus de hoc sacram. tract. 2. p. 6. cap. 8. dissentit. 9. num. 12. Dicastillus de sacram. tom. 1. tract. 6. disp. 1. dubio 19. num. 424. Aucta de hoc sacram. quæst. 4. scilicet 8. Etenim per vim conditionatam ordinatus habet velle; etsi secundum quid nolit; quare Doctores existimant sententiam Cabreris solum obtinere quando per vim absolutam quis ordinatur.
- 17 An verò sic ordinatus teneatur voto castitatis, Dicastillus, vbi supra, num. 438. cui adhæret cum aliis Diana supra vers. sed ex hoc, probat non teneri ex vi suscepti ordinis, nec ad recitandum officium canonicum, quod est onus adiunctum sponte ordinato, videndus Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 29. num. 5. & 8. Henriquez lib. 10. de hoc sacram. cap. 14. num. 13. nisi sciens, & prudens velit exercere in ordine, recedens à voluntate compressa.

**

Ad Text. in cap. I. II. & III.
item ad cap. XII. hoc
titulo.

P R Æ M I S S I M.

S V M M A R I U M.

- 1 Ordines sacri non nisi in sex Sabbatis anni conferri queant, & quæ sint, n. 2. & quæ ratione n. 3. & 4. scilicet n. 5.
- 4 Sabbati dies significat requiem.
- 5 Ordinari quoniam fratres maiores, & Iesuita extra tempora ex dispensatione Pontificia in quibusvis diebus anni Dominici, vel festinus, & qui tales dicantur, n. 7.
- 6 Ordinandi tempus non variatur aliqua consuetudine.
- 7 Festus dies ad effectum Ordines recipiendi, qualiter intelligatur.
- 8 Ordines maiores in diebus festis, & Dominicis potest aliquando Episcopus conferre. Et ordines minores feriat sexta ante Sabbatum, numero 9.
- 10 Prima Transfusa quolibet die, & hora potest conferri, & in una die quatuor Minores ordines simul cum Diaconatu & n. 12. & n. 13. vbi si adsit causa, & necessitas, contra diversis diebus totum, & quare, n. 14.
- 11 Ordines maiores conferri possunt in Dominica præ more continuato ieiunio Sabbati generalium ordinum.
- 15 Cap. litteras 13. de temporibus ordin. & numero 17.
- 16 Ordines duo sacros in una die conferre non potest Episcopus sub suspensionis pena, si conferat: & quid si continuato ieiunio in Sabbato unum, & in Dominica alium, numero 19.
- 17 Ordines duo sacros in una die suscipientes quæ pena plebentur & n. 18. Quid si continuato ieiunio suscipiat ordinatum, unum ordinem sacrum in Sabbato, alium die Dominica sequenti, n. 19.
- 18 Cap. fin. 75. dist.
- 20 Ordines duo sacros suscipiens in una die, est suspensus ab ultimo, & si suscipiat tres, erit suspensus à duobus ultimis, n. 21.
- 21 Ordines sacerdotalem, & consecrationem Episcopalem potest quis absque aliqua suspensione recipere, vel in Sabbato, & in Dominica, vel in Sabbato ordinem, & in Dominica, continuato ieiunio consecrationem.
- 23 Ordines duo sacri dispensatione Pontificia possunt recipi in una die.
- 24 Ordines sacri de iure conferuntur in Cathedrali, de consuetudine in quolibet Ecclesia ab Episcopo, & quibus vocatur.
- 25 Ordines minores in domo Episcopali, seu in aliena conferri possunt.
- 26 Ordines sacri conferri possunt circa nonam horam, etsi omni tempore collati imprimant Characterem, & à quocunque Episcopo, servata forma Ecclesiæ, n. 30.
- 27 Ordines sacri ut conferantur missa non est de eorum substantia, etsi de consuetudine requiratur, in minoribus non item.

De Temporibus ordinationum. 215

29 *Ordinum conferendum locus est designandus.*

31 *Ordines maiores quare sacri appellantur, & num. 32.*

1 **H**æc omnia iura cum ad tempora, in quibus maiores, & minores debent conferri pertinent, idcirco sub vnicâ tractatione explanando, quæ ad quamlibet decisionem spectant, libenter adiungam. Igitur regula generalis ea est, sacros Ordines non nisi in sex Sabbatis anni conferri licere statuerunt iura in *exp. quod dist. & in cap. 5. 75. dist.*

2 † Nempè in Sabbatis quatuor Temporibus quæ sunt tertia Dominica aduentus post primam Dominicam Quadragesimæ post Dominicam Pentecostes, & post festum Exaltationis sanctæ Crucis, & in Sabbato præcedenti Dominicam de Passione, & in Sabbato sancto, & Trid. Concilium illorum Canonum statuta feruari iubet, *sess. 3. cap. 8. vbi vbi plene Doctores, & hic.*

3 Summa ergo ratione prædicti sacri Ordines his temporibus conferuntur, vt scilicet Christi fideles Sacramentum rerum ministrari, qui ad tanti ministerij possiditatem assumuntur pios, & sanctis precationibus intenti rectè, & cum Ecclesiæ vtilitate ad eam gerendum aptiores sint, prout dicit Cæthelichus Romana sub *tit. de sacram. Ordinis 5. sequitur maior, quam vltimior appellat rationem Barbofa in p. 1. p. 2. allegat. 17. sub num. 2. dicens veniosem esse his, quas tradunt Præpositus in cap. quoniam 6. ceterorum 75. dist. Rebutius in praxi beneficiis rit. de*

4 *Clericis male promissa glossa 1. num. 8. & 9. † Et ad Barbofa diebus Sabbati Ecclesiæ potius constituisse Ordines sacros esse conferendos, quia Sabbatum significat requiem, vt tangit glossa in disto cap. littera u. 3. hoc tit. quæ de causa applicabilis plura, quæ dicit, & latissimè in cap. fieri 3. de feriis de die Sabbati aliquid sub *exp. translat. 3. supra de constitutionibus.**

5 Hæc tamen sic se habent, nisi Pontifex aliter constituit concedendo Episcopo ex gratia specialia, vt Ordines extra tempora conferat, vt multis probat Barbofa in *post. dist. 17. num. 5. exemplificans num. 6. & 7. vbi ait minores fratres, & omnes, qui illicum privilegii fruuntur posse extra statuta tempora Dominicis diebus, vel aliis festiuis sacros Ordines suscipere ex consuet. Clem. 1. 11. Item de Partes Societatis Iesv posse ordinari ad quosvis ordines, etiam maiores extra prædicta tempora ex indulto Gregor. XIII. anno 1582. & idem Barbofa tradit *hic a. num. 3. vbi addit virtute aliorum privilegiorum ante Trident. concessorum non posse regulares nunc ab Episcopis ordinari sacris ordinibus extra tempora, & num. 2. notat ex textu nostro Romanom Pontificem posse quolibet tempore conferre etiam Ordines sacros.**

6 His ergo temporibus sacri Ordines conferendi sunt, taliter vt nec consuetudine contrarium induci possit, vt probat textus expellens in *disto cap. 2. hic, & multi, quos refert idem Barbofa hic, & in post. dist. cap. 17. num. 4. & videbis quæ tradit Suarez de censur. dist. 31. sect. 1. c. 1. num. 30. vbi agit de suspensione eo eum, qui extra tempora ordinatur per textum in *disto cap. 2. de quo infra.* Sed si dubites quare consuetudo in contrarium reprobetur, recurat ad plura quæ notavi super in *cap. ex parte, & in cap. fin. de consuetudine; item & ad ea, quæ latè dixi in cap. 8. de iudiciis, & in cap. 2. de probat. & ibi: Balboam in n. 40. & ad glossam hic de casuali applicabilis Couar. in *clero. si fuerint 2. p. 5. l. 1. & a. 6.***

Et quatenus spectat omne tractare de *cap. 3. huiusmodi*, dubitabis an ordines minores, ac prima tonsura sicut conferendi, sicut & ordines sacri, an verò possint diebus quibuscumque fieri, de quo videbis quæ dixi latè in *cap. 1. quæst. 6. vers. ad vltimam n. num. 12. vbi de questione illa, Qualiter dies festi intelligantur ad effectum, vt aliqui ordinando vident privilegia, Sacramentum exerceantur.* Igitur vltio quod ibi dictum est, nunc resolues ordines minores quolibet die Dominico, & quouis die factio conferri posse: sic Henriquez *lib. 10. cap. 12. num. 2. Ochaguias de Sacram. Ordinis, quæst. 9. n. 8. Filius eius tom. 1. tract. 9. cap. 4. num. 83. Calladus in praxi eorum. lib. 2. sect. 15. cap. 3. num. 3. Layman. lib. 5. tract. 10. cap. 8. n. 1. & cum multis aliis Diana p. 5. tract. 14. Adversus t. res. 97.*

Imò est notandum posse Episcopum conferre Ordines minores tribus, aut etiam pluribus in quolibet Dominica, aut festo die, dummodo non videatur facere generale. † Et consuetudo teneptæ concedit Episcopis, vt Festis sexta Vespere ante Sabbatum, in quo Sabbato iure possunt omnes Ordines conferri, liceat dare Ordines minores: Sic Reginaldus *tom. 2. lib. 30. tract. 1. cap. 5. num. 26. Henriquez lib. 10. cap. 12. num. 12. Villalobos in summa part. 1. tract. 11. dubio 13. num. 4. Valquez in 3. p. tom. 5. dist. 246. cap. 5. num. 47. & 48. † vbi etiam notat primam tonsuram quovis anni tempore, quovis die, hora, & loco dari posse, & contra Natiuitatem, & alios non esse iure vetitum eodem die quatuor minores Ordines, & vnum Sacrum recipere: & aliquando testatur se vidisse minores Ordines simul cum Subdiaconatu eodem die eidem conferri quod idem tradant contra Reginaldum *supra, Gaspar. Hurtad. de Ordine dist. 2. Diana p. 2. tract. 1. Adversus t. res. 30. vers. notandum, & applicabis quæ congerit multis aliis Barbofa *hic, num. 2. 3. & 4. vbi sub num. 6. notat cum Henriquez, & Diana supra posse Episcopum maiores Ordines conferre Dominica sequenti post Sabbatum, in quo dari possunt, si causa subdit, dummodo ieiunium Sabbati coarctetur vique ad Dominicam, quod continuari dicitur post Missam Sabbati, nisi sumptis ablutionem. † Et iterum nouissimè idem Diana *part. 10. tract. 11. res. 66. defendit coarctat Martinum de S. Ioseph. in mem. consens. tom. 1. libro 1. tractat. 5. de Ordine, dicentem dari quatuor minores Ordines posse in quolibet Dominica, seu die festiui vni, vel duobus, & non pluribus personis, sic ex Gaspar. Hurtado tenentem per dist. cap. 3. etenim ipse Diana permittit etiam ad plures alios ordinandos modo dicto, cum Castro *tom. 4. tract. 27. p. 1. 1. 3. num. 2. Balfazo in scriptis, verbo Ordo 4. num. 4. plures alios refert Diana, & Sanchez in opusculo tom. 2. lib. 7. cap. 1. dubio 52. num. 8. Leander de sacram. tom. 2. tract. 6. dist. 11. quæst. 5. ita intelligentes dist. cap. 3. hoc tit.*****

Sed etiam in eadem die possit Episcopus omnes quatuor minores Ordines conferre simul, & Diaconatum; existimo id non esse ad libitum, nisi quando adest causa, seu necessitas, quæ legitima vis sit Episcopo, vt aduertunt Miranda in *manuali Prælator. tom. 1. quæst. 18. num. 5. conclus. 2. Marias Anton. varior. res. lib. 1. cap. 16. constituentes, vt sit inter vnum, & alterum minorem ordinem constituendum interuallum, quod daretur de vno die festo ad alium proximum: sic Campanil. in *diversis iuris canon. Rubrica 5. cap. 3. num. 13. † vel tunc interveniente intervallo de vno ex temporibus generalium ordinationum ad aliud. Maior de regularitate**

regularitate lib. 3. cap. 24. num. 13. Vgolin. de prela-
te Episcop. cap. 26. §. 17. num. 4. quod iuratur ex Trid.
sess. 23. de reformat. cap. 11. ibi arquet ita de gradu in
gradum ascendunt, ut in eis cum ætate vitæ me-
ritum, & doctrina maior accrescat; circa quod dixit
Menochius de arbitrio casu §. 64. num. 8. Triden-
tum. Subiunxit omnem consuetudinem, ut etiam
tenuit Salced. ad Bernardum Diaz. in pract. cap. 25.
lit. C. verbo una eademque die: verum Suarez ad
1. O. Thom. 2. 5. disp. 31. §. 1. num. 41. Campanell.
supra dict. lib. 6. cap. 2. num. 20. Guierrez Canonie.
lib. 1. cap. 26. num. 31. Bonacina de censuris disp. 7.
quæst. 3. puncto 4. num. 5. Zenedus ad decretal. col-
lect. 173. num. 1. §. 2. cum aliis Barbosa hic docens,
quod vbi adicit contraria consuetudo, nempe con-
ferendi vna die quatuor minores Ordines & Sub-
diaconatum simul possit licet exerceri absque metu
irregularitatis; & ita in practi oblationi video mul-
titudes apud bonos, & rimatos Episcopos, dum
adit causa.

- 17 Hinc sequitur dubitare circa textum in dist. cap.
litteras 13. hoc tit. Num duo sacri ordines possint in
eadem die conferri. Et affirmat Pontifex ibi, nec in
vna die, nec in duobus, continuato ieiunio, dari
posse; quia ex fœtione iuris habentur pro vno, ¶
18 multis comprehendit Barbosa, ibi num. 1. §. 2. & facit
Trid. dist. 23. de reformat. cap. 13. vbi reuocatur
præiudicium quocumque Regularium, ne cui li-
ceat duos sacros Ordines recipere vno die vbi idem
Barbosa com. tribat multis, & in cap. pastoralis p. 2.
allegat. 14. num. 1. & ex hoc textu addit, num. 3. 4.
& 5. quod Episcopus conferens duos ordines sa-
cros in vna die, est suspensus à collatione illorum,
& ordinatur ab executione, donec Pontifex dispen-
sationem ei indulgeat, de quo ipse Diana p. 3. alle-
gat. 111. num. 12. cum infinitis.

- 17 Itaque ex dicto cap. litteras, etsi per Trid. nulla
sit poena constituta aduersus recipientes eadem die
duos sacros ordines, sed per illum textum in cap.
dictum 16. hoc tit. ponitur sequens poena in illis
verbis, ibi: Ab executione officij sacerdotatus tan-
tum volumus mittere suspensionem, donec de illo dispo-
natur etc. Et in cap. inuenit de eo, qui fertur ordo
net suscepti, ibi: In susceptu ordinibus ministrare
non debent. Ex quibus potestime verbis rectè col-
ligitur hanc suspensionem esse læte sententiæ ex ipso
facto, ut per illum textum resoluunt Nauarr. in
manuale cap. 25. num. 7. 1. Marchinus de hoc sacra-
ment. tract. 1. p. 1. cap. 1. num. 2. Bonacina de censuris cetera
Bullam disp. 3. quæst. 1. puncto 4. §. 17. num. 1. Barbosa
dist. allegat. 14. num. 11. & hoc quidquid dicat Suar-
ez de Censuris disp. 31. §. 1. num. 41. qui meo vi-
deri bene suam opinionem probat ex verbis cap. 2.
hoc tit. ibi: Taliter ordinari non debent permitti in
susceptu ordinibus ministrare, nam apud nos sic or-
dinari deponeretur. ¶ Et videtur confirmari quia
cum in cap. ult. 75. dist. designetur quidem tempo-
ra ad ordinandum definita, verum ibi non ponitur
poena aliqua transgressoribus; & sic etsi Syluester,
& Angelus, verbo Irregularitas, cum nonnullis
Canonistis dicant hanc suspensionem ipso iure la-
tente: tamen Suarez vifum esse loqui solum de fe-
renda ab homine. Sed video has contrarias opinio-
nes esse in quo casu veras, & non contrarias cum
prima fin de casu, nempe de poena, quæ incurritur,
cum duo sacri ordines in vna die dantur. Secunda
autem quando extra tempora ab Ecclesia determi-
nata illi ordinis conferuntur, de qua poena dico in
cap. cum quidam 8. hoc tit.

- 19 Itaque declarabis suspensionem, quam propo-

nimus incurrere etiam illum, qui continuato eius-
dem die ieiunio, Dominica die sequenti quatuor
Temporum recipit duos ordines sacros, ut asserunt
citati à Barbosa allegat. 18. p. 2. num. 1. in fine, cum
multis Henriquez lib. 1. 3. cap. 38. §. 3. in fine, Salze-
do ad Bernardum Diaz cap. 15. prope finem pag. 104.
vbi dicit etiam tunc suspensionem esse Episcopum à
collatione Ordinum, & ordinatum ab executione,
donec Apostolica sedes dispensationem ei indul-
geat. Et est ratio quia si continuato ieiunio in Sab-
bato Quatuor Temporum usque ad Dominicam
conferantur, ordines in Dominica censentur vno
die conferri, cum reputetur idem tempus, & dies.
Et ita si quis die Sabbati fiat Diaconus, & conti-
nuato ieiunio in Dominica mox sequenti interior
sacerdos, item incurrunt suspensionem ordinum,
& ordinatur, ut tradunt Henriquez dist. lib. 13. c. 6.
§. 5. in com. littera D. Barbosa in dicto cap. litteras
num. 3. in fine.

Sed si dubites an suscipiens vna die duos sacros
ordines, sit suspensus ab utroque, vel ab altero
eorum; & in hoc casu suspensionem esse tantum ab
ultimo Ordine suscepto: ideo quod legitimum tem-
pore suscepit: sic docent Suarez de censuris
disp. 31. §. 1. num. 40. & probat ex verbis textus no-
stri iam supra relatis ibi: Ab executione officij Sacer-
dotatus; ¶ Insuper ibi quod si tres sacri Ordines
fuerint eodem die suscepti, suspensio fit à duobus
vltimis; quia illi fuerunt illegitimi suscepti, do-
cent relatum sententiam Sayrus eodem tract. lib. 4.
cap. 14. §. 23. Molinæ in summa tr. 2. cap. 18.
num. 9. Marchinus de hoc Sacramento tract. 1. p. 2. 1.
num. 2. in fine cum multis Barbosa in collect. Trid.
dist. sess. 23. cap. 13. num. 15.

Vnum tamen notari oportet quod si Episcopo
res recipereur cum aliquo ex sacris Ordinibus in
vna die modo dicto, non per hoc incurrit suspen-
sionis poenam; quia etsi secundum Canonistas sit
nouus Ordo distinctus ab aliis tribus sacris, ut iam
dicti; tamen quia Ordo iste Episcopatus, quod
incurrendas similes poenas non annumeratur inter
Ordines sacros receptos in vna die; ideo etiam
non incurrit hanc suspensionem, etiam si quis die
Sabbati, & Dominica, continuato ieiunio ordinetur
Sacerdos, & consecratur Episcopus, ut nota-
rant Ioannes Andreas in dist. cap. quod à patribus
dist. 71. Abbas in nostra cap. litteras, vbi refert etiam
alios addidisse quod licet die Dominica prius Sa-
cerdotalem Ordinem (quod fieri potest continuato
ieiunio Sabbati) & postea consecrationem Episco-
palem susciperet, non faceret contra hanc pro-
hibitionem; sequitur Suarez dicta dist. 31. §. 1.
num. 40. in fine, quibus addo minus incurrit prædi-
ctam poenam, si sequamur Theologorum senten-
tiam dicentium Episcopatum non esse novum or-
dinem distinctum à Presbyteratu secundum nota-
ta supra in Rubrica: & quod consecratio Episco-
pi possit fieri quolibet die Dominico, docet Tru-
len. de sacram. lib. 6. cap. vnico dubie 9. nume-
ro 1.

Verum est tamen posse Pontificem dispensare
ut in vna die recipi possint duo sacri ordines; quia
hec prohibitio est de iure positivo, in quo ipse
dispensare potest, Molinæ dist. tract. 2. in summa,
cap. 14. num. 4. Fr. Eman. Rodriguez quæst. regul.
num. 3. quæst. 23. art. 4. & quæst. 24. art. 5. sed id Episcopo
non licere, nec ex rationabili causa probat
textus in cap. dilectus 16. hoc tit. Barbosa dicta alle-
gat. 14. num. 1. in fine.

Nunc verò inquirens de loco, & hora, quibus
ordines

ordines sacrosq; alij sine conferendi. Et ad primam
responsum sacros ordines de iure conferendos esse
in Ecclesia Cathedrali, vt alicui Sanchez in
apofale m. 1. l. 7. cap. 1. dubio 50. num. 1. Syluester
verbo *Ordo* 2. v. 8. sed de consuetudine licere etiam
in ea Ecclesia esse quæ, quæ Episcopis elegerit,
vt tenent D. Anton. 3. 3. *summ. tit. 14. cap. 16. §. 17.*
Rebuffus in *Regula* 23. *Cancell. vel. 6. minoris*,
Vgolinius de *posf. Episcopi* cap. 16. §. 24. num. 2.
Henricus in *summa* l. 10. cap. 11. §. 3. bodie in
verbi Titidensis Concilij diff. 2. *sess. 23. cap. 8.* sub
quæ sequentibus: *Ordinaciones sacrorum ordinum*
in Ecclesia Cathedrali, vtiante prefatus ad id
Ecclesia Canonice publicè celebrare, si autem in
alio Diaconis loco, prefente Clero de quor loci quan-
tum fieri poterit Ecclesia semper adeam: sic Sanchez
super supra, Garcia de benef. p. 8. cap. 1. mon. 17.
fin. cap. 2. alius Barbosa in pass. dista allegat. 14.
mon. 12. et in dicto Trid. decreto plura congerens,
vbi a. 12. 13. & 14. cum multis hæc probat, qd
adens posse Episcopum ordines minores in eius
Domus conferre; imò et in domo non Episcopali
de consuetudine licere, vt le non semel obseruari
videtur attestat Campanian in *diuers. v. 10. canon.*
Rub. 6. v. 17.

16 Horum verò pro Sacramenti ordinum collatione,
esse circa nonum, colligitur ex glossa *disti cap. q. 1. pariter* vñ *disti. ibi Archiepiscopus*. sed vñ obser-
uat, vt confecerant mane quacumque hora, vt
tradit Barbofa *supra num. 1. vbi* dicit tempus hoc
non esse de substantia collationis Ordinum, secundum
doctrinam Hostiensis in *cap. consultationi n. 5. hoc*
sic vbi habetur, quod tempus, et *Epil-*
topi qualitas, non sunt de substantia Ordinum;
imo characterem imperti, si quocumque tempore,
à quocumque Episcopo dummodo in forma Ec-
clesiæ, et homini baptizato confecerant. † Et ad-
dit idem Barbofa *dicta allegor. 14.* quod cum sacri
ordines confecerant, missa non est eorum sub-
stantia, vt notant Doctores in *cap. quod siens de elec.*
hic requiritur de honestate, et vñ, vt affir-
mant Imola in *disto cap. quod siens* num. 16. Soto
in *4. dist. 1. q. 1. art. 1. c. 1. c. 1. Sanchez in epis-*
culis moral. lib. 6. cap. 1. dubio 4. † Et addit idem Bar-
bofa in *dist. cap. 8. ff. 21. Trid. num. 1. cum* Aloysio
Riccio in *praxi reful. 466. C. amp. dist. Rub. 6. cap. 2.*
num. 19. sine missa, et à non ieiuno posse conferri
minores Ordines, non autem maiores; quamvis
de eius substantia non sit.

19 Sed an locus, ubi Episcopos ordines confecti sit
 experimentis in finibus ordinandorum? Menesius
 in l. 4. ced. de diversis referendur. num. 12. affirmat ex-
 primendum, de quo videbis Caldaia Pereira de
 emp. cap. 5. num. 20. qui sic tenet cum eodem Me-
 nesio, & cum Rebuffo in praxi tit. de forma lute-
 rar. Tonsor. num. 17. refert Barbosa dista allegat. l. 4.
 num. 17. ¶ Et quod tempus non sit de substantia
 30 ad conferendos Ordines, remittit idem Barbosa al-
 legat. 17. dist. 1. p. num. 8. ex glossa in cap. ordinantibus
 c. 2. dist. 71. cum Vgolino, quibus addit Adgidium
 Trullenc de sacram. lib. 7. cap. vices dubio 9. sub
 num. 1. in fine, ubi addit incurere poenas extra tem-
 pora constitutas ordinantes, & ordiutis, de quibus
 dico infra.

31 Quod fructum debites quare maiores ordines
appellantur sacri, respondet sic appellari à Sancti-
monia, id est castitate, & continentia, quam indu-
cunt, glossa *fin. in sum. 32. dist. Bellarmus. lib. 1. de iur.*
sacram. cap. 3. verſ. *respondet, et. l. 3.* quia illi ame-

rum est castitatis votum, de quo late Barbara di-
cit in p. allegat. 15. qui dicit allegari in 4. n. 17. ad
quod recte ratione huius ordo peculiariter in Eccle-
sia in dicitur, qui est annexum sacrum votum
conferit propter quod homo dicatur, et faciat
Deo, ut docet Valentini num. 4. d. 9. quaf. 1. p. 10.
4. v. 1. Invenitur verba. Formae de sacrum. Or-
dini, c. 1. num. 1. Vocatur de sacrum d. 2. quaf.
1. voca p. 10. 1. 1. ad sacrum, Flaminio regimur.
lib. 5. quaf. 5. 1. Sed Carolus de Graffis de effectibus
clericali. 6. in prelo num. 156. Alphonsus de Al-
varez in opusculo. huius Pontificis cap. 33. v. 1. circa
istam artem tenet maiores ordines dei sacros;
quia ordinati in eis sunt quorum aliter, aut habent
lata tangere, aut Sacramentum aliter p. 10.
cere.

Ad Text. in Cap. Ex. tenore IV.
hoc titulo.

P R E M I S S I V E

DE materia huius textus latè ago iofrà, in
cap. fin. hoc tit.

Ad Text. in Cap. Ad aures V.
hoc titulo.

P R E M I S S V M.

SUMMARY

Episcopus non potest ordinare Religiosos sine licentia, & Auctoritate suorum Prælatorum; item nec faculares aliorum Diaconis.

TERMINUS hic probus quod Episcopus non potest
ordinare Religiosos sine linceis, & licentia
seuorum Praetorum, & patet ex Trid. *sessio 14.
de reformat. cap. 1.* quod etiam quoad seculares
disponit *sess. 21. de reformat. cap. 2. vbi* *scilicet* ubi
terminatur Ordinarius ad ordines alios promouen-
tes, quos iudicauerint admissendos & alia ponit hic
videnda Barboſa & *num. 2.* videndus etiam in pra-
dictis locis Concilij, quibus omnes ego addo
questiones, quae subsurgunt. ¶ Et quatenus hic
in *veſt. quoniam exiſt praſcriptum ſcandalu*, potest
agi de scandali materia, adiungentes quae late
dicuntur *sub cap. 2. de praſcriptum*,
vbi Barboſa & *num. 21. //*

14. 0 18.

100

... ..

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

[illegible]

1998

1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

QUALITATIVE

QVÆSTIO I.

An Religiosi, qui ordinari volunt, debeant habere dimissorias à Diocesano Episcopo. An Prelati regulares locales possint concedere dimissorias suis Novitiis, ut ordinentur ab Episcopo. An Abbates insulati possint conferre Ordines minores laicis sibi non subditis, si Episcopi licentia existat. Et an Episcopi absque alia provisione vita ordinandorum, teneant Religiosos ordinare, habitus dimissorias tantum suorum Prelatorum?

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosi sunt ordinandi in sacris ab Episcopo proprio Diocesi, vel ab eis accepturi dimissorias secundum aliquam, sed secundum aliam dimissorias concedi à Religiosis, n. 2. & 3.
- 2 Religiosi ordinandi cum dimissoriis, suorum superiorum examinantur ab Episcopo ordinante circa doctrinam, n. 17. & 18.
- 3 Prelati concedentes dimissorias ad Episcopum alterius Diocesis debent in eis exprimere causam, ut quam proprium Episcopus ordinationes non praestet, contra facientes suspendantur, n. 5.
- 4 Regularis debet ordinari ab Episcopo, ubi degit, nisi ab alio accedente assensu proprio, & cum dimissoriis superioris sui, n. 7. & 11. & n. 8. ubi quid in exemptis.
- 5 Cap. cum nullus hoc tit. lib. 6. & ibi §. religiosi.
- 6 Iuxta à quocumque Amittit ex privilegio ordinari possunt, n. 14.
- 7 Regularis nullius Diocesis ordinarum ab Episcopo viciniori.
- 8 Ph. V. Constitutio 37. si mendicantem, remota alia Gregor. XIII. quæst. 1. §. incipit in tanta.
- 9 Novitii ordinari possunt ab Episcopo cum dimissoriis proprii Prelati, n. 13. & 14. & n. 15. ubi è contra de sacre communis in ordinibus numeribus, non in sacris, n. 10.
- 10 Episcopi debent ordinare Religiosos venientes cum dimissoriis suorum Prelatorum, quibus sit fides de natalibus, ætate, moribus, & vita saluti circa doctrinam num. 18. & de praxi num. 19.
- 11 Dimissorias, ut Religiosi ordinentur quid debeant continere, & de quibus fidem facere.
- 12 Novitii dum ordinari possunt virtute dimissorialium sui Prelati intelligitur de minoribus ordinibus, non in sacris nisi post professionem.
- 13 Dimissorias pro ordinandis novitiis, si concedi non possunt à Prelato suo, possunt concedi ab Episcopo habitationis.

Gregor. XIII. statuit ut regulares suscipiant ordines sacro ab Episcopis, in quorum Diocesi sunt monasteria, vel dimissorias ab eis accipiant: & hoc etiam colligitur ex Trid. sess. 13. cap. 8. in verb. *ubi unusquisque enim à proprio Episcopo ordinetur.* † Sed Diana p. 1. tract. 16. mystel. 2. ref. 15. absolute docet respectu omnium Religionum contrariam sententiam, ubi ait de mandao Sixti V. auditos fuisse procuratores Religionum super declaratione Greg. in qua Regulares tenebantur recipere ordines sacros, vel dimissorias ab Episcopis; & quod idem Sanctissimus, hoc non obstante, promouit et sententia posse Religiosos cōcedere dimissorias ad Episcopum Diocesis, quod si abfuerit ad quemcumque, † dummodo ab Episcopo, qui ordines † comulcavit examinentur quo ad doctrinam; & ibi refert modum, & formam praescriptam à Clem. VIII. iuxta declarationem Trid. per sacram Coogregationem, quæ disposuit posse Superiores Regulares suo subdito eidem regulari, qui per alius qualibet requisitis ordines suscipere voluerit litteras dimissorias concedere, ad Episcopum tamen Diocesanum, nempe illius Monasterii, in cuius fabrica ab his, ad quos pertinet is regularis positus fuerit etiam Diocesanus abfuerit, vel non, esset ordines habitum ad quemcumque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui ordines comulcavit examinentur, quoad doctrinam & dum ipsi regulares non distulerint de industria concessionem dimissorialium in id tempus, quo Episcopus Diocesanus, vel abfuerit, vel nullas habuisset esset ordinationes: de quo examine vide quæ notantur dico infra q. 2. vel consuetudinem.

Quod decretum refertur ad litteram Piasentius 4 in praxi Episcopali p. t. cap. 1. num. 14. Quaranta in summa Bullary, verbo *Ordinatio*, in fine. Naldus in summa verbo *Ordo*, num. 6. addentes quod cum à Superioribus regularibus, Episcopo Diocetano abfente, vel ordinationes non habente, litteræ dimissorias dantur in eis, vique huiusmodi causa abfente Diocetani Episcopi, vel ordinationem ab eo non habendarum exprimenda sic, † quod qui non fecerint officii, & Dignitatis, seu administrationis, ac vocis, actus, & passus priuationis, ac alias arbitrio eiusdem S. D. N. Papæ referuntur penas incurant in quorum & c. datum Romæ 15. Maij 1596. sic Clem. VIII. iuxta dictam Sacram Trid. Congreg. ad quod etiam videbitur Molfesum in summa tom. 1. tract. 1. cap. 2. à num. 13. Ledesma de hac Sacram. cap. 8. conclus. 10. & vberius agio Barbosa p. 2. allegat. 7. ubi refert ad litteram num. 18. aliquid ibi allegat. 4. sub num. 60. vide quæ tradit Diana p. 3. tract. 1. ref. 32.

Notant verò Nauarrus conf. 12. in hoc tit. alias conf. 36. in unius, Campanillus in diversis iuris canon. Rub. 9. cap. 3. & Rub. 12. cap. 13. à num. 33. Franciscus Leo in thesauro fore Eccles. p. 1. cap. 4. num. 36. Barbosa cum multis aliis in dicto c. 8. Trid. sess. 13. num. 18. idem in pastoralis allegat. 1. num. 61. cum sequent. p. 1. regularē promoueri debere ab Episcopo loci, ubi degit, vel ab alio eius accedente assensu, præcedentibus tamen litteris dimissorias sui superioris; ex quo dicto videtur vera prima opinio, de qua supra, & ita exillimo secundum iuris signum, † iuxta decisionem textus in cap. cum nullus hoc tit. lib. 6. ubi Ancharezus, Sanchez opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dubio 20. num. 44. & 41. † Et 8 quavis textus in dicto cap. cum nullus §. religiosi, videatur per argumentum à contrario sensu probare,

AD primam questionis partem. Henriquez in summa lib. 10. cap. 1. 1. num. 4. Patet Vincentius Filliucius in suis question. moral. tom. 1. tract. 6. cap. 5. non 98. affirmatiue respondens: nam

bare, et hoc procedat in Religiosis non exemptis, secus verò in exemptis; nihilominus in exemptis hoc verum esse dicit glossa, ibi, & Ancharan. Franc. ac Germinian. & non inmemor Barbosa p.2. dicit alleg. 2. à num. 60. de modo, & forma præscripta ab eodem Papa Clem. VIII. quam refert dicit alleg. 2. à num. 18. dicens ut Regulares, ad quos extenditur exemptio lata per Greg. XIII. Patribus Societatis Iesu promoueri debeant ab Episcopo loci, ubi degunt, vel ab alio eum accedente assensu, accedentibus verò literis dimissionis suorum Regularium Superiorum, quod ut comprehendat, refert plures dicit alleg. 4. numero 61.

9 Vbi dicit indulgentiam concessam Patribus Societatis Iesu, esse, ut de quocumque Antistite Catholico ordinari possint, ut refert Fr. Eman. Rodriguez quæst. regul. tom. 1. quæst. 18. art. 6. † Quod si Regulares degant in Monasteriis suis in locis nullius Diocesis, debent ordinari ab Episcopo viciniore: sic docet Barbosa dicit alleg. 4. num. 62. Lozana in summ. quæst. regular. cap. 1. à num. 12. in fine, Naldus in summa verbo Ordo, num. 26.

10 Pro complemento huius questionis notabis, ut quatenus Pius V. Constituit sua 37. incipit *Exi mendicantium Ordo* decessisset fratres huiusmodi etiam sacros Ordines à quolibet Antistite gratiam, & communionem Apostoli. sedis habente Ordinationis loci nomine, requisita licentia in locis, sine domibus fratrum huiusmodi, siue alibi recipere possent: tamen prædictam Constitutionem reuocant fuisse per Gregor. XIII. felices recordationis in sua constit. 15. incip. *In tanta rerum*, ubi dispositionem perferat Bullæ Pij V. reducit ad terminos iuris communis, ac Concil. Trid. quo attentio hodie regulares non possunt ab Episcopis ordinari etiam in suis domibus sine licentia Diocesanos, in quorum Diocesi eorum Monasteria sita sunt, ut refert Barbosa dicit alleg. 4. num. 62. cum Lezana dicit cap. 14. num. 11. & Miranda in manuali Prælatorum tom. 1. quæst. 18. art. 1.

11 Et secundam questionis partem an Prælati Regulares possint concedere dimissiones suis Nouitiis, ut ab Episcopo ordinentur, video Doctores discrepare, & pro assertuaria sententia sunt Peregrinus in comment. Constit. religio. Clericorum Regularium p. 1. cap. 4. lit. A, §. 1. ubi dicit si aliquis ex nostris perposuisset concedere dimissiones Nouitio ad recipiendam primam Tonsuram, incurreret suspensionem ab officio, & beneficio latam in Concil. Trid. sess. 23. cap. 10. & sic Vechius in præti Nouitiorum dicit p. 11. dub. 8. num. 3. Tamburini de Iure Abbatis, tom. 2. quæst. 17. num. 2. Sanchez in summa tom. 2. lib. 6. cap. 10. num. 22. in fine.

12 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

13 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

14 Verum Suarez de religione tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 16. etsi ita teneat ad tollendos omnes scrupulos addit Superiores Religionis Societ. I. u. v. habere hoc privilegium, nempe concedendi literas dimissionis profectis, etiam cum ampliatione illud communicandi Nouitiis, addens etiam quod hoc privilegium uti poterunt aliam Religionum Prælati erga suos Nouitios, si cum dicta Soc. I. u. v. in privilegiis communicant. † Nec obstant Naldus in summa, verbo Nouitium, num. 2. Vgolini de potestate Episcopi c. 26. §. 20. num. 7. Henriquez lib. 10. c. 23. num. 9. & 1. §. 9. num. 2. cum aliis afferentes literas dimissionis esse concedendas Nouitiis ab Episcopo; quia isti Doctores loquuntur de Iure communi, non autem ut uocant rursus Doctores in casu privilegij concedentis Superioribus Religionum posse dictas literas suis subdici concedere, & maxime quando privilegium hoc extenditur etiam ad Nouitios, ut aduertit Diana dicit part. 3. trall. 1. ref. 7. in fine, alia longius adducens, & respondens fundamentis Peregrini dicit part. 4. trall. 4. ref. 7. & sic etiam intelligi debent quæ cum multis tradit Barbosa de hoc puncto dicit 2. p. alleg. 7. num. 32. legendus toto n. 31. de videbis infra in vers. fin.

15 Ad tertiam questionis partem cum spectet ad materiam textus in cap. cum contingat de arate, & qualis ordin. ibi dicendum est.

16 Ad ultimam questionis partem breuiter respondeo, ut Episcopi absque alia Inquisitione teneantur ordinare Religiosos venientes cum dimissionis suorum Prælatorum, si testimonium exeat de natalibus, arate, moribus, & vita, à fide dignis quæ in ordinandis omnibus inquirenda esse decernit Trident. sess. 23. c. 5. cum Congregatio Concilij censuerit ad regulares minime extendi dispositionem præfatam, quibus satis sit de Episcopo testimonium habere ab ordinandorum Superioribus regularibus affirmantibus, & attestantibus prædictis nullo requisitionum indigere, cuiusque fidei standum esse. † Præterquam circa doctrinam, pro qua subiacentem Episcoporum examini, ut refert Vgolin. de potest. Episcopi c. 26. §. 18. num. 2. verè, tenet exceptum regularis, & §. 20. num. 8. Ludouicus Miranda in manuali Prælatorum, tom. 1. quæst. 28. art. 2. Campanillus in diuers. In-

trall. 4. Misericord. ref. 7. cum Barbosa de Iure Pontificio lib. 1. cap. 17. num. 171. ubi sic ait, si Abbates, & alij Religionum Prælati habentem speciale privilegium concedendi suis Monachis dimissionis literas ad quoscumque Episcopum; licet in illo non exprimat, quod illud valeat Nouitiis communicare; poterint tamen etiam Nouitiis illas, ut à quocumque Episcopo ordinentur, sicut ceteris Monachis profectis concedere; & sic Dominicus in cap. Religiose, §. quatuor, num. 3. de senectutia excommunicate. lib. 6. asseruit: Nota quod ingrediens professionem aliquis generis personarum, gaudet privilegio concessus personis illius professionis; licet non firmato proposito, sit effectus illius, de quo dixi sub cap. 1. de foro comp. & hanc sequitur Campanillus comp. Iuris Canon. Rub. 9. cap. 3. §. 2. num. 3. Riccius in diuers. Curia Archiepiscopi, de cap. 118. n. 6. p. 4. & cum aliis Barbosa in pastoralis alleg. 4. n. 63. ubi plures Doctores refert pro contraria Peregrini opinione ex doctrina auct. ingress. ead. de sacrosanct. Ecclesie quod Iura, quæ loquuntur de ingredientibus Religionem intelliguntur cum effectu, sequuta scilicet professione, ut latè dixi in cap. 1. præfata de probat.

17 Verum Suarez de religione tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 16. etsi ita teneat ad tollendos omnes scrupulos addit Superiores Religionis Societ. I. u. v. habere hoc privilegium, nempe concedendi literas dimissionis profectis, etiam cum ampliatione illud communicandi Nouitiis, addens etiam quod hoc privilegium uti poterunt aliam Religionum Prælati erga suos Nouitios, si cum dicta Soc. I. u. v. in privilegiis communicant. † Nec obstant Naldus in summa, verbo Nouitium, num. 2. Vgolini de potestate Episcopi c. 26. §. 20. num. 7. Henriquez lib. 10. c. 23. num. 9. & 1. §. 9. num. 2. cum aliis afferentes literas dimissionis esse concedendas Nouitiis ab Episcopo; quia isti Doctores loquuntur de Iure communi, non autem ut uocant rursus Doctores in casu privilegij concedentis Superioribus Religionum posse dictas literas suis subdici concedere, & maxime quando privilegium hoc extenditur etiam ad Nouitios, ut aduertit Diana dicit part. 3. trall. 1. ref. 7. in fine, alia longius adducens, & respondens fundamentis Peregrini dicit part. 4. trall. 4. ref. 7. & sic etiam intelligi debent quæ cum multis tradit Barbosa de hoc puncto dicit 2. p. alleg. 7. num. 32. legendus toto n. 31. de videbis infra in vers. fin.

18 Ad tertiam questionis partem cum spectet ad materiam textus in cap. cum contingat de arate, & qualis ordin. ibi dicendum est.

19 Ad ultimam questionis partem breuiter respondeo, ut Episcopi absque alia Inquisitione teneantur ordinare Religiosos venientes cum dimissionis suorum Prælatorum, si testimonium exeat de natalibus, arate, moribus, & vita, à fide dignis quæ in ordinandis omnibus inquirenda esse decernit Trident. sess. 23. c. 5. cum Congregatio Concilij censuerit ad regulares minime extendi dispositionem præfatam, quibus satis sit de Episcopo testimonium habere ab ordinandorum Superioribus regularibus affirmantibus, & attestantibus prædictis nullo requisitionum indigere, cuiusque fidei standum esse. † Præterquam circa doctrinam, pro qua subiacentem Episcoporum examini, ut refert Vgolin. de potest. Episcopi c. 26. §. 18. num. 2. verè, tenet exceptum regularis, & §. 20. num. 8. Ludouicus Miranda in manuali Prælatorum, tom. 1. quæst. 28. art. 2. Campanillus in diuers. In-

20 Verum Suarez de religione tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 16. etsi ita teneat ad tollendos omnes scrupulos addit Superiores Religionis Societ. I. u. v. habere hoc privilegium, nempe concedendi literas dimissionis profectis, etiam cum ampliatione illud communicandi Nouitiis, addens etiam quod hoc privilegium uti poterunt aliam Religionum Prælati erga suos Nouitios, si cum dicta Soc. I. u. v. in privilegiis communicant. † Nec obstant Naldus in summa, verbo Nouitium, num. 2. Vgolini de potestate Episcopi c. 26. §. 20. num. 7. Henriquez lib. 10. c. 23. num. 9. & 1. §. 9. num. 2. cum aliis afferentes literas dimissionis esse concedendas Nouitiis ab Episcopo; quia isti Doctores loquuntur de Iure communi, non autem ut uocant rursus Doctores in casu privilegij concedentis Superioribus Religionum posse dictas literas suis subdici concedere, & maxime quando privilegium hoc extenditur etiam ad Nouitios, ut aduertit Diana dicit part. 3. trall. 1. ref. 7. in fine, alia longius adducens, & respondens fundamentis Peregrini dicit part. 4. trall. 4. ref. 7. & sic etiam intelligi debent quæ cum multis tradit Barbosa de hoc puncto dicit 2. p. alleg. 7. num. 32. legendus toto n. 31. de videbis infra in vers. fin.

21 Ad tertiam questionis partem cum spectet ad materiam textus in cap. cum contingat de arate, & qualis ordin. ibi dicendum est.

22 Ad ultimam questionis partem breuiter respondeo, ut Episcopi absque alia Inquisitione teneantur ordinare Religiosos venientes cum dimissionis suorum Prælatorum, si testimonium exeat de natalibus, arate, moribus, & vita, à fide dignis quæ in ordinandis omnibus inquirenda esse decernit Trident. sess. 23. c. 5. cum Congregatio Concilij censuerit ad regulares minime extendi dispositionem præfatam, quibus satis sit de Episcopo testimonium habere ab ordinandorum Superioribus regularibus affirmantibus, & attestantibus prædictis nullo requisitionum indigere, cuiusque fidei standum esse. † Præterquam circa doctrinam, pro qua subiacentem Episcoporum examini, ut refert Vgolin. de potest. Episcopi c. 26. §. 18. num. 2. verè, tenet exceptum regularis, & §. 20. num. 8. Ludouicus Miranda in manuali Prælatorum, tom. 1. quæst. 28. art. 2. Campanillus in diuers. In-

23 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

24 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

25 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

26 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

27 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

28 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

29 Et si contrariam doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliqua Religione adeest privilegium interduci profectus cum literis dimissionalibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & literas dimissionis præbere, adducunt Diana pro hoc sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religione part. 1. tit. Ordines, §. 1. sic aliquemque facultatem eodem Congregationi sancti Benedicti Vallisoli, à Clement. VIII. anno 1590. dicit à August. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ea uti; quia Nouitij gaudent privilegio Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Firmos de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

vis Canon. Rub. 12. cap. 13. n. 35. & Barbosa cum illis in *rextu nostro* sub num. 2.

- 19 Ex pro praxi sic explicandum docent Laurentius Franciscus in *controuersia inter Episcopos*, & *regulares* pag. 73. vel. ad primum. Barbosa cum eo de officio Episcopi p. 2. alleg. 7. sub num. 31. vel. regularis, sic alloquens, Regularis igitur qui ab Episcopo ordinatus desiderat asserere debet litteras dimissionis à suo superiore de ordine suscipiendo, quo eorum quilibet iniungendus est; quæ litteræ ne vestitiones sint duobus, tribusve mensibus à die sacre ordinationis computandis obtinendæ sunt, nisi ob absentiam superioris, aliamve causam eas longiori tempore datas, renouatasve, accipi probative debere censurimus, testimonium etiam scriptum à superiore suo, qui ostendat eum vita, & moribus prædum esse, qui dignus sit, ut illi ordini adscribatur, quos is incipit vult; sit verò hoc testimonium non antiquius duobus mensibus; si verò diutius à Monasterio abfuerit hoc testatum asserat à superiore Monasterii, in quo proximè commoratus est; testificationem item de ordine, qui proximè præcedit iam suscepit. Si verò illud tempus à Concilio Tind. quod interiectum esse debet inter susceptionem vnius, & alterius ordinis, nondum expletum est, tunc à suo superiore scriptum asserat, quo testatum fiat vtile, ac necessarium Ecclesie, Monasterio esse secum dispensari super eo interdictum. Item in Religione cum laude versatum esse loco rituli asserat testificationem præstare, ritique emissæ professionis regularis, & executionem frequentem functionum illius ordinis, quem proximè suscepit.

- 20 Sed pro complemento aduerto quòd, etiam quæstionis iam fuit de ordinandis ab Episcopo Nouitiis cum dimissionis sui Prelati, ut latè sub *verbis*, ad secundam tractauit, non esse ibi sermonem de sacris Ordinibus, sed tantum de minoribus, & prima Tonsuræ; isti enim Ordines nullo iure prohibentur eis concedi, vt docent Fr. Emanuel Rodriguez *quæst. regul. tom. 1. quæst. 23. art. 4. in fine*, Suarez de censur. disp. 9. c. 1. §. 1. tom. 13. & tom. 3. de regul. §. 1. cap. 16. num. 17. Lezana in *summa quæst. regular. cap. 14. num. 6*. Sanchez in *præcepta decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 10. num. 19*. qui etiam & alij dicunt non extendi ad promotionem sacrorum Ordinum quia illos recipere ante emissam professionem Nouitiis interdicitur sub variis pænis à Pio V. in *sua consilii*, incipit *Romanus Pontifex sacrorum* de anno 1568. sequitur Barbosa *dicta allegat. 7. dicta num. 32. in principio*.

- 21 Qui addit non. 33. quòd in casu, quo Prelato regulari non competit dimissionis Nouitiis ecedere, tunc competit Episcopo habitationis, seu loci, in quo manet Nouitius, vt docent Chacchus *instit. moral. lib. 3. tit. 1. de regular. num. 94*. Sanchez *dict. lib. 6. cap. 12. num. 21*. Homobonus *consult. moral. p. 4. respon. 99. volum. 4*. idem Barbosa cum aliis, quos sequitur *allegat. 4. num. 63*. & hoc quauis id minus spectante ad Episcopum originis, tradant Henriquez de ordine cap. 23. num. 5. in *cerament. lit. F*, Barthol. de Bechtis in *praxi de admittendis Nouitiis ad statum Religiosis* disp. 11. *lib. 3. c. 2*. Suar. tom. 2. de Religione lib. 2. c. 12. num. 9. & tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 17.

QVÆSTIO II.

An Religiosi, si parum intelligent linguam Latinam, ordinari queant. Vel an Regulares non multum litterati, sint ordinandi. Et an Regularis dispensatus ad sacros Ordines, intelligatur dispensatus ad beneficium. Et an illegitimus dispensatus, ut Clericus fiat, intelligatur dispensatus ad omnes ordines minores. Et ad alias quæstiones remissum?

S Y M M A R I V M.

- 1 Ordinandi debent saltem intelligere linguam Latinam. Vbi qualiter procedat in eligendis: & de differentiâ cum secularibus ordinandis, n. 2.
- 2 Examen de scientia, & doctrina Religiosi ordinandi, fit ab Episcopo, qui potest vltimè censuræ, contentum cum examine proprii Prelati, num. 4.
- 3 Episcopum quærit dispensare cum Religiosis minus litteratis ad ordines sacros, & numero 10.
- 4 Litterarum transcurari nequit, nisi Religionem intret.

Ad primam quæstionis partem, etiam videtur respondendum negatiuè, eo quòd in Tind. sess. 23. cap. 1. de reformat. generaliter requiritur in ordinandis, scientia saltem Lingue Latine; & sic docent Bonacina de Sacrament. dispensatione 8. quæstione vltima, par. 5. num. 16. Riccius *praxi tom. 1. rescript. 269. num. 3*. vbi etiam ad recipiendos ordines Minores requiritur, vt Ordinandi intelligant Linguam Latinam; & quæ tales Religiosi videantur irregulares, si sic ordinentur, vt communiter docent Doctores, quidquid in contrarium asserat Henriquez lib. 10. cap. 16. num. 2. & in glossa lit. Q. & lib. 14. cap. 8. num. 11. & in glossa littera B. quem postea sequitur Garcia de beneficiis tom. 2. part. 7. cap. 7. num. 19. putantes defectum scientie prohibere susceptionem ordinum, sed non facere irregularem, & acerrimè prædictam sententiam defendit propter dispositionem Tind. disp. 11. Petrus Ledesma in *summa tom. 1. tract. de Sacram. Ordin. cap. 7. c. celsif. 4*. cum litteram testet Diana p. 2. tr. 16. *Miscell. 2. c. 13*.

Vtrum idem Diana citatur cum Poctel de dubiis regular. versic. *Ordines sacri num. 6*. Henriquez lib. 10. cap. 16. num. 2. & Villalobos in *summa tom. 1. tract. 21. dub. 34. num. 5*. latè probant ex communi Episcoporum vñ Religiosos ordinari absque tali scientia, quæ requiritur in aliis Clericis secularibus, nam cum viuunt in communitate conueniunt à confratribus, melius, quam alij Clerici: hanc etiam docent Tamburinus de Iure Abbat. tom. 2. dispensation. c. quæst. 21. numero 5. Hieronymus Rodriguez in *comp. quæst. regular. rescript. 106. n. 24*. & Petrus de promulg. *Mis. tom. 1. consil. 26. Leron X. §. 13. numero 25*. Et quia Religiosi regulariter loquendo non ordinantur ad curam animarum habendam, sicut Clerici, iteum reperit Diana

Diana *part. 3. tract. 2. refol. 86.* ex eodem Peirino dicente Tridentinum hoc relinquere arbitrio Episcoporum ponderante verba Trident. in *verf. numerores*; & dicente cum Menochio de *arbitr. lib. 2. cap. 42. num. 56.* extendi arbitrium Episcoporum non solum ad dispensationem interdictorum, sed etiam ad illam, de qua loquimur.

3 Notandum verò ad propositum est, & pro ampliatione dictorum supra *sub questione 1.* quod examen de scientia, & doctrina Regularium, debet fieri ab Episcopo, vt contra aliquos recentiores notat Vasquez in *3. part. tom. 5. disp. 246. c. 6. num. 55.* & alij, & patet ex Trident. Concil. *sess. 23. de reform. cap. 12.* ↑ Verum obseruat Miranda in *maximali Prælatu. tom. 1. quest. 39. articulo 2.* quod deuoti, atque prudentes Episcopi hac in se suam exonerant conscientiam cum conscientis Prælatorum ipsoeum commendatis litteris plenam, atque omnimodam fidem adiungunt; quare rectè Villalobos in *summa tract. 12. dub. 14. part. 1. num. 5.* assignat Episcopos habere ius ad examinandos Religiosos, ordinandos ab eis iuxta Trident. sed bene posse assensum examini Prælatorum, habentes de illis conceptum bonum; quia sicut committunt examen cuilibet examinatori, sic poterunt committere Prælati religiosorum; ita ille, & docet Portel. in *additionibus ad dubia regular. vers. Ordines sacri, num. 1.* refert Diana *dis. tract. 16. ref. 31. in fin.*

5 Ad secundam questionis partem an regulares non multum literatis sint ordinandi, videtur respondendum ex dictis iam *supra* in præfata prima difficultate nostræ questionis; & sic docet Hieronymus Rodriguez in *comp. quest. regul. ref. 52. num. 22.* quatenus dicit quod cum religiosi non multum, literatis possunt Episcopi dispensare, vt ad ordines sacros promouantur; quia in illis non requiritur tanta scientia; quanta in Clericis secularibus; eo quod ad curam animarum non ordinentur; & ex continuo consuetu, & communicatione cum doctis in Religione; semper manet spes discendi. ↑ & videtur colligi ex *cap. nullus hoc rit. lib. 6.* vbi illineas tonsuræ prohibetur, nisi Religionem intret; cum multis iterum sic teneri, & ex aliis fundamentis Diana *part. 4. tract. 2. refol. 74.* cum Villalobos, Heniquez, & Portel. & cum Aloyisio Bajiola in *apertis litteris R.* verb. *Regulares ad ordines*, Peirinus *tract. 2. de Relig. Prælat. quest. 3. cap. 7. num. 20.* vbi citat plures alios Doctores asserentes quod licet Episcopis initiare etiam Sacerdotio regularem, qui bene legat, & cantic, quamvis minus sit literatus.

7 Ad tertiam questionis partem, & ad quartam dico infra in *cap. litteras 14. de filiis præb. iter.*

8 Ad alias questiones pro materia huius textus applicabis quas scripsi infra in *c. 16. hoc rit. quest. 1.* & quas signavi in *c. 15. red. iunio*, in *vers. ad quas sumus.*

Ad Text. in cap. Si Archiepiscopus
VI. hoc tit. Et in cap. VII.

P R E M I S S I V M.

S U M M A R I V M.

1 Consecrandi, vel ordinandi Archiepiscopum
forma.
Fetmosin de Officiis & sacris Eccles. Tom. I.

- 2 Consecrationis Episcopi materia insinuat.
- 3 Consecrari debet Metropolitano à tribus Suffraganeis Episcopis, alias si inconueniens fiat, Consecratus non recipiet executionem, n. 4. in fine.
- 4 Consecratus potest committi à Metropolitano impedit.
- 5 Archiepiscopi auctoritas circa Suffraganeos fuit in confirmando electo, & in aliis, nam. 6. poterit consecrare, vbi vult, numero 7.
- 6 Episcopum non debent consecrare sine Archiepiscopi licentia, quid hodie, n. 7.
- 8 Suffraganeos vocari à Metropolitano ad consecrandum accedere debent.
- 9 Metropolitano quare viceatur Archiepiscopus.
- 10 Episcopi non est ordinandus sine presentia, & consensu Metropolitani, & comprouincialium Episcoporum, sed quid hodie, numero 11.
- 11 Consecrationis Episcoporum Canones constituturum peculiare tempus, scilicet Dominicam, & ex dispensatione die etiam festi.
- 12 Consecratio Episcopi fit prauis iniuriis, etiam à consecratis ex heretico.
- 13 Consecrationis locus communis est Ecclesia quilibet à Metropolitano electa, nisi aliud consuetudine haberetur, n. 15.
- 14 Cap. quotidie 75. dub.
- 15 Dominica dies celebratur non solum in Paphae, sed per singulas Hierusalem ab Venerabilem Resurrectionem.
- 16 Consecratio cuilibet Episcopi debet fieri cum missa ad solemnitatem solum, non de essentia.
- 17 Episcopus dum consecratur, Ordines negare conserre, secus Papa, sed ipsa die poterit illas conferre validè post consecrationem, etsi ante eam; etiam si sit confirmatus; canticum exerceat Iurisdictionalis, n. 20.

TEXTUS hic, & *cap. cum quidam 8.* habent in genere suo vnam, atque eandem materiam circa formam scilicet ordinandi, id est consecrandi Archiepiscopum, vt hic, & Episcopum vt in *dist. cap. 8.* & horum occasione poterit hic repeti quæ dixi supra *sub Rub.* nùm Ordo Episcopalis sit distinctus ab aliis sacris Ordinibus, de quo ibi dixi. ↑ Item hic potest repeti integræ materia Consecrationis predictorum Prælatorum, item & Pontificis. Verum quia de ea longè repeti Barboza in *passoral. p. 1. cap. 5.* & de *Iure Ecclesiast. p. 1. cap. 9.* vbi adducit plures repetentes, & nouissimè Diana *p. 12. tract. 1. per totum.* & per *125. resolutiones*, ideo ad illos te remitto, etia nonnulla possis videre sub questionibus nostrum textum *infra*.

Igitur ad propositum nostri *c. 17.* dico primò quod Metropolitano, hoc est Archiepiscopo debet à tribus suffraganeis Episcopis consecrari omnibus aliis Prouinciis, vel pæfentibus, vel saltem si non puerint per litteras consentientibus, adhibito etiam consensu Primatis, *cap. qui dist. 64. cap. ordinationes 2. dist. 64.* Etenim vt dicit Anicetus Papa in *cap. 1. dist. 66.* Metropolitano ab omnibus Prouinciis Episcopis congregatis in sede Metropolis est ordinandus, quod idem Lucius Papa hic, Quaranta in *summa Bullar. verb. Archiepiscopi auctoritas num. 4. vers. sexta*, Marcus Antonius Gensens. in *praxi Archiepiscopi Neapolit.*

T 3 cap. 70.

cap. 70. num. 26. sed Henriquez in *summa* lib. 10. cap. 24. §. 1. & Barbosa cum Paulo Comitolo *dicto* cap. 9. num. 39. de *Iure Eccl'es.* dicunt sufficere tres reliquis suffraganeis per litteras saltem consentientibus.

- 4 Notabis verò quod si fuerit Metropolitanus impediens, possit committere faciendam consecrationem alteri Episcopo, iuxta textum in cap. quod *sedem de officio Ordinis.* Verùm consecratus sic assistente Metropolitano debet cum infra duos menses visitare, vt tenet Præpositus per text. ubi in cap. si quis *dist. 65.* vbi Rodericus à Cognâ num. 1. etenim si in consilio Primatè, seu Metropolitano fiat consecratio Episcoporum suffraganeorum, ipsi non recipiunt executionem, cap. placet *dist. 75.* Innocentius in cap. nec *Episcopi* hoc ita, cum aliis Barbosa *dist. cap. 9. de Iure Eccl'es.* à num. 26.

- 5 Etenim auctoritas Archiepiscopi, & eius potestas consistit circa suffraganeos suos, primo in constituendo electis in Episcopos *dist. 1. dist. 6. 4. cap. innotuit,* & cap. cum *dictum de elect. cap. inter corporalia de translat. Episcopi,* cap. quia *fronte de appellat. Sbrocius de Vicario Episcopi* lib. 2. quest. 70. num. 1. Quaranta *dist. verb. Archiepiscopi auctoritas* num. 3. vers. 1. † Secundo in consecrando huiusmodi electos; ille enim in consecratione sui suffraganei electi, & confirmati in Episcopum interveni debet, vel eum committere, nec alij Episcopi sine eius mandato consecrare debent, vt habetur 64. & 65. *dist. cap. qui in aliquo 1. t. dist. cap. suffraganeus de elect.* & in hoc textu nostro cum aliis adductis Quaranta, vbi obicitur *suprà* verbo *Archiepiscopi auctoritas* num. 5. vers. 4.

- 7 Metropolitanus. hodie hæc auctoritate non vti, quia penitus sit à Papa; & sic ab ipso Pontifice promotorum inferiores non consecrare sine eius licentia, quæ datur in ipsis litteris promotionis, vel viuo vocis oraculo, si consecrandus fuerit in Curia, & Consecrator sit Cardinalis, vt dicit Barbosa *de Iure Eccl'es. dist. p. 1. cap. 9. num. 45.* † Tertiò in vocatione suffraganeorum pro consecratione aliorum suffraganeis, qui ab Archiepiscopo suo Metropolitano ad hoc vocati tenentur accedere, cap. non debet 65. *dist.* & textus noster hoc vbi Barbosa num. 6. Quaranta *suprà* num. 4. vers. 7. Marcus Anton. Gentens in *pract. Archiep. Neapoli. dist. cap. 70. num. 17.* obferuantes, quod vbi vult Metropolitanus ibi consecrare debet.

- 9 Hæc enim propria sunt ad textum nostrum; verùm si velit alia, quæ competunt Archiepiscopo pro officio suo, leges Barbolam de *Iure Eccl'es. dist. cap. 7. à num. 21.* & quare Metropolitanus vocetur Archiepiscopus dixi *suprà* sub Rub. & sic de auctoritat. & vfu Pallij, & colligis ex cap. *pastoralis in princ. de officio Ordinis.* vbi plura noto, & in *extraneis. Saluator de prob. inter communia,* probatque textus in cap. *referente de prebendis* ubi ad Metropolitanum, videlicet Remensem Archiepiscopum.

- 10 Pro dicto cap. cum quidam & etiam relata facies, dices enim quod Episcopus non est ordinandus sine presentia, & consilio Metropolitani, & comprouincialium, etiam Episcoporum, qui saltem si adesse non possent propriis litteris consensum suum exprimitere debent, vt dixi ex *dist. cap. non debet 65. dist.* & tradunt Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 3. in princ.* Paulus Comitolo *ress. moral. lib. 1. quest. 48. num. 13.* Barbosa in *pastoralis* p. 1. tit. 1. cap. 5. num. 5. † Sed hodie cum omnes à Papa eliguntur, vt dictum est, si sunt extra vi-

- 11 bem, solent de eius mandato per litteras Aposto-

licas Consecratori sibi bene viſo expeditas consecrari; sin autem fuerint in Curia per mandatum à Camera Apostolica emanatum, vel si Consecrator fuerit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis per commissionem viuz vocis oraculo à Summo Pontifice ipsi factam. Castaldus in *practi Ceremon. libro 1. sessione 17. cap. 2. numero 7.* Barbosa de *Iure Eccl'es. dista parte 1. caput 9. numero 45.*

Et pro commodiori doctrina postei tituli, & 12 Rubricæ, aduertens primo consecrationi Episcoporum Canones constituisse peculiare tempus scilicet diem Dominicam, cap. quia in aliquo, *questione 1. distinctionum. cap. ordinationes, cap. quod de Dominico 75. distinctione,* Paulus Layman. in *Theologia moralis libro 5. tractatu 9. cap. 8. numero 3. & de Præl. Eccl'es. electione, cap. 15. questione 166.* Campanil. in *diuers. loris Canonici, Rub. 6. cap. 4. numero 1.* Castaldus, vbi *suprà* cap. 5. numero 1. vbi subdit, quod die etiam festiuo, fieri potest; si Summus Pontifex dispensauerit. † Semper tamen sit paruo ieiunio; quia decet Consecratorem, & electum pridie ieiunare; argument. eorum, quæ dixi in cap. 1. de *ieiunio, in terminis Pontif. Roman. parte 1. titulo de Consecratione electi in Episcopum pagina 75.* Etenim ritus Ecclesiæ habet, vt Episcopus die Dominica consecratur, tanquam legitimus eius sponsus, Campanias *dist. Rubrica 6. cap. 4. numero 4.* ex doctrina Sori de *Iustitia libro 10.* videbis Barbolam cum aliis in *sessione 23. Trid. de reformat. cap. 2. num. 5.*

Aduertens secundo, vt locus pro illorum Consecratione idoneus sit Ecclesiæ, si extra Curiam fiat, ad quam promoti fuerint; aut in Prouincia, si commodè fieri possit, docet Barbosa de *Iure Eccl'es. parte 1. dista cap. 9. numero 44.* vbi addit quod celebratur Consecratio, vt disponit *Trid. sessione 23. de reformatione cap. 2.* Henriquez *libro 10. cap. 13. §. 5. in princ.* Lessius de *Iustitia, libro 2. cap. 54. numero 103.* Layman. *dist. cap. 15. questione 166.* idem Barbosa in *pastoralis parte 2. allegatione 1. numero 44.* Vbi dicit esse locum idoneum Ecclesiæ, quam Metropolitanus velit eligere ex cap. *sive distinctione 51.* nisi consuetudo probata, aliud habet in vſu, Syluester verb. *Consecratio,* Vgolinus de *officio Episcopi; cap. 2. in principio, numero 4.* quam consuetudinem vbi que locum vidimus in praxi receptam, præcipuè inter nos Hispanos. Et hæc exomaniur ex adductis *suprà* sub Rubrica, & sub cap. 12. & 13.

Quod si impugnes dicendo ex cap. quæ *dist. 75. distinctione,* benedictionem consecrandis non nisi in die Dominica. Resurrectionis tribui; ergo nec aliter fieri debere Consecrationem Episcoporum. † Respondeo Dominicam diem ob venerabilem Resurrectionem Domini ipsi Iesu Christi, non solum in Paschate nos celebrare, verum etiam per singulas Hebdomadas ipsius diei imaginem frequentare, cap. *Sabbato, distinctione 3.* proptereaque vſum esse Dominicam celebrari in memoriam continuam Pasche; Henriquez in *summa libro 9. cap. 25. §. 1. in commento litteræ D.* Barbosa in *pastoralis parte 2. dista allegatione 1. numero 45.* & faciunt quæ dixi infra de *fertiis* sub cap. 1. vbi de perrogatiuis diei Domini.

Aduertens secundo cuiuslibet Episcopi consecratio fieri debere cum missa, in qua inter Epistolam, & Euangelium consecratur Episcopus, cap. quæ *sicut 5. 1. de electis* quam tamen missam non esse de essentia consecrationis Episcopalis, sed solum

ad solemnitatem, & reverentiam, temet glossa 1. in dist. 5. 1. Tutrecremata in disto cap. ordinationes 71. dist. 10. Henricus disto lib. 10. cap. 34. 5. 3. Barbosa in dist. cap. 2. Trid. num. 6. idem de iura Ecclesiæ disto p. 1. cap. 9. num. 49. notans num. 47. & 48. cum Durando in rationali Divisionum officiorum, lib. 2. cap. 11. num. 12. † non posse tunc ordines conferre; quia consecratus consecretur pariter celebranti; & quod solus Papa in die Consecrationis suæ, Ordines conferre possit; quia ante Hymnum Angelicum consecratur, & ipse missarum solemnitas incipit, & præficit, ut inquit textus in dist. 5. 1. & notat citatus Durandus; in die verò illa, in qua est consecratus, non potest Ordines conferre, ut docet Alzedus de præstantia Episcop. cap. 4. num. 15. Machius de sacra. Ord. tract. 1. p. 1. cap. 11. n. 2. Diaq., p. 12. ref. 44. in fine, & licet non possit ordinare alios ea die, in qua est consecratus; tamen si ordinet valeat ordinatio, vt habetur in cap. quod sicut §. super eodem de elect. vbi Panorimitanus, & Doctores. Etenim vt Episcopus ordinet requiritur extra electionem, & confirmationem consecrationis character, quia quamvis postquam fuit electus, possit dicti Prelatus habereque potestatem iurisdictionis, sed non Ordinis, vt in cap. inter corporalia de translatione, et post eius electionem, & confirmationem ante consecrationem, possit onera Ordinis delegare alteri Episcopo consecrato, Abbas in cap. cum ex alio de translat. Episcop. num. 10. & in cap. suffraganeis de elect. num. 6.

& in India solet sic fieri cum alio duobus Canonici, vel misticis, n. 11.

12. Consecratio facta Episcopi à duobus probatur ex Sacra Canonibus, n. 13, 14. & 15.
14. Multiplicitas Episcoporum ad consecrandum non est infirma à Christo, sed ex præceptis Ecclesiæ.
16. Consecratus materia, & forma, & impositio manuum, præst. ab uno sufficienter applicari.
18. Consecratio nequit à Papa simplici sacerdoti commendari, sed ipse solus Papa ordinando videtur dispensare, n. 20.
10. Consecratio in Sardania fit à duobus, & alio in Dignitate consuetudo.
21. Cap. porro 66. dist.
22. Forma non semper censetur substantialis, sed tantum illa, qua vel ex materia subiecta, vel ex mensu consuetudinis talis apparet.
23. Cap. Archiepiscopus 66. dist.
24. Paul. ad Timoth. 4. & Anacletus Papa.
25. Consecratione Episcopus contrahit vinculum cum Ecclesia. num. seqq. vbi qualiter.
26. Cap. inter corporalia de translat. Episcop. n. 17. 28. 19. & 30.
30. Maximianum carnale Pontifex non separatur contra spirituale, n. 31. 32. & 33.
31. Literalis sensus scriptura seu moralis, qualiter sumatur, n. 32.
32. Scriptura sacra testimonio saltem vbi in sensu moralis ad propria decreta confirmanda; demonstratur exemplis.
34. Examen Episcopi Barbosa consecrati Roma.

QVÆSTIO I.

An consecratio Episcopi debeat ita præstari fieri à tribus Episcopis, vt si fiat à paucioribus, sit ordinatio nulla omnino. Et an Papa queat dispensare, vt in consecratione Episcopi adsit tantum vnus Episcopus: & an consecratus Episcopus contrahat vinculum cum Ecclesia. Et qua sit forma præfata consecrationis.

SVMMARIVM.

1. Consecratio debet fieri à tribus Episcopis, non tantum beneficium videatur fortius solvere, si à paucioribus num. 2. aliter à paucioribus non manet Episcopus consecratus, n. 5.
2. Apostolus Iacobus frater Domini, fuit consecratus à Petro, Iacobo, & Iohanne Apostolis, & num. 7.
4. Consecratus vnus Episcopus ex tribus principaliter, alij sunt, quasi quoadiutores & numero 31.
5. Consecratus ab vno tantum Episcopo propria auctoritate, non habet Ordinem potestatem.
6. Thimothæ ordinatus facta fuit per impositionem manuum Presbyteri, id est continens Episcoporum.
8. Iacobus minor immediatè fuit ordinatus à Christo Dominus, sed assignatus Episcopo Hierosolymitano à tribus prædictis Apostolis.
9. Consecratio Episcopi potest fieri ab vno tantum Episcopo ex dispensatione Papa cum causa iusta, & sine ea, n. 7. & 19.
10. Consecratio in Anglia, cum primam ad fidem conuersa fuit, facta ab vno tantum Episcopo,

VT ad primâ difficultatis partem respondeam, video quod per textum in dist. cap. 7. hic probant Doctores in versibus tribus, quod Episcoporum consecratio nequeat fieri à minoris numero, quam trium Episcoporum, vt ponit Barbosa ibi n. 1. cum Henricus in summ. lib. 10. cap. 7. §. 3. & cap. 24. §. 1. Paulus Comitoli. res. mor. lib. 1. question. 48. num. 15. quos refert idem Barbosa in præfata si p. 2. allegat. 1. num. 45. addens hic Valquez de Ordine dist. 243. cap. 6. & Azor. instit. moral. tom. 1. lib. 3. cap. 30. vers. que res item, & probatur ex c. 1. cap. compromissarios, & cap. pen. 62. dist. cap. porro 66. dist. & in nostris lustris Filliucus tom. 1. rr. 9. de Ordine cap. 5. num. 106. Marcus Anton. Genesius in manual. post. cap. 70. num. 26. pluribus aliis idem Barbosa in cap. 2. Trid. sess. 23. de reform. num. 7. & pluribus aliis de iura Ecclesiastica lib. 1. p. 1. cap. 9. num. 50. † dicentes debere fieri à tribus Episcopis & non paucioribus, & reddit rationem ibi, & in post. p. 1. tit. 1. cap. 5. num. 5. ne tantum beneficium videatur fortius præstitum, & vt pro illo pariter ad Deum preces effundant. † Item probat exemplis, quia, & Iacobus frater Domini, à Petro, Iacobo, & Iohanne Apostolis ordinatus fuit, vt constat ex dist. cap. porro, & tradunt Durand. in rationali Divisionum officiorum lib. 3. cap. 11. num. 7. & 9. Antonius Angustinus in epitome iuris Pontificij veteris lib. 4. tit. 17. & Sanchez in opusculo moral. lib. 7. c. 1. dubio 15. num. 10. sic tenens subdit num. 17. † quod vnus Episcopus principaliter totam consecrationem præficiat, & alij sunt quasi coadiutores, disputans ibi an sit de essentia, & necessitate Sacramenti, quod consecratio fiat à tribus Episcopis, cui difficultati facile erit responsum ex sequentibus, & de ea ex multis loquitur Diana p. 1. tract. 2. ref. 27. & 28. vbi agit de dubio, an in consecratione Episcopi

quicantur de Iure Divino tres Episcopi, & adducit sententiam duplicem affirmativam, & negativam, de quo in *vers. ad tertium*.

¶ His suppositis videtur affirmativè respondendum ad primam difficultatis partem ex eo; quia ex glossa textus nostri in *dist. cap. 7. in verb. sunt tribus*, *vers. aliter non esset consecratus*, notant Doctores quod si unus Episcopus propria auctoritate alterum consecraret, consecratus Ordinis potestatem non haberet, vt tradit Barbosa ibi *num. 3. cum S. Antonin. in summa p. 3. tit. 16. cap. 1. §. 9. post medium*, Syluester verbo *Consecratio. c. in princ. Valquez de Ordine p. 2. lib. 1. cap. 30. quest. 3. in fine*, & quid si fiat in paucioribus, quàm à tribus, in nulla sit ordinatio, omnino tradunt præfati idem Valquez *dist. 243. cap. 6. d. num. 59. Azco. in iust. moral. p. 2. lib. 3. tit. 9. §. 1. vers. querit item quisnam*. Agidius Coniuch. de sacram. *dist. 20. dub. 9. conclus. 1. Laymanus in summa Theologia moralis lib. 3. tract. 9. c. 1. num. 1. vers. nota*, & facit textus in *dist. cap. perre 66. dist. ibi: Formam nihil emittere*, & in *cap. Archiepiscopus eadem dist. Durand. in rationali Dictionario officiorum lib. 3. cap. 1. num. 7. & 9. Anton. Augustin. episcopus vniuersi Parisiensis lib. 4. tit. 17*. Sed cum hæc etiam difficultas pendat ab intellectu alterius questionis propositæ, nempe in Papa queat dispensare, vt in consecratione Episcopi, addit tantum vnus Episcopus; ideo ex proposito eam tracto videbis quæ longè adducit Diana *part. 12. tract. 1. Ref. 47. de quo dico infra de sacra Vnitione sub quest. 2. & vers. ad tertium*.

¶ Ad secundam difficultatis partem videtur etiam dicendum, vt consecratio sit nulla; quia ad ordinationem Episcopi ex institutione Divina requiruntur tres Episcopi; ergo requiruntur ad valorem ordinis illius, cum ab initio nascentes Ecclesie ad ordinationem Episcopi, fuerint requisiti tres Episcopi, vt expresse Anacletus episcopus. 2. & significat Paul. 1. ad Thimo. 4. dum supponit ordinationem Thimothei in Episcopum fuisse per impositionem manuum Præbiterij, id est consensus Episcoporum. ¶ Quod item videtur expresse fuisse Anicetus Papa, Episcopus ad Episcopos Galicie, cap. 1. vbi loquitur de ordinatione Iacobi Minoris in Episcopum Hierosolymæ, quam Anacletus refert factam à Petro, & Iacobo maiore, & Ioanne, cuius verba Aniceti referuntur in *dist. cap. perre 66. dist. Barbosa in pastoralis p. 1. cap. 1. tit. 1. sub num. 1. ibi: sub vers. fieri autem debet*, referens verba dicti *cap. perre*, & taliter ibi videtur ex multis probare, vt si à paucioribus, quam tribus fiat, consecratio sit nulla ex *cap. 1. cap. comprouinciales 64. dist. & ex aliis iuribus iam adductis in princ.* & etiam si à duobus fieret, iuxta textum *cap. Corcepiscopi in fine 68. dist. ibi adducens Syluest. Agidius. Coniuch. Layman. Azco. & alios*; & sic Hurtad. de sacra Ordine *dist. 19. inferens ex facto D. Petri in ordinatione Iacobianam si non minus, quàm à tribus Apostolorum vnus vt fuit ordinatus Episcopus, sic patet eos formam instituentem Domino tradidisse, non minus, quam à tribus Episcopum ordinari debere. ¶ Et quamvis Iacobus minor nō fuerit ordinatus ab illis, sed antea immediate fuerit à Christo, sicut alij Apostoli, & ab illis tribus tantum fuerit assignatus Episcopus Ecclesie Hierosolymitanæ, nihilominus hæc assignatione facta ab illis tribus fuisse denotatam formam institutam à Christo Domino ad ordinationem Episcopi, qui vulneret tres concurrere ad electionem, & assignationem illius in Episcopum Hierosolymæ, vt in ea imitaretur formam à Christo institutam*

pro ordinatione Episcopi: ita Hurtado vbi supra cum Valquez, & Coniuch. iam citati. Igiter cum hoc sit de Iure Divino, videtur vt nec dispensatione summi Pontificis, queat fieri consecratio Episcopi à minus, quàm tribus.

Mihi tamen potius verum videtur quod possit Pontifex dispensare, vt fiat consecratio, etiam ab vno tantum Episcopo iustus de causis; eo quod non Christus Dominus, sed Apostoli construxerunt vt Episcopus à tribus Episcopis consecraretur. Azco. in iust. moral. p. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 1. Paulus Layman. in Theologia moralis lib. 3. tract. 9. cap. 1. num. 1. vers. nota. Sebastian. Cæsar. in relatione ad Ecclesiast. hierarch. p. 2. dist. 6. §. 2. num. 8. Barbosa de potest. Episcopi *dist. cap. 1. sub num. 1. & sub dist. vers. fieri, idem de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 9. sub num. 1. cum aliis etiam dicens posse consensum auctoritate summi Pontificis, siue generalis Concilij (seu Ecclesiæ), vt vnus Episcopus iustus de causis Episcopum consecraret, idem in *cap. 2. Trid. sess. 23. num. fin. quibus addo Diamm p. 8. tract. 1. ref. 32. in vers. sed quidquid, cum Tannero tom. 4. dist. 7. quest. 3. dubio 3. num. 33. Granada in 3. p. controuers. 9. tract. 1. dist. 3. §. 1. num. 1. vbi probat, nam si solus Petrus à Christo Domino consecratus sit Episcopus, ipse verò reliquos consecrauerit, non posuit oon. consecrare ipse solus vnus, vel alterum aliorum Apostolorum. ¶ Deinde quia pro Anglia dispensauit Sanctus Gregorius, cum primum ad fidem conuerteret, vt constat ex eius responsione ad octauam interrogationem August. *tom. 3. Conciliarum, & Gregor. XIII. dispensauit etiam cum Patriarcha Aethiopiæ. ¶ Et modo in dies solet vnus tantum Episcopus consecrare, vt docet etiam Valquez in 3. p. tom. 1. dist. 243. cap. 6. num. 73. bene tradunt, & comprobant Solorzano de iure Indiarum *tom. 2. lib. 3. cap. 6. num. 38. dicens vt possit ab vno tantum Episcopo fieri apud Iberos, qui in defectum aliorum duas Dignitates, vel Canonicos minores sibi in locos assumat, pro vt quotidie visum est fieri in illis partibus, quia Papa potest mutare hanc formam, quamvis fuerit ab Apostolis instituta, vt tradunt Hugo, & Præpositus in *dist. cap. perre*, quos sequitur Gregor. Lopez in 1. 28. tit. 1. p. 1. glossa 2. Machados de perfectis *Conferre tom. 2. lib. 4. p. 6. tract. 1. docem. 6. num. 1. & notat ex ostensis iuribus idem Solorzano, vbi tradit declarationem ex Fatimac. ad Trid. dist. sess. 23. c. 1. Sacra Congreg. Cardinal. ita in ea declaratum fuisse à maiori parte Theologorum, qui consulti fuerant, & ita Piam V. dispensasse.*****

Probat etiam ex *Canone Apost. 1. dum dicitur ibi Episcopum debere duobus, vel tribus Episcopis ordinari, & apud Clementem lib. 3. consuet.* habetur *cap. 2. quod fit ad valorem ordinationis non requiruntur tres Episcopi, noo est ratio aliqua sufficiens, vt affirmemus vnum Episcopum non sufficere. Quod etiam supponi videtur in Concilio Arausiano c. cap. 1. dum statuitur, vt si duo Episcopi præsumpserint aliquem inuicem Episcopum facere, vterque Episcopus ordinans deponatur, vt in locum vnus substituantur, qui vnus pallas est, & in locum alterius ordinetur alius, vbi supponitur verè ordinari à duobus Episcopis. ¶ Et sic in Pontificali licet requiramus tres Episcopi, vnus solus appellatur consecrator, & alij duo assistentes, & supponit non esse necessarios tres Episcopos, alioqui omnes dicendi essent consecratores.*

Deinde quia pro varietate temporis, videtur varius numerus Episcoporum, nam vt iam dixi in 1.

canon. Apostol. non requiruntur tres, sed duo, vel tres, & in Concil. Carthagin. 4. *can. 1.* non prescribitur numerus ternarius, & Sanctus relatus ait tribus, vel quatuor Episcopis esse Episcopatum ordinandum. Ergo cūvenit ut non sit ex Christi Domini institutione multiplicitas Episcoporum, sed Ecclesiasticum preceptum. ¶ Tum etiam quia Clem. Roman. *lib. 8. cōstitut.* *cap. 27.* refert hanc Sancti Simonis constitutionem: *¶ 80. Simon Cananensis cōstituit a quatuor Episcopis, debet ordinari Episcopus, scilicet a duobus vel tribus Episcopis. Si vero aliquis ab uno Episcopo ordinatus fuerit, cum is, qui ordinatus, tum is, qui eum ordinaverit deprenatur; quod si necessitas cogerit ab uno ordinari, quod propter perfectionem, aut aliam causam plures adesse non possint, offeratur decretum confessionis plurium Episcoporum.* Quia constitutione videtur etiam extra causam necessitatis esse validam ordinationem ab uno Episcopo factam, cum ob tale defectum tantum posuerit Simon depositionis poenam.

- 16 Et confirmatur vltimo; tum quia Baptismus ab uno Ministro est validus; quia applicatur sufficiens materia, & sufficiens forma; ergo idē etiam in proposito. Deinde quia materia scilicet impolito manuum, & prolatio formæ potest ab uno sufficienter applicari, nec si plures concurrant applicant aliquid novum; ergo valida erit ordinatio, etiam ab uno solo, ut tenent iam relati, quidus addo Atcadium *lib. 1. cap. 5.* Ochogonium de *Sacram. re. vltimo de Ordine quæst. 7. num. 14.* Granadium in *3. p. controuers. 9. tract. 3. §. 1. num. 7.* Paladianum apud Syluestrum verbo *Consecratio* 1. num. 1. Atmillam eodem verbo, D. Antoonium p. 3. *iv. 14. cap. 19.*

- 17 Quare à fortiori dicendum est, ut Pontifex etiam extra causam necessitatis queat dispensare, ut ab uno, vel duobus tantum Episcopis consecratur, & ordinetur Episcopos ex notatis super in *verf. mibi tamen*; & sic legimus fecisse Augustinum Episcopum Cantuariensem ex commissione D. Gregorij ad interrogationes ipsius Augustini. ¶ Verum non poterit Papa simpliciter sacerdoti committere hanc consecrationem; ut tradunt Coninch. de *sacram. disp. 20. dub. 9. n. 86.* Alcedus de *prominentia Episcopalis dignitatis* p. 2. *cap. 5. num. 8. in princ.* Barbosa in *pastor. disp. p. 1. tit. 1. cap. 5. num. 5.* sub dicto *verf. Fieri*, & Sebastianus ad veramque partem disputat nouissimē Diana p. 12. *ref. 24. tract. 1.* hanc amplectens; et si Dicaillius *tem. 1. tract. 3. disp. vltima, dubio 11. num. 11. & 113.* Philosophando dicat in necessitate posse sacerdoti committi, & hoc non esse dispensare.

- 18 Sed ut vnus queat Episcopos consecrare in casu necessitatis, iustitiae de causis, media Pontificis dispensatione tenendum est, ut etiam comprobatur ex facto Gregorij XIII. qui dispensauit cum Patriarcha Aethiopis; & tenet Sel. in *selectis canon. cap. 1. num. 10.* vbi attestatur fuisse concessum per sacram Congregationem 1. Octobris 1601. electo Vilielo in Sardinia ut posset consecrari Episcopus à duobus Episcopis, & alio in dignitate constituto, propter paucitatem Prelatorum in dicta Insula, & repetit in *collect. Bullarum*, verb. *consecrari ut possit*. ¶ Et ibi in fine ait quod solus Papa ordinando videtur dispensare super tali forma requisita in textu nostro de tribus Episcopis, vbi alia dicit quæ ex dictis intelliguntur.

- 19 Et sic non obstant iura in contrarium adducta, quibus ex dictis faciliè responderet, non textus in

dicto *cap. porro 66. dist.* quia forma ibi non accipitur pro substantia rei, sed tantum pro ritu, seu cerimonia, quam Apostoli successoribus relinquere volebant. ¶ Nec enim forma semper censetur substantialis, sed tantum illa, quæ vel ex materia subiecta, vel ex mente continuens talis apparet ex sententia glossæ vltimæ, *cap. cum desideres de sens. excomm.* ¶ Minusque obstant iura hic, & in *cap. Archiepiscopus 66. dist.* cum aliis, quæ aliquando assunt aliter factam ordinationem irritam esse; quia intelligi debent, non quorum ad veritatem Sacramenti, sed quoad executionem officij pastoralis, ut optime declarat glossa in *dist. cap. Archiepiscopus*, quid dicit Durand. & Antonius Augustinus ielan *supra*, & tenet Barbosa de *iure Ecclesiast. p. 2. dist. cap. 9. num. 51. in fine.* ¶ Nec obstant Pauli locus ad *Thimo.* 4. nec Anicetus Papa *cap. 1. ad Episcopos Galias*; quia erit à principio nascentis Ecclesie tribus Episcopis ordinaretur Episcopus, non inde sequi factum esse ex Christi institutione, ut agnoscunt adducti iam pro nostra sententia. Et vltra dicta leges quæ nouissimē congerit Diana p. 12. *qui res. 2. 9. postquam res. 1. 7. & 18. disp. vltima*, nūm consecratio de iure Diuino à tribus requiratur, in *resol. 2. 9.* dicit esse de iure Diuino, & *ref. 30.* dispensans aut in casu, quo requiratur de iure Diuino tres Episcopi, possit in casu necessitatis Papa dispensare; & *ref. 31.* exemplis demonstrat sapienter Pontifices dispensasse super numero Episcoporum in Episcopi consecratione; alia, quæ pro complemento desideres, videbis laudē in *ipso Dianæ loci iam adducto*, vbi quam plures DD. asserit.

Ad tertiam quæstionem partem, an per consecrationem Episcopos cootrahatur vinculum cum Ecclesia, videtur affirmatiuè respondendum, per verba textus in *cap. inter corporales de translatione Episcop.* ibi: *Cum ergo fortius sit spirituale vinculum, quam carnale, dubitari non debet, quin omnipotens Deus spirituale vinculum, quod est inter Episcopum, & Ecclesiam, suo tantum iudicio reformare, dissolui, & sic docere videtur Calixtus in Epistol. 2. ad omnes Galliarum Episcopos cap. 3.* relatus in *cap. sicut 7. quæst. 1.* Itaque Valquez in *3. p. tem. 3. disp. 243. cap. 1. 3. & 5.* adiecit vinculum, quo Episcopus ligatur Ecclesie sive esse indissolubile iure Diuino, & naturali, idem tradunt Azor. in *inst. moral. p. 2. lib. 3. cap. 2. 9. q. 3. verf. quæstio igitur est*, Valerius Reginaldus in *praxis fore. p. 1. lib. 30. tract. 3. num. 157.* ¶ Cum ergo per verba relata *cap. inter corporales*, deducant Doctores communiter valere argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, ut multis probat ibi Barbosa *num. 4.* idem in *tract. de locis communibus* argumentis *leca 70. Zened. quæst. prall. can. lib. 1. quæst. 35. num. 1.* Tuschus *tem. 1. lit. A. conclus. 506. num. 2. & conclus. 507. num. 18.* Anton. Genuend. in *prall. Ecclesiasticæ, quæst. 138. num. 2. & quæst. 161. num. 2. & quæst. 778. num. 2.* Gomez in *1. 2. Tauri num. 14.* & alij infiniti sed illo textu probari per verba ibi, *Spirituale coniugium, quod est inter Episcopum, & Ecclesiam, Christum Dominum matrimonium bonæ spirituale suo iudicio reformasse, sicut, & carnale; atque matrimonium carnale factum fuit indissolubile per dispensationem, iuxta illud Math. Quis Deus coniungat, homo non separet*, de quo in *cap. litteræ de restitut. soluti. in cap. quænto, & in cap. gaudemus de duorum*; ergo & spirituale.

Verum cum quotidie videamus fieri Episcoporum translationes, quæ vtiq; fieri non possent, nisi vinculum cum priori Ecclesia dissolueretur, alioquin

alioquin non fieret translatio, sed multiplicatio Episcopatum in eadem persona, sequitur ut nullatenus sit dicendum esse illam indissolubilitatem de iure diuino, vt docent Doctores in *dile cap. inter corporalia*, & in *cap. licet de translat. Episcop. vbi Cardinal. n. 1. & 3. Imola n. 2. Abbas n. 3. & 4. & ex Theologis Petrus Ledefina de matrim. quest. 53. art. 3. post cunctos. 3. verſ. ſed ut hæc, Sanchez eodem tract. diſt. 28. n. 13. Suarez, de religione tom. 3. lib. 1. cap. 16. indistincte tenentes vinculum, quo Episcopus ligatur Ecclesie iure tantum humano, seu Ecclesie consumari, quia si hoc vinculum esset iure diuino indissolubile, vellet iure diuino, vel naturali: de primo non erat locus; de secundo etiam parer, quia ex sola ratione naturali fundamentum talis iuris Diuini minimè ostendi potest, & ex traditione Ecclesie contrarium constat; cum igitur matrimonium spirituale non sit reſeruatū lege diuina in ſenſu literali ipſi Chriſto, vt carnale eſt, non mirum erit ſi illud Pontifex facile diſſoluat, non verò carnale, vt tradit Barboſa in diſt. cap. intra corporalia ſub num. 6. circa ſum.*

- 28 Non inquam obſtant ita in contrarium adducta, nec ſimilitudinem de matrimonio ſpirituali ad carnale; quia reſponderet loqui per quandam ſimilitudinem ad matrimonium carnale; quia comparatio illa cum matrimonio, non eſt per conuenientiam vniuerſalem, ſed per quandam proportionem; & ſic non eſt neceſſarium, vt in omnibus proprietatibus æqualitatem, aut ſimilitudinem teneant, & maximè indiffolubilitate naturali vinculi. † Nec obſtat textus in diſt. cap. inter corporalia, dum ait Deum ſibi reſeruaſſe huiusmodi Episcopalis diſſolutionem; quia facile reſponderetur ex verbis ibi ſequentibus, *Non enim humana, ſed potius diuina poſſitate coniugium ſpirituale diſſoluitur, cum per tranſlationem, depoſitionem, aut ceſſationem auctoritate Rom. Pont. (quem conſtat eſſe Vicarium Jeſu Chriſti) Episcopos ab Eccleſia remouentur*; ergo eo modo, quo diſſoluitur illud vinculum auctoritate Diuina, id eſt, auctoritate diuinitus data Vicario ſuo, nam ſicut Deus ſoluſt per ſuum Vicarium; ita per eundem reſeruaui. Quo in ſenſu explicant Doctores textum illum dicentes ita illa eſſe reſeruata Romano Pontifici, non tam conſtitutione canonica, quàm auctoritate Diuina; quia ipſa conſtitutio canonica in auctoritate Diuina fundata eſt: ita etiam expendit Barboſa de iure Eccleſiaſt. diſt. 6. cap. 9. n. 72. & latè agens etiam explicat Sebaſtian. Caſar de Eccleſiaſt. Hierarch. p. 1. diſt. 6. de Episcopis §. 2. num. 24. ſic exponendum illud diſcrimen inter Episcopum, & Eccleſiam contrahi coniugium ſpirituale.

- 30 Et licet diſſolubilitatem matrimonij æternalis conſummati à Pontifice fieri dixerint Socius conf. 28. cſt. penult. volum. 1. Cagnolus in l. alius, ff. de regn. iur. in 4. Baldus in cap. laus, de re iudic. Sylua npr. p. 20. Andreas in regula alius legimus de reg. iur. lib. 6. Decius in cap. qua in Eccleſiaſt. tom. 1. §. de conſuet. Gratius conf. 1. n. 31. volum. 1. quatuor non homo ſeparat à Deo coniunctos, ſed ipſe Deus; quia parum reſert, inquit Bernad. lib. de diſpenſat. & præcept. cſt. 4. an nobis Deus ſuam voluntatem exponat per ſe ipſum, vel per ſuos Angelos, aut per ſuos Vicarios; tamen clarè decipiuntur ex his; quæ latè notant ſub diſt. cap. litteras de reſcri. ſpſulas, quia qui homini poſteſtatem denegauit ſeparandi ſic à Deo copulatos Pontificem maximum excluſit; quod homo eſt; &

ideo contra eos verior ſententia eſt, & communis Doctorem opinio eorum, quos reſert, & ſequitur Sanchez omnino videndus de matrim. lib. 2. diſt. 14. & probatur ex diſt. cap. 1. inter corporalia per illa Verba, *quos Deus coniunxit*, de quibus etiam in diſt. cap. quanto, & cap. gaudemus de diuerſis.

Nec iudem ex verbis ibi: *Quos Deus coniunxit*, colligi debet doctrina etiam ad matrimonium ſpirituale; quia per illa Verba, quatenus ad hoc ſpirituale matrimonium tantum indicatur reſeruaſſe ſibi Dominum ſolutionem, non in ſenſu literali, ſed morali; qui ſenſus licet in ſacra Scriptura à Spiritu Sancto intenus ſit, non tamen ſacit efficaciæ argumentum ad probandum aliquid eſſe legis Diuine obligatorie. † Nam ſolent Pontifices vi ſacra Scriptura teſtimonio in ſenſu morali ad propria decreta conſtituenda, vt patet in materia pluralitatis beneficii, de qua infra in cap. de multa 28. de præb. cum ad probandum aliquem non poſſe habere duo beneficia adducunt verba Pauli, *Operari præſbyterium eſſe vnius vxoris vxoris*, & Chriſti *non poſſe duobus Dominiſ ſeruire*; quæ verba in ſenſu literali longè aliud ſignificant: ſic & in extraneo, vnam ſanciam Eccleſiam, de maior. & obed. quam latè expendit ſub p. 1. textus in cap. noui. 13. de iudic. adduct. Bonifac. VIII. Verba Chriſti duobus gladiis in ſenſu morali ad ſummam poſſibilem ſtabiliendam, cum literalis aliud eſſet, vt ſacri Doctores in eundem locum explicarunt, tradit Barboſa in diſt. cap. inter corporalia ſub diſt. num. 6. & expendit Caſtrus de benef. lib. 1. cap. 3. D. Thomas p. 1. q. 1. art. 10. † Ex quo principio quod debet retineri ad varia lura Canonica declaranda, ſequitur dicendum, vt cum matrimonium ſpirituale, non ſit reſeruatū lege Diuina in ſenſu literali ipſi Chriſto, vt carnale eſt; non eſt mirum, ſi illud ſummus Eccleſie Praſul facile diſſoluat, non verò carnale. Et no- uiſſimè videbis quæ latè adducit Diana p. 1. tr. 1. reſ. 51. cum agit de ea quaſtione, an in conſecratione Episcopii contrahatur matrimonium ſpirituale cum Eccleſia, vbi affirmat. Nec obſtare ait ſi dicatur matrimonium ſpirituale conſiſtere minimè poſſe inter Episcopum titulare, & Eccleſiam in partibus Infidelium; quia reuera titularis eſt verus Episcopus, vt patet ex Concilio Calcedon. cap. 6. quod ſufficit, eſſi non deſeruat Eccleſia; & reſ. 77. latè.

Ad vltimum de forma præſatæ conſecrationis, cum Barboſa iam hodie ex modernis de ſingulis actibus, & ceremoniis loquatur longè de iure Eccleſiaſt. p. 1. diſt. cap. 19. à num. 53. ad 70. melius, & vberius in Paſtoralis 7. p. 1. c. 1. cap. 5. à diſt. n. 5. in verſ. circa præſcriptum, vbi qualiter fieret in primitia Eccleſia, proſequitur bene reſponſum ad num. 23. vbi in verſ. voluit, ponit modum ſue nominationis per Regem noſtrum Philippum IV. ad Eccleſiam Vigent. Regni Neapoli, & ad litteram Epistolam Regiam ad Pontificem Innocent. X. & deinde dicit de tremendo examine, quod paſſus eſt coram Praſbyteris, Cardinalibus, vt conſecraretur Episcopus, ibique de hac quaſtione ad ſaturationem leges; ideo non ago longè; & breuiſſimè repetit Franciſcus Oriz de Salzedo in ſua ſeris Eccleſiaſtica ſol. 8. littera B, ibi: *Conſecratio de obſto conſeſſione de illa: alia leges apud Diana ſub diſt. p. 1. tr. 1. reſ. 1.* quæ conſiſtunt in diuerſis reſolutionibus, & applicab. quæ dixi ſupra in q. 1. de electione g. 6. verſ. ad quartam.

QVÆSTIO II.

An si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manum super caput consecrandi, vel non proferret formam Accipe Spiritum Sanctum consecratio esset invalida. Et an si aliquis non Sacerdos, seu infans, seu ante legitimam aetatem consecraretur Episcopus consecratio esset invalida, seu sic consecratus aliquam incurreret censuram; ubi de summa, & Hermaphrodita. An consecratio Episcoporum Græcorum differat à Latina. Et an Episcopus aliquā censurā innodatus validè consecret aliquem in Episcopum.

S V M M A R I U M.

- 1 Consecratio Episcopi ut validè fiat debet esse à tribus Episcopis necessario per rationes, num. 2. 3. sed verum est ut consecratus petens ab uno fiat, ut à num. 4. Contra Hostium cui respondetur, n. 6.
- 4 Consecrantium Episcoporum duo consecrationi interseculares dicuntur condutores consecrantis Episcopi.
- 5 Consecrantes duo ex tribus non imponentes manum super caput consecrati non efficiunt consecrationem irritam; seu non proferentes formam.
- 7 Episcopus vult principaliter totam consecrationem perficere alij sunt quasi coadiutores.
- 8 Consecrari Episcopus potest secundum quosdam qui nonnulli est presbyter, & n. 9. Sed verum est contra à n. 10.
- 10 Characteris presbyteratus, & Episcopatus est subordinatus essentialiter sicut inter characterem Baptismi, & Confirmationis, n. 11. 12. & 13.
- 13 Homo primus est essentialiter in naturalibus quam alterius hominis pater per generationem.
- 14 Episcopus est Presbyter & Sacerdos perfectus & summus.
- 15 Episcopatus & presbyteratus ordo continet connexionem qui tantum differt sicut perfectum, & minus perfectum.
- 16 Ordines sacri sunt inter se distincti qui de pre se assumpti imprimunt characterem, & videt sub n. 3. 9. & 10.
- 17 Consecratus Episcopus nonnullum presbyter utique presbyteris ordinare non ministrare in alio ordinibus non suscipit.
- 18 Infans ordinatus in Episcopum non validè, & de Episcopo ordinante ipsum remittit.
- 19 Consecratus Episcopus ante legitimam aetatem nullam in iure incurrat suspensionem sicut alij ordinati in sacris, n. 20. & 21.
- 20 Suspensionis pœna generaliter lata non se extendit ad Anachoretas.
- 21 Pyll. Constitutio compendiosa potatem ordinatis ante legitimam aetatem non comprehendit Episcopos.
- 23 Cap. cum in conductis de electione.
- 24 Consecratus condonatur Episcopi ante legitimam aetatem nec censuram, nec suspensionem incurrunt.

- 25 Electio Episcopi ante annos 30. est invalida non sic olim positum; ubi de ratione differentie.
- 26 Consecratus Episcopus ante annos 30. uti suspensionem non incurrit potest tamen laicali.
- 27 Pœnitenti heretici confirmantur summa ex Christi institutione esse capaces ordinis Ecclesiastici etiam Episcopatus.
- 28 Summa est potestas esse profusus ut probatur exemplis. Sed fieri clerici & ordinari, ut num. 29. & 30. ubi quod reprehendit Leo Papa IX. Creatur Patriarcha aliter? & n. 35. ubi differentia ratio.
- 31 Excommunicati & irregulares illicitè ordines suscipiunt, summa autem nullius.
- 32 Iocuna Anglicana summa ex communione dissoluta fuit ad Pontificatum assumpta per duos annos, sed exploditur, num. 33. ut quid Iocunes Papa VII. Imperator à summa Iocuna: sic vocari cepit est, sui tamen alia Iocuna Patriarcha Constantinopolitana creata. Vultu Papæ dicta, ut n. 34.
- 35 Paulus ad Galatas 3. relatum, num. 28. ibi: Christo Iesu masculinum, & feminam vultum esse.
- 36 Summa Diaconis ordinata non ad matrem Ecclesiasticam, sed ad curiam aeternam, inter quos alia fuerunt Subdiaconis, alia Presbyteri, alia Episcopi sic dicta non ob officium, sed quia vixit vultum, & c. ut n. 37.
- 38 Summa nulli tempore potuit in Episcopos eligi aut consecrari. Quid de Hermaphrodita, n. 39. remittit.
- 40 Græcorum consecratio in substantia non differt à Latina. Sic nec Sacerdotum ordinationibus, ut n. 41. & 42.
- 41 Evangeliorum liber in principio non potuit esse materia ordinationis, sicut nec Epistolam, & exorcismum.
- 42 Evangelium predicare competit Episcopo ex vi sua ordinationis.
- 44 Episcopus hereticus, consecratus innodatus validè ordinat si habet debitam Ecclesiæ intercessionem, ut n. 45.
- 46 Cap. nullum 9. q. 2. relatum, n. 44. cap. Ecclesia, & alij canonis q. 1. & 9. q. 1.
- 47 Ferre nullum potest in iure quod licitè negat ferre.
- 48 Ecclesia potest irritare benedicti calices, altaria, & alia id genus ab Episcopo heretico, excommunicato & schismatico, sed non ordinationes adhibita Ecclesiæ institutione.

AD primam questionis partem; an si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manus super caput ordinandi vel non proferret formam Accipe Spiritum Sanctum, consecratio esset invalida: Et pro affirmativa sententia videtur facere textus in cap. ut Episcopus, ibi: Sine tribus hoc tibi ubi requiritur quod assistant consecrationi. Et adinuicem sicut tres Episcopi, & per glossam, ibi: Et Henricus in summa lib. 10. c. 14. §. 1. Paul. Comitol. de offi. moral. lib. 1. c. 48. n. 13. existimant ut alias non sic consecratus & Azorius p. 2. lib. 3. c. 70. q. 3. dum dubitat; an quilibet trium Episcoporum manus imponentium & Evangelij codicem tenentium consecraret; & refert esse aliquos tenentes nullum per se solum consecrare, sed omnes tres simul; sicut cum tres trabem portantes, quatuor, nullus eorum per se solus.

solus id facit, sed omnes simul & coniunctim: sic glossa in *cap. Episcopus dist. 23*. † Quare Marchinus de *sacramento Ordinis tract. 5. p. 2. cap. 12. num. 8. ult.*, ut licet unus solus ex tribus consecrationem perficiat & alij duo sine assistentibus, ut colligitur ex Pontificali in quo unus solus dicitur Consecratorum ex eodem Pontificali constare omnes tres illos Episcopos debere sub precepto simul manus super caput Episcopi ordinandi imponere & simul verba proficere materiam, & formam in simul consecrando applicatam addens quod et si unus dicatur Consecrator & alij assistentes hoc non nocet; quia omnes tres simul non consecrarent; sed quia unus nempe Metropolitaeus est principalis Consecrator, & ipse solus omnes hae caeremonias perficit, † & Hallier de *sacris electionibus p. 2. c. 2. art. 2. §. 5. num. 33.* ait quatenus in Pontificali Romano unus dicatur consecrator reliqui vocentur assistentes, hoc non continere unum demonstrat esse necessarium Ministerium qui solus consecrationem peragat; nam cum simul super caput ordinandi Evangelium teneant omnes manus imponunt, omnes verba consecrationis proferant; sic omnes Consecratores dici possunt, cum in eis solum consecratio substantialiter consistat: & alia addens, Marchinus concludit ex Cypriano, nam et si unus Sacramenti unus dicatur minister; tamen hoc esse verum de unico locali ministerio, non de iurisdictionibus, qui omnes agunt per modum unius ut specialiter in ordinatione servatum fuit, cum & a pluribus ministris Episcopi in vocem causam conveniuntibus sacrauerunt, & tam consecrati in Episcopos quam in Presbyteros consecrationibus suis celebrarent ad unitatem Ecclesiae servandam quae in Episcoporum unione inter se & adiacentia populi cum Episcopi perfectum consistit.

4 Sed quia resolutio huius difficultatis multum dependet à dictis supra *quæst. 1. a. n. 1.* verius dicendum existimo ut unus totam consecrationem efficiat alij inquam sine coadiutoribus docet Sylvest. *imperio consecratis 2. num. 1.* ut docuerunt Hostiensis & Gohedus ab eo relati Nicolaus Lambert in *3. p. D. Thome de Sacram. Ordinis dist. 6. art. 1.* qui dixit duos Episcopos assistentes propriè, & in rigore non esse Ministros ordinarios consecrationis Episcopalis, sed solum Consecratores. *Fragosus de regum. Republic. Christiana tom. 2. lib. 3. disp. 18. §. 14.* etenim ut in *dicta quæst. 1. a. n. 1.* dixi, potius est, ut dependeat munus consecrationis per tres Episcopos à iure positivo Ecclesiastico ut ibi latè probavi.

5 Quare & consequenter dici debere in puncto nostri dubij, ut duo alij Episcopi coadiutores non imponentes manus, aut Evangelia super caput consecrandi seu non proferentes formam dictam *Accipe Spiritum Sanctum*, non efficiant consecrationem.

6 irritam in his deficientes. † Nec obstat Hallier ubi supra *dist. art. 1. §. 4. num. 19.* quatenus adducit ut Episcopi assistentes principali Consecratori materiam exhibeant, & verba consecrationis proferant, sique debeant pertinere ad substantiam consecrationis; ut videtur sentire glossa & Hugo in *dist. 2. Episcopus 23. dist. 2.* quia respondeo ut quemadmodum Sacerdotes qui simul cum Episcopo sacrificant materiam praesentem habent quam consecrandam ordinantur; eodem modo quo Episcopus, & Consecrator, seu transmutatoria verba panis, & vini in corpus ac sanguinem Christi cum Episcopo quoque celebrante proferunt nec tamen ad substantiam consecrationis corporis, & sanguinis Christi eo sensu spectare dici possunt quasi ipsi

ad eam necessarii sint, sic in nostro casu; etsi omnes tres illi Episcopi verba proferant, & materiam cum Consecratore exhibeant siue consecrationem ipsam omnes, & singuli indistinctum operentur nihilominus non dicetur sic consecrationi operantes ad necessitatem consecrationis esse requiritos aut non ab eorum uno validè perfici posse, quae sine dubio vera sunt inter Doctores putantes tantum Episcopum esse tantum de necessitate precepti; ut refert Diana *p. 12. tract. 1. de consecratione Episcoporum ref. 45.* etsi refert Contreras in *scriptura contra consecrationem Episcopi de Parag. art. 1. dubio 1. num. 3.* & cum eo Diana in casu contingenti modo relato iterandum esse sub conditione consecrationem Episcopi quod an sit præcisè necessarius infra recognoscet in his quae scribo in *tit. de cap. 1. de sacram. non servandis*, nostram etiam sententiam præter alios sequuntur Paz Iordanus *tom. 1. lib. 5. tit. 2. num. 24.* † Sanchez in *apologia tom. 2. libro 7. cap. 1. dub. 1. §. 10. ubi* contra dicens quod unus Episcopus principaliter totam consecrationem perficit & alij sunt quasi coadiutores, secundum Hostiensem, & Gohed. nec aliud dicitur Henríquez, & Paul. Comitoli. *supra*; imò nec colligitur ex *dist. cap. ne Episcopi hoc tit. pro prima opinione* adductis nam etsi consecratio fiat à tribus non inde præcisè sequitur ut omnes sint de substantia ut hic adiecto.

Ad secundam quaestionis partem quae nonnulla continet dubia, dico primo ut licet sit non parum controversum an non Presbyter queat io Episcopum ordinari, & consecrari, Canonistae Doctores existimant verè Episcopum ordinari illi qui alibi Sacerdos non sit; sic ut nihilominus valeat consecratio & est eorum ratio quia & simili modo verè ordinari manent etiam alij, qui per factum ordinantur etiam in sacris, etsi prius plebani; nam quemadmodum per factum promotus valet in aliis ordinibus, quia non est essentialis subordinatione inter characteres eiusdem ordinis sic ut nihil refert quinam illorum ordinum prior consecratus ad illum validitatem præcisè spectant; ergo cum existimant Canonistae quod in Episcopo potestas ordinis Pontificia à potestate Sacerdotis omnino distinguatur; cum sit potestas obediendi aliud omnino quam quod efficit potestas Sacerdotis quia potestates diversorum effectuum penitus distinguuntur; sequitur ut si quis qui nondum Presbyter creatus est faceret Episcopum; recipiat Pontificiam potestatem; etsi non usum & administrationem. † Præterea quia ipsi existimant solo iure Canonico requiri ordinem Presbyteratus ut aliquis consecrator Episcopum, ergo si nondum Sacerdos creatus, non erit cui verè dicatur consecratus Episcopum cum illa iuris prohibitio nequeat impedire effectum consecrationis ob non receptum Sacerdotium; sic docent Ioannes Andreas Hostiensis, Abbas, Geminus, & alij partim in *c. 1. de Clerico per factum promotus*, partim in *c. ex litteris de excessibus Praelatorum. Covar. lib. 2. varior. c. 6. cap. 10. num. 15.* ex eo etiam probantes; nam qui ante Diaconatum acceptum consecratur Sacerdos verè Presbyter sit; consequens Sacerdotis potestatem cum ordinis facti sint inter se distincti, & fuitur ex alia etiam opinione Canonistarum de qua signavi supra in *principio Rubricae huius tit. in verb. ex dictis*, a. num. 10. dum egi de dubio an Ordines sex septem, ut docent Theologi an inquam novem, ut Canonistae affirmant.

Sed quodquid in Rubrica relata pro Canonistis virget

De Temporibus ordinat. Quæst. II. 229

virget habita distinctione quam ego ibi posui, respondeo ad dubium præfens ex communis Theologorum sententia, valiter ad consecrationem Episcopi prærequiri Præbiterum ut quisquis iam Sacerdos non sit fit consecratus Episcopus, consecratio sit inualida; probant cum infinis Sanch. in *apostol. rom. 1. 7. c. 1. dub. 14. m. 8.* Valeria & Nubius quos citat Candidus *rom. 4. disp. 4. art. 1. dub. 4.* Leander de *Sacram. rom. 2. tract. 6. disp. 1. q. 13.* cum Heualdo, Palao, Hurtado, & aliis; Marchionis de *hoc Sacram. part. 1. cap. 11. n. 10.* Diana *p. 1. tract. 1. refut. 53.* & alij Theologi communiter, tum quia inter characterem Episcopatûs, & Præbiteratus est subordinatio tam essentialis quam inter characterem Baptismi, & Confirmationis; ita ut quemadmodum qui caret Baptismo aque non potest valide recipere Sacramentum Confirmationis quantumcumque ei applicentur essentialitatem ex parte materie, quam forme & intentionis ministri requisita hoc solo quod character Confirmationis prærequirit essentialiter in suo subiecto characteres Baptismi, ita dico infra in *rubrica de Sacra vntione.* ¶ Sic etiam nec consecratur Episcopus valide qui caret characteris Præbiteratus, cum prius sit esse Sacerdotem quam habere potestatem generandi, seu

creandi Præbiteros, ¶ sicut in naturalibus prius est esse verè, & essentialiter hominem quam verè, & propriè esse alterius hominis patrem per generationem, ut docuit hac ratione Lambertus in *3. p. d. Thom. 1. tom. 3. de hoc Sacram. disp. 1. art. 3.* ¶ Tum etiam quia Episcopus est Præbiter, & Sacerdos perfectus, & summus, ergo cuius non potest esse magnus, & vehemens calor, sic nec perfectus Præbiter quia sit Præbiter.

Nec tunc obstat dicere quod potestas Ordinis in Episcopo distinguatur à potestate Præbiteri quia respondeo, ut quævis hæc dicit potestates distanciant inter se secundum ea quæ dixi in *dist. Rubrica huius tituli à mon. 10.* tamen quia ibi dixerim Episcopatus ordinem largè sumptum esse idem ac Sacerdotium ideo dici debere, talem inter se connexionem habere, ut Episcopatus ordinatio sit Sacerdotij & Præbiteratus extensio, ut ibi dixi. Distanciant ergo tantum sicut perfectum & minus perfectum, ¶ quod locum non habet in aliis ordinibus, in quibus, quia potestates sunt omnino distinctæ, nec se habent sicut perfectum & minus perfectum, ob quod fundamenta contrariæ sententia diluuntur, ¶ imò & ipsi Canonistæ fatentur, ut tradit Cozzar. *dist. lib. 1. var. cap. 10. mon. 16. ad finem.* eum glossa in *dist. cap. 1. de cler. per saltum prom. in verbo ministrare*, quod ille qui nondum Præbiter consecratur Episcopus, nequit Præbiteros ordinare cum ipse Præbiter non sit; imò nec possit ministrare in aliis ordinibus sacris quos nondum receperit, imò nec talis fit ordinatus Episcopus conferre aliis ordinibus ordinem sacrum siue Diaconatus aut Subdiaconatus quod nunquam fuit insignitus, per textum in *cap. oratio 1. quæst. 1.*

De infante enim consecrando in Episcopum; ut legitimus præbeas responsum, leges quæ infra dico in *Rubrica de atate & qualitate ordinand.* in verbiis, *deinde dico*, ubi an infans queat ordinari ab Episcopo in minoribus ordinibus, siue in maioribus sacris, item & de nostro dubio, ibi, *quæst. 1. in vers. ad tertiam*, dum ego de illo dubio an Episcopus in Episcopatum ordinans infantem ante rationis usum valide illum ordinet.

De ordinato Episcopo ante legitimam ætatem, latissimè dico infra in *Rubrica de atate & qualitate Fermo. de Offic. & facijs Eccle. Tom. 1.*

ordinand. sub quæst. 2. in tota vers. ad tertiam, nunc verò cum dubium sit an consecratio Episcopi sit valida ante legitimam ætatem, & hinc dubio satisfaciens ex assignatis de puero infante, restat nunc resoluendum, aliud dubium in quæstione propositum, an si ante legitimam ætatem, quis consecraretur Episcopus incurreret, aliquam censuram, in quo dubio etiam videatur respondendum pro affirmatiua sententia, iuxta alias penas & censuras, quas incurrunt ordinati per saltum; ante legitimam ætatem aut sine titulo, &c. ¶ Tamen dico ut qui ordinator Episcopus ante annos 30. assignatos de iure ad eius ordinationem, siue consecrationem, ut latè dixi in *dist. Rubr. de atate ordinand. sub quæst. 2. vers. ad tertiam*, nullam censuram incurrit; Sic Tolerus in *sum. lib. 1. cap. 6.* quatenus locutus est Bulla Clement. VII. & Sixti V. contra Clericos malè promotos & Episcopos in ordinem collatione peccantes, verum cum in illis seu in prædicta Bulla Sixti V. nulla sit facta expressa mentio de Præbiter vel Episcopatus ordine; inde euenire ut qui ad Episcopatum ante legitimam ætatem propterea culpe promotus esset suspensionem non subiret; sic ex clausulis multis alius constitutionis, probans ex quibus in Episcopatum eam non esse laicam, ut legenti, obuium erit. ¶ Tum quia pena suspensionis generaliter lata, ad antecessores non se extendere habetur, in *cap. quia periculum de sententia excommunic. lib. 6.* & ex textu in *cap. si excommunic. de elect. lib. 6. §. in huiusmodi*, ubi postquam commissarium dixerat qui scienter elegit indignum ad Ecclesiasticis beneficiis, ipso iure suspendi, compromitteutes quoque id ratum scienter si habuerint, subiungit; huiusmodi penam Episcopos non contrahit si ad eligendum fiat Compromissarius, cum de iure nullam sententiam suspensionis incurrit nisi de ipso expressa habetur mentio ex ratione assignata à glossa *verbo de iure*; quia nimirum spiritualis sue temporalibus dicit esse non possunt, quæ habent se ut connexa *cap. si quis obtuleret 1. quæstione 3.* Suarez de *censuris disputat. 31. sectione 1. numero 29.* Scipio de Rub. in *apostol. Episcopus, verbo Consecratio numero 11.* Mauritius Azenedus de *præb. Episcop. parte 1. cap. 4.* Diana *p. 1. tract. 6. refut. 108.*

Nec huic resolutioni obstat Pij II. constitutio, incipit *eius sacramentum*, improprie suspensionis penam in præsumptos tantum ante legitimam ætatem promoueri; quia ut docent Suarez de *censuris disputat. 31. sectione 1. numero 29.* Rodeticus à Cuius quem refert & sequitur Diana *dist. parte 12. tractatum 1. refut. 49.* ex ipsius verbis, & circumstantiis factis colligi ibi sermonem non esse de Episcopo fed tantum de promotis ante legitimam ætatem ad reliquos ordines sacros. ¶ Nec obest etiam textus in *dist. cap. cum in consilio de electione* comprobatus à Tridentino in *cap. 1. de reformatione* *sessio 7.* quatenus ibi prohibetur non modo consecratio sed ante Trigesimalum annum electio, ut dixi latè in *dist. quæstione 2. Rubr. infra de atate ordinand. vers. ad tertiam*, quia ut ibi patet nulla pena iniungitur, & sic Gerarda *rom. 3. libro 2. cap. 3. disputat. 7. m. 21.* erat absolute aduultum etiam ad talem ordinationem Episcopalis susceptionem cooperantem nulla censura ligari. Aules de *censuris parte 3. disp. 1. dub. 7.* Bernal. de *Sacrament. disputat. 49. sect. 3. num. 13.* Alzedus de *præbitione Episcop. cap. 4. n. 7.*

Quæ resolutio in tantum est vera, ut procedat etiam in Coadiutoribus datis Episcopis; nam quæ

in Coadiutore eadem ætas, & idoneitas desideretur, ac in coadiutor titulari desideratur ut dixi in d. Rub. quæst. 2. v. cl. tertium, sic Sylva de beneficiis 2. p. quæst. 4. num. 9. Caputaq. de iur. 127. p. 2. Rot. de iur. 347. num. 9. & per totam p. 3. diuersi. Gonzalez cum aliis quos refert, & sequitur in Reg. 8. Concil. glossa 3. §. 9. a. 6. Narbona alia adducens in annal. in v. anno 30. p. 1. a. 6. Diana vbi supra in v. cl. & preedictis addens à fortiori hæc omnia procedere etiam in infante, vel infante in Episcopatum consecrato.

- 15 Pro complemento notabis duo, primū quod etsi electio Episcopi ante annum 30. sit invalida, iuxta textum in d. c. cum in consuetudine de electione, vbi Abbas ac ceteri Interpretes; tamē postulatione Episcopi ante eam ætatē non sit invalida: quia quando postulatur aliquis in Episcopatum solum à Romano Pontifice, rogatur ut enim solatur pro eius potestate à Canonico impedimento in quo dispensari eligi possit, & in Episcopatum creari. Secus verò serēs habet vbi quis ante legitimam ætatē electus Pontifici exhiberetur: ita Diana, vbi supra d. ref. 49. in fine, tuos enim (ait) confirmatio sola peteretur quæ idoneam esse electum, atque requisitis à iure donatum ornamentis omnique Canonico impedimento solum supponit. † Secundum quia etsi nullam suspensionē, siue censuram incurrit Episcopus ordinatus, aut electus ante ætatē annum 30. expleam sine Papæ dispensatione; nihilominus dici debet cum mortaliter maiori grauitate culpe incerti quo magis ab ea ætatē distaret, sic Sotus in 4. dist. 3. §. 1. art. 6. v. cl. ex quo, vbi etiam notat quid Nauar. in cons. 6. in antiquo hoc tit. in alio suscipiendū Sacri Ordinis. Diana dist. ref. 49. in princip. vbi etiam adscribit quod si quis bona fide parentum testimonio innixus legitimæ putans esse ætatē in Episcopatum ordinaretur, non debeat postea seipsum angere.

- 17 De femina nūc quæ in Episcopū consecrati, repetit hic quod dixi infra in dist. Rub. de atate & qualitat. ordinand. in prim. sub v. cl. tertium, & ibi, vnum verò notabile, vbi quod ad ordines non pertinet sexus muliebris sed virilis, nunc breuiter dico, vt licet Hæretici dicant Peperiani existimarent etiam feminas ex Christi institutione, esse capaces cuiuscumque ordinis Ecclesiasticū; etiam Episcopatus, cum id indicare videatur Paul. ad Galat. 3. d. cum ait Christus Iesū masculinum, & feminam vnum esse, & inter eas non esse discrimen. † Item quia femina potest esse Prophetissa qualis erat Maria soror Moysi, & Anna filia Phanuel, Luca 2. & sic vt possit esse Clerica, imò & Episcopa; item quia antiquitus in Ecclesia fuerunt Diaconisse, Presbyteræ, & Episcopæ; vt constat ex abrogatione ordinationis illarum facta à Grecis in Concilio Laodicen. Can. 11. vt refertur etiam in cap. mulieres 32. dist. 1. & à Latinis in Concilio Atraciano c. Can. 16. vbi tenuerunt Catholici etiam apud D. Bonauenturam in 4. dist. 3. art. 2. quæst. 1.

- 19 Sed Catholica veritas est ex dictis in loco iam assignato in d. Rub. de atate ordin. feminas de iure Diuino ab ordinum susceptione excludi; ita vt etiam si materia, & forma ad Episcopū illis applicaretur, irrita omnino foret earum ordinatio; ex textu in cap. vna de parocciis, vbi omnes Canonistæ quam etiam sequuntur omnes Theologi, vbi etiam tradiderunt multi Sancti Patres, S. Cypillus super cap. 6. Ieronimus S. Ambrosius cap. 1. in epistola ad Romanos S. Chrysostomus & alij Pauli expostiores in illa verba mulierem seductā in prauaricatione suis, 2. ad Timoth. 2. † Imò Leo Pont. IX. in epistola ad Michælem Cæsarum Constantinopolitan. Patriar-

chaum, & Leonem Archiepiscopum quæ est de Græcorum hæresibus, illos acriter reprehendit, quod in patriarchali sede Eumychom, & feminas (Ignatius scilicet, & Niceas) permiserint sedere; sic docent Martinon. de Sacram. tom. 1. dist. 67. f. 1. 9. 1. S. Thomas quæst. 39. art. 1. D. Bonauentur. distinctione 35. art. 2. quæst. 1. Durand. & Scotus 2. Sotus quæst. 1. art. 1. Henriquez lib. 1. cap. 12. & 110. cap. 16. Grædo tract. de ordin. dist. 1. num. 2. Trullen. lib. 6. de Sacram. dub. 1. c. 1. num. 5. Castr. Palauz tom. 4. tract. 27. puncto 6. † Sanchez tom. 2. consil. 17. c. 1. dubio 30. Diana cum aliis p. 1. a. 1. 9. 54. vbi dicit illicitam susceptionem ordinum esse eam quam assumunt excommunicati irregulares, feminas verò, ac infideles eam nulliter suscipere.

Et licet videatur hæc sententia obscurari ex eo dictorio communiter relato, quod Ioanna Anglicanæ femina ad Summum Sacerdotium, seu Pontificatum assumpta fuit, vt tradiderunt Martinus Monachus Ordinis Cisterci. Innocent. I. V. Penitentiarius qui vique ad sua tempora res gestas Pontificum conscripsit; vel vt alij vultum illius dicti fuisse primus scriptor Macian. Scotus, quem fuerunt secuti Sigibertus Orho Fringenſis in fine lib. 7. Soto in 4. dist. 21. quæst. 1. art. 1. Petrus Medias in fine, variarum lection. p. 1. cap. 5. Platina, & alij qui etiam addunt hanc Papissam post Leonem I V. & ante Benedictum 111. duobus annis regnasse. † Tamen tale dictorium fabulum esse omnes boni nominis: & auctoritatis Doctores debent inter quos notissimè Ioannes Stolenus in dissertatione Historica Theologica, de Papissa Monstruosa per totam. Papyrius Massio Gallus in lib. de verbis Episcopis. Floccumundus de Raymundo in auctis suo Commentario Gallica lingua edito, sub inscriptione illa: Error Popularis de Ioanna seu Pontifice dicta Papissa. Ouphrius Paulinus in suis antiquitatibus ad Platinum. Bellarm. lib. 3. de Papiſte Rom. cap. 24. Baron. tom. 10. ann. Christi 953. num. 86. Leo allatus & Andreas Victorius in tract. de bar materia. Marchin. tract. 1. p. 4. cap. 1. num. 22. Leander de Sacram. tom. 2. tract. 6. dist. 5. §. 2. † dicentes hanc Històriam omnium sumptissime tempore Ioan. V 11. Pontif. apud quem cum eius Pontificatu primas partes haberet dicta femina Ioanna, coepit vulgò Papissa nuncupari, sic vt paulatim vires acquirerent fama Ioannam feminam inter viros Pontifices scriptores imperitos numerasse, quod magis videtur verum; etsi vt refert Bellarm. supra de ab Ioanna, assumptum esse dictorium quæ, teste Leone IX. in epistola ad Michælem, cap. 3. in sedem Patriarchalem Constantinopolitanam obcepta, Hostes Romanæ Ecclesiæ gariendi occasione ad Pontificem Romanum transueherant.

Nec iam obstant fundamenta hereticorum, non locus Paul. qui tantum in eo voluit significare inter masculinum, & feminam nullum esse discrimen in Christo quoad iustificationem, & meritum. Nec dictum de feminis Pontificissis; quia etsi verum sit posse tales esse; sed negatur vt queant ordinari per dicta infra in d. Rub. & ratio differentie est quia Prophetia potest esse in femina absque indecentia; sed non ordinatio, eo quod Prophetia non constituit feminam superiorem in Ecclesia, bene tamen ordinatio. † Nec dictum de feminis Diaconissis, quia illæ sic fuerunt non ordinatione Diaconatus ad munus Ecclesiasticū Diaconis sed ad curam feminatum, vt eis io quibuscūq. necessitas assistere præsertim in ordine ad Baptisum suscipiendū; & ad

ad iam susceptum, ut indicat Epiphanius *heret. 69.*

37 † Et licet penter has fuerint alie Diaconie, & Subdiaconie, alieque Presbyterie, alie Episcopos, tamen sic dicta fuerunt, ut multis docet Valquez *disf. 245. Layman. c. 6. de hoc Sacram. Dian. d. ref. 54.* non ob aliquod officium, sed quia cum essent viros qui separatione facta quoad thorum ordinabantur Diaconi Subdiaconi Presbyteri seu Episcopi ex separatione facta, ipsi inquam viros formos nunciabantur nominibus illis quod est commune, † quare optime dici debuit nullo inquam tempore posse nec potuisse feminas in Episcopos eligi aut consecrari.

39 De Hermaphrodito vide infra de *etate & qualitate ordinand.* in *Rob. vers. Hermaphroditus.*

40 Ad tertiam questionis partem an Grecorum consecratio differat à Latina & est contrarietate respondendo consecrationem Episcoporum, ut instituta à Christo Domino in genere non differre, nec diversam esse in Ecclesia Latina & Græca, sed in specie à Pontifice fuisse hanc, & hanc in dictis Ecclesiis determinatam: quia etsi reuera materia, & forma Sacramentorum debeat esse æqualis vt potest institui à Christo Domino, nec possit variari, ut infra dico *sub tit. de Sacram. non iterandis.* Tamen quia Christus Dominus hic instituit materias Sacramentorum, ut in aliquibus Sacramentis non determinauerit rem ponendam, vel exhibendam talem secundum speciem infirmam, sed solum per se designauerit in materiam positionem aliquis signi extremi, vel traditionem extremam alicuius rei sensibilibus aptæ, ut per illam significaretur talis Sacramentalis effectus, v. g. potestas Ordinis, & gratia specialis que excommunicationem tamen Apostoli generaliter vt res apta, & commoda ad talem significationem ferendum apud homines traderetur pro talis Sacramenti materia propria, relinquendo Ecclesie determinationem rei adhibende magis specialiter in Sacramento Ordinis instituit Christus pro materia in aliquibus ordinibus traditionem alicuius rei accommodatæ ad significandum talis ordinis ministerium, potestatem, & gratiam, verum ipse non designauit rem determinatam numero vel specie, sed reliquit eius rei determinationem specialē Ecclesie, vt hæc oportune determinaret, scilicet rem istā talen, vel illam esse tradendam, ut v. g. librum, vel vas ceruicem, vel candelabrum, vel utrumque: hæc & alia docent Franciscus Lugo de *Sacram. lib. 1. cap. 1. §. 7. n. 78. Martinon. tom. 4. disp. 9. §. 1. n. 43. Ioannes Pösius in cursu Theolog. disp. 48. §. 1. c. 1. n. 15.* cum Cardinali Lugo, Amico, Olaberto, Auersta, Marchino, Fornario, Arcadio, & pluribus aliis quos signauerit referet, & sequitur Diana d. p. 1. r. 1. r. 1. r. 78. Bern. de *Sacram. disp. 47. §. 1. n. 1.*

41 Et rationem reddunt quia præter sanctissimum Christi benedictionem videtur ut sit maior congruitas ipsius rei ob duosmodi status temporum, & locorum in quibus Ecclesie ministri erant ordinandi, sed nō ita congruum, cum nec facile esset eodem semper rei signo, † Non enim in initio Ecclesie poterat esse materia ordinandi liber Euangeliorum, vel Epistoliarum, vel Sacramentorum, sicut modo est materia apud huiusmodi traditioni libri, ut iam dixi *sub Rub. & Diana, ubi supra & in refut. 79. ex Dionysio c. 1. p. 3. Ecclesiastica Hierarchia.* Et ex Ioanne Perposito latè loquente in 1. p. D. Thome q. 9. *vers. de hoc Sacram. dist. 10. n. 75.* † Et dicente Episcopo ex vi sue ordinationis peculiariter competere Euangelium predicare, plura adducens ideam Diana de formulario, ac requisitis in ordinatione Episcopi Græci, satis demonstrat in accidentalibus illam differre ab ordinatione latine non inquam in substantia, hæc magis com-

Ferrassin de Offic. & sacra Eccles. Totu.

mondantur ex his quæ dico infra *sub Rub. & sit. de Sacram. non iterandis.*

Ad quartā questionis partem an Episcopus aliqua celsura innodatus consecraret valide aliquem in Episcopum, & pro parte negatiua videtur ut nulla sit consecratio eo quod per textum in *cap. nullum §. 2.* dum ibi dicitur quod omnia quæ gerit Episcopus ordinans alienum clericum, vel usurpans aliquos actus non inuitatus ab Episcopo Proximis sint vacua & inania, & Innocent. I. Damafus. Leo I. & Gregorius Magnus relati à Gratiano *dist. 1. cap. 9. §. 1. in initio,* dixerunt Sacramenta collata ab hæreticis inquinare magis, quàm mandare, sic ordinatos ab hæreticis nullam accipere potestatem.

Sed quia infra etiam latè dico in d. *Rub. de Sacram. non iterandis,* ubi ago de sacram. in genere & ministro illorum, nunc debeat rei pondere ex omnium Catholicorum sententia, ut quilibet Episcopus siue hæreticus, suspensus, degradatus, vel alia Censura Ecclesiastica innodatus, dum modo curā debita intentione adhibeat materiam & formam legitimam, valide semper ordine, eo quod potestas ordinandi iuxta Christum Domini institutionem pendet fundamentaliter & totaliter à characterē Episcopali, qui ita est indelebilis ut etiam maneat accedente quouis peccato seu censura, sic ut nequeat Ecclesia ordinationes sic factas inualidare, vt de Valent. *tit. 4. disp. 9. §. 3. p. 2. Henriquez l. 6. to. 2. Valq. de ordine disp. 243. c. 1. & 2. Barbosa, alleg. 3. de poss. Episcop. Diana p. 12. r. 1. r. 1. r. 61.* cum aliis dicunt nullum Episcopum ob excommunicationem, suspensionem, aut degradationem priuari sua potestate ordines conferendi, cum ea sit ex institutione Christi per consecrationem collata, ac potius à solo Christo & non ab alio etiam Ecclesia tolli possit.

Et licet textus in *cap. Ecclesia,* & alij Canones 1. §. 1. & 9. §. 2. dicant ordinationem factam ab hæretico seu excommunicato non esse ratam & legitimam reputandam, sunt tamen intelligendi quoad illius executionem & vsum licitum propter indecentiam, in qua irregularitas fundata fuit, iuxta multorum sententiam, qui censent taliter ordinatos esse irregulares, † quia in iure moraliter loquendo dicunt, ut quis nullo modo ferre possit quod non potest licite facere, docent Humbertus *part. 3. de Sacram. tomo secundo, de hoc Sacram. disp. 6. art. 1. Martinon in 3. p. de Sacram. tom. 2. disp. 67. §. 1. n. 14.* locus inquam quoad substantiam ordinis, & characteris, cum ex textu in c. 1. & 2. *de exc. & ord.* ab eo suscipiens ordinem ab Episcopo deposito, vel excommunicato vitando verum ordinem suscipiat, etsi suspendatur ab ordinis executione Couart. in *cap. Alma mater l. 1. p. 5. & num. 6. Nauar. in man. cap. 27. num. 245. Calisto Palao tom. 4. tract. 27. p. 1. n. 1. 4. num. 1. heret. & clarè Vilalob. in *sum. tom. 1. r. 1. d. 1. §. 1. num. 1. ex Vgolina & Suarez,* dicens iura contraria intelligenda esse modo iam dicto, aut non de ipsis ordinibus sed tantum de honore illorum ac Sacerdotio, vel de illis ordinatoribus in quibus non adest intentio quàm habet Ecclesia, † vel de illis rebus que ex iure Ecclesie Episcopus facit, vt potest si benediceret Calices, altaria, & id genus alia quæ potest irritare Ecclesia, si fiant ab Episcopo excommunicato, vide D. Thom. in 4. disp. 25. *quest. 1. art. 2.* Bellarmin. *lib. 1. de Sacram. cap. 26.**

QVÆSTIO III.

An Episcopus consecrando aliquem in peccato peccet mortaliter. Et quid de suscipiente. Et quot peccata committat Episcopus qui cōsecrat plures Episcopos simul in peccato mortali. An Episcopi consecratio inducat circumstantiam in confessione explicandam, seu obliget illum voto obedientie, ad firmitatem status emissam. An consecratio Episcopalis sit maior ordinatione Sacerdotali. Et an Episcopi cōsecrari negligentes, seu per saltam promoti puniantur. Vbi breuiter de aliquibus dubiis, circa caeremonias, & insignia consecrandorum.

SYMMARIVM.

- 1 Episcopus ordinans aliquem in peccato esse cōsecrans, etsi secundum aliquem non peccet, quin Episcopatus non est Ordo, n. 2. 3. verum vi peccet leuialiter, n. 4.
- 2 Ordo secundum quod est Sacramentum ordinatur specialiter ad Sacramentum Eucharistie.
- 4 Episcopatus Ordo verè, & propriè est Sacramentum.
- 5 Episcopus suscipiens consecrationem in peccatis peccat mortaliter.
- 6 Episcopus consecrans plures in peccatis, non committit plura peccata sed vnum.
- 7 Confessarius plures audiens de penitentia successit in peccatis non committit plura peccata.
- 8 Episcopus electus, & confirmatus ratione officij, non tenetur adhuc ad castitatem si nondum sit in sacro Ordine.
- 9 Episcopus consecratus quando sacramentaliter confertur non tenetur perdere circumstantiam quod sit Episcopus: non enim niam obligationem habet castitatis auctoritate quàm ex ordine sacro recepto, & in 2. & 11.
- 10 Fornicatio Episcopi non addit circumstantiam distinctam commissa à Presbytero, nisi ratione scandalis contra Nuptum, n. 11.
- 11 Episcopalis status est multo perfectior quàm status Religiosus.
- 12 Episcopus dum consecratur nullo obedientie voto obligatur, etsi recipiat statum perpetuum, n. 13. 14. contra aliquos, n. 15.
- 14 Episcopali statum immutabilitati colligitur ex morali obligatione permanendi in eo statu.
- 15 Episcopus nequit deservire Episcopatum, nec ad alium se transferre sine Papa dispensatione.
- 16 Episcoporum Hierarchia maior est ea quam habent Presbyteri: contra nulloque hæreticos quibus iactant, n. 21.
- 17 Episcopi ad Ordinem Hierarchicum diuinitus institutionem pertinent qui in locum Apostolorum successerunt Presbyteri superiores.
- 18 Episcopus potest ordinare Sacerdotes quod Presbyter non potest.
- 19 Episcopi tenent in Ecclesia Christi eundem locum quem in Synagoga tenebat Ordo Sacerdotum, prout Aaron, & successores, Presbyteri quem tenebat filij Aaron, n. 20.
- 22 Consecrari Episcopus debet intra tres menses à Confirmatione Papa, & lustrationis expeditione, nisi probet, aut confiteatur impedimento quominus potuerit, vi n. 23. 24.
- 24 Episcopus electus differens sine causa consecrari intra tres menses priuatur perceptione fructuum.

Et tenetur ad restitutionem perceptionum: & si ultra tres menses differat, est ipso iure priuatus ab Ecclesia, n. 25.

- 26 Breuiter Rubr. III. reformatum sacra Penitentiaria.
- 27 Confirmatus Episcopus coniugij, vi nunquam ex causa iusta quous consecratur, hic.
- 28 Episcopus differens sine culpa consecrationem retinet beneficia inter obtinentes, quos vocabunt à die recepti consecrationis, n. 29.
- 30 Consecratio Episcopalis recepta per saluum, nulli inducit suspensionem, nisi aliter sit in Ordinibus.
- 31 Consecratus Episcopus sciens se hæretico schismatico, & ab alio non tolerato esse susceptor de Pontificalibus.
- 32 Consecrandi Episcopi rursus referuntur uocantibus de quorū institutionis ratione in Ecclesia remittitur.

Ad primam, & alias quæstiones partē que dependet à dubiis, de quibus infra ago sub Rub. de Sacram. non tractandum, ubi de requiritis, & habilitate ministrorū administrantium Sacramenta. Et in quo statu debeant esse, vi valide licet, & ite conficiantur ideò nunc breuiter respondebo, dicendo quoad primum dubium, n. 4. licet aliqui existant non peccare Episcopum administrantem ordinationem, inue cōsecrationem in peccatis, & eo putesis quia Episcopi consecratio non est Sacramentum, ex doctrina D. Thomæ n. 2. 4. diff. 24. q. 3. art. 1. q. 1. ad secundum, dum dicit quod Ordo secundum quod est Sacramentum imprimens characterem ordinatur specialiter ad Sacramentum Eucharistie, & quod Episcopatus non sit Ordo, nam licet detur Episcopo aliqua potestas spiritualis in sui promotione respectu aliquorum, sed non ideò illa potestas habeat characteris rationem, & propter hoc Episcopatus non sit Ordo secundum quod Ordo est Sacramentum. Richard. in 4. diff. 24. art. 1. q. 1. Bonauent. art. 2. q. 3. Albert. art. 39. Fecit enim 4. contra gentes c. 76. 5. ad eundem, Ledesma in 4. 2. q. 42. art. 1. Azor. tom. 2. d. 3. c. 27. p. 3. cum multis (summis annis, ubi dubia facili negotio soluit, & dicentes Episcopatum non esse Ordinem Sacramentalem, sed esse Ordinem Hierarchicum, quatenus Ordo dicitur officium quoddam respectu quorundam actionum sacrarum, & sic characterem non imprimere, & ob id non peccare sic in peccato administrantem consecrationem, sicut qui alia officia exerceat Sacerdotalia extra Sacramenta. Tamen quia veritas est dicere vi Episcopatus sit verus Ordo, & Sacramentum, etsi non distinctum à Sacerdotio cum sit illius extensio, secundum que dixi sub Rub. de comp. ord. q. 2. verò ad quartum, de quo multos dicendi modos ex infinitis tradit ac refert Diana omnino legendus, nouissimè p. 12. tr. 1. ref. 1. 6. 7. 8. 9. 10. dicens d. 9. 6. verò, & propriè esse Sacramentum, & ibi ref. 9. postquam ref. 7. & 8. disputauit, an sit verum Sacramentum, à Sacerdotio, sicut notum Ordinem, & Sacramentum constituit, de quo in Trid. sess. 23. c. 3. quo Doctores probant ordinationem sacram esse Sacramentum, & sic in ordinatione Episcopi confertur Spiritus Sanctus, cum ordinans dicat Accipe spiritum Sanctum, qui nō confertur simpliciter, nisi media gratia significante, qui est effectus maximè primus, & proprius Spiritus Sancti, ibi d. ref. 9. in fin. & licet Valq. tom. 3. d. 3. p. 4. diff. 240. c. 3. n. 36. acriter impugnet D. Thom. supra relatū & ante eum & post eum multi relati à Diana d. ref. 10. ipso verò ex aliis & cū aliis defendens S. Thomam dum Opusculum de perfectione vite spiritualis c. 24. Estur Episcopatum esse ordinem in verbis seqq. Quod quorū proponitur quod Episcopatus non est ordo hoc manifestè euincit falsitatem si ab se nec intelligatur, & ibi: Quod autem ha-

hæc aliquem ordinem, & non iurisdictionem solum sicut Archiepiscopus, vel Curatus Presbyter patet ex hoc quod Episcopus potest multa facere quæ non potest committere sicut confirmare & ordinare: & ipse Sanctus scribens ad Thimotheum 2. c. 1. dicit quod in ea manu imponitur quia Thimotheus erat ordinatus Episcopus data fuerit ei gratia Spiritus Sancti, sic adducit etiam Franc. Sylvestri in 3. p. q. 40. art. 1. c. 1. Macerius de Sacram. q. 40. art. 1. c. 1. ergo Episcopus sit ordo & Sacramentum quod minimum ut si aliquis Episcopus confecerit aliquem in peccato peccet mortaliter.

Ad secundam partem questionis de suscipiente Episcopum consecrationem in peccato idem respondetur, quia ex quo ut communiter omnes fateantur qui contraheant matrimonium carnale in peccato peccat mortaliter, ex doctrina Valquez tom. 2. in 3. p. disp. 128. Leander de Sacram. tom. 1. tract. 9. disp. 4. q. 1. & alij communiter dicunt quod consecratus Episcopus in peccato, ut in terminis docent Diana p. 12. tract. 1. ref. 1. & Gerunda tom. 2. lib. 8. disp. 10. n. 10. per texta sequentia: *Peccare existimamus Episcopum si Sacram. proprium Episcopalis consecrationis suscipit, oblique debita disposuit. At vero quatenus Episcopus, etiam rationem aliquo pacto subdit Sacramenti in ratione matrimonij, nec quando suam habet firmitatem nodumque perpetuum natura sua solumque dependentem ab absoluta Pontificis potestate; sed quando per impressionem characteris omnino cõsetur perfectum, cum quo & infunditur gratia, & deinceps auxilia ad illum Ordinem exercendum gratiam, & peccationem etiam auxilia ad matrimonium obeundum citè contractum; quomobrem nunc si obicem poneret atque in peccato esset, peccaret sine peccato sacrilegiij vno quidem numericè, formaliter vero distinctis habere malitias, quatenus contra effectum Sacramenti proprie sumpti in ratione Ordinis, & aliquantulum acciperi in ratione Matrimonij spiritualis, &c.*

Ad tertiam questionis partem quot peccata committat Episcopus consecrans plures in peccato mortali, & supposito ex textu in cap. cum sit, de consecratione Ecclesie, vel aliarum, ubi omnes licentibus, & ex Alredo in praxi Episcopali p. 1. cap. 4. num. 13. ut quod possit simul consecrari sine dispensatione duo vel tres, & quinque Episcopi simul. ¶ Breuiter respondeo, ut licet aliqui de Consecratione sultineant plura peccata committere, pluribus infirmis administrantem Sacramentum ponentem in peccato; tamen ex Tamburino in episcopo Confess. lib. 2. cap. 1. §. 8. num. 15. Diana p. 11. tract. 1. ref. 42. & alij dicit non nisi vnum tantum peccatum committere; quia etsi Episcopus administrat plura Sacramenta ordine, & numero diuersa, sed cum successu administrat per modum vnius, videtur ut vnum tantum peccatum constituat in genere moris sicut si confirmaret plures personas in peccato mortali, vel illas ad Sacramentum, vel alios ordines promoueret; exemplo Consecratorum qui si v. g. centum personas in peccato mortali successu abfolueret, non centum sed vnum peccatum committeret.

Ad quartam questionis partem an Episcopi consecrantes inducant circumstantiam in confessione explicandam, quia de circumstantiis peccatorum considerandis necessarium vel non, dico infra latius in e. vniuersis ubi quæritur de penitentia; & remissionibus, nunc ad præsentem dubium supposito quod si Episcopus sit tantum electus, seu consecratus, & non dum in sacris constitutus non tenetur ratione status ad castitatem specialem quia nulli obligationi

Fernandus de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

ni speciali ad castitatem præter communem omnibus aliis aduersariis foloque iure Ecclesiastico annexatur specialis castitas ratione ordinis sacri status Episcopalis, ¶ dico ad præsentem dubium, ut postquam consecratus sit non habeat necesse dicere in confessione se esse Episcopum consecratum; cum nullam aliam habere obligationem ad castitatem quam ratione voti annexi Ordini sacro: sic Pater Perez de Sacram. Penitentia, disp. 18. §. 1. c. 1. m. 2. Diana p. 12. tract. 1. ref. 98. ¶ addens ut eiusdem sit rationis Episcopi fornicatio ac fornicatio cuiuscunque in ordine Sacro constituti, ut colligatur ex dictis in hac questione, ubi Episcopalis ordo est tantum extensius Sacerdotalis, & hanc doctrinam iudico veram, nisi fornicatio illa ab Episcopo commissa ita publica esset, ut causaret scandalum: nam tunc propter malitiam specialem status ac officij circumstantia contraheretur necessario confitenda, cum delinqueret coors specialem officij obligationem; qua tenetur subditos pacere verbo & exemplo, igitur ut constat seculo scandalo circumstantia huiusmodi status non transfert peccatum ad aliam speciem, licet illum aggrauet ratione maioris obligationis qua Episcopus debet procurare perfectionem: tunc enim incideretur in alio dubio, an circumstantia aggrauans debeat exprimi in confessione sicut mutantes speciem, iuxta quæ dico in dicto cap. omnis, & ita nostram sententiam docent communiter alij Doctores.

Nec obstat Nugens in additionib. ad 3. p. q. 9. art. 2. dub. 3. c. 1. c. 1. §. 1. Fagundes in præcepta decalogi c. 2. lib. 4. c. 3. num. 8. & alij per eos dicentes quod si Episcopus iam sit consecratus non satisficiat dicendo in confessione se peccasse contra statum, sed teneri decharte circumstantiam consecrationis; eo quod status Episcopalis est multo perfectior & sanctior, quam status Religiosi cuius circumstantia notabiliter auget peccatum, & sic multo magis sit status Episcopalis cuius perfectio maximum gradu obicit peccatum; quandoque mortale; ob quod dixerit Nugens supra necessum esse ut Episcopus in omni peccato mortali etiam interno vel occulto circumstantiam sui status explicet, quia respondeo ex dictis ut ex circumstantia non transciendat circumstantiam aggrauantem, & sic solum in puncto iuris admitto, ut ratione scandalij modo dicto teneatur esse circumstantiam confiteri, & si bene faciat eam vtrumque in confessione explicando ad maiorem Ruborem suæ conscientie.

Ad quintam questionis partem, nil obligetur Episcopus in consecratione voto obedientie ad firmitatem actus emittit, & responderetur non esse adstrictum huiusmodi votum ad prædictam firmitatem, & stabilizantem status Episcopalis hoc votum non desideratur necessarium eo quod patet ex variis expressis formulis consecrationis nulli esse adiunctum votum prædictis consecrationis, quia etsi Ecclesia ponit illud coniungere ordinationi Episcopali, & non Sacerdotij, illud non fecit, non enim constituit ut sit in eo alia obligatio castitatis quàm in sacerdote, licet forte ex dictis propter personæ circumstantiam sit maiora ita Suarez de Religione tom. 1. lib. 1. c. 16. m. 2. Diana p. 12. tract. 1. ref. 96. ¶ ubi addit rem esse claram, etiam de obligatione voti patet, & obedientie, quibus non irretitur Episcopus, & quod nec vllum votum fiat ab Episcopo electo & confirmato accepto de suscipiente curam pastoralis, quia vel illud votum est de præstandis, ac exequendis actionibus sui ministerij, vel de persequendo in illo munere, ut probat primum dictum ex c. ego de iur. ubi

V 3 quæst.

14 quam plura dixi) ꝑ secundum *ex. n. n. cum pridem*, *sc. sine de renouatione*, concludens vt ad inmutabilitatem status Episcopi sufficiat moralis obligatio permanendi in illo munere orta ex pacto inito cum Ecclesia: incluso in ipsa acceptatione Episcopatus cum conditionibus præscriptis, vel ex mutuo consensu contrahentium vel ex iure Pontificio; imò Sacerdotes existant ad rationem status sufficere potum esse perpetuum à quo recedere quis non possit sine consensu alterius contrahentis; inferens vt licet à Pontificibus non esset addita illa condicio quod Episcopus non possit deferere suam Ecclesiam sine sua licentia; vt latè dixi suprà sub Rubr. *Et tu. de renouatione*, satis esse ad rationem status quod non possit illam dimittere sine consensu ipsius Ecclesie, seu eligentium; hanc etiam sententiam docet Gerarda cum aliis de Episcopo *tom. 1. lib. 8. dist. 9. 13. c. 3. mon. 13.*

15 Nec prædictæ affectioni obstat D. Thomas 2.2. *quæst. 174. art. 4. §. 8.* & clarus *quæst. 135. art. 4. §. 1. 89. art. 7. & opuscul. 18.* Chrysostomus *opusculo de regimine Episcoporum art. 3.* Socus *lib. 10. de Iust. quæst. 2. art. 4.* & Valden. in *tom. 3. doctrinalis fides lib. 3. tit. 1. c. 17.* dicentes hoc votum esse solemne quia Episcopus non potest deferre Episcopatum nec ad alium se transferre sine dispensatione Pontificis inde putantes non posse statum perfectionis consistere sine voto solemni, indicans D. Thom. ex prædicto fundamento in institutione Episcopi interuenire professionem solemnem per quam Episcopus constituitur in perfectione status. Respondetur enim ex iam adductis *non. præced.* quoniamvis Thomas Hurad. clericos *minor. tom. 3. tract. 1. c. 1. §. 9. limit. 2. num. 1604.* defendat in prædicto sensu D. Thom. nam vt dixi dubio præcedenti Episcopum nullam obligationem habet ad castitatem quam ratione voti amissi Ordinis sacro; & sic nec aliud votum vt excogetur Suarez idem probans de illo Episcopo qui renouauit Episcopatum; in quo nec aliquid voti repetitur, vt colligitur ex *c. inter corporales de renouat.* dicens nihilominus in illo remanere quiddam consecrationi Episcopali annexum est; idem etiam de illo qui sine titulo aliquis Ecclesie Episcopum consecratur: nam etiam illi non imponatur pastoralis cura; non potest emittere verum illius.

16 Ad sextam questionis partem, an consecratio Episcopalis sit maior ordinatione Sacerdotali, & quia punctum hoc satis diffusum quæ ex his quæ dixi suprà sub Rubr. *quæst. 3. vers. ad quartam*, vbi egi de ea, an ordinatio Episcopalis distinguatur ab ordinatione Præbyterij, ideo breuiter contra nonnullos hæreticos inter quos olim Arius teste Epiphano *tract. 75. & D. August. lib. de heresibus c. 6. cap. 35.* cum esset Præbyter doleatque quod non posset ordinari Episcopum carpi docere Episcopum non esse maiorem Præbytero, & Ioannes Vicleus testis Valdeni *lib. 2. de doctrina fidei art. 3. c. 60.* Caluinus *lib. 4. instit. c. 4. §. 1.* qui dixit solo iure humano maiore esse Episcopum, & proinde se habere inter Præbyteros fides Consilij se habet inter Senatores Chæniis in *examin. sess. 23. Trid. & Eraftus in præfatum ad Timor. c. 24.* nonnullique impius Caluista Claudius Salmarus de *Papa persecut.* eremum Catholicam doctrinam omnino sequenda, & extirpanda prædicta hæreticorum; ex Tidentino *fussa v. 1. 1. 6.* per verba illa: *Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse Hierarchyam diuina ordinatione institutam, quæ consistat ex Episcopis, Præbyteris, & Ministris Anathema sit*, & can. 7. ibi: *Si qui*

dixerit Episcopus non esse Præbyteris superiores, (id est solius ordinationis Hierarchyæ de qua superius Canon) vel non habere potestatem confirmandi vel eam quam habent illi esse cum Præbyteris communem, &c. Anathema sit; & ibi: *cap. 4. vbi ordinationem Episcoporum; distinguens à simplicibus Sacerdotibus asserit Episcopos ad ordinem Hierarchyæ diuinitus institutum præcipuè pertinere, & in locum Apostolorum successisse Præbyteris superiores;* & potest enim Episcopos ordinare Sacerdotes, quod Præbyter non potest docent Damasc. in *epistol. Epiphania heres. 75.* Chrysostom. Theophylactus, & Occumenius in 1. ad Thym. c. 3. & 4. Leo Papa *epist. 8. & D. Hieronym. in epist. 85. ad Euzarium*, vbi sic ait: *Quid facit Episcopus excepta ordinatione quod Præbyter non facit?* Clem. Rom. in *Can. Apostol. 1. c. 2.* Ignatius in *Epist. ad Philadelphios*. Dionysius in *cap. 1. Eccl. iast. Hierarchyæ*. Anacleus *epist. 8. c. 5.* Damascus Papa in *epist. 5.* Hieronym. in *epist. 14. ad Marcellum de erroribus Montani*. Et Augustinus in *Psalm. 44.* circa illa verba *pro patribus tuis non sunt tibi filij*, qui etiam in *epist. 85. ad Euzarium* & Leo *Epist. 88. ad Episcopos German. & Galie & Concil. Hispalense 11. can. 7.* & 19 addunt Episcopos tenere in Ecclesia Christi eundem locum quem in Synagoga tenebat Ordo Summorum Sacerdotum; nempe Aaronis & successorum.

Præbyteros verò tenet eundem quem tunc tenebant filij Aaronis patre viuentis, id est minores sacerdotes, ad demum Diaconos tenere locum Levitarum, sed illi tres ordines erant alijs superiores in Synagoga ipso iure diuino, & distincti consecratione, officijs, vestibus, ex diuina institutione; vt patet ex *c. 18. & 40. Exodus, & Levit. c. 8. & Numer. c. 20. & 34.* ergo iuxta mentem illorum Patrum distinguuntur in Ecclesia Episcopi, Præbyteri, & Diaconi, ob idque Episcopos Christi ordinatione esse superiores Præbyteris, vt Præbyteri Diaconis.

Fundamentis inquam hæreticorum ex sacris litteris respondi sigillatim suprà in Rubr. *quæst. 1. vers. ad quartam*, & nunc videbis D. Thom. 2.2. *quæst. 184. art. 1. ad 1. Medin. lib. 2. de Sacram. huius. c. 1. Martinon. de sacram. tom. 1. dist. 66. sect. 3. mon. 17.* Diana nouissimè p. 1. *tract. 1. ref. 76.*

Ad septimam questionis partem an Episcopi consecrari negligentes vel per saltum promouantur, & supposito vt de iure teneatur quilibet electus Episcopus intra tres menses à confirmatione pontificia; & litterarum expeditione consecrari, etiam si sit Cardinalis, vt constat ex Concil. Calcedonensi *cap. 25. cap. quoniam dist. 75. cap. quoniam dist. 100. & Trid. sess. 23. cap. 2. de reform. & sess. 7. cap. 9. de reform.* quod si negligens sit in petendo confirmationem, tunc etiam illi debeat computari illi tres menses.

Nisi necessitas cogat amplius differre; vt constat ex dictis *cap. quoniam dist. 75. & 100.* veluti propter morbum Episcopo consecrandi; vel si impediatur ab hoste, & *tom. 2. de clericis agrestibus*, vel si de iure impediretur, veluti quia excommunicatus censuratur alia irrecitus est, & per ipsum non flectit, quominus absoluitur, vel de aliquo delicto accusatus est, & antequam innocentem se probet tempus hoc elabitur, siem & si li esset super Episcopatu eaque durante tempus elabitur; sicut etiam si promouus esset à Papa de licentia consecrandi non haberet: sic Tabiona verbo *Confirmatio*, in *examin. quæst. 9.* Angelus *libro Consecrationis Episcoporum*

esperum, Ralela verbo Confirmatio electorum, D. Antonin. *sum. tit. 1. c. 16.* Sylvestr. *consecrat. 1. quæst. 3.* Turrescimentus in *dist. cap. quoniam dist. 100.* Sanchez bene in *opusc. tom. 1. lib. 7. c. 1. dub. 15. num. 13.* Vgoleus de *potestate Episcopi c. 1. num. 2. fol. 5.*

- 24 Igitur aliquo ex predictis impedimentis non adveniente, Episcopus à die consecrationis debet esse culpa sua consecratus, tunc prius ab iurisdictione fructuum, & eodem tenetur ad perceptorum restitutionem; sic relati & Diana *part. 12. tract. 1. Res. 55. & 56.* legendus ex *dist. 2. Trid. dist. sessa 3.* ubi habetur quod si Episcopus electus intra tres menses non consecratur; teneatur ad fructuum perceptorum restitutionem. ¶ Et si intra totidem alios tres menses id postea facere neglexerit Ecclesia sit ipso iure priuatus; & ego addo vt ad illorum restitutionem non teneatur in foro conscientie, ante sententiam iudicis declarationem; argum. eorum quæ dixi in *c. cum non ab homine de iudic. d. 9. 28.* sic cum Lessio de *inst. lib. 2. c. 34. num. 103.* Hensiquez *lib. 20. c. 13. n. fin. in glossa littera V. X.* Suarez de *legib. lib. 5. c. 8. num. 13.* Filicinus de *benef. tract. 47. c. 5. num. 23. vers. & quidem 1.* Fagundes in *decalogo tract. 2. lib. 8. c. 29. num. 15.* quod est verum; etiam ipso iure ante iudicis declarationem existimant Squillante de *obij. & privileg. Episc. part. 1. c. 4. num. 33.* & Thelaur. in *placi. de pen. part. 1. verbo Episc. c. 2.* Nauarrus in *man. c. 25. num. 108.* Bonacina de *legib. dist. 1. quæst. 1. part. 7. §. 2. num. 28.* esse priuatum non consecratum in tempore dicto.

- 25 Et hoc quantumvis Urban. VIII. in breue Reformationis sacre Penitentie alicui prohibuerit maiori Penitentiario & ceteris officialibus penitentie super penis præfatis Concilij Trid. dispensare scilicet ut non valeant titulum reualidare vel fructus condonare; nam intelligi potest vt eius prohibitio procedat solum in casibus in quibus clarè constet Trid. in foro conscientie ante sententiam inducere priuationem tituli & restitutionem fructuum; etenim vt dicunt relati doctores, & Angelus Bossius *tract. de effectib. matrimonij cap. 5. num. 96.* P. Thomas Hurtado videndus *var. tom. 2. tract. ultimum ref. 12. §. 4. num. 700.* verba illa *sine ipso iure priuati*, per se non significant voluntatem legislatoris esse, vt talis pena in foro conscientie incuratur ante sententiam declarationem alia etiam addentes.

- 27 Notandum est pro complemento huius dubij cum glossa in *dist. cap. quoniam dist. 79.* & ibi Turrescimentus posse contingere casum iustum vt consecratus Episcopus nunquam consecratur, vt si inculpabiliter ita vinitur corpore, vt postea non debeat ordinari, cum tunc talis nunquam sit consecrandus; bene tamen ei permittit administrationes extrinsecas rerum quæ sunt iurisdictionis, suppleturque ea quæ sunt ordinis per alium Episcopum, vt patet ex textu in *c. Postquam 7. q. 1.* sequuntur Sanchez & Diana ubi *supra* tamen si sua culpa, vt ipse si per indignationem membrum sibi mutilasset tunc inquam non euadere predictam penam statim Diana *sub dista ref. 55.*

- 28 Noendum est secundò quòd si Episcopus ultra tres menses distulit consecrationem possit omnia beneficia retinere quæ alias vacarent à die consecrationis, quia ex quo dilatio illa non est culpabilis ratione legitimæ dispensationis nulla est ratio cur beneficia vacantia resuere non possit ex doctrina textus in *cap. cum eo de elect. lib. 6.* in terminis San-

chez de *marin lib. 3. dist. 4. n. 24.* cum Felino, Rebuffio Euerardo, Deciano, Abbate & Gambarà, ¶ à die tamen consecrationis & pacificæ possessionis Episcopatus, vacabunt omnia beneficia prius obtenta, vt probant Patius legendus de *resig. Rodriguez in summa p. 2. cap. 10. in fine*, sed Diana *dist. ref. 55 in fine p. 1. tract. 1. de Gigas de pensionib. q. 49.* dicunt vt possit Episcopus retinere pensiones si quas in aliquo Episcopatu habebat cui deinde si in Episcopali dignitate succederet postea dimitteret.

Ad Octauam quæstionis partem, in scilicet consecratio Episcopalis recepta per saltum inducat suspensionem; in quo dubio, supposito alio suprà assignato, in *var. ad fixam*; & alio ibi assignato, ex *Rob. quæst. 1. vers. ad quartam dico*, vt quia appellatione ordinum non veniat in his legibus penalis consecratio Episcopalis ideo qui suscipit per saltum consecrationem Episcopalem non incurrit suspensionem contra ordinatos per saltum; ita Rubens in *apborif. Episcoporum verbo consecratur*, num. 4. Diana *dist. p. 12. tract. 1. ref. 109.* alia notans Suarez de *conf. dist. 31. num. 5 in vers. debetari tandem circa hanc causam potest*, qui omnes addunt vt Episcopus à pontificalibus sit suspensus qui scienter consecratur ab Episcopo hæretico & schismatico, excommunicato, interdicto non tolerato, aut simoniacò per sententiam declarato, & modo dicto supra, *quæst. præced.* sub vers. *ad quartam, verb. & licet*, & eodem existimo dicendum de consecrato ante legitimam etatem, vt supra dixi *dist. quæst. præced.* vers. *ad secundam*, in verbo *de ordinato Episcopo ante legitimam etatem*.

Ad vltimam quæstionis partem, igitur de vix & motum processu atquequam Episcopus consecratur dixi supra in *cap. fin. de libelli oblatione q. 4. §. 10.* & addo Antonij de Dominico in *sua Repub. cõtra illum Zachariæ Voberius in censura parmensi lib. 2. cap. 1.* sed quare Episcopus consecrandus ducitur vestitus veste candida & in habitu sacerdotali, & quare imponatur eis liber super caput & humeros, quare vngantur eius manus & caput, quare ei consecrando tradatur liber Euangeliorum & ei imponatur manus super caput & quare ei traditur Annulus & Baculus, & quare eius manus indignantur chirotecis; quare ei tradatur Mitra; quare Episcopus consecrandus offert Episcopo consecrans panem & vinum; quare Episcopo consecrando præbeatur osculum pacis; & quare in consecratione Episcopali tres Episcopi adhibentur; & quare alij Ritus in consecratione Episcoporum adhibeantur, & de singulorum mysterio tradit abundè Gerunda de *Episcopo tom. 2. lib. 2. dist. 8. per totum.* Augustin. Barbosa de *posseb. Episcopi p. 1. tit. 2. cap. 5.* Semillanus Socolouus in *epistolarum de consecrat. Episcoporum suis ratione 4.* impressa in suis operibus Cracoviz anno 1591. art. 411. vsque ad 484. Diana p. 12. *tract. 1. ref. 110. & ref. 113. ad 125.* Haller. de *Sacram. elect. p. 2. c. 8. art. 4. §. 1. tit. 1001.* Andreas Sualloy in *Patriptia Episcopali lib. 1. per totum*, qui omnes & alij cum eis abundè singula expendunt; ubi videbis.

***

Ad Text. in Cap. VIII. & Cap. XVI.
hoc titulo.

QVÆSTIO I.

*An ordinatus extra tempora, maneat
suspensus, aut suspendatur. Et an
cum eo Papa, vel Episcopus
dispenset?*

SYMMARIVM.

- 1 Ordinatus extra tempora suspenditur, & ordi-
natus promittit, non ipso iure, à num. 2. 3.
& 4. ubi quidam iure antiquo, sed quod be-
dic, à 0. 5.
  - 5 Constitutio Pij incipit, cum ex factorum, n. 6.
in quo habetur locum hac Bulla, num. 10.
14 & n. 14.
  - 6 Constitutio Sixti V. incipit sanctum & salutare.
  - 7 Constitutio Clem. VIII. incipit. Romanum
Pontificem.
  - 8 Trid. sess. 23. cap. 8. de reformatione, n. 11.
  - 9 Ordines suspensi sive testimonia sua ordinarij
non suspenditur, & n. 11.
  - 10 Ordinatus in maioribus extra tempora suspendi-
tur, non si in minoribus, num. 15. excusatur
si bona fide ordinaretur credens fieri posse,
num. 11.
  - 11 Ordinatus extra tempora, est impediens ad su-
periores ordines ascendere, non sic in aucta
suspensio.
  - 12 Beneficia conferri non possunt ordinatis in sacris
extra tempora, sicut si ordinaretur in maio-
ribus, n. 15.
  - 13 Dispensat cum ordinatis extra tempora solum
Papa secundum probabilioris sententiam
n. 17. 18. & 19.
- Cap. consultationis 16. hoc tit. & numeris se-
quentibus.
- 19 Textus noster intelligitur.
  - 20 Sensus posita ab Episcopo suo iure ordinaria po-
test & tota ab eodem, nisi male ordina-
re spectaret ad Papam.
  - 21 Dispensare potest Episcopus in suspensione, sen-
tentiæ irregularitatis ordinati extra tempora, si sit
occulta.
  - 22 Dispensatio ordinati extra tempora presumitur
ex lapsu 20. annorum.

VRbanus III. decidit in textu nostro quod ordi-
natus extra tempora suspenditur, donec
dispensetur cum eo, & quod puniatur ordinatus sub
cap. 1. dixi iam de penis, in quibus incurrit tam
conferentes duos ordines sacros in eadem die, quam
eos recipientes; nunc verò de penis, in quibus in-
currunt ordinati extra tempora, item & ordinatores.
De ordinato quod sic suspenditur probari solet ex
cap. 2. hoc tit. & ex nostris iuribus. ¶ Sed nūm ipso
iure, suspensio illa incurritur, vel sit pena inpo-
nenda, est dubium inter Doctores; ac verò de sus-
pensione loquuntur iura in dicto cap. cum quadam
ibi: *Et ordinatus à susceptis ordinibus tandem reddere
debet expertes, donec apud nos restitutionis gra-
tiam consequatur, & ex dict. cap. consultationis, ibi:
qui pro transgressione inuicem de primo eis promitte-*

*tia impetita competenti sustinere poterit in susceptis
ordinibus ministrare, & ex verbis textus in dict. ca-
pit. Taliter ordinatus, non debetur permutari in susceptis
ordinibus ministrare, nam apud nos sic ordinarius
deponetur: Ex quibus verbis probat Suarez solum
probari penam imponendam, non ipso iure
latam, de cons. dist. 3. sess. 1. n. 30. & etiam probat ex
textu in c. fin. dist. 7. vbi designantur tempora desti-
nata ad ordinandum, nec penam aliquam ibi trans-
gressoribus imponi; & sic dicit quod et si Sylvestri
& Angelus, verbo irregularitas, cum nonnullis
Canonistis dicant hanc suspensionem ipso iure in-
currere: tamen esse tantum ferendam ex iure anti-
quo, ut etiam sententur Innocentius Hostiensis. Pandi-
mitanus, & alij; quia nullus est textus, quo
sufficiens probetur; undè ex sententia glossæ, Clem.
fin. de astate, & qualis ordinatus suspendendi, tam
promouens quam promouens.*

Verum præter Sylvestrum, & Angelum, aduer-
sus quos sequitur Suarez, videtur dicere alij Do-
ctores quod promouens extra tempora suspendatur,
promouens sit ipso iure suspensus: sic probat
Barbosa in pastoralis part. 2. allegat. 17. sub num. 9. in
verf. de iure, quatenus dicit quod licet, Hostiensis,
Ioannes Andreas, & Buntius in textu nostro videantur
tenere contrarium primo aspectu nihilominus,
quia post modum, eorum sententiam in hac parte
semitunt ad notata in cap. litterarum hac tit. ubi Ioan-
nes Andreas, num. 14. Butrius 7. & Hostiensis in
finalibus verbis, quo loci promouens ipso iure esse
suspensum affirmant, & hoc eisdem affirmant
eos tenere dicit Barbosa, ut sequatur Vgolinius, de
potest. Episcopi, capite 26. §. 2. numero 2. ¶ Mihi
tamen de iure plausibilior videtur prima. Sen-
tentia ex nostro textu; & alijs, nec enim illi
Doctores cum se remissum ad textum in dicto
cap. litterarum loqui debuerunt de nostro casu, sed
de alio ponderato iam supra sub his, quæ dixi in
cap. 1. hoc tit. ubi expendit textum in dicto cap. lit-
terarum, de parva scilicet recipientes duos Sacros or-
dines in eadem die.

Predicta sunt de iure antiquo, sed iam aliter
sanctum est de iure nouiori, cum ex constitutio-
ne Pij, quæ incipit, *cum ex sacramento*, ordinatus
extra tempora, sit suspensus ipso iure, ut ex eius
littera, quam refert Barbosa dicta allegat. 17. p. 2.
num. 10. & 11. deducunt Nauarrus in manuali
cap. 27. num. 241. verf. quanto dico, & cons. 40. num. 7.
verf. 11. hoc tit. in antiquis, & cons. 7. sub tit. de cle-
ricis excommunicatis ministrantibus, quæ extraneas,
ut expendit Suarez dicta dist. 10. de cons. sess. 1.
num. 30. in fine, loquitur tantum in recipiente ordi-
nes sacros, ac merito; quia minores ordines, ut
supra dixi sub dicto cap. 1. & 2. non habent tempora
determinata, ut probat textus in cap. de eo 3. hoc tit.
per quem sic dixi sub dicto cap. 1. & addit Barbosa
dicta allegat. 17. num. 13. hanc Bullam Pij II. ob-
seruari semper in hac materia, quam postea con-
firmasse dicit Iulium Papam III. in sua Regul. Cancell.
& alios successores, necnon Clem. VIII. & S. D.
Paulum V. felices memorie in regula 23. per hæc
verba. *Item de Clericis extra tempora à iure statu-
ta, sicut ante astatum legitimam, aut obsequia dimissi-
onem litteris ad sacros ordines se promouere facien-
tibus, pro tempore etiam vultis constitutionem pia me-
morie Pij I. similiter prædecessoris sui desuper edi-
tam, & in dict. Cancell. Apostol. lib. descriptam, qua
incipit cum ex sacramento, &c. pari modo observari,
&c.*

Sed adhuc videtur non sic ex predicta Pij con-
stitutione

stitutione seruandum, cum ex constitutione Sixti V. contra Clericos male promotos, quæ incipit *Sanctum, et salutare* sub data Nonis Ianuarij 1588. non solum suspendit ipso iure promotores extra tempora, verum etiam illos ita promouentes ad sacros, vt in 5. v. *vt igitur cum duobus sequentibus prædicta sua*

7 *contra* continetur. † Tamen Clem. VIII. in sua constitutione, quæ incipit *Remanens Pontificem*, restringit, ac modificauit ad terminos sanctionis Pij V. vt iam dixi, & notat Barbofa supra sub dicto n. 9. quæ constitutio non meminit ordinatores, & hanc Pij II. constitutio semper obseruauit in hac materia, tenet nouissimè Agidius Trullench. de Sacram lib. 6. dubio 5. sub dicto num. 2. & num. 3. vbi alia expendit, & bene demonstrat etiam Barbofa hic num. 3. iterum Bullas recensens.

8 Et aduersus ius antiquum, item & aduersus prædictas Bullas insurgens ex Trid. sess. 2. cap. 8. de reformatione, vbi suspensio pena anni imponitur aduersus

9 sus ordinatos extra tempora. † Sed respondetur textum Trid. ibi referri ad eum, qui sine testimonio sui Ordinarij ordines suscipit, vt declarat Vgolinius dicto 5. 2. §. Bonacina de censuris disp. 3. quæst. 6. puncto 5. num. 5. vbi etiam ad hanc suspensionem incurrendum non requiri presumptionem, vel ignorantiam affectatam, sed sufficere ignorantiam inualiter culpabilem, sequitur Barbofa dicto n. 9. in fine alleg. 17. contra Salzedum ad Bernardum Diaz in cap. 26. lit. A. verbi sunt verò, qui extra tempora, dicentem hanc suspensionem esse per annum in casu, de quo loquimur, vt nouissimè tenet expendens

10 Trid. locum idem Agidius Trullench. dicto dub. 9. sub num. 2. † Vbi dicitur num. 3. prædictam Pij II. Bullam solum habere locum in his, qui ordinantur extra tempora in sacris, & maioribus ordinibus, non sic in minoribus, & in prima Tonsura; quia vigore prædictæ constitutionis, item, & iuris cõmunis nullo modo comprehenduntur ordinati in minoribus extra tempora constituta, vt docent Nauar. in manuali cap. 25. num. 70. & cap. 27. v. 241. Campan. in Rubr. larm. Canonici Rubr. 6. cap. 2. num. 11. Barbofa 2. p. allegat. 16. num. 14.

11 Vt verò talis suspensio incuratur, necessum est vt præcedat culpa grauis, vt supra dictum est, & potenter tenet Suarez de censuris disp. 31. dist. sect. 1. num. 31. dum ait quod si quis bona fide extra tempora ordinetur, vel credens se habere legitimam facultatem, vel Episcopum illam habere, vel ex alia simili ignorantia inculpabili; tunc sicut excusaretur à culpa, ita etiam à suspensione. Rursus quia suspensio hæc dicitur culpæ proportionata: vnde ait licet verba extrahat. Pij II. l. 1. l. 1. hinc *Ad san-*

12 *rum ordinem executione ipso iure suspensi sunt*, oholominus cesset intelligenda de ordinibus sic malè, & extra legitima tempora susceptis, nam in eis tantum deliquit. † Et addit etiam consequenter, vt etiam sit impediens, ne vltius ascendat, non verò ne in inferiori ordine viat, si illud legitime suscepit; nec refert quod illa extrahat dicitur à *sua ordinibus*, in plurali, nam loquitur etiam in plurali de omnibus sic ordinatis, & eos dici suspendi à suis ordinibus, & intelligi accomodatè, id est vnusquisque ab eo ordine, quem malè suscepit, & hoc magis declaratur per verba sequentia eiusdem Bullæ, ibi: *Si suspensio durante in eisdem ordinibus ministraverit, irregulares fiant in eisdem scilicet malè*

13 *susceptis*, à quibus suspensi sunt, quæ etiam declarat Barbofa dicta alleg. 17. num. 8. procedere respectu ordinum sacrorum, non si ministrasset in prima Tonsura, aut aliis minoribus Ordinibus, qui

non comprehenduntur in Bulla, vt probant etiam plures quos ipse citat dicta 2. p. allegat. 16. num. 14. quod reperit idem Barbofa hic sub dicto n. 3.

Quare etiam dices, vt attento prædictæ Bullæ Pij II. rigore, & tenore, dicendum est, vt durante illius suspensione non possint Clerico conferri beneficia, cum ille careat ordine in executione secundam resoluta per Couat. in cap. Alma mater p. 1. §. 4. num. 1. contra Nauarum in manuali cap. 27. num. 160. quod sequitur Barbofa dict. p. 2. de officio Episcopi allegat. 17. num. 12. Intelligens de clericis in maioribus de quibus loquitur prædicta Bulla. † Quia si in minoribus ordinibus constituitur conferantur, collatio valida erit, vt resoluit cum Miranda in manuali Prælatorum num. 2. quæst. 39. art. 3. conclus. 1. in fine, & addit idem Barbofa hic sub dicto num. 5. prædictam Bullam Pij II. addere, & decidere vltima alias penas à iure inflictas, posse etiam beneficiis Ecclesiasticis dicere priuari.

Vnde iam pro materia textus in dict. cap. consulariariis 16. hoc sit, dubium est cui competat dispensare cum suspensis; eo quod ordinati fuerint extra tempora & multi existimant posse proprium Episcopum, si non sit particeps illius delicti, sic per textum in dicto cap. consulariariis, & colligitur ex eo textu plures, quos refert Barbofa ibi num. 1. & 2. vbi ait dispensationem cum eo, qui extra tempora ordinibus fuit initiatus ab Episcopo qui in nulla fuit culpa obtemperare posse, vt post coadunam potentiam, suspensos ordines possit exercere, vt per Salzedum ad Bernard. Diaz in præf. cap. 26. lit. O, in fine. † Imò idem Suarez postquam abundanter probauit de censuris disp. 31. dist. sect. 1. num. 32. à solo Papa dispensari posse in fine illius numeri, aut iuxta probabilem opinionem post sufficientem punitionem, & emendationem ab Episcopo illam suspensionem tolli posse: & videtur etiam probari iuxta terminos illius constit. Pij II. supra relax. 1. eo quod Papa ibi non retinuit absolutiorem in ea constitutione iuxta doctrinam Atmillei verb. *suspensio* num. 21. Syluester eodem verbo num. 8. ver. tertium. glossa Clem. 1. §. penult. verb. *excommunicatione*, de heret. vt in excommunicatione animaduertum reperitur, quod condico Canonis ibi specialiter non reseruauit; quia eo ipso concessisse videtur facultatem aliis absoluedi cum citatis à Guiterre Canonici lib. 1. cap. 5. a præcep. Suarez de censuris disp. 7. sect. 4. cum concessum dicitur quod expressè non reperitur prohibitum iuxta text. in l. nec non §. quod cum, ff. ex quibus causis.

Verius tamen iam hodie solum Papam, aut Legatum de Latere ex speciali commissione, sibi data potestate cum ordinatis extra tempora dispensari dicendum est, vt docent Rebuffus in præf. benef. p. 2. lit. de Clericis ad sacros ordines male promouit, glossa 2. num. 15. Barbofa hic dict. n. 2. in fine. Syluester verb. *irregularitas* num. 12. verò. hodie autem Nauar. in manuali cap. 25. num. 70. Maiolus de irregulari. lib. 1. cap. 30. num. 9. in fine, Iacobus de Grassis in decis. auctor. lib. 1. cap. 8. num. 15. Guiterre Canonici lib. 1. cap. 6. sub num. 21. Bonacina de censuris extra Bullam disp. 3. quæst. 3. puncto 3. in fine, ex ea ratione quia in illa constitutione Pij II. non ad aliquod tempus suspensionis, censuram Papa infligit, irregularitatemque incurrit, decernit; ex quo euenit, vt perpetuò dicatur inflicta, & Rota Romana generaliter loquens firmavit contravenientes decretis dictæ constitutionis, perpetuò esse per eam suspensos, in militem Abbatia 24. Ianuarij 1590. citam Reuer. P. Gypso, & ita docens Barbofa

bola ipse de officio Episcopi p. 2. dist. alleg. 17. à n. 14. videndus; probat etiam ibi num. 16. nam & abique temporis perfructione poenam imponens ceterum illam perpetuam infligere ex l. *sermo*, cod. de parvo glossa verbo *perpetuo*, in cap. capientes §. ceterum de elect. glossa verbo in perpetuum in cap. ex litteris, de consuet. ubi Abbas num. 10. Felinus in c. iam luteri 33. de istibus n. 1. in fine.

- 19 Hæc enim vera sunt hodie per dictam constitutionem Pij, sed ego contendo à solo Papa posse dispensari, cum male extra tempora ordinato magis probabiliter; quia ex textu in dicta. cum quidam §. de quo dico hic, probatur, & significatur Papam solum posse hanc suspensionem tollere per verba illa, *Ordinatus à superioribus ordinibus solum debet reddere expertes, donec apud nos restitutionis gratiam consequatur*, ubi significatur suspensionem fuisse per eandem ab Episcopo; semel autem positam, solum Papam posse illam auferre; & ita glossa sentit, ibi, ex vi illius textus, licet in dict. cap. consultationis, censetur esse moderatam restitutionem illam, & potestatem Episcoporum ampliatam; ita docet Suarez dicta disp. 31. de consuet. dist. 1. §. 32. ubi expendit textum in dict. cap. consultationis, dicens non esse ibi sermonem de solutione suspensionis ipso iure late, sed de commutatione suspensionis ferende à aliquotia poenam. † Imò addit cum utroque Abbate antiquiore, scilicet, & Panormit. Episcopum, quando ponit suspensionem suo iure ordinario eodem, posse illam tollere, ibi tamen reseruat Papæ; quia Episcopus ipse ordinarius deliquerat male ordinando, & non ipsum ponere poenam, sed Papam precipere Metropolitanis illam imponere; ideoque sibi dispensationem referuisset, quia nec Episcopus erat dignus ratione suæ culpæ nec Metropolitanus erat iudex ordinarius, sed delegatus, cuique commissam fuisse punitionem, non liberationem ad maiorem delicti punitionem, & fortasse iniuriam ordinantis, quæ dicit idem Suarez rectè procedere de eo tempore, quo hæc suspensio imponebatur, & non à iure.
- 21 Cumque aliqui existunt Trid. dist. 13. cap. 8. de reformatione, commississe Ordinatio determinationem temporis, pro quo duratura est talis suspensio, & consequenter eius ablationem illi commississe, ut refert Suarez supra dicta. n. 32. circa finem. Sed cum iam supra expendimus Trid. locum, ut non loquatur de eo, qui ordinatur extra tempora, sed sine legitimis litteris dimissionis: nam ut dicit idem Suarez, verba, ibi: *Si secum fiat &c.* tantum referantur ad ea, quæ in proxima Clausula continentur, & non ad capitis initium, ubi fit mentio de ordinationibus, statim temporibus faciendis, ut evidenter patet ex contextu; sequitur, ut eorum sententia ex adductis bene sit impugnata, & de intellectu prædictæ Bullæ Pij V. adiungas quos congerit idem Barbosa in eundem ad dict. Trid. c. 8. à n. 35.
- 22 Jam verò pro complemento notabis quod si suspensio, vel irregularitas illius qui ordinatus fuit extra tempora sit occulta, possit in ea Episcopus dispensare virtute Trid. Concilii sess. 24. de reformatione, cap. 6. ut firmat Bonacina de consuet. disp. 3. quest. 6. puncto 5. num. 5. vers. Tertia, Barbosa dicta 2. p. in præfati dicta, dista allegata, 17. num. 17. & docet nouissimè Agidius Trullench dict. lib. 6. de Sacram. cap. vnice, dictio 9. num. 2. in fine. † & Rota censuit apud Farinacium de consuet. 200. p. 1. recent. num. 5. ex lapsu 20. annorum præsumi dispensationem, sicut refert idem citatus Barbosa dicta num. 17. in fine. † Et iuxta suspensionis iuxta prædicta. consuet. Pij II. possit

ab Episcopo dispensari, videbis Aloysium Riccium in decis. Curia Archiepiscopi Neapoli, decis. 93. p. 4. ubi decis. 90. quartis, & differit, an in penas dictæ Bullæ incidat, qui ignominanter prohibita in illa egia, de quo iam dixi supra, & de textu nostro in cap. cum quidam; videbis hic Antonium Naldum.

QVÆSTIO II.

Ansi ordinatorum, & ordinandi non seruent de vno ordine ad alium interstitia temporum, suspendantur ab executione ordinum. Et an Episcopus dispense in illis.

SVMMARIVM:

- 1 Ordinatores, & ordinandi extra tempora non suspendantur ab executione ordinum, vi illius, qui conferunt & suscipiunt ordines duos sacros in eodem die n. 1. & 2. n. 3.
- 2 Interstitia dicta inter tempus intermedium de vno ordine ad alium, anni vnus statum, ut inter omnes ordinandi instituantur cunctandus, num. 3.
- 3 Anni interstitiorum ad ordines, qualiter computetur.
- 4 Bulla Cruciata publicatio quomodo sit secundum computationem anni Ecclesiastici.
- 5 Interstitia ad ordines minores, computantur de ordinibus generalibus ad alios; non enim in istis datur præceptum super intermedio multoties.
- 6 Ordines minores recipiendi, consuetudo in eodem die est seruanda.
- 7 Ordinandi de voluntate Episcopi, non seruatis interstitiis, nullam poenam incurrent, numero 9.
- 8 Trid. sess. 23. cap. 11.
- 9 Interstitiorum dispensatio inter Diaconatum, & Sacerdotium est difficilis; est tamen arbitraria semper iuxta gubernantes, de quibus num. 11.
- 10 Vtrius, & necessitas, ut dispensetur in interstitiis simul requiritur, alij contra.
- 11 Interstitiorum dispensatio debet clarè fieri ab Episcopo, vel assumendo ad ordines intra annum; & à quibus alius fiat, num. sequentibus.
- 12 Vicarius dispensat in interstitiis de licentia Episcopi, vel Capituli, Sede vacante, numero 15.
- 13 Capitulum; Sede vacante dispensat in interstitiis.
- 14 Abbates, & superiores ordinarii nam dispensant in interstitiis cum subditis, aut spectati ad Episcopum; n. 17. & n. 19.
- 15 Ordinandi non dispensant in interstitiis cum non subdito, qui ab eo ordinatur, sed proprius Episcopus ordinatus.
- 16 Dimissiones duos regulares superiores suis subditis ordinandas; isti non dispensant in interstitiis; quæ ex prælegio Secretarie lesu, num. 10.
- 17 Episcopus non dispensat in interstitiis cum familiaris sui, nisi ratione beneficii collati, numero 12.

AD primam quæstionis partem videtur respondendum sic esse suspensos quemadmodum suspendantur illi, qui in eadem die duos sacros ordines conferunt, vel recipiunt secundum quæ expendi supra sub cap. 1. hoc tibi. explanando iura in cap. 2. cap. 3. cap. litteræ, cap. dilectus hoc ritu, & ita videtur sentire Suarez de consensu disp. 31. sect. 1. qui dum disputat de pœna suspensionis contracta aduersus Episcopos ordinantes, ac aduersus ordines male recipientes, agit late ibi in num. 40. de octava suspensione ipso iure lata non seruat temporum interstitia: & Sixtus V. tulit suspensionem ipso facto.

Sed cum ibi dixerim aliud esse delictum contractum ex susceptione duorum ordinum sacrorum in una die modo ibi dicto, de quo iura relaxa intelliguntur, ut opinor etiam expendit idem Suarez cum ab eo relaxis, ac est delictum contractum, si ordinandus non seruet temporum interstitia de vno ordine ad alium; ideo clarior doctrina gratia, dico interstitia dici temporis intermedium vnius anni, qui debet transire de vno ordine collato ad alium conferendum, seu recipiendum; ita ut qui suscepit vltimum minorem ordinem, nequeat ad subdiaconatum transire, quousque integer annus transactus sit, & simili modo de subdiaconatu ad Presbyteratum, iuxta decisionem Trid. sess. 23. de reformat. cap. 11. 13. & 14. quod statum est ut interitum ordinandi commodius edoceri possint, quantum sit ordinis, quem suscipit pondus, & quanta dignitas, & cum aitate meritisque ac doctrina maior accrescere possit, ut dicit idem Concil. loco citato; quem ad hoc citat Vgolinius de potest. Episcopi cap. 26. §. 17. num. 1. Barbosa in pastoralis p. 2. allegat. 18. num. 1. & ad propositum plures rationes afferunt Mulselius in summa Theolog. moral. tract. 2. cap. 14. num. 2. Catulus de Grassis de effectib. clericor. in Prælat. num. 316. cum sequens. Simon. Maiol. de irregularitate lib. 4. cap. 11. à princ. Valenzuela tom. 2. cons. 107. num. 1. & docent alii relati ab eodem Barbosa in dist. cap. 11. Trid. n. 1.

Quod si dubites qualiter prædictus anni cursus debeatur transire, respondeo non oportere, ut habeat trecentos, & sexaginta quinque dies, quo tempore annus constituitur, sed sufficere, ut adueniat eadem solemnitas, & dies subsequens anni in qua annos transactus suscipit alium ordinem; sic ut interstitia non sint mathematicè computanda; ita ut ordinandus nequeat ad ordines promoueri, nisi inter vnum, & alium ordinem moram traxerit duodecim mensium completorum, sed moraliter, & iuxta ritum Ecclesiæ, videlicet ab vna Quadragesima ad aliam, à Pentecostæ ad Pentecostem, &c. & quousque inter primum, & secundum Pentecostes, solemnitatem, non sint elapsi duodecim menses: ita docent in terminis, ac decisim referunt Sorbus in compendio mendaciarum, verbo ordines sacri, vers. circa id. Prosper de Augusta in addis ad Querentem in summa Bullary, verbo Ordo, in fine. Zecola in praxi Episcopali p. 1. verbo. Ordo, vers. ad quartum circa medium. Vgolinius dist. §. 27. num. 7. Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. unica, puncto 5. num. 33. Riccius in praxi sori Eccles. post restitut. 279. in notab. materia de hoc Sacramento Ordinis. vers. quando, Lexana in summa quæst. regular. cap. 14. num. 17. Laurent. de Franchis in controvers. inter Episcopum, & regulares pag. 77. vers. ad septimum, Campanil. in diuers. iur. canon. Rub. 6. cap. 3. num. 12. Et comprobatur, nam etiam publicatio Bullæ cruciatæ, quæ durat per vnum integrum annum, sicut & alie

Bullæ compositionis, & defunctorum sic de vno anno ad alium, plus, minusve, secundum morem, Ecclesiæ, ut tradit Villalobos in sum. p. 1. de Bulla cruciatæ tract. 27. clausula 4. à num. 6. cum aliis. Egidius Trullench. sic etiam tenet lib. 6. cap. unica, dub. 9. sub num. 4. idem Villalobos in terminis nostri dubij tract. 11. p. 1. dist. 12. num. 6.

Et cum ab aliquibus soleat dubitari quod interuallum interuenire debeat inter vnum, & alterum ordinem minorem, & quidam putent sufficere de vno ex temporibus generalium ordinationum ad aliud, inter quos sic putant Maiolus de irregularitate lib. 3. cap. 24. §. 13. Vgolinius dist. cap. 17. num. 4. Alij inquam sufficere existimant illud, quod datur de vno facto ad alium proximum inter quos sic docent Campanil. dist. Rub. 6. dist. cap. 3. num. 13. Sorbus sup. vers. Ordo, in verbo & sic bene, quod verum iudicat Barbosa in pastoralis dist. 2. allegat. 11. n. 18. in fine, sed tunc dicit esse si fiat interueniente interuallum de vno ex temporibus generalium ordinum ad alium, sic Vgolinius & Maiolus. Et addit Egidius Trullench. ubi supra dist. num. 4. inter minores autem ordines non dari præceptum de interstitiis, sed relinquitur præsentie, & arbitrio Episcopi: an simul vel per temporem interstitia debeant conferri ex dist. cap. 11. Trid. taliter, quod si adesse consuetudo, quæ permittit minores ordines, & primam Tonsuram in eadem die recipere, esset seruanda, ut docent Syluester verbo Ordo a. num. 27. Campanil. dist. Rub. 6. cap. 2. num. 20. Henricquez lib. 10. cap. 19. num. 4. etenim est in his minoribus quardam tempora designatur, ut in cap. in singulari 77. dist. tamen Suarez tam relatus d. sect. 1. dist. 31. de consensu, §. 3. in fine, dicit antiquum esse, assertum licitum esse cum simul in eodem die recipere; præsertim ubi est consuetudo, & expressè habetur in cap. 2. de eo qui facit ordines suscipit, ubi notant glossa, & Doctores, & ex cap. multis rituali colligit.

Quibus suppositis ad primam difficultatis partem respondeo, iuxta dispositionem Trid. sess. 23. de reformat. cap. 11. 13. & 14. quod etsi voluisset, ut inter susceptionem vnius, & alterius ordinis annus integer interueneret, tamen nullam penam adhibuit contra prædictum ordinem procedentibus, nec ita seuerè id prohibuit, quin arbitrio Episcopi id committeret; quocirca si quispiam arbitrio, & voluntate Episcopi prædictos ordines suscipiat eo die, vel continuis diebus, aut intra tempora interstitium, non erit malè promotus; quod si contra Episcopi voluntatem suscipiat, vel eodem die, vel non seruat interstitia ab Episcopo designatis, tunc erit malè promotus, quoad culpam non quoad censuram, ut tradit idem Suarez dist. disp. 31. sect. 2. num. 43. in fine, & in principio, quare Egidius Trullench. de Sacram. dist. lib. 6. cap. unica, dubio 9. n. 10. cum Bonacina dist. disp. 8. quæst. unica puncto 3. n. 35. & cum Barbosa ubi supra, nullam penam imis, aut censuram incurtere, aut irregularitatem ordinantes, ac ordinatos, & Barbosa dist. allegat. 18. num. 14. cum multis probat, quod etsi sic ordinatus nullam incurat penam, possit tamen Episcopus sic ordinatum suspendere, & aliis pœnis ubi Canonis transgressionem punire, idem Barbosa in Trid. sess. 23. cap. 13. num. 10. & 11. cum multis.

Et pro complemento huius dubij, & intellecta Trid. dist. cap. 11. animaduertito cum Suarez dist. num. 43. vers. in quo, quod cum agit de anno interponendo inter subdiaconatum, & Diaconatum, simpliciter addit Trid. nisi aliud Episcopo videatur, sed

sed curio loquitur de Diaconatu, & Presbyteratu, ait, *visi ob ecclesiam vilitatem, ac necessitatem, aliud Episcopo videretur*, addens per hoc non esse licitum Episcopo in priori casu dispensare sine vlla causa rationabili quia hoc est contra rationem dispensationis in communi lege, sed solum indicari minorem causam in priori casu sufficere, & in illo vilitatem tantum spectandam esse in alio vero etiam necessitatem.

- 10 Et ait sublatam fuisse suspensionem, quam in casu, de quo loquimur sumus talis Sixtus V. relaxas in principio, sequitur Bonacina *dist. diff. 8. de Sacram. quest. vltima puncto 6. num. 9.* vbi etiam dicit grauiorem causam requiri in dispensatione interstitium inter Diaconatum, & sacerdotium, quam inter ceteros ordines, colligitur ex dicto Trid. decreto, & prosequitur cum multis Barbosa *dist. allegat. 18. sub num. 4.* ¶ vbi dicit quod non requiritur extraordinaria, aut publica necessitas, aut vilitas causa, quia Concilium remittere videtur hoc arbitrio Episcopi, posita vilitate Ecclesie, & necessitate, quam Episcopus secundum circumstantiam loci, & temporis, aut iuxta conditionem personae sufficientem iudicauerit, sic probans cum Menochio *de arbit. casu 427. num. 30.* qui cum eodem *num. 31.* ponit alias, nempe fauore studij in aliqua vniuersitate, & ætas ordinandi promissa iuncta cum eisdem integritate, necnon arctatio ad recipiendum Diaconatum, vel Presbyteratum ratione beneficii recepti, vel recipiendi, iuxta Trid. decretum *sess. 7. de reform. cap. 7.* ¶ Quibus omnibus addo Aegidium Trullenchi *de Sacram. dist. lib. 6. cap. vltimo dubio 9. sub num. 5.* vbi *num. 1. in fine*, ait quod etiam recentiores aliqui iuxta Trid. decretum, dicant sufficere, *dist. sess. 23. cap. 1.* tantum vilitatem, aut necessitatem Ecclesie, vel Diaconum ante annum, Presbyter ordinetur, tamen verius esse per particulam & que copulatiua est vnumque requiri: & de hoc pluribus adductis, Barbosa *dist. diff. sess. 23. Trid. cap. 14. num. 1. & 3.*

- 13 Ad secundam difficultatis partem iam satis responsum præbatur ex proximè dictis, nempe non ad Papam, sed Episcopum prædictam dispensationem pertinere in interstitio modo dicto *sub num. præcedenti*, quare nunc dico necessum esse vt Episcopus clare dispense, vel vt assumat ad ordines infra anni curriculum ordinandum, sciens nondum esse lapsuros tempus ab antea suscepto ordine ad sequentem; quia si ignorauit, tacite dispensare non videtur; eo quod omne canonicum impedimentum, cuius dispensatio ad Episcopum pertinet, non censetur dispensatio, vel sublatum, (si illud sciens Episcopus,) nisi illud Episcopus sciens ordinauerit, vt in terminis resoluitur Laurent. de Franchis *in controuers. inter Episcop. & regular. part. 7. 6. ad Menoch. de arbit. casu 563. num. 10.* cum aliis multis Barbosa *dist. allegat. 18. numero 8.* quibus addo Aegidium Trullenchi *supra num. 8.*

- 14 Nec solum Episcopo hac dispensandi facultas competit, cum etiam competat Vicariis Generalibus Episcoporum; quia et si Tridentinum solum loquatur de Episcopo, at tamen non videri electioni personam, aut gradus Dignitatis Episcopalis, tenuerunt Secretis de Officio Vicar. lib. 2. *quest. 43. num. 18. & 19. & quest. 111. num. 16.* Marchinus, & alij, quos refert, & sequitur Barbosa *dist. alleg. 18. num. 6.* quod mihi sine Episcopi facultate speciali data eius Vicario Generali, satis non probatur, vt ex aliis principiis bene desumi potest; eo quod hac

facultas sit magis adiuncta Ordini, quam iurisdictioni. ¶ Sed fauor prædictam facultatem transire ad Capitulum, sede vacante, sed eius Vicarium ad Capitulum, quia succedit vacante sede in iurisdictione Episcopali, ad eius Vicarium, quia solet Capitulum Vicarium nominando omnem suam potestatem transfere nullo seferuato de hoc Vicario, docent in terminis Armendar. in additum, ad *recepil. legum Nouarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo in decret. num. 57. Sanchez in opusculo mor. lib. 7. cap. 1. dubio 54. num. 6.* de prædicto Capitulo Pisficus in *praxi noua Episcop. p. 1. cap. 1. num. 50. verbi. eadem. Quarta in summa Bullar. verbo Capitulum verbi. quarto 10. Riccius in praxi fore Eccles. dec. 715. in prima editione, & resol. 606. num. 2. in 2. editione, & dec. 561. num. 1. in 1. edit. que est resolutio 483. n. 6. in 2. editione, Latè Valenzuela tom. 1. conf. 107. d. num. 1. & de vtriusque Barbosa *supra sub dubio n. 6.* cum aliis ab eo relatis; idem Trullenchi *supra n. 7.* item cum aliis idem Barbosa *dist. diff. sess. 23. Trid. cap. 13. n. 7.**

De Abbatis regularibus, qui per se ipsos possunt subditos suos minores ordinare, nunc queant cum ipsis in interstitiis dispensare, & Doctores affirmatiue respondens si ipsi eos suos subditos ordinauerint: sic Lezana *dist. cap. 14. num. 15.* Campanil. *in diuersis in Rub. 2. cap. 15. num. 42.* cum aliis Barbosa *dist. allegat. 18. num. 12.* qui etiam probat in dicto Trid. decreto, *cap. 1. sub num. 1.* quod sicut iudicio Episcopi committitur prædicta dispensatio, sic, & Abbatibus in his casibus, in quibus Tonsuram, & minores Ordines conferre potest, sic cum Miranda *in manuali Prælator. tom. 1. quest. 58. art. 7.* Campanil. *dist. Rub. 17. num. 13.* Bonacina *de Sacram. dist. 8. quest. vltima puncto 4. n. 6.*

Et idem Miranda videndus *dist. tom. 1. quest. 38. art. 7. cap. 13.* eleuat dubium vtrum scilicet quando huiusmodi, quia infirmus, siue occupatus ad alium miserit subditos suos ordinandos, possit cum eis in interstitiis dispensare: vel an competat hoc Episcopo ordinario; & licet ipse non resoluit, existimo propter rigorem Concilij magis ad ordinarium Episcopum pertinere; et si ex absoluta doctrina Aegidij Trullenchi *dist. dub. 9. in fine* pro affirmatiua possit responderi sententia.

Ex his notandum est primò quod ordinator super temporum interstitiis cum non Diocesano non possit dispensare ad suscipiendos ordines, nisi hoc in dimissoriis expresse concedatur, sicque fuisse responsum à sacra Congregatione Episcoporum Episcopo de Alefe die 5. Augusti 1593. refert Pisficus in *praxi noua Episcop. p. 1. cap. 1. num. 11. pag. 19.* vbi dicit ita constituto seruari in praxi, & resoluens Miranda *in manuali prælator. tom. 1. dist. quest. 38. art. 7. cond. 2.* vbi latissime probat Marta *de iurisd. dist. p. 2. cap. 9. num. 14.* Marchinus, & alij relati à Barbosa *dist. allegat. 18. n. 9.*

Notandum est secundò quod et si regulares possint dare dimissorias suis subditis, non tamen possunt in eorum interstitiis dispensare, sed hoc ad Episcopum pertinere ex causa sibi per attestacionem suorum superiorum manifestata; ita quod nescit se perpositis regularibus in hoc casu dispensare; ex eo quia hæc facultas est annexa ordinum collationi; nam sicut ad Episcopum spectat ordinum collatio, sic & dispensare in interstitiis, ita docent Menochius *de arbit. casu 564.* Marcus Anton. Genues. *in praxi. lib. 83. num. 1.* Gabriel. Vafquez *tom. 3. in 3. p. dist. 246. num. 57.* Lezana *in summa regul. c. 14. num. 15.* & referunt decium Pisficus in *praxi*

præsumma Episcoporum p. 1. cap. 1. num. 50. pag. 58. Riccius in decis. Curie Archiepiscop. Neapol. decis. 81. num. 1. Diana res. moral. tom. 2. traçt. 2. de dubio regular. ref. 112. Sanchez in opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dub. 5. 4. num. 4. qui num. 8. videtur contrarium probare; unò & senserunt Bonacina de Sacram. disp. 3. quæst. unica p. 1. num. 34. cum aliis Barbosa dicta allegat. 18. p. 2. num. 10. quibus addo Trullench. de Sacram. dicto dubio 9. lib. 6. cap. unico num. 9. † Vbi dixit non esse improbabile

posse Regulares superiores in forum interstitiis dispensare, vti probant, & tenent Ledesma in summa de ordine cap. 8. conclus. 11. Ver. la scçera difficultad, Villalobos in summa p. 1. tr. 11. diffid. 1. 2. num. 8. vbi refert Gregor. XII. concessisse religiosi Societatis Iesu, vt ordinari possint, non seruatis interstitiis; eoque privilegio an gaudere mendicantes, etiam si aliis prohibita sit huiusmodi communicatio per eundem Pontif. Greg. XIII. existimat verò non esse recedendum à prima sententia; eo quod huiusmodi privilegia sine reuocata per Tridentinum: verum Barbosa cum multis dicta allegat. 18. num. 11. referens prædictum privilegium, eiusque communicationem, & aliud Clem. VII. concessum Congregationi Sancti Iohannis Euangelistæ in Portugalia, quod refert Portel. de dubio regularium, probat communem cum multis, quiddam Suarez, & Vasquez sentiant.

Tercio notandum est, non posse etiam Episcopum dispensare super interstitiis cum familiari suo triennali, vt notant Nicolaus Garcia de benef. p. 2. cap. 5. num. 36. Cenedus in prædictis Canon. quæst. lib. 1. quæst. 38. num. 31. Nauarrus cons. 12. de temporibus ordin. in nouis, & cons. 13. Bonacin. de suspensione in particul. disp. 1. quæst. 1. p. 1. num. 13. Sanchez in opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dubio 27. num. 3. Barbosa cum multis aliis de officio Episcop. allegat. 5. num. 14. vbi idem probat circa illegitimitatem, etiam ad minores ordines. † Tamen si familiari iam ordinato collatum est beneficium, tunc posse Episcopum quoad interstitia dispensare; quia tunc ratione beneficii est sibi subditus dicti idem Barbosa dicta allegat. 5. num. 15. cum Campanil. in diuers. lris in Canon. Rubr. p. 2. num. 5. & 4. & ita dicendum licet Diana parte 2. traçt. 4. ref. 190. Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 1. num. 15. in fine, existiment posse Episcopum absolute dispensare cum suo familiari triennali in interstitiis.

Ad Text. in Cap. Cum secundum regulas IX. hoc titulo.

P R A E M I S S A.

S Y M M A R I U M.

- Ordinari nequit Latini à Græco, nec Græci à Latino.

Textus iste probat, & Barbosa cum multis aliis, quod Græci à Latinis, nec Latini à Græcis debeant ordinari, eandemque conclusionem ait num. 2. desumere ex nostro textu, Azor. in synt. moral. p. 1. lib. 3. cap. 48. quæst. 14. Verum quia huius textus amplius intellectus colligitur ex infra adducto.

Formosus de Offic. & sacris Eccl. Tom. I.

dis. sub cap. quod ad translationem 11. hoc rit. idem leges quæ sublequantur, nempe adducta infra in cap. quæstionum de penitentia, & quæ notantur in cap. ex parte 10. hoc tit. facim sequenti.

Q V A E S T I O I.

An Græci subjeti in aliquo Latinis ordinariis. Et an sit irregularis, si ordinetur à Græco Latinus, vel Græcus si ordinetur à Latino?

S Y M M A R I U M.

- Græci magna Græcia in multis subiectionibus Latini ordinariis propter hæreses, in quas laberentur illi, qui debebant Sicilia, numero 2.
- Græci Presbyteri post Baptismum infanctem in fronte consignati, Eucharistiam toto anno conservant, & alia, nec videntur in Sacramento penitentia forma præscripta, n. 4.
- Græci sine Episcopi Diocesani dimissiois promouebantur.
- Græci temporibus diuersis penaginta, & amplius hæreses pepererunt ad corrumpendam Ecclesie virginitatem.
- Græci Diuina officia sole ritum Græcorum tenentur peragere, & Latini Latine.
- Græci transiens per Ecclesiam Latinam tenentur celebrare Græco ritu, & Latini sine, contra Ledesman.
- Græci si ordinentur à Latino, vel Latini à Græco non incurrunt irregularitatem.

Græci magnæ Græciæ in multis subiecti ordinis latini testatur decidens Pius I V. cons. 74. olim 57. data anno 1564. quæ incipit: Romanus, in verbis sequens. Subiecti Græcorum ordinis circa quæ ad Dei cultum, Sacramentorum administrationem, salutem animarum, atque hæresium extirpationem concernunt; ideoque locorum, in quibus morantur trahunt ordinariarum Latinorum, visitationi, correctioni, & omni modo superioritatis in promissis, tanquam suis superioribus inbeis, & humiliter obedire præcipiuntur reliquis usque in Diuinis celebrandis, aliisque ritibus à Sede Apostolica, approbatis privilegiis, & gratiis Apostolicis intactis remanentibus; Itaque expendens constitutionem hanc Patet Ioan. Baptista Scotia in seculis Summerus Pontificum constitutionibus epim. 79. Theorema 199. † ait vt cum Græcam Ecclesiasticam Laici degentes in Regno Sicilia, & Neapoli in diuersas nefarias opiniones laberentur, & in hæreses, aliisque perpetrarent in animarum perniciem, & populum latinorum scandalum repellentes preteritis exemptionis ab Ordinariis locorum, in quibus debebant vi præiudiciorum Summi Pontificis, Clypeo correctionem legitimam coactum fuisse Pium I V. prædicta constitutione declarare eos subiecti in his quæ spectant ad Dei cultum, Sacramentorum administrationem, animarum salutem, hæresumque extirpationem Ordinariis; quia erant multa in quibus errabant,

X tanz

tam fidei, vt in processione Spiritus Sancti à Patre, & Filio in articulo de Purgatorio; de visione Dei ante diem iudicii, de secundis ouis, de fornicatione soluti cum infoluta, & similibus, quorum errores commemorant Eugenius IV. *const. 17. Sancti*. Thomas opusculo hac de re *tit. 7. Albertinus in Rub. de heres. lib. 1. Augustinus de Aconon. pars. 3. tit. 22. cap. 11. §. 1.* quoniam in illis, quæ pertinent ad Sacramentorum administrationem: nam vt patet ex *const. 14. Innocent. I. V. quæ incipit Catholica*, hac Pij IV. & Clement. VIII. *num. 34.*

† Præbyten Græci post Baptismum infantes in fronte chrismate consignabatur, cum tamen confirmatio pertineat ad Episcopum, vt notauit supra in *cap. quando de consue.* & dico infra sub *cap. vincto de Sacra Pultione, & de Sacram. non iterando*, & Eucharistiam eandem toto anno conferuabant; ideo vt species redderentur minus habiles ad consumptionem; ideoque illas admiscebant sacro Oleo suos infusculis in Baptismo communicabant, † in pœnitentiæ Sacramento non utebantur præscripta absolutionis forma; item sine Episcopi Latini Diocesani dimissoriorum litteris ad Sacros ordines promouebantur; & sic suspensi in eis ministrabant contra præscriptum hic, & expressius in *dist. cap. 11. hoc tit.*

6 Itemque fuisse tot, tantisque errores Græcorum, vt Leo IX. in *epistola contra Michaiel. & Acerdotes* cap. 8. Græcos diuersis temporibus, diuerso errore ad corruptionem Ecclesiæ Catholicæ Virginitatem, nonaginta, & amplius hæretes peperisset, in tantum, etiam vt sepulta cadavera exhumata, impia superstitione comburent; ad id inquam necessarium fuisse prædictam Pij IV. constitutionem; qui in ceteris approbatas Græcorum ritibus, vt Diuinorum officiorum celebratione, ieiuniis, precibus, & similibus voluit intacta eorum privilegia remanere, & gratias Apostolicas, de quibus rogauerat olim Greg. X. Michaiel, Paleologus Imperat. post tenorem confessionis fidei.

7 Et Pius V. eisdem Græcos Missas, officiaque Diuina solo ritu Græco, non etiam more Latino, & Latinos solo Latino, non item Græco *const. 12. alius 7. quæ incipit premissa*, celebrare præcipit sub pena perpetuæ suspensionis à Diuinit, cui consonat quod statuit Leo IX. *epistola ad Michaiel* cap. 19. vbi monet, vt vnusquisque Sacerdos sinatur celebrare; etiam si in alieno solo versetur, iuxta ritum suæ Ecclesiæ, quod etiam censuit in fine Concilij Florentini Eugenius IV.

8 † Quare idem Scortia *dist. theorema 199. in fin. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 18. num. 20. Salas de legibus, disp. 14. sect. 5. num. 64. Suarez tom. 3. disp. 44. sect. 3. art. 4.* dixerunt oon rectè existimasse Ledesnam 1. p. 4. *quest. 15. art. 4. dub. 2.* Græcum Sacerdotem transuentem per Ecclesias Latinas non posse celebrare in fermentato, sed tantum in Azimo, & de contra Sacerdotem Latinum transuentem per Ecclesias Græcas, non posse celebrare in Azimo, sed tantum in fermentato.

9 Ad secundam questionis partem cum vberius respondere possis ex dictis *infra in dist. cap. 11.* breuiter respondet Maiolus *lib. 4. de irregularitate* cap. 32. per textum nostrum, & per textum in *dist. cap. ex parte* irregularitatem incurtere; tamen probabilius est eam irregularitatem oō incurtere,

et si negati oon possit prohibitum esse Græcos ordinari à Latinis, & Latinos à Græcis, vt in textu nostro prohibetur; sed ex eius littera videmus talem irregularitatis poenam oon imponi, minusquæ probari ex *dist. cap. ex parte*; quia vt ex eius littera constat non est sermo de hac materia, vt docet Filiucius *tom. 1. trakt. 20. cap. 7. num. 203.* Turrianus de *consuet. lib. 9. disp. 61. dubio 3.* Diana *p. 4. trakt. 2. resol. 54.*

Ad Text. in Cap. Ex parte X. hoc titulo.

P R Æ M I S S I M.

S V M M A R I V M.

- 1 Monachus transiens de vna religione ad aliam potest ministrare in susceptu ordinibus.
- 2 Apostata non est Religiosus, qui egressus animo intrandi aliud monasterium.

Probat textus hic, quod Monachus, qui ex vna religione transit ad aliam, si in hac secunda ordinem sumit, & reuertitur ad primum potest administrare in susceptu, vt probat cum multis Barbosa hic *num. 1.* & vltra eum ampliari potest ex multis, quæ dico infra de regularibus, & transuentibus ad religionem.

Cumque per glossam ibi; *ad nigras*; ibi; *Vel die quod non est Apostata, nisi qui ad seculum redit*, ooter cum multis Barbosa *num. 1.* vt non sit propriè Apostata Religiosus, qui post solemnem professionem egressus monasterium animo intrandi aliud, licet laxius; ideo videbitur quæ infra noto in *cap. Innotes 5. cap. non est vobis 7. cap. sancti 10. cap. licet 18.*

Ad Text. in Cap. Quod translationem X I. hoc titulo.

P R Æ M I S S I M.

S V M M A R I V M.

- 1 Latinus Clericus; qui ordinatur ab Episcopo Græco sine licentia sui Ordinarij interdicatur.
- 2 Latinus Episcopus subditos habens Græcos, debet habere Vicarium Græcum, qui conferat ordines Græcis.
- 3 Episcopus ad ordines quos propriè dicatur remissus.
- 4 Incola cuius loci dicatur.
- 5 Filius sequitur paternam originem: quid quoad Parochiam, &c.

Pontifex probat hic, vt si Clericus Latinus ordinatur ab Episcopo Græco ritu Græco sine licentia sui Ordinarij interdicatur ab executione suscepti ordinis, si cum licentia Ordinarij, quando talis mos ab Ecclesiâ tolleretur non sit impedendus, sed Ordinarius culpandus: sic cum multis probat Barbosa hic *num. 1. & 2.* vbi cum Azor. *insitut. moral. p. 2. lib. 3. cap. 48. & quest. 14.* † ait quod

quod quando Episcopus Latinos habet subditos Latinos, & Græcos suis modis videntes, debet habere Vicarium aliquem Episcopum Græcum, qui Græcis Clericis conferat ordines; & pro hac materia faciunt quæ scripsi suprà in cap. 9. hoc tu.

† Sed quia occasione huius textus posset longè agere de puncto quis fit proprius Episcopus ad ordines conferendos, & quibus propriè conferri valeant, sicut definitum in Trid. sess. 13. cap. 8. de reform. v. vbi cum multis Barbosa ibi, & vbius de officio Episcopi p. 2. nota allegat. 4. aliqua alleg. 1. & 6. & 7. & allegat. 8. vbi latè agit de Episcopo, qui alienom subdium sine dimissioni litteris ordinat sui Episcopi, ac de pœna, quam incurrit cum infinitis ab eo relatis, quibus nouissimè adiungo quæ cum aliis tradit Aegidius Trullench. de Sacram. lib. 4. cap. v. vici, dabat 7. & 8. per totam; ideo non tam longè hic agam de nonnullis, quæ ad propositum spectant.

4 Et quia per textum hunc Riccius p. 2. collect. 269. agit cuius loci incola dicitur, & collect. 1783. quis dicitur originarius, & collect. 1893. vbi de materia civilitatis, & de aliis collect. 846. & collect. 881.

† imò & quod filius sequatur originem paternam, ut tradit Gutierrez conf. 7. & de his abundè iam dixerim in cap. fia. de foro comp. à quæst. i. & de habitatione an præstet forum in cap. quod Clerici 9. eodem quæst. 1. † quis quoad Parochiam in dist. 6. cap. fia. quæst. 1. num. 47. & in cap. 15. quæst. 14. vbi aliqua, quæ sunt maximè necessaria, ut scias quis proprius dicatur ordinandorum Episcopus; ideo ibi dicta adiunges; ut bene explanes; & in qua ætate acquiratur Domiciliu, Nabona. anno 10. quæst. 16. plures quidem quæstiones de subiectione ad ordines tam Domicilij, habitationis, originis, beneficii, Patronij, ac familiaritatis cum multis congerit videndus nouissimè Leander de hoc Sacramento tract. 6. tota dist. 8. sed tu recolliges sicut ex sequentibus apparet.

electi in assignatione specificæ, numero 5. 6. & 8.

5 Ecclesia in Sacramento Ordinis est in temporibus variatæ materia, & forma; ut dicitur sub n. 8. & 11.

6 Bulla Clem. VIII. edita 1595. Angeli 31. incip. Sanctissimus, c. n. 2. & 8.

7 Ritus ordinandi Græcos à Latinis, & à contra approbantur.

8 Ritus Ecclesiæ Romanæ, differt à ritu Ecclesiæ Græcæ in consecratione, & in ordine, & de ritu Græco, & Latino, n. 9. 10.

9 Græci non carent vere Sacerdotio desitū materia essentiali contra aliquos, cum in eorum ordinatione terra materia, & forma adiut, sicut in Latina.

11 Ordinis materia, & forma à Christo determinata, extenditur ab Ecclesiâ, ut clarè significatur instantia.

12 Ordinum proprius Episcopus potest esse ratione originis; domicilij, seu beneficii.

13 Ordinari nequit qui subditus est plurimo Episcopo, nisi ab uno eorum, qui prius incipit illi conferre ordines, etiam si habeat plura beneficia in diversis Diocesis, ad quorum titulum cuiuslibet possit ordinari, n. 15. contraria sententia pluribus fultetur fundamentis, n. 16. 17. 18. vide numero 20. 21. & 22.

14 Litigatur ex quo simul elegit litigare eorum uno iudice ex pluribus sibi competentibus, nequit variare, secus in ordine, & quare, n. 20. 21. sed videtur contra, n. 22.

17 Ordinari nequit qui habet plura beneficia in diversis Diocesis ab Absente, quo maluerit idem si habeat plura domicilia, numero 18. & 19.

19 Cap. nec capiendæ de concess. præbende.

21 L. 1. 3. 4. & 5. & 20. ff. de optioe legatæ.

22 Ordinatus ab uno ad titulum paritatem pro Ecclesiâ utilitate, quælibet ab alio Episcopo quærit ordinari ratione eiusdem tituli.

23 Ordinatus in minoribus ab Episcopo, num ab alio quærit ordinari in maioribus ratione domicilij, aut beneficii.

QVÆSTIO I.

An Summus Pontifex possit permittere, ut Græci administrant Sacerdotium, sine instrumentorum perfectione. Et an qui suscipit ordines minores ab Episcopo Domicilij, possit variare, & accipere Subdiaconatum ab Episcopo originis propria, vel Paterna, & postea accipere Diaconatum, & Presbyteratum ab Episcopo beneficiorum: vbi nonnulla circa eos, qui dicantur Episcopi proprii ad ordines conferendos?

SVMMARIVM.

- 1 Presbyteratus qua materia conferatur, numero 3.
- 2 Diaconatus ordo cum qua traditione materia conferatur.
- 3 Presbyteratus ordinis instantia pro iure sit, & a quo.
- 4 Sacramentorum materia, & forma sunt à Christo instituta, non singula quoad speciem, sed aliquæ quoad genus &c. dependet ab Ecclesiâ secundum Q. 11. & sacris Ecclesiæ Tom. I.

UT ad primam difficultatis partem respondeam, præmitto dicendum Concilium Nizænum 1. canon. 2. Carthaginense 4. cap. 3. Tridentinum sess. 14. cap. 3. de Extrema vultione docere Presbyteratum manuum impositione conferri; Florentinorum verò Concilium traditione Calicis cum Vino, & Pacem cum Hostia, & inter scholasticos Bonaventura in 4. dist. 24. p. 1. art. 1. & quæst. ult. Scotus quæst. unica 5. de secundo, Durandus quæst. 3. num. 8. putant † Diaconatum conferri per solam manus impositionem cum forma competenti; alij per solam Euangeliorum traditionem cum forma correspondente, ut docent D. Thomas in 4. dist. 24. quæst. 2. art. 3. ad 5. Ricardus articulo 4. quæst. 3. Palazzius disp. 7. post primam conclusionem, Valquez disp. 238. cap. 4. † Quare igitur cum ex prædictis videantur dissentire in aliquo Doctores; ita ut qui sententiâ Florentini Concilij defendunt, eam Presbyteratus institutionem esse de iure Diuino, à Christoquæ dinoscatur, alij inquam institutam, & determinatam ab Ecclesiâ; & sic variabilem fuisse; ideo ut hæc varietas componatur,

X a digg

dices utramque sententiam veram esse; eo quod omnes utriusque Doctores sufficientem materiam ordinis Sacramenti assignent; quia cum hæc non sit in specie determinata, sed tantum sub ratione signi sensibilis in genere potestatem ordinis exprimentis; sequitur ut quævis ex assignatis sufficiens sit, modo accedat forma sufficienter, potestatem exprimens.

- 4 Et pro veritate dicendum materiam, & formas Sacramentorum esse à Deo, vel à Christo institutas, non tamen singulas quoad speciem, sed aliquas quoad genus tantum determinandas quoad speciem ab ipsis Apostolis, vel Ecclesia: inter, quas est materia, & forma Sacramenti Ordinis, cuius singulæ materię & forme singulorum ordinum non fuerunt à Christo Domino determinatæ in specie, sed tantum in genere sub aliquo signo sensibili expressius potestatis, quæ per ordinem traditur: sic latè Pater Amicus in suo *curso Theologico tom. 7. disp. 2. sect. 4.* ¶ quod videtur verum ex eo fundamento, nam diversis temporibus vñ est Ecclesia ad hoc Sacramentum conferendum varietate materię, & forme, sed si ipsæ à Christo essent institutæ specificè, non posset, nec Pontifex circa eas dispensare, ut certum est, & dixi iam suprà; ergo si Ecclesia diversis temporibus pro varietate vñ est, sequitur ut in specie materia, & forma huius Sacramenti sit determinata ab Apostolis, & Ecclesia.

- 6 Et confirmatur authoritate Clem. VIII. qui sua peculiaris Bulla editæ anno 1595. die 31. Augusti quæ incipit *sanctissimum Dominus noster Clemens Papa VIII.* in fine; ex sententia Congregationis super reformatione Græcorum decernentis, declarans, mandantis & constituens Romanam habendum esse Episcopatum Græcorum Catholicum, qui Græcos Episcopis latinis Italiæ, & insularum adiacentium subiectos ab Episcopo Græco ordinet. ¶ Sed ex hoc Pontificis decreto evidenter sequitur, ac deducitur assertio proposita; ergo non potest non esse validus ille ordinandus, quem publicati Bulla summos Pontifex approbat, cum approbet ritum ordinandi Græcorum, qui est quoad materiam, & formam, diversus à ritu ordinandi latinorum; & sic fit neutrum, per se determinate esse necessarium ad validitatem Sacramenti, postque sub alterutro, collatum, esse validum; at sic Pontificem in declarandis mediis necessariis ad salutem, non errare, cum ad hoc ei, & Ecclesiæ datæ sint cum infallibili Christi promissione, ut non sint potestati inferi contra prævalentem; ergo cum prædicta Bulla declaret habendum esse, ut Catholicum illum Græcum Episcopum, qui Græcos subditos Episcopos Latinis cum eorum dimissionis Græco ritu ordinar, videatur simul declarare, Ordinem per talem ritum collatum esse validum, alioquin nec posset cum detrimento animarum prædicta Bulla talem ritum permittere, nec Catholicum Episcopum declarare, qui ab essentiali ritu conferendi hoc Sacramentum ab Ecclesia Romana recederet.

- 8 Et quod Ritus Ecclesiæ Romanæ distinguatur à ritu Ecclesiæ Græcæ in multis apparet ex adductis suprà sub c. 9. & n. 1. vbi de differentia consecrandi Eucharistiam in pane fermentato ab eo, quam observat Ecclesiæ Latina in pane azimo, item & in ordinatione; quia cum hæc observet ex Concilio Florentino in *instr. Armenorum.*

Sextum Sacramentum esse ordinem, cuius materia est illud, per cuius traditionem confectus ordo, sicut Presbyteratus traditur per Calicem cum Vino, & Patet cum pane potestatem, referatque Diana p. 8. *traç. 1. ref. 42.* in vers. *verum*, ordinationem Græcorum sine instrumentis peccati, ut plerique testantur; sicque testetur etiam audivisse à quodam Græco Viro docto. Quare dicendum videtur de Christi institutione in materia ordinationis esse quandam latitudinem; itat per se loquendo ea consistat in potestatem Calicis, & Patet cum pane, & vino, ex concessione tamen Pontificis ad eam sufficit ex parte materię manuum impositio sine vñ instrumentorum potestatem; quemadmodum ex eadem Christi institutione, in Ministro Confirmationis est aliqua latitudo: nam per se loquendo Episcopus solus potest valide tale Sacramentum conferre; si tamen accedat consensus Sedis Apostolicæ, simplex Sacerdos illud valide administrare poterit: sic docent homines Præpositi in 3. *part. quest. unica, de Sacram. Ordinis, dub. 10. art. 109.* Articulus in *concordia lib. 6. c. 4.* Fagnarius de *Sacram. Ordinis cap. 2.* item Cardinalis Lugus de *Sacram. tom. 1. disp. 1. sect. 5.* vbi latè, & doctè Bellarm. *lib. de Sacram. Ordinis c. 7. in fin.* vbi sic ait: *Credibile est Dominum instituisse istas omnes materias ordinum, non quidem in particulari, sed generatione, monito Apostolo, ut ordines conferret per carismata instrumentorum, quibus significaretur verum potestatem.* Alia tradit etiam Petrus à Sancto Ioseph. in *id. Theol. Sacram. 35. resol. 3.* & bene loquutus fuit Pater Franciscus de Lugo Cardinalis Luci Germanus, qui vita functus est anno præterito 1671. Vallisolei, dum esset Rector Societatis à Signatum de *Sacram. in genere cap. 1. p. 7. n. 70. & 73.* quem ad litteram refert prædictus Diana *disp. 4. p. 8. traç. 1.* in vers. *non tamen*, probans ex multis, & ex *cap. Præbyter de Sacram. non iterandis*, Apostolorum tempore formam ordinationis fuisse solam manuum impositionem, & sic credens quod nisi essent formæ postea inuenta, sufficeret ordinandi dicere *sus Sacerdos*, vel alia æquipollentia verba.

Vnde resoluendum est quod etiam aliqui dixerunt Græcos carere vero Sacerdotio defectu materię essentialis, non est cur audiantur cum ritu Græco per vnicam impositionem manus, vnicamque formam, duplex confectus potestas Subdiacono vero consecrandi vasa Sacra, & legendi Epistolam; Diacono, dispensandi Corpus, & Sanguinem Christi ex commissione Sacerdotis, necnon legendi Evangelium; Presbytero, consecrandi Corpus, & Sanguinem Christi, & simul à peccatis absolandi: ritu verò Latino, non nisi per duplicem materiam, duplicemque formam, cum Latini magis explicite, quatenus in Diacono duplicem expriment potestatem legendi Evangelium, & ministrandi solemni sacrificio; in Sacerdote pariter potestatem sacrificandi, & absolvendi distinctè; ob idque rectè tam in Ecclesiâ Græcâ, quàm Latina Ordinis Sacramentum confecti dici debet: cum hoc Sacramentum nullum habeat certum signum ex Christi institutione in specie, sub quo confecti debeat, sed tantum in genere, quatenus aliquo modo expressum est potestati, quæ per ordinem traditur, & hoc in specie determinat, sit penes Ecclesiâ, & possit pro variis temporibus, variisque Ecclesiis, varia signa materialia ad eam ordinis

10 ordinis potestatem exprimendam determinare. † Ita tamen ut utraque Ecclesia Græca, & Latina conferat ordinationem per sensibile signum, & verba rectè significantia traditionem potestatis, & per consequens utraque validum Sacramentum efficiat; quia servat formaliter loquendo materiam, & formam inhiantiam à Christo, licet materialiter utraque signis diversis, quatenus Græci magis confusè significant potestatem Diaconi, vel Sacerdotis solo nomine Diaconi, vel Presbyteri.

11 Quæ omnia plus ex sequentibus explanantur; etenim ante scripta Evangelia in ordinatione Diaconi adhibebat solam manuum impositionem, quam etiam solam adhibebat in ordinatione Presbyteri, vel constatar ex Concilio Carthaginiensi 4. cap. 3. ibi, Presbyter cum ordinatur Episcopo eum benedicente, & manum supra caput eius tenente, tum ex Niceno 1. canon. 9. tum ex ritu Græco; tum maxime ex sacris oculis, in quibus sola mensio sit de impositione manuum, Actorum c. 13. cum Apostoli Saulum, & Barnabam creant, ut iam supra in hoc tit. notavi super Rub. ubi dicit textus tunc insonantes, & errantes, imponentesque eis manus dimittentes illos, & 2. ad Thim. 5. Adanum, inquit Paul. Thimotheo Episcopo cito nemini imponas, & 2. ad Thim. 1. Admones te ut resistas gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum, & ibidem c. 4. Noli negligere, inquit, gratiam, quæ est in te, quæ data est tibi per prophetiam cum impositione manuum Presbyteri; quam eandem manuum impositionem, ut Ecclesia Græca servat, nunc Ecclesia Latina in ordinatione Diaconi, & Presbyteri, & præter eam ad maiorem collatæ potestatis expressionem adhibet in ordinatione Diaconi traditionem Evangelicam cum verbis clariis exprimentibus potestatem legendi Evangelia in Ecclesia Dei, in ordinatione Presbyteri, traditionem Calicis cum Vino, & Patenæ cum Hostia, cum verbis clariis significantibus potestatem sacrificandæ, repetit Diana ubi su per dist. part. 8. tract. 1. resol. 41. sub vers. ex dist. ubi addegit distille cum verbis clariis exprimentibus; nam aliqua verba implicite saltem, & confusè ordinis potestatem significantia, semper fuerunt necessaria, cum omne Sacramentum dotæ Legis constare debeat ex rebus, & legibus, quibus satis difficultas prædicta patet.

12 Ad secundam questionis partem de recipiente ordines ab vno Episcopo, nunc quæ variare, recipiendo ordines maiores ab alijs, occasione huius dubij poteram hic adiungere de modis, ex quibus ubi ordinatus est, possit recurrere ad diversos Episcopos, qui eum competentiter ordinare queant, & legitime; nam quemadmodum quis ratione beneficii potest ordinari ab Episcopo, in cuius Diocesi situm est beneficium, etiam si tenue sit, ut docent Doctores per textum in cap. cum nullus hoc tit. lib. 6. cum infinitis Barboza p. 2. allegat. 4. de officio Episcopi à num. 42. pro quo faciunt adducta in cap. postulari 1. q. de foro comp. præcipue quæst. 1. item ratione Domicilij, vel ratione originis, ut colliges abundè ex his, quæ dixi latè in cap. fin. de foro comp. à quæst. 1. & ex notatis in principio huius textum, quod qualiter contingat expendi cum multis idem Barboza dist. allegat. 4. à num. 1. & de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 33. de quibus nonnullas ponam difficultates infra.

Sed ad punctum questionis videtur dicendum, ut licet ordinandas habeat Episcopos

Exemplum de Officio sacris Eccles. Tom. I.

diversos, ad quos recurrere possit, ut ordines recipiat, veluti vnus ratione originis alius domicilij, aut habitationis, vel alter ratione beneficii, tamen ex quo ab vno incipit ordines assumere, debeat cum illo continuare ad ceteros ordines assumendos; hæc nequeat variare iuxta propositum in questione nostra, assumendo ab alio ex prædictis Episcopis ordines, nisi Episcopus, qui prius illum ordinavit iudicaret cessare causam ordinationis, & remittere ordinatum ad alium ex dictis Episcopis; ex eo quia si semel est factus subdici ordinatus, cuius est onus providere illi de beneficio; & sic alijs iuribus Episcopalibus non potest talis subdici eligere alium Episcopum in præiudicium electi per primam ordinationem; sic docent post Atchidiaconum in cap. nec capienda de concessione prebende, Achilles de Gratia dist. 13. de personis, Mollæus in summa Theologia moral. tract. 2. cap. 2. num. 10. qui sic observat cum Riccio, & Quaranta † Et confirmatur quia ex quo cuilibet competant fori diversi, ut lingare queat ratione privilegij, electi, rei sitæ, Domicilij, habitationis, alieni vel inodi, de quibus latissimè tractavi sub tit. de foro comp. & si sit in eius potestate facultas fori eligendi; tamen ex quo semel coram Iudice aliquo comparcat, tenebitur instantiam cum illo prosequi, facilitate denegata sibi variandi, ad alium Iudicem cundo, ut probavi in cap. ex parte 15. de foro comp. quæst. 7. ergo. † Et sic Barboza de iure Ecclesiast. dist. cap. 33. p. 2. num. 39. tenet eum, qui habet plura beneficia in diversis Diocesis, si elegit vnum Episcopum, à quo incipit ordinari, non posse postea ordines suscipere in alia Diocesi ratione alterius beneficii.

Prædicta sententia in præxi vtrata est, non teneam esse fortissima fundamenta pro contraria sententia, nempe ut si quis susceperit ordines minores ab Episcopo Domicilij; possit Diaconatum, aut Subdiaconatum recipere ab Episcopo originis, vel ab Episcopo beneficii, ad cuius titulum præterea ordinari. Primò quia si hunc Episcopum modo elegit, non ideo desinit esse subdici à iure aliorum. Secundò quia dum variat vtrius iure suo, & consequenter nemini facit iniuriam. Tertio quia per primam electionem non abdicat à se ius eligendi quod habebat. Quarta quia Campanil in diversis, Canon. Rub. 9. cap. 8. n. 11. Riccio in præxi Ecclesiast. resol. 258. à 2. ad rationem, & in præxi aurea resol. 49. Garcia de benef. p. 2. cap. 4. à num. 1. Bonacina com. 1. dist. 8. quæst. vnica postulat. 4. num. 14. Villalobos p. 1. tract. 11. diffendit. 9. num. 2. † docent absolute quid habens plura beneficia in diversis Diocesis, possit à quolibet maluerit Antistite ordinari. Quintò quia id nullo iure repetitur prohibitum expressè: ita in terminis docent Tiullen. de Sacram. lib. 6. quæst. vnica dub. 7. sub n. 27. & c. cum Diana p. 9. r. 2. misse. ref. 4. & antea ipse Diana in p. 3. r. 2. ref. 9. & 10. ubi cetera Barbozam, & alios dilloy. 4. p. 2. n. 1. sic tenuit cum Francisco Tyeo, cui addo Auerlam de Sacram. ordinis 9. 1. sect. 6. quatenus dixit iuxta doctrinam l. Senatore ff. de Senatoribus, quod si quisquam sit oriundus ex vno loco, & habeat beneficium non requirens residentiam in alio, & Domicilium perpetuè in alio, possit à quolibet ex his Prælati promoveri; sed melius, & in terminis diffinit Squillante de 12 privileg. Clericor. c. 4. n. 136. ubi ex Nazaro testatur fuisse resolutum ordinatum in loco Domicilij posse ordinari in loco beneficii; & sic in puncto iuris teneo.

X 3 Nec

- 19 Nec obstant fundamenta contraria, quibus satisfieri iam adductis, nec textus in *dicto c. p. ne capenda*, cum ibi solum loquatur de illo, qui habet facultatem à Pontifice ad acceptandum beneficium; quod, primo vacaverit, qui quidem antequam beneficium vacet, non preest acceptare determinatum beneficium, sed teneatur acceptare primum beneficium, quod vacaverit, iuxta ea, quae latè dico *sub in de consec. prob.* & sic iam vides quod decisio illius textus, non videatur accommodabilis casui nostro; præcipuè cum sit odiosa, & consequenter non extendenda, & consistente prædicto Egidio Trullench. ut ipse ait *dist. 1. num. 27. anno perterito 1635*, fuisse in praxi acceptatum in Diocesi Valentina in quodam beneficiario habente vnum beneficium in Diocesi segobienf. qui cum suscepisset ibi ratione illius beneficii Subdiaconatum, postea ratione alterius beneficii in Diocesi Valentina, suscepit ibi alios ordines. Et nec obstat consuetudine relata ex variatione fori semel electi quia etsi vera sit absolute, non adaptatur ad casum nostrum; & quia electio semel iudice, & licet coram eo contestata, sit Dominus illius instantie, quae vna est quovisq. sentit; et verò in casu nostro videntur esse actus diversi, quia ex eo, quod vnum ordinem quis accipit ab vno, ille actus finitus fuit, & completus, & non est cur nequeat pro aliis ordinibus recurrere ad alios Episcopos, quorum subiectus sit aliquo ex modis prædictis; quia ut inquit Francisc. Zipertus in *consultat. canon. lib. 1. tit. de atate ordin. conf.* variatio hic non contingit circa vnum, & idem subiectum, sed respectu diversorum; quoniam ordo suscipitur, v. g. Diaconatus, distat à suscipiendo, v. g. sacerdotio; itaque ut exclusa sit variatio quoad vnum, qui & natura irrepetibilis est, nihil vetat quoad alterum variare, & alterum Episcopum adire, nec vllibi cautum esse quod per additionem vnius Episcopi, alter fiat alienus. seu non proprius, nec enim esse eandem rationem in hoc casu, in quo vnus actus distinguitur ab alio.
- 21 † Ob idque nō obstat *l. 2. §. 4. §. 20. ff. de optione legata*, quibus probatur quod optione semel facta omne ius consumitur; quia cum reddat rationem *dist. 2. c. 20. cur* voluerint mutare non possit optans, nempe, quia omne prima relictione consumitur, cum res continuò esset eius simul, ac si disierit eam sumere alia, hæc adducens Diana *p. 6. ar. 7. mystel.* sic tenet *ref. 35*.
- 22 Sed an nostra opinio in aliquo casu irritetur, dubium potest esse, & videtur affirmatiuè respondendum; nam si quis, v. g. à priori Episcopo originis, ordinem aliquem accepisset ad titulum beneficii, residentiam requirentis, vel ad titulum Patrimonij pro utilitate, vel necessitate Ecclesiae, iuxta Trid. formam *sess. 23. de reformat. cap. 16*, tunc non possit ab Episcopo noui Domicilij, ordines conferri inconsulto priori Episcopo, à quo perquirere debet, verum iuxta illa causa, quæ ad collationem ordinis coëgit, cessauerit, vel adhuc vigeat, etsi adhuc eadem causa perdurauerit, remaneat, ut inferatur Ecclesiae, cuius gratia fuit ordinatus, iuxta Trid. decretum, *dist. sess. 23. c. 16*, sic docens Aloysius Riccius in *praxi praxi Ecclesiae. decis. 306. num. 4*, quamvis ibi, in *vers. ceterum* affirmet consuliuisse contrarium nonnullos Episcopos Domicilarios ordinare cupientes, scilicet clericos, qui ab eorum originis Episcopis ordines sumperunt, eo quod variatio, maxime in ordinibus, & aliis spiritualibus prohibeatur, iuxta

Clem. 1. de reuocacione, & Aschid. in *dist. cap. ne capiendo*, & prædictam doctrinam docuerunt Addebat summam Bullar. Quarant. in *verb. Orde* *ver. circa tertium pag. 351*. Paflocius in *praxi Episcopali 1. p. cap. 1. de consec. ordin. num. 9. ampliat. 2. sequitur Diana dist. p. 8. ar. 1. 2. ref. 30*. † diceus hæc procedere, non solum in maioribus ordinibus sed etiam in minoribus, ex Rebuffo *de literis ordin. num. 16*. Paflocio *sup. ar. 4. Quaranta, verb. Ordo* *supra improbat Guid. Pap. decis. 44*. dam dixit posse Latum promoueri ad primam Tonsuram, etiam per Episcopum non suam, & quæ conuincens ex textu in *cap. 3. in fine sit dist. 6. videbis Nazbonam in l. 20. lib. 4. recipit. tit. 1. c. 1. num. 1. 2. gloss. & Marchinum de Sacram. ord. cap. 5. num. 10. prax. 1. p. 5. & Barbofiam in l. 1. ar. 3. num. 2. 18. de indic. licet ipse num. 2. 10. affirmet suspensionem quam ipso iure factis ordinibus, alias incurreret prædicto in casu, minime cohereri, etiam si ab alieno Episcopo primam Tonsuram accipiat.*

QVÆSTIO II.

An si quis habent duo Domicilia, possit ab utroque Episcopo ordinari. An Episcopus possit ordinare aliquem, cuius Pater, natus est in sua Diocesi, licet filius fuerit natus in alia: & quid de Auo. Et an possit ordinare aliquem, qui forsiter natus est in sua Diocesi, ita vt sit ei subditus ratione originis. Vel an possit ordinare aliquem, qui ex fornicatione natus ex matre certo loco habente Domiciliam, & à Patre alio. Et an dicatur Episcopus originis, in cuius Diocesi natus est Pater Clerici ordinandi?

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinare quis habens duo Domicilia equalia ab Episcopo exigibilis.
- 2 Ordinari quis filius ab Episcopo ubi eius Pater natus fuit ratione originis, in sequ. & c. 6. & num. 21.
- 3 Filius dicitur oriundus loci, in quo Pater eius natus fuit quoad bonores, & emolumenta.
- 4 Filius dicitur natus civiliter legie beneficio, ubi eius Pater natus fuit.
- 5 Incola sit legie beneficio filius.
- 7 Nepos nunquam dicitur originarius loci, in quo eius Aui natus fuit ad ordines suscipiendos.
- 8 Ordinari nequit natus foris ab Episcopo loci, ubi quo sic nasceretur eius pater domicilium non haberet à p. 11.
- 9 Episcopus ratiōe originis dicitur, ubi quis seruatus natus est.
- 10 Libro Baptismi probari quod origo alienam.
- 11 Natus in sacris eorum loci, ubi quis natus est.
- 12 Civilitas originis potentior est quilibet alia si parentes ibi Domiciliam habuerint.
- 13 Natus foris ubi ordinatur pertinet ad Episcopum, ubi pater Domiciliam habebat.
- 14 Natus in mon. & extra Domicilium loci in quo eius pater Domiciliam erat quod v. dicitur.

15 Origine

- 15 *Originis Domicilium, nunquam censetur mutatum.*
 16 *Liberum ordinatur ab Episcopo, ubi eius patrum habet domicilium.*
 17 *Ordinari potest natus in domicilio matris, qui nequit probare patris domicilium, & quare, num. 18.*
 19 *Filius videlicet quæritur ordinatur in domicilio matris.*
 20 *Expositum filius quoad ordinem est subditus Episcopi ubi fuit natus.*
 21 *Episcopus originis dicitur ille, in cuius diocesi natus est pater, vel eius filius ordinandus.*

AD primam questionis partem, satis respondere valebis ex his quæ adduxi quæst. præcedenti, in toto vers. ad secundam, ubi pro utraque parte dictum est, unde cum æquam similitudinem casus nostræ proposuit questionis habear; ideo ex resolutione in præcedenti scripta respondebis dicendo, quod si quis duo domicilia sub diversis Episcopis habere, in quibus si non æquis Mathematicis temporibus, saltem propæ æqualitatem habitaret, possit indifferenter à quocunque ex his Episcopis duobus ad ordinem promoveri; quia ratione utriusque domicilij, singulis subditus est, vt docent Sanchez de matrim. l. 3. d. 24. num. 2. Marchinus de Sacramento ordinis tract. 1. part. 5. cap. 7. num. 10. Præpositus 3. part. de Sacramento Ordinis quæstiones unica, dubio 14. num. 135. Auerla de Sacramento Ordinis quæst. 3. scilicet 6. Torreblanca in practica iuris spiritualis. lib. 2. cap. 13. num. 1. per textum in l. habes, l. assumptio, l. laus, ff. ad municipal. cap. 2. de sepulchris, cap. penultimus, hoc titulo; est enim verum de iure posse vnum habere duo domicilia vno eodemque tempore.

Ad secundam questionis partem, communiter Doctores affirmant posse Episcopum ordinare filium alibi natum illius patris, qui natus fuit in Diocesi Episcopi ordinandi, inter quos Auerla de Sacramento Ordinis, & Torreblanca supra n. 9. ubi citat Vgolinum, Gutierrez, Campanil. Zetolam, Riccium, & alios, Machado de perfecta confessio. tom. 2. lib. 4. p. 1. t. tract. 3. docum. 3. num. 4. Marcel. Vulpeius in praxi fori Ecclesiastici. cap. 7. num. 24. Molfesius in summa tom. 1. tract. 2. cap. 2. num. 3. ubi docet quod ratione originis potest quis ordinari ab Episcopo, vt si ipse, vel pater eius natus sit in illius Diocesi, refert Diann d. l. p. 8. tract. 2. ref. 12. in vers. sed canonizetur. Et confirmatur ex his, quæ docent Boëtius de iura 3. c. 13. & 15. Gutierrez co-ss. 7. num. 1. dicentes filium dici oriundum, seu originarium loci, in quo pater natus est, succedereque in honoribus, & numeribus, tam personalibus, quam realibus non modo temporalibus, sed etiam spiritualibus, cum filius originem patris sequatur, vt probat textus in l. 3. cod. de municip. & origin. lib. 1. c. 10. vt latè probat Pichardus de nobilitate c. 1. num. 9. Et pro hæc sententia tradidit plura Barbosa in pastoralis part. 2. allegat. 4. num. 7. ad 17. ubi probat exemplis filium alibi natum dici originarium illius loci, ubi pater est natus quoad honores, & emolumenta, quæ ibi refert, & nouissimè cum pluribus sequitur Egidius Trullench de Sacram. lib. 4. quæst. unica, dub. 7. videndus num. 3. & 4. ad plura.

Verum à Cuijā, in decretum Gratiani part. 1.

dist. 71. num. 4. asserit, vt quoties aliquis cuius aliquis loci dicitur, seu natus ibi ciuilit, id est beneficij legis, & gaudet priuilegio cuius talis loci, seu alibi natus sit, non possit à tali Episcopo ordinari, quia licet beneficium legis faciat inco-
 lum, seu Domiciliarium, nunquam tamen facit ortum, seu oriundum, iuxta l. 1. cum alijs cod. de municip. & origin. d. l. libro 1. c. 8. d. de incolis lib. 10. Menochius de arbit. l. 2. c. 6. & quamvis talis possit dici naturalis ciuilit, & improprie, nunquam tamen oriundus, seu ortus dicitur, nisi ab origine propria, vt docent Burgos de Paz in l. 3. Tauri p. 1. num. 372. Auerla de excep. mand. lib. 3. cap. 3. num. 5. Azcuedo in l. 19. tit. 3. l. 1. recopil. cum verba naturaliter sine proprie intelligenda l. fin. cod. de his, qui veniant a tunc, ubi Baldus & alij quos citat Diaza, & in terminis docent Henriquez lib. 10. de ordine cap. 22. num. 1. cum multis quos ibi citat in comment. lit. B. Valdes tom. 1. allegat. 5. num. 24. Alzedo in praxi p. 2. cap. 5. num. 45. ubi dicit quod ille dicitur Episcopus originis, in cuius Diocesi ordinandus natus est, non verò Episcopus Diocesis, in qua ordinandi pater natus est; sequitur Eman. Rodriguez tom. 2. cap. 61. alias 62. num. 12. folio 113. & licet etiam docet citatus à Cuijā referens fundamenta contraria ex dicta l. assumptio cum alijs, & l. 2. tit. 24. part. 4. & ordinat. Lusitania lib. 4. tit. 5. §. 1. & 4. & lib. 6. tit. 56. suam in princip. & §. 1. & 3. quæ videntur solum accipienda improprie ad honores ciuiles, vt in prædictis legibus cauetur, non proprie vt requiritur ad ordinem. Et mihi autem prima sententia in praxi recipi satis semper visum fuit, cum filius semper dicat ordinem ad ortum sui Patris, & ubi degit.

Vtcumque tamen prædicta sequaris, verum est — apud omnes Doctores, vt nepos nunquam dicatur originarius ex origine Aui illius loci, in quo aus natus est ad ordinem suscipiendos, vt in terminis docent Couarr. de sponsal. part. 2. cap. 7. §. 1. num. 15. quem refert, & sequitur Riccius in praxi fori Ecclesiastici. ref. 257. num. 2. Marchinus de Sacram. Ordinis tract. 1. part. 5. cap. 6. num. 2. Vgolinus de officio, & potestate Episcopi cap. 26. §. 1. post num. 4. vers. excipimus, sequitur Egidius Trullench de Sacram. lib. 4. quæstiones unica, dubio 7. sub num. 5.

Ad tertium questionis partem an Episcopus possit ordinare aliquem, qui fortuito natus est in sua Diocesi; hæc sit ei subditus originis, Narbona lib. 4. recopil. tit. 1. l. 20. num. 141. glossa, & Gaspar. Hurtad. de Sacram. Ordinis dist. 17. dum dicit, vt quilibet fiat subditus Episcopo quoad susceptionem ordinum, aut ratione natiuitatis in Diocesi illius, ad quod credi sufficere quod in ea fortuito natus sit, cum in ea esset mater causa ieiunctis, vel negotij, sic probans ex cap. cum nullus de tempor. ordin. hoc tit. lib. 6. tenent pro affirmatiua probati. Et pro quod facit quia Episcopus proprius ratione originis in dicitur, in cuius Diocesi natus est, is qui ordinandus est, iuxta glossam in cap. 1. de usur. in 6. verb. alimignat, l. qui ex viro, ff. ad municipal. cum originarius, seu oriundus dicitur à sua propria origine, ex textu in l. 4. cod. de incolis lib. 10. & l. 1. ff. ad municipal. sic cum multis Barbosa alleg. 4. sub num. 2. p. 2. de officio Episcopi. Et ea comprobari videtur, nam quis dicitur originem habere à loco ubi baptizatus est, postque per librum Baptismi probati, vt etiam cum malis sequitur Barbosa sub dicta num. 2. in fine, quibus

addo Ægidium Trullench. *dist. dubio 7. n. 3.* quod vltimum intelligit modo non consistit in individuo de loco, vbi quis natus est, aliter enim ait quod sequenter aliqua incommoda; quia aliquoties parentes defuncti filios natos in vno loco ad alium locum baptizandos, vt illius loci priuilegiis fruatur, quod fieri ait in damnum, & fraudem proprie Parochie, & loci, vbi baptizantur.

- 11 His inquam non obstantibus communiter Doctores in casu nostro dicunt quod licet quis fortiter Domicilium in ea patria, vbi natus est, qui ad ordines promoueri desiderat *ex dist. cap. cum nullus*; quia natiuitas facit ciuem in eo loco, vbi natus est ex re latius iuribus, & aliis, quos citat Diana *dist. p. 8. tra. 1. ref. 1. 2. referens*, vt quis sit ciuis, vbi ortus est. † Et quod potentior sit ciuitas originis, quam alia quælibet *ex l. origo cod. de municip. & orig. lib. 10.* & iuxta ordinationem Portugal. lib. 1. tit. 16. in *præf. vers. aguelle*, tamen intelligenda esse, dum tamen parentes filij nati habeant Domicilium in eo loco, vbi filius natus sit; quia si filius fortuito, aut casu natus ex parentibus alibi peregrinis, vel ad tempus morantibus in aliquo loco vbi natus est, dicunt Doctores citandi cum multis per eos relatis, filium sic natum non contrahere ciuitatem originis, sed in eo loco, vbi parentes proprium Domicilium habent, iuxta textum in *l. 1. cod. de capitiis, & postul. reuerf. Barthol. num. 4.* & *l. latea in l. filius num. 1. vers. quod intellige cod. de municip. & orig. lib. 10.* Gregorius in *dist. 1. 2. tit. 24. p. 4. verbis magis se natural.* † Et sic in terminis, nempe vt non censetur proprius Episcopus, in quo qui ordinari præterit, casu fortuito natus est, sed pertinere ad Episcopum, in cuius Diocesi eius parentes Domicilium habent, cum fingatur ibi natus, docent Thomas Valascus in *sua allegatiōe tom. 1. allegat. 5. num. 20.* bene exemplificamus Pirpofitus, in *3. p. de Sacram. ordin. quest. vna dubio 14. num. 130.* Diana multis adductis eius verba referens, & textum in *l. eius 7. cod. de incolis, dist. ref. 1. 1.* Felicianus de Vega in *cap. postulasti de foro comp. num. 18.* Opatoius de Sacram. *tra. 1. de ordine quest. 3. sect. 6.* Villalobos in *summ. tom. 1. tra. 1. 1. diff. 9. num. 1.* Piscesius in *praxi p. 1. cap. 1. art. 1. num. 1.* qui optimè obseruat sic accipiendum esse id, quod dictum est; indeque trahere originem, vbi fuerit baptizatus, Sanchez de *matrim. lib. 3. disp. 13. num. 3.* Auila de *testor. p. 3. disp. 5. dub. 7.* Acuña in *decreto part. 1. dist. 7. n. 3.* Zipeus in *analitica iuris Pontificij lib. 1. de ordin. num. 4.* quibus addo eundem Barbosa cum infinitis aliis sic explanantem *dist. alleg. 4. sub num. 4.* quod iuxta dixerat *num. 1. & 3.* & eundem Ægidium Trullench. *dist. lib. 4. de Sacram. dub. 7. sub dist. num. 3.* † Et ambo addunt cum Vgolino de *postul. Episcopis cap. 26. §. 1. num. 4.* originem habere filium in domicilio patris, si io Mari natus sit; ita vt sic natus non ab illius ciuitatis antistite, vbi sit per transennam natus sit, nec ab alio de illius licentia promoueri possit, vt docent Nauarrus *conf. 3. huc tirulo*, Henriquez *lib. 10. cap. 12. part. 1.* Campanillus *diuers. iuris Canon. Rub. 9. c. 8. num. 10.*
- 12 † Et cum aliis idem Barbosa *dist. alleg. 4. num. 19.* qui *num. 10.* per textum in *dist. 1. assumptio, ff. ad municip. au domicilium originis nunquam censeri mutatum, vt docuerant etiam Nauarr. conf. 2. de regular. num. 34.* Sanchez *dist. lib. 3. de matrim. disp. 23. n. 4.*

13 Notandum verò est cum Vgolino de *postul.*

Episcopi dist. cap. 26. §. 1. post num. 4. vers. excipitur, libertinos posse ordines suscipere, non solum ab Episcopo suæ originis, sed Dominorum; nam illicum originem sequuntur, refert Barbosa *dist. allegat. 4. sub n. 13.* & tenet Trullench. de *Sacram. dist. lib. 4. cap. vno, dub. 7. n. 5. in fine*; imò Campanillus *dist. Rub. 9. cap. 8. num. 24.* ait quod si libertus petat promoueri in illis casibus, in quibus potest, sit ordines assumendum ab illo Præfule, qui est superior eius loci, vnde talis originem patronus; quia eius loci est ipse libertus municipis, non vbi Patronus habet Domicilium, & tenet etiam Ægidius *dist. dub. 7. n. 12.*

Ad quamquam questionis partem respondens 17 Pirpofitus in *3. p. de Sacram. Ordin. quest. vna dubio 14. num. 133.* Diana *dist. p. 8. tra. 1. ref. 18.* quod si quis susceptus sit ex fornicatione, matre certo loco Domicilium habente, & patre alio, videatur eo casu filium sequi Domicilium matris, à qua certius procedit, quemadmodum in seruicuto, vel libertatis conditiohe, propter eandem rationem ex legum dispositione filius matrem sequitur. Vnde si talis velit Constatum suscipere ab Episcopo originis videtur debere suscipere ab Episcopo Domicilij matris, in quo natus est, vel censetur natus, idemque docent de ordinibus sacris, quos cum dispensatione possit suscipere.

Et hæc doctrina videtur confirmari, nam erit 18 filius originem patris, & non matris sequatur, vt probat textus in *dist. 1. 1. cod. de municip. & orig. lib. 10.* cum late traditis per Pichard. *supra de nobilitate præf. 2. num. 9.* ita vt non possit ordinandus apud Episcopum matris suæ suscipere ordines, tamen fallit vbi pater legitimus non sit; in quo in casu non eius origo, sed matris quoad illegitimum filium inspicitur *ex l. 1. in fine ff. ad municipal. l. eius qui ff. eodem*, vbi Nerarius inquit: *Eius qui iussu suum patrem non habet primogenito a matre, atque ex dote, quo ex ea aditus est numerari debet*, vt docent Thomas Valascus *dist. alleg. 5. num. 12.* Marchinus *dist. tra. 1. p. 5. c. 6. num. 3.* Marcellus Vulp. in *praxi iudicior. fore. Eccl. cap. 7. num. 24. in fin.* Barbosa *dist. allegat. 4. part. 2. de officio Episcop. num. 1. §. 1.* Vbi sic dicit etiam de vulgo quæritur 19 filio eo quod talis matrem sequitur *ex l. cum legitima, ff. de statu humanum*; imò docent Gonzalez ad *Regul. 3. Canon. glossa 3. §. 1. à num. 14.* Piscesius in *praxi noua Episcopali cap. 1. num. 19.* vers. *ratione*, vt quando deest patris Domicilium sic sequendum matrem, & sequitur etiam Ægidius Trullench. *dist. dubio 7. num. 6.*

Vnde infero ad casum filij expositi, cuius parentes ignorantur; nam tunc talis est iudicandus municipis, & cuius loci, in quo natus est, & etiam loci in quo est expositus, iuxta quæ docent Gratianus, *discept. forens. cap. 75. num. 12.* Mandosius de *atque minori cap. 1. à num. 22.* cum aliis Barbosa *dist. allegat. 4. num. 17.* Ægidius Trullench. *dist. num. 6. in fine dubio 7.* Et pro maiori editione adiunges quæ dixi de expositis, & an sint irregulares in *cap. cum deputati 16. de iudicio questiohe 8.*

Ad quintam questionis partem, an dicatur Episcopus originis, in cuius Diocesi natus est pater Clerici ordinandi, cumque ex iam didis supra in *vers. ad secundum*, pro affirmatiua tenendum sit sententia, vt cum multis docet Barbosa *dist. allegat. 4. ibi allegat. à num. 7.* quibus addo Molseum in *summa tom. 1. tra. 2. cap. 2. num. 7.* quæ-
teous

venit dicit ratione originis potest quis ordinari ab Episcopo, ut si ipse, vel eius pater natus sit in loco Diocesis illius: & sequitur etiam Diana p. 4. r. 4. ref. 148. id etiam probatur ex sacra Congregatione Conciliorum 16. Decemb. 1599. & 12. Augusti 1628. & 7. Aprilis 1629. declarante quod quis ordinari potest ab Episcopo originis paternitatem si pater tempore natiuitatis illius filij ad aliam Diocesim iam transfulerat Domicilium. Tamen non retineam quod Manricus Alzedius in praxi Episcoporum p. 2. cap. 1. num. 4. cum Emanuel. Rodriguez negatiuam sententiam sequatur, quæ valet fundari in nonnullis adductis, sub dicto vers. ad secundam, & ad tertiam.

QUESTIO III.

An filius alienius officialis Regij, vt Senatoris possit ab Episcopo illius loci ordinari. Et an possit Episcopus ordinare Bationes feudatarios, & eius filios. Vel ordinare scholares vniuersitatis. Et an professi ecclie à Religione ob delicta, quibus fuerant ordinati, & habita exati, ordinentur ab Episcopo originis. Et à quo relegatus debeat, ac possit ordinari. Et quo pacto ratione Domicilij quæ ordinari possit?

SUMMARIUM.

1. Habitatio quando præstat Domicilium renouatur.
2. Ordinari potest filius alienius officialis Regij, seu Senatoris ab Episcopo loci, vbi habitat, & n. 7. & de ratione, n. 10. & 13.
3. Domicilium potest haberi in duobus locis, si æque in ambobus quæ habitaret, n. 10. & 13.
4. Ordinari potest quæ ab Episcopo vnus, aut alterius Domicilij, etiam si non mathematicè in vtroque habitaret, sed prope aquilantem, à n. 6.
5. Domicilium contrahitur ratione etiam Dignitatis, seu officij Regij absentis in aliquo loco ibi inhabitando, & idem de officiali publico Regi, n. 8.
6. Consuetudo Regum Domicilium acquirit, vbi Dignitatem habet, quia ibi censetur cuius, vbi vult spiritus Regij.
7. Filium potest vti domicilia patris ratione habitationis, vt ordinatur.
8. Habitatio simul cum animo perpetuo mouendi in aliquo loco, quæ colligitur de officiali, & Senatoris Regij ibi habitante, constituit domicilium.
9. Habitanda animæ sacre censetur declaratur per larem, & summam rerum.
10. Filij audierunt Regiorum Cancellariorum possunt ordinari ab Episcopo illius Cancellaria, vbi pater fungitur officio Regio.
11. Filij Baronum ordinari quæ ab Episcopo, vbi pater contraxerunt feudum, etiam si Baro ibi domicilium non habet, n. 16.
12. Originarius dicitur à natiuitate sua, vel parentum.

13. Scholares vniuersitatis, quantumvis priuilegiata, ordinari nequeunt ab Episcopo oppidi illius vniuersitatis, etiam si illis per decem annos habitent, habendo animam contrahendi in vltra decemum, si animam mouendi non preparauerint, n. 18. factum, n. 19.
14. Refidens decem in vrbis potest ordinari à Vicario illius.
15. Scholastici filius ex matrimonio contrahito in vniuersitate, non ordinatur ab Episcopo illius, sed loci, vbi fingitur pater vniuersitatis habere domicilium, nisi habuerit animam contrahendi illud, n. 22.
16. Castellanus, seu famulus, quæ ad tempus Dominus seruit, non ordinatur ab Episcopo Dominici, nisi vt scholasticus.
17. Filius absens potest priuilegiis patrie residentie in ciuitate.
18. Religiosi professi ecclie à religione, ordinari tamen possunt ab Episcopo originis: quid habet ex Bulla Pribani VII. n. 26.
19. Professus ecclie à religione iussu seu iussu inquisitoris scilicet ad Episcopum.
20. Libertorum §. relegatus ff. ad municipal. n. 29. leius qui manumissus §. fin. ff. eodem numero 29.
21. Relegatus Domicilium habet eo loco, vbi arceatur, & vbi originem habet, n. 31.
22. Relegatus nequit ordinari, eius vero filius sic, nisi aliud obstat impedimentum.
23. Domicilium ad ordines constituitur ratione bonorum, & habitaculis animæ peruenienti de eo, prorsusatione facta, & pendet à iudicio arbitrio, n. 33.
24. Domicilium aliquando acquiritur temporè arboris.
25. Exteri Clerici qualiter Neapolitanos habitantibus reputantur.

Incipit ut hinc, & alias difficultates dissoluit. I oportet hic repetere, quas adduxi supra in cap. 9. de foro comp. quæst. 2. vbi An et sola habitatio, domicilium quæ contrahatur ad contrahendum, & ad ordinem, vt ibi num. 5. & de quæst. 2. cum aliis in cap. 10. eodem tit. vbi de differentia solius habitationis cum Domicilio. Quibus visum, simul cum scribis, ex quibus habitatio præstat Domicilium, ideo iam nunc, & ex animaduersis breuiter hoc in difficultate, vers. ad ultimam respondetis ad prædictas.

Ad primam ergo difficultatem respondendum est affirmatiue ex doctrina tenens in Senatoribus penult. ff. de Senatoribus, vbi sic ait Consuleto. Senatores licet in vrbis domicilia habent, tamen ibi vnde oriendi sunt habere domicilia intelliguntur, quia Dignitas domicilij adiacentiam, potius domicilij dedisse, quam permixta videtur. ¶ Vnde cum ius admittit in duobus locis haberi Domicilium; iuxta textum in l. assumpio §. iuris prudentibus ff. ad municip. glossa verbo domicilium, in eorum nullus, hoc in lib. 6. glossa 2. Bartolus, Albergatus, Baldus, Rebus. num. 3. & Orosius num. 2. in dicta l. senatores, & probet idem l. pen. cod. de incutis lib. 10. vbi glossa, Lucas de Penna, & Plattea, Andreas Gallius lib. 2. præf. obseru. cap. 36. Caldas in consilio pro Demino doctor de Testis n. 12. & alij communiter. ¶ Et hoc si quæque duobus in locis quis habitaret iuxta l. idem, dist. 1. assumpio, l. cum §. cessus ff. ad municipal. cap. 2. de sepeli. lib. 6. glossa verbo domicilium. Sanchez de matrim. lib. 3.

lib. 1. dist. 24. non. 1. cum multis Lonerius de re benef. lib. 1. quest. 20. à num. 48. Barbosa cum aliis, in pastoralis p. 2. allegat. 4. à n. 38.

- 5 Vbi addit posse apud Episcopum vnus ex locis ordinandum, ordines fupscipere; sed si huiusmodi Domicilia, non sint aequè contracta principaliter ex illis scilicet circumstantiis, quæ requiruntur ad illud verè contrahendum principalis domicilium semper inspicendum dicit, num. 39. cum Menochio *conf. 398. non. 2. 1.* Ioseph Ludouico *in decif. 85. Persf. non. 5. †* Et Mollsius *in summa tract. 2. c. 2. num. 6.* Marchinus de Sacram. *Ordinis tract. 5. p. 1. cap. 7. non. 13.* docet quod si quis duo domicilia sub diuersis habet Episcopus, in quibus si non æquis mathematicis temporibus, saltem propè æqualitate habitaret, possit indifferenter à quocumque ex prædictis duobus Episcopus ad ordines promoueri; quia ratione vniuersique domicilij, sit singulis subditis, vt iam iterum reuerti ful-
7 præ *quest. præced.* † Sequitur ergo dicendum in dubio questionis nostræ, vt ira filius Senatoris, aut alius officialis Regij, possit ordinari ab Episcopo loci, & Diocesis, vt commemorat idem Senator, ac Regij Confiliarius Patet ordinandi; quia vt docet Valascus *sem. 1. allegat. 5. à num. 37.* inter modos contrahendi Domicilium, sit vnus ille quando quis in aliquo loco habet Dignitatem, vel officium Regis, vel Regine, vel Domini illius loci, vel Consilij ipsius; quod tamen sufficit ad congruam eius sustentationem, & de facto ex eo viuat, & habitationem habeat in eodem loco, vel in eius Comitatu, lo quo ex dignitate, vel officio fungatur; & ibi lære exemplificat de quodam filio Senatoris Portugaliæ vt refert etiam Diana *p. 8. tract. 2. resol. 13. Nauarrus conf. 13. huius tituli, à Cusa in decretum Gratiani p. 1. dist. 71. non. 13.* Michadus de persfcto *confessore sem. 2. lib. 4. c. 1. tract. 3. docum. 3. non. 7.* quibus addo Agidius Trullenchi. de Sacram. *lib. 6. cap. vnico dubio 7. non. 11.* Campanillum, & Barbosa, vbi id intelligunt de officiali perpetuo, sicutius Principis, quamvis eius loci, in quo exercet senatoriam Dignitatem, minimè sit ciuis, ex textu in *l. eius eod. de iurisd. lib. 10.*
- 9 Et facit pro hac sententia; quia cum talis Regij Confiliarius sit ad suam Dignitatem perpetuo creatus; taliter vt non sit in eius potestate habere animum certum, & destinatum ad alium locum migrandi, vel transferendi ad aliam Dignitatem, videtur ibi talem habere perpetuam, & continuam habitationem, vt possit reuera dici ciuis illius loci, in quo degit dignitatis possessor, viuens Regis enuolumentis, & spualis, vt consideratur citati; imò in terminis Anna, quem refert de officio *Episcopi dista alleg. 4. p. 2. non. 34. in obseruat. 7.* incipit placuit, rescribens vorum tertium, tenet per textum in *dist. 1. Senatores. †*
- 10 Vt talis Senator, seu Regij Officialis illic domicilium acquirat, ac per consequens ille, eiusque filius possint ordinari ab Episcopo illius loci, in quo contraxit huiusmodi domicilium; quia sicut pater ibi censetur habere domicilium; sic etiam ipse filius in potestate retentus censetur habere vltra domicilium originis, & possit vti domicilio patris, habitando cum eo, iuxta textum in *l. 2. c. 3. vbi glossa & Albericus ff. ad municip. quemadmodum, etiam Valascus supra ait verificari per glossam cap. cum illius hoc tit. lib. 6. quatenus dicit posse conferre ordines Episcopum eius Diocesis, vbi ordinandus, vel habet originem, vel domici-*

lium, vel beneficium, quod potest verificari, tam in domicilio paterno.

Et confirmatur vltimus, nam et si habitatio sola nequeat constituere domicilium abique animo, & aliis requisitis habitantis, de quibus dixi lanctum in *dist. cap. fin. de foro comp. quest. 1. cum aliis, vbi videbis*; tamen vbi adest animus perpetuo manendi, qualis colligitur de officiali, & Senatore Regio, viuente expensis Regis, percipientique expensis eius Salarium competens ad suam sustentationem, non video cur contraria sententia locum habeat, cum reuera Senatores, ac similes officiales Regij sic inhabitare debeant, quasi non migraturi; imò eorum voluntatem, quatenus de migrando patet factum, non mutare naturam habitationis eorum, quæ ratione officij perpetua, & continua est, dependens immutatio à Regia voluntate, vt de se patet, & considerant Valascus in alio casu de facto filij cuiusdam Senatoris in Portugaliæ. Et sic non facit contra hoc dictum quod dixi supra in *cap. 5. de foro comp. quest. 2.* Vbi multa de habitatione, quatenus ibi *sub non. 1.* dixi quod si quis velit ordinari ab Episcopo habitatiorem, non sufficiat, vt ordinandus domicilium acquirat, qualicumque habitatio, seu commoratio, sed requiratur etiam cum habitatione animus perpetuo ibi manendi.

Imò si talis animus non sit declaratus, verbo, 12 sufficienter declaratus dicitur si habitans laicem, & summam rerum suarum ibi habeat; sic vt non diffidetur, aut vbi habet maiorem bonorum partem, vt dixi in *dist. cap. fin. dist. quest. 1. non. 10. c. 20. †* Et ob id sensio filios Senatorum, ac auditorum Regionum Cuiusdam Vallisoleæ & Granaten. & huius Cuius Confiliarios, &c. posse ab antistite huius Episcopatus ordinari ex sola habitatione, quam patientes eorum habent, modo exposto, & idem de aliis Audientis Regis, Hispani Gallie & Indiarum.

Ad secundam questionis partem de filiis Baronum, ac de feudatariis, respondeo etiam affirmatiuè; quia tales filij adhibentur domicilium in eodem loco, in quo genitor contraxit propter dictum feudum; arg. text. in *dist. l. assumptio, ff. ad municip. §. liberus, c. in l. liberus, c. parit eodem, & eorum, quæ dixi de foro Domini feudi in cap. ceterum de iudic. decif. 327. non. 3. part. 1.* Manius Antonius *varior. resol. lib. 1. resol. fin. casu 33. in fine* quibus fundamentis sequitur hanc partem Campani, in *diuersar. canon. Rub. 12. cap. 8. non. 21.* qui dicit diu motam fecisse in inuestiganda huius questionis veritate, sequitur Barbosa *dist. allegat. 4. non. 33.* Marcel. Vulpesius in *praxi iudicior. fori Eccles. cap. 7. non. 26.* Agidius Trullenchi. de Sacram. *lib. 6. cap. vnico, dubio 7. non. 10.* vbi ampliat cum D. Campan. *dist. cap. 8. non. 20. †* etiam si Baro non habet in feudo ubique retinere Domicilium, in quibus omnibus addo Marchinum de Sacram. *Ordinis tract. 1. p. 5. cap. 7. non. 15.* vbi sic ait *Observandum Barones, seu feudatarios posse ad ordines ab Episcopo promoueri, in cuius Diocesi obtinent feudum, etiam si non habuerint, & alibi domicilium retineant; idem dicendum de filiis eorum, qui acquirunt domicilium in eodem loco, in quo pater contraxit propter dictum feudum.* sequuntur Diana *p. 8. tr. 2. ref. 26.* Aueria de Sacram. *Ordinis quest. 3. sect. 6.*

- 17 Ad tertiam questionis partem premittendo que ad forum privilegiorum scholasticorum dixi latè in cap. 5. de foro comp. sub quæst. 12. in cap. 9. eodem sub quæst. 2. sub cap. ex parte eodem tit. sub quæst. 12. & 14. et in aliis eiusdem tituli locis. Respondendo scholares etiam cuiuslibet universitatis quamvis privilegiati non posse ordinari ab Episcopo Civitatis, seu territorij, ubi ipsi causa studiorum degunt, quia isti nonquam presumunt habitare vel domicilium contrahant sed potius vt ab eo loco recedant, ad patriam suam redeundo, vt docent Stephanus Gratianus disceptationum forens. cap. 138. num. 4. & 5. Farinac. fragm. crim. p. 1. lit. D. num. 215. & 222. Piassecus in Praxis nova Episcoporum, & alijs, quos sequitur Barbosa dist. alleg. 4. num. 19. Aegidius Tullench. dist. dubio 7. num. 9. Diana dist. p. 8. tract. 1. resol. 17.
- 18 † ubi addit procedere etiam si per decennium ibi habitent, dum verò habeant animum in patriam redeundi. † Et ego addo quod si suum animum non propagaverint, sic vt simus in dubio, tunc verò si plusquam decennium inhabitarent, & iam finito studio ibi commoverent, reuera posse ordinari ab Episcopo illius territorij, eo quod magis presumantur habere animum domicilium contrahendi, quam studendi, vt resoluunt Alphonsus Narbona ad l. 20. tit. 1. lib. 4. receptis. glossa 2. n. 23. Gratianus dist. cap. 181. num. 6. & 7. & colligitur ex his, quæ de scholasticis dixi latè in locis notatis. †
- 19 Et Aegidius Tullench. supra num. 8. addit eum, qui in vrbem, seu alibi per decem annos resederit potest à vicario sancti simul ordinari, imò & breviori tempore, si animum habitandi perpetuò declaraverit, & ibi realiter habitet cum sua familia, & bonis, vt iam dixi sub vers. ad secundam.
- 20 Ex quibus infero cum Præposito in 3. p. de Sacram. Ordin. quæst. unica dubio 14. num. 132. ubi sic docet, num. 133. filios eorum, qui forte in Universitate uxorem duxerunt animo in patriam redeundi, non posse ordinari ab Episcopo Universitatis, quia quemadmodum respectu patris, non dicitur Episcopus domicilij, sic non dicitur respectu prolis Episcopus originis, vt patet ex dictis, & supra sub quæst. 1. & 2. qui dicit vt ordinandus sit talis filius ab Episcopo Domicilij parentis, in quin fingitur natus. † Quod si animum habuit contrahendi domicilium expresse, aut presumpsum, ibique filius, aut filij reliqui essent scholastici, non erit cur presumamus, vt haberet animum à Civitate recedendi, vt docent idem Gratianus dist. cap. 181. num. 6. & 7. Tiraquellus in l. si unusquisq. ead. de reue. donat. ex l. 2. & ibi glossa in verbo constituerunt ead. de incolis lib. 10. Abbas in promissio decretal. num. 18. Grammatic. decis. 87. num. 2. Manheus Collerus de processib. exten. p. 2. cap. 7. num. 4. cum declarationibus de quibus latè Menoch. de arbit. casu 86. à numero 24. & alijs.
- 23 Ex his infero idem dicendum esse de Castellanis, & de famulis, qui ad tempus Domino serviant, nam isti, vt scholastici semper cogitant de redeundo ad patriam nisi habitarent eo animo, ac per tale tempus, vt presumuntur domicilium acquirere, vt de scholasticis dictum est: sic docent de Castellanis Gratianus, Barbosa, & alij relati de famule, Ignatius del Villar in Sylva respons. lib. 1. resp. 7. c. 5. num. 21. & 24. Aegidius Tullench.
- 24 de omnibus æqualiter loquuntur dist. num. 9. † qui etiam, & Tiraquellus ubi supra addunt quod si ex statuto absentes non potantur privilegijs civi-

tatis, satis sit partem esse in civitate, vt filius absens potantur privilegijs.

Ad quartam questionis partem de professis electis à religione docent Portel de dubijs regular. verb. Ordines, num. 11. Nazzari conf. 84. de regul. in nom. & alias conf. 9. de auct. & qualiter ordinand. Sayrus in floribus decis. sub tit. de auct. num. 9. Bartholom. à sancto Fausto in thesauris religion. lib. 6. quæst. 185. Campanil. in discursu canon. Rub. 12. cap. 15. num. 7. Sanchez in opusculo mor. lib. 7. cap. 1. dubio 24. num. 3. Barbosa in cap. fin. de regular. n. 11. cum multis, & alijs, hos religiosos electos ordinandos esse ab Episcopo suæ originis, dummodo habiles sint, quod de iure videtur tenendum, quidquid sentiant Fr. Eman. Azor. Molina, & Lefsius, quos refert, & sequitur idem Sanchez in præceptis decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 9. num. 29. afferentes hos minimè teneri Episcopo alicui certo obedire, sed tantum instar aliorum clericorum Episcopo subiaci in cuius Diocesi habitaverint, & ratio sententiarum, quam sequimur, ea nempe debet esse, quia tales sic electi à religione, vt exiit à beneficio, & domicilio, quo potiebantur, debent pertinere ad originem antea habitam.

Nunc verò ex Bulla Domini nostri Urbani VIII. cum isti electi suspensii sint, ordinari non possunt, vt docet Laurentius de Franchis de contraveniens Episcop. & relig. pag. 220. in respons. ad 7. qui etiam in resp. ad 1. pag. 219. monet regulares per suos superiores à religione servata forma dictæ Bullæ Urbani VIII. electos præsentare se debere coram Episcopo loci, & subdere se illius obedientiæ, & ab eo spectare quid agere debeat. † Et in resp. ad 3. subdit pertinere ad Episcopum perquirere an iuste, vel iniuste fuerint electi, refert Barbosa in pastorali, dista allegat. 4. n. 21. in fine, qui in fine illius tractatus adducit præfatam Bullam Urbani VIII.

Ad quintam questionis partem de relegatis, et si aliquid iam dictum sit de expósito & liberto, adhuc verò iste est casus diuinus, cuius intellectus dependet à compositione textus in l. liberorum §. relegatus ff. ad municipal. cum Leini qui manifestus §. fin. ff. eodem. Etenim probat hoc decisio, vt relegatus habeat domicilium vnde arceatur, ubi glossa fin. exponendo illa verba vnde arceatur, dicit, id est in quo; alia verò decisio dicti §. Relegatus, quatenus alloquitur per verba hæc: Relegatus in eo loco, in quem relegatus est, interim necessarium domicilium habet, etiam verba, ibi: Interim, & necessarium, videntur domicilium assignare cum limitatione, quod non assignavit, dist. §. fin.

Sed reuera intra illa, nec contrarietatem, nec diversitatem continere dicendum est, cum tenendum sit relegatum domicilium habere eo loco, vnde arceatur, scilicet ab eo, vnde trahit originem, & in eo loco in quem relegatus est intelligencia exclusiva de exulato in perpetuum, propter dictionem interim, de qua in dicto §. Relegatus, quam admisi glossa fin. dist. §. Relegatus; de quo videbis Petrum Gregor. in tract. de benef. cap. 36. n. 20. Campanil. dista Rub. 12. cap. 8. num. 25. refert Barbosa in pastoralis allegat. 4. p. 2. num. 35. † Qui etiam putet superfluum esse discutere, de qua nunc cum certum sit, vt relegatus ordinari non possit, tanquam potest subiectus, quoad filios videtur sit non dubitari, nisi aliud obstat impedimentum. Et videntur comprobari ex doctrina quam ibi: In princ. refert exponendo dictionem interim, & necessarium,

ergerium, scilicet ut quamvis quatuor domicilium mutari possit; sed dum quatuor, & retineat debeat obesse animus ab eo discedendi; idcirco debeat animus, ibique permanendi ad esse dici, prout requiritur ad quarendum domicilium, ut in relegato perpetuo considerari debet. Ob id quod venire, ut talis habeat domicilium duplex iuxta iam relata in hac questione & in preced. & sic expono.

- 32 Ad ultimam questionis partem quo pacto ratione domicilij quis ordinari possit, & quando quis dicatur illud contrahere, ut Episcopus possit illum ordinare, etsi satis, superque maneat, iam tractatum sub hac questione, & sub secunda, intelligique valeat ex his, quæ longè dixi in *dist. cap. fin. de fore compo. à quest. 1. & in cap. 9. quest. 2.* tamen breuiter dico ut quis constituat domicilium, ubi maiorem partem bonorum transferat, *l. eius cod. de incolis*, & ibi contrahit, & dies huius celebrat; quod si bona non adfert, dicatur acquirere quis domicilium, ubi longo tempore, & continuo habitat cum animo, sed aliquo adiuncto actu, seu signo assumpti domicilij, ut si protestatur quis se velle in certa Vrbe domicilium figere, Abbas in *cap. fin. circa finem, de Parochia*, vel si impetret priuilegium, quo ius ciuitatis obtineat, Alciatus in *l. pupillus. ff. de verb. signif. Decius conf. 283. n. 11.*

- 33 Tamen si nullus adferat exterus actus assumpti domicilij, docent Accursius in *l. heres. §. preunde, ff. de indic. Bartol. in l. lex Cornelia, §. si tamen, ff. de iniuriis*, Baldus *conf. 311. volum. 4.* Burlatus *conf. 36. volum. 1.* ex decem annorum habitatione presumi assumptum domicilium, quod verum est, ut docent Campanillus, & Menoch. *de arbit. casu 86. numero 13.* nisi adferat aliquod inditium, ex quo appareret illum non habere animum permanendi, ut accidit in scholaribus, ut iam dixi *l. ne ipsi Cod. de incolis*, Felinus in *cap. dilectus 1. num. 11. de re scriptis*, Bartol. in *l. quatuor, ff. de leg. 3.* Barbosa *dist. allegat. 4. parte 2. num. 28. in fine*, alioquin vero manere in iudicis arbitrio, qui facilius ex coniecturis in facto occurrentibus iudicare possit, an sit assumptum domicilium, etiam momento, non expectata diuturnitate temporis, dixerunt Abbas in *dist. cap. fin. numero 8. de Parochia*, Menochius *lib. 2. casu 86. cent. 1. Mascard. de probationibus, conclus. 535.* Rota *decif. 105. numero 4. parte 2. diuersi*, Piascius in *praxi parte 1. articulo 2. num. 2.* Marchinus *de Sacram. Ordinis, tractatu 1. parte 5. cap. 7. à numero 3.* Machadus *de perfectio confes. tom. 2. lib. 4. parte 1. tractatu 3. d. 3. numero 5.* & Genuentis in *praxi cap. 48. numero 2.* † Vbi tradit praxim, quæ in Ciuitate Neapoli habetur ad habendos Clericos exteros ibi habitantes pro domiciliariis ad

- ordinem: alia congerit ex multis videnda Barbosa *de iure Ecclesiast. part. 1. cap. 33. à num. 10.*
ad 31.

QVÆSTIO IV.

An Episcopus possit familiarem non sibi subditum ad ordines promouere, si vltimus triennij dies sit inceptus. Et quid si seruitium inceptum sit ante assumptionem ad Episcopatum. Et an possit Episcopus ordinare familiarem, qui illum in Ciuitate seruit, sed extra eius domum. Et quid si familiaris Episcopi degeret per triennium in Religione remota: & an possit ordinare famulum sui familiaris. Et quo pacto probetur triennalis familiaritas?

S V M M A R I V M.

- 1 Familiaris triennalis Episcopi ordinari quid ab Episcopo, cui seruit.
- 2 Familiaris dicitur qui Domini potestati subiacet, & expensis Episcopi continetur aliter.
- 3 Triennium, ut famulus Episcopi ordinari queat debet esse continuum, & completum, n. 4.
- 4 Triennium, ut Episcopi famulum quousque ordinari ab Episcopo, cui seruit, sufficit ut incipiat antequam eius Dominus sit saltem Episcopus, & quare, n. 6.
- 5 Lex non distinguens absolute est intelligenda.
- 6 Familiaris Episcopi ad effectum, ut ordinetur à Domino secundum aliquos, debet secum in propria Domus seruire, secundum alios, etiam si extra eam, si eius expensis, num. 8. 9. & num. 10.
- 7 Familiaris est laicus vox, quam Deme-ficem.
- 8 Familiaris moris rellig Episcopus agnoscere potest, etiam si inhabitet extra eam domum.
- 9 Cap. fin. de verb. signif. n. 14.
- 10 Familiaris Episcopi degens in regione remota, regit ab eo ordinari, n. 13.
- 11 Familiaris proprio non dicitur absens longinquus, n. 14.
- 12 Familiaris dicitur qui assistit Episcopo, & est eius commensalis Domesticus, n. 15.
- 13 Cap. 9. Trid. sess. 23.
- 14 Famulus familiaris Episcopi inferiens per triennium expensis ipsius Episcopi, quousque ab eo ordinari secundum aliquos, ut ipse Dominus cum familiaris triennalis, numero 17.
- 15 Famulus familiarium Cardinalium, fraudatur eisdem priuilegiis, ac sui Domini.
- 16 Familiaris Episcopi rellig probatur talis per litteras Tinel, seu per fidem Archidicini, seu domus Magistris, vel Calculatoris, & per testes dependentes de continua commensalitate ac de solutis pecuniis annuatim pro victu, & per fidem, quod sit descriptus in rotulo familiarium, n. 20. 21. & nota credatur Episcopo afferenti esse eius familiarem remissus, n. 22.

Cum iam supra dictum sit filium sequi originem loci ubi Domiciliarius sit eius pater, bene

bene nunc ex Tridentini dispositione *sess. 23. c. 9.* decem esse constat, vt Episcopus familiarem suum non subditum ordinare non possit, nisi per triennium cum eo sit commoratus; & potest esse ratio; quia ex tali continua habitatione videtur mereri, vt gaudeat domiciliorum indulto; & quia Barbofa *in pultaria p. 1. allegat. per totam, & in dist. cap. 9. Trid. imò & de Iure Ecclesiast. p. 2. cap. 33. à num. 47.* infinitos congerit, vsque ad suum tempus de hoc casu disputandos; ideo nunc tantum videbitis Dianam *pari. 8. crast. 2. à resolut. 27.* & nouissimè plura recolligentem *Ægidium Trullench. de Sacram. lib. 6. quest. vltima, dubio 7. à num. 28.* ¶ Qui cum eodem Barbofa ait quod nomen familiaris, intelligatur ille, qui potestati Domini subicitur, & expensis Episcopi continuè alitur; qui inde cotractabilis dicitur, vt etiam multis aliis probat ideò Barbofa *dicta alleg. 5. m. 2. & patet ex dist. 9. Trid. ibi, contra iura commensalium.*

Quibus suppositis ad primam difficultatis partem, vt respondeam aduerto quod triennium familiaritatis, ad hoc vt possit à suo Domino Episcopus familiaris ordinari, debet esse continuum; Campanillus in *diuersis lib. 9. c. 9. Nauarrus in singul. canon. concil. 103. n. 3. Riccius in praxi rerum fore Eccles. decr. 1308. m. 1. edumone, alias resolut. 267. in 2. edit. Barbofa in locis supra adductis, & omnes; quos ipse refert. ¶ Vnde respondeo, quod etià in fauorabilibus dies anni vltimus sufficit incipere, vt annus dicatur completus, & nullus iuribus possit comparari; tamen quia præstatum indultum Pontificum fuisse concessum ratione familiaritatis, & aduersus iurisdictionem, & subiectionem, quam Episcopus Domiciliarius seu originarius, habet in famulum alterius Episcopi ordinandum, sequitur vt nisi transacto seruitij triennio, inqueat Episcopus famuli Domini etiam ordinare prædicto familiaritatis titulo; sic docent Præpositus in 3. parte de Sacram. Ordinis, quest. vltima, dubio 14. numero 142. Diana *dist. 8. pari. vltima. resolut. 9.* Marcellus ab eo relatus de Sacram. Ordinis crast. 1. parte 5. cap. 9. num. 2; & aliis verbis sic hanc sententiam explanantes, & Barbofa de Iure Ecclesiast. *dist. cap. 33.* vbi capitis probat; quod tale triennium debet esse completum.*

Ad secundam quæstionem præter respondens Bonacina de Sacram. *dist. 8. quest. vltima puncto 4. n. 9.* Riccius *collect. 596. verb. amplia 5.* Nicol. Garcia de benef. *p. 1. cap. 5. num. 83.* Barbofa cum pluribus aliis; tam *dist. alleg. 5. n. 3.* quam in dicto *c. 34. Trid. ac de Iure Eccles. sufficere* quod incipit seruitus; antequam fuisset eius Dominus factus Episcopus si continuo, & absque interpositione seruitutis idem docent Molinæ in *summam. 2. tr. 2. cap. 2. num. 8.* vbi ait requiri seruitium triennale esse continuum, sine ceptum sit, antequam esset Episcopus, & completum, dum erat Episcopus; nam hoc patens refert, sic docet Marcellus Vulpinus in *praxi fore Eccles. cap. 7. num. 19.* & Garcia *dist. num. 83.* adducit declarationem Sacre Congregationis, quæ se allegatur triennium in terminis *dist. cap. 9. Trid.* fuisse quod incipit antequam esset Episcopus in verbis sequentibus: *Ex identitate rationis sufficit, quod triennium incipit antequam fuisset Episcopus;* hoc idem tenent Diana *dist. p. 8. tr. 2. resolut. 10.* Præpositus. *n. 3. p. de Sacram. Ordinis, quest. vltima dub. 14. num. 142.* ¶ Adhuc tenent rationem; quia vbi lex non distinguit, nec nos

distingueri debemus, cum lex absolute loquens, sic absolute intelligenda; sed Concilium non distinguit de seruitio ante vel post Episcopatum esse actionem; ergo absolute intelligendum esse Tenentur, & ego cum eis.

Ad tertiam difficultatem partem docent Salzedus ad Bernard. *Diaz in praxi. cap. 26. vers. vltima casus.* Pialecius in *praxi Episcop. p. 1. c. 1. num. 15. pag. 31.* Quarana in *summ. Rul. verb. Ordo vers. 1. m. 2. in eo.* Riccius in *praxi fore Eccles. decr. 307. in 1. impres. de res. 166. num. 2. & resolut. 267. num. 2. in fine in 2. impressione.* Fontana *dist. quæstione vltima puncto 4. num. 12.* Gregor. 15. & ibi Beltram. in *decr. 166. vbi latè Sanchez in opusculis mor. lib. 7. cap. 1. dubio 20. num. 21.* quod familiaris ad effectum ordinis recipendi, debet esse ille, qui cum Episcopo fuerit commoratus, & presens, & inseruitus, non tamen is, qui absit; etiam sumptibus Episcopi vixerit, & qui se tenent, hanc sententiam defendunt, per ad nempe, vt Concilij mens, ¶ & ratio finalis sit, vt cognoscatur ab Episcopo illius familiaris mores, dum per tale tempus ei inseruitur, cum illoque intra domum commoratus, & presens sit; ita Suarez de *confessum. 5. disp. 3. sect. 1. num. 15.* Fontanus de Sacram. Ordinis, *cap. 5.* Pialecius in *praxi noua Episcop. parte 1. cap. 1. numero 25.* Riccius *dist. resolut. 167. numero 2.* cum aliis Barbofa *dicta allegat. 5. part. 2. numero 6.* & 7. idem de Iure Ecclesiast. *dist. cap. 33. numero 48.* & in dicto Trid. decreto *c. 9. num. 6.*

Verum Diana *p. 8. crast. 2. resolut. 31.* cum Sanchez supra *num. 23.* dicit quod cum familiaris sit in terminis Trid. Concilij ille, qui in obsequio Episcopi intra, vel extra domum eius Episcopi expensis alitur, etiam possit à tali Episcopo, cui seruit ordines recipere; & patet ex doctrina Panormit. in *6. in literis de testibus num. 5.* vbi dicit quod familiaris, est maior vox, quam Domesticus, & in *cap. cum dilectus de Clericis, non residentibus, num. 2.* vbi hæc dicitur, existentes in seruitio alicuius, dicuntur sui familiares, & Mandosius *regula 31. Canonaria*, vbi inquit familiares sunt, qui alicuius seruitio se deputant ab illius alimentis pendentes; sic etiam tenet Henricus *lib. 14. de irregul. cap. 10. 17.* & *lib. 10. de Ordine cap. 12. num. 1.* in commento *luc. 10.*

Nec obstat ratio pro prima sententiâ emittitur, quia etiam triennium illud dicitur à Concilio in *dist. cap. 9. sess. 23. Trid.* vt Episcopus cognoscatur mores sui familiaris, tamen cum rectè dicit etiam possit cognoscere, quoties in suo seruitio continet assistere, si in alia Domo inhabitet, vt in praxi videmus de multis seruitoribus Dominiotum; ergo sequitur, vt queat eum ordinare; quia non frangitur Concilij mens; nec ideo minus commensalis dicitur, quam ceteri familiares intra domum ipsius inseruitus, & dormientes; & sic Salzedo pro hac sententiâ super rebus; qui tantum requirit assistentiam, & quod talis familiaris non sit absens à domo. Et secundum hanc dicendi modum existimo hanc, & primam sententiam esse uniformem. ¶ Nec obstat in Diana *textum in cap. fin. de verb. signif. lib. 6.* quia quoad casum illum; intelligit illud per suos Clericos, scilicet quoad nostrum; imò nec est ille textus contrarius casui nostro, cum familiaritas contraria expendatur satis in seruitore, & familiaris continuo seruente, etiam inhabitet domum alicuius.

12. Ad quantum questionis partem quid de familiaribus Episcopi degente in regione remota; & in hoc casu existimo negativam sententiam locum habere ex fundamento precedentis difficultatis; quia talis verè abfens est, de cuius moribus, non bene queit Episcopus eius Dominus in formationem recipere. † Et ratio est, quia abfens non dicitur propriè familiaris, nec Episcopus potest eius mores perquirere, ut tenent Sanchez vbi supra in *opufculo* tom. 2. lib. 7. cap. 1. *diff. dubio* 20. n. 21. Cenedus in *quest. c. nov. quest. 128. num. 30. Mollelius in summa* tom. 1. p. 2. cap. 2. num. 8. Suarez de *erof. dicta* *diff. 31. fell. 15. num. 15.* † Vnde Piasocius in *praxi* p. 1. cap. 1. art. 2. num. 14. sic dicit: *Oscitur autem familiaris, qui semper adijctus Episcopo, & qui est ipfius commensalis Domestici*, iuxta textum in *dict. c. de verb. signific. lib. 6.* Geminian. ibidem *notat. fin.* non verò qui in longinquo moratur, etiam si ibi sumptibus Episcopi vivat, Maiolus lib. 4. de *irregularitat. cap. 1. num. 5.* Lopez ad Diaz in *praxi criminali* cap. 26. *verf. servius casus*, sic tenentes; quia videlicet in longinquo degentes, Episcopus mores cognoscere non potest, quoniam maxime respectum videri hanc facultatem indolisit Trid. in *dist. 9.* Episcopus, ut sequitur Diana p. 8. *trall. 2. ref. 31.* ex Quaranta, & Piasocio iam telatis, † qui ibi in *versigetur*, expendendo *dist. c. 9. Trid.* dicit procedere in illis familiaribus, qui cum Episcopo commorantur, id est qui sunt presentes in ciuitate, aut loco, & assistunt obsequiis Episcopi, alioqui assistentes in regione remota, etiam si illius sumptibus vivat, quasi procuratores, vel quomodolibet Mercenarij videri, ut ex hoc illi non acquirant domicilium, vel facultatem promovendi; quia in tam longa absentia nequit Episcopus eorum, aut illius mores per se cognoscere: nam vt dicit cum alijs Agidius Tulleo de *Sacram. lib. 6. quest. vltima, dist. dub. 7. sub. num. 28.* debet familiaris actu cum Episcopo commorari, & vt ego intelligo conuersari per triennium.
14. Ad quantum questionis partem an possit Episcopus ordinare famulum sui familiaris triennalis; & videtur quod non; quia cum Trid. in *dist. 9. fell. 13.* Loquatur expressè de familiari sibi inferuienti per triennium, & hoc sit priuilegium extorbiens à iure in damnium Episcopi proprij ratione originis, domusculij, ac beneficij, non est cur extendi debeat ad famulum seruitutem familiaris Episcopi, etiam si expensis ipsius Episcopi aleretur, ut contingit sæpius cum aliquibus famulis maioribus, soleant Episcopi assignare rationem quotidianam in tanta quantitate pro illo, & in alia minuta pro famulo seruitore sui familiaris.
17. Sed ad hoc pro affirmatiua sententia sunt Doctores validissimi, inter quos Sanchez in *opufculo mor. dist. tom. 2. lib. 7. cap. 20. n. 14.* vbi sic ait familiaris, vel famuli familiarium Episcoporum, qui expensis Episcopi aluntur, dicuntur familiares Episcopi, & fruuntur priuilegijs *dist. cap. 9. Trid.*
18. † Et sic Mandosius in *regul. 3. Cancellarie* g. 16. vbi dicit familiares familiarium Cardinalium frui priuilegio familiarium Cardinalium, vbi adducit Sacerum, Oldradum, & Henricum; Sequitur Diana dicens, casum hunc esse curiosum, & practicabilem, & à paucis tractatum p. 4. *trall. 4. Mysel. ref. 145.* idem postea *dist. p. 8. trall. 2. ref. 34.* cum Marchino de *Sacram. praxi* p. 2. *alleg. 5. num. 8. c. 9.* Auera de *Sacram. Ordin. g. 5. fell. 6.* Pater Anton, de Escobar nouissimè in *Theologia mor. tr. 7. exam. 8.*

c. 4. n. 71. sic dicens, suppono istum famulum inferuente familiari Episcopi per triennium, non debet haberi aliter, quam familiaris ipsius, cui deseruit: sic etiam docet Barbosa in *post. dist. alleg. 5. n. 7. verf. vnde.*

Ad vltimam questionis partem resolutiue dico quòd familiaris rectè probari potest per liberos Tinelli, scilicet quod descriptus sit, tanquam commensalis in Tinello iuxta Rom. *diu. decif. 619.* incipit *quoniam*, Garcia lib. 5. p. 3. licet probatio negativa desumi ex eo nequeat, si non reperiatur in illo descriptus, item per fidem Archiericini seu domus Magistris, vel calculatoris, & similis. † Item per testes ex eadem Rota *decif. 416.* maxime si deponant non commensale in Tinello, sed per solutas eis fuisse annuatim pecunias pro victu, & vestitu. † Item per fidem quòd sit descriptus in rotulo familiarium tradit Barbosa *dist. alleg. 5. n. 3.* ex eadem Rota *decif. 155. l. 1. diu. decif. c. decif. 54. p. 3. lib. 1.* & ex Puteo *decif. 141.* † qui *decif. 34.* censet aliquos modos infirmos, & Riccius *dist. ref. 267. n. 2.* Bonaccia suprà n. 8. Barbosa n. 10. *dist. alleg. 5.* & alij dicunt non esse credendum Episcopo asserenti, quem esse familiarem; ad quod videbis in *c. 7. de probat. & in c. 28. de testibus.*

QVÆSTIO V.

An statim debeat Episcopus conferre beneficium suo familiari triennali, ut possit illum ordinare. Sed an si conferat ei beneficium in sua Diocesi possit illum ordinare, non expectato triennio. An possit Episcopus ordinare ante triennium familiarem sibi non subditum, ratione beneficij obtenti in alia Diocesi. Et an ad titulum patrimonij, seu pensionis. Et quid de familiaribus Cardinalium, seu de Magistro Afferorij. Et an priuilegium Trid. in cap. 9. fell. 13. extendatur ad Episcopum titularium tantum. Et an Episcopus possit cum suo familiari triennali dispensare in interstitio, aut dimissoria concedere, ut ab alio ordinetur Episcopo?

S Y M M A R I V M.

1. Familiaris triennalis Episcopi ab eo ordinari debet beneficiari ab eo si ordinatur, ne in dictum alius coarctetur mandatum, n. 2.
2. Cap. 9. Trid. fell. 13. num. sequentibus.
3. Familiaris triennalis ordinatur quando de beneficij pronuntiat ab ordinatore, n. 4. de 60.
4. Rota declarauit circa ordinem triennalium familiarium declaraturus, n. 5. de 60.
5. Familiarum suorum, cui Dominus Episcopus contulit beneficium postea mandauit translatum triennio ordinare ratione beneficij, quo forsam illic fortior, n. 8.
6. Familiarem suum Episcopus etiam triennalem qui habet annuam discedendi, non ordinat nisi cum beneficij.
7. Familiaris triennalis ordinatur, datur beneficium sufficiens pro sustentatione.

11. Familialem triennalem ratione beneficii in alio
Episcopatu obtenti, quem Episcopus cum
Domino ordinare secundum aliquos: con-
tra, n. 12.

12. Familialem suam potest Episcopus ordinare
cum titulo patrimonii, assignando eum ali-
cui Ecclesie, necessitate poscente: contra di-
ctum, n. 14.

13. Familialem triennalem Episcopus suum Domi-
nus ordinat ad titulum pensionis pro neces-
sitate, & validitate pensionis.

14. Familiaris Episcopi, ut ab eo ordinetur ad ti-
tulum pensionis, seu patrimonii pro Ecclesia
velitate, debet esse iam triennalis.

15. Cardinalis Praepositor confert Tonsuram, cate-
rosque minores ordines suis familiaribus
triennalibus, ubi quid de dimissoria, vide
n. 10.

16. Cardinalis Episcopus ordinare potest suum fa-
milialem triennalem eisdem requiritur, ac
Episcopus, non Cardinalis.

17. Cardinales possunt in suis titulis minores ordi-
nes conferre, possuntque in illis exercere eos,
quæ sunt Insuperdictione, n. 10.

18. Familiares, seu officiales Papa possunt à Vica-
rio Sacristiani promovere; item, & familia-
res Cardinalium, & Episcoporum Roma
triennio habitantem.

19. Magister Aliterum Curia Episcopalis, quæ
ordinari ab Episcopo illius, sicut familiaris
alius triennalis.

20. Episcopus titularis nequit villo prætextu etiam
familiaritatis ordinare subditum alterum
Episcopi sine consensu illius.

21. Episcopus in sua familiaris triennali, non dis-
pensat in interstitio, nisi obtento beneficio,
bene tamen ei concedit litteras dimissorias,
ut ab alio ordinetur Episcopo, n. 15. & 16.
& quod absolute in interstitio dispensa-
re possit, n. 17. & quod nec dimissorias con-
cedat, n. 18.

22. Dimissorias ad ordines concedit Episcopus bi-
beneficiis, & secundum aliquos Episcopus Do-
minus familiaris triennalis.

23. Familiaris in ratione triennali servitij ab Episco-
po Domino ordinatus, non suspenditur ab
exercitio ordinum, si Episcopus non illius
beneficium conferat ei, aut si moriatur.

cum aliis disponentem, ut nullus Episcopus ordi-
netur aliquem sine titulo, vel si faciat, ei ali-
monias præstet.

Nihilominus iuxta Tridentinam mentem Docto-
res docent Episcopum tunc ordinare posse suum
familialem triennalem, alias habitum, seu proce-
dere ad illum ordinandum, si conferat statim res-
p. beneficium, quacumque fraude cessante: sic
Flamin. Patil. de resignat. beneficiis. lib. 4. quæst. 2.
num. 92. Zetola in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria
ad o. dices § 1. & p. 2. verbo Ordo, verbi gratia
dubitat, Nicolaus Garcia de benef. p. 2. cap. 5. num-
mero 85. cum aliis Barbosa in dist. Trid. num. 10.
& pastoralis p. 2. allegat. 5. num. 11. ubi cum multis
iuristis. & de lure Eccles. p. 1. cap. 5. num. 50. Quo
conclusio procedit non solum in ordinibus sacris,
sed etiam in quatuor Minoribus, & in prima Ton-
sura; eo quod cum Concilium absolute loqua-
tur, videatur petere illud beneficium conferendi sic
familiaris ordinato requisitum, tum ut faciat illi
vere subditum; deinde ut effugiat ordinandi
fraudem, ut sic ordinatus non cogatur in de-
fectum, sustentationis, quam illi præstabit Episco-
pus mendicare, in dedecorem suæ dignitatis
per ordinem accepti: quo pacto ego expendo
quæ non ita clare supra relati, & alij commu-
niter Doctores de hac re agentes, dicunt; quos
etiam referit idem Barbosa in Trid. dist. 4. n. 11.
quatenus cum Navarro conf. 14. in antiqua, dicit
11. in noua hoc sit. Zenedo in cas. quæst. lib. 1.
quæst. 3. verbi gratia decretum, Bonacina de suspen-
sionibus in parit. dist. 3. quæst. 1. puncto 11. sub
num. 11. Garcia de lla part. 2. cap. 5. num. 84. & alii
extendit prædictum Trid. decretum ad ordines
etiam minores, quibus addo Aggidium Trullen-
chi de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dub. 7. sub num. 18.
circa medium, ut ex decisione Rote testatur
Quasanta verbo Ordo, & addo nec mirum esse
in Tonsura, & minoribus ordinibus, etiam quæ
ex quo ad illos ordines familiaris est elevatus, cog-
netur in defectum sustentationis in dedecorem
intendere, etsi possit statim mutare dicendo
votum; quia interim dum voluntatem non
mutat, verè Clericus est, ac potius indultus;
& peragratibus ceterorum Clericorum, iuxta quæ
longè dicti in cap. 1. de foro comp. & sub c. 1. & 10.
de iudic.

Etenim inter Doctores non leve dubium est,
intra quod tempus, postquam Episcopus ordi-
nauerit suum familialem triennalem, teneatur
ei de beneficio providere, & Gabriel Vasquez
3. p. tom. 3. dist. 243. num. 49. verbum statim Trid.
in dist. cap. 9. interpretatur, id est quamprimum
beneficium aliquod vacaverit teneri Episcopum
beneficium illi conferre, & interim communis-
salem habere, ne mendicare cogatur: & Gaspard
Hunad. de Sacram. Ordin. dist. 17. qui sic ait: Con-
ceditur tamen in Tridentina sess. 23. cap. 9. Episcopo
ut possit ordinare familialem suum triennalem,
quomodo non subditum, qui cum alio fuisse per
triennium commemoratus cum eorum concedendi illi
beneficium, quamprimum vacet; quod intelligitur
quatenus nullum habeat patrimonium, & quatenus
nullum Ecclesia vergeat necessitas Clericorum; &
Tannetius tom. 4. dist. 7. q. 3. dub. x. n. 3. idem asserit,
dicendo ut possit Episcopos ordinari, non
autem titulos suum per triennium commensale-
lem, aut familiam, quomodo non subditum
initiare Tonsuram, vel etiam sacris, si quamprimum
ei vacat beneficium, parat conferre.

Y z Alij

AD primam, & secundam difficultatem, vè
respondendam, præmitto ex Trid. Concilio
sess. 23. cap. 9. Quod Episcopum familialem suum
non subditum ordinare non possit, nisi per triennium
secum fuerit commemoratus, & beneficium quacumque
fraude cessante, statim respa illi conferat, evan-
gelicæ immemoriali quacumque in contrarium
non obstant; igitur ex verbis prædictis Trid. ap-
paret duo copulatim requiri, nempe ut per trien-
nium familiaris commemoretur cum suo Domino Episco-
po, & quod Episcopus statim postquam eum
ordinaverit, ei det, ac conferat beneficium, vin-
de viuat, alias inquam videretur, ut ordinaret
non subditum. Quæ verba non parum implicant,
nam si familiaris obtineret ibi in Diocesi sui Do-
mini Episcopi beneficii sufficiens pro titulo, tunc
ratione beneficii esset ei subditus; ut infra dico
laci, & non egeret triennio, ut ordinaretur; ergo
privilegium indultum à Concilio in dicto cap. 9.
de nihilo seruiet prædicto familiari triennali; præ-
cipue si consideres textum in dist. cap. 2. de prob.
Personis. de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

4 Alij inquam impugnatio predictam expositionem dicunt esse hoc strictius fundamentum sumendum; nempe quia per sacram Congregationem declaratum est, vt testatur Flaminio Parrifus de religionis beneficiis lib. 4. quest. 2. numero 92. Nicolaus Garcia de benef. part. 2. cap. 5. num. 85. anno 1586. Maij 22. fuisse contra predictam Tridentini formam quandam beneficii collationem triennali factam intra annum, etiam in mense vicedecimo à die ordinationis. Et simili modo aliam factam post sex menses fuisse contra eandem formam Tidd. dist. 1. cap. 9. vt fuit resolutum in Curia Archiep. Neapoli, teste Riccio de res. 308. Molfesio in summa trall. 2. cap. 2. num. 9. & idem fuisse resolutum à sacra Congregatione referunt Zetola in praxi Episcopali p. 1. §. dimissoria, & p. 2. verbo Ordo, vel quiescitur habetur. Rota Rom. diuers. p. 1. de res. 731. eadem Rota de res. 122. receptiores apud Farin. qui testantur huiusmodi Episcopum incidisse in pœnas ordinantis non suos; quare verbum statim, non excedere decem dies tradunt Alex. Romanus, Chacheranus, Riccius, quos refert, & videtur sequi Marchinus de Sac. Ordin. trall. t. p. 5. cap. 9. §. Diana dist. p. 8. trall. 2. ref. 33. Aucta de Sacram. Ordinis quest. 3. fol. 6. Maxime stante predicta declaratione 22. Maij 1586. & videtur sequi Barbosa dist. alleg. 5. sub num. 11. in fine, tradens ex Molfesio collationem, factam post sex menses, non fuisse secundum Concilij mentem, vt ordinatus remaneat subditus ordinantis, & eximetur à proprio Episcopo; quia tempus sex mensium est longum tempus, & dictio statim, dicitur ad summum intra decem dies.

5 Mihi tamen in hoc puncto videtur non sic fuisse mentem Concilij, vt illa dictio statim, acciperetur in suo rigoroso significatu dierum decem nam debet sic intelligi in eo, qui habet potestatem adimplendi statim, sed ex Tidd. dispositione datum est Episcopo, vt ordinem suum triennalem singularitatem, & ei postea statim beneficium conferat. Ergo cum hæc vacatura pendeat à futuro, & euentu incerto, sequitur, quod mens Concilij, vt Episcopus effugeret fraudem in ordinando famulum triennalem, fuerit ea, nempe, vt Episcopus taliter procedat ad ordinandum suum triennalem familiarem, vt ei, cum ordinaverit, provideat de beneficio, ne cogatur subiuogitare, dum primum vacauerit, quia si alia esset strictior Tridentini mens potius præciperet, vt antequam beneficium suo familiari conferret, non procederet ad illud ordinandum; ergo volendo indulgere, vt familiari triennali posset ordinare, non sic illum obligare censetur, vt teneatur intra decem dies post ordinationem, beneficium conferre, sed vt cum eum ordinaverit, procedat ex animo illi providendi de primo beneficio vacuo, aut vacaturo. Quo exitimo effugere facis fraudem Tidd. quæ debet intelligi de illo Episcopo, qui solum ex triennali commotioe processit ad ordinandum famulum suum, sic vt declarationes relaxe pro contraria sententia debeant intelligi, quando v. g. Episcopus, qui intra annum, aut post sex menses providendo de beneficio, potuit ante illam moram conferre suo familiari iam ordinato beneficium; aliter inquam nescio, quo pacto possit Concilij mens in tam rigoroso sensu præcari, & tunc enim fraudem effugiens, si forte beneficium non vacet, interim tenebatur Episcopus ordinans subiuogitare tali familiari ordinato, iuxta dispo-

sitionem textus in dist. 2. de prob. & Tidd. alio in loco sic disponente, contra Episcopum, qui subditum ordinavit sine sufficienti beneficio; (vt infra dico,) sess. 21. cap. 22. de reformat. & Bulla Pij V.

Vnde Agidius Tullench. de Sacram. dist. lib. 6. quest. unica, dub. 7. sub n. 28. parum post medium in vers. debet, bene cum Valquez Tidd. decretum in dist. 2. 9. exponit sic debet tamen Episcopus statim conferre suo familiari beneficium, hoc est, post collationem ordinis, intelligens illud verbum statim, id est quamprimum vacaverit, omni fraude cessante, & postea ordinatus mendicare cogatur; & pergit addens vt sic videatur Episcopus satisfacere intentioni Concilij, si beneficium non vacaret, provideat suo familiari sic ordinato de congrua sustentatione, qua non cogetur mendicare, ita ille, & ego ex iam consideratis.

Ad secundam questionis partem, quæ ex infra 7 dicendis corroboratur, dum ago de subditis ratione beneficii, breviter nunc respondeo, vt si ante triennium provideat Episcopus suo familiari de beneficio, quæ ipsi illico ordines conferre, eo quod tunc id facit non ex mente Tidd. id dispositione dist. 2. 9. sess. 23. sed ex alio capite; nempe quia familiaris ille, alias tali Episcopo, nempe subditus ratione originis, vel domicilij, sic subditus ratione beneficii; ita in terminis dicit Vgolin. de officio c. 16. §. 4. vbi dicit statim; seu paulo post, Episcopum debere beneficium conferre; si enim ante coferret ratione beneficii conferendi, potestatem haberet, & oon ratione triennij. Sanchez in episcopo moral. lib. 7. c. 1. dub. 20. num. 25. Barbosa dist. 2. 9. sub n. 10. vbi refert, idem sentire in dist. 2. 3. de iure Eccl. sub dist. 2. 50. Agidius Tullench. dist. dub. 7. sub dicto n. 28. ibi: Debet autem beneficium statim Episcopus conferre suo familiari, hoc est, post collationem ordinis, nam si antea si daret illud, iam illum ordinaret ratione beneficii, Diana qui sic loquitur p. 4. trall. 4. miscellanea ref. 145. vel notandum, cum Sanchez supra, & contra. Loebelsum in summa rom. 2. de Sacram. Ordin. cap. 5. post 9. mensur. t. eo quod ratione beneficii sortitur domicilium in ea Diocesi famulus, sicut si daret beneficium Episcopus ille cuiusque extraneo, posset statim illud ordinare; quia acquirit ibi domicilium, iuxta textum in cap. cum nullus hoc sit. lib. 6. docet etiam Aucta de Sacram. Ordinis 9. sess. 6. & Doctoe Henriquez consultus à Diana, vt refert, & sequitur iterum part. 8. trall. 2. ref. 37. in prin. qui dicta ref. 145. in fine, dist. p. 4. trall. 4. idem procedere ait in familiari familiaris Episcopi, & iuxta ex notatis sub quest. præcedenti.

Nunc verò pro tota intelligentia prædictarum 9 duarum difficultatum iuxta Concilij mentem, venit in dubio consideratio sequens; si ergo iuxta mentem Tridentini in dist. 2. 9. sess. 23. decernitur, vt Episcopus conferre possit ordines suo familiari triennali, modo conferat ei beneficium; sed sic est ex iam dictis quod si ei conferret beneficium, posset ante triennium illum ordinare, vt dictum est; ergo videtur, vt de obilo posuit et familiaritas triennalis. Difficultas hæc satis videtur explanata supra in vers. inquam, & in vers. sub, sed ultra ibi dicta leges Diana dist. 2. 8. r. 2. c. 37. à vers. Sed, vbi triplici ratione nodum exolvit, quarum sequens potius est nempe quia quando Episcopus vellet ordinare suum familiarem triennalem absolutè, & simpliciter; id est, quia non habet animi residendi in posterum in loco Episcopi Domini sui; tunc reuera Episcopus

posui non posse eum ordinare ratione solius familiaritatis triennalis; imò teneatur ei conferre beneficium propter adimpletionem *dist. lxx. ar. c. i.*
de Bulla Pij V. ne scilicet accepto ordine sine titulo cogatur postea cum dedecore ordinis mendicare ad evitandas penuras; *cap. Episcopi, et cap. i. in de prob.* unde etiam Zenedo in *quest. pract. q. 18. num. 21.* et Zerola in *praxi non. pro. num. 21. de presen.* celebrat alias duas rationes, quas ad vnguem repetit ipse Diana citatus: cum enim non placeat ipse, vt significare videtur dum dixit *ibi* sine hac omnia docet Zerola, sed non omnia mihi placeant, licet videatur approbare Zenedum &c.

- 10 „An autem beneficium quod Episcopus debet conferre suo familiari triennali ordinato, debeat esse fusionis ad victum quo. saltem ducatum, an vero adimpleat Concilij mensuram, si ei conferat, quantumvis tenue beneficium. Respondetur, si debeat ei conferre beneficium pro sustentatione et impensis, quia et Concilij mensura mendicare cogitur, quod si fiat ab eo infra dicendo, an ratione beneficii, quantumvis tenui, fiat quis subdici Episcopi illius Diocesis, qui confabulatur vel eo titulo, hoc praetextu possit illum ordinare, si vero non teneatur per amplius illi ordinato necessaria ad victum subministrare: ita colligo ex mente Rebussi *in ris. de Cleric. qui. et. de cretus. n. 37.* ex ea ratione hic tenemus, quia beneficium temporarium parvi momenti non parit domicilium.

11 Adhuc tamen quæstionis partem an possit Episcopos ordinare familiarem triennalem sibi non subdignum ratione beneficii, quod obinet in alio Episcopatu, sic videtur quod licet, ex ea nempe ratione, quia Triad. dist. 3. cap. 9. episcopi triennium completum, ut iam declaravi *sub qua*, *precedenti*, ad hoc ut Episcopos possit suum familiarem triennalem ordinare, cum ea tamen condicione, videlicet conferendo ei beneficium quicumque fraudulente et quæ necessellum ex mente Tridentini videtur; episcopi ad hoc, ut non cogatur cum dedecore ordinare famulos mendicare; ergo si iam habet beneficium sufficiens ad victum, non est cur illa triennalis commotio continuo per se sola definat esse sufficiens titulus ad hoc ut Episcopos famuli Dominus nequeat illum ordinare si litteris aliavet forma, probabili est comitet de beneficiis ob-

12
tenent ab eius famulo in alio Episcopatu. † At
mihilominus video quod *Señ. de Jelleu Carnensis*
cap. 19. quod 17. attinetur fidei decisum sub die 21.
Aprilis anni 1617. Episcopusque ordinare non pos-
sit suum familiarem, cui non committit beneficium,
ex eo quia beneficium possidebat in aliena Diece-
cesi, sequitur Barbosa *in dicit. Trid. sess. 23. c. 19. §. 1. 2.*
& potest esse tanquam Tridentinum copulante
loquitur episcopus diocesis trientem continere fa-
miliari tationibus, & quod beneficium ei con-
feratur; ad hoc ve perferre ille famulus iudicis ef-
ficiatur, nam ordinando illum ad trientem benefi-
cij alibi obtinent; debet fieri cum dimissioni Episcopi
copi, vbi adit tale beneficium, alias inquam vi-
deatur ordinare non subditum, ac incurrere pce-
nas impositas contra ordinantes subditos alienos;
de quibus dico infra *in fine huius cap. & cap. se-
quentis*, quod verum est, etsi pugnet ratio pro
affirmativa sententia iam posita, etiam ex statim
sequentibus *in vers. quartam.*

Et simili modo ad titulum pensionis poterit ordinare suum famulum si pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum Episcopus iudicat ordinandum. Recte dictum Garcia de benef. dist. 2. p. cap. 1. num. 31. Bonacina supra puncto 11. num. 11. cum alibi Barbosa in dist. cap. 9. Trid. num. 3. cum eisdem dist. allegat. 7. etiam num. 73. quibus addo A.gidium Trullenchum de Sacram. lib. 6. quest. 101. dist. 7. num. 18. ubi sive, ubi loquitur etiam de pensionibus. † Sed an ut fiat legitime debeat prius esse famulus triennialis, aut ante triennium quare Episcopus eum ordinare ad titulum patrimonii, & pensionis, video à Doct. non ut trahi, & mihi videtur, ut debeat esse triennalis, alias non ordinaret non sibi subsidium contra dispositionem dist. cap. 9. Restat verò pro veritate huius dubij videre, an pensio, seu matremortem sit titulus sufficiens, ut Episcopus ordinare possit subsidium suum, de quo dico infra in hoc textu, & in terminis videtur tenere Barbosa de fore Eccl. dist. 2. p. 1. quest. 37. num. 72.

Ad quamque questionis partem de familiaribus Cardinalibus, seu de Magistro A. Grotius. Ad primum respondendum auctore, quod Cardinales Presbyteri conferunt Titulum, & ceterosque minores ordines suis familiaribus; & sic posse ab eis fieri docet Martin. Lutzen. in *tr. de cardinalib. quest. 30.* Iacobus in *tr. de Concil. lib. 1. cap. 11. vers. item Cardinalibus*. Maior de *irregularitat. lib. 4. cap. 10. num. 3. Sel. in festis Canon. cap. 19. num. 1.* archiepiscopi ita decernunt *sub die 22. Janu. 1611.* dum ibi fuit resoluim Cardinalis suis familiaribus triennalibus dimissorias alii ordines suscipiendos concedere posse, etiam filios, nec ante nec statim postea conferant beneficium. Et itaque ut possint Cardinales Presbyteri etiam conferre, ceterosque ordines conferre suis familiaribus dixit Barbosa in *pastoralis allegat. 5. num. 15. p. 2.* quia nomine familiaritatis videtur ut Cardinalis, etiam Episcopi sicuti familiaris ordinare non possint, nisi in modo, quo potest quilibet Episcopus, non Cardinalis; hoc est si huiusmodi familiaris per meritum suum fuerit commotus; & beneficium quacunque fraude cessante statim repleta Cardinalis conferat illi, ut colligi videtur ex *Rot. decis. 94. s. serv. per veram p. 1. dist. 30. Barbosa dist. 2. p. 3. §. 1. allegat. 5. sub num. 9.* docet contrarium et quod decernit fuit per Sacram Congregationem Concilii, de quo *Selacianus supra.*

Quare et si Sanchez in *opusc. loc. c. 1. lib. 7. 19. cap. 1. dubio 19. num. 11. videtur docere per Concilium Tridentinum *dist. 23. c. 10. derogari facultatem, quam habent Cardinales conferendi primam Tonsuram; quia expresse reuocat consuetudinem, etiam innumeralem cum Ledeina; tamen quod Cardinales possint conferre primam**

Tonsuram, & minores ordines in suis titulis do-
cent Iosephus Sacram. part. 2. disp. 8. sect. 1. off. 1. 3.
Victoria in *summa de Sacramento Ordinis* n. 234.
Lancellotus in *temple iudicium* lib. 2. cap. 2. §. 3.
num. 17. Valencia tom. 4. disp. 9. quest. 1. p. 1010.
Hurad. de Sacram. Ord. disp. 18. Bonacina de
Sacram. disp. 8. quest. 1. nota, p. 1010. 4. num. 3. Val-
quez in 3. part. tom. 3. disp. 243. cap. 4. num. 33. cum
aliis pluribus Diana part. 5. tract. 2. ref. 5. contra
Anastasium Germon.

- 10 Qui in tract. de iudicio Cardinal. 5. tam ratio-
ne num. 20. affirmavit Cardinales in suis titulis
exercere posse ea, quæ sunt iurisdictionis, non
quæ sunt Ordinis, & prædicti etiam Doctores,
quibus accedunt Axtorius tom. 2. lib. 4. cap. 3. §. 2.
Paratus de ref. benef. lib. 4. cap. 3. §. 1. Campanil-
lus de ref. iuris Canon. Rob. 6. cap. 2. num. 11. For-
natus de Sacram. Ordinis cap. 1. Granad. de Sacram.
n. 3. p. 1. contrarij §. 9. tract. 2. cap. 2. num. 1. Tambu-
rinius de iure Abbat. tom. 1. disp. 1. quest. 4. num. 4.
Moueta de iudicio confessor. cap. 5. num. 35. Ne-
rarius tom. 3. de Sacram. Ordinis disp. 8. sect. 1. n. 8.
Hieronymus Llanas in *summa* part. 1. cap. 3. §. 3.
Tufchus de C. concel. 100. num. 50. Chuchus in
canoniar. lib. 2. tom. 4. num. 66. Pinus de ordine 9. 6.
art. 1. num. 4. 6. & alij dicentes, vt non obtinere
Trid. in dicto cap. possit Cardinales Presbyteros
Tonsuram, ceterosque ordines suis familiaribus
confere.

- 11 Vnde dicendum est etiam vt familiares, seu
officiales Pape, ac familiares Cardinalium, etsi
Cardinales habitarent Romæ, atque etiam Epif-
coporum in Curia residentium, qui saltem per
triennium habitauerint in Urbe, possint de licen-
tia ipsorum à Vicario Sanctissimi promoueri,
dum tamen superadditi omnes sufficientem titu-
lum habeant, & alia à iure requisita, vt refert
decisum Armentarez in adducendis recipit. legem
Nauarræ l. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis in declarat.
num. 49. Molfesius in *summa Theologia Morali*
tract. 2. cap. 2. num. 32. in fine, Machinus tract. 1. §. 5.
cap. 9. post num. 15. verò. sexto, vbi citat Barbo-
sam.

- 12 Et sic etiam fiet, vt Magister Actorum Curie
Episcopalis, possit vt familiaris ab Episcopo ordi-
nari, vt tenet Reccas collect. 596. verò. anapha
4. & in praxi feri Eccles. refel. 471. in 2. impraf.
Stephanus Gratianus *Marchia deis* 153. Marcus
Anton. var. refel. lib. 7. §. Campanil. Rub. 9. cap. 9. in
diuers. iuris Canon. Machinus de Sacram. Ordinis
tract. 1. part. 4. c. 9. num. 17. Barbofa in *passoralis* 2. p.
cap. 5. num. 18. & in dict. c. 9. dist. 13. Trid.
num. 7.

- 13 Ad sextam questionis partem, an Trid. priuile-
gium extendatur in dict. cap. 9. ad Episcopum,
qui tantum est titularis, vt loquere respondeas ad-
iunges quæ noto infra in tract. de ordinat. ad
Episcopum, qui renouantur Episcopum. Nunc verò
respondeo breuiter negando ex Trid. sess. 14. c. 2.
de reformat. vbi statuitur, vt nullus Episcopus titu-
larius, etiam si resideret in loco exempto, aut nu-
llius Diocesis, aut Monasterio, aut ibi morem
traxerit vigore cuiuscunque priuilegij de pro-
mouendo quoscumque ad se venientes, pro tem-
pore concessi subditum alterius Episcopi, etiam
per textu familiaritatis abque sui Prelati expresso
consensu ad ordines maiores, vel minores, vel pri-
mam Tonsuram promouere audeat, alias ab exer-
cicio Pontificalium per annum ipso iure suspensus
sit: sic tradunt relati à Barbofa ibi, & Diana p. 8.

tract. 2. ref. 28. & bene scribit Barbofa dist. 7. p. 1010
allegat. 6. & dicta allegat. 5. numero 17. cum
multis.

Ad septimam questionis partem an possit Epif-
copus cum suo familiari triennali in Interstitijs
dispensare. Et supposito quæ iam superà dixi de
Interstitijs in c. 8. breuiter dico quod etsi Epif-
copus possit familiarem suum triennale, alias sibi
non subditum conferendo ei statim beneficium
ordinare, & et litteras dimissionis ad ordinandum
à quocumque dare possit, tamen super Interstitijs
temporum, seu illegitimitate dispensare non possit,
testatur decisum Sacer. in *serbis deis* sub tit. de
tempor. ordin. deis 127. 28. & 29. Garcia de benef.
p. 2. c. 5. num. 89. Sanchez in *opuscule moral.* lib. 7.
c. 1. dub. 7. num. 3. Bonacina de *superfessionibus omni-
bus in particulari diffus.* 3. q. 1. p. 1010. 11. num. 13.
cum alijs Barbofa in dict. cap. 9. Trid. sess. 13. & Pia-
lecius in *praxi Episcopalis* p. 1. c. 1. num. 15. verò. sub
limitari. † Vbi addit quod quando familiari iam
ordinato collatum est statim beneficium, possit
postea Episcopus quoad interstitia dispensare, quia
ratione beneficii collati illi iam est subditus, vt
etiam refert decisum Arment. in dict. 1. 7. de Epif-
copis. num. 50. & sentit Campanillus in *diuersis in dict.*
Rub. 9. c. 9. n. 3. & 4. † Qui num. 6. dicit quod vbi
cunque Antistes potest suum familiarem ordina-
re, potest eidem litteras dimissionis concedere, vt
ab alio ordinetur, de quo statim: iterum reperit
idem Barbofa in *passoralis* dist. 2. p. 1010. 14. n. 14. & de
præfata negatiua sententia, quam etiam docent
Villalob. in *sum. tom. 1. r. 1. diffus.* 9. n. 10. Ledesma
in *sum. tom. 1. de Sacram. Ordinis c. 8. concel.* 5.
citans Nauarrum lib. 1. c. 23. de tempor. ordin.
ex ea ratione; quia id quod concedit Concilium
in tali casu Episcopis est priuilegium; & ob id
non esse intelligendum de illis rebus, de quibus
non loquitur.

Sed non improbabiler loquuntur eontrariam
sententiam docentes ex ea ratione, nam eo ipso
quod Concilium dat Episcopis potestatem, con-
currentibus illis conditionibus, familiares suos ordi-
nandi, & consequenter concedit illis necessaria
ad talem ordinationem faciendam, vt est dispen-
satio in Interstitijs: sic docent Ioannes de la Cruz
in *diuersis confessorie* p. 2. de Sacram. Ordinis dub. 46.
concl. 1. vbi sic loquitur: Episcopus ordinare potest
familiarum suorum aliena Diocesis, si per triennium
secum sit conmoratus, & ei dei beneficium ex Trid.
dist. c. 9. sess. 23. dicitur: cum eo in Interstitijs dispen-
sare in casibus dist. Concilij c. 11. & 13. ita Congrega-
tio Cardinalium, & c. putant probabilem Ledesma,
vbi supra, sic loquens: En le que toca a los Inter-
stitios nome parece muy improbable que el obispo,
a quien sirua le pueda dispensar; & ex his tenet
Diana p. 3. tract. 4. de Sacram. ref. 190.

Ad vltimum de dimissionibus dico, quod etsi Epif-
copus beneficij ritè, & rectè possit concedere di-
missiones ex c. fin. de tempor. ordin. lib. 6. eo quod ra-
tione sibi collati beneficij efficiunt quæ subditus, vt
infra dico. Tamen in casu nostro videtur vt non
possit ei dimissiones concedere, vt familiares ab alio
Episcopo alieno ordinetur, quia Tridentinum ad
illud non potestius in dicto c. 9. eo quod ratione
triennalis familiaritatis, non fit æquè subditus, &
Interstitijs dispensare, sed non possit dimissiones concedere vt
ab alio ordinetur Episcopo propter restrictio-
verba

verba prædicti Trid. in d. llo c. 9. & videtur sentire ibi Barb. n. 1. nihilominus video quod Campanillus in d. llo cap. 9. sub n. 6. dixerit quod vbiunque Antistes potest suam familiarem ordinare; possit, & etiam literas dimissorias ei concedere ut ab alio ordinis suscipiat.

- 29 Notabis cum Bonacina de suspensionibus in parochiariis disp. 3. quæst. 1. p. 10. l. 11. num. 12. & Mario Alter, quos sequitur Barbosa d. llo allegat. 5. n. 16. in f. 2. quod familiaris bona fide ordinatus cum spe beneficii statim obtinendi ab Episcopo, cuius est familiaris, non maneat suspensus ab ordinis executione, si Episcopus beneficium ei statim non conferat, aut si Episcopus moriatur nondum collato beneficio.

QVÆSTIO VI.

An Episcopus possit ordinare aliquem ratione beneficii, & num debeat esse perpetuum. Et an sufficiat ut sit simplex: quid si illud sit tenue, vel possit ordinare illum, cui paulo ante beneficium confert. Et an si habeat beneficia in Diocesis pluribus possit à quolibet Episcopo cuiusque beneficii ordinari. Et an sola actualis beneficii possessio sine titulo & collatione sufficiat ut quis ordinari queat?

S V M M A R I V M.

- 1 Formæ ad ordines fortiter ratione solius beneficii.
- 2 Demissionum comparationem ex beneficio, sive ut beneficio dimisso.
- 3 Beneficium ad ordines debet esse perpetuum, non manuale, & amabile, c. 5.
- 4 Commenda non est sufficiens titulus ad ordines.
- 6 Cappellania temporalis non est sufficiens titulus ad ordines.
- 7 Præbenda temporalis pro solvendo salario, non est titulus ad ordines.
- 8 Beneficium simplex nullam residentiam requirit, est titulus sufficiens ad ordines contra aliquos, n. 9.
- 10 Beneficium tenue ad ordines, sufficit, ut quis dicatur Demissionarius Episcopi, ubi situm est, n. 11. 16. & 17.
- 12 Cap. collus hoc tit. lib. 6.
- 13 Beneficium etiam tenue imat, ut clericus in minoribus potius privilegio ferri, & potius de facto casus beneficii d. llo c. 9. num. 14. contra Sazon dicentem beneficium esse feudum esse tenuissimum, n. 15.
- 17 Beneficium tenuissimum, ut dicatur Quatuor non est sufficiens ad ordines, aliud esse si ei iungatur parvissimum, numero 13. & 19.
- 20 Episcopus beneficii collati quare ob fraudem requiritur illius ordinare beneficium subditum, alios aliter Episcopi, praxi contraria sustinetur, n. 22. & 23.
- 21 Trid. cap. 9. sess. 25. expenditur, numero 21. & 23.
- 24 Beneficia sita in diversis Diocesis facientes ad

ordines subditum eorum possessionem sic ut ab uno Episcopo, vnum ordinem recipere possit, ab altero alium.

- 25 Beneficium collatum sola absque quatuor possessione illius, non sufficit ut quis ratione illius ordinetur, n. 26.
- 27 Beneficium situm in una Diocesi, quod pertinet ad promotionem alterius Episcopi facit possessionem subditum ad ordines illius Episcopi, ubi situm est, sed si una Episcopalis Diocesis etiam ad alium, qui præsides, numero 28.

Hic agendum est de tercio iure, per quod quis potest ordinari, oempe beneficii titulo; per id enim, habito respectu ad ordines suscipiendos, est quis subiectus Episcopo Diocesis, in qua beneficium habet; ita ut possit ab illo ordinari, seu ab alio de eius licentia, quomodo alias ei alio modo, subditus non sit, iuxta textum in cap. cum nullus de tempor. ordinat. lib. 6. sic docent Burgos de Paz. in l. 3. Tams. a. num. 398. Alphonsus Naubona, & plures alij, quos congerit Barbosa in posterals p. 2. allegans 4. a. num. 4. inter quos Sanchez consil. mor. lib. 7. cap. 1. d. llo 25. ubi n. 15. & subdit demissionum comparationem ex beneficio finiri, beneficio dimisso, & cum. 43. cum aliis dicit Barbosa quod clericus habens beneficium, est cuius illius Diocesis, in qua situm est beneficium, dum illud possidet, ex Baroli doctrina in l. hares absens & prout n. 5. ff. de iudiciis, & in l. 1. num. 25. ff. ad municip. Boetius de iur. 160. n. 10. Cardosus in praxi iudiciorum, & advocat. verbo demissionum n. 6. leges Garciam. de benef. p. 2. cap. 4. a. num. 1. Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. 1. voca p. 10. l. 4. num. 14. Campanillus in divers. iuris canon. lib. 9. cap. 8. num. 11. Attendantur in additum ad recipi. leg. Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. in d. llo c. 9. Riccio in praxi feri Eccles. ref. 2. 18. in 2. d. llo n. 10. & in praxi auct. fol. 49. Marc. Anton. varior. lib. 1. ref. sic. casu 28. Vgolinum de potestate Episcopi cap. 26. §. 3. Mollesium in summa theol. mor. tract. 2. cap. 2. num. 7. Squillante de privileg. clericor. cap. 4. a. num. 237. Scip. de Rubis in suis epistol. Episcopatum, verbo Ordo, sub n. 18. Thom. Valascum allegat. 5. num. 15. & num. 29. Agidium Trullench de Sacram. lib. 6. cap. vltimo, d. llo 7. à num. 15.

Vide iam ut ad primam difficultatis partem respondeam, leges eundem Valascum comment. 1. d. llo alleg. 5. num. 26. ubi sic assertum. Notandum est, quod sufficit ordinari ab eo Episcopo, in quo ordinandus habet beneficium, sive respectu ipsius ordinem susceperit, siue non, ut notat glossa in d. llo cap. cum nullus hoc tit. lib. 6. verbo Ecclesiasticum, eo quod textus generaliter loquitur, & non distinguit; ob idque, etiam nonnulli videantur tenere, ut non debeat esse perpetuum beneficium, imò sufficere ut sit ad tempus, & ad nutum amovibile, cum interim habeat titulum, & secus si in commendam; quia hæc non est reus, ut in cap. nemo deinceps de elect. sic Lapis, Ioannes Andreas, Dominicus num. 3. & Francus num. 3. ver. in glossa verb. Ecclesiasticum in d. llo cap. cum nullus. Valascus supra. & Tamen dicendum est, ut tale beneficium, ad cuius titulum quis ordinare debeat esse perpetuum; ita ut non sufficit esse manuale, nec amovibile; docent Acuña de Sacram. Ordinis quæst. 3. sess. 6. Diana p. 8. rr. 2. ref. 19. cum multis dicendo hoc fallere, ubi ordinandus aliunde

habeat beneficium in titulum, nam beneficium manuale, & amovibile ad nutum non potest pascere titulum, ad quem quis ordinatur: & hac est praxis quotidiana Episcoporum ut video. ¶ Non enim Capellanis temporaliis est titulus sufficiens, cum non sit beneficium, Riccius in *praxi sacrae refel.* 49. n. 1. Gonzales *regul. d. Cancell. glossa* §. 5. l. 1. num. 6. Barbosa *dist. 2. allegat. 4. num. 5. 9.* quod est contra Garciam *de benef. l. p. cap. 1. num. 7.* & Marchinum *de Sacram. Ordinis tral. 1. p. 5. cap. 8. n. 9.* asserentes non posse quem ordinari ratione Capellanie, etiam perpetuae. ¶ Itaque Barbosa *allegat. 4. de officio Episcopi p. 2. Actio num. 59.* dicit cum Riccio, ut quis non possit ordinari ad titulum Paribende temporaliis; eo quod nihil spiritualitatis habeat, cum comparatur paribde, & commodari temporali pro solvendis salariis Advocati, Procuratoris, Medicorum, & similibus, ut oblectat Gonzales *ad regul. d. Cancell. glossa* §. 5. l. 1. numero 9.

8 Ad secundam questionis partem communis est Doctorem sententia, ut possit quis ordinari ad titulum beneficii simplicissimi sit perpetuum, etiam si residendum non requirit, ut docent Garcia *de benef. 2. l. 1. num. 1. cap. 4. num. 9.* ubi sic ait. Tercio amplius etiam si beneficium non requirit residendum, nec in illo residat, nec in illius Diocesis & sic non estimatur à iurisdictione primi Episcopi, cum textus simpliciter loquatur de beneficio, Marcus Anton. *variar. refel. lib. 1. refel. 1. 12. cap. 12.* Squillante *de privileg. clerice. cap. 4. num. 237.* Aversa *de Sacram. Ordinis. quest. 4. §. 1. 6.* Piascius in *praxi p. 1. cap. 1. art. 3. num. 3.* Valasco *supra alleg. 4. num. 30.* Machados *de perfello confessorum. 2. lib. 4. part. 1. tral. 3. docum. 4. num. 1.* Riccius *dist. 4. ref. 4. l. 1. num. 1.* Barbosa *supra. num. 47.* Agidius Tullench. *supra. num. 17.* ¶ quod est verum etiam si

9 Generentis in *praxi* c. 48. num. 5. quem refert Diana *dist. 4. p. 3. tral. 2. ref. 3. 1.* contrarium tenet; nec est audiendus Bonacina, qui *tom. 1. d. 3. ut. 8. quest. 5. vna puelle* 4. num. 4. tenuit nostram sententiam cum ea limitatione, modo beneficium sufficiens sit ad vicum, de cuius veritate infra dico in *vers. sequenti*, dum disputo de beneficio tenui, Barbosa *de iure Eccl. p. 1. cap. 33. num. 34. & in pastoralis allegat. 4. num. 46. & 47.* & iterum videbis Dianam *p. 6. tral. 8. misel. ref. 24.* qui pro veraque sententia refert Doctores, ubi videtur nostram fovere.

10 Ad tertiam questionis partem an beneficium tenue, sit titulus, ut quis ordinetur ab Episcopo, ubi situm est, & videtur quod non, tum ex c. 2. *de prebend. & dignis.* & docent Piascius in *praxi p. 1. cap. 1. art. 2. num. 3.* Doctores communiter in *cap. 1. & in disto cap. cum nullus, hoc sit. lib. 6. Maranta in compend. Bullar. in verbo Ordo*, Vgo-
linus, & alij, quos probat Riccius *p. 1. decis. 299. cum sequenti*. Molleus in *summa tral. 2. tom. 1. cap. 2. num. 7.* & facit Squillante *cap. 4. num. 23. de privileg. Clericor.* dum refert sacram Congregationem respondisse Cardinali de Aquaviva Archiepiscopo Neapolitano promotum ab alieno Episcopo ex causa beneficii tenuissimi malè promotum fuisse, ipsiūque promotum suspensum ab executione officij, atque collatorem ab executione per annum.

11 Aduer verò et si bonum esset, ut tenet beneficio adiungeretur patrimonium; ita ut constanter ex utroque sufficeret ad sustentationem, sicut prærequirit Trid. *sess. 11. de reformat. cap. 2.* tamen in ti-

gore iuris existimo sufficere, quantumvis tenue beneficium, ad hoc nempe, ut qui alias subditus non erat Episcopo, fiat subditus ratione beneficii ita ut hac de causa possit iam subditum illum ordinare, ac quilibet alius Episcoporum originis, aut Domicilij ex iam dictis arg. textus in *cap. postulat. 14.* & qui dicit *quest. 1. de foro comp. 1.* Deinde quia textus in *disto cap. cum nullus hoc sit. in. 6.* & alij non distinguunt inter tenue, & amplum beneficium. ¶ Et quia multi Canones de beneficio verbo facientes, locum habent in beneficio etiam tenui, iuxta quæ adduxi *sub c. 1. de foro comp.* ubi de privilegio Clericis in minoribus concessio habentibus qualemque beneficium, ut probat Trid. *sess. 23. de reformat. cap. 6.* & tenent Heniquez *lib. 10. c. 22. §. 1. 1. 1. 6.* & *cap. 17. Iura K.* Garcia *de benef. p. 1. cap. 4. n. 8.* Barbosa *de iure Pontificis dist. cap. 33. n. 13.* Diana *p. 4. tral. 4. refel. 5.* idem Barbosa *in pastoralis dist. 2. p. alleg. 4.* cum multis ab eo relatis *n. 44 & 45.* quibus addit Tullench. cum alijs *dist. quest. vici. num. 16.* ¶ Et sacra Cardinalium Congregatio, teste eodem Barbosa *de iure Eccl. p. 1. cap. 39. num. 17.* censuit in *vna Iannensi* die 18. Martij 1628. promotorum ad ordines cum collatione vnius beneficii, reddidit duotum scutozum annuorum, qui incedens in habitu laicali cum armis, dum caperetur à Birroniis, vnum ex illis occidit, & ad carceres laicales adductus fuit, gaudere privilegio fori; refert Diana *vbi supra*, & iterum *dist. part. 8. tral. 2. sub ref. 1. 1. 10.*

Es sic patet, ut non sit sustinendus Soto de *in- 15* flia lib. 10. *quest. 5. art. 3.* asserens beneficium tenuissimum esse, quod non attingit ducatos octo, vel secundum Campaniam, quod non attingit quatuor ducatos in anno, cum sacra Congregatio censuerit beneficium duorum ducatorum esse sufficiens ad gaudendum fori privilegio, ¶ ergo etiam ad sumendos ordines, ex quibus oritur talis privilegium forij & hinc Sanchez in *opuscule tom. 2. lib. 7. c. 1. dubio 12. n. 7.* dicit si sufficere beneficium, quantumvis tenue, ut quis possit ordinari ab Episcopo ubi est beneficium; & ut addit Garcia, & Barbosa *vbi supra*, taliter procedere, etiam si illud tenue beneficium non requirit residendum, nec in illa residat, nec in illius Diocesis, & sic non estimatur à iurisdictione primi Episcopi.

Sed cum proposito faciunt Zerola in *praxi 17* Episcoporum p. 1. *verb. beneficium*, §. 3. & Barbosa *in pastoralis disto allegat. 4. num. 45. in fine*, intelligentes, ut in beneficio tenuissimo, quale est ducatorum quatuor in anno, vel ad sumendum in residente septem ducatorum, ex Soto *lib. 1. 1. quest. 5.* videtur bona praxis, ut ad titulum tenuissimi quis non ordinetur. Et hoc modo intelligi Barbosa componi sententiam negativam Piascii, Prosperi de Augusto, Vgozini, Riccii, & Squillarex cum sententia affirmativa. ¶ Et adhuc Diana *disto ref. 5. 1. 8. p. 4.* circa finem in *vers. de quo* quod Concilium in loco citato pro negativa determinat, ut quis non possit ordinari ad titulum beneficii tenuis, sed non asserere quod si ordinandus beneficium tenui, patrimonium adiungat sufficiens ad vicum, non possit ordinari ab Episcopo; & sic dicit alud esse querere, nam beneficium sufficit pro titulo, licet si sufficit, ut tanquam subditus ratione beneficii, possit promoveri ad ordines; & *dist. ref. 20. p. 8. tr. 2. in fine* ut responderet ad alium decisionem citatam sacre Congreg. traditam ab Squillante, *vbi supra*, dicit quod optaret, ut de prædicta declara-

De Temporibus ordinat. Quæst. VI. 261

19 tione constaret æstheticè, † videbis eundem Dianam nouissimè, p. 10. *trall. 11. ref. 48.* in *verf. nota*, ubi cum Barbofa, Garcia, Campanillo, & aliorum sine distinctione ratione beneficii iurum; vel quatuor ætateorum posse quem ordinari, si parimonium ei adiungeretur, sic cum Vgolino etiam Quaranta, & Trullench. *de Sacram. lib. 6. cap. unico dub. 7. n. 16.*

20 Ad quartam questionis partem nùm possit Episcopus ordinare eum, cui paulò ante beneficium confert; & vt respondeam permitto cum Molfesio *in summa. tom. 2. cap. 3. num. 7.* Piascio *in praxi p. 1. cap. 1. art. 2. num. 1.* Machado *de perfetto Confessore tom. 2. lib. 4. p. 1. trall. 3.* beneficium non debere esse collatum in fraudem, ad hoc vt ordinandis extrahatur ex aliena Diocesi: vnde dicunt, Franchis *in dicto cap. cum multis hoc sit. l. 6. glossa in cap. 1. eodem verb. figmentum*, Quaranta *in compendio Bullar. verbo Ordo*, Riccius *ref. l. 162. Barbofa dist. alleg. 4. num. 58.* quod in casu nostro nequeat Episcopus eum ordinare eo quod beneficii collatio sic facta videretur in fraudem legis, scilicet ad eximendum illum Clericum cui beneficium confertur à iurisdictione sui Episcopi

† Item quia si illud licet fieri posset frustra Concilium Trid. *sess. 3. cap. 9.* definisset Episcopum tunc posse aliquem alterius Diocesis ad ordines promouere, cum per triennium fuerit cum eo commorans, iuxta iam dicta *questionibus proximè præcedentibus*, dummodo statim beneficium illi conferat, Agidius Trullench. *supr. num. 25.* †

22 Diana *dist. p. 8. trall. 2. sub ref. 12.* predictam sententiam veritiorem reputat: tamen Marchinus *de Sacram. Ordinis trall. 1. p. 1. cap. 8. num. 9.* affirmationem sequitur, dicens vt possit Episcopus conferendo beneficium ei, qui alias subditi eius non est valide ordinare, nec facere fraudem legi, qui vitur iure suo, quod lege ipsa nititur. † Nec obstat Trid. *in dict. cap. 9.* quia ille casus est distinctus, cum ibi præcedat ordinatio collationi beneficii; & ita in praxi video communiter profiteri, non sine ratione, nam cum absolute textus *in dicto cap. cum multis*, dicat ratione beneficii acquiritur etiam Domicilium ad ordines, vt sit domicilium, aut origines; imò & Molfesius *in summa ethicæ moralis trall. 3. cap. 1. num. 21.* obleruat sacram Congregationem censuisse, vt semper in hoc præferatur Episcopus loci, in quo quis habet beneficium; ergo cum intelligatur abesse fraus, nisi probetur, apparet euidenter, vt in casu nostro sequenda sit affirmatiua sententia: & sic Marchinus *supra* cum Vgolino probat; nam cum textus requirit, vt solum quis beneficium obineat, non est eis distinguendum sit iuxta modum contrarie sententiæ: & de his videbis quæ congerit Trullench. *de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dubio 12.* & nouissimè ita tenet idem Diana *p. 10. trall. 11. ref. 48.* cum Leandro *de Sacram. tom. 2. trall. 1. dist. 8. quæst. 19.* & cum Martino de San Ioseph. *in max. confes. tom. 1. lib. 1. trall. 4. de Ordine num. 10.* contra Marchinum.

23 Ad quintam questionis partem, si habeat quis beneficia in Diocesibus distinctis, nùm possit à quolibet ordinari. Et quia iam super affirmatiuè respondi, dico breuiter cum Diana *dist. p. 8. trall. 3. ref. 23.* & Pæpofito *in 3. p. de Sacram. Ordinis*, vt possit quis ratione vnus beneficii ordinem vnum recipere ab vno Episcopo, & alterum ab alio, vbi aliud est beneficium situm, si ad eius titulum ordi-

inari postulat, idem tenent à Cuius in *decretum Gratiani part. 1. dist. 71. num. 7.* & Garcia *de beneficiis tom. 1. part. 2. cap. 4. num. 2.* Trullench. *de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dubio 7. num. 10.* Barbofa *de officio Episcopi dist. allegat. 4. num. 51.* & de Iure Ecclesiast. *cap. 33. num. 39.* Riccius *in praxi aucta, de off. 49. num. 1.* & alij, quia per quolibet beneficium, sic respectu subditi Episcopo loci, in cuius Diocesi situm est beneficium, nec esse maiorem rationem, ac vltimè iuris dispositionem, cui non possit ab vno, & ab alio ordinari; imò Campanillus *in diuers. Iuris Canon. Rub. 9. cap. 8. num. 15.* ait id procedere, etiam si beneficium spectaret ad provisionem alterius Episcopi.

Ad sextam questionis partem, an sola actualis beneficii possessio sine collatione, sufficiat vt quis ordinetur. Et præmissis quæ latè adduxi infra *sub cap. 2. de fere competentis, quæstione 7.* & à *quæstione 3.* cum alijs, de beneficiis habendis à Clerico in minoribus, vt *gaudeat fere privilegio*; & in posito nostro videretur Riccius *part. 2. de cessione 188. numero 3.* tenere vt sola collatio tituli beneficii absque eius possessionis ingressu, sufficiat vt quis ordinetur ab Episcopo loci, vbi situm est beneficium. † Verum à Cuius *supra 26 numero 7. verf. quæro*, Garcia *dist. cap. 4. numero 16.* & 17. Barbofa *cum illis dist. allegat. 4. numero 51.* resoluunt procedere doctrinam, quam retulimus, habita scilicet beneficii possessione; ita vt non sufficiat sola collatio, seu titulus ad hoc, vt efficiatur de Episcopo, vbi situm est beneficium; & quod sola possessio sine titulo iusto, non sufficiat Agidius Trullench. *supra numero 22.* Diana *dist. part. 8. trall. 2. ref. 14.* Squillante *de privileg. Cleric. cap. 4. numero 248.* à Cuius *supra parte 1. dist. 71. numero 7.* qui alia refert contra Garciam; sed vt ordinetur debet pacifice possidere, Barbofa *eum multis c. 2. Trid. sess. 21. n. 27.* cum multis.

Pro complemento notabis; quòd Episcopus 27 in cuius Diocesi est beneficium possit ordinare beneficium, etiam si beneficium esset subiectum alteri Episcopo; quoad provisionem, est etiam si spectaret ad provisionem alterius Episcopi, † Secus si etiam quoad Iura Episcopi 28 palia, Garcia *de benef. dist. parte 2. cap. 4. num. 15.* cum alijs Barbofa *dist. allegat. 4. numero 52.* vbi numero 53. addit vt si beneficium vnus Diocesis vnium fuerit alteri, vel Præbendæ distinctæ Diocesis, non ois Episcopo sufficere, in cuius Diocesi extaret beneficium, vel Præbendæ, cui annexetur, sic Campanillo *dist. c. 2.*

n. 15. alias quæstiones dico

infra g. 12.

✱

QVÆSTIO VII.

An Episcopus possit ordinare aliquem, qui in sua Diocesi haberes pensionem, commendam aut Praestimonium, seu alia beneficia. Et an ad titulum Patrimonij, & quale sit sufficiens. Et an possit dispensare in interdicti Episcopi beneficij, vel concedere dimissiones, ut quis ab alio ordinetur: & quid de Episcopo, qui ordinat ad titulum Patrimonij. Et an Clericus possit alienare Patrimonium absque licentia Episcopi, si aliunde acquisivit beneficium, vel alia bona sufficientia pro vicu?

SVMMARIVM.

1. Pensio ad ordines propriè beneficium non est.
2. Demissionis Episcopus quæ ordinare subditum ad titulum pensionis, congrua, sicut ad titulum Patrimonij, censui. &c.
3. Commenda perpetua est titulus ad ordines.
4. Praestimonium est titulus ad ordines.
5. Beneficium consistens in distributionibus quotidianis est titulus ad ordines.
6. Beneficium Prabyterale est titulus ad ordines, etiam si ante Prabyteratum cum fructu non acquisit ordinatus.
7. Beneficium requirens subdiacematam, aut primam tonsuram, tantum est titulus ad eorum ordines.
8. Vicaria perpetua est titulus ad ordines.
9. Beneficium de futuro non est titulus ad ordines, nisi iam quæsitum, n. 10.
11. Coadiutoria perpetua, in qua quis habet congruam, est titulus ad ordines.
12. Receptus Ecclesia est titulus ad ordines.
13. Ecclesia, cui quis adscribitur, est titulus ad ordines cum certis qualitatibus.
14. Capellaniam obviata in Capella Papa, est titulus ad ordines.
15. Collegium Seminarium, non est titulus ad ordines, etiam cum assignatione, certi annui redditus.
16. Litteratura varius est, ut non sit titulus ad ordines sufficiens, num. 17. quid si aliquis vir sit insignis cooptatus in collegiis, numero 17.
18. Paupertas alicuius non est titulus, ut ordinari valeat, nisi concurreat necessitas, & penuria ministrorum Ecclesie, & ordinando subministretur aliquis necessaria.
19. Magisterium musicae, grammaticae, pictoriae, seu alterius professionis, non est titulus ad ordines, n. 21.
21. Organista non eo habet titulum ad ordines.
22. Putaria missarum, & annuifactorum, non sunt tituli ad ordines, etiam cum patrimonio, seu beneficio insufficienti, etiam si obligaretur Episcopus ad supplementum, numero 23.
24. Patrimonium quando, ut quis ordinetur, dicatur titulus, & quantum n. 25.

26. Ordinari nullus potest contra prohibitionem sui Praelati: & quid ad titulum Patrimonij non bene discussi, n. 27.
28. Patrimonij taxatio ad ordines debet esse talis, ut sine dedecore ordinandus viuat, & quare, n. 29. & 31.
29. Paupertas in Clero voluntaria laudabilis.
30. Remulus, nullum in suorum curiarum Sacerdotum eligi voluit, nisi cum causa.
31. Patrimonij quantitas ad ordines arbitrio Episcopi existimabitur, & videtur sufficiens quinquaginta scutorum, non habita distinctione qualitatum ordinandorum, num. 32. & 33. ubi quid ratione diocesanae prouinciarum.
33. Quantitas ad ordines, non pro ordinando, & sui firmiter debet sufficere.
34. Episcopus ordinans aliquem ad titulum Patrimonij insufficientem, incurrit censuram.
35. Patrimonium ad ordines debet constare super re immobilis, num. 36. ubi quid non incurrit alius poena si quis ordinetur patrimonio mobilium.
37. Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, debet esse res certa, & fructifera, & libera ab hypotheca: quid si hypothecatum ante fuerit, n. 38.
39. Spectatum ad Patrimonium certum, seu vacantiam, non est titulus ad ordines sufficiens.
40. Ordinari nequit filius alicuius, à quo spectat amplum Patrimonium, etiam si filius viueret patre quodammodo Domini videatur, n. 41.
41. Obligatio ab Episcopo, seu quolibet alio facta in fauorem ordinandi, non est titulus sufficiens ad ordines, nisi ab antiquo sacrodotum, assignetur ab Episcopo perpetua portio, n. 43.
44. Patrimonium assignatum à patre, interitum dum filium ordinandum habet beneficium, seu congruam sustentationem, est titulus sufficiens.
45. Patrimonium consistens in bonis, quorum directum Dominum, est Ecclesiae titulus, ad ordines sufficiens reputatur.
46. Haereditas addita, est titulus sufficiens ad ordines.
47. Filius ordinandus potest cogere patrem suum, ut ei assignet Patrimonium, sicut pro dote ad Matrimonium.
48. Censui vitalitius, seu perpetuus, est titulus sufficiens ad ordines: quid ubi redimetur, n. 49. & 50.
50. Censui redimibilis, est sufficiens pro constitutione vinculi, & maioratus.
51. Patrimonium ad sacros ordines quis assignari super censibus, & redditibus annuis perpetuis, & qualiter, n. 52.
53. Patrimonium assignatum ad ordines, si ordinandus moriatur, sit liberum.
54. Patrimonij poena, & decessu exigui titulus ad ordines, est sufficiens si ex ambobus congrua ordinandus sustentari valeat.
55. Dispensat Episcopus in interdicti cum ordinando, qui eius subditus est ratione Patrimonij, seu pensionis.
56. Dispensatio interdictorum, ut quis ordinetur à Diacono ad Prabyteratum exigui necessitatem, & utilitatem.

De Temporibus ordinat. Quæst. VII. 263

57 *Dimissio ad ordines concedere vales Episcopus Patrimony, seu pensionis, ad cuius titulum quis ordinatur.*

58 *Patrimonium ad cuius titulum quis suis ordinatus intus alienabitur cum licentia proprii Episcopi, quando ordinatus aliunde beneficium congruum acquisiuit, numero 59. & 60.*

60 *Trid. cap. 3. sess. 1. n. 6. 1. & 61.*

61 *Dilectio Donet restringitur.*

62 *Alienari bona, ad quorum titulum quis ordinatur, nequit regulariter sine licentia Episcopi: idem in venditione, extinctione pensionis, mutatione, seu donatione, reuocatione, seu resignacione, hypoteca, datione usufructus, n. 63. 65.*

64 *Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, nequit preferri ordinario tempore.*

65 *Alicatio rerum, ad quorum titulum quis ordinatur, non ipsorum nulla fit.*

AD primam questionis partem, etsi in favorabilibus pensio habeatur loco beneficii, sed communiter docent Doctores vt ad titulum pensionis nemo ordinari queat, quia propriè pensio non est beneficium, vt tradunt Selua de benef. p. 1. quaest. 3. n. 11. Caccialupus de pensio, quaest. 12. & 5. Gigas de pensio, quaest. 20. Duarenus de benef. lib. 1. cap. 4. & lib. 6. cap. 4. Couar. praet. c. 36. num. 10. Suarez de censuris disp. 15. sect. 1. num. 7. Gonzalez in regni. 8. Cancellaria glossa 5. §. statim, à principio, cum aliis multis Diana p. 8. tract. 2. ref. 26. in terminis à Cuius in decret. p. 1. disp. 7. 1. num. 9. Marchinus de Sacram. Ordinis tract. 1. p. 5. cap. 8. n. 10. Riccius in praxi fori Eccles. decis. 302. in 1. impraes. & ref. 262. impraes. Vgolin. de pensio. Episcopi, cap. 16. §. 3. ver. excipitur tamen prius. Campanil. in diuers. iuris Canon. lib. 9. cap. 8. n. 17. ver. ex causa, Barbosa allegat. 4. de officio Episcopi p. 2. num. 57. & Aliud tamen est inquirere an domicilij Episcopus possit suum subditum ordinare, de quo assertatiue, respondetur, vt de patrimonio dicetur sufficienter: nam quemadmodum patrimonium, donatio, census, sunt titulus sufficiens ad ordines suscipiendos; sic & pensio, quæ satis sit ad sustentationem & sit perpetua, cum non sit maior ratio de illis, quàm de hac, secundum quæ latè dico infra sub 110. vers. ad secundum questionis partem, & docent Doctores, ibi allegari, nec obstant dicta supra quaest. 5. vers. ad quartam, & vers. & simili modo, quæ potius confirmant hoc dictum.

5 *Ad secundam de commendâ, sub distinctione respondent Doctores; nam si commendatum sit beneficium tantum alicui, cum titulo careat beneficii, nequit ordinari ad titulum commendæ; secus tamen si sit datum in commendam perpetuam: sic Garcia de benef. parti. 2. cap. 4. num. 10. Marchinus supra num. 12. Diana p. 8. tract. 2. sub ref. 19. cum aliis Barbosa dicta allegat. 4. num. 50. expendens si commendata est ad utilitatem ordinandi maxime perpetuam; quia ista reputatur titulus Canonici; seu quod habeat vim tituli, vt resoluunt cum Garcia p. 4. cap. 4. qui in terminis, dist. p. 2. cap. 4. num. 12. amplius principalem resolutionem procedere, siue illud sit beneficium, propter quod ordinem recepit, siue non. Aloyus Riccius in praxi aurea ref. 49. num. 2. Sanchez in consue. lib. 7. cap. 1. dubio 23. Marchinus dict. p. 5. de Sacram. Ordinis c. 8. n. 16.*

Ad tertiam de prebendâ respondent Doctores, quod cum prebendâ solent consummari inter beneficia Ecclesiastica, vt notant Doctores per text. ibi in cap. sic. de consecr. lib. 6. & cum infinitis probet Garcia de benef. p. 1. cap. 2. num. 17. lequiritur vt ad titulum prebendâ, valeat quod ordinatio quod qui possidet prebendam, dicatur ibi Domiciliarius habere; ac proinde ab Episcopo loci, vbi est situm prebendâ, possit, vel ordines vel dimissorias obtinere: sic Henriquez in summa lib. 10. cap. 22. §. in commento lit. H. Camp. in diuers. iuris Rub. 9. cap. 8. num. 5. Riccius in praxi fori Eccles. ref. 258. in fine, Barbosa dicta allegat. 4. num. 48. & 49. idem ad cap. 1. Trid. dist. sess. 21. num. 13. vbi cum Salzedo, Vgolin. Sebastianiano, Celsat, & Marchino.

Vnde infero primò, vt possit quis ordinari ad titulum beneficii, quod in distributionibus quotidianis consistit. Marchinus de Sacram. Ordinis cap. 6. tract. 1. p. 6. difficult. 5. num. 19. Campanil. in diuers. iuris Canon. Rub. 9. cap. 8. num. 29. & Infero secundò posse quem ordinari ad titulum beneficii non obstante quod non lucretur fructus illius, nisi post susceptum Presbyteratus ordinem, vt docent Nicolaus Garcia p. 2. de benef. cap. 5. n. 10. Armend. in addit. ad recept. leg. Navarra lib. 2. tit. 8. lib. 1. de patrim. Clericor. Barbosa cum aliis p. 2. de officio Episcopi alleg. 9. num. 29. idem in dist. cap. 1. Trid. sess. 21. num. 10. Marcellus Vulpesius in praxi iuris fori Eccles. c. 8. n. 11.

Ex quo infero tertio, quod si beneficium habeat certum ordinem annexum, vt puta Subdiaconatum, vel Diaconatum, possit quis ordinari ratione talis beneficii ab illo Episcopo, etiam in aliis ordinibus vt per Dominicum num. 9. Franc. num. 3. in cap. cum nullus hoc tit. lib. 6. Riccius in praxi aurea dicta ref. 49. num. 4. Marchinus tract. 1. p. 5. de Sacram. Ordinis non. 6. Cuius in mente, ad Princip. dist. 71. vbi etiam potest licet beneficium non requiritur, nisi primatum Temporalem, ad hoc possit Episcopus beneficii conferre ordines omnes, tum maiores, quàm minores beneficiario.

Infero quarto posse quem ordinari ad titulum Vicarie perpetuæ ad sacros ordines, docent Mandusius ad regul. 8. canon. quaest. 13. num. 3. Salzedus quem refert Barbosa in dicto cap. 1. ex Trid. sess. 21. num. 11. Valenzuela lib. 1. conf. 54. num. 29. Campanil. dist. Rub. 8. cap. 4. num. 4. & alij, sed non procedere, vbi Vicaria fuerit temporalis docent Doctores ad similitudinem aliorum beneficiorum, seu Capellaniarum temporalium, & amonibularij inter quos Aloyus Riccius in decis. curia Archiep. Napol. 190. p. 1. Campanil. dist. Rub. 8. cap. 4. in fine Barbosa allegat. 19. num. 25. cum aliis, & cum dist. Trid. num. 10.

Dubium tamen est, an ad titulum beneficii de futuro, ad quod est presentaneus, nominatus, seu postularus, seu ad titulum coadiutoris possit quis ordinari, in quo puncto dixerunt Maiolus de irregularitate lib. 4. cap. 15. num. 3. Sayrus de cons. 14. c. 14. num. 19. Campanil. dist. cap. 4. Rub. 8. num. 10. posse quem ordinari, & promoueri, non solum ad titulum iam quesitum, sed etiam querendum, & sed verum est, vt non possit, quæ docent Sanchez in opusculo mor. lib. 7. c. 1. dubio 34. num. 5. & dubio 35. num. 2. à Cuius in c. n. c. num. 13. dist. 70. Marchinus de Sacram. Ordinis, 17. p. 6. c. 6. difficult. 30. Barbosa cum multis alleg. 19. p. 2. in pastor. num. 28. & cum aliis Garcia de benef. dist. p. 4. c. 5. num. 130.

8c est ratio quia vt si quis ordinatur ad titulum beneficii, debet, illud possidere pacifice, quod motum, vt nequeat ordinari ad titulum beneficii de futuro. † Tamen ad titulum coadiutorie perituz cum futura successione posse quem promoueri, dummodo ratione illius habeat congruam sustentationem, tanquam ad titulum pensionis debeat. Barbofa cum multis *dist. alleg. 19. num. 23. idem in dist. p. 2. Trid. n. 16. Gonzalez ad reg. 8. Concil. gloss. 1. §. 9. n. 6. Monera de p. p. r. c. Canon. cap. 4. par. 1. §. 1. num. 169. Nicolaus Garcia *dist. c. 5. num. 132. Vgolinus de officio p. p. r. cap. 26. n. 8. Sanchez *dist. lib. 7. opus. c. 1. d. 10. §. 5. num. 4. & 26.***

12. Item dubium est, num ad titulum Ecclesie recipitur, seu Ecclesie, cui adscribitur, vel Capellanie in Capella Papae obtenetur, vel si coaptatur quis fit in Collegium Seminarii, sine ad titulum literaturae, aut paupertatis, aut indultus. Quibus omnia breuiter respondeo; & ad primum per textum in glossa, ibi: *In dist. c. non n. 7. dist. tenet Zelola in praxi Episcop. 1. vers. d. m. f. 1. §. 5. vers. h. c. p. Campanil. dist. Rub. 8. c. 4. num. 12.* posse quem ad sacros ordines promoueri, & sequitur Barbofa in *dist. c. 2. §. 1. num. 4.* cum Campanil. credens verum in ea Diocesi, quae tenuerat beneficiorum grauata, ministris indigeret Ecclesiasticis, vbi nec vari adfuit, congruum, nedum patrimonium non habentes; at illo omnino carentes. Ad titulum vero Ecclesie, cui adscribitur, existimo posse ordinari, iuxta Trid. in *c. 16. de reform.* si concurant sequentia nempe vtilitas, & necessitas illius; & quod interueniat consensus Rectoris Ecclesie eius; item licentia Romani Pontificis; & hoc ad successorem, &c. Item vt ex seruicio Missarum, & Diuinorum officiorum, & elemosinis à fidelibus elargiendis, habeant unde se sustentent; & quod ibi non amoueantur; de quo videbis Campanil. *dist. Rub. 8. c. 4. num. 14. Vgolinus de p. p. r. c. Episcop. c. 16. §. 8. num. 6. Barbofa in dist. c. 2. Trid. c. 1. §. 1. in explanatione Maolam, & Fluminum, abso-*

14. lute affirmatiuam docentes. † De obtinere Capellaniam in Capella Papae, licet sit adnatum amouibile ordinari possit, docent relati à Barbofa in *p. p. r. dist. alleg. 19. num. 30. Riccius in praxi aenea f. r. Eccles. 134. in fine. Sayrus in f. r. r. b. dist. c. 1. de temp. ordin. dist. 59. Nauarrus in dist. c. 1. conf. 20.*

15. Verum ad titulum Collegij Seminarij non posse quem ordinari, nisi ob causam beneficii ibi inseruendi, folum seminario iniuncto, cum assignatione centi annui redditus de quo viuere queat commodè, docent Garcia de benef. *dist. p. 2. cap. 5. num. 104.* vbi in additionibus refert declarasse Gregor. XIII. Gallicus in *Adm. garita casum conf. c. 1. verb. Ordo p. r.* cum multis Barbofa in *dist. c. 2. Trid. §. 1. num. 18. & in dist. alleg. 19. num. 31.* dicentes dictam assignationem cessare,

16. postquam aliunde ille se æquè sustentare possit. † Ratione literaturae affirmatiue respondent Gonzalez ad reg. 8. Concil. glossa 4. num. 36. Gazian. *dist. c. 1. §. 1. vers. 1. cap. 57. num. 30. Aulla de censu. p. r. 3. dist. 1. §. dubio 6. ad finem, Henríquez in summa lib. 10. cap. 17. §. 4. in commento. lit. G.* Sed Nicolaus Garcia *dist. c. 1. p. 2. cap. 5. de benef. Mac-*

17. *chius de Sacram. Ordini p. 6. cap. 6. dist. 1. §. 1.* Naboria in *1. 35. glossa 1. num. 73. dist. 3. lib. 1. recap. & cum aliis Barbofa dist. alleg. 19. n. 72. Mac-*

chius 16. Campanil. dist. Rub. 8. cap. 4. num. 6. & alij magis probabiliter negant, † tñ re vera ad-

18. *muti possit vt vic insignis literaturae, ac coopra-*
19. *ti in Collegiis illustribus, vt Vallisolei in Colle-*
19. *gio sanctæ Crucis, ac in aliis Salmaticis & Com-*
19. *luti, possit ordinari etiam si alio titulo careat.* Ad titulum vero paupertatis nego vt quis ordina-

20. *queat, cum titulo careat, possitque literis ca-*
20. *tere, ac difficultat talis insignis sit; sed ob pen-*
20. *uriam Sacerdotum, quandoque concessum esse*
20. *ordinari sine beneficio, vel patrimonio; dum-*
20. *modo quis spondeat necessaria subministrare oc-*
20. *cupando, referunt decem Garcia de benef. dist.*
20. *cap. 5. §. 2. de benef. num. 79. Barbofa dist. alleg.*
20. *19. num. 73. Campanil. dist. Rub. 8. cap. 4. num. 6. & Ar-*
20. *mendat. quem refert idem Barbofa in dist. cap. 2.*
20. *Trid. §. 1. num. 31. † Ad titulum indultus, vel*
20. *indultus laboris, nempe si musicus sit, Magister*
20. *grammaticæ, Picior, aut alioquin licet profes-*
20. *sionis, ex qua tantum quaerit quod sit sufficiens ad*
20. *sustentationem vitae, vt nullus queat ordinari, do-*
20. *cent relati à Barbofa dist. alleg. 19. num. 71.*
20. *Ad Cusa in comment. ad cap. 1. dist. 72. num. 3. Ni-*
20. *colaus Garcia dist. cap. 5. num. 126. † & ita fit vt*
20. *clausula appaia in constitutione Panismonij,*
20. *quod solet assignari Clerico à consanguineis, vi-*
20. *delicet donec fuerit de beneficio pretulsi, non*
20. *comprehendit officium Organisti, & Magist. d.*
20. *Capellæ, tradit Aldana in comp. d. canon. resol.*
20. *lib. 3. tit. 3. num. 1. testans sic fuisse decem sub*
20. *die 26 Iunij 1521. sequitur Barbofa in dist. cap. 2.*
20. *Trid. num. 32.*

21. *Notat verò Nicolaus Garcia dist. p. 2. c. 1. de*
21. *benef. cap. 5. num. 126. Amendadit. leg. Navarra*
21. *1. 1. de parim. Clericor. num. 16. & 17. Naboria in*
21. *dist. 35. gloss. 1. num. 62. tit. 3. lib. 1. recap. vt nul-*
21. *lus possit ordinari, si cum beneficio, aut patri-*
21. *monio insufficienti iungatur pirantia, elemo-*
21. *sina, annuatimaria, confraternitates, & alia emo-*
21. *lumenta, quæ celebratione Missarum, in exer-*
21. *citio Sacrorum ordinum percipere, & lucrari*
21. *possunt; quæ omnia ad victum sufficient, † pro-*
21. *pter nec etiam promoueri possit, si nihil predicto-*
21. *rum, vel minus sufficientem haberet si Episcopus*
21. *obliget se supplementum alimentis, quibus se su-*
21. *stentare possit; & ratio est, quia hæc non sunt*
21. *perpetua; imò fallibilia.*

22. *Ad secundam questionis partem, an possit*
22. *quis ordinari ad titulum patrimonij, agitur dicen-*
22. *dum est, vt ad eius titulum quis ordinari nequeat,*
22. *nisi Episcopus id videret, & necessarium iudi-*
22. *casset Ecclesie: Sic eni dist. cap. 2. Trid. §. 1. 1.*
22. *loquens in hæc verba: Patrimonium in vero, vel*
22. *personam ebracte, post hoc non possit, & ibi:*
22. *Nisi illi, quos Episcopus indicat, & assignandos*
22. *pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum sui-*
22. *rum; iure enim antiquo Clerici in minoribus or-*
22. *diuibus constituti habentes patrimonium, unde*
22. *congruè possent sustentari, valebant ad ordines*
22. *sacros ascendere, iuxta cap. 4. ibi: Nisi talis ordi-*
22. *natus de sua, vel patris hereditate, subsidium vi-*
22. *tae possit habere, cap. 23. de prebend. & d. 1. m. 1.*
22. *quod immutatum videmus modo dicto per Trid.*
22. *in dist. cap. 2. vt wg. si adit vtilitas, vel commodi-*
22. *tas Ecclesie, quæ maxime, si quis vellet ordi-*
22. *nari sit probare vite, scientia, ac doctrina p. r. d.*
22. *Flamin. de resignat. beneficior. lib. 2. §. 1. &*
22. *num. 8. Garcia de benef. num. 73. dist. 3. lib. 1. &*
22. *76. vbi ampliat num. 77. quod sufficiens habens*
22. *patrimonium, possit ad ordines promoueri, et si*
22. *expulsa*

expectet sibi patrimonium in titulum assignatum non fuerit, nec explicitum, quod ad titulum patrimonij ordinatur, ex glossa in cap. si Episcopus 37. verbo titulum, de probendis libro 6. Abbas in dicto cap. 2. in numero 3. Gambare de officio, & potest. legum. numero 137. quod intelligit Narbona ad vextem in l. 35. glossa 1. libro 1. titulo 3. recipit, accipit ibi numero 6. diuimodo potuit Episcopi indagatio præcesserit, qui prius inuestigare debet, an verè illius sit patrimonium, qui ad sacros ordines velit ascendere, & ad vitam sine ordinis dedecore sustentandam; etsi satis sit, vt manifestè ostendit Trident. in dicto cap. 2. ibi 1. Ea quoque prius peripetto patrimonium illud, vel pensionem verè ab eis obiri, taliaque esset que eis ad vitam sustentandam satis sint.

- 85 Non enim semper debet elargiri talis potestas ordinandi ad titulum patrimonij, sed ex causa iuxta dict. Trident. in vers. nisi: quo fit, vt si desit virilitas, aut commoditas Ecclesie, censetur subdatis Episcopis prædicta potestas per regulam cap. cum effugere de appellat. vt hinc Marcellus V. alpeus in praxi iudiciali sibi cap. 8. numero 10. Nauarrus conf. 14. numero 2. hoc titulo in nouis, vbi refert se Valtioleti vidisse negatam cuidam facultatem ascendendi ad Subdiaconatum ob defectum tituli beneficiis: tamen si habuisset facultatem trium millium ducatorum, scutozum 1. quæ resolutio videtur colligi ex dicto cap. 2. Trid. in vers. nisi, quæ Episcopus indicauit assignandos; quæ verba cum denotent boni viri arbitrium; hoc est voluntatem rationi submissam l. fidei commissaria ff. de fidei commissis libens. glossa verbo vltim in cap. 2. de corpore vnicari, Lapus allegat. 60. euenit vt si Episcopus legitime non interponat arbitrium, Deum solummodo iudicem habeat ex glossa in verbo relinquere in cap. statutum, verbo necefforem de respectu libro 6. Calcan. conf. 38. numero 7. ac proinde non detur appellatio; quia superior non potest animum, & conscientiam inferioris immutare, Baldus in l. 2. numero 10. vbi, scilicet tamen in cod. de sent. & breuil. recitand. Couarrus. variar. libro 2. cap. 12. numero 3. vbi. & ab eo.

- 86 Ex quibus procedit vt nullus possit contra prohibitionem sui Prelati ordinari, aut de illo conuenerit, seu ab eo appellare; eo quod illi ordinare non resoluit, vt docent Barbosa in passor. 2. p. allegat. 19. sub monera 53. in fine. Riccius in praxi verum fors Ecclesie. decisio 393. in prima dictione, alius resolutione 534. in secunda editione, & censuit Rota in Elberon. ordinum 24. puerio 1618. coram R. P. D. Remboldo, & 18. February 1613. coram R. D. Coccino Decano. † Et addit Narbona vbi supra numero 7. quod si patrimonium prius disculsum, & prærogatiua ab Episcopo non fuerit, sed quippiam ab eo sine ulla inquisitione sit ordinatum, si patrimonium habeat, effugiat penas cap. neminem, & cap. Sanctorum dist. 70. renouatis per Trid. in dicto cap. 2. quo in sensu, sic accipiendum extenso Nicolai Garciae de benef. 2. parte cap. 5. num. 77. celata.

- 87 Ex his item incidimus in dubium, quale patrimonium sit necessarium, & respondeo iuri esse; vt sustentanda patrimonij quantitas; quæ sufficiat ad vitam; ita vt sine ordinis dedecore viuatur, ac deinde ordinandus, cum non deceat Firmosin. de Offic. & sacris Ecclesie. Tom. I.

eos, qui Diuino ministerio addicuntur, cum ordinis dedecore mendicare; cap. Diaconi 93. dist. 1. de iur. cap. ad supplicationem de reuocatione. Trid. in dicto cap. 2. sessio 25. de reformatione. † Nam etsi in Clero semper dilecta fuerit voluntaria paupertas, & diuitiarum contemptus, vt ex cap. certe ego sum, cap. dilectissimi 12. quæst. 1. vt adducit Petrus Gregor. synagm. lura parte 2. lib. 2. cap. 14. numero 27. & parte 3. libro 42. c. 3. num. 3. † in eo tamen turpis semper necessitas mendicantis vita est, nec ulla alia ratione Romulus nullum in suam Curiam Sacerdotum eligi voluit, nisi sufficientem censum haberet, vt 2. hist. Alicamallus testatur, quod sumi potest ex illo Deuter. cap. 15. omnino indigent, & mendicant, non erit inter vos.

Vnde cum quantitas à iure præscripto non sit, proculdubio debet arbitrio Episcopi relinqui, quæ, & qualis debeat esse sufficiens, qui eam arbitrabimur habito respectu ad qualitatem personarum, argumeto textus in l. 1. ff. de iure deliberandi, cap. de capis 4. de officio delegati, tradunt Menich. de arbit. cap. 216. numero 12. Salzedus ad Bernard. Diaz in praxi crim. Carac. cap. 18. numero 4. Hojeda de incomparabili beneficii. 1. parte cap. 19. a num. 33. Flaminio Parisi. de reformatione beneficii libro 2. quæstio 6. numero 14. & libro 5. quæstio 6. a num. 131. Zeuallos in prædic. quæstio 561. a numero 25. Nicolaus Garcia de benef. tom. 1. cap. 5. numero 204. & 205. Vgolius de officio & potestate cap. 26. §. 8. numero 2. Narbona in dicto l. 15. glossa 1. numero 35. qui omnes dicunt, vt iudices ordinari assueti fieri assignare pro iniuriis in sacris ordinibus summam quinquaginta ducatorum quotannis, & tradere in his Regnis consueuerit prædicari, Zeuallos numero 29. Garcia dicto numero 205. dicit ea quantitas partim in beneficiis percipiatur, partim ex patrimonio suppleatur, Vgolius dict. §. 8. numero 2. † Sed quod nec sit opus attendere ad qualitatem ordinandi, vt nobilitatem &c. probabiliter docet Barbosa dicta allegat. 19. numero 8. & sic Trid. in dicto cap. 2. loquitur de beneficio sufficienti ad vitam, non autem ad honestè viuendum, vt explicauit Flaminio de reformatione quæst. fin. lib. 5. numero 156. quod mihi aridet; etsi non minimum scrupulum moueat illa Concilij verba in dict. cap. ibi 3. Quod sibi ad vitam benefice sufficiant, & alia similia relata in cap. 17. sessio 24. de reformatione, ibi: Quod quidem si ad vitam eius, cui conferretur benefice, sustentandum non sufficiat; quia, etsi aduectum benefice idem significet, quod decore, & laudè, & synonyma videantur: Nunc decenter, commodè, congruè, competenter, vel benefice, per doctrinam Decij in cap. 2. de Monachis numero 8. de probendis; ita vt Tridentini verba potius ad synonyma applicari videantur; verum ego expendo vt non ad qualitatem personarum illa assignatio patrimonij potrigenda sit, sed competens vniuersaliter respectu ordinis Clericalis, secundum Episcopi arbitrium, vt multis comprobat ipse Barbosa dicta allegatio 19. a num. 8.

Est enim praxi ordinatio Episcoporum Hispaniæ, vt hæc patrimonij assignatio ad diuinas, sed secundum diuersitatem temporis, præiudicium, & consuetudinem locorum, quæ vt iam dixi in mea præiudicia veteris Castellæ sufficere vique

ad hæc tempora visa sit illa ducatorum quinquaginta, & retro adis temporibus minor, quare Iacobus de Grassis *conf. 4. n. 5. hoc tit.* refert se vidisse in aliquibus locis assignari patrimonium scutorum 18. alibi 25. alibi 36. & Marcus Antonius Genuent. in *præf. Archiepisc. Neap. cap. 81.* & Molfelius in *summ. tractatu 2. cap. 15. numero 6.* testatur in vbe Neapol. nullum admitti ad sacros ordines, nisi assignato prius patrimonio scutorum 36. & in Provincia Mediol. vt haberetur in Concilio Prouinciali requiritur patrimonium scutorum 50. vt refert Marchin. in *tratt. 2. de Sacramento Ordinis parti 6. cap. 7. diffinitate 2. num. 5.* vnde etiam glossa in *cap. Episcopus. verb. vltim. 10. questione 2.* Caputaquæ. *diffinitio 6. numero 2. parte 5.* Rebutus in *praxi benef. Rubric. de reservatione in forma par. numero 2.* dicant etiam esse assignandum iuxta qualitatem cuiusque ordinandi, & iuxta gradum, contra Flamin. *diff. lib. 5. de resignat. quæst. fin. numero 155.* & quod non tantum sibi; sed etiam suis suis sit, vt insinuat Hojeda de *incomparabil. benef. parte prima. cap. 19. à numero 12.* Menoch. de *arbitr. casu 216. sub numero 13.* post Sotum, Nauarrum, & alios, Azor. *instit. moral. parte 2. lib. 6. cap. 10. questione 8.* vbi exprimit decemtem beneficii valorem eam pertingere debere summam, quæ Clerico sustentando, sibi, & suis, quin & pauperibus, ac peregrinis, & aduenis hospitio suscipiendis & incibus Episcopalibus persoluendis sufficiat, vt exclamat Barbosa pro sua patria *diff. allegat. 19. sub numero 13.* Et sic ego optatim pro Clericis nostris Hispanis in vniuersum, vt honestius, decentiusve deperent in clericali habitu: tamen cum non sit facile, & numerus pro seruitio Ecclesie Clericorum coagularetur, iterum assiduo sufficientem pro hoc tempore esse iam dictam quinquaginta ducatorum summam, cui solent accedere alie obventiones, & peticunt, quas Clerici interesse solent lucrari; quæ etiam ad componendam congruam in sufficientem pro titulo ad ordines, non computentur incongruam, verum assignata illa, quæ sufficientis visa fuerit Episcopo secundum locorum consuetudinem, tunc ordinatos coadiuant ad onera suppotanda sua, & suorum, vt passim videmus, iuxta quæ cum alijs congerit Barbosa *supra numero 14.* & Nauarra in *dist. 1. 35. tit. 1. lib. 1. recopilat. glossa 2. numero 36.* dicit prætaxatam ducatorum 50. summam, iam paululum apud Toletanos creuisse, & non minus esse agnosco; eo quod ciuitas illa, & prouincia, sit pro congrua sustentatione, & alimentis pretio ceteris estimabilior, & carior. † Et sic video cum multis dicere Barbosam in *diff. cap. 2. Trid. numero 58.* & quod beneficium, seu patrimonium dicantur sufficientes bene docent ab eo relati ibi *numero 64.* inter quos Garcia *supra dist. cap. 5. à numero 112.* Sed si Episcopus iudicasset requiri pro patrimonio octoginta ducatos, & promouendus assereret se illos habere, si vera deficeret ab hac quantitate, quis non haberet oisi 40. aut 50. tunc peccaret mortaliter, & incurreret suspensionem, vt tradit Trullench. de *Sacram. lib. 6. quæst. unica. dub. 12. sub n. 2.*

Pro complemento huius dubij notanda sunt omnium, primum quod patrimonium debet constitui super re immobili, vt resoluunt à Cuius in *comment. ad cap. 1. numero 11. diff. 70.*

Riccus in *praxi iura rerum fori Eccles. diffinitio 315. in 1. editioe, alia ref. 273. in 2. edit.* Nauar. *conf. 34. hoc titulo.* Vgolin. de *offic. Episc. cap. 26. §. 10. numero 1.* Barbosa in *pastoralis dist. 2. parte. allegat. 19. numero 55.* Garcia de *benef. 2. parte. dist. cap. 5. num. 105. & 111.* Grassi *conf. 4. hoc titulo.* Molfelius in *summa theol. moral. tractatu 2. cap. 15. numero 4. & 15. idem Barbosa in cap. 2. Trid. sessio 21. numero 35. qui numero 36. cum Nauarra dicto *conf. 34.* Sayro in *floribus dei sub hoc titulo. deest. 31.* vbi ait quod etiam patrimonium; ad cuius titulum quis ordinatur, debeat esse in rebus immobilibus, & non mobilibus. † Sed non ob id incurri penam, si quis ordinetur ad patrimonium, mobiliem, curare tamen debere sic ordinatum, vt in immobilibus ad mentem Concilij Trid. conueniantur.*

Notabis secundo cum Garcia de *benef. dist. 2. parte. cap. 5. numero 96.* vt cum patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatur, debeat esse res certa; fructifera, de qua ipse disponere valeat, taliter vt nec ob penuriam Sacerdotum ad sacros ordines promouendi sint, qui super alienis bonis affectu rationem habent victus, & aliarum rerum necessitatum cum cautione certa sine alio titulo beneficii, vel patrimonij.

Sequitur vt si bona, ad cuius titulum quis ordinari præteritis, sint hypotecæ subiecta pro debito, posito autem onere hypothecæ, vt quis tali titulo nequeat ordinari; eo quod si creditor velit sibi solutionem fieri nequeat, ex illis bonis creditor ali; non enim Concilium in *dist. cap. 2.* prohibens alienationem patrimonij, ad cuius titulum quis ordinatur, tollit obligationem antea contractam, aut iuri alicui quæsitæ vt tradit Nauar. *conf. 18. hoc titulo.* & cum eo Barbosa *disto numero 55. sub medio.* qui dicit ibi in principio, ad titulum rerum mobilium non esse quem ordinandum, cum istæ facili, vel exigentur, vel consumantur, nec eis esse mentis Concilij satisfactum: vide infra *questione 8. à num. 1.*

Notabis tertio vt nequeat ordinari quispiam ad titulum iuris, quod habet de futuro ad congruum patrimonium, vel beneficium, vt iam supra de *beneficiis. dist. sub questione præcedenti.* etiam sub spe certa, & indubitata, vt potest si habeat quis spectandam ad primam vacaturam, aut Patroni presentationem, nominationem, aliamve postulationem, cum secundum veritatem rationem, nullum titulum habeat rempote ordinationis, qui ab eo verè obtineatur, propter Concilium requirit in *dist. cap. 2. sessio 21.* sicut docent Salzedus in *addition. ad Bernard. Duce. in praxi cap. 18. numero 6.* Rodrig. *quæst. regular. tom. 2. cap. 15. numero 10.* Petrus Ledelma de *Sacramento Ordinis cap. 7.* post octauam conclusionem, Vgolinus de *perest. Episc. dist. cap. 26. §. 8. numero 3.* cum alijs, Garcia *dist. cap. 5. numero 130.* Sic probans aduersus Maiolum de *irregular. lib. 4. cap. 15. numero 5.* sequuntur à Sayro de *conf. lib. 4. cap. 14. numero 19.* Narbona in *dist. 1. 35. lib. 1. titulo 3. recopilat. glossa 1. numero 64.*

Vnde ad dubium, quod sequitur, de filio, qui spectat amplum patrimonium ex bonis paternis, maternisve, dico ordinari non posse ex fundamento supra proxime posito, dum pater, aut mater pro victu filio suo ordinato, nihil congruum,

De Temporibus ordinat. Quæst. VII. 267

gruum, assignent; et eo quod Concilium dist. cap. 2, vult patrimonium verè obtineri, & non fidei, sic docent in terminis Flamin. de resignat. lib. 2. q. 6. num. 23. Vgolin dist. cap. 26. §. 9. num. 3. Camp. in dist. de rebus. Rub. 8. cap. 5. num. 3. Molfesius in suum. Theol. tract. 2. dist. cap. 1. §. num. 5. Sanchez de marria. lib. 8. disp. 19. num. 21. cum aliis Barbofa dist. allegat. 19. num. 60. contra Siquidum

41 de alimentis tit. 7. quest. 37. num. 2. ↑ Etiam si filius viuentis patris, quodammodo Dominus videatur, iuxta §. suis iussit, de hered. quatuor. & diffinit. vbi glossa, & æstimum patris, æstimum filij videatur, & existimatur per l. 2. cod. qui arate lib. 10. Alex. in l. in suis ff. de liberis, & posth. vbi Alciacius num. 10. dicit, validum est argumentum; patet est dices, ergo & filius, de quo Flam. supra à num. 36. Molina de iusticia, & iure tract. 2. disp. 146. vers. aliud præterea, & cura in cap. neminem 70. dist. numero 10. quia hoc non adaptantur Tridentini menti; eo quod pater possit alienare bona illa in vita sua, etiam inuito filio, aut subvertente fructus rei, quantumvis fructificet ad libitum; eo quod Dominus sit in possessione, & filius tantum in spe; de quo puncto longè agens, & nostram sententiam sequutus est, videndus Narbona cum multis ab eo relatis in dist. 1. §. glossa 1. à n. 4.

42 Ex his etiam infero quod, vt non sufficiat obligatio ab Episcopo, vel alio quolibet sacra ordines sacros susceperit ministrandi, & tribuendi ex propria substantia victum, vestitum, aliaque vix necessaria toto tempore vix sue, si nulla speciatim res constituatur, ex qua ipse sibi victum habere possit, cum non ob id filius ad sacros ordines admittatur, quod Pater sibi victum porrigere debeat, nisi peculiatim aliquid speciatim, à patre assignetur, quod filio ad vitam sustentandam satis sit: sic docent in terminis Azor. sessus. moral. parte 1. lib. 3. cap. 4. vers. quatuor 6. Vgolinus dist. cap. 26. num. 3. quod indubitatim fieri et declaratione S. Congreg. Concilij in vna Sæcra, cuius litteram refert citatus Narbona in dist. 1. §. num. 62. & ante eum Garcia dist. 2. parte de benefice. cap. 5. num. 215. & 226. & Amenda. in addition. ad recapit. leg. Navarra libro 2. tit. 18. l. 1. de patrimonio. Clericus. num. 17. dicit patet resolutum promoueri minimè posse, etiam si Episcopus obliget se suppleturum, quod ad alimentum sufficiat quovisque habeat vnde se sustentare possit ordinandus. ↑ Verùm addit ibi n. 30. vt cum adest Clericorum penoria, possit Episcopus ob necessitatem Ecclesie ordinare ad Subdiaconatum suos Clericos, cum assignatione perpetua fructuum sufficientium ad sustentationem, vt repetit Barbofa dist. 2. parte, in posth. allegat. 19. sub num. 24. in suis, & vbi etiam num. 7. intelligens etiam posse; dummodo adit qui ei spondeat necessario subministratum, referens à Sacra Congreg. decum cum Lorteyo, & aliis, sed fieri non posse, prædicta penoria cessante, & in casu penurie admitti debetum Narbona in prædicta glossa 1. num. 63. quod cum Vgolinus dist. cap. 26. §. 14. num. 2. dicit, vt quis possit ad ordines admitti, & siue nullus præscribat fundus, ex quo sustentationem accipiat, dummodo Episcopus, aut quis alius promiserit se Titio centum aureos ex fructibus bonorum suorum quotannis præstaturum; nam vt dixi absque fundo perpetuo, aut redditu secundo, semper nequit ordinari quis,

43 *Fermosin. de Offic. & factis Ecclæs. Tom. I.*

non enim Episcopolis promissio est perpetua de se.

Sed si pater filio donauerit patrimonium, tale, 44 vt vsum fructum habeat intem, id beneficii aliquid, aut bona alia ad eius congruam sustentationem acquirat, existimo sufficienter ad illius titulum posse ordinari, vt docent Sel. in scilicet Canon. cap. 3. num. 2. vbi dicit ita fuisse resolutum à Sacra Congreg. Episcoporum, & Regul. in Epagibus 21. May 1596. sequitur Barbofa in dist. cap. 2. Trid. sess. 21. num. 41. ↑ qui etiam 45 num. 45. cum Alex. resolutum vt possit quis ordinari in sacris cum patrimonio sibi assignato à patre in bonis, quæ sunt directi Domini Ecclesie, & de quibus soluitur quædam rara fidei in recognitionem, quatenus vtile Dominum bonorum per patrem assignandum filio legitimè transmitti valeat, & ad illius vitæ honestè sustentandum, bona illa sufficiant.

Et ob id infero vt quis ad titulum aditæ hære- 46 ditatis possit ordinari, iuxta textum in cap. Episcopus de præbend. vt docet Narbona in dist. 1. §. 1. Rub. 1. tit. 3. lib. 2. recapit. num. 8. id probans quia tunc ea, cum esset proprium patrimonium hæreditis ex textu, sed si plures 10. §. fin. in pater, ff. de vulgari, telon. in l. 5. veretur, num. 19. ff. de arguenda posses. Bartolan Rub. de acquirit. hered. n. 1. Corrañus in 1. post aditum a. 2. cod. de impub. sessus. Rub. de iure maritum. 4. p. n. 19. & alij, sed non inquam vt iam dixi ad titulum future hæreditatis patrem, vt post longam dispositionem resolutum idem Narbona videndus à num. 37. in dista glossa 1. ↑ Et hic ad- 47 do posse filium cogere patrem, vt iustum sibi patrimonium constituat pro ordinibus, & matrimonio spirituali; prout potest illum costringere ad dandam sibi dotem pro matrimonio carnali, Campañan diceret. iura Canon. Rub. 8. cap. 5. num. 14. & n. 64. & sequuntur cum Riccio in præfati Ecclæs. decisione 504. in additione, & resolutione 522. in 2. edictum Trullench. dista questio vnde dub. 12. sub num. 4. cum aliis Barbofa dista 2. parte allegatione 19. num. 63. Sanchez de matrimonio libro 4. dispositione 26. sub numero 7. & alij.

Sexto notabis, vt possit quis ordinari ad titu- 48 lum patrimonij, quod consistat, tam in censu vitalicio, quam perpetuo, & redimibili; eo quod est titulus per se sufficiens certus, & firmus; ex quo quis acquirat ins habendi certam pensionem; ex qua congruè viuere possit: sic docent Garcia de benefice. dista 2. parte cap. 5. num. 45. Cencius de censibus parte 1. cap. 3. quest. 1. art. 2. à numero 4. offus. ad 36. & dicit Barbofa contra Vgolinum, & Bonacinum dist. allegat. 19. num. 55. in vers. ad titulum. ↑ Nam licet censui perpetui redim. & extingui possint, poterit tamen ipsa rituali extinctione hæc cautio adhiberi, vt in casu scilicet redemptionis, & extinctionis, pecunia ex Episcopi decreto iterum quantuprimam in beneficium eiusdem promoti implicetur, & reintretur, vt declarant Sacra Congreg. Concil. sub die 2. Iouis 1629. ↑ Vide quæ mouissimè congre- 49 gatio Diana parte 9. tractatu 8. mystel. ref. 5. cum Machado de perfectio Confessorum tom. 2. libro 4. parte 1. tractatu 7. document. 7. num. 6. Matchino de Sacram. Ordine tract. 3. p. 6. cap. 7. dist. cum vt ait Molin. de Hæres. primæ. l. 2. c. 10. n. 2. ille censui redimibilis, est etiam sufficiens pro constitutione

vinculi, & maioris perpetui, vbi etiam Diana tradit cautelam relati ad conseruationem pecunie redempte.

- 11 Ex quo infero, vt patrimonium pro Clericis, ad sacros ordines, possit constitui super annuis perpetuis censibus cum cautione; quod si census redimerentur, vt dixi, & notat idem Barbofa in *dist. cap. 2. Trid. num. 40. cum Aldao in conspectu.*
- 12 *Canone. resol. lib. 1. tit. 10. num. 3.* ¶ qui ait *num. 46.* cum Garcia *dist. cap. 5. num. 79. Attendens dist. 1. de parim. Cleric. num. 5.* Campanil. *dist. Rubr. 8. cap. 4. num. 3.* & ipse in *dist. allegat. 19. num. 56.* vt possit quis ordinari ad titulum bonorum immobilium, & annuorum reddituum, sibi donatorum, si Episcopus iudicauerit eum adiuuandum pro necessitate suarum Ecclesiarum donationeque huiusmodi bene, & absque villa fraude in forma, valida fieret, ac bona, & redditus donati promouendo, sufficiens ad vitam sustentandam, & nullo modo possint alienari absque Episcopi licentia, donec ille sufficiens adpascatur beneficium, vel aliunde habeat, vnde commodè viuere possit, vt referunt decusum Garcia *dist. cap. 5. p. 2. num. 79. Attendens dist. 1. de parim. Cleric. num. 5.* Campanil. *vbi supra;* etenim si donatio realiter vera esset, & non ficta, & quæ deinceps iterum alienari non possit, dicunt relati, vt sit titulus sufficiens, & tenet Narbona in *dist. 1. §. 1. glossa 1. num. 9.* & Vgolinus *dist. cap. 26. §. 3. num. 4. Moscon. de mact. Ecclesie tit. lib. 1. p. 2. cap. 1. pag. 380. Azot. instr. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4. quest. 1.*
- 13 Notabis sepe citò, quod si donatione facta, & sequens traditio bonorum donatorum pro patrimonio ad suscipiendos ordines Clericus donarius moriatur, ante successores ordines, non obstante decreto Trid. in *dist. cap. 2.* vt eo minus donans recuperet eandem bona, si attento iure communi testitunda forent, vt tenet Sel. in *scilicet Canon. cap. 3. num. 3.* vbi ait sic decusum, & resoluunt in *Mutiner. 11. Iunij 1631.* sequitur Barbofa in *dist. cap. 2. num. 43.*
- 14 Notabis octauò, quod si quis careret sufficienti titulo beneficii, & haberet tantundem patrimonij, quod beneficio adiunctum sufficientem constitueret titulum, permittitur ad sacros ordines ascendere, vt iam dixi, & docent relati à Barbofa, quos ipse sequitur in *dist. cap. 2. Trid. num. 48.* & in *dist. alleg. 19. num. 14.*
- 15 Ad tertiam questionis partem de dispensatione in Interdictis, existimo respondendum esse affirmatiuè, prout supra responsum præbui in *cap. 2.* etiam aliis ibi explicatis; & sic non repeto; quia eo quod ordinat sufficienter Episcopus ad titulum patrimonij, seu pensionis, non est cui nequeat in Interdictis dispensare. ¶ Ad questionem, An ad dispensandum in Interdictis à Diacanis ad Presbyteratum, sit necessaria vtilitas, & necessitas Ecclesie copulatiuè, & pro intellectu Trid. *sess. 23. cap. 11. §. 13. & 14.* affirmat Castus Palauz *rem. 4. trall. 27. punct. 13. num. 7. Marchin. de Sacram. Ordin. trall. 3. §. 1. num. 2.* Aucta de Sacram. Ordin. *quest. 3. §. 9.* quia ita copulatiuè exigit Tridentin. quos sequitur Diana p. 10. *ira. 11. ref. 10.* plura adducens, vbi quid de Religiosis.
- 17 Ad quartam questionis partem, Non possit dimissum concedere, & simili modo respondeo ex his dictis; & addo cum Garcia de beneficiis

p. 2. cap. 5. num. 76. & Barbofa in *cap. 2. Trid. sessio 21. num. 44.* vbi Clericis absentibus, qui Ecclesie necessitatem habentibus subuenire, aut vtilitatem aliquam afferre non possunt, possit Episcopus concedere dimissiones, vt ad patrimonium, vel pensionis Ecclesiasticæ titulum ordinentur.

Ad vltimam questionis partem, an possit Clericus alienare patrimonium, ad cuius titulum fuit ordinatus absque licentia Episcopi, si aliunde acquisiuit beneficium, vel alia bona sufficientia pro victu; & pro affirmatiua sententia videntur verba Trid. in *dist. cap. 2. sess. 21.* in verb. *donec beneficium Ecclesiasticum;* ita vt ex alienatio valida sit absque consensu proprij Episcopi, eo quod illud aduerbium *donec,* restringit omnia ante dicta, sique temporis limitatiuam, vt cum multis probat Barbofa in *trall. de dissolutione vsusque. dist. 9. §. 3. num. 1.* proptereaque su sensus affirmatiuè constituendus, nempe quod ordinatus ad titulum patrimonij, vel beneficij, possit sine licentia ordinarij vendere patrimonium, beneficiumque resignare, si habeat vnde viuat. Et hanc partem tenent, & concludunt Flamin. de resignat. *vbi supra quest. 6. num. 16. Zuallios in practique. §. 27. num. 8. & quest. 561. 4. num. 22. Nicolaus Garcia de beneficiis. dist. 2. part. cap. 1. num. 186.* & iurè agens Narbona in *dist. 1. §. 1. glossa 1. tit. 3. libro 1. recapit. num. 89. Rodericus à Cua in comment. ad sectionem in cap. 1. dist. 70. num. 16.* Azot. quem refert Barbofa in *dist. cap. 1. num. 53.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 159. numero 14.* Valenzuela *conf. 32. num. 21. & 22. item. 1.* Mollesius in *summa trall. cap. 18.* acerrimè defendit cum multis Narbona in *dist. 1. §. 1. a. n. 38.*

Predicta opinio sequi non incongruè potest, sed contraria validioribus nititur argumentis, quam sequuntur Bursarius *conf. 178. num. 1. lib. 2.* Iulius Cæsar Madus de sacris ordinibus in *quodam discursu supra cap. 5. eusdem libri ad finem operis, pagina 151. numero 2.* Marchinus de Sacramento Ordinis *trall. 2. part. 6. cap. 7. dist. 9. Quintan. Ecclesiast. lib. 3. num. 72. Zened. in pract. canon. quest. lib. 1. quest. 11. num. 9.* Vgolin. *dist. cap. 26. §. 13. num. 4.* dicens patrimonium alienari non posse, nec valere alienationem sine Episcopali licentia, etiam si tunc haberet vnde viuere posset, nisi notocium esset, quod esset sufficiens licet tutius sit vt is, in quem alienatio fit, habeat id cum licentia Episcopi, quia si contingeret, vt postea acquisitum profunderet, admitteretur Clericus ad patrimonium prius habitum, sed indistinctè: Sequitur Campanil. in *diuers. Iuris Canon. Rub. 8. cap. vltimo, num. 9. vers. & obuiam propi finem.*

Vbi pro declaratione Concilij in *dist. cap. 2.* dicit duo esse concurrentia in patrimonij alienatione, vnum quod alias sit subrogatur pro decenti victu, alterum quod Episcopus cognoscat, & comperto ita esse assentiat: & addit Campanil. illa verba Trid. *Argue deinceps sine licentia Episcopi alienari,* ita sumi, id est, atque illa deinceps, etiam cum licentia Episcopi alienari, &c. vel non possint sine licentia; & donec, & cum duæ negotiationes affirmant voluisse Tridentin. vt possint cum licentia, quando beneficium Ecclesiasticum. ¶ Nam dictio illa *donec* restringit, vsque ad illud tempus; ergo eo elapso permittit, ex textu Gogulari in l. generaliter ff. de decurio

De Temporibus ordinat. Quæst. VIII. 269

decurritur: & hanc persequutus docet Barbosa in *pastoralis dist.* c. 19. p. 2. n. 90. dicens verba Trid. ibi: *Sine licentia Episcopi*, frustratocæ addita, alias dici contra vulgare axioma, quod in legibus nullum verbum iudicatur superfluum, eamque videtur tenere, etiam in *dist. cap. 1. Trid. dicto n. 63.* in *verf. contrarium veri.*

62 Itaque generaliter receptum est, ut bona, ad quorum titulum quis sit ordinatus, nequeant alienari sine licentia Episcopi per verba *dist. cap. 1. Trid.* in dicto *verf. aque deinceps*, quæ inducunt actus nullitatem ipso iure propter aduentum illud *nullatenus*, quod tollit omnem alienandi potentiam ex glossa in *Clementina 1. verb. nullatenus de fignat. posses. & fruct. resoluens* Gratianus *discept. forens. cap. 159. numero 18.* Zuallos in *pract. quæst. 517. num. 10. & 900. num. 5.* Goozalez ad *regul. 3. Cancel. glossa fin. n. 61.* Sanchez de *matrim. lib. 6. dist. 3. 1. num. 7.* Barbosa *dist. quæst. 136. num. 4. in post. dicta alleg. 19. n. 71.*

63 & in Trid. *num. 59. ¶* Vbi idem dicit de venditione, aut extinctione pensionis, & in venditione patrimonij, etiam si aliqui sint auct contrarium asserere, quos ipse refert *dicta alleg. 19. sub num. 78.* item in promissione de vendendo; item in transactione, si patrimonium dimittat; sic & in divisione ipsius patrimonij, & in permutatione, & in donatione in solutum, & in hypoteca, ut multis extornat idem Barbosa *dicta alleg. 19. a num. 79. qui num. 87. ait* ut non tantum huiusmodi patrimonium alienari prohibeatur, sed nec percipi tempore ordinario, prout in Supremo Lusitanæ Senatu iudicatum refert cum Melchioni Phebos iussu dem Senatus *decis. 1. tom. 11. alia dicit in dist. Trid. cap. 2. num. 59. 60. 61. & 62.* bene disputat Narbona in *dicta l. 51. glossa 1. a num. 35.* qui etiam refert plures sententias, non esse ipso iure nullam talem alienationem, nostram sententiam, amplectitur addens *num. 86. in verf. adeo*, ut adeo patrimonij alienatio vitibus euacuetur, ut nec quidem sustineatur; licet res alienum contractum, causam alienationi perboet: Sic Garcia *dist. c. 5. par. 1. §. 1. num. 141.* Vgolin. *dist. cap. 16. §. 13.* Joanne Gutierrez de *gabelis quæst. 12. num. 7.* & alij relati à Garcia. ¶ Verum Diana ad utramque partem disputans omnino videndus cum multis *dist. 9. parat. 8. ref. 1.* videtur tenere, ut alienatio non sit ipso iure nulla, ubi bene defendit, & Egidijs Toulleuch de *Sacram. lib. 6. cap. unico, dub. 12. sub num. 7.* per alienationem; quia nomen generale est, & intelligivenditionem, promissionem de vendendo, transactionem ipsius patrimonij, divisionem, permutationem, dationem in solutum, hypotecam; item & prescriptionem, cum multis Barbosa *dict. allegat. 19. a num. 71. & num. 87.* ut iam dixi, quibus etiam addo resignationem, seu renunciationem, ut bene Barbosa *recopilat. sub dist. cap. 2. Trid. sess. 21. circa finem.*

QVÆSTIO VIII.

An contracto iam a te alieno, tempore, quo patrimonium in titulum alieni collatum est, nondum tamen susceptis ordinibus, eius prætexit iussu ad ordines promouatur, vel ob istam causam post factam ordinationem, patrimonium alienationem patitur. Et an donatio patrimonij absolutæ, & illimitatæ facta Clerici causa suscipiendi ordines sacros ad heredes transmittatur, an verò martuo donatario ad donantem reuertatur. Et an sufficiat patrimonium ab alio donatum sub conditione, ut cesset statim, ac ordinando de sustentatione prouisum est. Et an patrimonium Clerici illi à Patre donatum; ut possit ordinari, sit supputandum inter bona legitima. Et num patrimonij bona gaudeant privilegio Ecclesiasticorum: & de alijs?

SVM MARI VM.

- 1 Patrimonium ere alieno grantum, non est titulus sufficiens ad ordinem.
- 2 Patrimonium donatum, sufficiens titulus non est, cum cum donatio sit sub pacto de non petenda.
- 3 Patrimonium donatum ad ordinem post mortem ordinari, transit ad eius heredes, nec reuertitur ad donatorem.
- 4 Patrimonium ad ordinem à Patre donatum filijs, in perpetuum acquiritur.
- 5 Patrimonium à tertio donatum, ea conditione, ut cesset statim, quo ordinatus de sufficienti sustentatione prouisus, est titulus ad ordinem.
- 6 Beneficium imperatoris, dum cum possessio prohibita est, non est titulus ad ordinem.
- 7 Patrimonium à patre donatum pro filio ordinando supputatur in eius legitima, num. sequentibus, contra à num. 3. declaratur num. 17.
- 8 Filio capiti à patre donatum ratione militiæ titulus legitima; item Doctoratus gradus, & contra n. 11. & 19.
- 9 Donatio ad ordinem, & causa militiæ, & Doctoratus, non est simplex, sed constans.
- 10 Donatum à Patre filio causa matrimonij conuertitur in legitimam.
- 11 De filia ingredienti Monasterium, à patre assignatur, etiam unio.
- 12 Donata ob causam, siue castrensē, vel quasi castrensē pecuniam.
- 13 Alimenta necessaria non computantur filio in legitimam.
- 14 Expensa facta pro doctorando filium, non veniunt in legitimam.
- 15 Donatio simplex non imputatur in legitimam.
- 16 Donatum à patre pro ordinando filio, ensi computatur in legitimam, siue intra meliorationes tertij, & quatuor honorum partium.
- 17 Donationes omnes à parentibus filijs factas, sunt redigenda ad tertium, & quintum.

- 19 *Militia, seu eius estimatio à patre filio emptæ, computatur in legitimam.*
- 20 *Patrimonium donatum filio pro ordinibus, gaudet immunitate à collectis, interam, dum aliunde ordinatus, non adipiscitur titulum perpetuum pro sustentatione congrua, & hoc à die elevationis, non donationis facta, li. 21.*
- 21 *Patrimonium ut admittitur in titulum ad ordines, debet prius ab Episcopo per edicta publica vocare emitti, qui ad illius bona lus habeant, ut decantent missa eorum tempus, quo elapso, liberum erit patrimonium ab emissione, n. 23.*
- 24 *Donatio facta patrimonij pro ordinanda filio, non debet terminari, sicut facta pro matrimonio, n. 26.*
- 25 *Donatus patrimonij ad ordines, non tenetur de emissione, alioquin, n. 26.*
- 27 *Patrimonium desideratum pro ordinandis intelligitur tantum de Clericis secularibus.*
- 28 *Professio est titulus ad ordines in Religiosis.*
- 29 *Jesusa possit esse vota de licentia sui Generalis, & possit biennium, possint in sacris ordinari abique alio titulo.*

AD primam questionis partem videtur respondendum, ut nequeat ordinari ex his, quæ dixi supra sub quest. præcedenti, in vers. ad secundum, ibi sub verbo *notabitur secundo*, cum Garcia, & aliis, ubi de eo, qui vult ordinari ad titulum patrimonij obligari hypothecæ; & ad utramque partem prosequitur Garcia dicta §. p. de benef. §. 1. & n. 136. omnino videndum, ubi cum nonnullis distinctionibus soluit; imò & solui potest ex iam dictis dicta quest. præcedenti. Et sic non innotor, quare videbitur Vgolinus de officio Episcopi cap. 26. §. 11. n. 3. Nauar. conf. 18. hoc int. ↑ Et idem Garcia agit late de alia questione ibi à n. 51. de eo qui ordinatur ad titulum patrimonij sibi donati cum pacto de non petendo, seu de illo postea reddendo, qui inualidus est, cum sit titulus fictus, ipse late agit, sed comprobatur ex dictis sub dicta quest. 7. vers. ad secundum.

AD secundam questionis partem, ut bona sic donata absolute, & illimitate, transeant ad heredes donatarii post eius mortem, & nullomodo ad donantem, docent Barbosa in passim. p. 1. allegatio 19. sub n. 90. in vers. an donatio, Cæsar Madius de sacris Ordinibus fol. 145. Galetius in Margarita casuum conscientie, verb. conditio, vers. secundo, qui et si rationem non reddit, ea efficax est, nam ex tali donatione simpliciter, absoluta, & illimitata acquiritur ius perpetuum donatario, ratione ordinis suscepi; ergo non est cur eo mortuo reuertatur ad donantem; imò potius transire ad heredes donatarii, & patet ex adductis supra sub dicta quest. 7. in vers. ad secundum.

QUOD etiam confirmatur, nam et si donatio inter patrem, & filium sit inualida, tamen facta causa patrimonij ad ordines suscipiendos, est valida, & irrevocabilis, Campanal. in divers. l. 1. in Canon. Rub. 9. cap. 6. n. 10. cum aliis Barbosa dicta allegat. 19. n. 61. & 62. Agidius Trullenchi de Sacrament. lib. 4. quest. vltima n. 4. vide infra sub vers. ad quartam.

AD tertiam questionis partem an sufficiat patrimonium ab alio datum, & videtur respondendum cum Tyberio in instructio ordinum cap. 9. quest. 72. Diana parte 3. tractatu 8. missel. resol. 15.

in vers. sed hic de rigore esse admittendum, ut cesset statim, ac de sustentatione ordinato forent pronum; quia patrimonium absolute datum, renunciari potest, etiam de Episcopi licentia, obtemperat aliunde sustentatione decenti, sed Episcopus admittendo talem cautionem dat licentiam, ergo, dicentes etiam, ut in actu, que renunciatur, debeat Episcopus intervenire; alia inquam congerit Diana in vers. notandum, quæ iam supra manent explicata de titulo de futuro, ↑ ubi etiam & in vers. hinc, addit contra Rodriguez in summa parte 2. cap. 15. quod imperato beneficio, sed prohibita possessione à Iudice seculari, non possit aliquis sacros ordines sumere; quia Concilium ante ordinationem precequitur pacificam possessionem.

AD quartam questionis partem, an patrimonium à patre donatum pro filio ordinando, sit supputandum in eius legitimam. Et quia longè Doctores, quos referunt Narbona in l. 15. glossa 1. tit. 3. lib. 1. recapit. à n. 11. Barbosa dicta allegatio 19. à n. 64. nonnulli tamen Diana dicta parte 3. tractatu 8. missel. resol. 24. infirmos referant, & ipsi ad utramque partem trahent, mihi arduere non parum videtur sententia eorum, qui dicunt illa bona sic donata computanda esse in legitimam filij ordinati ex ratione adducta supra sub vers. ad secundum; quia talia bona, ut ibi dixi per se transmissibilia sunt, & alienabilia de sui natura, cum prohibito perpetua non sit pro omnibus futuris temporibus, sed tamen pro vita ordinati, aut dum aliam congruam sustentationem non adipiscatur, iuxta quæ dicit Gutierrez præf. libro 1. questione 65. Narbona ubi supra numero 19. & 89.

ET confirmatur primo ex sententia vallara In-
stiniani rescripto in l. omnimoda §. impetrari eod. de iusticiis testament. ubi filius quod occasione militie à patre natus, capite portionis legitimæ titulus; igitur & id, quod occasione sacerdotum ordinum lucraret, debet eodem iure censi; deinde, quia rectum argumentum fumiut de Sacerdote ad Doctorem ex l. 1. ibi: Cuius merito quis nos Sacerdotes appellat, ista iustitia, & iure, Marcus Mainus observat. legal. lib. 2. observat. 19. vers. septuagesimus. ↑ Sed quæ in filij Doctoratus gradu pater impendit impatur in legitimam, ut docuit Parladocus d. 1. fol. 150. §. 4. mem. 1. & alij communiter; igitur, & datum pro assequendis ordinibus. ↑ Et confirmatur tertio; quia prædicta donatio non est simplex, sed ob causam, verum ut talis donatio computetur, sufficit quod à Patre preoficiatur, ex necessitate, et si præcisa ex dict. l. omnimoda §. impetrari ff. de iusticiis, quam sic Salzedus ad Bernard. Diaz in praxi cap. 18. n. 16. expendit, sequitur, & explicat idem Narbona supr. num. 20. & 21.

Vltimus confirmatur eo quod valde argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, ut supra dixi de translatio Episcopi in cap. inter corporalia, cap. tua de spons. & sub hoc int. sed sic est quod filius confert à patre datum, ut in matrimonium carnale ear, ut bene cum multis Pichard. in §. quodam 20. in fine, de alimib. à n. 21. ad 47. ergo & similiter donarum, ac datum à patre pro ordinando filio in sacris, iuxta textum in c. Episcopus 4. de prob. & in cap. cum non decet 21. Trid. sess. 21. quoniam negari non potest huiusmodi negationem fieri ob necessariam causam, ad quam pater iure ius cogi possit, ↑ quia quemadmodum

admodum, quando filia ingreditur Monasterium, pater iudicis officio cogitur multos docere et assignare; argum. textus in *l. qui liberis* 19. ff. de *usu sup.* cum aliis, quæ debet in legitimam imputari, vt probat idem Pichard. *dist. num. 47. legendus num. 29.* Sequitur vt eodem modo imputetur filio in legitimam, quod ei ad suscipiendos ordines à patre sit datum, ad instar propter nuptias donationis: hanc sententiam expressè defendunt Covarr. in *cap. Reynaldus*, §. 1. num. 7. de *test.* Didacus Perez in *l. q. iur. 12. lib. 3. ordin. pag. 1187.* Auendanius *responsio* 17. Ioannes Gutierrez *dist. lib. 2. practice. cap. 61.* Anton. Gomez in *l. 29. Tauri num. 1. vers. subserere.* Menthaça de *success. creat. lib. 3. §. 22. num. 44.* Ioseph. Gonzalez *variar. cap. 22. num. 25.* Garcia de *benef. 2. p. cap. 5. §. 1. num. 159.* Viglius de *potestate Episcop. cap. 26. §. 9. num. 4. vers. et quid.* Molina Theologus de *iustitia*, et *in re tom. 2. disp. 238. num. 15. & disp. 241. in fine.* Pichard. *dist. num. 47.* Bonaccia *tom. 3. disp. 11. quæst. 19. punct. 3. §. 1. num. 14.* Marchinus omnino videndus de *Sacram. Ordin. 1. m. 2. p. 6. cap. 7. diffinit. 10.* Castrus Palau *tom. 4. tract. 27. diff. unica. puncto 11. num. 6.* & alij viginti quinque Doctores, quos refert, & sequitur Barbosa supra à *num. 64.*

13 ¶ Contra alios per eum adductos *num. 70.* contrariam sequentes sententiam; eo quod donant ob causam suam Castrense, vel quasi Castrense filij peculium, quod non imputatur in legitimam; argum. textus in *Leod. familiae* et *secunda l. 1. tit. 15. p. 6. l. 3. tit. 4. p. 5.* vt pluribus exemplis exornat Mattheus in *l. 3. tit. 8. lib. 5. recap. gloss. 2. à n. 3. & 11.* sed bona collata ad Ordines, sunt quasi castrensia, siquidem gaudent priuilegio Ecclesiasticorum, vt multis locis tradit Azevedus in *l. 10. tit. 6. lib. 5.*

14 *recopolar. num. 30.* ergo. ¶ Deinde quia bona prædicta sunt filio concessa pro alimentis necessarijs hæc enim non conferuntur, vt dicit Pichardus supra *art. 3. num. 56.* quia pater non solum post mortem teneatur filijs legitimam relinqueret, verum eis viuis alimenta præstare, iuxta qualitatem personarum.

15 ne, vt passim Doctores obiectant. ¶ Deinde quia expende factæ pro doctorando filium non veniunt in legitimam, vt docent Rebuffus de *priuilegijs scholæ. priuilegio 55. num. 3.* Valascus de *pau. cap. 13. num. 175.* Perez in *l. 8. tit. 2. lib. 1. ordin. & lib. 5. tit. 7. pag. 208.* nec veniunt quæ conceduntur pro ingrediendo militia, resoluunt idem Valascus *dist. cap. 13. num. 60. & 61.* & plures telari à Flores de Mena ad Gamam *decis. 140. in prime.* Gratianus *regula 195.* Stephanus Gratianus *discept. forens. t. p. cap. 159. à num. 11. & cap. 197. à num. 3.* Riccius in *praxi Ecclesiæ. decis. 86. num. 4. & decis. 194.* alij plures telari à Narbona supra à *num. 21.* ¶ Qui etiam probat, quia donatio simplex in legitimam non imputatur ex *l. si quando 35. §. fin. ibi: Ut si inter vnum, donatio in quartam sit comparatur* iuncta glossa. verb. *comparatur. cod. de inofficiso testam. l. illud 20. in fine* & ibi etiam glossa impulerit, & in *auth. ex testamento*, verbo *darum cod. de testator.* quia quod pater filio donat, eum vult præcipuum sibi habere; quod si in legitimam imputaretur, donatio, deinde non esset, sed donatio filio facta pro ordinibus simplex est; ita vt ob causam dicit, cum ob necessitatem fiat; quia ea, quæ dicitur ob causam pater se fert causam necessariam, qualis non inuenitur in dato ad ordines à patre filio; sed coniungitur Barbosa à se ipso ex dictis infra in *vers. notabis* *secunda.*

Ego autem pro prima sententia sum esse facere probabilem esse hanc secundam: nam reuera nullus negare potest quod datum ad ordines filio, datur ob causam vltimam ipsi filio, quare mitum est, vt teneatur in legitimam conferre; tum quia est de illis bonis, dum viuit, neque disponere vendendo, aut alienando propteritatem, vitur tamen securus de suis libris in perpetuum. Ad argumenta contraria sententiae respondent Castrus Palau, & Marchinus supra tenet etiam nostram sententiam vt probabiliorum Diana *dist. ref. 44.* Et quia vtrique habet acerrimos auctores, & pro negatiua proxima telata adinst Ioannes Faber, & Sequaces, & Angelus de *meliorat. lib. 9. glossa 4. num. 16.* quorum etiam fundamentis respondent Gutierrez *dist. cap. 56.* & Auendanius *dist. ref. 17.* celsissimo sic cum Pichardo *dist. num. 47. in fine*, in amicitiam posse reduci, vt saltem quavis donatio hæc in legitimam non imputetur, vt voluit etiam Garcia in *summa mor. tract. 1. dist. 1. dubio 5. puncto 39.* ¶ computetur tamen in tertium, & 18 quinquum, ad quæ omnes donationes à parentibus factæ, veniunt redigende ex *l. 26. Tauri*, & *l. 10. tit. 6. lib. 5. recap.* vt conciliat Velsquez de Auendani. in *dist. 129. Tauri glossa 3. num. 8.* ¶ Et quod 19 militia, siue eius æstimatio à parte filio empti in legitimam imputetur, probat Pichardus ex multis iuribus *dist. art. 3. à num. 43.* omnino videendus, vbi à *num. 49.* idem dicit de officio *Tabellianus filio empti*; alia videbis tradita à Barbosa de *iure Ecclesiæ. p. 2. cap. 33. à num. 151.*

Ad quintam questionis partem, nùm patrimonium datum pro ordinando aliquem in sacris, gaudeat priuilegio bonorum Ecclesiasticorum, & quod illo priuilegio potantur; ita vt non possit à Principe collectari, docent Menochius de *recop. tom. 1. §. num. 21.* Marc. Anton. *variar. resolut. lib. 1. resolut. 88.* Stephan. Gratianus *discept. forens. cap. 159. num. 2.* Marthe de *iurisd. p. 4. casu 11. num. 45.* Sanchez in *expulso mor. lib. 7. cap. 1. dub. 36. in prime.* Lotterius de *re beneficior. lib. 1. quæst. 2. num. 27. & 36.* saltem intetum quo non extinguitur citius per adeptionem beneficii Ecclesiastici, Spino de *testam. glossa 18. num. 71.* Azevedus in *l. 1. num. 9. tit. 4. lib. 1. noua recopil. Zeuallos in practica 9. 127. n. 4.* quos refert, & sequitur Zenedus *praxi. q. 1. q. 11. num. 6.* Clarin. *conuerser. forens. cap. 22. num. 48.* opinio Maucellus Vulpeus in *spec. praxi indic. Ecclesiæ. cap. 17. num. 24.* Barbosa in *passer. p. 2. dist. c. 19. num. 91.* ¶ vbi addit vt Regia Camera summariæ Neapol. obseruet, quod de donatione facta clerico, vt possit ascendere ad ordines sacros, donatarius sit immunitis à gabella à die promotionis, & non à die factæ donationis: verum *num. 92.* addit quoad decimam Parochialem certum esse, vt soluat clericus de patrimonio sic assignato ex glossa fin. vers. *Credo quod propter clericatum*, in *dist. cap. 2. de prob. vbi Abbas num. 6.* Lotter. de *re beneficior. lib. 1. quæst. 2. num. 26.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4.* Riccius in *praxi fore Ecclesiæ. decis. 605. in 1. aditione. aliar. ref. 129. in 2. edit. mississ.* de vtrouque casu A. gelius Trullench de *Sacram. lib. 6. quæst. unica dubio 12. num. 20.* quæ omnia confirmari possunt ex his, quæ latè adduxi *sub cap. 5. de fore. camp. vbi* leges applicando quæ etiam adduxi in *cap. 1. eodem*, videbis aliqua supra in *cap. 10. de censu. sub g. 9.*

Pro complemento notabis primò quod Episcopi antequam prædictum patrimonium admittant in titulum pro ordinando, debent proponere

neret publica edicta, ut qui ius aliquod in dicta bona habeat, intra centum tempus compareat, ut doceat de iure suo, quo tempore elapso, omni iure in dicta bona se esse spoliatum noverit, atque hac ratione Episcopi non modo ordinandis sed libi ipsi consulunt; quia ab onere alimentorum eximantur, ut post alios, notat Quazanta in *summa Bullarum*, verb. *Ordo*, velf. *quid intelligit, in fine*; Barbosa dicta allegat. 19. sub num. 87. velf. vnde.

- Qui docet cum Nauatzo *conf. 14. & 45. hoc tit.* & Sanchez *de marim. lib. 6. disp. 32. num. 7. & 8.* & Molfesio in *summa. r. alt. 2. cap. 15. n. 5.* post prædictam diligentiam, Creditores huiusmodi patrimonium illud euincere non posse; sic ut talis reuocatio irrita sit, & Episcopi ad nihil teneantur.
- Norabis secundo quod donatio causa patrimonij facta pro Clerico in sacris ordinando, non debet infirmari, sicut nec donatio dotis causa matrimonij carnalis. † Nec teneri donatorem de euictione, usui ad eam se expressè obligauerit, ut docent Campanij. in *diuersis. l. i. Canon. Rubr. 8. cap. 4. num. 4. velf. verum.* Egidius Trullenchi. de *Sacram. lib. 6. dicta quæst. vnica, dubio 12. num. 11.* Barbosa cum multis in *passer. dicta. 2. p. alleg. 20. num. 14.* † qui num. 17. addit bonam causam fouere qui diceret talem donatorem teneri de euictione, etiam si expressè ad eam non se obligauerit; quia talis donatio non est simpliciter, & propter donatorem, sed quædam spiritualis merces, & præmiu pro seruitiis Ecclesie exhibendis, & consequenter non putè, & liberaliter facta, sed ob causam piam, & quasi conditionaliter; ob idque non eget infirmatione: videbis eundem Trullenchi in *opere moral. lib. 7. cap. 17. dubio 14. num. 4.*
- Norabis tertio dicta in hac questione, & præcedenti de titulo necessario ad ordinu, iuxta Trid. in *dist. cap. 2. sess. 21.* intelligi tantum de Clericis secularibus ordinandis. † Non sic de Religiosis professis; quia in istis sufficit pro titulo ipsa professio, docent Henriquez *lib. 10. sum. cap. 10. n. 3.* & Doctores communiter, vti praxis etiam comprobatur, & ut colligitur ex dicto cap. 2. Trid. dum agens de titulo; loquitur tantum in secularibus Clericis, & Pius V. in *quodam consilio. anni 1568. que in ordine est septuagesima quinta.*
- Et de Patribus Societatis Iesv est constitutio Gregor. XII. l. q. x incipit *ascendente Domino* anni 1588. vbi declarat posse de licentia sui Generalis post tria vota facta post biennium Tyrocinij absque alio titulo ordinem recipere cum multis Barbosa videndus dicta allegat. 19. à num. 4. ad 7. Villalobos in *summa p. 1. tract. 11. disp. 15. num. 11.* Henriquez *lib. 10. cap. 17. num. 3.* Suarez *sum. 5. disp. 31. sess. 1. num. 8.* Egidius Trullenchi. dicta quæst. vnica lib. 6. de Sacram. dub. 11. n. 1.

QVÆSTIO IX.

An Episcopus in aliena Diœcesi possit sine licentia conferre suis subditis primam Tonsuram. Et an Episcopus inuitatus ad ordinandum in aliena Diœcesi, possit ibi ordinare, non solum suos subditos, sed etiam alienos, litteras dimissorias suorum Episcoporum reportantes. Et an datus primam Tonsuram sine licentia proprii Episcopi peccet mortaliter. Et an sit nulla collatio prima Tonsura ab alieno Episcopo, sine licentia proprii Episcopi, non subditos ordinante, hoc est sine litteris dimissoriis, vulgò reuocandas.

S V M M A R I V M.

- 1 Prima Tonsura neguit ab Episcopo proprio dari suis subditis sine licentia Episcopi Diœcesis, n. 3. & 6.
- 2 Prima Tonsura solet concedi sine exercitio Pontificalium.
- 3 Prima Tonsura ordinari, conferri Clericali ordo; sic ut eos perueniens sit excommunicatum.
- 4 Tonsura generaliter vult sub verbo ordo, ordinem, & ordinare.
- 5 Laici sunt benefici incapaces, cum ordinem non habent, secus si tonsurati sint.
- 7 Episcopus in aliena Diœcesi non exercet Pontificalia, absque proprii Episcopi licentia.
- 8 Ordinare nequit Episcopus non sibi subiectos in alterius Diœcesi sine licentia proprii Episcopi: quod in praxi, n. 9. & 10.
- 10 Ordinare nequit Episcopus inuitatus in aliena Diœcesi subditos alienos, tam sibi quam Episcopo, vbi ordo sum, solum cum dimissoriis proprii Episcopi subditorum.
- 11 Cap. 5. Trid. sess. 6. *
- 13 Tonsura ab alieno Episcopo collata sine proprii licentia, est nulla, quoad exercitum; diffinitur tamen iterabatur, sic semel data n. 14.
- 15 Dimissorias, id est reuocandas ad ordinem, est usus antiquissimus, de quarum formula antiqua refertur, n. 16. & qualiter solent concedi, n. 22.
- 17 Dimissorias concedit ei, qui ordinare valet; quid de exemptis, n. 18. sed non Vicarius Episcopi, n. 19. Capitulum sede vacante non nisi elapso anno a morte Episcopi, n. 20. soluit, n. 21.
- 21 Dimissoria, seu littera testimoniales Religiosis non conceduntur.

Ad primam quæstionis partem respondent multi, ut possit primam Tonsuram Episcopus cōferre suis subditis in aliena Diœcesi sine proprii Episcopi licentia; quia Concilium Trid. cap. 5. sess. 6. de Episcopo conferente ordinem, non videtur prohibere; sed prima Tonsura non est ordo, sed totium a quo ordo, ut sub Rubrica pro opinione Theologorum adduxi; ergo sic defendunt

fendunt plures, quos citat Bonacina *de Sacram.* *dist. 3. quæst. unica puncto 2. m. 13. Azor. insin. mor.* *p. 1. lib. 3. cap. 48. p. 1. Formas. de Sacram. Ord. c. 1. §. 4. verab. 4. Molleius in summa tom. 1. tract. 2. c. 2. Mauricius Alzedo in praxi Episcop. par. 1. cap. 5. num. 18. † Et tamen prima Tonsura solet concedi sine exercitio Pontificalium, vt fecerunt Barbatus in cap. nouit. num. 18. de officio deleg. Rebuffius in tract. nominat. quæst. 14. num. 29. † 65. & in praxi beneficiati, Rub. de Ecclesiasticis, & à quibus, & quomodo ordinetur, Tolerus in summa lib. 1. cap. 49. num. 4. alias 48. num. 6. Diana moralis resol. p. 4. tract. 4. mystellus. ref. 193. Henriquez in summa lib. 3. cap. 6. §. 6. Villalobos in summa tom. 1. tract. 8. dist. 7. num. 172. & ob hoc non esse suspensum Episcopum conferentem, resoluit prædicti, & alij Doctores.*

Verum quia iam supra dixi sub Rubrica *cum secula Canoniarum*, quod prima Tonsura est ordo distinctus à cæteris minoribus, vel vt ibi dixi, & probant Doctores per textum, ibi: *In cap. cum contingat de arate, & quatuor ordinat.* dicens per primam Tonsuram, iuxta ordinem Ecclesie datur à talibus Clericalem ordinem conferre; deinde quia qui manus violentas iniicit in Clericum consuevit, incurrit similiter sententiam excommunicationis, ac percutiens ceteros Clericos, vt probat textus in cap. non dubium de sent. excommunication. cap. qui iudicant 27. quæst. 4. glossa fin. in dist. cap. cum contingat. Couarruas. Belluga, Gonzalez, & plures alij, quos sequitur Torreblanca de Megia lib. 4. cap. 6. de los clergos de erroria, num. 10. † Præterea quia sub verbo *ordo*, generaliter *res ordinis*, & *ordinare*, venit Tonsura, tam in iure, quàm in Concilio Trid. in cap. 1. sess. 21. de reformation. cap. 5. cap. 8. sess. 23. vers. *vos quisque autem*. † Deinde quia laici sunt beneficiorum incapaces, nec gaudent privilegio fori Ecclesiastici, cum ordinem non habeant, cap. si iuxta de translat. cap. 2. de institut. sed sic est quod Tonsurari prima Tonsura, possunt habere beneficia; Torreblanca in cap. 6. numero 16.

Ergo dici debet vt quemadmodum nequit Episcopos subditos suos in aliena Diocesi in facere, aut aliis minoribus ordinare sine licentia proprii Episcopi, sic nec primam conferre Tonsuram per Doctrinam longè traditam à Barbosa p. 2. in pastoralis allegat. 2. à num. 16. etsi ex dictis ibi, num. 18. coincidendo in Theologorum sententiam, contrarium dici possit, in terminis ipse, ibi: *allegat. 6. num. 11. Campan. in divers. luriu. canon. Rub. 6. cap. 1. num. 12. Petrus Barbosa in l. 1. art. 3. num. 118. §. de iudic. Narbona in l. 20. glossa 2. v. 131. in l. 1. lib. 4. recipit.* Salzedo ad Bernard. Diaz. in praxi cap. 26. Nauar. conf. 19. num. 1. hoc in. Garcia de benef. p. 1. cap. 5. num. 141. A Cuius in cap. l. 1. dist. 71. Sanchez in episcopo mor. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dubio 5. num. 1. † Iulius Cesar Madius de sacro ordinis cap. 1. num. 4. qui testatur de stylo, & consuetudine, probantes etiam ex Trid. in dist. cap. 1. sess. 6. quatenus prohibet Episcopis in aliena Diocesi Pontificalia exercere absque proprii Episcopi licentia, & cum multis ad casum nostrum Barbosa in dicto cap. 5. Trid. numero 9.

Ad secundam questionis partem video Barbosam neguam docere sententiam in dist. c. 1. Trid. sess. 5. num. 4. quatenus dicit quod Episcopus in aliena Diocesi de licentia Ordinarij loci, non

possit ordinare personas, quæ non sunt illi subiectæ Ordinatio, nisi habeat dimissorias generales à suis Ordinariis, sic referens decimum cum Armeniat. in addit. ad leg. Regis Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis à n. 68. nec cum aliis docet Barbosa dist. allegat. 4. num. 64. ex Trid. sess. 6. de reformation. dist. cap. 1. † Et ibi, num. 6. notat cum aliis quod Episcopus in aliena Diocesi de licentia Ordinarij, potest tam subditos proprios, quàm et Episcopi licentiam concedentis ordinare, & refert decimum Aldan. in sa. citans à sancta Congreg. Episcopos. sub die 18. Aprilis 1599.

Mihi tamen in praxi aridet opinio aliorum, vt quando Episcopus est institutus ab alio Episcopo ad ordines celebrandos generales in sua Diocesi, possit tunc ordinare ibi clericos sibi subditos, & etiam aliarum Diocesium, si literas dimissorias habeant; ita vt non perrequiratur alia licentia illius Episcopi, in cuius Diocesi celebrant ordines, cum sufficiat illa generalis, quam habet: sic Venerus in exam. Episcop. lib. 1. cap. 12. num. 52. Nauar. Tolerus, Formas, quos citat Mauricius Alzedo in praxi Episcop. p. 2. c. 5. num. 30. † respondens ad Tridentini locum, asserens, quod loquitur de Episcopo ordinante in aliena Diocesi, ratione privilegij sibi dati à Papa ad conferendos ordines: nam tunc sine licentia Ordinarij, & ovis Clericos illi ordinario subiectos ordinare non possit, secus in casu nostro refert Diana dist. 4. p. tract. 4. mystell. ref. 144. & Barbosa dicit dist. c. 1. Trid. num. 7. quod facultatem habens à Papa promouendi à quocumque, non possit promoueri ab Episcopo in aliena Diocesi, sine licentia Episcopi illius Diocesis, per textum Trid. num. 11. sess. 7. ibi: *Per ab eo, quod pro eo*: sic cum Aldano in compendio Canonis. ref. libro 2. tit. 8. numero 5.

Ad tertiam questionis partem, an dans primam Tonsuram sine licentia proprii Episcopi, peccet mortaliter, dico infra cum ago de alia, num. sit suspensus, sub quæst. 11.

Ad quartam, an Tonsure collatio sit nulla, data ab alieno Episcopo sine licentia proprii, & quod nulla sit testatur decimum Guido bonus in decis. 99. in manuscript. Caputaq. in decis. 126. p. 1. ex eo quod sic ordinatus, non recipit ordinis executionem, sed est suspensus, saltem quoad se, donec Episcopus proprius ratificet; Sayrus in decis. 12. hoc in. Rota divers. in decis. 731. p. 1. & iterum tenuit Rota in vnd. Neapolit. Canonie. 20. Maji 1586. coram Seraphino, in qua fuit reformationem non constare de Clericatu legitimo, quando collatum fuit à non suo Episcopo sine licentia proprii Episcopi, de qua nulla fit mentio in scriptura eius, & priuatim, non autem publice in aliena Diocesi, & talem promoueri non ritè in sui priuilegium esse clericum sed ordinis careere executione: Caputaq. in citat. decis. 126. & quando constat de solo initio, nihilque referre, vt incedat in habitu clericali. Capel. Tolofana in decis. 6. & hodie ex sacro Concilio Trid. est suspensus vera suspensione, vt patet sess. 23. cap. 8. etiam quoad alios infra dico. † Sed et si quoad prædictos sit nulla, tamen vt iterum decur prima Tonsura, aut repetatur, non videtur de facili asserendum.

Ad quintam questionis partem, an possit subditos ordinare, videtur iam ex dictis in vers. ad primam questionis partem, & in vers. ad secundam præbitum responsum, cerum est non posse

ex tenore nostro, nisi in casibus infra relatis, g. 10. vel. *ad quantum* sub *verf. clarum*. Vnde nunc locus iste exposcebat agi de licetis dimissoris, vulgò *reuerende*, quas concedunt Episcopi, vt subditi sui ab alieno Episcopo licite queant ordinari, de quibus agunt Doctores in *cap. Episcopum* g. 9. 1. & *cap. 1. iuncto cap. cum nullus* hoc in *lib. 6. m. c. 10. Trid. sess. 23. in cap. 7. de reformat. ref. co.* quorum vltus antiquissimus est, cum tempore D. Augustini existerent & tempore Concilij Niceni in *cap. 2. dist. 73.* † De quorum formula antiqua dicitur, *re. dist. 73.* quam refert Barbosa in *pastoralis sub num. 3. allegat. 7. p. 2.* casque concedere possunt cuncti Episcopi, quos attenta iurisdictione, priuilegio, vel consuetudine, ad ordines valent alium ex *glossa* *fin. ut dicit. cap. cum nullus*, † nam is dimissorias concedit, qui ordinare valet, *cap. 1. dist. 62.* nisi fuerit excommunicatus, vel suspensus declaratus, inferiores verò Presbiteri eas non concedunt, nisi à sede Apostolica specialiter eis fuisse concessum *dist. cap. cum nullus §. inferiores*. † Et quamvis exptis olim liceret eas dare *ex dist. cap. bndix*, ex *Trid. dist. cap. 10. sess. 13.* non licet quod qualiter accipitur, † declarat *ibi* Barbosa & in *dist. allegat. 7. d. num. 7.* † vbi num. 9. ait quod Vicarius Episcopi eas non concedit, nisi Episcopi licentia speciali, *dist. cap. cum nullus* *verf. officialis*, † Et licet antiquis Capitulo sede vacante libera esset facultas, *dist. cap. cum nullus* ex *Trid. dist. sess. 23. cap. 10.* restricta est, vt non nisi elapso anno. † Nisi ratione beneficii coactati, id est curati residentiam, percellantve postulant, vel si ordinandus habet à Pontifice facultatem, vt nondum elapso anno eas sibi concedat, concedit verò absolute litteras testimoniales, quæ non sunt *reuerende*; & regulares superiores concedunt subditis. † Solent concedi iam examinatum, quod melius est, vel ad examinandum, quæ valent etiam, si eas dant mortuus, etiam datæ à Capitulo non enim expiant per ingressum Episcopi moderni, & Barbosa *a num. 34.* respondet conceptioni sibi factæ anno 1649. Romæ 9. Februarij.

QVÆSTIO X.

An Laicus ordinatus ab alieno Episcopo, gaudet fori privilegio. Et an possit in alia Diocesi celebrare Pontificalia, vel confirmare aliquem afferentem litteras dimissorias sui Episcopi, vt ordinetur. Et an quis valeat in loco exemptum, & personas exercere iurisdictionem. Et an peccet Episcopus si confirmet in sua Diocesi subditos alterius Episcopi. Et an Prælati alieni possint absolueret alterius subditum à casibus reformatis?

S Y M M A R I V M.

- 1 Laicus ordinatus ab alieno Episcopo, gaudet fori privilegio, etiam si fiat sine litteris proprijs quæ in ordinando imprimuntur character, num. 1. Expenditur, à num. 3. vbi de contraria sententia.

- 3 Cap. 10. Trid. sess. 7. & num. 7.
- 4 Episcopus alienus, qui ordinat sine dimissorias, est in culpa.
- 5 Cap. 10. Trid. sess. 23. cap. eos, cap. nullus, de de tempot. ordin. lib. 6. & non seqq.
- 8 Pontificalia insignia, & ornamenta Episcoporum, Mitra, Baculum, Annulus, Sandalia, Tunica, Dalmatica, Chitonica, & Crux pastoralis.
- 9 Pontificalia exercere que iurisdictionis non sunt, quos Episcopi in aliena Diocesi sine illius Episcopi licentia, veluti sacrificare, sed non ordinare, aut consecrare, num. 10. 11 & 12. alij absolvi negant à n. 12. n. 20.
- 10 Trid. cap. 5. sess. 6. de reformat. & n. 12.
- 11 Locum exemptum, & locum extra Diocesim, indicatur à pari.
- 12 Pontificalia verò dicitur exercere, qui visitur baculo.
- 13 Baculus pastoralis est non solum ornamentum, sed etiam signum superiutatis, & iurisdictionis, n. 18.
- 14 Baculus curatus in Episcopi significat limitationem iurisdictionem.
- 15 Baculo quare Pontifex non visitur, & cui primo Baculum dedit, & ad quid.
- 16 Baculus missæ fuit à Petro Eucharistia primo Trebantorum Episcopo, quem destinavit ad predicandum cum Valerio, & Marcione Geni Genitæ, qui Baculo tantum visitur Pontifex, si ibi visitur, n. 17.
- 19 Baculi sui usum non concedit Episcopo aliena Diocesi in propria.
- 20 Mura Episcopi non visitur in loco exempto, nisi iuratus.
- 21 Baculo visitur Episcopus in loco exempto intra suam Diocesim.
- 22 Pontificalia, in quo loco exempto exercere possit Episcopus.
- 23 Confirmatio Sacramentum, non ministrat Episcopus in aliena Diocesi.
- 26 Confirmare quos Episcopus subditum alterius, qui affert dimissorias ad ordines.
- 27 Confirmans Episcopus subditum alienum in propria Diocesi, non incurrit peccatum.
- 28 Episcopus etsi in Diocesi aliena non exerceat iurisdictionem, limitatur remissimè in ois casibus.
- 29 Confirmans Episcopum subditum alienum sine dimissorias, aut licentia proprii Episcopi peccat, & sacris contraria opusum, n. 30. & 31.
- 33 Confirmans Episcopus extra Ecclesiam non peccat.
- 34 Ordinare quos vicinior alienus Episcopus subditus alterius Episcopi suffrag.
- 36 Monachus ordinari potest ab Episcopo ipsius Diocesi, etsi exemptus sit.
- 37 Ordinari quos Clericus litteris dimissorias Legati de Latere.

AD primam questionis partem, videntur negatue respondendum ex Tridentini verbis *sess. 7. c. 10. ibi*, Et sic ordinari, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali, præsertim in criminalibus gaudeant. Sed in casu propositæ difficultatis, vt Laicus ordinatus ab alieno Episcopo gaudet privilegio fori Ecclesiastici, ex eo, † quia Clerico ordinato ob alieno Episcopo, etiam absque litteris dimissorias imprimuntur Characteres,

Character per textum in c. fin. vbi Archidiaconus, Geminian. & Pezposit. 9. quæst. 1. Guid. Pap. de c. 449. Gabriel conf. 191. num. 4. volum. 1. contra Cassianum in consuetudinib. Burgundia. Rub. 1. 5. 5. in fine, Rebus in tract. nomin. in quæst. 14. ann. 42. Salzedum in addit. in. ad Bernard. d. 27. cap. 26. & glossam in cap. in e. verbo ordinare, hoc sic. lib. 9. tenent, ac docent Guid. Papæ, & Gabriel supra. Martha de capit. 4. p. c. 2. casu 149. num. 8. & 9. Zeuallos in præf. p. 4. quæst. 897. num. 1291. ergo.

3 Nec obstat Trid. in d. 22. cap. 10. quia loquitur de ordinato ab Episcopo alieno cum literis inferiorum Prelatorum, per quem est sublati potestas Capituli, & Prelatorum inferiorum, etiam si præterea legitimum consuetudinem, ut tradit Stephanus Augustinus ad dist. 2. in. ad Capitulum Tolosanum de c. 450. non enim militat eadem ratio in casu, quo sine literis dimissoris, ordines collati fuerint. Quia sine his literis solus Episcopus est in culpa, qui debet scrutari quem ordinat, vel elegit, iuxta textum in cap. qui Episcopus dist. 23. cap. vices de servitio in ordine faciendo; sed quando ordinatur mediatis literis dimissoris Capituli, vel Prelati inferioris Episcopi, tunc verumque est in culpa; quia etiam ordinatus præsumitur scire prohibitionem Concilij, ita ut non debeat ex sua malicia commodum reportare, ut gaudeat fori privilegio ex textu ibi: & hanc interpretationem docent Martha de iurisd. p. 4. c. 2. casu 149. num. 33. Mandos. in regula 14. Causel. quæst. 14. num. 12. Gabriel supra. ¶ Et facit textus Trid. in cap. 8. sess. 23. Eman. Rodriguez tom. 1. quæst. regular. quæst. 18. art. 14. Gutierrez Canonice. cap. 36. num. 24. & sunt textus in cap. eis nullo hoc in. lib. 6. quia ille prohibitiones duntaxat ad Episcopum ratione præiudicij alterius Episcopi, ut intelligit Gabriel d. 22. c. 181. num. 12. & assignat rationem diversitatis Guid. Papæ præf. verbi. Et possit esse ratio diversitatis; putat ergo iura illi ideo procedere in clericis alterius Diocesis propter præiudicium iurisdictionis Episcopi proprii, quæ ratio non militat in laico, qui est de iurisdictione temporali; & qui potest sine dimissoris recipere primam Tonsuram ab Episcopo non suo sed ego intelligo verum respectu ordinis suscepti, & privilegij fori Ecclesiastici, secus vero quoad ordines executionem, quia collatio erit iusta, ut docet Caputaquæ. de c. 106. lib. 1. Gabriel supra in 1. dubio, Martha d. 22. casu 149. in fine; & Zeuallos supra num. 134. commendat mentem tenendum; quia sapè de facto contingit.

6 Etenim Nauarvus conf. 10. alias 28. in nonis hoc in. Sayrus in floribus de c. sub eodem tit. de c. 22. in prin. Henriquez in summa lib. 13. cap. 38. §. 2. lit. C. Quaranta in summa Bullar. verbo ordo, verbi. secundo summa, Tolet. in tract. sacræ. lib. 1. c. 49. verbi. secundo. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 74. sub num. 24. Thom. Valsæ tom. 1. allegat. 45. ann. 19. & 20. Franciscus Leo p. 3. cap. 8. num. 47. Marchinus de Sacram. ordinis p. 6. cap. 3. num. 13. ¶ Dum dicunt iura verba Trid. dist. cap. 10. ordinatos ad minores ordines de licentia Capituli, sede vacante, intra annum nullo privilegio clericali, præterea in criminalibus gaudere debere, debent intelligi fuisse præfata distinctione; & Marchinus d. 22. n. 13. subdit hanc præiudicationem privilegij, clericalis, hodie non incurrere, nisi post iudicis declarationem, iuxta constitutionem Domini Urbani VIII.

Pont. Max. contra male promotores; & videbis Camp. in divers. iuris canon. Rub. 9. cap. 2. num. 9. Diamam p. 4. tract. 1. sub res. fol. 26. vbi agens de quæstione, quam infra sub c. 10. tracto, quæst. 3. verbi. ad sextam dicit hodie ex constit. Vbani VIII. die 11. Decemb. 1624. ordinatos ab alieno Episcopo, non gaudere privilegio fori, dicens, item hodie affirmariam, quam tradit Barbosa d. 22. allegat. 8. num. 18. non admitti.

Ad secundam questionis partem, an possit Episcopus in aliena Diocesi celebrare Pontificalia, ut respondeam præmitto, Pontificalia insignia, & ornamenta esse, Mitram, Baculum Pastoralem, Annulum, Sandalia, Tuocellam, Dalmatiam, Chirothecas, & Crucem Pastoralem, ut testantur Ildorus Molconius tractatus de magnitudine milit. Eccl. p. 1. lib. 1. cap. 8. quorum singulorum significationes exponit Ducasius in rationali Divinorum officiorum lib. 3. cap. 3. & exponit glossa in extra. augustinus superius regim. de elec. Marcus Alterius de censur. dist. 16. cap. 3. verbi. quærit aliquis. Barbosa de officio Episcopi p. 3. allegat. 11. num. 31. & Diana consilium p. 12. tract. 1. per plures resolutiones circa finem, vbi de aliis multis ornamentis Pontificalibus Episcopis. Item etiam præmitto aliud esse Pontificalia in aliena Diocesi celebrare, seu celebrare in loco extremo.

Video ergo in propofita difficultate duplicem sententiam affirmantem, vnam ex ea ratione, quia nullus est Canon prohibens Episcopis hoc facere: sic docent Covarr. lib. 3. varior. c. 20. num. 9. Henriquez lib. 3. c. 6. num. 6. Hostiensis penes Glossam in Clem. Archiepiscopo de parvis verbo etiam celebrare, Tabiena verb. Patriarcha num. 4. Sylvest. eodem verbo, §. tertium, & Barbosa quem referunt Diana p. 3. tract. 6. consil. res. 36. in verbi. Et ideo, Layman in theologia moral. lib. 2. tract. 4. c. 5. num. 5. ¶ Nec obstat Trid. in d. 22. c. 5. sess. 6. verbi. quatenus dicit ut nulli Episcopo licet consueverit privilegio præterea, Pontificalia in alienam Diocesi exercere, nisi de ordinario loci expressa licentia, & in personas eadem ordinario tantum subiectas; si scilicet factum fuerit Episcopus ab exercitio Pontificalium; & sic ordinari ab executione ordinum, suis ipso iure subiectis; quia loquitur de usu Pontificalium cum aliquo exercitio, ut consecrare, chrismare, degradare, & similia, ut intelligunt Tamburinus de iure Abbaturum tom. 1. dist. 15. quæst. 15. num. 3. Campana de diversis iuris canon. Rub. c. 5. num. 1. & 3. Quaranta in summa Bullar. verb. Archiepiscopi auctoritate, sub num. 23. Coninch. de Sacram. dist. 26. dub. 5. n. 35. Villalobos in summa, tom. 1. tract. 18. de difficult. 9. num. 5. nam verbum exercere Trid. in d. 22. cap. 5. non videtur completi vsum tantum Pontificalium, sed etiam exercitium super alios, ut plures manifestant verba; & in personas eadem ordinario subiectas, & alia, & si ordinari. ¶ Tum etiam quia, ut notant Chochiet, de iurisdictione in excep. p. 2. quæst. n. 6. Tamburinus d. 22. §. 15. quæst. 14. num. 2. & alij penes ipsum locum exemptus, & locus extra Diocesim indicatur; & pari; ex quo statim Tamburinus d. 22. quæst. 15. num. 1. Quod Episcopi vigore Trid. Concilij dist. sess. 6. cap. 5. & sess. 4. cap. 2. non possunt exercere Pontificalia in Ecclesiis exemptis suarum Diocesium; & tamen concedit, num. 3. Episcopos posse in d. 22. Ecclesiis exemptis vi Pontificalibus insignibus, & ornamentis, & Divina officia celebrare in Pontificalibus; quia ait Tamburinus supra d. 22. facere sine aliquo exercitio.

non est officia Pontificalia exercere, quæ prohibentur in dictis locis Concilij.

12. Nihilominus pro contraria sententia adduco ea omnia, quæ dixi de Archiepiscopo volente uti Pallio ultra Provinciam, iuxta quæ notanter adduxi suprà de auctoritate, & usi Pallij. Deinde quia verè dicitur Pontificalia exercere, qui vitur Baculo, & aliis ornamentis Palloalibus extra suam Dioccesim: & sic cum consuetudine sit Concilij mens declarata, nec videamus in tota nostra Hispania, ut Episcopus vnius Diocesis vitur Mitra, Baculo, aut aliis insigniis Pontificalibus in Diocesi aliena sine licentia proprii Episcopi; sequitur dicendum non tantum prohiberi, ut ordinet, aliove actus faciat, sed oec de facto sic incedere, ut in terminis dicit Ioannes Marius Novatius in q. 4. *quæstionibus forensibus* p. 1. *quæst.* 85. *num.* 11. nullis comprobans; ita ut nec valeat dicere, ut faciant hæc propter quandam reverentiam, & decentiam debitam Episcopo Diocesano; ob idque ab eo licentiam petere; quia respondetur quod si denegaretur, adhuc possent celebrare: tamen hæc exequi non audent; ergo; quia non possunt, nec enim qui sacrum facit, dici debet, ut tantum sacrificium faciat officium exercendo Pontificalia; quia cum illud faciat ornamentis, reuera officium exercere dicendum est, ut patet ex sequentibus.
13. Etenim in sacro Pontificali, quod peragitur interueniunt ornamenta illa, & insignia Pontificalia, Baculus scilicet, qui non solum est ornamentum, sed etiam signum superioritatis, & officij, cum acquiratur, ut notat Gratianus *discept.* *fo. casu.* *num.* 3. *de p.* 467. *n. 6.* de Vexillo Crucis, quo vitur Archiepiscopus docent aperte Tamburinus *de iure* *Abbat.* *tom.* 1. *de p.* 11. *quæst.* 3. *n. 8.* Venetus de *examine* *Episcoporum* *lib.* 4. *cap.* 10. *num.* 22. & 23. & alij, quos sequitur Diana p. 3. *trakt.* 6. *in fest.* *sub* *ref.* 36. adducens quosdam vestes glossæ in *cap.* *vitur*, *§.* *fin.* *ver.* *propter* *historiam* *de* *sacra* *ordinatione*, quibus sanis apparet Baculum esse signum superioritatis, & iurisdictionis: deinde quia in caeremonia consecrationis Episcopi, consecrans tradendo Baculum consecrando sic ait: *Accipe Baculum Pastoralis officij, ut sis in corrigenda vitiorum perversitas, in transgredientes suavitatis, ceterum non deferens, & in libello, qui ordo Romanus inscribitur, sic dicitur: Accipe Baculum Pastoralis officij, potestatem ligandi, atque solvendi, ut sis corrigendis vitiis persequens.*
14. Vnde quia Baculi cultus in Episcopis limitatum, & coarctatum potestatem significat; idem illo non uti Pontif. Max. cum potestatem habeat vniuersalem, notant, & docent Getmonius de *sacra* *ordinatione* *lib.* 4. *cap.* 1. *num.* 108. & 110. & de *inductis* *Cardin.* 5. *Episcopum* *de* *num.* 25. Barboza cum plurius in *dist.* *cap.* *vnico* *de* *sacra* *Ordinatione* *§.* *congruit* *num.* 15. *vbi* *num.* 14. tradit historiam ratione, cuius Pontifex Baculo non vitur ex Carlar Batonio, Durando, & aliis quos ipse refert, de *officio* *Episcoporum* *p.* 1. *tit.* 1. *cap.* 3. *num.* 14. quæ fuit, ut sequitur; quoniam Beatus Petrus Apostolus Martiale discipulum suum, quem Dominus inter discipulos constituit, cum dixit, *mihi officium*, *fecit parvulus, non interuolus, & c.* misit cum quibusdam aliis ad predicandum Germanis, quia in via ad viginti Diarum defuncto Fromto, collega eius rediit ad nunciandum hoc Petro, cui Petrus dixit: *Accipe hunc Baculum, & tangens istum die, surge in nomine Domini, & predica;* illo

vero in quadagesimo die à tempore mortis illius tetigit eum, & surrexit, & predicaui; & ita Petrus Baculum à se remouit, & subditis rediit, nec recuperavit. Et Innocentius Papa 111. scripsit in Ecclesiæ speculo, quod Beatus Petrus misit Baculum Eucharistia primo Trebanorum Episcopo, quem vna cum Valerio, & Matreuo ad predicandum Euangelium genti Teutonice destinavit, cui successit in Episcopatu Matreus, qui per Baculum Petri de morte fuerat suscitatus, quem Baculum vsque hodie cum magna deuotione Ecclesia Trauar. seuat; ut ob idque Papam in illa Ecclesia Baculo vti, & oon alibi videbis Durandum in *rationibus* *Ordinationum* *officiorum* *lib.* 3. *cap.* 35. fratrem Henricum Montoy in *apologie* *contra* *Archiep.* *Tolent.* *p.* 1. *pag.* 14. eundem Baron. in *additionibus* *ad* *Admirabilem* *Romanum* *die* 30. *Junij.*

Ex quibus apparet Baculum non solum esse ornamentum sed signum iurisdictionis, & superioritatis, ut etiam erat apud Patres Romanorum, & apud iudices Germanorum, teste Gratiano in *de p.* 49. *num.* 7. *Reg. iudic.* Gregorio Tolosano de *Repub.* *lib.* 6. *cap.* 10. *num.* 21. Et quod Episcopus vitur Baculo in sua tantum Diocesi, vel ciuitate, videbis caeremoniale Episcoporum *lib.* 1. *cap.* 17. imò nonnulli, ita mordicus tenent, ut afferant non posse Episcopum loci concedere vsum Baculi alteri Episcopo in sua Diocesi exstente, nisi in his, in quibus verba dicti caeremonialis ex præcepto ordine necessario requirant Baculum; videbis Campodan *de* *iur.* *litis* *Comm.* *lib.* 3. *cap.* 5. *num.* 3.

De Mitra Episcopus in locis exemptis vi non potest, nisi inuitatus; docent Riccius p. 4. *de p.* 27. *num.* 7. Barboza de *potest.* *Episcoporum* *p.* 3. *ad leg.* 80. cum aliis Heralmus Chochier. de *iur.* *part.* 2. *q.* 1. *num.* 8. qui facit mentionem de Concilio Tolid. in *locis* *exemptis* & si iniquas rationem quare Episcopus in aliena Diocesi celebrare minimè possit cum Baculo, & Mitra; est, quia Baculus, & Mitra sunt signa iurisdictionis, ut in terminis docet Patianus de *prob.* *lib.* 2. *cap.* 29. *numero* 16. & 64. omnino videndus, & probatur ex adductis pro hac sententia.

Nec obstat iam dictum nempe, ut possit Episcopus celebrare in locis exemptis pontificaliter; quia etiam verum reputetur, adhuc responderetur, quod est dispar ratio inter locum exemptum intra propriam Dioccesim, & inter aliam Dioccesim; ibi enim potest Episcopus vi Baculo quod facere minimè potest in alienis, ex eo, quia in locis exemptis conceditur Episcopis, propter reliquiam præcedentis subiectionis, cum per exemptionem talia loca non desinant esse io prouincia; sic docet Gratianus *discept.* *forens.* *467.* *num.* 29. Folchus de *visitatione* *lib.* 2. *cap.* 3. *num.* 6. Gonzalez in *regul.* *Cancel.* *gloss.* 43. *num.* 137. & alij.

Notandum est autem, ut non possit Episcopus Pontificalia exercere in loco exempto, & iurisdictionis, non Episcopi, sed inferioris, vocatus tamen ab ipso inferiore sine licentia Episcopi, intra cuius Dioccesim esset locus ille, etiam si ille inferior pertenderet ratione exemptionis vocare Episcopum, quem maluerit ad administrandi in sacramentum Confirmationis; dummodo locus ipius exempti sit infra fines Diocesis alicuiusque, ut non sit nullus; quia tunc posset: sic docent Barboza in *dist.* 1. *§.* *tr.* *§.* 6. *n. 11.* Arnedo in *addit.* *ad*

ad leg. Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo
 23 zane, 68. † Et add. Barbosa num. 12. cum Aldan. in compendia Casare, reglar. tit. 8. num. 9. lib. 1. vt suffraganeus datus Episcopo cum facultate exerceendi Pontificalia de eius licentia, non possit illo motu illa exercere, sede vacante. Capitulo non contradicenti, vt decusum testatur in suffraganeo Episcopi Vilen. 21. Februarij 1631. † Et docet idem Aldan. dict. tit. 8. n. 10. quod Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non potest Pontificalia exercere in Ecclesia sua iurisdictionali, veluti si esset pæpositus, nec Chirisma conferre, nisi de expresse licentia Episcopi, in cuius Diocesi fines pæpositura exilit alia dicit Barbosa videnda.

13 Ad tertium quæstionis partem, an possit Episcopus confirmare aliquem afferentem litteras sui Episcopi ad ordines suscipiendos. Est enim regula quod nullus Episcopus possit conferre, & donare confirmationis Sacramentum in alienius Diocesi suis subditis, sine licentia Episcopi, in cuius Diocesi reperitur, vt testatur Arment. in dict. lib. 7. recap. leg. Nauar. num. 68. quem refert, & sequitur Barbosa p. 2. alleg. 30. in postrema li. num. 15. † Verum in casu nostre difficultatis

26 existimo, vt possit etiam confirmare ex ea ratione; quia cum possit illum ordinare, eo quod asserit litteras dimissoriales sui Ordinarij, & confirmatio debeat precedere, sequitur, vt si ordinandus dicat non esse confirmatum, quod possit optimo iure confirmari ab Episcopo ordinatore, cuius non est subditus; quia qui concedit finem, concedit, necessaria ad talem finem: argum. textus in la. ff. de iudic. cap. praterea, de officio deleg. docet in terminis Mazarinus de casibus occurribus in articulo mortis cap. 2. dubio 2. num. 3. Henriquez lib. 2. in sum. cap. 6. num. 9. Layman lib. 5. Theolog. moral. tract. 3. cap. 6. num. 2. Faguades in præcepta decalog. præcepto 5. lib. 1. cap. 1. num. 9.

27 † Et addum Genuensis in manuali Prælator. cap. 54. num. 7. & alij, quos citat Barbosa de officio Episcopi, dict. p. 2. alleg. 30. num. 12. Episcopus confirmantem in sua Diocesi subditum alterius, non incurrit censuram, aut culpam, cum præsumendum sit hoc fore gratum proprio Episcopo, & docet Diana p. 3. tract. 4. ref. 24. contra Bartholum ab Angelis in examini Confessor. & contra alios, quos citat, & sequitur Bonacina de Sacram. disp. 3. q. vltima p. 1. num. 11.

28 Ad quartam quæstionis partem, an quis valeat in locum exemptum, & personas, exercere iurisdictionem; quia de hac difficultate vt generaliter ad materiam iurisdictionis ordinariorum in exemptis apertus agitur sub tit. de officio Ordinarij; idcirco recurre ad ibi dicta, & nonnulla dixi sub tit. de iudicis, & fere compet. agunt ex proposito Doctores per textum in cap. 2. de consuet. vbi etiam generaliter probetur, vt quis nunquam in locum exemptum, & in personas possit iurisdictionem exercere, quæ tamen in casibus octo, quos congeit Riccius collat. 191. ad textum in dist. cap. 2. de consuet. lib. 6. & quod Episcopos, & Vicarios extra territorium habeant facultatem faciendi actus voluntarie iurisdictionis, dixi latè alibi, & probat cum malis Barbosa in dist. cap. 5. Trid. num. 20.

29 Ad quintam quæstionis partem, an peccet Episcopus si conferret in sua Diocesi subditos alterius Episcopi, si esset cum dimissoria proprio Episcopi, dixi quod non, sub vers. ad tertiam Fernand. de Offic. & sacra Eccles. Tom. I.

sed si fiat sine licentia proprio Episcopi, existimo peccare; eo quod viurpat iurisdictionem alienam, nec ex vlla parte potest consistere de voluntate proprio Episcopi, sicut in casu, de quo in dist. vers. ad tertiam: ita docent Petrus Ledesma, Visualdus, & Bartholomeus ab Angelis, quos sequitur Bonacina de Sacram. disp. 3. p. 1. n. 10. † Nec obstant Ochogavia de Sacram. tract. 1. vlt. de confirmat. quæst. 111. num. 2. Cæcilius, Paludanus, quos ipse citat Tanner. in 3. p. D. 7 bona disp. 4. quæst. 4. dub. 3. num. 36. Præposit. in 3. p. D. Tonia quæst. 72. art. 8. dubio 2. num. 39. Sa. verbo Confirmat. num. 2. Henriquez lib. 3. cap. 6. num. 6. Layman in Theologia moral. lib. 5. tract. 3. cap. 5. num. 2. docentes non peccare, dum Episcopus suos confirmans subditos, possit confirmare subditos alienos sibi concurrentes quia præsumendum est id gratum futurum alieno Episcopo. Deinde quia cum actus confirmandi non petat ad valorem necessario iurisdictiones facile est, vt præsumatur ratihabio alicui Episcopi, cum qua praxi, † etiam videam indeliberatè Episcopos multos transire, non interrogantes, cuius sint confirmandi, verum si aduertentes facient ex tantum hac presumptua voluntate proprio Episcopo existimo scrupulo non carere, iuxta quæ dico sub quæst. sequenti, dum ago ibi an effugiat suspensionem ordinis alienum subditum sub spe ratihabitionis proprio Episcopi, in vers. ad tertiam.

Notabis verò, cum eodem Bonacina supra, 31 num. 14 vt non peccet mortaliter Episcopus, qui Sacramentum Confirmationis admittit extra Ecclesiam; quia consuetudo confirmandi in Ecclesia, non est recepta cum tanto onere, vt iterum mortalis culpa contrahatur Episcopus alio in loco confirmantem, sequuntur Præpositus dist. 4. q. 72. art. 12. num. 44. sic dicens, Sacramentum Confirmationis potest conferri post prandium; & quantum conferri debeat in loco decem, non tamen necessario in Ecclesia: sequitur Diana p. 4. tract. 4. Ad spec. ref. 50. in vers. notandum, contra Nuotum in 3. p. tom. 1. dist. quæst. 72. art. 1.

Sed relati sententiam in fauorem Ochogaviz, & aliorum ego libenter limitarem in casu, quando scilicet Episcopus non subditis potest conferre ordines abique litteris dimissoria, veluti quando proprio Episcopo esset tempore longo suspensus, ob eam scilicet causam, quod alienos ordinavit: † nam tunc licet subditis confugere ad Episcopum viciniorem, quasi ipso iure sit proprius, vt tradidit Maiolus lib. 4. cap. 2. num. 6. & in cap. 5. ex num. 2. in fin. optimè Henriquez lib. 10. tit. de Sacram. Ordin. cap. 1. num. 4. Rodriguez in p. 2. sum. cap. 14. num. 10. Salded. & alij relati à Zenedo in quæst. pract. canon. quæst. 38. num. 31. Rebuffus in praxi 4. p. tit. forma dimissorialium liter. num. 19. dicens quod ipsi ordinati probate tenentur Episcopo suspensionem per declarationem Metropolitanam, alioqui vt non credatur ordinatis. † Nec prædictæ resolutioni obstat ait Zerola in praxi Episcop. p. 1. 5. dimissoria ad ordines, vers. ad decimum, in fin. fol. 73. & in 2. p. 5. dimissoria, vers. tertium similiter fol. 16. Trident. Concil. sess. 23. cap. 3. vbi habetur vnumquemque à suo Episcopo ordinari debere; quia intelligi debet, habebis stantibus terminis, secus verò quando est suspensus, vt infra quæst. 11. sub num. 1. † Item & in aliis duobus casibus, quos congeit idem Zenedo cum multis supra

num. 33. & 36. nempe, ut Monachus exemptus possit promoueri abique Episcopo eiusdem Diocesis ad ordinem, maiores abique licentia dimissionis sui superioris. † Et quod Clericus promoueri possit ad ordines cum licentia dimissionis Legati de latere, qui pertinent ad questionem sequentem agit bene Suarez de cens. disp. 11. n. 15.

38 Ad ultimam questionis partem, dico infra in cap. omnis versusque sexus, de pœnit. interum videbis cum plurius Dianam pars. 3. tract. 4. ref. 183. ubi contra multos tenet affirmatiuum sententiam.

QVÆSTIO XI.

Episcopus ordinans alicum subditum, item & ordinatus sine licentia proprii Episcopi, an contrahant suspensionem, & quas aliæ penæ. Et an ordinatores, & ordinati ad titulum falsi patrimonij, & tituli. Et an Episcopus qui ordinat subditum alienum ex ratihabitione, incurrat suspensionem. Et an incurrat suspensionem conferens Tonsuram in Diocesi aliena, Et an ordinatus sine titulo cum sola fideiussione alimentorum, sit suspensus. Et remissum de aliis.

SVMMARIVM.

- 1 *Penæ sunt contra Episcopum ordinantem alienum subditum sine consensu expresso, aut literis dimissionis proprii Episcopi suspendentis, & vi subditus valeat ab alio ordinari prævis examine, & seriatim, num. 1. & 1.*
- 3 *Suspensio, qua Episcopus alienum subditum ordinans vincitur, debet esse manifesta, si dubia incuties ordinato eam probare.*
- 4 *Episcopus ordinans alienum subditum, etiam in propria Diocesi sua, incurrit suspensionem, etiam si faciat cum literis dimissionis, si tamen ordinandus careat testimonio, sui Ordinarii eorum, & vice.*
- 5 *Episcopus ordinans alienum subditum sine dimissionis, suspenditur, nondum à collatione illius ordinis, imò & aliorum, n. 6.*
- 7 *Episcopus ordinans in aliena Diocesi sine licentia Ordinarii, aut cum ea, non subditos, suspenditur à Pontificalibus.*
- 8 *Suspensus Episcopus à Pontificalibus, nequit sacrum facere cum Mitra, & Baculo, nec benedicere Calicem, & Corporalem, n. 9.*
- 10 *Irregularis non fit Episcopus à Pontificalibus suspensus.*
- 11 *Titularis Episcopus ordinans prima Tonsuram subditum alterius Prælati sine illius consensu, etiam in loco exempto, suspenditur per annum ab exercitio Pontificalium.*
- 12 *Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, nequit in Ecclesia sua iurisdictionem conferre Chrisma, nec alia Pontificalia exercere.*
- 13 *Ordinatus ab alieno Episcopo sine proprii licentia, de iure vocatur suspendendus: ex Tridentinis suis suspensus, n. 15. & 16.*
- 14 *Cap. 13. dist. 1.*

15 Cap. 3. dist. 13. Trid. & num. 17.

17 *Ordinatus ab alieno sine licentia proprii Episcopi, est de iure ministrandi non fit, an dicatur suspensus; ut ministrandi sint irregulares? aliud est ex Bulla Pij V. & Trident. c. 8. & n. 18. Falsis si ordinari sint ex ignorantia inculpabili, n. 24.*

19 *Ordinatus à non suo Episcopo sine licentia proprii, est de iure gaudens nihilominus fore privilegio, sed ex constitutione Urbani VIII. anno 1624. aliter, num. 20.*

21 *Ordinatus, & ordinatus ignoranter, sine licentia proprii Episcopi, non incurrit suspensionem, etiam si ignorancia facti, n. 22. & 23.*

23 *Ordinatus bona fide ab alieno Episcopo, non incurrit suspensionem, alio si ignorantia inculpabili.*

25 *Ordinatus temerarie ab alieno Episcopo si purgato peccato, & bona fide postea exerceat ordines, non fit irregularis.*

26 *Regulares suscipientes ordines absque dimissionis sui superioris regularis sunt suspensi.*

27 *Regulares recipientes ordines à non suo, non comprehensumur in decreto etiam contra conferentes ordines Viaticamentum absque Papa licentia.*

28 *Ordinatus sine Tonsura Viaticamentum absque literis dimissionis approbatur à Nuncio per annum suspenditur, & ordinatus in perpetuum.*

29 *Suspensus iuxta Bullam Pij II. cum ex Sacrorum, potest ab Episcopo dispensari.*

30 *Viaticamentum ordinatum absque literis dimissionis sui Ordinarii ab Episcopo Italia, non potest absolui ab eodem Ordinario.*

31 *Ordinatus sine licentia sui Episcopi ab alieno Episcopo, est inhabilis ad beneficia obtinenda; sed non spolietur iam obtentis, nisi ex voluntate sacerdotis per annum, vel ministris durante suspensione per annum, num. 32. quæ de ordinatio in minoribus, numero 33.*

34 *Attestationi ordinantis statim, cum ordinatus dicit se ordinasse Clericum aliena Diocesis.*

35 *Ordinatus aliquem sine titulo, & Patrimonia, tenetur providere pro sustentatione ex iure antiquo, num. 38. & iure novo suspenditur à collatione quovismodeque ordinem, & executione omnium munerum Pontificalium Constitutionis Sixti V. qua fuit extendenda alia Clem. VIII. iuxta ius commune, n. 36. & 37.*

38 *Ordinatus aliquem sine titulo, & Patrimonia, tenetur ad sustentationem ordinati, donec provideatur de beneficio, vel patrimonio, si sciens fecit, n. 39.*

40 *Ordinatus aliquem sine titulo, aut Patrimonia, non tenetur ad alendum ordinatum filium Patris dimisit, aut cum Patre, numero 41.*

41 *L. Legatis, ff. de alimentis, & cibariis Legatis.*

43 *L. de bonis, §. non solum, ff. de Carboniano edicto.*

44 *Episcopus proprius, qui committit subditum ordinandum alieno Episcopo sine titulo, tenetur ministrare alimenta, sic ordinatus, item*

De Temporibus ordinat. Quæst. XI. 279

etiam si iam fuisset ordinatus in sacris, numero 46.

- 45 Episcopus tenetur supplere titulum ordinat, qui illum habet insufficientem.
- 47 Episcopus tenetur alere ordinatum cum titulo, qui casu perit ad instar patris dotatus filium, vel dantis filio Patrimonium, qui illud consumpsit, n. 48. intelligit ut, n. 49.
- 50 Capitulum sede vacante tenetur alere ordinatum, qui de eius mandato, & litteris fuit ordinatus sine titulo; omni tunc proprio Episcopo non resistit ordinanti sine titulo subditum, n. 51. foliis, n. 52.
- 51 Successor Episcopi ordinantis sine titulo, tenetur alere ordinatum, non fit si antecessor transferatur, aut renunciet, n. 52.
- 52 Episcopus ordinans aliquem sine titulo, tenetur illum alere; etiam si transferat fit ad alium Episcopatum, vel ei renunciet.
- 53 Episcopus ordinans cum titulo beneficii postea amitti, tenetur iterum de beneficio providere, vel alere interim.
- 54 Ordinatus filius donatione à parente, vel tertio facta, ea viresca, vel redditibus, iterum alendum est à donatore.
- 55 Ordinatus sine titulo beneficii, aut Patrimonij, quibus parvi antiquitus, & hodie puniuntur, numeris sequentibus.
- 56 Cap. a. Trid. sess. 1. de reform.
- 59 Ordinatus sine titulo, est suspensus, & quare, numero 61. aliter Diana videtur sentire, numero 61.
- 62 Ordinatus sine titulo suspenditur ab ordine suspensus, ordinatur à collatione per triennium, si commensat super non petendis alimentis, vel rebus donatis pro titulo: & quid si pauper fuerit cum presentante ad Ecclesiam, n. 65.
- 63 Cap. pen. de simonia, cap. per tuas eodem.
- 64 Ordinatus sine titulo, siue à proprio Episcopo, siue alieno cum litteris dimissoriis, incurrit suspensionem, & irregularitatem si minores, num. 65. foliis, num. 66.
- 66 Ordinatus cum pacto, & conditione de reddendo sibi Patrimonio donato, seu qui alienat, vel dat Patrimonium sibi donatum, si tunc peccat.
- 67 Religiosi professi, aut Iesuïta ordinati sine titulo, non incurrun suspensionem, sed si sint Religiosi, n. 68.
- 69 Ordinatus cum vero Patrimonio Subdiaconem si illud renunciet, & postea alias ordines suscipiat non est suspensus.
- 70 Ordinatus cum titulo, patrimonio suspensus non est, si postea obligatus fit daturum constitutus illud; sed si ordinatur ad titulum patrimonij mutui; vel accommodari eius intentione illud reddendi, n. 71.
- 71 Ordinandum assumptum ad ordines mentito patrimonio, data apocha, seu præsente fide, iuramento reddendi patrimonium sibi assignatum post ordinationem; seu fructus non petiturum, non tenetur stare promissis in foro externo: quid in foro conscientie, n. 73.
- 74 Suspendio ordinati sine titulo, si sit perpetua ab Episcopo non absoluitur nisi sit occulta.
- 75 Episcopus ordinans non subditum existimatur raturum habendum esse à proprio Episcopo. Feumolin de Offic. & facris Eccles. Tom. I.

est suspensus, & quare, n. 76. & 77. & nisi ratihabitus sit de præsente, aut præsente, n. 79.

- 77 Licentia precedere debet ea, qua in aliquo de fideratur alia.
- 78 Ordinatus ab alieno Episcopo ex sola ratihabitione proprii Episcopi, incurrit suspensionem, & depunatur, n. 79.
- 79 Cap. fin. g. quæst. 2.
- 80 Consecutus Transfaram in Diocesi aliena, secundum aliquos suspensionem incurrit, secundum alios non item, n. 82. vtrius prima sententia, n. 82. quid si consecutus non subditum sine dimissoriis, n. 84.
- 81 Pensionis reservatio, & collatio sedula beneficii consecrato ab Episcopo ordinanti in aliena Diocesi est nulla.
- 82 Ordinatus sine titulo cum sola fidelitatis dimissionem, non est suspensus, n. 83.
- 86 Mente Legislatoris est attendenda.
- 87 Animalege est ratio.

IN hīs enim difficultatibus, de quibus Doctores communiter agunt in cap. 1. cap. 4. cap. rursus, cap. cum secundum de prebendis, & dignis, & in cap. neminem, cap. Sanctorum dist. 70. in primis contra Episcopum ordinatorem sunt imposse sequentes penæ. Prima, vt sit suspensus per annum à collatione ordinum, si alienum Clericum sine consensu expetito, seu litteris dimissorialibus sui proprii scienter, vel ignorantia affectata ordinate presumpserit: sic Trid. Concil. sess. 13. cap. 8. ibi: *Serius si ordinans à collatione ordinum per annum, docent Alexius part. 2. cap. 3. numer. 17. Sayrus de cons. lib. 4. cap. 13. num. 13. Maritus Altecus in simili tract. tom. 2. disp. 16. cap. 1. col. 3. dubio 2. Mainl. de irregul. lib. 4. cap. 2. num. 6. Bonacina de consensu extra Ratum disp. 3. quæst. 1. puncto 12. num. 6. Doctores per textum in cap. 1. qui 2. hoc tit. lib. 6.*

Ex quo textu colligitur, vt si Episcopi suspensio manifesta sit, ipso iure concedatur ipsius subditis, vt ab alio ordines recipere valeant sine licentia sui Prelati, modò sententur reliqua, id est modo procedat debitum examen, scrutinium, & tempora debita, cum par sit, vt puniatur in eo, in quo deliquit, vt dicit glossa ibi; Syluester verbo irregularitatis, §. 9. Suarez de cons. disp. 11. sess. 1. num. 15. Bonacina supra, & vbi dicit opus esse vt suspensio sit manifesta, scilicet per evidentiam facti, vel Indicis sententiam, non verò dubia; ita vt ordinatio incumbat onus probandi suspensionem Episcopi per sententiam Metropolitanam; quia præsumptio non est contra Episcopum: sic patet, vt probant supra quæst. præced. sub vers. ad quartam, in verbo sed relatum. † Et Barbosa cum multis ab eo relatis sub dist. cap. 8. Trid. num. 31. prædictam suspensionem ait incurrere Episcopum ordinantem etiam in propria Diocesi non proprio subditum; licet si accedat cum litteris dimissoriis, vel præterit alicuius Generalis vel specialis testis, vel pnuilegij, si careat testimonio sui Ordinarij, quo probatur, ac moris commendatur, sic probant cum Suarez dist. disp. 31. sess. 1. Alterio, Sayro supra, & cum Bonacina de omnibus suspensionibus, in particul. disp. 3. quæst. 1. puncto 7.

Et prædictam suspensionem incurrit Episcopum à collatione illius ordinis, quem sine diffi-

foris litteris, alieno Clerico conulit, fecerunt Ioannes Monachus, Archidiacon. & Gemis. in *dill. cap. 2. vbi Nauar. conf. 31. & 39. hoc tit. Sayrus in floribus decif. sub eodem tit. decif. 23. & 31. Molfesius in summa trall. 2. cap. 2. num. 12. Marchin. in trall. de Sacram. Ordinis trall. 1. p. 5. cap. 10. num. 3. quia debuit tantum puniri in quo deliquit. ¶ sed alij probabilius docent etiam suspendi debere à collatione ordinis, quos non conulit, vt docet glossa *Verbo amonem*, in *dill. cap. 2. Sayrus dill. lib. 4. cap. 12. num. 30. Campaon. in diuers. iuris Canon. Rub. 9. cap. 1. num. 16. Barbosa in Passerali p. 2. allegat. 8. num. 2. qui a n. 5. ponit penas, quas incurrit Episcopus Italus ordinis Clericis Vltimontanum, non habentem licentiam à suo Ordinario, quæ grauioribus sunt, quàm si Italo ordinem conferret.**

- 7 Item si Episcopus ordinauerit in aliena Diocesi absque licentia expressa Ordinarij loci, vel cum ea personas non subdinas suspendunt à Pontificalibus, refoluit Henríquez in summa lib. 3. cap. 38. §. 1. vers. 1. Campanillus in diuers. iuris Canon. Rub. 6. cap. 1. num. 2. & Rub. 9. cap. 4. Thomas Valasco allegat. iuris iura. 1. allegat. 4. num. 18. Bonacina de censuris disp. 3. quest. 6. puncto 5. num. 21. Barbosa in Passerali allegat. 6. p. 2. num. 4. & in Trid. sess. 6. cap. 5. per textum ibi num. 30. qui iterum dixit ex eodem cap. dicta allegat. 8. sub num. 1. ¶ Et addit in dill. Trid. c. 5. num. 31. vt suspensus ab exercitio Pontificalium, non possit sacrificium cum Misa, & Baculo celebrare secundum Riccium in praxi rerum fore Ecclesiasticarum decif. 467. in 1. edit. alias resol. 440. in 2. editione, ¶ nec Calices, & Corporalia etiam inaduenienter benedicere, vt per Zerolam in praxi Episcop. p. 2. verbo Episcopi, vers. secundo, Franc. Leo in thesouro forei p. 3. cap. 8. num. 5. ¶ idem Barbosa allegat. 6. in poster. n. 8. vbi num. 19. refoluit an suspensus à Pontificalibus io illis celebrando, fiat irregularis, vbi vtriusque sententia negotijs, & affirmantis refert; qui negantiniuntur in eo fundamentum, scilicet quod Pontificalia non sunt de substantia ordinis, celebrationis, aut officij, cum sine illis quodlibet officium fieri possit: sic ex glossa in verb. *Sacerdotalis*, vers. *secus*, in cap. 2. de officio deleg. lib. 6. Diana p. 5. trall. 10. ref. 4. vers. *sed diffidentur*, affirmantium vt fundamentum esset, quia cum Episcopatus ordo, sit celebrare cum apparatus per se Episcopali, seu Pontificali, & sic exercere actum proprium Episcopalis ordinis, à quo Episcopus suspensus est, sequitur vt sit irregularis exercendo ex regula textus in cap. 1. in fine vers. *securus*, de re iudic. lib. 6. & inter has opinionis opinio distinguunt Vgolinus de Censuris tab. 1. cap. 14. §. 1. num. 2. & Melius Sayrus eodem tractatu lib. 4. cap. 16. à n. 17. vbi plene expendit quos sequitur, & amplectitur Barbosa.

- 11 Episcopus titularis, id est etiam Ecclesiarum, quæ in partibus Infidelium existunt Clero carens, & populo Christiano, si ordinem, vel primam Tonsuram subdino alterius Prelati sine expresso eius consensu, aut literis dimissorijs, conferat, etiam si in loco exempto, vel ouilius Diocesis, vel in aliquo Monasterio cuiuscumque ordinis resideat, per annum, ab exercitio Pontificalium suspensus est, vt habetur in Concilio Trid. sess.

14. cap. 2. vbi Barbosa, qui laed etiam agit in pastoralis dicta allegat. 6. à principio, & dicta allegat. 8. num. 7. ¶ Et probatur etiam, quia Episcopus, qui nullum habet Episcopatum neque in Ecclesia sua Iurisdictionem, veluti si esset prepositus Christianis confectis, nec alia Pontificalia exercere, nisi de expressa licentia Episcopi, ioti cuius Diocesim existit prepositura, vt iam dixi sub q. 10. proxime relata, cum Barbosa, & Aldano, & dico vberius infra de ordinariis ab Episcopo, qui ren. Episcop. q. 1. à n. 3.

Pæne illorum, qui sic ordinati sunt ab alieno Episcopo absque licentia proprii Episcopi hodie per Trid. distinguuntur ab his, quæ imponuntur per ius, voluerunt ergo nonnulli per textum in dill. cap. 2. hoc tit. lib. 6. sic ordinatos suspensos esse; verum, & declarat Suarez de cens. disp. 31. num. 13. sess. 1. ibi non agitur de pena ordinati, sed ordinantis, vt iam dixi ¶ Et pro hac sententia afferuntur alij Canones, scilicet cap. 1. & cap. 5. dist. 71. & alij ex q. 1. vbi sic dicitur, *talis ordinatio rata non habetur*, scilicet quoad executionem, verum Suarez ait per dicta verba esse indifferentia, vt de suspensione ipso iure lata, vel ferenda intelligantur, quia est in dicto cap. 3. dicitur *irrita sit* in Concilio ibi dicto Nicæno, dicitur *irrita erit*, vel secundum aliam translationem *irrita habeatur*, quod rectè ait intelligi per sententiam; & sic proponit Suarez recurrendum esse ad textum nostrum per verba hic *interdicenda est illis ordinis sic suscepti executio*, declarans illud verbum *interdicenda*, significare hominis actum atque idco penam ferendam non latam ¶ iuxta Trident. in dicto cap. 8. sess. 73. cetum est vt sic ordinari incurat suspensionem ipso iure, multis videtur probare Barbosa in dill. cap. 8. num. 35. vbi cum Salzedo, Guierrez, Flamin. Zerola, Zenedo dicta quest. 38. in eam quest. num. 4. Egidio Coninc. Valerio, Reginaldo, Bonacina, & ipse Barbosa allegat. 17. p. 2. num. 9. quo loci tantum loquunt de penis ordinati extra tempora, de quibus iam supra dixi sub cap. 1. 2. & 3. ¶ Et idem Bonacina ex generalitate dicti cap. 8. Trid. sess. 73. in trall. de censuris extra Bullam, dist. 3. quest. 1. puncto 11. mon. 17. existimas prædictam suspensionem incurri, etiam ab eo, qui minoribus ordinibus iniunctur ab alieno Episcopo, nulla habita ratione continuationis Sixti V. contra clericos male promotos; eo quod in hac parte redacta sit ad terminos decretorum Concilij Trid. & constitutionis Pij II. & Clem. VIII. in sua consilij, incipit *Romanum decretum Pontificem pridie Kalendas Martij anno incarn. Domini 1595.*

Dubium tamen est qualis sit prædicta suspensio; & cum cum glossa in dicto cap. 2. q. 1. hoc tit. lib. 6. dicat vt huiusmodi Clericus non incurrat suspensionem ipso iure, quæ sit propria censura incut ministrando in ordine fiat irregularis, addens tamen esse aliquomodo suspensum ipso iure; ob idque expendens Suarez dicta disp. 31. num. 14. dicat ex Hostienfe, & alijs, vt hæc dicatur suspensio non censuræ sed culpe; quia ille genuit peccat ministrando in ordine sic suscepto, priusquam Episcopus proprius talem ordinationem eam habeat ¶ Hoc enim sic de iure antiquo transit: tamen ex dicta Bulla Pij II. in extraneis, quæ ex *lexia*, incipit, cum ex *secutorum*, in Bullarij ipsius, & ex dicta Trid. cap. 8. vera suspensio

De Temporibus ordinat. Quæst. XI. 281

suspensio est, vt censura imposta propter quam ministrantes in ordine irregulares fiunt, vt docet notante idem Suarez adducentes aliquos negantes, referant etiam Filiusius *trac. 17. c. 5. quæst. 3.* Vgolinus de officio *Episcopi*, §. 23. vers. qui denique. Quærentia verb. quibus sic specialiter. Bonacina *dist. puncto 11. num. 2. vers. ex quo sequitur*, Belletus *dispositio clericali. p. 1. tit. de disciplina clericor. §. 5. num. 62.* Barbosa *dist. alleg. 8. p. 2. num. 12.* vbi idem dicit de ministrante in minoribus attenda generalitate, *dist. 8. c. 8. Trid.*

- 19 Dubitabis autem nūm sic ordinatus à non suo Episcopo sine lincis dimissiois proprii Episcopi, gaudeat fore privilegio, & gaudere dicendum est cum re vera efficiatur Clericus, & ei Character. impingatur, iuxta textum in *dist. cap. 201. de tempor. ordin. sub. 6. hoc est. hoc inquam sic de iure procedit, & comprobatur ex dictis supra quæst. 8. vers. ad quartam.* ¶ verum iam hodie hæc doctrina non procedit ex consuet. *D. P. P. vbi. l. III. de anno 1624. sub die 11. Decemb.* secundum quam sic ordinari non gaudeat privilegio fore, quod antea tenuerunt, *Malcet. de probat. consuet. l. 140. num. 2.* Flamin. de rescriptis, *benef. lib. 4. quæst. 2. num. 87.* Gabriel Pereira de manu Regia *p. 2. cap. 26. num. 18.* Diana *resol. moral. p. 4. trac. 1. ref. 76.*

- 21 Sed hæc omnia tam in ordinante, quam in ordinato limitantur in ordinatoe: nam si Episcopus ex ignorantia probabili subditum alterius sine proprii licentia ordinauerit, non incurrit censuram suspensionis, vt resoluunt Nauar. *conf. 40. in nouis hie. Sayrus sub eodem tit. decis. 62.* Vgolinus de officio *Episcopi* cap. 26. §. 2. num. 2. Riccius in praxi rerum fore *Eccles. decis. 297. in 1. editione, aliar. 376. num. 4. in 2. edit.* Barbosa in *dist. cap. 3. num. 31.* & melius ipse probat cum aliis *dist. alleg. 8. in p. 2. al. num. 3.* ex verbis Bullæ Sixti V. incipit, *salutem, & salutem*, vbi ordinatus minoribus, vel maioribus scienter, aut ignoranter, nisi debita diligentia, iustus error, & probabilis facti ignorantia excuset à collatione quorumcumque ordinum, atque adeo ipsius tollitur, & ab executione omnium munerum Pontificalium ipso iure suspensus sit, cuius Bolla rigorem temperauit postea Clem. VIII. quam reuocans quoad hanc partem eam reduxit ad terminos iuris, vt obseruat idem Barbosa *allegat. 20. num. 1.* docet Laurent de Franchis cum Barbosa in *controuers. inter Episcopos, & regulares pag. 8. in respons. ad 25.* Vbi aduertit Episcopum hac suspensione duobus in casibus non teneri, veluti si, ipso probabiliter ignorante, alienus Clericus fortuitè, vel ex simplicitate se in multitudinem ordinandorum ingrefferit, ¶ vel si Episcopus deceptus esset, iuxta ignorantiam facti, cum potuerit esse, vt ordinatus denulisset litteras furcim impetratas à Cancellario sui Episcopi, videbis infra de ordinatis ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatus quæst. 1. vers. ad quartam.

- 23 De ordinato sic etiā dicendum est, vt oio incurrat suspensionem, quando bona fide ordinem suscipit ab alieno Episcopo nesciens esse prohibuit ordinem ab alieno recipere absque proprii licentia, sub si ignorantia inculpabili existimet Episcopum habere debitam facultatem ordinandi seu tales litteras dimissorias esse sufficientes, quia illa suspensio lata est in dicta Bulla Pij II. & in dicto decreto Concilij cap. 8. per modum censure, quæ non incurritur absque culpa lethali: ita docent Nauar. in *man. c. 27. n. 15. & in cap. accepta, de rescriptis.*

Formosin. de Offic. & facis Eccles. Tom. I.

Spiliator. propo. 8. num. 32. Suarez *dist. disp. 31. n. 15.* Auila de censur. p. 7. disp. 9. cap. 2. vers. aliqui censent. de cens. Bonacina *dist. puncto 11. num. 15.* Filiusius *trac. 19. num. 177.* ¶ & addunt idem 24 Diana in *verset. quæ. Quærentia verbo ordo*, vers. quibus sic specialiter, non incidere in iam præstatam irregularitatem eum, qui bona fide ordinem ab alieno Episcopo sine debita facultate suscepit, si susceptorum ordinum functiones exerceat, quia vt iam dictum est ille non detinetur vinculo censure, eo quod illum non contraxerit cum bona fides eum excuset à peccato; item à censura, & per consequens aut irregularitate. ¶ Imò idem 25 Bonacina *ibi num. 16.* Quærentia, & alij, quos sequitur Barbosa *dist. c. 8. de officio Episcopi num. 15.* existimant etiam procedere in eo, qui temerariè ordinatus; postea verò bona fide, & candida simplicitate per penitentiam, purgato peccato illius male suscepti ordinem exercuerit, existimans id sibi licitum esse, maxime, si iuxta constitutionem Pij II. quæ vitur verbo *præsumptis*, quod sustineri potest, sed cum aliqua difficultate.

Alia inquam multis Doctores comprobatur idem Barbosa videndus in *præfati loci, & in dist. cap. 8. de officio Episcopi à num. 16.* vbi etiam dicit quod regulares suscipientes ordines absque dimissiois sui superioris regularis, sunt suspensio amplius procedere in Religiosis, & Monachis ex tempore adducens consilij Sixti V. *ibi: Causa obsequi ordinis, seu militis regularum*, & adducit respectu regularis non exempti aliam Consilij Clem. moderantem prædictam Sixti, & ob id Barbosa cum Syluestro, & Henrico ait recurrentem esse ad ordinem textum in *cap. fin. dist. 38.* vbi dicitur non valeat perseverare in ordine, & Episcopo eius ordinatori, pena imponitur, vt à reliquorum communione se iunctus suæ tanquam modo plebis communione sit contentus, *ibi: Ut primum sit à communione ceterorum*, id est, Episcoporum.

Notat verò Barbosa cum Sel. testante definitum esse à Sacra Congregatione in *Cantua 2. Ianuarij 1618.* regulares non comprehendi generali decreto Sanctissimi edito, quo olim præcipiebatur, vt vltimontanis absque sanctitatis suæ, vel Sanctæ Congregationis licentia ordines non conferantur; quia in ordinibus generalibus non comprehenduntur regulares, nisi specialiter comminuntur, sic testante Sel. de ceterum per Sacram Congregationem Episcopos, & Regul. in *Neapolitana 30. Decembris 1617.* ¶ Item dicunt Bonacina de *suspensionibus ammissis in particulari dispensatione 1. quæstione 2. puncto 7. in fine*, Barbosa in *dist. cap. 8. Trident. sessum 23. de reformat. numero 33.* vt conferens ordines, vel confusum, Vltimontano absque lincis dimissiois non approbatur à Nunciis, seu Collectores illarum partium, illisque approbatur in vrbis à Vicario Papæ generaliter suspendatur per annum à Pontificalibus; ipsi verò ordinatio perpetuam suspensionem incurrit, vt statuit Urban. VIII. Pontif. Maximus in *consuet. sua*, incipit *secraria* sub data 21. Decemb. 1624.

Sed an suspensus iuxta Bullam Pij II. eam ex *29 sacrorum*, possit ab Episcopo dispensari, tractant videndi Riccius in *decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 93. par. 4. vbi decis. 90. quærit, & distat an in penas dictæ Bullæ incidat qui ignoranter prohibita in illa egit, sed resoluunt ex iam dictis, & in dubio oolro existimo dicendum posse ab Episcopo*

copo dispensati; ex eo quia in *dila Constitutio* *Pij II.* Non refertur absolutio suspensionis; imò nec dispensatio irregularitatis; tùm quia licet Sixtus V. absolutionem sibi reservasset, non est arandendus, cùm sit reuocata eius decisio per Clement. VIII. ut iam dixi; deinde quia prædicta facultas datur Episcopo in *dila cap. 8. Trident. sessio 23.* in illis verbis, *Quando proprio ordinario, vel summo successeri, docet Marcel. Vulpesius cum Barbosa in practica cap. 8. num. 1.* Ciacconius, *contraf. foref. lib. 1. cap. 46. num. 27.* Suarez, *ibi dict. disp. 31. sect. 1. numero 20.* & alij communiter idem Barbosa in *pastoralis dila. cap. 8. num. 30.* & in *dila cap. 8. Trident. num. 30.* ¶ Vbi addit cum Sel. Clericum Ultramontanum absque litteris dimissio-
30 nis sui ordinari ab Episcopo Italicis ad ordines permoctum, non posse ab eodem Ordinario absolui; & sic fuisse decitum *sub die 9. Septembris 1623.*

- 31 Dubium verò est an sic ordinatus sine licentia sui Episcopi ab alieno Episcopo, sit inhabilis ad obtinenda beneficia; & affirmatiue respondetur ex eo quia omnis à iure suspensus, & ab officio, quàm à beneficio nequit beneficia adipiscitur illorum incapax fin, & ita nulla prouisio et facta; quæ inhabilitas, nò solum extenditur ad eum, qui absque licentia, seu litteris dimissorialibus proprii Episcopi ab alieno ordinis sacros accepit, sed etiam ad illum, qui prima tonsura, seu minoribus ordinibus fuerit insignitus; illi enim positiones factæ non subsistunt: ita hanc determinationem docent Vgolinius *de censuris tab. 4. de suspensione cap. 6. §. 7. num. 4.* & *cap. 8. §. 6. num. 2.* Flaminio *de resignatione lib. 4. quest. 6. num. 84.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 6. cap. 7. quest. 1.* Lessius *de iustitia & iure lib. 2. cap. 34. num. 116.* Campanus *in diuers. iuris canon. Rub. 9. cap. 2. num. 1.* Petrus Gregor. *de re benef. cap. 36. num. 12.* cum aliis videndus Barbosa *dila alleg. 8. à num. 20.* ¶ qui cum Anania *num. 23.* limitat quoad beneficia ante obitum, quibus non est spoliandus, nisi in voluntate steterit, saltem per annum in ea suspensione: argumento eorum, quæ dixi in *cap. 1. de iudicis, quest. 29.* & aliis de excommunicato per annum, & quæ dixi in *cap. pastoralis de appellat. §. 2. circa finem*: videbis restum in *cap. cum bona, de atate, & qualitate ordinis*, quod si durante suspensione ministrer, quia tunc fit irregularis, eueniet, ut non expectato anno, beneficium præuegat, iuxta *dila. censur. Pij V.* vt refert Barbosa.

- 33 Nonnulli enim dixerunt prædictam Bullam Pij II. non comprehendere insignitos minoribus ordinibus; inter quos Henricus *in suum. lib. 10. cap. 12. §. 2.* & in commento *lit. M.* Zerola *in praxi Episcoporum. part. 1. verb. dimissoria.* Bonacina *de suspensionibus omnibus in particulari disp. 3. quest. 1. puncto 11. num. 17.* Barbosa *in dila cap. 8. Trident. sess. 23.* & de officio Episcopi *dila alleg. 8. num. 11.* vbi comprehendit ordinatos in minoribus, sed exercecentes in illis ordinibus, ut iam dixi *sub hac questione.*

- 34 Notabis pro complemento quod quando Episcopus ordinans Clericum alienæ Diocesis, si in litteris Clericus attestetur de licentia proprii Episcopi ordinasse, standum esse attestanti, ut resoluunt Menoch. *de arbitrar. lib. 1. quest. 76. n. 10.* Gutierrez *Canonicar. lib. 2. cap. 13. num. 30.* cum pluribus Carol. de Grassis *de effectibus Clerical. officii. 1. num. 638.* ad quod dictum adiunges quæ lætè infra *sub cap. 7. de probat. & in cap. 8. de te-*

stibus, vbi in quibus credatur Episcopo attestanti de aliquo.

Ad secundam questionis partem de pœnis, 35 quas incurrun, tam ordinantes, quàm ordinati sine patimonio, aut cum falso, vel ficto titulo. De hoc dubio lætè repetentes Salernitani pro assignatura Cathedralis vespertine agunt in *dila. c. 1. c. 4. c. cum secundum Apostolum, & in cap. rui de probandis*, cumque ibi foleant agere de his, quæ sunt titulus ad ordines sacros recipiendos, & tùm etiam titulus desideciaretur ad ordines alios minores, & ego iam supra lætè scripserim sub hoc nostro textu, restat verò nunc tantum agere de pœnis, in quibus incurrun tam ordinantes, quàm ordinati. Et primò de ordinante videtur probari iure antiquo, ut si Episcopus aliquem ordinauerit sine titulo, teneatur ipse, vel eius successor de necessitati ordinato providere, donec beneficium sufficiens, vel titulum habeat: Sic ex dictis iuribus, & in *cap. si Episcopus 37. hoc titulo. lib. 6. cap. accepimus 13. de atate, & qualitate ordinis. cap. per nos 37. cap. si quis 45. de simonia, cap. neminem 1. cap. Sanctorum fin. dist. 70. aut b. vi determinatus sit numerum Clericorum, §. illum. vers. in aliis collat. 1.* & in iuribus aliis ad hoc §. glossa 1. & fin. in *dila. cap. 2. de prob. glossa fin. in dila. cap. Episcopus, glossa verbo donec, & verbo successor, in dila. cap. cum secundum, & in glossa 1. & fin. in dila. cap. rui*, vbi abunde Doctores.

Verùm Sixtus V. in iam adducta sua constit. 36 quæ incipit: *Sanctum, & salutare*, edita anno 1588. *noni Januarii*, ordinatoem sine patimonio à collatione ordinum quorumcumque suspendit, atque etiam ipsius tonsuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium ipso iure, & ab ingressu Ecclesiæ declarari interdixit. ¶ 37 Cumque constitutio hæc nimis rigida fuerit vili, postea Clem. VIII. in sua constit. quæ incipit: *Romemus Pontificem, de anno 1599. pridie Kalendas Martij*, proprio motu, & ex certa scientia reduxit eam ad terminos sacrorum Canonum, & constitutionem Pij II. quæ incipit, *cum ex sacrorum*, cuius tenorem refert Barbosa *de officio Episcopi dila 1. part. allegat. 17. num. 10.* & ad dispositionem decretorum Sacri Concil. Trident. reduxit, atque restrinxit, & censuras, & pœnas ibi positas, præterquam contra simoniacè ordinantes, & ordinatos, quas voluit in sui robore permanere moderari, & aboleuit Clem. VIII. cuius constitutionis litteram refert Sayrus *de censuris lib. 4. c. 17. ad fin. Saach. de matrim. lib. 7. dist. 49. n. 10.* Gonzalez *in reg. 3. Cancel. glossa 15. n. 118.* & post Suar. Garcia *de benef. p. 2. c. 1. n. 7.* Riccius *in decis. 1. decis. 9.* cum aliis Barbosa *dila. 1. p. de officio Episcopi alleg. 10. n. 1.* dicens hodie tam contra ordinantes, quàm contra ordinatos sine titulo vngere pœnas à iure communi statutas, & nouissimè cum aliis docet Agidius Tullench. *de Sacram. lib. 6. quest. vnic. dubio 13. num. 1.*

Et quia longè solent Doctores de singulari agere, ego autem sub compendio verborum, & vltæ disputationem sic constitui, ac declaro, nempe ut Episcopus ordinans sine beneficio, patrimonij titulo, vel pensionis collate in cimiterio beneficii, teneatur providere ordinato de sufficienti beneficio, & interim subministrare vitæ necessaria secundum qualitatem personæ, loci consuetudinem, Ecclesiæque redditum, ut habetur in *dila. cap. rui* secundum de prob. glossa verbo *necessaria* in *dila. cap. Episcopus de prob. vbi Abbas n. 1.* Menoch.

De Temporibus ordinat. Quæst. XI. 283

Menoch. *de arbit. casu* 169. num. 14. & *casu* 120. *pro* num. 10. Vgolinius *de potestate Episcopi* c. 26. §. 1. num. 1. latè Sanchez *in opusculo moral.* lib. 7.

- 39 *cap. 1. dubio* 34. num. 6. † quod num. 7. intelligit hanc obligationem alendi locum habere, quando Episcopus sciens, & debens scire non habere beneficium, vel patrimonium, ordinavit eum; qui etiam num. 9. intelligit eam obligationem habere locum quando nullo presentante ordinavit, per *dist. cap. 1. de sacra* fidei, & docet Bonacina *de consensu circa Bullam*, *diff. 3. quæst. 1. puncto* 5. num. 15. Alzedus *de prebendis Episcopalis dignit.* p. 2. cap. 5. num. 49. Marcellus Vulpesius *in sua praxi iudiciali Eccles.* cap. 8. §. 1. num. 7.

- 40 Quæ doctrina ampliatu primò etiam in eo casu, quo ordinatus haberet patrem debilem, ut dicit Flaminius *de resignatione* lib. 2. quæst. 6. quod in iure vetus putat Barbofa omnino videndus *dilla a. 7. n. 20. i. num. 4.* cum Concilij dispositio in *dilla cap. 2. sess. 21. de reformat.* requirat ut patrimonium ab ordinato, verò obtineatur, ut iam supra

- 41 latè egi sub quæst. 7. † Sed non improbabiler sentiant qui dicunt ab hac præstatione Episcopum excusari; eo quod pater teneat filium alere, postquam filius constringere patrem, non solum ad alimenta præstanda, sed etiam ad sumptus, & expensas causa studij, usque ad gradus adeptionem, etiam si filius sit putius, aut etià si inuitis patribus filius literis operam daret: sic probantes per textum in *cap. Clericus* 2. quæst. 2. & in *cap. fin. in fine* 16. q. 2. & in *Lexon aporet* §. cum autem *cod. de bonis causa liberis*, *lib. 1. §. de liberis* ff. *de liberis agnoscendis*, l. de bonis §. non solum ff. *de Carthago* non edito ibi: Non solum alimenta præstari debent populo; sed in studiis, & ceteris necessariis impensis, debent impendi pro modo secularium, & textus in *l. officio*, ubi pupillus valeat educari.

- 42 Nec his obstat textus in *l. legatus* ff. *de alimentis*, & *coheredis legatis*, ibi: Legatus alimentis, coheredis, coheredis, & habitare debentur; quia sine his ali corpus non potest, cetera, quæ ad disciplinam pertinent legato non continentur; quia procedit in alimentis debitis ex dispositione hominis, veluti ex legato, vel contractu; de tunc si nihil expressum de ipsius expensis causa studij dictum sit, minimè sub Legato alimentorum comprehendit responderet

- 43 Barbofa ubi supra, num. 9. † dicens quod dispositio *dilla l. de bonis*, cum similibus procedat, vel quando alimenta debentur iure nature, vel legis dispositione, ut in nostro casu, quo omnia comprehenduntur; & ut securus Episcopus reddatur à prædicta obligatione, consilium præstant Barbofa & Trullench. nempe ut curet summa diligentià quod pater ordinatus, filio patrimonium constituat, seu ad alendum iuris remedio constringat; aliis inquam si cõlter non adipsatur, non sit cur Episcopus sit extra obligationem alendi ab eo ordinatum, ei beneficium præstandum, aut alendum in defectum non præstari beneficii.

- 44 Ampliatu secundo in casu, quo alius Episcopus de mandato proprii Episcopi aliquem ordinaverit sine titulo, vel illo insufficientem etiam in eo casu tenetur proprius Episcopus eadem alimenta ordinato ministrare, ut expressè probat textus in *dist. cap. 1. Episcopus* *verf. si verò de preb.* lib. 6. ubi glossa verbo ministrare, quem ibi sequuntur Doctores ex ea ratione, quia proprius Episcopus expressè committendo ordinandum alteri Episcopo, non ipse sed Episcopus proprius ordinare videtur, iuxta regulam textus in *l. quod iussu*

141. ff. *de reg. iur.*, iuncta glossa unica, ibi, & textus in c. qui sacra per alium 72. *eodem tit. in 6.* ubi glossa, in terminis Doctor, variis in littera a manu scripta, ad textum in *dist. c. 2. de prebendis* num. 16. omnino legendus à num. 1. in fin. quia bene & ad propositum iuridicè scribit, cui addo Vgolinius *de potestate Episcopi* cap. 62. §. 15. n. 1. in *verf. veram*. Marcellinus *de Sacram. Ordin.* c. 7. *dist. 4. num. 7. verf.* Barbofa cum Alzedo *dilla allegat.* 20. sub num. 1. c. 10. quod in culpa fuit, non investigando, an haberet titulum.

Tertiò ampliatu, ut teneatur Episcopus suppleat titulum ordinato habenti illum insufficientem, iuxta glossam similem in *dello cap. tui quæstionibus de preb.* ubi Doctores, & Henricus in *summa lib. 10. cap. 17. §. 3. littera Q. & R.* Sanchez *dist. lib. 7. in opusculo dubio* 34. num. 10. docent quod quavis teneat beneficium, satis fit ut acquiritur Domicilium, non inquam fit idoneum pro titulo ad ordines, ut iam supra latè dixi in *hoc textu*.

Et ex hoc dicto bene Fornarius *de Sacramento* 46 *Ordin.* cap. 3. num. 10. Bonacina *de Sacram.* *diff. 8. quæst. vnic.* puncto 5. num. 30. post Henricus Quarta verbo *Ordo*, *verf. an verò*, in *summa Bullar.* & alij dicunt obligationem Episcopi ordinantis, procedere etiam si consecrat ordinem ei, qui iam in facis constitutus erat; quia si fuit sine illo titulo promotus, non sunt ei alij ordines sacri conferendi, quia iura simpliciter prohibent promotionem ad sacros ordines sine vero titulo.

Quo fit etiam ut Episcopus ordinans teneatur 47 providere de beneficio illi, cuius titulus, ad quem ordinatus fuit allusione, seu alio casu petiti, ut firmiter glossa notabilis in *dello cap. tui quæstionibus*, verbo *patrimonialibus*, ubi Doctores intelligendo, ex Sanchez *de matrimon.* lib. 6. *diff. 32. num. 8.* Vgolinius *de off. Episcopi* cap. 2. §. 15. *verf. septimum exceptum*, Marcellinus *de Sacram. Ordin.* *dist. 2. p. 6. c. p. 7. diffinit.* 4. num. 7. *verf. deducitur*, † ad instar partis 48 qui patrimonium filio assignavit, & illud consumpsit, vel ad instar dotis filie constituit, quam amittit; quia teneatur pater dotem illi iterum constituere, ut firmiter Guillelmus Benedictus in *cap. Rairacius*, in verbo *dote*, quem citi dederat? num. 19. Rebelus *de iussu & iure p. 2. lib. 5. quæst. 4. num. 21. & 22.* † Verum hanc ampliationem 40 intelligit Barbofa *dilla allegat.* 20. à num. 11. & 13. quando pater solvendo non sit, quia tunc Episcopus supplet; quod si Pater possit alere, tunc sit Pater immanis ab onere iterum dandi beneficium, aut alimenta ordinato; quia ut firmiter Marcellinus *dilla p. 6. c. 7. diffinit.* 4. num. 7. *verf. 4.* Episcopus non tenetur alimenta Subdiaconi abique titulo ordinari subministrare, ubi patrem debitum habuerint secundum iam dicta, vel ut dicit Bonacina *de confessa Bullam d. diff. 3. puncto* 9. n. 26. si ordinatus bona habeat, quibus se valeat sustentare.

Præfata etiam doctrina ampliatu in Capitulo sede vacante, vel eius Vicario, ubi literas dimissorias dederunt ad ordinandum non habenti vide viueret, cum eadem ratio fit in ordinante suum subditum, ac in dante dimissorias, resoluunt post Præpositum de Augusto in *additionibus ad Quæstionem*, Vgolinius *de potestate Episcopi* cap. 26. §. 15. num. 1. Agidius Trullench. *dello dubio* 13. l. 6. *de Sacram.* sub num. 2.

Dubium tamen est an Capitulum, quod non resistit Episcopo sine titulo ordinanti, teneatur

ordinato de beneficio providere, & interim alimenta prestare: & quid de successore Episcopos in quo dubio Henríquez in *sum. dñi lib. 10. c. 17. §. 4. in comment. lit. F.* Bonacina *puncto 9. de Sacram. disp. 8. quest. unica, puncto 9. num. 29.* Campanil. in *diuers. iuris Canon. Rub. 3. cap. 5. num. 21.* quos sequitur Barbosa *dñi alleg. 20. num. 23.* & post omnes Trullench. *dñi dubio 13. sub dñlo num. 2. in fine*, docent non tantum Episcopum ordinantem, verum ipso mortuo, etiam eius successoris teneri providere sine titulo ordinato; imò, & Capitulum sede vacante, si non restituit cum potuerit, vt docent etiam Sanchez *dñi dubio 34. num. 12.* Marchinus, & Alzedus, quos citat Barbosa.

Iterum dubium est an teneantur successor, vel Capitulum, quando Episcopos, qui ordinavit aliquem sine titulo, vel renuntiavit Episcopatus, vel transfatus est ad alium Episcopatum; quo in dubio dicunt ad id teneri Episcopum ordinatorem, vt docent Innocentius in *dñi cap. cum secundum Ap. solum num. 1. de prebend.* Ancharanus in *dñlo c. si Episcopos num. 3. verci. sed nuquid. eodem tit. lib. 6.* Henríquez in *sum. dñi §. 4. V. g. voluit de preb. Episcopos dñi cap. 26. §. 1. verci. sexto excipitur Campanil. lib. 3. Rub. 3. c. 5. num. 21.* vbi dicit, quod si Episcopos loco renuntiasset; quia transfatus est ad alterius Ecclesie regimen, vel si loco, & Dignitati cessit, non ad illa contringeretur, qui in ordinantis locum substitutus est; sed ipsemet ordinator quamvis, & tali egressus loco, & Ecclesie quod iidem censetur in Capitulo vsque ad mortem illius transfati Episcopos.

Dubium est etiam non leue, an si Episcopos contraxisset beneficium sufficiens, ad cuius titulum aliquem ordinavit, & postea tale beneficium euincatur ab aliquo alio, teneatur iterum ordinato de beneficio providere, vel subministrare interim alimenta. In quo dubio dicunt teneri interim subnecare, maxime si prima vice fraudulenter illud contraxisset: sic Nauarrus *conf. 4. hoc tit. Marc.* Alterius de *conf. tom. 2. disp. 10. cap. 3. dubio 4.* Bonacina de *conf. extra Bullam disp. 31. dñlo puncto 9. num. 27.* & sic sentiuntur ex dictis supra de titulo *conspicuo alimino seu alio casu*, vbi minor est ratio, quam hic.

Iterum dubium est an hoc procedat in donatione à parente, seu alio facta: in quo dubio pronegante sententia est textus in l. ad res donatas ff. de editio edicto, vbi in re donata licet appareat vitiofa, non habet locum actio redhibitoria; quia vt textus inquit, *ne liberalitas donatio sit necius*: & quia bene tractat, & dispungit Barbosa cum ab eo relatis *dñi p. 2. alleg. 20.* videndus à num. 15. ad 19. idem ad illum recurrens, & interim ad ea, quae supra dixi sub *quest. 7. & 8.* nam ex ibi dictis de *donatione simpliciter, aut sub conditione*, etiam respondet, vt pena iuxta fundamenta, quae ibi adduxi, loquatur idem citatus Barbosa, quae non repetit patre verò donatore, cuius donatio redhibita fuit, existimarem, vt teneretur vtique aliam donationem facere filio ordinato; quia hic militat ratio naturalis alendi filium, cum potest, vt iam dixi.

De penis vero statutis contra ordinatum sine titulo beneficii, aut patronij veri, cum rota, ac integra resolucio consistat in expellendis vltimis verbis, *cap. 2. Trid. dñi sess. 21. de reformatione*, ibi: *Antiquorum Canonum penae super his innovanda* &c. & different penae apponit in *dñi c. nonnulli a. Sancti. dñi. 70. à puncto casum secundum Apo-*

stolum, aliorumque lorum; etenim temporibus antiquioribus iuxta praefata iura in *dñi cap. nonnulli*, & *dñi c. Sancti. 70. dñi.* non erat pro ordinandis assignatum patrimonium, sicut postea dictum fuit in *dñi cap. si Episcopos*, & in *cap. cum quilibet de prob. &c.* bene expendens prosequitur Barbosa in *dñi cap. 2. de prob. & à num. 36.* videndus pro expeditione scholastica; sed ad propositum, vt Concilij verba interpretentur Doctores, triplicem opinionem assignant illi omnes, quos refert Barbosa in *dñi alleg. 20. p. 2. de officio Episcopos*, à num. 24. idem in *dñlo cap. 1. Trid. à num. 65.* & post eos omnes cum aliis Egidius Trullench. in *opere moral. dñi lib. 6. de Sacram. quest. unica, dubio 13. à n. 3.* quibus praehabitis eas ego breuiter referens eligen aptionem, & practica billem.

Nonnulli ergo dixerunt Trid. in *dñi cap. 2.* renouare suspensionis penam, de qua in *dñlo cap. nonnulli, dñi. cap. Sancti. 70.* & aliam, quam incurrit ordinator providendi de necessariis ordinato ab eo sine titulo; donec Ecclesiasticum beneficium consequatur; donec prouideatur de beneficio, de quo in *dñi cap. cum secundum*, si ordinator, & ordinatus in culpa fuerint. † Alij inquam existimant Trident. innouare tantum penam suspensionis, de qua in *dñi cap. nonnulli, & dñlo cap. Sancti. 70.* dicentes omnino eam innovari, vel quia sublatam non erat per textum in *dñlo cap. cum secundum*, de prob. cum ordinatus deciperet Episcopum circa titulum suum, siue quia licet sublatum sit, renouata est, & vigore restituta per dictum decretum Trid. cum simpliciter innouet Canones antiquos, quorum vnus, & alter est *dñi cap. nonnulli, cap. Sancti. 70.* † Alij verò dixerunt praedictum Trident. *cap. 2.* innouare tantum penam *dñi cap. cum secundum*, quae est aduersus ordinantem; non verò ordinatum siue titulo non esse suspensum, nec aliquam penam incurere, sed Episcopum cogendum esse illi providere, sublatam iam dispositione constitutionis Sixti V. imponentis etiam penas aduersus ordinatos suspensionis perpetuae ab exercitio ordinum susceptorum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alios superiores, quae restituit Clem. VIII. in *alia iam praefata constitutione*.

Probabiles sunt omnes praehabita opinionēs, & aptobans secundum Bonacina *rem. 1. disp. 11. quest. unica, puncto 5. num. 24.* in vers. *utraq. opinio*, veriorē in iure reputat primam; & sic secundam; sed Barbosa in *dñi alleg. 20. num. 27.* tertiam amplectitur cum infinitis, quos allegat; tamen idem Egidius Trullench. aliter cum secunda sentit *dñi 3. n. 7.* quia validioribus nititur fundamentis, & sic dicit affici suspensione eū, qui siclo patrimonio ordinatur, etiam nullo intercedente pacto cum collatore, aut qui qualitercumque culpabiliter, tamen sine patrimonio ordinatus, efflicque irregulares, si post talem ministrat, vt cum Maiore, & Medina tenent Rodriguez in *sum. 2. p. cap. 11. num. 1.* Zerola in *praxi 2. p. verbo dimissio*, Sanchez *lib. 6. de matrimonio disp. 32. num. 8.* Bonacina *vers. idem quia cap. Sancti. 70. & cap. nonnulli*, quae secundum hanc sententiam non sunt abrogata absolute dispositum ordinatum sine titulo esse suspensum. † Et ergo sic censet, alios inquam enuerit vt ordinari, qui forte sciens, & prudens Episcopum fraudans accederet ad ordines sacros recipiendos, dolo ordinaretur, siue metu penae, quam non sic posset mereri Episcopos ordinans; & faciunt relata supra *quest. 7. & 8.* videbis vltima alios

De Temporibus ordinat. Quæst. XI. 285

alios Suarez loquentem, qui de *confur. disp. 31. sect. 1. & post num. 35. vbi primam videtur amplecti*; & secundam tertiam opinionem decisum fuisse in Sacra Coogregatione testantur Piascius in *praxi noua Episcop. p. 1. num. 43. Flamin. de regist. lib. 1. quæst. 6. num. 18. Additio. ad Nazari. conf. 1. quæst. 16. de conf. Armentar. in additio. ad leg. de auctor. recept. lib. 1. tit. 8. l. 1. de patrimonio Clericor. Gonzalez in *regul. 8. Cancel. glossa 5. §. 10. m. 22. Bonacina dicto puncto 5. num. 24. vers. Nicolai Garcia de benef. p. 1. cap. 5. num. 27. & alij relati in summa lib. 10. cap. 8. Bonacina tom. 1. dicta disp. 8. q. unica p. 5. num. 19. & Gidius Trullench. dicta dub. 13. num. 8. qui dubitat si secundum aliam opinionem non esse irritam asserentem, illa renunciatio amplectatur.**

- 61 Barbofa dicta num. 27. † His omnibus adiunges Dianam p. 5. ar. 10. resolut. 50. vbi contra multos affirmantes, quod qui recipit ordines cum patrimonio facto incidit in suspensionem; ipse vero negat cum aliis; quia qui se ordinavit cum titulo de Subdiaconatu, & titulum renuntiavit, ascendendo postea ad ordines alios; etsi peccet, non incurrit suspensionem secundum Huradum & alios exponentes quod Trid. in *dist. cap. 1. non renouavit penas dictorum cap. nensum, & cap. Sacerdotum dist. 70. sed dist. cap. cum secundum, de prob. de quorum intellectu iam dixi.*

- 62 Ex his breuiter infero, vt ordinatus suspensus fiat ab ordine suscepto, & ordinatoe à collatione per triennium, si consensient super non petendis postea alimentis, vel rebus donatis pro titulo suorum ordinu, iuxta textum in *cap. penult. de simonia* vbi dico. † Idem si cum presentante ad Ecclesiam idem faceret pactum, ex textu in *cap. per inas eodem rit. vbi dico, & semit Barbofa dicta alleg. 20. num. 28. & 29. prædicta iura tantum intelligi de pacifice cum ordinatioe, vel presentante, non sic cum donatore contra Campanillum, qui ea iura extendit ad pacificum cum donatoribus in diuersorio Iuris Canonici Rub. 8. cap. 3. num. 32. ita Garcia citi aliis *dist. cap. 5. n. 168. quare Barbofa improbat Suarez de religione tral. 3. lib. 4. cap. 3. n. 4. & §. dom. dixit dicta iura procedere etiam quonies aliquis ex suis bonis alteri titulum constituit ad quem ordinatur ab eo recipiens promissionem, quod nihil postulat dicent tunc committi peccatum indebitæ ordinationis, & simoniam, quem sequutus fuit Azor. *unitusq. moral. p. 3. lib. 12. cap. 15. quæst. 1.***

- 64 Vnum tamen notat Bonacina de *conf. dispur. 3. quæst. 6. puncto 5. num. 4. vers. tertio*, peccatam suspensionem incurtere ordinatum, tam à proprio Episcopo, quam ab alieno, etiam cum literis dimissionis proprij Episcopi. † Et num. 6. subdit illum in irregularitatem incidere, si functionem ordinis suscepti exerceat antequam absolutus, quod probatur iuxta secundam opinionem sequitam pro dicto Trid. in *dist. cap. 1. sess. 21.*

- 66 Sed prædicta limitantur in ordinato cuncti pacto & conditione de reddendo patrimonio sibi donato; item in eo, qui post ordinationem patrimonium dat, vel abeat; nam etsi peccet, non tamen incurrit suspensionem; etsi castigari possit ab Episcopo, quia illi varè cum titulo non facto fuerunt ordinati; deinde, † nec incurrit prædictam suspensionem Religiosi professi aut Iesuïtæ; quia isti per Bullam Gregor. XII. reuocè ordinantur in tempore ibi affixi; illi inquam; quia professio fit pro titulo, vt iam supra bene expendi, † quod secus erit in Nouitiis, seu aliis Religiosis, qui vique ad certum tempus professionem emittunt; nam in Nouitiis deficiè omnino titulus, in professis ad tempus; deficiè titulus perpetuus, qui necessarius est, iuxta quæ dixi sub quæst. 7. & 8. bene de his

agit Barbofa cum multis ab eo relatis dicta *allegatone 20. à numero 30. & Trullench. dubio 13. numero 13.*

Item dico non affici prædicta suspensione ille, qui postquam ordinatus est Subdiaconatu cum vero patrimonio, illud resignat propriis auctoritate in fauorem donatoris, aut alterius; & deinde suscipit alios ordines iuxta talis renunciatio est irrita, manetque antiquum patrimonium; cum quo receperat iam alios ordines; sic docent Sanchez lib. 6. de *matrim. disp. 32. num. 8. Henríquez in summa lib. 10. cap. 8. Bonacina tom. 1. dicta disp. 8. q. unica p. 5. num. 19. & Gidius Trullench. dicta dub. 13. num. 8. qui dubitat si secundum aliam opinionem non esse irritam asserentem, illa renunciatio amplectatur.*

Nec suspensus redditur ordinatus, qui postquam accepit verum patrimonium, obligauit se datum conferenti, v. g. singulis annis decem ex fructibus ipsius patrimonij; quia fuit ordinatus cum vero titulo, & constitutio talis patrimonij est valida; nec tenetur ad danda illa decem, vt resoluit Trullench. *supra num. 11. cum Ledema; quia tale pactum tanquam turpe, & contra ius, censetur turpe, † sed ait peccare mortaliter, & affici prædicta suspensione cum; qui accipit patrimonium mutuum, seu accommodatum, ea tamen intentione vt ostingatur obligatio illud reddendi cum ordinatus fuerit; quia tunc idem est ac si ordinaretur absque titulo; eo quod factum est patrimonium, ex dictis sub dicta quæst. 7. & 8. sed videtur contrarium num. sequenti.*

Sed an qui ementito patrimonio ad sacros ordines assumitur data apocha (quæ vulgò dicitur *contra scriptura*) aut data fide, vel iuramento se post ordinationem patrimonium illi assignatum redditurum, vel fructus nunquam petiturum teneantur stare promissis; & in hoc puncto negatiuam sententiam docet Diana p. 3. rr. 4. rñ. 134. cum Ledema in *summa tom. 1. de Sacram. Ordin. c. 7. conclus. 6. disp. 3. Villalobos in summa tom. 1. rr. 11. & 15. num. 20. citat auctem probabiliter contrariam sequi sententiam, Auila de *conf. 2. disp. 5. dubio 5. conclus. 3. Ioannes de la Cruz in director. confectio p. 2. de Sacram. Ordin. dubio 6. conclus. 2. cum Corduba; & ratio Dianæ est; quia Patrimonium semel donatum transit in Episcopum, siquæ illi hypothecatum; num quia tale Patrimonium effugiet, & illud ordinando facta donatione donans pro parte culpa imputari debet, si tale Patrimonium recuperare minime possit.**

Notat verò Auila, & cum eo Diana supra, vt stinodo in secunda sententiâ, tentatur sic ordinatus in foro conscientie reddere illud Patrimonium conditionaliter donatum donatoe; & in foro exteriori posse rescindi talem retrodonationem; quia voluit decipere Ecclesiam, & Episcopum; Ieges Gaspar. I. turra d. de *suspensione diffinitæ 15. affirmantem sic ordinatum esse suspensum.*

Pro complemento notabis suspensionem prædictam Pontifici reueratam esse, quando est perpetua; & ob id non posse ab Episcopo absolui posse tamen ab Episcopo absolui, si sit occulta, iuxta dispositionem Trid. *sess. 24. de reformat. c. 6. tradunt Bonacina dicto tom. 1. disp. 3. de Sacramentis, quæst. unica puncto 5. num. 13. Trullench. dicto dubio 15. num. 15. qui num. 16. addit posse absolui à prædicta suspensione virtute Bullæ, vt ipse dixit in expositiua Bullæ Cruciata libro 1. §. 3. cap. 2.*

- 75 Ad tertiam questionem partem, an Episcopus, qui ordinat subditiu alienum ex ratiabitione, incurrat suspensionem. Resolutio huius questionis dependet ab illa, nempe an alienus Episcopus recte queat ordinare alienum subditiu ex preiumpcia ratiabitionis proprii Episcopi, de qua iam aliqua dixi; sed tunc referam duas contrarias: affirmatiuam, que dicit non esse tunc necessarias litteras dimissorias proprii Episcopi; ob idque absque penne metri ordinationem procedere per textum, & glossam in verbo *fructus*, in cap. Lugdunensis 9. quæst. 2. glossa magna in fine, cap. nullum alienum 9. quæst. 2. per que iura, & alias rationes docent Maior. de irregular. lib. 4. cap. 2. num. 7. & in cap. 2. num. 1. Rodriguez in iurum. 2. p. cap. 14. num. 10. vers. et secundo. Ledesma in summa tit. de Sacro Ordine, cap. 8. vers. et secundo. Nauarr. conf. 24. num. 5. vers. *tercio*, hoc rit.
- 76 Contrariam vero sententiam innuit glossa in verbo *figmentum* in cap. hoc rit. 6. Rebussus 1. p. rit. de formula litter. dif. Salzedus in additio, ad Bernard. Dist. cap. 26. pag. 95. vers. secundum, & fulcitur ex eo, quia proprius Episcopus eam ordinationem ratam habere non potest, que suo omine celebrata non fuit, vt in reg. ratum de reg. iuris; & cum huiusmodi ordinatio Sacris Canonibus irrita sit, minimè possit haberi rata. Et hanc amplectitur aduersus Nauarrum, & alios Zenedus in quæst. Canon. pract. 38. sub num. 37. vers. *ubi*; eo quod contraria sententia præstaret Episcopis aniam, vt eo quæsito colore alienos subditos ad ordines promouerent, indeque orti damna innumerabilia; & quia hoc pacto tollitur discordia, que oritur inter Episcopos ex ordinatione alienus subditi, tam circa ipsius ordinari alimoniam, casu quo sine titulo sufficienti esset promotus, quam in aliis casibus. Et pro hac sententia adducit illum nempe; quia vbi in aliquo actu licentia alicui desideratur, ea pæcedere omnino debet, antelicitia ead. de Episcopis & Clericis 1. qui *ubi bona*, vbi Doctores ff. de acquirenda heredit. que sufficiente licentiam tacitam, & persumptam, sed omnino expressam, vt tradunt Corsetus singulari 159. Lapis allegat. 86. num. 3. Tymuel. in leg. Comenb. in glossa 7. num. 8. Molina de maiorat. lib. 2. cap. 7. num. 2. Didacus Perez lib. 1. rit. t. 8. in glossa *fin consentiente*, & aliis probans ipse Zenedus num. 38.
- 77 Vnde ad dubium, de quo inquirimus, videtur dicendum, vt sic ordinatus incurrat suspensionem Concilij Trid. in dist. cap. 2. sess. 22. de reformatione, vt bene prosecutus, Turrianus defendit secus ignorantia, Bonacina tom. 3. dist. 1. puncto 11. n. 14. Parisius volum. 4. conf. 136. Mandol. in regula 24. Cancel. quæst. 4. num. 10. Rebussus supra num. 12. & 29. & Hurtad. difficultate 12. de suspens. absolut. docet Sanchez in opusculo lib. 7. cap. 2. dubio 20. num. 13. post Trid. vbi docet non posse
- 78 Episcopum talem ordinationem ratam habere, & imò quod talis ordinatus deponi debeat probas Zenedus supra ex textu nostro, & ex Concilio Chalcedon. cap. 19. de quo in cap. Clericus dist. 71. Que sententia verior est, etsi Nauarrus intendat satisficere contrariis fundamentis in conf. 42. hoc rit. nec debent audiri Suarez dista dist. 31. sess. 2. vbi sub n. 15. adducens casus in quibus potest quis ab alieno Episcopo ordinari absque dimissiois ponit casum hunc ex dist. cap. fin. 9. quæst. 2. vbi allegatur factum D. Epiphanijs, qui isto modo ordinauit in Diocesi D. Chrysostomi; sequens fuit etiam
- Reginaldus in praxi tom. 2. lib. 32. tract. 2. cap. 24. sess. 5. num. 69. casus ex Suarez referens, de quibus iam dixi supra sub quæst. 10. Barbosa sess. 2. cap. 8. num. 16. in Trid. cum alijs per glossam in dista cap. Lugdunensis 9. quæst. 2. vers. *quod Sacros Thomas* in 4. dist. 25. in expositione litteræ, alij relati à Diana p. 3. tract. 4. ref. 191. vbi probabiliter vocat sed probabilior em dicit nostram p. 3. tract. 24. de suspens. ref. 38. & Auz. de consensu p. 3. tract. 5. dubio 7. 3. dico quare, intelligit contrarium sententiam procedere in ratiabitione de preterito, vel de presenti, expressa signo aliquo exteriori, oorumam putat sufficere ipem ratiabitionis de futuro.
- Ad quartam questionem partem, an suspensio nem incurrat confertens Tonfuram in Diocesi aliena; & supposito nempe quod Laici possint ordines minores recipere sine titulo, qui tantum necessarius est ad Ordines Sacros, vt iam supra expendi, nunc breuiter dico duas esse opiniones contrarias, affirmatiuam vna, quam docent Campanillo in diuersis Iuris Canon. Rub. 6. cap. 1. num. 2. Alterius tom. 2. dist. 10. col. 2. vers. *quod si*, Rebussus in practica benef. tit. de Clericis ad Sacros Ordines male promotis, cum alijs Barbosa in collecta ad Trid. in dista cap. 5. sess. 6. num. 9. & vbi docet Episcopum non posse in Diocesi aliena conferre primam Clericalem Tonfuram suis subditis absque licentia Ordinarij loci, atque ideo aliter faciens incurtere suspensionem latam in dista cap. 1. Trid. quibus accedit Riccius collect. t. 678. ad cap. 1. dist. 71. vbi dicit, vt sit suspensus vera suspensione; etiam quoad alios, que irregularitatem inducit, sic tonfuratus, quando proprio Ordinario videatur expedire, quidquid dicant Guido, & Sayrus; et que etiam vt reservatio pensionis tali facta sit nulla; imò & collationem beneficij non subsistere cum Graffius dicens ita fuisse resolutum in vna Caserana. gloss. 9. Marij 1589. vbi quod Clericus susceperit cum dimissiois non proprii Episcopi, oon suffragetur. Sed Diana p. 5. ref. 45. Tolerus lib. 2. sum. c. 49. n. 4. Azor. tom. 2. lib. 3. in fin. moral. c. 48. 9. 5. Formas de Sacram. Ordine c. 5. §. 4. mot. 4. Molleus in summa tom. 1. rit. 2. cap. 2. n. 5. Henriquez lib. 3. cap. 6. num. 6. & alij existimant etiam probabiliter imò probabilius ipsos non incurtere; quia Concilium loquitur de Episcopo confertente ordines, at prima Tonfura oon est ordo, sed initiatus ad ordines, que solet concedi sine exercitio Pontificalium. & Ego autem liberer hanc sequere si existimarem Tonfuram ordinem non esse, quod contrarium sequens fuit supra in Rub. & dixi aliquid supra in hoc textu, dum egi an confertendo Tonfuram peccet.
- Dubitabis autem an Episcopus confertens primam Tonfuram sine proprii Episcopi licentia, incurrat penam suspensionis latam in dista cap. 1. hoc rit. lib. 6. negatiuam sententiam docent ex Gemioiano Villabos in sum. p. 1. r. 18. dist. 7. num. 17. Riccius in addit. ad instituta. Canon. Lancel. 1. rit. 25. §. pari ratione, cuius dictum refert Diana p. 3. tract. 4. ref. 194. cum Sayro de consensu, lib. 4. cap. 12. num. 13. Campanillo in diuersis Iuris Canon. Rub. 3. n. 16. Barbosa, Bonacina, & Filiocio, ex eo, quia stantè dispositione Trid. in dist. cap. 8. sess. 23. & sess. 14. cap. 1. videtur probari, & ex textu in dista cap. 10; quia Episcopus, qui affectat ignorantia, aut scienter ordinare preiumpserit alienum subditiu sine proprii Episcopi licentia, suspensus est; et illi iuramentum exponat Riccius supra, vt loquatur de ordinante iam tonfuratum, ex c. omnia, glo. tit.

85 Ad ultimam questionis partem, supposito iam supra dictis 9. 7. & 8. item supra in vers. ad cetera dicitur, videtur quod sit suspensus; debet enim habere vltim rei, ad cuius terminum ordinatur. Tamen in hoc puncto Grellenzon. conf. 14. & Gaspar. l. i. tract. 1. c. 10. res. 43. dicunt non incurritur quia causa finalis Tidentini in dicto c. 1. f. 12. de reform. ob quam cauere, ne debeat ordinem sacri, non habentibus beneficium, aut Patrimonium, fuit ea, ne Clerici mendicent.

86 Sed mens Legislatoris est emendanda, vt patet in *l. in omni* cui ff. de veris sigis. & docet Paris. v. 1.

87 *l. in 3. conf. 16. m. 10. 21. q. 12.* quia mens & anima ipsius legis est ratio, quæ vbiunque habet locum vbi locum habet legis dispositio, etiam quod esset contra ipsius commentum, *l. 1. Titio ff. de verbor. significat.* ergo quoties promittitur, vt sit cum dilectissimi, ne alimentorum medicum huiusmodi satisfactum est meriti, & causæ finali legis, & consequenter dispositioni; ob quod ita ordinatus incurrit suspensionem; imò ait Humado supra procedere etiam, si fiat dilectissimi: & credo sic procedere, iuxta illa, quæ dixi dicta quæ 9. 7. & 8. & hic tota questione 1. percipitur sub vers. ad secundam.

QVÆSTIO XII.

An ad fugiendam Iurisdictionem Episcopi Domicilij, possit quis ordinari alibi titulo beneficii. An cunctis à Societate Iesu, si sint constituti in sacris, debeat aliquod pro Patrimonio. Et an possit Episcopus ordinare illum, qui in sua Diocesi nullum habet beneficium, & hac intentione sola illi confert. Et an qui sic titulo impetrat dimissorias, puniatur. Vbi de ordinato sic titulo; num incurrat suspensionem?

SVM MARI VM.

1 Beneficij ratione subditus est quis illius territorij, vbi est dum illud possidet.

2 Ordinari potest quis ad titulum beneficii obtentu ob ordinato in aliqua Diocesi; et si anno fugiendi iurisdictionem proprii Episcopi, vt in 3.

3 Intentio mala interna operantis non vitiat actum externum, alius iurisdictionis, & numero 1.

4 Iudices diuersos potest quis habere.

5 Domicilium ad ordines, etiam per simplex beneficium acquiritur.

6 Iesuini ordinari sicut in Religione, de alimentis dari debent per Prælatum, 7. Quod in praxi, 8.

9 Ordinari potest Episcopus illum, cui ex proposito, vt ordinem, præstat ei beneficium, etiam si alias subditus eius non esset, vt numero 9.

10 Episcopus ratione beneficii quærit dispensare in iurisdictione subditi ex beneficio, et si alias ratione Domicilij non su subditus, & dispensare in illegimitate, vt in 11.

12 Dimissorias sic titulo impetrant non suspenduntur, num. seq. & n. 17.

13 Ordinari potest titulus, verius est, vt nullum contrarium suspensum, 14. & 15.

14 Cap. neminem, cap. Sanctorum 70. distinctione.

Ad primam questionis partem, vt respondeam, præmitto quæ iam dixi à quæ 6. & dictum in hanc in cap. non est tempor. 16. sub questione 3. vers. 10. vbi de suscipiente Tonsuram, & ordines minores causa euadendi iudicium seculari. Et supposito etiam iam dictum supra, vt Clericus dicatur habere Domicilium; imò & esse illud Diocesis, in qua firum est eius beneficium illud possidet sex Bartoli doctrina in *l. habet ab ipso*, 9. prouide n. 5. ff. de iudic. & in *l. 1. n. 13. ff. ad municip. Thom. Valascus allegat. 5. num. 29. Causosus in praxi iudicam, & Adversus. verbo Domicilium, num. 6. Boëtius dec. 150. num. 10. & alij, & hoc quamvis exiguum sit beneficium, ex traditis per Bartholam in *passor. p. 3. alleg. 4. num. 45. qui in fine*, hoc non admittit ad ordines per Episcopum conferendos ratione beneficii tenuissimi ob presumptionem fraudem.*

Quare dixerunt nonnulli ad propositum nostre difficultatis, non posse quæ ordinari alibi titulo beneficii ad fugiendam iurisdictionem Episcopi Domicilij, ex ea ratione, quia dolus, & fraus nemini debent patrocinari, iuxta textum in *l. itaque fuisse*, ff. de furis, cap. dictum 30. questione 1. cap. am l. exco. ruitus de iudic. cap. in 12. de Clerico non resident, c. sedes, cap. ex reuere, cap. super litteris de reperi. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirituali, cap. 2. de collat. de regenda, cap. 2. de viis, vbi DD. exortant.

Verum existimo pro affirmatiua sententia respondendum, tum ex dictis in hac difficultate inserta in vers. ad tertiam, & supra in hoc textu sub questione 6. ex eo quia iure iure, tam ordinandus, quam ordinator veniunt iure suo, cum bona, aut mala intentio nequit vitare actum externum, si alioqui ille actus sustineatur in iure. Est enim intentio actus occultus, & internus; est qui quoties actus internus non est contra iustitiam, non improbat illum; quamvis operans malam habeat intentionem. Et sic fieri, vt quando lex statuit Canonica esse Episcopum, in cuius Diocesi est tale beneficium in ordine ad hunc effectum promouendi legitimum, & proprium sequitur, vt ex praua intentione ordinandi, seu fundantis, aut conferentis beneficium, auferatur iurisdicchio ad ordines suscipiendos per subditem ratione talis beneficii, quantumvis adesse intentio fugiendi iurisdictionem Episcopi Domicilij.

Et confirmatur ex doctrina, tenus in cap. 3. cap. 14. cap. 17. cap. 18. de foro comper. vbi latissime scripti posse quem diuersos Iudices habere, iuxta hunc regulas, vel ratione rei iure, Domicilij, originis, inoleuitus contractus delicti & etiam ratione beneficii, & ex textu in cap. nullus, de temporib. ordin. lib. 6. § Vbi Doctores absolute docent, etiam simplici beneficio Domicilium ad ordines acquiritur, ergo videtur absolute respondendum pro affirmatiua sententia, quam tenent Diana part. 1. tract. 4. in fine, res. 1. & tenet etiam Pater Bardi in selectis lib. 3. questione 3. numero 7. vbi etiam suspenderet suum iudicium eo quod nullum auctorem disputantem inueniret: sic demonstratendum ponens questionem: *Num possit quis*

quis ordinari titulo beneficij existentis in aliqua Diocesi, si id fiat in fraudem, ad fungendum iurisdictionem Episcopi Domicii: quod tunc tenetur, aut, quando quis fundaret beneficium hac intentione, ut possit ab alio Episcopo promoveri, vel promotione sua existimaretur, v.g. de proximo tempore ante ordinandum fundaret beneficium, & maxime tenuissimum; ve ducrum, aut trium aurum in aliqua Diocesi, vel id ex aliis consiliis colligeretur. Vbi ex adductis demonstrat sic tenendum; quod sine scrupulo semper in praxi vidi, in tantum, ut nullus Episcopus Domicii reclamaret ad annullandum actum propter malam intentionem sui subditi fugientis ad alium Praelatum.

- 6 Ad secundam questionis partem, an electus à Societate Iesu, si sint constituti in sacris, debeatur aliquid pro patrimonio? Et pro affirmativa sententia communis doctrina omnium adherentium est Episcopum ordinantem aliquem sine titulo, teneri illum alere: donec beneficium sufficiens consequatur: & sic videtur confirmari ex doctrina Boldi in *moraliibus* tom. 2. tit. 3. §. 9. n. 24. Leandri de Sacram. tom. 2. tracl. 6. diff. 9. quest. 2. Martini de S. Ioseph. in *man. confessor.* tom. 1. lib. 1. tracl. 8. de ordin. num. 3. Marchini de Sacram. Ordin. tracl. 2. p. 6. c. 5. n. 5. adherentium Religiosos Societatis Iesu post vota simplicia ab eis emissa posse ordinari in sacris ante professionem solemnem, iuxta concessionem Gregor. XIII. qui etiam addunt quodd si sic ordinati expellantur à Religione, nec habent beneficium, aut patrimonium, debeant Praelati Societatis Iesu, eis sic electis prebere honestam sustentationem.

- 7 Et hanc doctrinam conformem iuri, ut omnes agnoscant per textum in cap. 1. de prob. cum vulgaris, in terminis confirmavit Sacra Congregatio Concilij sess. 11. c. 2. de reform. per verba sequentia: *Quoad Iesuitas, cum post Sacerdotium exire non possint, nisi à superioribus decedantur, prout debent illis de redditu quadraginta aureorum ex huius religionis quoad alios, qui exiit in fine, quando volunt, possint, ne detur illis occasio excedendi, ut fruatur illo redditu, vocentur primi, & intelligant quod alia via vestes possint; deinde maturè deliberandum, per quem pater relatis, sic declarasse Sixtum V. Pontificem Summum refert, ac tenet Barbosa in *pastoralis* dist. 2. p. alleg. 19. num. 7. & in dist. cap. 2. Tri. ann. 6. cum eodem Marchino, & alii; eo quod per vota tria simplicia idem Patres sint iam veri Religiosi conservandi in Religione.*

- 8 In praxi semper audiuimus nunquam Praelatos illius religionis eicientes, propter demerita, & vt indignos tunc, ac grauissime Societatis electis subuenire, nec parum honestissimis alimentis; praesertim iam electis Sacerdotibus; quia inueterata consuetudo omnium Religionum sit huiusmodi, expulsi nihil alimenti dare, cum alimenta hanc viam muniant ad defectuorum; & quia inde multam aniam acciperet ad religionem deferendam, si eis huiusmodi alimenta forent suppeditanda; imò & contingeret, vt omnes reddidit religionum insumerentur, cum huiusmodi dimissis contra expellam, vel tacitam voluntatem eorum, qui religionem, ac Monasteria dotantur, quare cum non solent Iudices eos, quos puniunt, alere, sequitur, vt Praelati Societatis non teneantur alere sic electos maturos, & considerata prudentia: sic tenet legendus Pater Stephanus Fagundes in *praeceptis*

Decalog. tom. 2. l. 7. a. 6. num. 5. addens ita iudicatum fuisse in Parlamento Tholosano in causa, qua quidam Ioannes Gentilinus à Societate fuit dimissus, qui postea petens alimenta coram Iudice, exclusus fuit Iudicis sententia ab iniqua postulatione, vt refertur in decretis Societatis septimae Cōgregationis generalis c. 1. §. extra, n. 7. refert Diana p. 10. ff. 11. miscel. ref. 68. adducens verba Patris Daniel Barboli in vita S. Ignacij lib. 3. num. 20. quibus abundè ex mente tanti, ac Sancti fundatori confirmatur praedicta praxis, quam ego sanè admitterem, si ex nimis iustificata causa, Praelati eicerent ita ordinarios socios, alias inquam pro prima sententia crederem respondendum in utroque foro, & hoc optimo iure per dicta à Doctoibus in dist. cap. 2. de prob.

Ad tertiam questionis partem, an possit Episcopus ordinare illum, qui in sua Diocesi nullum habet beneficium; & hac intentione sola illi confert. Et permisso quod dixi super, sub questione 6. dum egi de questione illa, An Episcopus possit ordinare illum, cuius pater ante beneficium curauit? Pro negatiua sententia respondent Quaranta verb. Ordo, Riccius refert. 163. Barbosa de officio Episcopi alleg. 4. parti. 2. num. 47. Machadus tom. 1. lib. 4. parti. 1. tracl. 3. docum. 4. num. 4. Francus in dist. cap. cum nullus de temporib. ordin. & alij per glossam in cap. 1. qui, de temporib. ordin. verb. figentum; eo quod habe beneficij collatio esset in fraudem legis, nempe ad eximendum ordinandum à iurisdictione sui Episcopi ex iam ponderatis in *vers. ad primam*.

Nihilominus per ibi dicta existimo pro affirmatiua sententia respondendum fore; siquidem hic non adeit fraus cum ratione beneficii in Episcopo pauci illius, habeat beneficium, ratione cuius fit subditus ex doctrina textus in cap. postulat. 1. v. bi aliqua adduxi quest. 1. de foro comp. nec aliud exigat Ius Canonicum, & Teid. in quo non distinguitur quo fine, aut ratione quis illud obineat: ita bene tenent, ac docent Vgolus de officio Episcopi c. 26. §. 3. Leander de Sacram. tom. 2. tracl. 6. diff. 8. q. 9. Martinus de S. Ioseph. in *man. confessor.* tom. 1. lib. 1. tracl. 4. de Ordine num. 10. ex eo etiam, quia verba generaliter posita referuntur ad omnia, per I. quidam ff. de viro, triuque leg. glossa in cod. de hered. delat. non loquam fraudem legis facit, qui iure suo innititur, vt sequitur hanc sententiam respondet Diana dist. p. 1. tracl. 4. miscel. col. 1. à verbi sed in *suorum*.

Quo supposito dubium potest esse, num talis Episcopus queat illi sic ordinando dispensare in interdictis? Et lectis quae adduxi supra in *textu hoc sub quest. 7.* et si Marius Antonius variat. refert. 112. casu 18. neget; eo quod non possit iudicare de necessitate, vel vtilitate Ecclesiae non suae, verum est, & vt possit dispensare, vt docent Bardi in *sestilio* lib. 3. quest. 3. Leander de Sacram. tom. 2. dist. 1. tracl. 6. diff. 8. quest. 19. Martinus de S. Ioseph. dist. tom. 1. lib. 1. tracl. 4. num. 7. Garcia, & Barbosa relati à Diana, dist. ref. 1. verbi sed si aliquis eo quod tam sit beneficium oblineos est subditus illius Episcopi, à quo legitime valet ordinari, vt dictum est. Et sic non magis, vt cum illo dispense Episcopus in interdictis cum eadem causa, qua possit Episcopus Domicii, & facit argumentum, lex sit etiam §. Adhuc, & ibi glossa verb. Domini ff. commoda.

Et addit Diana in fine, posse etiam dispensare in illegitimitate ad minores ordines, sicut potest Episcopus

Episcopus Domicilij, nec implicat dicere ex-
amen de necessitate, aut vitiositate alterius Ec-
clesiæ: non posse fieri per Episcopum talis be-
neficii; quia adhuc poterit iudicium legiti-
mum proferre, cum causæ cognitione, ha-
bita distinctione publicæ, aut iuridicæ scien-
tiæ, & ignorantie privatur, ratione cuius iam
tunc non posset; non inquam ex defectu po-
testatis, sed ex defectu causæ ignorantie suffi-
cientis ad dispensandum.

- 13 Ad quam questionem partem, an qui
hæc titulo impetrat dimissorias, puniatur?
Et videtur respondendum ex alia questione:
*An qui recipit ordinem cum Patrimonio hæc,
incidat in suspensionem?* in qua affirmant Nau-
artus in *summ.* cap. 27. Maiolus de *irregu-
larit.* lib. 24. cap. 17. Moscosus in *sum. tract.* 8.
cap. 2. ex eo, quia Concilium Tridentinum
in *dist.* cap. 2. *sessio* 21. de *reformat.* asserit,
ut videatur, si Patrimonio ordinandum
sit verum, subiungens statim, *Antiquorum
Canonum penam super his innovando*; quibus
verbis videtur innovare penam Canonum, cap.
neminem, & cap. Sanctorum *dist.* 70. in quibus
diffinitur esse suspensus eos, qui ordinantur
sine beneficio, aut Patrimonio.

- 14 Et deinde ad casum dubij nostri; quia
cum relatis Doctoribus, & Medicis in *summa*
lib. 1. cap. 21. §. 8. Bonacina *rom.* 3. *disp.* 3.
questione 1. puncto 8. num. 3. ut refert etiam
Diana *part.* 3. *tractat.* 16. *ref.* 50. dicit, ut si
Episcopus hoc sciret, dimissorias eis non conce-
deret, ac præberet; & sic incurrere suspensionem
latam à Pio I. contra ordinatos sine literis di-
missorias.

- 15 Verum sicut in casu recipientis ordinem
cum hæc patrimonio, asserunt alij Docto-
res, ut non incurrat sic ordinatus suspen-
sionis penam, sed quod tantum peccat
mortaliter, cum de suspensione, nullo ca-
vacatur iure: docent Coninch, de *Sacramentis
dispensatione* 15. dubio 5. numero 38. Turrianus
de *erog.* libro 1. *disputatione* 26. *distinctione* 1.
Aquila de *consecr.* parte 3. *disputatione* 3. du-
bio 5. conclus. 1. Villalobos in *summa* tom. 1.
tract. 18. *diffinitio* 10. numero 3. multis exem-
plis comprobans Hurtadus *tractat.* de *suspen-
sione*, *difficult.* 13. numero 38. asserens, ut qui
titulo hæc, ut hæc patrimonio, aut hæc be-
neficio, aut hæc pensione ordinatur, gravi-
ter peccat, sed non incurrit suspensionem.
Henriquez libro 13. cap. 37. numero 2. For-
oianus cap. 8. numero 8. & alij apud Gar-
ciam de *beneficiis* tom. 1. parte 2. cap. 1. à nu-
mero 24. Diana *dist.* 1. *part.* *ref.* 50. ubi dicit
se rectè respondisse, scilicet non incurrisse
suspensionem quodam Clericum, qui impe-
trauit à consanguineo Patrimonio; ad cuius
titulum ordinatus fuit, & promittens cum
luculentis; quod ante donationem retrodauit.

- 16 Nec tunc obstant iura in *dist.* cap. *nemi-
nem*, & *dist.* cap. *Sanctorum*, *distinctione* 70.
quia reuocata sunt per cap. cum *secundum*, de
probend. sic idem Diana & relati, de qui-
bus verius ego alibi, nec Tident. requi-
rens oculum remittens se ad Canones anti-
quos, non se remittit ad prædictos canones
neminem, & *Sanctorum*, ut potè reuocatos

Fernandus de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

per aliud ius ante Tridentinum, sed alios Ca-
nones, de simonia, & ad illos, ubi proutur
ordinationes factæ absque titulo, præsup-
positis simoniæ pactis, aut eis æquivalen-
tibus.

Esti adhuc verum pacto dubij nostri, vi-
detur, ut suspensionem incurrat hæc titulo
impetrans dimissorias; siquidem qui illas obte-
net ex causa falsa, est idem, quod non ob-
tinuisse illas, responderet; quia præterquam,
quod est casus dissimilis in casu nostro, &
iam adductæ quæstionculæ adicte per verba
dist. cap. 2. *Trident.* ibi: *Et quoque prius per-
spicte patrimonio illud verè ab eis obtineri*;
colligunt Diana *dist.* *ref.* 50. & Doctor Spino
in *speculo testament.* glossa 18. numero 78. ipsi
Episcopo incumbere sufficientem facere infor-
mationem, quod Patrimonio est verum.
Item quia si hæc Patrimonij sufficeret ad in-
currendum illam suspensionem, & item etiam
sufficeret falsitas in probatione morum, &
generis. Quare nec in casu nostro incurrit
suspensionem ab impetrante dimissorias cum
titulo hæc, cum sit Episcopi examen talij
tituli, ratione cuius, ut de ordinato cum tali
titulo, debet dici non incurrere suspen-
sionem dimissorias sic impetantem, sed tantum
peccare. Applicabis hæc dicta quæstione præ-
cedenti, de ordinatis ad tantum falsi Pa-
trimonij.

Ad Text. in Cap. Cum in distri- buendis XII. hoc titulo.

P R E M I S S A M.

S U M M A R I U M.

- 1 Ordinatus à Papa à nullo alio potest pro-
moueri sine eius licentia, indicari bene
potest, n. 3.
- 2 Annotatio canonum à Papa remissa.
- 3 Annotatio à Papa falsa non extenditur ultra
casus, in quibus fit.
- 4 Ordinandus, qui à Papa obtinuit privile-
gium, ut à quolibet possit ordinari, non
indiget noui dimissorias; indiget verò
litteris testimonialibus proprii Ordinarii
de vita, & moribus, alias si ordinaretur,
manebat suspensus ab executione per annum
o. 6. & 8.
- 5 Ordinatus enim, qui est privilegiatus à Papa
sine litteris testimonialibus proprii Episco-
pi, remanet suspensus per annum.
- 6 Imperiis, & infamies, ac alij non valentes or-
dinari à proprio Episcopo, solent peragrari,
ut ab externis eruduerentur.
- 7 Breue ad Ordinem in Curia obtentum, solet
dari cum Clausula absque litteris dimis-
sorialibus, & est examinandum in casu
sic.
- 8 Causa unius in gratis, & privilegio, præ-
sumitur impulsiva.
- 9 Facultas à Papa concessa alicui ex causa, ut
à quocumque Antistite ordinetur, non
cessat, cessante causa.

1 **T**extus iste etiam exornari potest ex latè dictis iam suprà in *dist. cap. 11*. quod autem hic deciditur est, ut ordinatus à Papa, à nullo alio possit ad ordines promoueri sine illius licentia, cum multis hic Barboſa numero 1. & 2. & ipſe de officio Episcopi parte 3. allegat. 50. numero 15. quorum omnium ea potest esse ratio, quia ex quo Papa aliquem ordinat auocat ad

2 se ordinatum illum faciendo subditum, & quo fit ut hic possit applicare quæ loogè tractant in cap. vi nostrum 56. de appellat. vbi de auocatione causarum à Papa facta, ratione cuius nullus iudex alius ordinarius potest se immiscere, etiam si alius esset iudex proptius, & competens, nonnulla adduxi sub cap. 1. de foro competenti.

3 Notat verò Barboſa hic per huic textum dubitari aliquibus, an Episcopus, qui ordinatus à Papa sine eius licentia promouere non potest ad ordines superiores, valeat illum iudicare; quia qui non potest ordinare, nec iudicare, et textus in cap. nullus primus 6. quest. 1. in quo dubio Chochier de iurisdictione Ordinarij in excerptis parte 1. questione 11. huiusmodi inemptam non esse, sed iurisdictioni Ordinarij subiecti.

4 Et potest esse ratio; nam auocatio à Papa facta, oon extenditur ultra casus, in quibus auocat, ut dixi in *disto cap. vi nostrum*, & addit Barboſa allegatione 112. parte 3. numero 12. per glossam, & Doctores in cap. filium 1. questione 1. ut talis oon possit ab Episcopo deponi: nam tunc iam iter Episcopus aduersus ordinem à Papa collatum.

5 Vnde infero quod si aliqui à Sede Apostolica obtinuit priuilegium ad suscipiendos ordines à quolibet Episcopo non indigeat nouis literis dimissis, indigere autem literis testimonialibus proprii Ordinarij de vita, & moribus, Bonacina de Sacram. diffinitione 8. questionis unica, puncto 4. numero 27. Clarin. controu. foren. lib. 1. cap. 48. numero 23. & Alier enim si ad ordines sine literis testimonialibus proprii Ordinarij promoueretur, remaneret suspensus ab executione ordinum per annum, iuxta dispositionem Trident. sessione 23. de reformatione cap. 3. & ordinans incurreret suspensionem à collatione ordinum per annum, ut patet ibi; ad quod comprobandum adiungit quæ de prædicta suspensionis poena dixi in cap. prædict. 11. questione 11. per totam, tenent in terminis Henriquez lib. 13. summa cap. 28. numero 2. Tolentus lib. 1. cap. 49. numero 4. Fornerius de ordine cap. 4. numero 3. Quaranta verb.

6 Ordo, verlic. suspensionis poena, Barboſa in pastoralis parte 2. allegat. 7. numero 15. & vbi addit quod agunt rectissime Summi Pontifices, cum in beatus appellatis extra tempora, aliisque in temporibus nominatis mandant clausulam apponi, & de licentia sui Ordinarij, quæ multos recinet à susceptione ordinum, autemque abusus complures.

7 Pater enim quod imperiti, infames, & alij non valentes à proprijs locorum ordinarijs ordines suscipere; quia alia ex causa inhabiles sunt petant externas regiones, ordinesque fraudulenter extorqueant ab alienis Episcopis oeludentibus quantà sit in hominibus peruersitas.

1 Illi autem, qui facultatem obtinent in Curia recipendi ordines à quocumque acsistite per breue, addita clausula absque literis dimissis sui Ordinarij, attentè videbunt quibus ex causis in suis supplicationibus telatus, prædictam licentiam impetrant, & quia in gratis, & priuilegijs omnis causa præsumitur impulsua, ut tenent Franchis in cap. decet, numero 3. de regul. iuris lib. 6. Tyracquel in tract. essentia causa, limitatione 2. numero 31. quos refert Campanillus in diuers. Iuris Canonici, Rubric. 9. cap. 7. numero 6. & vbi numero 5. resoluit quod si postea cesserit causa, qua adductus Papa licentiam elargitus est, suscipiendi ordines à quocumque sine dimissis proprii Episcopi, non propterea, ceoſeatur reuocata prædicta facultas, ut ooeque amplius eam impetrans illa vti, sequè promoueri facere à quo maluerit; regula enim est quod gratia oon expirat, mortuo concedente; & sic oec causa cessante: & pro ampliatione cessantis causæ requisita, videbò latè quæ dixi in cap. cum essente 62. de appellat.

Ad aliam bonam questionem videbis infra 13 in cap. 16. veric. ad secundam.

Ad Text. in Cap. Litteras XIII. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

DE materia huius textus, & eius intellectus videbis quæ dixi supra in cap. 1. & 3. hoc tit. vbi hunc expendi.

Ad Text. in Cap. Non est compos XIV. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinans puerum 13. annorum Diaconum suspenditur à collatione ordinum, & ordinatus suspenditur ab executione vsque ad aetatem legitimam.
- 2 Tensorem Clericalem confessoris infanti, nequit per annum alius tonsurare, & de ratione differentia in vtriusque casu, numero 3.
- 3 Confessor Diaconatum minori 13. annorum, magis delinquit, quam tonsuratus infans.

Textus iste amplissimè potest disceptari ex infra dictis in Rubric. & titulo de aetate, & qualitate ordinandorum, cum de iſo Honorij III. hic et nempè sit, ordinans puerum 13. annorum in Diaconum, suspendatur à collatione omnium ordinum & ordinaris suspendatur ab executione ordinis vsque ad aetatem legitimam posset

fer hic agi quæ ætas ad quolibet ordines susci-
piendos, tam sacros, quam minores prærequi-
ratur, de quibus in *dell. Rub. de ætate, & qualiti.*

- ordinand. ↑ in conferente verò infanti Clericali
Tonsuram, Bonifacius VIII *l. in cap. fin. hoc
titulo libro 6.* sancit, ne per annum Tonsuram
alteri dare possit: tradit cum multis Barbosa *hic
numero 3.* ubi refert Campanillum in *disser. iuris
Ca. vici Rubric. 7. cap. 4. numero 2.* late disputan-
tem, ↑ & rationem inessigantem quære confer-
rent infanti Diaconatus ordinem, non tantum à
collatione illius, sed etiam cæterorum suspensio-
ne dignus sit, & in conferente eodem Clericali
Tonsuram ab illius collatione tantum suspenda-
tur. Et ea tenet potest esse quia in collatione
Diaconatus minori 13. annorum magis delinquit,
quàm ille, qui infanti confert Tonsuram propter
magnam diversitatem maturitatis, quæ requiritur
magis in vno ordine, quàm in alio, de qua præ-
stet infra in *della Rubric. de ætate, & qualitate
Ordin.* hanc eandem difficultatem tetigit iterum
Barbosa in *pastoralis allegatione. 16. numero 7. in fine,*
& alibi, alia hic refert Barbosa, quæ infra per
questiones satis elucidantur, quæm videbis cum
multis ab eo relatis in *cap. novum 12. T. idem. sessio-
ne 23. de reformat. à num. 5.*

QVÆSTIO I.

An suspensio huius capituli, & aliorum
de ordinato ante legitimam ætatem
sit impossita ipso iure, aut veniat
imponenda. Et quid ex constitutione
Py I I. Et an si quis recipiat ordi-
nes minores extra tempora ante legiti-
mam ætatem, incidat in Bullam
Py I I. latam anno 1401. & quid
si suscipiat ordines sacros: quid au-
tem si ordinatur cum ignorantia cras-
sa vincibilis, aut invincibilis. Et an
ordinatus ordinibus sacris ante puber-
tatem, teneatur continere?

S Y M M A R I U M.

- 1 Ordinatus ante legitimam ætatem de iure non
manet suspensus: sed est suspendendus: &
an ministrans sit irregularis, numero 2. 3.
& 4.
- 2 Irregularis non est qui ministrat in ordinibus
susceptis ante legitimam ætatem à quo sus-
pensus erat, & quare, numero 3.
& 4.
- 3 Textus noster intelligitur.
- 4 Ordinatus ante legitimam ætatem ex consti-
tutione Py I I. manet ipso iure suspensus: qui
si ministrare præsumptum, est irregula-
ris, si ministrat in ordine sic suscepto,
non in alio cum ipsa ætate, numero 6.
& 7.
- 5 Ordinatus ante legitimam ætatem ignorans
nam cum habere, non incurrit censuram
ipso iure, numero 9. explicatur, à nu-
mero 10.
- 6 Ordinatus Episcopus ante legitimam ætatem
Fetimus. de offic. & sacris Eccles. Tam. I.

non sit suspensus remissus.

- 1 Ordinari bona fide suorum parentum ante le-
gitimam ætatem, non incurrit sus-
pensionem, nec irregularitatem ministran-
tes.
- 2 Ordinatus ante legitimam ætatem resti absque
suspensione ministrabit, intercurrente legi-
tima ætate.
- 3 Ordinatus prima tonsura, aut in minoribus
ante legitimam ætatem, non incurrit sus-
pensionem Bulla Py I I. nec irregularita-
tem, si ministrat, numero 14. non sic de sacris,
num. 17.
- 4 Ordinatus ignorantia invincibilis ante legiti-
mam ætatem, qualiter excusetur à suspen-
sione, si ea ignorantia sit facti, aut iuris,
n. 17. & 18. & 20.
- 5 Ignorare non decet quod communiter omnes sub
ordine sciunt.
- 6 Ordinatus secus dispositionem iuris antiqui,
sed ignorans suspensionem Bulla Py I I. con-
tra ordinatos ante legitimam ætatem, aut
extra tempora, non excusetur, seu in-
currit suspensionem, numero 23. 24.
& 25.
- 7 Ignorantia qua non excusat à culpa in ordi-
nante ante legitimam ætatem, videtur
vis excusæ ad irregularitatem, si mini-
strat.
- 8 Ordinatus cum dolo ante legitimam ætatem,
est sit suspensus, non sit irregularis, si mi-
nistrat post peractam penitentiam.
- 9 Ordinatus ante legitimam ætatem in sacris de-
bet continere, nisi secundum alios non item,
n. 27. & 28.

AD primam questionis partem videtur re-
spondendum de iure, ut ordinatus ante
legitimam ætatem, non suspendatur de iure ip-
so facto, sed quod veniat suspendendus iuxta
glossam, & Doctores hic in *elementis generalium
de ætate, & qualitate ordin.* Artico. terna pars
titulo 14. cap. 16. §. 15. Maior. in 4. *distinctione
14. questione 2. in fine,* et non satis clare,
& alij, quos refert, & sequitur Covarr. in *elem.
si forisus part. 1. §. 1. num. 4.* Bernard. Diaz in
pract. crimin. cap. 16. Tabiena verbo *Ordo 3.* &
cum aliis hic Barbosa *sub num. 2.* loquens de ordi-
nante.

Vbi addit ut non incurteret irregularitatem, si
in ordinibus, à quorum collatione erat suspensus
ministraret, Rebuffus de *Clericis malè promiss.*
in praxi glossa 1. numero 7. Quæritur verò. *Ordo
an princeps. vers. an.* hanc sequitur sententiam Sua-
rez de *censur. dispensatione 31. sessione 1. ad num. 23.*
vbi ut explicet advenit duobus modis posse in-
telligi ordinatum ante legitimam ætatem manere
suspensum.

Primo modo ex visu illius prohibitionis gene-
ralis, qua tenetur non suscipere talem ordi-
nem vique ad talem ætatem, ut per se notum
est, hancquæ prohibitionem non tolli; propterea
quod aliquis ante legitimam ætatem illicitè,
& sine dispensatione ordinatus sit, cum
oon debeat commodum ex sua malitia repor-
tare, vel ex actu illicito; & quoad hoc om-
nes fateri, etiam ex vi antiqui iuris, ma-
nere suspensum huiusmodi ordinatum, vel
prohibitum potius ipso iure, ne in suscepto

ordine minifret, vique ad etatem legitimam, quæ prohibitio non est propter fufpenfio, vt dicitur cenfura, feu pœna Ecclefiaftica; quia præceptum illud, quod omnes prohibentur, ne ante illam etatem ordines fufcipiant, non est fufpenfio, fed irregularitas, quia dictum impedimentum provenit: unde inferit quod etfi quis ante legitimam etatem minifret in ordine fufcepto, etfi grauitur peccet contra dictam prohibitionem, non tamen fit irregularis ex vi illius, fi non fit aliter fufpenfus; quia non agit contra cenfuram fpecialem.

- 4 Alio inquam modo ait Suarez fupra numero 24. intelligi poffe fic ordinari manere fufpenfum propria fufpenfionis cenfura; quæ optimè explicatur ex illo effectu, vt fi poft illam contractam minifret ex officio, fiat irregularis: & fic dicit probabiliter, vt ex vi antiqui iuris ita ordinatus, non contrahat ipfo iure fufpenfionem probans; quia nullo iure antiquo colligitur hæc fufpenfio, nifi ex hoc noftro textu, vbi Pontifex non dicit *de etate fufpenfionem*, fed *fufpendimus iurisdictionem* & ordinem; propria fcilicet fufpenfione, quam Pontifex addit vltra aliam prohibitionem iam proximè declaratam, aliàs oituli de nouo faceret, nec rectè diceret *fufpendimus*, cum iam ille per fe fufpenfus effet illo modo, nec rectè diceret *iurisdictionem ordinem*; quia illud genus prohibitionis nafcitur ex alio principio, vt vidimus, cum loquatur de propria fufpenfione, quam de nouo efficit, inferens quod antea talis fufpenfio non incurtebatur ipfo facto, nec poftea ex vi textus noftri incuratur; quia hic Pontifex non eff loquutus, vt Legislator, fed vt iudex in illa caufa; ergo licet in alium talem fententiam tuliffet, non proportionè videretur fimilem fententiam latam contra ordinatum omnem ante legitimam etatem; quia inde folum colligitur Pontificem fuo facto conftituisse, veluti exemplar quoddam, quod alij iudices poffint, aut debeant imitari, vel cenè Pontificem tuliffe fententiã fecundum ordinatum ius antiquum, quod alij à fortiori feruare teneant, vt colligitur ex cap. Subdiaconus aſſ. 77. ibi: *Si quis in aliquo Sacerdotatu, præter conſtituta tempora ordinatus fuerit, depouetur*. Qui textus aperte loquitur de temporibus quo ad etatem legitimam, cum immediatè præmiſerit, vt nullus ante vigefimum annum ordinetur Subdiaconus, comprehendens depofitionis nomine fufpenfionem, vt viſumum eſt in iure: ita Suarez; & quod prædicta fufpenfio textus noſtri non fit iure ipſo, fed ferenda, probatur Nauarum conf. 23. num. 5. hoc tu in edit. antiqua; Marchin. de Sacram. Ord. tract. 1. p. 5. cap. 3. num. 1. & 3. Auila de conf. p. 3. diſp. 5. dub. 7. verſ. de ſecundo; à Cuius in dicto cap. Subdiaconus, num. 4. Barboſa in paſſorali diſt. allegat. 16. p. 2. num. 10.

- 5 Ad ſecundam quæſtionis partem quid ex conſtitutione Pij 11. quæ incipit, *cum ex ſacramentis*, cuius litterarum refert idem Barboſa allegat. 17. à num. 10. quæ lata fuit anno 1471. & reſpondetur ex illa fic ordinatum ante legitimam etatem eſſe ipſo iure fufpenſum, quam Pius V. & Sixtus V. aucterant, & Clem. V 11. confirmauit, vt refert Suarez fupra num. 25. etenim fufpenfus erit, donec abſolutionis beneficium impetretur, vt tradit Couar. in dicta elem. ſi ſuſcep. p. 1. §. 1. n. 4. Reſubſ. in præſ. benef. part. 2. tit. 1. de Clericis ad Sacros Ordines promotus, gloſſa 4. num. 3. Mar-

cellus Vulpæus in præſ. iudic. cap. 8. part. 2. & 3. Lezana in ſum. quæſt. regular. cap. 14. num. 2. Bonacina de Sacram. diſp. 8. quæſt. vltima, p. 163. §. 1. num. 13. bene Rota apud Farinac. à num. 163. de ciſ. 481. num. 5. part. 2. recent. cum multis aliis Barboſa de officio Ep. ſcopi cap. 16. à num. 10. idem hic à n. 4. vbi dum dicit quod fic ordinatus fufpenſus eſt donec legitime acceſſerit etatem multis probans, addit cum aliis multis n. 5. & 6. ex prædicta conſtitue. Pij 11. perperuò fufpenſi fic ordinatus fufpenſus donec abſolutionis beneficium confequantur, & in Trid. cap. vltimu 12. §. 13. num. 5. probat cum inſinitis ordinibus ſacris ordinatos ante legitimam etatem fufpenſos eſſe à ſuorum ordinum executione, & ſic vt fi huiusmodi fufpenſione ducatur in eſdem ordinibus miniſtrare præſumphant, eo ipſo irregularitatem incurtere, iuxta dict. conſtit. Pij 11. & Hieronymus Rodriguez in compendio quæſt. regul. ref. 106. num. 12. ait in hoc caſu contrahi irregularitatem, cum Sacerdos celebrat, Diaconus canat Euangelium, & Subdiaconus Epistolam ſolemniſter. ¶ Unde dicunt Nauarum conf. 9. de Clerico excom. m. 1. in antiquis, alius conf. 7. de etate, & qualitate, in oculis Belletus diſpoſit. Cleric. part. 1. tit. de diſciplina c. le ſcali §. 5. num. 58. Riccius in deciſ. l. cura Archiep. 7. cap. poli. deciſ. 1. 30. num. 2. part. 4. & alij ad incurrendam prædictam irregularitatem, non ſufficere Sacerdotali ordine ante legitimam etatem initium actus illi ordini conuenientes, & depuratos exercere, ſi non celebrat: de videbis etiam eundem Barboſam alia dicentem dicta allegat. 16. à num. 11.

Circa prædictam conſtitutionem Pij 11. & alias duo occurrunt dubia reſoluenta. Primum an qui bona fide ordinatur ante legitimam etatem inculpabiliter exiſtimans ſe illam attingiſſe, maneat fufpenſus; ſi autem abſolutione indigeat, ſi poſtea intelligat ſe aote tempus fuiſſe ordinatum. Et ratio dubitandi eſt; quia ex vi prædictæ conſtitutionis incurritur fufpenſio ipſo iure in eo caſu, quo ſecundum ius antiquum aliquis eſſet fufpenſus ab ordine, ſed ſecundum ius antiquum fufpendendus eſſet fic ordinatus, etiam ſi non peccaſſet in ſua ordinatione; ergo nunc etiam eſt fufpenſus ipſo iure.

Conſentanea verò ſententia receptior eſt in principio, de quo loquimur, nempe vt tantum ordinatus ante legitimam etatem prædictam, incurrat fufpenſionem, ſi id fecerit cum culpa lechali credendumque eſſe, vt habet legitimam etatem ſi ignoranter ante illam ordines fufcepit; & ſic nec incidere in irregularitatem ſi miniſtraret in ordine ſic fufcepto, vt docent Nauarum in manoval. cap. 27. num. 156. & in cap. accepta oppoſit. 8. num. 34. de reſcriptis. ſp. ſolus. Bonacina de Sacram. diſpoſitione 8. diſt. quæſt. vltima, p. 1. numero 36. Hurtado in tract. de ſuſcep. diſciſ. 11. numero 36. Præpoſit. in tertia parte, quæſt. vltima de Sacram. Ordinis dubio 17. numero 167. Diana reſol. moral. parte 5. tract. 10. ref. 32. de quo infra hæc dico in verſ. ad vltimam quæſtionis partem, cum multis Barboſa hic numero ſum. dicto cap. 12. Trident. numero 8. in dicta allegacione 16. à numero 17. cum inſinuat.

Dubium aliud eſt an prædicta pœna fufpenſionis locum habeat in eo, qui ante legitimam etatem Episcopus ordinatus eſt, quam idem Suarez ſopra de conſuetudine diſpoſitiones 31. ſiſt. 1.

numero 29. resolut, de qua dico infra sub vers. ad
seriatem,

Vnde inferitur, vt illi, qui bona fide suorum
parentum ante legitimam ætatem ordines sacros
susceperint, non asiciantur prædicta suspensio-
nis pena; quia inculpabiliter id fecerunt nec
irregularitatem incurrant, si in ordinibus sic
susceperint ministrant ex fundamento relato supra
in vers. c. 1. docent in terminis Quaranta verbo
ordo, vers. quibus se specialiter, Bonacina supra
puncto 3. num. 13. vers. verum, Vgolius de off. Episc.
cap. 16. §. 6. num. 5. vers. excipitur tamen primo
Bellemus de dispensatione Clericali supra §. 5. num. 60.
Bellucius tom. 1. r. 17. cap. 5. num. 84. Barbosa dist.
allegat. 16. num. 10. cum multis, & in dist. Trid.
cap. 12. num. 9. Couar. in elem. §. i. r. 1. §. 2. n. 4.
& alij communiter, Barbosa dist. alleg. 16. n. 13. Diana
p. 3. r. 4. ref. 192.

¶ Sed iusta interueniente ætate, rectè
poterit ordinatus ante legitimam ætatem ordines
exequi sine aliqua absolutione, aut dispensatione,
non obstantibus dictis constit. tenent Couar. sup.
cum aliis multis Barbosa dist. alleg. 16. n. 13. Diana
p. 3. r. 4. ref. 192.

Ad tertiam quæstionis partem, an si quis reci-
piat Ordines minores, incurrat prædictam irregu-
laritatem, & videatur quod sic ex adductis supra
in cap. 11. quæst. 1. de ordinatu ab alieno Episcopo
in nom. 1. cum etiam; quia per Trid. dist. 3. c. 9.
vbi sic ordinati suspenduntur ab executione ordi-
num, siveque irregulares, si ministrant, antequam
obtinere licentiam à suo proprio Episcopo.
Deinde quia non est maior ratio quare per prædi-
ctam constitutionem Pij II. suspendantur reci-
pientes ordines sacros ante legitimam ætatem,
quam debet etiam militare in recipientibus tantum
minores ordines, aut Tonsuram, cum tam sic isti
peccent præsumptuè recipiendo ordines minores
quam peccent recipiendo ordines sacros ma-
iores.

Contraria autem sententia est tenenda; nempe
vt prædicta Bulla Pij II. solum loquatur de reci-
piendis ordinibus sacros extra tempora, vel ante
legitimam ætatem, aut sine licentia dimissio-
nis, vel falsis, quod est idem, cumque non loquatur de
prima Tonsura, vel de aliis ordinibus minoribus:
quia in casu, etiam stando in dispositione iuris
communis non incurtebat, sequitur vt nec ho-
die ex prædicta Bulla Pij II. vt latè probat Nauar-
rus in manuali cap. 25. num. 70. & cap. 27. num. 242.
vbi etiam asserit solummodo Pium II. suspendisse
ordinatos ordinibus sacris in dictis casibus, &
declarasse suspensos ipso facto, atque irregulares
si celebrant, nec ibi mentionem fecisse de prima
Tonsura, aut de minoribus ordinibus, tenent etiam
Miranda in manuali Prælati tom. 1. quæst. 39. art. 7.
conclusa Henricus lib. 10. cap. 1. i. num. 2. in glossa
litera M, & Zetola in præci Episcop. p. c. verbo
dimissio. T. Oletus lib. 1. cap. 49. num. 1. Campanil. in
diuersis iuris Canon. Rub. 10. cap. 6. num. 6. quibus
addo Sayrum de censuris lib. 6. cap. 12. num. 9.
Suarez supra dispositione 1. num. 23. Bonacina
de censuris dispositione 1. quæst. 6. puncto 5.
num. 5. vers. quibus, & cum Salzedo, Marchino, Bel-
letio, Riccio, atque Diana, & Barbosa, dista alle-
gat. 16. n. 14.

Ad quartam quæstionis partem, quid si ante
legitimam ætatem quis suscipiat ordines sacros
& ad hoc dubium respondebo ex dictis supra in
vers. ad primam, vbi quid de iure, & in vers. ad se-
cundam de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

eundem: vbi quid per prædictam Bullam
Pij II.

Ad quintam quæstionis partem de ordinato
cum ignorantia inuincibili, seu affectata, aut io-
culpabiliter, resoluens ex dictis sub vers. ad secun-
dam, verbo si res; sed vt nunc resoluam aduerto
quod hic possunt distinguere inter ignorantiam
iuris, vel facti, secundum quæ latè dixi sub cap. 1.
de exceptis, etenim Suarez benè loquens de cons.
dist. 1. dist. 3. c. 1. sub num. 26. ait, quod si loqua-
mur de ignorantia facti, scilicet ipsius ætatis, non
sit suspensus; quia ex verbis constit. Pij V. relar-
constat Pontificis intentionem fuisse excessus pun-
nere, dum loquitur ibi: *Qui in hac parte sunt, &
si apostata, quæ totæ generantur: vnde sic ait, nos re-
uocandum remissionem tali castigatione reprimentes,*
& c. quæ omnia cessant interueniente prædicta
ignorantia.

Vt idem si loquatur ex ignorantia iuris, dicit
primo moraliter non posse admitti quod aliquis
ordinetur ante legitimam ætatem ex ignorantia
iurisdictionis existens nullum esse ius, quod talem
ætatem requirit, vel putet v. g. nunc sufficere vi-
gesimum ætatis ad Subdiaconatum; quia quod
ad suscipiendos ordines accedit, tenetur hoc ius scire,
cum hoc difficulter vtrique ad ordinandis igno-
retur, de quo etiam facile interrogatus à petitis,
& notitius informantur. ¶ Et videatur docere
Fuscus de votatione lib. 2. c. 28. num. 37. quia non
debet ignorare quod communiter omnes sui or-
dines sciunt; ob idque Riccio existens iurisdic-
tionem esse obtinendam, & Bonacina de
censuris absolute docet dist. 3. puncto 5. §. 1. num. 2.
quod si aliquis ex ignorantia moraliter vincibili
ordinetur, ante legitimam ætatem incurrat suspensio-
nem; imò Hurtado de suspens. dist. 13. num. 36.
vt ordinatus scienter, aut ex ignorantia affectata
ante legitimam ætatem, aut extra tempora, aut
aliquis dimissio-
nis maneat suspensus ab ordine
sic suscepto per dist. extraneas Pij II. confirmatam
à Pio V. cuius mentionem facit Auisa 3. p. dist. 5.
dubio 7.

Tamen alij existimant, vt sic ordinati, non so-
lum cum ignorantia inuincibili, sed etiam mora-
liter vincibili, & crassa nullam incurrat suspensio-
nem, nec celebrando irregularitatem: sic Portel.
in 3. p. r. 4. ref. 191. Propositionis in 3. p. quæst. 6. de
Sacris Ordinibus dubio 17. num. 167. vbi de persumen-
te ordinem ante legitimam ætatem, facit sus-
pensionem incurrite, notans bonam fidem, vbi
etiam ignorantiam crassam excusare à censura, in-
ferens, quod ille qui bona fide, vel ignorantia cras-
sa est ordinatus ante ætatem, quamvis nequeat vti
ordine, antequam ad illam perueniret, vbi tamen
perueniret ad legitimam ætatem, possit eo vti
absque peccato, & violatione censuræ, quod di-
cit notandum pro variis, qui minus prudenter sus-
cipiunt sacros ordines ante legitimam ætatem, qui
non sunt statim censendi hanc censuram incurre-
re, & non posse vti ordine sine dispensatione,
cum ad legitimam ætatem peruenirent; legimus
tamen Hurtado supra, qui videtur contrarius, Villa-
lobos in sum. tom. 1. tractat. 11. diffend. 11. num. 6.
Coninc. de Sacrament. dispensat. 16. dub. 5. num. 36.
Diana part. 6. tractat. 10. dist. 31. vbi loquitur est
cum Hurtado de ignorantia affectata, quæ reuera
culpabilis est, & in resol. 31. vbi cum eodem Hur-
tado loquitur de ignorantia inuincibili, aut cras-
sa tantum.

ordine ministraret, usque ad ætatem legitimam, quæ prohibitio non est propriè suspensio, vt dicitur censura, seu pœna Ecclesiastica; quia præceptum illud, quo omnes prohibentur, ne ante illam ætatem ordines suscipiant, non est suspensio, sed irregularitas, à qua dictum impedimentum provenit: unde inferit quod est, quis ante legitimam ætatem ministraret in ordine suscepto, et si graviter peccet contra dictam prohibitionem, non tamen sit irregularis per illud, si non sit aliter suspensus; quia non ager contra censuram specialem.

4. Alio inquam modo ait Suarez supra numero 24. intelligi posse sic ordinatum manere suspensum propria suspensionis censura, quæ optimè explicatur ex illo effectu, vt si post illum contractum ministraret ex officio, fiat irregularis: & sic dicit probabilis, vt ex vi antiqui iuris ita ordinatus, non constabat ipso iure suspensionem probans; quia nullo iure antiquo colligitur hæc suspensio, nisi ex hoc nostro textu, vbi Pontifex 000 dicit *et claram suspensionem*, sed *suspensio iuris non datur*, propria scilicet suspensione, quam Pontifex addit ultra aliam prohibitionem iam proximè declaratam, aliis nihil de nouo faceret, nec rectè diceret *suspensum*, cum iam ille per se suspensus esset illo modo, nec rectè diceret *iuratum ordinatum*; quia illud genus prohibitionis nascitur ex alio principio, vt vidimus, cum loquatur de propria suspensione, quam de nouo efficit, inferens quod antea talis suspensio non incurtebatur ipso facto, nec postea ex vi textus nostri incuratur; quia hic Pontifex non est loquutus, vt Legislator, sed vt Index in illa causa; ergo licet in illum talem sententiam tulisset, non *propterea* voluisset similem sententiam lacram contra ordinatum omnem ante legitimam ætatem; quia iude solum colligitur Pontificem suo facto constituisse, veluti exemplar quoddam, quod alij Indices possint, aut debeant imitari, vel certè Pontificem tulisse sententiæ secundum ordinatum ius antiquum, quod alij à fortiori sententiæ teneant, vt colligitur ex cap. *Subdiaconus dist. 77. ibi: Si qui in aliquo Sacerdotatu, prater consuetudinem tempora ordinatus fuerit, disponatur*. Qui textus aperte loquitur de temporibus quo ad ætatem legitimam, cum immediatè præmiserit, vt nullus ante vigesimum annum ordinetur Subdiaconus, comprehendens depositionis nomine suspensionem, vt visitatum est in iure: ita Suarez; & quod prædicta suspensio textus nostri non sit iure ipsos, sed ferenda, probant Nauarrus *conf. 23. num. 5. hoc est in edit. antiqua*, Marchini. *de Sacram. Ordin. tract. 1. p. 5. cap. 3. num. 1. & 3. Aulla de cens. p. 3. dist. 5. dub. 7. vers. de secundo*, à Cuius in dicto cap. *Subdiaconus*, num. 4. Barbosa in *passionali dist. allegat. 16. p. 2. num. 10.*

5. Ad secundam questionis partem quid ex constitutione Pij I. quæ incipit, *cum ex sacramento*, cuius litteram refert idem Barbosa *allegat. 17. à num. 10.* quæ lata fuit anno 1401. & respondetur illa sic ordinatum ante legitimam ætatem esse ipso iure suspensum, quam Pius V. & Sixtus V. auxerunt, & Cleric. V. I. I. confirmavit, vt refert Suarez *supra num. 25.* etenim suspensus erit, donec absolutiois beneficium impetretur, vt tradunt Couar. in *dicta elem. si furisus p. 5. c. u. 4.* Rebuffus in *præf. benef. part. 2. tit. de Clerico ad Sacros Ordines promotu*, glossa 4. num. 3. Mac-

cellus Vulpesius in *præf. Iudic. cap. 8. part. 2. & 3. Lezana in sum. quest. regular. cap. 14. num. 2.* Bonacina *de Sacram. disp. 8. quest. vltima*, puncto 5. num. 13. bene Rota apud Farinac. *à num. 163. de cy. 481. num. 5. part. 2. recent.* cum multis aliis Barbosa *de offere Ep. scopi cap. 16. à num. 10.* idem hic à n. 4. vbi dum dicit quod sic ordinatus suspensus est, donec legitima accellerit ætas, cum multis probans, addit cum aliis multis n. 5. & 6. ex prædicta consuetudine. Pij I. perpetuo suspensi sic ordinatum donec absolutiois beneficium consequatur, & in *Trid. exp. notum 12. p. 23. num. 5.* probat cum infinitis ordinibus sacris ordinatos ante legitimam ætatem suspensos esse à suorum ordinum executione, & sic vt si huiusmodi suspensione durante in eisdem ordinibus ministrare præsumpsissent, eo ipso irregularitatem incurere, iuxta dict. consuetudinem. Pij I. & Hieronymus Rodriguez in *compendio quest. regul. ref. 162. num. 1. à in hoc casu contrariè irregularitatem, cum Sacerdos celebrat, Diaconus cantat Euangelium, & Subdiaconus Epistolam solemnitet.* Vnde dicunt Nauarrus *7. conf. 9. de Clerico ætatem, num. 1. in antiquo, alias conf. 7. de ætate, & qualitate*, in cois Belletus *disquisit. Cleric. part. 1. tit. de disciplina c. le scari 5. 5. num. 58.* Riccius in *descript. v. 1. Archiep. 7. capit. descript. 130. num. 2. part. 4.* & alij ad incurrendam prædictam irregularitatem, non sufficere Sacerdotali ordine ante legitimam ætatem initiatum àtus illi ordini conuenientes, & deputatos exercere, si non celebraret, & videbis etiam eundem Barbosa alia dictionem *dicta allegat. 16. à num. 11.*

Circa prædictam constitutionem Pij I. & alias 8 duo occurrunt dubia resoluenda. Primum an qui bona fide ordinatur ante legitimam ætatem inculpabiliter existimans se illam attigisse, maneat suspensus; ita vt absolute non indigeat, si postea intelligat se ante tempus fuisse ordinatum. Et ratio dubitandi est; quia ex vi prædictæ constitutionis incurritur suspensio ipso iure in eo casu, quo secundum ius antiquum aliquis iure suspensus ab ordine, sed secundum ius antiquum suspensus ab ordine esset sic ordinatus, etiam si non peccasset in sua ordinatione; ergo nunc etiam est suspensus ipso iure.

Contraria verò sententia receptior est in puncto, de quo loquimur, nempe vt tantum ordinatus ante legitimam ætatem prædictam, incurrat suspensionem, si id fecerit cum culpa leuiali credendumque esse, vt habeat legitimam ætatem si ignoranter ante illam ordinatus fuisse; & sic nec incidere in irregularitatem si ministraret in ordine sic suscepto, vt docent Nauarrus in *maximali cap. 27. num. 156. & in cap. accepta opposit. 3. num. 34. de restitut. spoliar.* Bonacina *de Sacram. dispensatione 8. dist. quest. vltima, puncto 1. numero 3.* Hurtado in *tract. de suspens. diffinit. 15. numero 36.* Præposit. in *tertia parte, quest. vltima de Sacram. Ordinis, dubio 167. numero 167.* Diana *resolut. moral. parte 5. tract. 10. ref. 32.* de quo infra licet dico in *vers. ad vltimum questionis partem*, cum multis Barbosa hic *numero suo in dicto cap. 12. Trident. numero 8. in dicta allegat. 16. à numero 17.* cum infinitis.

Dubium aliud est an prædicta pœna suspensionis locum habeat in eo, qui ante legitimam ætatem Episcopum ordinatus est, quam idem Suarez *supra de censuris dicta dispensatione 31. sect. 1. numero*

De Temporibus ordinat. Quæst. I. 293

num. 29. refoluit, de qua dico infra sub vers. ad tertiam.

- Vnde inferitur, vt illi, qui bona fide suorum parentum ante legitimam ætatem ordines sacros suscepimus, non afficiunt prædicta suspensionis pena; quia inculpabiliter id fecerunt nec irregularitatem incurrunt, si in ordinibus sic susceptis ministrant ex fundamento relato supra in vers. circa, docent in terminis Quicquid verbo erod, vers. quibus sic specialiter, Bonacina supra puncto 3. num. 3. vers. verum, Vgolini de off. Episcopi cap. 26. §. 6. num. 5. vers. exceptis tamen primo Bellenus de dispensatione Clericali supra §. 5. num. 60. Filiucius tom. 1. tr. 7. cap. 3. num. 34. Barbosa dist. allegat. 16. num. 10. cum multis, & in dist. Trid. cap. 12. num. 9. Couar. in elem. §. superius §. 3. §. 2. n. 4. & alij communiter, Barbosa hic num. 30. & ibi, re vers. unde. † Sed iusta interueniente ætate, rectè poterit ordinatus ante legitimam ætatem ordines exequi sine aliqua absolutioe, aut dispensatione, non obstantibus dictis constit. tenent Couar. sup. cum aliis multis Barbosa dist. alleg. 16. n. 13. Diana p. 3. tr. 4. res. 192.

- Ad tertiam questionis partem, an si quis recipiat Ordines minores, incurrat prædictam irregularitatem, & videtur quod sic ex adductis supra in cap. 12. quæst. fin. de ordinatu ab alieno Episcopo à num. 1. cum etiam; quia per Trid. dist. sess. 23. c. 8. vbi sic ordinati suspenduntur ab executione ordinum, siueque irregulares, si ministrant, antequam obineant licentiam à suo proprio Episcopo. Deinde quia non est maior ratio quare per prædictam constitutionem Pij II. suspendantur recipientes ordines sacros ante legitimam ætatem, quam debet etiam militare in recipientibus tantum minores ordines, aut Tonsuram, cum tam sic illi peccent præsumptiue recipiendo ordines minores quam peccant recipiendo ordines sacros maiores.

- Contraria autem sententia est tenenda; nempe vt prædicta Bulla Pij II. solum loquatur de recipientibus ordines sacros extra tempora, vel ante legitimam ætatem, aut sine literis dimissorias, vel falsis, quod est idem, cumque non loquatur de prima Tonsura, vel de aliis ordinibus minoribus: tamen in casu, etiam stando in dispositione iuris communis non incurrebatur, sequitur vt ne hoc die ex prædicta Bulla Pij II. late probat Nauarrus in manuali cap. 25. num. 70. & cap. 27. num. 242. vbi etiam allicet solummodo Pium II. suspendisse ordinatos ordinibus sacris in dictis casibus, & declarasse suspensos ipso facto, atque irregulares si celebrant, nec ibi mentionem fecisse de prima Tonsura, aut de minoribus ordinibus, tenent etiam Miranda in manuali Prælat. tom. 1. quæst. 39. art. 7. conclusa Henricus lib. 10. cap. 12. num. 2. in glossa luteri At, Zetola in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria. Toleus lib. 1. cap. 49. num. 5. Campanil. in diuers. lris Canon. Rub. 10. cap. 10. num. 6. quibus addo Sayrum de censur. lib. 6. cap. 12. num. 9. Suarez supra dispensatione 31. num. 23. Bonacina de censur. dispensatione 1. quæst. 6. puncto 5. num. 5. vers. quinta, & cum Salzedo, Marchino, Belletio, Riccio, atque Diana, & Barbosa, dicta allegat. 16. n. 14.

- Ad quartam questionis partem, quid si ante legitimam ætatem quis susceperit ordines sacros & ad hoc dubium respondebis ex dictis supra in vers. ad primam, vbi quid de iure, & in vers. ad secundam Offici. & sacris Eccles. Tom. I.

cauendum: vbi quid per prædictam Bullam Pij II.

Ad quintam questionis partem de ordinato cum ignorantia inuincibili, seu affectata, aut inculpabiliter, resoluens ex dictis sub vers. ad secundam, verbo circa; sed vt tuos resoluam aduerto quod hic possumus distinguere inter ignorantiam iuris, vel facti, secundum quod late dixi sub cap. 1. de excepti, etenim Suarez bene loquens de cens. dist. dist. 31. sess. 1. sub num. 26. 20, quod si loquamur de ignorantia facti, scilicet ipsius ætatis, non sit suspensus; quia ex verbis constit. Pij V. late constat Pontificis intentionem fuisse excessum punire, dum loquitur ibi: Qui in hac parte peccat, & se ostendit, qua inde generatur: vnde sic ait, nos eorumdem temeritatem tali castigatione reprimentes, etc. quæ omnia cessant interueniente prædicta ignorantia.

Verum si loquamur ex ignorantia iuris, dicit primo moraliter non posse admitti quod aliquis ordinetur ante legitimam ætatem ex ignorantia inculpabili; existimatur nullum esse ius, quod talem ætatem requirat, vel putet v. g. nunc sufficere vigesimum ætatis ad Subdiaconatum; quia qui ad suscipiendos ordines accedit, tenetur hoc ius scire, cum hoc difficulter vniquam ab ordinandis ignoretur, de quo etiam facile interrogantur à pœnit, & notitiosis informantur. † Et videtur docere Fulcius de visitatione lib. 1. c. 18. num. 37. quia non debet ignorare quod communiter omnes sui ordinis sciunt; ob idque Riccius existimat tunc dispensationem esse obinendam, & Bonacina de censur. lib. 1. absolute docet disp. 3. puncto 5. §. 1. num. 2. quod si aliquis ex ignorantia moraliter vincibili ordinetur, ante legitimam ætatem incurrat suspensionem; imò Hurtado de suspens. dist. 13. num. 36. vt ordinatus sciens, aut ex ignorantia affectata ante legitimam ætatem, aut extra tempora, aut absque dimissoriis maneant suspensus ab ordine sic suscepto per dist. extrauag. Pij II. confirmatam à Pio V. cuius mentionem facit Auila 3. p. disp. 5. dubio 7.

Tamen alij existimant, vt sic ordinati, non solum cum ignorantia inuincibili, sed etiam moraliter vincibili, & crassa nullam incurrat suspensionem, nec celebrando irregularitatem: sic Portel. in 3. p. ar. 4. res. 192. Perpositus in 3. p. quæst. 2. de Sac. Ordinis dubio 17. num. 167. vbi de presumptione ordinem ante legitimam ætatem, fateatur suspensionem incurtere, notans bonam fidem, vel etiam ignorantiam crassam excusare à censuram, inferens, quod ille qui bona fide, vel ignorantia crassa est ordinatus ante ætatem, quamvis nequeat vti ordine, antequam ad illam perueniret, vbi tamen perueniret ad legitimam ætatem, possit eo vti absque peccato, & violatione censuræ, quod dicitur notandum pro viciis, qui minus prudenter suscipiunt sacros ordines ante legitimam ætatem, qui non sunt statim censendi hanc censuram incurtere, & non posse vti ordine sine dispensatione cum ad legitimam ætatem peruenirent; sequuntur Hurtado supra, qui videtur contrarius, Villalobos in sum. tom. 1. tractatu 11. diffinit. 11. num. 6. Conine de Sacrament. dispensat. 16. dub. 5. num. 3. Diana part. 6. tractatu 10. disp. 31. vbi loquens est cum Hurtado de ignorantia affectata, quæ reuera culpabilis est, & in res. 32. vbi cum eodem Hurtado loquitur de ignorantia inuincibili, aut crassa tantum.

20 Quare Suarez etiam tenet non dari in casu, de quo loquitur ignorantiam, quæ excuset à culpa; ait tamen quod si fingeretur casus, in quo ea inveniretur, excusaret à culpa, & consequenter à pœna; imò Navarrus ab eo relaxat in *manuali delicti*. cap. 27. num. 55. sentit sufficere quod interueniat ignorantia, excusans à præsumptione, & temeritate, etiam si non omnino excuset à culpa; quia in prædicta *Extremae*, ponitur verbum *presumpserit*, quod sibi probabile dicit Suarez, & ego sentio ex dictis num. *precedenti*.

21 Altius vero prosequendo dubitatur quod si quis ignoret iuris suspensionem, non inquam prohibitionem, iuxta dispositionem textus nostri, & dictæ conf. Pij II. in qua specialiter posita est suspensio contra sic ordinatos in sacris, quæ quia specialis est dispositio extra corpus iuris, potuit de facili ab ordinando ignorari; et si non ignoraret secundum ius commune requisitam ætatem ad suscipiendum Subdiaconatum; & in hoc puncto dicunt incurere prædictam suspensionem Coarcti. in *elementis si furvus* p. 1. §. 1. num. 4. in fin. Navar. in dict. cap. *accepta de restitut. spoliat. prescript. 3. à num. 32.* Suarez dict. *diff. 31. de conf. sect. 1. à num. 27.* Et ratio est; quia ignorantia solius pœnæ non excusat, quominus incuratur ipsa pœna, maxime in hac pœna, quæ non pro contumacia, sed pro delicto fertur, quod semper includit aliquam inobedientiam contra præceptum Ecclesiæ; ergo quamvis non sciatur omnia præcepta, quæ circa hoc lata sunt, & specialiter ignoretur illud; per quod talis pœna imposita sit; nihilominus ratione delicti talem suspensionem incurritur.

22 Videtur ergo dicendum quod ubi nulla esset culpa ex parte ordinantis, nullo modo contrahi prædictam suspensionem, ut si ignorans prohibitionem fecisset, quod verum credo respectu prædictæ conf. Pij II. sed respectu textus nostri aliter credo decisum, qui cum loquatur de minori tredecim annorum ordinato in Subdiaconum, de facili percipitur, ut talis ordinatus ignoret prohibitionem iuris; & nihilominus plectitur, ac puniatur, ut hic, quorum decisum difficultas ista ponderata, non videtur in solutione, facilis tamen ea, quæ sese offert est, ut Pius II. simpliciter, & sine ulla temporis præfixione, dicat suspensionem in perpetuum, ita ordinatum, donec absolatur, à Pontifice, quæ perpetuitas non reperitur in tali ordinato de iure antiquo; iuxta decisionem textus nostri; cum tantum doceret suspensionem, vel prohibitionem ordinari, usque ad legitimam ætatem: in quo textus decisione nullum novum onus imponebatur, sed illud ipsum, quod ex ipso defectu ætatis sequebatur, iuxta sacros Canones maiori quadam obligatione, & fortasse etiam sub nova pœna irregularitatis impoenda; si eo tempore transiret.

23 Unde infero necum non esse, quod tunc illa suspensio imponi posset, etiam illi qui sine culpa sua sic esset ordinatus; præferim quia, ut dicit textus noster imponebatur etiam in iniuriam ordinantis, ibi: *Ubiq; ad ætatem legitimam in iniuriam ordinantis suspendimus*, sed in suspensione, quæ nunc imponitur per Pium II. proceditur iure ipso, & fertur peculiariter ob delictum ipsius ordinati: sic Suarez supra sub num. 28. ubi dicit mirandum non esse, ut hic suspensio ab homine posset imponi sine culpa ordinati; quia non prius

illum vsum, quem iam haberet; pro illa inquam ætate non habebat vsum ordinum, ut dicit Suarez addens id ad maiorem securitatem, & ad aliquam pœnam ordinantis.

Notabis inquam quod ignorantia prædicta, quæ 24 oon excusat iuxta textum nostrum, excuset verò ab irregularitate si quis in ordine sic suscepto minisset: nam licet ipse se ipsa suspensus maneat, verum ignoret se esse suspensum ipso facto invincibiliter, ut ait Suarez, aut moraliter, ut supra tenuit & sic ministrando non peccet, sequitur ut non incurat irregularitatem eo quod non imponitur nisi in pœna delicti, ut satis indicat verbum *presumpserit*, iam adductum ex dicta conf. Pij II. & ex aliis, 25 quare norant Avila de *confessio* p. 3. disp. 5. dub. 7. §. 5. & Navar. in dicto cap. *accepta de restitut. spoliat.* quod licet aliquis incurat suspensionem hanc, quia ordinatus est cum dolorem si postea facta pœnitentia celebret, credens id libere, ob incurat irregularitatem etiam ad hoc requiritur dolus imò addit Diana dict. p. 5. ar. 10. ref. 32. in fine, longe certius esse de irregularitate; quam de suspensione, cum verbum *presumpserit* absque ulla dubitatione cadat super irregularitatem; videbis quæ bene cum multis tradit Barbosa dicta allegat. 16. p. 1. à num. 17.

Ad ultimam questionis partem ordinatus in 26 sacris ante pubertatem, an teneatur continere, & negativam sententiam tuetur Sanchez de *matrimonio*, cum aliis ab eo adductis lib. 7. disp. 30. n. 8. nisi adeptus pubertatem, votum ratificet; ex eo quia votum solemne expressum in Religione approbata, ante pubertatem emissum, non obligat, nisi post pubertatem ratificetur ex cap. 1. cap. illud ad. q. 1. cap. ad nostram, de regularibus; ergo fortius in voto implicito solemni ordines recipientes sacros; argumento Trid. sess. 25. de reg. cap. 15. ubi cauetur votum expressum professionis non valere, usque ad decimum sextum annum explem. ¶ Contrariam affirmantiam tenent Basilus Poetius de *matrim.* lib. 7. cap. 29. num. 15. Martinon de *Sacrament.* tom. 5. disp. 75. sect. 2. num. 23. quia cum omne votum emissum ab habente vsum rationis obliget, nisi ab Ecclesia sit prohibitum, sequitur valere, ut ordinatus contineat, cum tale votum non sit prohibitum. ¶ Diana verò p. 10. resol. 16. ref. 84. vtramque 27 admittit sententiam, ubi inquit de duobus aliis dubiis, adducens Doctores pugnantes; nempe an sit validum votum, & invalidum matrimonii contrahendum ab eo, qui ordinem sacrum suscepit, ignorans annerum esse votum castitatis, & dicit validum esse votum. Et quid dicendum de suscipiente

sacros ordines cum intentione non

vovendi castitatem, & refert

Doctores oppugnatore.

QVÆSTIO II.

*An irregularitas contrahat, qui non expleto 24. anno suscepit ordinem Presbyterij, aut in tempore interdicti, vel sine titulo, vel sine dimissio-
nis ab alieno Episcopo, aut extra tempus statutum. Et an suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem, si canat Evangelium, Epistolamque in eadem missa, incurret irregulari-
tatem. Et an suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem, possit celebrare, ista completa, sine alia dispensatione. Vel an sufficiat dispensatio, desumpta ex tolerantia Episcopi?*

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus Presbyterio ante legitimam aetatem concelebrans cum Episcopo, versus est irregularis non sicut n. 3. vbi de ratione, est hic contra, & sub n. 4. & 5.
- 2 Ordinandus Presbyterio concelebrantibus in ipsa ordinatione cum Episcopo, pertinet applicatio Sacrificij.
- 3 Ordinatus ante legitimam aetatem, si non concelebrat, non fit irregularis.
- 4 Ordinatus ante aetatem Diaconatu, & Subdiaconatu, si celebrantes cum Episcopo ordinant, exant Evangelium, & epistolam, non sunt irregulares; etsi sint suspensi, n. 5. & 6.
- 7 Suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem, ea impleta, qua diligencia praevidetur poterit ministrare, n. 8. & 9. vbi nunc debet prout absolute suspensus, & n. 10.
- 11 Ordinatus ante legitimam aetatem incurrit duas suspensiones, unam ob defectum, alteram ob defectum aetatis.
- 12 Dispensatus ex tolerantia Episcopi, nunc sufficit, ut ordinatus ante legitimam aetatem possit celebrare.

AD primam quaestionem partem affirmativam sententiam, & opinionem, ut verior tenent Couar. in cap. Alma Mater p. 1. §. 3. num. 5. vers. 9. Salzedus ad Bernard. Diaz cap. 26. vers. 5. qui ibi attestat se alios, & prudentissimos viros maximè de Societate Iesv fuisse alloquutum esse de hac re; & istam omnino firmam resolutionem quæ tenuerunt etiam Nauarrus conf. 4. in antiquis, alias conf. 8. de Clerico excommunicato ministrante, Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. unica puncto 5. num. 13. tum quia huiusmodi Sacerdos concelebrat hoc casu Episcopo ordinanti ex resolutis per D. Thom. in 3. p. quæst. 82. art. 2. & in 4. sent. dist. 13. quæst. 1. art. 1. vbi Palud. quæst. 4. art. 2. atque idem simul cum Antistite eandem Hostiam consecrat, ut explicat Caietanus super dicto articulo 2. quæstione 82.

- 2 Vnde docent Ludovicus Metastatus D. Thom. sem. 3. tract. de Sacram. Eucharij. diffinit. 38. sect. 2. n. 4. quem sequitur Diana eius verba referens p. 5.

tract. 14. ref. 112. quod cum plures Sacerdotes simul consecrant, & consecrando simul unum, idemque missæ Sacrificium offerunt ad eorum quolibet perinde pertinere illius applicationem, ac si solus offerret, quia quilibet est illius totius vera causa per se independentem ab alio, & possit independentem ab alterius voluntate illud integrè cui voluerit applicare, quod proinde sic à singulis applicatum diversis personis, proderit omnibus, quibus applicabitur; quia prodest debet alicui, cum ulla ratio sit, cur vni possit, quam alteri: ita illi, quos ad litteram sequitur Barbosa in pastorali allegat. 16. p. 1. num. 16. reprobandam aliam negatiam à multis Doctores amplexam: vide alios, quos refert in cap. 12. Trid. sess. 23. de reform. num. 7. vers. contra.

Verum cum ipse Barbosa in dist. cap. 12. Trid. dicat, ut iam quæst. præcedenti adduxi, ut ad incurrendam irregularitatem, celebrando post suspensionem Conf. Pij II. de qua dixi ibi, non sufficiat Sacerdotali ordini ante legitimam aetatem initium actus illi ordini convenientes, & deputatos exercere, si non celebret, cum Nauarro, Riccio, Bellenio, & Fr. Eman. in praet. relatis, dicens ibi num. 7. hinc provenire, ut irregularitatem non contrahat, qui non expleto 24. anno Presbyterij ordinem suscipit ex illa ratione; quia Ecclesia non reputat eam missam, quam tunc vni cura Episcopo ordinante celebrant, ut docent Medina in sum. lib. 1. cap. 11. §. 8. Quaranta in summa Bullary verb. Ordo vers. ampliatio illa, Henriquez lib. 14. cap. 3. §. 6. in fine, Suarez de cens. disp. 31. sect. 1. num. 7. Sayrus eodem tract. lib. 4. cap. 16. n. 23. & lib. 6. cap. 12. num. 11. Anila in sum. tract. p. 3. disp. 5. dubio 7. vers. discutiendo, Vgolius, Naldus, Portel. Marc. Alter. Bellet. Marchinus, Marcel. Vulpesius, Laurent. de Franch. quos refert ibi Barbosa; imò videtur sequi; & sic in pastoralis eodem referens supra, eos impugnari acriter: & fundatur in ea, nempe ratione relata, cum illa actio ordinationis, videatur vnicui tantum actus concursus; & veram resolutionem apprehendes ex adductis in vers. ad secundam statim sequenti.

Ad secundam quaestionis partem quæ similis est ad resolutionem, ac præcedens; licet videam quod Hurtad. in tract. de suspens. diffinit. 13. n. 36. & Avila de cens. p. 3. disp. 5. dubio 7. dist. 8. de secunda existimantes ordinati consecrantes simul cum Episcopo incurtere irregularitatem; quia actiones canendi Evangelium, & Epistolam, sunt post perfectam ordinationem Diaconi, & Subdiaconi. † Sed Mercerus de Sacram. in 3. p. quæst. 24. dubio 7. ex Constit. Pij V. dicens feri tertiam suspensionem contra illos, qui ante legitimam aetatem, aut extra tempora collationis ordinum decreta scienter accipiunt, ordines sacros suspensive ab ordinibus sic susceptis, addit notabitur quod Sacerdos in ordinatione sua incurrit, hanc suspensionem, non si irregularis consecrando simul cum ordinante, nec Diaconus tunc canens Evangelium, quia actus hi non sunt moraliter loquendo post ordinationem, quæ, durante officio, durare censent, & docet Cominch. de Sacram. disp. 16. dub. 15. num. 36. notans Sacerdotem sua ordinatione incurrit hanc suspensionem, non si irregularis consecrando simul cum ordinante, quia tunc non dum eius ordinatio perfecta est, & consequenter, nec suspensio perfecta incurrit, secus est secundum aliquos de Diacono canente Evangelium in

eodem sacro; quia hæc actio ordinis sequitur post perfectam ordinationem. † Sed Suarez probabilis de *confessio disp. 3. c. 1. §. 1. n. 17.* etiam tenet de hoc actu canendi Evangelium; quia hi actus moraliter loquendo non sunt post ordinationem quæ censetur durare, quando durat officium, ob idque sicut Diana reprehendit Hurtadum falsam vocans eius sententiam relata *dist. p. 1. tract. 10. ref. 37.* & merito etiam debuit non fuisse contrariam supra relata *ad n. 1. cum Marzio in dist. ref. 1. 12.* & eodem modo debuit se non corrigi, Barbosa supra relato *in pastoralis sub dist. allegat. 16.* sequens Dianam *in dist. ref. 112.* cum ipse in *Trid. dist. cap. 1. §. 1. n. 7.* cum eodem Diana *dist. ref. 17.* videatur sequi proximam relata sententiam, quam & ego sequor.

7 Ad tertiam questionis partem, an suspensus ex ordinatione ante legitimam ætatem, possit celebrare, illa completa, & absque dispensatione. Et affirmativam sententiam docet Cordub. *cap. 144.* & Sotus in *4. sentent. dist. 1. q. 1. art. 2. in fine*, cum Medina *in isidori. c. 1. conf. lib. 1. cap. 11. §. 6.* verum Hieronymus Rodriguez *in comp. quest. regul. ref. 106. n. 14.* Henriquez *lib. 3. cap. 38. n. 1. in glossa l. 1. F. Bonacina de conf. disp. 3. quest. 1. p. 1. c. 1.* & alij negatiuam tenent sententiam, quos sequitur Comestus in *2. p. tract. 1. de suspens. disp. 4. cap. 1.* ubi dicit quod durat hæc suspensio, etiam post completam ætatem, donec per Papam relaxetur, aut si sit occulta per Episcopum, aut etiam in foro conscientie per Bullam; & notat, ut quamvis iste ante complementum ætatis absoluitur ab hac suspensione, adhuc non possit in ordine ministrare.

8 Vnde Barbosa *in pastoralis dist. allegat. 16. p. 2. n. 15.* ait quod ordinatus ante legitimam ætatem, si tamen ordines recipit, sit necessarium ei, vt prius, quem ordinem exercet, à suspensione absoluitur, nec ante etiam si attingat ætatem per sacros Canones, & S. Tit. Concilij requisitam, absque absolutione prædicta, possit alium ordinem suscipere, aut in suscepro ministrare: ita cum Miranda, & cum Lezana *in summ. quest. regul. cap. 14. n. 2. in fine*, ubi ait vt non sufficiat dispensatio delumpta ex tolerantia Episcopi per longam tempus; quia cum non probeatur illius scientia de huiusmodi mala promotione, non operatur tolerantia; sed idem Barbosa ibi cum multis, & *alleg. 39. post n. 49. vers. 10.* dicit vt possit per Episcopum dispensari, si huiusmodi delictum promotionis, sit occultum, licet celebratio sit publica.

9 Alij inquam distinguunt dicendo quod si quis inculpabiliter ante legitimam ætatem suscipit ordinem, etiam in ætate legitima, possit absque incursu irregularitatis exercere actum sui ordinis, quia Pontificis intentio fuit, vt reprimeret tali castigatione temeritatem, sic delinquentiam. Verum si suscepit culpabiliter, vt si sciebat vetitum; licet nesciet impostum censuram, ait vt indigeret suspensionis relaxatione; licet iam peruenit ad legitimam ætatem, iuxta constitutionem præfatam *Pij I. l. c. Tolentis lib. 1. cap. 49. n. 4.* Suarez de *conf. disp. 3. c. 1. §. 1. n. 15.* Aulla *p. 3. dub. 7. 2. c. 1.* & 9. Nauarrus *cap. 17. n. 15.* & alij, † imò idem Suarez, & Nauarrus sentiunt, vt possit sic suspensus excusari ab irregularitate, si temerarie quidam suscepit ordinem, si facta penitentia illius male suspensionis bonafide credens iam ob legitimam ætatem sibi licitum esse ordinem exercitum, actum exerceret; eo quod carentia præsumptionis, pos-

sit excusare ab irregularitate; et sic à suspensione non excuset, vt iam dixi, sicut Capé bonafides excusatur ab irregularitate, quæ non excusatur ab excommunicatione, iuxta glossam *in cap. sales de sent. excommunic. lib. 6.*

Notant verò idem Suarez *dist. disp. 3. c. 1. §. 1. n. 4.* Pontel. verbo *ordines sacri n. 1.* Hieronymus Rodriguez, *supra*, Diana *dist. p. 1. tract. 10. ref. 34. in fine*, quod iste talis ordinatus ante legitimam ætatem, incurrit duas suspensiones, vnam ob defectum, alteram verò ob defectum ætatis, ac proinde absoluitur à prima; non censetur absoluitur ab alia, nec possit ministrare, donec attingat legitimam ætatem. Iterum notabis vt non fiat irregularis ante legitimam ætatem ad Sacerdotium promotus, si exerceat actus solum in Sacerdotio constitutus convenientes, & Sacerdotali ordini deputatos, modo non celebret, vt iam dixi supra; sequitur Barbosa *dist. allegat. 16. sub n. 15. in fine*, & probat cum Nauarrus, *conf. 9. de Clerico excommunic. in antiquis, alius de statu, & qualitat. in m. 1. Et Eman. an summ. p. 1. cap. 16. conclusit. & quest. regul. tem. 1. quest. 2. 3. art. 12.* Bellet. *disp. quest. Cleric. p. 1. tit. de disciplina Cleric. §. 5. n. 38.* Machin. de *Sacrament. tractat. 1. p. 1. §. 1. cap. 3. numero 14.*

Ad quamquam questionis partem an sufficiat dispensatio delumpta ex tolerantia Episcopi; respondet ex dictis supra sub *vers. ad tertiam in fine alium numeri.*

QVÆSTIO III.

An suspensus propter ordines susceptos ante legitimam ætatem, possit exercere ordines alios iam rite susceptos. An parva suspensio locum habeat in eo, qui ante legitimam ætatem Episcopus est ordinatus. An regulares ipso iure suspensi sint, sicut & Clerici, qui ante legitimam ætatem sacros susceperunt ordines. Et an Prælati regulares possint eis impertiri dispensationem, vt ministrarent. Et an suspensus ab aliquo ordine, si ascendit ad superiores absque eo, quod illos exerceat, efficiatur irregularis. An gaudent privilegio fori, qui ordinati sunt ante legitimam ætatem. An suspicientes primam Tonsum, & ordines minores causa euadendi iudicium saculare, peccent mortaliter?

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus ante legitimam ætatem, nisi suspendatur, non tamen prohibetur ministrare in ordinibus rite ante susceptis. 2.
- 3 Episcopus ordinatus ante legitimam ætatem, non incurrit suspensionem *Indul. Pij I. l. 1. c. 4. & n. 5.*
- 5 Suspensio generaliter lata, non comprehendit Episcopos, nisi etiam fiat mentio speciei.
- 6 Regulares ordinati ante legitimam ætatem, vt-

rius

De Temporibus ordinat. Quæst. III. 297

vis est ut incurram suspensionem, sicut alij Clerici, n. 8.

- 7 *Constitutio, qua loquitur de Regularibus solum, non comprehendit Clericos seculares: intellige, ut n. 8.*
- 9 *Regularis virtutes suorum privilegiorum, nequeunt ordinari ante legitimam aetatem.*
- 10 *Dispensare non possit Prelatus regularis, aut Episcopus cum subdito ordinando ante legitimam aetatem, n. 11 & 12.*
- 11 *Absolutus per Episcopum à suspensione contrahit ob suspensionem ordinum, non potest ante illam se suscipere ministrare ob irregularitatem ex defectu aetatis, in qua Episcopus non dispensat.*
- 12 *Suspensus ab aliquo ordine si ascendat ad Superiores absque eo, quod eis exerceat, veritas est, ut non fiat irregularis, n. 14.*
- 13 *Ordinatus ante legitimam aetatem, non idcirco amittit fore privilegium, n. 16.*
- 17 *Ordinari prima Tonsura eo facto, ut fugians seculare iudicium, peccant.*

AD primam questionis partem videtur respondendum ex iam adductis supra; nuoc vero nomen quod Nazarius, & Frater Emanuel Rodriguez, quos sequitur Villalobos in *summa*, tom. 1. ar. 18. *difficult.* 11. num. 2. dicunt maeote suspensos post Extraug. Sixti V. ab omnibus ordinibus iam suscepis; quia ait: *Eisdem Clericis post hoc male promissis ab excoicatione, ministrare, & exercere ordinum susceptorum, & ab omni fide, & facultate ascendendi ad alios superiores, perperis suspensos declaramus.* ↑ Sed Scottia in *Constit. Pontificis*, 39. *Theorema* 109. quem sequitur Diaz p. 1. ar. 10. *res.* 35. cum Henriquez, & Auila tenent huiusmodi suspensionem impedire solum usum ordinis malè suscepti, & in quo delinquit, & consequenter etiam ne viterius ascendat, non autem ut viatur ordine inferiori, si legitime illum suscepit, ut indicant verba Bullæ ibi: *Si suspensione durante, eisdem ordinibus ministrare præsumpserint, eo ipso irregularitatem incurrant;* ito eisdem scilicet malè susceptis, quibus suspensi sunt, & non in quovis ordine, ut etiam iure antequam suspenderentur ab excoicatione ordinis malè suscepti, ut dicit glossa in *cap. consultationi* hoc tit. & Tild. *off.* 14. *de reform.* cap. 1.

Ad secundam questionis partem an suspensionis poena; de qua hic, & in constitutione Pij II. iam relata in præcedentibus questionibus, incurretur ab ordinato in Episcopum ante legitimam aetatem, sicut ab ordinato in sacris; & licet aetate pro Episcopis creandis sit annorum 30. ut dico iuxta *sub Rub. de aetate ordinand.* & Episcoporum ordo secundum Canonistas, ut adduxi in *Rubric. huiusmodi*, sit distinctus ab ordinibus Præbiteratus Diacnatus, & alius. Et ob id dicendum esse, ut incurretur creatus Episcopus in poenam suspensionis, si ante illam aetatem ordinaretur. Sed adhuc existimo poenam Pij II. & constitutionem textus nostri, non extendi ad Episcopos.

Primo quia talis constitutio non loquitur de Episcopo, nec textus noster; deinde quia, etsi sit ordo Episcopatus; tamen eius collatio propter excellentiam dicitur consecratio potius. ↑ Deinde quia ille particula *littera dimissoria extra tempora* & similes non accommodentur Episcopatus, ut colligitur ex adductis *sub cap. 1. l. c. 3. & sub c. 11.*

tum etiam quia illa suspensio generaliter lata non comprehendit Episcopos, nisi eorum fiat specialis mentio, iuxta doctrinam textus in *cap. quia periculum de sent. excoicam.* lib. 6. & aliis in casibus. Et hanc sequor cum Suarez de *conf. diff.* 31. *sect.* 1. n. 19. non enim de iure constitutio Pij II. debet extendi ultra expressa, cum sit poenalis.

Ad tertiam questionis partem an Regulares suspensi, si sint ordinari ante legitimam aetatem, sicut Clerici, & videtur negativè respondendum, cum illis titulus ad ordines sacros recipiendos, non sit necessarius sicut præsequitur in Clericis secularibus assumendis ad ordines sacros, secundum ea, que adduxi in *diff. cap. 11. hoc tit. quasi. fin.* Deinde, & in terminis, quia hæc poena solum in Bulla Pij II. repetitur in dicta contra Clericos, ut patet ibi, *nuntiis Clerici*, sed Monachi, & Clerici sunt dictæ, ut patet ex *Rub. c. in sac. Clerici*, vel *Monachi* ↑ Ergo sicut constitutio, que loquitur de Regularibus solum, non comprehendit Clericos seculares, ut dicit expressè Clem. 1. *nuntiis* glossa verbo *Religiosi*, de rebus Ecclesiasticis, non non, Belletus *diff. quæst. Clericali. p. 1. tit. de disciplina Clericali* §. 2. num. 5. ita etiam Religiosi in constitutione agente de Clericis, non veniunt, præcipue in materia non favorabilis, Bellet. *diff.* §. 1. num. 1. Abbas in *cap. 1. num. 7. de Clerici*, vel *Monachi*, & in c. 1. num. 9. de *juram. calum.*

Sed dicendum est perdictam suspensionem incurtere etiam ordinatos regulares in sacris ante legitimam aetatem; quia etiam quantum ad aliam quam maxima sit differentia inter Clericos, & Monachos, siue regulares maxime quando agitur de materia, que, vel tantum concernit Clericos, vel tantum Monachos; tamen quando materia est quæ æqualiter recipit vnum, & alterum, qualis est ordinum materia, ut scilicet non recipiantur extra tempora ante legitimam aetatem, vel sine litteris dimissoris, nulla potius, nec debet esse inter ipsos differentia; quia prohibitionis rationes æquè comprehendunt, nec impedit, ut Pius II. vltus tantum fuerit nomine Clerici; quia ex quo expressè Monachos non excludit, seu eos ac regulares nominavit, fuit ex eo quia Clerici nomen in hoc sensu uniuocum est, & nomine, & definitione conveniunt, ac comprehendit Clericos, tam seculares, quam regulares. Sic docuerunt hanc sententiam Fr. Eman. Rodriguez in *summa* p. 1. c. 156. & in *quæst. regul. tom. 3. quæst. 24. art. 2.* Porre in dubio regul. verbo *ordines sacri*, num. 13. Riccius in *Curia Episcop.* *Napol. decis.* 130. p. 4. Barbosa in *pastorali* p. 2. *alleg.* 16. num. 16. cum Lezana, & Miranda, & idem in *Trid. sess. 3. cap. 8. de reform.* num. 11. Sayrus de *consil.* lib. 6. cap. 12. num. 14. & 15. de *off. Episcop.* c. 20. §. 1. n. 1. Hurtad. de *Sacr. tom. 1. tract. de ordin. difficult.* 11. *vers.* & id vult, Machinus de *Sacr. ordin.* ar. 1. p. 5. c. 3. num. 6. Tambur. de *iure Abbatum* tom. 3. *diff.* 5. *quæst.* 11. num. 73. ↑ Miranda in *manuali Prælatorum* tom. 1. *quæst.* 39. art. 1. ubi dicit se nescire de aliqua concessione, que id concedat regularibus post Trid. Concil. Vide eundem Barbosa *dist. alleg.* 16. ubi ait cum multis num. 1. *vers.* *regulares*, non posse virtute suorum privilegiorum ordinari ante legitimam aetatem multis probant.

Ad quartam questionis partem an Prelatus regularis possit dispensare cum suo subdito ante legitimam aetatem ordinato; & Caputius ad compendium verbo *ordines sacri* folio 187. tenet huiusmodi

modi Praetium non posse dispensare, vel abfolue-
re ordinatos ante legitimam aetatem; imò nec id
posse Episcopos, citatis ad hoc gloriam in *elen-
chis auctoris*, & *qualitate ordi-* in Syluestro, & Nauar.
& sequitur Sayraz de *confess.* lib. 6. cap. 12. *num. 1.*
& 14. subdicens privilegia concessa Praelatis, vel
dispensent cum subditis esse derogata per Concil.
Trid. *diff. 36. §. 1. cap. 12.* pariter retinens solum
Papam, non vero Episcopum posse in hoc dispen-
sare, quod verum credo, iuxta quae dixi supra *lib.*
quell. 12. vel. ad certum, nisi in casu, de quo ibi
in quo dispensat Episcopos, Barbosa docet etiam
contra Potel. supra *dicta allegatione 16. numero*
66.

- 11 Verum predictus Portel. in dub. regular. verb.
ordinis sacri suspensio. n. 4. & Hieronymus Ro-
driguez in compend. quest. regul. ref. 106. n. 26. quos
sequitur Diana p. 5. r. 20. ref. 3. in fine, posse dicunt
Superiores regulares absolueret suos subditos sic
suspensos: idemque dicendum de irregularitate
sic contracta, de quo Henrquez lib. 14. cap. 20. n. 5.
& Becan. 4. conf. 37. in reissor. casum confessor.
verf. atusor. deum. Barbosa in Trid. qui videtur si-
bi coterranis diff. cap. 12. sub n. 11. vbi etiam dixit
huiusmodi suspensionem posse tolli ab Episcopo
post sufficientem emendationem & punitionem
post in predicta Bulla Pij 11. non reperitur re-
servata, vt tradunt Suarez de conf. diff. 31.
secl. n. 32. Bonacina de Sac. disp. 8. quest. vltima
p. 11. n. 11.

- 12 Vnum tamen notat Bonacina *dist. pan. l. c. 1. §. 1.* *vest. feruans*, Garcia de *breuit. part. 2. cap. §. numero §. 1.* vs qui abolutus fuit per Episcopum ad suspensionem contracta ob lufceptionem oedum, non poffit ante illam in prefatis ordinibus miniftrare, non defectu fufpentionis, que fupponitur ablata, fed ob irregularitatem ex defectu etatis, in qua Epifcopus non difpenfat. Videbis que dicit Agidius Trenchard *de Sacram. quæft. vlt. tit. 6. d. 6. vbi 10. a. num. §. vbi de fufpentione contracta ab ordinato ante legitimam etatem*, & *num. §. vbi de difpenfante, & in num. fia. vbi de difpenfatione refpectu Regularium.*

- Ad quantum questionis partem an suspensus
ab aliquo ordine, si ascendat ad superiores abque
eo, quod illos exerceat, efficiatur irregularis: in
quo dubio, quia satis *ex quaest.* 1. §. 2. assumitur
solutio, hic tantum referam Doctores pugnantes,
de quod fiat irregularis, docent Maiolus *irregula-
ris lib. 4. cap. 3. num. 1. §. 2.* Covarrus *in cap. Alma*
14 *Mater p. 2. §. 3. vers. 7.* Sed contrarium se-
quuntur opinionem Barbosa *in pastoralis p. 2. alie-
gat. 16. num. 15. in fine*, cum Vulpio *in praxi iudi-
ciali fori Ecclesiastici cap. 8. num. 3.* Sayrus de *conf.
lib. 4. cap. 16. num. 22.* quorum sententia videtur
præcælibior.

- 15 Ad sextam questionis partem videtur respondendum esse dictis supra in cap. 1. *sub quest.* 10. ubi in ordinatus sine titulo beneficii, an Patrimonius eo quod suspensus sit, non gaudeat fori privilegio in quo puncto tenent sententiam negativam Bernardus Diaz, Rolandus, & Cusaneus, quos citat Pereira de *motu Regis* p. 1. c. 16. num. 18. Vasquez
16 allegat. 45. num. 20. ↑ Tamen verior est de iure sententia contraria; quia talis, est vere ordinatus, cui vere fuit impellendus character: sequitur Diana p. 4. tr. 1. ref. 16. ubi notat etiam Clericum ordinatum per simoniam, vel ab Episcopo, qui erat impellendus ordines conferre aliquo iuris impedimen-

to, nempe excommunicationis, suspensionis, interdicti &c. gaudere fori privilegio.

Ad septimum questionis partem absolute affirmat peccare ordinatos iudicia Tólmaz, nisi minoribus, vel fugiente facere iudicium. Magister Gethius in *sumbe* *ex cap. 1. tom. 1. verbo Clericus, quest. 10. colligitur ex cap. 4. Trid. fletus 23. fed Diana cum in hoc loco par. 1. trañt. 16. ref. 61. contrariam negatum tenet capessit Gethium; eo quod Dianum ipse improprie aliter in loco disputantem, & affirmantem. Dicit enim Diana quod est affirmatum Gethii fide probabilis sententia, sit enim probabilis negatus, quam docet cum infinitis Naldus in *summa*, verbo *Ordo mon. 15. Bonacina de hoc Sacram. diffin. 8. quest. unica, puncto ultimo*, Elicobat in *Theologia Actuali* trañt. 7. exam. 8. cap. 4. mon. 77. & alij relati à Diana, vide cap. 6. de *arzte*, & *qualit.* in *questione 1.**

Qvæstio IV.

An Episcopi ordinantes aliquos ante legitimam aetatem; incurrant suspensionem nostri textus, aut Bullae Pij II. latam, etiam adversus sic ordinatos in sacro. Et quare conferens infanti tonsuram ab illius collatione, tantum suspendatur, & conferens eidem Subdiaconatus ordinem, non tantum a collatione illius, sed etiam a ceterarum suspensione dignus sit. Et a quo talis auferatur suspensio?

S Y M M A R I V M

- 1 *Ordinatus Infans in Diaconum dignus est suspensione, sed non prohibetur ministrare in ecclesiis, quas contigit; sic ut fiat irregularis, numero 2. expendi ut numero 4. de q.*
- 3 *Ordinatus Infans in sacerdotem ante aetatem, qui postea de aetate suspensiois auferri ordinari aliam, fiat irregularis.*
- 6 *Ordinatus Infans concessa ante legitimam aetatem, minus promittit, quam ordinatus Diaconus.*
- 7 *Suspensio ordinati ante legitimam aetatem, a quo auferatur, remittitur.*

Ad primam quæstionis partem iam aliquod
dixi in *principio prime quæstionis* & de non-
nulla tradit Barbofa hic *numero 1. & 3.* nunc be-
tetur iuxta textum nostrum dico quod ordinari
Infantem in Diaconum, dignus est suspensio-
ne collatione exteriorum ordinum; sed huc sus-
pensio, vt de ordinato iam supra dixi *¶ 1. & 3.*
non incurritur ipso iure, stando in dispositio-
ne textus soliti, & aliorum iuris antiqui, vt docent
Maior. de *irregularibus*, lib. 1. cap. 10. *numero 9.* Ta-
biena verbo *Ordo* 3. Barbofa hic, & in *papstuali*
p. 1. c. 16. v. 8.

Vnde dici debet vt oco incurreret irregulari-
tatem, si in ordinibus, à quorum collatione erat
suspensus, ministraret; ex Rebuffo *in praxi*
benef.

beneficij de Clericis mali promissio, remissio. Quarta in summa Bullarum verb. *Ordo*, in princ. ver.

3. *Ad*, et quod si predicta suspensione durante auderet alium ordinibus initiare, fieret quidem irregularis; quia suspensus à collatione ordinum illos conferendo, irregularitatem contrahit, ex Sylvestro verb. *Suspensio* num. 5. ver. si verò ab ordine.

4. Verum cum Trid. Concil. sess. 23. cap. 12. nullam in hoc casu apponit penam, nec constitutio Pij II. & cum altera Sixti V. quæ in illo loquebatur, redacta sit ad terminos iuris communis, per Clement. VIII. in sua constitutio. incipit *Romanam Pontificem*, pridie Kalend. Martij 1595. vt referatur in floribus decisionum sub hoc tit. decisio. 27. sequitur vt etiam hodie viget respectu ordinantis Episcopi suspensio decreta per textum nostrum, vt sentit Barbosa dict. allegat. 16. num. 9. et idem dicto num. 7. ait, vt per Bonifacium VIII. in cap. *fin. hoc tit. lib. 6. tit. 6. de decretis*, quod confersit Tonsuram Infanti, nequeat per annum alicui Tonsuram conferre, tenet Henriquez lib. 3. cap. 38. §. 1. lib. 2. Valer. Reginald. in praxi fori parisi. lib. 32. tract. 2. num. 61. Bonacina de cens. diff. 3. quest. 6. puncto 5. num. 25. in fine, Marc. Alterius ordinar. 1. 1. de suspens. cap. 10. princ. idem Barbosa p. 3. allegat. 11. num. 4.

6. Ad secundam questionis partem quare pœna conferentis Infanti primam Tonsuram sit mitior, quàm Diaconatum bene disputat Campanillus omnino videndus in *diuersorio Iuris Canon. Rub. 7. cap. 4. num. 1.* vbi multis nititur rationem redderet, & videtur esse efficacior; quia qui Infanti audet conferre Diaconatus ordinem grauius multo peccat, quàm conferens eidem primam Tonsuram, vt colligitur à differentia gradus ordinum, ac præcellentiæ eorum, iuxta distinctionem, quam facio infra in *Rub. de etate & qual. ordin. vt iam etiam supra dixi.*

7. Ad tertiam questionis partem à quo talis auferatur suspensio, respondetur, ex adductis supra quest. præced. ver. *Ad quartam*, & q. 2. ver. *Ad tertiam*, applicando quæ supra adduxi in cap. 11. quest. 11. ver. *Ad secundam*, & à num. 1. & Barbosa in cap. *sequens* sub num. 2. multis probat, vt Episcopo denegetur dispensandi facultas, nisi quando tacite, vel expresse ei conceditur, de quo alibi: & leges bene declarantem eundem de officio Episcopi allegat. 33. p. 2. à num. 19.

Ad Text. in Cap. Dilectus XV. hoc titulo.

PRÆMISSUM.

SYMMARIUM.

1. Episcopus plures ordines confersens eodem die, etiam de mandato Metropolitani, suspenditur.
2. Superiori obtemperandum non est quando imperat aperit iniustum.
3. Testi vario non adhibetur fides.
4. Interfinitum questionem, & de dispensatione eorum hic remissio, & n. 5.
5. Periturus est propria voluntate contrahentis iuramento.

6. Pontifex ordinans Infantem ante usum rationis, non quærit eum reddere habitum ad matrimonium.

DECEMIT Pontifex hic quod Episcopus eodem die plures ordines confersens sacros, etiam de mandato Metropolitani suspenditur. Occasione huius decisionis possemus longè agere de materia interituum ad ordines, hoc est de tempore, quod debet interponi de receptione v.g. Subdiaconatus ad Diaconatum, & de illo ad Presbyteratum. Tamen quia de hoc puncto iam egi supra in cap. *quidam* hoc tit. ideo ad ibi dicta recurram.

Et in ver. *ipsi obtemperare non debuit* ex hoc notat Barbosa hic n. 1. Superiori obtemperandum non esse, quando imperat aliquid apertè, & manifestè iniustum, aut quando consistat esse tale quod suæ potestatis limites excedat: sic ex Gregorio de Valentia num. 3. diff. 5. quest. 3. p. 2. Aldrete de religiose discipline summa, lib. 2. cap. 4. Vnde occasione huius dicti adiunges plura, quæ dico infra sub tit. de maiestate, & obediencia: & poteris applicare alia pleraque, quæ latè scripti sub cap. *venit de iudic.*

Ex in ver. *ibi sepius variatis* ex hoc notat Barbosa num. 4. testi vario, & sibi ipsi contrarius non esse fidem adhibendam, sic cum Claro, Farinacio, Cardoso, Menochio, & Riccio. Sed quia ego ad firmitatem scripti in cap. *per nos* 10. de probat. à quest. 3. & in cap. *littera* 13. de presumpt. ideo ad ibi dicta recurram.

Ad questionem de oblatione interituum Suarez de cens. diff. 3. sect. 1. à num. 22. an fiat irregularis ministrans in ordine sacrepto, dixi in c. 14. quæ causa sufficiat vt Episcopus dispenset in interstitiis ad Missam, Diana p. 4. tract. 4. refut. 209. an dispensatio interituum pertineat ad Episcopum quoad regulares, Diana p. 1. tract. 2. refut. 2. ad aliam ref. 112. ad alias p. 9. tract. 5. ref. 28. & refut. 58. ad alias p. 6. tract. 8. ref. 23. qualis potestas sit ad dispensandum in criminibus Clericorum, Barbosa in cap. 4. de iudic. à num. 75. vbi ego dixi circa finem, et quod qui propria autoritate contrahit iuramento, periturus sit per hunc textum, Gratian. regula 269. de quo dixi latè in c. *breui* 17. de iurando: ad textum nostrum Riccio celebr. 576. expendens Trid. in c. 11. sess. 23. de reform. circa ordines minores conferendos, etiam habito interituum tempore, de quo iam dixi in c. 8. an Episcopus beneficij possit dispensare in interstitiis, Diana p. 8. tract. 8. ref. 25. & an id possit cum suo familiari triennali, ibi. ref. 35. vide supra sub cap. 3. §. 5. & 11.

Pro completiōne poteris materiz textus nostri questionem sequentem applicare, An Pontifex possit Infantem ante usum rationis ordinibus initiare, reddere habitum ad matrimonium, de qua dico infra in cap. 1. qui Clerici, vel uenerunt, interim videbis Sanchez de matrim. lib. 7. diff. 30. num. 3. Suarez de religiose tom. 3. lib. 9. cap. 17. dubio 1. num. 19. Valquez Conuicio, & alios relatos à Diana p. 5. tract. 1. ref. 43.

Ad

Ad Text. in Cap. Consultationi
XVI. hoc titulo.

P R A E M I S S A M.

S Y M M A R I U M.

- 1 Insuper respondens consultationi, non introducit ius novum, sed commune ostendit, & n. 1.
- 2 Intellectus deducens iura contra suam naturam, sunt fugiendi.

DE materia huius textus dixi supra in cap. 1. 2. & 3. hoc aut aliquid in cap. luteran. 13. Et quatenus in vers. Characterem Barbofa nov. 3. ait ut recipiens ordines extra tempora constituta ad sacros ordines, recipiat Characterem, dixi iam in dictis iuribus, & in dist. cap. 8. item & in cap. non est compor, ubi idem dixi de ordinario ante legitimam aetatem. † Et in glossa vest. pariter, notat quod quando luterator respondet consultationi, non introducit ius novum; sed ius commune ostendit, ubi scilicet respondens consultationi, determinat illam per ius commune; ob id applicabis quæst. 1. cap. 1. de iudicio, † & cum Nazzaro hic idem Barbofa notat fugiendos esse intellectus deducentes iura contra suam naturam: & videbis aliqua sub cap. 3.

Q U A E S T I O I.

An ordines Regularium habentes privilegium, ut possint ordinari Regulares extra tempora, possint eo uti, ubi Concilium Trid. receptum est. An superior Regularis differens ex industria mittere subditum ad Episcopum Diocesani ordinantem, ut postea illum mittat ad alium Episcopum, peccet mortaliter, & incurrat penas flante decreto Clem. VIII. 1596. sub die 15. Martij. An pro Episcopo in dispensatione interstitiorum, cum Regularibus sufficiat sola attestatio superiorum. Et an Praelati possint quoad interstitia dispensare cum suis subditis, ut ordinentur extra tempora?

S Y M M A R I U M.

- 1 Ordines Regularium, ut possint ordinari Regulares extratempora, videntur privilegio concessi, ut n. 1. & 3.
- 2 Privilegium Clericorum Regularium ut possint ordinari extra tempora ad Subditos referunt.
- 4 Praelatus Regularis differens licentiam suam subditum, aut illius mutari, ut ab alio ordinetur Episcopo, quando peccet, suo non, nam. 5. 6. & 7. ubi nam. 8. excusatur, si habeat Episcopus examinantes valde rigidos.

- 6 Argumentum de panis ad peccata non valet.
- 8 Praelatus quæsi suos subditos regulares, locales, constituere in Diocesi Episcopi, qui non habet tam rigidos examinantes ad ordines.
- 9 Praelatus mittens subditos suos ordinandos alibi, non incurrat penas decreti Clementis VIII. o. 10.
- 11 Penas positas in decreto Clem. VIII. contra Praelatos Regulares differentes, aut mutantes subditos, ut ab aliquo Episcopo ordinentur, non incurrant ipso facto, & quid in conscientia, n. 11.
- 13 Iesuata habent privilegium ascendendi ad ordines superiores, etiam si nandum ministraverint in suscepi, quo fruantur alia privilegia, n. 14. ubi quid de dispensando in interstitiis, & n. 15. & n. 19.
- 16 Praelati regulares in interstitiis, qualiter dispensent cum suis subditis ad ordines. Et nam hac facultas sit ablata ab eis n. 17. & 18.
- 19 Morus proprius Sixti V. contra male promissos.
- 20 Greg. XII. privilegium, ut Religiosi ordinentur extra tempora.
- 21 Religiosi quando queunt ordinari ex privilegio in tribus diebus festiis, de quibus festis intelligatur.

AD primam questionis partem, negativè respondet per dispositionem Trid. in dist. c. 8. sess. 21. de reformat. & per constitutiones Pij II. & Sixti V. Lezana in summa qual. regul. cap. 1. n. 19. eo quod ipsum Concilium sess. 25. cap. 21. peritipie omnia, & singula in suis decretis contenta observari à Regularibus, non obstantibus quibuscunque privilegiis. † Tamen Ioannes Præposit. in 3. p. de Sacram. Ordine dubio 15. num. 156. Diana p. 5. tracl. 13. resol. 57. idem p. 3. tracl. 2. resol. 31. Celestinus in compendii Theologia moralis tracl. 8. cap. 4. affirmativum docent contra Lezanam dicentes ut possint Praelati Regulares uti suis privilegiis; & quod generalis illa derogatio sit applicanda locis Concilij, in quibus derogatur privilegiis Religiosorum; non verò, ut se extendat ad omnia decreta, quæ etiam sine derogatione privilegiorum edita sunt: & hoc sensu dicunt velle Sanctam Synodum omnia prædicta decreta servari, etiam cum derogatione privilegiorum, quando ea in aliquo decreto posita sunt ad maiorem inculcationem particularium, non inquam ut respiciat ea decreta, in quibus non fuit derogatum privilegiis.

Imò & in compendii Clericorum Regularium sic habetur cum licentia, & dispensatione admodum P. R. Generalis posse suos Religiosos suscipere ordines etiam sacros, & etiam Presbyteratus extra tempora à iure statuta, tribus tamen diebus Dominicis, vel aliis festiis etiam continuis à quocunque Antistite, non obstante Trid. Concilio; idemque per Gregor. XII. concessum fuit Patribus Iesuata, quæ incipit plim, & vide sub die 22. Septemb. 1582. Pontif. sui ano. 11. & aliis inquam Patribus sic communicatum multis affirmat idem Diana videndus dist. p. 3. tracl. 2. resolutione 31. de quo dixi supra, sub cap. 1. & sub cap. 11.

Ad secundam questionis partem, etsi negativè respondet Bordonus in cons. regular. tom. 2. res. 67. num. 39. eo quod in decreto Clem. VIII. possint

possunt spectari duæ transgressiones. Prima quando Prelatus regularis licentia: suam subdium ad extraneam, dum Diocesanus eo tempore ordinationem habet; tunc dicit ordinationem esse graue peccatum, cum sit præiudicialis iuribus Episcopi; cum qd de facto auferat subdium. † Secunda, quam Prelatus differt, aut remouet subdium in ordine ad ordinationem, & facit, vt fons subdium ab alio ordinetur Episcopo. Et in hoc casu negat adesse peccatum lethale, cum non sit grauis violatio decreti, eo quod non continet verba præcepti, nec materiam principale, seu principale dispositum, quod est vt quilibet Religiosus recipiat ab eo Episcopo, in cuius Diocesi morietur; non enim in his casibus graue inferri præiudicium dicit, quia Episcopi parum curant ordinationem huius, vel illius Religiosi dic, & uicq; nam ius, quod habent super Religiosos est variabile quoad ordinationem, cum ipsi de facili inueniatur de vna Diocesi ad aliam, nullamque habeant permanentem mansionem. † Et hanc partem defendendo ait non ob stare argumentum, quod à penis inferatur graue peccatum, quia respondet non valere à grauioribus penis ad grauiora peccata ex glossa in cap. adinuicem 33. quæst. 2. vel. existimes, quia vt docet Nauar. in manuali cap. 2. §. 5. pena excommunicationis grauiissima est, & tamen quandoque transgressio alicuius rei prohibita sub pena excommunicationis non est peccatum mortale.

His inquam non obstantibus affirmatiua sententiam docent Peirius de Prælati quæst. 3. c. 7. num. 4. Tamburinus de iure Abbatis tom. 2. quæst. 18. num. 6. Diana p. 9. tra. 7. §. 8. nempe vt peccent Prelati regulares sic differendo suos subditos mittere, & lethaliter, quia faciunt contra Papæ decretum in materia graui, tum quia præiudicant Episcopo Diocesano, sed dicunt excusari posse à mortali, si ad bona fide faciant credentes, vel si licet, non esse peccatum. † Deinde posse excusari si Episcopus Diocesanus habeat examinatores valde rigidos, seu etiam malignos erga regulares in genere, vel in specie, & aliqui subditi non sint aliquando debiles, de quibus illis certo constat, quod non approbabitur, quia tunc dicit Peirius, vt Prelatus Religiosus possit eos constituere locales in alio Cœcenio alterius Diocesis, in quo non tantum rigorosa cum Religiosis agatur, vt patet; quia potest religiosus, qui solum scit legere, & scribere, absque grammatica ad quemcumque ordinem promoueri (quod an sit verum dixi sub dist. cap. 5.) sed hic si in aliquo Episcopatu permaneat, nunquam ordinabitur; quia non ordinantur, nisi qui bene callent linguam latinam, ergo (inquit Peirius) poterit talis subditus mitteri in alium Episcopatum, in quo non tam rigide cum eo agatur.

Dubium verò est an Prelatus mittens suos subditos ordinandos modo perfacto si contingat, vt non ordinentur, incurrat nihilominus penas præfati decreti Clem. V. III. & non incurrere videtur tenendam. Primo quia verba sunt intelligenda cum effectu per textum, in l. 1. huc verba s. quod quisque iurus, cap. relatum de Clericis non resident, cap. qualiter, vbi glossa vlt. de pœnis, cap. si à iudice de appellat. lib. 6. Deinde quia prædictum Clem. statutum, est odiosum, & contra antiquissimam Regularium priuilegia, vt constat ex Calixtani in compendio priuileg. vnde. verborum ordinis facti, num. 13. §. 11. Et ex tom. 1. in consil. 7. Pij V. §. 9. ita docent Peirius & Tambur. in locis iam supra

Fermosius de Offic. & facis Eccles. Tom. 1.

relatus. † Tamen Riccius p. 4. dist. 118. num. 18. Patet Bordonius dist. ref. 67. num. 66. Garcias in additum p. 5. cap. 7. n. 92. dicunt incurrere; quia bene licentia obtinuit ex parte concedentis illi cet. subditus non fuerit ordinatus; cum effectus ordinationis supponat licentiam, quæ ab ea non pendit in sua causa, sed ab ordinatione; habuit enim licentia suum effectum sufficientem, quando obtemperauit à petente; ex his, & aliis rationibus Diana, dist. ref. 8. in fine, hoc vt probabiliorum amplectatur, quod videtur confirmari ex hisque latè adductis, de consensu, & effectu in cap. 1. de præsumpt. Mihi verò videtur nimis tuta prima sententia, quia ea pena ab effectu aggravatur, seu infligitur.

Notabis quod penæ possint in dicto decreto Clem. VIII. non incurruntur ipso facto per verba Pontificis illi: qui non fuerint. Et parat incurrunt, qui modis loquendi infinitis penam esse solum comminatorium, & intelligendum, non ipso facto iustificam; iuxta ea, quæ cum multis tradit Sayrus, de consil. lib. 1. cap. 1. num. 12. & 13. & quæ ego bene expendi ex Suarez de consil. p. 3. sect. 1. a num. 35. cum declarauit mentem, & intellectum textus in cap. non est compos. 24. hoc tit. † Imò adducit Peirius, Tamburinus & Diana vbi supra, quod etiam si dicta pena priuationis esset ipso facto, non tamen incurreretur in conscientia, semperque requirit iudicis sententiam declaratorem facti quia nemo tenetur tam rigorosam penam in se exequi.

Ad tertiam quæstionis partem Villalobos tom. 1. tract. 11. dist. 11. n. 8. refert quoddam priuilegium concessum Soc. Iesu, cuius etiam meminit Manuel Rodrig. in 9. reg. tom. 2. §. 13. art. 5. vt possint Religiosi promoueri ad ordines sacros Præbiteratus absque ulla functione in ipsi ordinibus aut obseruatione intellectualium, † & prædicto priuilegio frui posse alios Religiosos communicationes, non obstante prohibitione communicationis huius gratiæ expressè facta à Greg. XIII. in iam relata consil. probat Emanuel in p. 1. art. 6. circa finem in compend. 9. reg. ref. 105. n. 20. vbi dicit tamen esse vti prædicto priuilegio. † Verum Diana tenet affirmatiua sententiam, part. 3. n. 20. ref. 112. & alit quod sacra Congregatio Cardinalium declarauit po. posse displicere Prælatu super interdictis Regularium ordinandorum: eo quod ad pertinet ad Episcopum ordinandem qui tamen quoad causam dispensationis iudicium suum formare debet ex attestatione superiorum regularium sic tradit prædictam declarationem Peirius in priuileg. At uero, tom. 1. consil. 2. Socii I V. §. 11. n. 55. & Villalobos supra, et si contrariam tenent sententiam dicit debere in hoc se confirmare Religiosos consuetudini propter consuetudines pontificum contra male promotos: & sic tutius, & consilios vident.

Ad vltimam quæstionis partem an regulares possint dispensare cum suis subditis quoad interdicta, vt ordinentur extra tempora; quia longè agit de hoc dubio Diana p. 9. tra. 8. cum Capito Palao eius verba referunt tom. 4. tract. 7. dist. vltima punct. 1. §. 13. cum Rodrig. in 9. reg. tom. 3. §. 23. art. 5. Villalobos tr. 11. de ordin. dist. 12. in fine, & dist. 13. n. 6. referentes plures cœceniorum Pontificum, veluti Alex. VI. Eugen. IV. & aliorum respondentes per clausulam illam generalem derogatoriam oppositi in d. c. 11. Trid. sess. 25. derogata esse omnia priuilegia concessa Religiosis, & aduersa statuti Tridentini; quia si Tridentinum vellet omnia priuilegia Religiosis concessa derogare, expressè ea derogaret in Trid. sess. 25. de reformatione.

C c

mar. predictum derogationem confisteret quam non prestat; & tenent etiam hanc partem Pater Leander à Murcia in *Regulam sancti Francisci cap. 6. g. 19. m. t. Rodriguez tom. 3. g. 8. art. 6. Portel in dub. regul. verbo privileg. cessatio per non usum, num. 64.*

- 17 Obstat dicendo vt eo quod Gregor. XIII. & Sixtus V. confirmauerint privilegia Religionum, quæ Tridentino aduersa non erant, inferret derogasse aduersa; imò Petrus de Pralato g. 3. a. 7. num. 11. docet dictum privilegium Gregorij XIII. concessum Societati Iesu derogatum fuisse à Sixto V. Vnde hodie nec Patres Iesu posse vii illo privilegio? Tamen relati sustinendo suam sententiam dicunt solum prædicta obiectione infertur noluisse ea confirmare; & locum opinionibus relinquere, an essent reuocata.

- 19 Et minus obstat dicunt motum proprium Sixti V. qui fœtur contra male promotos; quia tales non debent censeri promoti ex sedis Apostolicæ privilegiis; deinde quia talis motus reuocatus est, & redactus ad terminos iuris communis. Nec reuocatum est dictum privilegium Gregor. XIII. concessum Patribus Iesu; quia; & de ipsis, & de omnibus aliis regularibus contrarium dicit Gauzarus in addit. *Man. Episcop. verb. Ordo in gener. num. 8.* & affirmat Diana *dell. res. 8. in fine* scire in Societate Iesu dictum privilegium hodie extare in viridi obseruantia, quo vii posse sit alios regulares.

- 20 Nec etiam obstat prohibitio facta in dicto privilegio. Greg. XIII. nec alij Religiosi aliorum ordinum communicationem in dicto privilegio suscipiendi ordines extra tempora, & non relictis interstitiis communicarent; quia dicunt hanc prohibitionem solum inferre, non posse vii privilegio Religiosos aliorum ordinum via communicationis, sed non impedire, quin eo vii possint, si aliunde est illis concessum, vii concessum est ab Alex. VI. & Eugenio IV. mox enim prædicta Gregor. XIII. prohibitio tollit, quin alij Pontifices successores eam communicationem facere possint, vt fecit Gregor. XIV. vt probat Rodriguez tom. 1. *quæst. regul. g. 55. art. 17.* qui etiam addit tom. 3. g. 25. art. 5. in fine, vt esto per Tridentinum reuocata essent privilegia Alex. VI. & Eug. IV. esse tamen reuocata speciali concessione Clem. VIII. approbat Villalobos in *summa dist. trail. 11. de ordin. diffente. 12. in fine; & dist. 13. num. 6.* Barbosa in *remiss. Cœcilij sess. 25. q. 2. §.* Et hæc congerit, & alia Diana *dell. res. 13. sub vers. nec verum*, vbi etiam refert ex Rodriguez, & Villalobos posse ex concessione Alex. VI. & Clem. VIII. in tribus Dominicis, vel tribus festis duplicibus, aut semiduplicibus Religiosum promoueri ad sacros ordines cesset probabilius, vt quoties alicui conceditur extra tempora, vt in tribus Dominicis, seu diebus festis ordinaretur, quin additum fuerit duplicibus, vel semiduplicibus, intelligatur de festis diebus, qui à Clero; & Populo sub obligatione concepti celebrantur; quia dies hi ex communi acceptione Populi, dies festi, nuncupantur, & non alij, quos Clerus officio duplici, aut semiduplici celebrat de hoc dicti supra.

Ad Text. in Cap. XVII. fin. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Criminosi occidit, vt prius testes falsi, & alij, si homicida non sunt, quatenus ordinibus ministrant; & quare homicida excipitur, num. 1.
- 2 Homicidium inter horribilia crimina computatur, quod est maius malum fornicatione, & grauius perurio, n. 3.
- 3 Homicida, perurius & falsarius, nem possunt beneficia obtinere remissum, cœtero §.
- 4 Homicida proditorius, quoniam pernam incurrit remissum.
- 5 Infamia densa remissum.

PROBAT textus iste quod criminosi occidit, vt adulteri, perurij, testes falsi, & alij, si homicida non sint post penitentiam in suscepcis ordinibus, queant ministrare; & quod aote penitentiam moneantur, vt non ministrant in suscepcis ordinibus, comprobatur multis Barbosa *loc. cit.* vbi n. 4. reddit discriminis rationem; quia homicidium inter grauiora, & horribilia crimina computatur, & quia assert documentum immediate personale, & irreparabile, cum sit maius malum fornicatione, & grauius peccatum perurij, hæc omnia multis Doctores comprobant.

Vnde applicabis quæ latè dixi in cap. 4. de indic. sub §. de adulterio, d. quæst. 18. & ibi: d. g. 24. vbi egi de quæstione illa, an Episcopus possit dispensare in criminibus adulterio maioribus, & quæ sint crimina maiora, vel minora, vbi de homicidio, adulterio, fornicatione, & aliis criminibus; & ibi quæst. 25. an possit hodie Episcopus ex Trid. dispensare in omnibus irregularitatibus occultis item, & ad intellectum, quem de hoc textu addoxi in cap. cum non ab homine to. de indic. g. 21. n. 11. verum obstat.

Plures inquam quæstiones per litteram textus huius Doctores mouere solent: nam si homicida non potest ad ordines promoueri, nùm possit beneficium non obtinere; adeo vt propter irregularitatem nulla sit collatio; Garza de benef. part. 7. cap. 11. præcipue à num. 6. bene dissoluit, & disputat: Tu tamen applicabis quæ longè dixi in c. 10. de indic. vbi quæst. 19. egi de quæstione, An clericus homicida absque sententia condemnationis, prius ipso iure à beneficio: & de patra homicidij Clericorum egi Gutierrez lib. 1. præf. cap. 5. & Zevalin præf. quæst. 169. egi de eadem quæstione, an Clericus homicida prius beneficio occultis iure, per textum hunc: Ad aliam per textum nostrum, An cellaria beneficia facta prius, sit nulla, egi Barbosa in *dist. cap. 10. de indic. d. num. 1. §. 22.* & sic applicabis illum, quam ego latè tractaui, An clericus prius eo quod talis sit, amicus beneficium, seu requiritur sententia: & quæst. 30. quid de falsificante litteras Apostolicas: de crimine adulterij ad inhabilitatem egi Barbosa in *d. c. 4. de indic. d. n. 44.* & ego ibi lassens à g. 18. De homicida proditorio, qui alium infidus occidit, nùm degradatur, vt curæ saculæ tradatur, dixi

in dist. cap. 10. de Iudiciis quæst. 13. Ad aliam bonam ibi quæst. 17.

- 7 Et quia Suarez de censuris dist. 48. sect. 1. & a num. 6. expendit textum nostrum quoad divisionem infamie Legalis, Canonice, aut Civilis; ideo leges quæ de infamia iuris, & facti latæ adduco in cap. 1. de exceptionibus, & in cap. testimonium de testibus, latissimè.

QVÆSTIO L

An Episcopus in aliquo casu possit dispensare cum homicida voluntario ad ordines suscipiendos. Et an possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, ut ministraret in ordinibus susceptis. Et an possit dispensare in irregularitate, si delictum fuit deductum ad forum contentiosum, & punitum. An irregularitas orta ex homicidio iusto, sit per Episcopum dispensabilis: Et quid de Prælatu regularium. An crimen inducens irregularitatem si sit occultum, dummodo sit externum, inducat irregularitatem?

SVMMARIVM.

- 1 Infamandi personas duplex modus, unus per iudiciorum ordinem, qui dicitur iuris infamia, si per viam accusationis procedatur, nisi per inquisitionem, n. 2. alium per factum remissum.
  - 2 Homicida irregularis est, nec ad ordines quis promoueri, nec in susceptis ministrare, nec beneficiari, n. 4.
  - 3 Episcopus ob eandem scandalum secundum communem potest dispensare cum homicida voluntario occulto ad ordines. & quod in susceptis ministrare, n. 6. & 11. verum e contra, n. 9. & 12.
  - 7 Homicida voluntario occulto non conferuntur beneficia.
  - 8 Cap. 7. Trid. sess. 14. de reformat.
  - 10 Homicida occultum ex iure potius impeditur ordinis suscipere.
  - 13 Episcopus nequit dispensare etiam ex necessitate cum irregulari ex homicidio occulto ut ministraret in susceptis ordinibus, etiam minoribus nec ut obtineat beneficium, numero 14.
  - 15 Episcopus verius est ut nequeat dispensare irregularitatem incursam ex bello, nisi homicidium reduceretur ad non absolutè voluntarium.
  - 16 Episcopus, si delictum fuerit in iudicium, nequit dispensare in irregularitate ex delicto occulto proveniente: falsi si in iudicio non probetur, 17. & 18. etiam mediè depravatè, n. 19.
  - 20 Delictum occultum tunc verè dicitur ad iudicium contentiosum peruenisse cum in tali iudicio ita fuisset contestata, sicut si tantum civilis intervenisset, n. 21. & 22. & 23.
  - 22 Forum contentiosum verè dicitur, nisi per partes in iudicio contendantur.
- Fernouin de Offic. & sacris Eccl. Tom. I.

- 23 Licet propriè dicitur mata, postquam est facta liti contestata.
- 24 Episcopus dispensat in irregularitate proveniente ex homicidio necessario, n. 25. & 26.
- 26 Homicida irregularis si excedit modum in se defendendo, est dispensabilis ab Episcopo: vide n. 17. & 28.
- 29 Dispensant Prælati regulares in irregularitate proveniente ex bello, & ex ministro Iustitiæ.
- 30 Crimen occultum irregularitatem inducens ex homicidio, non dispensatur ab Episcopo, num. 31.

PRæmitto ergo dicendum ad verba textus nostri ibi, Si propostia crimina ordine iudicario comprobata, vel alias notoria non fuerint, non debent, &c. ut inferat ergo Doctores duos esse modos infamandi personam, unum per iudicium ordinem, alium per facti evidentiam: ex priori modo dicitur testatur iuris infamiam, ad quam certum esse docent, ut sufficiat sententia diffinitiva iudicis, per quam aliquis damnatus est, vel declaratus, ut conuictus de crimine ex l. verbum, cod. ex quibus causis, ubi dicitur interduo quoriam non sufficere, sed esse necessariam diffinitivam sententiam causa cognita: & ita in specie explicat prædicta verba Suarez de cons. dispensatione 48. sect. 1. sub num. 6. credens ita esse intelligenda prædicta nostri textus verba, sic probans ex glossa hic, & in cap. vestra, & in cap. fin. de cohabit. clericorum & mulierum, & in dist. cap. 1. de except. Syluester verbo infamia, Nauae. c. 25. in marginali num. 73. Castro lib. 2. de iusta hereticorum punitione cap. 9. Imò addit Suarez cum Abbate in cap. inquisitionis de accusat. numero 2. iure canonico necessarium esse, ut per accusationem processum fuerit: nam si per viam inquisitionis procedatur, etiam si sententia sequatur, infamia non sequi: expendit etiam qualiter infamia facti probetur; sed de his Suarez in dicta cap. 1. de except. nonnulla in cap. testimonium 15. de testibus; quando autem dicantur crimina publica, seu notoria, dico latè in dist. cap. vestra, & dixi nonnulla alibi, ut in cap. 4. de Iudic.

PRæmitto etiam dicendum ex textu nostro, ut homicida, qui est irregularis, nec ad ordines queat promoueri ex textu nostro, cap. de cetero, de homicidio. Trident. sessio 14. de reformat. cap. 7. nec in susceptis ministrare, cap. suscipimus de homicidio, cap. 1. de cleric. pugn. in bello, & qui nec beneficium obtinere potest, dist. cap. 2. in fine, & dist. Trident. cap. 7. collatioque illi facta, sit ipso iure nulla, Felinus in cap. 2. de rescript. numero 3. & in dist. cap. inquisitionis numero 7. Ioannes Guierrez plures refert canon. quæst. cap. 4. numero 92. Fatimac. 4. part. quæst. 159. numero 18. cum multis aliis Garcia de benef. part. 7. cap. 11. a numero 6. Barbosa in dist. cap. 7. Trident. ille plucibus comprobans diffinitionibus, ubi a numero 9. agit quis possit cum homicida dispensare, ubi latè expendit a numero 12. Trid. in cap. 6. sessio 24. & in dist. cap. 7. sessio 14. Unde iam pergo ad exponendas quæstiones propositas.

Ad primam quæstionis partem an Episcopus possit cum homicida voluntario dispensare ad ordines suscipiendos, est casus curiosus, & à paucis tractatus; igitur Fragoles in regimine de

Republ. Christiana tom. 1. p. 1. lib. 3. disp. 18. §. 9. num. 10. qui ausus est dicere ex doctrina Sanchez. *lib. 2. de matrim. disp. 40. num. 7.* posse Episcopum dispensare cum homicida occulto, si venientissime necessitati suscipiendi ordines sacros, non possit alio modo obviari absque eo, quod sacris iniurietur. Et ponit exemplum in viro graui, qui ratione Canonice erat paratus iam quoad omnia ad suscipiendum ordinem sacrum prae illius, quo ordines conferrebantur, de industria patrauit homicidium occultum: quo in casu aut nullum esse fortis remedium, vt emittat infamiam, ois ad ordinem sacrum promouetur, si non promoueat, reputabitur apud omnes author illius homicidij, & itidem libubis aperiens illius homicidij, & vite discedim. ¶ Nam si Episcopus virgine necessitate, aut scandalo, aut infamia potest, cum difficulte est aditus ad Papam, dispensare cum sacerdote occulto homicida, vt ministraret in sacris iam susceptis ex sententia Sanchez *disp. 40. num. 7.* ergo sequitur Diana *part. 9. art. 3. res. 12.* vbi ex alio probat, & ego in comprobationem adiungo quae dixi in *dist. cap. 4. de iudic. sub §. de adulterio a quest. 18.* & ibi: *quest. 29.* vbi egi de eo, an in casu magis necessitate dispenses Episcopus in impedimentis matrimonij.

- 7 Sed videntur obstat verba Trid. in *dist. cap. 7.* vbi loquens de perpetrate ex sua voluntate homicidium in 1. partem si crimen id nec ordine iudicatio probatur, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit nullo tempore, aut vt homicida ad sacros ordines promoueri possit, nec illi aliqua beneficia Ecclesiastica, etiam si curam animarum, non habeant, confecti liceat. ¶ Ino ad Tridentinum in sequentibus verbis, vt *omni ordine, ac beneficio, & officio Ecclesiastico perpetuo careat*: & sic docent Nauar. in *manuali cap. 27. num. 194. vers. septimo*; & *num. 140. vers. quarto & cons. 17. in materia*; alius 13. in *notis de homicid.* Barbosa cum multis de officio Episcopi allegat. 39. *num. 59.* Henriquez sicet dubius in *summa lib. 14. cap. 17. §. 1. lit. D.* & *lib. 13. cap. 57. §. 1.* Vacinae in *praxi crim. p. 1. quest. 119. tit. 14. num. 62.* & alij cepti à Barbosa in *dist. cap. 7. Trid. sess. 14. num. 8.* Episcopum dispensare non posse in irregularitatibus ex homicidio voluntario, occulto, aut manifesto, nec ad ordines minores, nec etiam ad beneficium simplex obtinendum.

- 9 Ino quod nequeat Episcopus dispensare cum tali homicida voluntario etiam occulto, vt in ordinibus susceptis ministrare, docent Nauar. de *homicidio cons. 45. in 2. editione per dist. cap. 2. de cleric. pugn. in duello*, Fr. Emanuel Rodriguez. *tom. 1. in summa cap. 179. notab. 5.* Ludouicus Lopez in *strut. p. 1. cap. 93.* probantes ex dictis. Trid. *cap. 7.* ibi: *omni ordine careat*, hoc est vsu susceptorum quibus verbis ait Aulla *p. 7. disp. 6. dub. 3.* tolli potestatem Episcopis dispensandi quoad vsum ordinum.

- 10 Tamen respondent Doctores quod cum praedictum impedimentum non suscipiendi ordines ad homicida occulto, sit iuris positum à Concilio statutum: in quo iure magna, & virgine necessitate occurrente, possit Episcopus dispensare, vt bene docuit Roman. *sententiarum* 486. Felinus in *cap. 1. solutionum 7. de consuet.* Gutierrez *canon. quest. cap. 23. num. 18.* in praedictoque casu, de quo loquimur si talis homicida non promoueat, viget scandalum, & periculum vite, & vehementis suspicio, quod fuerit auctor parati homicidij, si vellet ab-

stinere ab ordinibus suscipiendis, sequitur vt praedictis omnibus concurrentibus cum Pontifice sumens aditus non possit, videatur vt possit Episcopos cum illo dispensare ad ordines suscipiendos ministrandos, vt Fulgousius defendit.

Ino & in secundo casu ministrandi in susceptis ordinibus concurrentibus virgine necessitate, infamia, aut scandalo, & difficili ad Papam recursus, vt possit ordinatus homicida voluntarius ministrare, si delictum est occultum, credit Aulla supra *conclus. 1.* censet Henriquez de *irregulari. cap. 19. num. 1.* & 2. *num. 2. glossa lita. P.* quia id poterat de iure antiquo; ergo etiam modo, non obstantibus verbis Trid. in *dist. cap. 7.* ibi: *ab altari non debet*, & c. alia tradit Fagouus supra quae tanquam probabilia non respuit. Lessius in *3. p. D. Thomae cap. 1. de irregulari. dub. 3. num. 35.* in quibus omnibus relinquit Diana cogitandum, ¶ & ego, etiam respectu dispensandi in impedimentis occultis ad matrimonium, facere vera, quae dixi in *dist. cap. 4. de iudic. quest. 19.* Tamen in praedictis casibus, de quibus oinc loquor; non sic absolute censet propter tam expressa relata verba Concilij, ino & propter decilionem textus nostri, vbi decet Pontifex, vt adulter, parricid, & falsus testis occultus, queant in susceptis ministrare post poenitentiam peccatorum, & in suscipiendis ordinibus ministrare propter reos homicidij; ergo ex quo loquitur de adulterio, parricid, falsario occultis, quibus non impedit vt ordinetur, aut ministrent in susceptis ordinibus post poenitentiam, & eodem dubio excipiat homicidij, sequitur vt quantumvis ille occultus sit, nequeat ad Episcopum permitti, vel dispensari, vt in susceptis ordinibus ministrare, & multo minus, vt ad alios ordines promoueat.

Ad secundam questionis partem, an possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, vt ministrare in susceptis ordinibus, etiam si sit datum responsum, video Diamam *p. 4. traft. 2. ref. 100.* affirmatiuum sententiam sequi virgine magna scandalij necessitate, vel alia, & difficili existente recusus ad Papam, vel propter inopiam, vel magnam distantiam, & hoc sine ex eius ordinaria potestate, siue ex iacta Pontificis communiione, cum credendum non sit velle Papam in tali casu sibi reseruare dispensationem cum tanto animarum periculo, sic probans ex doctrina Sanchez *dist. lib. 2. de matrim. disp. 40. num. 7.* Henriquez, & Syluester, & Aulla vbi supra, & ex Patre Cornejo in *3. p. Dian Thom. traft. 1. de irregul. disp. 1. dubio 4. quest. 4.* qui etiam Henriquez *lib. 14. summa. c. p. 14. num. 1.* existimet posse Episcopum, etiam post Concil. *dist. sess. 14. cap. 7.* dispensare cum homicida occulto voluntario ad vsum, solum, minorem ordinationem, & *lib. 13. cap. 57. num. 1.* etiam dispensare cum eo ad beneficium simplex; eo quod Tridentinum non abtulerit id, quod alias erat eis coeffectum de iure communi, iuxta *cap. 1. de cleric. pugn. in duello*, vbi vtrumque videtur Episcopo coeffectum. ¶ Tamen cum improbat per verba *dist. c. 7. Trid.* iam relata, vbi clare loquitur de beneficio simplici, & de vsu minorum ordinum, cum talis vsus officium sit Ecclesiasticum.

Notauit autem Macerius de *Sacram. in 3. p. D. Thom. p. 24. d. 4. b. in 9. n. 1.* possit Episcopus in irregularitatem incursum ex bello dispensare cum clericis consensibus in sacris ordinibus, ne mendaciter cogantur & ad beneficium obtinendum, quod dicit Diana videri contra mentem Coccolij *in d. c. 7.* & c.

ego sic credo, nisi forte tale homicidium reducetur ad non absolutum voluntarium.

- 16 Ad tertiam questionem partem an possit dispensare in irregularitate, si delictum deductum fuit ad iudicium contentiosum, etiam finito iudicio punitum. In qua difficultate videtur, ut non possit dispensare, cum non possit negari, quod delictum non fuerit deductum ad forum contentiosum, nec deinde occultum; imò publicum: nam quæ traditur in iudicio, appellatur publica, sed Trid. Concilium dicit. cap. 6. sess. 24. de reformatione, concedit Episcopis facultatem dispensandi super irregularitate in casibus occultis, & non deductis ad forum contentiosum absque vili distinctione; ergo: ita docent Barbosa in pastoralis p. 2. allegat. 39. num. 35. cum Suarez, Bonacina, Gutierrez, Rodriguez, & alii; item & tenent Garcia de benef. dist. p. 7. cap. 1. num. 50. cum aliis Barboles de Becchi in praxi notissimum dist. 9. dub. 16. in fine. Et pro hac adducit Barbosa ex Stephano Dabino de puritate Episcoporum declarationem sacre Congregationis dicentis sufficere solam deductionem, quicquid inde sequatur.

- 17 Verum alij contrarium docent sententiam et eo; quia in dicta dispensatione super irregularitate, de qua loquimur, non turbatur Tribunal iudicis, quod vult intendi dictum Trid. Concilium dicta exceptione; eo quod intentum Concilij fuit conservare auctoritatem Iudicibus; sed in nostro casu nihil auctoritati detrahatur Iudicis; quia iam sanctus est iudicio suus ergo. Deinde quia ideo Concilium requirit delictum esse occultum, ut vitetur scandalum publicum, sed hoc cessat per punitorem factum per Iudicem, & humiliter toleramus à delinquente; ergo. Et sic ita docent Sebastianus à Bononia in trakt. de elect. p. 2. cap. 4. dub. 71. num. 13. Aulæ de cens. p. 7. dist. 10. dubio 7. Henriquez lib. 14. cap. 7. num. 5. Reginaldus tom. 2. lib. 30. ar. 2. num. 29. vers. 6. Diana part. 4. trakt. 2. ref. 97. Sanchez in summa tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 11. Gaspac Hurtado de irregulari. dist. 2. de fidei. 20. num. 68. quod inquam mihi videtur, et si forte fuerit verba textus ostendit obstat pro contraria sententia; cui si hanc sequaris, facile respondetis ex fundamentis huius vltimæ sententiae.

- 18 Video tamen eisdem Barbosa supra num. 32. cum Campanillo in diversis in re Canonis lib. 1. cap. 23. num. 144. Marc. Anton. Genuens. variis res. solut. lib. 3. ref. 16. sub num. 1. vbi dicitur abbat. Henriquez, Aulæ, Sayro, Marco Ateio, Feliciano de Vega in dist. cap. 4. de modis. 9. de adulterio. n. 175. Trullench. Becchi, Grassi, Bonacina, Molina de iust. & cum Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 37. n. 12. & lib. 8. disp. 34. num. 57. & in precepta Decalogi lib. 1. cap. 11. num. 2. qui alios refert dicentes Episcopum non posse dispensare in irregularitate, deducto delicto ad forum contentiosum, dum datur iudicium: nam eo finito & habita sententia absolutoria, licet Episcopo dicunt, quia adhuc manet occultum, cum nequeat dici deductum cum effectu, ex quo probatur non fuerit: & iste casus differt à casu nostri dubij. Imò addunt predicti Doctores, & alij, quos refert Barbosa dist. alleg. 39. num. 33. & 34. hanc doctrinam procedere, etiam si medis depravatis delinquentis absolutioem à delicto in iudicium deducto obtinuerit, & Campanil. supra in Rub. 11. cap. 23. num. 144. tenet quod si iudicium non fuerit sententia finitum eo quod accusatus per annum t-

uerit, possit nihilominus in irregularitate, vel suspensione dispensare, cum gloria verbo obrepta in cap. tantum 81. dist. 1. cap. Omnipotens de accusat. & aliis, quos sequitur idem Barbosa.

Dubium verò est non leue, quando dicitur 10 delictum occultum deductum ad forum exterius, & ut respondeas latè posses hic adungere quæ adducit sub cap. pen. de foro comp. à quest. 1. vbi egi quando dicitur iudicium incipere, nunt à citatione, an verò à litis contestatione vbi expendi iura in cap. gratum, cap. relaxam, & cap. licet de officio deleg. & alia litis civilis. Nunc autè in proposito, de quo loquimur, et si Riccius in praxi fore Eccl. dist. de ref. 522. in 1. edit. & de ref. 449. in 2. edit. Florem de casibus reformatis, cap. 4. §. 21. num. 2. Marcellus Vulpesius, & Alerius, qui pluribus fundamentis nituntur, probare, censeri deductum à citatione, vbi primuti ea facta est, quia regulariter iudicij incipit à citatione, de quo infinita dicit in d. cap. pen. §. Tamè in puncto de quo loquimur verius est ut desideretur contestatio litis, de cuius natura dicit ibi, & sub Rub. de litis contest. latissimè. §. Eo quod foris contentiosas verè dici nequeat, nisi per partes in iudicio contentuas negando, vel confitendo delictum: quo actu litis contestatio etiam in criminalibus inducitur; deinde, quia propriè iudicium non dicitur, nisi habita inter partes litis contestatione. §. Et quia his motum, propriè dicitur postquam est facta litis contestatio, ut probat textus in cap. ex parte 30. de verb. signif. ergo in casu nostro sic dicendum videtur, in quo, de tanto præiudicio agimus: sic docent Diana dist. p. 4. trakt. 2. ref. 97. in fine, cui addo Barbosa dist. allegat. 39. p. 2. à num. 29. videndus num. 28. cum Fr. Sigism. à Bonon. de elect. dub. 71. num. 10. à primis. p. 6. Guitano in man. Prælatorum, vbi. Absolutio, num. 13. Castro Palio de legibus trakt. 3. disp. 6. p. 100. §. 1. n. 1. & de penis hact. trakt. 4. disp. 4. num. 14. Trullench. in opere moralis lib. 1. c. 3. dub. 4. num. 9.

Ad quartam questionem partem an irregularitas orta ex homicidio iusto, sit per Episcopum dispensabilis. Et in hoc dubio videtur etiam dicendum, ut nequeat Episcopus dispensare, tam propter decisionem textus nostri, quam dist. c. 7. Trid. sess. 14. de reformatione. & dist. cap. 6. sess. 24. cum in dist. cap. 7. & sic Maior de irregulari. lib. 1. cap. 2. num. 10. vers. 10. & lib. 3. cap. 48. n. 10. & 11. dixit dispositionem Trid. dist. cap. 7. procedere in quocumque homicidio etiam vim vi repellendo commissum. §. Sed ru. breuiter respondetis dicendo irregularitatem contrariam ex homicidio necessario esse dispensabilem per Episcopum, quia et si iste occideret ob inevitabilem necessitatem, non fiat irregularis, iuxta Clement. si suus, de homicidio: tamen ob necessitatem aliquo modo vitabilem fiet sed non ita indispensabilis, quod nequeat cuius ipso Episcopus dispensare. §. Etiam Grassi in aureis de ref. p. 1. lib. 2. cap. 61. n. 13. testatur quod excedens modum in se defendendo, si irregularis ex irregularitate, quæ potest ab Episcopo causa cognita dispensari à plura cum pluribus congerit idem Barbosa in dist. cap. 7. Trid. & in dista allegat. 39. videndus à num. 33. quæ ego satis expendo sub tit. & Rub. de homicidio, & ibi in cap. 2. & in cap. significasti, vbi quando dicitur commissum eum moderamine inculpate tutele: videbis Zenellum in praxi canon. quest. lib. 1. c. 24. à num. 13. Beller. dispensat. cleric. part. 1. tit. de dispensatione clericali §. 5. à num. 109. Valeat Reginald.

- in prexi feri panis, lib. 30. tract. 2. n. 112. Egidius. Coninch. de Sacram. & censur. 1. diff. 18. n. 73.*
- 17 Diana inquam *part. 4. tract. 2. ref. 70. refert* Gaudium, Alzedum, Gutierrez, Molinam, & Fillium, negantium tenentes sententiam in casu nostro; ex eo, quia Tridentinum in dicto cap. 6. *sess. 24.* tantum concedit Episcopo facultatem dispensandi in irregularitate ex delicto. † Sed ipse
- 18 pensandi in irregularitate ex delicto. † Sed ipse cum Notario Barbosa *supra* num. 49. Buñez, Medina, Campanillo, & aliis, dicit ut dispensare queat in irregularitate iustæ occisionis; quia conceditur Episcopo in dicto loco Tuid. dum excipitur homicidium voluntarium; quia ibi sub nomine homicidij voluntarij, excipitur tantum hominis occisio iniusta prohibita in quinto Decalogi præcepto.
- 19 Cetera Presbiteros Regulares putant Filliucius *rem. 1. tract. 19. cap. 10. num. 181.* Hieronym. Rodiguex *in compend. quest. regular. ref. 52. n. 13.* Vega *de el espcio de curas rem. 2. c. 12. §. 32. n. 125.* Diana *part. 4. tract. 2. ref. 70. in fine.* Petrus Cocchius *in 3. part. tituli Thoma tract. 5. de irregular. diff. 1. §. 1. d. 3. quæst. 2.* posse dispensare absolute cum suis subditis super irregularitate proveniente ex bello iusto; quia sub nomine homicidij voluntarij, non includitur hoc homicidium, veluti ait Vega factum per militem in bello, & factum per Iustitiam Militum.
- 20 Ad ultimam questionis partem respondet negativè Baunius *in Theologia Morali, p. 1. tract. 1. quæst. 3. assert. 2.* ubi dicit, ut sit probabile actum vitiosum, ob quem incurritur irregularitas etiam occultum; si tamen sit externum, & natura sua talis, ut videri possit ad eam inveniendam sufficere; contrarium tamen probabilitate non vacare, dicens hoc probari, tam ex textu nostro, quàm *cap. ex tenore 4. hoc sit.* quatenus ibi dicitur quod trinitosus oculus moneri possit, ne promoueat ad ordines; prohiberi tamen non possit. Et enim interrogans Pontifex Greg. IX. hic in textu nostro, an adulteri, simileque vitio ab usu suorum ordinum cohibendi essent; responsum præbuit in verba iam in principio relata, in verbis. *si propostia crimina, & addit idem Baunius, ut à natura abhorreat seipsum iudici puniendum dederit, sui que deditioni infamiam, tam suo nomini, quàm alieno facere, peccataque utrumque, qui vitio occulto laborans eius, aut impedimenti, cuius est causa, veniam sibi à superiore dari postulat; ita ille.*
- 21 Sed Prepositus in 3. part. quæst. de irregular. *duh. 2. num. 5.* Diana *part. 7. tract. 11. res sit.* existimant improbabilem esse relaxatam sententiam Baunij sic absolute prolatam; quia etsi peccatum occultum lege Canonum communiter non patitur irregularitatem, tamen ab ea excipi homicidium, ut constat ex textu nostro propter sceleris enormitatem, & lemitatis defectum; & idem Diana excipit etiam peccata, quibus censura est annexa, nam si in ea celebratur, incurrit irregularitas; etsi hæc celebratio occulte fiat à suspensio, vel excommunicato; & ita sentio propter exceptionem textus nostri.

QVÆSTIO II.

An pro homicidio voluntario, qualificato, Clericus deponi debeat, vel Curia seculari sit tradendum. An irregularitas ex infamia iuris contrahatur, si crimen sit occultum. Et an qui facit opus cui imponitur inhabilitas, incurras ipso facto irregularitatem absque sententia. An in dubio si peccator sit publicus, detur ei Eucharistia. Et an licet ministrare peccatori scienti, & petenti sibi dari Eucharistiam non consecratam ad sacrilegium ipsius, & grave damnum vitandum?

S V M M A R I V M.

- 1 Homicida Clericum proditorium, nimè degradetur, & Curia seculari tradatur, remissum.
- 2 Irregularitas ex infamia iuris non contrahatur, si crimen sit occultum.
- 3 Simonia in ordine si occulta sit non inducit irregularitatem.
- 4 Cap. inquisitionis, de accusationibus.
- 5 Pena inhabilitatis verius est, ut non iaceatur ipso iure ante sententiam, n. 6.
- 6 Inhabitus quoque ob crimen ante sententiam reputatur ad officia, & beneficia, etsi contra, num. præced.
- 7 Scholastici macculati violentes præceptum, quo inhabiles sunt ad suffragium præstandum in Cathedrali, si delictum est occultum possunt adhuc ante sententiam suffragium præstare.
- 8 Eucharistia datur quando adest dubium si peccator est publicus, vel quando dabitur si scilicet, quod publicum est, sit peccaminosum.
- 9 Sacerdos publicus Concubinarium, vel adulter post peractam penitentiam, poterit celebrare sine dispensatione, & quare, numero 10.
- 10 Irregularitas simpliciter dicta non oritur ex infamia facti.
- 11 Suspensio posita in iure contra concubinarium non servit, consuetudine sublata est.
- 12 Hostia non consecrata secundum aliquos potest dari peccatori ad communicandum, ut evitet infamiam, qua oritur, si ab aliis visus sit non communicare: verius, numero 14.
- 13 Consecrarium nimè queat fungere, quod absque peccatore ad vitandum cum infamiam apud alios.
- 14 Simulatio in Sacramento est permissa, & excusabilis, & ministrans quantum ex se est, iudicis aderantes hostiam ad idolatriam.
- 15 Sacerdos queis porrigere hostiam consecratam peccatori communicato cum alio fungens eam introducere in os, ut eum infamiam evitet.

16 *De gradibus nisi quis conferre Eucharistiam remissus.*

1 **A**D primam questionis partem per textum nostrum, & cap. cum non ab homine 10. de iudicio, videbitur agens Zenobios ad utramque partem disputantem præf. quæst. 164. Sed quia de ea iam dixi in dist. cap. cum non ab homine q. 18. dum egi de ea questione, An homicida, proditorius quique alium infamiter occidit, degradandus sit, ut Curia seculari tradatur; idcirco ibi dicta iterum hic repetes.

2 **A**D secundam questionis partem existimo probabilius, ut irregularitas ex infamia iuris non contrahatur, si crimen sit occultum; quia ut multi Doctores probant nullum crimen, quantumvis enorme inducat hanc irregularitatem, si non sit notorium pater homicidium, iuxta textum nostrum, & cap. ex tenore 4. hoc ita. sic docent Covarr. lib. 3. cap. 5. num. 2. Coninch. de censuris disputat. 18. dub. 11. num. 127. Henríquez in sum. lib. 14. cap. 5. num. 2. Auila de censuris p. 7. disp. 4. dubio 7. anal. 1. quæ sententia tenenda est, uti Suarez de censuris disp. 48. sess. 1. num. 17. dicit quod talis, qui occulte commisit crimen, cui infamia ipso iure annexa est, tenetur abstinere ab ordinibus, tanquam irregularis; si cesset periculum se infamandi, quod idem tenuerunt D. Antoninus p. 3. tit. 18. cap. 6. §. 7. Syluester verbo irregularis q. 14. & primam sententiam probabilem in iure tenent etiam Diana p. 4. tract. 2. ref. 93. Tannerus tom. 4. disputations 6. quæst. 10. dubio 11. numero 127.

3 **V**nde infero contra Couar. in elem. si furis sui p. 3. §. 3. num. 4. verbo hoc ipsum, quod simonia in ordine, si occulta sit non inducat irregularitatem, eo quod non sit aliquis textus, qui eam iudicet, & probatur ex generalitate textus nostri, & licet videatur hoc dicere textus in cap. inquisitionis de accusis, verum textus ille non inducit irregularitatem, sed suspensionem: sic dicit Diana dist. ref. 93. in vers. bene, ubi docet cum Auila supra, & Henríquez lib. 13. cap. 37. num. 5. simoniam in beneficio non inducere irregularitatem, etiam si publica sit.

4 **A**D tertiam questionis partem in qua facit opus cui imponitur poena inhabilitatis, statim ipsam incurrit ante iudicis sententiam. Ut hanc questionem pendente tractat adiunges hic, quæ tractatur in dicto cap. cum non ab homine, de iudicio quæst. 18. 19. & 30 ubi iussimè tractavi, An Clericus perjurum, homicida, seu falsificans litteras Apostolicas, sit ipso iure priuatus, vel post sententiam iudicis; quare nunc tantum referam duas contrarias opiniones, & nimis probabiles. Dissert tamen hac quæstio ab illis, quod in illis agitur de priuando iure, aut beneficio iam quæsitum, quod difficultus est, ac si agatur de iure acquiritum; quare Corduba, Medina, Aragon, Solonius, & Rodríguez, quos citat Sanchez in summa tom. 2. lib. 2. cap. 39. num. 31. docent ipso iure abique alio iudicis sententia incurri talem poenam inhabilitatis ad officia, & Dignitates, præsertim contra Religiosos, quæ solet sæpius imponi in Bullis Pontificis. Et hanc probabiliorē, & sequendam sententiam dicit Diana p. 4. tract. 4. ref. 26. & facit pro hac sententia Balboa in c. 2. de præscript. dum dicit sub num. 33 quod potest Prelatus Ecclesie suæ predicatice in quærendis, non vero in quæstis.

Nihilominus in hoc puncto Sanchez ubi supra 6 cum Navarro, Molina Theologo, & Ledesma non incurere docent; quia non omnes sententia priuatiuæ nullam iudicis executionem petentes, incuruntur abique vlla sententia, quod peculiaris est in excommunicatione, suspensione, & interdictione, de quibus latè dixi in cap. pastoralis 1. verum de appellacionibus, ubi dixi de ratione, quare censura Ecclesiastica ipso iure incuratur; & non sic aliz sententia iudicum: alias rationes tradit videndas Sanchez de mariis lib. 9. disp. 30. num. 2. inferunt ergo Doctores huius sententia quod si quis faciat actum cui imposita est poena inhabilitatis, ad officia, & beneficia, non tenetur ante iudicis sententiam subire dictam poenam; ita ut possit officium, vel beneficium acceptare vel iam obreptum non relinquere. † Et sic inferendo ad textum nostrum dicit Sotus de iustitia, lib. 4. quæst. 6. art. 34. scholasticos in Academiis, qui violantes præceptum, vel statum illarum, incurunt inhabilitatem posse dari suffragium in electione ad cathedram, si delictum fuit occultum, quia indictam inhabilitatem non incurunt, nisi post iudicis sententiam. Hac sententia, quæ bonis habet auctores, quibus etiam accedunt Villalobos in summa tom. 2. tract. 2. diffinit. 2. §. num. 3. Portel in dubio regularibus, verb. inhabilitatis n. 3. corroboratur ex his, quæ dixi sub tit. de appellat. dum egi de eo puncto quod appellatus a sententia, quæ priuatur ab officio, exercere potest in illo.

5 **A**D quartam questionis partem an in dubio si peccator sit publicus, deus ei Eucharistia. Etia hoc casu respondeo affirmatiuè: nam quæritur dubitatur, an peccator sit publicus, vel non, vel an factum, quod publicum est, sit peccaminosum, vel non, est conferendum Sacramentum Eucharistia; quia in pari casu, & delicto melior est conditio possidentis suam libertatem, sed ille homo in eo casu eam possidet, ut quærit accedere ad hoc Sacramentum; ergo non est ei denegandum: sic docent Petrus de Ochogavia de Sacrament. tract. 2. de Eucharistia offic. quæst. 10. num. 4. cum Ledesma, & Diana p. 4. tract. 3. ref. 54.

6 **V**nde infero etiam dicendum Sacramentum publicum Concubinarium, vel adulterum post peccatam poenitentiam, & vicè emendationem publicam, interposito saltem aliquo temporis spatio posse celebrare sine dispensatione, † quia ex infamia facti non oritur irregularitas simpliciter dicta, & indelebilis, donec per dispensationem tollatur: sic docet Diana p. 4. tract. 2. ref. 93. in fine, contra Nauarrum in manuali cap. 21. num. 75. & 77. † Nec obstant Covarr. in dicta elem. si furis sui p. 3. §. 1. num. 5. D. Antoninus p. 3. tit. 27. cap. 3. Syluester verbo Concubinarium §. docentes Concubinariorum Clericos Notorios suspensionem ab officio contrahere ex e. agatur dist. 32. cap. si quis iuxta dist. 81. cap. fin. de exco. Clericor. & multam respondentem Sotus in 4. dist. 1. quæst. 5. art. 6. circa sex argum. Layman in Theologia moralis lib. 1. tract. 5. p. 1. c. 4. num. 11. suspensionem illam consuetudine sublatam esse.

7 **A**D vltimam questionis partem, quam alibi 12 commodius possem tractare, est Altiſiodorensis in summa lib. 4. tract. 5. cap. 5. Albertus Magnus in 4. dist. 13. art. 20. quem refert Suarez in 3. p. disp. 67. sess. 4. §. circa tertiam, Bonauentura in 4. dist. 9. art. 2. quæst. vltima in fine, Villalobos in summa tom. 1. tract. 7. diffinit. 38. Ludouicus de San Ioan.

- in sum. tom. 1. quæst. 7. de Eucharistia difficult. 3. multis rationibus conentur defendere licitum esse peccatores scienti, & petenti sibi dari hostiam non consecratam, ministrare ad sacrilegium ipsius, & graue damnum vitandam, vt non infametur à quolibet alio vidente eum non communicare, cum hic ad sit iusta causa poenendi fictionem. † Tamen negatiuum sententiam docet D. Thom. in 3. part. quæst. 80. art. 6. ad 2. Caietanus, Ricardus, Paludan. Gabriel Maior, & Sotus, quos citat, & sequitur Gabriel Vasquez in 3. p. tom. 3. disp. 209. cap. 4. num. 40. Suarez supra, Valentia tom. 4. disp. 8. quæst. 8. puncto 4. §. denique hic notatur, Reginald. tom. 2. lib. 19. cap. 4. num. 49. Henriquez lib. 6. cap. 12. num. 4. Ledelma in summa tom. 1. de Sacram. Eucharistia cap. 12. dub. 7. §. 1. vna. Nugent in 3. part. tom. 1. quæst. 80. art. 6. difficult. 2. an fides, ex eo, quia perniciosa, & erectabilis est simulatio in Sacramentis: & in tali casu ministrans quantum est ex se alios ad idolatriam iocundat, cum exponat ad adorandam hostiam non consecratam pro consecrata: ita eorum sequitur respondens fundamentis contrariis Ioannes Sanchez in selectis disp. 35. per eam. Videndus ibi: † Henriquez autem lib. 6. summa cap. 22. num. 4. ponit quod etiam non liceat sacerdoti porrigere hostiam non consecratam loco consecratæ; possit tamen saltem simulare fide Eucharistiam in os eius immittere; licet ad hoc facere obo teneatur.
- 15 Hic adiunges aliam questionem, An solummodo degradatus possit consecrare Eucharistia Sacramentum, de qua dixi in dist. cap. 10. de indic. quæst. 23.

QVÆSTIO III.

An Episcopus conferendo ordines minores in peccato, vel consecrando Chrisma, peccet. An peccator publicus celebrando, fiat irregularis, vel an sodomita, ubi etiam ad questionem de subintroductis mulieribus, ac de aliis, que possunt hic tractari. Et quando delictum dicatur occultum ad effectum, vt queat Episcopus dispensare. An Prelati Regulares possint dispensare in irregularitate occulta contracta ex homicidio voluntario?

SVMMARIVM.

- 1 Episcopus conferendo in peccato mortali Tonsuram, & minores ordines, peccat, sed non mortaliter, vtrum qd. cum seq.
- 2 Episcopus consecrans Chrisma in peccato mortali peccat tantum venialiter, si scandalum non substat.
- 3 Episcopus consecrans Ecclesiam in peccato mortali, peccat tantum venialiter.
- 4 Peccator publicus, vt Concubinarium celebrando non fit irregularis; quia est tantum suspensus quoad se, & non quoad alios.
- 5 Suspensus ab homine, vel à iure in partem directam, & propriam, etiam ad tempus irregularis fit, si tunc temporis Diuini operam detulerit.

- 6 Crimine aliquo, vt homicidio, etiam occulta, suspendens ab executione officij.
- 7 Sodomita Clericus celebrando, non fiat irregularis: vbi quod de heretico, & alio vniuersibus remissum, & pro negatiua, numero 10.
- 8 Irregularitas ex nullo crimine quantumvis graui committitur à celebrante, præter homicidium.
- 9 Mulieres subintroductæ quæ dicantur remissæ sūt.
- 10 Conspirator Schismaticus, & alij, neminem celebrando suam irregularitatem remissum.
- 11 Delictum occultum ad effectum, vt queat Episcopus dispensare, quando sic dicatur, & sequent. & n. 18.
- 12 Occultum est quod non est publicum, etiam si ab aliquibus fecerit: expeditur hic, & n. 17. ubi quod tripliciter aliquod occultum dicitur.
- 13 Notarium est plene rei notitia inducens indubiatam, & finitam probationem, difficultatem agerem.
- 14 Delictum commissum, vel confessum in iudicio, notarium est, & omne aliud, quod ex alio induci cogitur.
- 15 Casus oculi inferni Sedi Apostolica quæ?
- 16 Episcopus dispensare queat quando delictum non est notarium, seu publicum, esse neminem sit tribus, vel quatuor, si de illo non sit fama in maiori parte vicinia, vel Collegij.
- 17 Notarium non dicitur quod scitur in magna ciuitate à tribus, vel quatuor testibus.
- 18 Dispensat Episcopus cum homicida omnino occulto secundum aliquos: verius à contra.
- 19 Dispensare possit Episcopus in irregularitate proveniente ab excommunicato occulto publico celebrante.
- 20 Delictum per accidentem in vna ciuitate occultum quando in alia fuit in iudicio aduictum, aut publicum, non dispensatur ab Episcopo in eius irregularitate, contra aliquos hic, vt n. 23.
- 21 Homicida occultus nem sit irregularis.

Ad primam questionis partem etiam dicantur peccare mortaliter Episcopum ordines conferendo minores in peccato mortali; eo quod Episcopus consecratus est speciali consecratione ad illud ministerium; & quia ordines minores sunt Sacramentum, Villalobos in summa p. 1. de Sacram. in genere tr. 22. difficult. 3. num. 2. Layman. in Theologia moralis lib. 5. tr. 9. c. 4. num. 4. Filiolus tom. 1. c. 1. num. 82. Cominch de Sac. dist. 11. dub. 6. num. 47. Valentia tom. 4. disp. 9. quæst. 1. puncto 4. & alij penes ipsos. † Tamen Nugent, Suarez, & Vasquez in 3. part. disp. 237. cap. 2. sentire videntur non peccare mortaliter; quia exercentes functiones Minorum ordinum existentes in peccato mortali, non mortale committunt; quia non ita propinqui sunt Sacramento altaris, sic vt eorum officia sint imperfecta in genere Sacri ministerij; & quia prima Tonsura, & quatuor ordines Minores non sunt Sacramentum, quod vltimum non est securum, vt primum, ex Canonis sacrum sententia, quæ docet primam Tonsuram esse etiam ordinem, quæ ceteros ordines minores esse Sacramentum, vt dixi supra sub Rub. & alibi.

- et 24. in fine, et num. 25. dicens aliquid occultum dici tripliciter. Primum illud, quod non est sua natura probabile; quia ut tale non cadit sub cogitatione hominum. Secundo id, quod sua natura est probabile; probatum tamen non potest; quia nemo alius notitiam habet, utpote coram nemine factum. Tercio quod probari quidem potest; quia notum, sed tam paucis, quod nec est vulgare, nec in iudicio deducitur: sic hos casus recolligit ex Stephano Dalumo de peccatis. *Episcopi cap. 2. §. 1. n. 3.*
- 17 ↑ in id Felicianus de Vega Archiepiscopus Megicenus in cap. xxi. §. i. *de adversis de iudicio à num. 1. §. 1. dixit casus occultus Sedi Apostolicæ reservatus vigore Concilij Episcoporum in iudicio non concessos, non intelligi eos, qui primo modo dicuntur occulti, sed tantum eos, qui secundo, & tertio modo.*
- 18 Vnde ad difficultatem respondeo posse Episcopum dispensare vitare *dist. cap. 6. Trid. sess. 14.* quando delictum non est publicum, vel Notorium; quantum sit notum tribus, vel quatuor, nec de illo sit fama in maiori parte vicinæ, vel collegij: ob idque nonnulli Doctores exigunt, ut delictum non sit occultum, sed publicum, quod non tantum actus, qui est delictum, sit publicus, sed etiam ut sit publicum eum fecisse delictum, resoluentes posse Episcopum dispensare, etiam si actus sit materialiter publicus, non vero formaliter in quantum delictum adhuc occultum dicitur delictum, Sa, verbo *Episcopus num. 35.* Richeus in *praxi fori Ecclesiæ* §. 49. num. 5. in 2. addit, *Vgolin. de censuris tab. 1. cap. 13. §. 7. sub num. 4.* Galetius in *Margarita casuum confessionis* verbo *delictum vitium*. Campanillus *de iur. fori Caven. Rub. 7. c. 5. num. 3.* Sayrus de *censuris* 7. cap. 3. num. 13. Bonacina in *eodem tractatu dist. 7. quæst. 5. puncto 1. num. 4.* vel dixi in *proventibus*, Sanchez lib. 8. de *matrim. dist. 34. num. 56.* Trullench. in *opere morali lib. 1. cap. 1. dicitur 4. num. 4.* & alij relati à Barbosa *dist. num. 15. et 26.*
- 19 Qui cum Henríquez lib. 13. *summa cap. 5. §. 2.* Sayrus de *censuris* lib. 2. cap. 12. num. 19. Sanchez in *summa lib. 2. cap. 11. num. 19.* & Trullench. *dist. 1. c. 2. dub. 6. num. 1.* resolvit in magna ciuitate quatuor, quinque, aut sex vidisse testes, non satis videri ad notorium.
- 20 Hinc dubitabis, Num Episcopus possit dispensare in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario occulto, dummodo ita sit occultum, ut nullus alius sciat id delictum fuisse à sola persona patrum nisi solus ipse homicida, & Teieda quem refert Barbosa *tom. 1. lib. 3. tract. 3. num. 138.* existimavit posse Episcopum dispensare in tali irregularitate; dum tamen sit occultum, ut nullus alius sciat quasi Concilium non alloquatur de homicidio omnino occulto, sed aliquemodo scilicet de illo, quod in iudicio probari non possit: sed cum ipse Barbosa *dist. num. 6. in fine*, reprehendat hoc dictum ex doctrina Digne *p. 6. et 6. mistel. ref. §. 8.* in medio, quem legi, & ibi non video; ideo existimo recurrendum ad intellectum textus nostri, & *dist. cap. 4. hoc tit.* ubi excipitur homicidium, super *sub quæst. 1.* expendi & in aliis.
- 21 Colligit tamen Fr. Ludovicus Miranda in *manuali Pralator. tom. 2. quæst. 8. art. 14. conclus. 3.* Paflec. in *praxi nova Episcop. p. 1. cap. 1. num. 56. pag. 62.* Nazari. *conf. 2. sub tit. de Clerico non ordinato missi in verraque edit.* Homobonus de *examine Ecclesiæ* tract. 12. cap. 3. quæst. 3. ref. 3. in fine, & alij quicquid dubitet addit ad Nazari. posse

Episcopum dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicato celebrante, quando excommunicatio est occulta, licet celebratio sit manifesta: nam ad hunc effectum censura dicitur occulta, quæ incurritur coram multis ignocantibus illam eo casu incurri.

Hinc contra Suarez de *pœnis. diff. 30. sess. 2. n. 2.* 22 *Sanctæ de heresi cap. 5. dub. 6. num. 16.* resoluunt *Aula de censur. p. 2. cap. 7. dist. 1. dub. 1. conclus. 3.* Sanchez in *præceptis Decalogi lib. 2. cap. 11. n. 20.* Duard in *Bulla (Cena Domini lib. 3. §. 1. quæst. 11. num. 10.* Fagundes in *quinque Ecclesiæ præcepta p. 2. lib. 3. cap. 8. num. 28.* Trullench. *dist. dubio 6. n. 2.* & alij, ut si contingat delictum in vna ciuitate esse publicum, vel per facta notitia; vel quia per iudicis sententiam probatum, vel in iudicio confessum, in alia inquam ciuitate, in qua petitur absolutio, vel dispensatio in irregularitate esset occultum, tunc liceat Episcopo absolvere, vel dispensare, modo ortus talis delicti non sit illuc facillime peruentura; quia in tali loco delictum dicitur occultum, nec semper attente diffamationis periculum propriis diffamatis locum. ↑ 23

Vt cum si attendas ad doctrinam textus costui videbis multum pugnare pro sententia Suarez quia ex quo semel Notorium fuit delictum, aut publicum modo dicto, illa occultatio alienius loci est de se accidentalit, quæ si si fice. et de facili, posset in quolibet delicto intrare Episcopum dispensando: & hæc sufficiant pro doctrina huius capituli.

Posses etiam ad vberentem explanationem adiungere quæ dicit Castro de *lege pœnali lib. 2. cap. fin. quatenus per hunc, & textum in dist. c. 2. hoc tit.* ponat occultum homicidam non esse irregularem, nec dispensatione indigere: vide quæ tradit Barbosa impugnans ad Trid. *dist. cap. 6. dist. 34.* videbis Molinam de *Justitia, & iure tom. 4. tract. 3. dist. 76.* & quæ lausimè tradit Gutierrez de *produltra quæstione lib. 1. p. 1. dist. cap. 13. per totum*, & alias inquam quæstiones circa irregularitatem contrariam ex homicidio, dico *sub tit. de homicidio.*

Ad vltimam quæstionis partem; quia ex multis resolvit Diana longe *p. 10. tract. 13. ref. 32.* ideo ipsum ibi leges.

***

AD TITVLVM DE SCRVTINIO in Ordine faciend.

P R A E M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Interrogatus de ordinando an dignus sit, potest respondere dignum esse, si non notat illum indignum. 2. 3.
- 2 Bonis quilibet presumitur in dubio, & idcirco, tam ad ordines, quam ad beneficia, honores, & officia, n. 4. Et quibus probetur resistere, n. 5.
- 3 Interrogatus qualiter veritatem docere tenetur super interrogatus, respondit.
- 5 Bonis nemo presumitur quando agitur de salute anime, & quare, n. 6.

7 Sententia

- 7 *Sententia lata in causa matrimoniali, nunquam transiit in rem iudicatam.*
 8 *Testis de credulitate potest deponere in rebus, quæ sensu aliquo corporeo percipiuntur sine ratione, vel causa concludenti. Et de materia, sub n. 9. & 10. remissimè.*
 9 *Textus noster intelligitur, & n. 10.*
 11 *Testis de credulitate contra producentem, quando facit, si deponat sine causa.*

¶ VBRICA huius tituli refunditur cum eius integra; & sic licet multi quos refert Barbosa scripserint super ea, tam antiqui quam modernius quos Anastas. Germonius, Bartholom. Cartagena, & Ioannes Honorius Benagel, quibus addo Andrean Valensem; idè tunc præ illa, pro titulo item, & pro intellectu cap. vñci huius tituli, sic expendo. Probat inquam Innocentius III. hic, vt si interrogatus in scrutinio Episcopi, an ordinandus sit dignus, potest respondere illum dignum, si non noverit illum indignum.

1 *Quia vt præstat Pontifex ex vers. dignum de his asseruere, debemus dignum presumere, quem nescimus indignum, cum in dubio quilibet bonus presumatur: pluribus Doctoribus hanc resolutionem comprobat Barbosa hic, vbi adducit larè agentem pro materia textus nostri Campanillum in diversis luri Canonici Rubr. 3. de scrutinio ordinandorum à n. 14.*

3 Verum vt tu larè tractes leges quæ ex propo-
 3 sitione infra dixi de confesso, cap. 1. à quæst. 4. §. & 6. vbi qualiter iudicet interrogatus à iudice, seu superiore tenetur dicere veritatem super interroga-
 4 tis. † Et de secunda parte vt quilibet bonus, & idoneus presumatur, dum non constat de eius idoneitate, tam ad ordines, quam ad beneficia, honores, & officia, leges quæ abundè dixi in cap.

5 *finde præsumpt. quæst. 1. & 2.† vbi etiam an testes, quibus quis idoneus probatur, debeant esse omni exceptione maiores, vsup tamen Barbosa excipit hic num. 4. nempe vt quando agitur de salute anime, nemo presumatur bonus, cum in dubiis sit tutior pars eligenda; sic cum glossa verb. asseruere, in vers. vt ibi periculum anime vertatur; quod qualiter continget expendi in dist. cap. fin.*

6 † Sed de ratione, quare vbi periculum anime vertitur, securus debeat sequi, adiunges plura, quæ dixi sub cap. literis de rest. spol.

7 Et quæ adduxi in cap. cum consanguinitas i. de re iudicata, vbi nunquam sententia lata in causa matrimoniali transit in rem iudicatam, secundum distinctiones ibi allatas; quæ omnia, & alia poteris hic applicare.

8 Video etiam Barbofam sub num. 1. in vers. postulat Sancta Mater Ecclesia, quod in illis rebus, quæ oculis intueri non possunt, nec aliquo sensu corporeo percipiuntur, possit testis deponere de credulitate sine causa, vel ratione concludenti, & illius testimonium sit admittendum, sic probans cum multis, & ex glossa verb. Etsi, quod est intelligendum; precedente ratione concludente.

9 Sic in vno sensu intelligens textum nostrum, dicens hic præcessisse electionem factam de Ordinario ad examinandos, ad quam se reculisse testis videtur, colligens ex mente glossæ verb. Etsi, cum Innocentio hic; quare pro veritate adiunges quæ larè adduxi de testibus deponentibus de credulitate, & de eorum fide in cap. cum causam 37.

sub quæst. 1. & à num. 10. & 11. de testibus, & ex eadem ratione, adiunges quæ larè dixi de testibus de auditu sub cap. latus ex quadam 47. eodem titulo.

Et aliter textum nostrum in vers. & rursus, Barbosa interpretatur, dicens non agere de teste absolute, & voluntarie testificante, sed de ministro, qui ex obligatione officii sui, tempore consecrationis, non simpliciter deposuit secundum suam credulitatem, sed secundum quid; hoc est quantum humana fragilitas nosse sinit; & sic illud testimonium censetur resolutum quoad effectum, de quo agitur in scientiam probatam, ex qua idoneitatis sententia proferri potuit, & potest, quæ interpretatio mihi vera videtur.

Sed notabis vt quando testis contra producentem de credulitate deponit, tunc licet causata, vel rationem, non adhibeat, faciat contra illum aliquam fidem: sic Felinus in cap. quæst. 5. de rest. numera 12, si quidem talis testis non solum quoad personam, verum etiam quoad illius dictum, videtur à producente approbatus: Sic Paris. cons. 50. num. 60. vltim. t. lalon. in Rubrica fide iurior. num. 9. Maranta de ordine iudicior. p. 6. de restim repulsi num. 16. His ergo præmissis videbis per quæstiones sequentes quæ spectant ad scrutinium faciendum per Episcopos, cum aliquem sunt ordinaturi. Et de qualitatibus ordinico infra sub titulo de atriis, & qualitate ordin. Et ad textum applicabis quæ docent Gratianus regula 373. Couarruas in cap. de restim. à num. 61. sed ipsi intelliguntur ex his, quæ dixi sub dicto cap. fin. de præsumpt.

QVÆSTIO I.

An Episcopi, seu Prælati recepturi subditos ad ordines, debeant prius informationem recipere, de eorum scientia, moribus, & genere. Et qui testes sufficiant ad probandam ordinandi idoneitatem?

S Y M M A R I V M.

- 1 *Ordinarius Episcopus, quæ debeat præ oculis habere ex D. Panle.*
- 2 *Sacerdotes paucos in Domini sacerdotio melius habere dignos, quam plures in viles.*
- 3 *Rerum dicuntur ad, quod est magnum.*
- 4 *Scrutari in ordinariis qualiter debeant Episcopi, vel ab ipsis deputari.*
- 5 *Episcopus debet de ordinandi idoneitate adhibere diligentiam, & examen, quando est ei ignitum de vita, scientia, & moribus, genere, & natalibus, n. 3.*
- 6 *Ordinandi scienter indignos, peccat non habentes sufficientem scientiam & bonitatem.*
- 7 *Episcopus ordinandi indignos, tenetur etiam ex culpa examinatum.*
- 8 *Ordinandi non sunt heretici, Sarraceni, serui, corpori vitiosi, &c.*
- 9 *Ordinandi requisiti, de quibus constare debeas, sunt vita, mores, doctrina fidei, prudencia, & quod sit ornatus virtutibus, &c. Hospitalis non christus, non cupidus, nec nimium simplex.*

- 20 *Vitia, quibus quis ab ordine recipiendo amittitur, sunt homicidium, infidelitas, excommunicatio, infamia, iuramentum, simonia.*
- 21 *Ordinari non debent publici Concubinarij, vel fornicarij, Perjury, falsarij litterarum Apostolicarum.*
- 22 *Exames, quod precedere debet in censurando, & in quatuor minoribus ordinibus, & in sacris.*
- 23 *Sciens nemo presumitur, nisi probetur.*
- 24 *Accidentale quicquid adesse non presumitur, nisi probetur.*
- 25 *Doctrina nemini inesse creditur, nisi labore quaeratur.*
- 26 *Invenit in ordinando ab ordinante debet examinari.*
- 27 *Ordinatus primò Tenetur, ut fructus fori privilegio, & Clericali, peccat. Et quid si absque voluntate ascendendi ad alios ordines, n. 28.*
- 28 *Retrospectus à Clericis, non est culpa latale.*
- 29 *Doctrina, habitus, & scientia in ordinando non per testem, sed per examen probanda sunt.*
- 30 *Ordinandi sunt examinandi de singulis requisitis in quolibet ordine, & n. 21.*
- 31 *Nomina ordinandorum sunt divulgata in Ecclesia, ut à fide dignis, de eorum natalibus, originibus, aetate, moribus, & vita diligenter inquiratur, quod saltem à regularibus ordinandis, n. 22.*
- 32 *Regulares ordinandi satis est, ut habeant testimonium à superioribus affirmantibus praedictis nulla indigere requisitione.*
- 33 *Examen circa mores Clerici secularis ordinandi, quo in ordine fiat à numero frequentibus.*
- 34 *Denunciations pro ordinandis, debent fieri in singulis ordinibus maioribus, nisi ordinandi notus esset Episcopo.*
- 35 *Formula coniugandi monachos ordinandorum, remissa.*
- 36 *Diaconus maior, seu prior Diaconorum in ipsa die ordinandi, representat ordinandos Episcopo, vel Archidiacono denotans populo, nunc sciat aliquod impedimentum, ne denunciati ordinentur in sacris. Et de praxi, n. 29.*
- 37 *Episcopo interroganti, nunc ordinandi sive idonei, si respondent prior, Diaconus, vel Archidiaconus bene, licet ipse non examinaverit. Sed alius non peccat, si tamen aliquod impedimentum, innotat illud Episcopo nunciari secretis, n. 30.*
- 38 *Ordinatus idoneus absque examine de vita, & moribus si cognatus est, non peccat.*
- 39 *Ordinatus contra Episcopum, mandantem, ne quis absque examine ordinetur, contrahit suspensionem à Papa tantum dispensandam.*
- 40 *Episcopo si tempore, quo ordines conferi dicat, non interdicimus ordinare non examinatos, vel excommunicatos, quod tali mandato operetur, & n. 34. Et quod comprehendat excommunicatos, n. 35.*
- 41 *Negativa quæstionis naturalis, vel accidentalis à quo debet probari?*
- 42 *Ordinatus si submissus per alio, quo puniatur pena à remissionem.*

Ad primam questionis partem respondetur doctrinaliter debere Episcopum ordinantem habere præ oculis, Pauli doctrinam ad Thimotheum 5. ubi: *Nemini esse manum imponitur, ut celetur in eo, quid est 71. & animadvertere quod præcipiebat Sanctus Pontifex Clemens relatus in cap. tales 23. dist. in illis verbis: Tales aut ministrum eligantur Clerici, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare.* Et enim melius est in Domini Sacerdotio paucos habere ministros, qui possint dignè exercere ius Dei, quam multos inutiles, qui ovis græve adducant ordinatori, de qua doctrina multa pericula testimonia leges in cap. si officio 59. dist. & in cap. in quocumque. quest. 2. & ex cap. quibusdam in fine, & ex cap. ex multis vers. nec eligatur dist. 9. 1.

Et sic Hyspal. Concl. cap. 2. dixit eum esse id, quod est magnum, cap. cum sis, de aetate, & quali, ordina.

Igitur Episcopi, aut ab ipsis deputati viri prudentes debent scrutari iuxta terminos Concilij Tied. sess. 24. de reform. cap. 5. & 7. Ordinandi generis, natalis, personam, institutionem, Patriam, vitam, mores, doctrinam, & fidem, iuxta regulam textus in cap. cum in concilio de electis, & in cap. 29. de Præbendis, & Dignis, & 10. car. in statuta de pœg. Canon. de quibus ante Tident. cautum fuit in cap. quando 24. dist. 7. Non enim satis est, ut Episcopus nesciat ordinandum esse malum, qui potius teneatur quando ordinandus esse ignotus adhibere diligentiam, & examen, ut habeatur certitudo moralis de sufficientia, vita, ac moribus ordinandi, docet cum multis Sanchez in opusculo moralis lib. 7. cap. 1. dubio 46. nam 3.

Qui etiam ait num. 2. ut peccet mortaliter ordinans scienter indignos; id est non habentes sufficientiam scientiam, & bonitatis, quia infideliter in re gravissima agit officium dispensationis, ut docuit D. Thomas in 4. dist. 24. quest. 1. art. 3. questio. 4. & Barbosa cum aliis in pastoralis p. 2. alleg. 10. sub num. 3. videndus in peccatis Incis Tied. cum infinis, air quod interest Episcopi, ne indigni ordinentur, tunc imò & quod tenetur ex culpa examinare eorum iuxta textum cum glossa verbis examinatur in cap. ad hoc de officio Archidiaconi. Docet novissimè Sigisdius Trullench. de Sacramentis lib. 6. q. 1. v. 14. sub d. 14. Vbi agit de quibus debet Episcopus examinare ordinandum; qui omnes plures alios referunt sigillatim explanantes relata requisita de genere, natalibus, & de aliis quæ sub nonnullis titulis Decretalium expenduntur: nam ut non ordinetur hæreticus, satis sub tit. de hæret. dixi, ac percipitur ex nonnullis, quæ adduxi sub cap. cum non ab homine, de iudicio. De Sacrae, & de Iudeis, seu originem ab eis trahentibus, aut de Neophitis, latè in suis titulis. De natalibus, nunc sunt liberi, aut servi, legitimi, naturales, seu Spuri ordinandi infra in titulis de filiis Præbendis. De fratribus non ordinandis, & qui sint sint legitimi, ac alibi. De aliis, nempe personam, scilicet ne sint corpore vitiat, dicit infra in tit. de corpore vitiat ordin. vel non. Institutionem nempe ad quem titulum sint promovendi, de quo lastissimè dixi sub cap. 11. de temporibus ordines. Patriam, etiam ibi expendendum, dixi ordinari posse ratione originis, aut Concilij alius Episcopi, in cuius sunt territoria, vel hoc assumendo, à decisione textus in cap. ad decreta de institutionibus, & ex aliis iuribus iuxta nonnulla, quæ dixi sub cap. 16. de iude. nempe ut extranei alienigenæ non beneficiantur. Videbis Barbof. de Iure

De Scrutin. in Ord. faciendo. Quæst. I. 313

Iure Ecclesiæ. cap. 33. à numero 162. vbi dicitur ad ordines non ascendant & de scrutino. à numero 167.

9. Quæ autem potius ad propositum tituli nostri spectant, sunt vita, mores, doctrina, & fides ordinandi, de quibus debent Episcopi multum scrutari. Vita inquam, & mores sumuntur hic pro actu viuendi, ordinandi, qui in eo desideratur interprehensibilis, iustus, & rectus, hoc est vt sit sobrius, castus, iuxta ea, quæ dico infra, de vita, & honest. Clericor. & sic benefaciant Episcopi inquirendo, nihil ordinandus sit castus, iuxta quæ leguntur, à dist. 32. ad 31. per totum, nūm si prudens iuxta notata, in auct. 36. vsque ad 40. Quod sit ordinandus virtutibus, iuxta totam dist. 40. ad 42. vt sit Hospitalis, dist. dist. 42. & 86. per totam. Quod sit dñus suæ bene præpositus, iuxta latè notata, tota dist. 66. 81. 80. & 91. per totum. Et quod oon sit ebrius iuxta notata, in cap. à eroga de vita, & honestat. Clericor. Non linguius, aut maledictus, vel calumniator, nec adulator, proditor, leuitis, aut ioculator, nec inuidens, fratrum profectibus, aut iniuriam suarum vltor, vt colliges, ex istis, de vita, & honest. Clericor. & de calumpniis, de murtu ac de aliis. Et quod non sit capidus, aut iniuriam exactor, iuxta, cap. promer. 86. iust. cap. seditiones cum sequenti. 46. dist. Item quod nec sit nimium simplex, cap. Episcoporum, vbi glossa, & Doctores, & cap. Petrus 74. dist. sunt etiam alie qualitates prærequiritæ quoad vitam, & mores, quas pto subito poterat Episcopi in ordinandis perquirere, nempe, vt sit pudici, modesti, hospitales, misericordes, liberales, pacifici, & quæ omnia includuntur in iam dictis.

10. Sunt et contra plurima vitia, quorū causa debent ab ordinibus remoueri qui desiderant ordinari. Inter quæ computantur homicidia secundum quæ dixi latè supra, sub cap. fin. de 10. par. ordines. Item infideles, & heretici remouentur ab ordinibus ex cap. 2. ramos 1. quæst. 1. Item hereticorum fauores credentes, & defensores Clericatu habentur indigni iuxta textum in cap. 2. de heret. 1. 6. & qualiter coningar in eorum filios, & Neophitis, dico, sub eodem tit. de heret. & ibi, in dist. cap. 2. vbi glossa verbo inane, & in cap. quicumque 5. heret. eodem. Item excommunicati, suspensi vel interdicti ab ordinibus sunt repellendi tota dist. 81. Quartò infames infamia initio, quorum status scilicet vita, & moribus est reprobatus, aut qui de crimine fuerint accusati, iuxta Doctorum placitum in cap. Deus omnipotens de accusat. cap. fin. de testibus, vbi dixi, cap. tantum. Daniel 81. dist. Idemque dici de infamia facti, qualis expenditur, in cap. marium 33. distinctione, & argum. eorum, quæ dixi, sub cap. 1. de exceptionib. & in cap. testimonium de testib. Item repellitur quilibet criminosis, & qui notoriè permagnet in peccato publico, ex cap. ex tuncum, cap. ad aures, cap. fin. de tempor. ordines. vbi dixi, & ibi quid si peccator per occultum, & sic vlturij, simoniaci, cap. sanctum 7. quæst. 1. & dist. cap. martian.

11. Publici Concupinatij, vel fornicatij, cap. præter hoc dist. 32. cap. fin. de cohabit. clericorum, vbi dico Trid. sess. 15. cap. 14. Item iniquitati obsequens crimine Sodomie, de quo plura tradit Barbosa p. 2. v. postulat alleg. 44. & de hoc ac de aliis, veluti de peruriis, & falsificantibus Formas de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.

litteras Apostolicas, dixi sub dicta c. fin. de tempor. ordines. ad quæ omnia applicabis quamplures, quæstiones, de quibus sub cap. 10. de induciis, & ibi a quæstione 17. Non ordinantur Bigami, & Peregrini, nec curiales, vbi obligati ad rationes reddendas, vt dico infra sub tit. de Bigamus, de Clericor. Peregrinatis, de obligati ad rationes, &c.

Vltimum requiritum est, quod præcedat examen de doctrina ordinandi, ignot vt ordinetur consuevndus iuxta textum in cap. 4. Trid. sess. 23. de reform. debet esse edoctus in fides rudimentis, & nisi sciat legere, & scribere in lingua saltem vulgaris, siue materna. Azor. infort. mor. p. 2. lib. 6. p. 2. Campanillus in 1. art. Inven. Rob. 5. cap. 2. num. 2. Diana p. 1. ar. 14. ref. 27. Item ad quatuor minores ordines promouendus debet saltem linguam latinam intelligere iuxta textum in cap. 11. Trid. sess. 23. & Menochius de arbit. c. 45. numero 38. ait vt Episcopus quæ arbitrat magis expediat Ecclesiæ, si ordines conferat ei, qui etsi adhuc latinam linguam non intelligit, est tamen bonæ indolis, & pro ætate doctus: nam illiteratus puer dici non potest, nec debet qui pro ætate diligit quique ostendit proficere se posse. Et quæ scientia requiratur in promouendis ad sacros ordines, tradunt Doctores in Rub. de qualitate, & etate ordinandorum.

Vnde fit vt cum non presumatur, quis sciens, nisi probetur, cap. 6. ferri, iuncta glossa, verbo scientia de electis. 6. Gonzalez ad regul. 3. Canon. glossa 4. num. 105. & cum multis Barbosa p. 2. in pastor. alleg. 11. sub num. 4. & sub alleg. 14. ¶ eo quod quicquid est accidentale non presumatur adesse, seu inesse, nisi penitus, vt docent communiter D. D. in cap. fin. de presump. ¶ Cum nemini doctrina inesse credatur, nisi labore quaeratur, ideo venit probanda, ab Episcopo, seu ab ipso deputati debent loquere de iam dictis. ¶ Item intentionem ordinandi, hoc est an illi ad sit, vel de sit intentio ascendendi ad ordines altiores, cum aptus fuerit, non enim ordinandi fuisse quitali intentione caret, dicit Barbosa dist. alleg. 10. num. 19. ¶ Quo fit vt si quis ordinetur prima tuncum Tonsuræ, eo tantum animo, vt fruatur foci privilegio, & privilegio Clericali, notius est, vt peccet mortaliter ex cap. 4. Trid. sess. 23. in illis verbis: De quibus probabilis conuictura non sit, eos non secularis induty fugiendi fraudes, sed vt de eo fidelium cultum præstiterit hoc via genus elegisse: sic Bañez 2. 3. quæst. 1. ar. 1. conclus. vltim. Victoris, Ledesma, Fr. Emanuel Rodrig. Molfesius, & alij, quos sequitur Barbosa, dist. allegatum 11. sub numero 6. part. 2. Machinus de Sacramento Ordinis tractat. 1. part. 8. cap. 1. à num. 2.

Vbi à numero 9. disputat an seculo eoo. 18 tempus, & alia probata intentione lustralis sit Tonsuræ, & minorum ordinum recepti ab quo voluntate ascendendi ad Sacros ordines. Et à numero 23. an retrocesso à clericatu sit lustralis, vel venialis: Verum Sanchez de matrim. libro 7. dist. 31. numero 16. & 17. Bonacina de Sacram. dist. 8. quæst. vltima, par. 1. vltimo in fin. Villalobos, in summa par. 1. ar. 11. dist. 14. n. 2. Diana part. 1. tractat. 16. resol. 10. & alij penes eos, resoluunt non peccare mortaliter per verba Trid. supra, quod absolute suspendum potest non amplecti, nisi, quando dampnandus contrariam de-

D d Libeat

liberationem non proponeret de non ascendendo ad alios ordines; & iterum Barbofa in *dist. cap. 4. Trid.* amplioriter nostram sententiam cum multis, *num. 6. vbi num. fin. ait* quod clerici primæ Tutoriz, vel minorum ordinum, qui siue iusta causa excedunt ab ordine, non peccent lathaliter, etiam si incapaces se reddant ad ducendum v.g. viduam uxorem, vt resoluunt Toletus *instruct. sacra. dist. lib. 4. cap. 18. num. 4. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 1. cap. 14. quest. 14.* Layman in *Trilog. moral. lib. 5. tract. 9. cap. 7. num. 2. vbi post Sanchez supra numero 11. & Valentiam, tom. 3. disput. 1. questione 12. puncto 1.* subdit videri esse culpam venialem inconstantiæ si sine causa ab statu clericali recedant, sicuti si novitius sine causa ab ordine abeat.

- 19 Ad secundam questionis partem infeto dicendum non per testes, & famam probandum esse doctrinam, habilitatem, & scientiam ordinandi; sed per examen actuale; ita quod nec regulares excusentur; quominus de doctrina possint examinari, vt habetur in Trident. Concil. *dist. sessio 23. de reformat. cap. 12.* per verba, *ibi: Regulares quoque, nec in munere atque, nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur privilegio quibuscumque, quoad hoc penitus exceptis.*
- 20 Sunt ergo singuli examinandi de qualitatibus, & requisitis ordinum singulorum, & de cuiusque ordinis officio, quem sunt susceperunt, probat cum multis Barbofa, ex dicta *alleg. 10. numero 18.* cum aliis frequentibus allegationibus. † Vnum tamen excipies respectu Regularium, scilicet, vt licet per *Trid. sess. 15. cap. 1.* disponatur, vt sint evulganda nomina in Ecclesia eorum, qui ordinandi sunt, vt à fide dignis de eorum natalibus origine, ætate, moribus, & vita diligenter inquiratur, vt ibi dicitur. † Tamen illius *cap. dispositio* non extenditur ad regulares in quibus facit esse Episcopum habere testimonium ab ordinandorum superioribus regulariis affirmantibus, & attestantibus prædictos nullo requisitorum indigere, eiusque fidei standum esse; præterquam circa doctrinam pro qua subiciuntur Episcoporum examini, sicut referunt decusum Campanil. in *diversis sacra. Rub. 12. cap. 13. numero 35.* Henriquez in *summa libro 10. cap. 23. §. 4. in glossa littera L.* Fr. Emanuel Rodrig. *quest. regul. quest. 24. part. 3. articulo 1.* Vgolinus de *preest. Episcopi cap. 26. §. 18. num. 2.* vers. *tertio excipiuntur regulares.* Barbofa *dist. alleg. 10. n. 12.*
- 21 Verum examen circa mores clerici secularis volentis ad ordines promoveri, debet fieri sequenti modo, iuxta *Trid. in dist. cap. 5.* si ad ordines minores nempe vt à Parocho, & Magistro scholæ, in qua educatur, testimonium habeat de bono, quod si ad sacros ordines exposcat promoveri, tunc iuxta prædictam dispositionem Trident. per mensem ante ordinationem Episcopum adeat qui Parocho, vel alteri, cui magis expedire videatur committat, vt nomen, & desiderium promovendi in Ecclesia proponat, & de illius natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis testibus diligenter inquirat, & testimoniales litteras de inquisitione facta ad Episcopum mittat; sic docent Sanchez, in *opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dub. 46. num. 7.* Vgolinus *dist. cap. 26. §. 18. à num. 1.* Machinus de *Sacram. Orden.*

trall. 2. part. 6. cap. 115. Homobonus de *benis de examine eccles. trall. 2. cap. 3. quest. 26.* Salzedus ad Bernard. Diaz in *præst. cap. 15. littera A. vers. hoc autem, Barbofa dist. part. 2. in pastoral. alleg. 10. sub num. 2.* † vbi addit hanc dispositionem ad vnguem obtineri in Bracharenis provincia, vt constat ex *enim Consuloribus. ult. altius 4. item ipse num. 20.* † qui in *dist. cap. 5. Trid.* cum aliis multis dixit ex Vgolino supra *num. 2.* denunciantibus huiusmodi fieri debere in singulis matricibus ordinibus, nisi ordinandus uotus esset Episcopo: sic etiam docent Bonacina de *Sacram. dist. de p. 8. questione vltima, puncto 5. num. 17.* Bellet. *disposit. clerical. part. 1. tit. de disciplina et rituali §. 4. n. 21.* vers. *ad minores,* læz Machinus de *Sacram. Orden. trall. 2. 6. cap. 11. per eum, Honorat. Decret. in hoc tit. num. 2.* Barbofa de *iure Ecclesiast. 1. p. 2. §. 1. num. 168.* † Qui etiam de *officio Episcopi dist. 7. alleg. 10. n. 2.* alibi, & etiam in *dist. 4. Trid. sub 1. 1.* dicit ex *formulario Episcop. forma 2. n. 4. & 8.* bi haberi formulam facultatis euulgandi communia eorum, qui ordinis Sacramento ordinandi sunt, & formulam denunciandi in Ecclesia illorum, qui ad ordines est promovendus, & explicant formulam litterarum testimonialium Parochi emanantium vigore facultatis euulgandi nomina ordinandi, & quomodo sit dandum testimoniorum Magistris scholæ pro his, qui ad minores ordines promoueri volunt, & Ortiz de Salzedo in *san. praxi Ecclesiast. ponit à fol. 47. 8.* formularium vulgari sermone ad diligenter præmittendas pro ordinandis, vbi *fol. 148. 8.* ponit interrogatorium, quo testes sunt examinandi, & de quibus requisitis interrogentur; vbi videbis pro praxi notiorum. † Et sic fit scriptum illud, ut ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, vocatis penitis, & probis, ac in Ecclesiasticis functionibus exercitatis fiat ab illis diligenter inuestigatio, & examinatio de genere, persona, ætate, moribus, & fide ordinandorum, iuxta dispositionem *Trid. c. 7. dist. 15. 13.* videbis textum in *c. 6. quæd. 24. dist. repetit Barbofa dist. alleg. 10. vbi tradit ex consuet. de p. 2. Canon.* vt debeat rigorose institui illud examen, & iuxta textum in *c. cum in eund. de elect. & dicit sub n. 10. in fine.*

In ipso autem die ordinationis, est aliud examē videlicet quod prius Diaconorum, seu maior Diaconus repræsentat ordinandos Episcopum, vel Archidiaconus, & examinatur iuxta textum in *cap. 10. forum de offic. Archidiaconi;* quod tunc sanè evenit, cum prædictus claua, & intelligibili voce monet assistantem populum, vt si quis contra ordinandum aliquem sciens impedimentum, quod illum ab ordinibus impeditur proponat; & tunc Episcopum interrogat Archidiaconum, num̄ sciat ordinandos esse idoneos, & dignos, & ipse respondet, *¶ Ite, & testificor quædam humana fragilitas nescit sine ipso esse digni;* quod dicit Barbofa *dist. alleg. 10. num. 21. et* iuxta praxim rectoris nostri, † addens quod Archidiaconus, seu prior maior in hac responsione non peccat, licet ipse non examinaverit; dummodo ab aliis examinatis deputatis sciat fuisse approbatus, & dummodo contra conscientiam non loquatur. † Quod si sciret aliquod impedimentum, teneatur illud manifestare, & nunciat Episcopo secreto, dum nihil faciat malitiosè ex Hostiensis in *summa huius tit. & consequitur de Episcopis hoc conferuantibus; quæ praxi procedit*

procedit in Clericis secularibus; non sic in irregularibus, v. ad l. u.

- Et ad num. 22. & 23. ex veris. *per alio*, ponit penas ordinandorum, non prehabito predicto examine, & post eum, & alios, quos ipse refert, ponit penas de peccatis, *Agidius Tullenchide Sacrament. lib. 6. quest. vicia, dub. 14. sub n. 12. & ambo dicunt quod si ordinatus fuisset cognitus, & dignus, non peccaret, nec deponeretur, si absque precedenti dicto examine, & scitu, fuerit ordinatus, ut probat tenus iuxta glossam in cap. nullus dist. 14.*

- Quod si Episcopus, ut solet, ante ordinationem prohiberet, ne quis non examinatus accedat ad ordinationem, nec approbatus sub excommunicationis pena i tunc ordinatus contra huiusmodi prohibitionem, contraheret suspensionem, non nisi a Papa dispensationem iuxta textum in cap. 1. & 3. de eo, qui fortasse ordines suscipit, ut latè ibi dico, & monet Hostiensis hic in fine, ut Episcopi ab huiusmodi excommunicationibus abstineant, ne laqueos parent, sed alias penas possunt inhibere comminari, de quo videbis Filliuc. sum. 1. tract. 9. cap. 5. quest. 5. tradit Barbosa idem, disto num. 21. † ubi quid si postea Episcopus malè ordinatum absoluit, & dispenset? & remittit resolutionem ad Laurentium de Franch. in consensu. inter Episcopos & regulares pag. 84. in resp. ad 19. qui in respons. ad 28. ait quod si Episcopus eo tempore, quo ordines confert his verbis utatur: *Non intendimus ordinare non examinatos, & approbatos*: tunc qui se ingessit non sit ordinatus, oportetque ut denuo ordinetur, dum prius illi sit iniuncta pena; eo quod se sic ingerendo ordinum susceptioni ante approbationem deliquit valde.
- † Quod si Episcopus dicat, *Non intendo, vel nolo ordinare excommunicatos irregulares*, dicunt Card. Lugo de Sacram. disp. 8. sect. 7. num. 119. Diana p. 5. tract. 13. ref. 66. id verum esse si aliquem talem esse scitelligat, & cognoscat; non verò si ignotus, vel occultus sit, & ego sic teneo: argumento textus in cap. fin. de temporibus ordinari. cum ibi iam dictis. † Vnum tamen aduertit Praepositus, quod praedicta excommunicatio, qua solent Episcopi uti, comprehendit etiam extraneos, alias Episcopo non subiectos: sic in 4. p. D. Thoma quest. vicia de Sacram. Ordin. dub. 17. n. 171. & pro hoc titulo, & textu haec sufficiant.
- Ex pro ampliatione aduertens quod solent DD. disputare per textum nostrum, cui incumbit onus probandi negativae qualitatē naturalis, vel accidentalis, de quo Patianus de probat. p. 1. c. 53. & 54. Et applicabis quae dixi in c. 11. & 12. iustissime de probationibus, ubi de negat. prob. † De pena subnitentium se examini pro alio, dico infra, sub titulo de eo, qui ordines suscipit fortasse, insertum in consue. Paris. epistol. 25. & ex Papa IV. epistol. 69.

***

AD TITVLVM DE ORDINATIS AB EPISCOPO, qui renuncians Episcopatu...

ONVLLA dixi de facultate Episcopi titularis tantum supra sub cap. 11. de temporibus ordinationum; nunc verò sub hoc titulo, agitur, nūm Episcopus, qui renuncians Episcopatu, vel loco tantum, aut etiam Dignitati, possit alios ordinare; cumque haec propositio apertè dignoscatur ex c. 1. & 2. ideo ibi dicta deseruiunt pro Rubrica, & pro titulo. De effectibus renunciationis privilegij, dixi latè sub cap. si diligenti, de fore comp. & in cap. antequam. eodem. Et de renunciatione Episcopatus supra c. 9. & 10. de renunciatione, &c.

Ad Textum in Cap. I. hoc titulo.

P R A E M I S S A M.

S U M M A R I V M.

- 1 Episcopus, qui tantum loco renuncians, potest rogatus ab alio ordinario ordines conferre: & n. 2. & 6.
- 2 Episcopus renuncians administrationi, potest alienum subdicium cum licentia proprii Episcopi ordinare.
- 3 Renuncians Episcopatu in quo consistat?
- 4 Renuncians Episcopatu, qualiter appellatur Episcopus.
- 5 Renuncians Episcopatu, potest autoritate Papa redire ad eandem, vel aliam Ecclesiam per electionem, postulationem, aut collationem.
- 6 Renuncians Episcopus loco remanet ad instar Continui; qui provinciam administrant.
- 7 Episcopus renuncians loco, & Dignitati, nequit ordines conferre, etiam de licentia Episcopi proprii, nec ad eandem Ecclesiam redire, vel aliam habere, n. 9.
- 8 Ordines recipiunt scienter ab eo, qui renuncians loco, & Dignitati, non habet executionem officij; & quis dispensat, n. 11. & 12.
- 9 Subdiaconatus ordo, sacer est.
- 10 Episcopus, qui renuncians loco, & Dignitati, nec ordines minores potest conferre, nisi aliquando, ut Abbas eos conferat. Quid in praesenti, n. 15. & 16.

Interca huius textus claudat, ac distinguat sufficienter, quando possit Episcopus, qui renuncians Episcopatu, ordines conferre; quando verò non, rationem datur. Igitur Doctores ex ea deducunt, quod si Episcopus loco renuncians,

D d 2

ciavit, tantum potest rogatus ab alio ordinario ordines conferre; quia adhuc fungitur Dignitate Episcopali.

- 2 Quare Abbas in *cap. ad supplicationem numer. 10. supra de renunciat. Flamin. de resignat. lib. 1. quest. 17. moner. 15.* Fulcos de *visita. lib. 1. cap. 18. mon. 10.* Barbofa *hic mon. 3. & 4.* dicunt quod Episcopus renunciatus loco, id est administrationi potest aliterum subditum cum licentia proprii Episcopi ordinare; quia retinet Dignitatem, & ea, quae sunt ordinis Episcopalis. ↑ Et hac renunciatio dicitur quoties renunciatur, tunc & administratio illius Ecclesiae iuxta textum in *dist. cap. ad supplicationem*, cum renunciatur v. g. solitarii vult vivere sine magis Episcopatus cuius, vel ob aegritudines; vel quia vocatur ad praesidentiam, Alzedus de *praedictis Episcopali. Dignit. part. 2. cap. 5. mon. 11.* ↑ Et sic Barbofa in *pastoralis alleg. c. 13. num. 1.* ex textu nostro; ubi omnes, sicut, ut sic Episcopatus renunciatus possit Episcopus appellari; quia retinet Dignitatem, ↑ imò addit quod auctoritate Sedis Apostolicae possit redire ad eandem Ecclesiam, vel aliam, siue per viam electionis, siue postulationis, siue per viam collationis, ut ait Flaminus *dist. quest. 17. mon. 13.*

- 6 Ob idque possit, sicut antea; & ordines minores, & maiores conferre ex nostro textu; rogatus tamen ab alio Episcopo, ut tenent Lancelottus in *semplo eum. Inducum lib. 2. cap. 5. tit. de poenitentia Episcopi in spirituali. mon. 12.* Alzed. *supra dist. cap. 5. mon. 11. & 12.* Veneto de *examine Episcop. lib. 1. cap. 12. mon. 14.* Raguc. in *lucerna Parochi. tit. de Sacram. Ordinis quest. 18.* Videbis Dianam *part. 5. tract. 2. ref. 2.* ↑ Vbi dicit sic loco renunciatio esse ad instar Commis, qui semel prouinciam administrant, qui tales manent, etiam administratione cessante, ex *l. unica ubi sunt. cod. de Commis. qui prouinciam regunt lib. 12.* cum qua concordat textus in *l. fin. cod. de decurion. l. vniu. §. seruu. ff. de quest. l. fin. §. non solum cod. eodem.*

- 8 Deducunt Doctores aliam conclusionem ex verbis ibi, *in secundo vero casu*, quod Episcopus renunciatus loco, & Dignitati non potest ordines conferre, etiam ex licentia alicuius Episcopi. Sin autem aliquem ordinem, dicit ut sic ordinatus recipiat characterem, sed non habere executionem sacri ordinis sic suscepti; ita Fulcos *supra dist. cap. 17. mon. 10.* Maiol. de *irregul. lib. 3. cap. 6. n. 8.* Flamin. de *resignat. dist. quest. 17. a. num. 19.* Barbofa *hic num. 5.* ↑ Et addit idem in *pastor. dist. alleg. 1. 13. sub num. 1.* quod nec possit ordines conferre, etiam de licentia alicuius Episcopi, nec ad eandem Ecclesiam redire, vel aliam habere: ita cum praedictis probans, loci, & dignitatis renunciationem fieri, quoties renunciatur ex ipsa renunciatione amittit Dignitatem, & denominationem illius Dignitatis, etiamque regulariter fieri ob eam, ut probant Abbas *hic mon. 8.* Maiol. *dist. libro 3. cap. 6. mon. 6.* Alzedus *dist. cap. 5. num. 13.* Diana *p. 1. art. 2. ref. 79.*

- 10 Et in *versu. Pontifex* in textu nostro, qui ut hic n. 2. probat Barbofa, Francisc. Pila *ex le. descriptum de imperiali fundat. de Toledo l. 1. §. c. 1. in fine*, fuit decretalis epistola scripta circa annos 1150. ab Alex. III. Ioanni Archiepiscopo Toletano, notat ergo quod suscipiens scienter sacros ordines ab eo, qui loco simul, & Dignitati renun-

ciavit, non habet executionem officii, & tunc à solo Pontifice dispensatur. ↑ Sed si non scienter id fecerit discedit Pontificem dispensare, nisi casualis, & supina fuerit ignorantia, docent Franciscus Leo in *thesauro fidei Ecclesiast. p. 3. c. 8. n. 397.* Marcus Altet. de *consecr. rem. 2. disp. 9. c. 1. vers. dubitari*, cum multis Barbofa *hic n. fin. & in pastoralis p. 2. alleg. 48. mon. 1.* Et hoc dictum ex verbis textus nostri ut diceretur Pontifex dispensare queat cum ordinario probabiliter ignorante ab Episcopo, qui renunciatur loco, & Dignitati intelligit ad Episcopum, ut probat idem Barbofa *dist. alleg. 40. n. 1.* lae agit Bonacina de *consecr. extra Bn. dist. 3. g. 1. punct. 10.* Fillincius in *quor. 17. g. n. 76.* Mar. Altet. *dist. c. 1. vers. secundo dubitari.* ↑ Vbi alient hunc probabiliter ignorantem abdicacionem abique culpa, contrahere suspensionem ab Episcopo dispensandam, quia non est priuatio vltus iam aliquando habiti, sed impedimentum ne recipiatur, addens etiam ideo necessarium fuisse dispensacionem, quia ordinatur cum habere executionem sui officii tam non poterat aliter conferre.

Vnde circa litteram huius textus, est aduertendum in eo fieri mentionem minorum ordinum sub hac voce *vsque ad Subdiaconatum*; ideoque videtur ex vi illius dubium relinqui, an sub hoc membro Subdiaconus comprehendatur; sed glossa, Panor. mit. & alij hic dicunt praedictam particulam *vsque*, exclusiue sumendam esse, quia Subdiaconatus, ut iam supra dixi *sub Rub. & tit. de temporib. ad. est* ordo sacer: verum Suarez de *stat. disp. 3. l. 1. §. 1.* bene sciens, videtur praedictam impugnat ratione *sub n. 4. vers. sed ratio.* Nā licet Episcopus, ut Abbas possit interdum conferre hos ordines ex privilegio speciali, & concessione Summi Pontificis; tamen ille, qui solam habet Dignitatem Episcopalem ex illius tantum nomine, & titulo, possit huiusmodi ordines conferre; & ideo non possit qui renunciatur Dignitati Episcopali ordines minores conferre; quia Dignitas Episcopalis vnica est, & indiuisibilis, & renunciatio, quae de illa fit, absoluta est, & totalis. Ergo ex vi illius infert iam non posse Episcopum operari; quia remoto hoc titulo in eo non manet alius, ut possit tanquam non Episcopus ordines minores conferre. Ergo.

Sed adhuc respondeo sustineri dispositionem textus nostri relinquo Episcopo renuncianti, ut possit minores ordines conferre; non vero maiores; quia Pontifex hic declarat, quomodo huiusmodi renunciationem acceptet, & intelligit, dicens solum fieri, & acceptari, quoad illos actus ita proprios Dignitatis Episcopalis ut per simplicem Sacerdotem nullo modo exerceri possint, & videri Pontificem voluisse hic statueri, ut Episcopi nunquam ita renunciant Episcopatu, quia eis non liceat ea, quae per inferiores Dignitates, Abbates, vel similes exerceri possint; quia hoc videtur spectare ad decentiam ordinis Episcopalis, qui semper inest personae, quantumvis ipsa Dignitati renunciet: sic idem Suarez expendit, ubi supra existimans tunc hoc ita verum esse stando in iure communi; & quia haec pendet à iure positivo, qui subest Papae. ↑ Tamen si expresso Episcopus renunciaret Dignitati, etiam quoad actum conferendi minores ordines, & Summus Pontifex concederet facultatem ad renunciationem ita faciendam & eodem modo illam acceptet: tunc resoluit Suarez non licere Episcopo

De Ordin.ab Episcopo,&c. Quæst.I. 317

Episcopo illos ordines conferre; quia tunc ex speciali modo, & concessione Pontificis non minus renunciatur Dignitati Episcopalis, quoad minores ordines: explicat textum nostrum Felicianus de Vega in cap. 4. §. si vero, de iudiciis n. 33. & ante.

QVÆSTIO I.

An Episcopus titularis possit licite ordines conferre? Et an quemadmodum ex textu nostro requiritur, ut rogatus sit Episcopus, qui renunciavit loco tantum ad hoc, ut possit ordines conferre minores, & maiores? sic etiam quando renunciavit Dignitati Episcopali, debeat esse rogatus, ut queat minores ordines conferre. Et an pœna textui nostri sit suspensionis censura, vel irregularitas. Et an dum excusatur ordinatum, ex ignorantia, sit intelligendum de vincibili, aut innunciabili? Et an cum renunciat Episcopus, intelligatur in dubio renunciavisse loco tantum, vel loco, & Dignitati simul?

SUMMARIVM.

- 1 Episcopi titulares sunt qui solum habent Ecclesiarum titulum, & carent populo, & facultatibus. Et qui sint. n. 1. solentque pro infirmis, & impediuntur creati, n. 5.
- 2 Papa potest constituere Episcopatum in provincis infidelium.
- 3 Episcopi titulares taliter verbi dicuntur, ut debeant ab omnibus Catholicis honorari; sic ut contrarium asserere sit hæreticum. Epsi vocentur portatiles, ambulantes, commendatarii, & n. 6.
- 4 Episcopi expulsi à sedibus Episcopalibus veniunt iurisdictionem, potestatem subditos in aliena Diocesi ordinare, licentia petita, esse non obtenta; vocandique sunt ad Concilium, n. 8.
- 5 Episcopi titulares non possunt alios, sine licentia proprii Episcopi ordinare, & n. 11. Nec in loco nullius Diocesis, n. 13.
- 6 Episcopum non faciens potestas divitiarum, aut humilitatis paupertatis.
- 7 Ordines conferendi sacraliter intelligitur in illis Episcopis, qui habent Diocesim.
- 8 Episcopi, qui Diocesim non habent, nequeunt conferre ordines, etiam preteritis familiaritatibus, aut continua commensalitate.
- 9 Ordo suscipiendus ab Episcopo, qui non habet Diocesim, tenet, cum hoc pendat à charactere.
- 10 Episcopum titulari ordinant sine licentia proprii Episcopi, suspenditur, & ordinatum puniuntur.
- 11 Titulari Episcopo quare minores ordines non praestet, sicut qui renunciavit Episcopatu conferre, cum uterque agnoscatur, eo quod

Fermosini de Officiis Ecclesiasticis Tom. I.

nullum quis promoveat sine expressa proprii Episcopi licentia.

- 12 Titulari Episcopi, sicut ab infidelibus expulsi, quando queant proprios ordines subditis, & n. 11.
- 13 Titulari Episcopo creati Pontifex ad conversionem hæreticorum, & infidelium, & ad fidem Catholicam esse annunciandam, & ad alios effectus, n. 10.
- 14 Titulari Episcopo non sunt creandi, nec dandi suffraganei, nisi Ecclesiam Cardinalium, & illis, qui eos solent habere, & ad munus cum stipendio centum annorum de Camera super fructibus illius Ecclesie.
- 15 Titulari Episcopi quæ Penitentialia queant exercere.
- 16 Titulari Episcopus debet habere expensas pro ordinando alienis subditis, sicut alius Episcopus, qui inuitatus accedit.
- 17 Episcopus renunciavit Episcopatu, & rogatus ab alio, ut ordines conferat licentia sua proprii Episcopi, etiam in ordinibus minoribus.
- 18 Episcopus renunciavit Episcopatu quoad Dignitatem, confertur etiam quoad locum renunciavisse.
- 19 Episcopus, qui renunciavit loco rogatus ab alio Episcopo, potest ordines conferre, sicut ante.
- 20 Episcopum, qui renunciavit loco, & Dignitati, si ordinat, efficitur suspensus, non irregularis. Et quare, n. 31. Et de utriusque differentia, n. 32. & 33.
- 21 Suspectus pro eo tempore, quo suspectus est, officij executionem non habet.
- 22 Ordinatus ab Episcopo, qui renunciavit loco, & Dignitati, non est impeditus ab executione ordinum, quos habet, sed tantum ab illis, vel illis, quos suscipit.
- 23 Verba executionem officij, intelliguntur respectiva, seu iuxta subiectam materiam.
- 24 Irregularitas prius executionem omnium ordinum simpliciter.
- 25 Suspectus, quæ est censura, tollitur absolutione, sed quæ est pœna, dispensatione, sicut irregularitas.
- 26 Ignorantia probabilis excusatur à culpa in susceptione ordinum, non ex officio, & tunc. 36. Et qualiter intelligatur, tunc. 37. Et de qua pœna textus noster loquitur, numero 45.
- 27 Ignorantia omnino culpabilis, comprehenditur sub ignorantia crassa, & supina.
- 28 Suspectus quando propria, vel non dicatur, ex datione, vel suspensione ordinum, numero 39.
- 29 Episcopus sicut eget charactere, ut imprimat characterem, sic etiam debet illum habere habitum, ut imprimat characterem alteri. Et qualiter n. 42. & 43.
- 30 Episcopus existimatus talis, si remittit characterem non habet, nec illum alteri imprimet.
- 31 Dispensatio cum ordinato ignoranter, quæ de causa fiat?
- 32 Cap. penultimo, de clerico excommunicato.
- 33 Excommunicationis Officij Ecclesiastici sine culpa quis impidiri.

48 *Episcopus renuncians Episcopatu, in dubio tantum confertur, ut renunciet loco, non Dignitati: quare, n. 49.*

50 *Episcopus, qui ab ignorantibus renuncians loco, & Dignitati, si postea litteris dedis operam, poterit iterum eligi, & postulari.*

1 **A**D primam difficultatis partem, ut respondeamus, premittitur dicendum quod titulares Episcopi dicuntur qui solum titulum Ecclesiarum habent, populo tamen carent, & populo Christiano, atque etiam facultatibus, qui nulla tenentes dicuntur secundum Iacobat. de concil. lib. 1. pag. 70. & 84. Mandosius 11. regula 26. *Cancellaria de beneficiis vacantibus per promotionem quasi. 4. n. 5.*

2 *†* quales sunt illi, qui assumuntur ad titulum Ecclesiarum, & Prouinciarum, quæ à Sacramentis, vel aliis infidelibus occupantur, de quibus agit textus, & ibi Doctores in *Clementina plerisque, de elect.* contentiores incommoda, quæ proueniunt ex prouisionibus istorum. *†* Et quod Papa possit constituere Episcopos in prouinciis, & terris infidelium per doctrinam Angeli in l. id quod fit de leg. 3. late resoluit Alphonsus Aluarez Guetero in *speculo Iuris Prouinciarum cap. 31. a pagina 77.* Valenzuela *conf. 16. num. 32. tom. 1.* cum multis Barbosa *p. 2. tit. 3. cap. 2. num. 47. idem dist. p. 2. tit. 1. cap. 6. d. num. 1. §.* *†* ubi ex pluribus probat hos proprie dici Episcopos; sic ut tales debeant ab omnibus Catholicis honorari, in tantum, ut contrarium cum pertinacia asserere, sit hereticum, ut aduertit Paulus Grisoldus in *decisione fidei Catholice, verb. Episcopus, num. 10.* & melius eorum necessitatem contra nostræ tempestatis hereticos: explicat Petrus Bollandus in *oeconomia Canonica classis 3. cap. 2. §. 4. †* qui frequentius dantur à Romano Pontifici, velut Coadiutores Episcopis infirmis, senibus, aut alia simili ratione impeditis, ut deducitur ex textu in *cap. pastoralis, cap. penult. cap. non autem 7. quasi. 1. & cap. ex parte de Clerico agrante, & de fine instituendi Episcopos hos in Ecclesia, scripsit Barbosa sub num. 16. supra, quem omnino leges in dist. p. 1. pag. 106. tit. 3. c. 2.*

6 *47. †* Quare etiam hos Episcopos sine causa liberè esse in Ecclesia, dicitur Cano. de *lucis Theologicis lib. 1. cap. 2. pag. 193.* illosque aliquibus minus honorificis nominibus soleant alij afficere cum aliquando dicantur portatiles, seu commendatitij, ut refert Quintanaduernas in *cap. de multa de prob. num. 10.* nonnunquam etiam appellantur ambulatorij, portatili, & mobiles, ut refert Petrus Gregor. *Synagoga Iuris lib. 15. cap. 12. de Episcopis num. 44.* nec defuerunt qui assererent illos proprie non esse Episcopos, sed abusiue, ut confutur ex adductis à Mandosio supra Gomez in *regula de annis possidere quasi. 47.* tamen ut ait idem Quintanaduernas, verè Episcopi sunt, & ut tales sunt honorandi ab omnibus Catholicis. Aliquid dico sub q. 11. dist. c. 11. de temporib. ordin. verè *Episcopus titularis.*

7 Deinde aduerto esse nonnullam differentiam inter istos titulares, seu renunciantes Episcopos, & inter illos, qui vi, aut metu infidelium sunt expulsi à propriis Sedibus Episcopalibus, quia isti iurisdictionem retinent, cum subditos adhuc habeant, iuxta elem. 1. de *fora comp. in quos etiam extra propriam Diocesim possunt iurisdictionem exercere, petita à proprio Ordinario licentia, etiam*

non obtenta, ut notant Iacobat. de concil. lib. 1. p. 70. *†* ubi resoluit questionem contra eam supra, 8 Barhe 2.2. *quasi. 1. art. 10. m. 2.* & alios vocandos esse ad concilium, cum isti adhuc retineant ordinem, & iurisdictionem. De quo Barbosa *dist. part. 1. tit. 1. cap. 6. sub num. 10. & in allegariis 93. num. 1.* ceteros autem titulares differre, ac renunciantes, docet idem Barbosa *dist. part. 1. sub n. 18.* ubi eos assimilat iuxta dictum supra de renunciantes Episcopo, Dignitati, & loco.

Ad primam difficultatis partem iam respondeo, dicendum istos Episcopos titulares, non posse aliis sine licentia proprii Episcopi ordinare, quia, etiam ut probat Barbosa *dist. part. 1. cap. 6. m. 1. sub num. 18.* non debeant predicti Episcopi titulares fraudari, debito Episcopali; cum sit indignum quod accidens pecunie, magis, quam substantia ordinis Episcopalis habeatur: argum. *cap. accessum de reg. iuris, siquidem, †* ut ait D. Hieron. relatus in *cap. legimus in ista, verè. ubiqueque,* scribens ad Euagrium Episcopum, potentiam diuitiarum, aut paupertatis humilitatem, non facere Episcopum sublimiorem, vel inficiorem; & ita sentit glossa ibi, in verbo *eiusdem meritis,* tenere, & sentire viros sapientes, petitor, ac discreditos; etiam idiotæ homines, ac vulgares soleant continere Episcopos absque magnis redditibus.

Verum quia isti propriam sedem non habent, non poterunt ordines conferre absque licentia sui proprii Episcopi. *†* Nec in loco nullius Diocesis, ut de Episcopis Episcopatus renunciantibus, iam supra dictum est, & tradit ex Trid. *sess. 14. de reform. Barbosa ibi cap. 2. idem dist. part. 1. tit. 1. cap. 6. num. 18. an sine, & alibi 6. part. 2. vide supra cap. 11. de comp. ordin. quasi. 5. verè. ad sextam. †* Diana p. 5. *trait. 2. ref. 5. ubi ex dicto cap. 2. Trid.* dicit facultatem conferendi tonsuram, vel alios ordines dariam Episcopis, procedente in illis Episcopis, qui habent Diocesim, *†* non in aliis eam non habentibus; quia isti ordines ministrare nequeunt, nec præterito familiaritatis, aut continuæ commensalariis suis, absque proprii Episcopi licentia expressa, aut litteris dimissionis ad aliquos Sacros ordines, aut minores, vel ad primam Tonsuram: idem probat Trid. *sess. 6. cap. 5.* Guierrez *can. lib. 1. cap. 26. Flamin. de rescriptis. lib. 1. quasi. 17. num. 17.* Vgolin. de *potest. Episcopi cap. 4. §. 14. †* Tamen si ordines, ordo tenet, cum penitus deat à charactere, quem habet titularis, sicut alius quilibet Episcopus. *†* Tamen arbitrio proprii Episcopi, sic ordinatus ponitur; & Episcopos titulari, qui cum ordinati sine commendatitio sui proprii Episcopi, suspenduntur per annum, ut docent Azor. *part. 1. lib. 3. cap. 48. quasi. 9. mor. Valquez in 3. p. tom. 3. disp. 141. ex num. 5.* Diana *disto ref. 5. in fine, & omnes per Trid. dist. cap. 2. sessio 14.*

Posses nunc dubitare quare titularis Episcopus primam Tonsuram, & minores ordines non præstet, quemadmodum videmus posse conferre ex nostro textu Episcopum, qui renuncians Episcopatu, iuxta calus suos, & relatus supra in *prope.* cum Barbosa in *dist. p. 1. tit. 1. cap. 6. sub num. 18. in fine,* eos æquiparet dum dicit titulares, & renunciantes conuenire, quia nullus potest alienos subditos sine expressa proprii Episcopi licentia promouere, etiam si in loco nullius Diocesis locum sibi eligant, ut obtinuit fraudibus, præcipue

De Ordin.ab Episcopo,&c. Quæst.I. 319

præcipue si consideres Abbates, vt infra dico eos minores ordines posse conferre. Tamen tu resoluendo dando rationem differentie propter expresse decisionem Pontificis in textu nostro: de eius ratione iam sub principio adduxi.

Deinde posses secundò dubitare quare sic absolute negetur Episcopis titularibus ordines conferre; cum id permittatur, vt iam dixi in vers. deinde aduerso, Episcopis ab Infidelibus expulsi circa suos subditos in Diocesi aliena, petita licentia, etsi non obtenta. Verùm ego idem respondeo dicendum in titularibus, si forte ad se venientes ordinandi aliqui sui subditi; quia reuera isti creantur Episcopi sub aliquo titulo Episcopatus extrinseci.

Itemis apud Infideles, quia cum eos creet Pontifex ad finem supernaturalem assequendum, ad conversionem scilicet hæreticorum, & Infidelium, & ad fidem Catholicam eis annunciandam, vt rectè considerat Barbosa *dist. p. 1. tit. 3. cap. 2. à num. 47.* legendus ex loco D. Marci 26. ibi, *Ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi*, & adducit Barbosa bene loquentem, *Gerfon de potestate Prælati, confid. 8.* in illis verbis: *Statu Episcopatus; licet possit in aliquo esse sine plebe, & sine usu, vel exercitio; hoc tamen fieri non conuenit; quia inane, & manifestum hoc in Ecclesia videtur.* Ob idque ait idem Barbosa non esse hos Episcopatus impartiendos omnibus circa delectum; quia etsi nihil Christiano sit optabilius, & pulchrius Pastori, quàm pro grege sibi credito mortem appetere: tamen sane multi, qui hoc verbum capere non possunt: & sic bene dicit Petrus Gregor. *Synonyma, libro 1. cap. 12. de Episcopo num. 45.* quod finis principalis, quo huiusmodi titulares Episcopatus conferri, & acceptari debent, oportet vt sit ille, nempe quod cum proficiantur piousi, & experiantur se ex grege Dominico omnes aliquas, vel vnâ pristinè salutis restituunt exemplo boni Pastoris, vel qui ibi sunt fideles in fide sollicitè conseruant, aut nutrant: sic Barbosa vbi supra *dist. p. 1. tit. 1. c. 6. sub num. 16.* sequitur ergo quod etsi tales Episcopi non vadant ad illas terras Infidelium: tamen aliqui eorum subditi Christiani veniant, vt possint extra Diocesim illos ordinare, petita licentia, etsi non obtenta, quemadmodum dictum est de Episcopis expulsi à suis Episcopatus; quod autem iam est dictum de titularibus, & renouantibus procedit, quando volunt subditos alienos ordinare.

Porro verò V. quem refert Barbosa *dist. p. 2. alleg. 6. num. 1.* sancit decreto sui consistoriali huiusmodi Episcopos titulares non esse creandos, nec suffraganeos dandos, nisi Ecclesiis Cardinalium, & illis, quæ eos solent habere, & cum certo stipendio perpetuo, ad minus ducentorum aureorum de Camera super fructibus illius Ecclesiæ, qui propria autoritate ab ipso percipi possint: & idem Barbosa ibi: à num. 3. tradit quæ Pontificali possint illi Episcopi exercere, vel omnib. videbis, & applicabis quæ dixi supra de autoritate, & usu *Papæ, & in dist. cap. 11. de temporib. ordin. g. 10. vers. ad secundum*, vbi plura de Pontificalibus, & sub g. 11. in vers. item Episcopus.

Et sic notandum est, vt quemadmodum Episcopus, qui inuitatus accedit pro ordinandis Clericis ad aliam Diocesim, debet habere expensas, vt docent Archidiaconus *num. 2.* Turrecrem. *num. fin.* & Bellamer. *in cap. nullus primus g. 2. i.* Iacobus de Grass. *in auri. decis. p. 2. lib. 1. cap. 10. num. 3.* Thom. Valic. *rem. alleg. g. 2. n. 55.* sic etiâ Episcopus titularis misistans ordines in aliena Diocesi de consensu proprii Episcopi, & eius subditi, debet obtinere expensas, vt eodem Valasco *n. 16.* sequitur Barbosa *dist. alleg. 6. num. 20.*

Ad secundam quæstionis partem videtur dubium occurrere quod Pontifex in prima textus nostri parte loquens de Episcopo, qui tantum renouant loco, vt rogatus ab alio ordines minores conferat; & nihil in secunda parte de tali rogato Episcopo addidit: & difficultatem adducens Suarez de censur. *dist. 31. sect. 1. num. 5.* explicat dicendo atque necessarium etiam fuisse in secundo casu, sicut in primo membro, vt talis ordinatio licet fiat, quandoquidem licentia proprii Episcopi necessaria est ad quolibet ordines minores, etiam confensos, vel recipiendos.

Cum constet renouantem Episcopatum quoad Dignitatem, à fortiori renouantem quoad locum; & sic iurisdictionem non retinere, & ob id indigere facultate proprii Episcopi, vt ordinatio licet fiat; sed ait Suarez Pontificem omisit illam declarationem, quia ad nostrum titulum non spectabat; quia si ex illo alio capite ordinatio peccaminose fiat, & inde contrahatur aliqua censura illam non provenire ex eo quod ordinans renouauerat Episcopatum, etiam quoad Dignitatem, de qua re agebatur supra; sed quia sine debita solemnitate, & iurisdictione ædum Pontificalem exercuit. Ita ille. Et existimo in hunc sanè modum expendenda supra in princ. adducta, quibus addo quæ tradit Diana *dist. p. 5. ar. 2. ref. 6. & 7.* vbi ex nostro textu cum Butrio, & Abbate, & cum Magistro Cándido *rem. 4. disquisit. 4. art. 3. dub. 5.* dicit quod Episcopus, qui renouauit loco rogatus ab aliquo Episcopo, possit omnes ordines conferre, sicut ante, cum propè inane sit Episcopus; & tu inquam dictum Suarez explanabis in secundo membro, respectu ordinum minorum, iuxta dicta supra in princ. io. vers. deducunt.

Ad tertiam quæstionis partem præmitte dicendum ex textu nostro renouantem Episcopum loco, & Dignitatē, non habere executionem sui officij, vt dixi in princ. & in vers. sancti. Dubitante verò Doctores, an illa sit suspensio, an verò irregularitas? sed quia vtriusq. expones ex modo, quo declarauit has poenæ supra in cap. 11. de temporib. ordin. quæst. 11. idè breuiter respondebis textus nostri poenam, potius esse suspensionem, quam irregularitatem, vt fundetur ex verbis textus nostri ibi: *Executionem officij non habebit: quæ propriissime conueniunt suspensioni.* Cum reuera suspensus pro eo tempore, quo suspensus est, non habeat officij executionem; quod nihil aliud est, quàm esse prohibitum se impediunt à tali executione; bene, & optime probat Suarez, videndus supra de censur. *dist. 31. sect. 1. num. 7.* applicans decisionem, textus in cap. insignisimus de accusat.

Et quia sic ordinatus non mouet impedimentis ab executione omnium ordinum quos habet, vel ab illo, vel illis quos à tali Episcopo suscepit, deinde probat, quia etsi sub eadem voce includatur irregularitas, tamen suspensio sit poena mitior, etiam

tanquam lex poenalis textus noster sit mitiori modo interpretandus eo quod aliud hic non cogit, maxime quia irregularitas videtur esse poena improporcionata valde propter factum, quod non videtur esse adeo graue. † Deinde quia verba illa *exco[m]municat officio*, omnino intelliguntur respectu illius, seu iuxta subiectam materiam, scilicet ab officio suscepto per ordinationem a tali Episcopo; quia in eo ponitur, in quo deliquit, & solui censetur eam executionem non habere, quam alius clare non potuit, † & irregularitas p[er]tinet executione omnium ordinum simpliciter.

34 Nec obstat dicere textum v[er]bi dispensationis verbo, quod proprie cadit in irregularitatem; non hic in suspensionem: verum ipse Suarez ex Trid. cap. 6. §. 24. de reform. & cap. 2. h[ab]et, probat videntem *non. 3. & non. 6.* quod licet censura, quae est suspensio, quae est poena, vt in textu nostro tollitur per dispensationem, & in hoc habet communione[m] cum in regularitate: late & bene expendit distinguendo ipse Suarez dicto *non. 3. an sine.*

35 Ad quam questionis partem, vt respondendum, praemio quae adduxi etiam sub dicto cap. 11. de temporib[us] ordinis, quae 11. à vel, sed hac omnia, vbi de exco[m]municat[i]o[n]e a poena suspensionis ex bona fide, aut propter ignorantiam, quare cum textus noster hic in finalibus verbis non suspensio ab executione scientem, nisi quando ad sit crassa, & supina ignorantia, licet quidam dicant intelligendum esse de ignorantia culpabili, vt docet hic Innocentius, & addit Suarez, dicta disp. 31. §. 1. sub n. 1. pot. vt possit explicari iuxta sensum eorum, qui dicunt dari ignorantiam culpabilem sufficientem ad peccatum mortale, quae minor est, quam crassa, & de tali ibi esse sententiam, vel de ignorantia vesp[er]aliter tantum culpabili, secundum opinionem Caietani afferentis ad suspensionem sufficere peccatum veniale.

36 Et quia iuxta v[er]sum Pontificij iuris constat sub ignorantia crassa, & supina omnem ignorantiam simpliciter culpabilem comprehendere, & ignorantia, quae ab his distinguitur esse inculpabilem, iuxta textum in cap. vt animarum de consuet. lib. 6. & ex cap. poenali de Clerico exco[m]municat[i]o[n]e & aliis; ideo communis interpretatio glossae, Abbatis, & aliorum, est, textum nostrum intelligendum esse de

37 ignorantia probabili. † Et sic Suarez *non. 12.* supra cum eadem glossa ait loqui de ignorantia inculpabili, & propria dispensatione; quia illa suspensio sine culpa contrahitur, quia non est priuatio v[er]sus iam aliquando habitus, sed impedimentum ne recipiatur, † addens quod priori modo nemo suspenditur proprie; nisi ob culpam propriam, si suspensio habet rationem poenae, vel ob causam etiam propriam, & in ip[s]omet inuentam, si suspensio solum sit per modum cuiusdam inhabilitatis, seu irregularitatis ob aliquem defectum. †

38 Posteriori autem modo dici posse quem manere suspensum, solum propter defectum dantis; quia scilicet non habuit potestatem dandi talem v[er]sum, seu executionem ordinis: nam tunc illa suspensio non est poena, nec prauius superueniens, sed quasi defectus quidam ipsi generationi coniunctus, qui saepe provenit ex solo defectu virtutis in causa efficiens.

40 Vnde existimat ita esse iuxta praedictum posterio[re]m modum in casu textus nostri; quia Episcopus sicut indiget caractere, vt characterem imprimat, ita requirit quod habeat illum chara-

cterem habilem (vt sic dicat) ad operandum, vt conferat alteri characterem similiter habilem, & expeditum ad suam operationem. † Cum sicut existimatur Episcopus i[us]ta ipsa non habet characterem Episcopalem, non conferet ordinato characterem ex Diuina institutione, vt supra dixi de temporib[us] ordinis, † ita ex Ecclesiastica institutione si Episcopus habeat characterem absque habitu, seu habilitate ad suum ministerium conferat quidem characterem; quia Ecclesia hanc impressionem impedit nequit, vt iam dixi sub hoc textu, & pater ex adductis sub dicto tit. de temporib[us] ordinis, praecipue sub dicto cap. 11. sed non conferet characterem habitalem ad operandum.

Ideoque ait eum, qui illum recipit manere suspensum ab executione etiam culpa caruit, addens hanc suspensionem esse simillimam irregularitati; ob id mitum non esse, si interdum contrahatur absque culpa.

44 Praedicta interpretatio mihi non parum aridet, etiam aliqui etiam dicunt ex glossa prima responsione, hic executionem ignorantem non admitti ad impedendam suspensionem; quia supponitur alia culpa recipiendi ordinem ab Episcopo non solum cum textus noster indistincte loquatur de eo, qui bona fide a tali Episcopo ordinem sacrum suscipit, siue alias peccet, siue non, hoc modo, & alio improbus idem Suarez, ideo praefuam suam sententiam, tanquam communione[m] & scelerationem, & magis contentantem proprietati verborum huius textus amplectitur, cum sitendum sit sic ordinatum non posse exercere ordinem sine Episcopi dispensatione qualicumque illa sit, & Episcopi tamen ad dispensandum, si satis est de ignorantia constet, vt probat videtur, ex *vers. sane*, textus nostri vsque ad finem.

Et licet posset dubitari de qua ignorantia, an vincibili, vel inuincibili, culpabili, vel inculpabili, & de inuincibili alij fenserat, quod vt non improbabile bene tradit expendens omnino idem Suarez dicta disp. 31. §. 1. sub *non. 1.* cuius modus dandi in substantia procedit, sicut ipse resoluit suam sententiam explanando; item si de vincibili intelligatur textus noster, tunc obstant verba huius *non. 1.* & supina fuerit ignorantia. Sin autem de inuincibili, & inculpabili, tunc obstant iura in dicto cap. poenali de clerico exco[m]municat[i]o[n]e, & in paritate rationis, & textus in dicto cap. vt animarum, vbi dicitur ignorantem non ligari, nisi eorum ignorantia crassa fuerit, vel supina. Tamen tu expendens modo iam dicto, cum verba textus nostri sint plene intellecta, † & textus in dicto cap. poenali loquatur de irregularitate solum ob culpam imposita & textum in d. cap. vt animarum, de vinculo, quoad poenam praeter quod ibi, non de Pontificis legibus, sed de statuti ordinariis semo sit. † Nec obstat dicendo suspensionem non incurri, nisi propter culpam, sed ignorantia inuincibilis exco[m]municat a culpa; ergo. Quia respondetur ex fundamento relatae sententiae, cum iam ibi dixerimus sine culpa impediri exercitium officij: & supra à *non. 36.*

Ad quam questionis partem, an cum renuntiavit Episcopus, intelligatur in dubio renunciasse loco tantum, vel loco, & Dignitati simul? Et in hoc dubio breuiter dico tenendum esse, vt renuntiauerit loco tantum non Dignitati; quia qui renuntiavit, loco, & dignitati ideo renuntiat, † quia aut criminosus, aut insufficiens totaliter est, sed insufficiens, & criminosus nemo praesumitur, nisi

nisi probetur ex cap. cum in vacante, cap. Audiam
fi. ubi laici dixi de praesumpt. & ex adductis sup.
in cap. vno de iur. in ordine faciendo. Ergo non
est dicendum, ut qui renuntiavit, Episcopus in-
telligatur renuntiavisse etiam Dignitati, sed tan-
tū loco: sic tenent Gratian. *discept. forens.*
cap. 9. v. n. m. 5. i. Barbofa in *v. l. i. allegat. 93.*
nam. i. v. l. 1. q. quando, Alzedus de praescript. Epis-
copi. dignit. p. 1. cap. 5. numero 14. ubi etiam cum
Vincent. de Anna *conf. seu alleg. 135. n. m. 1.* tenet
Episcopum, qui ob ignorantiam renuntiavit lo-
co, & Dignitati: & postea operam literarum dedit;
posse iterum eligi, & postulari, nec ideo repelli,
quia fuit insufficientis, cum studio, & diligentia,
illud amovit impedimentum.

Ad Textum in Cap. II. hoc titulo.

P R E M I S S I M.

S Y M M A R I U M.

1. Episcopus potest dispensare cum suis clericis;
qui ignorantiter ordines receperunt ab Episcopo
excommunicato.
2. Ordines recipiens ignorans probabiliter Episcopus
receptus excommunicationem, aut suspen-
sum, non est reus culpa, nec incurrit irre-
gularitatem; debet tamen post notitiam
absolvere ab vñ ordinum, usque dispensa-
tionem obtinere, o. 1.
4. Ordines ab Episcopo recepti ignorantia crassa ab Episcopo
excommunicato, non ministrabunt sine Papa
dispensatione, & putatur vi ipse ordinans,
num. 6.
3. Sciens, & forte debens acquiescat.
7. Ordines scienter, aut ignorantia probabili
ab Episcopo excommunicato suspensio, vel
interdictio, aut alia censura innodato, non
recipit ordinis executionem, & eget dis-
pensatione.
8. Suspensus, vel excommunicatus, non habet
ordinem vñm; & sic negat alteri esse con-
ferre.
9. Excommunicatus nequit alios excommunicare,
sed si sit novus excommunicatus, poterit
alios absolvere, n. 10.

Textus iste quoad dispensationem Episcopi
propter ignorantiam terminatur ex dictis su-
pra in cap. i. v. l. i. ad quartam *quest. 1.* Est enim
eius decisio, ut Episcopus possit dispensare cum
suis clericis, qui ignorantiter ordines receperunt
ab Episcopo excommunicato, & quia vñ probat
abundē Barbofa hic *num. 1. & 2.* cum multis ab eo
relatis qui sic recipiunt ordines ignorantiter
Episcopum esse excommunicatum, aut suspen-
sum, & ordines recipiat, illos exequendo, non
sit reus alicuius culpe, supposita hac probabili
ignorantia, nec incurere aut adinquantando, irre-
gularitatem.

Sed postquam sufficientem habuerit notitiam,
quod Episcopus, à quo fuit ordinatus, erat
excommunicatus, aut suspensus, abstinere de-
beat ab vñ ordinum, quovisque dispensationem
obineat, quam post dignam potestatem ab
Episcopo potius causae cognitione impetrare po-

terit: & probat idem Barbofa de officio Episcopi
p. 1. alleg. 148. n. 10. prope finem.

Verum si ordinatus scienter, huc ex ignoran-
tia crassa, vel probabili ab Episcopo excommuni-
cato, solus Pootifex dispensabit, ut in simili
patet ex textu, in *dist. cap. 1. hoc tit.* sicut &
ipse excommunicatus ministrans, est à solo Papa
dispensandus ex glossa, *verb. Per id opus in cap. 1.*
Prasbyterus 50. dist. 8. de iur. i. ita qui sciens, vel
scire debens (quod patet l. *quod te in fine, vbi*
glossa si. si certum petatur, l. qui suum d. servus
si. pro emptore, cum citatis à Stephano Gratiano
discept. forens. cap. 194. numero 1. & in libello de
principiis verisusque iuris litera 5. numero 1. & ab
eo ordinatur, hic particeps eiusdem delicti, &
consequenter eiusdem suspensionis vel irregulari-
tatis, provi notatur, in cap. vñm. de episc. do-
cent Coarctum. in cap. Alma mater, part. 1. §. 6.
numero 6. Suárez de *conf. distinctione 31. sessio 1.*
numero 61. Bertrud. *Dixi in praxi cap. 28. nume-*
ro 1. Sylvest. verbo *irregularitas §. 9. v. l. i. septi-*
mo quærit Marol. de irregularitat. l. 1.

Ex his sic iuxta textum nostrum, quod ordi-
natus, siue scienter, siue ignorantia probabili
ab Episcopo excommunicato, suspensus, interdi-
cto, aut quavis alia censura innodato, non te-
neatur ordinis executionem, sed indiget dispen-
satione, & ea ratione, quia cum suspensus, vel
excommunicatus non habet vñm ordinum,
ideo illum alteri conferre non possit: argum. tex-
tus, in cap. *Dalbertus 1. quæstione 7. & in cap. qui*
perpetuum 1. quæstione 1. de argum. eorum, quæ
dixi supra cap. 1. quæstione 1. sub v. l. i. ad quæ-
ram. Secundo quis cum hac suspensio, non sit
pena, ut ibi dixi, ad eam incurrendam, non re-
quiritur culpa: & ita hanc sententiam contra Tur-
rianum, de *censuris lib. 5. dist. 46. dubio 2. & Dia-*
nam, part. 5. tract. 10. resolut. 39. tenent Suárez
de *conf. dist. 31. sess. 1. num. 61. & ibi: num. 61.*
sess. 1. Filliactus tract. 17. num. 80. & tract. 10. cap. 7.
quæst. 6. num. 199. Bonacina de *censura Bullam*
dist. 3. quæst. 1. puncto 1. eorum. 1. Coarctum in *disto*
cap. Alma dñi §. 6. num. 6. v. l. i. m. l. i. m. l. i. cum
aliis multis Barbofa *dist. allegat. 48. num. 9.* & pro-
bat glossæ in cap. ab excommunicato 9. *quæst. 1.*
verbo *quandam, & in cap. qui à simoniacis 1. q. 1.*
glossa verbo *ignorantia, in dist. cap. 1. hoc tit. & in*
cap. cum illarum, verbo dispensare de sent. excom.
Barbofa hic *num. 1.* ex glossa *ver. excommunicatus,*
ibi: *sed nemoquis possit alios excommunicare, docet*
quod excommunicatus non potest excommunica-
re; quia sententia excommunicationis si feratur à
iudice excommunicato, nullius est momenti, ea
ca. *audimus 14. q. 1. & 2.* Sed obstrictum minori ex-
communicationes possit alios absolvere à censuris,
& à peccatis, & adus iurisdictionis exercere. Et
ad plenam tractationem adiunges quæ hæc dixi in
e. ad prohibendum de *sent. excom. & applicabis*
notata dicta in cap. ab excommunicato de *referis, &*
in e. pastoralis §. vñm de appali.

enim vult argumentum ab absolute ad dispensationem.

QVÆSTIO I.

An Episcopus excommunicatus degradatus, validè conferat ordines? Et an Episcopus suspensus à collatione ordinum minorum, possit conferre ordines maiores? Et an ordinatus incurrit suspensionem, qui recepit ordines ab Episcopo excommunicato vivente. Et quid ab Episcopo excommunicato, vel suspensus per vim, aut metum cadentem in viram constantem? Et an Episcopus consecrationem recipiens ab Episcopo excommunicato, vel suspensus, efficiatur censura aliqua.

SUMMARIVM.

- 1 Episcopus excommunicatus degradatus, suspensus, interdictus, hereticus, præfatus, aut privatus Episcopatu validè ordinat. Et de ratione respellit heretici, numero 9. & ante.
- 2 Ecclesia non curat iterato ordinare ordinatos ab heretico contra Cyprianum, & Episcopos Africa, erodentes baptizatos ab heretico, iterum baptizandos.
- 3 Cap. in Ecclesia 1. q. 1.
- 4 Cap. nos consecrationem 9. q. 1.
- 5 Concilio Nicen. can. 17. & 19.
- 6 Glossa in cap. nos consecrationem §. sed excommunicati 9. q. 1.
- 7 Cap. ordinationes 9. q. 1.
- 8 Cap. Dalheim 1. q. 7. Capaccius dist. 70. Cap. degradatio de penit. dist. 6.
- 10 Degradatus validè ordinat.
- 11 Excommunicatus, qui durante excommunicatione ordinat, non irregularis fit?
- 12 Episcopus à collatione ordinum minorum, quando possit ordines maiores conferre? numero 11.
- 14 Suspensus ab audiendis confessionibus, potest celebrare.
- 15 Episcopus suspensus ab officio conferendi; non ideo suspensus confusus ab officio consecrandi & ordinandi.
- 16 Suspensus ab administratione Sacramentorum, non ob id dicitur suspensus à celebratione Missæ.
- 17 Ordines recipiens ab Episcopo excommunicato vivente, remissus.
- 18 Ordinatus ab Episcopo excommunicato heretico, vel suspensus, incurrit suspensionem, etiam si metu ordinetur.
- 19 Lex ab nullum metum, est violanda.
- 20 Religiosus ordinatus ab Episcopo excommunicato, vel heretico, à quo dispensetur.
- 21 Episcopus consecrationem recipiens ab Episcopo excommunicato, vel heretico, suspensus, aut degradatus, à quo dispensetur numero 22. & 23.
- 22 Episcopus quis absolute ab excommunicatione iurus, non reservatus.
- 23 Sacerdos absolutus ab homicidio, sed in irregularitate contracta, solum Papa dispensat. Non

Ad primam questionis partem, respondeo quod Episcopus excommunicatus, degradatus; imò suspensus, interdictus, hereticus, simoniacus, pæfatus, aut privatus Episcopatu, validè ordinat; quia hæc non tollunt characterem Episcopalem, ratione cuius potest validè ordines conferre: sic docent Sorus in 4. dist. 25. quæst. 1. Henriquez lib. 20. c. 1. Filiuc. tom. 1. tract. 9. c. 5. num. 91. cum aliis Boasica tom. 1. disp. 8. puncto 4. num. 1. & communiter cum Villalobos, & Doctoribus sequitur Agidius Trullench. de Sacram. lib. 4. cap. vinct. dub. 6. sub num. 1. modo tamen sint verè Episcopi ritè electi, ac consecrati, & habeantque veram materiam; & formam, ceteraque ad sint, & tenent ex ea ratione, quia character sacerdotalis Episcopi extenditur ad hanc potestatem; at character est indelebilis, & consequenter remanet in pædictis. Ergo validè poterit ordines conferre: dicunt tamen peccare Episcopum; & tunc etiam ordinatur, qui propter peccatum incurrit suspensionem.

Et de heretico, de quo maius dubium esse posset, patet ex praxi Ecclesiæ, quæ non curat iterato ordinare ordinatos ab heretico, contra id, quod sentiebat olim Cyprianus, & Episcopi Africæ cum essent in ea opinione, vt crederent baptizatos ab heretico, iterum baptizandos esse, iudicandumque, ita similiter de ordinatis ab heretico, eos similiter ordinandos esse. † Et sic Diana p. 3. tract. 2. ref. 2. in fine, ait, vt quod Gratianus dixit 1. quæst. 1. cap. in Ecclesia, asserendo ordinatos ab Episcopo heretico, verè ordinatos non esse, habere sensum illum, nempe quod ordinatio non sit rata, sed quod ordinis recepti executio sit suspensa, nec redigenda ad actum.

Vnde inferitur quod si ordinati, sine suspensi ab executione suorum ordinum per dicta in c. 1. hoc sit quo in sensu venit intelligendus Gregorius Magn. lib. 3. epistola 1. reclusus in cap. nos consecrationem 9. quæst. 1. quatenus dicit ordinationem celebratam ab excommunicato, nullam esse debere recipi declaratione sequenti, scilicet nempe, vt quod ad actum exercitum reduci non potest, idem sit quoad rem, ac si non esset; & sic ait Diana merito dici non consecratos, qui per hereticos sunt initiati, cum nullum suorum ordinum usum habeant, saltem licitum; sed negari non posse, quin ordinati ab heretico characterem, & sacramentum recipiant.

Nec obstat Concil. Nicen. can. 17. & 19. vbi habetur talem ordinationem esse irritam; quia vt respondet supra Trullench. dist. num. 1. in fine, dicitur irrita, non quoad substantiam, sed quoad usum, & exercitum, hoc est, vt non possit licitè exerceri; & vi, vel dici possit per exaggerationem ad terrorem; vel tertio quia illi Episcopi non erant verè Episcopi, sic cum Villalobos, & Bart. Ledesma.

Quo pacto lucem accipiunt glossa in cap. nos consecrationem §. sed excommunicati 9. q. 1. quatenus refert Rufinum, & Faucium tenentes negatiam sententiam eo fundamento; quia sic negatè videntur Innocentius 1. epist. 28. Leo 1. epist. 48. vt refertur in cap. in Ecclesia 1. quæst. 1. Gregor. supra & lib. 3. epist. 65. vt refertur in c. nos in consecrationem 9. quæst. 1. & Damasus Papa epist. 4. f. 5. vt refertur in c. per illam ibidem, expresse dicens talem

talent ordinacionem debere reuocari, vt etiam dicitur in *precedens cap. excommunicari*. † Et similiter Urban II. in *Synodo Placencia* sic refertur *cap. ordinationes diff. c. 9. qu. 1. itaque Basilius in Theolog. mor. c. 6. qu. 9. respondit. Hurtad. de Sacram. d. 2. c. 1. diffidit. 7. iudicans respondendo ad predictas auctoritates, ordinationes factas à predictis Episcopis, esse irritas quoad ordinum exercitum, non quoad validitatem. † Et bene occasione alterius questionis expendit textum in *diff. cap. Discretum i. qu. 1. 7. Et alia iterum, scilicet *cap. accedens diff. 10. cum glossa ibi, Et in eo degradatio de penis lib. 6. Diana p. 8. ar. 1. c. 1. 48 in prius.***

9. Vnde dicit Prepositus in j. p. quib. vniuersa de Sacram. Ordinis. dist. 2. cap. 1. 7. quod si in facis Canonibus ex Sanctis Patribus ordinationes factas ab hæreticis interdum docemur irritas, non eo sensu dici irritas quod sint inualide, sed quod per eis non acceptatur ordinis executio: sequitur Diana dist. reg. 1. v. ad auctoritates, addens vnde quia hæretici sunt excommunicati, & non possunt exercere functiones ordinis; ideoque ordinatos ab illis, non recipere executionem ordinis ex dictis, sed recipere ordines, cum talis potestas consistat in charitate modo iam dicto, iuxta dispensationem textus in cap. cum quidem dist. 2. cap. si quis semel dist. 62.

10 Idem inquam iudicium est dicendum de degradato, in quo character Episcopalis remanet, ut dicitur inquit Diana *sub verb. hoc sic fuit diff. 1. p. 2. tract. 1.* & lae potest comprobari ex adductis per me longe infra *sub eadem non ab homine de iudiciis*, ubi de degradatis, & traditis brachio seculari, & sic est tenendum etiam, si aliqui, ut refert Ricard. *diff. 1. q. 1. 1. quæst. 3.* existimant Episcopum degradatum non posse ordines valide conferre. † Sed an Episcopus excommunicatus durate excommunicatione sacros ordines conferens irregularis fiat? Decidit Rota apud Facin. p. 1. in *recent. decis. 602.*

Ad fecundam partem questionis, an Episcopus suspendus à collatione ordinum minorum, possit maiores conferre? Et ordinum sententiam sequitur Henriquez *lib. 3. cap. 32. num. 2.* Sayrus *lib. 4. cap. 4. num. 19.* Hugolinus *tabul. 4. c. 6.* *§. 6. num. 3.* Avila *3. 3. di. 2. sub 2. conclus. 11.* Tolemus *lib. 1. cap. 4. num. 5.* quia qui non potest minores conferre, nec maiores et regula iuris: tamen alij sic distinguunt, si Episcopus suspendus sit à collatione ordinum, nequit etiam minores conferre; et si possit Tonfuram conferre à quia non est ordos quod verum et si in hoc sequatur Theologorum sententiam de qua dixi *sub Rub. de tem.*

1] *potestas ordinis.* † Vetus si Episcopus suspendatur à collatione certi ordinis, possit alius ordine conferre; quavis dignior; quia collatio ordinum est functio eisdem potestatis; non verò usus potestatis sublimioris; & proinde conferendo maiorem ordinem, à quo non est suspensus, non censetur vti ordine sublimiori, sed solum exercere functionem sui ordinis, quæ illi non est interdicta: sic probant in terminis Coninch. de

Et confirmatur ex eo quia Episcopus suspensus
ab officio constituitur, non idcirco suspensus cen-
setur ab officio consecrandi & ordinandi quia
hæc maiora sine, sed non connexa: ita docet Lay-
man: *in summis de sacrali. cap. 1. §. 3. num. 6.* sequi-
tur Diana *§. 1. ar. 1. ad ref. 6.* † Vbi etiam i-
tem, notat cum Preposito, quod quando quis sus-
penderetur ab administratione Sacramentorum, non
suspenditur à celebratione Missæ: quia celebratio
Missæ non solet comprehendere sub administratione
Sacramentorum.

Ad tertiam questionis partem respondebis ex 17
addictis (supr. in *præf. hanc sextam vers. ex his fr.*
vt probatur *ex cap. si quis i. c. q. 1. & cap. ab ex-*
communicatis q. 1. q. 1. qui etiam videtur loqui
in casu ignorantie; quod verum est, vt ibi dixi
contra Duram, & Turrianum; & iterum assumo
contra Huradum *de censuris d. 1. c. 1.*

Ad quantam questionem pertinet, an idem pro-
cedat in ordinato ab Episcopo per vim, & me-
ritum? Et in hoc puncto existimant Diani p. s. re-
soluti 10. ref. 39. in fine, Tueriani. de consensu lib. 5.
disp. 46. ut ordinatus ab Episcopo per meritum ca-
dentem in constantem vitium, non maneat suspen-
sus; quod idem tenent Syllaeter in summa verb.
irregularit. §. 9. cetera Nauar. in manuali cap. 17.
num. 44. verba. Alter. & Aulæ. Tamen tu verius
dices sic ordinatus ab Episcopo excommunicato
hæretico, vel suspenso, incurrere suspensionem,
etiam si per talem meritum, vel docet Maiol. de ir-
regularit. lib. 4. cap. 15. num. 2. Suarez de cens. disp. 31.
sect. 1. num. 61. Bonacina disp. 3. quaest. 1. par. 1. n. 5.
Barbosa alleg. 45. num. 11. per textum in cap. consuet.
nuntius 2. quaest. 1. ubi agitur de ordinatis ab hæreti-
cis per vim, qui in ordinatum odium suspen-
duntur. † Lex enim od nullum meritum esse vio-
landa, cap. sacre de his, que vi, & debet taliter
ordinatus omnia aduersa potius ferre, quam Epil-
copo excommunicato communicare in ordinibus
suscipiendis per textum in cap. inquisitionis de sens.
EXCIPITUR.

Norabis verò quod Religiosus, qui ante, vel post religionis ingressum ordines ad huiusmodi Episcopio fuisse, possit à proprio Prelato dispensari, ut tenet Bernardus in *pract. cap. 8. tit. C. in fine*, Marius Alter de *conform. a. disp. cap. a. ad finem*, Barbosa *dicta alleg. 48. num. 1.* diff. 9. de Bonacina *diff. p. 10.* existimat hunc debet dispensari à Papa, quod forte etiam accipimus, iuxta notam supra *sub cap. a. quaest. 1.* quando sciatur ab excommunicato ordines recepisse, ut ibi dicitur, & hic tradit Barbosa *sub not. a. in fine.*

Ad quintam quaestionis partem, an Episcopus 21
 consecrationem recipiens ab excommunicato, he-
 retico, suspensio, aut degradatio, afficiatur censu-
 ra? Et affirmativam sententiam docet Bonacina
dist. panit. 10. num. 6. enim si nesciatur, consecra-
 tum excommunicatum esse; qui ait post Marium
 Alterum *num. 8.* Episcopum, qui consecrationem
 ab Episcopo excommunicato, vel suspensio obvi-
 nit, dispensandum esse à Summo Pontifice; eo
 quod Episcopus semper indiget Papæ dispensa-
 tionis, quia immediate subicitur Papæ, non Patri-
 archæ, aut Archiepiscopo sequitur Barboia *dist.*
alleg. 48. num. 66. cum Merolo, Suarez, & Alterio
supra. † Et addit non ferre quod possit Episcopus 22
 absolvi ab excommunicatione iuris non
 reservata; quia responderetur cum Couarrubia *in r.*
Alma Mater 3. q. 3. num. 6. verbi. nec quidem
in contrarium. † non valere argumentum ab abso-

lutione ad dispensationem; etenim Sacerdos absolutus ab homicidio, cap. *Dei qui de panis*. sed irregularitatem ex homicidio contractam solus Papa tollit, iuxta textum in cap. i. de *sen. excommunic. lib. 6.*

QVÆSTIO II.

An ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico, incurrat suspensionem, de qua hic, etiam si fiat per metum. Vbi de alio remissum. Et an Pontifex possit habere invalidas ordinationes minorum factas ab Episcopo excommunicato, vel suspensio?

SVMMARIVM.

- 1 Ordinatus ab hæretico, vel schismatico, verum suscipit Sacramentum, si fiat ordinatio in forma Ecclesie, non recipit usum ordinis, nisi dispense Episcopus, ut n. 3. & 6.
- 2 Cap. i. de schismaticis.
- 3 Ignorantiam aliquis debet cum probare, quod fieri potest per iuramentum signis, & coniecturam.
- 4 Ordinatus ab hæretico, vel schismatico scienter non ministrabit, nisi dispensatione Papa.
- 5 Ordinatus ab Episcopo hæretico ignoranter, debet cum primam fecerit se ab usu ordinis abstinere.
- 6 Ordinatus ab hæretico scienter, nec beneficium obtinere possit.
- 7 Ordinatus ab Episcopo publicè habito pro excommunicato, incurrit suspensionem, etiam si dicat se ignorasse.
- 8 Ordinatus ab hæretico, aut schismatico, non servata forma Ecclesie, non recipit characterem.
- 9 Ordinatus ab hæretico, vel schismatico per matrem institum, nam incurrit suspensionem, n. 11.
- 10 Ordinatus ab Episcopo hæretico, ut incurrat suspensionem, vel irregularitatem procedit si talis Episcopus sit denunciatus per sententiam, n. 13.
- 11 Fideles non tenentur visitare hæreticos, & schismaticos mortuos.
- 12 Index excommunicatus toleratus potest exercere iurisdictionem alius; donec sit denunciatus, aut publicè Clerici percussus.
- 13 Ordo collatus ab occulto excommunicato valet & ipsi ordinato conferitur ordinis executio.
- 14 Pontifex non possit habere invalidas ordinationes factas minorum ordinum ab Episcopo suspensio, excommunicato, hæretico, & schismatico sub dissolutione, respondetur, num. sequentibus.
- 15 Ordinatus minorum secundum aliquos non sunt Sacramenta secundum alios sunt Sacramenta, n. 11.
- 16 Aculi: aut ordinis non fit mentio in primitiva Ecclesia, sed 150. annis postea.
- 17 Excommunicatus et antiquus non fidei ordinatione, & ab Episcopo.
- 18 Ordinationes, quæ non sunt Sacramenta à Dio

instituta, sed ab Ecclesia, quoniam ab ea irritantur.

- 19 Ordo Subdiaconatus in primitiva Ecclesia non fuit reputatus sacer.
- 20 Minister hæreticus, schismaticus, vel excommunicatus, aut alius in peccato confisus Sacramenta, n. 14. & 15.
- 21 Sacramentum non collatur per Ministri prohibatum, hæresim, excommunicationem, vel degradationem.
- 22 Episcopus qualitercumque excommunicatus occultum valde confert ordinem, & dat eorum executionem, & largitur gratiam Sacramenti, n. 16.
- 23 Ordinatus ignoranter ab Episcopo hæretico indiget dispensatione in usum ordinis, non fuit.
- 24 Pontifex cum queat declarare non ordinatum prima Tentura ab Episcopo hæretico, seu excommunicato sub dissolutione, ut supra à n. 16.

AD primam quæstionis partem satis respondetur supra quæst. i. sub vers. ad primam. ubi etiam dixi de ordinatione ab Episcopo hæretico: etenim ut ibi dixi promouendos ordines ab Episcopo hæretico, vel schismatico, verum suscipit Sacramentum; dum tamen huiusmodi Episcopos gerat in forma Ecclesie quod agit, sed non recipit usum, & executionem ordinis, ut dixi textus in cap. ordinationes 9. quæst. i. & expressè textus in cap. de schismaticis ibi, Ordinationes ab Ollaniano, & Guidone hæresarchis factas, & ordinatus ab eis irritas censemus, id est quantum ad usum, & executionem ordinis, ex textu in cap. fraternitatis eodem, ex cap. Daibertum, & in cap. commemorantibus in fin. vers. Constantinus Episcopus 1. quæst. 7. & ex dictis dist. quæst. 1.

Sed dubium est quis possit dispensare cum illis; & hoc dubium resoluitur ex adductis supra in cap. hoc in sub quæst. i. & in terminis nostris dubij dicendum est, ut ibi, quod cum sic ordinati potest dispensare quoad executionem ordinis, cum non indigeat alia ordinatione Episcopus, si ex ignorantia probabili ordinati receperunt ordines ab eo; quæ quidem obicietur post dignam penitentiam, sed debet probare ignorantiam ille qui eam opponit ex dicta cap. ordinationes ibi: Nisi probare volueris se cum ordinatis esset se damnatos, scilicet Episcopos, & ubi glossa verbo nisi probare, notat inde sumi argumentum pertinere ad eum, qui allegat ignorantiam illam probare. Menochius de præsumpt. lib. 13. quæst. 3. n. 10. Facinac. in præxi crimin. p. 3. quæst. 90. num. 105. ubi à num. 106. resoluit probari per iuramentum, & signis ac coniecturis. Quod si scienter ordinati, ordines à tali Episcopo receperunt: tunc à solo Pontifice talis dispensatio impetrabitur, ut docet Barbosa in præxi p. 2. alleg. 48. num. 5. 6. & 7. & traditur relati supra in dicto cap. i. sub dicta 9. i. iuxta decisionem illius textus.

Notandum verò est quod ordinatus ab Episcopo hæretico ignoranter debet cum primum sciuerit se ab usu ordinum abstinere sed potest per Episcopum à tali suspensione solui, ut docent Henricus in sum. lib. 14. cap. 6. §. 6. Valerius Reginaldus in præxi p. 2. alleg. 30. num. 190. vers. quæst. 1. Malscardus de probat. evoc. 684. num. 46. Azoc. in sy. moral. p. 1. lib. 3. cap. 18. quæst. 10. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 6. quæst. 58. num. 11. & 7.

Secus

De Ordin.ab Episcopo, &c. Quæst. II. 325

Secus autem si hoc se habet ordinatus; quia tunc nec beneficium obtinere poterit, ut docent Maiol. de irregularitat. lib. 4. c. 2. Flamin. de rescriptis. lib. 1. c. 1. num. 96. Carol. de Grass. de effect. Cleric. effect. 15. num. 29. ubi num. 30. idem resoluti de Clerico ordinato ab Episcopo schismatico. †

8 Ex addit Barbosa in post. p. 2. alleg. 3. num. 19. quod licet Episcopus ignoret ab ordinato excommunicatus, si publice pro tali habebatur, non liberet suscipiendum a suspensione ordinis suscipi: sic multis comprobans ex glossa hic verbo *ignorat*, glossa, in cap. si qui a communicato 2. q. 1. & in cap. ab excommunicato 9. quæstione 1. C. uarrus. in cap. Alma mater 1. par. 4. b. num. 6. Suarez de censur. disp. 3. sub numero 61. contra Panormit. Felinum, & Innocent. quos etiam refert Barbosa.

9 Notandum est etiam secundum, quod si ordinarius fuerit ab hæretico, vel schismatico, non servata forma Ecclesie tunc ordinatus, nedum executionem ordinis minime recipiat, verum nec ipsum characterem, ut colliges ex adductis sub dict. quæst. 4. num. 1. tenet Bernard. Diaz in praxi cap. 29. in fine, in noua editione. Sotus in 4. distinctione 25. quæst. 1. art. 1. Mayol. de irregularitat. libro 4. cap. 22. Bonacina de censura Bullam diffinit. 3. quæst. 1. puncto 10. num. 7. Barbosa dict. alleg. 48. sub num. 7. & probant Doctores per textum ibi ex cap. qui periculum, iuncta glossa ibi verbo *plenitudinem* 1. q. 1.

10 Quod si dubites an ordinarius ab hæretico, vel schismatico per meritum eadem in constantem vitium excusetur à prædicta suspensione; ita vi dispensatione non egat. Et licet Nauarr. in man. cap. 27. num. 141. ver. quarto, videatur tenere, ut talem suspensionem non incurat. Verum ipse legendus num. 35. ver. hinc 3. & conf. 10. num. 2. de hær. distinguit. † Et sic Barbosa illum expendendo, tenet contrarium sententiam, dict. alleg. 48. num. 8. ex ea ratione, quia suspensio ordinis non est impossib. in ordinum ordinari, sed ordinari, cum etiam ordinari illum inlicitum ignorans, & oblique culpa; vide dicta supra 9. num. 18.

11 Iterum dubitabis, an que dicimus procedant in ordinato à quolibet Episcopo hæretico, vel schismatico, vel necessum sit, ut sit denunciatus iuxta Extrauag. Martini V. ad curanda, de qua plene dixi, sub cap. ad probandum 24. de sent. & re iud. & idem Nauarr. dict. cap. 27. ver. quarto, num. 141. quem sequitur Barbosa sub dicto num. 8. tenet huiusmodi suspensionem incurri ordinari ab Episcopo hæretico, vel schismatico denunciato, quia suspensio hæc, & irregularitas non incurritur, si ordo recipiatur ab hæretico, seu schismatico, etiam notorie, & manifeste, nisi per sententiam, nominatim sit denunciatus, ut probatur, in dict. cap. ordinationes, ibi: *Ordinationes, quæ ab hæreticis nominatim excommunicatis, factæ sunt*, † quod ut verum sequor, quia fideles non tenentur vitare hæreticos, & schismaticos notorios, ut dicunt idem Nauarrus, dicto conf. 10. n. 2. & dict. cap. 27. num. 35. ver. una tertio; Barbosa, dicto num. 8. in fine, illos scilicet, qui per consequentiam notorie iuris intelliguntur excommunicati, ut colliges ex his, que dixi sub dicto cap. 24. de re iud.

12 Vnum notabilem aduerter cum Barbosa hic sub num. 3. in fine, quod hodie cum iura permittant iudici tolerare exercere actus iurisdictionis, nisi *ferimus de Offic. & Sacris Eccles. Tota.*

luzia Concil. Constantiensis, sit denunciatus per dictam Extrauag. ad curanda, aut notorios clericus percussor, possit adhuc excommunicatus in fauorem litigantis, aut alterius petitoris aduersarii excommunicare, sed posse per exceptionem apponi iudici, quod sit publicus excommunicatus, & quod deiectus deiecit alios, & excommunicare non debet, quod dictum etiam est verum; et sic Barbosa non fundat, verum ego probo ex his, quæ longissime dixi, in dicto cap. ad probandum 24. de sent. & re iud. & ante hoc textum in cap. intelleximus de indic. & alibi.

Itaque idem Barbosa, num. 4. ex glossa, quod *excommunicatus conferri ordinem*, aduertit cum Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 22. num. 35. quod non solum valet ordo collatus ab occulto excommunicato, sed quod etiam ordinato conferatur ordinis executio; quia ut ait Rota, de sep. 134. d. nam. 3. apud Fatimac. p. 1. recent. excommunicatio Episcopi non prius ab exercitio ordinis, vel officij, donec fuerit declaratus.

Ad secundam quæstionis partem an Pontifex possit habere validas ordinationes minorum ordinum factas ab Episcopis excommunicatis, suspensis, hæreticis, schismaticis, simoniacis, aut aliis delictis, & criminibus inreitis. In quo dubio iuxta Doctorum diuersas opiniones ego resoluendum distinguo; quod si teneas ordines minores, non esse Sacramentum Ordinis à Christo institutum, sed ab Ecclesia, possit Pontifex eas irritare ordinationes, & habere inualidas, factas quidem ab hæretico, excommunicato, & c. quemadmodum possit censere validas factas à simplici Sacerdote. † Et cum negent prædictas ordinationes esse Sacramentum. Magister in 4. dist. 24. Sotus 9. art. 4. Gratianus, in decreto disp. 21. Valquez disp. 337. cap. 2. Medina lib. 2. de continentia c. 46. & plures alij sic sentientes, quod non fuerint à Christo instituta, cum in primitiua Ecclesia non fuerint omnes quatuor minores ordines, † quia Acolytatus nulla sit mentio, vique ad Cyprianum, & conelium, qui ducentis, & quinquaginta annis post Christum vixerunt. † Et quamuis Eucoriscitatus fuerit in primitiua Ecclesia, cuius mentione faciunt Clemens, & Ignatius, tamen non fuit ordo, quia vi affirmat Clemens, sub. 8. in fine. c. 2. alias c. 2. non fiebat ordinatione, & ab Episcopo, & illum reducit ad gratia sanitarum, et ego. Sed etsi ita teneas, tertium tamen est Ecclesiam non irritasse de facto nequam tales ordinationes minores collatas ab Episcopis excommunicatis, suspensis &c. ut tenent Valquez sup. Aueria de ord. Sac. p. 3. sect. 3. Diaz p. 8. r. 141. † Et sic dicunt Præpositus in 3. p. de Sac. Ordinis c. 1. dub. 12. n. 114. Valquez disp. 243. c. 1. & 2. alij, quod ordines, qui non sunt Sacramenta, nec sunt à Deo instituta, sed ab Ecclesia, possint ab ea irritari, & haberi inualidam etiam collationem factam ab hæretico, & excommunicato.

Quod ordines minores sunt Sacramenta affirmant D. Thomas 4. dist. 24. c. 1. art. 1. q. 3. Bonaventura art. 1. q. 2. Richard. art. 3. q. 3. Valentia disp. 9. q. 3. p. 4. Couar. variat. res. lib. 1. c. 10. Aggidius disp. 20. n. 47. Adamus disp. 7. q. 2. dub. 1. Sebastianus Celsus quæst. 4. q. 2. & alij, de quo dixi sub Rub. de ritul. de temp. ord. & infimus Eugenius I V. in suo decreto dum postquam diffinuit ordinem esse Sacramentum, & materiam illius, esse illud per cuius traditionem confertur ordo & assignatur materiam Presbyteratus, Diaconatus.

E e

& Subdiaconatus, & addit similiter de aliis per
 reum ad sua ministeria pertinentium assignatio-
 nem: & sic absque dubio videtur supponere
 etiam minores ordinationes esse Sacramentum, &
 indicat id etiam Trid. *sess. 23. c. 2. & 3. & can. 3.*
 quia postquam c. 2. enumerat dictos septem ordi-
 nes maiores, & minores, postea c. 3. & *canon. 3.*
 absolute, & absque ulla limitatione appellat sa-
 cramentum, & definit esse Sacramentum; ac propterea
 appellat sacram, non in eo casu, in quo ordines
 maiores dicuntur sacri; sed quia est Sacramen-
 tum; & licet plures relati à Barbosa in *disto c. 3.*
Trid. num. fin. in vers. contra, plures alios referat
 asserentes ordines minores non esse Sacramentum
 tamen ipse ex aliis doctrinalibus, & ex *dicto cap. 3.*
 resolvit, & colligit esse Sacramentum, & idem
 affirmat in *pastor. p. 2. alleg. 2. num. 21.* cum Bellar-
 mino, Reginaldo, Becchio, Petro Soto, Henri-
 quez, Coninch, Homobon, Campanillo, Bonaci-
 na, Toreblanca, Sanchez, Hurtado, & aliis.

11. ¶ Etsi dicat in *dicto cap. 2. Trid. num. 5.* cum Val-
 quez, & aliis, Subdiaconatum in primitiva Ecce-
 lesia, non fuisse reputatum ordinem Sacrum: idem
dicta p. 2. de officio Episcopi, alleg. 14. num. 1. quia
 hoc non amplius.

13. Nec obstant si dicas Ministrum hæreticum,
 schismaticum, excommunicatum, aut alias in
 peccato existentem non consecrere Sacramenta;
 quia respondetur ea consecrere, ut probatur ex
 Concilio Constantiensi, *sess. 8. & 15.* ex Concilio Arela-
 tensi *cap. 12.* ex Africano *cap. 15.* ex Trid. *sess. 7.*
can. 12. per verba ista: *Si quis dixerit ministrum in*
peccato existentem mortali, modo omnia essentia-
lia, quæ ad Sacramentum conferendum, aut con-
ferendum pertinent, servatis non consecrere, aut
conferre Sacramentum, anathema sit. Et sic contra
 sentientes damnat Constantiens. Concil. *dist.*
sess. 8. in cap. multa, cap. remissionem, cap. Christus,
canon pluribus sequenti. 1. quest. 1. cap. fin. 15. quest. ult.
 contra Vuicel. Et hanc doctrinam communiter
 Doctores extendunt sine controversia ad hæreti-
 cos excommunicatos, & alios facientes, quod fa-
 cit Ecclesia, cum non sit maior ratio, cur non ira-
 fur, tradit expendens idem Diana *dist. p. 8. ref. 41.*
num. 1. circa finem, dicens quod etsi Concilium
 loquatur solum de Ministro existente in mortali:
 tamen militante eadem ratione extendi ad Mini-
 strum hæreticum, excommunicatum, & degrada-
 tum. ¶ Nam sicut non polluitur Sacramentum
 per Ministri probratam, sic nec invalidari per
 quæcumque eius hæresim, excommunicatio-
 nem, vel degradationem; præsertim cum omnis
 hæreticus, & ab Ecclesia præcursus in mortali ma-
 neat. At sic est quod quicumque Minister ma-
 nens in mortali, potest ex Concilio Sacramenta
 valide consecrere; ergo etiam Episcopus quocum-
 que modo sit ab Ecclesia præcursus, valide poterit
 ordines consecrere: ita ille, qui etsi in confirmatio-
 nem nihil aliud tradit respectu Sacramenti Ordinis:
 probatur ex textu nostro, & *cap. secundum*
dist. 19. & cap. Dominus Sacramento 1. quest. 1. cap.
quomodo, de consecrati. dist. 4. Soto in 4. *dist. 25. q. 1.*
art. 1. Henriquez lib. 1. c. 21. Valquez *disto rem. 3.*
dist. 243. c. 1. & 2. Bonacina, Veneto, Filliucius,
 Egidius, Coninch, Alzedo, Marchinus, & alij
 quos refert & sequitur Barbosa in *pastor. part. 2.*

15. *alleg. 3. num. 3.* ¶ qui à *num. 17.* etiam cum multis
 expendendo *num. 18.* textum nostrum, ait quod
 Episcopus qualitercumque excommunicatus oc-

culus validè ordines consecr, veramque dat eo-
 rum executionem. ¶ *vbi num. 20.* ait quod Episc. 26
 copus Sacramentum consecratur; licet iniquus sit,
 tamen gratiam, qua caret largitur, quem ibi ite-
 rum leges ad dicta pro ordinatis ignoranter iuxta
 textum in *dicto cap. 1. hoc sit.* ¶ qui expendens 27
num. 18. ut dictum est, textum nostrum, reddit
 rationem, quare ordinatus ignoranter à tali Episcopo,
 egerit dispensatione: Et dicit *dist. num. 20.*
 non fieri ob culpam ordinari, sed in iniuriam or-
 dinantis, ut iam alibi expendi in *cap. fin. de temp.*
ordin.

In puncto etiam nostri dubij, est aliud, non 28
 leve, an Pontifex possit declarare non ordina-
 tum cum, qui primò tantum Tonsurà insignitus
 fuit ab Episcopo hæretico, seu excommunicato,
 &c. longè possem hic scribere; sed cum dubium
 hoc pendet ab illo, de quo dixi super *sub Rub.*
& ut. de temporib. ordin. si sequatur sententiam
 Canonistam dicentium ordinem esse: idem dices,
 ac dictum est de ordinibus minoribus. Si
 verò cum Theologis dicis primam Tonsuram
 non esse ordinem, sed tantum prævium disposi-
 tionem ad ordines. Et consequenter dices posse
 Pontificem declarare sic ordinatum non ordina-
 tum. Et in terminis alia congerens tradit, & se-
 quitur Diana *dist. ref. 4. p. 8. tract. ex Concilio Car-*
thago. 4. vbi præscribens ritus singulorum ordinum,
non præscribit inter eos primam Tonsuram; nec
recenset: sic etiam ex Trid. sess. 13. c. 2. & ex Ca-
thecismo, qui primam Tonsuram vocat præpa-
rationem ad ordines.

***

AD TITVLVM

DE

ÆTATE, ET QUALITATE Ordinandorum.

P R E M I S S A M.

S V M M A R I V M.

1. Beneficium Ecclesiasticum à nullo potest obiri-
 neri ante annum 14.
2. Capellanie, quæ fundantur absque Episcopi au-
 thoritate, non requirunt annum 14. in ob-
 tinente.
3. Ætas ad obtinendas canonicatus in Ecclesia
 collegiata, & dimissionis rationem, est an-
 num 14. nisi habeant annexum ordinem
 Sacrum.
4. Presb. obtineri quis ab habente annos septem.
5. Annus inceptus sufficit pro qualibet ætate re-
 quisita ad ordinem.
6. Ætas in Subdiaconatu, est ante annos 22. in
 Diaconatu ante 23. in Presbyteratu ante
 25.
7. Dies biennij in legitima ætate, non est com-
 putandus.
8. Dies, aut una hora deficiens in ætate ad ordi-
 nes, vitia facit, aliter, n. p.
9. Ætas non à die conceptionis, sed natiuitatis
 computatur, nec ab incipit à die baptis-
 mi, num. 10.

- 11 *Ætas nulla determinata est de iure Divino ad Sacramentum Ordinis recipiendum.*
 12 *Ordinatio infantis, & amentis valida est.*
 13 *Ætas de iure antiquo pro singulis ordinibus, quæ fuerit designata, num. seqq.*
 14 *Primam Tonsuram recipiens ante septennium, non peccat, si usum rationis non habeat, illam tamen conferens sit.*
 15 *Ætas pro tribus ordinibus minoribus, non sufficit septennij, vel requiratur anni 13. num. 16.*
 17 *Ætas ex Tridentino, & in praxi pro ordinibus recipiendis, quæ requiratur?*
 18 *Episcopi debent curare, ut ordinandi habeant ætatem competentem.*
 19 *Ætas ad suscipiendos Sacros ordines de iure antiquo recipi immutata. Et quæ illa fuerit in Subdiaconatu, & Presbyteratu, n. 20. & 21. quæ hodie ex Trid. n. 22.*
 23 *Ætas ad ordines in regularibus eadem requiritur, ac in non regularibus.*
 24 *Ætas ad ordinandum Episcopum requiritur auctoritas 30. expletorum.*
 25 *Annus expletus ad singulos ordines per unum medium diem vitæ suscipitur, nisi pro forma in aliquo alio requiratur omnino impletus, n. 26. 27. & 28.*
 27 *Ætas anni sufficit ad singulos ordines.*
 29 *Ordinandum qualitates requiritur, quæ debent esse, nempe vi non sint criminosi, & habeant sufficientem sententiam, n. 30.*
 30 *Scientia in ordinandis quæ requiratur?*
 31 *Sexus virilis est qualitas practice necessaria in ordinandis, quia feminam impedit Characteris impressionem, n. 31.*
 33 *Cap. in nova de penitentibus, cap. dilecta de maiori. & obed. cap. Presbyterorum 13. dist. cap. Diaconibus 27. quæst. 1. cap. Sacratas 23. dist.*
 34 *Hæmaphroditus, quis dicatur, & quando ordinari queat, vel non?*
 35 *Hæmaphroditus si consecratus Episcopus, postea appareat in sexu feminæ, non amittit exercitium?*
 36 *Hæmaphroditus indicatus præulens in sexu feminæ, si erumpat, postea in virilem nequit ordinari, ob vitandum scandalum.*
 37 *Femina ordinata, non eo quod ministrat in ordinibus incurrit irregularitatem.*
 38 *Irregularitas nihil aliud est, quam impedimentum quoddam canonicum.*
 39 *Irregulares dicuntur qui excipiuntur a regule, secundum eos qui capaces erant assensu lege Divina poterant promovere.*
 41 *Femina propter officium legendi, &c. dicebantur antiquitus Diaconissæ, seu Presbyteræ, id est quia seniores, & alius præfata.*
 42 *Femina num. quæ Episcopus consecrari remittitur.*
 43 *Viri ad ordines sunt capaces, sed non omnes, ut qui sunt criminosi, Bigami, et per viri infirmæ, &c. alij.*
 44 *Ordines susceperunt debet esse verè baptizatus.*
 45 *Character ordinis supponit Baptismi Characterem.*
 46 *Ordinatio illius, qui se credit, baptizatum, est nulla, n. 49. aliter sententiam alij, num. 48.*
 47 *Error communis non supplet quæ sunt iuris naturalis, & Divini.*
 Felmosin. de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

- 49 *Glossa in cap. dudum §. 4. de elect. verb. decepta.*
 50 *Abfusus Sacramentalis non valet lata ab eo, qui cum Sacerdos verè non sit, adhuc talis existimetur.*
 51 *Ordinandus debet ante recepisse Sacramentum Confirmationis, de necessitate præcepti, non Sacramenti; & si de collaris non confirmatus, validus erit, n. 52.*
 53 *Ordinatus citra contemptum, & ex negligentia, prætermissa confirmatione, non peccat, nec incurrit irregularitatem, sed quod peccet, n. 54. & 56.*
 55 *Cap. 4. Concilij Trid. sess. 13.*
 57 *Episcopus ordinans non confirmatum, non peccat, etiam sciens, nisi scilicet venialiter, nec incurrit irregularitatem.*
 58 *Ordinans ante auctoris discretionem, quæ ad superiores ordines ascendere sine repetitione. Quid ex præcepto Ecclesiæ, num. 61. & 62.*
 59 *Rationis usus solum est necessarius in suscipiendis Sacramentis, quæ consistunt in aliquo alio ipsius suscipiente, ut matrimonio, penitentiæ, non in Sacramenti, quibus datur potestas, & imprimatur Character, numero 60.*
 61 *Ordinandus ex præcepto Ecclesiæ, debet habere rationis usum.*
 62 *Amentes, & insanes, esse validè ordinatos, non tamen licet, saltem n. 63. ut amentes. Et de insano consecrato Episcopo, numero 64.*
 63 *Ordinatus in amentia qualiter intelligatur non ordinatus?*
 65 *Episcopus ordinans insanientem, graviter peccat.*
 66 *Puer ordinatus non tenetur voti Castitatis nec præcepto recedendi.*
 67 *Ordo Sacramentum, & Episcopatus, valide usque conferuntur.*
 68 *Insanus est capax Episcopatus, quia est incapax iurisdictionis, est Character capax.*
 69 *Ordinandi debent esse iuniores prima Tonsuræ, sed si ante eam sua ordinatio erit valida.*
 70 *Ordinatus sine Tonsurâ, peccat, quæ agit contra usum Ecclesiæ, & in re gravis.*
 71 *Tonsurâ est preparatio ad ordines.*

NONnulla ad hanc Rubricam condixibilia dixi supra sub tit. de temporibus ordinis. & sub tit. de servitio in ordine, faciendo, de ætate nempe ad ordines quolibet recipiendos, dixi iam sub dicto tit. de temporibus ordinis. & de maioribus ordinibus decidi hodie per Trid. sess. 13. cap. nullum 12. ubi etiam dicitur de pœnis ordinatorum, & ordinantium ante ætatem, de quo iam dixi etiam in dicto tit. & Barbosa in cap. nullum 6. dist. 13. §. 13. ponens, ut nullus ante 14. annum possit beneficium Ecclesiasticum obtinere, & num. 3. in quibus Capellani non requiratur, nempe in his, quæ fundantur absque Episcopi auctoritate, quæ dantur à Patronis Laicis per eorum tantum nominationem, & n. 4. & 5. quod eadem ætas 14. annorum sufficiat ad obtinendum Canonizatum in Ecclesiâ Collegiata, & dimidiam portionem in Cathedrali, cum dimidiæ portiones non habeant annexum ordinem Sacrum, ut ipse refert de Canon. c. 13. num. 17. Gonzalez in regul. 3. cancel. glossa 5. num. 91. & 93. Sed idem Barbosa ibi n. 9. Gonzalez

zales relatus §. 5. num. 16. Stephanus Gratiarius, *discept. fore. sum. 3. cap. 397*. Riccius & Nouarius relatus à Barbosa, dicunt ad pensionem sufficere artem annorum septem, sic vt in ea non intelligatur dispositio Trid. in *disto cap. 6*. ita tenentes contra Campanillum, in *diuers. iuru canonici Rub. 7. cap. 6. num. 15*. & *Rub. 11. cap. 14. num. 16*. & Sa jo *apherisa. verb. beneficium num. 30*. Garciam, de beneficiis p. 1. cap. 5. num. 119. in *fin.* vt decilum refert Stephanus Vvemy ad *consil. 14*. ex antiquo iure desumptas, & per Trid. in nouas, *consil. 9. d. pag. 77. n. 2*.

- Vnum verò est notandum pro qualibet ætate requisita ad ordines, & ad beneficia obtinenda, nempe vt sufficiat annus inceperit, nec desideretur completus, vt de ætate prædicta 14 anni referunt decilum Henricquez, in *sum. lib. 1. cap. 19. §. 2*. Galletius in *Margana casum casuista*, verb. beneficium, num. 4. Zuallos in *pract. quest. 123. n. 4*. & § 93. num. 18. Aloysius Riccius, *edict. 1860. vers. limita ferende*. Gonzalez ad *regul. 8. cancel. dista glossa §. in princ. num. 90*. Garcia de beneficiis p. 7. cap. 4. num. 11. Campan. *dist. cap. 6. num. 2. in fine*, Sel in *selectis causis*, cap. 25. num. 3. attestans sic fuisse decilum in *Camplen. 11. May 1830*. cum plurius Barbosa supra, in *dist. cap. 6. num. 1*. & in *pastor. alleg. 60. n. 73*. † De Subdiaconatu, vt ante 24. completum, Diaconatu ante 23. de Presbyteratu ante 23. completum, vt sufficiat inceperit videtur probari ex *disto c. 12. Trid. dist. seg. 23. de in terminis de Subdiaconatu docent Henricquez disto lib. 19. cap. 19. §. 2. & lib. 13. cap. 38. §. 2*. Gutierrez *canonic lib. 1. cap. 16. num. 2*. Franciscus Leo in *rebus fore. Ecclesiast. p. 2. cap. 4. num. 31*. Valerius Reginaldus in *præxi fore. panti. lib. 30. tract. 3. num. 166*. Ludovicus Miranda, in *manuali Prætor. tom. 1. quest. 39. art. 2*. Villalobos in *summa p. 1. tract. 11. diff. 1. num. 12*. Hieronymus Rodrig. in *compendio question. regularum regul. 106. d. n. 9*. † Barbosa, ibi, n. 2. qui num. 3. & 4. cum multis probat diem Bisitæ in legitima ætate non esse computandum, profoluens; vt in ætate ad ordines vnus dies, aut vna hora desideretur, vitietur factum, quia hic non habet regula illa locum, nempe parum pro nihilo reputatur; & quod parum distat nihil distare videtur, sicut in aliis, in quibus ius tempus præfinitum exigit, Diana, p. 5. tract. 5. ref. 17. cum multis, † sed Trullench supra dubio 10. cum Bonacina sub num. 4. reputat contrarium probabilius, quia annis computandus, & sumendus est iuxta ritum, & vsum Ecclesiæ, addens rationem, & dicens hanc sententiam prædicari Mediolani: videbis infra, *quest. 3. vers. ad secundam*.
- Item quod ætas non à die conceptionis, sed à die natiuitatis fit computanda, Cossartus, *de spons. p. 2. cap. 8. §. 2. num. 3*. Mandosus de *minor ætate c. 1. num. 25*. Sanchez in *præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 35. num. 4*. Bonacina de *Sacram. dist. 3. quest. vltima par. 1. num. 6*. Sel in *selectis canonicis cap. 14. num. 8*. † vbi refert fuisse decilum sub die 4. Decemb. 1637. ætatem incipere à die natiuitatis, non à die Baptismi.
- Dices, etsi in Trid. cautum hodie in qua ætate debeant confecti ordines maiores tamen de prima Tonsura, in *dist. cap. 6*. id non cauetur, nisi quantum ad beneficia obtinenda. Quo fit vt repetat Ecclesiæ vsum antiquum ante Tridentinum quoad minores, & maiores conferendos; igitur de iure Diuino nulla ætas determinata est ad necessitatem

Sacramenti ordinis, Socus in *4. dist. 25. q. 2. art. 2*. & communiter Doctores apud Bonaciam, 1. *dist. 8. q. vltima par. 1. n. 1*. Coninch de *Sacram. dist. 30. dubio 10. num. 94*. & 95. Et sic confert Agidius Trullench de *Sacram. lib. 6. cap. vltimo dubio 20. n. 1*. validam esse ordinationem infantis, & amovitis, sic probans, ex *cap. vltimo de clerico. per salum prom.* nam sicut in baptismo non requiritur rationis vsum, in quo sufficit intentio ex parte Ecclesiæ, ita & in hoc Ordinis Sacramento ad differentiam ceterorum Sacramentorum, in quibus non imprimatur Character; quia in illis ætas suscipientis requiritur; ita Bonacina supra n. 3. Coninch. num. 100.

De iure autem Ecclesiastico antiquo fuit designata certa ætas pro singulis ordinibus suscipiendis, pro prima Tonsura, septennium completum, *cap. de his 28. cap. in singulis dist. 77*. ex quibus patet, vt posset quilibet nomen Ecclesiasticis ministeriis dare; hoc est primam Tonsuram accipere, vt obsecrant Ioannes Gutierrez, *lib. 1. canon. 9. 26. sub n. 1*. Agidius Trullench. supra num. 1. † vbi addit vt eum recipiens ante septennium non peccet mortaliter, cum videatur facere contra prohibitionem Ecclesiæ in re graui, Bonacina, de *consensu dist. 3. q. 6. p. 5. num. 6*. vers. *neque*, & Barbosa cum multis, de *officio Episcopi p. 2. alleg. 1. n. 3*.

Pro aliis tribus minoribus ordinibus dicit Trullench, vbi supra, sub d. n. 3. eandem ætatem septennij sufficere, latiusque esse, & vt confersent ante huiusmodi ætatem, sit suspensus à collatione Tonsuræ, ex *cap. vltimo de temporib. ordin. lib. 6*. de quo in *cap. vltimo est comput. de temporib. ordin. Acolytus autem requiritur duodecim annos completos ex *dist. cap. in singulis*. † Sed citius Gutierrez *disto n. 1*. assignat pro dictis tribus minoribus annum duodecimum, & pro Acolytatu quatuordecim; qui etiam num. 1. ait iure nouiori non modo primam Tonsuram, verum, & omnes minores ordines à septennio statim suscipi posse, iuxta glossam fin. in *elem. hoc tit. per iuraque ibi allegat ex *disto cap. de his 28. dist. c. 2. dist. 72. disto cap. nullus*, & notat glossam in *cap. super inuocatione de prob. quam probauit supra Socus, Albertus, Trocius, de vrrr. & per seculo clerico c. 17. n. 1. vol. 2. tract. diuers. Dist. fol. 1243*. in antiquis, Rebuffus in *præxi beneficiis in re. de Clerico ad Sacros ordines malit prom. glossa 2. n. 1. pag. 416*.**

Cumque hodie ex Trid. Concilio non sit ætas designata pro minoribus ordinibus; & ob id videatur non recedendum à iuris communis iam relati dispositione, nihilominus in præxi credo aliquam mutationem congruam intervenire; cum sic respectu ordinum maiorum, in *disto cap. 12. Trid. dist. seg. 23*. fuerit stabilita alia ætas maior illo capitulo, quam antea prædicaretur, vt statim refert, *n. sequenti*; inque respectu ordinum minorum vltra primam Tonsuram, quam credo posse confecti post septennium completum, vt lapsus videri prædicari, existimo à Tridentino relictum esse arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, † qui vt bene docent Ledesma, in *summa c. 8. de ordine concels. t. vers. in secundo*. Trullench, *disto dubio 10. sub n. 3*. debent curare quod ordinandi habeant ætatem competentem, vt possint decetere; manus horum ordinum exercere; & sic communiter prædicari, & semper videri apud Episcopos Hispanos, vt quatuor ordines maiores citra primam Tonsuram non conferantur ante decimum quatuor annum. Sed an prima Tonsura, & tres primi

primi ordines minores possint recipi ante septennium, dispensat Narbona in *annalibus* anno 7. g. 9. Et de Acoliarum anno 12. g. 1. ubi longius videbitur, de quo dicto infra g. 1. a. n. 1.

- De iure vero antiquo reperio fuisse, etiam diversa tempora constituta ad susceptionem sacro-
rum ordinum; quia Subdiaconum nemo poterat fieri, nisi qui erat viginti annis completus, ut patet in sexta Synodo, *cap. Subdiaconum* 77. *dist. 8.* & ibi glossa, Diaconus ante viginti annos quinque annorum, ut in decreto Carthaginensis Concilii, *relo in cap. placuit.* Presbyteratus vero non concedebatur minori annorum triginta, ut decretum *ista dist. 78.* ubi Doctores congesti à Barbo-
sa, & in terminis Gutierrez *dist. c. 16. canon. sub*
num. 1. cum Soto & aliis. ¶ Deinde post illa con-
stitutione Clem. V. relata in *dist. elementaria fin.*
hoc tit. ubi cum pluribus Barbofa num. 1. & 2. de-
creverunt, ut in alio non obstante impedimento cano-
nico, posset quis liberè in decimo octavo anno
ad Subdiaconatum promoveri, & in vigesimo ad
Diaconatum, & in vigesimo quinto ad Presbyte-
ratum. ¶ Sed iam hodie tempore novissimo Tri-
dentini *dist. sess. 23. dist. cap. 12.* precipitur, ut
nullus ad Subdiaconum ordinem ante 12. annos, ad
Diaconatum ante 15. & ad Presbyteratum ante
25. ætatis suæ annos promoveretur, de quo scri-
buntur plures, quos citat idem Barbofa in *dist. ele-
mentaria fin. num. 3.* & in *pastoral. cum* infinitis
idem probat p. 2. *alleg. 16. num. 1.* ¶ Vbi addit ex
Trident. in *dist. cap. 12.* eadem in singulis ordini-
bus tempora, in regularibus quoque personis esse
attendenda, privilegia quoad hoc præmissa ex-
clusis, cum olim meritis exigentibus, posset in
minori ætate promoveri, iuxta textum in *cap. Monachus dist. 71.* & omnibus, quos refert Barbo-
fa in *ricari locu.* addo citatum Aggidium Trul-
lench. supra de *Sacram. dist. dubio 10.* ¶ Vbi dicit
num. 4. in *fine*, ad Episcopum requiri 30. annos
completos, ut in *cap. cum in cunctis de electione*,
notant dicens circa hoc iure nouo nihil esse im-
mutatum; ita cum Bonacina *dist. tom. 1. dist. 8.*
quæst. unica, puncto 5. num. 12. bene Iulius Laur.
variar. lib. 1. p. cap. 6. num. 14. Et de annorum
ætate ad maiores ordines ex proposito Narbona
in *annalibus*, de *Subdiaconatu* anno 12. *quæst. 1.* ad
Diaconatum anno 15. *quæst. 1.* ad Presbyteratum
anno 25. *quæst. 45.* Et de ætate ad singulos ordi-
nes, & ad nostrum titulum Azor. *lib. 6. moral.*
tom. 3. cap. 5. §. 8. per totum. Chuchius *lib. 4. in fine.*
moral. cap. 1. 2. Valquez de *Sacram. Ordinis dispo-*
nat. 164. per totum. Villalobos in *summ. trall. 11.*
p. 1. *dist. 11.* cum infinitis Barbofa *dist. alleg. 16.* &
ante *alleg. 11. p. 2.*

- Voum tamen aduertendum est quod sufficiat
ad singulos ordines per vnum medium diem an-
num necessarium à Concilio Trident. inchoatum
fuisse, Coninch de *Sacram. dist. 10. dub. 10. n. 102.*
Bonacina de *Sacram. dist. quæst. 1. unica dist. 8.*
puncto 5. num. 12. Petrus Ledesma in *summ. tom. 1.*
de *Sacram. ubi de ordine cap. 7. Diana p. 2. trall. 2.*
in fine, ref. 39. quia regula est in iure nostro, quod
siue agatur in materia fauorabili, siue de materia
odiosa, vel penali, ubi cum quo requiritur ætas
ad aliquem actum, vel exercitium, sufficiat ætas
cepisse primam diem ultimi anni; quia annus ini-
cepisse, ut iam supra in *princip.* dixi, habetur pro
completo, ut bene expendit glossa, *verb. decimum*
octauum annum in dist. elem. fin. de aetate ordinand.
glossa in *elem. ad nostram. de regularibus*, Gutierrez
Fermosus de *Offic. & factis Eccles. Tom. 1.*

dist. cap. 16. canon. num. 13. Zuallós in *pract. g. 523.*
post num. 4. ¶ Giconda in *trall. de privilegio*, &
excep. num. 1142. ubi *num. sequenti*, explicat limi-
tari, quando pro essentiali forma, requiritur annus
impletus. ¶ Et sic ex Trid. in *dist. cap. 12. sess. 23.*
clarè scriptum est, ut in singulis Sacris ordinibus
sufficiat triginta, clarè demonstrat dictio illa
Ante, cuius natura est excludere illos, cui præ-
ponitur, ut in terminis dixit Barbofa de *dist. in fine*
h/ufreq. dist. 33. num. 1. ¶ Vbi quando perfectum, &
& consummatum annum requirit Trid. Concil.
Idipsum exprimit addendo particulam *expletum*,
propterea *sess. 25. de regular. cap. 15.* ibi, *Ante de-*
tinatum seximum annum expletum; & sic etiam
tauebatur de iure communi in *cap. 1. dist. 78.* & in
dist. cap. cum in cunctis de electione, exprimitur:
Vbi de ætate Episcopi, & in ætate Acolytanus in
dist. cap. in fine, ubi intelligendum, ubi
glossa; & Barbofa *dist. alleg. 16. sub n. 1. in fine.*
& Iulius Laurós supra *dist. c. 6. num. 14.* ait ut
quando dicitur in Bullis de 15. anno agense, suf-
ficiat ætas; & in anno 25. constituto sufficiat,
sex menses transactos.

Ad secundam Rubricæ partem de qualitate or-
dinandorum, satis, & abundè dixi sub *tit. de tem-*
porib. ordin. & ibi sub *cap. 5. & fin.* ubi quod non
sint homicidæ, perituri; & adulteri; &c. & sub
cap. unico, & *in de fornicio in ordine faciend.*
ubi quod non sint hæretici, ferti. Bigami, corpore
vitati, & alij huiusmodi, ut in aliis sequentibus
titulis, dicto larè, & breuiter iudicio, iuxta inspec-
tionem nostri tituli, & Rubricæ, non solum
sufficiat ætatem in his, qui sunt ordinandi, nisi
aliæ adfint qualitates; ut in *cap. quicumque*, ibi
si tamen per hæc tempora 77. *dist. dist. c. 12. sess. 23.*
¶ Quorum præcipua est, quod exigitur literarum
scientia, cum illiterati prohibeantur ad ordines
promoueri, propterea bene tradit, & explicat cum
infinitis Barbofa, in *pastoral. alleg. 46. a num. 5. &*
alleg. 10. num. 30. ubi per glossam, & textum in
cap. fin. de temporib. ordinat. lib. 6. dicit ut requira-
tur in sexu virili ætas, & item literarum scientia,
ut in *cap. literatus dist. 36.*

Est enim omnium præcipua qualitas inordinan-
dis necessaria, ut ad essentiam Sacramenti Ordinis,
requiratur sexus virilis; ita ut matres tantum
sint promovendi, non femine, taliter vt si de
facto femine alicui bredo confecerat, non im-
mutaret character, ¶ Quia sexus femineus impedit
eam impressionem, iuxta textum; in *cap. 1. circa*
princ. 15. g. 3. cap. exortatus in fine de conser. con-
tingat. glossa fin. in *cap. Diacrisimus 25. quæst. 1.* ex
eo quia suscepio ordinem tacitè coniungit Cleri-
cum Ecclesiæ, tanquam sponsæ; & *seruatum in fine*,
ibi: *ut fiat de carnali 32. dist. cap. 2.* iniuncta glossa
fin. de *pauit. DD.* inter corporalis de *translacione*
Episcopi, ubi Abbas, quod mysterium non cadit
in femina, quia Clerici nemini debent subiacere, 1.
dist. 14. & mulieres sunt subditæ viris, *Genes. 3.*
D. Paul. ad *Thim. 2. cap. manifestum, cap. 25. ordin.*
cap. hoc itaque, & ibi Archid. cum aliis 33. g. 5.
ita docent D. Thom. in *4. dist. 25. g. 1. & 2.*
Suares de *confusis dist. 151. scilicet 2. in princ.* Bellesius
disquisit. clericali. p. 1. tit. de disciplina clericali §. 8.
num. 5. Sanchez in *opuscule moral. lib. 7. cap. 1.*
dubio 30. cum Marchino, & aliis, Barbofa *dist. al-*
leg. 10. a num. 24. ubi *vsque ad num. 28.* ¶ Expen-
dit ita, in *cap. in nona de pœnit. cap. dilecta*
de maiorib. & abed. cap. Presbyterorum 23. dist. in fine
cap. Diacrisimus 27. quæst. 1. & c. sacras 23. dist.
quia

16
27
28
29
30
31
32
33
34
35

quia etsi per illa iura videatur feminis etiam commissa potestas ordinis, & clauis; veniunt tamen intelligenda respectu officij; quod exercere solent Abbates, non inquam ordinis, & characteris, cuius sunt incapaces; imò, vt sunt Doctores, etsi Beata Virgo Maria fuerit Apostolis dignior; non tamen illi, sed istis Dominus clauis Regni celorum commisit, vt docent D. Thomas in additione ad 3. p. quæst. 39. art. 1. Vides, reuel. 2. de potest. Ecclesie quæst. 2. num. 3. Sotus dist. 25. q. 1. art. 2. conclus. 1. & alij, quos refert Henríquez, lib. 2. cap. 21. §. 2. litora N. & lib. 6. cap. 2. §. 3. & lib. 10. cap. 16. §. 1. lit. A. Suarez tom. 5. de p. 2. sect. 3. num. 7. & rationem incapacitatis mulierum ego tradidi, & expendi in cap. vltimo de iudiciis inq. 9. à num. 226. vbi videbis: nam cum posset dubium, ori, an Abbatissæ haberent potestatem ferendi censuras, quod minus est, quare ordinare, & ibi dictum sit, quod non, sequitur fortius diceendum mulieres, quantumvis in dignitate constitutæ, non posse ordines conferre; quia per ius diuinum sunt talis collationis incapaces: sed nùm femina ex dispensatione Pontificia possit Tonsuram, aut minores ordines recipere, dico infra. in cap. coniungit hoc tit. sub quæst. 4. interius videbis Dianam agentem de nostro dubio, p. 8. ar. 1. 10. ref. 39. vbi fundat veritatem.

34 Hermaphroditus, id est qui habet verumque sexum, ordinari nequaquam potest, nisi in eo præualeat sexus virilis; non autem si femineus præualeat; aut esset puerilis, glossa, verbo testimonium, in cap. i. tit. 5. Hermaphroditus, vbi Ciarlin. Præpos. & Turrescra. 4. quæst. 3. Bellet dist. 21. de disciplina §. 8. à princ. Sanchez lib. 7. opuscul. cap. 1. dubio 31. Sotus dist. 25. q. 1. quæst. 1. art. 3. cum alijs. Barbosa dist. p. 1. alleg. 10. num. 28. & de Eunuchis, seu Spadonibus, vel Castratis, dico infra in tit. de corpore viciarij: Videbis quæ de Hermaphroditis, & mulieribus, post omnes dicit Egid. Trullench. de Sacram. lib. 6. c. vltimo sub dubio 11. à num. 3. cum multis alijs Barbosa, in passio. p. 2. alleg. 2. sub num. 15. vers. de Hermaphroditis. Sed addes quod etsi præualeat in sexu virili, validè; non verò licet possit ordinari, quia vt dicit Suarez, & Nauarr. quos citat Trullench. talis est irregularis, & est monstrum, contra Tolerum, lib. 2. cap. 63. à num. 6. existimantem non esse irregularem & adinogæ Dianam cum alijs, p. 10. trallac. 13. conclus. 3. ref. 36. v. sed hic.

35 Si non est notorium dubitabis, nùm si Hermaphroditus consecratus, Episcopus, postea in eo præualeat sexus femineus, valida esset consecratio Episcopi, quam ipse faceret: etenim affigunt Dicastillus de Sacram. tom. 1. trall. 6. disp. 1. dub. 20. num. 295. Et Leander eodem trall. tom. 2. trall. 6. disp. 6. q. 7. loquentes de sacerdote consecrato, dicentes valide consecratur, quia character Sacramentalis semel animæ impressus, nunquam deletur, etiam post mortem; & sic quantumvis sexus mutetur in femineum, cum ordinatio illa haberet principium validum iuxta iuris regulam, sed Cardinalis Lugo, in respons. lib. 4. dub. 3. num. 4. & cum eo Diana nouissimè, acerrimè defendunt negatiuam pluribus fundamentis, quorum precipuum est; quia etsi anima Hermaphroditus retineat Characterem sacerdotalem, non inquam possit pro eo statu validè sacerdotij actus exercere propter impedimentum proueniens ex femineo sexu, præualeat iam in illo, composito facto propter femineum sexum incapax consecrandi,

vt proximè dictum est, in vers. est enim, & dico, in vers. vnum verò, statim sequent.

E contra verò si femina erumperet in virum, 36 respondeo quod etsi non liceret, vt consecraret Episcopus, seu fiat sacerdos ob admirationem, & scandalum, quod homines conciperent, vt quem feminam agnouissent, non ad altare ministrantem viderent, sic vt hæc deformitas gignat Canonici impedimentum, c. 2. de circo ag. etate, verum iam cognito sexu virilitatis, ordinatio erit valida, cum iam ille verè sit vir. Machin. de Sacram. O. dir. trall. 1. p. 4. cap. 2. num. 18. Diana cum alijs supra quibus addo Suarez. de conf. disp. 5. sect. 2. num. 2. vbi explicat ac refert Burgosium & Socium & de hoc videbis vbius infra, in cap. 3. q. 4. & 5. de corpore viciarij, quæst. 33. vers. ad secundam, vbi exempla ponuntur.

Vnum verò notabis, quod si de facto mulieri 37 dedo consecratur, vel ea recipiat ordines sacros ex proposito, & cum intentione, non ex eo euenit, etiam si illis ministraret, vt incurreret irregularitatem. Et est ratio quia cum hæc incurratur à viis male ordines suscipientibus, in illisq; ministrantibus contra regulas iuris Canonici, & irregularitas nihil aliud sit, quàm impedimentum quoddam canonicum; id est legis canonice. Dicanturque irregulares illi, qui excipiuntur à regula, secundum quam omnes, qui capaces erant, auctora lege Diuina poterant promoueri, sequitur dicendum, vt cum sexus femineus, vt iam dixi, ipso lege Diuina sit impediens, & incapax suscipiendi ordines, vt oec per consecr. in mulierem ordines suscipientes, cadat irregularitas, quæ nunquam pertinuit, aut pertinere potuit ad regulam ordinando: tum multiplici ratione comprobatur Vivald. in can. delato aures p. 1. 2. 3. à princ. Suarez de conf. tom. 5. disp. 40. sect. 7. Henríquez lib. 4. sum. multis adductis, cap. 2. Sotus in 4. dist. 25. quæst. 1. art. 2. in princ. & itaque quod nonnulli poterant dicere, ex dicto cap. 1. alyteterum, cap. Diaconissam, cap. Sacerdotis, mulieres ad ordines pertinere, intelligi non ad characterem Sacramentalem, sed propter officium quod gerebant legendi, v.g. hominibus vel Euangelis in choro, ad quod destinabantur ceteris quibuscumq; benedictionibus; non autem quod fuerit speciali ritu consecratæ; quod quidemmodum in Presbyteris, & Diaconis obseruatur: nam propter officium, Presbyteri dicebantur, quia seniores, & alij perfectiores, vt oratur ex D. Thomas addit. ad 3. part. dist. quæst. 39. art. 1. Cast. & plures alij quos refert Henríquez, dist. 5. 2. lita. P. & sequen. Barbosa tamen dist. alleg. 10. num. 27. in fin. cum Vualden. de Sacram. r. 7. 1. §. 8. num. 7. dicit non intellegant intelligi, vt Diaconissæ, in dicto cap. Diaconissam, dicantur vxores viduar Diaconorum; quemadmodum aperte probat textus in vltim. dist. 32. Presbyteras dictæ vxores Presbyterorum. & Et nùm femina quæ Episcopus consecratur videbis breuiter dicta supra, in cap. 6. de tempor. ordin. quæst. 2. vers. ad secundam, in verbo, de femina.

Dictum ergo est solos viros pertinere ad ordines Sacramentum, sed non omnes: nam criminosis, Bigamis, corpore viciarij, senilis, illegitimi, & alij non pertinent eo quod iure Pontificio sunt prohibiti, vt dico suis locis, & notauit in cap. vltimo de fermis in ordin. faciendo, & in cap. fin. de tempor. ordin. de quibus sit mentio resumptiue in cap. martium 33. dist. cap. proximè 34. dist. cap. non confidas dist. 50. & per totum nostrum titulum.

Sed

- nes suscipiendos; quia ut supra in *prin.* adduxi, est ad quolibet ordinem ætas certa, & maior septennium, quo rationis usus communiter advenit, ut
- 62 dico *infra de spons. impuber.* † Quare, etsi ordinari possint infantes, ut dixi, item, & amentes, & hoc valide, sed non licite, & sine peccato; quia tam ipsi ordinati, quam ordinantes iurent contra præceptum Ecclesie constituentes cuilibet ordini certam ætatem: si teneant communis Doctorum sensus, ut dicit *Ægid. Tullench. dist. lib. 6. de Sacram. cap. vnc. dubio 10. num. 6. qui dubio 10. sub*
- 63 *num. 2.* † Vbi dicitur quod si ordinatur amens, qui habuit antea rationis usum, non sit ordinatus, quia censetur nolle habitualiter ordinari; non sic de eo, qui semper amens fuit, quia in eo militat eadem ratio, ac in infante, ut sentire viderat Valentia *rom. 4. dist. 9. quest. 4. p. 1. Reginald. lib. 3. num. 3.* Modò tamen non constet possit eum ante nonulise ordinari; nam tunc censetur manere virtualiter talis intentio. † Et ut hoc dubium amplius peragas leges quæ novissimè congerit Diana cum Infinitis latè loquens in p. 12. ref. 48. dum agit ad utramque partem de questione, an si infans consecratur in Episcopum, valida sit eius consecratio, de qua dico *infra q. 1. vers. ad tertiam.*
- 65 Nocandum est inquam peccare graviter Episcopum, qui ordinat infantem; eo quod indecentia hæc est g'avis, cum hic ordinatus oqueat in tali ætate ministerium suum exercere, docet *Ægidius supra, qui dubio 5. num. 9. dist. lib. 6.* † Dicit, ut puer sic ordinatus, non teneatur voto castitatis. Et est ratio quia hoc est præceptum Ecclesie, quod adhuc infans non obligat, nec præcepto recitandi horas Canonicas ex eadem ratione, ut dicit Henríquez *lib. 2. de matrim. cap. 9. num. 1.*
- 67 † Notant ut Sacramentum Ordinis, & Episcopatus valide infans conferatur, Gerunda in specie de Episcopatu *rom. 1. lib. 2. dist. 7. cap. 2. num. 9. Valentia rom. 4. dist. 9. quest. 4. punct. 1. Reginald. rom. 1. lib. 3. num. 3. Diana p. 12. r. 48. vers. ex his, ubi ex aliis ab eo adductis sic probat dicens diuturnum esse hoc à dicto Coninch. de Sacram. Ord. dist. 10. num. 100. in fine.* Bonacina de Sacram. dist. 8. q. unica puncto 5. num. 3. & aliorum hoc dubium cessat solutus per dicta *infra in cap. penultimo, quæstiones fin. & super de temporib. ordin. in cap. non est compes.*
- 68 Sed an infans sit capax Episcopatus, potest hic dubitari, cum ut iam supra dixi in *Rubr. & tit. de temporib. ordinat.* ut Episcopatus sit ordo, vel ordinis extensio, & D. Thomas negat *quest. 39. ad dist. 2. alij. ut Bonacina, D. Thom. 3. dist. 8. quest. unica, puncto 5. num. 4. Filliucius rom. 1. tract. 9. cap. 4. num. 76. affirmant, quia etsi incapax sit iurisdictionis; & care animarum; non tamen characteris Episcopalis. De quo dubio dico *infra q. 2. vers. ad tertiam.**
- 69 Item dicendum est, ut ordinandi debeant esse initiati prima Tonsura, ut patet ex communi usu Ecclesie, & paxi quotidiana Episcoporum. Verum etsi forte aliquis orderetur in aliis ordinibus antea primam Tonsuram, erit valida ordinatio; quia nullo iure reperitur necessaria prima Tonsura ad validitatem ordinis, Toletus *lib. 1. cap. 71. Bonacina rom. 1. dist. 8. quæstione unica puncto 5. num. 11. D. Thom. dist. 4. quest. 38. addit. ar. 5. & existimant Tolet. supra a. 6. & Bonacina, & cum eis Ægidius Trullench. dist. 6. vnc. dub. 11. num. 9.*
- 70 † peccabit mortaliter suscipiens ordinem sine Tonsura; quia agit contra usum Ecclesie in re

gravi. † Cum Tonsura sit preparatio ad ordines, & perinde Episcopum peccare mortaliter talem ordinando; ob idque teneti sub mortali permittere diligentias, ut constat de prima Tonsura. Verum quia iam de hoc puncto egi, poteris dicere cum Nauarro *cap. 22. num. 9. Suarez rom. 3. de Sacram. dist. 38. sect. 1. & cum Diana, & aliis ab eo relatis p. 2. ref. 4. tract. 16. nec sic ordinatum, nec ordinatorem mortaliter peccare; quia aiant in Trident. sub dicto cap. 4. reit. & 23. nullum esse verbum id stricte præcipiens iniciandi, sed tantum præscribi quod facere debeant Episcopi. Nunc verò iam pergo ad alias quæstiones, pro Rubrica, tam de ætate, quam de qualitate.*

QVÆSTIO I.

An ante septennium, prima Tonsura, seu tres primi ordines minores possint conferri? An detur parvitas materia in ætate ad ordines? An Episcopus in Episcopum ordinandū infantem ante rationis usum, valide illi ordines? Et an possit Pontifex solo verbo Sacerdotes creare? An qui vesperis ingreditur, annum assignatum pro aliquo ordine suscipiendo, possit manere præcedenti illum sumere? Et per quas demonstrationes existimetur annus completus, seu actus tantum?

S V M M A R I V M.

- 1 Completus annus requiritur, ut prima Tonsura, & tres primi ordines quous conferri, & n. 5. & 6.
- 2 Cap. de his verbo lectum dist. 18. cap. in singulis dist. 18.
- 3 Infancia prima anni computatur à septennio perfectio.
- 4 Infantes, si necessitas exigeret ante septennium, tonsurari possunt, ut intrent in Religiosum.
- 5 Necessitas facit ut discedatur aliquando à regulis iuris.
- 6 Tridentina nobil imminuit circa ætatem ad primam Tonsuram, & alios minores ordines.
- 7 Etatis parvitas matriæ, nam sit in consideratione, remissæ.
- 8 Cap. voico de Clerico per salum promotio.
- 9 Episcopum valide ordinat in Episcopum infantem ante rationis usum, non autem ad exercitum obligabit, sine ordinari consensu, & h. 13. & 14. contra D. Thomam.
- 10 Quinquaginta annorum, filium Henrici electus fuit Archiepiscopus Rhenensis, confirmatus à Joanne X. alius nobili fuit electus anno 18.
- 11 Ferdinandus filius Philippi II. Hispan. electus fuit Archiepiscopus Tolosanum anno 11. sua ætate, & Cardinali Carpatha eadem Ecclesia data fuit anno 19.
- 12 Character imprimatur infanti ordinato Episcopo; etsi non concedatur iurisdiclio, quoniam

excurre

exercere possit poterit si maior scilicet concessa in potestate sibi charitate tradita.

- 15 *Possit solo verbo, ut esto Sacerdos, neque facere Sacerdotes, & Episcopum, numero 18. ubi alij contra.*
- 16 *Possit solo verbo ut si dicat esto baptizatus, non facit aliquem Christianum, nec ei verum imperatur Baptismus.*
- 17 *Possit non habet potestatem immutandi in Divinum, nec alterandi formas Sacramentorum.*
- 19 *Forma ordinandi Sacerdotes, & Episcopos, est saltem implicita in Evangelio.*
- 20 *Ordinatus, sive in minoribus, sive in maioribus ordinibus duobus, v.g. Archiepiscopus ante implicitam aetatem, verum est ut peccet; sed si iam in ultimo die anni, expendendi Doctores admittunt, n. 11. & 13.*
- 21 *Parum pro nihilo reputari, etiam in materia ordinum videtur admitti.*
- 22 *Vespera die trahitur ad mane in ordinibus conferendis.*
- 23 *Anni perfecti, & expleti requiruntur, si dispositio legalis ita contineat in aliquibus casibus, sive autem sufficit annus incipit. Et quibus iuris verbum hoc conveniat, num. 16. & 17. Quid si dubium sit in verbis iuris, n. 17. & 18.*
- 26 *Verbum cum pervenerit v. g. ad annum 15. non exigit annum completum, vel incipit, & n. 19.*
- 27 *L. qui filius, §. 1. ff. ad Trebel.*

AD primam questionis partem dixi supra sub Rubr. requiri de iure annum completum ex cap. multis de temporib. ord. lib. 6. l. 27. si. tul. 6. p. 1. ita docet Garcia de beneficiis p. 7. cap. 4. num. 6. Sanchez in conf. nov. lib. 7. cap. 1. dub. 33. num. 15. Menoch. in diversis Canon. Rub. 7. cap. 1. Moneta de distrib. 2. p. quæst. 19. num. 11. Analtul. German. de indultis Cardinali. §. quibusvis num. 3. glossa in elem. fin. hoc tu. & in cap. de his, verbo testorum dist. 28.

Nec obstant huius resolutionis textus in dicto c. de his, & in cap. in singulis 28. dist. quibus videtur fas esse parvulus à primæ infantie annis Clericatus officio mancipare; † quia verba ibi: à primæ infantia annis, & ab infantia cum sensum habent, ut post primos infantie annos; atque ita septimo anno perfectio significat: nam præpositio illa A, idem significat, ut multis comprobatur Tyrquellus in l. si unquam verbo. & postea, num. 11. cod. de revo. denation. Menochius lib. 1. de arbit. casu 17. n. 11. Acuña in dicto cap. de his num. 3. & in dicto cap. in singulis num. 1.

Nec etiam obstat Dicitur Thomas, dum dixit in addit. ad 3. p. quæst. 39. art. 2. consuetudine posse infantem, sive qui septimum annum non explevit ante usum rationis; quia Sanctus non absolute docuit infantem consuetudine posse, sed ita demum, si necessitas exigeret, & spes profectus, ut puta si intrent in religionem ex cap. fin. de temporib. ordin. lib. 6. † quia necessitas tanta vis est, ut cogat aliquando à iuris dispositione recedere; argument. textus in cap. 2. de observat. etiam. & in cap. 2. de consuetud. cap. qui propter necessitatem de furtis, & alioquin, quæ tradit Brunorus à Sole in compendio priusque iuris, verb. necessitas: ita expendit Nac-

bona in amod. anno 7. quæst. 5. num. 6. & 7. Verum Henricus lib. 10. de ordine cap. 19. num. 1. Taberna in summa. verb. ordo 4. Maioribus de irregularis. lib. 1. cap. 10. num. 5. & 8. Augustinus Barbosa de iure Eccles. lib. 1. cap. 38. num. 43. dicunt tempore Angelici Doctoris dari pueris ante discretionis annos primam tonsuram.

De tempore iocam ad tres minores ordines, & iam supra dixi in Rubrica; & licet dicant glossa in dist. cap. de his, verb. testatorum, & in elementis generalis, verb. promitteri hoc titulo, Socus in 4. dist. 25. quæst. 2. art. 1. §. quævis iure, vel. & amos minores ordines à septennio, Burgo de irregularis. part. 5. titulo de tempor. ord. num. 6. & 16. Vgolinus de irregularis. cap. 45. num. 2. Azorius in summa in l. moral. part. 2. lib. 5. cap. 5. quæst. 3. & 9. Sayrus de cons. dist. 1. §. 1. sess. 1. num. 21. Moneta de distrib. supra num. 11. & alij, quos sequitur Nabona supr. num. 3. excepto Acosytari, qui septennium completum excedit, ut colligitur ex textu in cap. quicumque in prin. 77. dist. 1. ubi post infantiam, & ante pubertatem lectionem creati debere precipitur, eandem requiri etatem, ac ad primam tonsuram; idemque procedere; ubi Sacri Trident. viget observantia. † Quia Trident. nihil circa etatem requisitam ad primam tonsuram, & primos ordines immutat; sicque ait Piascius in praxi Episcopali p. 1. cap. 1. num. 21. Congregationem Concilij respondisse, nempe nullam esse à Tridentino præscriptam etatem tonsuræ, & quatuor minoribus ordinibus, sed eam attendendam, quæ in Sacris Canonibus præscribitur. Tamen tu resolves in praxi, ut à id, quod adduxi in prin. supra; etsi Nabona, cum Sayto, Suarez, Acuña, & aliis supra num. 4. & 5. curet expendere Trident. sess. 24. cap. 5. quærenus iussit inquiri de etate promovendorum, ad minores solum intelligi, nempe an promovendi tonsura, & tribus primis ordinibus minoribus, possint initiari, illudque à Concilio sic precipi, ut de ea etate Episcopi arbitrentur, ubi scilicet, apertis documentis constare non possit de etate certa ordinandorum; quod etsi de iure possit ampliari in praxi autem non videtur visurum, ut in prin. supra adduxi à vers. de iure autem Ecclesiæ.

Ad secundam questionis partem, an detur parvitas matæ in etate ad ordines videtur respondendum ex dictis dubiis præcedentibus; sed tu dicet, & resolves, ut dico infra in vers. ad quintam.

Ad tertiam questionis partem, an Episcopus ordinans infantem in Episcopatu sane rationis usum, ordines valide illum? Et pro resolutione adiunges dicta sub Rub. in vers. deinde dico; & suppositis ibi adductis, & quæ ponderat Diana p. 3. ar. 1. res. 1. 2. in prin. per textum in cap. omnia de Clerico per solum promovere, rationem adducens ex D. Thoma, & respondens obiectioni illi, quæ defumitur ex verbo ab Episcopo prolato, dum dicit accipere, quod videtur ordinandi acceptionem includere, dicens verbum illud non denotare acceptionem recipientis, sed vti am traditionem ex vi potestatis conferentis; adeoque potius imperium, & potestatem dantis, quam executionem accipientis, sicut etiam in Baptismo ad infantem dicitur Epheta aperire, item accipere Sal sapientia, &c.

Vnde iam ad punctum difficultatis pro affirmativa sententia sunt Doctores citati supra in Rubr. in vers. notandum, quibus accedunt Turria-

- nos in summ. p. 2. cap. 30. dubio 1. num. 2. Præpositus in 3. p. de Sacram. Ordinis q. vicia dubio 16. n. 165. Ochogonia de Sacram. Ordinis. vicia q. 2. n. 1. Aucta de Sacram. Ordinis q. 3. scilicet. 1. Tannerus tom. 4. disp. 7. quest. 3. dub. 1. num. 10. Diana dist. p. 8. tract. 1. ref. 32. in fine, dum loquitur cum distinctione illa, in Episcopo scilicet satis distingui Characterem ordinis, & potestatem Ecclesiam gubernandi, priusquæ possit infanti conferri; licet posteriorius quod requirit liberum consensum recipientis non possit ei imponi; & sic fieri quod cum ordinatio Episcopalis tendat ad peius; non aurem necessitatio, & essentialiter ad posterius, nihil obstat, quominus infanti conferri possit; ut infans per illum ordinationem constituatur in eo gradu, per quem possit ei committi Ecclesie gubernatio, & constituatur in potestatem alicuius Ecclesie; non tamen ut ipsa ita committatur sine rethorico consensu præstante, quando perueniat ad vsum rationis, obligetur Ecclesie curam suscipere. † Etenim etiam monstrum videretur in Ecclesia Dei, non reiecto ex Baronio anno Domini 925. Hugonem, nempe filium Humberti Comitis Aquitanie, qui nondum quinque annos penes infans Rhemenis electus fuit Archiepiscopus, & à Ioanne X. confirmatus; qui ut refert Baron. malis viri exemplis indutus; & Pasormus in cap. cum in causis, notabile 4. in fine, num. 2. refert ex Ioanne Andrea quendam virum nobilem fuisse promotum in Episcopum anno sue ætatis 18. † Nec esse ab hoc ab simile quod refert Mandosius, in tract. signatur. grat. Rub. de dispens. super reiect. nempe ut Alphonsio Cardinali Cappella 19. ann. ægredi, sit data Ecclesia Toletana Archiepiscopus, in administrationem; & his nostris temporibus vidimus à Paulo V. Pontif. Max. Ferdinandum Cardin. Hispamiar. infantem adhuc ex Ephebis non excedentem ann. 11. agentem promotum in Archiepiscopum Toletanum.
13. Prædictæ inquam sententia impugnat D. Thomas rationibus multis, in 3. part. q. 39. art. 2. Gratianus in 3. p. contrariis. q. tract. 3. disp. 1. num. 7. qui licet non possit negare prædictam sententiam affirmatiuam, sequens est D. Thomam, negatiuam teneantem; primò quia Episcopatus secum trahit iurisdictionem erga corpus mysticum Ecclesie; potest autem saltem ante annos discretionis non esse capax iurisdictionis. Secundo quia Episcopatus est sponsus Ecclesie, cuius Pastor constituitur; de sponsalio autem petit rationis vsum. †
14. sed reuera istæ rationes non videntur concludere, cum iam dixerimus aliud esse quod spectat ad ordinem, aliud quod ad iurisdictionem. In primo enim solum coartatur posse imprimi characterem infanti, ut postea possit ei designari Ecclesia, cui illi voluerit desponsabitur; & quoad hoc non maiorem rationem requirit Episcopatus, quam Præbyteratus, ad quem etiam pertinet habere potestatem, erga corpus mysticum Ecclesie absolvendo fideles à peccatis; ergo si potestas Ordinis sacerdotalis conferri potest infanti, licet tunc non consecratur iurisdictione, sic etiam possit Episcopalis conferri; & potius cum potestas Ordinis sacerdotalis, quo conceditur illa consecrandi corpus, & sanguinem Christi Domini præstantior sit in ratione ordinis, quam quod illi superaddit Episcopatus, præcipue si consideres Theologos dicere Episcopatum non esse ordinem per se distinctum à Præbyteratu, sed tantum extensionem, ut dictum est supra sub Rub. de temporibus ordinis. & in tit. ibi; ergo si pueri imprimi potest character sacer-

dotalis, etiam poterit Episcopalis, & ego sic tenendo contra Durandum negatiuam multis rationibus suadentem, in 4. disp. 25. quest. 1. num. 8. Petr. Sotum de instit. sacerdot. lib. 5. de Sacram. ordinis. 2. secundo etiam, & eundem Grandin. in 3. p. tract. 3. de hoc Sacram. disp. 1. num. 6. & 7. Marchia. tract. 4. cap. 4. num. 4. addo nostram affirmatiuam tenentes, Bonacina, de Sacram. disp. 8. quest. 1. vicia p. 1. n. 5. Valent. quest. 4. de Ordine p. 1. Campanilin diuers. iuris canon. Rub. 4. c. 4. num. 17. Valquez disp. 246. Meratum de ordine disp. 9. scilicet. 1. & cum aliis nouissimè Dianam p. 2. tract. 1. ref. 47. vbi latè respondet fundamentis Durandi, & aliorum.

Ad quartam questionis partem, an possit Pontifex solo verbo creare sacerdotes, veluti si diceret, *esto sacerdos*; & vtrique negativè respondendum est, tum ex noctis supra, in Rub. & tit. de temporibus ordinis. vbi dixi à Christo Domino institutum esse formam, & materiam Sacramenti Ordinis modo ibi dicto; deinde quia vnaquæque forma Sacramenti debet significare expresse quem realiter efficit; sed per dicta verba *esto sacerdos* non expresse significatur potestas consecrandi Corpus Christi, & remittendi peccata; ergo. † Tertio videtur si Pontifex diceret alicui non Baptizato *esto Christianus*, per ista verba non tolleret peccatum Originale, nec illi verbum Baptismi impertiret; ita similiter per illa verba, *esto sacerdos*, Pontifex sacerdotem non ordinaret, nec potestatem consecrandi corpus Christi, & remittendi peccata, illi tribueret. † Quamò quia Summus Pontifex non habet potestatem immutandi ius Diuinum, nec alterandi materiam, aut formas Sacramentorum obis à Christo determinatæ relictas, quia inferior non habet potestatem abrogandi legem superioris, iuxta que latè dixi in c. 12. de iudicio, sed Christus obis reliquit formam illam: *Accipite Spiritum Sanctum, quorum remiseritis peccata &c.* sic docent multi Doctores, præcipue Theologi, & Philareus de officio Sacerdotis p. 2. lib. 1. cap. 14. per totum, Diana dist. p. 8. ar. 1. ref. 28. & ita tenendum.

Nec obstat Angelus, quem refert, & sequitur Felinus in cap. 1. de cons. num. 25. Decius ibidem lib. 1. num. 50. Rebusius in praxi beneficior. lib. 1. de Cleric. à quibus, & quomodo creantur num. 9. & 10. Hieronymus Gigas de personis lib. 2. quest. 8. Franciscus Victoria de sac. Ordine. quest. 5. dicentes solo prædicto verbo *esto sacerdos* posse Pontificem sacerdotem creare; itemque posse dicendo *esto Episcopus*, Episcopum creare; licet non solet, ut dicit Angelus relatus ab eodem Rebusio supra, n. 11. ex ea ratione; quia Pontifex summus introduxit formam huius ordinis Sacerdotalis, & Episcopalis, cuius tenor non exat in Euangelio, possitque illam abrogare, locoque illius, aliam formam ad beneplacitum suum constituere. † Tamen horum omnium fundamentum videtur futile, & inane; quia vtraque forma, saltem implicite in Euangelio continetur offerendi; scilicet Missæ sacrificium, & remittendi peccata, ut apparet de priori in illis verbis: *Hoc faciet in meam commemorationem*, quibus Christus Apostolos constituit sacerdotes, & dedit illis potestatem offerendi Missæ sacrificium pro viuis, & defunctis; & secunda est expressa in Euangelio Ioannis X. ibi: *Quorum remiseritis peccata*, ut iam dixi sub dicto tit. de temporibus ordinis. De hac questione per glossam in c. 5. vna de summa Trinitatis agit cum multis Barbosa num. 22. videndus ibi.

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 335

10 Ad quartam questionis partem, an qui vespere ingreditur annum assignatum, possit ante mane ordinari; & secundum dictum superius in *prin. huius questionis*; ubi quod septennium pro Tonfura, & aliis tribus minoribus ordinibus, debere esse completum; & sic Basilii de *matrim.* lib. 7. c. 65. num. 1. dixit ut in ætate requisita ad ordines suscipiendos, non detur parvas materias; eo quod hic non habet locum regula illa, quod parum distat, nihil distare videtur, sicut nec in aliis, in quibus ius tempus præfixum exigit, ut in ætate ad ordines; si enim dies vntus, aut hora desideretur, vitiat factum; & Hecorquez lib. 7. c. 10. num. 2. in *glossa* *lit. O.* dicit non debere deesse diem; & sic Villalobos in *sum.* p. 1. sub *tr. 11.* ex doctrina Nauarii de *temporib. ord. conf. 9.* non admittit, ait, etiam si tantum desit dimidium diei temporis designati ante ordinis susceptionem, v.g. si desit Subdiaconum dimidia dies ad incipiendum vigesimum secundum annum, refert Diana p. 5. *tr. 5. ref. 47.* Pasqualigus in *quæst. can. cent. 1. q. 122.* num. 1.

11 Non defuere autem qui dicant præfatam regulam parum pro nihilo reputari; & sic si modicum deficiat tempus, ordines queant conferri licite, & sine peccato: oam Pater Ledefma; quem refert Agidius Tullench. de *fact. e. vntus* lib. 6. dub. 10. sub *num. 4.* in *vers. maior*; etiam tacito nomine refert aliquos affirmare non peccare ordinatum, si tantum ad ætatem completam deficiat sepeem, aut octo dies; ipse autem non admittit, quia hæc temporis designatio est grauis res; admittit autem Ledefma Dominicanos non peccare illum, si eo die, mane, aut vespere, quo ordinatur, attingit tempus designatum; sic etiam admittit, ut probabilem Diana *part. 2. trall. 16. ref. 29. dicta part. 5. trall. 5. ref. 17.* in *vers. nota*, ubi dicit, quod si desit in principio sequentis diei, v.g. hodie impletur ætas 24. annorum post dimidiam noctem, potest ordinari sacerdos, ex eo quia, ut docet Nauarrus *supra conf. 6.* in fauorabilibus diei ceptus habetur pro completo, l. *qua aetate ff. de test. & confirmant ex eo, nūm licet requiratur septennio completum ad sponsalia; si tamen sunt in vltima die septennij, factum est, si ille sit incæptus, Mandosius de *etate minor. cap. 14. numero 11.* Panormit. in *cap. attestaciones de dispens. impub.* & sic dicit Diana in casu nostro parere, quia reuera ille iam dicitur attingisse 25. annum, & docet Sanchez in *opusculo rom. 2. lib. 7. cap. 1. dubio 33.* videndum Naldus in *summa verb. etas.* numero 3. & docet Marchinus de *Sacram. Ord. trallatu 1. p. 5. cap. 1. num. 7.* Et idem Tullench. *supra* sub *dicto numero 4. in fine*; putat post factum abque scrupulo posse sustineri opinionem Ledefmæ, quam dicit ut probabilem absolute admitti à Diana *dist. part. 2. ref. 29. tr. 1.* quia tantillum temporis in moralibus poterit pro oibilo reputari, & amplius dicit Zaynardus Dominicanus in *dist. Theol. 2. 1. de Sacram. matrim. c. 40. §. 14.* Episcopos posse dispensare, si deficiant ordinando duo vel tres dies ad ætatem debitam, quia moraliter parua distantia, pro nullo distantia habetur, cuius dictum cogitandum relinquit Diana, *dicta part. 9. ref. 50. in fine*, † in *id. Leander de Sacram.* quem videtur sequi Diana *part. 9. trall. 9. ref. 50.* dicit *tom. 2. trall. 6. dispensatione 6. quæst. 8.* quod in caso, de quo loquitur vespere diei, strahitur ad mane, cum ex utroque vna dies fiat; in-*

deque fieri morali continuatione, ut qui sic ordinatur, dicatur ordinari in anno 21. tertio, aut quilibet constitutus; & idem Leander *quæst. 7.* obiter dicit ad recipiendum v.g. Subdiaconatum, sufficere viginti duos annos inchoatos, non per vnum integrum diem, vt voluit Coninch. & alij relati superius in *prin. Rubrica*, nec per vnam horam, vt voluit Diana, sed sufficere inchoatos per vnum, vel dimidium quadrentem horæ; quia qui per dimidium quadrentem horæ viginti duos, tres, aut quinque annos attingit, verè constitutus sit jo. anno 21. 23. & 25. à Tridentino præscripto.

Ad vltimam questionis partem, de qua iam supra sub *Rub.* aliqui dixi ex Tridentini verbis, *sess. 3. cap. 12. de reform.* respondens controuersum esse in iure, an, quando annus ceptus sufficiat, & habeatur pro completo; de quo agunt glossæ, & Doctores per textum, ubi, in *last Republicanæ ff. de minoribus, & honor. & in l. 3. §. minor ff. de minoribus, & in l. 6. in *fin. ff. de leg. 1.* glossa in *cap. subdiaconi 77. dist. glossa 2. in cap. cum viginti de officio deleg. Coñanus lib. 3. comment. cap. 12. numero 7.* Nauar. in *man. cap. 25. numero 117. vers. ad 9.* & commoioer distingui solet inter dispositionem fauorabilem & odiosam; sed verius est vt sit attendenda legis, & Canonis dispositio, quia si expresse ad annos perfectos, & consummatos, vel simpliciter ad tot annos referatur, tunc fieri, vt non sufficiat annum inchoat; si verò ad solam existentiam in tali anno, referatur tunc sufficiat inchoatus, vt sic si aliud ex more dispositionis non intelligantur, verborum proprietas sit attendenda, tam in materia fauorabili, quam in odiosa, iuxta textum in *l. cum aliter 67. ff. de leg. 3. l. cum lege 24. ff. de testam.* & in hanc sane modum exultimo interpretandam esse legem in *l. annulus 134. cum sumatur anni impleto ex proprietate sermonis*, vel iuris fictione.*

Vnde iam libuit aduertere quibus verbis soleant iura loqui, quibus aut desideretur annus completus, aut sufficiat incæptus; & quatenus ad primum scies significari per verba sequentia legis, aut Canonis, vt si v. g. loquatur sequens mox post viginti annos, post vigintiannum cum expleuerit, & similia: nam procul dubio talia verba desiderant annum completum, ex *l. sita 41. vers. & inter ff. de manumiss. testam. l. 2. in prin. ff. de excois. tutor. cap. cum in cunctis de electis*, & simili modo illa dispositio, cum quis fuerit viginti annorum, vel habuerit viginti annos exigit aonot completos; quia antequam compleatur, verum est quem non esse viginti annorum, vel illos habere: arguere. textus in *dist. l. annulus*; & ita procedit *lex si cum ff. de leg. 2.* ubi glossa, & Doctores.

Per contrarium autem ad annum incæptum, si dici debet, vt referatur sequentia verba: cum fuerit in vigintianno, cum attingit, vel qui prohibent, ne qui ante vigintiannum annus faciat: oam proprie loquendo qui iam incæpt attingit, & qui iam est in vigesimo, ante illum non facit, sed potius in illo, vt in *dist. cap. cum in cunctis de electis §. inferius*, & textus & glossa in *elem. fin. hoc iud. dist. l. si ita in prin. 41. ff. de manumiss. testam.* Trid. *dist. sess. 23. cap. 12. glossa in dist. l. si cum*, ubi communis.

Sed dubium est quid quando dispositio loqui-

tur per verba illa: cum pervenire, v. g. ad 25. annum; & videtur dicendum sufficere annum incipitum, per textum in l. qui filium 75. §. 1. ff. Ad Trebellianum. ibi: cum ad annum vigesimum pervenisset, per quem Conatus dist. lib. 3. canon. cap. 12. n. 7. sic tenet, & amplius ex eo colligitur; quia Imperator ibi motus fuit verbis testamenti. Verum communis Doctorum sententia est, ut verba illa intelligantur de anno vigesimo completo, ut de materia illius dictionis probant per textum, in l. urbana 196. ff. de verb. signif. verb. pervenisse, & in cap. si constituta de accusat. Tyracel in l. si vnguentum, verb. reventatur, d. num. 194. cod. de reuocand. donat. & ex textu sic probante in specie l. non putamus 47. ff. de cond. & demonstrat.

- 27 Et si retineas hanc sententiam contra Conatum, tunc respondebis ad textum in dist. l. qui filium, §. 1. ff. Ad Trebellianum. vel quod verba eius velata suppleantur per alia verba sequentia, nempe quod si ante vigesimum decesserit, quibus videtur Imperatorem non accepisse dicta verba prima, ibi: Cum ad annum vigesimum pervenisset, in proprio significatu; imò sensisse de anno incepto, & inchoato, vel quod saltem res erat dubia; ipsa ut in hoc dubio Imperator motus verbis que ad virumque sensum referri poterant ex æquitate in fauorem filii pronunciauerit: sequitur Barbosa in dist. elem. fin. hoc tit. num. 9. & glossa in dist. l. qui filium. † Vbi D.D. existimant textum illum procedere fauore filii simpliciter; sed huic intellectui repugnat idem textus, dum probat Imperatorem motum fuisse verbis testamenti; & ita etiam colligitur ex verbis istius sub vers. per contrarium, supra, quibus probatur quando dispositio intelligatur tantum de anno incepto. Et in vers. antecedenti, quibus probatur quando intelligatur de anno completo. Hactenus de ætate ad ordines, de ætate ad officia, & in cap. 1. de ætate ad beneficia; infra etiam in cap. 3. 4. & 5.

QVÆSTIO II.

An ante septennium possint conferri, & in qua ætate Acolytatur, sine Sacri ordines, Subdiaconatur, Diaconatur, & Præbysteratur? Et an sit qui ordinatur Episcopus, requiratur præcisè ætas annorum triginta. Et quid de suis Coadiutoribus, vel de Pontifice, aut Cardinali?

SUMMARYM.

- 1 Omnium ordinum ætas requisita remissimè.
- 2 Ad Episcopum ætas requiritur ut sit annorum 30. etsi in Gallia sufficiat ætas 27.
- 3 Cap. quorundam 1. dist. 34. n. 4.
- 4 Iuuenis reputatur qui est in ætate 30. & plus, & n. 12.
- 5 Iuuentus incipit ab ætate 25. & durat usque ad ætatem 45.
- 6 Archiepiscopo pæro electo Rhemenfi, datum fuit coadiutor.

- 7 Episcopalis ætas debet esse annorum 30. expleto, contra dictum infra n. 11.
- 8 Auth. de Sanctissimis Episcopis p. 1. collat. 9. exegit in Episcopum annorum 35. expletum, n. 10.
- 9 Numa Pompili filius apud Sabines in ætate quadragenaria electus fuit; & n. 11.
- 11 Ætas quadragenaria appellatur prudentissima, & trigeneria prudens.
- 12 Ætas primo per æternam trigeneriam manifestat.
- 13 Ætas annorum quinquaginta, fuit antiquitus assignata pro Episcopo eligendo. Quæ hodie in Hispania videtur in usu, cum suprà numero, & maiores illa, eliguntur Episcopi, ut n. 16.
- 14 Quinquagenarij nihil à senectute distant.
- 15 Senectus redditus homines inhabiles ad Episcopatum.
- 16 Senectus initium verum est computetur ab ætate 50. etsi alij ab ætate 45. alij à 55. complete, alij à 60. alij à 70. alij ab arbitrio pendere, n. 17. 18. 19. 20. 21. & 22.
- 20 Ætas septuagenaria excusatur à tutelâ, & muneribus personalibus.
- 22 Senectus nihil aliud est, quàm ætas decrepanda, quæ coniungit ab ætate 50.
- 23 Quinquagenarij in Camera reputantur pro senibus.
- 24 Hemionem trium pars, pervenit ad ætatem 50.
- 25 Annus 49. Climactericus est minor.
- 26 Eligi in Episcopos possunt etiam maiores annorum 50. qui repelli neguntur ab senectute, & rellè ab ætate 60. n. 28.
- 27 Senium ætas tripartita est in primam, median, & ultimam senectutem. Prima durat ab ætate 50. ad 60. Secunda à 60. ad 70. Tertia à 70. in annos sequentes, quæ reputatur debilis, imbecillus, & non apta ad gubernandum, munerisque obtinendum.
- 28 Homines literati, & industrij ab ætate 60. annis prudentes reputantur; etsi non laboriosi.
- 29 Quinquagenarij robusti reputantur ad gubernandum, & adhuc iuvenes.
- 30 Iuvenes haberi possunt quæ hodie inter seniores computantur.
- 31 Septuagenarij, & amplius à Regibus nostris Hispania solent Episcopos nominari; quæ, etsi non sit laboriosa, prudentiores tamen existimantur.
- 32 Senex qui quoscumque se præsumit prudenter, nisi in decrepato, n. 34.
- 33 Prudentia maior præsumitur in senibus; sic ut contrarium non probetur, nisi per testes, n. 34.
- 35 Episcopus coadiutor alterius Episcopi, non eligitur, nisi ab ætate 30. & decrepato.
- 36 Pontifex eligi potest ad universam Ecclesiam, qui est in ætate 30. expletæ, sed si adhuc alium habuit ætate maior, ille debet eligi, n. 38. & 41.
- 37 Papa dicitur Episcopus omnium Ecclesiarum, qui secundum aliquos, potest rellè eligi ab ætate decem, aut 14. annorum, n. 40. titulo 40.
- 39 D. Petrus fuit Pontifex electus quia maior ætate, quam dicitur Iuuenis.
- 41 Electus Pontificem factus de illo, qui nondum

est ætatis 30. vales, nisi fueris ante septennium, n. 42.

- 33 Cardinalis, Diaconi, & Subdiaconi creati possunt in ætate 22. & 23. annorum, Præbiterales, non nisi in ætate 30. annorum, numero 45.
- 44 Cardinalium Dignitas post Pontificatum, est maior cæteris in Ecclesia.
- 46 Cardinalium ætas de iure ordinario est iam assignata, n. 43. & 45. sed Papa quærit etiam minores ætatis 30. creare Cardinales quod sit potius dispensatione, non consuetudine, num. 49.
- 47 Gregorius XI. fuit Cardinalis electus minor ætatis 11.
- 48 Papa noster electus, fuit suorum Cardinalium assignare ætatem cognatam, quoniam adolescentem.
- 50 Papa quærit aliquem Episcopum creare ante rationem usum, & multo magis Cardinalem, est non licite, n. 52.
- 51 Cardinalatus non est ordo, nec Sacramentum.
- 52 Papa ad Cardinalatum tenetur eligere digniores in consuetudine.

AD primam, & secundam difficultatem satis responsum præbui, sub Rub. huius sunt à vers. dices, vbi sigillatim tracto de ætate requisita olim, & hodie post Tridentinum ad ordines minores, etiam cum prima Trifurata ac ad omnes maiores Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus: & DD. ibi, adducti longè agentes testantur alios ex proposito sentientes, ut videbit nouissimè apud D. Didacum de Narbona in suis annotis in locis, ibi assignatis, quare amplius non insistit cum ex iam ibi dictis, satis, superque intelligatur, & ex dictis supra q. 1. a. n. 1.

Ad tertiam de ætate requisita pro ordinando aliquem in Episcopum, ex proposito agit Iulius Laur. de colorat. varior. p. 1. cap. 6. num. 14. cumque iam aliqua de ætate ad eligendum Episcopos dixerim sub tit. de elect. & constat, ut iam scripsi sub Rubrica de temporib. ordin. Episcoporum esse vnum ex ordinibus sacris, distinctum à Presbyteratu, Diaconatu, aut Subdiaconatu, modo ibi dicto, cœnit ut congrue hic de ætate ad Episcopum ordinandum agamus, & licet Petrus Gregor. super decret. dicto tit. de elect. cap. 11. num. 3. dicat in Gallia sufficere si continuus Episcopus à Rege, sit annorum 27. Tamen de iure verius est ut desideretur anni triginta; eo quod Tridentinum, sess. 7. de reform. cap. 1. appellat maturam talem ætatem. Pro omni videbis quæ dixi supra in cap. si Archiepiscopus 7. hoc tit. q. 2. ver. de ordinato Episcopo.

Nec huic resolutioni obstat textus, in cap. querendum 1. dist. 34. quatenus videtur colligi ex eo iussu Nicol. Papæ iuuenem posse fungi munere Episcopali cum de Lamsfredo Episcopo ibi legatur iuuenem fuisse, & sic fuisse electum, ac nominatum ante trigessimum annum. Nec alia exempla, quæ reuoluit Baronius statim citandas de quodam puero, nondum quinquennis Archiepiscopo Rhemensis creato. † Quia ad textum Nicolai Papæ responderetur non inferri ex eius littera Episcopum, de quo ibi non fuisse maiorem 2000 trigesimo: nam etsi iuuenis appelleretur, potuisset enim esse iam in annis triginta constitutus; eo terminis de Offic. & Sacri Eccles. Tom. 1.

quod, ut plures agnoscunt quæ iuuentus, quæ reuera ab annis viginti quinque incipit, perdeturque, usque ad annos quadraginta quinque, ut ait Simon Scardani lexicon. verbi. iuuenes, Narbona anno 25. quæstione 1. numero fin. sequitur, ut talis Episcopus nominatus iuuenis, dici possit, etiam post annos triginta; etenim Cuiusius in l. non aliter 69. §. 1. ff. de leg. 3. dixit usque ad illud tempus ætatem iuuenilem reputari etiam Narbona annos 30. sub numero 12. comprobans iuuentutem, & adolescentiam non differri, legendum cum multis ab eo relatis, numero 13. ducentæque usque ad annos quinquaginta. † Et de facto pueri electi Archiepiscopi Rhemen. si satis Baronius iuuenatus est tom. 10. annal. anno Christi 925, numero 8. vbi adducit Eadardum, libro 1. cap. 19. & post eos Henricus Spelmanus, in eiusdem Barony epistola ad annum Christi 1033. num. subdens illi fuisse ad functiones Episcopales obundas coadiutorem Episcopum datum, à quibus Narbona, dicto anno 30. sub numero 6. testatur quæ, tam de facto Archiepiscopi Rhemensis, quam de coadiutore illi dato, videbis quæ dixi, quæst. 1. sub numero 11. & 12.

Dubium potest esse, an requisita ætas pro Episcopo eligendo, debeat esse anni trigessimus expleti, aut sufficiat incæpti. Et quod sufficiat incæpti, probatur ex adductis supra in Rub. vbi dixi annos requisitos ætatis pro ordinandis in minoribus, & in sacris sufficere ætatis, nec prærequiri completos, sed dicendum est decretam esse in iure pro ordinandis Episcopis ætatem trigessimam annis expleti ex textu in cap. quæ in aliquo 5. dist. 1. in cap. Episcopus dist. 77. cap. cum in cunctis 7. de elect. vbi dixi, aliqua Concilium Lateranense sub Leone X. sess. 9. de reform. Trid. supra dict. sessio 9. cap. 1. & maxime hodie ex Bulla Gregorij XIV. publicata, die 15. Maij 1591. de quo alios referens Diacon. parti. 5. tractatu 2. resp. 19. Barbosa in dicto Trid. cap. 7. & de iure Ecclesiast. lib. 1. cap. 2. numero 83. Narbona dicto anno 30. numero 1. & 2. Rodericus à Cunha in dicto cap. Episcopus num. 17. & in cap. nullus Episcopus 1. numero 6. dist. 60. Filliucius de statu Clericor. tract. 41. cap. 5. num. 32. Monera de conservator. cap. 5. num. 155. & de commun. vltimorum volunt. cap. 10. num. 315. Nicolaus Garcia de benefic. parti. 7. c. 4. num. 76. Vigellius in methodo iuris Pontificij lib. 3. cap. 20. Reg. 18. Passecius in praxi Episcopali 1. parti. cap. 1. num. 23. ad finem, & cap. 9. & 11. Alacrus de præcelsis Episcopi p. 1. cap. 3. n. 22.

Nec implicat huic resolutioni textus, in ant. de sacrosanctis Episcopis parti. 1. collect. 9. quæ Episcopis iniiciendus annus trigessimus quantum, & quidem expletum præfixit; quia etsi posset eius decisio adstrui; eo quod oporteat ordinandum in Episcopum esse prudentem aliter quem ad Episcopatum inhabilem reputari, ut docet idem Rodericus à Cunha in principio distillationis 36. † imò & ex Dinoyio Alicarnassio, lib. 2. antiquitatum Roman. & ex Iacobo Menochio libro 2. de arbitrariis cernitiis 6. numero 13. dicatur de Numa Pompilio, Pomponij filio apud Sabinos illustris filio ferme quadragenario, quæ ætas est prudensissima. † Tamen respondeatur ad id auctoritatem dictæ ant. non habuisse auctoritatem disponendi super rebus Ecclesie ex his, quæ scripti, supra in cap. Ecclesia sancta Maria, cap. quæ in Ecclesiarum de consensu. FF cap. 2.

cap. 2. & *ratio iur. de iudicio*, & *foro comp.*
 & in proposito expresse resolvunt Azorius, &
 Vincentius Turreneus, quos sequitur Narbona
 12 *dicto anno 30. quæst. 4. num. 5.* Nec dictum Dio-
 nyfij loquentis de electione Numæ Pompilij, quia
 illa quadragenaria appellatur, ibi prudentissima,
 nec repellit trigeneriam, quæ reuera prudens ætas
 reputatur, cum in ea possit Episcopus aliquis oc-
 curri, *ex dicto cap. cum in causis, de elect. cap.*
Episcopus 77. dist. Videndum Simancas de *Repu-*
blica lib. 6. c. 9. num. 795. ex aliis comprobatur idem
 Narbona *dicto anno 40. lib. 4. c. 2. n. 3.*

13 Et sicet Antonius Chuchus *instr. moral. lib. 4.*
tit. 1. de elect. num. 138. & expressius, ibi: *ru. 2.*
num. 11. dixerit triginta annis minores ad Episco-
 patum postulati possent, & alij sic existimaverint
 veritas est ut nonnulli post annum trigensimum ex-
 pletum, quia hæc ætate ætas hominis est, ante
 cuius implementum ob iuvenilis intemperantiae
 exuberantiam, nemo commodè ad Ecclesiasticum
 regimen assumi poterit, quia ex mente Titi. in
 dicto cap. 1. §. 7. Colligunt Doctores, & Turru-
 retus, in *Parallelis civium, & iuridicis differ-*
ent. 1. §. post principium, et ætatem maturam
 appellari, & quod ætas primo per ætatem trigena-
 ria maturet.

14 His omnibus videtur contrarius Clemens Ro-
 manus lib. 2. *Apolliticæ const. cap. 1.* ubi ait illis ca-
 ueri non minorem natu quinquaginta annorum
 oportere cum esse, qui pastet, & Episcopus con-
 stituendus erat; verum etiam illa determinatio, tunc
 temporis sic procederet: tamen Patres Agathensis
 Concilij, & mox Lateranensis immutaverunt, &

15 quia quinquagenarij nihil à senectute distant,
 quia venio ad Episcopatum congruit, ut promo-
 veatur sicut sentit Narbona, *dicto anno 30. cap. 5.*
sub numero 3. inferens ex cap. *Archidiaconum,*
 Florentinum, iuncta glossa, ibi §. 8. *dist. 7.* Senec-
 tatem homines reddere inhabiles ad Episcopatum,
 tradens sic ex Francisco Viuis, lib. 2. *de cõ-*
suetudine dec. 243. n. 21.

16 Hoc dictum non parum repugnat vñi anti-
 quo, & stylo nostri temporis, cum frequentia
 nominatio ad Episcopatum, sit personarum pro-
 vedatarum, & sæpe numero excedentium ætatem
 quinquaginta annorum, cur ergo ut inhabiles

17 tanquam senes congruat, eas non eligi. Itaque,
 et si variè sen fissent auctores alij dicendo senectute-
 tem incipere à quadragesimo quinto anno, ut ro-
 bert. Caluinus, in *lexicon, Iarum verb. ar. cap. 28.*

18 ex Cicerone in Catone, & alij inquam à quinquaginta
 quinque annis iam expletis, colligentes ex
 textu in *l. fia. cod. qui ætate, vel profess. se excusant*
lib. 10. c. ex l. 2. cod. de his, qui non imp. stipen-

19 *dia eodem lib. & ex alijs, & alij verò reponentes*
 perfectum senectutis initium in sexagesimo anno
 completo ex Cassiano, in *Carthago gloria mundi,*
p. 1. c. confiderat. 17. in fine, Iacobo Cujacio *lib.*
respons. Marcellin dicta Leon aliter ff. de leg. 1. per

20 *textum in l. patet familiaris 15. §. in adrogationibus*
ff. de adoptionibus, Cuius auctoritate multi etiam
 tenent, & alij enim senectutis initium constitu-
 unt in septuagesimo anno, Accursium sectan-
 tes in *l. iurati, verb. senes ff. de testibus*, & ex Ab-
 bote, in *cap. quoniam frequenter num. 18. vers. ego*
pato, ut lite non contestata; quia hac ætate ma-
 iores senectutis causa à tutelis, & muneribus per-
 sonalibus vacationem merentur, per textum in *l.*
maiores 3. ff. de iure iurisdictionis, §. item maior in-

fit. de excusat. tutorum, & alij propter varietatem 21
 opinandi existimant nullum à iure senectutis
 esse præscriptum initium & sic omnino pendere
 à iudicis arbitrio, quæ ætate quis senex haberi de-
 beat, inter quos cum multis Menochius, de *ar-*
bitr. causa 59. Ioannes Garcia de *nobilitate, glossa 48.*
h. t. num. 6. Hieronymus Gonzalez in *reg. 8. can-*
cell. glossa 1. §. 9. num. 27. Stephanus Gracianus
discept. forens. tom. 2. cap. 328. num. 1. & multi sic
 probari putantes, ex *l. 2. §. quem iussit. de excusa-*
tion. tutor. l. Prator. 13. ff. de iur. test. & Nihilominus 22
 existimo iniquum velle senectutis reputari iuridicè
 à quinquagesimo anno completo; quia senectus
 nihil aliud est quàm ætas decrepanda, decrepatione
 in homine contingat à tali anno, ut ex Galleno
 tradit Petrus Garcia, & cum eis Narbona anno
 quinquagesimo *quæst. 12. num. 9.* & Doctores colligunt
 ex glossa in *procurator decretalis lib. 6.* senec-
 tatis principium esse annos quinquaginta ibi
 verbo, *perfectus*, & glossa in *cap. 1. de celebrat.*
missar. & in dicta Leon aliter §. iussit leg. 3. Iacobi
Cabacius in l. 2. ff. de excusat. tutor. Anselmus
Gallius lib. 5. obsequia. 92. numero 7. & qui in Ca- 23
 mera quinquagenarius pro senibus reputari scri-
 bit, & imò Cardinalis Tuschus, *præfator. con-*
clus. nova littera 1. cancell. 103. numero 6. ea ra- 24
 tione inquit minorum partem hominum peruen-
 ire ad ætatem quinquagesimam, & vel forte ea 25
 de causa, quia, ut scribit Ioan. Garcia de *no-*
bilitate dicta glossa 48. numero 3. annus quadage-
 simus nonus climateticus, est minor; ideoque fa-
 talis.

His sic suppositis, etsi ætas ad eligendos Epil- 26
 copos debeat esse saltem annorum triginta expleto-
 rum tamen ab ea in annos sequentes possunt
 equidem maiores nam annorum quinquaginta;
 et si senes existimantur eligi, nec ob senectutem,
 ut inhabiles tepellat, & Episcopus tripartitum 27
 est dicitur, nempe in primam mediam, & vlti-
 mam ætatem senectutis. Prima quæ eorum adhuc
 valde, & robusti civitas negotia possunt obire,
 quæ dunt ab anno quinquagesimo, ad sexage-
 simum. Secunda à sexagesimo anno ad septua-
 gesimum quo tempore, non sic aquè obire mu-
 nera possunt. Tertia; quæ consumatur ab
 anno septuagesimo, & deinceps in annos sequen-
 tes reputatur debilis, imbecillus, & non apta ad
 gubernandum muneraque obeunda, & ob idque 28
 optime vsque ad annos sexaginta; imò & plus
 rectè viti industrij, & literarij possunt eligi, &
 nominari ad Episcopatum; quia tunc nimis pen-
 dentiores existunt; et non sic laboriosi.

Etenim Petrus Garcia in *Anvers. sess. 1. lib. 1. 29*
doctrina 3. cap. 3. dist. 16. ex Galleno lib. 5. sanitaris
inventa cap. vltimo, docet primam senectutis par-
tem, quasi robustam, à civilibus negotijs consue-
mentissimam, quæ etiam à quinquagesimo anno
delabatur vires temporis; sed non sic defici ut
inhabiles citius homines reddatur quin potius ad
gubernandum adhuc iuvenes reputantur, & Nar-
bona dicta quæst. 2. sub num. 12. in fine, sic colligit
ex textu in dicta Leon aliter c. 9. ff. de leg. 1. & Cum 30
 Marcellus ibi definit iuvenes eos haberi posse,
 qui nonnulli inter seniores consummatur, siue
 inter eos, qui ad mediam senectutis partem, quæ
 à sexagesimo anno initium sumit iam petuere-
 rant.

Nec existimes à sexagesimo anno expleto, non 31
 esse nominandos aliquos in Episcopos, ætæ sa-
 pè

De Aetate & qualitat. Ordin. Quæst. II. 339

pè videamus plures in ætate maiores; imo & ut
sepuagenarij, & amplius à Regibus nostris His-
pani nominentur; quia etsi reuera non sic labo-
riose prædicti videantur; sunt tamen prudentio-
res, cum de iure senes non solum prudentes sed

etiam in dubio prudentiores censentur. † Nam
quo quisque senior est, eo præsumitur pru-
dentior, vt docet Baldus in cap. i. in princip. de
renunciat. & probant verba Hieronymi scrip-
tis ad Nepotianum rebus, in cap. perri. d. distan-
tione 34. ibi: *senectus ætate fit doctior, & prudentior*

propterea temporis sapientior. † Et sic Tyrachel-
lus in præfatione de iure promissionum num. 98.
facit maiorem prudentiam præsumi in senibus,
cui assentitur Marescotti in dialogo reuerent. cap. 19.
altescent adeo fenes prudentia & sapientia. prædi-
ctos periculum, vt ipse per quindecim septies contra-
riam probari minime valeat: argum. singularis
textus, in l. beneque 7. in princip. cod. de proxim.
fuer. seruatum lib. 12. Tuetoreus in panalyt. ar-
bitrio, & aridico, differtor 15. Rodericus in

Cunha in d. cap. perri. 84. dist. num. 4. & 5. † Nisi
vt dicit Narbona anno 10. q. 2. n. 8. adeo sunt senes,
& decrepiti, vt omni sensu & ratione destituti
delirare videantur, alia adducens, & m. 10.

Ad ætatem requisitam in conditione dato Epif-
copi breuiter dicendum est, vt cum debeat etiam
prudentia vigere, vt eius cogitatur, quod eadem
ætas annorum 30. saltem requiratur, ac eadem ido-
neitas, quæ in iurisperitis postulat tempore electio-
nis, vt existimat Narbona, d. d. anno 30. q. 5. n. 10.
cum Hieronymo Gonzalez in reg. Sacrament. glossa 1.
§. 9. n. 6. Selus de benef. 1. p. q. 4. num. 9. Capotaq. de
c. 127. p. 1. & Rot. dec. 1347. num. 3. per totam p. 3.
diuerserunt, & alij.

Ab ætate de ætate ad summum Pontificem
obedendum videbatur dicendum maiorem
postulati, ac in Episcopis eligendis, quanto pas-
toris supremi Dignitas præcellentior erat; & sic
expertis videmus à principib. nascentis Ecclesie non
tantum senes, & quinquagenario maiores, verum
& seniores Pontifices pro tempore, vt in pluri-
mum fuisse electos. Sed dicendum est sufficere, vt
sit in eadem ætate antequam triginta, qui euehitur
ad omniæque Dignitatem supremam, eo quod
sit, & dicatur Episcopus Romanus, vt apparet
ex textu in cap. Olym 7. q. 4. c. licet 6. de electione,
in cap. si quis Episcopus 36. 2. q. 6. † Dignus inquam

Papa Episcopus vniuersalis omnium Ecclesiarum;
vt docent Perez de Lara, in compendio vite bonæ,
cap. 19. num. 11. Rodericus à Cunha in d. cap.
Episcopus num. 7. dist. 77. dicens esse conclusio-
nem, vt nullus minor annis 30. eligatur in sum-
mum sacerdotem, quod saltem de congruentia
admittendum tenet Barbosa de iure Ecclesiæ,
lib. 1. cap. 1. n. 81.

Cum alijs Narbona longè agens anno 30. à
n. 5. vbi num. 8. dicit hoc esse intelligendum, dum-
modo alius ætate provecior non existat, qui ad
tantum munus æquè dignè conferre valeat;

quia si senior addit, in potius eligi debet, testemur
Petrus, qui hac ratione fuit electio Iohanni Prae-
biteri, vt D. Hieronymus contra Iovinianum pro-
ferat his verbis: *Quartus cum non Iuuenis electus est*
Virgo senilis, vt esset caput Ecclesiæ † responderetur
atque delatum est, quia Petrus senior erat, vt adhuc
alioleferat, & per progressu ætatis hominibus præ-
ferretur: Nihilu Selusam, de benef. 1. p. q. 5. n. 14.
in fine. † Oledam, de incomparabil. benef. 1. p. c. 14.
n. 14. Moneta de commun. vltimarum volum. c. 10.
Fermosine de Offic. & sacris Eccles. Tem. 1.

qui probabiliter dicit, quod videtur præ-
dicari in Collegio Cardinali, quoties sese offert
electio Pastoris lupeum.

Nec obstat dicere de iure non esse determi-
natum tempus annorum pro Papa eligendo, vt vo-
luerunt Azocius in stat. mor. ann. 2. lib. 6. cap. 5. vers.
decimo quinq. q. arator; Maiolus de irregulartate
lib. 1. cap. 30. num. 13. vers. Pontificatus, & alij di-
cotes septennio quem posse eligi in Pontificem
licet Spondanus in epum. annalium Barrey
anno Christi 1033. n. 1. testat accidisse in electione
cuiusdam Benedicti qui nondum decennis fuit in
Pontificem assumptus, sed septennale testens
Maiolus, d. d. anno 11. adnotat eam ætatem qua
quis possit vsum rationis habere; id est vt sit 14.
annorum, cum iuuuimodi ætas omnibus sufficiat
beneficiis iuxta videntur s. 23. c. 6. de reform. quod
non est admittendum, cum jancum loquatur Trid.
de beneficiis simplicibus, non de curatis, aut alijs
Dignitatibus, vt infra videbitur, quia vt ex Iaco-
bato, de censu lib. 3. t. vers. & item de infans,
judex Ojeda, Perez de Lara, Narbona, & alij
credendum non est Vicarium Christi caput totius
corporis Ecclesie, Pastorem omnia Domini, Pre-
sulem Apostolicæ Sedis; & tandem verisimem Pon-
tificem fore minoris ætatis, ac ceteri Episcopi,
perceptu cum valeat argumetum ab inferioribus
Cathedris ad Romanam Cathedram. † Verum
si ante huiusmodi 30. annorum ætatem, eligatur
aliquis, eius electio sustinebitur; eo quod nulla
exceptio obicit potest ad primam sedem, si à du-
bus partibus eligentium fuerit legitime facta, iux-
ta dispositionem textus in d. cap. licet de elect.
vt tradit Barbosa sup. num. 33. Ojeda sup. num. 2. §.
¶ nisi ante septennium fuerit; eo quod nullius
ordinis infans capax existit; & sic multominus
consecrationis Pontificis; dummodo à Spiritu
Sancto non sit peracta: sic Ojeda sup. num. 26.
Narbona num. 9. cum Speculatore in cap. vbi de
elect. lib. 6. in 7. specialit. cum Maiolo d. lib. 2. c. 4.
num. 4. Syluestro in verbo. excommunicatione 9. q. 2.
vers. 7.

Ad quintam de ætate inquam ad Cardinalem
S. R. E. eligendum olim nulla fuit ætas determina-
ta in iure, nisi ea quæ erat necessaria ad Subdia-
conatum, Diaconatum, & Presbyteratum; &
sic videmus, vt soleant dici Præbyteri Cardina-
les, aut Diaconi Cardinales; ob id Barbosa, de iure
Ecclesiæ, c. 3. n. 33. Perez de Lara in compendio vite
bonæ c. 19. n. 18. Diana p. 5. tract. 1. vers. 19. Squil-
lante de privileg. Clericali ap. 14. num. 79. Cum-
panillus in Rubric. 7. cap. 6. num. 47. & alij com-
muniter dicunt Cardinalem Diaconum esse posse
qui in vigesimo secundo sue ætatis anno fuerit
constitutus, & Garcia de benef. p. 1. 7. cap. 4.
num. 79. subiungit hodie ex consuet. Sixti V.
quæ incipit postquam verum, sic obseruati.

Et licet Basilienfe Concilium existimaret, vt
indecens sit minorem ætatem requiri in Cardina-
libus, quàm in Episcopis creatis, cum post Pon-
tificiam, nulla sit dignitas in Ecclesia, quæ Car-
dinalatui maior sit, vel ipsi, equalis, vt ab omni-
bus tradit Anastasius Germanus in tract. de vultu
Cardinali. verb. Episcopus n. 7. Diana sup. contra
Alzedum ex s. 13. c. 1. de Concilio de ceteris ad
Cardinalatum ætatem annorum triginta comple-
torum, etiam si Subdiaconalis eligatur; & sic
postea decretum fuerit Trid. sess. 24. de reform. c. 1.
vers. ea vtrè omnia, & tenentur Azocius 2. tom. lib. 6.
mer. q. 3. vers. 14. queritur, Maiolus de irregulart.

¶ Et a

lib. 1.

lib. 1.

lib. 1.

lib. 1.

- lib. 1. cap. 30. num. 13. veñ. ad Cardinalem, Ojeda de incompatibilit. beneficiarum l. p. cap. 14. num. 17.*
- 41 *Garcia sup. dñt. cap. 4. num. 78. † Tamen tu dicet ex dict. consue. Sixti P. procedere saltim in creandis Diaconis Cardinalibus; etsi in creandis Præbiteris Cardinalibus, desideretur ætas annorum triginta, vt in Episcopis.*
- 46 *Quæ dicta sunt de ætate eligendi aliquem in Cardinalem procedunt de iure ordinario; quia potest Summus Pontifex ætate minores creare Cardinales, vt sæpè contingit, & latè probat Paleor. de sacra Consue. p. 3. quæst. 4. & obseruat Mosconius de Maieſt. milit. Eccl. lib. 1. p. 1. c. 6.*
- 47 *ex Platina dicens. † Gregorium X. I. minorem annis decem, fuisse ad Cardinatum assumptum.*
- 48 *† & Henriquez lib. 19. c. 17. num. 4. obseruat quod solet Papa octidit electus suum Cardinalatum conferre cognato, quamvis adoleſcenti; & quibus ob insignem nobilitatem, & indolem, de quibus spes est, quod multum sua auctoritate proficiant Ecclesie; & licet Rodericus in Cusina in dicto c. Episcopus 6. num. 17. dñt. 77. existimet nostris temporibus ex receptissima consuetudine quacunque minori ætate creari. † Responderet id non tantò consuetudine, quam Pontificis dispensatione fieri; quis interueniente, quacunque ætate pollentes dummodo ratione expertes creari posse, docet post Barboſam, Dianam, & Mosconium reſponſos à Narbona, anno 30. num. 4. † imò nouissimi de Diana p. 11. r. 1. r. 1. q. 1. in vers. & hæc, ait oedum posse Pontificem creare Episcopum infantem, ante rationis vſum; imò magis Cardinalem.*
- † *Cum Cardinalatus noo sit ordo, nec Sacramentum, † fatetur tamen non hoc licet fieri à Papa, nam propter ſcandalum; tum quia Pontifex in conscientia tenetur eligere ad Cardinalatum digniores, vt ex facro Trid. Concilio probat Eminentiſſ. Cardinalis Lugo ab eo relatus, cum implicet poſſe fieri hoc iudicium de puero.*

QVÆSTIO III.

An Episcopus poſſit ordinare, aut diſmiſſoria concedere filio alicuius Sacerdotis, aut meretricis, aut aliu?
An dies Biſſextilis, ſupputetur in ætate ordinandi, aut proficiendi?

SVMMARIVM.

- 1 *Sacerdotes sunt ratione officij irregulares ad ordinem.*
- 2 *Filij ſacerdotum non ſunt irregulares ad ordines & dignitates; ſi laudabiliter viuunt, &c. n. 7.*
- 3 *Infamia iuris non incurritur niſi ſit expreſſa in iure.*
- 4 *Filij, & nepotes eorum, qui violentas manus intulerunt in Cardinales ſunt inſames de iure. Item & filij prædiorum contramissionum crimines laſa Maieſtatis, & filij hæreticorum, n. 5. &c. 6.*
- 5 *Officium nullum, quauis vile, & abiectum, inducit irregularitatem, niſi aliquo iure conſeſſo inducere inſaniam, vel ſi ſine peccato mortali exerceat nequias, &c. in 8.*

- 1 *Irregularitas villum perſonarum, non tranſit in filios.*
- 2 *Meretricis filius queit ordinari, vt n. 10.*
- 3 *Carnificis filius vulgo del Berdugo, non eſt irregularis.*
- 4 *Carnifex villiſſima perſona reputatur, eſſi ſemel tantum, & vt exerceatur tale officium, n. 13.*
- 5 *Flagellii publicè ceſſi, ſunt inſames ſed eorum filij poterunt ordinari.*
- 6 *Filij damnatorum ad trivemas poſſunt ordinari; eſſi parentes exiſtiant inſanes ex cauſa ſanſa.*
- 7 *Filij Hiſtrionum, Scenicorum, Macclariarum, Liſterum, & aliorum, non ſunt ordinari prohibiti. Et ſdem de parentibus exiſtiant alij, vt à o. 19. & 20.*
- 8 *Hiſtrones ob corporis, & indignas repreſentationes inſania nota aſſecuntur.*
- 9 *Macclarij, Seneci, Liſteres, & alij inſania nota aſſecuntur.*
- 10 *Biſſextilis dies verus eſt, vt computetur ad ordines, n. 21. 23. & 24.*
- 11 *Anni vnus biſſextilis, eodem eſt ratio, ac de cæteri.*
- 12 *Dies vtrique biſſextilis in iure habetur pro vna & numero 26. eſſi contra, numero 17. & 28.*
- 13 *Annus præbationis in religione completur, quando dies biſſextilis, & non ante.*
- 14 *Annus à iure computatur per dies 365. niſi cum additur in quarto anno dies biſſextilis, ad complendum Circulum perfectum ſcila per Zodiacum.*
- 15 *Annus completus dicitur diebus 365. quando non eſt biſſextilis; alias requireretur in 1. ſex hora plus, & in ſecundo anno, 12. & in tertio anno 18. hora.*

AD primam quæſtionis partem, uti de ea poſſemus agere ſub tit. de filiis Pæſtyterorum, & ſupr. ſub cap. ſin. de temporib. ordin. tamen hic diſputare non eſt extra propoſitum, cum titulos noſter agat etiam de qualitate viliſſimorum, occasione cuius plures caſus poſſent hic adiungi, præter dictos infra ſub Rubro. † Quo ſuppoſito ad primum difficultatis punctum reſpondetur; quia eſſi ſacerdotes ſint irregulares ex inſamia officiij, ſed non ob id eorum filios tales reputari quoad ordines, cum ignobilitas, & vilitas parentum non nocet filiis, quia ad ordines, & quacunque dignitates Eccleſiaſticas poſſunt promoueri, ſi ipſi laudabiliter viuunt, vt notat gloſſa in cap. quoniam verſo 14. quæſt. 1. verbo inuidia. † Vnde cum inſamia iuris non incurritur, niſi ſit in iure expreſſa, iuxta ea, quæ notati, & ſcripti in cap. reſcriptum in 1. q. de reſcriptis, cap. 1. de exception. & filij ſacerdotum nulla inſamia iuris inueniantur in iure octati. † Vt habetur contra filium, & nepotes parentum violentas manus in Cardinales eicientium ex cap. ſcilicet de pæſu lib. 6. † & contra filios prædiorum crimines laſe Maieſtatis contramissionum ex l. quoniam ſi filij et ad leg. Juliam, † 6 item & hæreticorum filij, & nepotes, vt in cap. ſtatuta 15. de hære. lib. 6. & in alijs caſibus in iure expreſſis.

Sequitur vt tales filij ſacerdotum non ſint inſames, aut inhabiles, quominus queant ordines recipere, quia, vt docet Cornejo in 1. p. D. Thom. tract. 5. de irregul. cap. 2. dubio vno quæſt. 1. nullum officium

De Ætate & qualitat. Ordin. Quæst. III. 341

officium quamvis vile, & abiectionem inducit irregularitatem, nisi vel aliquo iure Canonico, vel civili consistit inducere infamiam. † Vel tale sit ut sine peccato morali exerceri nequeat; imò nec harum vilium personarum irregularitatem ratione officij transire in filios. Quare hanc sententiam docent Machin. *de Sacram. Ordinis p. 10. tract. 1. cap. 4. num. 4.* Suarez *de cens. disp. 4. §. 1. num. 3.* Caltrus Palus *tom. 6. disp. 6. puncto 20. num. 1.* Reginaldus *tom. 2. lib. 3. cap. 1. §. 1. num. 198.* Fillucius *tom. 1. tract. 1. cap. 8. num. 20.* cum aliis Diana *p. 10. tract. 1. §. 1. 26. in principio.*

9 De filio autem meretricis possit esse dubium cum Sayrus *de censur. lib. 7. cap. 11. num. 8.* dicat esse irregularem, nec posse ad ordines promoueri, & Cornejo supra *dist. cap. 8. quæst. 2. de irregul.* afficiet taliter procedere, etiam si meretrix publica fuisset coniugata. † Tamen cum nullo iure videtur prohibitum, dicendum est posse ordinari absque vicio infamie incurritis irregularitatem: docent in terminis Megala *in 3. p. lib. 7. cap. 1. §. 8. num. 15.* Diana *dist. p. 10. tract. 1. dist. 26. vers. sed quid.*

11 Hinc infero primò quod filius Camificis vulgo *del Berdugo* ex infamia Patris, non est irregularis sic ut ordines accipere nequeat, quia respectu filij oon est de iure prohibitum. † Nam et si sui Patris officium admodum vilissimum sit, ipseque non solum, quia vindictam sanguinis exercet, sed & quia infamis contrahat irregularitatem, ut per textum, glossam, & Doctores *in elem. 1. dixit Maior.* 13 *lib. 2. de irregul. lib. 1. cap. 1. num. 5. vers. inter hos,* † addens procedere etiam in eo, qui semel tantum illud exercuit officium, etiam si coactè hoc fecerit sed non ob id eius filium contrahere hanc infamiam, & irregularitatem quoad ordines: sequitur Megala ubi supra, Caltrus Palus *tom. 6. disp. 3. puncto 20. num. 5.*

14 Secundo infero idem dicendum de filiis, quorum parentes publicè publicè flagellis cæli: nam licet isti sint infames, ut docent Machin. *de Sacram. Ordinis dist. cap. 4. num. 4.* Cornejo *dist. dubio unico quæst. 1. tract. 1.* & alij: tamen ex eisdem rationibus parentum infamiam, non transferri in filios, quominus ascendere queant ad ordines tenendum est.

15 Tertio inferitur idem dicendum de filiis damnatorum ad tritemes; quia et si isti damnati, secundum aliquos existant irregulares quoad ordines; quod vò um credo, si tantum essent damnati ex causa famosa, ut docent Thesaurus *in praxi p. 1. cap. 33.* tamen utrumque eorum filij non impedirentur ordinari.

16 Quartò inferitur filios Histrionum conductatum se publicè precio ad spectaculum sui corporis exhibendum, representatione publicè oblectata, de quibus D. Augustinus *lib. 2. de ciuit. Dei cap. 11. & 13.* seu Scenicorum, Macellariorum, Lictorum, & similibus, non esse prohibitos ad sacros ordines, & minores ascendere ex dictis rationibus, † imò idem potest tenari de suis parentibus illa officia exercentibus; quia et si Histriones ob nuptias, & indignas representationes, infamiam nota afficiunt, iuxta textum *in l. 1. §. 2. §. ut Prætor,* iunctis duabus sequentibus *ff. de huius, qui nutantur infamia cap. de finibus 4. quæst. 1. cap. aliam quæst. 1.* † quod idem de Macellaris, Scenicis, Lictoribus, & aliis, vulgò sic existimatur; tum; quia et si reuera prædicta officia sint a quod omnes forè conditionis infames, de notat. † Sed

17 Doctores inquam afferentes in uno bissextili 27 posse quem ordinari, non dum transacto, die 29. Februarij superaddita, sunt Martinus de San. Ioseph. *in mensis p. confes. tom. 2. lib. 1. tract. 6. de ordine num. 22.* Syluester verbo *an an numero 5.* & alij relati supra *in Rubr. eo quod in rebus odiosis* non computetur dies bissextilis, sed tantum numerari annum dierum 365. addit annus bissextilis, aut non, ut determinari videtur *ex l. cum hæret, §. 1. c. 1. c. 1. §. de statu liber. & ex doctrina Abba-*

qua oullo hanc scripsit cauere infames esse ea exercentes; ideo posse ordinari dici potest ut fieri videtur Caltrus Palus *supra p. 10. tract. 20. num. 6.* & confirmatur ex dicto Cornejo *supra p. 10. tract. 1. afferentis nullum officium vile, & abiectionem inducere irregularitatem, nisi consistit in iure inducere infamiam.* † Verum Diana afferens *dist. 26. vers. 10. & eandem, v. fin.* quod si Palai sententia scriptu-losi multi sederentur, multique essent infames ab irregularitate, & à petitione dispensationis. Sed quia communiter contrarium Doctores sententi-asserentes supra dictos, tanquam infames accerti, & esse irregulares; ideo relinquit viris doctis cogitandum; & licet pro sententia hac possit inducere textum *in c. 1. de pna, & heresitate (verum, lib. 6. §. in elem. 1. eodem de Clerico excoicente iaculatoium atem, vel Carnificis officium: tamen non adaptatur complerè ad Laicos ea, & alia officia vilia exercentes.*

Ad secundam quæstionis partem, an dies anni bissextilis, superputerio in ætate ordinandorum, vel omittatur, ut congruè respondas leges ea, quæ dixi supra *in Rub. sub vers. an in fin. ubi et si pro vtraque sententia Doctores adduxerim, & sit vtraque probabilis eo quod habet plures vtraqueque pro se Doctores, & fundamenta, cum nō gaudeat fundetur, eo quod in ordinandis accipiens a die annos Ecclesiasticos secundum variationem temporum, sed ritu Ecclesiastico dies bissextilis computatur: ergo.*

Deinde quia idem est ratio de nouo anno bissextilis: ac de cæteris; sed rati anni bissextilis si præteritis, connumerandi sunt, alias parentem vacuaretur non modicum; ergo, non est cum excludatur dies præfens bissextilis. † Tertiò quia cum ex textu *in l. cum bissextilis ff. de verb. signif. c. 1. quæst. 1.* eodem rati habeatur vtraque dies bissextilis pro vni- ca, sequitur ut sit computanda, ut necessaria ad perfectam ætatem, dies desideretur. Vltimò, nam, in complendo anno probationis 1 dies bissextilis, est necessitudo includendus, secus professionem esse nullam ob oon seruatum Trid. *formam sess. 25. c. 1. §. de regularib. de quo plura dicta infra c. 2. ad apostolicam 16. de regular. ut loquitur Sanchez lib. 2. de matrim. disp. 24. n. 22. de professione, idemque esse de ætate ad ordines, ut sequitur Bar. Lofa *de pna. l. p. p. 1. §. 1. c. 1. §. cum multis.* † Et confirmatur; quia et si annus 1 dies computetur per 365. dies, sed cum dies bissextilis de quarto anno superaddatur, ut adimpleatur defectus isoplethos ad complendum circulem perfectum solis per Zodiacum; † Sequitur ut illa dies superaddita dicat ordinem ad vnam diem tantum; & sic dies 19. Februarij quæ hoc in anno, quando hæc scribo contingit, educatur ad dies 8. quibus ordinis ille mensis completus, iuxta *l. 2. §. 1. minorum ff. de minorib. & aliis.* Quæ sententia mihi probabili-ior stat, quam nouissimè comprobata Diana cens multis de professione loquentibus *p. 10. tract. 1. vers. 67.**

Doctores inquam afferentes in uno bissextili 27 posse quem ordinari, non dum transacto, die 29. Februarij superaddita, sunt Martinus de San. Ioseph. *in mensis p. confes. tom. 2. lib. 1. tract. 6. de ordine num. 22.* Syluester verbo *an an numero 5.* & alij relati supra *in Rubr. eo quod in rebus odiosis* non computetur dies bissextilis, sed tantum numerari annum dierum 365. addit annus bissextilis, aut non, ut determinari videtur *ex l. cum hæret, §. 1. c. 1. c. 1. §. de statu liber. & ex doctrina Abba-*

vis, Panormia. in cap. quærentis de officio deleg.
D. Didacus de Narboena in annal. anno 25. 7. 55.
mon. 6. qui citat pro se Henricquez, Riccium, &

- 18 Acunham. † Et pro comprobatione poteris aggregare dictum *sua quæst.* i. vers. ad quintam, verb. non desine; sed tu tene, vt supra etiam per dicta
29 in dicto vers. ad quintam dicta quæst. i. † Quia secutus est, tñ non improbo contrariam sententiam, alias inquam posset etiam dici, vt in anno non bissextili, debeat non tantum compleil annus per dictos 365. dies; imo & amplius per alias sex horas, quæ defunt ad integrandum primum annum; vel per duodecim horas, ad integrandum secundum annum, vel per decem, & octo horas ad complendum tertium annum, sicut quatuor annis bissextili non completur, nisi adiuncto die superaddito aliis 365. diebus illius anni; nisi malis dicere illas horas non imputari pro annis illis tribus antecederentibus ad bissextum, quovis que addatur integra bissexti anni dies.

Ad Text. in Cap. I. De Ætate & qualis. ordinand.

P R Æ M I S S I M

S Y M M A R I V M.

- 1 Ætas, quæ requiritur ad aliquas Ecclesiæ Dignitates, & officia, remittunt.
- 2 Præpositi sunt aliarum Præfectorum, & qui aliis præfunt, & q. a. à n. 70. & 85.
- 3 Præfectorum Castorum dicebantur, qui Præfectorum erant multisimul præfectorum causa dependentibus in provinciis, & sub n. 85. q. 1.

- 1 Ocasione huius textus Doctores agunt de Decanis, Abbatibus, Præpositis, Archipræbiteris, & Præbiteris; & cum Præpositus sit sub Robo textus nostri collectus ex Concilio Pictaviensi, oportune debemus loquere de ætate prærequisita ad has, & alias Dignitates, & officia Ecclesiastica, & consequenter ad alia officia secularia. † Nam ex verbo Præpositi, de quo hic, citius nominis proprietas est, vt præpositi sunt aliorum Præfectorum, & qui aliis præfunt, vt probat textus, in e. quæst. 9. in princ. de verb. signif. sicque Præpositi Castorum dicebantur qui præfectorum erant multisimul præfectorum causa dependentibus in provinciis, de quibus in l. vius cod. de diversis officiis De Archipræbiteris, item Præbiteris, & Archidiaconis, & officio primicerij, dico infra in suis tit. vbi de eorum ætate. Quare nunc agam de ætate Decanorum, Abbatum, Præpositorum, & aliorum officia Ecclesiastica, vel secularia tenentium, &c.

***

Q V Æ S T I O I.

Decanus an sit Dignitas in Ecclesia? & quæ ætas requiratur ad eam? Et quid de Præpositis. Abbates qui propriè dicantur in Ecclesia? quæ eorum Dignitas? & quæ ætatem desideret? Et quid de Guardianis, & Prioribus Ecclesiarum Cathedralium, aut Religionum? & quid de Provincialibus Generalibus.

S Y M M A R I V M.

- 1 Decani officium quale.
- 2 Decanus propriè dicitur ille, qui decem viris præfuit, qui & dicitur principum aliorum ordinis, & statum.
- 3 Decanus in Ecclesiis, solet appellari qui inter Canonicos primus, & principatum tenet.
- 4 Decanus in Ecclesiis Hispania, Gallia, Lusitania &c. subrogatur in locum Archidiaconi, qui de iure primus erat in Cathedralibus & à n. 105.
- 5 Decanus dicitur maior Dignitas post Pontificalem, id est post Episcopatum.
- 6 Decanus obtinet in Ecclesia locum Archipræbiteri & sub n. 18.
- 7 Decanus respicit Capitulum, non regulariter persona primata, sed habet prælaturam in Capitulo, cui præfuit.
- 8 Decanus prior est prima Dignitas post Pontificalem, pervenit in Choro, & non Cantoris aliqua præeminencia, vt mandare incipi officia, dare illum insignem, incipienda litanias, & facere signum exaudi de ebo.
- 9 Dignitas maioris competis manentio ex præeminencia, & c. o. 46.
- 10 Decanus iure attento, nullum habet Dignitatem, & iurisdictionem, cum careat iure Prælatum, n. 12.
- 11 Decanatum acceptum pro simplicis beneficio, non est nomen Dignitatis.
- 12 Decanus habet consuetudinem præscriptam præfaturam in Capitulo, quam in Choro Archidiacono; & n. 10.
- 13 Archidiaconus primum locum de iure obtinet post Episcopum; & n. 18.
- 14 Decanus habet in Capitulo primum sedere, præponere, & alioque dare vocem suam, deinde sequentibus in dignitate; & assignitate.
- 15 Decanus post omnium suffragia, habet declarare, quod resolutum fuerit a maioris parte votantium, vocem dare si est in sacris.
- 16 Capad autem de re scriptis.
- 17 Archipræbiteri dicitur, quæ à pluribus nuncupatur Decanus minor est Archidiacono.
- 18 Decani rurales instituantur ad mandatum Episcopi, vel Archidiaconi.
- 19 Cap. cum in omnibus inferiora de elect. & n. 26. 29. & à n. 31.

22 Decanus

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 343

- 11 Decanus non requirit gradum Baccalarij, & licentia alicuius Vniuersitatis.
- 12 Decanus debet esse non minor annorum 21.
- 13 Dignitates in Cathedralibus Episcopatu inferioribus, quibus nulla est animarum cura, debent esse annorum 21. & à 29. Est de iure minor sufficiens alicui, ut num. 16. 17. & 21. 28.
- 17 Cap. præterea de aetate ordinandorum. hoc titulo.
- 18 Cap. indecorum de aetate ordinandorum. hoc tit. & n. 38.
- 19 Dignitates in Cathedralibus habentes curam animarum, principaliter requirunt 25. annum; non si accesserit; numero 30. & numero 41.
- 31 Cap. 12. Trid. sess. 14. de reformatione.
- 32 Aetate generaliter ad dignitates, & beneficia Ecclesiastica, etiam annorum 25. de iure, sicut & ad seculares dignitates, & honores de iure, n. 33.
- 34 Decani, & Praepositi aetate, quibus incumbit animarum cura, debet esse annorum 25.
- 37 Personatus, & beneficia habentes animarum curam, pari ætate ambulant.
- 38 Aetate 21. annorum, quæ ad dignitates requiritur per Trid. in Cathedralibus debet esse completa, nec sufficit aetate. Et quid in personatibus, & dignitatibus Ecclesiæ Collegiatae, n. 39. & 40. ubi quod idem sit.
- 41 Collegiata Ecclesiæ dignitates, si animarum curam habeant, requirunt aetate 25.
- 42 Dignitas principalis in Ecclesiâ Collegiata requiritur annos 25. inceptis si curam habeat principaliter, non si Parochialis unita sit dignitati.
- 43 Decanus, dignitates, & Canonici tenentur assistere Episcopo celebranti, saltem in Decano Valsolensium, n. 44.
- 44 Canonici debent associare Episcopum, cum intrat, & exeat ab Ecclesiâ cum Papa, & hoc ex debito, n. 47.
- 45 Canonici exire volentes de choro, debent petere veniam à Decano, antequam à canone. Et quid de praxi, n. 46.
- 48 Decano celebranti in duobus solemnibus, debent duo Canonici assistere, & ministrare, si ministrarii sint occupati pro cura.
- 49 Prima dignitas in Cathedralibus, & collegiatis nequit esse Index delegatus, seu ordinarius in provincia Tolosana, & in aliis Cathedralibus Castellæ, & Legion. n. 50.
- 50 Prima dignitas semper vocatur salus, est Vicarius generalis, sicut in suis locis.
- 51 Processiones ordinare potius incumbit Vicario Episcopi, quam Decano, si Episcopus absit. Alio digniori de Capitulo incumbit, non Hobdomadarian. n. 52.
- 53 Decanus ordi primum locum Canonico, siue alteri Presbytero parate officium facienda.
- 54 Decanus, & ceteri antiquiores, & digniores præcedunt in sede vacante ceteris electis gubernatoribus.
- 55 Decano Zamorensi. Ecclesiâ conceditur usus Rocheti, & facultas benedicendi paramenta idem de Decano Caroten. n. 56.
- 57 Decanus Ecclesiæ Patulanae declaratur prima dignitas, cui compari præmissa, & qui debentur iustitiae Episcopatus, ab-

sentente Episcopo.

58 Decanus Sanctæ Agathæ habetur in possessione excoecandi alios Presbyterales contra Archidiaconum.

59 Decanus collegiata in Austria, potest vocari Praepositus.

60 Decanus nequit extra locum capitularem cum aliquibus tantum Canonici, ceteris inficere, & non legitimè vocari quodquam decernere, contra praxim Ecclesiæ Valsolensiana & Antisiodunensis. 61.

61 Decanatus audierunt Rota, ad quem spectat tempore vacationis.

62 Decanatus Cardinalium si vocet, pertinet antiquiori Episcopo Cardinali praesenti in Curia, aut ex causa publica absenti.

64 Decanatus appellatur Ecclesiæ Constantinopolitanae Canonici, tanquam digniores.

65 Primus salus inter Canonicos vocatur, qui principatum tenet alicuius Ecclesiæ.

66 Decani, & Capituli, cur aliquando fiat merito in iure?

67 Decanus simul Canonicus, qui vna Hobdomadaria servat, ut talis, videtur in praxi, ut non sedeat in loco Canonici, nisi aliter sit declaratum.

68 Decanus, qui & simul est Canonicus recipit distributiones duples, & tot amittit, si non residet.

69 Clausula soluta ponit Decano, simul, & Canonico, dormiendo Ecclesiâ in Diuina non patitur detrimendum, quid si volu?

70 Praepositus per se singulare nomen beneficii Ecclesiastici facit, quod residendum, suæ assiduitatem, exigit aetatem, & scientiam legitimam ad ordinem, n. 71. Et quando dignitas praesumatur, n. 77. Et quid de iure, n. 30. 35. & 38.

72 Praepositi officij, nisi non sit titulus Canonici, non raro fit meritis in responsis Pontificum.

73 Praepositi dicuntur, qui in multis Germaniæ, Polonia, Angliæ, Flandriæ, Ecclesiis Cathedralibus, seu collegiatis, præcipuum gerunt dignitatem cum animarum cura, & iurisdictione.

74 Praepositi creantur successores Archidiaconorum in partibus, ubi videntur.

75 Praepositi debent obtinere locum honorarium in choro, & cum celebrantur officia Diuina.

76 Praepositi non dignitas videtur æquivalere dignitati Decanatus, etiam in aetate requiritur.

77 Praepositi quando est prima dignitas in Cathedrali, seu collegiata, vel conventuali Ecclesiâ, habet sub se Clericos, & capellanos, & est dignitas, n. 79.

78 Praepositi non sunt dignitates, quando nullum officium gerunt Praepositi in Ecclesiâ.

81 Praepositi prima dignitas, ad quem spectat missam, seu officia celebrare, impedius, ad hoc nequit alij suo arbitrio commendare, cum succedat dignitas proximior.

82 Praepositi, qui habet usum missæ, & ob hoc quædam papale solemnem benedictionem dare inter missam solemnem; sed non potest excoecare, & publicare indulgentias.

83 Praepositi in Germaniâ, & in aliquibus Ecclesiis Italia, & Franciæ, habent usum Mi-

- ira, & Bailii.
84. *Præpositus*, qui habet curam iurisdictionalem, est qui comprehenditur in Bulla Pij V. de residentia.
85. *Præpositus* secundum nomen proprietatem dicuntur omnes aliorum *Præfetti*, & qui alius *præfuit*.
86. *Præpositus Laborarum* quid?
87. *Laborarum* signum erat mobile, quod ante Imperatores ferebatur à tempore Constantini ex auro, & lapidibus præfatus Crucis signum insignium.
88. *Præpositus* nomen inter laicos bene adaptatur ad *Præpositum* Ecclesie, & quare, numero 87.90.
89. *Præpositus* varij vetantur in Republica Romana. Et qui in iure, n.91.
91. *Præpositi* regulares, sunt, veluti, *Abbatem*, *Priorem*, *Magistru*, *Generales*, sive *Religiones* quorum officium est, ut præcipui faciant observari à subditis quæ *Canones* mandant, num.92.
93. *Præpositi* Religiosorum debent capitula generalia de triennio in triennium convocare, ut disciplina regularis servetur expendendo ibi vulgari servant regulam, n.94.
94. *Præfatus* dicitur qui est promus inter Clericos regulares, & inter leſuram in domibus *professorum*.
95. *Præpositura* de se non est dignitas, quia non habet nomen in dignitatem à iure; & sic appellatur officium.
96. *Præpositus*; ut in choro ante alios sedeat, non ob hoc est dignitas de iure, nisi ex constitutione Ecclesie, vel consuetudine, vel ut, n.98.
97. Sedendi præminencia est signum personatus, non dignitatis.
99. *Abbatem* eligendi debent de iure habere auctoritatem 25. sicut *Præpositi*, & *Decani* & alia dignitates, n.100. & 101. ita contra nullos, n.105. & hoc facularum, sunt regulares sint, n.106.
101. *Abbas* est dignitas inferior *Episcopali*.
102. Cap. indemnitatibus 43. de electione lib. 6. n.103.
103. *Abbatissarum* atque alia, quam *Abbatum*.
104. *Masculus* comprehendit sub nomine vocabulo turpe est.
107. *Abbas*, uti *Generalis* sit non expedit maiorem auctoritatem, quam alij.
108. *Prælati*, qui eliguntur *Præfides* *Canoniarum*, solent appellari, *Priores*, *Abbatem*, *Guardiani*, *Ministri*, *Præpositi*, *correctores*, aut *economatores*, &c.
109. *Abbatem*, *Guardiani*, *Priores*, & alij superiores religiosorum, debent, cum creatur habere auctoritatem auctorum 25. quia tales agnoscantur Curie *Parochialium*, n.110. foliis n.113.
111. *Abbas* in *Prælatum* regularium requisita sufficit auctorum 25. inceptum.
112. Clem. l. §. ceterum de statu Monachorum.
113. *Priores simplices*, id est rurales puerant iure antiquo constituti post 14. annum, ut numero 114.
114. *Præpositus* regularis olim fiebat à 14. annis, & hodie ex Tridentino à 16.
115. *Priores* sunt vel *faculares*, vel *regulares* & num.116.
116. *Priores faculares* sunt qui reperiuntur in secularibus Ecclesiis, quorum aliqui collegiales dicuntur, quidam rurales sunt cura.
117. *Priores collegiales* sunt qui in collegiis Ecclesiis sui præfati Collegio, & n.118.
118. *Priores Collegiales* rursus denum sunt in Dignitate, si sunt collegiani, & habent præminentiam, vel iurisdictionem in Ecclesia.
119. *Priores Cathedralium*, qui olim in eis habebant sedem primam, qualiter hodie habeantur.
120. *Prior*, quæ persona principalis est in Collegiis habens regulariter curam, debet habere auctoritatem auctorum 25. inceptum.
121. *Prior* Ecclesie non debet esse constitutus in gradu Doctoratus, vel *heremici*, *Theologia*, aut *Iuris Canonici*.
122. *Tridentinum Concilium* tacite hortatur, ut dignitates Ecclesiarum conferantur Doctoribus, sed non præcipit.
123. *Prior collegialis*, si accedit ad *Cathedralem*, habet sedem inter dignitates, & *Canonici* imò præcedit *Canonici*, ut n.124.
124. *Prior*, seu *Præfiter*, ut dignus, & ratione sola præcedit aliis beneficiis, licet antiquioribus.
125. *Priorum collegiarum* sine cura, & *Cathedralium* atque quatuor.126.
127. *Provinciales*, & *Ministri Generales* Religiosorum, debent saltem esse ætatis auctorum 30. ut si convenientissimum sit quinquaginta, ut num.128.

AD primam difficultatis partem, suppositis i quæ scribunt de Decanis, ac de eorum munere, & officio Petrus Creſcop, in *summa* *Carbel* fides, verbo *Decanus*, Tulchus in *præf.* quæ.2. tom.2. l.tera D. conclusio 60. Azorius in *præf.* parte 2. lib.3. cap.17. Vincent. Fillocius in *quæst.* *mor.* tom.3. *trall.* 41. cap.1. num.19. Machado in *summa* *perſect.* *confes.* tom.2. libro 4. cap.4. *trall.* 7. docum.6. Fe. Hieronymus Roman. de Republica *Christ.* lib.3. cap.10. in *præf.* *Isidorus* *Moscon* de *Maſſ.* *mil.* *Ecclesie* libro 1. parte 1. cap.13. *pauli* post principium, *Flamin.* *Pavilius* de *reſigui.* *benefic.* lib.1. quæst.1. num.86. *Caſſineus* in *catalogo* *gloria* *mundi* parte 4. *confideratione* 37. *Boërius* de *auctoritate* *magis* *confilij* à num.31. *Anton.* *Fabicius* in *præf.* *beneficiali* *titulo* de *beneficiis* *cum* *dignitate*, *personam*, vel *officio* à numero 41. *Michaël* *Ferres* in *tractatu* de *precedent.* *Ecclesiast.* quæstione 21. *Valerius* *Reginaldus* in *præf.* *fori* *ponenti.* libro 3. *trall.* 1. numero 48. *Baſboſa*, qui se transferit de iure *Ecclesiast.* parte 1. cap.26. & de *Canonici*, & *dignitatibus* cap.7. & alibi ipse *ſap.*

Dico ut *Decanus* ille proprie dicatur, qui decem præſt. vitiis, iuxta glossam in *Rub.* de *Decanis* lib.12. *Beſſon.* verb. *Decanus*, *Petrus* *Gregor.* *ſyn.* *tagm.* *iuris* p.2. lib.13. cap.31. numero 13. *Angianus* de *legibus* lib.2. *controuerſ.* 4. num.9. & translatione facta à perfectione, & proxima denarij numeri, *Decanus* dicitur præcipuus inter aliquos eiusdem ordinis, vel status. Idem is qui inter *Campanos* alicuius Ecclesie primas, & principum tenet, eique præſideat, solet *Decanus* appellari iuxta glossam verb. ad *Decanos*, *verus* in *cap.* *tam* inter de electione 100 quod in Capitulo honorabilior videtur pars Capitulij, ex *cap.* *can.* inter *universos*

De Ætate & qualitate Ordin. Quæst. I. 345

universitas de electione, & cap. post electionem de
4 consecratione probat. Itaque in aliquibus partibus
provi hic in Hispania, Lusitania, & Gallia locum
Archidiaconi, qui de iure primus erat in Catho-
1 dialibus obtinet, & de tunc dicitur maior Dignitas
post Pontificaliam hoc est, post Episcopatum
maior, & principalior Cuius, & Collegij admini-
stratio debetur, ut supra Valerius Ragin. c. 9.
Rodericus Zamorens in suo speculo humane vite
lib. 1. c. 13.

Quare dixerunt Rota decij. 17. sub num. 1. vel
sed eane, de consecratione proband. Petrus Gregor.
Synagoga iuris lib. 15. cap. 10. num. 11. & de benefi-
ciis c. 10. num. 24. & in parva Iuris Canonici lib. 2.
tit. 9. c. 1. num. 4. quod dum Decanus locum
7 Archidiaconi in Ecclesia obtinet, tanquam sobor-
ganus, potest eadem, quæ Archipresbyter, & de
ex ea ratione esse Dignitatem iuxta Putei decisio-
nem 209. lib. 3. num. 2. dicentis Decanum respectu
Capituli non regulari personam privatam, sed
habere Prælatum cum Iurisdictione in Capitu-
lo, cui præest, & sic habere Dignitatem, ut voluit
Rota in decij. 53. n. 4. p. l. recess. Barbosa de ca-
nonic. c. 4. n. 32.

Et quatenus Decanus habet primam Dignita-
tē in Ecclesia post Pontificalem, pertinent ei,
& non Canonis præeminentiæ aliquæ in Choro,
& præsertim mandata incipi officia, dare ictum
in signum incipiendi lectiones, & facere signum
exeundi de Choro, iuxta determinationem Sacre
Congregationis Rote in Vlixbonen. 2. Septembr. 1597. de
qua Barbosa in præfatis decij. col. 1. 2. 3. num. 4.
idem de Canonico. num. 8. ubi addij ex Posilio de
9 manut. ¶ quod maiori Dignitati competit manutentio
ex præeminentiâ, & repetit de iure Ecclesie
dist. c. 26. num. 8. idem in Bullario verbo Decanus
10 & Decanus. ¶ Vbi allegans congregat. Rivum
Vlixbonen. dicit esse 1600. da quo etiam infra vest.
item quod Decano, infuse.

Et licet tunc communis attentio, Decanus nul-
lam habeat Iurisdictionem, ac proinde non Dignita-
tem, nisi pro tali habeatur, & timo Decanus
11 acceperit pro simplici beneficio, non sit nomen
Dignitatis, nisi pro Dignitate habeatur, aut habeat
Iurisdictionem, ut docent Cardinalis Tuschus,
dist. 100. 1. tit. 1. c. 1. §. 4. num. 22. Patianus, de
probat. lib. 2. c. 17. num. 76. Moneta de consensu c. 5.
num. 92.

Et sic Abbas in dista cap. post electionem circa
suum, vel. item puto de consec. Prob. sub num. 9.
circa suum, dicit de iure nullam habere Iurisdic-
tionem, cum careat iure prælatum in Capitulo.

Barbosa de canon. dista cap. 3. num. 31. ¶ Tamen
hodie consuetudine legitime introducta præfer-

14 tur, tam in Capitulo, quam in choro ¶ Archi-
diacono, qui alias de iure primam locum post
Episcopum obtinebat, iuxta quæ dico infra, de offi-
cio Archid. & sic in Choro habet præeminentiā

15 iam positā, ¶ ita & in Capitulo congregato in
loco, ubi de maiori est, habet primum sedere
item quæ tractata sunt proponere additamentis
Capitularibus, illis dare vocem suam deinde se-
quentibus in Dignitate, seu antiquitate. ¶ Et post
16 unum suffragia habet declarare quod resolu-
tum fuerit à maiori parte votorum, ut à secre-
tario Capituli scribitur, & auctoriter in libro ad
id pro tempore destinatur, quod in praxi servatur,
si Decanus sit in sacris constitutus, alias inquam
ei non licet dare vocem in Capitulo, sed tantum
proponere, stante dispositione. Trid. sess. 11. de re-

formas. cap. 4. ubi Barbosa num. 10. Garcia de bene-
ficiis 3. p. cap. 1. sub num. 26. idem Barbosa de Cano-
nic. cap. 37. num. 12. Stephanus Gratian. tom. 4.
cap. 482. n. 26. adducecentes decum ex sacra Con-
gregatione.

Nec obtabis dicendo ex textu in cap. ad aures
§. 1. de rescriptis. Vbi videtur De canis de iure præ-
fetti Archidiacono, cum mihi ex ordine licet, ut
17 prior. sic patet, ibi Ad aures nostras pervenit, quod
plurimque Decani, Archidiaconi, Præcentores etc.
quibus videtur in præsentia Archidiaconi fuisse
primo factam mentionem Decani, & post reli-
quas personas de Capitulo sub involuto verbo-
rum fuisse comprehensas, ibi ubi alij Ecclesiastici
ex prædictis Dignitatibus.

Verum ut postea dico, in cap. ad hoc de officio
18 Archid. nunquam de iure Decanus præcessit in
Dignitate Archidiacono, quia ut ibi patet, in vers.
Archipresbyteri, Decani à pluribus oñcup-
pantur Archipresbyteri quoniam Dignitas minor
est Archidiacono, ut infra dico, de officio Ar-
chipresbyteri, & expressè ibi: In dista cap. vers.
subsequenter patet, ¶ quod Decani rurales insin-
19 untur ad mandatum Episcopi, vel Archidia-
coni, ¶ & sic resoluendum est, ut supra, de con-
suetudine, & oon de iure Dignitatem Decani origi-
nem traxisse, ut præfetur Archidiaconi, ut
docent Cosmas in pragmat. sanctione, est. quomodo
Divinum officium §. super his, verb. Decanus. Au-
gustinus de legib. d. 2. contraversa 4. n. 9. ¶ & ex eadem
20 ratione non obtinet textus, in cap. cum in causis 7.
de elect. §. inferiori, ubi primò ponitur Decanus
Archidiacono.

Quare dici debet, ut acti nullo Tridentini de-
creto statutum sit, ut qui Decanatum consequi
velit, debeat occasione esse in gradu Magistri,
val Doctoris per aliquem ex universitatibus ap-
probatis, siue in gradu licentiat Sacre Theolo-
giae, aut sacrorum Canonum, ex Riccio decij. 248.
p. 4. num. 1. Zerola in praxi Episcopali p. 1. verbo
Canonica. §. 2. in fine. Nicolaus Garcia de benefi-
ciis p. 7. c. 7. num. 43. Barbosa de Canonico dist. c. 7.
num. 9. & de iure Ecclesiasti. sup. eodem num. 9. &
in Trid. sess. 24. c. 12. num. 8. & in pastoralis alleg. 60.
num. 61. vbi addit in hoc loco consuetudinem ar-
tendam esse: sic ex Castro Palao. ¶ Tamen
iuxta ritulum nostrum requiri ut sic constitutus
21 in ætate legitima, quæ iuxta Trid. decretum dist.
c. 12. de reform. ubi Barbosa cum multis, num. 0.
debet esse non minor, quam. innocens viginti
secundi. ¶ Vbi generaliter statuitur ad Dignitates
22 in Cathedralibus Episcopatu inferiores, quibus
nulla inter animarum cura est consuetudine, sta-
tuto, val privilegio adscisci posse minores viginti
quinque annis, dummodo non minores viginti
duobus annis, non minores adsciscitur, Nouatius
in singular. Canon. concilio. 15. Squillane de privi-
legiis Clericorum cap. 4. n. 74. Barbosa in pastoralis
23 dista alleg. 60. num. 65. ¶ Vbi ait quod in eis ne-
queat dispensare Episcopus, ut ante illos annos
adsciscatur, & promouetur ex Sacra Congreg.
Concilio sub die 20. Septembr. 1631. & de Canonico
c. 13. num. 22. ubi addit Mallobrium, & ego addo
Narbonam in annot. 22. quæst. 3. probantem cum
multis num. 82.

Huc tamen resolutioni videtur obstat so-
24 quens consideratio ex textu in cap. cum in causis,
§. inferiori de electione ubi distinctissime Alex. III.
in responso dedit in Concilio Lateranensi, et disti-
funde

finē prohibet, ut nemo antequam vigesimum
quintum annum attingat ad Dignitates, ut puta
17 Decanatus, & Archidiaconatus admittatur, quod
difficilius reddidit ex Innocentij sententia, teste
Abbate, in c. *præterea hoc sit*, cuius meminit Azor.
lib. 3. mor. p. 2. lib. 6. cap. 5. vers. *tertio queritur*, dum
dixit ad Dignitates, & personatus, nullam esse
certam ætatem iure communi decretam; ob idque
sufficere decimum quintum annum incertum, †
18 imò textus in cap. *indecorum* 3. hoc sit. non repug-
nat, quia etiam ibi dicitur Alex. I. ut nemo infra decimum
quintum annum constitutus ascendat ad
collationem cuiuslibet personatus in Ecclesiastice
nomen permittere videtur quod post decimum
quintum annum possit concedi, ex regula *qualis
dicitur* 15. dicantur quod de vno prohibetur, de alio
conceditur, ex qua fit docent Zanol in *praxi
verb. Canonis*, vers. *ad fixum*, & vers. *ad nonum*,
Mooeta de *distibus* 1. p. quæst. 19. num. 16. & de
communi *voluntati*, *voluntati*, cap. 10. num. 115.

19 Vtcumque tamē de iure antiquo intelligere-
tur iam hodie per Tridentinum dist. c. 12. immo-
taturum est, iuxta dicta sub *vers. quare*, & præter
relatos tenent Garcia de *benef.* p. 7. cap. 4. num. 56.
pluribus adductis, quod probare videtur Azor
in *insti. dist. lib. 6. cap. 5. quæst. 3. vers. casum*,
Lestius de *insti. lib. 1. cap. 34. dub. 20. num. 108*,
Maucilla de *decretis*, *Concilio* num. 1. tit. 3. cap. 11,
vers. *Archidiaconus*, Moneta de *communi*, *voluntati*,
voluntati, cap. 10. num. 115. Valquez *et alii de benefi-
ciis* cap. 3. §. 1. num. 15. Et stando de iure antiquo
in *decisions dist. c. cum in variis* 5. inferiora, ita-
tuerunt ad dignitates desiderari decimum quintum
annum ætatem; ita ut non sit admittenda inter-
pretatio assentientium quod de non repugnet cum
Tridentino dist. c. 12. debeat textus ille intelligi ut
loquatur tantum de dignitatibus curam anima-
rum habentibus; in quo casu Tridentinum etiam
in *dist. cap. 12*, expolice eandem ætatem, ut patet
ex verbis ibi: Nemo igitur *deinceps ad Dignitates*
quoscunque, quibus animarum cura subest
promoveatur, nisi qui saltem vigesimum quintum
sua ætate annum attigerit; Campanillus in *diversis
Iuris Canon.* Rub. 7. cap. 6. num. 12. Massobrius in
praxi habendi consensum ref. 10. dub. 11. num. 24.
secundum Romanam impressionem, Squillante de
privilegiis Clericorum cap. 4. num. 71. Novatiis in
singulari Iuris Canon. conclus. 14. Barbosa in *dist.*
cap. 10. num. 1. & in *pastorali dist. alleg. 60. sub n. 65*,
Lotterius de *re benef. lib. 2. quæst. 43. num. 23. et 24*.
Sacra Congregatio Concilij sub die 4. Decembr.
anno 1617. nouit, Cæstrus Palus in *opere morali*
tom. 1. rr. 13. *dist. 4. punct. 3. num. 4*. vbi intelligit
nō solum in dignitatibus secularibus, sed etiam
regularibus; tamen Galestin in *Margarita casuum
conscientie*, verbo *Parochus* 6. Campanillus supra di-
cta cap. 6. num. 11. Homobonus de *benef. de huma-
na vita statibus* p. 1. cap. 9. vers. *secunda*, & Masso-
brius dub. 11. num. 24. id intelligit si principali-
ter cura subest. † Sin autem accessorie vna sit
20 dignitati eam obtinens, non habet necesse attigisse
35. annum, quibus addo Narbonam dist. qu. 3.
sub num. 3. Filliucium, & alios quos ipse refert, &
sequitur dicentes præstatam ætatem annorum 12.
& non plus desiderari ad dignitates regulares, quibus
nulla animarum cura subest.

21 Et licet iterum infurgat ex dict. Trid. cap. 12.
quatenus illico post relata verba disti. vers. *nemo*
exigit ad dignitates curam animarum habentes 25.
annum iuxta prædictam constitutionem Alex. III.

in Concilio Laterano, promulgatam, quæ incipit
eum in *concliu*, quāsi Tridentinum loquens illam
determinationem, videatur declarare, & sequi
ipsum antiquum, & quod illa decretalis tantum
sit alloquuta de Dignitatibus curam anima-
rum habentibus; non sic de aliis extra curam in
quibus de iure standum esse determinationi
Alex. III. relata supra ex dict. cap. 3. hoc sit. quam
immortale videtur Tridentinum exigens supra
decimum quartum annum ad Dignitates obtinen-
das sine cura, non minus, quā 12. † Tamen 31
non est recedendum à communi Doctorum expo-
sitione dicentium Tridentinum mortale in hoc
ius antiquum, cum cetera Alex. III. in *dist. 5. in-
feriora*, non tantum loqueretur de dignitatibus,
quibus cura animarum subest, verum generaliter
de dignitatibus, & simul de quibuscunque bene-
ficiis curatis; ex eo quia, ut iudicat luterpiet
ex regula textus in cap. *audiamus* 14. de *elect.* *prop
fines*, in vers. *superius*, & in vers. *non intentionis*,
vos, & eadem ratio esse debet, tam ad beneficia,
quā ad dignitates. † Nam vt optimè expedit
Panormiu in *dist. cap. præterea hoc sit*, quem sequitur
Narbona dist. quæst. 3. num. 4. si ad Republice
seculares honores, & dignitates quini; & vicissimi
anni præscribitur ætas, *ad Kempf. 8. §. de mone-
ribus* & *honor. cum similibus*; quid nisi fortius in Ec-
clesiasticis dignitatibus, quæ & honores suffioni ra-
tione cognominantur ex textu in cap. *innocentius*
3. dist. 60. ipse annorum numerus de iure requiritur
indiscriminatim.

Quod si Decano, aut Præposito, quod idem 34
esse ex Azorio, refert Filliucius de *partu Cleric.*
rr. 41. cap. 1. num. 20. incumbat animarum cura, tunc
idci debet, tam de iure in *dist. cap. cum in con-
cliu* 5. inferiora, quā per Tridentinum dist. c. 12.
§. 2. de *reformatione principio*, requiri ætatem an-
norum viginti quinque; non quia debet esse io
ætate præbyteriali, ut voluerunt Garcia de *benef.*
p. 7. dist. cap. 3. §. 4. Filliucius *supra* cap. 5. num. 31. ve-
luti hic in textu nostro, & in *dist. cap. innocentiis*
3. dist. 60. † ex quibus colligitur, cum sit effect ex
hoc fundamentum, si esset in ea ætate, in qua intra
annum possit suscipere Præbyterii ordinem
ex cap. *præterea*, iuncta glossa *hæc sit*, cap. *licet* de
elect. lib. 6. et in dist. cap. 12. Trid. vbi expressius
tenuerit; sed ex eo videlicet quod sit iniuncta De-
canatus, aut præposituræ dignitati animarum cura;
quo in casu præcisè requiritur annorum 25. ætas,
saltem inter prætorum ut docet Doctores in d. 5. *infe-
riora* & hic io textu nostro, quibus subscrípserunt
Quintanaduena Ecclesiasticum, lib. 1. n. 11. Azor,
in *insti. moral. 2. p. lib. 6. cap. 5. vers. secundo queritur*,
Moneta de *communi*, *voluntati*, voluntati, cap. 10. num. 114.
cum aliis Narbona anno 25. g. 58.

Nec obstat adductum supra sub *vers. et licet* 36
iure de textu in cap. *indecorum* 3. hoc sit. quia tel-
ponetur cum glossa ibi verbo *inter decimum
quartum*, cui post modum accesserunt Riminal.
ignot. in l. 1. num. 189. §. de *efficio cum*, & Andreas
Faqueius *conuersionis* lib. 1. §. 2. vers. *quartum mo-
net Decum*, Narbona anno 21. dist. 9. 3. sub num. 6.
& 7. non posse illud inferri à contrario sensu in
prædicta specie, quæsiudem ibi sequentibus correctio
iuris communis quoad personatus, & dignitates
consecuturæ Ecclesie, in quibus requiritur de iure
25. annorum 25. ut dictum est ex text. in d. *cap. cum in
concliu* 5. inferiora, & concludit Maiolus
de *irregulari* lib. 1. cap. 30. num. 11. † quia per-
sonatus, & beneficia habentia animarum curam
pati

pari passu ambulant ex *dist. cap. dudum* 54. de elect. quæ non nisi habentibus annos 21. amictos dantur, vt protest Hostiensis in *summa tit. de aetate ordin.* 5. aetatis num. 1. in princ. dicens quod ætas requisita ad dignitates inferiores respectu Episcoporum, sufficit quod amictus.

8^a Vnde dubium est, an pro dignitatibus Ecclesiasticis Cathedralium, in quibus iuxta iam dictam nouam Tridentinam dispositionem in *dicto cap. 12. sess. 24.* exigitur ætas annorum 21. sufficiat vt sint antequam, vt ad ordinem Diaconatus, sufficit, vt dixi supra in *Ant.* vel requiratur expletus: licet Azordillo lib. 6. cap. 5. q. 1. vers. ceterum, Henriquez lib. 14. cap. 8. §. 16. in fine, Emanuel. Sa verbo *beneficia*, num. 31. Zecola in *praxi* p. 1. verbo *beneficia* §. 5. vers. ad dignitates existimant sufficere antequam: tamen ex verbis dicti Tridentini cap. 12. ibi: *viginti duobus annis non minus expletos esse debere existimant* Malloberus in *sua praxi habendi consensum*, responsio 10. dub. 11. num. 24. Filiolus *dist. cap. 5. num. 30.* Nouarius in *singulis Canon. emendatione* 19. Squillante de *privilegiis Clericis*, cap. 4. num. 72. Barbosa in *pastoral. dist. allegat.* 60. num. 67 & lib. 1. *luris Ecclesiastici*, cap. 21. num. 50. & in *tr. de Canon.* cap. 13. num. 12 & in *dist. cap. 12. Trid.* num. 1. Garcia *dist. cap. 4. de benef.* p. 7. n. 72. Lessius de *Justitia lib. 2. cap. 34. dub. 20. num. 108.* Quintilianus Mandosius de *aetate minor.* cap. 5. num. 10. Molina de *Justitia lib. 2. dist. 573.* cum aliis Narbona *dist. 4. §. 1. sub num.* vbi num. 10. ex Lessio Garcia num. 57. Vaquez de *beneficiis* cap. 3. num. 18. dicit Episcopum non posse in hoc dispensare in ea ætate, de quo latè Filiolus *dist. 1. §. n. 30.*

9^a Iterum dubitatur an Tridentini decretum in *dist. cap. 12. sess. 24.* sic num. *precedenti* explicatum habeat locum etiam in dignitatibus, & personaribus Ecclesiæ collegiæ, & licet Gonzalez ad *regul. 8. Canon. gl'ia* §. num. 92. Paflecius in *praxi Episcoporum* p. 2. cap. 5. num. 21. pagina 330. Riccius in *praxi rerum iuris Ecclesiasticæ* *dist. 735. an 1. aditione* alias *refolut.* §. 12. num. 2. in fine in 1. editione, & in *praxi iura refolut.* 239. num. 2. Nouarius, & Squillante relati à Barbosa de *Canon.* cap. 13. num. 21. dicant requiri ætatem iuris antiqui, sicque referat dictum Fr. Emanuel Rodriguez q. *regul.* tom. 1. q. 11. art. 2. declarantque dicat Christophorum Hellam. Archiepiscopum Burgens. consulis dignitatem scholasticæ collegiæ Ecclesiæ de Aguiar. de Campoo cuidam scholari qui non habebat maiorem ætatem 17. annorum. Et cum litigaretur super hoc fuisse indicatum collationem fuisse canonicam, & iudicatum hoc idem refert Barbosa de *iure Ecclesiastico*, cap. 21. num. 51. idem in *pastoralis alleg.* 60. num. 67. Narbona *anno 25. dist. 3. num.*

10^a 11. † Tamen verius dicitur alij Trident. dispositionem intelligi etiam procedente in *prædictis* dignitatibus Ecclesiæ collegiæ, sicut procedit in cathedrali Ecclesiæ, vt tenet Garcia de *benef. dist. p. 7. cap. 4. num. 59. à num. 62.* Armentar. & ad *leg. 7. recipi. de Episcop.* in *addit. leg. Nouar. lib. 1. tit. 1. §. num. 2.* Narbona *supra*, & alij existimantes requiri ætatem annorum 21.

11^a Verùm hoc procedit si animarum curam non habuerint tales dignitates, alius inquam sicut in Decanatu, & Archidiaconatu, & aliis dignitatibus curam animarum habentibus, nullus sit promovendus, qui saltem 25. sue ætatis annum non attigerit, & in Clericali ordine versatus, doctrinæ ad suum munus exequendum necessaria, ac motum

integritate commendetur, vt colligitur *dist. cap. cum in consilio de elect. cap. licet Canon. eodem tit. lib. 6. ex dist. Trid.* vbi Doctores, & Barbosa cum multis de *Canon. dist. cap. 13. num. 18. & 19.* ita similiter ad dignitatem principalem in collegiis requirit ætatem 25. annorum inceptorum, cum regulariter habet curam animarum in foro interiori vel exteriori: quod est intelligendum, si principaliter cura subdit; non verò si accessorie Parochialis vltra sit dignitas; quia tunc non ætas ad curatum requisita, sed quæ ad dignitatem, idonea erit quoque in prædictis, & aliis dignitatibus, Garcia *dist. cap. 4. p. 7. num. 65.* Galeusius in *Margarita casuum consuetudine verb. Paresch* §. 6. Campaoli. in *diuers. luris Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 22. vers. ad tamen.* Barbosa *dist. cap. 13. num. 21.* Filiolus de *statu Clericorum* *tr. 41. cap. 5. num. 30. & 31.* Narbona *dist. 4. §. 23. num. 12.* item Barbosa *dist. 4. 12. Trid.* num. 1. & in *passer.* num. 67. & aliis videti infra sub §. 3.

Itaque redeundo ad præeminentias Decanatus, 43 in simulque ad obligationes eius dignitatis, dico primò quod Decanus, dignitates, & Canonici tenentur assistere Episcopo celebranti iuxta formam libri cærimonialis, ad quod sub censuris possunt compelli, vt tradit Barbosa in *Bullario*, verb. *Decanatus*, vbi dicit sic ex Sacra Congreg. Concil. fuisse decretum in *Calaguria* 22. Decembris 1620. † quod in Vallisoleana Ecclesia non sit respectu 44 Decani, vt lapsus vidi per 15. annos dum fui Canonici Pænitentiarius patronus fisci, ac inquisitor illius inquisitionis qui solus remansit in choro, & nunquam associatur cum aliis Episcopo pergenti de choro ad Aleæ, vel exerenti, aut intranti in Ecclesiam; etsi ceteri volentes illum associare. Et de prædicto casu idem Barbosa *collect. decis.* 241. num. 7. refert Sellius in *selectis Canon.* cap. 31. n. 71. & plura de obligatione, quam Canonici habent associandi Episcopum, dum venit ad Ecclesiam cum Papa, seu exit à quo loco, & ad quem, congerit ipse Barbosa *collect. decis.* 99. verb. *Canonici associandi Episcopum*, & in *Bullario* sub eodem verbo.

Item quod Decano digniori de Capitulo in 45 choro exsistente, & non Cantori, debeat petere veniam Canonici de choro exire volentes, ne puniantur, Sacra Congreg. Rit. in *Cassanen. 5. Martij* 1633. de qua Barbosa in *collect. decis. verb. Decan.* 241. num. 5. & de *Canon.* cap. 6. num. 8. in fine, † idem ibi vbi cum Posthio de *manu abseruat.* 45. 46 num. 12. ait quod maiori dignitati competit maius intentio in præeminentia, ipsam videbis cap. 9. n. 12. vbi de munere Cantoris, sed video in prædicto, quod exercentibus de choro, venis præstetur à Cantore, absente Decano, vel alio præeminentiore.

Sed quod Decanus, dignitates, & Canonici 47 teneantur, non ex vbanitate, sed ex debito associare Episcopum, dum venit ab Ecclesia cum Papa, vt celebret, Diuinis assistat, & dum ab Ecclesia ad domum redit, refert Sellius *dist. cap. 33. num. 70.* & cum eo Barbosa *dist. decis.* 241. n. 6. sic decretum ex Sacra Congregatione Rituum 10. Ianuarij 1609. quod respectu Decani non video communiter in prædicto receptum, idem Barbosa in *Bullario* verbo *Decanus*.

Et quod Decano Missam celebranti in diebus 48 solemnibus, debeat duo Canonici assistere, & ministrare pro Diacono, & Subdiacono, si mansionarij, quibus animarum cura incumbit in ipsius exercitio, eo tempore sint occupati, tradit Barbosa

supra

supra num. 8. cum eodem Sellio *dist. cap. 33. n. 73.* referente ita declaratum à Sacra Congreg. tit. in *Canon. Opus* 14. *February 1615.* repetit idem Barbofa in *Bullario* verb. *Decanus*, verſ. *Decano missam*, ſed Valliſoleti hæc obligatio incumbit in certis ſolemnis, duobus Canonicis antiquioribus, qui non ſunt in obligatione accipiendi cappas Hebdomadarias in choro, ſicut cæteri moderiores.

- 49 Prima dignitas poſt Pontificalem, quæ de conſuetudine in tota ſere Hiſpania, eſt Diaconatus, exceptis Eccleſiis Pampinol. Valent. Oxomen. &c. & maior Collegiata non poteſt eſſe Iudex ordinarius, ſeu delegatus appellarius in tota provincia Toletana, vt ſtatuit Paulus V. in ſua ex-*ſiſt. incip. Ecceſia vniuerſa*, ſub die 17. *Auguſti 1615.*
- 50 † quam Gregor. X. V. ſua conſtitutione incipit *ad iſta pſcit*, ſub die 9. *May 1612.* extendit ad Eccleſias omnes Metropolitanas Cathedralis, & Collegiatas totius Regni Caſtellæ, & Legion. Barbofa de *Canon. diſt. cap. 7. num. 10.* qui num. 6. dicit quod dignitas prima ſemper eſt, & vocatur dignitas prima; licet Vicarius Generalis ſedeat in ſuo loco, vt declarauit Sacra Congreg. in *Placento* 19. *Maſi 1607. in 4. dubio.*
- 51 Et licet ex Sacra Congregatione in Tarentina 10. *Januarij 1597.* habeat munus ordinandi proceſſiones intra, & extra ciuitatem, abſente Epifcopo tamen Vicario Epifcopo præſentes præſtat ad eundem ex Sacra Congreg. in *Vigilien* 8. *Septembris 1630.* & in *Biſentina* 3. *Aprilis 1631.* & antea in *vna Tarentum* 10. *Januarij 1597.* reſert Barbofa de *Canon. diſt. cap. 7. num. 7.* vbi ait iam nouiſſimè ex Sacra rit. Congreg. in *Caſanenſi* 5. *Marrij 1633.* fuiſſe decretum munus dæcendi, dirigendique proceſſiones, abſente Epifcopo, eſſe Vicarij Generalis functiones ſolemnes quas ſi Epifcopus præſens eſſet obiret; † Epifcopo autem abſente, vel impedito, præſtare ad digniorem de Capitulo, non autem Hebdomadarij cum eadem Sacra Congreg. in *Peruſina* 15. *February 1633.*
- 53 Item etiam Decanus debet cedere primum locum Canonico, veſi alteri Pæſbytero paruo, officio facienti: ſic ex Sacra Congreg. Rituum in *Antuerpienſi* 24. *Octobris 1609.* adducit Sellius in ſeſtelli *Canon. diſt. cap. 33. num. 75.* Barbofa *diſt. c. ſell. deſci. 241. num. 10.* idem in *Bullar. diſt. verb.*
- 54 *Decanatuſ*, verſ. *Decanuſ debet*. † Verum Decanus, & cæteri antiquiores, & digniores Capitulares debent præcedere Gubernatoribus, id eſt Vicarij Generalibus electis, ſede vacante ſuo corpore, & Capitulo ſic Sellius *diſt. cap. 33. n. 74.* reſert declaratum ex Sacra Rituum Congregatione in *Elborenſi* 25. *Januarij*, & 5. *Iulij 1605.* tradit Barbofa *diſt. deſci. 241. num. 9.* & in *Bullario* dict. verb. *Decanatuſ*, verſ. *Decanuſ*.
- 55 Notandum verò eſt pro complemento, Decano Zamoreſi Eccleſiæ concedi vſum Rochetij & ſaculatæ benedicens Paramenta, vbi non adhibetur Sacra Vnctio: ſic reſert Sellius *diſt. cap. 33. num. 77.* ex Sacra Congreg. Rituum in
- 56 *Zamor. & Balencia* 15. *Novembris 1605.* † qui n. 78. reſert ex alia Rit. Congregatione in *Canonenſi* 3. *Aprilis 1610.* poſſe Decano Eccleſiæ Camoreſi, concedi licentiam benedicens Paramenta Eccleſiæ, &c. in quibus non adhibetur Vnctio Sacra per totam Dioceſim de licentia, & conſenſu Epifcopi. Et idem Sellius *diſt. cap. 33. num. 79.* reſert declaratum ab eadem Sacra Congreg. Rituum *Putellana* 10. *Decembris 1617.* † quod Decanus Ec-

cleſiæ Puteolanæ declaratur prima dignitas, eidemque debet omnimodum præmiſſionem, ac propterea ad ipſum ſpectare omnes functiones Epifcopales, abſente, vel impedito Epifcopo, † & idem Sellius *diſt. cap. 33. num. 80.* reſert declaratum ex Sacra Congreg. Rituum in *Santa Agatha Gariborum* 8. *Iulij 1602.* Decanum Sanctæ Agathæ manutendum eſſe in poſſeſſione exercendi actus Pæſbyterales contra Archidiaconum, † & *diſt. cap. 33. num. 81.* reſert declaratum à Sacra Rit. Congreg. in *Pollanenſi* ſen *Ramberg*, 11. *Decembris 1604.* Decanum collegiatæ Eccleſiæ in Auitria poſſe in poſterum vocari Pæſpoſitum, vt conceditur ſententia ſupplicatione Epifcopi, & menſus Oratoꝝ; quæ omnia tradit etiam Barbofa *diſt. deſci. 241. n. num. 12.* & in *Bullario*, *diſt. verb. Decanatuſ* ad verſ. *Decanuſ Eccleſia Zamor.*

Notandum eſt ſecundo, vt nequeat Decanus cum aliquibus tamen Canoniciſ; cæteri verò de Capitulo ioſciſ, & non legitime vocati quidquam ſtatuerre extra locum capitularum, ſeu determinare quod Eccleſiæ commodum, vel incommodum, pertinet, ſic ex Sacra Rit. Congreg. quæ citat Sellius *diſt. c. 3. num. 78.* in *Lemacer* 7. *Octobris 1606.* ſequitur Barbofa *diſt. deſci. 241. num. 11.* & in *Bullario ſupr.* verſ. *Decanuſ etiam*, † quod verum eſt, etſi in praxi Valliſoleti, viderimusque in Auitricenſi Eccleſia, iſo quibus ſui Canonici ſæpius maioris numero, vtputè cum tertio, vel quarta parte vocantium expediſi nonnulla extra locum Capituli non ſedendo, ſed ſtando, & ſine ſcriptis in tebus paui momentis.

Notandum eſt tertio, quod Decanatuſ Auditorum Rote cum omnimoda præcedentia ſpectat ad Auditorem in veſte tempore vacationis præſentem, aut ex cauſa publica abſentem ex Pij I V. conſtit. 6. incipit *audiam*, 6. *Kalendar. Auguſti 1562.* apud Laër. Cherub. in *Pallorio tom. 2. pag. 89.* alia 67. in nouiſſimâ impreſſione, † qui etiam in *Bull. 63 tom. 1. pag. 777.* alia 590. ex Paulo I V. conſtit. 5. incipit cum *Venerabiles* 11. *Kalendar. Septembris 1571.* dicit Decanatuſ Cardinalium, ſi vacet, deſecti antiquiori Epifcopo Cardinali præſenti in curia, aut ex cauſa publica abſenti, tradit Barbofa *diſt. deſci. 241. num. 2. & 3.* & in *Bullario* *diſt. verb. Decanatuſ*, in *prin.*

Vltimo notaſur quod quemadmodum Eccleſiæ ſine Conſtantiopolitane Canonici, tanquam digniores, Decumani appellabantur, vt in l. non *plures ord. de ſacref. Ecceſi.* † ita, & eis, qui inter Canonicos alicuius Eccleſiæ primas, & principatum tenet, eique præſcriptus, ſolet vocari Decanus, iuxta gloſſam *c. cum inter*, verb. *ad Decanum, de elect.* Barbofa de *Canon. diſt. c. 7. ſub num. 1.* † qui num. 11. remittit ad c. 42. *poſt num. 23.* verſ. *hunc etiam* reſolutionem dubij, cui aliquando præſentis mentio in iure, & inſcriptis Apoſtolicis de Decano, & Capitulo ſimul, quaſi Decanus ſicnt cæteri dignitates, non ſit de Capitulo; quod ru requirit ab vſu communio ſcribendi epiftoſas.

Dubium verò eſt, nunquid Decanus, qui ſimul eſt Canoniciſ, ſi vna Hebdomada ſeruat, vt Canoniciſ, alia vt Decanus, præcipiat portines pro Decano, & pro Canonico? Et oumquid in hebdomada, qua ſeruat, vt Canoniciſ debeat ſedere in loco Canoniciſ, non autem Decaniciſ non obſtante conſuetudine in contrarium, & ſacra Congreg. 26. *Novembris 1616.* dicit circumscripſa conſuetudine, debere ſedere in loco Canonicaliſ quod non

video

video prædicari; et si Vallisolei Decanus percipiat in omnibus duplicem portionem, veluti si haberet duos vniuersos Canonicos. † Quæ etiam Sacra Congregatio ad illum secundum dubium sibi propositum, respondit, vt debeas gaudere duplicibus distributionibus, sicut etiam amittere duplices, si non insequeris, quando insequere debet pro vtroque, † quæ etiam declarauit, vt si in licetis dispensationis super retentione dignitatis, & Canonicatus simul aditum clausula, *Unomodo Ecclesiæ in Diocesi non passatur decretum*, istam clausulam intare in erectione, quæ cum habuerit effectum, apparet iustificata, quod Ecclesiæ non fraudetur obsequiis, alias deberet tolli ipsa dignitas expedita tradit Barbosa de Canon. cap. 18. num. 11. § 12. de Decano fulgiantem. iuxta Sixtum I V. erecto.

Ad secundam questionis partem dico quod Præpositus regulariter dicitur qui perfectus aliquibus est, & vtu talis, qui primam habet inter aliquos dignitatem, quare Præpositura per se singulare nomen beneficii Ecclesiastici facit quod a liciuitatem, seu vi iura loquuntur, residuam exigit, iuxta textum in c. ex parte el. 2. de Clero. non reſidendi. † & artem, & scientiam legitimam, & Ordines, iuxta textum in c. dudum el. 2. de elect. † Et licet in iure Canonico nullus reperitur specialis titulus de officio Præpositi, eius tamen non raro fit mentio in responsis Romanorum Pontificum vt in c. Saluator. 1. § 3. & in cap. cum inter 25. & in c. dudum 12. de elect. † Et propè dicuntur, qui in multis Germaniæ, Poloniæ, Flandriæ, & Angliæ Ecclesiis Cathedralibus, siue Collegiatis præpositi gerunt Dignitatem cum animarum cura, & iurisdictione eo quod toti collegio Canonicorum præsumunt.

Et sic in Archidiaconorum locum in illis partibus creditur succedisse, vt tradunt Petrus Gregorius in synagoga lib. 1. c. 18. & 16. Lathus Zechius de Republica Ecclesiastica 2. 4. n. 15. & 11. 26. a prima. Azou. inſtit. mor. p. 2. lib. 3. c. 18. § 1. Antonius Faber in praxi, & theoria beneficii, cum Dignitate 2. c. 38. Valer. Reginaldus in praxi for. p. 1. lib. 30. c. 11. § 1. n. 48. Redoanus in tract. de financia mor. p. 1. c. 19. n. 7. Moneta de conſuetudine c. 1. § 1. Tamburin. de iure Abbatis 100. 1. d. 15. § 4. n. 5. Michaël Ferrus de præced. Ecclesiæ § 4. n. 1. Patianus de probat. lib. 2. c. 27. § 1. n. 39. & 41. Sebastianus Cæſar. de Ecclesiæ hierarchia p. 3. d. 12. § 5. Castaldus in praxi carent. lib. 1. § 1. c. 17. n. 6. † Vbi addit quod in illis partibus, in quibus talis reperitur Dignitas iuxta locorum conſuetudinem, Præpositus debet obtinere locum honorarium in choro, & præcipue cum Diuina celebrant officia, Roa de c. 365. n. 8. & de c. 366. n. 1. apud Farinac. in collect. canon. adu. p. 4. diuers. vbi ait quod sedes Præpositi in illis partibus poſt Pœſticalem, ſu dignior.

Itaque bene quæ dicta ſunt de Decanis poſſunt applicari Præpositis Ecclesiæ, cum iam ſupra diximus Decanatum, & Præposituram eſſe eandem dignitatem; ob idque eandem artem, iam dixi cū Barbosa, & aliis ab eo reſolus anno 1595. § 8. d. 11.

Hinc aduertendum eſt, quod quando Præpositus fuerit prima dignitas in Cathedrali, ſeu Collegiata, vel Conſuetudinali Eccleſia, habueritque ſub ſe Clerum, & Capellam, præſumatur de iure dignitas, Præpositura, alias ſecus, vt pluries fuiſſe reſoluitur eſſe Maſſobius in praxi habendi concuſum, præſuldu § 1. dub. 1. ſecundum Romanum impref. quæ reſolutiones reſert ex eo Barbosa cap. 9. de Dign. & Can. num. 20. videndus n. 14. Fernofin. de Offic. & Sacris Eccleſ. Tom. 1.

& de iure Eccleſiaſt. cap. 18. p. 1. num. 10. & n. 14. † Vbi ſub num. 18. vtroque dicit in aliquibus Eccleſiis ex eadem conſuetudine, vbi officium nullum gerunt Præpositi, Præposituras non eſſe dignitates, vt notant Aloyſius Riccius in praxi rerum ſan. Eccleſiaſt. § 59. n. 3. in 2. ed. † Vbi ſecus eſſe dicit, ſi toti Canonicorum collegio præſententur. Ioannes Andreas in c. 1. n. 1. de conſuet. lib. 6. Petrus Gregorius in Synagoga p. 2. lib. 15. c. 19. n. 7. † Sed quid de iure ſit dignitas, ſeu Rota decif. 43. p. 1. n. 7. recentiffimè, & Antonius Fabricius in praxi beneficiis 11. de beneficiis cum Dignitate n. 49. per gloſſam, in c. quatuor 9. de verb. ſignif.

Aduerto ſecundò, quod Præpositus prima Dignitas, ad quem ſpectat Miſſas ſolemnes, & Diuina officia celebrare, ſi noluerit, vel fuerit impediatus, non poſſit, hoc alijs ſuo arbitrio commendare, aut delegare, quia ſuccedit proximior dignitas, & alijs ſiſſeſſiud, vt dicit declaratum à Sacra Congreg. Rit. 1618. Ianuarij 21. Barbosa Apoll. decif. 194. n. 3. & in Bullar. verb. Præpositus prima dignitas, † qui etiam vtroque in principio dicit, quod Præpositus habens ſuum Miſſæ ex priuilegio; licet poſſit ſolemne benedictionem populo dare inter Miſſarum ſolemnia; non poſſit tamen indulgentias concedere, & publicariſſe ex Sacra Congreg. Rit. in Præben. 4. Martij 1606. ab Aldano reſolus in comp. Can. reſ. lib. 1. 20. num. 16. & 17. vbi in principio, dicit, decif. 194. & in d. 8. ill. ex eodem Aldano. num. 15. † Dicit vi Præpositi Eccleſiarum Cathedralium in Germania ſoleant habere ſuum Miſſæ, & Baculi; & ſic declaratum à Sacra Congreg. Rituum in Luthanen. 24. Aprilis 1610. & 24. vtroque reſert ſimilia priuilegia aliarum Eccleſiarum Italiae, & Franciæ, vbi videbis de Præposito Præben. oppidi Miradule, & Eccleſiæ Colleg. oppidi Varelſij Mediolan. Dioceſ. Eccleſiæ Ouerſin. & Parochialis ſancti Thomæ Conſaldi Florent. Dioceſ. item de Præposito Collegiæ ſancti Antonij ciuitatis Placentiæ, & Eccleſiæ Auerſanenſis. de quibus declarationibus Sellius in ſeſſibus cap. 30. d. n. 1. Aldanus diti. c. 10. n. 12. & 13.

Aduerto tertio, quod præpositus iurisdictionalem ſanctum eum habens, comprehenditur in Bulla Pij V. de reſidentia Parochorum, quæ incipit, *emprimus*; & ſic vt teneatur reſidere, iuxta quæ docent decifum Garcia de beneficiis p. 3. c. 2. n. 17; in 20. declarat Armenarius in addition. leg. Nanarra lib. 2. c. 13. § 2. ſub 11. ſed in Parochi & bene reſidere in ſua curia n. 140. Barbosa ſeſſ. 23. Trid. c. 1. de reform. n. 37.

Ex his iam videt quod Præpositi ſecundum nominis proprietatem dicuntur omnes aliorum præfecti, & qui alijs præſunt, iuxta textum in d. c. quæſitum 9. in princ. de verb. ſignif. Indeque præſectos Caſtroꝝ dictos fuiſſe qui præſtant militibus præſidij cauſa degentibus in provinciis, de quibus in l. vlt. cod. de iuriſſ. officiis lib. 12. † & Præpositi Labariorum, vt in 111. cod. de Præpoſ. Labor. eodem lib. † erat enim Labariorum ſignum illud nobis, quod ante Imperatores ſerebatur à tempore Conſtantini Imperatoris ex auro, & lapideis præſectis Crucis ſigno inſignitima Valquez in 3. p. D. Thom. § 11. art. 4. Oroſco in ſuo emblem. mor. lib. 1. c. 9. folio 44. verſ. Tyrquel. ad Alex. lib. 4. diſt. rum generalium c. 2. pag. 37 Cardinal. Baron. 100. 1. ann. Eccleſiaſtice Chriſti 314. pag. 68. Barbosa de dign. d. c. 9. n. 17. & de iure Eccleſiæ. c. 28. eodem n. 17. quidquid legit Gerarchus in Anchora 11. verbo Præpositum Labariorum.

- lib. 1. cap. 30. num. 13. veit. ad Cardinalem, Ojeda de incompatibilit. beneficiorum c. p. cap. 14. num. 17.
- 45 Garcia *supr. dist. cap. 4. num. 78.* † Tamen tu dices ex *dist. consilii. Sixti P.* procedere saltem in creandis Diaconis Cardinalibus; etsi in creandis Presbyteris Cardinalibus, desideretur ætas annorum triginta, vt in Episcopis.
- 46 Quæ dicta sunt de ætate eligendi aliquem in Cardinalem procedunt de iure ordinario; quia potest Summus Pontifex ætate minores creare Cardinales, vt sæpè contingit, & laud probat Paleot. de sacra Consistorio p. 3. quæst. 4. & obliuatur Mosconius de Maieftat. milit. Eccl. lib. 1. p. 1. c. 6.
- 47 ex Platina dicens. † Gregorium X. I. minorem annis decem, fuisse ad Cardinalem assumptum.
- 48 † & Henriquez lib. 19. c. 17. num. 4. obliuatur quod solet Papa nouiter electus suum Cardinalem conferre cognato, quamvis adolescenti; & quibus ob insignem nobilitatem, & iudolem, de quibus spes est, quod multum sua auctoritate promoueat Ecclesie; & licet Rodericus in Cussa in dicto c. Episcopus 6. num. 17. dist. 77. existimet nostris temporibus ex receptissima consuetudine quicumque minori ætate creati. † Respondetur id non tam consuetudine, quàm Pontificis dispensatione fieri; quia interueniente, quacumque ætate pollentes dummodo ratione expertes creati possent, docet post Barbofam, Dianam, & Mosconium relosatos à Narbona, anno 30. num. 4. † imò nouissimè Diana p. 12. r. 1. res. 48. in veris. & hac, ait ne dum posset Pontificem creare Episcopum infantem, ante rationis usum; imò magis Cardinalem.
- 51 † Cum Cardinalatus non sit ordo, nec Sacramentum, † faceret tamen non hoc licet fieri à Papa, tum propter scandalum; tum quia Pontifex in conscientia teneretur eligere ad Cardinalem digniores, vt ex sacro Trid. Concilio probat Eminentiſſ. Cardinalis Lugo ab eo relatus, cum implicet posse fieri hoc iudicium de puero.

- 8 Irregularitas uilium personarum, non transiit in filios.
- 9 Meretricis filium quærit ordinari, vt n. 10.
- 11 Carnificis filium uulgo del Berdugo, non est irregularis.
- 12 Carnifex uilissima persona reputatur, etsi semel tantum, & vt exercuerit tale officium, n. 13.
- 14 Flagellii publice cæsi, sunt infames sed eorum filij poterant ordinari.
- 15 Filij damnatum ad trivrem possunt ordinari; etsi parentes existant infames ex causa famosa.
- 16 Filij Histrionum, Scenicorum, Macellariorum, Litterarum, & aliorum, non sunt ordinari prohibiti. Et eadem de parentibus existimant alij, vt à n. 19. & 20.
- 17 Histriones ob turpes, & indignas representationes infamia nota afficiuntur.
- 18 Macellarij, Scenici, Litterari, & alij infamia nota afficiuntur.
- 21 Bissextilis dies uerus est, ut computetur ad ordines, n. 22. 23. & 24.
- 22 Anni uicini bissextili, eadem est ratio, ac de cæteris.
- 23 Dies utraque bissextilis in iure habetur pro una & numero 26. est contra, tutueto 17. & 18.
- 24 Annum probationis in religione completur, quando dies bissextilis, & non ante.
- 25 Annum à iure computatur per dies 365. nisi enim addatur in quarto anno dies bissextilis, ad complendum Circulum perfectum solis per Zodiacum.
- 29 Annum completi dicitur datus 365. quando non est bissextilis; alius requireretur in 1. sex hora plus, & in secundo anno, 12. & in tertio anno 18. hora.

QVÆSTIO III.

An Episcopus possit ordinare, aut dimissorias concedere filio alicuius Sacerdotis, aut meretricis, aut alij?
An dies Bissextilis, supputetur in ætate ordinandi, aut profectus de?

SVMMARIVM.

- 1 Satellites sunt ratione officij irregulares ad ordines.
- 2 Filij satellitum non sunt irregulares ad ordines & dignitates; si laudabiliter uiuant, & c. n. 7.
- 3 Infamia iuris non incurritur nisi sit expressa in iure.
- 4 Filij, & nepotes eorum, qui uolentis manu interierunt in Cardinales sunt infames de iure. Item & filij proditorum continentium crimen lesa Maieſtatis, & filij hereticorum, n. 5. & 6.
- 5 Officium militem, quamvis vile, & abiectum, inducit irregularitatem, nisi aliquo iure conſuetudine inducere infamem, vel si sine peccato mortali exerceri nequeat, & c. n. 8.

Ad primam quæſtionis partem, etsi de ea potius agere sub tit. de filiis Presbyterorum, & *supr. sub cap. fin. de temporib. ordinis.* tamen hic diſputare non est extra propositum, cum titulus noster agat etiam de qualitate ordinando; um, occasione cuius plures casus possent hic adiungi, præter dictos infra sub Rubro. † Quo supposito ad primum difficultatis punctum respondetur; quia etsi satellites sint irregulares ex infamia officij, sed non ob id eorum filios tales reputari quoad ordines, cum ignobilitas, & uilitas parentum non noceat filiis, quin ad ordines, & quacumque dignitates Ecclesiasticas possint promoueri, si ipsi laudabiliter uiuant, vt notat glossa in cap. quemam *verbo 24. quæst. 1. verbo inuidia.* † Vnde cum infamia iuris non incurritur, nisi sit in iure expressa, iuxta ea, quæ notauit, & scripsi in cap. *testimonium 54. de testib. cap. 1. de exceptionib. & filij satellitum nulla infamia iuris intencantur in iure notati. † Vt habent contra filium, & nepotes parentum uolentis minus in Cardinales eicientium ex cap. *ſectus de pueris lib. 6.* † & contra filios proditorum eimem lesæ Maieſtatis committentium ex l. *quisquis 5. filij cod. ad leg. Juliam.* † 6 item & hereticorum filij, & nepotes, vt in cap. *ſtatutum 15. de heret. lib. 26.* & in alijs casibus in iure expressis.*

Sequitur vt tales filij satellitum non sint infames, aut inhabiles, quomodo queant ordines recipere, quia, vt docet Cornejo in 1. p. D. Thom. *trac. 5. de irregul. cap. 3. dubio vno. quæst. 3. nullum officium*

officium quamvis vile, & abiectionis inducit irregularitatem, nisi vel aliquo iure Canonico, vel cuiuslibet confiteri inducere iustitiam. † Vel tale sit ut sine peccato mortali exerceri nequeat; imò nec harum vilium peccatorum irregularitatem ratione officij transire in filios. Quare hanc sententiam docent Machin. de Sacram. Ordinis p. 10. tract. 1. cap. 4. num. 4. Suarez de corp. delib. 3. sect. 3. num. 3. Causus Palauus item 6. disp. 6. penult. a. num. 11. Reginaldus item 1. lib. 30. tract. 1. cap. 17. num. 198. Filiucius item 1. tract. 1. cap. 8. §. 3. num. 130. cum aliis Diana p. 10. tract. 1. ref. 36. in principio.

9 De hñio autem meretricis posse esse dubium
cum Sarrus de censur. lib. 7. cap. 11. num. 8. dicat
esse irregularem, nec posse ad ordines promoueri,
& Cornejo supra dist. cap. 3. quæst. 2. de i. regul.
10 affirmet taliter procedere, etiam si meretrix pu-
blica fuisset coniugata. Tamen cum nullo reo
videatur prohiberi, et dicendum esse posse ordinari
absque vitio infamie incurrentis irregularem taliter
docent in terminis Megala in 3. p. lib. 7. cap. 1. q. 8.
num. 16. Diana dist. p. 10. ar. 11. dist. regul. 26. verif.
sed tunc.

11 Hinc infero primò quod filius Carnificis vulgo
del *Terrado* ex infamia Patris, non est irregularis
sic ut ordines accipere nequeat, quia respectu
12 filij non est de iure prohibum. † Nam etsi sui
Patris officium admodum vilissimum sit, isque
non solum, quia vindictam sanguinis exercet, sed
& quia infamis contrahat irregularitatem, ut per
sexum, gloriam, & Doctores in elem. i. dixit Maio-
13 los de *irregul. lib. 1. cap. 1. num. 5. vers. inter hos*, †
† addens procedere etiam in eo, qui semel tantum
illud exercuit officium, etiam si coactè hoc fecerit
sed non ob id eius filium cohabitare hanc infamiam,
& irregularitatem quoad ordines: sequitur
Megala vii suprà, Castrus Palauus *num. 6. disp. 3.*
punctis 10. num. 4.

14 Secundum infesto idem dicendum de filiis, quorum parentes fuerunt publicè flagellati cæci: nam licet illi sint infames, vt docent Marchini. de Sacro. Ord. di. cap. 4. num. 4. Consejo di. dubio vltimo quæ. 3. et di. 5. et alij: tamen ex eisdem rationibus parentum infamiam, non transferri in filios, quominus ascendeat quæant ad ordines tenendum est.

15 Tertio inferunt idem dicendum de filiis damnatorum ad inferiis; quia etsi isti damnati, secundum aliquos existant irregulares quoad ordines; quod verum credo, si tantum essent damnati ex causa famosa, ut docent Thefaurus in *praxip.* l. sup. 33. tamen vicumque eorum filij non impediunt ordinari.

16 Quando infertur filios Histrionum conducen-
tiam se publicè precioso spectaculo sui corpo-
ris exhibendum, representativum publicè obla-
na, de quibus D. Augustinus *lib. 2. de civ. Dei*
cap. 11. & 13. scilicet Scenicozum, Macellariorum,
Lictorum, & similium, non esse probatos ad fa-
veros ordines, & minores ascendere ex dictis ratio-
nibus, & immò idem potest tentari de suis parenti-

bus illa officia: euercentibus; quia etiam Multitudo
 aut turpes; & indignas representationes, infamia
 nota afflicte, nata textum in *1. 2. & 2. 5. ut*
Prater, iunctis duabus sequentibus *fi. de. bus, qui*
notantur infamia cap. de fibus 4. quesi. 1. cap. ali
quosdam di. 1. † quod idem de Macellaris, Scen-
 18 mics, Lictoribus, & aliis, vulgo fit exilimanum;
 rum; quia etiam reuera predicta officia sunt apud
 omnes ferè conditionis infamis, & notæ. † Sed
 19 *Formosus de Offic. & Sacri Eccles. Tom. I.*

Ad secundam questionis partem, in dies anni bissexti, supputatur in eate ordinandorum, vel omittitur, ut cõgruè respondens leges et que dixi supra in Rub. sub vers. *non in fin.* ubi et si pro vtraque sententia Doctores adducimus, & in vtraque probabiliter quod habet plures vtraqueque pro le Doctores, & fundamenta, cum negant a fœderari, eo quod in ordinacionibus accipiuntur sit annus Ecclesiasticus secundum variationem temporum sed non Ecclesiastico dies bissextis computatur: ergo.

Deinde quia idem est ratio de nouo anno bissestili ac de ceteris; sed tot anni bissestiles iis præteritis connumerandi sunt, alias pariter vacietatem, non modicam; ergo non est cur excludatur dies præfatus bissestilis. Tertiò quia cum et testatur in l. cum bissestis ff. de verb. signifi. c. quæsi, eodem iur. babeatur utraque dies bissestilis pro vna; cæsequitur vt sit computata, vt necessaria ad perfectum artemidius delideretur. Vltimò, nam, in c. complendo anno probationis; dies bissestilis, est necessarius includendus, secus professionem esse nullam ob non seruatum Tria. formati ff. de c. i. de regulari. de quo plura dicta infra. c. ad ap. Ap. c. 16. de regulari. vt loquitur Sanchez lib. 1. de matrim. dist. 24. n. 22. de professione, idemque esse de arce ad ordines, vt sequitur Be. lola de p. res. l. p. res. p. 2. a. 46. c. 10. n. 13. cum m. h. c. 25. Et c. cum m. a. i. quia etiam annus à iore computetur per 355. dies, sed cum dies bissestilis de quo anno super addatur, vt adimpleatur defectus missus ad complendum circulum perfectum solis per Zodiacum; T sequitur vt illa dies superaddita dicat ordinem ad vnam diem tantum; & sic dies 29. Februarij quæ hoc in anno, quando hæc scribo contingit, reducatur ad dies 28. quibus indit die mensis completur, iuxta l. 3. §. minorem ff. de minorib. & alit. Quæ sententia mihi probabilior sit, quam vniuersè comprobatur Diara cum multis de professione loquens obs. p. 10. tract. 1. i. rel. 67.

Doctores inquam differentes in anno bissextili 27
posse contra ordinari, non dum transacto, die 19.
Februarii superaddita, iuxta Martinus de San-
toleph. in mensis conf. tom 1. lib. 1. trañ. 6. de or-
dine num. 21. Sylvest. verbor. arat. numero 9. &
alii testari supra in Rubr. eo quod in rebus odiosis
num computat dies bissextili, sed tamen nu-
merati annum dierum 365. addit annus bissextus,
aut non, vt determinati videatur ex l. cum heres
q. 2. testat. v. de iust. lib. 8. ex doctrina Abba-

is, Panoem. in cap. quærenti de officio deleg.
D. Didacus de Narbona in anal. anno 25. 7. 55.
nom. 6. qui citat pro se Hensiquez, Riccium, &

- 18 Acunham. † Et pro comprobatione potius aggregare dictum *supra* quest. i. vers. ad quintam, verba non desunt; sed tu tene, vt supra etiam per dicta in dicto vers. ad quintam dicta quest. i. † Quia breuius est, etsi non improbem contrariam lectionem, alias inquam posset etiam dici, vt in anno non bissextili, debeat non tantum compleri annus per dictos 365. dies; imo & amplius per alias sex horas, quæ desunt ad integrandum primum annum; vel per duodecim horas, ad integrandum secundum annum, vel per decem, & octo horas ad complendum tertium annum, sicut quatuor annis bissextilis non completur, nisi adiuncto die superaddito aliis 365. diebus illius anni, nisi malis ducere illas horas non imputari pro annis illis tribus antecedentibus ad bissextum, quovis que addatur integra bissexti anni dies.

Ad Text. in Cap. I. De Ætate & qual. ordinand.

PRÆMISSA

SUMMARY.

- 1 Ætas, quæ requiritur ad aliquam Ecclesiæ Dignitatem, & officia, remittitur.
- 2 Præpositi sunt aliorum Præfetti, & qui alius præfunt, & q. 1. à n. 70. & 85.
- 3 Præfetti Castrorum dicebantur, qui Præfetti erant malisibus præfidi causa degentibus in provinciis, & sub o. 85. q. 1.

- 1 Ocasione huius textus Doctores agunt de Decanis, Abbatibus, Præpositis, Archipræbiteris, & Præbiteris; & cum Præpositus sit sub Rubro textus nostri collectus ex Concilio Pisanensi, oportune debemus inquirere de ætate prærequisita ad has, & alias Dignitates, & officia Ecclesiastica, & consequenter ad alia officia secularia. † Nam ex verbo Præpositi, de quo hic, citius nominis proprietas est, vt præpositi sint aliorum Præfetti, & qui alius præfunt, vt probat textus, in equanovis 9. in princ. de verb. signif. † Sicque Præpositi Castrorum dicebantur qui præfetti erant in ilitibus præfidi causa degentibus in provinciis, de quibus in *L. vius cod. de diversis officiis* De Archipræbiteris, item Præbiteris, & Archidiaconis, & officio primicerij, dico infra in *suu. r. vii. de eorum ætate*. Quare nunc agam de ætate Decanorum, Abbatum, Præpositorum, & aliorum officia Ecclesiastica, vel secularia tenentium, &c.

.*.*

QUESTIO I.

Decanus an sit Dignitas in Ecclesia? & quæ ætas requiratur ad eam? Et quid de Præpositis. Abbates qui proprie dicantur in Ecclesia? quæ eorum Dignitas? & quæ ætatem desideret? Et quid de Guardianis, & Prioribus Ecclesiarum Cathedralium, aut Religionum? & quid de Provincialibus Generalibus.

SUMMARY.

- 1 Decani officium quale.
- 2 Decanus proprie dicitur ille, qui decem viris præfuit, qui & dicitur principum aliorum ordinis, & statum.
- 3 Decanus in Ecclesiis, solet appellari qui inter Canonicos primus, & principatum tenet.
- 4 Decanus in Ecclesiis Hispania, Gallia, Lusitania &c. subrogatur in locum Archidiaconi, qui de iure primus erat in Cathedralibus & à n. 105.
- 5 Decanus dicitur maior Dignitas post Pontificalem, id est post Episcopatum.
- 6 Decanus obtinet in Ecclesia locum Archipræbiteri & sub n. 18.
- 7 Decanus respicit Capitulum, non regulariter persona priuata, sed habet prælaturam in Capitulo, cui præfuit.
- 8 Decanus prior est prima Dignitas post Pontificalem, pertinet in Choro, & non Cantor; aliqua præsentia, vt mandare incipit officia, dare illum insignem, incipiendi iustitiam, & facere signum exaudi da choro.
- 9 Dignitas maioris competit manentem ex præminentia, & n. 6.
- 10 Decanus iure attente, nullam habet Dignitatem, & iurisdictionem, cum earum iure Prælatura, n. 12.
- 11 Decanatum acceptum pro simplicis beneficio, non est nomen Dignitatis.
- 12 Decanus habet consuetudine præscripta præfatur tam in Capitulo, quam in Choro Archidiaconi, & o. 10.
- 13 Archidiaconus primum locum de iure obtinet post Episcopum; & n. 18.
- 14 Decanus habet in Capitulo primum sedere, præponere, & alio dare vocem suam, deinde sequentibus in dignitate; & assignat.
- 15 Decanus post omnium suffragia, habet declarare, quod resolutum fuerit à maiori parte votantium, vocem dare si est in sacris.
- 16 Capad autem de repositis.
- 17 Archipræbiter dignitas, quæ à pluribus nomenque Decanus minor est Archidiacono.
- 18 Decani rurales instituntur ad mandatum Episcopi, vel Archidiaconi.
- 19 Cap. cum in cunctis inferioribus de elec. & n. 16. 29. & à n. 31.

21 Decanus

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 343

- 12 Decanus non requirit gradum Baccalarij, & licentia alicuius Vniuersitatis.
- 13 Decanus debet esse non minor annorum 25.
- 14 Dignitates in Cathedralibus Episcopatu inferiores, quibus nulla est animarum cura, debent esse annorum 22. & à n. 19. Esi de iure minor sufficeret auct. ut cum. 16. 27. & n. 28.
- 17 Cap. preterea de aetate ordinandor. hoc titulo.
- 18 Cap. indecorum de aetate ordinandor. hoc tit. & n. 38.
- 19 Dignitates in Cathedralibus habentes curam animarum, principaliter requirunt 25. annum; non si accesserit; numero 30. & numero 41.
- 20 Cap. 12. Trid. sess. 24. de reformat.
- 21 Aetas generaliter ad dignitates, & beneficia Ecclesiastica, etiam annorum 23. de iure, sicut & ad seculares dignitates, & honores de iure, n. 33.
- 22 Decani, & Praepositi aetate, quibus incumbit animarum cura, debet esse annorum 25.
- 23 Personatus, & beneficia habentes animarum curam, pari casu ambulant.
- 24 Aetas 22. annorum, quae ad dignitates requiritur per Trid. in Cathedralibus debet esse completa, nec sufficit aetate. Et quid in personatibus, & dignitatibus Ecclesiae Collegiatae, n. 39. & 40. ubi quid idem sit.
- 25 Collegiata Ecclesia dignitates, si animarum curam habeant, requirunt aetate 25.
- 26 Dignitas principalis in Ecclesia Collegiata requirit aetate 25. incipit si curam habeat principaliter, non si Parochialis unita sit dignitati.
- 27 Decanus, dignitates, & Canonici tenentur assistere Episcopo celebranti, saltem in Decano Palatinate, n. 44.
- 28 Canonici debent associari Episcopum, cum intrat, & exire ab Ecclesia cum Pope, & hoc ex debet, n. 47.
- 29 Canonici exire volentes de choro, debent petere veniam à Decano, antequam à cantore. Et quid de praxi, n. 46.
- 30 Decano celebranti in dach solennibus, debent duo Canonici assistere, & ministrare, si mansionarii sine occupati pro cura.
- 31 Prima dignitas in Cathedralibus, & collegiatis nequit esse Index delegatus, seu ordinarus in provincia Tolitana, & in aliis Cathedralibus Castella, & Legion. n. 50.
- 32 Prima dignitas semper vocatur salus, est Vicarius generalis sedens in suo loco.
- 33 Processiones ordinare potius incumbit Vicario Episcopi, quam Decano, si Episcopus absit. Alius dignatus de Capitulo incumbit, non Hebdomadario, n. 52.
- 34 Decanus cedit primum locum Canonico, siue alteri Praehierero parato officium facienti.
- 35 Decanus, & ceteri antiquiores, & digniores praesident in sede vacante ceteris electis gubernatoribus.
- 36 Decano Zamorensi. Ecclesia conceditur usus Rochet, & famulae benedicendi paramenta idem de Decano Carotensi, n. 56.
- 37 Decanus Ecclesiae Palatense declaratur prima dignitas, cui competeret praeminentia, & qui debentur iustitiae Episcopales, ob-

sent Episcopo.

- 38 Decanus Sanctae Agathe habetur in possessione exercendi alias Praehierales contra Archidiaconum.
- 39 Decanus collegiatae in Austria, potest vocari Praepositus.
- 40 Decanus nequit extra locum capitularem cum aliquibus tantum Canonici, ceteris inficere, & non legitime vocatus quidquam decernere, contra praxim Ecclesiae Palatitanae & Austriacensis, n. 61.
- 41 Decanatus audierunt Reta, ad quem stillet tempore vacationis.
- 42 Decanatus Cardinalium si vocet, pertinet antiquiori Episcopo Cardinali praesenti in Curia, aut ex causa publica absenti.
- 43 Decemarii appellabatur Ecclesia Constantinopolitana Canonici, tanquam digniores.
- 44 Primas solet inter Canonicos vocari, qui principatum tenet aliorum Ecclesiae.
- 45 Decani, & Capituli, cur aliquando fiat mentio in iure?
- 46 Decanus simul Canonici, qui una Hebdomada serui, ut talis, videtur in praxi, ut non sedet in loco Canonici, est aliter sit declaratum.
- 47 Decanus, qui & simul est Canonici recipit distributiones duplices, & tot amittit, si non residet.
- 48 Clausula solus peni Decano, simul, & Canonici, dummodo Ecclesia in Diuinis non patitur detrimendum, quid sibi velit?
- 49 Praeposita per se singulare nomen beneficii Ecclesiastici facit, quod residentiam, siue assiduitatem, exigit aetatem, & scientiam legitimam ad ordinem, n. 71. Et quid de iure, n. 80. 85. & 88.
- 50 Praepositi officij, est non sit titulus Canonici, non raro sit mentio in responsis Penitencium.
- 51 Praepositi dicuntur, qui in multis Germaniae, Poloniae, Angliae, Flandriae, Ecclesiis Cathedralibus, seu collegiatis, praecipuum gerunt dignitatem cum animarum cura, & iurisdictione.
- 52 Praepositi creduntur successores Archidiaconorum in partibus, ubi videntur.
- 53 Praepositi debet obtinere locum honorarium in choro, & cum celebrantur officia Diuina.
- 54 Praepositorum dignitas videtur aequivalere dignitati Decanorum, etiam in aetate requisita.
- 55 Praepositus quando est prima dignitas in cathedrali seu collegiata, vel conventuali Ecclesia, habet sub se Clericos, & capellanos, & est dignitas, n. 79.
- 56 Praeposita non sunt dignitates, quando nullum officium gerunt Praepositi in Ecclesia.
- 57 Praepositus prima dignitas, ad quem stillet missam, seu officia celebrare, impeditur, etiam natus, nequit alij suo arbitrio commendare, cum succedat dignitas proximior.
- 58 Praepositus, qui habet usum missae, & ob hoc quatuor papale solemnem benedictionem dare inter missam solennem; sed non potest concedere, & publicare indulgentias.
- 59 Praepositi in Germania, & in alijs Ecclesiis, Italiae, & Franciae, habent usum Mi-

ira, & Bauli.

- 84 *Præpositus*, qui habet curam iurisdictionalem, est qui comprehenditur in Bulla PyV. de residentia.
- 85 *Præpositus secundum nomen proprietatem* dicuntur omnes aliorum Præpositi, & qui alius præpositus.
- 86 *Præpositi Laborum* quid?
- 87 *Laborum signum erat mobile*, quod ante Imperatores ferebatur à tempore Consecutionis ex auro, & lapidibus præpositi Crucis signis insignitur.
- 88 *Præpositi nomen inter laicos bene adaptatur ad Præpositum Ecclesie*, & quare, numero 87.90.
- 89 *Præpositi varii utebantur in Republica Romana*. Et qui in iure, n.91.
- 90 *Præpositi regulares* sunt, veluti, Abbatem, Priorem, Magistrum, Generalem, sive Rectorem quorum officium est ut præcipue faciunt observari à subditis quæ Canones mandant, num.91.
- 91 *Præpositi Religionum debent capitula generalia de tricenno in triennio convocare*, ut disciplina regularis servetur expendendo ibi viginti sermone regulam, n.94.
- 92 *Præpositus dicitur qui est primus inter Clericos regulares*, & inter istos in domibus præpositorum.
- 93 *Præpositura de se non est dignitas*, quia non habet nomen in dignitatibus à iure, & sic appellatur officium.
- 94 *Præpositus*, est in choro ante alios sedens, non ab hoc est dignitas de iure, nisi ex consuetudine Ecclesie, vel consuetudine, vel vi, n.98.
- 95 *Sedendi præminencia est signum personatus*, non dignitatis.
- 96 *Abbatem eligendi debet de iure habere aetatem annorum 25 sicut Præpositus, & Decanus* & alia dignitates, n.100. & 101. ita contra nullus, n.105. & hoc siue secularis, siue regulares sint, n.106.
- 101 *Abbas est dignitas inferior Episcopali*.
- 102 *Cap. indemnitatibus 43. de electione lib. 6.* n.103.
- 103 *Abbatissarum atque alia, quam Abbatum*.
- 104 *Atascules comprehendit sub famine vocabulo turpe est*.
- 107 *Abbas, est Generalis sit non expetit maiorem aetatem, quam alij*.
- 108 *Prælati, qui eliguntur Presides Cenobiorum, solent appellari, Priores, Abbates, Guardiani, Ministri, Præpositi, correctores, aut commendatarii, &c.*
- 109 *Abbates, Guardiani, Priores, & alij superiores religionum, debent, cum creantur habere aetatem annorum 25. quia tales agnoscantur Curie Parochialium*, n.110. solus, n.113.
- 111 *Abbas in Prælatum regularium requisita sufficit annorum 25. incipit annus*.
- 112 *Clem. l. 3. ceterum de statu Monachorum*.
- 113 *Priores simplices, id est rurales poterant iure antiquo consensu post 14. annos, vi numero 114.*
- 114 *Præpositi regulares olim fiebat à 14. annis, & hodie ex Titulento à 16.*

- 115 *Priores sunt vel seculares, vel regulares* & num.116.
- 116 *Priores seculares sunt qui reperiuntur in secularibus Ecclesiis, quorum aliqui collegiales dicuntur, quidam rurales sine cura*.
- 117 *Priores collegiales sunt qui in collegiatis Ecclesiis sui præfunt Collegio*, & n.118.
- 118 *Priores Collegiales tunc demum sunt in Dignitate, si sunt collegiati, & habent præminentiam, vel iurisdictionem in Ecclesia*.
- 119 *Priores Cathedralium, qui aliam in eis habebant sedem primam, qualiter hodie habeantur*.
- 120 *Prior, quæ persona principalis est in Collegiis habent regulariter curam, debet habere aetatem annorum 25. incipit annus*.
- 121 *Prior Ecclesie non debet esse constitutus in gradu Doctoratus, vel licentia, Theologia, aut Iuris Canonici*.
- 122 *Tridentinum Concilium tantum hortatur, ut dignitates Ecclesiarum construantur Doctoribus, sed non præcipit*.
- 123 *Prior collegiatus, si accedit ad Cathedralium, habet sedem inter dignitates, & Canonici imò precedit Canonico, vi n.124.*
- 124 *Prior, seu Præbiter, vi dignus, & ratione sola præcedit aliis beneficiatis, licet antiquioribus*.
- 125 *Priorum collegiarum sine cura, & Cathedralium atque quatuor.126.*
- 127 *Provinciales, & Ministri Generales Religionum, debent saltem esse aetatis annorum 30. esse canonici sive sit quinquagenaria, vi num.128.*

AD primam difficultatis partem, suppositis quæ scribunt de Decanis, ac de eorum munere, & officio Petrus Celsus, vi summa Carbol. fidei, verbo 'Decanus, Tullius in præf. quæst. 2. tom. 2. littera D, cœlestine 60. Axtorius insti. parte 1. lib. 3. cap. 17. Vincent. Fillacius in quæst. mor. tom. 3. tract. 41. cap. 1. num. 29. Machado in summa persul. confes. tom. 2. libro 4. cap. 4. tractatu 7. docum. 6. Fr. Hieronymus Roman. de Republica Christi. lib. 3. cap. 10. in prin. Lidoius Moscon de Maest. milit. Ecclesia libro 1. parte 1. cap. 13. paulo post principium, Flamin. Parisius de resignat. benef. lib. 1. quæst. 1. num. 86. Callaneus in catalogo gloria mundi parte 4. consideratione 37. Boëtius de auctoritate magis consilij à num. 31. Ancon. Fabricius in præxi beneficiis titulo de beneficiis cum dignitate, personatus, vel officio à numero 41. Michael Fetter. in tractatu de precedent. Ecclesiast. quæstione 21. Valerius Reginaldus in præxi fore pœnitenti libro 3. tractatu 1. numero 48. Barbosa, qui se transcribit de iure Ecclesiast. parte 1. cap. 26. & de Canonici, & dignitatibus cap. 7. & alibi ipse sapit.

Dico vi Decanus ille proprie dicitur, qui decem præest viis, iuxta glossam in Rub. de Decanis lib. 12. Biston. verb. Decanus Petrus Gregor. syn. tagm. iuris p. 2. lib. 13. cap. 21. numero 13. Anguianus de legibus lib. 1. contravers. 4. num. 9. & translatione facta à perfectione, & præstantia denarij, numeri, Decanus dicitur præcipuus inter aliquos eiusdem ordinis, vel status. Idem is qui inter Canonicos alicuius Ecclesie primus, & principum totius, eique præficiunt, solet Decanus appellari iuxta glossam verb. ad Decanum, & tenet in cap. cum inter de electione, & eo quod in Capitulo honorabilior videtur pars Capituli, ex cap. cum inter universos

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 345

venientes de electione, & cap. post electionem de concessione probat. Itaque in aliquibus partibus proxi hic in Hispania, Lusitania, & Galia locum Archidiaconi, qui de iure primus erat in Cathedralibus obtinet, & tunc dicitur maior Dignitas post Pontificalem, hoc est episcopus, maior, & principalior Curs, & Collegij administratio debetur, ut supra Valerius Regin. c. 3. Rodericus Zamorens in suo speciale humana vite lib. 2. c. 13.

Quare dixerunt Roia decif. 17. sub num. 1. verif. sed cause, de concessione proband. Petrus Gregorius. Synagoga, iuris lib. 1. c. 10. num. 12. & de beneficiis c. 10 num. 14. & in parte Juris Canonici lib. 2. tit. 9. c. 1. num. 4. quod dum Decanus locum Archiepiscopij in Ecclesia obtinet, tanquam subrogatus, potest eadem, quæ Archiepiscopus, & ex ea ratione esse Dignitatem iuxta Putei determinationem 109. sub 3. num. 2. dicens Decanum respectu Capituli non regulari personam privam, sed habere Prælatum cum Iurisdictione in Capitulo, cui potest, & sic habere Dignitatem, ut voluit Roia in decif. 33. n. 4. p. 2. recent. Barbosa de rationibus c. 4. n. 38.

Et quatenus Decanus habet primam Dignitatem in Ecclesia post Pontificalem, pertinent ei, & non Cantori præeminentie aliquæ in Choro, & præsertim mandare incipi officia, dare idem in signum incipiendi lectiones, & facere signum exordii de Choro, iuxta determinationem Sacre Congregationis Rotæ in Vlixbonen. 2. Septembris 1597. de qua Barbosa in pastoralis, decif. vltell. 241. num. 4. idem de Canonici. num. 3. vbi addit ex Postulo de morat. & quod maioris Dignitatis competeret manutentio ex præeminentia, & repetit de iure Eccles. dist. 2. c. 26. num. 3. idem in Bullario verbo Decanus & Decanatus. & Vbi allegans congreg. Rituum Vlixbonen. dicit esse 1600. de quo etiam infra verif. item quod Decanus in infere.

Et licet tunc communi attentio, Decanus nullam habeat Iurisdictionem, ac proinde non Dignitatem, nisi pro tali habeatur, & tunc Decanatus acceptum pro simplici beneficio, non sit omen Dignitatis, nisi pro Dignitate habeatur, aut habeat Iurisdictionem, ut docent Cardinalis Tuscos, dist. 2. n. 2. tit. 1. & in Bull. c. 1. num. 22. Patianus, de probat. lib. 3. c. 1. 17. num. 76. Moneta de consuetud. c. 5. num. 92.

Et sic Abbas in dista cap. post electionem circa finem, verif. item pro de concess. Prob. sub num. 9. circa finem, dicit de iure nullam habere Iurisdictionem, cum careat iure prælatum in Capitulo. Barbosa de canon. dista cap. 3. num. 3. c. & Tamen hodie consuetudine legitimè introducta præfertur, tam in Capitulo, quam in choro & Archidiacono, qui alias de iure primum locum post Episcopum obtinebat, iuxta quæ dico infra, de officio Archid. & sic in Choro habet præeminentiam iam positam, & ita & in Capitulo congregatio in loco, vbi de maiori est, habet primum sedere item quæ tractanda sunt propter adstantibus Capitularibus, illico dare vocem suam deinde sequentibus in Dignitate, seu antiquitate. & Et post omnium suffragia habet declarare quod resolutum fuerit à maiori parte votantium, ut à secretario Capituli scribatur, & authorizetur in libro ad id pro tempore destinato, quod in praxi Secutus, si Decanus sit in sacris constitutus, alias inquam ei non licebit dare vocem in Capitulo, sed tantum proponere, stante dispositione. Trid. sess. 12. de re-

format. cap. 4. vbi Barbosa num. 10. Garcia de beneficiis 3. c. 1. sub num. 26. idem Barbosa de Canon. cap. 37. num. 12. Stephanus Gratian. num. 4. cap. 432. n. 26. adducentes decifum ex facia Congregatione.

Nec obstat dicendo ex textu in cap. ad aures §. 1. de rescriptis. vbi videtur De canus de iure præfetti Archidiacono, cum mihi ex ordine litterarum, in primis sic patet, ibi: Ad aures nostras pervenit, quod plerumque Decani, Archidiaconi, Præcentores etc. quibus videtur in præfetto Archidiaconi fuisse primo factam mentionem Decani, & post reliquas personas de Capitulo sub involutio verborum fuisse comprehensas, ibi: vel alij Ecclesiastici prædicti Dignitatus.

Verum postea dico, in cap. ad hac de officio Archid. nunquam de iure Decanus præcessit in Dignitate Archidiacono, quia ut ibi patet, in vers. Archiepiscopus, Decani à pluribus nuncupantur Archiepiscopi quorum Dignitas minor est Archidiacono, ut infra dico, de officio Archiepiscopi, & expressè ibi: In dista cap. vers. subsequenter patet, & quod Decani iurales instituantur ad mandatum Episcopi, vel Archidiaconi, & sic resolvendum est, ut supra, de consuetudine, & oon de iure Dignitatem Decani originem traxit, ut præferreret Archidiaconi, ut docent Cosmas in præsentia sententia, & quodammodo Dignitatem officium §. super his, verb. Decanus. Arguunt de legib. d. contraveniens 4. n. 9. & ex eadem ratione oon obstat textus, in cap. cum in cunctis 7. de elect. §. inferiora, vbi primò ponitur Decanus Archidiacono.

Quare dici debet, ut etiam nullo Tridentini decreto statutum sit, ut qui Decanatum consequi velit, debeat necessarii esse in gradu Magistri, vel Doctoris per aliquem ex vniuersitatibus approbatus, siue in gradu licentiatum Sacre Theologie, aut factorum. Canonum, ex Riccio decif. 248. p. 4. num. 5. Zerola in praxi Episcopali p. 1. verbo Canonica. §. 2. in fine. Nicolaus Garcia de beneficiis p. 7. c. 7. num. 43. Barbosa de Canonici dist. 2. c. 7. num. 9. & de iure Ecclesiastici. super eodem num. 9. & in Trid. sess. 24. c. 12. num. 8. & in pastoralis alleg. 60. num. 61. vbi addit in hoc loco consuetudinem attendendam esse: sic ex Castro Palao. & Tamen iuxta titulum nostrum requiri ut sit constitutus in ætate legitima, quæ iuxta Trid. decretum dist. c. 2. de reform. vbi Barbosa cum multis, non. o. debet esse non minor, quam, immo vigesimi secundus. & Vbi generaliter statuitur ad Dignitates in Cathedralibus Episcopatu inferioribus, quibus nulla inest animarum cura ex consuetudine, statuto, vel privilegio adscifci posse minores viginti quinque annis, dummodo non minores viginti duobus; iuxta ipsum Tridentinum ibi, & viginti duobus annis, non minores adscifcantur, Novarius in singulari Canon. conclus. 15. Squillante de privilegio Clericorum cap. 4. n. 74. Barbosa in pastoralis dista alleg. 60. num. 65. & Vbi ait quod in eis nequeat dispensare Episcopus, ut ante illos annos adscifcantur, & promoveantur ex Sacra Congreg. Concilij sub die 20. Septembris 1631. c. de Canonice c. 13. num. 21. vbi addit Massobrium, & ego addo Narbonam in annot. 22. quæst. 3. probantem cum multis num. 52.

Huic tamen resolutioni videtur obstat sequens consideratio ex textu in cap. cum in cunctis, §. inferiora de electione, vbi distinctissime Alex. III. in responsa deducit in Consilio Lateranensi, sit dist-

simè prohibet, ut nemo antequam vigesimum
 quinquem annum attingat ad Dignitates, ut puta
 27 Decanatus, & Archidiaconatus admittatur, quod
 difficultius redditur ex Innocentij sententia, teste
Abbate, in c. praxera hoc rit. cultus meminit Azor.
lib. 3. mor. p. 2. lib. 6. cap. 5. vers. tertio queritur, dum
 dixit ad Dignitates, & personatus, nullam esse
 certam ætatem huc communi decretam, ob idque
 28 sufficere decimum quatuor annum incipit, &
 imò textus in *cap. indecorum 3. hoc rit.* non repug-
 nat, quia etiam ibi dicit Alex. I. l. vi nemo infra
 decimum quatuor annum coactus ascendat ad
 collationem cuiuslibet personatus in Ecclesiastice
 tam permittere videtur quod post decimum
 quatuor annum possit concedi, ex regula *qualis
 dist. 15.* dictante quod de voo prohibetur, de alio
 conceditur, ex quo sic docent Zanol in *praxi
 verb. Catena, vers. ad sexum*, & *vers. ad nonum*,
 Moeta de *dist. tribus 2. p. quæst. 19. num. 16. & de
 commun. vltimar. vltim. cap. 10. num. 115.*

29 Vicumque tamen de iure antiquo intelligere-
 tur iam hodie per Tridentinum *dist. c. 12.* immu-
 tatum est, iuxta dicta *sub vers. quare*, & præter
 relatos tenent Garcia de *benef. p. 7. cap. 4. num. 56.*
 pluribus adductis, quod probare videntur Azor
in offic. dist. lib. 6. cap. 5. quæst. 3. vers. ceterum,
 Lessius de *iusiuria lib. 2. cap. 34. dist. 20. num. 108.*
 Maucilla de *decretis. Concilio num. 1. tit. 3. cap. 11.*
vers. Archidiaconus, Moneta de *commun. vltim. vlti-
 m. dist. cap. 10. num. 115.* Valquez *tratt. de bene-
 ficiis cap. 3. §. 2. num. 15.* Et stando de iure antiquo
 in *decisions dist. c. cum in vltimis 5. inferiora*, ita-
 tuente ad dignitates desiderari decimum quinquem
 annum actum, & ita ut non sit admittenda inter-
 pretatio assentientium quod vi non repugnet cum
 Trid. in *dist. cap. 12.* debeat textus ille intelligi ut
 loquatur tantum de dignitatibus curam anima-
 rum habentibus; in quo casu Tridentinum etiam
 in *dist. cap. 12.* expolice eandem ætatem, ut patet
 ex verbis ibi: Nemo igitur *disceps ad Dignitates*
quoscunque, quibus animarum cura subest
*promoveatur, nisi qui saltem vigesimum quinquem
 sua ætate annum attigerit* Campanus in *divers.
 Iuris Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 22.* Mallobrius in
praxi habendis concursus reg. 10. dub. 11. num. 24.
secundum Romanam impressionem, Squillante de
privilegiis Clericorum cap. 4. num. 72. Nouariis in
singulis Iuris Canon. conclus. 14. Barbosa in *dist.
 cap. 10. num. 1. & in pastoralis dist. alleg. 80. sub n. 65.*
 Lotterius de *re benef. lib. 2. quæst. 43. num. 25. & 24.*
 Sacra Congregatio Concilij *sub die 4. Decembr.*
anno 1627. nouè, Caltus Palus in *opere morali
 tom. 2. tr. 13. dist. 4. punct. 3. num. 4.* ubi intelligit
 non solum in dignitatibus secularibus, sed etiam
 regularibus: tamen Galetius in *Margarita casuum
 consuetudinis verbo Parochus 6.* Campanil. *supra di-
 sta cap. 6. num. 22.* Homobonus de *bonis, de huma-
 na vita statibus p. 1. cap. 9. vers. secunda*, & Mallo-
 brius *dub. 11. num. 24.* id intelligit si principali-
 30 ter cura subest. ¶ Sin autem accessio voia sit
 dignitati cum obtinenda non habeat necessè attigisse
 25. annum, quibus addo Narbonam *dist. qu. 3.
 sub num. 3.* Fillucius, & alios quos ipse refert, &
 sequitur dicentes perferam ætatem annorum 12.
 & non plus desiderari ad dignitates regulares, quibus
 nulla animarum cura subest.

31 Et licet iterum infurgat ex dict. Trid. *cap. 12.*
 quatenus illico post relata verba *dist. vers. nemo
 exigit ad dignitates curam animarum habentes 25.
 annum iuxta prædictam constitutionem Alex. III.*

in Concilio Laterano, protulgarum, quæ incipit
 cum in *conclis*, quasi Tridentinum sequens illam
 determinationem, videatur declarare, & sequi
 ipsum sit antiquum, & quod illa decretalis tan-
 tum sit alloquens de Dignitatibus curam anima-
 rum habentibus; non sic de aliis extra curam in
 quibus de huc standum esse determinationi
 Alex. III. relaxat *supra ex dist. cap. 3. hoc rit.* quam
 immutasse videtur Tridentinum exigens *supra*
 decimum quatuor annum ad Dignitates obtinen-
 das sine cura, non minus, quam 22. ¶ Tamen
 32 non est recedendum à communi Doctorum expo-
 sitione dicentium Tridentinum mutasse in hoc
 ius antiquum, cum teneat Alex. III. *in dist. 5. in-
 feriora*, non tantum loqueretur de dignitatibus,
 quibus cura animarum subest, verum generaliter
 de dignitatibus, & simul de quibuscumque bene-
 ficiis curatis; ex eo quia, ut iudicant lusepites
 ex regula textus in *cap. dudum 34. de elect. propo-
 sitionem*, in *vers. superius*, & in *vers. cum interius*,
 una, & eadem ratio esse debet, tam ad beneficia,
 quam ad dignitates. ¶ Nam vt optimè expendit
 33 Panormitanus *in dist. cap. praxera hoc rit.* quem sequitur
 Narbona *dist. quæst. 3. num. 4.* si ad Respublicas
 seculares honores, & dignitates quintus, & vicissim
 nunti præscribitur ætas, *Ind Kempbel. §. §. de mune-
 rib. & honor. cum similibus*; quid ni fortius in Ec-
 clesiasticis dignitatibus, quæ & honores iustiori ra-
 tione cognoscuntur ex textu in *cap. innotuam
 3. dist. 60. ipse* annorum numerus de iure requiritur
 indifferenter.

Quod si Decano, aut Præposito, quod idem
 34 esse ex Azorio, refert Fillucius de *statu Cleric.*
tr. 4. cap. 1. num. 30. iocundat animarum cura, tunc
 dici debes, tam de iure in *dist. cap. cum in cau-
 sis 5. inferiora*, quam per Tridentinum *dist. c. 12.*
sess. 24. de reform. in principiis, requiri ætatem an-
 norum viginti quinque; non quia debeat esse in
 ætate presbyterali, ut voluerunt Garcia de *benef.
 p. 7. dist. cap. 3. §. 4.* Fillucius *supra cap. 5. num. 31.* ve-
 luti hic in textu nostro, & in *dist. cap. innotuam
 3. dist. 60.* ¶ Ex quibus colligitur, cum lat esset ex
 hoc fundamento, si esset in ætate, & in qua intra
 annum possit suscipere Presbyteratus ordinem
 ex *cap. prætera*, iuxta glossa *hoc rit. cap. licet de
 elect. lib. 6. & in dist. cap. 12. Trid.* ubi expressius
 tueretur; sed ex eo videlicet quod sit iniuncta De-
 canatus, aut præpositus dignitati animarum cura;
 quo in casu præcisè requiritur annorum 25. ætas,
 saltem incipit ut docet Doctores in *d. 5. in-
 feriora* & hic io textu nostro, quibus subscipitur
 35 Quintanaduena *Ecclesiasticum. lib. 1. n. 31.* Azor,
in usu moral. 2. p. lib. 6. cap. 5. vers. secundo queritur,
 Moneta de *commun. vltimar. vltim. cap. 10. num. 114.*
 cum aliis Narbona *anno 25. g. 58.*

Nec obstat adductum *supra sub vers. & licet
 iure de textu in cap. indecorum 3. hoc rit.* quia re-
 pondetur cum glossa ibi verbo *inter decimum
 quatuor*, cui post modum accesserunt Riminal.
 ignot in *l. 1. num. 187. ff. de officio riu*, & Andreas
 Faquius *concordans lib. 1. c. 3. vers. quartum mo-
 nus Decum*, Narbona *anno 22. dist. 9. 3. sub num. 6.
 & 7.* non posse illud inferri à contrario sensu in
 prædicta specie, siquidem ibi sequeretur contra-
 dictio iuris communis quoad personatus, & dignitates
 cuiuscumque Ecclesie, in quibus requiritur de iure
 36 ætas annorum 25. ut dictum est ex *text. in d. 11.
 cap. cum in causis 5. inferiora*, & conclusa Maiolus
 de *irregulari. lib. 1. cap. 30. num. 11.* ¶ quia per-
 37 sonatus, & beneficia habentia animarum curam
 pati

pati passu ambolant ex *dist. cap. dudum* 54. de *elect.* quæ non nisi habentibus annos 25. atctos datur, vt protest Hostiensis in *summa* tit. de *etate ordin.* §. *etate* num. 1. in *prime*, dicens quod etas requisita ad dignitates inferiores respectu Episcopi, sufficit quod attingatur.

¶ Vnde dubium est, an pro dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium, in quibus iuxta iam dictam nouam Tridentinam dispositionem in *dist. cap. 12. sess. 24.* exigitur etas annorum 12. sufficiat vt sint atcti, vt ad ordinem Diaconatus, sufficit, vt dicti supra in *rub. vel* tequiantur expleti: scilicet Azor. *dicto lib. 6. cap. 5. q. 1. vers. ceterum*, Henriquez *lib. 14. cap. 8. §. 6. in fine*, Emanuel. Sa verbo *beneficium*, num. 31. Zerola in *praxi* p. 1. verbo *beneficia* §. 1. *vers. ad dignitates existimant sufficere atctos*: tamen ex verbis dicti Tridentini cap. 12. ibi: *vi-ginti duobus annis non minus expletos esse debere existimant Massobrios in sua praxi habendi con-sensum*, *repositio* 10. *dub. 11. num. 29.* Filiucius *dist. cap. 5. num. 30.* Nouariis in *singulari Canon. cunctatione* 11. *Squillante de privilegio Clerici. cap. 4. num. 72.* Barbosa in *pastoral. dist. allegat. 60. num. 65* & *lib. 1. l. 1. de Ecclesiis. cap. 21. num. 50.* & in *et. de Canon. cap. 13. num. 22* & in *dist. cap. 12. Trid. num. 1.* Garcia *dist. cap. 4. de benef. p. 7. n. 72.* Lessius de *Iustitia lib. 2. cap. 34. dub. 10. num. 108.* Quintilianus Mandosius de *etate minor. cap. 5. num. 10.* Molina de *Iustitia lib. 2. dist. 173.* cum aliis Narbona *dist. q. 5. sub num. 9.* vbi num. 10. ex Lessio Garcia num. 57. Valquez de *beneficiis* cap. 3. num. 18. dicit Episcopum non posse in hoc dispensare in ea etate, de quo latè Filiucius *dist. c. n. 30.*

¶ Iterum dubitatur an Tridentini decretum in *dist. cap. 12. sess. 24.* sic num. *precedenti* explicatum habeat locum etiam in dignitatibus, & personaribus Ecclesiæ collegiæ, & licet Gonzalez ad *regul. 8. Canon. §. 1. §. 1. num. 51.* Piscesius in *praxi Episcop. p. 1. cap. 5. num. 21. p. 1. §. 1. num. 330.* Riccius in *praxi rectoris* *fori Ecclesiæ. dist. 735. n. 1.* editione alias *restitut. §. 12. num. 2. in fine* i. *editione*, & in *praxi auctoris reitut. 239. num. 2.* Nouariis, & Squillante relati ad Barbosa de *Canon. cap. 13. num. 23.* dicant requiri etatem iuris antiqui, sicque referat decilum Fr. Emanuel Rodriguez q. *regul. tom. 1. q. 11. art. 2.* declarantque dicat Christophorum Bellam Archiepiscopum Burgen. contulisse dignitatem scholasticæ collegiæ Ecclesiæ de Agui-lar. de Campoo cuidam scholasti qui non habebat maiorem etatem 17. annorum. Et cum litigaretur super hoc fuisse iudicatum collationem fuisse canonicam, & iusticiam hoc idem refert Barbosa de *iure Ecclesiæ. cap. 21. num. 51.* idem in *pastoral. alleg. 60. num. 67.* Narbona *anno 25. dist. q. 3. num. 11.* † Tamen verius dicitur alij Trident. dispo-sitionem intelligi etiam procedere in predictis dignitatibus Ecclesiæ collegiæ, sicut procedit in cathedrali Ecclesiæ, vt tenet Garcia de *benef. dist. p. 7. cap. 4. num. 59. ad num. 62.* Amendar. & ad *leg. 7. recipit de Episcop. in addit. leg. Nauar. lib. 1. tit. 18. num. 2.* Narbona *supra*, & alij existimantes requiri etatem annorum 22.

¶ Verum hoc procedit si animarum curam non habuerint tales dignitates, alias inquam sicut in Decanatu, & Archidiaconatu, & aliis dignitatibus curam animarum habentibus, nullus sit promouendus, qui saltem 25. sue etatis annum non attingit, & in Clericali ordine versatus, doctrina ad sum munus exequendum necessarius, ac motum

integritate commendetur, vt colligitur *dist. cap. cum in cunctis de elect. cap. licet Canon. eodem tit. lib. 6. ex dict. Trid. vbi Doctores*, & Barbosa cum multis de *Canon. dist. cap. 13. num. 18.* & 19. † ita similiter ad dignitatem principalem in collegiæ requirit etatem 25. annum incapitulum, cum re-gulariter habet curam animarum in furo interioi vel exteriori: quod est intelligendum, si princi-paliter cura subest; non verò si accessorie Pas-chialis vnus fit dignitatis, quia tunc non etas ad curatum requisita, sed quæ ad dignitatem, id eo ca-erit quoque in predictis, & aliis dignitatibus, Gar-cia *dist. cap. 4. p. 7. mon. 65.* Galetius in *Margarita casuum consuetudine verb. Parochus* §. 6. Campanil. in *diuers. l. 1. Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 22. vers. ad tamen.* Barbosa *dist. cap. 13. num. 11.* Filiucius de *statu Clericorum* 17. 41. *cap. 5. num. 30.* & 31. Narbona *dist. q. 2. 3. num. 12.* iterum Barbosa *dist. q. 12. Trid. num. 15.* & in *pastor. num. 67.* & aliis videti infra sub q. 3.

Itaque redeundo ad preeminentias Decanatus, 43 insimulque ad obligationes eius dignitatis, dico primò quod Decanus, dignitates, & Canonici tenentur assistere Episcopo celebranti iuxta formam libri cærimonialis, ad quod sub censuris possunt compelli, vt tradit Barbosa in *Bullariis*, verb. *Decanatus*, vbi dicit sic ex Sacra Congreg. Concil. fuisse decretum in *Calaguria. 22. Decembris 1620.* † quod in Vallisoleana Ecclesia non fit respectu 44 Decani, vt sapius vidi per 15 annos dum ipse Ca-nonicus Pænitentiarius patronus huius inquisitor illius inquisitionis qui lites tamen in choro, & nunquam associat cum aliis Episcopo pergenti de choro ad Altare, vel exeunti, aut intranti in Ec-clesiæ; et si ceteri solent illum associare. Et de predicto casu idem Barbosa *et dist. de re. 241. num. 7.* refert Sellius in *selectis Canon. cap. 31. n. 71.* & plura de obligatione, quam Canonici habent associandi Episcopum, dum venit ad Ecclesiæ cum Papa, seu exiti ad quod loco, & ad quem, con-gregit ipse Barbosa *et dist. de re. 99.* verb. *Canonici associandi Episcopum*, & in *Bullariis* sub eodem verbo.

Item quod Decano digniori de Capitulo in 45 choro exultenti, & non Cantori, debeant petere veniam Canonici de choro exire volentes, ne pun-ctentur, Sacra Congreg. Rit. in *Cassanen. 5. Mar-ty 1633.* de qua Barbosa in *collect. de re. verb. De-can. 241. num. 5.* & de *Canon. cap. 6. mon. 8.* in *fine*, † idem ibi vbi cum Positio de *manu obferuat. 45. num. 12.* ait quod maiori dignitati competit manu-tenio in preeminentiâ, Ipsum videbis *cap. 9. n. 12.* vbi de munere Cantoris, sed video in *praxi*, quod exenotibus de choro, venia prestatetur à Cantore, absente Decano, vel alio preeminentiore.

Sed quod Decanus, dignitates, & Canonici 47 teneantur, non ex vtbanitate, sed ex debito asso-ciare Episcopum, dum venit ab Ecclesiæ cum Papa, vt celebret, Diuinis assistat, & dum ab Ec-clesiæ ad domum redit, refert Sellius *dist. cap. 31. num. 70.* & cum eo Barbosa *dist. de re. 241. n. 6.* sic decretum ex Sacra Congregatione Rituum 10. *January 1609.* quod respectu Decani non video dominum in *praxi* receptum, idem Barbosa in *Bullariis* verbo *Decanus*.

Et quod Decano Missam celebranti in diebus 48 solemnibus, debeant duo Canonici assistere, & mi-nistrare pro Diacono, & Subdiacono, si mansion-arij, quibus animarum cura incumbit in ipsius exercitio, eo tempore sint occupati, tradit Barbosa

supra

De Ætate & qualit. Ordin. Quæst. I. 349

video penitenciarum, et si Vallisfoletum Decanus percipiat in omnibus duplicem portionem, veluti si haberet duos voicos Canonicos. ¶ Quæ etiam Sacra Congregatio ad alium secundum dubium suis propolium, telpondeat, si debeat gaudere duplicibus distributionibus, sicut etiam amittere duplices, si non inquirat, quando infatuere debet pro vtroque, quæ etiam declaratur, ut si in literis dispensationis super retentione dignitatis, & Canonicatus simul addit clausula, *Unummodo Ecclesiæ suæ Dignitas non patiatur detrimentum*, illam clausulam intrare in electione; quæ cum habeat effectum, apparet sufficienti, quod Ecclesiæ non fraudetur obsequiis, alias deberet tolli ipsa dignitas expedita ratæ Barcolæ de *Canon. cap. 18. num. 21. & 22.* de Decano fulginescent. iuxta Sixtum 1um. electo.

70 Ad secundam quaestionis partem dico quod
Prepositus regulariter dicitur qui praefectus aliquibus
est, & vii talis, qui primam habet inter alios
dignitatem, quare Prepositura per se singulare
omnem beneficij Ecclesiastici facit quod assidue
tenet, seu vi iura loquuntur, residendum exigit,
iuxta textum in *ex parte* et 2. de Clericis residem-

71 *alibi*, † & *utrumque*, & *Scientiam legitimam*, & *or-*
72 *ationem*, iuxta textum *ut a. dudum* at *a. de elect.* † Et
lacit in iure Canonico nullus reperitur *Specialis*
titulus de officio *Papae*, eius tamen non raro
fit mentio in responsis Romanorum Pontificum
73 *ut in c. Saluator* 1. q. 3. & in cap. cum inter 25. & in
c. dudum 22. de elect. † Et proprie dicuntur, qui in
multis Germaniae, Poloniae, Flandriae, & Angliae
Ecclesiis Cathedralibus, sive Collegiis principalis
genoris Dignitatem cum animarum cura, & iurisdic-
tione quod totius Collegii Canonici praesunt

Et sic in Archidiaconorum locum in illis parti-
bus credunt succedisse, ut tradunt Petrus Gregor.
synagoga iura lib. 2. c. 18. a. 8. Lelius Zechius in
Republiae lib. 2. c. 24. n. 17. & lib. 6. a. prae.
Azor. *synagoga* p. 2. lib. 3. c. 18. p. 1. Antonius Faber
in *praxi*, & *theoriae* beufce, cap. Dignitate a. 38.
Valer. Reginaldus in *praxi* for. p. 2. lib. 30. tract. 3.
n. 48. Redouans in *tractatu* summorum m. p. 1. c. 19.
74 Moneta de *conferuator* c. 5. n. 91. Tamburini
de *iure* Abb. a. 10. n. 1. diff. 25. c. 4. n. 1. Michaël Fer-
rus de *prae* d. i. Eccl. lib. 9. c. 1. a. 1. Patianus de
probat. lib. 2. c. 27. a. 1. 39. & n. 4. Sebastianus Cae-
sari de Eccl. lib. hier. c. 3. a. 12. 3. 5. Castal-

71 *das in prius sacrum. sub i. fel. 8. e. 7. n. 6.] ubi ad-*
dit quod in illis partibus, in quibus talis repressit
Dignitas iuxta locorum consuetudinem, Praepositi
debet obtinere locum honorarium in choro, &
principat cum Dignia celebrari officia, Rota de
ex. 865. n. 8. & de ex. 866. n. 1. apud Farinac. in col-
lec. 1. manf. adus p. 4. d. inor. ubi ait quod fides Prae-
positi in illis partibus post Pöfchalem, fit dignior.
76 *Itaque bene quae dicta sunt de Decanis possunt*
applicari Praepositis Ecclesiarum, cum iam supra
dixerim Decanos, & Praepositos esse eandem
disignationem, idque eadem statum, ut iam dixi cu-
Narbona, & aliis ab eo relat. anno 15. q. 18. n. 1.

77 Hinc aduertendum est, quod quando Presbiteri
 tus fuerint prima dignitas in Cathedrali, seu Colo-
 legiata, vel Conuentali Ecclesia, habuerintque
 sub se Clerum, & Capellas, presumatur de iure
 dignitas, Presbiteratus, alias secus, ut pluries fuisse
 resolutionum testat Mallobius in *praxi habendi con-
 cursum, prelado* §. *duo*. 1. secundum Romanam
 impres. quas resolutiones refert et eo Barbosa
cap. 5. de dignit. & Can. num. 20. videndus §. *in* 1.

& de iure Ecclesiæ lib. cap. 38. p. 1. num. 30. & n. 14.
 † Vbi sub num. 8. vtrouique dicit in aliquibus Ecclesiis esse eadem conuocandū, vbi officium nullum gerant Præpositi, Præpositurus non esse dignitates, vt notant Aloysius Riccius in praxi rerum for. Ecclesiæ for. § 9. n. 3. in 2. edit. † Vbi locus esse dicit, † tunc Canonico collegio præficiantur. Ioannes Andreas in c. 1. n. 3. de consuet. lib. 6. Petrus Gregorius in Synagoga p. 1. lib. 1. c. 1. n. 9. § 1. Sed quid de iure sit dignitas, tenet Rota ceter. q. 83. p. 1. n. 7. recentissimi, & Antonius Fabricius in praxi beneficiorum lib. de beneficiis. Digiti. a. 49. per glossam, in c. quamvis 9. de verb. signif.

Adversus secundum quod Præpositus prima Dig-
ressus, ad quem spectat Missas solemnes, & Divina
officia celebrare, si voluerit, vel fuerit impedi-
tus, non possit, hoc alij suo arbitrio commendare, aut
delegare, quia faceret proximis dignitas, & alij
succedere, vt dicit declaratum à Sacra Congreg.
Rit. die 18. Iulij 1721. Barbofa *Apposel. decis.* 194.
n. 3. & in *Bullar. verb. Præpositum prima dignitas*,
qui etiam vtroque in principio dicit, quod Præ-
positum habeat vsum Mitre ex privilegio; licet
possit solemne benedictionem populo dare inter
Missarum solemnes, non possit tamen indulgentias
concedere, & publicare, vt eadem Congreg. Rit.
in *Præsen. 4. Martij* 1606. ab Aldano relatis in
*comp. C. an. ref. lib. 1. in. 20. num. 16. & 17. vbi in prin-
cip. dicit. ref. 194. & in dicit. Bullæ ex dom. Alda-
num. 15.* ↑ Dicit vt Præpositi Ecclesiarum Cathedra-
lium in Germania solesse habere vsum Mitre,
& Baculi; & sic declaratum à sacra Congreg. Ri-
tuum in l. *Luisianen. 24. Aprilis* 1600. & in 4. vtro-
que refert similia privilegia aliorum Ecclesiarum
Italiæ, & Franciæ, vbi videtur de Præposito
Pateo oppidi Marsilæ, & Ecclesiæ Colleg. oppidi
Varesij Mediolanæ Diocesis. Ecclesiæ Ottericæ, &
Parochialis sancti Thomæ Cortaldi Florent. Diocesis.
item de Præposito Collegiæ sancti Antonij
ciuitatis Placentiæ, & Ecclesiæ Avinionen. de
quibus declarationibus Sellius. in *selectis cap. 30. d.*
1. 12. Aldano decis. c. 20. n. 23. & 24.

Aduerto textiò, quod præpositus lusiñdioclae-
tanum curiam habens, comprehendendi in
Bulla Pij V. de *refidentia Parochiorum* quæ incipit, *cu-
pimus*; & sic vte teneatur cedere, iuxta quæ doc-
tent decemum Garcia de *beneficij* p. 3. c. 2. n. 17; in
20. declarat Armerdarus in *addition*, leg. *Nannus*
*lib. 2. tit. 2. §. 2. sub in. fed an Parochi d. beam rifi-
dere in suis curat* n. 140. Baiola *sess* 23. *Trid. c. 1.
de reform.* n. 17.

Ex his iam vides quod Praepositi secundum
nominis proprietatem dicuntur autem aliorum
perfecti, & qui alius praefiguntur textum in *dist.*
e. quibus 9. in princ. de verb. signif. Iudeoque perfecti
Castroſi dictos fuisse qui poterant militibus
praefidij causa degentibus in provincis, de quibus
in *l. vlt. cod. de avaris offiis lib. 12. §. 1.* & Prae-
positi Labarorum, ut in *l. ad. de Piep. Labar.*
eodem lib. §. erat enim Labaroti signum illud no-
bile, quod ante Imperatoris ferebatur: ut tempore
Constantini Impenatoris exaurio, & lapidibus pretio-
sis Crucis signo indigimus: unde Valquez in *3. p.*
D. Thom. 3. in ar. 4. Oloſco in ſua emblem. mor.
lib. 1. c. 9. folio 44. vers. Tyrael ad Alex. *lib. 4. de*
num. gentium c. 2. p. 347. Cardinal. Baronius in 3.
annal. Eccles. aene Chryſi 314. p. 68. Barbosa de
dig. d. c. 9. m. 17. & de iure Eccles. r. 28. eodem m. 17.
quidquid legat Gerachio Anchora in *12. verbo Prae-*
positum Labarorum.

- 88 Vnde factum est, vt Præpositi nomen bene adaptetur ad præpositos Ecclesiasticis iam dicti: nam vt refert Guid. Panceli, in *Theſauro vniuers.*
- 89 *lectum. lib. 1. c. 35.* † ad exemplum variorum Præpositorum, qui in Republica Romana vſitabantur, de quibus loquitur ſigillatim, † dictum prædictum nomen in ſignificatione eadem adductum fuiſſe ad Præfectos clericorum alicuius Eccleſie, & qui quondam Prioratus curam ſuper alios gerunt, vt probatur in *deſto. cap. quatuor.* vbi Barboſa de verb. ſignif. Et de multis Præfectis populi Romani videbis in *ff. c. cod. vbi de officio Præfecti vrbis.* & Prioris, Præfecti vigilum, de officio Præfecti auguſtalis, *ff. c. in cod. de officio præfectionis.* & illiſſimi præfecti priorio Africæ de officio præfecti, annonæ, & de aliis officialibus, qui præfecti poſſunt dici Reipublicæ id eſt Præpoſiti.
- 90 Ob hæc poſſumus adicere nonnulla de Præpoſitis regularibus, quo nomine in nonnullis religionibus eo nomine nuncupantur Abbates, Magiſtri, Generales, item Provinciales Priores, ſive Rectores, & ſimiles † Et Præpoſitorum iſtorum officium conſiſtit in multis ſecundum ſuarum regularum ſtatuta & conſuetudines, & ſpecialiter de iure communi, in *Clem. Religioſi, de priuilegiis* præcipitur, vt ea, quæ ad Religioſis ſeruanda, Canones ſtatuerunt, ipſi curent obſeruari, præſertim circa ea, quæ Monachis prohibentur. † Et pro regulari diſciplina ſeruanda, debent Capitula generalia de triennio in triennium congregare, iuxta textum in *cap. in ſingulis de regular.* † qui debent in capitulo vulgariter ſeu ſomone regulam exponere, iuxta *clem. in eo agro, de ſtat. ad monachorum*, tradit Barboſa multa de omnibus congerens de *iure Eccleſ. p. 1. c. 45. n. 1. in fin.* Itaque qui eſt prius inter clericos minores vocatur Præfectus, & Matrin in Domo Ieſuſorum, quæ vocatur *Præſſa*, uem vocatur Præfectus.
- 91 Pro complemento, aduertendum eſt, vt quemadmodum iam dixi, Præpoſitos in aliquibus Eccleſiaſticis, & Præpoſitus non eſt Dignitas; in alio dico Præpoſituræ de ſe Dignitatem non eſſe quia non habet nomen in dignitatem à iure comuni introductum, conſequenterque appellari officium, vt patet ex *e. eadem c. 1. prope finem de elec.* Ioannes Andreas in *c. 1. de elec. diſto. n. 3. lib. 6.* vbi Geminianus ſub n. 8. Cardin. Tufch. *rom. 2. c. 1. c. 19. l. 1. c. 20. c. 21. c. 22. c. 23. c. 24. c. 25. c. 26. c. 27. c. 28. c. 29. c. 30. c. 31. c. 32. c. 33. c. 34. c. 35. c. 36. c. 37. c. 38. c. 39. c. 40. c. 41. c. 42. c. 43. c. 44. c. 45. c. 46. c. 47. c. 48. c. 49. c. 50. c. 51. c. 52. c. 53. c. 54. c. 55. c. 56. c. 57. c. 58. c. 59. c. 60. c. 61. c. 62. c. 63. c. 64. c. 65. c. 66. c. 67. c. 68. c. 69. c. 70. c. 71. c. 72. c. 73. c. 74. c. 75. c. 76. c. 77. c. 78. c. 79. c. 80. c. 81. c. 82. c. 83. c. 84. c. 85. c. 86. c. 87. c. 88. c. 89. c. 90. c. 91. c. 92. c. 93. c. 94. c. 95. c. 96. c. 97. c. 98. c. 99. c. 100.*
- 92 Pariter de probat diſto. n. 3. vbi ſubdit hoc eſſe veriffimum etiam ſi Præpoſitus ſederet ante omnes in choro; quia per hoc non conferretur habere dignitatem, niſi ex conſtitutione Eccleſie vel conſuetudine loci aliud fuiſſet inſtitutum, † quia præeminentia ſedendi eſt ſignum perſonatus, non dignitatis, vt bene conſuluit Aretinus, *conf. 2. 3. n. 5. verſ. huius breuius promiſſi.* † Vel niſi prima in Cathedrali, aut collegiata, ſeu conuentali exiſteret, vel haberet ſub ſe Clerū, & Cappellam, tradunt Maſſobius in *ſua præxi habendi conſueſum præſulatus 15. dubio.* Moneta de *conſuetud. c. 5. n. 91.* Tamburinus de *iure Abbat. rom. 1. diſp. 25. q. 4. n. 5.* Michaël Ferrus de *præſent. Eccleſie q. 4. n. 1.* Barboſa de *canon. c. 4. n. 10.* Rota in *Pſenſiana Parochiali 10. February 1617.* corā bonæ memoriæ Vbaldo ſen.
- 93 Ad tertiam partem de Abbatibus quoque ſeorum electionem, dixi ſupra ſub tit. de elec. in *Rub. q. 4. c. 5.* Et quoad ordinem, & beneficia dico infra in *e. cum contingat hoc tit.* Nunc verò quoad ætatem, vt tales queant, & poſſint nominari, creari, ſeu eligi, dico in præſenti per verba textus noſtri, vbi ex cō-

ſtitutione Concilij Pictauienſis eadem ætas in eis requiritur, quæ ad Præbiteratum cum, vt iam dixi in *Rubrica*, Præbiteratus deſideret illam annorum 25. inceptorū, & Abbates, Decani, & Præpoſiti, qui Præbiteri nō fuerint Præbiteros omnimodo fieri patet ex textu noſtro, vt eadem ætas requiratur in Decanis, & Præpoſitis modo iam dicto in tota noſtra quaſtione; ſequitur, vt & Abbates, eorumque Dignitas expōſcant ſimilem ſaltem ætatem: ita in terminis docent Garcia, de *benefic. rom. 2. p. 3. c. 4. n. 74.* Valquez *trati. de benefic. c. 3. §. 2. n. 34.* Campanillus in *diſcr. iur. canon. Rub. 7. c. 6. n. 17.* cum multis Barboſa de *iure Eccleſieſt. lib. 2. c. 17. n. 30.* Azor. *inſtit. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. in princ. verſ. ſecundo queritur.* Tufchus *lit. A. conſueſ. 5. n. 13.* & conſueſ. 337. n. 3. cum aliis multis Narbona *anno 25. q. 5. n. 1.* † vbi n. 3. comprobatur ex eo etiam quod in aliis Dignitatibus, quæ in Episcopatu, ſufficiunt viginti, & quinque anni, iuxta textum in *ſol. c. cum in cunctis de electione, §. inferiora diſt. 2. 1. 2. Trid. ſeſſ. 24. de reform. verſ. in me diuinceps.*

Cum ergo Abbatia ſit Dignitas inferior Episcopali, vt multis oftendit Barboſa *de c. 17. n. 1. c. 3.* ſequitur vt prædicta Dignitas 25. annorum ſufficiat, etiam ad Episcopatum, vt iam dixi ſupra in *Rub. c. de elec. de ſiderens* annorum 30. ſaltem.

Sed obſtat quod in Abbatibus Monialium requiratur ad minus anni triginta, per textum in *cap. in demumſtaribus q. 3. in princ. de elec. lib. 6.* ergo non minor in Abbatibus; eo quod pro gubernio matutias intellectus requiratur; vel ſaltem, vt exiſtimat Turrecremata in *cap. annorum 20. q. 1. annos annorum viginti ſex requiratur.* † Reſponderetur tamē vt cum textus noſter loquens clare de Abbatibus expolcat ætatem præſatam annorum viginti quinque inceptorum, vt volunt Barboſa, vbi ſupra *c. 17. n. 30.* cum multis Sylueſter verbatum n. 2. & verbo *Abbas n. 1. ad finem*, ſequatur exemplum Abbatiarum, ex *diſto. c. 43. de elec.* non comprehendere Abbates, ſcum turpe eſſet ſeminio vocabulo mafculos comprehendere, ex *l. 1. in ſi ſcriptum 45. in principio ff. de leg. 2. cum aliis;* imò & idem videretur docere ſummus Pontifex ibi, & gloſſa, dum ait ex illa conſtitutione iura de vikorum electionibus teſtantis non fuiſſe immutata: videbis Narbonam *diſto. anno 25. q. 5. in fine c. ſub anno 30. nec eſt audiendus Turrecremata à nemine ſequutus.* † Nec audieris ſi dicas cum Quintana duehas *lib. 1. Eccleſieſt. c. 6. n. 11.* Valquez & Barboſa, vbi ſupra in lute non inueniri ætatem assignatam pro Abbatibus, cum aliud, vt dictum eſt, pateat ex textu noſtro.

Notabis inquam dictum de prædicta ætate procedere non tantum in Abbatibus temporalibus, hoc eſt ſecularibus, ſive hæ in commendam, vel alio modo conferantur, iuxta textum in *e. cum diuinceps de elec. l. 6.* vt tradit Sylueſter *d. n. 13. verb. Abbas*, ſed etiam in Abbatibus regularibus, cum genericè loquantur Doctores, dum aiunt in Abbatibus ſufficere 25. annum non diſtinguentes inter regulares, & ſeculares; docent etiam à paritate rationis Campanillus, *d. c. 6. n. 101. verſ. quod idem.* Barboſa *d. c. 17. n. 30.* Ojeda de *incompatib. benef. c. 1. p. 5. n. 6.* cum aliis Narbona *diſto. anno 25. q. 5. ſub n. 4. verſ. quod non ſolum.* † Et ſi licet de Abbate Generali aliud loquatur, Ludouicus Minda in *man. Pralat. rom. 2. q. 3. art. 1. conſueſ. 2.* tamen Tamburinus, de *iure Abbat. & Pralat. rom. 5. diſp. 5. q. 9. a principio*, in eo requiri, etiam ſolum ætatem viginti quinque annorum ait.

- 108 At quantum questionis partem de aetate, quæ requiritur in Prioribus, Guardianis, Ministris, & aliis Prelatis regularibus inferioribus: ubi de Prioribus Ecclesiarum Cathedralium; solent ergo Prelati inferiores, qui singulis præficiuntur Conventibus, appellari Priores, Abbates, Guardiani, Ministri, Postpositi, Correctores, ac Commendatores secundum statuta, & mores culque religionis; cumque eorum omnium eadem sit Dignitas, & officium, nec discretio munerum differentiam inter ipsos constituit, & inducat, idcirco existimo dicendum, ut quemadmodum iam in *vers. ad tertiam*, annorum 25. desideratur; sic & in Prioribus, Regularibus, Guardianis, aliisque Ministris modo dictis; eo quod Abbates, & Priores sint eiusdem officii, & æquiparentur: tradita Barbofa cum multis de iure *Eccl. iust. cap. 3. num. 15. argum. textus in cap. fin. de regularibus*, dum inquit: *Pariter, Abbates, seu Prælati*. † Deinde quia Priores, Guardiani, & similes Prelati conventuales, Parochialium Regularibus, sine curatis æquiparantur in animarum cura, & sollicitudine, ad quam similiter ipsi tenentur, ut testantur Fr. Eman. Rodriguez *tom. 3. quæst. regul. quæst. 31. art. 2. in prior.* sed isti nequeunt promoveri ante eam aetatem, ut tradit Barbofa *de Paroch. cap. 2. num. 6.* Nubona *opus 25. quæst. 19. num. 1.* & 5. ergo neque his similes Guardiani, & Priores citius eligi possunt, docent Additio ad Capellam Tholosanam *qn. 318. Solutio de beneficiis cap. 3. p. quæst. 5.* Valquez in *tract. de beneficiis cap. 1. §. 1. num. 15.* Petrus Rebuffius *super concord. Rob. de reg. ad Prelat. num. facund. §. Monasterii*, in verb. viginti, & trium. Moneta *de commut. vltim. volut. cap. 16. num. 114.* Quinlitan. Mandolfinus *de aetate minor. cap. 3. num. 103.*
- 111 Qui omnes prædictam aetatem non expleant, sed ceptam sufficere dicunt, quod probat expressè *ex clem. 1. §. ceterum de stat. Monachorum* in illis verbis, *Ceterum Priores, & conventuales aliam, nisi viginti annorum aetatem attingerent, &c. conferri nequeant, aut committi.*
- 112 Nec obstat dicta clem. in §. ceterum, dum ait quod si Priores habentes iniunctam animarum curam; & sollicitudinem; valeant per Clericos seculares tanto truncati satisficere, tunc si peregerint aetatem viginti annorum valeant eligi; quia respondeo hoc limitari; eo quod non exercent potestatem, ut dicitur relati à Barbofa ibi, Petrus Moneta *supra*, Sylvest. Additio ad Capell. Tholosanam *dist. 9. sup. Solutio dist. quæst. 5. num. 11.* Nubona *dist. 9. sup. num. 6.*
- 113 Quare si simplices, & nominè tenus existant Priores; inveni nec per se, nec per alios curam animarum exercere dicunt Federic. de Senis *conf. 49.* Maior de *verreg. lib. 1. cap. 30. num. 2.* Solutio *dist. quæst. 5. num. 22.* tunc sufficere decimum quartum excessisse annum, professione regulari iam facta;
- 114 quæ de iure antiquo fiebat in decimo quarto anno expleto, iuxta quæ norant Doctores in *c. nullus 28. de elect. lib. 6.* quantum ibi precipitur, ut nullus de cetero eligatur ad Abbatiam, & Prelaturam suam, vel aliorum religionis, nisi antea fuerit expressè professus ordinem regularem; quæ etas iam per Tri. Concilium fuit immutata ad annum decimum sextum de *regul. sess. 25. cap. 16.* Quæ procedunt in Prioribus qui vulgò vocantur *rurales*, vel sentiant relati, & Nubona *num. 7. dist. quæst. 19.* ob id Federicus de Senis *conf. 86. casus 124. q. 8.* quem refert Cardinalis Tulehus in *præf. Formis de Offic. & Sacris Eccl. Tom. I.*

tom. 6. tit. P. consuef. 707. num. 1. Barbofa de *Ca. nov. cap. 11. num. 3.* & de *iure Eccl. iust. cap. 30. n. 3.* dixerunt, † Priores esse in duplici differentia, vel *seculares*, vel *regulares*, de quibus nunc dixi.

De Prioribus inquam secularibus; qui sunt illi qui vel in secularibus, vel secularibus Ecclesiis reperimus, ut tradit Barbofa cum Fabio *supra* vtrobique *num. 2.* dico quoddam dici Collegiales; quosdam verò Rurales; & isti sunt, qui curam animarum absque Collegio habent; & sic Parochialem simplicem, de quibus loquitur textus id *cap. licet Canon. de electione*, ubi Doctores *lib. 6.*

Collegiales inquam sunt qui in collegiatis Ecclesiis toti præfunt Canonicorum Collegio, ut colligitur ex superscriptione textus in *cap. fin. de monast. & obed.* & illos solos, & non alios, qui in Ecclesiis præfunt non collegiatis, dignitates esse tradunt Moores de *consecratio. c. 5. num. 25. & 29.* Solutio de *benef. p. quæst. 2. n. 61.* Sebastianus Celsus in *revel. de Eccl. hierarchia p. 3. diff. 1. num. 1.* Barbofa *supra num. 4.* † Et idem de *monast. c. 4. num. 29. & 30.* cum Patiano de *prob. p. 2. cap. 22. num. 65.* & aliis tunc demum Priores censeri esse in dignitate, si sunt collegiati, & habent præerogativam, vel iurisdictionem in Ecclesia, alias secus & seculares respectu regularium esse personas principales, quæ in collegiatis Ecclesiis toti præfunt Canonicorum collegio. † Alia specialia congerit videnda Barbofa in *Bullariis* verb. *Prior*, idem in *collect. decif. Apostol. decif. 600.* & vtrobique dicit Priori Ecclesie Cathedralis, qui in eadem dum erat Ecclesia, regularis habebat iurisdictionem, & primum locum separatim ab aliis in choro cum Pulvinio, postquam fuit secularizata deferuira, Archiepiscopo conveniant tantum primæ sedes in choro, tanquam primæ dignitatis sine sede separata, & sine Pulvino ex Sacra Rit. Congreg. in *Tarantasiens. 13. Januarij 1610.* Et addit Barbofa inter alia *supra* videnda; quod Prior Sancti Venantij in civitate Camaracine, debet habere secundum locum in choro inter dignitates, & Canonicos Ecclesie Cathedralis ex Sacra Congregatione dict. Eccl. 1. §. *Marty 1608.*

Vnde fit ut cum Prior sit principalis persona in Ecclesia collegiata, regulariterque habeat animarum curam in foro interiori, vel exteriori, quod debeat esse continuus in aetate viginti quinque annorum inceptorum, ut resolvunt Niqui, Garcia de *beneficiis p. 7. cap. 4. num. 65.* Filiucius in *quæst. mor. tom. 3. rr. 41. cap. 5. num. 5.* Barbofa de *paroch. Episcop. p. 3. alleg. 60. num. 54.* idem de *Can. dist. cap. 11. num. 5.* & de *iure Eccl. iust. dist. cap. 30. n. 5.* Vbi eadem repetit. † Et in triplici illo loco dicit cum aliis non requiri necessarium, ut sit Doctor, vel licentius in Theologia, aut iure Canonico, quamvis illi ordinarii iurisdictionem omnibus iuribus, quasi Episcopis competat, & collegiata Ecclesia exempta sit, cum hoc nullibi cautionetur. † Nec aliud fuit ex dicto imp. *cap. 12. Trid. sess. 4. de reform.* qui ibi tantum honorum, vel dignitatem conferunt Doctoribus, sed non præcipiunt ex Sancta Congreg. resoluti Garcia c. 7. p. 8. de *benef. num. 33.* & Barbofa de *iure Eccl. iust. dist. cap. 30. num. 8.* & 9. † Idem de *Can. dist. n. 8.* & 9. eadem referens, probat ex Sacra Rit. Congreg. quod etiam Prior collegiatus non habeat præcedentiam supra Canonicos Cathedralis; sit tamen ibi interest, simul cum illis Dignitatibus, & Canonicis honorandus duplici ductu Thuri-

- 108 Ad quantum questionis partem de aetate, quae requiritur in Prioribus, Guardianis, Ministris, & aliis Praelatis regularibus inferioribus: ubi de Prioribus Ecclesiarum Cathedralium; solummodo ergo Praelatos inferiores, qui singulis parochiis seu Canonibus, appellati Priores, Abbates, Guardiani, Ministri, Praepositi, Correctores, aut Commendatores secundum statuta, & mores cuiusque religionis; cumque eorum omnium eadem sit Dignitas, & officium, nec discretio munerum differentiam inter ipsos constituit, & inducit, sed idem existimandum, ut quemadmodum iam in *vers. ad terram*, & in *ancorum* 25. desideratur; sic & in Prioribus, Regularibus, Guardianis, abique Ministris modo dicto; eo quod Abbates, & Priores sint eiusdem officii, & equiparentur: tradit Barboza cum multis de iure Ecclesiastico. cap. 3. cum. 15. argumentum in cap. fin. de regularibus, dum inquit: *Priores, Abbates, seu Priores*. Deinde quia Priores, Guardiani, & similes Praelati conventuales, Parochiales Rectores, sine curatis equiparantur in omnium curis, & sollicitudinibus, ad quantum similiter ipsi tenentur, ut testatur Fr. Eusebius. Rodriguez tom. 3. quae. regul. quae. 31. art. 2. in princ. sed isti nequeunt promovere ante eam aetatem, ut tradit Barboza de Prioribus cap. 2. num. 6. Nihilominus 25. quae. 59. num. 1. & 5. ergo neque his similes Guardiani, & Priores entius eligi poterunt, docent Additio ad Capellam Tholosanam qu. 318. Solus de beneficiis 3. p. quae. 5. Valquez in tract. de beneficiis cap. 3. §. 2. num. 15. Petrus Rebuffus super concord. Roder. de reg. ad Praelat. nom. faciens. §. Monasterium, in verb. viginti, & trium. Moneta de summa. vltim. volent. cap. 10. num. 14. Quisellian. Mandosius de aetate minor. cap. 5. num. 103.
- 110 Qui omnes praedictam aetatem non expleverint, sed exceptam fuisse dicunt, quod probat expressis ex clem. 1. §. eorum de statu Monachorum in illis verbis, *Ceterum Priores conventuales aliam, nisi viginti annorum aetatem attigerint &c. conferri nequeant, aut coelecti*.
- 112 Nec obstat dicta clem. in §. eorum, dum ait quod si Priores habentes injunctam animarum curam, & sollicitudinem; valeant per Clericos seculares tamen minime satisficere, tunc si peregerint annum viginti valeant eligi; quia respondeo hoc limitari; eo quod non exercent per se, ut docent relati ad Barboza ibi, Petrus Moneta supra, Sylvestre, Additio ad Capell. Tholosanam supra, Solus dist. quae. 5. num. 21. Narbona dist. q. 59. num. 6.
- 113 Quare si simplices, & nomine tenus existant Priores; ita nec per se, nec per alios curam animarum exercere dicunt Feileric. de Senis conf. 49. Maior de irregul. lib. 1. cap. 30. num. 2. Solus dist. quae. 1. num. 21. tunc sufficere decimum quartum excessisse annum, perfectione regulari iam facta; tunc quae de iure antiquo fiebat in decimo quarto anno expleto, iuxta quae notant Doctores in c. nullus 28. de elect. lib. 6. quatenus ibi precipitur, ut nullus de cetero eligatur ad Abbatiam, & Praelatum suae, vel alterius religionis, nisi antea fuerit expressis professus ordinem regularem; quae aetas iam per Trident. Concilium fuit immutata ad annum decimum sextum de regul. sess. 21. cap. 16. Quae procedunt in Prioribus qui vulgo vocantur *triales*, ut sententiatur relati, & Narbona num. 7. dist. quae. 39. ob id Federicus de Senis conf. 86. casus talis est, quem refert Cardinalis Tuschus in pract. Firmian. de offic. & Sacra Eccles. Torol.
- 114 De Prioribus inquam secularibus; qui sunt illi qui vel in secularibus, vel secularitatis Ecclesiis reperiuntur, ut tradit Barboza cum Fabro supra vtroque num. 2. dico quoddam dici Collegiales; quosdam vero Ruales; & isti sunt, qui curam animarum abique Collegio habent; & sic Parochiales simpliciter, de quibus loquimur textus in cap. licet Canon de delictis, ubi Doctores lib. 6.
- 117 Collegiales inquam sunt qui in collegiatis Ecclesiis totius praesentis Canonico-rum Collegio, ut colligatur ex superscriptione textus in cap. fin. de materia. & obid. & istos solos, & non alios, qui in Ecclesiis praesentis non collegiatis, dignitates esse tradunt Moneta de consecratio. c. 5. num. 25. & 24. Solus de benef. 2. p. quae. 2. n. 62. Sebastianus Caxar in relati de Ecclesiis parochialibus. dist. 1. num. 1. Barboza supra num. 4. Et idem de Canonice. 4. mon. 29. & 30. cum Patiano de prob. p. 2. cap. 12. num. 65. & aliis tunc demum Priores censeri esse in dignitate, si sunt collegiati, & habent praesentiam, vel iurisdictionem in Ecclesia, alias secus & seculares respectu regularium esse personas principales, quae in collegiatis Ecclesiis totius praesentis Canonico-rum collegio. † Alia specialia congerit videnda Barboza in Bullario verb. Prior, idem in collect. decif. Apostol. decif. 600. & vtroque quae dicit Prior Ecclesiae Cathedralis, qui in eadem dum erat Ecclesia, regularis habebat iurisdictionem, & praesentium locum separatim ab aliis in thoro cum Puloio, postquam suis secularitatem servata, Archiepiscopo conveniat tantum prima sedes in choro, tanquam prima dignitas sine sede separata, & sine Puloio ex Sacra Rit. Congreg. in Tarantasiens. 13. January 1610. Et addit Barboza inter alia supra videnda, quod Prior Sancti Venantii in civitate Cameracen. debet habere secundum locum in choro inter dignitates, & Canonicos Ecclesiae Cathedralis ex Sacra Congregatione dist. Eccles. 15. Marty 1608.
- 119 Vnde fit ut cum Prior sit principalis persona in Ecclesia collegiata, regulaeque habeat animarum curam in foro interiori, vel exteriori, quod debeat esse constitutus in aetate viginti quinque annorum inceptorum, ut resoluit Nicol. Garcia de beneficiis p. 7. cap. 4. num. 65. Fillucius in quae. mor. tom. 5. v. 41. epp. 5. num. 5. Barboza de possit. Episcop. p. 3. alleg. 60. num. 64. idem de Can. dist. cap. 11. num. 5. & de iure Ecclesiastico dist. cap. 30. n. 5. ubi eadem repetit. † Et in triplici illo loco dicit cum illis, non requiri necessarii, ut sit Doctor, vel licentiatum in Theologia, aut iure Canonico, quatenus illi ordinaria ministeria eorum omnibus iuribus, quasi Episcopalis competat, & collegiata Ecclesia exempta sit, cum hoc nullibi cavenatur. † Nec aliud suadent ex dicto iam cap. 12. Trident. sess. 4. de reform. quia ibi tantum hortatur, ut dignitates conferantur Doctoribus, sed non precipit, licet ex Sancta Congreg. resoluit Garcia c. 7. p. 8. de benef. num. 33. & Barboza de iure Ecclesiastico dist. c. 30. num. 8. & 9. idem de Can. dist. n. 8. & 9. eadem refertens, probat ex Sacra Rit. Congreg. quod et si Prior collegiatus non habeat praecedentiam supra Canonicos Cathedralis; sit tamen ibi ibi interest, simul cum illis dignitatibus, & Canonis huiusmodi duplici dictu Thuri-

- boli: ita in *vna Tusebanen. 19. Augusti 1619.* alia tradens de Priore Ecclesie Vimaracen. & alius.
- † Et in *Bullaria* verb. *Prior* ait, quod Prior collegiat qui caput est Capituli, & dignitas vnica, cui solent à Sede Apostolica causæ committi, præcedit Caonicis cathedralis, non collegialiter, sed vt singulis incidentibus ex Sacra Congreg. Rit. in *Viterbien. 20. Decemb. 1601.* Et quod Prior, vt dignior præcedit alijs beneficijs, licet antiquiores ex dict. Sac. Rit. Congreg. Hispan. 7. Iulij 1632. Et quod Prior, seu Presbyter ratione ætatis, debet præcedere omnes alios Presbyteros, etiam Canonicos Ecclesie collegiatæ ex Sacra Congreg. Rit. in *Saca Ferraten. Nucerina Dimef. 24. Octob. 1609.* idem repetit in *caus. de cessione sub dicta de cessione 800.*
- 125 Et de prædicta ætate testatur Narbona in multis comprobans dict. anno 25. quæst. 19. num. 4. vbi dicit Priorem conuentualem in nullo differri à Priore seculari, qui caput obtinet in Ecclesia collegiali ex *elem. vbi principalis, de rescript. cap. nifi esset vices sine finem de Preb. in vtroque eandem postulat ætatem annorum 25. quod intelligo si Prior Regularis, & collegiatæ sint in dignitate, & cura conuicti, alias de re Regularibus dices, vt supra. †*
- 126 Et de Prioribus Ecclesiarum Cathedralium curam non habentibus dices, vt supra dixi de Decano, & alijs dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium ex dicto cap. 12. Trid. sess. 24.
- 127 Hic posset inquiri de ætate prærequisita in Provincialibus, & Ministris Generalibus Religionum, de quibus alibi, & nunc breuiter dico, quod etsi nonnulli existimant ætatem annorum quinquaginta prærequiri; ego autem in hoc puncto dico cum Narbona alios referente, anno quinquagesimo quæst. 3. sufficere ætatem annorum 30. secundum distinctiones, quas adduxi supra de Episcoporum ætate in Rub. sub quæst. 2. in vers. ad certum.
- 128 Nec obstant Fr. Eman. Rodrig. num. 3. q. regul. quæst. 34. art. 2. in vers. vnde, allegans Patornem lib. 6. de legib. Antist. lib. 7. politer. cap. 16. & Philostratum lib. 1. de vita Apollon. cap. 9. exigentes in Magistratibus ætatem quinquagenariam. Quia respondendo, prædictos solum dicere eam esse convenientissimam, non præcise necessariam, non enim illi habent maius gubernium, quàm Episcopi, in quibus sufficit de iure annorum ætas triginta.
- 4 *Ætas annorum 25. dicitur perfecta, minor ætas imperfecta. Et quæ in dubio intelligatur, num. 1.*
- 6 *Carolus V. Hispania Rex communi suffragio electorum Germaniæ, fuit Imperator electus in 18. anno sue ætatis.*
- 7 *Regimen Imperij aut Regni requirit maiorem prudentiam, quem desideratur in ceteris Magistratibus*
- 8 *Cap. Episcopus 6. dist. 77.*
- 10 *Dignitas quæ à Principe confertur infanti, & adhuc existens in viro fuit administratio, vt n. 14.*
- 11 *Decurionatum poterat habere infans.*
- 12 *Tribunatum dignitatem quæ habetur infans.*
- 13 *Dignitas secularis, quæ habet administrationem, & iurisdictionem, requirit in eligendo ætatem 25. annorum, numero 18. & 19.*
- 14 *Dignitates seculares sine administratione, vt Marchionum, Comitum, Ducum, & Regum, possunt minoribus natæ dari, successione, aut iure sanguinis tantum in honorem in officio, interim per iuiores, n. 17.*
- 15 *Infans succedens in Dignitate, succedens in naturalis, non in officio.*
- 17 *Infans potest esse caput collegij sine exercitio officij.*
- 19 *Ætas olim suffragiorum annorum 20. ad publicum munus, quod de iure alter. Et quid in muneribus patrimonialibus, n. 11.*
- 20 *Tabellionis, & notariatus officium in qua ætate.*
- 21 *Ætas annorum 25. requiritur ad consilium præstandum in proprio, sine alieno negotio.*
- 23 *Familiares Principum valde Los Priuados, debent esse iuues.*
- 24 *Decurionem ciuitatum ætate quæ olim hodie est 18. annorum.*
- 25 *Spæcula, siue honorarium solum dari Decurioni ad introitum alterius nisi non datur, si ætatem annorum 18. non habuerit. Et quid de sedentibus inter Decuriones, n. 31.*
- 26 *L. Lucius 21. §. fin. ff. ad municipal. L. Cod. de munerib. & honor. lib. 10.*
- 27 *Impubes, etsi Decurio creatus possit, non tamen opus Decurionatum exercere, nec suffragium ferre ante 25. annum, etiam si veniam ætatis, aut dispensationem impetrauerit, num. 28.*
- 29 *Pubes habet dispensatum ad vocem præstandam in curia, admittitur ad suffragium ante 25. annum.*
- 30 *Infantem, reddere habitum ad suffragium ferendum in Decurionatu non potest, quia neque dispensari in iure naturalis; etsi queat illum creare Decurionem sine exercitio.*
- 31 *L. Spurij 6. ff. ad municipalem, vers. minores.*
- 32 *Salarium designatum publico, à nemine lauratur ante legitimam ætatem nisi Regie assensu, & rescripto.*

QVÆSTIO II.

Imperatores, Reges, & Magistratus aliæque Dignitates seculares, an debeant habere certam, & determinatam ætatem; vt eligi valeant?

SVMMARIVM.

- 1 *Imperatoris ætas, vt testis eligatur, est annorum 25. aliter si per successiorem, n. 9.*
- 2 *Cerradus Federici I filius quæ puer, & impub. prohibens suæ ab Alex. I V. sub censura, ne Imperator eligeretur à Germanicis electoribus.*
- 3 *Rex eligi vt possit, debet esse in ætate annorum 25. aliter per successiorem, n. 9.*

Ad primam difficultatis partem, & ad alias, quæ placuit, vt hic tractarentur; etsi extra metam videantur, dico Doctores plures latissime scripsisse; & sic breuiter respondeo; ætatem perfectam, vt Imperator quis eligatur, esse illam

illam nempe quæ est annorum viginti quinque ex
1. *ff. de mun. l. minor. §. ff. eodem. l. cum de inde-
bitio ar. ver. §. si autem et §. de prob. tradit Narbona*
anno 25. *quæst. 66. num. 14. † Vbi n. 15. ex Maiolo*
de *irregularitat. lib. 1. cap. 30. num. 4. dicente Pontifi-*
com Alex. I V. cōfirmatā sententiā excommuni-
cationis Getmanicis electoribus obstitisse, ne Co-
radum Federici Secundi filium puerum in Regem
Romanorum eligere quod esset inhabilis, ineptus,
atque ob id inelegibilis ad tantum munus,
nempe qui Ecclesiæ defensor esset eligendus, non
poest.

3 Quod idem de Regis electione debet esse :
nam cum ad Regni moderationem opus sit opti-
mo consilio, vt probatur ex illo Exodi cap. 18. &
refert Aristot. lib. 5. *Polit.* sequitur vt debeat esse sic
eligendus in Regem ætatis annorum 25. Narbona
supra num. 4. vbi *num. sequenti*, confirmat pluri-

4 bus rationibus. † Est enim prædicta ætas perfec-
ta, vt colligitur ex textu in l. 2. *cod. de tutor. &*
factis ignor. & in l. solutus. cod. in quibus causis in in-
ter. res. non est necessaria, quibus minor viginti
quinque annorum ætas imperfecta vocatur. Ob
idque euenit, vt qui eam expleuerit, dicatur esse
ætatis perfectæ, vt docent Sfortia Oddus de *resist.*
quæst. 1. art. 3. num. 59. Narbona plura congerens
5 *dist. anno 25. quæst. 1. num. 10. † Vbi etiam ait in*
dubio intelligi ætatem perfectam naturaliter, non
beneficio Principis, aut fictione inducitur ex Gō-
thofredo in l. 4. *cod. de hus. qui veniunt ad ætatem im-*
peratorem, & ait etiam præcedere in feminis per
textum in cap. *vidua ar. 2. ver. si Virginitas 25. quæ-*
sione 1.

6 Et licet inuicibilissimus noster Rex Carolus V.
vix annum agens 15. communis suffragio ad cul-
men Imperialis dignitatis fuerit euectus; vt refert
idem Narbona *dist. 9. 66. num. 1.* Non ideo id præ-
dicta sententiā retractandum est, cum teuera illa
ætas adhuc sit sub curatore, vel debeat esse i eo
quod homines ante vigesimum quintum ætatis
annum non dicantur iudicii pleni, † præcipue si
7 consideremus ad Regni, Imperique regimen re-
quiri maiorem prudentiam, scientiam & sollicitu-
diōem, quàm in cæteris Magistratibus Reipubli-
cæ, in quibus etiam ad minus desideratur prædi-
cta ætas, vt itatem dico; & sic Antisthen. apud
Plutarchum de professione minorum inquit: *Nā-*
dum sapientia prætoris cum par est, qui antecedit
imperio, sed etiam religio, & pietas, & Symma-
rus in cap. viduam, scribit, Nisi præcellas scientia,
& sanctitate, qui est bonore præstantior † conducit
textus in l. honores 7 in *prin. ff. de Decurionib. & ca-*
rum filius, & Rubr. cod. de pueris. ad muer. nomi-
nam. l. 10. & apud nos l. 17. ar. 3. lib. 7. recept. &
tradit nonnulla Caslenus de *iudic. lib. 1. dist. 1. n. 19.*
videbis Alphonsum de Narbona in 3. p. *recept.*
lib. 7. ar. 11. l. 3. §. 1. 3. num. 1. Paulum Zachias Medi-
co *legali lib. 1. ar. 1. q. 5. & 6.*

8 Prædictæ tamen resolutioni videtur obstat
Agathensis Concilij determinatio, quæ referens in
cap. *Episcop. 6. dist. 77. vbi Præbiter & Episcopus*
ante annos triginta; id est antequam ad perfecti viri
tatem perveniant; a nullo Metropolitano ordi-
nentur: nemin D. Ioan. Chersothom. in *Enangel.*
de Metris homin. postrem. ibi ait: Quod hominibus per-
fecta ætas est annorum triginta, & Theophylactus in
Enangel. Luca cap. 3. ait: annorum triginta, inquit,
perfectissima est, & illa homo, vel probus, vel
improbus cognoscitur: congerit alia videnda Nar-
bona *de Offic. & Sacra Eccles. Tom. I.*

bona *dist. anno 25. quæst. 1. sub num. 1.* quibus om-
nibus responderet ibi significari perfectissimam
ætatem, qualis hodie in Episcopis eligendis requi-
ritur: texta quæ iam adduxi *sub notis Rubr. q. 2.*
sed non excludi perfectam ætatem esse assigna-
tam annorum viginti quinque: quare cum illa
maior ætas non exposcitur, seu assignatur suce
tutæ, vel confirmatione, habilis est ea, quæ accedit
ad prædictos annos 25. vñ bene considerabis ex
iam dictis *totæ quæst. 1. & vt vberius hæc partem*
quæstionis tractantes leges Casaldum in *ar. de Im-*
peratore quæst. 73. d. num. 24. Tiraquel. de primog.
pag. 468. num. 166. & de nobilit. folio 695. Caldas
Pereira in *l. si curatorum, verbis. minor etiam non n. 45.*
& 46. Bacofum in *l. cum Prætor. 12. §. si. num. 119.*
ff. de iudic. Gutierrez de iustit. cap. 18. p. 1. per so-
lum, Narbona *dist. anno 25. quæst. 66. † qui sub*
num. 1. ait prædicta fallere in Rege, seu Imperato-
re iure sanguinis succedente: nam etiam natu-
miolius succedunt.

Ad secundam quæstionis partem de aliis di-
gnitatibus secularibus, dico quod et si infanti, &
in vtero existenti possit dignitas à Principe con-
ferri, iuxta decisionem textus in l. *Lucius 11. §. Im-*
peratores ff. ad municip. & l. unica cod. de muneri-
& honorib. non con. lib. 10. † quibus infanti 11
Decurionatum habere possit legitur, licet hono-
rem, vel dignitatem esse fateatur consensu, in l. 4.
de *Decurionat. §. ff. de vacatione muer. & sic dic-*
ceant Gratianus *dispens. forens. tom. 1. cap. 77. n. 15.*
Sfortia de *res. l. p. quæst. 2. art. 7.* Lucarin. de *iudicia-*
ria ius. l. 2. p. cap. 6. num. 15. Anton. Faber in *in-ter-*
præd. Papin. l. 4. princip. 3. ubi. 7. † Et quod 12
Tribunatus possit ab impubere obicere, infan-
tisque coronari, vt ex multis refert D. Didacus de
Narbona *anno 25. quæst. 64. d. num. 1. † Tamen* 13
verius est vt si dignitas habeat administrationem,
vel manus iudicandi, aut aliud munus: nam oon
minor annorum viginti quinque debeat eligi: nam
vt probat textus in l. *subnonda 45. cod. de Decuri-*
on. lib. 10. oportet ad maiores dignitates eligi potiores
& digniores, duos ait: *¶ (¶) Valerius fere nominatur,*
qui functiones publicas implere non possunt, docent
in terminis Panoetius. in cap. *prætoris num. 5. bo-*
tie. Duarenus tit. de re iudic. in methodica q. 5. ex-
planatione, c. 1. in fine, dicentes minores annorum
25. ad honores municipales nequam admitti
debere, & in qua ætate debeant eligi Magistratus,
Tribuni, & alij.

Nec obstat dictum in *principio*, & quod sequi-
tur, scilicet ad temporalem dignitatem cum admi-
nistratione requiri annos quatuordecim, & effatus
de *Imperatore quæst. 73. n. 24.* multo comprobans
Narbona *supra num. 5.* quia respondeo verum esse
dignitates seculares si deficiant iure successione,
vel sanguinis, vt Imperatoris, Regalis, vt iam dixi,
Ducatus, Marchionatus, Comitatus, seu Baronie
succedere posse natum recentem, infantemque, &
conceptum ante natiuitatem, vt censent Sfortia
Faber, & alij *supra*, dummodo tantum constituantur
in honore; oon in administratione, vel tantum
dignitas consistat in honore. † Et enim infans
tunc si administrationem dignitatis habeat, succe-
der in naturali dignitate, non in officiali. † Et 16
Perez de Lara *tratt. de vita homin. cap. 16. num. 12.*
dicit infantem posse esse caput Collegij, sed non
posse officium exercere; † interim per tutores, &
curatores Regi, usque ad pubertatem, compo-
bat multis Narbona *supra n. 6.* quo pacto venit

intelligendus refectus, dum exigit in officio dignitatis cum administratione annuum quantumdecim, † tamen si officium haberet iudicandi munus, ut aliud simile, ad quod sit opus pleno iudicio; tunc cetera, ut iam dixi, etas annuorum 25, requiritur.

- Vnde etiam lege antiqua, quam refert Alex. *de sum. genial. lib. 4. cap. 6. post principium*, cautum fuisse ne cui ante vigesimum annum daretur publici muneris administratio, de hunc verius est, ut requiratur etas annuorum 25. per textum in *l. ad Rempublicam. ff. de munerib. & honor. in l. 2. ff. de vacatione muner. l. 1. c. 2. cod. qui etas, vbi professus lib. 10. c. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.* Donellus in *comment. lib. 17. c. 2. 4. verbi de muner. viginti, & quinque annis*, Caldas Pereira in *l. si curatorem verbi bene contractum, num. 42. verbi. hinc etiam, cod. de in iure, res. vbi generaliter loquitur de quibuscumque muneribus Reipublice administrationi spectantibus, † & de Tabellionis officio Nicolaus de Passeribus in *consiliorum legum*, cum multis Narbona *dilect. anno 25. quest. 67. & quest. 69.* vbi da Notario, & Tabellione, † qui *dilect. 9. 67. num. 50.* admoet pendendam etatem requiri in muneribus, quæ civilia, aut personalia sunt; non verò in Patrimonialibus, à quibus, ut nulla excusatio est *l. munerum 28. §. Patrimoniorum ff. de munerib. nec etas*, cum quicumque admittantur, & compellantur ad Patrimonialium munerum functionem, siue senes sine, ut annis 70. siue adulescentes, & annò 25. minores ut ex *l. regne §. l. etiam minores 7. cod. de muner. Patrimoni. lib. 10. dilect. ad Rempublicam.**

- Cum ergo homines frequentes post annum 25. recto consilio polleant, ut patet ex dictis *supra. quest. 1.* multoties comprobet Narbona anno 25. *quest. 65. & num. 2.* dicat munera personalia, quæ ad sui expeditionem consilium requirunt, non debent dari minoribus; sequitur ut ad consilium prestandum, siue in proprio, siue in alieno negotio requiratur etas annuorum 25. ut colligitur ex adductis à Narbona *dilect. quest. 75.* legendus. †
- Vbi *sub num. 3.* dicit familiares Principum, vulgò *les Privados*, debere esse senes, comprobans ex verbis Caroli Scribani in *Polit. (brissib. l. 1. cap. 16.* eius verba referens: *Deligant autem, quos grandior etas, rerumque experientia docuit, quibus Regi negotia, rebus, opes, & hostilis potentia evasita, qui consilio, & auctoritate valeant quibuscumque in arduis, animis; & industria, in secundis moderatio, ad persuadendum elecentis, & in contrariis ante omnia potius.* Ob idque isti palam est, ut minores viginti quinque annis, non debeant eligi; imò maiores etate illa salubrius erit ob maximam petiam, & experientiam, quæ debent polleere.

- Vnde iam videbis eandem etatem annuorum 25. desiderari in iure in Decurionibus civitatum creandis, ut vocem possint dare in suo Capitulo, nisi ante illam etatem ex causa, aut consuetudine, solum sit eos creari Decuriones vulgò *Regidores*; eo quod civitates, & ipsarum bona regant ex *dilect. ad Rempublicam ff. de munerib. & honor. litem tantum l. §. 6. ff. de Decurion. l. si Pater cod. quando promerari non est necesse l. 2. cod. qui & adversus quos, Curia Pisana lib. 1. cap. 12. num. 4.* vbi notat Azavedus Antonius Gomez. *sem. 3. de delictis cap. 1. numero 55. verbi.* Decurio, multis adductis Narbona *anno 25. quest. 68.* De intro-

men nostro Regio per textum in *l. 16. tit. 3. lib. 7. reop. abrogata antiqua lege 17.* eiusdem tituli, quæ non nisi vigesimum excedenti, id concedebatur desiderari etas annuorum decem, & octo. † Et alia adducens Narbona *num. 7.* ait Decurioni hac etate minores honorarium, siue sportulam vulgò *propina*, quæ à nouo Decurione pro introitu aliis curialibus soluitur, non debet; quia tale stipendium datur his, qui receptioni in Curia adsumt.

Nec turbatur resolutio prædicta ex *l. Lucine 21. §. si ff. ad municip. l. 1. 1. cod. de muner. & honor. lib. 10.* quibus infans Decurionatus munere fungi potest. † Quia responderet ut licet impubes qualiscumque queat creari Decurio interim dum vigesimum quintum annum suæ etatis excedit: tamen sit idem, ac si Decurio creatus non fuerit, cum nullum Decurionis opus ex pectet quæsi, cum ante pendendum tempus suffragium ferre non valeat, ut docent Bobadilla ex *Pellicia Præter. lib. 3. cap. 8. num. 1.* cum aliis Narbona *supra sub num. 3.* & ex Budæo in *dilect. ad Rempublicam ff. de municip. Auentibus de excep. ad cap. 19. num. 16.* Petrus Gregorius *de elect. cap. 8. num. 1.* † quod declarant Curia Pisana *supra num. 5.* Azavedus, Pereira in *dilect. l. si curatorem verbi bene contractum num. 43.* procedere etiam si talis minor Decurio à Principe, aut etatis veniam, aut dispensationem ad Decurionatum obtinendam, vel Curiam ingrediendam, fuerit adeptus.

Limittat verò vbi in dispensatione habilis quoque minor iam pubes redderetur ad vocem, & suffragium in Curia prestandum, cum Princeps noua lege, aut privilegio, possit invertere leges civiles exigentes annos 25. ut de facto iam vidimus iure Regio. † Et sic vbi naturalis ratio repugnat, non posset Princeps habilem reddere infantem, & in iudicio adhuc non ex pectent ad prestandum suffragium; quia esset dispensare, & habilitare contra ius naturale: et in illa etate ex certa scientia queat infantem, & pupillum Decurionem creare sine executionis argumens. textus in *l. vbi glossa verb. indultus cod. de his, qui omnia statu. cum aliis, quia possunt naturalem defectu solledus: tamen Rodericus Suarez alleg. 12. à n. 6.* Caldas *supra num. 24. & 42.* verbi. *que videntur, sentire videntur ut cum ex certa scientia Princeps creat Decurionem, infantem, & pupillum, tacite etiam dispense, ut vocem præstet in Capitulo.*

Nec vltimo obstat textus in *l. §. 6. ff. ad municip. in verbi. muneris vbi casum ut minores 25. annis, Decuriones facti, queant sportulas iam dictas accipere, et si suffragium adhuc non præstent. Quia respondetur textum illum procedere, quoties est tales suffragium non præstent in Curia; tamen inter ceteros Decuriones sedens, quod sufficit ut diuisionem, quæ inter præstentes hunc participet, sint, cum non tam suffragium causæque assistentis habeantur: sic Guidus Pancirolus *de Magistratibus municip. cap. 1. num. 3.* per textum in *l. §. 6. ff. de donat. inter. Narbona supra. v. 2.* & faciant verba *dilect. leg. §. 6. ff. ibi: Minores 25. annorum Decuriones facti, sportulas Decurionum accipiant; sed utrum suffragium inter ceteros ferre non possint: quæ reuera de Decurione, qui habet sedere in Capitulo cum aliis loquuntur.**

Vnde existimo idem dicendum circa salarium decurionum

De Ætate & qualitatē Ordin. Quæst. I. 355

designatum ē publico, cum ante legitimam ætatem nemo possit illud lucrari, nisi Regio assensu, & respectu interueniente, quod intelligitur etiam de illis salariis, quæ solent Decurionibus à Concilio ex ipsius patrimonio præstari, quoties eius causa absumt, & iter faciunt. Narbona *supra dist. quæst. 68. non fin.* Bobadilla *dist. lib. 3. cap. 8. n. 11.* ibi *para assiter en el Camillo sin votar y para llevar salario à esta merced con licencia y facultad Real:* sic cum Suarez, & Auendaño, ubi *supra*, illa dico, in cap. 3. *hoc tit. de ætate requisita in Præbendis, & Beneficiis & in cap. 2. hoc tit.*

quibus infra in *tit. de officio Archiepiscopi, de officio Archiepiscopi, de officio Primicerii, de officio Sacristæ, & Censuræ.*

QVÆSTIO I.

Cum minori regimen Ecclesiæ concedi nequeat, cum aliqua Beneficia etiam concedantur minoribus annis quatuordecim? Et an atas annorum quatuordecim sufficiat ad personatum sine cura. Et quæ atas in beneficiis simplicibus, & inferioribus. Quæ in collegiatis. Quid de Portionariis, & dimidiis, etiam in Cathedralibus. Et quæ atas ad obtinendam pensionem. Et parvuli nomen, in qua ætate concipiuntur?

SVM MARI V M.

- 1 Beneficia simplicia ante Trid. Concil. poterant concedi Tutoribus à septennio, hodie non nisi in decime quartæ ætate consistunt, n. 1. in l. 1.
- 2 Nemo ad Dignitates, & Personatum sine cura potest ascendere, nisi consistens in ætate 22.
- 3 Personatus quando intelligitur de minoribus beneficiis, tunc potest conferri habenti ætate 14.
- 4 Etas ad beneficia sine Rectoria, etsi de iure videretur requisita ætatem 14. verum est ut sufficeret, & ætate septenni, n. 6.
- 5 Cardinales virtutes indulgenti, non poterant minoribus septennio beneficia conferri.
- 6 Tensura antiquitus non poterat dari, nisi habenti beneficium, hodie aliter, n. 9. & 10.
- 7 Tensura usque ad decimum quartum ætatem, neque beneficiari, n. 12. 13. 14. & 17. nisi dispenset Papa, n. 16.
- 8 Præbenda Regularium vacantes possunt à Rege septennio conferri.
- 9 Simplicia beneficia reputantur præstimonialia, commendata, Priuilegiata, immunitates, vel Abbacia.
- 10 Beneficia iuris patronatus reputantur simplicia.
- 11 Beneficia appellatione, venit etiam quod est iuris patronatus.
- 12 Capitania non collantur, & anniversaria minoribus 14. annorum valent dari.
- 13 Pontifex solum dispensat ut minori ætatem 14. conferatur beneficium simplex, nec Episcopus id potest, n. 17.
- 14 Etas annorum 14. sufficit impleta ante institutionem, etsi tempore præsentationis non.
- 15 Capitania seu beneficii fundator, potest præcipere, ut datur minori ætate 14. saltem, n. 19.
- 16 Capitania, seu beneficii collatio facta minori ætatem 14. est nulla, etiam si atas deficiat per unum diem n. 20.
- 17 Annus 14. ad optinendam beneficia simplicia, sufficiens ætatis.

Ad Text. in Cap. Ex ratione. II. hoc titulo.

P RÆ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Minori Ecclesiæ non conceditur, nisi dispensati.
- 2 Ecclesiæ minori concessa, interim non per laicos, sed Ecclesiasticos est gubernanda.

TEXTUS iste quatenus prohibet, ut minori, nisi dispensati, non concedatur Ecclesiæ, exornatur ex dictis *supra* in Rubrica & in cap. 1. & ex his, quæ dico, in cap. indecorum 3. ¶ Et quatenus sit, quod sic Ecclesiæ concessa minori, non per laicos, sed per clericos, regi debeat, donec perveniat ad ætatem legitimam: adinque quæ dico, *infra de officio Vicarii, & infra lib. 3. tit. 6. de clericis agrestibus, vel debilitato ministrante; præcipue, & cap. 3. cum aliis.* Item de quæ dixi de incapacitate laicorum respectu rei Ecclesiasticæ; latè, in cap. 3. 4. & aliis multis de iudiciis, & in *verbis tit. de foro comp. & sub dicto cap. 3. de iudiciis 9. fin.* item & in cap. 9. & 10. de consensu. & applicabis quæ latè scripsi *infra* in cap. 7. de præscriptionibus, circa inhabilitatem laicorum ad præscribendum decimas. Et in prædictis locis videbis questiones; quæ facere videntur in favorem laicorum; sed expenduntur modis ibi scriptis. Aliqua etiam dixi *sub Rub. & tit. de electione.*

Ad Text. in Cap. Indecorum III. hoc titulo.

P RÆ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Regimen Ecclesiæ minori ætate 14. non conceditur, si habet administratorem, ut quæst. 1. num. 1.

TEXTUS iste generalem præstat decisionem, nempe, ut minori annorum quatuordecim, non debeat committi regimen Ecclesiæ: quare oportet ut erit ultra dicta *supra* in Rubrica, & in cap. 1. agere hic de ætate requisita in Canonici, Beneficiariis ad Personatum, sibi Præstimonialia, aliavē Beneficia Ecclesiasticum habentibus, seu habituris, Præter Dignitates, & officia peculiaritā Ecclesiasticum Cathedralium, seu Collegiarum, de

- 21 *Et in Ecclesijs Collegiis ad Canonicatus, & portiones est 14. annorum, ut num. 23. etiam si collegiata habeat annuam curam num. 54.*
- 22 *Canonici sine Portionarij Ecclesia collegiata habeat curam annuam debent esse in etate annorum 23.*
- 23 *Ordinandi sunt infra annum, qui in collegiis requirentibus sacerdotium, admittuntur Canonici, & Portionarij.*
- 24 *Distribuitur quatuordecim recipientes residentes in collegiis annis 2, quo debent ordinari.*
- 25 *Atque annorum 14. ad obtinendos Canonicatus, & portiones in collegiis, cum debent esse completi.*
- 26 *Episcopus aequo dispendere, ut in collegiis minor annorum quatuordecim obtinent Canonicatus, & Portiones.*
- 27 *Canonici admittuntur in Cathedralibus sine ordine, non minor annis 23. etiam si sit supernumerarij, n. 30. ubi quod de tempore receptionis.*
- 28 *Annus septem non sufficiens, etiam de iure ad obtinendos Canonicatus in Cathedralibus, totum 31.*
- 29 *Etiam 14. annorum de iure sunt prerequisite ad obtinendos Canonicatus in Cathedralibus.*
- 30 *Cap. ex eo de electione lib. 6.*
- 31 *Canonicatus si Diacinales sint, Subdiaconales, & Presbyterales, requirunt ad eorum obtentionem etatem annorum predictam ordinari.*
- 32 *Canonicatus in Cathedralibus obtineri quis ab habente etatem ordinis requisitam, licet habeat annexam Parochialem.*
- 33 *Etiam annorum 12. ad Canonicatus in Cathedralibus precise requiritur, nisi cum minore Pontifex dispenset, ut satis in duobus capitulis.*
- 34 *Etiam qualis requiritur ad obtinendam pensionem sub distinctione, n. 38.*
- 35 *Pensio Ecclesiastica beneficij comparatur, non sit temporalis.*
- 36 *Pensio reservata clerico infanti absque dispensatione, est nulla.*
- 37 *Infans nequit procuratorem constituere ad consentiendum pensioni, nisi de consensu Ordinarj.*
- 38 *Ad pensionem etiam, sufficit attilla.*
- 39 *Parvuli aliquando vocantur annorum minores 15. & gestantes in vires: item & vagientes, & legu incipientes.*
- 40 *Parvuli proprie dicuntur usque ad pubertatem.*
- 41 *Parvulus usurpatur pro pupillo cuiusque etatis.*
- 42 *L. i. cod. de fundis patrimonialibus.*
- 43 *Ad iur. & parvulus in quo differant.*

1 **A**D primam questionis partem videtur respondendum contra decisionem textus nostri, eo quod beneficia simplicia de iure maioribus septennio, & ante decimum quartum annum poterant conferri, cum vt huc supra dicti in Rub. & in illa etate constitui possint etiam prima Tonsura ordinari, imo & ante annum decimum quatuor alios recipere ordines minores, cum sint doli capaces, cap. pueri de delictis puerorum; ergo &

beneficij iuxta textum in cap. de his 18. dist. cap. in singulari, cap. quicumque 77. dist. ubi Doctores, vt suadet ex nonnullis, quae refero, infra, hac quaestione, cum ago de etate requisita ad beneficia simplicia, & minora. ¶ Et sic breviter respondeo quod etsi iam hodie ex Trid. in cap. aniles 6. sess. 23. etas anni decimi quarti saltem incipit requiratur ad beneficia predicta: tamen de iure poterant beneficia simplicia, quae nullam administrationem, seu regimen, habeant, dari pueris a septennio prima Tonsura ordinati ex dictis iustis, sicque decisiones illas non contravenire decisioni textus nostri, in qua agitur de personatu, beneficiis, seu Eccle. suis regimen habentibus non concedendis minoribus annorum quatuordecim, vt docent ceteri Doctores infra referendi in vest. ad tertiam.

Ad secundam questionis partem respondeo ex dictis supra cap. 1. sub quaest. 1. ubi expendens textum nostrum dixi dignitates, & personatus in Ecclesiis non posse conferri, nisi habentibus annos viginti duos ex Trident. sess. 14. cap. 12. de reform. ubi decernitur, vt nemo ad dignitates, & personatus sine cura animarum possit ascendere, nisi in etate constitutus, sin. item cum cura solum qui habet annos viginti quinque. ¶ Itaque pro vero intellectu, vt repetitionem effugiam leges adductas in sol. 1. sub dist. quaest. 1. a vest. quare & verumne obstat, ubi expendi textum nostrum, cuius lineam, dum loquor de personatu, si hac vox intelligatur tamen de beneficiis minoribus, existimo constitutum in annis quatuordecim posse conferri, vt statim dico in vest. ad tertiam.

Ad tertiam questionis partem, et si inter Doctores de iure communis esset dissidium, cum aliqui existimarent semper fuisse requisitam etatem annorum quatuordecim ex textu nostro c. 1. hoc tit. cap. super inordinata 34. de prob. & aliis iuribus, vt defundunt Azorius sum. 2. moral. lib. 6. cap. 1. vers. sequens queritur, Flaminij Pacificus, de rescriptis, beneficiorum lib. 3. quaest. 7. num. 7. dicit inquit maiorem quatuordecim annis beneficium acceptare posse. ¶ Tamen vetus est per glossam in dist. 6. cap. 1. hoc tit. in vest. Ecce ibi beneficia etiam simplicia, iure antiquo tantum requiri ad beneficia simplicia, & minora etatem annorum septem, saltem quando non sonant in nomen Reclorae nec Concilij maturitatem requirunt, vt multis adductis probat ibi Barbosa num. 4. & decidunt ex multis decisionibus Garcia, de beneficiis part. 7. cap. 4. num. 4. Gutierrez canon. cap. 18. lib. 1. n. 3. & 40. Berouius hanc, vt magis communem amplectitur, cens. 1. num. 3. & 24. num. 1. Causalcus l. p. decis. 29. n. 5. Ojeda de incompatibilit. b. c. c. 1. p. cap. 24. n. 23. Gonzalez in regul. 8. Carceri glossa 1. 4. 24. fin. 49.

Et taliter de iure predicta opinio procedebat, quod Cardinales vigore indulti minoribus septennio, non poterant beneficia conferre: sic Azothius Germonius, de indultu Cardinalium 3. quibusvis num. 1. & sic predictam sententiam docuit Farinac. decis. 194. num. 2. num. 2. Potius decis. 339 num. 3. p. 1. & decis. 46. p. 2. ubi ampliat etiam quoad acquiritur possessionem, vt descendunt Miles in suo repertorio, verbo minor 14. anis, maior tamen infans, Quimbardus Martindus de etate minor cap. 4. num. 1. Moceratem, varior. resolut. lib. 1. resolut. 4. n. 9. & resolut. 12. casu 11. Riccius in praxi decis. 187. num. 184. Lessius de iuris. & iure lib. 2. cap. 34. dubio 20. num. 109. Mo-

netæ de communitate videretur. voluit. cap. 10. num. 121. Filioctus de statu clericorum. ar. 41. cap. 5. num. 27.

- 8 Et forte postquam de iure opinionem fuit sequutus Ioannes Selua, tractatu de iure. 4. part. num. 16. dicit Baldus, & Felino nimis audacter, docuit non esse obediendum Pontifici scienter beneficiis infantis conferenti. Et quædam nostra opinio, quia antiquitus prima tonsura, quæ septenni conferebatur, non poterat dari nisi beneficiis habenti ex tunc in cap. nonnullum, cap. Barba. in prædictis. sup. c. 1. secundum Apostolum 16. de præbend. & docet expressè glossa in cap. 2. ult. titulo 1. Nauarum cons. 14. num. 1. de temporib. præb. Quintanducius Ecclesiast. lib. 3. m. 4. & 17. Suarez in cons. d. l. 3. sect. 1. num. 33. Garcia de benefic. p. 2. c. 5. num. 3. Fillius. ditto num. 27. Rodericus
- 9 à. Cusa in dicto c. nonnullum num. 3. ¶ vbi hodie ex consuetudine fecit oblatum probat testimonio superiorem, nec oia Flamin. Parisij de resignatione beneficii. lib. 2. quæst. 6. num. 4. Salzedus in Bernardum Dian in præf. c. 18. n. 5.

- 10 Sed iam hodie oia Trid. decreto in dicto cap. nullum 6. sect. 23. de reform. statum est, vt nullus prima tonsura iniurius, aut etiam in minoribus ordinibus postulant, ante decimum quartum annum possit beneficium obtinere: sic ibi Barbofa cum multis ab eo relatis, & in cap. 2. bonum etiam num. 3. Garcia de beneficiis d. l. 2. cap. 4. part. 7. num. 2. Campanillus in diuersis. l. 1. c. 1. Rub. 7. cap. 6. num. 2. Riccius in collect. d. l. 3. c. collect. 860. Lessius de iniuria lib. 2. cap. 34. dubio 20. num. 109. Zouallus in prædictis quæst. 523. num. 3. Gregorius Lopez in l. 5. verbo carere aius, tit. 16. part. 1. Gonzalez in dicta regula 3. c. 1. num. 95. ¶ Petrus Gregor. lib. 17. Synagm. l. 1. in cap. 8. num. 14. dum inquit quod etsi quatuordecim annis ois, tantum Præbendæ Metropolitanae Ecclesiæ constituitur, tamen lura Regaliorum vacante Ecclesiæ à Rege septenni possunt dari, Ioannes Gutierrez. canonicor. quæstion. lib. 1. c. 26. num. 33. D. Didacus de Narbona anno 14. q. 54. sub num. 5. & 6.

- 11 Et procedit prædicta Tridentini decisio non solum in beneficiis liberis, vt voluit Rota Romana in n. m. s. m. d. c. 112. Maceraten. d. l. res. 4. n. 9. Nouarij quæst. forens. p. 1. quæst. 71. num. 5. vt sunt beneficia simplicitate sine cura, Præbendæ, Commenda, Prioratus, Conuenticus, vel Abbatis, quia huiusmodi habentur p. simplicibus, vt docet Monetæ de consecratione. c. 1. num. 159. & de distributione. 2. parte, quæst. 19. num. 25. & de commun. virum. d. l. 2. cap. 20. num. 121. Sanchez in summa lib. 4. cap. 35. num. 10. Vasquez de beneficiis cap. 3. §. 2. dubio 3. m. 20. Viciarius in præf. in præf. part. 1. lib. 1. c. 1. num. 91. Diana res. moral. part. 3. ar. 6. mis. res. 64. Barbofa in præf. l. 1. ar. 2. alleg. 60. num. 73. ¶ Sed etiam in beneficiis iuris patronatus, electionis, aut alterius cuiuscumque provisionis, veluti sibi contrarius, melius sentit idem Maceraten. d. l. res. 4. n. 5. ¶ Et vbi ita se vidisse obseruati, & impetrari dispensationes pro obtinendis eiusmodi beneficiis testatur Riccius d. l. decisioe 487. num. 186. vbi etiam de comuni præf. adfirmat Cavalcanus loco allegato num. 1. Viciarius in præf. in præf. part. 1. lib. 1. cap. 1. num. 191. & alij relati à Barbofa d. l. alleg. 60. n. 78. & Diana, ¶ Et est ratio quia dictum Tridentini decretum loquitur generaliter de beneficio, cuius appellatione venit etiam beneficium de iure patronatus, vt pe-

soluunt Antonius Faber d. l. 17. col. de l. p. p. cap. & Clericis, Ferrar. lib. 1. obseruat. 12. 3. Rebutus in præf. beneficiis, vbi. saculare beneficium num. 15. Nicolaus Delphin. in tract. in re patronatus lib. 1. num. 26. Gonzalez d. l. gloss. 5. num. 32. quod verum est, ¶ et c. contra quod probabile dicitur Garcia de beneficiis d. l. 3. p. 7. c. 4. num. 10. & alij, quos tradit Diana d. l. res. 64. ar. 6. Mis. res. 64. in 5. aduocato, & alij relati à Narboos d. l. quæst. 54. sub num. 9. vbi cum Barbofa in collect. Bullar. vbi. ar. 1. vbi. l. quatuordecim annorum, post Concilium, & in collect. ad Trid. d. l. c. 6. sect. 23. num. 3. docet verum esse doctrinam Garcia in capellanis non collatis, & annuatibus, quæ fundari solent maxime in Hispania iuxta quæ longe scribit Lara de armer. c. capellanis part. 1. & 2. abique superioris, ordinarij Ecclesiastici licentia, & authoritate, quod si sint collatus, quia tunc decantur reuera beneficia Ecclesiastica, erunt danda constitutis in annis quatuordecim.

Verum præfata Sancti Concilij determinatio non prohibuit quin ex dispensatione Summi Pontificis possit minor annis quatuordecim habere prædicta beneficia, vt docent Flaminij de resignatione lib. 3. quæst. 7. num. 66. Azot. iust. moral. p. 2. lib. 6. c. 1. quæst. 8. vers. querit aliquis, Garcia vbi supra num. 8. Filioctus num. 17. vbi postquam isti duo dixerint, & Barbofa ad d. l. cap. 6. Trid. l. 1. B. Diana d. l. res. 64. in fine, Alcedus de præf. l. 1. Episcopi c. 9. num. 33. ¶ Episcopum dispensare non posse, vt minoris ætate quatuordecim beneficium simplex obtinere possint: tamen hoc soli Pontifici licere, vt subtenit Barbofa d. l. alleg. 60. num. 76. vbi etiam ex Facinacio, & Campanillo supra, tenet sufficere, quod ante institutionem beneficii dicta ætas sit impleta; licet tempore perfectionis non fuerit, & tenet idem Barbofa d. l. c. 1. hoc titulo, num. 6. Et applicabis nonnulla supra in Rub. sub quæst. 1. vbi ego de questione, an possit Pontifex solo verbo Sacerdotis creare? & Sacra Congregatio Episcoporum, quam referunt relati à Barbofa in collect. c. 64. verb. beneficium simplex, num. 2. idem in Bullar. eodem verbo, & numero, dixit vt beneficium simplex queat obtineri ante annum decimum quatuordecimum etiam ex indulgentia Episcopi.

Et iterum limitant determinatio Concilij quæties, vel quando in fundatio beneficii, seu Capellanie statum sit, vt illud, vel illam minor annorum quatuordecim possit adipisci, quia vt ait Riccius decisioe 188. lex fundationis adiecta debet adinque obsequari argum. textus in l. attestatore 109. ff. de condition. & demonstration. Ceterum decisio de iure Patronatus cons. 3. de clericis non residente, & hanc limitationem docent Barbofa in d. l. cap. 2. hoc titulo, 7. cum Gonzalez d. l. glossa 5. num. 9. Riccio collect. 860. vers. nonne lumen, Campanillo d. l. cap. 6. num. 2. in fine, & Rota apud Facinacium decisioe 194. p. 2. recens. com. 1. idem Riccius latus episcopi 187. num. 187. vbi allegat 52 in apertissimo Confessor. verb. beneficium, num. 30. Filioctus supra d. l. c. 5. d. l. num. 17. Garcia d. l. cap. 4. part. 7. num. 10. & alij relati à Barbofa d. l. allegatioe 60. numero 77. & sic declarasse Cardinales, refert Rota diuers. decisione 482. part. 1.

Ex quibus notandum est, quod si in fundatione oia sit expressum, vt beneficia illa queant conferri minoribus annorum quatuordecim tunc si ante illam ætatem conferatur, collatio sit nullus

in illis momenti ipso iure etiam in foro inter-
dicti, vt refoluat Nicolaus Garcia *disto cap. 4.*
num. 82. & 83. ex Flaminio, Vega, & Azorio con-
tra Iohannetia Quinhum in *reposit. sextus in cap.*
de multa de prebend. num. 68. & est verum, vt pro-
bant Narbona disto anno 14. quæst. 14. num. 12. &
Lessius ibi supra num. 109. licet Nouarius disto
quæst. 71. num. 7. nullus sit contrarium defendere, &
20 *imò, addit Garcia supra num. 84. id procedere, etsi*
ad prædictam artem modicum tempus deficiat,
vt nota vultus ibi, vel horæ, siquidem in his, quæ
tempore minuto sunt à iure præscripta, non licet au-
bitari secundum Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 16.
num. 4. abique eo quod obstat nonnulla adducta
in Rub. quæst. 1. in vers. ad secundam, quatenus ibi
legi de questione, et dicitur pariter materia in
veritate illi ordinis.

21 *Vnde posses dubitare, namquid anni quatuor-*
decim, qui hodie ex Trid. disto cap. 6. sess. 23. de re-
form. exiguntur ad obtinenda beneficia simplicia,
& inferiora debeant esse completi, vel sufficiant
arcti? Ad quod dubium respondet, vt sufficiant
arcti, vt multis probat idem Barbosa, ibi,
& in dist. cap. 2. hoc sit sub num. 5. Narbona disto
anno 14. quæst. 14. num. 7. resoluens sic declara-
rum esse à sacra Cardinal. Congreg. Concilij sub
verbis sequentibus: Hoc caput non prohibet, quin
ille, qui iam decimum quatuordecimum sue ætatis
attingit, licet nondum expleverit, possit beneficiis
simplicibus obtinere, Diana p. 3. disto tract. 6. resol. 1.
disto ref. 64. in fine, Zenalloni in pract. q. 123. n. 4. &
q. 191. n. 18. Valafius alleg. 8. Riccio collect. 360.
vers. summa secunda. Lessius disto lib. 2. de instir.
v. 34. dub. 2. num. 109. Henricus in summa lib. 10.
cap. 19. §. 2. Gonzalez disto glossa 7. in princip.
n. 74. Attendat. in addition. ad leges Nouarri
lib. 1. tit. 10. de ætate num. 1. Galetius in Marg-
aria casuum conscientia, verb. beneficium 4. To-
thius com. 1. lit. E. com. inf. 338. num. 1. & faciunt
nonnulla quæ adduxi supra sub cap. 1. quæst. 1. &
Rub. sub disto quæst. 1. in fine. Et idem Barbosa in
reposit. disto verb. beneficium simplex, & in pastorali
disto alleg. 60. p. 3. num. 76. cum aliis sic tenet adduc-
tens sacram. Congreg. Episcopos. & regular. in
Adrien 22. Neum. 1. 604.

22 *Ad quantum questionis partem quæ ætas in*
Collegiatis Ecclesiis requiratur de iure ad obte-
nendos Canonicatus, & portiones integras, vel
dimidias? igitur Alzedus de prædictis Episcopi
cap. 9. num. 34. ex Riccio, & Barbosa, existima-
nt posse Episcopos conferre Dignitatem, aut
Canonicatum Ecclesie collegiæ habentibus de-
cimum septimum annum. Alij inquam dixerunt
sufficiens illam esse septennium ætatem: argum-
textus in cap. ex eo de elect. lib. 5. vt sentit Abbas in
cap. præterea num. 1. & 6. hoc rit. Rota decis. 1. ex
de. Mandol. regul. 18. Cancellaria quæst. 1. n. 3.
Ludouicus Gomelius tract. de gratiæ & spoliacionis
num. 86. & refertur Azor. instir. moral. p. 2. lib. 6.
cap. 1. quæst. 6. Rodericus à Cunha in cap. nullus 1.
disto 60. num. 1. Gonzalez in reg. 8. Cancell. glossa 5.
n. 94. dicentes sic de iure procedere.

23 *Verum in hoc pacto existimo semper etiam*
de iure antiquo, sicut, & hodie de iure nouiori
per Trid. ex dist. cap. 1. sess. 23. de reformat. ad Ca-
nonicatus, & portiones integras, aut dimidias
Ecclesie collegiæ sufficere annos quatuordec-
im, quia ex nostro textu, & simili modo inclu-
duntur in Canonicatibus, & portionibus emul-
isque Ecclesie collegiæ, etiam in ignis, &

præter, tenent Mandosios com. 20. Zerola in
praxi, verbo Canonica §. 9. Henricus lib. 10. de
Sacram. Ordinis cap. 18. §. 2. Cuchus de Republica
Ecclesiæ cap. 24. num. 3. vers. 4. & num. 6. vers. 1.
Garcia de beneficiis p. 7. dist. cap. num. 39. videndi
Barbosa disto allegat. 60. num. 7. cum multis Nar-
bona anno 14. quæst. 14. sub num. 2. qui numero 3.
ait nihil à Tridentina synodo fuisse immutatum,
addens Barbosa supra Concilium id relinquisse
in terminis iuris communis: & sic videtur decla-
rationem à sacra Concl. Congreg. sub verbis se-
quentibus: Concilium nihil vnus super ætate
promouendum ad Canonatum collegiarum
Ecclesiarum: & pluribus aliis declarationibus
probat Galetia supra disto cap. 4. p. 7. num. 17. Filius
de statu Cleric. q. 1. cap. 1. num. 18. ad Cal-
tem.

Imò Gonzalez ex dist. regul. 8. in princ. num. 9. 24
quem refert Petz de Lira in princip. vix bo-
minus cap. 29. num. 14. dicit procedere etiam si ipsa
collegia habeat animarum curam, quia talis cu-
ra non pertinet ad singulos Canonicos, sed ad
totum Capitulum, qui tunc debent esse anno-
tum viginti quinque, vt probat Barbosa disto al-
legatiōe 60. num. 71. & faciunt quæ adduxi de
ætate ad Deuotus, & dignitates in Cathedralib-
us, & collegiis, supra in cap. 1. sub quæst. 1. vel
si dictis Canonicis, aut portionibus statuto, vel
consuetudine, sit aliquis ordo sacer annexus, &
nam tunc qui adeptus fuit, in ea ætate esse de-
beant, vt infra annum possint ad huiusmodi re-
quisitionum ordinem promoueri, ex sententia Triden-
tini Concilij sess. 22. c. 4. quam amplectuntur Mo-
netæ de distribut. p. 1. quæst. 19. num. 9. Narbona disto
quæst. 14. sub numero 3. in fine, & qui num. 17. ad
verbum Zerolam, in praxi, verbo Canonica, as-
firmat integras quotidianas distributiones præ-
dictos Canonicos, & Portionarios recipere, dum
assunt in choro: etsi in ea ætate ante fulcepunt
ordinem Subdiaconatus neque vocem in Ca-
pitulo dare ex dist. cap. 4. Trid. sess. 22. tradit Na-
bona à dist. q. 1. n. 8. & 9.

Dubitabis an ætas prædicta debeat esse imple-
ta, vel sufficiat arctia, & ex iam adductis sub vers.
ad tertiam, verbo vnde, poteris dicere sufficere
annum decimum quantum attitum ex doctrina
Garcie de benef. dist. p. 7. cap. 4. num. 39. sed Rota
teste Riccio collect. decis. 1444. vers. tertio, dicit
quod annus interpetus de ætate Canonici non ha-
betur pro completo, & qui etiam collect. 360. &
1272. dicit vt neque Episcopos dispensare, quia
Episcopi constituti non tollit Pontificis constitu-
tionem circa prædictam ætatem. Videbis apud
Barbosam in collect. decis. 30. & in Bullaria, verbo
Canonice Cathedralis, & Collegiata Ecclesia, &
in verb. Portio, & Portionarij.

Ad quintam questionis partem quid etiam de 29
Portionariis, & dimidiis etiam in Cathedralibus
Ecclesiis, & item de Canonicatibus, dico ad vlti-
mum de Canonicatibus presensisse Aloysij Ric-
cium in praxi verum quæst. ref. 120. n. 2. vt nulla
subiitua distinctione de iure nouissimo Concilij
dist. sess. 13. cap. 6. maior quatuordecimo anno
Canonici in Ecclesia Cathedrali possent obtine-
re, qui reuera desuper fuit cum ex Trid. sess. 24.
de reformat. & ibi Barbosa, & ex adductis, supra in
cap. 1. sub q. 1. maiorem ætatem requirit, scilicet
annorum 22. & qui idem de Canonicis cap. 13. n. 9.
& sequens. ait procedere etiam in Canonicis ex pri-
us promouentis, qui in aliquibus Ecclesiis ex pri-
lego.

legio Apostolico participant de distributionibus quotidianis, & nullam habent Præbendam, sed ad primo vacaturam, iuxta eorum provisionem admittuntur; quia ut Sancta Congregatio in *vna Vnesfres. sub die 13. Martij. 1603.* resoluit licet sèpore receptionis, dicti Canonici possint admitti in anno decimo quarto; adveniente tamen tempore Præbendæ, debent esse in ætate integra, scilicet quæ necessaria est ad ordinem sacrum annorum ipsi Præbendæ. Et si nullum ordinem annexum habet, debet esse in ætate annorum 22. multis adductis probat Narbona. *ante 12. p. 1. d. n. 3. vbi num. 6.* ait cum Moneta de *conferuat. cap. 5. num. 158.* ad *calem.* & clarus *num. 159.* id accipiendum esse illi Ecclesiis cathedralibus, vbi Tridentina Synodus sit recepta.

¶ Vnde dubium est qualiter ante Concil. Trid. prædicta de iure procederet, in quo duæ res loquantur interpretem quidam auctoritate Bonifacij in *dist. cap. 10. c. 32. de elect. lib. 6.* & glossa, ibi, *verbum in 1. n. & in cap. statutum, verbo Canonici, de rescriptis lib. 6.* tenent septem in annis constitutum potuisse Canonici in Cathedralibus obtinere, Francus in *dist. cap. si eo.* Guillelmus Mayonius in *1. 2. v. etiam impuberes num. 9. & 12. ff. de regul. iur. Beronius conf. 5. num. 3. & 14. tom. 1. Mandosius in regul. 18. Cancell. quæst. 1. de ætate minor. cap. 4. num. 14. Ojeda, Flaminio, Parisius, & alij relati à García de benef. *dist. cap. 4. p. 7. n. 16.* Moneta de *conferuat. cap. 5. num. 158.* & clarus *num. 159.* dicens sufficere septem annos in partibus vbi Trident. Concil. receptum non est ad obediendum Canonici in Cathedralibus, & Riccius in *praxi verum quæst. res. 120. num. 1.* ex Rota in antiquis *hys tunc. decisio. 1.* sic resolutum restat.*

¶ Sed existimo verius esse de iure per textum nostrum, & alios præterij decimum quatuor annorum completum, ut quis possit ad Canoniciatû in Cathedrali promoveri ex eo, quod eiusmodi Canonici solent Episcopos suos consilio, prudentia, & opera iuvare. Deinde quia eadem ipsa ætas *regul. 18. Cancell. exigitur,* quam furi consensum appellat Quintilianus Mandosius *ibidem quæst. 2. num. 1.* & in terminis docent Abbas in *cap. super inordinata num. 4. de præbendis,* ante eum Archiducos in *cap. si eo tempore de rescriptis in 6. & de iur. dist. cap. ex eo.* Corrales de beneficiis *p. 3. cap. 1. num. 1.* Mandosius latissime, vbi *supr.* & secundum hanc sententiam censuit Rota *decis. 324.* incipit *opposita,* in *num.* Scaphileus de *litteris gratia, fol. 36. num. 19.* Gomezius de *gratia sp. 1. n. 86. pag. 108.* Quintanadeña *Ecclesi. lib. 1. num. 11.* Rebussus in *praxi cap. de dispens. super defectu ætatis num. 1.* & plurimi, quos recenset García *dist. cap. 4. num. 17.*

¶ Nec obstant fundamenta contrariæ sententiæ exigentis annum septimum ex *dist. cap. ex eo de elect. lib. 6.* quia in eius specie minorem cum dispensatione Canoniciatum fuisse adeptum credendum esse, docent Doctores relati, & Narbona *dist. ante 12. quæst. 1. sub num. 1.* & hoc maxime per decisionem textus nostri: vbi ita scribitur: *At videmus quatenus nemini intra annum quatuordecimum Constitute personarum consilios Ecclesiæ concedere presumamus.* ¶ Sed quænam ætas ad Diaconatum, Subdiaconatum, & Presbyteratum sit necessaria? dai iam *supr.* in *Rub.* quam eandem exigant Canonici secundum institutionem, seu erectionem eorum; etsi nulla affig-

atur hodie, ut iam dicti, semper requireretur ætas annorum viginti duo. García cum multis *dist. 4. num. 12.* Lessius, & alij relati à Filiacio de *statu Clerici. 17. q. 1. cap. 5. num. 28.* à Cunha in *dist. cap. nemo 78. dist.* qui alios recenset, & Narbona *dist. quæst. 2. num. 3. & 5.* Barbosa de *iure Ecclesiæ. cap. 2. 1. num. 53.* idem in *Pastor. dist. alleg. 60.* cum infinitis *num. 70. & 71.* vbi de Canoniciis in collegiatis.

Notandum verò est prædictam resolutionem raltèr procedere, ut licet Canonici in cathedrali, habent annexam Parochialem Ecclesiâ, nihilominus possit ab eo obtinere, qui ætatem solummodo ad ordinem Canoniciatum iniunctam suscipiendum expleverit, scilicet vigesimum quinquem annum, qui regulariter ad Parochialem desideratur, non expleverit; quia ut declaratur declaratione Eminentiss. Cardinali hoc in casu attendendum est ordo quem requirit ipsa dignitas, vel Canonici ex sua natura non autè ætas, quam requireretur Parochialis dicto Canonici, adiuncta, ut pluribus comprobat Riccius in *praxi, decis. 735. 1. num. 2.* & Narbona *supr. dist. quæst. 2. ante 12. num. 4.* vbi ait iuxta sententiam hanc intelligi debere Annatium Gormonium, dum inquit de *indultu Cardinali, §. quibusvis num. 3.* Canoniciatum Parochialem annexam habentem ante vigesimum quinquem annum incepit obtinere non posse: & confirmatur ex iam adductis de Canonici in collegiata habente Parochialem. Sed in terminis nostris Gratian. *de scpt. forensium cap. 591. d. num. 5.* ait annos prædictos sufficere ingressos, nec requiri completos, refert Barbosa *dist. alleg. 60. sub num. 70. ex ca. fin.*

¶ Et addit Narbona *dist. quæst. 2. d. num. 9.* adeo dictam ætatem 22. annorum requirit, ut sine Apostolica dispensatione minores in ætate ad Canoniciatum in Cathedralibus ob admittantur, nec solere Papam dispensare, nisi cum habentibus annos duos minus; & hoc ad ademptionem possessionis, non ut habeat dispensatus suffragium in Capitulo aut lude delegatus fieri possit illa tradit ex Moneta, & aliis in *17. de distribut. 2. p. dist. quæst. 19. num. 23.* Mazio, Rebussus, & ex *decis. Rota* apud Seraphinum 1138.

Ad sextam quæstionis partem de ætate ad obtinendam pensionem multi dixerunt sufficere ætatem annorum septem, ut refert Narbona *ante 14. num. 3. & 7.* & sic de iure videtur amplecti à Gratiano *dist. forens. 1. §. 87. num. 17.* cum non sit pensio beneficium Ecclesiasticum. Et confirmatur, quia ut dixit Gigas de *personis, qu. 13. ad finem.* Solus de *benef. 3. p. gn. 5. num. 27.* Parisius de *restitu. beneficior. lib. 8. cap. 2.* minor septennio, nisi præcedente dispensatione, pensionem referari non possit, itaque pharis declaratum fuisse, multis relatis refert García de *benef. 1. p. cap. 5. num. 127.* Sed quia secundum quæ latè dico infra in *Rub. & tit.* ut Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur, vbi plura de pensionibus, quæ dicantur Ecclesiastica, quæ verò temporales.

Ideo oñe existimo dicendum sententiam reflatam posse obtinere in temporalibus absque dubio, non aequè quòdè aliquæ pensio Ecclesiastica alicui assignatur; eo quod hac præstetur beneficij loco, cum beneficio equiparetur, iuxta textum in *cap. quomodo de prob. lib. 6. Crescent. decis. 14. de sent. & re iud. Riccius in praxi ver. rescript. 445.* cum dependet ex fructibus beneficij, Redonatus de *statu Cler. §. ex his non 8. Flores. var. 421. numer. 199.* García cum multis *dist. 1. n. 19. & 21.*

com aliis melius Narbona anno 14. a n.8. sic colligentes ex mente Concilij Trident. dist. 6. §. 23. de reform. non enim pensio hæc possideri potest absque ordine Clericali, Redemptus supra a num. 6. Garcia cap. 2. cum. 10. Zeuallos de cognit. per viam viol. p. 2. quest. 62. num. 12. & multis fundamentis sic tenet Narbona, ubi supra, Garcia dist. p. 1. cap. 4. §. 1. mon. 159. Nauarres conf. 11. num. 1. de temp. ordi.

39 Paritius de rege. benef. lib. 6. quest. 2. num. 83. † Censurique Rota apud Paulum Æmilium 2. p. de eis. 218. pensionem testensam Clerico infanti, absque dispensatione, esse nullam propter subreptionem, vt docet Borrellus in suam. d. c. 1. rem. 3.

40 num. 66. † Et rursus deef. 1. p. 3. decreuit infanzem, nisi de consensu Ordinarij, non posse ad consentiendum pensioni, Procuratorem constituere. Videbis Stephanum Garciam rem. 3. cap. 293. n. 17. Barbofam in pastoralis dicta allegante 60. numero 79.

41 Et quod hæc ætas sufficiat actiua, sicut supra dixi in beneficiis simplicibus, & inferioribus, satis suadet, vt docet Gratianus deef. 32. Thom. Vall. tom. 1. alleg. 8. Riccius c. 1. deef. 800. vel. lumen 2. Zeuallos in pract. quest. 123. num. 4. & quest. 93. num. 8. Lessius de Inst. dist. lib. 2. cap. 34. dubio 20. num. 109. Henricus in suam. lib. 10. c. 10. §. 2. & alij communiter.

42 Ad vltimam questionis partem de ætate minoris, scilicet in proposito ex dictis respondebitur. Igitur etiam paruuli vocentur secundum aliquos minores annorum 25. argum. textus in l. 2. cod. de fundis parimonalibus lib. 11. vt docent Lata in compendio vna h. 1. num. 2. Petrus Broseus in Thesauri iurij, verbo Paruulus, cuius generalitate, & alij potuerunt dicere, paruulos proprie dici, adhuc in vtero gestantes, intra illud Genes. c. 25. ver. 2. 2. loquens de Rebecca, ibi: Sed euidebantur in vtero eius paruuli, vel scilicet denotare adhuc lactantes, & ex alijs scripturæ locis patet 1. Reg. cap. 15. vers. 13. dum Dominus loquens de Amalec perculsione sic loquitur: Non parui es, & non conuulsas ex rebus opus aliquod, sed interfice d. vire, vique ad mulierem, & paruulum, atque lactantem, & ex alio Hieremij cap. 44. vers. 7. item frequenter sumi pro vagientibus, vt Exodi vers. 6. ibi: Et allatum operari, cernensque in ea paruulum vagientem, & comprobari videtur ex verbis textus in cap. paruuli 74. ibi: Paruuli alio proficente baptizantur, quia adhuc loqui, vel credere nesciunt, vt inquit textus in cap. paruuli 138. cap. 11. pro 77. de consecr. dist. 4. ibi: Quia respondere non possunt. Item pro iam loquentibus, vt denotat Apostol. 1. ad Corin. 13. vers. 11. ibi: Cum essem paruulus loquebar, vt paruulus, & Hirenor. c. 4. vers. 4. ibi: Paruuli paterunt panem: Accusius enim in l. 1. §. 1. cumus 3. eodem verbo cod. de infant. expofitum, defendit paruulum esse maiorem anni decimi-quarti.

43 Sed reuera hanc dubiam questionem, satis decimam videre possumus ad Alex. III. hoc in textu nostro, ibi: Nolentes itaque sustinere, vt paruulus Ecclesie nomen committatur, mandamus, quatenus intra annum decimum quartum consuetum, personam cuiuslibet Ecclesie concedere presumamus: quibus euidenter appareat paruuli significationem, comprehendere omnes ætates hominis, vsque ad

44 pubertatem. † Et sic dixit textus in l. 1. §. 1. itaque cod. de iuror. & curat. filijs, paruulum pro pupillo cuiuscunque ætatis vsurpati ad discrimen adulti, vt optime docent Albericus in dictionario

verb. paruuli, & Narbona anno 14. quest. 2. sub n. 3. & facit textus in l. 1. §. 1. iuror. cod. de administr. iuror. † Quare non obstat Accursius super. & dictum ex dist. 12. cod. de fund. parim. cum ibi Constatinus paruulos pro quibuscunque minoribus constituat, † ita exit differentia inter minorem ætate, & paruulum in ætate; quia iste sic dicitur vsque ad annum decimum quartum, minor vero ab infanti ætate, vsque ad annos viginti quinque vt omnes aiunt; imò Albericus supra, verbo paruulus in glossa, existimauit feminas paruulas dici, vsque ad annum duodecimum.

QVÆSTIO II.

Personatus nomen, an differat à Dignitate, & Officio? Et in qua ætate Canonici in Cathedralibus debeant eligi? Et an ad receptionem Canonici Doctorali, Magistrali, seu Scripturarij, exigatur alia determinata ætas, quam requiritur in ceteris Ordinarij Cathedralium Canonici. Et quare ætas annorum quadraginta exigatur in eligendo Canonico Penitentiario?

S V M M A R I V M.

- 1 Personatus nomen videtur esse genericum beneficium. Quid proprie, n. 2.
- 2 Personatus in Ecclesia est quadam prerogatiua post existentes in Dignitate, qui est sine officio, & iurisdictione, n. 3.
- 3 Personatus quandoque est nomen competentis Dignitatis, nomenque officio simpliciter.
- 4 Personatus habet originem ab Angelis, qui vocantur personæ eorum, qui curatores, vel Rectores Parochialium vocantur.
- 5 Personatus dicitur habere beneficentiam, in qua ponitur persona.
- 6 Dignitas in Ecclesia Cathedrali & Collegiata, sua Aristocratica, & alij, numero 9. & 12.
- 7 Archiepiscopus qualiter dicitur Dignitas in Cathedrali, vel Collegiata.
- 8 Dignitas probatur salu ex expressione facta in collationibus, Apostolica aut ordinaria potestate facta, & ex declaratione facta per Capitulum, & ex alijs.
- 9 Dignitas dicitur, ubi est iurisdiclio, & iustitiam ante alias.
- 10 Dignitates in Ecclesia Cathedrali introducta sunt vniuersa ex consuetudine. Et quia sunt.
- 11 Canonici largo modo vocatur Dignitas in Cathedrali.
- 12 Etiam ad Dignitates Ecclesiarum, si habent animarum curam, est annorum 25. actiua.
- 13 Etiam annorum 25. ad Dignitatem principalem in Ecclesia collegiata, si principaliter vnica sit et Parochialis.
- 14 Dignitatis, & Personatus in Cathedralibus, & collegiatis, quomodo ætatem requirant?
- 15 Dignitatis, officio, & Personatus in Ecclesia distinguuntur & qualiter, n. 18.

- 8 Dignitas idcirco dicitur quia habet administrationem, & iurisdictionem in foro exteriori.
- 19 Officium simplex cum perpetua rerum administratione, quandoque consuetudine vocatur Dignitas.
- 20 Officium simplex est diversum in Ecclesia à Dignitate, & Personatu, & non est Dignitas, nisi habeat aliquam administrationem. Et in quibus exemplificetur, num. 21. & 22.
- 21 Sacrificia est officium in Ecclesia.
- 22 Syndaci, Advocati, Procuratores, Castaldi, Economi, & Vice-Dominus, sunt officia curiae in Ecclesia sine honore.
- 23 Chorus, pueri in Choro, sunt officia Ecclesie.
- 24 Officium, cui est annexa Dignitas dicitur habere Dignitatem, & continetur sub nomine illius, quando cum eo concurrunt Dignitatis signa.
- 25 Officium largo modo dicitur habere, qui habet aliquod omne, vel curam, seu administrationem, aut custodiam.
- 26 Primicerius, plebanus, Decanus, Prioratus, Cantoria, thesauraria, officia sunt in Ecclesia.
- 27 Vicarius Episcopi non propterea dicitur habere Dignitatem.
- 28 Dignitas Ecclesie nulli conferatur, nisi constitutus in aetate recipiendi ordinis ad eam requisitus.
- 29 Episcopus de iure potest dispensare, ut quis possit obtinere Dignitatem, & Personatum sine Cura in anno 22.
- 30 Professio fidei intra duos menses à die adepta possessionis Canonici, vel Dignitatis, debet fieri in manibus Capituli, & Vicarii.
- 31 Præfatio Canonici vulgi de officio pertinet per concessum ad Capitulum, & Episcopum.
- 32 Doctoratus, & Magistratus Canonici, etiam Litteratus, & Pariterius officium quale sit in Cathedralibus, numero 33. & 34.
- 34 Penitentiaria Canonici, olim Roma providebatur, hodie per concessum, cum quo dispensatur à ceteris Magistratibus, num. 35.
- 36 Aetas ad Canonatus, Doctoratus, & Magistratus, est ea, quæ requiritur ad ceteros Canonatus in Cathedralibus.
- 37 Penitentiaria Canonici aetate, est assignata per Trident. annorum 40. Et quare sit, cum ad Episcopatum sufficiens aetate 30. & ad Parochiam 25. n. 18. & 39.
- 40 Aetate 40. de iure requiruntur compleri ad obtinendam penitentiariam. Et quid soleant Ecclesie in editis manifestare. Et de casu Ecclesie Tolosane.

¶ Cum ergo textus noster de Personatu loquatur, scire oportet quale nomen sit beneficij, vel an sit omen genericum completens sub se nomina beneficiorum, aut officiorum distincta; & quod Personatus sit nomen generis videtur probari ex textu nostro; quia dum loquitur, ut regimen Ecclesiarum non detur minori-
Fermosin. de Offic. & Sacrii Ecclesie. Tom. I.

bis annorum quatuordecim, pergit in versiculæ Mandatum, quatenus nemini intra annum decemum quatuor censibus personarum censibus Ecclesia concedere præsontari: quæ verba genericam prohibitionem constituunt, ut patet ex adductis superius ita quæstione 1. ubi nec beneficia simplicia, minora, pensiones, portiones, aut Canonici in Collegiali Ecclesia, siue Cathedrali daci, illa ætate minoribus non prestat. Ergo.

Sed utrumque sit, dico, Personatum in Ecclesia esse prærogativam quandam post existentem in Dignitate, sicuti habere locum honorabilissimum in Choro, & primum locum in Processionibus, & Capitulis, & huiusmodi sunt supra ceteros sui ordinis, eiusdem Collegij, vel Capituli, sed minus quam illi, qui sunt in Dignitate constituti. ¶ Est tamen sine officio, vel iurisdictione. ¶ Esti quandoque sit etiam nomen competens Dignitati, & omniumque officio simplicis, videbis Archidiaconum in cap. 1. numero 2. de consuetudine, lib. 6. Ioan. Andream numero 3. Gemin. numero 8. Monem de consuet. cap. 5. numero 85. multis adductis Barbofam de iure Ecclesiastico. lib. 1. cap. 21. numero 25. ¶ & Patianum de probat. lib. 2. cap. 27. sub numero 23. & 28. ubi cum Ioanne Andrea in cap. de multa de prob. sub numero 13. versic. hinc autem descebat, & cum Anchazano in elementis 1. in principio de prob. dicentem Personatus habuisse originem ab Angelis, qui vocant personas eos, quos nos Curatos, vel Rectores Parochialium vocamus, quos clauum est in nulla Dignitate esse constitutos ex sententia prædictorum. ¶ Et Barbofa numero 17. supra in fine, ait, dici secundum alios personatum ob honorificentiam, in qua ponuntur personæ, quæ illud beneficium habent.

Vnde cum de iure Dignitas in Ecclesia sonet illa, quæ habent Archidiaconus, & Archipresbyter, de quibus suis locis infra, Putianus supra dicto cap. 27. numero 66. & 48. Tufchus in præf. tom. 1. littera A, conclusione 435. numero 3. Montea de consuetudinibus dict. cap. 5. numero 88. & 89. quod intelligit cum aliis Barbofa de Archidiacono, & Archipresbytero, etiam Collegiatæ. ¶ Imò etiam de Archipresbytero, si Collegium habeat Conventum, vel duas Capellas, vel saltem potestatem in Cathedralibus, ut præminentiam in Collegiata, aliis secus, Federicus de Senis consilio, numero 2. & cons. 86. numero 1. Tufchus dicta conclusione 685. numero 6. & 12. Francus in cap. 1. ne Clerici, vel Monachi lib. 6. numero 4. Baldus cons. 1. in fine, lib. 1. Castrensis cons. 66. numero 4. lib. 1. ¶ Et idem Barbofa videndus dict. cap. 11. de iure Ecclesiastico. à numero 6. addit cum multis à numero 121 alia esse in Ecclesia Dignitatem nomina secundum consuetudinem locorum institutorum, iuxta textum in cap. cum olim 6. de consuetudine, lib. 6. Patianus dict. cap. 27. numero 19. & 18. refert decem Dignitatem probari esse talem ex eius expressione facta in collationibus Apostolica, aut ordinaria auctoritate factis, & ex declaratione facta per Capitulum, & ex pluribus actibus, & functionibus Capitularibus, & ex communi reputatione in Ecclesia pro tali.

Quare Boëtius optime decis. 286. numero 2. Franciscus Aretius cons. 13. numero 1. Cavalieris decis. 649. numero 7. dixerunt quod Dignitas dici-
H h tur,

ens, ubi est iurisdicção; imò & Barbosa cum multis à numero 11. dist. cap. 11. probat Dignitates, quæ de iure tales ex nomine præsumuntur, tribus modis posse cognosci. Primo, quia quis dicitur habere beneficium cum Dignitate, quando quis habet administrationem rerum Ecclesiasticarum cum iurisdicção. Secundò ut habeat dignitatem qui habet nomen dignitatis, & prerogativas sedendi ante alios, tam in choro, quam in Capitulo, licet non habeat iurisdiccionem, ut notat Roca apud Tamburin. de iure Abb. dec. 5. n. 9.

11. Ob idque bene diximus supra in cap. 1. quæst. 1. hoc vi. Decanos, Præpositos, Abbates, & Priores in Ecclesiis Cathedralibus esse dignitates, quas consuetudo instruit, imò & alias ut sunt Cantores, Magister scholæ, sic Scholasticus, Primicerius, Thesaurarius, & alij similes: sic Barbosa supra num. 19. † Vbi ait quod & Canonicus laico modo inter Ecclesiasticas dignitates non numeratur, & hoc nomen officia sunt in Ecclesia, ut patet ex nonnullis titulis infra, hoc libro, & narrat cum multis idem Barbosa à n. 32.

14. Itaque dicendum est quod dignitates huiusmodi, seu etiam aliquæ secundum institutionem Ecclesiarum, habeant curam animarum; ad quas, ut iam dixi sub quæst. 1. & in dist. cap. 1. sub d. 9. 1. nullus est promouendus, nisi saltem sex annorum vigintiunum quinquem attigerit, & in Clericali ordine versans doctrina ad suum munus exequendum necessaria, ac morum integritate commendetur; ut colligitur ex cap. cum in ecclesiis de elect. cap. licet Canon. eodem lib. 6. & ex Trid. sess. 24. de reform. cap. 1. 2. Barbosa cum multis in pass. alleg. 60. num. 61. & in dist. cap. cum in ecclesiis 3. inferiora num. 30. & Narbona cum multis anno 25. quæst. 1. 6. num. 2. dicit ut procedat hæc resolutio, quævis cura iurisdiccionalis sit, † & Nicolaus García de benef. p. 7. c. 4. num. 61. ait, ad dignitatem principalem in collegiis requiri etiam annorum 25. inceptum, cum regulariter habeat curam animarum in foro interiori, vel exteriori, ut iam dixi sub dist. cap. 1. dist. quæst. 1. & sub notis rerum dist. quæst. 1. quod intellexit Galetius in Margarita casuum conferentia, verbo Parochus 6. & Campanil. in divers. iuris Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 11. Fillineus de statu Cler. rat. 14. cap. 5. n. 50. & 51. Narbona anno 22. quæst. 3. num. 12. & dista quæst. 56. num. 3. Barbosa de iure Ecclesiast. cap. 11. num. 49. si principaliter, non verò si accessorie unita sit dignitati Parochialis.

16. Sed ad ceteras dignitates, vel personatus, quibus animarum cura nulla subest Clericos aliquando idoneos, & 12. annos non minores esse adscendos, statuit Trid. dist. cap. 11. vel. ad ceteras, ut omnes docent, ibi cum infimis Barbosa dist. cap. 11. n. 50. dicit debere esse completos, alios Doctores referendo, qui dicunt sufficere inceptos: & num. 51. sine difficultate procedere in Ecclesiis Cathedralibus, in Collegiis, vel aliis inferioribus Ecclesiis, remanere in dispositione iuris communis: si García dist. cap. 4. p. 7. num. 59. & 62. cum sequentibus, existimet eosdem annos 12. requiri ad Dignitates in Collegiis. Verùm cum iam de his late loqueretur in disto cap. 1. sub quæstione 1. & supra hoc titulo, quæstione 1. idem amplius non exomo.

17. His sic præhabitis iam ad difficultatem propositam in principio, respondeo distinguere & differre

inter se, Dignitatem, Officium, & personatum:

† Quia Dignitas annexa habet officium, vel rerum Ecclesiasticarum administrationem cum iurisdicção etiam in modicis causis, Opera de incompatibilibus beneficiorum p. 1. cap. 7. num. 1. Sbrocius de Vicariis Episcopii lib. 1. quæst. 17. num. 15. Moneta de conservandis dist. cap. 5. num. 8. & Barbosa dist. cap. 11. de iure Ecclesiæ p. 1. à num. 20. & 22. dicit quod habere Dignitatem, est habere iurisdictionem in foro exteriori, quam olim omnes habebant; etsi hodie aliqui, & non omnes secundum consuetudinem aliquarum Ecclesiarum aliquam habeant, intelligens cum multis procedere in Ecclesiis iurisdictionem in foro exteriori, & de ea, quæ est perpetua; id est annexa personæ, ratione Dignitatis, vel beneficii, quod quos in titulum perpetuò obtrinet, Moneta dist. cap. 5. n. 41. Patianus de prob. dist. cap. 17. num. 8. † Et addit Barbosa num. 14. quandoque officium simplex cum perpetua rerum administratione vocari Dignitatem secundum consuetudinem Ecclesiarum, quamvis de iure communis Dignitas non taceat, ut Thesaurarius, Scholasticus, Cantor, & alij similes, quæ potius officia sunt.

Nunc verò cum sciemus quid Dignitas, quid Personatus sit, scies Officium etiam simplex esse in Ecclesia diversum à Dignitate, & Personatu, colligimus Doctores ex cap. quæ sapit, & cap. sine de proband. lib. 6. Imola in cap. de multis de prob. num. 47. vel. Officium verò, Patianus de proband. lib. 2. cap. 17. num. 27. Moneta de conservandis dist. cap. 5. num. 36. inferentes officium non esse Dignitatem, etiam si habere quæ ratione officij administrationem aliquarum rerum, sine tamen aliqua prerogativa in choro, & in Capitulo, ultra alios ius ordinis. † Ut est Sacrista, vel quando Officium habet omni annexum sine honore, & sine prerogativa honoris. † Ut sunt Synodus, Auditor, Procuratores, Castaldi æconomus, & Vice Dominus; & addit Patianus procedere etiam si tale officium esse perpetuum. † Et etiam Custos Sacristæ, vel alius qui de consuetudine haberet dandi distributiones præsentibus, & eis subabsentibus, & non intervenientibus Officiis Divinis, ut sunt Punctuarij in choro, quia hæc esset potius simplex subtrahitio quam præeminentia, vel potestas suspendendi, † ait tamen num. 30. & cum aliis Barbosa disto cap. 11. num. 30. quod si Officio esset annexa Dignitas, diceretur habere Dignitatem, ex l. honor. in princ. ff. de iur. iur. & honor. idemque esse quando in officio concurrunt ea signa, quibus Ecclesiastica Dignitas decernitur: nam tunc stricta appellatio Dignitatis certum est officium contineri ipsam, sicut & ipse personatus continetur quia & iura quandoque officium appellatur Dignitatem, vel Personatum, ut post alios concludit Gemianus in dist. cap. 1. de consuet. lib. 6. num. 8. vel. ex his deciditur de officio, † quem refert Patian. dist. cap. 17. num. 34. ubi n. 57. subdit, quod omnis, qui habet aliquod onus, vel curam, seu administrationem, aut custodiam, largo modo dicam habere officium. † Vnde multis compertum Barbosa disto cap. 11. à num. 32. Perpositum: am. Primicerium, plebanum Prioratum, & Decanatum acceptum pro simplicibus beneficio, Cantoriam, Thesaurariam, & alias de iure præter Archidiaconatum, & Archiepiscopatum, ut iam supra dixi, esse tantum officia, & non dignitates. † Imò idem Barbosa d. c. 11. n. 15. quod

Vicarius

De Aetate & qualitat. Ordin. Quæst. II. 363

Vicarius Episcopi, qui habet Iurisdictionem, non habet proprietatem Dignitatem, ut infra videatur in titulo de officio Vicarij: tamen de prefatis officiis in Cathedralibus consuetudine receptum est, ut dixi, esse Dignitates.

- 18 Pro complemento notabis primum ut oculus ad Dignitatem Ecclesiasticam sit recipiendus, nisi qui eo ordine sit insignitus sacro, quem Dignitas illa requirit, aut sit initias, aut in tali aetate, ut infra tempus ad iure statutum valeat initiari, iuxta Trid. in c. 4. §. 23. verbi. *nee alij. Moneta de distribut. quæst. 19. a. num. 3. Scraphin. decisio. 313. num. 5.* Etiam in omnibus Cathedralibus Ecclesiis, debet Dignitates, aut Præbendam habere ordinem annexum Presbyterij Diaconatus, aut Subdiaconatus, ut habetur in Trid. *dist. 1. §. 24. c. 12. de quo latè idem Barbosa ibi; & de Canonici c. 26. per totum.*

- Secundo notabis, ut quamvis olim auctoritate dispositione textus in *cap. unico, huius sensu lib. 6.* posset Episcopus dispensare, ut qui vigesimum secundum annum compleverit, si aliud non obstat, Canonici quærit obtemperare Dignitates, & personatus, quibus cura non imminuit animarum tamen cum aetate illa 25. annorum sit determinata à Trid. Concilio in *dist. cap. 12. §. 24.* iam super illa non posse Episcopum dispensare, docent Didacus Narbona *disto anno 21. sub num. 12. Nicolaus Garcia part. 7. dist. cap. 4. num. 71. Sigismundus à Bononia de electio. dub. 6. num. 9. Riccius in decis. Curia Archiepiscop. in ap. decis. 309. p. 4. num. 9. Barbosa de iure Ecclesiæ dist. cap. 21. num. 52. † qui a. num. 54.* scribit quod prout de Dignitatibus & Canoniciatibus in Ecclesiis Cathedralibus, teentur à die adeptæ possessionis, saltem intra duos menses fidei publicam possessionem emittere orthodox. in manibus ipsius Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, & pondeat se permansuros in obedientia Romane Ecclesiæ; imò & iurare debent, idque etiam fuit in Capitulo, ut decrevit Trid. in *dist. cap. 12. de quo latissimè dixi infra sub c. 4. & 5. de iur. iur. & ibi quæst. 6. ubi leges.*

- Ad tertiam quæstionis partem de receptione Canonici Doctoralis, Magistralis, & Scripserunt, prout ergo harum præbendarum nemini dubium est, ut pertinet ad Episcopum, & Capitulum Ecclesiæ Cathedralis cuiuslibet, ubi sunt erectæ absque vlla reservatione Pontificia, de quo & de eorum officio singulatim non disputo. † Sed breviter dico, ut Doctoralis Canonici officij, sit præcipuum munus, litæ, & iurgia reparare, dirigere, atque defendere. Canonici Magistralis sit suum munus prædicare; & illa duo Præbendæ fuerunt in quilibet Ecclesiis ex aliis communibus sic mutatur; & erectæ, ut latissimè alloquitur Nicolaus Garcia *part. 7. de beneficiis c. 4.* ubi agit de erectione, & provisione harum per Bullam Sixti IV. & schedulam motus proprii Leonis X. ac litteris super eo expeditis, quas ponit ad litteram, quod est commune. † Canonici lectionis officij, qui vocatur de scriptura, est, ut legat studentibus in aliquo Gimnasio Ecclesiæ, cuius creatio, & erectio fuit facta per Trident. Concilium, de quo idem Garcia latè *supra disto 5. a. num. 153.* & nulli post eum; & licet antiquitatis dubium esset, an aliquando remaneret in provisione Pontificis, Litteris, & Bullis expeditis. Sed iam hodie in praxi habetur prout dicitur ab Episcopo.

En mudo de Ofic. & Sacris Eccles. Tom. I.

capo, & Capitulo publico concursu, sicut Canonici Doctoralis, & Magistralis. † Item etiam Pœnitentiarij Canonici officium est confessiones audire volentium illi confiteri Sacramentaliter; & huius Canonici provisionis, licet à tempore sue creationis, quæ fuit facta in Trid. Concilio, fieret à Papa, uti hodie video Salmanticæ Canonici Doct. D. Melchioris de Albitu Pœnitentiarii in illa Ecclesia Romæ provisionis. Tamen iam hodie hæc præbenda providetur ab Episcopo, & Capitulo in publico concursu, sicut & ceteræ iam dictæ.

Cum ex tamen differentia quæ si provisionis huius coingatur fieri in mense Papæ referatur, tenetur provisionis, ut administratur ad possessionem, & fructuum perceptionem, Litteras, & Bullam expedire, cumque tunc admittitur ad possessionem, sicut ceteri alij Canonici ordinarij, qui cum Bullis veniunt de Roma provisionis, cumque de eorum præbendarum, & beneficiorum provisione per concursu, & obligatione alibi *sub tit. de concess. Præbenda.* loquar latè; idem nunc tantum agam de aetate prærequisita ad prædictos Canonici.

Etiam quoad Canonici Doctoralis, Magistralis, & Lectionis existimo dicendum nihil differre ab aliis Canonici, & Dignitatibus, de quibus iam dixi in hoc textu *sub quæst. 1. in vers. ad quoniam.* aliqua in principio huius quæstionis, & nonnulla etiam in cap. 1. *hoc tit. sub quæst. 1.* Quare sicut ibi dixi de ceteris Canonici, & Dignitatibus, ut requiratur ad minus aetatem annorum 22. vel quod eam habeant quam quilibet ex sua institutione ordinem sacrum habet annexum, ut si sit Presbyterialis, habeat inceptos annos 25. si autem Diaconalis annos 23. si Subdiaconalis annos 22. ut ibi dixi, & potest; quia cum nullibi ad provisionem prædictarum Præbendarum græa alia decreta sit, veniunt ut sic eligendi sine in ea, quam debent habere ceteri alij Canonici, iuxta determinationem Concilij Trid. in *dist. cap. 12. §. 24. de reform.* & sic solet in Ecclesiis prædictis, cum in ea aetate possit habiliis scientiæ, & morum haberi in sic eligendis, ut sæpè videmus literatos, & Prædicatores, & publicè legentes in scholis; Episcopos, & Capitulo electoribus pæmo publico examine inter coopulationes concurrentes satis apparet, de litteratura, ac prudentia cuiuslibet prætoris, & maxime electi huius Canonici.

Specialiter autem in provisione, & electione Canonici Pœnitentiarij fuit à Trid. Concilio determinata aetate annorum quadraginta in *cap. 8. sessio. 24. de reform.* de cuius intellectu communiter sentientes, ibi Gutierrez *Canon. lib. 2. c. 16. n. 40. Garcia de beneficiis part. 7. cap. 4. num. 31.* & latè *disto 2. part. 7. cap. 4. §. 1.* idem Barbosa *de Canonici c. 26. num. 10. Valquez de beneficiis cap. 3. §. 2. dub. 3. numero 23. Fillicius de statu Clerici dist. 1. c. 1. cap. 5. num. 25. Beda de incomparabilitate beneficii. 1. parte, cap. 24. numero 28* & alij communiter & licet dubitent quare in isto Canonici; & non in iam rebus tanta exigatur aetate. † Et quare in Episcopis sufficiat aetate annorum triginta, cum longè excedat in dignitate, & officio. Respondetur ex mente Concilij; idem procedere, quia cum officium Pœnitentiarij sit audire confessiones omnium ad hoc concurrentium de toto Episcopatu, oportuit, ut maxima prudentia, & honestate vigeret; quæ in illa aetate maturata

potius reperitur, iuxta quæ adduxi, in *Rub. supra*, cum egi de Episcopi ætate, quod onus, non sic adest respectu Episcopi, aut cæterorum Canonico- rum, quorum munus est externa gubernare.

- 39 Pœnitentiarij verò iocerna cōsistent. † Nec tunc obest si dicas officium Rectoris curari, seu Parochi desiderare eandem ætatem quadragenariam, quando videmus ex iam dictis, in *hac quæstione* & 9. i. sufficere in eo annos 25. Sed respondetur Parochi obligationem esse limitatam, ad paucos subditos, & ibi cognitos, nec includere casus referuatos; quod non sic contingit in Canonico Pœnitentiario, & qualiter, bene expendunt citati, & idem Barbosa cum multis, in *Boila*, verbo *Pœnitentiarius*, & eadem reperit in *collect. decis.* 81. ubi videbis: leges etiam Nabonam anno 40. 9. i. † qui ex Nicolao Garcia *supra* num. 35. dicit cum alijs requiri illos annos quadraginta completos, nec sufficere anticos contra *Azor. inst. moral.* p. 2. lib. 6. 9. 6. ad finem, in præzati tamen video quod Ecclesiæ Cathedralis solent in edictis dispensare usque ad annos triginta; etsi tertia concurrente opposuerit ætatis 40. & habili soleant illum eligere dum habilis reputatur, & in facti contingente ego amisi Præbendas Pœnitentiarias Ecclesiæ Tudensis, & Placentinæ, cum essem in opinione populi habitus, vt Canonici illico ibi eligendis, & in fine anni 1657. vidimus in Ecclesiâ Tolitana non fuisse admissum ad oppositionem Pœnitentiarij D. Sanctum de Arango Canonici Magistralem Diui Jacobi ob non implem annuum 40. Alia, & de prouisione huius Præbende dico, *sub tit. de concessione Præbende*.

QVÆSTIO III.

Dignitas Sacerdotalis, & Ecclesiastica, an liberet filium à Patria potestate? an Cardinalis Dignitas? Et an Monachus liberetur? Et an matrimonio inito? an Inductura liberet.

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopali Dignitate liberat à patria potestate filium.
- 2 Sacerdotij Dignitas quoad spiritualia liberat à patria potestate filium, non quoad temporalia, n. 3 & 4.
- 3 Cardinales liberant à patria potestate in his, quæ sibi sunt commoda, non vt assistant in suum heredum, & n. 7.
- 6 Consularij Regij liberantur à patria potestate.
- 8 Filij familiarum testari non prohibentur de his, quæ habent antequam fierent Cardinales, vel quæ haberent à conuinctis sanguine.
- 9 Monachus etiam solo ingressu liberatur à patria potestate, dum non exit à Religione, n. 10, 11. & 12.
- 10 Monachus retinet suam.
- 13 Filius matrimonium contrahens in forma Ecclesiæ post benedictionem nuptiales, liberatur à patria potestate.

- 14 Filia, maritæ mortuo, non reuertitur ad Patrem potestatem.
- 15 Filij à patria potestate non liberantur iure Romano, & Patrimonium, matrimonio contrahito, nisi quando matrimonium per coemptionem contraxerint, vt in numero 16.
- 17 Filij iure Catholico liberantur à patria potestate per matrimonium de consensu parentum.
- 18 Pater facere matrimonij amittit partem dimidiam aduenturam, & totam usufructum.
- 19 Filius, Index, Auditor, seu Magistratus liberatur à patria potestate.

O Casione glossæ verbis, *scilicet*: Qui enim in Prælatum eligatur, non debet esse sub patris potestate, agunt hic Doctores docendo quod Dignitas Episcopalis liberat à patria potestate, vt tenent Gutierrez in §. *su. iussu*, de *hæc. qualitate* à n. 10. Molina de *iustitia*, & *iure*, *trakt. 2. dist. 229. vers. 6.* Ioannes Garcia *reg. 199. in prime*. Rebellus de *obligat. & iust.* p. 2. lib. 2. quæst. 8. numero 60. vers. 8. Gregorius in *l. 6. §. 1. p. 1.* cum alijs Barbosa *hic* num. 3. vnde inferunt ad disputandum de dubijs propositis.

Ad primam ergo difficultatis partem, etiam nonnulli Doctores per glossam *hic supra* verba, *facit ordo*, exhibent filium sacerdotem factum eo ipso liberat à patria potestate: sic Mieres, de *Matrimonij* p. 4. *tit. 1. quæst. 1. num. 5.* Spino de *testamentis* glossa 4. Rubricæ *num. 21.* Moden de *vers. dist. 4. c. 1. c. 1. casu 27. num. 5.* & ante eos Bartholi. in *l. parte suruise* num. 5. ff. de *hu. quæ sunt sui*, Baldus in *Lapud hostes* num. 6. *cord. de suis*, & legitimus heres. & hoc argumento textus nostri, † Sed contrarium probat expressè, in *authen. Pragmatice* c. d. de *Episcop. & clericis non conuinctis*, *Conuincti* in *cap. quia non* §. de *testamentis*. Azetudus in *l. 8. tit. 1. recapit. num. 2.* cum alijs Pichard. in §. *fin. numero 9. infra*, quibus *mod. in parte potest.* soluitur, Ferdinandus Perez de *exercentibus* parentibus ob numerum liberorum, numero 72. Gutierrez in *dist. 3. sui numero 8.* Molina *dist. 229. vers. 6.* textus in *medio*, Valasco *consequ.* 108. à numero 6. Caldas Pereira in *l. si curatorem*, verb. *lasis* num. 130. Rebellus *supra* numero 60. *vers. sed quid*, Sanchez in *decalogum* lib. 4. cap. 33. numero 37. Perez in *l. 1. glossa 1. pag. 65. colum. 2.* ad finem *tit. 2. lib. 2. ordinam.* † Verum Gutierrez de *iustitia* lib. 3. cap. 32. num. 5. Gracian. *dist. 229. numero 5.* & Barbosa *hic*, num. 4. in fine, respondent cum distinctione, vt prima opinio procedat quoad spiritualia, & mihi probatur argum. textus, in *cap. fin. de iudicio* lib. 6. siquidem ibi minor reputatur maior in Ecclesiasticis in casu, de quo ibi. Secunda opinio procedat quoad temporalia: & sic idem Ioannes Gutierrez in *dist. 8. sui numero 9.* cum Iafone in *dist. 1. Parte suruise* *conuinctis*, Ioanne Oroscio, numero fin. dixit, non exire clericum à patria potestate, procedere, non quoad spiritualia, quia ipsorum respectu non retinent patriam potestatem.

Ad secundam partem quæstionis, an Dignitas Cardinalis liberet filium à patria potestate, & iam relati Couar. & Azetudus, quos sequi videntur Pichardus, *dist. num. 9. in fine*, dicunt liberari ex glossa singulari in *extraneantibus*

excellentia, verb. sublimitatem, de proband. & ego sic tenendo addo Zechiam de Repub. Christianitate de Carden. a. g. privileg. 8. ubi sic ait: 'Cardinales liberantur à patris potestate in his, quæ ipsi sunt commodi; non ita tamen ut amittant ius suorum hæredum; quod probatur ex dictis de Dignitate Episcopali, quæ minor est Dignitate Cardinalia, vti dixi j. p. r. in Rub. sub quæst. 2. in 6. f. 1. & ex eo quia si revera gaudet eo privilegio, qui à consilio sunt Regi, aut Imperatori, quanto magis illo gaudere debent, qui à consilio sunt Summo Pontifici. ¶ Quare sic tenendo Chuchus scribit. Canon. lib. 2. tit. 4. num. 37. sic Cardinales ita sui prædicto privilegio, quod absolventur à patria potestate; non tamen ut iura suorum hæredum amittant sed hæc iura duntaxat, quæ tenent ipsi futurum est commodum. ¶ Et huc quod niji familiis testari non prohibeantur de bonis, quæ habebant prius, quam efficerentur Cardinales, vel quæ ad eos pervenerint à coniunctis sanguine; & sic tenentes addo Lancelotum in exemplo. Id. cum lib. 2. cap. 2. de Carden. §. 5. num. 26. Landem de Carden. p. 2. quæst. 80. Manfredum de Carden. cap. 3. privileg. 3. Dianam p. 5. tract. 2. ref. 52. Alban. de Carden. quæst. 42. privileg. 27. Anastas. Geronem de volutis Carden. §. quod in Romanam, num. 3. Molinam de lib. 2. tit. 22. num. 8. Azorium libro 2. §. 1. mor. libro 4. cap. 3. quæst. 20. privilegio 11.

Ad tertiam quæstionis partem de Monacho, dixerunt Antonius de Butrio in auct. si qua mulier ead. de Sacramentis Eccl. Speculator in iur. de eust. lib. 5. §. 1. & 2. ut non liberetur, & dixit communem esse opinionem; Mathesius in tract. de success. lib. 1. ab intestat. Sed absolute, & concludenter alij multi resoluunt per ingressum Monasterij liberari filium à Patri potestate, Anton. Gomez. lib. 1. q. 8. Tauri num. 7. in fine, vers. 4. Gregor. in l. 1. q. 1. r. p. 4. verbo para obijto, & multi alij, quos refert Zevallos in præf. commun. quæst. 88. per doctrinam textus in dist. cap. fin. de ind. lib. 6. & glossæ in l. 6. ex causa fin. §. Papa. f. de minor. vbi Bartol. Albericus, & Baldus, tenet filium in e. in presencia de prob. num. 25. Quæ sententia absolute semper, etiam de nondum professo, videtur comprobari ex multis, quæ ibi tractavi, quæ legere poteris. ¶ Et sic tenendo cum alijs Guierrez in dicto §. fin. in num. 35. dicit ut nihilominus utineat Monachus sicutem per textum in l. Deo nobis; §. hoc etiam, ibi: Subs defendant, ead. de Episcop. & Clericis, referens multos sic tenentes, num. 16. & 37. ¶ Sed Accursius in dist. 1. §. ex causa §. Pompei. verb. cum statum, vbi Bartol. & ceteri, Cotta. & Azueud. sup. Pichardus dist. §. fin. quibus mod. ius patris potest. soluitur, videtur tenere, ut tantum per professionem Religionis dissolvatur, non per ingressum. ¶ Ego tamen quoad spiritum existimo, quod dum non exit à Religione idem contingat solo ingressu, ex doctrina eorum, quæ addoxi in dist. cap. in presencia.

Ad quartam quæstionis partem de filio, qui matrimonium contrahit, hodie de iure Regio dissolvi, dissolvi cum solemnitatibus, & relationibus Ecclesie sui iuris statim efficit, ut docet lex 47. Tauri, ibi: el hijo, o hija casado y velado sea anulo por emancipado en todas las cosas para siempre, & in l. 43. l. 1. §. 1. r. lib. 1. §. 1. r. cap. 1. & videtur probari ex l. 1. ibi, o estando en elos fueros casados lib. 11. lib. 1. fori & in l. 7. ibi, o enque casa, in l. 4. lib. 3. fori. Guierrez lib. 2. præf. cap. 9. Barbosa in Fermosin. de Offic. & Sacri Eccl. Tom. 1.

l. 2. §. quod si in patre ante num. 1. §. filius matrem. Pichardus cum alijs in dicto §. fin. num. 1. vbi num. 6. & 8. scribit quid de iure Romano. ¶ Et omnibus addo Riccium collect. 1986. vbi quod non reuertitur filia in patris potestatem marito mortuo.

Dubium verò est, oùm prædicto iure Romanorum antequam absolute non liberentur filij à patris potestate post matrimonium ex l. inter 6. §. filius familias, l. maritus 14. §. enterius; l. filius familias 37. ad legem Iuliam de adulter. l. 1. in fine, & l. sequenti, si de liberis exhibendis, l. 2. §. quod si in patre, l. quoniam 29. §. filius matrem. l. 3. l. 1. §. 1. propter 7. ead. de nuptiis, l. in uxorem ead. de conditionibus instituti, vbi Doctores, & principaliter Baldus, ac Riccius dist. collect. 1986. filia licet ita ead. de collationibus; imò & de iure Partiarum nostra Regni l. 1. tit. 17. p. 4. cum alijs, quæ congerit Tyraquellus in legibus convalidatis l. 1. ex num. 1. etiam si essent sexagenarij, glossa in l. §. pupillus, verbo pupillus, §. de obsequiis, & alibi. ¶ Sed adhuc de prædicto iure fuit modus; quo filius, seu filia dediti in matrimonium liberentur à patria potestate, vt potest si matrimonium per coemptionem contractum esset; quia dicto iure Romanorum tuoc sebat, ut non solum vxor in matris potestatem transiret, verum et si suus hæres fieret, ut explicuit accuratissime Othomanus videndus, in l. de Senatusconsult. Tertul. Tyraquel. ad leges conval. lib. 4. ex num. 1. Guevara ad Topicæ, Ciceronis §. 8. ex num. 3. & ut à paucis animadvertam scribit Pichardus in dist. §. fin. nullus, quibus mod. ius patris potest. soluitur, numero 6. & 8.

Et sic Canterius in decis. 10. de emancipatione, docet de iure Cathalonie per contractum matrimonij de consensu parentum filios liberari à patris potestate, nec matrimonio dissoluto filium non reuertere in potestatem patris, dicit Boëtius decis. 197. ¶ Imò idem Canter. supra, quem sequitur Riccius dist. collect. 1986. in fine, credit in prædicto nostro casu fuisse matrimonij per deie Parentem, non solum dissoluium parentem advenitioem fructuum, verum, & totum vltimum.

Iterum dubium se se offert, oùm filius iudex, Auditor, seu Magistratus Regis creatus, liberetur à potestate paterna? in quo respondebis affirmativè per aliquid supra notatum, in vers. ad secundam partem, vbi dixi de Cardinali, & vberius sic poteris considerare applicando doctrinam textus in dicto cap. fin. de iudicis lib. 6. de cuius intellectu dixi in Rub. infra de re iud. quæst. 4. num. 22. & applicabis quæ scripsi infra in cap. 9. de iudic. quæst. 11. vbi egi de ea: Ad filium possit esse iudex in causa patris sine eius licentia.

& alibi tracta; quibus absolute materiam huius textus.

Ad Text. in Cap. Eam ge. IV.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Indignus scientia, moribus, vel aetate, non debet assumi ad regimen Ecclesiae.
  - 2 Ecclesiae duas habens, alteram dimittere cogitur, nisi sint tenae.
  - 3 Beneficentiam incomparabilitas remittit.
  - 4 Scientia beneficiandi quae remittit. Et ad Curatum, n. 3.
- I**tem textus nostrum videtur duplicem conclusionem assignare, cum in eius principio videtur ad verbum, sed etiam, dicit, ut non debeat assumi ad Regimen Ecclesiae indignus scientia, moribus, vel aetate quae adiunges quae supra scripti, sub tit. de *seruicio in ordine faciendo*. ubi de examine praerequisito. § Secunda vero conclusio assignatur, sub dict. vers. sed etiam, ubi cum canitur de incompatibilitate beneficiorum, de qua plura iura loquuntur, quae solent ab scriptoribus congregari in repetitione textus in cap. de multa 1. de prob. & cap. duodum 1. de electione, dicit Pontifex hic, ut qui habet duas Ecclesias, alteram dimittere cogitur, nisi ita faciat rempes in substantia, quod propriis sacerdotibus non possint convenienter alere. § Ex quibus se se ostendit longe tractare, de beneficiis, & officiis, in quibus datur, aut non, incompatibilitas. Verum quia huius tractationis propria sedes est in dict. cap. de multa de praebendi, ideo ad ibi dicta se remitto. § Quomodo etiam de scientia beneficiandi hic esset operamentum tractare, item adiunges quae longe scribo in cap. graui nimis 29. eodem tit. de praebendi. De aetate vero ad obtinendam beneficium cunctum, satis & abunde leges in dictis, supra sub cap. ad curatum 3. hoc tit. & sub cap. 1. Et videbis quae dico infra in cap. eam ge. hoc tit.

Igitur ut aliquid percipias de scientia, quam debet habere qui eligitur, seu nominatur ad curatum beneficium, videbis quae dico infra sub dict. cap. cum sit ars hoc tit.

Q V A E S T I O I.

An qui eligitur ad curatum beneficium debet non solum esse in aetate annorum 25. verum & quod sit in ordine Praebiteratus insignitus, vel intra quod tempus debeat eum ordinem recipere, ut per se administret? Et an Episcopo permitteretur de iure communi conferre beneficium curatum clerico annorum quatuordecim.

S Y M M A R I V M.

- 1 Beneficium curatum non datur, nisi confirmo in aetate annorum 25. inceptorum cum obligatione dimittendi, & fructus restituendi,

si aliter fiat, ut numero 2. solus ut numero 3.

- 2 Beneficium, cui accesserit Parochialis adesset, obtinere potest in aetate minori 25. annorum.
- 4 Beneficium curatum non obtinetur, nisi saltem initiato prima Tensura, quae dicitur sustinere Clericatum.
- 5 Praesentatum ad beneficium, debet praecise habere clericatum, sed non ut tunc accederet in habita Clericali, aliter tempore collationis, ut n. 6.
- 7 Confirmatio per P. de habitu, & Tensura, non obligat ipsum Papam.
- 8 Ordinari debet intra annum ille, cui confirmatum in aetate legitimum, confirmatur curatum beneficium, alioquin praeiudicatur per sententiam, n. 9. alij tenent quod ipso iure, n. 10. expenditur, n. 11.
- 11 Cap. cum in cunctis §. inferiora de electione, capitulum canon. de electione lib. 6. cap. cum illa eodem lib. 6. vsque ad finem. Et de materia, §. 1.
- 12 Parochialis collegiatus collatus, qui Praebiter intra annum solus non fuit, non vacat ipso iure, ut Parochialis §. p. lex.
- 13 Beneficia qualificata non includuntur sapè sub generali dispositione beneficiorum.
- 14 Casus qualificatus non comprehenditur sub simplici dispositione.
- 15 Dignitates, Canonizatus vel alia beneficia requirunt aetatem ad sacerdotium non vacant ipso iure, eo quod obtinere non ordinantur intra annum & n. 14. saltem videtur, n. 37.
- 16 Parochialis accesserit unita, non vacat, eo quod obtinere non ordinatur intra annum.
- 17 Parochus, qui ipso impedimento, non potest Praebiter fieri intra annum, non praeiudicatur suo curato beneficio, nisi culpa sua ordinatus ad impedimentum, ut n. 10. & 11.
- 18 Cap. quia diuersitatem de concession. praebendi.
- 19 Cap. 1. de etate ordinandorum.
- 23 Capellania requirens sacerdotium collata non sacerdoti, non admittitur ipso iure, eo quod non ordinatur intra annum, nisi motum fuerit, ut non promouetur, idem in aliis beneficiis, n. 24.
- 25 Impeditio Praebiter fieri intra annum, non datur integer alium annum, sed tantum ea pars, in qua durauit impedimentum primi anni.
- 26 Annus promotionis ad sacros ordines non computatur, quandoque clericus legitime impeditur, quantum sit sacerdos.
- 27 Promotionis pena non puniatur non ordinatum, qui intra annum dispensatus est à Praelate ad alium terminum.
- 28 Beneficium curatum ablatum non ordinare intra annum, iterum non conferitur.
- 29 Parochialis data in titulum, intra annum expostet ut Parochus ordinetur. Data vero in commendam, potest alij Praebiterum, num. 30.
- 31 Beneficia quaedam sunt, quae conferri non possunt nisi alicui Praebiterum.
- 32 Annus ad ordines recipiendos non currit, si Parochiale beneficium sit litigiosum in principio, secus si post duos menses, n. 38.

- 33 *Annus, si quis debet Parochus ordinari recipere incipit in tempore festæ ipsi regiminis, & pacifice possessionis, & n. 36.*
- 34 *Possessor beneficii pacificus, quando quis dicitur.*
- 35 *Possessor pacificus beneficii ne a videtur, qui statim in sua possessione suis turbatus fuerit si pacifice possidet per duas mensis, ut cummeto 38.*
- 38 *Parochus habens liberum exercitium; est turbatus litigie, tenetur infra annum ordinari.*
- 39 *Parochus morbo tali laborans, ut nequeat ordinari intra annum, accensatur; item ille, qui adhuc durante morbo, est liberatus ab eo, turbatur lue, n. 40. foliis n. 41.*
- 41 *Parochus deferens ordinem in fine anni, quando iam Praepositi fieri nequit, privatur, nisi tunc ei moueatur lue.*
- 42 *Parochus intra annum non ordinatus quis, et non transisse, renunciat beneficio in ultimo die anni, si fine doli faciat, n. 43.*
- 44 *Annus datus Parocho ad ordinandum, non incipit in tempore imperatoris, siue collationis, sed pacifice possessionis.*
- 45 *Possessor beneficii curam non vacat; et quod infra annum Parochus non ordinatur, est possessor per alterum Parochialis imperari.*
- 46 *Parochialis collata, qua habuit talis, est alibi verè parochialis non habet, non vacat et non suscepit ordinem intra annum, non enim ea obligat ad residendum, n. 47.*
- 48 *Episcopus nequit conferre beneficium concionem cura annuam agentis annis quatuordecim, etiam iure iurisque.*
- 49 *Cap. penultima de aetate ordinandi.*

AD primum difficultatis punctum, cum iam ex adductis sub Rub. & sub cap. 1. & 3. huius tituli, facti super aetate, quam debet habere habens dignitatem cum cura animarum, dictum sit, ideo nunc breuiter respondeo, ut qui vult obtemperare beneficii curam, debeat esse constitutus in aetate 25. annorum inceptorum, iuxta decisionem textus in cap. cum in eum l. 5. inferiora de elect. sic docent Menochius de recuperand. remedio 15. num. 442. Flaminio de rescriptis lib. 4. quaest. 9. à num. 1. 4. & quaest. 11. num. 1. 4. Zenedus p. 3. collect. 30. num. 1. Campanil. in dumerio in Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 39. Nicolaus García de beneficiis p. 7. cap. 4. num. 41. Zetola in praxi Episcopali p. 1. verb. beneficia vers. ad Dignitatem, Riccius in decis. Curia Archiepisc. Neapol. 181. num. 1. & decis. 349. p. 4. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 34. num. 107. Azor. instit. mor. p. 2. lib. 6. c. 5. quaest. 1. Fillucius tom. 1. 17. 41. cap. 5. num. 24. Homochonus de humani vitiis lib. 1. p. 11. cap. 2. Mallobius in praxi habendi concionum requirit 10. dub. 1. num. 17. cum aliis Barbosa in passor. p. 1. alleg. 60. num. 31. idem Barbosa cum infinitis aliis de Parochis cap. 2. à num. 6. vbi ait, quod qui ante prædictos annos accipit beneficium curatum, tenetur illud renunciare, & in conscientia fructus restituere, cum illius sit incapax, vbi dicens num. 8. quod Episcopus nequit in ea aetate dispensare, & ait num. 7. hoc limitari in habentibus Parochiales vocas, quibus sufficit tantum illa aetas, quam requirit beneficium, cui Parochialis accessio reperitur vnde, García de beneficiis p. 12. cap. 1. num. 16. Gonzalez p. 3. glossa 9. n. 4. & alij, & dixi in locis citatis.

Ad secundam partem ut respondeam præmitto, ut qui ad beneficium curatum promoueri cupit, debeat esse insignitus, scilicet prima tonsura, quæ præambulum est cæterorum ordinum, & per quam quis dicitur Clericus, & habitatur ad beneficia, & in ea Ecclesiastica, & ad immunitates, quibus fiuntur Clerici, iuxta quæ longè dixi sub tit. de temporib. & dicitur, & sub tit. de iudic. & fore comp. 1. Vnde bene García de beneficiis p. 7. cap. 2. sub n. 39. dixit quod presentatus ad beneficium, debet præcedere habere Clericatum, sed non requiri quod tunc presentatus incedat in habitu Clericali, ut patet ex constitutione Pij V. de habitu, & de Tonsura per Clericos, seu militibus beneficia, vel pensiones obicientes deferent. &c. 1. quæ requiritur quod tempore collationis beneficiorum, sine actu Clerici in habitu Clericali, & de Tonsura incedentes, alias collatio sit nulla, ut patet ibi, in vers. in futurum. 1. Et sic habetur in præfata constitutione sequentibus verbis: *In futurum autem, non nisi illa Clerici in habitu Clericali, & de Tonsura, & militibus vestra dicendum in militibus incedentibus sua propria militaria, aut alia quacunque beneficia Ecclesiastica, citam simpliciter repellunt carcerum, aut commendationum, aut pensionum, fructusque, aut bona Ecclesiastica referuntur.* Et in fine eius habetur decretum irritans quicquid secus à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quam constitutionem expendunt Viualdus in fine consiliorum auri, Zechus de capitulis referuntur, c. 4. García supra dist. cap. 1. à num. 1. vbi num. 17. refert ligare eam constitutionem, & ipsam Papam, cum sit in iure positum eius decretum, iuxta quæ dixi p. 5. de beneficiis cap. 1. num. 28. nisi Papa ex certa scientia contra fecisset per leg. quidam consiliorum cum aliis l. de re iud. de cuius virtute leges quæ adduxi sub cap. inquisitionis de appellat. & in Rub. & in cap. penult. de Consensu, vult, vel inuolu.

Vnde cum collationes beneficiorum curatorum debeant dari constitutis in iam dicta aetate, vnde scire, quod iuxta ius nostrum per textum in cap. licet Can. de elect. lib. 6. & commissa eodem, debeat Parochus in curam animarum electus intra annum à tempore collati sibi beneficii curati ordinem sacrum Presbyteratus assumere, docent latè Rebuffus in praxi tit. de non prom. sacra annuum, Nauarretus in man. cap. 1. §. 1. num. 11. & vers. 8. & conf. 1. 10. antiquus, alius 12. in nouis de rescriptis, Sayrus in floribus decisionum, vbi quod ignorancia non excusat. Ojeda de incompatibilit. benef. p. 1. cap. 14. a. 19. Spino de rescriptis glossa 4. princip. num. 63. Zetola in praxi Episcop. p. 1. vers. dico quare, verb. beneficia, Azor. instit. mor. p. 2. lib. 6. cap. 8. Riccius collect. decis. 1083. Volinus de officio Episcop. cap. 2. §. 2. Gonzalez ad reg. 3. Cancel. glossa 1. §. 1. num. 17. García de beneficiis p. 3. cap. 4. num. 3. & n. 2. cum aliis Barbosa de officio Parochi p. 1. cap. 1. n. 1. & in dist. cap. licet Can. de elect. cap. commissam & in passor. dist. alleg. 6. 81. 84. 1. Vbi resoluit cum Gonzalez num. 47. & ex aliis ex dist. cap. licet procedere, in tantum quod si quis obtinens Parochialem, non promouetur intra illud tempus ad

Sacerdotium, Parochia vacet ipso iure; & docent Rebuffus, Gonzalez, Ojeda, Petrus Gregor. Azor. & alij citati, quos itidem sequitur idem Barbosa de off. Parochi dist. cap. 5. num. 9. quibus addo Balboam in cap. 4. de appellat. aliud agens a num. 29. & 30. ubi ait quod si non promouentur intra annum, sit ipso iure necum vacans Ecclesia, & per illius Collatorem, seu Patronum possit iterum conferri: quo casu extremus dies anni, eiusque lapsus sit spectandus, etiam si certum sit in longiore decursu anni ante illius finem ad Sacerdotium promoueri non posse, per textum in d. cap. commissa, & Barbosa in dist. c. 1. n. 9. cum aliis, ait ut vacet ipso iure, si canonice possideat.

- 11 Sed tunc obstat textus in dist. cap. cum in curia §. inferius, ubi, monito, iuncto ibi: remouetur, de elect. quatenus videtur ut non imponatur tantum sententiam, sed ferendam, iuxta quae tradit Tyrquellus in l. si exequum, verb. reuocatur ex num. 132. de licet huic difficultati sentiant nonnulli predictam decisionem procedere iure antiquo, & sic necessarium fuisse, ut praecederet monitio, aliter vero procedere iure nouiori fecti Decret. per textum in dist. cap. licet §. non ex verbis ibi: Nulla etiam praemissa monitione fuit praefatus constitutio auctoritate priuati. Tamen reuera tenendum est cum dicto Barbosa dist. c. 1. sub num. 10. agere Pontificem in dicto §. inferius, non solum de beneficiis, sed etiam de Decanatu, & Archidiaconatu; verum in dist. cap. licet non agere de predictis Dignitatibus, nec de omnibus curiis, sed solum de Parochialibus, ut patet ex verbis ibi: Decretantes collationes de Parochialibus. Ob id quae cum predicta lex sit penalis, debeat obtinere in solis Parochialibus; in reliquis autem beneficiis etiam notatis manere saluum decisionem Pontificis in dicto §. inferius, dom monitionem, & iudicis sententiam requirit, ut explicat bene glossa in dist. cap. licet Can. quatenus dicit textum in dist. cap. licet Can. non habere locum, & vires in Decanis, Praepositis, Abbatibus, Prioribus, & Archiepiscopis curiam animarum, sed neq. Parochialem Ecclesiam habentibus iuxta quae notat sub cap. 1. hoc in quibus. Azor. supra dist. p. 2. lib. 6. cap. 8. quae. 1. Boetius 119. num. 7.

- 12 Quo supposito, infero ad casum nonnullis, in quibus non habet locum rigor dist. cap. licet Can. Primo in Ecclesiis etiam Parochialibus, si collegiatæ sunt, ut probat in terminis textus in dist. c. statum de elect. lib. 6. eo quod vnum mixtum, quale est Ecclesia collegiata Parochialis non continetur appellatione simplici, quale est Parochialis, de qua sit initio in dist. cap. licet Can. argum. textus in l. sita scriptum §. de liber. & post glossa in d. c. statum, verbo collegiata. † Cum in generali dispositione beneficiorum non includatur expresse beneficia qualificata, Gonzalez ad regul. 8. Cancel. glossa 9. num. 1. † Sicut nec sub simplici dispositione comprehenditur casus qualificatus, Valascus conf. 51. num. 51. docent in terminis Seltia de benef. l. parti. quae. 1. num. 6. Rebuffus supra num. 27. Azor. dist. c. 8. quae. 4. Nauar. conf. 3. de temp. ord. Gonzalez glossa 5. §. 7. num. 12. Gallet. in Atagaria casum consensu, verbo Sacerdos vtrum, quibus addo Riccium collect. 1988. in fine, Rubicum decif. 314.

- 13 Infero secundò ut obtinentes Dignitates, Canonicatus, vel alia beneficia sacrum ordinem requirunt, non incurant priuationem ipso iure dist. cap. licet Canon, si intra praefatum annum non

susciperit ordinem requisitum, & annexum suis beneficiis, cum textus ille solum procedat in Parochialibus, ut iam dixi, & notat Squillante de obligat. Cler. 3. 1. num. 102.

Nec etiam ponigi ad Parochiales Ecclesias accessorii vinit, ut resoluunt Rebuffus dist. sic. de non prom. intra annum, n. 29. verbi. idem qui possidet, Boetius decif. 119. num. 7. Azor. dist. cap. 8. quae. 8. Barbosa disto cap. 5. de officio Parochi num. 32. & 33.

Infero tertio cessare etiam dispositionem dist. c. licet Canon, quando Parochus electus, iusto impedimento accidente, sine culpa ipsius ordinem Presbyteratus receperat, contingit, ut intra annum non potuisset ordinari, ut docet textus in d. commissa, ibi: Tibi non currit, si promoueri iusto impedimento: argum. eorum, quae adduxi in cap. illos §. 10. de praescript. de impedimento praefibere docent in terminis Rebuffus supra num. 49. Nauar. conf. 1. alius 12. de rescriptis, Tyrquell. de retracta 6. §. 5. glossa 4. num. 14. & 22. Caldas Pereyra de reuoc. empheutici quae. 6. num. 15. cum aliis Barbosa dist. cap. 5. num. 27.

Huc tamen resolutioni videtur obstat textus in cap. quia diuersitatem de concess. & habende, ibi: Et si culpa sua fuerit suspensus, quo probatur impedimento etiam culpabilitate tempus non currere, † qui redditus difficultat ex textu in cap. 1. huius rursus, quatenus ex eo, & ex glossa vltima, ibi dicunt Doctores nonnulli amittere beneficium qui propter iustam causam ordinari non potest, praecedente scilicet culpa sua. † Sed responderetur quod si culpa ad casum impedimenti sit ordinata, † prodeat limitatio dist. cap. licet, quod si sufficienter sit ordinata, procedat tunc decisio dist. c. quia diuersitatem. † Et iuxta hanc distinctionem existimo intelligendam esse decisionem Sacre Congreg. in verbis sequentibus: Pater: Antonicus praescriptus ei, qui iura autem Sacerdotium non suscepit non habet locum in Reuer. qui iura annum a die adeptae possessionis pacifice, vel intra tempus comparuit, & se promoueri potuit, † offerens quantum in eo erat se paratum ad suscipiendum Sacerdotium; sed Ordinarius noluit illum propter litteraturam, vel aliam causam promouere: sic Fernandez in excomm. Theologiae mor. p. 3. c. 13. §. 3. num. 1. Salzedus ad Bernard. Diaz. c. 55. de prom. & sic Naldus in sum. verbo Parochus num. 11. Petrus Gregor. de re beneficiar. cap. 25. num. 9.

Idem procedere dicunt ex generali regula dist. cap. 9. in diuersitatem, de Episcopis, qui non possunt, vel nolunt ordines conferre, & de infamato ordinato ignoante, & similibus, dixerunt iam citati, Rebuff. Nauar. Tyrquell. Pereira, & Barbosa dist. num. 17. 18. 19. & 20. & cum aliis in dist. cap. commissa num. 6.

Infero quartò, ut cesset dispositio dist. cap. licet Canon in casu decisionis Roze §. de parue in antiquis per verba ibi nota, quod tenens Capellaniam requirerem Sacerdotium, non priuatur Capellania nisi monitus fecit quod non promouetur infra annum, quia dist. cap. licet, est penale, nec debet extendi, nisi excauset, ut in cap. statum dist. sic. de elect. sequitur Riccius dist. dist. 1988. in vers. limita primo. † Et sic Barbosa cum aliis de off. Parochi, absolute docet dist. c. 5. num. 33. & 34. in omnibus aliis beneficiis.

His ergo praehabitis notatis quod ille qui legitime impeditur intra annum Presbyteratum non recipi, teneatur, cessante impedimento, non expe-

ctare

De Ætate & qualitate Ordin. Quæst. I. 369

Quære alium aonem integrum, sed tantum complementum partis anni, in qua legitimè impediuntur fuit ad promouendum acquiri, Nicolaus Garcia p. 12. de benef. c. 5. n. 110. Nauas. conf. 1. de tempor. ord. in antiquis alios de in integr. restit. in nouis conf. 1. Barbosa in d. c. 5. n. 79. cum Nuarro, Sayro, Garcia, & Galerio in d. c. 5. n. 7. ¶ Et adde ibi n. 22. quod aonem promotionis ad sacros ordines non computatur, quandocumque Clericus legitimè impediuntur, quominus Sacerdos creetur. Azor. instrum. p. 2. d. lib. 6. cap. 8. quæst. 2. vers. a. non hic, & lib. 7. cap. 16. quæst. 11. Lessius de iustit. lib. 3. cap. 34. dubio 1. n. 100. ¶ Et docet Sanchez in præcept. Decretal. tom. 2. lib. 4. c. 12. n. 25. quod si ante annum finitum dispenset Prelatus in illo anno ad assumendos ordines præfixo prolongando terminum, non incuratur pœnitentia potius, tradit Barbosa in d. c. 5. n. 115.

10 Quod si aliquis declaratur priuatus beneficio curato; eo quod intra annum ordines non recepit, non poterit ea vice iterato beneficium eodem conferri, iuxta textum in d. c. 5. n. 115. ibi: Nulatenus a. vice potius iterato conferri, ut tradit Tyracquel de rer. lib. 5. §. 3. glossa 7. n. 16. & in l. Demei. §. hoc seruauit lami. 1. n. 1. §. ff. de verb. signif.

11 Vnde notandum est, ut cum ad verba textus nostri, ibi: Ad curam annuam dicar Barbosa, n. 2. c. 5. verba esse intelligenda de cura actuali, & non habituali, probans cum Capia commendam concil. p. 2. n. 8. Rota in Vener. Prior. 1. Ad arch. 1621. coram Manzanedo, quia verba sunt accipienda in propria significatione, non aliter ff. de leg. 1. cum citatis à Moneta de distribut. quæst. p. 2. quæst. 11. n. 10. & à Cardinali Tufcho n. 2. lib. 7. c. 1. concil. 106. ¶ Et ideo dicendum est supra dicta iuxta intellectum dist. cap. 1. ibi: Cur. de cap. commissa, declarari, ut procedant in ea Parochiali, quæ datur in titulum; nam illa, quæ datur in commendam, debet Sacerdoti conferri, qui statim possit per se ipsam eidem defendere, ut probat expressè textus in c. nemo diuiceps de elect. lib. 6. ubi cum aliis Barbosa, & in d. c. 5. de off. Paroch. n. 4. & in post. p. 3. alleg. 59. n. 23. Azor. instrum. p. 2. lib. 5. cap. 8. quæst. 7. ¶ Et est comprobatur, quia sunt quedam beneficia, quæ non nisi actu Parochiis possunt conferri, seu presentari, veluti si à fundatore ita seruari, seu consueuere, in eo, vel privilegio id requiratur, ut docet Petrus de Baylio in d. c. 1. d. lib. 6. cap. 9. p. 2. n. 3. Petrus Gregorius citari à Garcia de benef. dist. 7. p. 1. c. 1. n. 57.

12 Item declaratur ut non teneat annus ad suscipiendum ordinem Parochiatus et Parochio, si illud beneficium habuerit litigiosum quandoque sit pendens, Tyracquelus de rer. glossa 10. §. 1. n. 27.

13 Barbosa in d. c. 5. n. 115. quæst. 19. ¶ Quia ut docet Caldas Pereira de renou. emphiteus. quæst. 5. n. 11. Azor. p. 2. lib. 7. c. 16. quæst. 11. instrum. mor. Barbosa de off. Paroch. dist. 1. c. 5. n. 1. annus, tota quem debet Parochus ordines recipere, incipit à tempore suscepti regiminis, & illius pacifice possessionis, ut probat textus in d. c. 5. n. 115. vers. annus autem.

14 Et enim pacificam possessionem ille dicitur obtinere, qui nedom illam tenet beneficij possessionem tituli, seu exercicij, & curæ, sed etiam bonorum, & fructuum beneficij, seu maioris partis eorum, iuxta glossam dist. cap. verbo pacificam, vers. licet possessionem. Rebus. in 17. de pa-

cific. c. 5. §. 1. n. 168. Menochius remedio 3. de retenenda n. 182. Garcia de benef. dist. p. 11. cap. 5. n. 113. Barbosa dist. cap. 5. n. 6. ¶ Qui idem in d. c. 5. n. 113. commissa n. 12. addit ut non videatur adeopus pacificam possessionem, qui statim eo ea fuit turbatus, seu his mora, & Garcia dist. cap. 5. n. 118. interpretatur glossam dist. cap. commissa ibi: Quod si interui ann, prædictæ glossæ pacificam, qualiter vobis inconstituti intelligi debeat; ad quod applicabis quæ generaliter dixi sub cap. literis de restitution. fidelium. Vide infra in vers. venient.

Itaque Sancta Congregatio Concilij censuit eandem relaram doctrinam sub verbis sequentibus 3. Septemb. 1631 ibi: Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. interpretatur respondens animum de se promoueri faciendo ad sacros ordines computari a die habita possessionis, dummodo per ipsum non fuerit quominus antea possessionem perceptor, ¶ Et refert idem Barbosa de off. Paroch. c. 5. sub d. c. 5. n. 5. quatenus porrigit ad obientes dignitates, Præbendas, aut portiones, qui infra annum initiari teneantur his ordinibus, quos huiusmodi Præbendæ, seu Dignitates requirunt.

Videm si prouisus de Parochiali, possessionem filius aliquandiu, id est, scilicet per duos menses obituit hœc lingio, teneatur initiari annum ad Sacerdotium promoueri (sufficit ergo quod semel pacificè inciperet possidere, quamvis postea lis ei moueretur, iuxta glossam in d. c. 5. n. 115. vers. autem possessionem, Scaphileus de literis gratia 11. de qual. & stat. benef. §. huiusmodi, Sament. in reg. de triennali quæst. 53. vers. & ideo, Petrus Gregor. de benef. c. 1. §. 1. n. 10. Barbosa dist. c. 5. n. 8. si teotenens quicquid teneat Garcia dist. p. 11. cap. 5. n. 118 ubi n. 121. refert Sacram Congreg. Episcopos Beron. sic respondisse: Obiitantes Parochialem Ecclesiam per promotionem Sedis Apostolica habentes liberam cura exercitum, & omnium bonorum fructum, & presentium possessionem, licet in limine adepti possessionem pradiatam, mora hic parit per aliquem in posteriori teneatur se promoueri facere intra annum, licet pendente; & iterum sic: Quod si beneficium esset litigiosum, & curam annuam haberet, teneatur obtinere sacros ordines suscipere, si modo liberam habet cura exercitum, necum refert idem Barbosa in d. c. 5. n. 115.

Et in casu parochiali idem Garcia de benef. §. 3. cap. 4. n. 9 refert declaratum, quod si Parochus eo morbi genere teneatur, ut ad functionem sui Sacerdotij, nec ad res Diuinas per se obueniat, minus idoneus esse videatur, non teneatur, durante talis morbi genere, sacris ordinibus initiari facere. ¶ Obiique potest authoritari de eo, quod licet pacificè possiderit, si intra annum, in cuius toto discursu, habet, ut quæat ordinari, quod ad id non teneatur si durante lis moueatur super beneficio: argum. eodem, quæ dixi in d. c. 5. n. 118. & cap. 10. de præcept. de imped. prescribere; si quidem illius anni tempus adit pro Parochio electo ordinando.

Quod intelligi procedere, oñi ipse cum oñi habeat alios ordines sacros, ita diffusit ad finem anni, quod moraliter loquendo, nullo vngam modo quæat Sacerdos Parochiæ solitari; & tunc temporis ei moueatur lis, iuxta quæ dico infra §. 2. d. n. 12.

Et comprobatur, quia antequam annus sit ex 41 1000

toro elapsus, ius est parochi illi, qui vult renunciare, iuxta tradita per Parisienses, *de resignat. benef. lib. 3. quest. 2. num. 9.* eo quod Parochialem adeptus, si intra annum sacerdos factus non est, iura conscientie potest cedere beneficio suo in ultimum die anni, cum adhuc ius in beneficio habeat, Rebuffus, *in pract. benef. lib. 1. de non promotis intra annum num. 48.* Salzedus ad Bernard. Diaz. *in pract. cap. 5 §. 1. lit. A. in fine, vel. practica.* secundum novissimam impressionem. Azor. *instit. moral. lib. 2. cap. 16. lib. 7. quest. 4.* quod procedit, ut ait Barbosa *in dict. c. p. commissa num. 5.* cum Azorio *in lib. 2. lib. 6. cap. 8. quest. 10. vel. quare.* dummodo absque dolo, & fraude id faciat: & sic dixit *num. 4.* cum Parisienses *ref. 19. volum. 4. n. 24.*

43. ¶ quod si Clericus ille in ultima die anni mortuus fuerit, beneficium illius vacet per mortem: videbit eundem Barbosa, *in dicto cap. licet numero 8.*

44. Ex his inquam pro complemento huius questionis dicendum est, quod annus status ad promotionem ordinis sacerdotis ei, qui beneficium curatum obtinet, non currit à tempore impetrationis, siue collationis, sed à tempore pacifice possessionis ipsius beneficii, ut dictum est, ut tenent Tyraneus, *de reuocata legat. §. 1. glossa 10. num. 13.* iuncto §. 36. glossa 3. num. 5. Caldas Pereira *de reuocata impetitione quest. 5. n. 31.* Azor *in instit. moral. lib. 2. cap. 16. quest. 11.* Barbosa *in dicto cap. commissa §. 1. num. 12.* & in dicto c. 5. de officio Parochi num. 5. referens utriusque sic censuisse sacram Congregationem.

45. Secundò dicendum est, quod licet huiusmodi beneficium vacans per non promotionem ad sacerdotium intra annum, possit per alterum impetrari, possessio tamen in conscientia non vacet, quousque spoliatus, secundum Henricum, *in summa lib. 10. c. 23. §. 5.* in verbo *commensura lura V. Formam de benef. dict. p. 11. c. 10. n. 34.* Anton. Ricelul. *de iura personarum extra gremium Ecclesie existit. lib. 7. c. 5. numero 33.* Barbosa *de officio Parochi dict. c. 5. num. 12.*

46. Tertiò dicendum est iuxta relata supra in *vers. unde*, quod qui Ecclesie Parochiali habitu tantum, & non actu Parochianos habenti presbiter, non teneatur lege, que lata est in dicto cap. *licet canon. de elect. lib. 6.* ut intra annum debeatur Presbyter fieri, Rebuffus *in pract. benef. lib. 1. de promotis intra annum num. 34.* Federicus *conf. 183.* Nauaricus *conf. 4. de prebendis in antiquis.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 9. §. 1. lib. 9. c. 3. quest. 14. vel. questiois dubia est.* Rota apud Farinac. *par. 4. sua praxi crimin. dec. 112.* Anton. Ricelul. *de iure personarum extra gremium Ecclesie existit. lib. 2. cap. 14. num. 1.* ¶ Vbi num. 4. subdit huiusmodi Parochialem habito respectu populi non obligare ad residentiam, nec ad sacerdotium nec inducere incompatibilitatem.

48. Ad tertiam questionis partem, respondet non posse Episcopum conferre annum decimum quartum tantum agendi beneficium coniunctum cure animarum, etiam iure antiquo, siquidem in cap. *non in consilio 9. inferiora de elect. de qua lare dixi, sub cap. 1. & cap. 3.* cum per Consilium Lateranense fuerit stabilitum similibus beneficiis pertinere etatem annorum 25. Et videtur colligi ex textu in dicto cap. *licet canon.* cum ibi, ut iam dixi, determinat, ut intra annum Parochus electus fiat Presbyter, & ad Presbyteratum desideretur predicta etas, ut dixi in nostra Rubrica, sequitur

ut nullo modo possit Episcopus dispensare, ut docent Azor. cum multis, *instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 6. §. 9. vel. canon. 1.* Nec probat contrarium 49. textus in dicto cap. *præterea §. hoc it.* quo Archidiacon. Monachus, & Innocent. quos refert Ioannes Andreas, *in c. 1. hoc tit. lib. 6. consuetum* dixerunt; quia respondetur, quod etsi in dicto cap. *præterea*, constitutus in minoribus possit dispensari ad regimen Ecclesie Parochialis assumi: tamen ibi subiungitur, dum talis sit; ut intra breue tempus fiat Presbyter, dicit Barbosa, *ibi num. 2.*

QVÆSTIO II.

An si Parochus electus, & pacifice possidenti, occurrat impedimentum in fine anni, quominus ordinari queat, excusetur? Et an obtinens Parochialem insufficientem ad viliam, teneatur promoueri ad Sacerdotium intra annum? Et an Parochus, qui Parochiam suscepit animo dimittendi, & non suscipiendi Sacerdotium, possit fructus suos facere? Quid si animo ordinem suscipiendi, & postea metus voluntatem. Et an possit Episcopus dispensare, ut promotus ad Parochialem Ecclesiam non assumat intra annum, & durante studiorum tempore, quorundam causa dispensat?

SVMMARIVM.

1. Parochus electus, qui differt Presbyter ordinari in fine anni ipsi dato ad omnes ordines recipiendos, non excusetur, nisi respectu, num. 3.
2. Tenentia proxima, non veri remota in quoquoque alio desideratur.
3. Impedimentum superueniens tempore, quo actus fieri nequit, non excusat.
4. Hoc in iure 10. l. si ita stipulatus essem de verbis obligation.
5. Condicio pendens ad arbitrio promittentis, habet pro se omnem terminum, seu si pendet à potestate alterius.
6. Parochus, qui obtinens Parochiam insufficientem ad viliam, non teneatur ordinari intra annum, sed potius eam dimittere, cum numero 8.
7. Beneficium dicitur sufficiens ad viliam ex persona qualitate, & locorum diversitate.
8. Beneficiorum pluralitas potest tolerari propter eorum terminatos.
9. Parochia, in suscipiens animo absolute, intra annum non ordinandi, tenetur fructus illius annis retinere; etiam si esset in animo dimittendi; sed si in animo condicionali, aut dubio, ut exemplificatur, n. 12.
10. Beneficium simpliciter acceptans animo non ordinandi, qualem christum contrahat i. laudabilem culpam, ut n. 18.
11. Parochialem acceptans animo Presbyter fieri, potest voluntatem mutans, fructus non amittere.

amittit percipere illum tempore, quoniam sanam habuit intentionem.

15 Parochiale acceptum anime non ordinandi, & postea mutando illum, ordinatur, nullus tenetur fructus percipere restituere.

16 Parochiale acceptum anime ordinandi, si post mutatum voluntatem possidens fructus beneficii percipit, verius est, ut illos teneatur restituere, c. 17.

19 Fructus percipii à non ordinatū, restituntur fabricæ, vel pauperibus.

20 Episcopus de iure antiquo diffensare valet cum Parocho, ne Presbyter fiat causa studiorum per septennium, sed intra annum teneatur sub dictis fieri, ne à statu recedat, ut cum. 21. Et quid ex Tridentino, cum. 27. & 28.

21 Episcopus preter casus à iure expressos nequit diffensare cum Parocho, ut differat ordinari intra annum.

22 Episcopus nequit cedere Parochum, ut breviori tempore anni à iure assignati ordinetur, qui si porroget, liberat Parochum à pena, ut cum. 24.

25 Episcopus qui diffensavit cum Parocho, ut non ordinaretur causa studiorum, nequit tam licentiam revocare.

26 Episcopus diffensavit cum Parocho, ne ordinetur causa studiorum, potest Vicarium constituitur pre fœderis Parochia, assignata portione.

27 Cap. cum ex eo de elect. lib. 6. decisit nūm sit revocata per Trid. Concil. n. 28.

28 Sindj causa Parocho non datur licentia percipiendi fructus in absentia.

29 Beneficiari cum onere recipiendi ordines sacres iuxta annum, & residendi, quibus diffensatione Episcopi studiorum causa ab hoc onere liberatur, quinquagesimo, dum student in publico Gymnasio numero 30. & de ratione, num. 31.

30 Literas expediri Reipublica.

31 Licentia de standi in schola non expirat morte concedentis.

Ad primam questionis partem, ut respondetur, adiungit quæ dixi, supra quæst. 1. de vel. v. r. r. n. & videtur excusari esse nempe ratione, quia etiam in fine anni, quamvis promoueri non potuisset; potuit tamen resignare beneficium, vel imperare transcriptum summi Pontificis, ut omnes ordines susciperet: sic in terminis Rebuffus in. de promou. iura ann. num. 48. Salzed. ad Bernard. Diaz in praxi c. 55. littera C., quod declarat Barbofa de officio Parochi cap. 5. sub n. 12. procedere quando impedimentū eo tempore superuenisset, habito transcripto prefato; non inquam admittit procedere ex potentia illa remota ad renunciandum, vel permutandum. ¶ Cum potentia proxima, non vero remota in unoquoque actu attendatur, per textum in l. naturalis § 1. in fine ff. de acquir. rer. dom. ibi: Ad illa accedere possunt, ut ex ea non capiamus l. quomodo modum §. item Labeo ff. ad leg. Aquil. ibi: Cum interitio sit.

Quo fit, ut si impedimentum superueniat eo tempore, scilicet in fine anni quando ordinari nequit Presbyteratus ordines in temporibus à iure & Concilio stabilitis iuxta quæ late dixi, sub tit. de temporib. ordin. evenit ut non excoletur, si in

eo tempore impedimentum superueniat, & oolum promoueri impetuisset recipiendum, ut ordinaretur extra tempora à noi confoeta: docent in terminis idem Barbofa, sub dicto num. 12. & Bellathera decis. 83. ¶ Et confirmatur ex regula illa c. cepillima, quod impedimentum superueniens tempore, quo actus fieri oeqq. non excusatur, quam prolequuntur Decius in cap. 2. r. r. n. 16. de appell. & faciunt quæ ibi tradit Barbofa à n. 29. & 30. Menochius de arbit. causa 118. num. 5. & casu 153. num. 15. Gutierrez lib. 2. Canonis c. 6. n. 11. vel. simuliter.

Nec obstant iura in l. in hoc iure to. & in l. si ita stipulatus effem, ff. de verb. obligat. quibus probatur stipulationem committi in eo tempore, quo Titius promittens in Italiam venire non posset; & sic ut Doctores autumant spectandus sit usque ad ultimum diem termini.

Quia respondeo cum distinctione quod quando condicio pendet ex arbitrio promittentis, totus terminus debet spectari; ut in l. in illa §. ff. de verb. oblig. Verum quociens pendet ab arbitrio, & potest alterius, aut ex casu fortuito; tunc non spectato ultimo die termini ex eo tempore, quo incipit, verum esse Titium ante Kalendas Maias venire non posse; committi stipulationem, ut explicant Vbanius in dicto c. 4. de appellat. num. 9. Balboa dict. num. 30. in fine, insinuat Cumarus in dicta l. hoc iure; & sic tantum abest, ut obtineat prædicta iura; l. in hoc iure to. & l. si ita stipulatus effem, quod potius faciant pro corroborando casus, de quo loquimur, qui reuera pendet à facto Episcopi, & à dispositione iuris disponentis, non nisi certis temporibus anni, cooferendos esse ordines sacros, & inter ordines, & ordinem sacrum, etiam respectu beneficii curati, dari tempus separatum, iuxta dicta; sub dicto tit. de temporibus ordinat. & præcipue sub c. 8. & 16.

Ad secundam questionis partem, ut respondetur, deus permittit quæ dixi supra in cap. 11. de temporib. ordin. à quæst. 6. vbi de tit. ad ordines, & vbi dixi an beneficium tenue sit titulus sufficiens quare onere iuxta materiam, cap. licet canon. & cap. commissa de elect. lib. 6. breviter respondeo cum Nicolao Garcia de beneficiis 2. p. cap. 5. n. 121. Barbofa de officio Par. dict. cap. 5. num. fin. quod obtinens Ecclesiam Parochialem insufficientem ad victum, non teneatur ad Sacerdotium promoueri intra annum, ¶ inò referunt declaratum à sacra Congreg. Concilij, cum esset apud eam propositus casus iste, quæ censens non teneri, sed tantum expedire, ut sanctissimus declarat cum debere dimittere; air quod sanctitas eos probavit hanc sententiam, vi dimittit; & sic prædicti Doctores docent textum in dicto cap. licet canon. declaratum esse per textum in cap. 2. Tridentini sessat. de reformat. quatenus decernit ad ordines sacros recipiendos super beneficio Ecclesiastico sufficienti ad victum prohibens posse promoueri ad sacros ordines.

Et aduertit Barbofa hic, num. 8. cum Gomezio de spectatis num. 107. Flamin. Parisio lib. 5. de reg. quæst. 6. à num. 151. Prospero de Augusta in additionibus ad Quaracum in summ. Bullar. verb. beneficiorum resign. vel. soluta causa, Azor. in lit. inter. p. 1. lib. 6. cap. 10. quæst. 8. & 9. Gonzalez in regul. 8. Cancellaria glossa 15. num. 39. & Valerio Reginaldo in praxi fore p. mit. lib. 30. rr. 3. num. 285. quod ut dicatur beneficium sufficiens erit vniuersum quæque iudex ex personæ qualitate, & locorum distantia.

dimittit: sic ad verba textus nostri ibi: *Qui propriis Sacerdotibus non possunt convenienter alere*: & ob id idem Barbosa n. 7. cum Zerola in practi-
 10 *Episcop. p. 1. verb. beneficium, pag. 50. vers. secundo*, & notat ex verbis nostri textus, ibi: *Nisi ita fuerint tenues*, quod potest tolerari beneficiorum pluralitas propter tenuitatem ipsorum, ut longius ago in supra allegata cap. de multa ab. de prebendis, ubi de incompatibilitate, quam hic Pontifex decreuit, ad vnguem tractatur.

Ad tertiam questionis partem Barbosa in dicto
 11 *cap. commissa de elect. lib. 6. num. 16. per ver. eorum si promoueri*, ait quod obinens beneficium Parochiale abique animo assumendi intra annum Sacerdotium, teneatur, si fructus restituere: sic cum Sanchez de matrim. disp. 45. n. 1. p. 1. & cum Azco-
insur. mor. p. 1. lib. 6. cap. 8. quest. 10. vers. quare, & e. 3. quest. 1. & cum Mexia in israel. cava p. 1. con-
sult. 6. num. 108. de sic predicti, & Navar. de con-
suet. c. 21. num. 44. Gutierrez Canon. lib. 2. c. 1. f. 5. num. 50. Squillante dict. p. 1. num. 103. cum sequens, dicunt teneri eum ad fructus percep-
 tos intra annum restituendos, qui Parochialem suscepit animo eam dimittendi, & non suscipien-
 di Sacerdotium ex dicto vers. *eorum*.

Sed quidquid dicant Soro de iustitia lib. 10.
 12 *quest. 5. art. 6. Sanchez dist. disp. 45. n. 10.* existimo intelligendum esse de eo, qui inpetauit Parochialem animo absoluto non suscipiendi ordines, alias inquam si animo dubio, & conditionali, vt potest si acceptet taliter vt ordinetur, nisi aliud conuenientius sibi offeratur, vt in exemplo quotidiano de fratre minore nato, qui Ecclesiam suscepit eo animo, vt si successio patris maioris sibi obveniret, vel Maioratus beneficium dimittens, quod probatur ex dicto vers. *eorum* ibi: *Promoueri ad Sacerdotium non intendens*, iuncto vers. *ipam postmodum dimittitur*, quibus magis patet, vt non contrahatur qui tali animo dubio, & conditionato recipit beneficium Parochialem; non enim lex Canonica exposit, vt illud accipiens habeat animum deliberatum suscipiendi ordines sacros, vt beneficiarios suos fructus faciat, sed magis requirere certum, & deliberatum animum non suscipiendi ad effectum, vt fructus non acquirit sic docem, & explicat Garcia de benef. 3. p. 1. c. 4. num. 40. Squillante dict. p. 1. num. 107. & 108. Navar. cons. 17. de Cler. non residens. & in manuali cap. 21. num. 118. ante finem, & de oratione dict. c. 21. n. 45. Barbosa de off. Parochi dict. cap. 1. sub nota 14. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 13. f. 5. num. 4. & leges Thomam Sanchez lib. 7.
 13 *de matrim. tota disp. 45. a num. 1. & ibi a num. 14.* ubi agit de dubio qualis culpa sit acceptare simplex beneficium animo nec perseverandi in statu Clericali, aut non ascendendi ad ordines, sacros.

Ad quartam questionis partem, quid quando quis Parochialem accepit animo suscipiendi ordinem sacerdotalem Presbyteratus, & postea mutata voluntate non ordinatur: & Barbosa in dict. c. commissa, de elect. lib. 6. num. 24. dicit cum Azco-
 14 *insur. mor. cap. 8. quest. 10. vers. quare*, Paulo Comito responsum moralium lib. 1. quest. 79. mon. 2. Sanchez dict. lib. 7. de matrim. dicta disp. 45. a n. 1. vt sic recipiens beneficium, non teneatur fructus percipere, eo tempore quo sanam habuit intentionem ordinandi, restituere; quamvis postea mutata voluntate, minime promoueat intra annum ad Sacerdotium; cuiusque dicti non reddit rationem;

sic notat per glossam illius textus, in verb. non intendens; sed ea videtur esse; quia textus in dict. 9. *eorum*, solum ad restitutionem obligauit illum, qui accepit curatum, non intendens promoueri ad Sacerdotium; & aliud esse in casu nostro, cum reuera intenderet Sacerdotem fieri: sic docent etiam, & idem Barbosa de off. Parochi dict. cap. 1. sub
 15 *num. 15. Eman. Rodrig. in summa. tom. 1. cap. 10. cens. lib. 6. num. 6. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 34. dubio 26. num. 134. Squillante dict. p. 1. num. 103.* & qui etiam resoluit num. 106. a contrario sensu, vt qui accepit curatum beneficium sine intentione assumendi Sacerdotium, & intra annum mutata voluntate, promoueat, non teneatur ad restitutionem fructuum, quos percepit ante mutam voluntatem. Et ratio potest esse, quia ille intra annum sibi indulum, vt ordinetur, id fecit, voluntatem mutando, nam habens acceptationem beneficii curari cum suis oneribus.

Dubium verò est an teneatur ad fructus restituendos ille, qui cum accepit beneficium curatum animo ordinandi, postea mutata voluntate, nec promotus fuit ad ordines, & in eo interim possit voluntatem mutare, adhuc possidens beneficium, fructus beneficii percepisse: in hoc dubio Navar. in man. dict. cap. 25. num. 118. vers. 10. Fi. En. an. Rodrig. in summa de elect. cap. 30. num. 6. cens. lib. 6. Lessius dict. lib. 2. de iust. cap. 34. num. 134. ob aliam proximam rationem non praed. diximus, vt non teneatur ad restitutionem eorum fructuum.

Verum Soto de iust. dist. lib. 10. consil. 1.
 17 *Jacobus de Gradis in auctor. decis. 1. p. lib. 2. cap. 99. num. 54. Cardinal. Tolet. in instrum. Sacerdot. lib. 4. cap. 18. num. 4. Gutierrez Canon. questum lib. 2. c. 5. num. 23. Squillante dict. p. 1. n. 104. Nicol. Garcia de benef. dict. p. 3. c. 4. num. 55.* quibus assertio probabilis docent negatiua sententiam, quia negari non potest, vt hoc in casu militet ratio textus in d. cap. commissa 9. *eorum*, cum sit talis indicandum, ac si ab initio non haberet intentionem, cum nec etiam negari possit illum sic beneficium accipientem peccare mortaliter, & cum fraude beneficium ipsum retinere, & percipere illius fructus, dum mutato animo non se promouendi, retinet illud causa lucrandi fructus tempore residui. Imò & poteris amplius vigere cum Barbosa in dict. cap. commissa num. 9. & 10. ubi per verbum ibi: *Primum existit*, notans quod beneficium Parochiale ipso iure vacat ex eo, quod quis infra annum ad Sacerdotium non promouetur, vt iam sub quest. 1. dixi, & addit inquam dict. num. 10. cum Nauarro dict. cap. 25. num. 157. & in tr. de oratione cap. 22. num. 46. & Salzedo ad Bernard. dict. dist. 1. c. 55. in practi-
 18 *in princ.* vt ideo teneatur in annum iudicio restituere fructus restituere, quos elapso anno percepit, & quod videtur destruere dictum super sub dict. vers. *ad quartam*, in aliis autem beneficiis Gutierrez supra dict. cap. 1. sub num. 21. Canon. p. 2. videtur tenere, vt beneficiarius non teneatur ad restituendos fructus; nisi fateatur talem beneficium peccare ex animo: ipsum videbis late agentem vique ad num. 18. reddens rationem; quia potest esse, & non extenditur ad obinens beneficia simplicia, aut alia non curata, etiam ordines exigentia cum dict. cap. 1. in c. am. & dict. cap. commissa tantum loquatur de curatis, vt late dixi super quest. 1. multa de praefatis dubiis ad eorum nostrum tractat abunde Nicolaus Garcia legendus p. 3. de benef. vero cap. 4. Vbi agit de obligatione suscipiendi ordines, ubi num. 59. & 60. dixit fructus
 19 *perceptos*

De Aetate & qualitat. Ordin. Quæst. II. 373

perceptos à non ordinatis in ordinibus requisitis
sunt beneficiorum, restituendos esse fabricæ,
vel pauperibus, nisi in Canonicis, & aliis benefi-
ciis habentibus in mente Capituli, cui per-
tinent.

- 10 Ad quintam questionis partem an possit Episcopus dispensare, vt promotus ad curatum beneficium, non fiat Presbyter interim, dum studet in scholis ? Et de iure antiquo videtur, quod sic, & probatur ex textu in *cap. cum ex eo* 34. de *elect.* quoniam habetur, vt Episcopi, & eius Superiores possint dispensare cum electis ad Parochias, vt accepto Subdiaconatus ordine infra primum annum per septennium studeant: quibus elapsis, infra annum hanc Sacerdotis Presbyteri, nisi legitime fuerint impediti; & quod aliter sunt privati Parochiis, vt ibi colligitur, & tenent ordinarij relati à Barbofa ibi *num. 1.* quibus addo Ojedam de *incorporabilib. beneficiis* part. 1. cap. 24. numero 19. Nauar. in *monachi*, dist. cap. 25. *num. 118.* verbi. *post autem*, Petrum Gregor. de *re benef.* cap. 25. *num. 9.* Rebuffum de *privilegiis scholar.* privilegio 36. Mantem de *distinctionibus*, quidam, part. 2. quæst. 1. *num. 4.* Sanchez de *matrim.* lib. 8. disp. 1. *num. 14.* vbi quod talis Parochus, cum quo sic dispensat Episcopus ne intra annum promoveatur, minime incurrit penam amissionis beneficii, de qua in *dist. cap. licet canon.*

- 11 Quod si dubites de ratione declinationis *dist. cap. cum ex eo*, tum quoad prædictum septennium, quum vt debeat ordinari etiam in primo anno sic causa studium dispensatus in ordine Subdiaconatus, est quæ subsequitur, de hoc casu ultimo ipse decidit Pontifex, ibi: *Ne sicut à multis de Christi matrimonio sublatum fuit esse dignoscitur à statu retrocedere valeant clericali.* Et primi dubij ratio est ea; quia multi recusatant Ecclesias Parochiales cum eo onere acceptare, & cum facultates aliunde non supplerent, studendi opportunus asserbatur in maximam dampnum Universitatis Ecclesiarum, quæ vicis literarum noscitur indigere & eam expressit idem textus.

- 12 Vnde inferet primò prædictus casus à iure expressos qualis est iste de studiis peragendis, existimo non posse Episcopum prorogare annum datum, & assignatum ad Sacerdotium recipiendum in *dist. cap. licet canon.* & *dist. cap. commissa*, quia cum sic decium sit à generali Concilio Lugdunensi in *dist. cap. licet*, evenit, vt nullomodo Episcopus, aut Papæ Legatus possint dispensare, iuxta glossam verb. *ante*, *cap. cum dilectus* 32. de *elect.* & *cap. dilectus*, in verb. *cum se faculas de prebendis* sic committunt docent Doctores cum Decio in *cap. ar. si Clerici*, §. de *adulterio*, n. 9. in *Verf. quarto fallit de incestu*, Gutierrez *caven.* libro 1. cap. 1. numero 10. & confirmatur ex Trid. sessione 7. de *reformat.* cap. 12. vbi facultates de non promovendo minime suffragantur vitæ annui.

- 13 Infero secundò iuxta mentem *dist. cap. licet canon.* non posse Episcopum restringere annum prædictum à iure concessum; imò nec monere, & nec cogere Rectorem Ecclesiæ Parochialis, vt intra brevis tempus Sacerdotium suscipiat; quia cum antus ille à iure conceditur, non est, cui ab Episcopo queat auferri, iuxta regulam indultum de *reguriis* lib. 6. ex quo in terminis vocantur Beneficiarius in *Clem. unica* *num. 45.* de *officio Vicarij*, Rebuffus *dist. 12.* de *non promotu intra annum* *Fermosa* de *Offic. & Sacra Eccles. Tem. 1.*

num. 19. Petrus Gregorius de *re beneficiaria* *dist. cap. 25. num. 8. post medium*. Barbofa de *officio Parochi* *dist. 7. §. num. 24.* ¶ vbi cum Sanchez in *præceptis Decalogi* tom. 1. lib. 4. cap. 22. *num. 15.* ait quod si sine annum stium, dispensat Prelatus in anno illo ad assumendos ordines præfixo, rogandis terminis, non incuratur pena, *dist. cap. licet*, & patet ex iam dictis, *sub qua* *finitio* 1. cum eodem Barbofa in *dist. cap. licet* *numero 1.*

Infero tertio, quod Episcopus, qui semel præstitit licentiam studenti Parocho, dispensando in septennio, non possit eam dispensationem revocare ante illud tempus finitum, Sanchez de *matrim.* *dist. lib. 8. disp. 33. num. 12.* Rebuffus de *privilegiis scholarum*, privilegio 37. Barbofa in *dist. cap. cum ex eo* *num. 7.* idem *dist. cap. 5.* de *off. Parochi* *sub num. 21.* circa medium per glossam *dist. cap. verb. per septennium*.

Infero quartò dicendum ex illi textu, quod Episcopus, qui licentiam præstitit Parocho ad studendum per septennium, possit providere de Vicario idoneo Ecclesiæ, assignata et pensionem, & stipendium ex fructibus beneficii: ita Doctores ibi; imò & Barbofa *num. 5.* in verbo, *in per bonos & sufficientes Vicarios*, ait ad Episcopum claustra non ad Parochum spectare talem deputare Vicarium illo septennio, quo abest à residentia Parocho studiorum causa, & tenet de *officio Parochi* *sub dist. num. 22.* cum Sanchez lib. 3. *disp. 31. numero 11.*

Dubium autem est, vtrum decilio *dist. cap. cum ex eo* adhuc duret in paxi post declarationes Tridentini Concilij, & videtur quod sic, tum ex *cap. 1. in fine* *sess. 5. de reform.* dum generaliter inquit docentes, & studentes sacra scripturam, gaudere omnibus privilegiis à iure concessis de perceptione fructuum licentiarum in absentia. Secundò ex *cap. 12. sess. 9. de reform.* dicit facultates de non promovendo ad annum adstringens, excipit casus à iure expressos; inter quos patet hanc de causa studendi præcipuum esse, & expressum patet in *dist. cap. cum ex eo*, & notat glossa Marginalis in *dist. cap. 12. Trid.*

Sed contrarium dicendum est: nam cum iam hodie non admittantur ad Parochiales Ecclesias, nisi qui per concursum magis idonei fuerint indicati; iuxta quæ late dicto in *cap. 19. de prob. & sub tit. de concessione Prebende*, & infra in *cap. primò*, hoc ita vbi de his, in quibus debeat Parochus instructus esse; ideo iussit, & tunc à Sacra Congreg. Cardinalium responsum fuit quoniam Parochiales impetratas post confirmationem Concilij Trid. nullam licentiam dandam ad percipiendos fructus in absentia ratione studij, & in Parochialibus eam teneant Petrus Henricus *conf. 123. num. 4.* Gonzalez ad *regul. 8. Cancel. glossa 6. num. 251.* Arimendar. in *addition. ad recapit. Legum Novarum*, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 1. *sub tit. sed* ad Patrochi debent residere in suis curatis, Riccius in *praxi rerum fore Ecclesiasticarum*, dec. 502. in 1. *editione*, *alias resolut.* 393. in fine in 2. *edit.* Sanctarellus *variar. quæst.* 3. n. 15. & docet Barbofa in *dist. cap. cum ex eo* *num. 2.* & in *pastoralis* p. 3. alleg. 73. *num. 77.* & alleg. 16. n. 30. & de *off. Parochi* p. 1. *dist. cap. 5.* *sub dist. num. 22.* in fine, dicens prædictam declarationem esse appendicem, cum Cardinalium auctoritas in sua sacra Congregatione sit approbata à Papa; & sic inferet cessasse dispositionem *dist. cap. cum ex eo*, impenbans

improbandam quandam interpretationē D. Ludovici Correas sui Praeceptoris, quam refert ab illo traditam *super cap. 1. ad finem sess. 23. de reform.* Et hanc opinio, quam sequor in praxi videretur probat, ex *cap. 1. Tit. 8. de reformatione*, dum renovat omnia privilegia, seu exemptiones, quae tollit iudicantem necessitatem, quod repetit in *dist. cap. 1. dista sess. 21. ad finem.*

19 Verum hodie, etiam non obstante praedicta doctrina in Parochiis etiam decidendum est eam non procedere in aliis beneficiis: curam animarum non habentibus, quia isti licet ad residendum adstranguntur: tamen ratione studiorum poterunt abesse, ut docent Nicolaus Garcia de beneficiis p. 3. cap. 3. num. 32. & 36. Armendaus, in additione ad recopil. legum Navarrae lib. 2. tit. 13. l. 2. §. 2. num. 131. Sanctiellus varar. *resolur.* p. 3. n. 23. Barbosa in *pastoralis dista p. 5. alleg. 56. num. 29.* & in *diste cap. cum ex eo* num. 9. de electione, in glossa luterarum, ibi: & caucant Episcopi ne dispendent eam his, qui d'elles non sunt, & in *cap. relationum 4. monere 7. de clericis non resident.* adducentes declarationem Sacrae Congreg. Sancti

30 Concilii Tridentini. § qua censuit reuerti Ordinariam dare illis Beneficiis praedictam licentiam: dummodo id status Ecclesiae patiat, & in publico, celebrique Gymnasio Theologiae, vel sacris Canonibus student, & minores sint aetatis viginti & imo & idem Garcia *diste cap. 1. n. 105.* Monet de distributione *quod. quass. 10. num. 14.* Armendar. *supra numero 99.* & 101. Barbosa *dista allegat. 6. numero 31.* Sanctiellus *de dist. questione 3. num. 27.* dicunt quod praedicta licentia non fuffragatur ultra quinquennium 3. die, quo coepit studere Beneficiarius. Et ratio cur in his beneficiis, & Canonis aut dignitatibus Collegiarum, siue Cathedralium Ecclesiarum sic procedat hodie sine contradictione: Tridentini ea nempe est, quia in istis non ea sufficiencia, & idoneitas, sicut in Parocho eligendo praerequiritur, quare tunc marito debet viuere immo decisionis *diste cum ex eo*, eo quod expediat Reipublicae, ut sint in ea homines multum litterati, vti docent Rebuffus in *1668. num. 9. 3.* laze Gonzalez *ad reg. 3. Cancell § 6. prom. n. 3. de glossa 4. n. 4.* Barbosa in *diste cap. cum ex eo n. 3.* & in *pastoralis allegat. 56. n. 3.* vbi alios refert, & confirmari videtur ex *c. de multa, de praebendis*, quatenus incompatibilis beneficiorum solet permitti cum valde litteratis hominibus.

31 Pro complemento notabis iuxta glossam *disti cap. cum ex eo*, in verb. *supra num.* ibi: Sed nunguid, quod licentia de stando in scholis studendi causa, non expiat morte concedentis, ut docet ibi Barbosa numero 3. Franciscus Molin. de *ritu nuptiarum*, lib. 2. *diffinitio 11. numero 109.* Romanus singulari § 17. Didacus Perez in l. 2. verb. *Jean sainte 1. lib. 2. ordinum.* col. 1. pagina 199. Et cum absolutum textus iste.

Ad Text. in Cap. Praeterea V.
hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S U M M A R I V M.

- 1 Regimini Ecclesiae assumi possit constitutum in minoribus, si alias est idoneus.
- 2 Parochialis etiam non conferebatur, nisi Subdiacono saltem, hodie concedi potest Tonsuratus, in aetate legitima constituto, & numero 4.
- 3 Cap. si pro clericis & de praeb. lib. 6.
- 4 Episcopus debet providere de beneficio, etiam curatili, sicut cum Pontifex scribit, ut provideat, praefatus tamen debet recipere ordines requiritos ad beneficium, quantumvis in luteris non sint mentio, numero 6.

Textus iste quatenus statuit, ut constitutus in minoribus ordinibus, si alias est idoneus, possit dispensari ad assumi ad regimen Parochialis Ecclesiae, bene intelligitur ex adductis *supra n. 6. praecedenti 4.* & ex his quae dico *infra in cap. de fin. vbi de scientia*, & habilitate nominati ad curam animarum. Et ad questionem expendi tertium hunc in *dist. cap. 4. questione 1. in verb. ad tertiam.* Cumque hic ut quis ad regimen Ecclesiae Parochialis assumere, debet esse iam Subdiaconus, nisi dispensatus, nondum in sacris constitutus assumere. Tamen de iure noviori Canonico, ut colligitur, ex *cap. siue canon. & cap. commissio de elect. de quibus dixi laze sub d. c. 4. hoc tit. imo & per Tridentinum*, iuxta quae ibi notavi, § 1. n. 1. & in locis, quos ibi citavi, sufficit ad obtinendum beneficium curatum, sicut & ad alia beneficia curata ut quis sit insignitus prima tonsura Tonsuratus cum ea tamen differentia, ut sit in aetate ad beneficia simplicia, & Capellanias annorum quatuordecim, ad Dignitates, Canonicatus & beneficia curata in ea tamen aetate, quae ad obtentionem cuiuslibet beneficii, & Praebenda Ecclesiasticae requiritur, iuxta quae laze dixi, *sub cap. 1. de cap. 3. hoc tit.*

Nec postea doctrinae obstat textus in *cap. si pro clericis 8. de praeb. lib. 6.* quo videtur colligi, ut etiam non tonsurato, nec aliquo ordine insignito possint beneficia conferri per verba, ibi: *Nec desinit ordinum in eisdem luteris monita habemus*, quia etiam plura scribentes disponent circa intellectum illius textus ibi, ut refert Berolus in c. ad aures num. 26. de *rescriptis*. Rebuff. *res. de forma mandati*, §. volentes, verbo *pro expressis*, *verbis 1. & alij de quibus Rolandus conf. 47. lib. 1. numero 57.* respondeo praedicta verba intelligi de defectu materiali, vel simpliciter eadem ordinum sacrorum non inquam de defectu formali, quasi aliquid deficiat de iure necessarium: quo pacto respondet Barbosa de *off. Parochi p. 3. cap. 5. num. 3.* praeter quae adducit in *colloq. dist. cap. 8.*

Quare dicendum est Parochialem Ecclesiam conferri posse ei, qui Sacerdos non est tempore promotionis: si tamen in ea sit aetate, & alius idoneus, ut intra annum possit promoveri ad Sacerdotium

De Ætate & qualitate Ordin. Quæst. I. 375

cedotium, sicut colligitur ex cap. cum in cunctis, 9. inferiora de electione, & ex cap. 1. de instit. lib. 6. notant Rebuffus in præci sit, requisita ad collationem bonam, num. 34. Rochus de Iure Patronatu, verb. honorificum, num. 14. Roland. conf. 47. num. 59. lib. 1. & dum tamen habeat primam Tonsuram, quæ sufficit, & requiritur tempore provisionis per textum in cap. ex litteris de translat. ibi: nondum fuisse Tonsuratum, ut docent, ibi: Abbas, & Rebuffus, l. de ciuitate num. 33. & patet ex dictis sub dicta cap. 4. quæst. 1. num. 1. & ibi notatis. Et ita sancta Congregatio Concilij, teste Garcia de beneficio. p. 7. num. 48. censuit: obtinere beneficium curatum, esse Diaconum, vel Subdiaconum, sed intra annum debere promoueri ad Sacerdotium, iuxta quæ latè dixi sub dicta cap. 4. expendendo iura in dict. cap. licet, dict. cap. commissio de electione.

Vnde dixerunt Lapsus, Abbas, Gemini. Ioannes Andreas, Archidiaconus, Butrius, Dominicus. Monachus Franc. Viuiamus in rationali lib. 3. pag. 74. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 385. & Barbosa cum eis in dicta cap. si pro clericis 8. de præb. in 6. Azor. in instit. moral. lib. 6. cap. 5. q. 9. ver. nec obstat, & cap. 8. quæst. 13. refutantes prædictum textum quod si Papa scribit alicui ordinario, ut beneficio provideat alicui etiam curato, & talis providendus non habeat ordinem requisitum; possit Episcopus illi providere de beneficio etiam curato.

Sed quod prouisus teneatur primis temporibus à iure statutus accipere ordines, quos beneficium requirit quamvis in litteris non fuerit facta mentio, quod ordinem non habet, quia patet ex dictis ut intelligatur, quatenus debet esse Tonsuratus saltem, etiam propter naturam, & legem beneficii debeat recipere minores, aliove ordines sacros.

Ad Text. in Cap. Quæris à nobis VI. hoc ut.

P R Æ M I S S I M.

S Y M M A R I U M.

1 Ordines recipere compelluntur Clerici illi annexi propter utilitatem, & necessitatem Ecclesiæ ubi beneficia habent: & quare, num. 2.

1 **F**X textu nostro Doctores communiter docent, quod Clerici propter utilitatem, & necessitatem Ecclesiæ, ubi habent beneficia, compelluntur recipere ordines illi non annexi: sic Barbosa cum multis ab eo relatis. Et confirmatur, quia si reuera ius in Ecclesiâ fecerit, diversus gradus beneficiorum, diversos etiam ordines præciè requirentium, iuxta quæ iam adduxi supra in cap. 1. cap. 3. cap. 4. & 5. hoc iur. ratione quorum videtur, ut nullus Beneficiarius, seu Præbendatus, non habeat necesse ad alios ordines beneficio non prærequisitos ascendere, ut colligit ex præciatis locis; tamen quia Nazarius in scilicet 44. in fine de oratione in nota dicitur, & conf. 1. in fine sub tit. de præbend. in verba quæ edit Sanchez de matrimonio lib. 7. d. 45. n. 18. & Barbosa hic, cum eis ex glossa utilitas, quam notant, & ad id quod omnis, qui beneficium accipit, quamvis sit simplex, debet

Fermosus de Officiis & Sacris Ecclesiæ. Tom. 1.

habere animum actuale, vel virtuale, saltem distinctione accipiendi ordines sacros, si necessitas Ecclesiæ illud exegerit, vel renunciandi, aut dimittendi beneficium, ratione cuius iuberetur ordinari: sequitur dicendum, ut adueniente præfata nostri textus utilitas, aut necessitas pro Ecclesiæ servitio, & solario populi, possint compelli per ordinarium ascendere ad alios ordines sacros, iuxta in eam utilitatem, & necessitatem Ecclesiæ, cui inserviunt, aut cui assignentur inservire. Alios casus decidit littera hic, ubi videbitur. Et facit pro doctrina huius textus Trid. in cap. 4. de reformatione sess. 21. ubi quando Rector vni non sufficit Ecclesiæ debet Episcopus agere, ut Rector alios aduocet Sacerdotes, &c.

QVÆSTIO I.

An sit culpa mortalium accipere beneficium simplex animo non perscrutandi in statu Clericali, aut non ascendendi ad ordines sacros? Et an qui suscipit primam Tonsuram, vel minoribus ordinibus initiatur animo non ascendendi ad alios ordines?

- S Y M M A R I U M.

1 Beneficium simplex acceptum animo non ascendendi ad sacros ordines non peccat. Et quid si animo illud ad tempus retinendi, & fructibus fruendi, n. 2. & 3.

2 Nuptia celebrare libere potest Beneficiarius in sacris non ordinatus, dum tamen dimittat beneficium.

3 Ordines recipere maiores non tenentur Beneficiarius, nisi necessitas, & veritas Ecclesiæ premat, nisi tamen Episcopus ad id non compellat, non sic in Curato, n. 5.

4 Beneficium simplex acceptum: requirens ordinem sacrum animo non ascendendi ad illos peccat lethali.

5 Beneficiarius acceptans beneficium animo non ordinandi, non est abstinendus, deinde, aut animam morietur, aut illud dimittat.

6 Ordo sacer beneficio simplici, quando dicitur iuberetur.

7 Minus aliquid accipiens curare debet esse habitum ad illud obtinendum.

8 Beneficia, alia sunt sacerdotalia, quæ requirunt fundationem, statum, &c. Sacerdotalium ordinem, Diaconatum, vel Subdiaconatum, & n. 11.

9 Capellaniam quando dicitur Sacerdotalem aliam, vel apostolicam.

10 Capellaniam non dicitur Sacerdotalem; eo quod habet omni celebrandi remissionem.

11 Tonsuram accipiens causa evadendi indicium seculari, peccat mortaliter.

12 Ordines minores suscipiens animo non ascendendi ad sacros, probabiliter est, ut tamen peccet venialiter contra aliquos numeros 17.

13 Ordines cuiuslibet Ecclesiastici quæ litteratura requiratur, n. 17.

14 Illegimus quoad ordines minores præfati ab Episcopo dispensari.

li 1

10 Religio.

- 10 *Religionem ingrediens absque animo ascendendi ad ordines sacros, peccat lethalius.*
 11 *Episcopus non peccat conferens tonsuram, seu ordines maiores non habenti animam ascendendi ad sacra.*

AD primam difficultatis parrem, ut respondeamus, prout quod dixi supra in c. 4. q. 1. in *verf. infero quarto, & in q. 2. verf. ad quam in fine*, unde sub distinctione respondendo quod si beneficium illi simpliciter acceptum, non sit sacer ordo annexus, vacet culpa mortali qui illud recipit cum intentione nullius Sacri ordinis recipiendi, si habeat animum perseverandi in statu Clericali, ac satisfaciendi oneribus, ad quod tale obligat beneficium; quia cum nullum vis habeat hunc beneficium ad suscipiendos ordines sacros, nec beneficium, eos petat, sequitur ut non sit peccati reus carens eo animo, ac subinde, ut nec venialiter peccet: sic tenet Sanchez de *matrim. lib. 7. disp. 45. num. 17.* cum Nauarro in *summa Latina cap. 25. n. 18.* Ludouico Lopez p. 1. *instru. Sacerd. c. 56. col. 3. verf. cum et alia munitura.* Vega in *summa tom. 1. cap. 36. c. 23.* Fr. Eman. Rodriguez tom. 1. *summa in 2. adu. cap. 30. num. 6. & num. 4.* & videtur sentire Sorus *lib. 10. de lapsu, quasi. 5. art. 9. col. 4. paulo ante verf. de pensibus;* Gutierrez *Cavens. lib. 2. cap. 5. & num. 24. & 25.* ubi late agens explicat ipsum Sorum.

2. Quod si Beneficiarius accipiat illud beneficium, cui sacer ordo annexus non est animo illud ad tempus retinendi, & eius fructibus fruendi, posteaque, eo deserto, ad vitam secularem, aut conjugalem transfundi, dummodo eo animo accipiat, & retineat, vel sit sufficiens inferuire, donec illud, mutato statu, relinquat: videtur etiam dicendum ut non peccet mortaliter eo quod oculo iure improbatur hunc habere animum lub culpa mortali persequendi in statu clericali. † Cum iura liberum ei concedant transiendum ad nuptias, modo beneficium relinquat, iuxta textum in *cap. Ioannes cap. diversis de clericis coniugato*, sic docent Nauarro in *cap. quando de cons. dist. 1. cap. 5. n. 52.* Sanchez *dist. 45. n. 19.* ubi cum multis ab eo relatis, *sub n. 16.* existimantibus contrahere culpam mortalem, admittit in hoc casu contrahere peccatum Beneficiarium culpam venialem, eo quod negari non possit esse aliqualem debiti ordinis perversionem, quia etiam beneficia sunt instituta ad sustentandum clericum in statu clericali, & ideo ordo pervertitur, & debitus finis: qua ratione absolute dixerint Nauar. *miscel. 45. de oratione n. 5. & lib. 5. confis. de proband. in 2. adu. conf. 16. num. vnic.* Flaminius de *reliquat. beneficior. lib. 4. q. 10. n. 41.* Gutierrez *dist. cap. 5. n. 16.* peccaretur non explevit ritum lethalius, excepto Nauarro dicente in *Miserante 44. n. 2. de oratione*, & Tolero *lib. 3. summa cap. 18. n. 4. & lib. 5. cap. 4. num. 1.* qui sentiant peccare lethalius; sed Sanchez eos non sequitur, *dist. n. 19. in fine*, ex eo, ut non sit tanti momenti animus ille, quod per eum incurrat Beneficiarius culpam lethalem: qui *n. 10.* cum Nauarro *dist. 45. in 1. edus. num. 6. verf. 6. & verf. 7.* item procedere in accipiente pensionem Ecclesiasticam animo ea fruendi ad tempus, & transfundi ad statum conjugalem.

4. Hinc infero, quod est supra sub principio textus nostri dixerim, ut beneficiarius simplex possit compelli per suum sub peritorem ad recipiendos ordines sacros, ad quod obligatus non est, statim

necessitate, & velle. Tamen etiam si praedicta utilitas, & necessitas adsit, adhuc si non compellatur à superiore, non teneatur illos recipere, cum satis ei sit habere voluntariam absolutam subeundi omnia oneta suo beneficio annexa tempore, quo possiderit, & dispendium alimendi ordines sacros, si Episcopus iusserit, cogente necessitate, vel utilitate Ecclesiae, aut dimittendi beneficii: ita docent, Nauar. *lib. 3. conf. de prob. conf. 1. fin. & miscel. de orat. n. 4. in nota edit. in fine*, Sanchez *dist. 45. lib. 7. de matrim. num. 18.* quae, meo videri, rata sunt, alias inquam multi acceptantes beneficia simplicia, quorum fructus percipiunt ad seculum posses redeundo, peccarentur maximis scupulis, si peccarent lethalius, aut idem tenerentur ad restitutionem.

Nec obstant quae supra adduxi in *dist. cap. 4. § quasi. 2. in verf. ad verum*, & *verf. ad quintum*, quia ibi dicta intelliguntur de acceptante beneficium Curatum modo ibi dicto, circa quod loquitur expressè textus in *cap. licet canon. & cap. commissio de electione, lib. 6.* cumque eorum decisio sit penalis, non est cur ad alia beneficia simplicia, & non curata extendatur, iuxta ibi dicta.

In secundo vero casu quid dicendum, an sit culpa mortalis accipere beneficium simplex, cui est annexus ordo sacer, aut retinere illud animo non ascendendi ad ordinem illi beneficio annexum? Et respondeo culpam esse lethalem, quia iure naturali, diuino, & humano accipiens officium, tenetur curare se esse habilem ad illud, ex textu in *l. idem iuris, ff. ad leg. Agnol. cap. non est paranda 1. quasi. 1. remittit Sorus dist. lib. 10. de lapsu, q. 5. art. 6. col. 4. paulo ante verf. de pensibus autem, Ioannes Gutierrez de *dist. lib. 2. canon. cap. 5. num. 25.* Tolero in *summa lib. 5. c. 5. n. 5. & lib. 4. c. 18. n. 4.* † Vbi addit eum absolviendum non esse, donec aut animum mutet, aut beneficium dimittat, idem 7 prosequitur Sanchez *supra num. 24.* ex doctrina Nauarri, ubi *supra in dist. cap. quando de cons. conf. dist. 1. cap. 1. n. 51. & in summa dist. c. 25. n. 18.* & ex Manuel Sa in *summa. verb. beneficium, n. 39.* ubi refert tuos teneri allumere Sacrodotium intra annum.*

8. Quod si dubites quando dicatur ordo sacer beneficium simplici annexus? Respondeo breuiter id beneficium illi habere ordinem Sacri annexum, quod obligat ad onus aliquod, petens ordinem Sacrum, quod autem non obligat ad ministerium requirens ordinem Sacrum, non habere talem ordinem annexum, sicut Sanchez de *matrim. dist. lib. 7. disp. 45. sub n. 15.* itaque dicit Sorus *dist. q. 5. art. 6. colum. 4. verf. de alio*, Sacrum ordinem requirere beneficium, cui est annexum Clericale obsequium, † & reddit rationem Nauarri in *dist. cap. 9. si quando cap. 21. num. 51.* cur teneatur accipiens tale beneficium ascendere ad ordinem Sacrum; quia scilicet accipiens munus aliquod, debet curare esse habilem ad illud obeundum: & expendens Nicol. Garcia de *benef. p. 7. c. 1. n. 42.* † ubi postquam enumerauerit beneficia non sacerdotalia, dicit esse alia Sacerdotalia, quae requirunt de iure, de consuetudine, statuto, vel privilegio, aut fundatione, quod ea obinentes in Praebitos ordinantur, aut in Diaconos, aut in Subdiaconos, tuncque dici annexum ordinem aptitudinem, & artem tunc prosecutionis: & sic dicit Sanchez *supra dist. num. 25.* † quod petente fundatore Capellanis, ut Capellanus tot faciat sacra, tunc excipitur Ordo Sacerdotalis ad illam, solumque inter

Doctores

- Doctores controversi, an in ordo actu exigatur in Capellano eligendo, aut potius sufficiat, vt postea initur. De quo puncto alibi expendo, interim videbis latè agentes D. Garciam in *disso. cap. 1. à num. 56.* vbi dicit alia esse beneficia, quæ non nisi actu Presbyteris, vel alijs ordinem habentibus, prouideri possint ex fundatione, consuetudine, privilegio, statuto, vt quando institutio, vel statutum dicit quod non conferatur, nisi Presbytero, vel quod conferatur Presbytero: vbi *x. p. 8.* quando Capellanus debeat esse actu Sacerdos: & ibi, in *§. 1. à num. 75.* ¶ An Capellanus sit Sacerdotalis ex eo solus, quod habeat onus celebrandi annexum, tractant Spino in *speculo testam. claus. 4. p. 1.* Guierrez *reco. consil. 1.* Zevallos in *pract. quæst. 695.* Lambertinus *de iure Paron. lib. 2. p. 1. q. 7. ino. art. 19.* & post eos multalij recentiores alibi referendi.
- 14 Ad secundam quæstionis prætem, vt respondeam, præmitto quod breuiter dixi super in *cap. an est campus, de temporibus ordin. quæst. 3. in fine,* in vers. *ad ultimum,* vbi ego de dubio illo, an peccent mortaliter qui ordinantur prima Tonsura, causa tantum, euadendi iudicium secularis: & ibi adductis addo Ægidium Trullench. *de Sacram. Ordinis lib. 6. cap. unico dubio 1. sub num. 10.* in vers. *quæ 7.* vbi dicit peccare mortaliter, qui accipit coronam, vel quatuor minores ordines, vt iugiter iudicium secularis sic cum Barbosa *de offic. Episcop. p. 2. allegat. 1. num. 11.* Ledesma in *summa pars. 7. de ordine conclus. 3.* ¶ & addit eum Diana valde probabiliter esse, imò probabilis existimat non peccare mortaliter eum, qui suscipit coronam aut quatuor minores ordines animo non ascendendi ad alios ordines, sed tantum vt gaudeat privilegio fori, & exemptione à tributis. ¶ Quia Tridus *cap. 4. de reformat. sess. 23.* solum vult ostendere quid ipsa decencia, & illius status reuerentia postulet, cum non utatur verbis præceptis sufficientibus ad obligationem peccati mortalis; non inquam intendit, vt vltius progredi intendat, sed velle, vt sufficiat in eo officio seruire Deo, ex ipso Tidens. ibi *e. 11.* in promouendis ad quatuor minores ordines, vt scilicet sciant, & intelligant linguam Latinam. In alijs inquam, qui sine initiandi Subdiaconatu, Diaconatu requiratur Trid. ibi, *dist. 15. cap. 12.* linguam Latinam, & cognitionem, quæ pertinet ad istos ordines. Et in Presbyteratu, & Sacerdotio, ibi *cap. 13.* requiratur eam scientiam, qua possit populum docere necessaria ad salutem, itaqueque administrare Sacramenta, vt ibi *cap. 14.* de quibus dico *sub cap. penultim. hoc 10.*
- 17 Vnde ad difficultatem respondens, quod etiam Barbosa, Bañez, Ledesma & Nauarrus, quos citat Diana 2. *pract. 16. myst. 2. res. 22.* in casu prædicto existimant peccare mortaliter ex ratione dicti *cap. 3.* Trid. dicentis, vt prima Tonsura non ordinentur, qui Sacramentum Cõfirmationis non susceperint, & fidei rudimenta edocti non fuerint, quique legere, & scribere nesciant, & de quibus probabilis coniectura non sit eos, non secularis iudicii fugiendi fraude, sed vt Deo fidem cultum præstent, hoc vix genus elegisse: tamen ipse & Gaspar Hurtado, de *Ordinis dist. 11.* Coninch *de Sacram. tom. 1. disp. 30. num. 104. q. 105.* Villalobos in *summa tract. 11. difficult. 14. num. 2.* & Sanchez cum alijs *de mariis. disp. 31. p. 7. num. 17.* vbi etiam negat peccare mortaliter faciendo dari culpam nonnullam, quando accipit primam Tonsuram animo

declinandi iurisdictionem fori secularis. ¶ Tamen *num. 16.* absolute docet in casu nostri dubij, quod qui incipiat prima Tonsuram, aut minoribus ordinibus, non tenetur habere animum ascendendi ad ordines sacros, postque absque ea intentione illis insigniri probat ex eo, quia nullo iure cauerit in ordinando talis obligatio. ¶ Deinde quia potest Episcopus dispensare cum illegitimo quoad quatuor minores; qui tamen ad ordines sacros ascendere nequit, ex *cap. 1. de filij presbyter. lib. 6. conclusio 1.* vt animus retrocedendi in iure ordinato, non sit culpa mortalis, sicut nec retrocessio. ¶ Et respondit ad dubium de ingrediente Religionem absque animo ascendendi ad ordines; quia in isto est dispar ratio, cum teneatur ex statuto, & vt Religionis ascendere ad illos, vt inferiori Religione. ¶ Et sic satis infert Sanchez *num. 18.* non peccare Episcopum conferentem Tonsuram, aut ordines minores non habenti animum recipiendi sacros, contra Ledesma *de Sacram. Ordinis. dubio 5. conclusio 1.* qui id probat ex *dist. cap. 4. Trid. & cap. nullus de temporibus ordin. lib. 6.* quod non probant, vt ex ipsis iuribus patet, sed bene facere Episcopos si eos non audient, sic Nauarr. & Trullench. *supra.*

Ad Text. in Cap. Ad aures. VII. hoc titulo.

P R A E M I S S I M.

S U M M A R I U M.

Medici beatiiores sunt quoad seculum, quam Aduocati, habentque obligationem monendi infirmos, ut accipiant Sacram Eucharistiam.

Medicus salutaris de publico, non debet petere premium ab infirmis.

PRO ampliatione huius textus, quatenus agit de Medico, addes quæ abundè dico *infra in cap. de infirmis de parit. & remissis.* vbi de obligatione, quam habet Medicus cum vris infirmis monendi eos, vt confiteantur, & recipiant Sacramentum Eucharistie Viaticum: de quo puncto, ac de alijs infert plura cum pluribus Zenedus omnino videndus *collet. 1. §. ad Occidentales,* & Barbosa *hæc,* vbi nonnulla recollectans, dicit *n. 5.* quod Medici beatiiores sunt quoad seculum, quam Aduocati; quia eorum erroris cooperit terra. Et *num. 6.* quod Medicus teneatur pauperem gratis curare, sicut Aduocatus teneatur pro miserabilibus personis patrocinium suscipere, de quo dixi *sub cap. 14. de iudicio,* vbi plura de officio Aduocatorum.

Et *num. 8. alij;* quod Medicus salutaris de publico, non debet petere premium ab infirmis: de quo casu, & alijs adducit etiam alios Doctores deputantes, idem Zenedus *supra 4. allegatus:* Vnde iam ad proprias nostri textus difficultates.

QVÆSTIO I.

An Medicus propter euentum mortalitatis infirmi, impediat ad ordines sacros promoueri, si peritus, & sollicitus est, ac traditiones artis Medica obseruet. Et an Medicus de publico stipendiatu fiat irregularis, si ex omissione curandi pereat infirmus. Et an Medicus effectus Sacerdos, possit sine peccato mortali exercere artem Medicina? Et an Medicina ars sit liberalis, & nobilis, sicut Adauctia? Et an Medici teneantur, cum gradum Vniuersitatis recipiunt, emittere fidei professionem?

S V M M A R I V M.

- 1 Cap. sententiam sanguinis, ne Clerici, vel Monachi, infra, num. 14. & sub questione 2.
- 2 Index procedens ad sententiam sanguinis, contrahit irregularitatem.
- 3 Irregularis fit qui deliquitatem accusat in causa sanguinis, aut aduersus, illum testificatur, si sequatur effectus, aut mutilationis.
- 4 Medicus est clericus in minoribus, non committitur eorum laici pro defectu sua artis, ut num. 19.
- 5 Medicus aut Chirurgus periti curantes iuxta regulas artis possum, et si infirmus moriatur, aut mutilentur, ordinari etiam in sacris n. 6. 7.
- 6 Culpa non imputatur, si prater culpam operamur, casus fortuitus contingat.
- 7 Chirurgus secularis liberatur ab irregularitate, si imponit debitam diligentiam, infirmus moriatur aduisione, vel incisione.
- 8 Medici liberi videntur, cum impune homines occidunt.
- 9 Medicus ut non teneatur de morte infirmi, qua prænoscit, & admonere debeat sed non pona ordinaria, n. 10.
- 10 Negligentia dissoluta est prope dolam.
- 11 Medici peritia quomodo cognoscatur, quantaque fides eius dicto praestetur remissio, numero 13.
- 12 Cap. aliquantum dist. 12. cap. si quis viduum dist. 30. cap. fin. de homicidio.
- 13 Medicus & Chirurgus secularis, quare ex morte infirmi irregularis non fiat, alij verò sit.
- 14 Nullus efficitur irregularis, nisi expressè canetur in iure.
- 15 Argumentum à peritate rationis non valet in materia edicta.
- 16 Medicus stipendiatu, si ex negligentia infirmus moriatur non fiat irregularis.
- 17 Medicus stipendians, dicitur curia adfructus.
- 18 Medicus officialiatus non debet recedere à iuramento absque licentia priorum.
- 19 Medicus, qui pro stipendio se obligauit, Cu-

rare infirmos, aut in quocunque memento teneatur tempore posui, vel cum periculo propria vita, remissio.

- 20 Medicus effectus sacerdos exorat sine peccato artem medicina, etiam si adhi in infirmo mortis periculum, dum non sit per incisionem, & aduisionem, n. 15. & 16.
- 21 Clericus effectus Chirurgus, prohibetur vti officio cum aduisione, vel incisione cessat in casu necessitatis, & posui, si non adhi alius, qui munus exerceat, n. 19.
- 22 Religiosus Chirurgus, sine Sacerdos exorcendo officium circa mortis periculum causa putat, & graui, non peccat. Sed non fiat irregularis si infirmus moriatur, numero 31. & 32.
- 23 Clericus in minoribus constitutus exorans medicinam perit, & sine aduisione, nec peccat, nec incurrit irregularitatem, num. 33. & 34.
- 24 Cap. tua nos de homicidio, & numero 35. & 36.
- 25 Irregularitas non incurritur à Medico, vel Chirurgo, curante cum incisione, si absque eius culpa ageretur moriatur.
- 26 Clericus in minoribus beneficium habens, si medicinam exerceat cum aduisione, non fiat irregularis.
- 27 Monachus Chirurgus, qui aperit in gutture apostemam, est irregularis, si infirmus moriatur & hoc circa debitam diligentiam, ut num. 37.
- 28 Clericus nullus preponendus est ruptariis, Balistariis, & si Sacerdos, Diaconus, vel Subdiaconus sit, non debet per aduisionem, vel incisionem curare, nec promoueri ad ordines, si conscientiam habet laicam, numero 40.
- 29 Irregularis clericus aut Monachus, non sunt, curantes infirmos diligenter, si moriantur, non operam darent rei licite.
- 30 Irregularis fit qui infirmo curam habens, dedit ei aliquam portionem sine mandato Medici, ex qua moriatur.
- 31 Irregularis fit qui agrotum nimis anxiosum remouit, si faciat, ut citius moriatur, et quod causas mortis anticipationem, n. 42.
- 32 Medicina est ars liberalis sicut Adauctia, & apud omnes maximo honore habita, ut n. 44. & 45.
- 33 Adaucti dicunturobiles.
- 34 L. fin. ff. de iure iuramentis, l. ambitiosa ff. de decretis ab ordine faciendis.
- 35 Chirurgia non est ars liberalis, sed mechanica.
- 36 Medici antiquitus sua propria manu abscedebant, sed non ledunt.
- 37 Medicus minus dicitur posui.
- 38 Sacerdos Medicos nunc miscebat in Angliam, vti ibi, ut in minores artem exerceant.
- 39 Medicum errant, debet acriter puniri, quam Adauctum.
- 40 Medicum non profertur Legista nec Theologus, etiam si antiquior sit, n. 55.
- 41 Iudai Doctores prohibentur, sed quandoque tunc permittitur in medicina.
- 42 Medici prohibentur feri legum Doctores.
- 43 Leges dicuntur sacratissima per ora Principum diuinitus promulgata.
- 44 Infirmi ingratitude circa Medicum, remissio.

17 Medici cum recipiunt gradum, tenentur
facere professionem fidei, & iurare in mani-
bus Episcopi obferuare statum *Ph. V.*
exhortandi, scilicet infirmos ad Sacramen-
ta, num. 73.

AD primam questionem partem videtur di-
cendum, quod Medicus propter euentum
mortalitatis iocundi, impediatur ad sacros ordines
promoueri, etiam si peritus, & sollicitus sit, ac
traditione artis Medice obferuet; & sic quod fide
irregularis per iura in *cap. tua nos, de homicidio,*
& in *cap. sententiam sanguinis, ne Clerici, vel*
Monachi, in vers. nec vllam Chirurgia; que
iura, etsi loquantur de Clericis, & Monachis,
etiam in arte Chirurgie pariter eos irregulares de-
clarant, si infirmi moriantur. Ergo videtur, vt
quavis Medicus, seu Chirurgus Laicus non sit
prohibitus suas artes exercere in iure: tamen quia
amborum arte possunt contingere mutilationes, &
mortes, si de facto contingant, erit quilibet ire-
gularis, tamen vt ob euentum mortalitatis, nullo-
modo absque dispensatione queant ascendere ad
ordines sacros. † Et confirmari videtur ex textu
in *disto cap. sententiam sanguinis in v. part. & ex*
textu in cap. Clerici eiusdem tituli, quibus cuen-
tibus indicem procedentem ad sententiam sangui-
nis; hoc est mortis, seu mutilationis, & eam exe-
quentem, contrahere irregularitatem. † Et con-
firmatur iterum ex textu in *cap. aliquantum dist.*
5. cap. si quis vnam 5. dist. 2. cap. fin. de homi-
cidio, lib. 6. quibus probatur quod si quis aliquem
delinquentem accusat in causa sanguinis, aut ad-
uersus illum testificetur, si sequatur effectus mor-
tis, aut mutilationis, contrahit irregularitatem;
sic docent communiter Doctores, in prædictis li-
bris, vbi quod hæc appellatur irregularitas ex
defectu perfectæ lenitatis; & negari non potest
iudicem, & testem procedendo iuxta iuris regu-
las, iuste facere; quemadmodum condemnari ne-
que Medicus, aut Chirurgus, qui peritus non
deficit in ampliatione sue artis; quia si nihilomi-
nus moriatur infirmus, & morietur, adhuc de-
bet fieri irregularis, quominus ascendat ad or-
dines sacros propter defectum perfectæ leni-
tatis.

Et pro hac sententia facit quod dicit Ioannes
Gallus in *quæst. 150.* quem sequitur Couarr. in
Clementina si quis in part. 2. §. 4. sub numero 3. in
vers. *hic omnibus,* quod Clericus in minoribus or-
dinibus constitutus Chirurgie artem exercens,
potest coram iudice seculari consensu pro ne-
gigentia, & culpa commissis in eius artis vfu.
At sic est quod talis Clericus gaudet foro Eccle-
siæ, sicut ceteri Clerici in Sacris constituti, vt
latè dixi sub *cap. 2. & aliis de iudic. & in cap. 1.*
cum alia de foro competentis, & precipitur ex re-
latis iam in nostro titulo, & in titulo de temporibus
ordinari. Ergo ex eo procedit, quia quocumque
tempore ex morte, aut mutilatione sit reus, etiam
si secundum artem curaret, saltem quoad irregu-
laritatem ortam ex defectu imperfectæ leni-
tatis.

Nihilominus dicendum est Medicum, aut
Chirurgum peritus graduatius & curantes iuxta
regulas artis Medice, si absit negligentia culpa
in applicando remedia in tempore opportuno,
non contrahere irregularitatem, nec prohiberi
eniam, si multi infirmi morerentur, aut mutilaren-
tur, ad sacros ordines promoueri; tam quia de

istis nullo iure contrarium caligat; tam quia sic
expressè dispositum est hic in textu osteso, & pro-
batum ex *cap. hi qui arborem 50. distinctione,* & ex
regula textus in *cap. vnico de acervo, cap. fin. de*
homicidio, l. in rebus, ff. commodati, l. iulianici, ff. de
offic. Præsidis, quibus probatur, † culpam non im-
putari, si præter culpam operantis, casus fortui-
tus contingat; tradit glossa *l. hic,* vbi in fine di-
cit: *Absit, ut nobis impetatur quod præter culpam*
nostram contingit, probans ex textu in *cap. de occi-*
dendis 25. quæst. 5. & ex illo versio,

Non est in Medico semper relictus, ut
ager.

Docent hanc conclusionem Doctores hic, Abbas,
Antich, Zabarella collecti. Beljama, Ioannes
Aodreas, Henric. Innocent. Imola, Anan. Vazian.
Aodreas, in *ration. primi libri Iuris Pontificij pag. 105.*
remissis, Ximenez in *concordant. part. 1.* refertur
ab Anron. Augustino collecti. *2. decretali. lib. 2. tit. 8.*
cap. 2. Couarr. supra dist. num. 3. §. 4. Simon.
Maiol. de irregulari. lib. 2. cap. 12. num. 2. Syluester
in summa, verb. Medicum, num. 2. Marianus So-
latus in cap. ad audientiam, num. 31. de homicidio,
Aluarius Pelagius lib. 1. de plantis Ecclesiæ c. 48.
ex columna 3. Petrus Palagio de electis cap. 26.
num. 6. Felicianus de censuris titulo de irregulari,
cap. de specie irregulari. qua contrahitur ægras
curando, pag. 449. Barbosa hic num. 1. Villalobos
in summa dist. 1. part. tract. 11. dist. 23. sub numero 8.
† Vbi dum egit de irregularitate, quam contrahit
Monachus iuxta textum in *disto cap. tua nos, de*
homicidio: de cuius intellectu dico infra sub *q. 2.*
releuat ab incurfione irregularitatis Chirurgum
circularem, qui curando, & imponens debiam
diligentiam, mortuus fuit infirmus eius aduul-
sio, vel incisio.

Et confirmatur ex illo dicto Iohannis Pontani
in *Athanasio,* quod refert Couarr. in *disto elem.*
si quis in dist. §. 4. sub dist. num. 3. ibi: Liberius
Medici vniuersi, ut quibus permittitur si hominem
impunit occidere; Medicos enim non modo ius ab-
solutum, verum mercedem statim quoque eius. †
Et enim vt Medicus non teneatur de morte infirmi,
aliquot suæ necessaria. Primum quod sit peritus
in ea professione, & arte, *l. iulianici, §. si quis, ff. de*
offic. Præsidis. Secundum quod admonet infirmum,
vt peccauit ab his, que ibi sunt nouimento fu-
tura, iuxta textum in *disto cap. tua nos,* sed non tene-
tur semper, & continuo adesse ægroto, iuxta Do-
ctores in *d. cap. tua nos,* vbi Ancharan. & Hostiæ §. 9.
nisi ægroto propter maximam ægritudinis periculū
indigeret custodia; nam tunc teneatur, vel præ-
sens esse, vel admonere, vt diligenter custodiarur,
vt censet Hostiens. in *summa. huius tituli de etate*
ordin. §. Ordo, vers. & postilla, quem refert, & se-
quitur Ripa *in dist. de peste p. vltim. §. Medicorum*
num. 48. quo in loco adducit de Medicis im-
peritis, an, & bi teneantur, si infirmus eos eorum
culpam moriatur; tradit, & sequitur Couarr. per
textum in *disto cap. tua nos, & cap. fin. de homicid.*
† Vbi Albericus existimat Medicum imperitum,
cuius causa ægroto mortem obicit, penes extraor-
dinaria prouidendum fore ex *l. 3. §. 1. ff. de pœnie,* &
notat Ripa in *dist. §. Medicorum, & de iure Regio.*
l. 6. tit. 8. p. 7. & hoc dictum videtur satis colligi ex
verbis textus nostri ibi: *Tibi breuiter respondemus,*
quod si super præmissis conscientia tua te recordas
ad maiores ordines de nostro consilio, non ascendas,
vbi glossa, verbo *remordet* declarans si forte im-
petit medicum dedisset infirmis, vel si negli-

- gentia fuerit, † quia dissoluta negligentie prope-
dant est, ex l. *fiduciar* in s. *respons* ff. *man-*
dant.
- 13 Sed si dubites quomodo cognoscatur Medici
pericia, leges Petrum Rebuffum in *concord. Rubr.*
de *collat. s. praeerea* in verb. *medicina* pag. 16. †
Et quibus in casibus Medicorum dicto, sit fides
adhibenda? Et quomodo, & quana? optimè
Mascard. de *prob. conit.* 1034. ad quod applicabis
de fide quae postulat Mattoni, & periti in arte:
quae dixi in c. 4. de *prob.* ubi etiam de Medicis non-
nulla.
- 14 Vnde non obstat iura in *principio*, & in *con-*
firmat. celata: nam ex expendo infra in *quast. 2.* lo-
quuntur enim de Monacho, aut Clerico exercenti-
bus artem medicam, aut chirurgiam.
- 15 Non secunda confirmatio ex textu in *cap. ali-*
quantum *s. 1. dist. cap. si quis videtur* 10. *dist. c. de*
bonis de *bonis*, quia ibi dicit procedunt in accusa-
tore sollicitante sententiam sanguinis, vel testes
cuius dictum fuit causa, vt delinquenti imputet-
tur, aut pateret mortem, quia etsi isti oec accen-
dando, nec testificando peccent; eo quod accu-
sator prosequatur suam, vel suorum iniuriam li-
citam in iudicio, non in vindictam, sed in satisfac-
tionem, qualiter omnes excusant accusatores à
peccato, & testis iudicè interrogatus à Iudice in
iudicio, teneatur dicere verum, iuxta quae late
dixi *sub cap. 2. de confessor.* & alibi: tamen quia ci-
rum causa mutilatio, & mors contingit delinquenti
seu accusato, non effugunt irregularitatis notam,
quod non sic procedit in Medico, & Chirurgo
laicali, qui si adhibuerint debitam diligentiam,
& peritiam exercentes, eam artem, licitam quid
operantur, siquidem mores, & mutilationes, quae
soli in infirmis contingere, accidunt praeter inten-
tionem, absque eo, quod peccent, vel in se, vel
in causa, quod non est sic in accusatore, & teste;
eo quod saltem peccant in causa, materialiter, &
licet occasionaliter nocent, & mutilationem de-
linquentis, aut accusari. Et iuxta hunc prodictum,
idem procedit in Iudice seculari sententiae, &
exequente sanguinis sententiam, aut mutilationem.
Etsi forte dubites de hac responsione, facillimè
respondebis illa regula generali. † Vt non sit
aliquis vnquam irregularis, nisi expressè cautum
sit in iure, vti expressè Doctores docent in *cap. si*
quis de sent. excomm. lib. 6. † Sic, vt nec valeat
argumentum à paritate rationis specialiter, quia
haec est materia odiosa, vt docent Hostiens. in c.
si celebrat. num. 5. de Clerico excommuni. missi.
Panormit. in *cap. vltim. num. 8. de sacre Patrimonii.*
Covarrou. in *4. decret. s. 1. cap. 3. s. 1. num. 3. Causus*
lib. 2. de lege parati cap. 7. docum. 3. Villalobos in
sum. p. 1. ar. 1. difficult. 1. num. 6. & alij commu-
niter.
- 19 Nec obstat adductum pro sentia confirmatione
in *verf. c. pro hac sententia* quia praeterquam,
quod Couar. & Ioannis Galli dictum non est cer-
tum, vt in praxi admittitur; eo quod Clericus in
minoribus non amittit fore privilegium, nisi in ca-
sibus de quibus poteris late videre quae adduxi su-
pra in *cap. cum non ab homine de iudic. & aliis in*
locis in dist. vers. relatis, inde cum in iure non
caueatur, quod si Medicus, aut Chirurgus in mi-
noribus constitutus delinquit in sua arte, quae
puniri à Iudice Laico deo existimo non pro qua-
cumque eius omissione posse puniri ab aliquo, quam
à suo Iudice Ecclesiastico, late dixi *sub tit. de*
iud. & foro compet. in locis citatis, & ex adductis

supra in *cap. Ecclesia Sancta Maria de Confirma-*
tione.

Ad secundam questionis partem, an Medicus 10
de publico stipendiat, fiat irregularis, si ex omis-
sione curandi pereat infirmus? Sed ad hanc diffi-
cultatem, satis affirmatiuè ponens respondere ex
dictis *supra*, pro primo dubio, & in terminis docent
Henriquez in *sum. lib. 1. q. de irregul. cap. 12. s. 7. in*
notis. Barbosa hic *num. 9.* notans ad dictam glof-
fam verb. *remoueat*, ibi: *Si forte impetris medici-*
nam dedisset infirmis. † Vbi addit quòd talis 11
Medicus stipendarius, dicitur Curiae adscriptus. † 12
Sicque dicitur Aulicus in *cap. Prator s. 4. in glof-*
parere num. 4. Zenedus d. d. c. d. lib. 1. c. 6. ad textum
nostrum sub num. 6. vt Medicus salutaris non
debeat recedere de ciuitate absque licentia Prio-
rum. Et an Medicus conductus in Oppido, cen-
seatur vicinus; tractat in terminis Burgos de *Pañ*
in l. 2. Tauri num. 410. in fine: quod dubium satis
explanabis ex his, quae dixi in *cap. quod 9. de foro*
comp. quast. 2. & sub cap. fin. in prin. per nonnullas
quaestiones: vbi qualiter vicinitas incolas, &
Domicilium acquiritur. † Et an Medicus, qui 13
pro stipendio se obligauit curare infirmos, in quo-
cumque eorum, teneatur ad id in tempore pelis,
vel cum periculo proptie vix, examinat Bñez
a. 1. *D. Thom. quast. 33. ar. 3. col. 122. in fine;* quam
questionem poteris examinare per ea quae ad aliud
propositum dico in *cap. si propter sterilitatem de*
locato.

Ad tertiam questionis partem, an Medicus ef- 14
fectus Sacerdos, possit sine peccato mortali exer-
cere artem medicam? Et in hoc dubio nonnulla
omittendo, docet non peccare mortaliter, etiam si
per malos annos exercuerit eam artem, Martinus
de S. Ioseph. sic probabiliter tenens in *monit. Con-*
fessor. num. 1. lib. 1. ar. 11. de Ordine 2. cum Couar.
Sa, Molina, Henriquez, Sayro, Bonacina, & Car-
dinali; eo quod per textum nostrum Pontifex
Clementis II respondit cuidam Canonico Colo-
nienfi non incurrisse irregularitatem eo quod mo-
teretur infirmos, quem medicauerat, late dico in
fra. anal. 2.

Sed Garcia in *sum. Theologia moralis tr. 2. dis-*
fic. vt. 1. dub. 7. num. 2. Machiatus tom. 1. lib. 4. de
perfecto Confessore p. 1. ar. 13. dub. 5. ar. 1. & Diana p. 10.
ar. 11. ref. 49. Syluester, Nauarrus, Rosella, Angelus,
Armilla, & Sanchez, quos citat, & sequitur Cas-
trus Palau. tom. 3. ar. 16. *dist. 4. p. 1. s. 1. num. 3.*
existimant vetiorem esse contrariam sententiam
per textum in *cap. Clerici 2. de vita, & bonis. Cle-*
ric. & ex c. 1. & sequens ut Clerici, vel Monachi,
quibus tenetur generaliter Clericis, & Monachis
prohibentur, & interdumur secularia officia
exercere. Sed officium Medici, & Chirurgi, etiam
extra incisionem, & adfectionem nimis laicale
est, & statui religioso dedecens; ergo ex hac par-
te prohibendum censeri dicunt.

Et stando in hac sententia, respondent ad tex- 16
tum nostrum, dicendo nullum esse textum, quo
exercitium Medicinæ, vel Chirurgiæ extra incisionem,
vel adfectionem prohibetur specialiter, &
expressè, negant verò non esse textum, quo sub
generalibus verbis prohibetur non fir: & ad tex-
tum nostrum dicunt verum esse, hoc officium non
esse Clericis, & Religiosis prohibendum ob pericu-
lū mortis, sicut est prohibendum cum exercetur per
incisionem, vel adfectionem, sed ob indecentiam,
eoque de causa nō inducere irregularitatem, mo-
te sequuta; si debita diligentia apposita est; eam
autem

tamen inducere, cum per incisionem, vel aduſionem exercetur. † Et ſic videntur tenere multi Doctores per textum in *dist. cap. sententiam sanguinis* 9. *et Clerici, vel Monachi* in *ver. nec viliam Chirurgiam artem*, cuius verbis Parisius *cap. 136. à mon. 34. v. item. 4.* Henriquez in *summ. lib. 14. de irregul. cap. 11. §. 1. lit. F.* Fainiacus, Bellertus, Camillus Borrellus, & Barbosa cum eis ibi, *num. 3.*

† dicunt quod Clericus facris initiatus, prohibetur vti officio Chirurgi cum aduſione, vel incisione. Et confirmatur ex his, quæ statim dico de Monacho.

Notabis verò prædictam conclusionem cum sua distinctione ad intellectum textus nostri, cessare, quoties Clericus facris initiatus medetur, incidendo, vel aduſendo, virgine necessitate, v. g. tempore pestis, quando non adest alius, qui hoc minus perſeſcit, vt reſoluunt Emanuel Rodriguez, Henriquez, Sayrus, Auila, & Bonacina, quos ſequitur Barbosa in *dist. cap. tua nos, de homicidio sub num. 3. in fine*, dicentes ſic curantem, non peccare, nec aſſici irregularitate, imò Diana *supra dist. 14. cap. 20. fine* dicit. † Religioſum, & Sacerdotem non peccare, ſi hoc officium circa mortis articulum exercens causa pietatis, ac proinde gratis circa perſonas miſerabiles, vel cognatas; quia ſic exercitium non eſt officium ſeculare ſtatui Eccleſiaſtico, vel Religioſo dedecus: † imò Sayrus, & Cardinalis, quos ſequitur idem Barbosa in *dist. cap. tua ſtatim in primo. dist. numero 1.* dicit Medico, vel Chirurgo in minoribus ordinibus conſtituto, eſdem acta petito intuiſu pietatis artem ſuam exerceri, non imputari ad irregularitatem, ſi ex tali exercitatione ſine ſequuta morbo, dummodo faciat circa abſciſſionem, vel aduſionem; ſi ita vt ſi argutus decederet ex causa tali aduſione, vel abſciſſione, licet illi non imputetur ad peccatum; imputari tamen ad irregularitatem; & docent Abbas in *dist. cap. ſententiam sanguinis num. 1.* Auila de *conſur. p. 7. diſp. 12. ſect. 1. dub. 1.* Sanchez in *precepta Decalogi lib. 6. cap. 12. num. 36.* Bellertus *diſpoſit. Clerici. p. 1. tit. de diſciplina Clerici. §. 5. num. 21.*

De Clerico in minoribus conſtituto poſſe eſſe dubium; & quidem Panormit. in *d. cap. tua nos de homicidio. calum. pen. & ſen. & Paulus Parisius, quos reſert Couarrus in dist. Clem. ſi foris ſub d. num. 3. p. 2. §. 4.* tenent Clericum in minoribus conſtitutum beneficium Eccleſiaſticum habentem, irregularem eſſe, ſi ex Chirurgie officio, cui operam dat, aliquis mortem obierit abſque eius culpa; quippe qui artem ſibi interdixit exercere.

† Huncque eſſe verum intellectum *dist. cap. tua nos de hom.* vbi gloſſa, & Doctores ſubobiciuſe tradiderunt; ſed illorum opinionem cenſet veram eſſe Couarrus, quoties egrotus moriatur ex causa alius aduſionis, vel incisionis à Chirurgo illata. nam ſi Chirurgus nullam aduſionem, nec incisionem fecerit; & tamen ab alio vulneratus, aut aliqui egrotus moriatur abſque culpa Chirurgi, vel ſi à Chirurgo aduſus, vel inciſus, non ex occasione incisionis, vel aduſionis, ſed ex ipſa graui, vel lethali aggritudine mortem obierit, nullam contrahi irregularitatem probat Couar. ex *dist. c. ſententiam, & ex cap. tua nos.* † Et ob id reſert ibi, in *ver. hinc cum Martino Socino in cap. ad audiendam, & Cardinal. in dist. cap. tua nos*, quod ſi Laicus, aut Clericus in minoribus Chirurgiam exercens iuxta artis præſcriptam operam dando ex aliqua incisione, egrotus abſque eius culpa perierit,

non eſſet cenſendus irregularis. Et videbis quæ dico *infra quæſt. 1. ver. ad quartum.*

Vnde etſi Sanchez in *precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 14. num. 17.* aduertat nullum eſſe textum, qui hoc ipſum extendat ad conſtitutos in minoribus habentes beneficium; tamen cum Doctores alij communiter extendant prædictam doctrinam ad Clericos in minoribus habentes ſufficientis beneficium ad victum; eo quod ordines interdixit habentibus in facris conſtitutis cenſentur quoque interdixit habentibus beneficium ſufficientem ad victum, id eo ſic tenet in iſtis cum Nauarro in *manuale cap. 15. n. 112. verſ. 33. & commentis 4. de regul. num. 28. imò, & ideo, verum eſſe dicit Barbosa in dist. cap. ſententiam sanguinis dist. num. 3. in fine*, cum Armilla *ver. irregularitas num. 43.* & Nauar. *dist. cap. 3. §. 1. num. 110.* Sanchez *ſupra num. 16.* vt nec causa pietatis id liceat.

De Monacho autem exercente medicinam, vel chirurgiam, loquitur expreſſe textus in *dist. cap. tua nos*, vbi probatur, quod declaratur irregularis Monachus, qui omni adhibita diligentia, aperuit apoſthema in gutture mulieris, quæ poſtea mortua eſt, vt docent Henriquez in *ſum. lib. 14. de irregul. cap. 11. §. 1.* Suarez de *conſ. diſp. 45. ſect. 60. num. 10.* Sayrus *eodem tract. lib. 7. cap. 2. num. 7.* Valer. Reginaldus in *praxi fori penit. lib. 30. num. 114.* Bellertus *diſpoſit. Clerici. p. 1. tit. de diſciplina Clerici. §. 5. n. 21.* Bonacina de *conſ. diſp. 7. quæſt. 4. punſt. 5. num. 4. & punſt. 7. num. 6. verſ. ſecundus caſus.*

Sed cum hac doctrina generaliter ſumpta implicetur ex dictis de Clerico in facris Chirurgia, aut Medico, de quo iſi dixi quod ſi periret, & abſque illa curando, egrotos moriatur, caret culpa, & nec contrahit irregularitatem; id eo etſi Doctores contenti illum textum multipliciter interpretari; nam quidam exiſtimant ibi non adhibuiſſe Monachum debitam diligentiam; quamvis Monachus ipſe crediderit eam adhibuiſſe; inter quos Leſſius de *ſuſtit. lib. 2. c. 9. num. 107.* & alij in *dist. c. tua*; verum Molina de *ſuſt. ſum. 2. diſp. 75. num. 3.* Couarrus in *dist. Clem. ſi foris §. 4. n. 31.* Suarez *dist. diſp. 45.* & Bonacina *dist. punſt. 7. n. 9. verſ. ſecundo reſpondens parit.* dicentes caſum *dist. cap. tua nos*, eſſe ſpecialiter expreſſum in iure, & conſequenter expiendam à Doctrina generaliter tradita, notabant ibi denunciari Monachum irregularem, quia ille Monachus non aperuit apoſthema in gutture mulieris, quæ mortua fuit, virgine neceſſitate, quæ mulier illa poſſet Chirurgos adire; cum quia Monachus non præſumitur petitus Chirurgia, & conſequenter quod in foro exteriori ſit præſumendus irregularis; & ſic bene Couarrus exponendo textum illum *ſub dist. n. 3.* ait, quod etſi Monachus feminam ipſam admonuerit, vt à veno caueret, & ipſa veno exponens ſe ipſam, obierit mortem, niſiſſimam apparere, non alia ratione Monachum illum cenſeri irregularem, quam quod operam dederit rei illicitæ, non ſimpliciter, ſed ſibi, quia Chirurgus eſſe non poterat iuxta doctrinam reſert in *dist. c. ſententiam sanguinis, re Clerici, vel Monachi*, † inquit enim tenens vt nullus Clericus Ruperit, vel Balliſtarius, aut huiusmodi viciſ ſanguinum præparatur, nec viliam Chirurgie artem Subdiaconus, Diaconus, vel Sacerdos exercet, cum aduſionem, vel incisionem inducit bene expendit Villalobos ſupra *dist. p. 1. ar. 2. diſp. 3. num. 6.* legendus. Et iterum videbis quæ dico *infra quæſt. 2. pro intellectu dist. cap. tua.*

Vnde

- 39 Vnde infero dicendum quod si Monachus, aut Clericus exerceret Medici artē, peritusq; esset, sed absque eius culpa casu infirmi, & aegroti moriantur, non sint irregulares, cum operam darent rei licite, & quæ non est ei interdicta, iuxta sextum nostrum, quod consulti Romanus Pontifex, quod,
- 40 ↑ hic ad ordines non promoveantur, si is conscientiam habet lesam alicuius culpe, quasi libere permissum iure sit ad ordines sacrorum promoveri, vbi medicum artem absque culpa suspitione exerceat, docent Cardinalis in *dist. 1. tit. n. colum. 1. Couar. in dist. 1. Clem. si furiosus dist. p. 2. §. 4. num. 3. vers. fit, & idem, quæ resolutio non implicat ex *dist. cap. rna*, bene intellecto iuxta distinctiones iam adductas.*
- 41 Ex his infero secundū cum Couartuo. *supr.* in *vers. ex his*, & *vers. pari* cum irregularem esse, qui infirmis, & aegrotis curam habens, dedit ei aliquam potionem absque Medicorum mandato, aut contra eorum prohibitionem, si aegrotus moriatur ex hoc: sic cum Innocentio & Doctoribus in *dist. cap. rna n. 1.* & Mariano Socino in *dist. cap. ad audientiam de homic. num. 3. 1.*
- 42 Itemque pari ratione sit irregularis, qui aegrotum in moriens articulo nimis anxium in aliud resoluat latus, vt citius moriatur; & ne magis crucietur mortis tormentis, sic cum Socino *dist. num. 3. 2.* Panormit. in *dist. cap. sententiam sanguinis ne Clerici, vel Monachi, Villadiego de irregular. cap. de percussore colum. 5.* post Speculationem de *dispensatione §. iuxta*, *vers. quid si alius infirmus*, concludit Villalobos cum aliis *supra dist. tract. 2. 1. dist. 22. num. 17.* Vbi dicit quod qui causat mortis anticipationem, seu mortificationem, maneat irregularis; quia licet mortem non, causet; aliquid tamen facit, sine quo tam cito mori non eueniret: sic cum Panor. in *dist. cap. sententiam, D. Antonin. 3. par. summ. cap. 2. titulo 8. §. 5.* & cum Speculatore, & Nauarr. quod est commune.
- 43 Ad quartam questionis partem, an medicina sit liberalis ars, & nobilis, sicut aduocaria? Existimo dicendum esse liberalem, artem bonam, multum vtilem, & nobilem, quod probat ex textu in *l. 1. §. Medici num. ff. de variis, & extraord. cognit. dum ait eandem esse causam medicorum, & professorum iuris. ↑ Sed sic est, quod Aduocati, &*
- 44 Iuris professores dicuntur nobiles propter artem liberalem, admodum quam proficiuntur, iuxta ea, quæ laud dixi de Aduocatorum officio in *dist. cap. pastoralis 14. de iud. quest. 6. num. 6. & 8.* vbi quod isti æquiparantur iudicibus; eo quod eorum officium, & manus sit debonestare aliquibus principalis malum. Deinde, quia in sacra pagina dictum est illud, *honora Medicum propter necessitatem*, Ecclesiast. *cap. 30.* & facit textus in *l. Medicus ord. de professorib. & Medicis lib. 10.* & applicabis quæ dixi infra in *cap. ex tenore 11. de foro comp. sub §. 5. n. 3. & 4. num. 1.* vbi de viduis Medicorum, & Tonforum; sic docent Tyraquellus de nobilit. *cap. 44. seu 31. fere per totum, & a num. 333.* Pineda in *vita Sancti Ioannis Baptiste lib. 2. art. 3. cap. 3. pag. 284.* Callaneus in *Catalago gloria mundi p. 10. considerat. 43.* Barbosa in *passer. p. 3. alleg. 91. a n. 5.* imò, & idem Tyraquell. *dist. cap. 31.* enumerat Sanctos quampures, qui artem medicam exercebant a num. 31. & ex num. 103. qui Angeli, & ex num. 106. qui Reges, & ex num. 177. qui Imperatores, & ex num. 164. qui Pontifices, & ex num. 151. qui Philosophi, & ex num. 119. enumerat ordine

Alphabetico quam plurimos viros magnæ authoritatis, qui se medicinæ scientiæ deuouerunt; quibus apparet huiusmodi scientiam fuisse apud omnes in maximo honore, & Briffon. *lib. 2. tit. 3. §. 1.* explicat, vnde primo comperint Medici nobilitari.

Et in laudem Medicorum artis leges Cyrillum *lib. 7. contra Iulianum tom. 1. S. Augustinus P. salm. 18. & 103. S. Ambrosius ferme 28. de Quadragesima*, Christum Dominum appellantes sæpè Medicum. Etenim vt patet ex iam adducto scripturæ Ecclesiast. *cap. 30. Cranis Medicum Alissimum*, & quod a *Deo est omnis medela*; item quod *Alissimus cranis de terra medicum, & vir prudens non abhorrebit illam*; & paulò post patet ex illo *cap. verbum sequens: Fit in infirmitate tua, d. d. locum Medico; etenim illius Dominus creauit, & non descedit a te, quia opera eius sunt misericordia*, & in hunc sensum videtur legendus D. Hieronym. *cap. 8. ibi: Nunquid Regia non est in Galaad? aut Medicum non est ibi?* & illud, quod est apud Marheum *cap. 9. Marcum 1. Loc. 5. Non est opus bene valentibus Medico, sed malè habentibus, & non reges qui sani sunt Medico*; & confirmatur ex aliis sacre pagine locis 1. *Par. ap. cap. 16. & 4. Reg. cap. 1. & cap. 20. & ex Ioanne cap. 9.* quos ponderat in laudem Medicorum, idem Barbosa *dist. 4. alleg. 91. a num. 10.* vbi de medicis præstantibus qui sub num. 3. & 9. probat cum Callaneo in *Catalago gloria mundi p. 5. considerat. 24. vers. 127. & p. 6. considerat. 11.* & Tyraquello de nobilit. *dist. cap. 31. num. 11. Boërio de iur. 112. num. 11.* Medicum Regis magnam consequi Dignitatem, & apud nostros Reges Hispanos videmus Prothomedicos esse in honore maximo; imò consequuntur à Regibus Dignitates, & præmia filijs, & filiabus suis, præcipuè in Audiētiis Regalibus.

Nec obstat textus in *l. fuff. de iure immunitat. 46*, vbi inter alios vilem, & mechanicam artem exercentes Iureconsultus, eos recoñsilet, & textus in *l. ambrosia ff. de decur. ab ord. faciend.* cum aliis, qui videantur probare medicum liberalem artem non esse. ↑ Quia vt respondeam *47* aduerto partem medicinæ, aliam esse speculationem in qua oportet fieri eam esse liberalem artem, ac nobilem, aliam esse Chirurgiam, & hanc esse illiberalem, seu Mechanicam; ↑ eo quod Medici *48* antiquius, sicut hodie Chirurgi, sua propria manu exercebant, incidendo, aut abscindendo, vt patet ex textu in *l. qua alitene §. vltimo ff. ad leg. Aquil.* & vt multis aliis comprobatur Briffon. *lib. 2. tit. 4.* & sic quamvis propter alias partes, quæ speculationem respiciunt ab Vlpiano, Medici reponerentur inter Philosophos, Rethores, & Grammaticos in *l. sedet in prin. ff. de enof. tutor.* tamen non immerito illo tempore, in quo Medici medeando exercebant etiam Chirurgiam, delineabant, vt nobiles reputari; & hoc modo iura contraria intelligunt Barbosa *dist. alleg. 91. num. 5. & 7.* Tyraquellus de nobilit. *dist. cap. 31. num. 133.* vbi sic distinguit; & exilitimo prædicta distinctione componendos esse dicendi modos, quos referunt Boërius *de iur. 323. numero 22. & 24.* Neulzanus in *silua nuptial. lib. 5. ex num. 75.* Petrus Plexa de *delictis, cap. 26. num. 3.* Petrus Boizius *de iur. 1. lumen, ex num. 73.* Callaneus in *Catalago gloria mundi p. 11. considerat. 48.* Tyraquell. *dist. cap. 31. ex num. 81.* adducentes plura in laudes Medicorum, & etiam aduersus ipsam medicinam, & ipsos Medicos.

De Aetate & qualitat. Ordin. Quæst. II. 383

- 49 Imò & aduersus Medicos iuuenes plura con-
greci videnda Mandosin præxi in. de integr. 4. 101.
vel. *Quod tandem dicam ex num. 11. & Albericus*
in l. prouidendum in prin. cod. de postulando, ait
Medicum nouum esse petsem in Patria, & Petrus
Rebuffus tom. 3. ad *Leges Gallicas in tit. de Mater.*
post. articulo 13. glossa vna, num. 13. inquit.
50 † Ideò Schotos Medicos iuuenes in Angliam
mittere, vt ibi fe exercent in grauem inimicorum
perniciem; quod idem refert Franciscus Bennius
de *proleg. iuris Consultor. præul. 55. num. 4. p. 3.*
51 † Et sic optimè Andreas Aliciatus *lib. 9. pærogæ.*
c. 8. commendat meum tenendum à Medico illud
carmen

Quoniam laet infirmos, Medicum sit pigre fir-
miter.

Quod Medicus errans maiori pœna puniatur,
quam Iudex etiam errans, tradit Burgos de Paz
in l. 1. Tauri num. 26. sed qualiter cum iam su-
pra dixerim ex Barbofa *hic, num. 5.* Medicos
esse beatioris quoad seculum, quàm Aduocatos,
quia eorum errores cooperit terra, vt dixit Azeu-
das *in l. 6. num. 3. titulo 16. lib. 2. noua re-*
capit.

- 52 Hocum occasione posses hic dubitare, an Me-
dicos pœneratur Legisti? Et suppositis, quæ dixi in
cap. Clerici & de iud. An Canonici præbentur
Legistæ, seu Theologo Ex quibus propter ubi-
lium obiectum scientiæ; imò & per vltim præxi,
possis hanc quæstionculam soluere. Ideò nunc
io terminis leges Nicolauum Boerum *de authori.*
magis Conchy num. 89. Cosmas in præg. Sant. dicit.
de callas. 5. videlicet, in glossa, verb. medicina, fo-
lio 219. Neuzian in sylva sup. lib. 5. num. 87. pagi-
na 529. Abbatem in dist. cap. Clerici de iud. n. 3.
latissimè Cassianum in cathalogis Gloria mundi
p. 10. considerat. 15. Iacobum Bennium dist. 3. p. 2.
primæ. 55. † qui in proleg. 64. num. 4. ait quod
quævis ludri doctorari prohibentur, quandoque
tamen eis concessum est, vt in medicina docto-
rentur, de quo Mandosin in præxi signat. Grat. in
tit. de licent. Doctor. Et sic videmus prædicari
apud nos Hispanos, tam in vniuersitate Vallisole,
& Complutensi, quàm in Salmantina, vbi ex pro-
fessione Medicorum res publice docentur, ac docetur.
54 † Sed quid Medici legum Doctores fiant, nunc
55 quam eis indulgetur, † quia leges sunt sacratissi-
mæ, & diuinitus per ora Principum promulgantur,
teste D. Augustino *in cap. quo iure dist. 8. quod sanè*
Medicos utendos infirmos esse Legisti; & sic
sam de facili ad propositum dubium quicquid ali-
qui scripserint, dici debet semper Legistæ præ-
ferendus esse Medicis, vt etiam in præxi videntur in
prædictis vniuersitatibus stylati, cum nunquam
prætextu antiquitatis graduatorum Medicorum, sit
eorum aliquis, qui præferat Legistis minus anti-
quis in Doctoratus, seu licentiæ gradu, cum integ-
rum Legistarum premium, semper Medicis, &
Chirurgis graduatis suis insigniis incedentibus in
publicis actibus vniuersitariis, præferant in sessione,
& transitu.
56 Et si seire cupis quæ contingant de ingratitu-
dine infirmi circa Medicum, leges quæ scribit
Mandosin relatus hic per Zened. *num. 9. in fine, de*
integr. cap. 100.
57 Ad vltimam quæstionis partem, in cum Medi-
ci recipiant gradum licentiæ, Doctoratus, ac Bac-
calariatus, teneantur fidei professionem facere †
Sed quia affirmatiuè est respondendum, vt docet
Barbofa *in dist. alleg. 91. Post. num. 1.* vbi etiam

dicit, quod quoties Medici ad gradus Doctoratus,
sunt promouendi, vltra fidei professionem per
ipsum faciendam, sunt obligati iurare in manibus
Episcopis, vel Rectoris obseruare statutum, † fa-
ctum per Pium V. Pontif. Maximum *in sua consue-*
incipit super egressum Dominicum, data sub die 8.
Martij 1566. anno 1. sui Pontificatus in confirmationem
antiquæ, & salutaris decretalis Innoc. III.
in Concilio generali, quæ habetur cap. cum infirmi-
tas de pœnit. & remissionibus, circa obligationem
Medicorum, vt exhortent infirmos ad recipienda
Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, vt ibi longè
dico. Et sic circa professionem fidei, quam
facere Medici tenentur, longè poteris discipulare,
si applices quæ latè dixi in cap. 4. de iurior. q. fin.
vbi de hac obligatione in Canonis, & aliis Be-
neficiis; & sic non immerito.

QVÆSTIO II.

An Clericus in Sacris exercens Chi-
urgiam per incisionem, vel adfio-
nem sit irregularis, morte sequuta;
licet adhibeat necessariam diligen-
tiam. Et an vena infestio, sit Cle-
ricus, & Religiosis prohibita; sic vt
incurrant irregularitatem latam in
cap. tua nos de homicidio? Et an
si vulneratus vulnerare non lethali
mortuus sit Medici, vel proptia in
Curia, incurrat irregularitatem. Et
an Clericus in minoribus constitutus,
possit exercere medicinam, sine alia
dispensatione Pontificia?

S Y M M A R I V M.

- 1 Clericus in sacris Chirurgiam exercens, quon-
di, morte sequuta firmi, incurrit irregu-
laritatem, vel ab ea excusetur?
- 2 Irregularitas ob homicidium casuale, non in-
curritur, quando datur operari illi licet, nisi
aliter sit in perniciosa, vt patet contra ius
naturæ n. 3.
- 3 Capita nos de homicidio iterum expenduntur,
n. 4. 6. 7. & c.
- 4 Sausaltus in ure datur propter aliquam cul-
pam.
- 5 Misericordia non supponit necessariò irregu-
laritatem, sed delictum.
- 6 Vena infestio non inducit irregularitatem, &
quare, n. 10.
- 7 Medicus secularis non fit; in quod ex paruo
vulnere contingat, vt vulneratus mortuatur
Et quare n. 12.
- 8 Medice licet Clericis in minoribus constitu-
tis.
- 9 Clericus in minoribus si perierit est valet mederi
cum circumflectum, quid si ordinatur in
sacris, seu Beneficiarius fiat, & per adfio-
nem, n. 15.
- 10 Clerici irregulares non fiunt, si applicando pla-
strum multiplicatum apostema, unde mors
emittit.
- 11 Irregularis Clericus non fit, si secundum peri-
cium artis inibendo incisionem, & adfio-
nem,

nem, non ex ea, sed ex gratuita infirmitate inferius mortatur.

18 *Monachum, & Clericum, quando non adeſt alius Chirurgus, in extrema neceſſitate, poſſunt modis alijs necu irregularitatu, & quando adeſt ignorantia inuincibilis, tunc tunc 19.*

20 *Medici Indei, & infideles prohibentur curare Chriſtianos.*

21 *Iudei prohibentur agere cum Chriſtianiſ.*

AD primam difficultatis partem, vt abunde respondeas leges, & applicabis dicta ſupra quaſt. 1. verſ. ad tertiam, de Medico efficitur Sacerdote, & curante, an peccet mortaliter? Nunc autem agimus de Clerico in facris exercitijs Chirurgum per incisionem, vel aduſionem, an ſit irregularis, morte ſequuta, licet adhibeat neceſſariam diligentiam. Sed etſi ibi vtrique caſui ſit ſcripta, clara, & diſtincta doctrina pro intelligentia textus noſtri, cum cap. tua nos de homic. & cap. ſententiam ſanguinis in Clerico, vel Monacho: tamen placuit, & nunc addere quæ ſubſequentur. Etſi enim dici videtur, vt Clericus Chirurgus in caſu prædicto, non incurrit irregularitatem; eo quod ea non incurritur ex opere illicito, etiam periculoſo, & de ſe tendenti ad homicidium, ſi adhibita ſit omnis diligentia, ſic Coninch. de Sacram. diſp. 38. dubio 9. num. 30. Horatio, diſp. 1. de irregul. diſp. 1. §. 2. num. 88. Præpoſitus in 3. p. quaſt. 5. de irregul. dubio 10. num. 63. Filiucius tom. 2. tract. 20 cap. 3. num. 64. & cum alijs Diana p. 4. tract. 3. reſol. 20. in verſ. ſed ego contra Caietanum in 2. 1. quaſt. 64. art. 9. Sylueſtrum, verſus homicidium 2. num. 2. Corſejo in 3. p. D. Thoma tract. 5. de irregul. diſp. 3. dubio 2. concl. 1. Auila p. 7. diſp. 6. ſect. 1. opin. 1. vbi citat Couar. Sorum, Cordub. in, Caſtrum, Medinam, Aragon. Nauarrum, & contra Maiolum de irregul. lib. 1. cap. 48. §. 3. Paludan. Gabrielem, Conardum, Felicianum, quos reſert Tannerus, Villalobos in ſumma tom. 1. tract. 21. dubio 1. m. 3. Valentiam tom. 3. diſp. 1. quaſt. 3. puncto 3. Sanchez de matrim. tom. 2. lib. 9. diſp. 32. n. 25. & alios penes ipſos. † Dicunt enim non incurri irregularitatem ob homicidium caſuale, quando factum fuit, dando operam rei illicitæ, ſi adhibita fuerit debita diligentia: & addit Diana, quod occidens in hoc caſu nunquam fiat irregularis, † niſi ipſa actio hic, & nunc ita ſit periculoſa, vt peccet contra ius naturæ præcisè ratione periculi occidendi, cui hic, & nunc ita operando ſe exponit ex ea ratione, quia prædicta irregularitas non incurritur, niſi intercedat culpa homicidij, cum ſit irregularitas ex homicidio caſuali, quæ excuſatur per diligentiam præſtantiſſimam, quæ non dari voluntarium.

4 Et hæc ſic ſcripta ſententia, videtur vt non impugnetur per textum in diſt. cap. tua nos de homicidio per quem tenendo, vt in noſtro caſu, vt talis Clericus Chirurgum exterius, ſic irregularis quantumvis diligens ſtiterit: quia dat operam rei illicitæ, & prohibet, vt docent Nauar. Couarrua. Corduba, quos citat, & ſequitur Auila diſt. p. 7. diſp. 6. ſect. 1. dub. 2. Turriano de cenſuris lib. 9. diſp. 68. dubio 1. Filiucius tom. 1. tract. 10. cap. 4. num. 74. Bonacia de cenſ. diſp. 7. quaſt. 4. punct. 7. num. 6. Molina de iuſt. tom. 4. tract. 3. diſp. 75. num. 5. Suarez tom. 4. de cenſ. ſect. 4. num. 10. Villalobos in ſumma tom. 1. tract. 21. diſp. 13. num. 8. Layman ſect. 5. tract. 3. p. 3. cap. 10. num. 3. Theolog.

Ad al. Sayrus lib. 7. diſp. 5. num. 13. Diana diſt. p. 4. tract. 2. reſ. 23. tamen ipſe expendendo diſt. cap. tua nos, ſatis probabilem dicit primam ſententiam, & ſic ſatisfaciens cuidam fundamento, dicit textum in diſt. cap. tua nos, potius confirmare illam ſententiam, cum ibi Pontifex dicat Monachum, de quo ibi, poſſe celebrare, ſi peccet omnem diligentiam adhibuerit, & culpa mulieris mors acciderit, non ſi e contra.

Sed huic intellectui videtur implicare idem ſ textus, quatenus cum Monacho illo miſericorditer agit, quo ſignificatur Monachum peccaſſe; eo quod viſurpauit officium ſibi prohibitum ex regula textus in cap. 1. de corpore viſitatu, vbi dicitur poſſe miſericorditer diſpenſari cum illo, qui in duello partem Digiti amiſſerat; & ita vt peccata poenitentia, queat miniſtrare, cum præſertim talis ante Concilium Tridentinum non fuerit irregularis, vt docet Coninch. de Sacram. diſp. 18. dub. 9. num. 87. vbi tenet Monachum, de quo loquitur textus in diſt. e. tua nos, non incurſiſſe irregularitatem, nec aliter ibi determinari, bene expendit Præpoſitus in 3. p. de irregul. quaſt. 5. dub. 10. num. 86. dicens prædictum Monachum non incurſiſſe irregularitatem homicidij caſualis.

Etſi inserim replices ex verbis diſt. cap. tua, ibi: 6 *poſt ſatisfactionem, & ibi: miſericorditer*, quibus indicatur, ideò cum eo poſt ſatisfactionem miſericorditer actum fuiſſe, quia reus fuerit homicidij & mortis; ſed reſpondit idem Præpoſitus, quem reſert Diana ſupra ad litteras; verba ſimilia ſemper addi in iure, vt offendantur eiſe ſalutare præmittere aliquam ſatisfactionem propter aliqualem ſortem culpam, quæ interuenit, non quod id ſit plenè neceſſarium, quia illa verba non ſufficienter exponunt, & expriment irregularitatem, quam non conſtat aliunde incurri. † Tum etiam quia 7 etſi non fuiſſet irregularis, poſſet adhuc Episcopos illum puote Monacho; eo quod alieno officio ſe ſe immiſcuerit; & ſic fieri, vt miſericordia non ſupponat neceſſario irregularitatem, fed delictum propter quod poſſet prohiberi exercitium ordinis, quod tamen ex miſericordia non prohibetur; itaque Sotus lib. 5. de iuſt. quaſt. 1. art. 9. dixit ſupra dictum Monachum, de quo in diſt. cap. tua nos, non incurſiſſe irregularitatem. Sed ipſe Diana adhuc ſtando pro prima ſententia, exiſtimat Monachum fuiſſe irregularem, quia ſi ſpecialiter expreſſum adeſt in iure per diſt. cap. tua nos, & nec eſſe impedimento relaxum de eo, qui commiſit homicidium caſuale quem liberabit ipſe cum alijs ab irregularitate propter diligentiam, quam adhibuit, cum non decerneret in iure. Tu inquam iungendo his, quæ dixi ſupra diſt. quaſt. 1. verſ. ad tertiam, per totum, poteris in praxi obſeruare quæ ibi tam adduxi pro intellectu diſt. cap. tua, cum di. cap. ſententiam ſanguinis, & textu noſtro.

Et quia ad prædicta, & dicenda numeris ſequentiſſimis, reducantur quæ nouiſſimè ſcribit Diana p. 11. tract. 7. reſ. 9. dum agit de alio dubio, an Clericus olim Chirurgus, qui ſecundum artis peritiam exercuit ſuam artem cum quodam infirmo, qui tamen mortuus eſt, incidit in irregularitatem ex dictis iuribus, & Doctoreibus, & cum Gabalno de irregul. cap. 4. quaſt. 1. conſiſt. 11. num. 17. ideò non tranſcribo.

Ad ſecundam quaſtionis partem; etſi affirmatiuè reſpondeat Auila p. 2. diſp. 6. ſect. 1. dubio 10. ante conſuſionem 3. ex eo quia venit ſectio, videtur inſilio, quam prohibet textus diſt. cap. tua nos de homicidio.

De Aetate & qual. Ordin. Quæst. II. 385

misid. quod idem tenet Bonacina *de cens. disp. 7. quæ. 1.4. p. 1. c. 1. num. 5.* aduersus Molinam; tamen existimo ex iam dictis affirmandum, ut non

- 10 fiat irregularis, si quia venæ apertio, non est Chirurgi ars, quæ in iure incurtus prohibita: unde cum ille actus ad Chirurum non spectet, sed ad tonsores & in penalisbus, & odiosis non sit, cur extensio iuris fiat, euenit ut in hoc casu non veniat extensio irregularitatis, de qua in *dist. cap. 1. ad præsentem casum*, ut docent Diana *dist. p. 1. tract. 3. ref. 24.* Molina *de iustitia tom. 4. tract. 1. disp. 77. num. 4.* & confirmatur ex dictis à numero 1. & dicta questione 1. *vel. ad tertium.*

- 11 Ad tertiam questionis partem, licet pro affirmatiua sententia faciat et ratio, quod si vulnus illarum non fuisset, mors non accessisset; quare non solum Medici, aut infirmi in Curia, sed simul etiam ipsa vulneratio fuit causa mortis, iuxta verba textus in *cap. audientiam de homicid. ibi, in derelictis aliquantulum vulnerant*; quibus datur intelligi sufficere paruum vulnus, si inde mors eueniat, ut docent Villalobos in *summa dist. part. 1. tract. 21. diffinitio. 23. n. 9.* Turrianus *de censuris lib. 9. disp. 6.4. dub. 1.* Layman *scilicet. 5. tract. 3. part. 3. cap. 10. num. 5.* Henriquez *lib. 14. cap. 14. n. 4.* Auila *part. 7. disp. 6. sect. 2. num. 5. conclusio. 2.* Nauarrus in *manual. cap. 22.* Molina *tract. 3. de iust. disp. 32. num. 2.* Gutierrez in *Canon. quæst. lib. 2. cap. 6. numero 9.* & alij. Tamen verè, & probabiliter teneri potest eam irregularitatem non incurri respectu Medici secularis; quia, etsi vulnus sit aliqua occasio; tamen reuera non est causa mortis, cum sit paruum vulnus, & sic porius mori vulneratus propter eius negligentiam, etiam si simul adesset in Medico curante, iuxta decisionem textus in *cap. significasti et. 2. de homicid. ibi, & ob id Villalobos supra, & Coimach. de Sacram. disp. 18. dub. 9. num. 8.* dicant, quod si vulnus fuerit leue, non incurrit in prædicto casu vulnerans irregularitatem; & sic in casu de quo loquitur tenent hanc vltimam sententiam Lessius *de iust. lib. 2. cap. 9. dub. 15. num. 12.* Hurtado *de irregularit. disp. 2. diffinitio. 8. num. 32.* Socus *lib. 5. de iust. quæst. 2. art. 9.* Syluester *verb. homicidium 2. quæst. 2. 1.* & dicit probabilem Diana *dist. p. 4. tract. 2. ref. 10.*

- 12 Ad quartam questionis partem, ut respondetur, præmitto quæ dixi supra dicta quæst. 1. sub *vel. ad tertium*, à *vel. de clerico in minoribus*; & sic, ut ibi resolui, etsi negauit Petrus Cordusius *de disp. lib. 5. cap. 4.* responderet; tamen quia iam in locis citatis dixi communiter à Doctores doceri, licitum esse Clericis medicare in minoribus constituta; fecit verò si sint in sacris, aut si beneficium compensens habeant, ut iam explicauimus non enim in Clericis minoribus reperitur prohibitum, ut medicent infirmos, secundum quod dixi per textum in *cap. fontem sanguinis, qui Clerici, vel Monachi, in quo prohibetur ars Chirurgi, vel aduersionis, vel incisionem curat*, docet Nauarrus *conf. 3. de clericis, vel Monachis, Grassius in decisio. num. 1. lib. 2. cap. 66. num. 6.* Zetola in *praxi p. 1. verbo Medici, Auila de censur. p. 7. disp. 6. sect. 1. dubio 10.* Paulus Squillante *de obligat. clericor. p. 2. dubio 17. num. 52.* Diana *p. 6. tractat. 7. magis ref. 90.* per textum in *cap. 2. de postul.*

- 14 Vnde iterum dico cum eodem Squillante, & cum Diana, clericum minorem, qui phisicam *Formosus de Offic. & Sacris Eccles. Tom. 1.*

exerceret tanquam peritus in arte cum omni circumspectione, & diligencia necessaria; & cum conscientiam haberet quietam, & sine remorsu, posse sine vlla irregularitatis dispensatione ad sacros ordines assumi, ita tamen, ut anem illam amplius non exerceret; quia beneficiarius, nec sacris ordinationibus initiatus; hoc non est permisum fieri sine specifica dispensatione; etsi non negetur, posse aliquando grans, personis miserabilibus, & confanguineis mederi, ut docent relati, & obseruat Nouarius *de primis, miseras, perim. primis, 83. §.* Sed video quod idem Diana *p. 4. tract. 2. dist. ref. 24.* in *vel. n. 2.* docet contra Molina *dist. tom. 4. tract. 3. disp. 77. num. 2.* contra Henriquez *lib. 14. sum. cap. 11. num. 1.* clericis in minoribus, quamvis habeant beneficium, posse exercere artem medicam, & Chirurgiam abscindendo, & aduersione secundum artem; hoc idem extendit Molina ad Religiosos, si non sint Subdiaconi; quare, ut notat Auila, & Diana, ubi supra, intellexit Felinus textum in *della cap. 1. ad nos, de homicid.* loqui de Religioso sacerdote.

Ex prædictis infero, quod Monachus, vel clericus, qui applicat emplastrum molhisticum, quo apostema sese aperit, & mors inde sequitur sine culpa, non incurrit irregularitatem; quia in *delle cap. 1. ad nos*, agitur de scissione, & aduersione; sic docent Molina *dist. tom. 4. tract. 3. disp. 77. num. 4.* Diana *dist. tract. 2. ref. 2. sub vers. non desinam.* Insuper etiam, quod si secundum prædictam artem videntur incisionem, & aduersionem, si mors inde sequatur non incurrit irregularitatem; quia poena lata contra facientes, non ligat mandantes, nec consentientes, nisi exprimantur & sic Auila *p. 7. de censur. disp. 6. tract. 1. dub. 14. conclusio. 5.* Diana *ibi*; in *vel. quarto*, dicitur contra Suarez *de censur. disp. 47. sect. 7. n. 4.* quod clericus, qui secundum artem abscidit vel aduersionem quando mors est sequuta propter morbi gravitatem, & non ex aduersione, vel abscissione, non sit irregularis, si tunc dicunt idem Molina *n. 4.* Turrianus *de censur. & Diana* adnotans prædicta iuxta intellectum *delle cap. 1. ad nos*, in gratiam confessionum, quod actio de qua dixi in *hoc quæst. 1. num. 1.* & in dicta quæst. 1. *vel. ad tertium*, non prohibentur Monachus, & Clerici in sacris in extrema necessitate, quando non adest alius Chirurgus, ut potest sapius accidere tempore pestis; si taliter ut si illum operantur extra hoc tempus cum ignorantia inuincibili prohibitionis illius textus, non incurant prædicti irregularitatem.

Pro complemento notandum est Medicos Iudeos, & infideles prohiberi curare Christianos infirmos, ut patet ex *conf. 3. Paul. in incip. cum nimis pridie id. Julij 1555.* apud Laërtium Cherub. in *Bullario tom. 1. pag. 720. dist. pag. 549.* Greg. XIII. in *constit. 68. in epist. alius 30. Martij 1581.* apud eundem Cherub. *tom. 2. pag. 449. dist. 3. §. 8. in vniu. impressione.* Barboza in *collet. decis. verb. Medicus num. 4. decis. 467.* videbis Scortium in *sestus comp. 131.* §. Quod notabit ad textum in *cap. iudei, & alij de iudeis*, ubi habetur quæ prohibetur iudeis agere cum Christianis. Et cum his absolue lectum huius textus in vesperta sancti Petri Martyris, Patroni sanctæ Inquisitionis.

Ad Text. in Cap. Cum bon. VIII.
hoc tit.

P R Æ M I S S A M.

S Y M M A R I U M.

1. *Contumax citatus à iudice, quando non comparendo talis dicitur, remittitur.*
2. *Suspensus ratione contumacie, in ea permanens per triennium, priuatur beneficio obtento, nec aliud adipiscitur.*
3. *Excommunicatus ultra annum, potest beneficium priuari. Sed quando sub quest. 1. à num. 1. & 2.*
4. *Suspensus quando elogi possit ad beneficia remittitur.*

TEXTUS iste cum habeat admodum similem decisionem, quam tenetur in cap. 1. de iudic. vbi de Cobuldeo Episcopo citato ad Iudicium, & nolente comparere, cuius contumacia fuit puniata excommunicationis sententia, sicut hic alia suspensionis contra Clericos beneficiatos, qui vocati non veniunt; ideo applicabis questionem, quae sub illo textu adduxi, scilicet *questione 12. 13. 14. 15. 12. 13. 14. 15. 16.* ex quibus plene probatur, quando citatus à Iudice, & non comparens, dicitur contumax punibilis.

1. Et in vers. in qua erroris permanentes, vbi quo ad finem textus decidit Pontifex, ut sic suspensus ratione contumacie, permanens in ea per triennium, priuatur à beneficio obtento, nec aliud adipisci possit. Occasione huius decisionis poteris etiam applicare quae dixi in dict. cap. 1. de iudicis, *questione 27. 29. & 30.* & propriis *questione 31.* vbi dixi de questione, an excommunicatus per annum infortescens, à beneficio priuatur? & à quo veniat priuandus Episcopus? & ibi *quest. 32.* an excommunicatus ex causa fidei, qui comparuit, elapso anno, sit admittendus ad respondendum? Et ibi *quest. fin.* an infortescens per annum, in excommunicatione puniatur ab Inquisitoribus haereticæ punitatis? Item hic applicabis quae de eodem notavi in cap. prope, & in cap. veritatis de dolo, & conuictis. Et quae adduxi latè sub cap. ad probandum 24. de sententia, & re indicata; item in cap. nullatenus de iudic. & in cap. 7. de prob. & quae notavi supra in cap. illa quondam 30. de electis: nam quibus in locis dicta sunt, & in cap. pastoralis, §. verum, de appellat. contra excommunicatos inde applicantur non malè contra suspensos infortescens per annum in suspensione; & quod debeant beneficiis priuari; & alia nonnulla absoluti de nouo adipisci; item in iudicio comparere, seu iam excommunicati, vel suspensi appellare, &c. † Et sic Barboza hic num. 1. in versic. *beneficiis, qui habent non deferri spoliare*, notat cum glossa verb. *spoliare*, quod excommunicatus ultra annum potest beneficiis priuari, ut per Abbatem in dicto cap. 1. de iudic. num. 15. *Alciat. 78. Memoch. de arbitrariis casu 416. num. 48. & 49.* Et sic iam videbis dicta de excommunicato propter contumaciam bene potiri ad suspensum propter eandem causam. Hic possunt, praeter ea, quae addu-

cit Barboza, tractari de effectibus suspensionis, de quibus Suarez de censuris disp. 15. sess. 1. & 2. & disp. 16. sess. 1. 2. 3. & 4. & disp. 27. per totum, Diana cum infinitis ad plures questionem p. 1. trasi. 10.

Ad questionem, an eligere, seu eligi, possit suspensus ad beneficia? per hunc textum Barboza in cap. Apostolica 9. de exception. à num. 16. De qua videbis quae notavi supra in cap. cum dilectus de consuet. cap. cum iter, & dict. cap. illa 39. de elect. & sub questione 1. in Rubr. eisdem similit.

Q V Æ S T I O I.

An qui manet suspensus, priuatur beneficio? Et an suspensus ab officio, illicitè, conferatur beneficium? & an suspensus, qui absolutionem obtinuit, possit retinere beneficium tempore suspensionis, sibi cessatum? & an suspensus ut priuatur à beneficio, debeat per triennium esse contumax, tam in causa clausi, quam criminali? vel sufficiat ut per annum contumax persisteret? Et per quot tempus, transacto tali tempore, debeat Iudex eum spoliare, ut illum priuet à beneficio?

S Y M M A R I U M.

1. Cap. rufus 35. cum aliis quest. 3. & num. 32 cap. rufus de dolo, & contumacia, & num. 3. cap. fin. de poenit. & num. 3. cap. excommunicatus 13. §. qui autem de haereticis, & num. 3. cap. cum contumacia de haereticis lib. 6. & num. 3. Trid. cap. 1. sess. 15. & num. 3. & 16.
2. *Suspensus non priuatur à beneficio ex sola persisterantia vnius anni in excommunicatione, nisi crimen poenitentiae priuacionis mereatur, ut num. 3. & 4.*
3. *Excommunicatus per annum, solum censetur conuictus.*
4. *Haereticus suspensus indultus ex excommunicatione per annum, non causat beneficium priuationem, nisi à principio esset suspensus, n. 6.*
5. *Infortescens in excommunicatione per annum ob crimen, quod inducit priuationem, ipse iure dicitur priuatus.*
6. *Infortescens in excommunicatione lata ob diuinam causam praeter haereticum, dicitur suspensus tenetur tantum.*
7. *Cessatio beneficii suspensio facta, non est nulla, si sit tantum ab officio; est tamen illicita, ut numero 10. nisi contra sententiam aliqui numero 11.*
8. Cap. fin. de Clerico excomm. ministrante.
9. *Priuandus quandoque quae veniat beneficiis si persisteret in excommunicatione, n. 13. & 14. vbi expenduntur Canonis de criminali infortescencia.*
10. *Anno ad hoc ut infortescens ex causa fidei priuatur beneficio, debet esse completus.*

18 Infordeſcent per tres annos, priuatur ſanguinem ſuſceptus de hereti, ſi ab audiente Camera abſolutioem obtinuit excommunicationis ab ipſo lata.

18 Infordeſcent per annum, vt priuatur, debet perſeuerare eam perſeuerantia in contemptum Gloriam, & præcedere ſententia declaratoria, vt num. 10. & 11.

19 Infordeſcent per annum, non probatur, niſi excommunicationem habuerit iuxta excommunicationem.

20 Inquisitoris preſentis ſententiam declaratoriam, quando infordeſcentia excommunicationis preuenit ex cauſa hereti, & ſub numero. 27. Si alter cognouerit alij induci. 3. immo, & laici, vt ſub numero. 28.

23 Priuatio beneficii, vt inducitur ab infordeſcentia, pendet ab arbitrio iudicis.

24 Infordeſcentia excommunicatione, qualiter à conſeſſario ſit examinanda, vt docetur malò ſententia de fide, & n. 26.

25 Abſolutio infordeſcentia in excommunicatione, debet etiam fieri ab excommunicatoe Bulla.

27 Conſeſſarius debet infordeſcentem monere de grauitate excommunicationis.

28 Annus infordeſcentia computatur à die, qua quis ſuit nouitatem excommunicationis deuotaus.

AD primam quæſtionis partem, videtur affirmatiuè reſpondendum per textum in cap. rursus 35. cum ſequitur. Et quæſt. 5. vbi qui iuſſe excommunicatus eſt, poſſe beneficio priuari, imò & priuari, ſine nondum conſeſſata, cap. vltimus de 4. l. 3. & ſic gloſſa ſp. 13c. & in cap. contingit, de delictis & cenſuris. ait tunc poſſe beneficii priuari ante excommunicationem obſentis, quando per integrum annum perſeuerat in excommunicatione: ſic etiam gloſſa ſin. in diſt. cap. rursus, ex ratione: nam que tanto tempore perſeuerat in excommunicatione, conſequitur de hereti ſuſpectus, cap. ſin. de pœnis, cap. excommunicatus annus 13. 5. qui autem de hereti. cap. cum conſeſſatus eodem lib. 6. & in Trid. cap. 3. ſeſſ. 15. de reſcriptis. ſed qui ſuſpectus eſt de hereti, niſi ſuam offendeat innocentiam, beneficii priuatur, cap. ad abolendam, vcl. præſentium, & ſequens de hereti. ergo: & ita tenent Abbas in cap. 1. de iudic. num. 2. Felin. num. 8. Duſſan reg. 153. Iulian. Clarus lib. 5. ſententia. 3. ſin. quæſt. 73. num. 6.

Tamen vt dixi breuiter in diſt. cap. 1. de iudic. quæſt. 5. cum 3. & 5. expendens prædicta iura, & reſoluens quæſtionem per textum noſtrum dictandum eſt per ſolam perſeuerantiam vnius anni in excommunicatione, nemini beneficio priuari ante excommunicationem obſentis, vt colligitur ex textu noſtro in quo ad priuationem beneficii non expenditur perſeuerantia triennij in excommunicatione, cumque priuationis pœna imponenda non ſit, niſi in caſibus à iure expreſſis, vt offendiſt gloſſa ſin. in cap. ſin. de iure Patron. argum. textus in l. & ſi quis 14. §. Diuus Marcus. ſſ. de Reliquiis & ſimilib. ſuper. ſequitur vt ſola contumacia excommunicati per vnum annum non priuet illum à beneficio obſentis, docent Ripa in diſt. cap. 1. de iudic. n. 77. Mantua 92. Beroni 86. Balbus 78. relati à Couarrum in cap. Alma Mater Fernofin. de Officiis & Sacris Eccleſie. Tem. I.

part. 1. §. 7. num. 10. Nauet. in manuali cap. 17. n. 23. Volinus de cenſur. tab. 1. cap. 14. §. 5. numero 5. Sayrus lib. 2. cap. 10. num. 3. Henneque lib. 13. de excommunicatione, c. 7. n. 3. & probatur ex l. 32. tit. 9. part. 1.

Nec obſtant iura in diſt. cap. rursus cap. ſin. de pœnis lib. 5. cap. excommunicatus, §. qui autem de hereti. diſt. cap. cum conſeſſatus, quia in diſt. cap. rursus, ſolum probatur excommunicatum per annum permanentem in excommunicatione, cenſetur conuictum, ſive cauſa ciuiliſ, ſive criminali ſit ſed non inde ſequi indiſcriminatim, vt beneficio priuetur: quia etiam ex tranſcurſu vnius anni, in excommunicatione inducitur quedam præſumpta criminis conſeſſio iuris, & de iure, contra quam probatio non admittitur: argum. textus in cap. ſuſpectus de præſumptis. tamen ſi crimen, vel cauſa, de qua agitur, & ratione cuius excommunicatio emanauit, talis ſit, vt priuationem non mereatur tunc ex ſolo tranſcurſu vnius anni non veniat beneficio priuandus, vt aduertunt Abbas in diſt. cap. 1. de iudic. num. 24. Beroni 86. Menochius de arbitrar. lib. 2. caſu 426. ¶ aliter verò eſſe, ſi crimen, vel cauſa pœnam priuationis meretur, quia tunc veniet ſic contumax à beneficii priuandus, quaſi de crimine conuictus ex diſt. cap. cum contumacia de hereti. lib. 6. qui loquitur de crimine hereticiſ.

Vnde non obſtant cætera citata iura, quibus reſpondetur, quod is, qui per annum in excommunicatione perſeuerat, ſive pro cauſa ciuiliſ, ſive criminali, eſt de hereti ſuſpectus, vt in dictis articulis tamen eam ſolam ſuſpicionem non ſufficere, vt condemnetur tanquam hereticus, ſed ſolum ſufficere, vt procedatur contra illum, tanquam contra ſuſpectum de hereti. ¶ Secus verò eſſe, ſi à principio eſſet ſuſpectus de hereti: quia tunc ſi ad iudicium vocatus non venerit, & contumax per annum exiſtente, rectè venit beneficio priuandus iuxta textum in diſt. cap. cum conſeſſatus, & §. qui autem: eo quod tunc ſuſpicio hereticiſ, ratione cuius ſit vocatus, arguit efficiens criminis illius vehementer præſumptionem, ratione cuius legitimè pœnitur pœna criminis ordinaria, docent Balbus in diſt. cap. 1. num. 79. & 80. Gutierrez lib. 1. quæſt. Canonice cap. 12. & cap. 10. bene expendit Caſena de officio inquisitor. part. 2. tit. 8. de infordeſcent per annum in excommunicatione, vbi §. 4. à num. 15. an ſit ſuſpectus de hereti, & §. 5. an hæc ſuſpicio ſit levis, vehemens, vel violenta, & §. 1. de tempore requiſito ad infordeſcentiam, & §. 11. à num. 6. de perſeuerantia requiſita ad infordeſcentiam, qui ad ſolutionem prædictorum iurum, ibi §. 3. num. 12. ¶ diſtinguit dicens onod ſi crimen, ob quod ſuit excommunicatus, ſit ex illis, quæ inducunt priuationem ipſo iure: tunc talis infordeſcent, ſit illico priuatus: tamen ſi delictum, quens ex tali infordeſcentia veniat priuandus, tunc non ipſo iure ſit priuatus, probatur, à num. 8. infordeſcentiam debere eſſe anni vnius, de quo ſare ſunt videndi Marcus Alterius, de cenſur. tom. 1. libro 2. diſput. 6. cap. 5. Mareſcot. lib. 2. variar. cap. 35. à numero 60. Campanil. in diſcreſ. iuris Canon. Rub. 11. cap. 15. numero 30. & 31. Ricciullus, qui alios latiffimè allegat de iure perſon. libro 4. cap. 7. ſed per ſerum, & alij. Alia videbis infra in diſt. cap. 1. de iudic. quæſt. 32. & 33. vbi de duobus quæſtionibus huic dubio conſequentibus. Et licet hæc de excommunicato

infordecens, videantur dici, non de suspensio infordecens per annum: tamen currit pendencia doctrina ad textum notum.

8. Vnde infero quod infidelis in excommunicatione lata ob aliam causam, quam heresis sit suspectus leuitat de heresi, vt docent Covar. in cap. Alma mater l. 5. 7. Simacius de Carolis infirmitatibus l. 2. 4. Emericus in dist. 117. inquisit. p. 2. 5. 47. Vbi Pegra, Saldor, ad Diaz cap. 118. n. 12. vers. sermo quos huius, Maues Alencus de consensu, rom. l. 1. 2. dist. 8. cap. 3. vers. ex hoc decretum, Farin. qui alios latissime allegat de heresi 9. 191. n. 13. alij allegati per Sanctiellum de heresi, l. 4. n. 4. Genuell. in praxi Episcopalis cap. 68. n. 8. de quo dico alia infra p. 2.

9. Ad secundam questionis partem, an suspensio ab officio, illi cui conferatur beneficium, de qua ex textu nostro legemur potest dispensari, cum hic decretatur collationem beneficij factum suspensio per triennium in suspensione per euentum esse irritandam, vt illum ponderant Diana l. 5. in 1. 1. to. res. 1. Respondeo illam collationem non esse nullam contra Auiam de consensu l. 3. dist. 2. dubio 10 assententem, vt dicta collatio sit nulla, quam impugnat Cordero in 3. p. D. 1. Roma, l. 1. 1. de iur. cons. dist. 2. dubio 1. Diana supra in fine. Quod si tenendum existimo etiam ibi Barbosa l. 1. n. 6. in glossis verbo suspensio, ex eademque cum Corraio, Vivaldo, Lambertino, Vgolino, Laminio, Azor, Lellio, & Nicolao Garcia de benef. p. 7. cap. 14. n. 1. quod suspensio ab officio, vel si beneficium non possunt beneficia conferri; sed quod ita sit illorum incapax, vt prouiso illi facta sit nulla; pro quo non facit textus in cap. quia dispensatur de consensu. Præbenda, de quo dicit Diana citatus, vt non faciat ad rem quod dico verum esse in eo, qui suspensus est ab officio tantum, verum si si beneficium, dico infra p. 2.

10. Tota ergo dubitatio est, an sit licita, vel illicita; & quod illicita sit, videtur probari ex allegata ponderatione textus nostri, vbi si per triennium persecueretur in suspensione, est irritanda. Deinde ex cap. fin. de clerico excommunicato, in bulla vbi de cetero absoluitur illicite conferri beneficium suspensio ab officio; quia cum beneficium deuit propter officium, illicite datur ei, qui ab officio clericali arceatur. Ex quo textu, et si nonnulli contendunt probare eam collationem esse irritam, solum colligitur esse irritandam, vt probat Suarez de censur. dist. 26. sect. 1. n. 8. qui respondet iuribus coarctate sententia, tenent Layman. lib. 1. tract. 5. p. 3. cap. 1. n. 3. post Coninch. Mauesus de Sacram. in 3. part. p. 24. dub. 1. & sic addunt aliqui suspensio absolute ab officio illicitè quamvis valde conferri beneficium, argum. deductio à simili dist. cap. vltim. de clerico excomm.

11. Sed Accursius in decretum Gratiani p. 1. dist. 71. cap. 3. n. 3. Hurtado de suspensione, dist. 1. 8. dicunt non solum valide, sed etiam licite conferri beneficium tali suspensio, id deducentes ex cap. non esset tempus, l. 4. de tempor. ord. in de cuius intellectu ibi dixi plura; eo quod argumentum à simili, precipue in materia odiosa, qualis est preteritis materia, non sit efficax; sequitur Diana supra dist. ref. 1. in vers. verum, sed mihi satis tuta videtur, & sequenda ante dicta Suarez, & aliorum sententia etiam ex textu nostro; nempe vt licet valeat collatio: tamen sit illicita, cum ex persecuerantia clericali veniat sic contumax persequendus illo

beneficio sibi collato. De hac questione videbis huiusmodi Turrianum de censur. lib. 4. dist. 39. dub. 2.

Ad tertiam questionis partem pro vero intellectu textus nostri, ex cuius littera existimant nonnulli persecutores contumaciter in excommunicatione, non esse priuandis beneficiis, nisi post triennium, quali annus completus contumacia non sufficiat in eueniunt vltra fidei eueniunt, quia in istis, vt colliges ex dictis infra, in vers. ad primam, non sic rigorose procedit vt in illis per iura ibi exposita; & ob id Ripa in dist. cap. 1. de indur. n. 77. dixit in illo textu loqui Pontificem de plenitudine potestatis contra iuris regulas, cum ex hoc textu, & aliis debeat precedere contumacia triennalis beneficiorum priuatione, vt sentit Decius in dist. cap. 1. n. 108.

Sed reuera ego cum glossa hic in verbo beneficij, vers. spoliari, quia cum alius Barbosa num. 4. probat quod excommunicatus vltra annum in ea excommunicatione persecutus, potest beneficiis priuari, existimo regulare iuris, & praxi esse, vt qui contumaciter persecutus in excommunicatione per annum completum, veiat beneficiis penandis, quibus addo Hostiens. hic num. 7. Andream num. 10. Ricciolus de iure personar. extra Ecclesia gremium existeret, lib. 4. cap. 7. num. 1. Diaz. Alter de consensu lib. 2. dist. 6. cap. 1. vers. firmando dicitur, Cardinal Bellarm. in sua nota ad Trid. sess. 25. de reformatione cap. 3. an obseruatur. f. 1. Carena de officio inquisit. dist. p. 2. §. 1. vbi expendens à num. 2. textum nostrum solum nartae factum triennalis suspensionis; & quod hanc dispositio locum etiam habeat in suspensibus excommunicationem, etiam per annum; ita vt dicatur in excommunicatione infordecere: & sic Hostiens. in summa de heresi, §. qualiter deprehenditur n. 4.

Opprimè dicit, quod licet aliqui Canones loquuntur de his, qui per biennium, & triennium in excommunicatione persecutus; satis tamen esse si per annum persecutus, quia Canones illi, solum nartant factum, vt de hoc textu dixi supra, Carena dist. num. 2. qui n. 4. iam dictum de anno requisito, & sufficienti esse intelligendum, vt procedat etiam ad eam contrahendam in causis fidei: videbis Sanctarel de heresi, cum pluribus, cap. 4. n. 1. §. Vbi quod hic annus in causis fidei, debet esse completus, ibi n. 6. de pluribus sequitur Farin. dist. p. 91. n. 36. sic etiam Barbosa dist. n. 2. in fine, improbat Ripam, & Decium à communi recedentes, colligens textum nostrum nartasse triennale factum, sic tenens etiam cum Ricciolo Emerico in dist. inquisit. p. 1. §. 47. post num. 6. Capanilan de iur. iuris Canon. lib. 2. cap. 15. n. 30. vers. alterum, & cap. 16. n. 17. qui ad probandum adducit textum in cap. fin. de penar. vbi quod sufficeret ante biennium, dicens quod est loquatur de laico, fortius tamen sit intelligendum de clerico, cum is magis pacete teneatur, vt scribunt Turrecremara in cap. inquisit. tota n. 1. de consecrat. dist. 1. Nauar. in manuali cap. 1. §. in gratia n. 4. de penar. dist. 5. Videbis Becanadum in praxi cap. 119. num. 15. in nouissima editione.

Pro complemento huius dubij dico primo, annum infordecens debere esse continuum, & completum. Quo fit, vt si quis per sex menses v.g. in excommunicatione periret; deinde obtenta absolutione cum reincidentia post absolutionem staret in excommunicatione per alios sex menses

meos, talis non possit dici in excommunicatione infidelis; quia in hac materia, tempora non coniunguntur, Rota Rom. decif. 195. in *impresio post 2. volum. conf. Farin. ubi etiam attestatur ita fuisse decifum à Sacra Congreg. Concil. vbi dicitur: Bonum, infidelis de apost. 1285. n. 5. ubi in specie reprobat Decius in *conf. 145. vol. 1.* quæ contrarium tenuerat Riccius de *lure personar. lib. 4. cap. 8. a. num. 1.* benè Caudin. in *sum.**

17 *miss. ad Trid. dist. 15. cap. 3. num. 8. in addit.* † Et in fine obferuit vbi attestatur Sacram Congregationem Concilij decessisse, non posse procedi contra eum qui per tres annos existerat in excommunicatione lata ab Audiente Camere Apostolicæ, tanquam suspensum de hæresi, si in singulis annis in festis Paschalis ab eodem Audiente Camere absoluitur obnuir.

18 Dico secundo iuxta intellectum textus nostri requiri perferentiam cum pertinacia animi, quæ includit contemptum clauum taliter, vt ad probandum infidelitatem, non sufficiat probati sola perseverantia in excommunicatione per annos, nisi etiam probetur huius animus cum contemptu clauum: sic Rota Rom. decif. 196. num. 2. in *impresio post 2. volum. conf. Farin. ubi ad hoc allegat Signorol. conf. 33. num. 10. vers. pro etia.* Decius *conf. 14. num. 9. volum. 1.* Riccius de *lure personar. extra Eccles. grec. v. lib. 4. cap. 3. num. 3.* Carena

19 *supra §. 2. num. 6.* † qui etiam num. 7. & 9. probat quod, ad incurrendam hanc infidelitatem, requiritur, quod excommunicationis habuerit notitiam excommunicationis; & quod alius nunquam possit dici infidelis: sic Riccius *dist. 1. a. & ex Rota Romana decif. 181. n. 2. & sequent. in impresio post 2. volum. conf. Farin. legenda.*

20 Imò idem Riccius *dist. 1. cap. 8. num. 12. cum alij dicunt, quod ad hoc, vt quis verè infidelis dici possit, fructu illa infidelitas agi possit ad ius effectus ab ea procedentes, videtur requiri quod super infidelitatem sequatur sententia illius declaratoria; sed ipse, & Macicot. vbi dicitur. cap. 35. num. 60. dixerunt quod hæc declaratoria, cum agitur contra aliquam, vt de hæresi suspectum ob dictam infidelitatem, debeat fieri de loquutione. † Et Carena *supra §. 3. num. 13. & 14.**

21 *ait infidelitatem posse puniri per Iudicem Laicum per verba cap. 3. Censur. Tribus approbant doctrinam, quæ mandatur in l. 2. n. 5. in 3. recap. dum mandat Iudicibus secularibus, vt Laicos in excommunicatione vitra mentem perseverantes, puniant, latè Alexander in d. l. 1. Gutierrez *Can. lib. 1. cap. 12.* Salzedus *cap. 118. in praxi num. 6.* Marius Abetius de *prof. sum. l. 1. lib. 2. dist. 3. cap. 3. vers. hinc colligitur*, cum alios, quod intelligit de infidelitatem extra causam hæresis, cuius cognitio spectaret ad Laicum, vt dicit Carena videndus cum multis *supra §. 4.* dum agens de questione, an infidelitatem in excommunicatione, sit de hæresi suspensus? & num. 11. ibi. & a. num. 18. cum multis contra alios, quos refert num. 17. docet, vt quidquid sit de iure, de consuetudine tamen contra infidelitatem in excommunicatione lata ob aliam causam, quam hæresis, Sanctum Officium non solet procedere: sic cum Pegna, Scaccia, Zechio, Graffis, Lazzaro, & alij.*

22 Vnde benè Barbosa *hic num. 5. in vers. pro tanta pertinacia*, & contra pernotat ex eodem Riccio *dist. 1. a. num. 5.* Signorolo *conf. 33. dist. num. 10. vers. præterea*, Rota *decif. 133. num. 7. p. 1. in recentior.* quod vt dicatur contracta infidelitas ad *fermissio. de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.*

effectum priuationis beneficiorum, requiritur perseverantia cum animi pertinacia, quæ includit contemptum clauum; quod existimo intelligendum iuxta declarationes *num. præd.*

Ad quartam questionis partem, per quod temporis spatium, elapso anno, debeat index expectare excommunicationem, antequam ad declarationem, vel priuationem beneficiorum procedat. In quo dubio, etiam Abbas in *dist. cap. 11. de indic. num. 15. vers. facit*, & ibi Andreas Alciatus *num. 37.* videantur sentire per triennium expectandum esse vt colligere possum ex decisione textus nostri: Tamen Salzedus in *praxi dist. cap. 13.* Iacobus Menoch. de *arbit. Iudicium lib. 2. cent. 5. cap. 116. n. 66.* quos sequitur Barbosa *hic num. 4.* dicunt hoc totum relinquendo esse Iudicis arbitrio: vbi ego etiam intelligo per iam adducta, iuxta distinctionem criminum, & causarum, quantum ratione quis fuit excommunicatus.

Vnde poteris hic inquirere, quo pacto debeat se gerere Confessarius cum exfidelitatem? In quo dubio Riccius de *lure personar. extra grec. Eccles. extra. cap. 3. num. 17.* Catenas *offic. inquis. dist. 2. n. 8. §. 10. num. 48. & 49.* dicunt, vt debeat animaduertere, an infidelis in excommunicatione, catholicè sentiat de clauibus Ecclesiarum; quia si non rectè sentiat, tunc fit vique habendus non solum pro hæretico mentali, sed etiam pro hæretico externo excommunicato in excommunicatione Censuræ Domini: & qualiter hoc explicetur, inuenies apud Sanchez in *sum. lib. 2. c. 8. n. 16.* Filiucium *9. mor. sum. 2. n. 22. c. 6. n. 191.* Ayracon *in sum. lib. 1. c. 14. n. 4. 7.* Vbi bene declarat, quando pura omisso sit signum sufficiens externum hæresis: & expendens Carena *d. n. 49.* ait quod in præfatis casu non sufficit absolui ab excommunicatione, in qua infidelitatem videntur sit absoluentibus ab excommunicatione Bñlle Censuræ lata in hæreticos? Sed quod vbi infidelis in intellectu errorem non habuerit, interrogandus sit de causa infidelitatem: an dicto tempore clauis Ecclesiarum, verè consensit: prout de iure præsumitur, † & quod tunc Confessarius debeat eum monere de grauitate excommunicationis, in qua erat incursus, adiungendo tandem Pernitentiam congruam satisfactionem pro qualitate, & circumstantiis prædictæ infidelitatem. Ego tamen in primo casu quod si infidelis malè, & non catholicè sentiat de clauibus Ecclesiarum, possem dicere non posse sic infidelitatem illico absolui propter hæresim contractam, nisi prius fuisset consultus Domini inquisitores iuxta ea, quæ alibi dico.

Quod si iterum dubites, quandoam annus infidelitatem in excommunicatione incipiat, an à die incursus excommunicationis, an postea à die, quo fuit declaratus excommunicatus? Vt benè & latè expendas adiungendo hæc quæ lastissime adduxi *sub cap. ad probandum 2. de sentent. & re ind. ob id ex ibi adductis ad propositum nostri dubij breuiter respondeo, dictum annum incipere à die quo quis fuit nominatim excommunicatus denunciat, vt docet Sanctarellus cum multis ab eo re-^a latè de hæresi *cap. 4. num. 6.* Albertin. in *Rubrica de heret. in 6. quest. 11. num. 37.* Riccius in *praxi variat. resolut. sum. 3. resolut. 136.* Carena *supra §. 1. n. 3. part. 2. num. 5.* & facient quæ dixi in *cap. in telleximus de iudicij*, & in *cap. pastoralis §. 2. num. de appellat.* vbi quando excommunicatus videtur agere in iudicio, aut à sententia appellare, &c.*

QVÆSTIO II.

An suspensus à beneficio, valide accipiat aliud beneficium? Et an suspensus à beneficio, suspendatur à iure collationis beneficij, confirmationis, electionis, &c. sibi proveniente ratione beneficij, à quo suspensus est? Et an collatio beneficij facta excommunicato tolerato, sit invalida? Et quid de eo, quæ facta est suspensio, vel interdictio? An excommunicatus, valide acceptet beneficium, si ante excommunicationem fuerit ei collatum? Et an excommunicatus sit inhabilis ad recipiendas pensiones?

S V M M A R I V M.

1. *Suspensus à beneficio, validè accipit titulum alterius beneficij, sed non acquirit fructum eius. Et de ratione, n. 2. & 3.*
4. *Suspensus à beneficio, non suspenditur à iure collationis, confirmationis, seu electionis, & quare, n. 5.*
5. *Collatio, electio, seu confirmatio, non sunt alius Domini, vel beneficij, sed officij, & iurisdictionis, contra Propositionem, numero 7.*
6. *Episcopus à beneficij suspensus, potest beneficia conferre.*
8. *Collatio beneficij fieri nequit excommunicato non tolerato, & contra aliquos, etiam tolerato, vi n. 9.*
10. *Excommunicatus ignorans excommunicationem, non rectè sit collatio beneficij, & electio, & si sit valida, vi n. 11.*
11. *Excommunicatus, qui accepit beneficium, eo quo servitium prestat, quæ accipere fructus congrua sustentationi, non alio.*
13. *Excommunicatus, qui tunc accepit beneficium, si postea illud legitime obtineat, potest fructus eius percipere, si inseruit per se, vel per alium.*
14. *Collatio beneficij facta suspensio, vel interdictio, non est nulla, etsi sit illicita, & variis annuilianda, vi n. 15. & 16.*
16. *Suspensio, siue ab officio, vel beneficio, etsi faciat inhabilem hominem ad collationem, non tamen eum irritat.*
17. *Collatio facta suspensio, aut interdictio, quare valeat, non sic ea, quæ sit excommunicato, num. 18.*
19. *Excommunicatus potest conferre alteri, sed accipere collationem nequit.*
20. *Cap. fin. de Clerico excommunicato.*
21. *Acceptatio beneficij licet excommunicatus, cui ante excommunicationem fuit facta illius collatio, quando scilicet acceptatio respicit tantum declarationem voluntatis, vi numero 23.*
22. *Collationes, & acceptationes alius deferunt, & num. 25.*
24. *Beneficium collatum excommunicato, si moriatur post absolutum, vacat de nouo, vi ante non 26.*

25. *Collationis officium, est conferre verum in alteri, acceptationis, non sic.*
26. *Excommunicatus, qui ante excommunicationem obtinuit litteras ad beneficium vacatum, potest illud acceptare.*
27. *Canonici antiqui excommunicatus, potest acceptare pinguiorem Præbendam, sed non accipere eius collationem.*
28. *Pensio spiritualis, & Ecclesiastica, nequit conferri excommunicato, secus pensio temporalis, numero 29. & 30. ubi quæ sit differentia.*
31. *Pensio temporalis assignatur laico, ut in stipendium, non ut beneficium, veluti per Carsevin, pro possandis Campanis, cum aperienda foret Ecclesia, vi n. 32.*

AD primam partem questionis, quam poteris latius expendere ex dictis *supra* q. 1. *verl. ad secundam*, de beneficio collato illi, qui suspensus est ab officio, videtur respondendum, vi nullo modo validè accipiat aliud beneficium, qui suspensus est à beneficio, quia hic militat ratio diversa ab ea, quam adducit in *dilecta quest. 14. verl. ad secundam*, de beneficio collato illi, qui suspensus est ab officio. Hic enim non congrue fiet, si semel suspensus ab uno beneficio, quod obtinuit, ei aliud de nouo conferatur; & sic hanc tenent sententiam Bonacina de *consecr. disp. 1. puncto 3. num. 8. in editione nouissima*, Lessius de *sustent. lib. 2. cap. 34. dub. 22. num. 116. Villalobos in summ. tom. 1. ar. 118. diffidit. 4. num. 6.* sic per textum in *cap. fin. de Clerico excommunicato*, & per *Clem. 2. de viis, & benef. Clericorum*, ubi dicitur nullam esse ipso facto electionem, & probant rationes, quia inter effectus, quos producit suspensio à beneficio, est ille, nempe ut priuaretur fructibus beneficij, & per argum. textus in *l. ratu, ff. de sponsalibus*.

Alij inquam docent perdidit collationem à suspensio factam, non esse irritam, sed esse irritandam: sic Coninch. de *Sacram. disp. 15. dub. 2. num. 14. Gordonus tom. 1. lib. 7. quest. 13. c. 7. n. 38. Cornejo in 3. part. D. Thom. *tr. 1. 5. de suspens. dispensationis 2. dubio 4. quest. 2. Layman. lib. 1. ar. 1. 5. part. 3. cap. 1. num. 5. Mercerus de Sacram. in 3. p. quest. 24. dubio 3. Faber de *consecr. in 4. summis. dist. 125. quest. 1. dist. 6. cap. 1. num. 26. Diana p. 5. *tr. 1. 10. ref. 7.* dicentes, quod iura pro contraria sententia ad summum probant talem acquisitionem esse irritandam, & non autem irritam: & pro hac sententia videtur facere quæ adduxi *sub dilecta quest. 1. in dilecta verl. ad secundam*, ubi probavi non esse irritam, sed tamen illicitam ad summum, collationem factam suspensio ab officio, cumque effectus suspensionis redundantes aduersus suspensum ab officio, redundent etiam aduersus suspensum à beneficio, ut tradit idem Villalobos *de dilecta. num. 4.* & ipse dicat *dist. 1. num. 5.* quod qui suspensus est ab officio, non sit priuatus à beneficio, nec à perceptione fructuum: Sequitur vi in casu nostro similiter procedat, ut qui suspensus est ab uno beneficio, non suspendatur à collatione aliterius sibi dati:***

Ego tamen ultra predictos certantes Doctores, in hoc dubio existimo medium esse viam eligendam; quia etsi remota fuerit quod ille, qui absolutus suspensus est à beneficio, abique alia additione intelligatur suspensus ab omnibus beneficiis, ut sentit Villalobos, *de dilecta. num. 4.* vt ipse dicit de suspensio ab officio, *de dilecta. num. 4. Tamen*

De Ætate & qual. Ordin. Quæst. II. 391

men in predicto casu cum debeat fieri distinctio inter ritulam beneficii, & perceptionem fructus illius, dico non prohiberi collationem factam de nouo beneficio, etsi illius fructus non fruatur ob dictam suspensionem: & hoc sic intelligo cum Pzposito, in 3. p. quæst. 3. de suspensione dub. 2. n. 24. qui dicens quod si quis solum suspenditur à certo beneficio, non potest priuari fructibus aliorum beneficiorum; & quod potest etiam alia beneficia recipere eadum insuper, ut videatur posse aliud beneficium recipere, quatenus est ex parte censuræ, etiam quando simpliciter suspensus est à beneficio, quia optimè potest consistere quod aliquis possit acquirere ritulam, quatenus deberet priuari fructibus, & de promouendis; & docet Tanneus, in 4. disp. 6. q. 10. dubio 1. num. 137. quod ante iudicis sententiam, potest suspensus percipere fructus beneficii sibi de ouo collati & parer ex dictis, n. seq.

Ad secundam questionis partem, an suspensus à beneficio, suspendatur à iure collationis, beneficii confirmationis, siue electionis? Et existimo per iam dicta, ut non suspendatur à præfatis; eo quod collatio, & electio non sunt propriè beneficii fructus, quoniam perceptio suspensio interdicta est, ut dixi, cum potius sint actus officij: & quia iurisdictionis ratione beneficij competentis; & sic glossa, in cap. transmissum de elect. lib. 6. ¶ Dicitur quod nec sunt actus Domini, vel beneficii; pro ut beneficium est, sed officij, & iurisdictionis. Quamobrem Canonis auctor cum ab utroque, tam beneficio, quam iure eligendi, suspendere vult, id ipsum exprimit, ut in cap. cum in euclit. 6. vltim. de electione: & ita hanc sententiam docet Philippus Faber, de cens. in 4. sentent. disp. 15. q. 1. disp. 6. cap. 1. num. 29. Mercurius de Sacram. in 3. p. quæst. 14. dubio 3. Coninch disp. 15. dub. 2. num. 11. Layman lib. 1. tract. 5. p. 3. cap. 1. num. 4. Hurtadus de suspens. diffinit. 4. num. 9. Cotoje in 3. p. tract. 1. de suspens. disp. 2. dubio 4. q. 4. Sanchez de cens. disp. 15. sect. 2. num. 14. & disp. 2. 6. sect. 4. num. 5. cum aliis ¶ Diana p. 1. tract. 10. ref. 7. in vers. verum, ubi notat ex Mercurio relato Episcopum à beneficio suspensum, posse beneficia conferre, quia hæc collatio non pertinet ad fructus Episcopatus; pro ut impropiè dixit glossa in cap. cum olim de maioritate, & obed. per quam est infra in cap. 24. de re iudic. sub q. 2. num. 12. etulicam collationem annuerati inter beneficii fructus; sed ibi dictum intelligitur, pro ut hic.

Vnde existimo non esse audiendus Pzposuim in 3. p. quæst. 1. de suspens. dub. 2. num. 25. Henriquez lib. 13. cap. 32. num. 4. Sayrum lib. 4. cap. 6. num. 7. Toletum in summa cap. 43. lib. 1. contrarium docentes, quia tale ius, est quidam prouentus beneficii vacantis; quibus respondetur ex dictis; & quod in materia penali, qualis est hæc, non debet fieri extensio, ut considerant Doctores nostre sententie.

Ad tertiam questionis partem præmittendo nonnulla, quæ dixi sub cap. ad probandum 24. de sent. & re iudic. inter quæ an excommunicatus possit presentare, seu beneficia resignare, & alia condicibilia, nunc legimè inquirimus de presentij dubio; & licet possit dici extraneam Martialis V. extendi etiam ad excommunicatum toleratum, quia illa collum intendit præstare fauorem tollerato; cuius ratione nonnulli Doctores dixerint collationem beneficii factam excommunicato tolerato, esse inualidam. Tamen probabilius

potest dici, quod etsi predicta sententia certa sit in excommunicato non tolerato iuxta intellectum dict. extraneus, secundum quæ dixi in dict. cap. 24. & per doctrinam textus in cap. pastoralis de Clerico excom. dicentis generaliter collationem beneficii factam excommunicato inualidam esse, in tolerato autem affumendum sit talem collationem valere, ex dictis ubi sub quæst. 1. ubi explicui dict. extraneus, in vers. ad secundam, & in aliis questionibus ibi, & probatur ex eo, quia si collator excommunicato licentiam est beneficium conferre tolerato, iuxta dict. extraneus, non minus, quam Sacramenta administrare, quomodo collatio illi facta erit nulla, cum illicitum sit conferre beneficium inhabili. Et sic tenet Hurtado disputat. 6. de excommunic. difficultat. 2. num. 6.

Adhuc verò quia ego in dict. cap. ad probandum, constitui differentiam inter excommunicatum actus exercentem iurisdictionis, & excommunicatum, cui datur pssessio beneficii ibi q. 1. vel ad sententiam num. 26. & 27. ideo ex illis respectu excommunicati cui confertur beneficium, non valde collationem, etiam si toleratus sit, quia respectu illius debet obseruari dicta extraneus nam etsi talem excommunicatum permittat nobis communicare; non tamen reddit illum habentem ad beneficia: sic tenent Coninch, de Sacram. disp. 14. dubio 9. num. 70. Auila p. 2. de censur. cap. 6. disp. 1. dub. 2. cemel. 1. Raynaldus de monach. 2. cap. 2. num. 29. Sanchez in opusculo tom. 1. lib. 2. cap. 2. dubio 10. num. 7. Faber de cens. in 4. disp. 15. quæst. 2. disp. 4. num. 93. Vallalobos in summa tom. 1. tr. 17. difficult. 9. num. 5. Turrianus lib. 2. disp. 16. lib. 1. Cotoje in 3. p. 27. de excomm. disp. 10. § 7. dub. 1. ¶ Dicentes id etiam procedere si excommunicatus, excommunicacionem ignoret, ut quia obliuus est se incurisse, aut falsò putat se valide absoluitum; quia etsi ignorantia excuset aliquem à peccato, tamen non reddit eum habilem ad aliquem actum, ad quem alias est, inhabilis. ¶ Sed Diana p. 2. de cens. & alijs dict. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. contra illos Lectos, & alijs dict. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. ¶ Sed si prouisi ignoret se excommunicatum ignorancia probabilis, nunc electio & collatio beneficii, non sit licita: & Turrianus lib. 2. disp. 15. dub. 2. ex Vasquez, dixit absoluitur, quod collatio beneficii facta ab excommunicato tolerato, est valida; de quo dixi sub dicto cap. 24. de re iud. de cuius ratione ibi sub dicto num. 26. & 27. & ex alijs, non enim ex hoc confersa reponat eodemodum, sicut illi censetur.

Vnde notandum est cum Coninch ubi supra, & Suarez de censur. disp. 13. sect. 1. num. 3. quod si excommunicatus bona fide beneficium acceperit eique inseruierit; etsi postea re cognita tenetur illud relinquere; possit tamen retinere fructus, qui respondent congruè sustentationi ad quam ius habet, sed non ad ceteros fructus, qui superflui sunt nisi taliter bona fide eos expendisset, ut inde diuici non fieret; secus si agnouisset suam inhabilitatem à principio.

Secundò notandum est cum Henriquez in sum. lib. 13. cap. 3. num. 3. Diana ubi supra sub vers. quæritur, quod si talis postea illud beneficium legitime obtineat, possit eos fructus retinere, quia hoc beneficium eorumque vacante, & fructus beneficii vacantis debentur succedentibus. Verum, ut hoc sit probabile necessum esse, ut ipse interim per se, vel per alium curauerit fieri omne officium illi beneficio debitum quia alias esset melioris conditionis.

tionis, qui inualide, quàm qui validè beneficium obtinuerit; quod & eo intelligo, quoties beneficij vacantis fructus debentur succedentibus non sic fabrica, aut alij tertio per aliquam specialem ordinationem, aut consuetudinem.

- 14 Ad quartam questionis partem, an collatio beneficij facta suspensio, vel interdictio, sit inualida: ut dubiū hoc dissoluam, adunges quæ dixi *supra*, lib. 9. in *vers. ad secundam*, & *vers. ad tertiam*: etenim pro affirmatiua sententia ibi fundamenta colliges; & alia ex dictis 3. *præced.* ex quibus Auila de *conjur.* p. 2. c. 6. d. 5. f. 3. dub. 4. *post* 3. *conclusionem*, notat, ut quæ proximè dicta sunt de collatione, vel electione facta excommunicato, habeant etiam locum, si fiat suspensio, vel interdictio: hanc opinionem dixit probabiliter Diana *dict.* p. 1. *tratt.* 9. d. 3. p. 70. & Coninch de *Sacram. disp.* 14. dub. 9. n. 71. imò Barbosa in *nom. 6. Lessius de iust.* lib. 2. c. 14. num. 116. Garcia de *beneficij* p. 7. c. 14. n. 1. Flaminio de *regis. lib.* 2. *quest.* 6. num. 84. Azor. *inst. mo. al.* p. 2. lib. 5. cap. 7. *post* 1. Valinus de *conjur.* subula de *suspens.* cap. 6. §. 1. num. 4. & cap. 8. §. 6. n. 1. Corneilius de *beneficij* p. 4. cap. 3. num. 2. Vivaldus in *Candidato aurea* c. 1. de *suspensione* num. 139. per glossam hic verba *suspensio*, quod suspensio ab officio, vel beneficio, non prestat beneficia conferri imò ita illorum esse incapaces, ut prout illo facta sit nulla.

- 15 Ego verò cum iam supra expendierim dictam glossam, existimo multum probabiliter, & securò in casu nostro non esse indicandum sic absolute, sicut dictum est de collatione facta excommunicato, etiam tolerato: nam intra illum, & suspensum, vel interdictum, est non minima discretio, ut ex seie cuiuslibet materie constat, tum ex dictis supra *dict.* *quest.* 1. *vers. ad secundam*, & *ad tertiam*, ubi probavi collationem factam suspensio ab officio & beneficio, non esse nullam omnino, et si ut illicita veniat irritanda, quod dixit Lessius, ubi *supra*, satis esse probabile. † Nam et si suspensio, siue ab officio, siue à beneficio, faciat hominem indignum collatione noui beneficij, & Canones velint eum priuari; & ea ratione possit esse inhabilis; verum non ita inhabilem fore, ut collatio sit ipso iure irrita, quod teneatur beneficium, etiam post ablatam suspensionem dimittere, cum id Canonibus Sacris nequeat probari: ex quibus tantum, (ut iam aduertit supra) colligatur collationem esse irritandam, ipsumque esse priuandum; siquæ in re tam dura, & difficili non videamur extendendi textus contrarie sententiae ad priuationem laicæ sententiae, & inhabilitatem absolutam: ita Lessius cum Suarez de *conjur.* disp. 16. *sect.* 3. num. 7. & disp. 27. *sect.* 1. n. 15. qui quod dixit de suspensione, idem dicit de interdicto respondens ad omnes Canones, qui pro contraria sententia adducuntur, quos iam explicauit, *sub dicta* q. 1. in *locis citatis*.

- 17 Quod si interroget de ratione differentiæ, quare collatio, seu electio de beneficio facta excommunicato, sit ipso iure nulla, & irrita; non sic illa, quæ sit suspensio, aut interdictio; respondeo, quod et si inter excommunicatos, suspensos vel interdictos penam, non videatur constitui differentia per textum in *cap. fin. de clerico excommunic.* *infrascripto*, tamen ea tamen differentia, quod electio, quæ sit de suspensio ad beneficium, non est ipso iure irrita, & nulla, sed quod tantum veniat irritanda, quia ille, qui est suspensus, non est inhabilis, sed tantum prohibitus, ut docent Abbas in *cap. vel*

non est compas. de tempor. ordinatione. Suarez de *conjur.* disp. 26. *sect.* 3. n. 8. Villalobos in *summ.* p. 1. *tratt.* 28. *diff.* 3. num. 4. qui se remittit ad ea, quæ dixit *sub tratt.* 17. *difficult.* 32. quod aliter est: ut iam dixi hic per *dict.* *extrag.* ad *curanda*, & per textum in *dict.* *cap. pastoralis de Clerico excommunic.* † Quibus, & alijs probatur collationem factam excommunicato, nullam esse ipso iure, quia excommunicatus, semper censetur priuatus, & inhabilis, ad recipiendâ beneficia de nouo, non sic suspensus, aut interdictus. † Tum ut dixi *sub dicto vers. ad tertiam*, aliud est, ut excommunicatus conferat, secundum quæ dixi ibi, & in *100. cap. ad probandum* 24. *de re iud.* aliud inquam, quod excommunicatus accipiat collationem beneficij, siue de nouo collati, † imò Villalobos in 20 *dicto loco*, ait textum in *dicto cap. vltimo de Clerico excomm.* loqui de excommunicato minori excommunicatione, dicens *dict.* *diff.* 32. *sub num.* 71. dictam *extrag.* ad *curanda*, comprehendere etiam excommunicatum minorem, quibus nec etiam fauet.

Ad quintam questionis partem, an excommunicatus validè acceptet beneficium, si ante excommunicationem fuerit et collatus? Video in hoc puncto Doctores discordantes, siquidem, qui oegariam docent sententiam, ex eo est, quia ut patet ex *cap. si ubi absenti de prob.* lib. 6. non minus dicunt quem acquirere ius in beneficium per validam collationis acceptationem, quam per ipsam collationem; sed sic esse, ut ipsa collatio facta excommunicato, sit omnino nulla, & inualida, cum sit illa incapax ad acquirendum ius in beneficium; ergo, & similiter acceptatio sic docent Hurtado de *excommunic.* disp. 6. *diff.* 3. num. 8. Coninch de *Sacram. disp.* 14. dub. 9. num. 17. Layman lib. 2. *tratt.* 5. p. 2. c. 2. *quest.* 3. num. 11. Raynaudus de *mor.* p. 2. cap. 2. num. 29. † Qui omnes constituent differentiam inter actum collationis factæ excommunicato, aut actum acceptationis, obiectionibus contrariis respondendo. Sed alij inquam docent, ut quamvis inualidetur collatio excommunicato facta per textum in *cap. postulat de clerico excomm.* *inoff.* non tamen acceptatio, quia in eo *cap. vltimo*, inualidatur actio, per quam acquiritur ius ad beneficium; quod non sic contigit per acceptationem, cum nullus sibi conferat ius. Et deinde quia acceptatio solum est declaratio propriæ voluntatis qua certum est non priuari per excommunicationem ex regula textus in *1. ex falso §. si quis regium 2. ff. ad Senat. cons. Trebell.* præsertim cum acceptatio ad factum potius, quàm ad ius pertineat: sic docent Couarr. lib. 3. *vari.* cap. 16. num. 4. Lessius lib. 2. de *iust.* cap. 34. dub. 22. num. 118. Velquez de *excommunic.* dub. 6. Toletus in *summa* lib. 2. cap. 11.

Ego inquam vtique sententiam admitto, ut 23 veram in suo sensu, quia si per acceptationem beneficij ab excommunicato factam acquirat excommunicatus, ius in beneficio, tum teuera iuxta primam sententiam, & text. in *dicto cap. si ubi absenti de prob.* lib. 6. sit nulla, & inualida talis acceptatio, sicut & collatio: tamen si acceptatio respiciat tantum ad declarationem consensum, existimo cum Diana *de part.* 5. *tratt.* 9. *art.* 103. in *vers. nec valet secundum sustineri sententiam*. † Et sic si 24 post absolutionem moriatur, illud beneficium vacat de nouo, secus si moriatur antequam sit absolutus, etiam post acceptationem; quia in hoc posteriori casu, nondum beneficium acquisuerat, nec

nec vacat de nouo quod præstat attendi, ut dicit Diana, ad hoc ut sentiat ad quem eius collatio pertinet, posteriolem sententiam ex dictis etiam docent, & tenent Mercerus de sacr. in 3. quæst. 2. 1. dubio 8. Turanus lib. 1. d. 16. dubio 2. † Nec prædicta distinctio iudicatur ex eo quod collatio sufficiat ad declarationem consensu excommunicati, sicut dictum est de acceptatione; quia respondeo proprium officium collationis, esse conferre verum illi ad eum; acceptationis inquam non sic, cum tantum sit conditio requisita, ut collatio suum operetur effectum.

16. Vnde infero quod ille, qui ante excommunicationem obtinuit litteras ad beneficium vacatum tempore, quo vacat in excommunicatus, possit illud acceptare vultu Bullarum de acceptio sit valida; nam post absolutionem non desideratur noua acceptatio, sed sola collatio, quia litteræ ad beneficium vacatum, non conferunt ius sine collatione, cum solum promittant collationem quæ fieri nequit durante excommunicatione, nec opus esse, ut fiat postea, tenet Diana ubi supra circa finem, in veris. ex quo. † Vbi circa finem addit idem esse de antiquiori Canonico, qui licet sit excommunicatus, possit valde acceptare pinguem Parochiam, licet collatio sit suspensenda, donec absoluitur.

18. Ad vltimam quæstionem partem Theophilus Raynaudus de mun. p. 2. c. 1. num. 29. Mercerus de sacr. in 3. p. quæst. 2. dubio 8. Suarez de censur. d. 13. sect. 1. num. 9. c. 10. Fillius de rem. 1. v. 12. cap. 7. num. 123. Villalobos tom. 1. difficult. 9. n. 3. tract. 17. in sum. cum Abbate in cap. conuenerunt, de Clericis non resident. Couarru. in præf. cap. 36. num. 10. Sono de iustitia lib. 10. de iustitia quæst. 9. art. 1. & Gordonius in sum. tom. 2. lib. 7. quæst. 9. num. 47. dicit quod excommunicatus, est etiam

19. inhabilis ad recipiendas pensiones. † Sed Aula absolute dicit pensionem quamlibet, etiam spirituales, quæ fundantur in titulo spirituali collatam excommunicato esse validam: nam, ut ait Præpositus in 3. p. quæst. 2. de excomm. dub. 1. num. 64. excommunicatus non est ex natura rei incapax beneficii, vel pensionis, sed de iure positiuo, sed non datur textus in iure, per quem excommunicatus prohibetur sit accipere pensionem, sicut datur circa beneficium, ex dictis supra; ergo cum prædicta prohibitio sit penalis, & ob id odiosa, non est cur debeat extendi ad pensionem, etiam spirituales. Cum pensio etiam collata titulo Ecclesiastico, non sit beneficium, nec de ea discutendum, sicut de beneficio sine iure expresso propter aliquam convenientiam inter beneficium, & pensionem.

30. Ego tamen cum videam Doctores primæ sententiae, eam potius, etiam ad pensionem temporalem, præteriri Couar. supra num. 3. Villalobos d. 13. num. 3. in fine, Giga de pref. quæst. 14. & alij, existimo sub distinctione loquendum 3. nempe ut respectu pensionis spiritualis, & Ecclesiasticæ, aut mixtæ, quæ etiam non sit beneficium proprie reducitur ad illud quodammodo dependet, seu consequenter, ut bene cum multis explicat videndus García de benef. p. 1. cap. 5. à num. 1. ubi & n. 9. quod communiter talis pensio assignatur alicui loco beneficii, ut commodius sustineatur, vel ex causa resignationis, seu cessionis. Tunc in hoc sensu prima sententia veritatem quædammodum dicitur vera iuxta speciem textus in d. l. cap. consequenter, si pensio datur in titulum beneficii, vide:

licet dom extrahitur ex pingui beneficio, ut deinceps sit beneficium Ecclesiasticum, quæ tunc iam venit proprie appellare beneficii, ut cum infinitis probat ipse García n. 9.

In secundo casu crediderim cum Doctores secundæ sententiae, ut quonies de iudicibus beneficii assignatur Laico aliqua pensio temporalis, tunc si ea datur excommunicato, cum deficiat spiritualitatis ratio, non sit nulla, & irrita talis denotatio, siue collatio, secundum quod erit vera secunda Aula, & Præpositi sententia, quam probant, & tenent Gasp. Harrod. de excomm. d. 1. Diana d. 13. p. 5. tract. 9. ref. 103. Turanus lib. 2. d. 16. dub. 1. Valquez de excomm. dub. 6. n. 5. Henriquez lib. 13. cap. 13. num. 1. Layman. lib. 1. tract. 5. p. 2. cap. 2. num. 8. Cornejo in 3. p. tract. 5. de excomm. d. 10. 5. 7. dub. 1. quia ut ait García d. cap. 1. de benef. num. 8. Giga de pref. quæst. 67. num. 2. Mandosus de signat. graua tit. de pens. in prin. Duarenus de benef. lib. 6. cap. 4. quia prædicta pensio, quæ titulo seculari, & vti Laico assignatur in stipendium pro seruitio temporalis, puta pro Patrocinio, pro pulsandis Campanis, aut apertiendo fores Ecclesiarum, vel alias pro remuneratione laborum, est proprie profana.

QVÆSTIO III.

An excommunicatus, cui facta est collatio beneficii, possit post absolutionem retinere, vel acceptare illud sine noua collatione? Et quid si eum eo faciat ab Episcopo dispensatum? Et remissum de aliis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Collatio noua debet fieri post absolutionem de beneficio illi, cui excommunicato, fuerat collatum, sicut ut n. 4. & 5. sed non admittitur, num. 10.
- 2 Mutationem contracti cum aliquo impedimento diuinenti, nullas suppleat censensu novo.
- 3 Consensus præstus à principio, nullum non conualescit ex postfacto.
- 4 Impedimentum occultum non annullat collationem, si in nullum præiudicium cadat, numero 5.
- 6 Electus vni de duobus, non impeditur præferri in posterum.
- 7 Dispensatum, qui per acceptationem beneficii incurrerit infirmitatem, habet redditus.
- 8 Electores semper censentur manere in priori voluntate, in electis scilicet, & presentationibus.
- 9 Irregulari electum beneficium retinet illud post dispensationem.
- 11 Resignatum non debeat excommunicatum sibi beneficium collatum.
- 12 Collator potest secundo conferre beneficium ei, qui dum esset excommunicatus consultatus.
- 13 Retinere beneficium potest post absolutionem excommunicatus, cui collatum fuerat illud cum declarationibus, numero 14. 15. & 16.

16 *Collatio facta à Papa excommunicato, nec Episcopi dispensatione validatur.*

AD primam questionis partem, cui poteris respondere ex tam adductis *sub quest. 2.* tam pro affirmativa, quam pro negativa sententia, respondeo probabilius esse, ut post absolutionem egeat nova collatione; eo quod collatio facta in tempore, quo erat excommunicatus, fuerit nulla, & irrita.

Et confirmatur ex simili de matrimonio contracto cum aliquo impedimento dirimenti: nam cum sit ipso iure nullum, non sufficit primus consensus, quo fuit contractum, sed requiritur alius novus consensus, & quod partes illam de novo manifestent. † Est enim regula, ut quoribus consensus requiritur eliminatim ad alium rei valorem, si ille deus eo tempore in quo obiectum est incapax tunc sit nullus talis præteritus consensus ut postea non conualecat, ex *reg. iur. captas, ff. de cap. quod ab initio visum est tractu temporis non conualecat de reg. iur.* sed ut iam late probavi excommunicatus dicitur inhabilis ac incapax, ut ei conferatur beneficium; ergo. Docent hanc sententiam Lessius de *iur. & iur. c. 34. dubio 22. num. 119. Egilius Coninch. d. Saranen. disp. 19. dub. 9. num. 73. Hurtado de excomm. disp. 6. diffinit. 2.*

Non reiccam quod idem Lessius, & Coninch. *supra*, & Thomas Sanchez de *matrim. lib. 8. disp. 7. numero 12.* dixerint probabilem esse affirmativam sententiam cum limitationibus sequentibus, nempe, si impedimentum sit occultum, alias actus nullum haberet colorem sed esset plane irritus in foro externo. † Secundo, ut in auidis cedat præiudicium, † nam si duo electi essent, tunc foret præferendus, qui caret impedimento; eo quod ipse solus habet ius absolute. † Tercio, ut si sciens suum impedimentum acceptando collationem beneficij, non solum impetret dispensationem illius prioris impedimenti, sed etiam illius, quod incurrit per talem acceptationem, cum ita acceptando collationem beneficij incurrit beneficij intrusionem, per quod sit inhabilis ad idem beneficium; sic ut egeat dispensatione huius impedimenti, qua obvenit, possit retinere beneficium, & probat Lessius, quem refert, & sequi videtur Diana *diff. 17. art. 9. p. 5. ref. 101.* ex eo quia electio illa fuit valida, & efficax ex parte elegantium, solumque requirit capacitem ex parte electi; ergo simul atque fuerit capax, sublatum impedimento acquirit ius, ex vi prioris actus, sicut cum quis acceptat in excommunicatione collationem sibi factam ante excommunicationem, quia sublata ea, ius acquirit ex vi illius acceptationis, † item ex eo quod electores in priori voluntate censentur manere, cum illam non revo-caverint; ergo vis electionis manet, ac proinde poterit eam electionem, sublato impedimento acceptare valide. † Et addit Diana hanc partem confirmari posse ex eo, quod tradunt plures de eo cui in irregularitate beneficium est collatum, quem docent posse retinere beneficium post dispensationem in irregularitate. † Ego inquam magis primæ sententiæ assentior & licet has limitationes admitterem in sola electione, aut perzeatatione; non inquam in collatione, quia in hac interuenit cum suo actu consensus ipse excommunicatus in electione inquam, & perzeatatione quæ sunt actus dimanantes ex toto ab electore,

feu Patrono, & durantebus istis in eadem voluntate, poterit qui dum erat excommunicatus incapax post absolutionem acceptare electionem, seu perzeatationem; quod non est æquè in collatione quæ in fieri, sicut à Collatore, dependet etiam ab ipso, cui confertur.

Vnde Perpozus *quest. 2. de excomm. dubio 1. num. 65.* primam sequendo sententiam, infert eum cui in excommunicatione, beneficium est collatum; debere illud resignare in manus collatoris purè, & simpliciter cum virtute talis collationis nullum ius acquisierit. † Et quod poterit collator ei secundo conferre; & sic, si collatio pertinebat ad Episcopum, ut ille possit iterato idem conferre.

AD secundam questionis partem respondet Barboza hic *num. 7.* quod potest quis post absolutionem retinere beneficium, quod sibi fuerat tempore excommunicationis collatum, si cum eo Episcopo fuerit dispensatum, ita probans ex *cap. postulasti*, & ibi glossa verbis *dispensatum de Clerico excommunicato cum suis*; de quo plures refert Nicolaus Garcia de *hinc. part. 7. cap. 13. numero 73. & 74.* & alios Riccius de *iure personarum extra gremium Ecclesie exst. lib. 4. cap. 12. & præf. numero 5.* de qua resolutione sic absolute sumpta potest dubitari ex adductis in hac *quest. 1. numero 1.*

Indè idem Riccius *diff. cap. 1. num. 6.* declarat, ut procedat in eodem Episcopo, qui consultit beneficium excommunicato ignoranter, & bona fide. † Et *num. 7.* ut procedat etiam, si collatio non spectet ad Episcopum, sed ad inferiorum collatorem. † Et *num. 9.* limitat, ne procedat, quando collatio esset facta per Papam; quia tunc non poterit inferior etiam dispensando fecerit ingerere; refert Barboza *diff. num. 7. in fine*, quibus addo Dianam qui *diff. ref. 101. ante vers. sed*, verbo *addo*, dicit vacios probabiliter sentire, quod licet pertineat ad alium, si huxta causæ subint, & collator non possit adici sine infamia, possit adici Episcopus, ut titulum reuolueret, & idem possit, quando non potest Pontifex adici cuius erat secundo conferre.

Hic posset adiungere alias duas difficultates, nempe, an collatio beneficij facta illicito, sit nulla ante sententiam iudicis, de quibus dico infra in *cap. fin. quest. 1. vers. ad tertiam*, & *vers. ad quartam* etc.

Ad Text. in Cap. A multis IX. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Episcopum ordinandum oportet, ut antea à sexto mense fuerit Subdiacono ordinatus. Sed quid post Bullam Gregorij XIV. num. 1. & 3.*
2. *Episcopus ut consecratur, debet prius ordinari Presbyter, d. 6.*
3. *Collatus ordinis Episcopalis, non Sacerdoti, num. valeat, & cum. sequentib.*
4. *Cap. 1. Trid. sess. 23. de reform.*
5. *Ordo Episcopalis necessario includit Presbyterium.*

8. *Professus*

- 8 *Professus nondum nequis eligi in Abbatem.*
9 *Ordo Subdiaconatus annumeratur inter sacros.*

1 **T**extus iste loquitur de ordine, in quo debet esse insignis ille, qui est eligendus in Episcopum; cumque iacu dixerint plura sub titulo de electione personarum sic eligendas, & hic decedat Pontifex, quod quia iam hodie sine dubio Subdiaconatus Ordo, sit facit, iuxta quæ adduxi supra in Rubrica, & in cap. 1. & 3. cum aliis; ideo nunc expendo oportere in Episcopum ordinandum in sacro ordine antea saltem sex mensium spatium constitutum fuisse ex Concilio Trident. sessione 21. de reformatione cap. 1. vt tradunt Franciscus Leo in *Thesauri fons Ecclesiasticus* 1. pars, cap. 3. numero 9. Campanillus in *diversis Juris, Censu, Rubrica* 7. cap. 6. numero 45. Vgolitus de officio Episcopi 1. parte, cap. 1. §. 2. num. 11. Diodorus de Arroyo de Sacram. cap. de Episcopo numero 6.

2 Sed cum textus noster videatur exegisse ordines sacros, Diaconatus, & Presbyteratus, vt patet ibi in verbis *sacros* (inquit) ex textu in cap. *valde* dist. 60. imò & Bulla Gregor. XIV. publicata 15. Maij 1598. etiam plurali numero utatur, dici videtur, vt sic ordinandos, sit ante sex menses sacris ordinibus initiatus, quemadmodum, & ante Coenitium disposuerat textus in cap. *opus* 61. dist. ibi, *Sed non eligatur aliquis, nisi in sacris ordinibus constitutus*, vt tradit Campanillus in *diversis Juris Canon. Rub.* 11. cap. 7. num. 8. Barboza de officio Episcopi pars. 2. allegat. 1. num. 36. & 37. ergo, est textus noster in finalibus verbis admittit iam sine dubio post Canones antiquos ad Episcopatum illum, qui promotus fuit in ordine tantum Subdiaconatus, qui facit est, sequitur vt sit standum Bullæ Gregorij XIV. relata vt posteriori & in hunc modum videtur loqui hic Barboza sub num. 2. in fine.

3 Verum etsi glossa fin. in cap. *visco* de Clerico per saltem promissio, D. Thomas in 4. sentent. dist. 24. Borgon. de irregularitat. pars. 1. Rubrica de Clerico per saltem promissio num. 5. Syluester verb. Ordo numero 1. Emanuel. Sa. eodem verbo numero 25. Bonacina de censur. extra Bullam dist. 3. questione 1. puncto 2. numero 7. Salzed. ad Bernard. dist. cap. 24. addit. 1. Henriquez in *summa*. lib. 10. cap. 7. numero 3. Azorius in *summa moral.* pars. 2. lib. 3. cap. 30. questione 9. Maiolos de irregularitat. lib. 4. cap. 12. numero 3. dicitur Episcopalem ordinem non suscipere, qui Sacerdotio caret.

4 Tamen existimo, vt etsi Sacerdotium non precesserit, valida sit ordinis Episcopalis collatio; nam preposteratio in collatione ordinum non vitiat, licet executionem impedit, vt docent post Ioannem Andream, Ancharan. & alios Rendina *promptuar. recept. sentent. Rubric.* 38. numero 6. Formas de Sacrament. Ordin. numero 5. cap. 6. Campanillus supra Rubric. 10. cap. *visco*, numero 3. Covarrua. lib. 3. varior. cap. 10. numero 16. & Alzedus, quem sequitur Barboza, dista allegazione 1. numero 38. pars. 2. post glossam, & Doctores in cap. *soluendo* distinctione 52. & ita iuxta modum prædictum venit intelligendus idem Barboza dum in *pastoralis pars. 2. titulo 1. c. 3. sub num. 44.* inter qualitates requisitas, vt quis eligatur Episcopus, legitime ponit in verbis *terribil*

illam quod in sacro Presbyteratus ordine antea saltem sex mensium spatio fuerit constitutus. † Vt statuit Concil. Trid. sess. 22. de reformatione cap. 1. vbi idem Barboza cum pluribus aliis tradit prædicta, & alia, qui textus illud non dicit, sed quod sit in ordine sacro constitutus, quasi, vt intelligas per dictam Bullam Gregorij XIV. oportere sic eligendum esse omnibus ordinibus sacris initiatus ante electionem ad Episcopatum, sed prærequirit, vt omnino necessarium, cum ex dict. Trid. sufficiat, vt sit in sacro ordine. † Quare etiam hodie ex textu nostro, qui Subdiaconatus ordine insignis sit iam in ordine sacro perinde in eo solo ordine eligi non tepugnare. Aliud inquam videretur esse de Episcopo iam electo consecrando, quia cum consecratio spectet ad ipsum ordinem Episcopalem, tunc solus ordo Subdiaconi, aut Diaconi non sufficeret, nisi & infirmus esset iam Presbyter factus; ad tradita in cap. *transmissa* de electione: & sic in terminis Becanus de Sacrament. Ordinis quest. 3. numero 3. & 5. † Vbi probat ordinem Episcopalem includere Presbyteratum; etsi dicat ibi sub verbis *secunda obiectio*, quod si aliquis ordinaretur Presbyter, qui antea non fuisset Diaconus, esset verò ordinatus; quia respondet non esse simile, quia Presbyteratus non includit essentialiter Diaconatum, sicut Episcopatus includit Presbyteratum; quæ intelligit de Episcopo non solum electo, sed iam consecrato.

Pro ampliatione huius textus applicabis quæ notat supra in cap. cum in Magistrum 49. & in cap. 37. §. 13. & 27. de electione, vbi quod Moyses non professus, nequit eligi in Abbatem sumendo argumentum ad rationem, de qua hic, vt in ordine sacro constitutus, non eligatur Episcopus. Videbis in cap. seq. 10.

Et ad verb. ibi: *Hos si quidem sales primitiva Ecclesia legimus habuisse*, & ibi: *In quo Subdiaconatus Ordo sacer minimè dicebatur*, super hoc orate Barboza hic num. 7. vt videatur Marcus Anton. Capic. in tractatu de perpetua const. Sacerdot. cap. 7. Campanillus in Rubrica *Juris Canonici Rubrica* 2. cap. 10. de quo non loquor, cum vt supra dixi in Rubrica, & in titulo de temporibus ordin. Subdiaconatus sit vovs ex sacris ordinibus absque dubio aliquo sed à quo tempore innuit textus noster in verbis ibi: *Verum cum hodie Subdiaconatus Ordo inter ordines sacros computetur*, sicut Urbanus Papa I. sub his verbis expressit, *crabassans impij, & intelligant iudicio Spiritus*:

Sacris est, qui in sacris ordinibus
Presbyteratu, Diaconatu,
Subdiaconatu,
&c.

QVÆSTIO I.

An Laicus possit eligi in Episcopum? Et an eam qui eligitur, seu consecratur Episcopum, debeas promittere continentiam? Et an Subdiaconus debeat continentiam vovere expresse, aut tacite, cum ordinatur, sicut facit qui ordinatur Diaconus, & Presbyter? Et an hac obligatio sit à natura ordinum sacrorum, seu ex iure tantum Ecclesiæ? Et an sacer ordo ante rationis usum, aut post eum ante pubertatem, obliget ad continentiam? & sic ut calibatus sit de quæ essentia?

SVMMARIVM.

1. Eligi in Episcopum nunquam potest Laicus; quantumvis scientia possit, & prudens, nisi primo fuerit Oportet, ut numero 2. vel nisi dispensatum sit, ut numero 3. & 4.
2. Episcopus fieri nequit, nisi qui ordines sacros, usque ad Presbyterium susceperit.
3. Concil. Aurelianum cap. 9. auctor. de Sanctissimis Episcopis, §. datus autem licentiam, cap. neophatus 61. dist.
4. S. Nicolaus, S. Stevanus, D. Ambrosius, Martinus, & Augustinus Laici, sine Neophiti, fuerunt electi in Episcopos, & Archiepiscopos.
5. Episcopus, dum consecratur non tenetur amplius votum Castitatis promittere, quam quod constit in ordinibus sacris.
6. Continere debet Episcopus, ut subditis, bonum præstet exemplum.
7. Castitas omnibus est necessaria maxime Ecclesiæ Ministris.
8. Sicuti conjugatus non habet repugnantiam cum ministerio Episcopali. Sed tamen ex quadam decetia; sic ut non transiunt in preceptum, sicuti iure Ecclesiastico, laici à num. 13.
9. S. Dionysius Areopagita, cum esset conjugatus fuit electus Episcopum Atheniensis à Domino Paul'o.
10. Continentia in statu Ecclesiastico, est accidentis ex statu Ecclesiæ, & n. 13.
11. Subdiaconus tenetur ratione ordinis ad castitatem servandam; ut expresse eam non promitteret, & n. 12.
12. Clerici ad sacros ordines promitti, tacite Castitatem servandam promittunt.
13. Orientalis Ecclesiæ non admissa promittere Castitatem in suscipiendis sacrorum ordinum.
14. Matrimonium non iure Divino, sed tamen Ecclesiastico est prohibitum suscipiendis ordinem sacrum.
15. Matrimonij usus est licitus iure naturali.
16. Ordo sacer non dirimit matrimonium ratum celebratum.
17. Consensio in ordinandis, copie esse annexa

ordini sacro à num. 388. à Siricio Papa præcipi.

18. Calibatus non iure Divino, sed Ecclesiastico admissus sui ordini sacro contra aliquos.
19. Papa dispensare quæcumque promittit ad sacros ordines, ut matrimonium contrahant.
20. Capad. Monasterium de statu Regularium.
21. Castitas lex semper sua enunciatissima in Sacerdotibus.
22. Continentiam non tenetur observare, qui impubes fuerit ordinatus, nisi post pubertatem ratificet, saltem tacite ordinatum suam. Et numero 23. quid si fuerit obligatum ibi.
23. Post nundum pubes, sed habens rationis usum in sacro ordinatus, obligatur ad castitatem.
24. Impubes ante usum rationis ordinatus in sacro, si post factum non ratificavit, potest contrahere matrimonium.
25. Ordinatus metu, quando tenetur ad continentiam?
26. Castitatem votum emissum ab ordinato in sacro, qualiter differat à facto per professionem Religiosam, remissum.
27. Consensio promissa, etiam à Clero in xta statum Episcoporum, non obligat minores ordines recipientes.

AD primam quæstionis partem, suppositis quæ notavi supra in Rubr. & tit. de elect. ubi qui possunt eligere, seu eligi; nunc pro materia textus nostri, & quæ notavi in cap. cum in articulo 7. eodem, ubi de qualitatibus eligendi ad Episcopatum, nunc breviter respondere videri ex doctrina textus nostri, ut nunquam possit eligi in Episcopum Laicus homo, quantumvis scientia, & prudentia polleat, ut habetur in cap. hoc ad nos 19. dist. & in cap. miramur, & in cap. si quis, hinc omnibus 61. dist. & in cap. exigens 12. 9. 7. & inquit Innocent. Papa in cap. mirum dist. 61. Misit enim cum fieri Magistrum, qui nunquam fuit discipulus, eumque summum fieri Sacerdotem, qui in nullo gradu vagum obsequium fuerit Sacerdoti, & Celestinus inquit in cap. quia 61. dist. Quod proderit per singula stipendia Clericos multasse, & omnem egisse in Dominice Costru. aiam, si hi, qui futuri sunt Sacerdotes ex Laicis requirantur, qui vacantes sacale omnem Ecclesiasticum ordinem nesciunt; & iterum alloquitur verbis sequentibus: Sacerdotium non debere videri cetera ministeria in hoc vilius reputari; ut quod discipulus impletur, facilius imbuatur. † Et sic qui meretur assumi Episcopus, non est ordinandus, nisi primo fuerit Oportet, deinde Lector, postea Exorcista; inde Acolytus; demum vero Subdiaconus, & postea Presbyter, ut Caius Pontifex constituit, teste Damiano.

Sed cum Concilium Aurelian. in cap. 9. de Leicis ad Episcopum assumendum, cum quo concordat auctor. de Sanctissimis Episcop. §. datus autem licentiam loquens sequentibus verbis: Nullus ex Laicis absque annua conversatione præmissa, Episcopus ordinatur; nam vera anni usus statum à Deo, & probus viri disciplinam, & regulam spiritualibus, plenius extrahatur, aut cum supplenda est Clericali penuria, præmissa sex mensium conversatio.

Et S. Nicolaus Laicus, fuerit in Episcopum electus,

electus, & D. Severus ex Lanficen, fuerit in Archiepiscopum assumptus, & Sanctus Ambrosius ex Neophim fuerit Medialen-Archiepiscopus factus quide loquens est sequentibus verbis in *cap. Neophimus* 61. *distinctione* 1. *Neophimus prohibetur ordinari, ne exaltetur in Superiorem; sed si non deest humilitas competens Sacerdotis, ubi causa non habet, vitium non imputatur; itaque ordinationem suam occidentales Episcopi Indicio, videntes aliam exemplum probant.* Ex quibus colligitur laicos non prohiberi eligi in Episcopos, vt refertur Gratianus prædictis casus, in *disto cap. Neophimus* 5. *huius omnibus distinctione* 61. loquitur dicens quod quilibet laicus ex meritis suæ perfectionis, Clericalem vitam transcendit; & quod eius potest rata haberi electio, ex *cap. Opus cum sequent. dicta distinctio* 61. imò cum refertur Barbosa plura de Neophitis ordinandis, & eligendis ad beneficia in *pastoralis parte* 1. *glossa* 17. *per totum*, ubi etiam loquitur de statutis circa sanguinis puritatem, quæ debet concurrere in ordinandis, & eligendis, omnino ibi videndus ipse, in *disto cap. 1. part. 1. tit. 1. sub numero* 45. & 46. ac quod Martinus Turon. Episcopus, & Augustinus Hyponen. & alij ex Neophitis fuerunt Episcopi constituti, dicens quod dispensatur cum Laicis, & Neophitis, vt possint Episcopi fieri propter merita personarum, & Ecclesiarum utilitatem, vel necessitatem, ex *cap. cum nobis in fine de elect.* qui loquitur de Subdiacono propter prædictam utilitatem, & necessitatem eligendo in Procuratorem Ecclesiæ, de qua ibi, quod distinctissimum videtur. Vnde lo pæxi apud nos Hispanos iard aut nunquam videmus non ordinaros laicos ad Episcopatus nominari per Regem; quantumvis probatæ viæ sint.

Ad secundam questionis partem; etsi inter dona, quibus Episcopus debet polleere sit vnum pudicitia, & castitas, vt magis sanctorum exemplis comprobatur latè videndus Barbosa in *pastoralis parte* 1. *titulo* 2. *glossa* 8. verbo *pudicum*: Tamen non video quod in actu Consecrationis, teneatur expresse, aut tacite; emitte castitatis votum, quo strictius obligetur, quam eo, quod promittit, quando ordinatur in sacris.

Sic existimo quod propter obligationem Pastoris, debet continere, et subditis bonum præstet exemplum, iuxta quod dicit Dnus Augustinus Sermon. 149. de tempore. *¶ Omnibus inquit, castitas pernecessaria est, sed maxime Ministris Christi Altaris, quorum vita altorum debet esse eruditio, & assidua saluti prædicatio; tales enim decet Domestici habere Ministras, qui nulla contagione carnis corruptantur, sed parum continentia castitatis splendens, & totis hominibus fulgeant in populo exemplis.* Nec de nouo aliud votum facere continentie, pæter quod factum cum ordinatur Subdiaconus, Diaconus, ac Presbyter, vt diem questionibus sequentibus.

Quare etsi status Episcopatus sit perfectior religiosi, vt tradunt Doctores 1. 2. *questione* 184. *articulo* 7. cui tamen Iure Diuino, & essentialiter annexa castitas est, vt probauit latè Sanchez de *matrim. lib. 7. distinctione* 25. *numero* 3. tamen castitatem illi soli annexi ratione ordinis sacri solum Iure Ecclesiastico, probat benè idem

Formig. de *Offic. & Sacra Eccl.* Tom. I.

Sanchez *dicto lib. 7. distinctione* 27. *numero* 7. ex eo quia status coniugalis, non habet repugnantiam cum ministerijs Episcopalibus, sed tantum ex quadam decentia, & honestate, oportet Episcopum à coniugio abstinere; quod seculo lute Ecclesiastico non transit in præceptum; & quia Dnus Paulus 1. *Timoth. 3. & ad Titum* 1. statuit, vt oportet Episcopum esse vnus uxoris multum; (quod qualiter intelligatur, benè est vultus Barbosa in *pastoralis parte* 1. *titulo* 2. *glossa* 4. *per totum*.) *¶ Et ipse Paulus elegit in Episcopum Dionysium Acreopagitam Atheniensem, vt in eius vita referretur; quem tamen coniugatum fuisse constat ex cap. 17. Aitium Apostol. & Turonica Synod. 1. Canon* 14. & 14. uxorem Episcopi appellat Episcopum, & idem Sanchez *dict. lib. 7. distinctione* 28. *numero* 13. cum Ledesma, dixit Episcopo confirmato, nandam tamen ad sacrum ordinem promoueri, & per consequens nec consecrari nulli iure interdicti resiliere, & ad nuptias transire, ubi reddit rationem, quam tradit infra *verf. ad quartam*.

Ad tertiam questionis partem, an Subdiaconus debeat continentiam votare, cum ordinatur expresse, aut tacite? Et vt respondeam pærem, vt non sit de substantia ordinis Subdiaconatus, sed tantum accidens ex statum Ecclesiæ, vt dicunt D. Thomas 2. 2. *questione* 88. *articulo* 11. Bellet. de *disciplina clericali* §. 8. *numero* 9. Barbosa in *pastoralis parte* 2. *allegatione* 15. *numero* 21. Rota *diuers.* *parte* 1. *decisione* 360. *numero* 10. & *decisione* 361. *numero* 11. unde etsi antiquius, & iuxta verba textus nostri ibi, nisi qui se castè viderunt promittitur congeritur promouendi ad Subdiaconatus ordinem expresse polliceri, vt patet ex *cap. nullum, cap. præterea, cap. quando* 28. *distinctione* 1. ubi Doctores. *¶ Tamen postea et Constitutione Martini Pape, nemo ordinandorum teneretur hanc continentiam expresse promittere verbis, sed tacite, vt silentium ordinis pro consensu reputaretur; subdenn ne promoueretur, asseuerat se non velle continentie voto ex promissione detineri ex cap. Decretum 27. *distinctione* 1. & *cap. Decreti* 28. *distinctione* 1. Sic, vt cum Cle-*

ricus ad Sacros ordines promouetur, tacite castitatem promittere censetur, hoc est non expresse, sed facto ipso: nam licet votarent, ac facto ipsi, & opere proficere castitatem per Sacrorum ordinum susceptionem, *cap. quando*, *cap. de his, & cap. præterea* 28. *distinctione* 1. Decianus in *cap. et si Clerici* *numero* 227. de *Indicis*, Alphonsi. *Curpas in repetit. textum in cap. oportet* 79. *distinctione* 1. *verf. explicatur de Cardinalibus, articulo* 1. *cap. 16. Monald. conf. 69. numero* 6. *libro* 2. quos refert Carolus de Grass. de *officiis Clericali. in præludio numero* 4. Franciscus Mendanza in *libro* 1. *Regum cap. 1. Michail Medin. de Sacror. Virgin. reuocis, libro* 5. *cap. 2. Cardinalis Bellarmin. lib. 1. de matrimonio cap. 21. Azot. Institut. moral. parte* 1. *libro* 13. *capit. 12. questione* 6. Vasquez *nom. 3. in tertia pars, distinctione* 249. *cap. 1. & 3. Sanchez de matrimonio lib. 7. distinctione* 27. *numero* 10. Basilus Pontius in *simili tractat. libro* 7. *cap. 27. numero* 7. Torrelblanca in *pract. horu flor. libro secundo, cap. 15. numero* 47. Barbosa *his*

E I numero

numero 4. & sic iam hodie aequaliter, sicut in ordinatione Diaconatus, & Presbyteratus, hoc taciturnum votum emittitur, sic, & in Subdiaconatus ordine; quia est facit sine controversia, ut supra dixi hic, & in Rub. huius tituli, & de temporibus ordinis.

- 13 Ad quartam questionis partem, an continentia proueniat essentialiter ab ipso ordine ex natura, & essentia ipsius, ut imperata iure Diuino, aut sit inducitur iure Ecclesiastico? Et quia disputat ex multis omnino videndus Sanchez. *dist. lib. 7. de matrim. tota disp. 17.* plura iura expendens; et si ipsa ibi existimet *num. 10.* probabilis tam obligationem consurgere immediatè, non ex constitutione Ecclesie, sed ex voto Castitatis, quod Ecclesia suo præcepto annexit ordinibus sacris, quia quamvis Ecclesia neminem possit absolute cogere ad continentiam, quod sit res meri consilii, *cap. iurigrat. 31. questione 1.* at in ordine sacro, quem confert, potest apponere condiciones, & leges iustas illi statui convenientes, qualis est, ut ad illum promoueri, castitatem voueat, sicut quilibet in rei sue traditione potest legem apponere, *l. in traditionibus ff. de pectus*; & sic etiam contingere, sicut religionis approbatione gestatione, habitus professionem, & exercitio actuum multis solis competentium inducitur tacita. Solemnis professio sic tenens, *ex cap. 1. 28. dist. 19. & ex dist. cap. Diaconi, & ex cap. cum olim, de cleric. coniugat.* probans à contrario sensu ex verbis ibi: *enimvero attendentes quod Orientalis Ecclesia votum continentie non admittit*; ex quibus inferit quod Ecclesia Occidentalis, quæ est Latina, habet id continentie votum ordinibus annexum, & appellari votum in *cap. unico de voto lib. 5. & in extranag. Joan. 12. antiqua de vero*, & in Concilio Tolet. 2. velato, in *dist. cap. de hoc diffinitione 28.* & de hac sententia contrariam improbatam adducit ex Theologis 26. Doctores, & ex Iurisperitis alios 15. cum aliquibus gloriis rectorum capitulum.

- 14 Verum quod prædicta obligatio descendat à mero iure Ecclesiastico, positum, & non de iure Diuino probatur: nam quamvis ordo suscipit naturam, quandam affert congruentiam, decentiamque Castitatis matrimonio repugnantem, non tamen ex se parit virtutem precepti, ut eo ipso quod Christus Sacramentum ordinis instituerit, sit sacro ordine initiatus, matrimonium iure Diuino interdictum: nam licet sit aliqualis traditio in ordine sacro; non tamen est totalis, sed ad cultum Dei, & Diuinum officium, cui traditionis non repugnat matrimonium iure Diuino, cum tale præceptum nullibi reperitur, imò nec iure naturali, cum ex eo aliquando sit licitus matrimonij usus, & permissum Græcis; quando matrimonium est initum ante ordines, *ex dicto cap. cum olim de clericis coniugat.* & Diuo Gregorio libro 1. *epistola 42.* Subdiaconis Siciliæ concessit posse vii matrimonio ante ordines contracto.

- 15 Et confirmatur; quia si iure nature ordo facit pugnet cum matrimonio, essetque incompatibilis, dirimeret virque ordo facit matrimonium eorum præcedens infert professionis solemnem, cuius contrarium definitum est in *dicta extranag. antiqua leuanti 25. de voto*; deinde quia Trident. Concil. *Canon. 9. sessio 24.* videtur

aperte lex hæc de Clericorum celibatu vocari Ecclesiastica, & Calixtus primus in *cap. Prohibetur dicta diffinitio. 27.* appellat eum Ecclesiasticam, ibi: *Contraria quousq. matrimonia ab huiusmodi personis disingit iuxta sacrum Canonum definitionem indicamus*; sic idem Sanchez *dist. disp. 27.* videndus *num. 5. & 6.* hanc comprobans cum 22. Theologis, & 14. Iurisperitis, qui n. 8. satisfaciunt fundamentis sententiarum assertentium de iure Diuino esse, quæ sentit ibi *numere 3. & 4.*

Quam sententiam ego aptè probò *ex cap. plurimos 82. dist. vbi* Siricus Papa circa annum 388. instituit, ut continentia cõpisset esse annexa ordini sacro, ut dicit etiam glossa in *cap. cum in Præteritis*, verbo *qui Sacramentum 84. dist.* quam postea confirmauit Innoc. Primus anno 408. ut videtur deduci *ex cap. propofisti 88. dist.* vel quod florent incipit à tempore Leonis I. qui sedem Petri occupauit anno Christi 440. ut colligitur ex quadam ipsiusdem epistola 83. *cap. 4. ad Anastas.* Episcopum Theſſalonienſem, cuius verba refert Marcianns de Sacramenti Ordine, *quest. 1. parte 6. cap. 8. diffinitio. 5.* Et sic ex multis aliis iure Ecclesiastico hanc continentie legem suam esse probat Barbosa in *pastoralis cum multo dist. allegacione 15. parte 1. sub num. 3.* vbi dicit falsam esse sententiam eorum, qui assunt celibatum sacro ordini iure Diuino adiunctum fuisse adeoque nulla potestate humana, etiam Papali dispensari posse, & aliis addo Bellicium *diffinition. Clerical. parte 1. tit. de disciplina Clericali 5. 15. numer. 61.* Homobon. *de bonis viis humanis flauis parte 1. cap. 19. proprii finem, vers. quod secundum.*

Vnde euenit, ut doceret communiter Doctores, quod Papa dispensare potest, ut promoti ad sacros ordines, matrimonium contrahant, ut docent Socus *lib. 7. de Iustitia, questione 4. artic. 2. vers. hoc patet in 4. sentent. dist. 1. 38. questione 1. articulo 1. vers. dubium*, Abbas in *cap. cum olim numero 5. de clericis coniugatis*, Henric. in *summa, lib. 10. cap. 14. §. 3. & §. 8.* Rellet. *dist. 5. 8. numero 11.* Barbosa *dist. allegacione 15. numero 23.* qui à numero 24. satis explicum cum Iurificis Pontificem posse dispensare cum Religioso professo, vel Moniali super voto castitatis, & continentie, ut matrimonium contrahat: sic cum D. Thoma in 4. *diffinitio. 38. questione 1. artic. 4. circa medium*, vbi Richard. *articulo 9.* Soto *questione unica*, Durando *questione 2. Palud. questione 4. articulo 4. conclusio 1. 11.* & alii 22. DD. ex Theologis, & Iurisperitis, Sanchez de matrim. cum multis *disp. 8. à num. 1. p. 2.* & in Decalogis *lib. 5. cap. 2.*

Nec obstant verba textus in *cap. ad Monasterium de statu regularium*, ibi: *Quia abdicatio potestatis, sicut et custodia castitatis à Deo est annexa regula monachali, ut contra eam, nec Summus Pontifex possit licentiam indulgere*; quibus verbis nonnulli contrariam docuerunt sententiam, ut D. Thomas, quem citat Barbosa 2. 2. *questione 83. articulo 10. & questione 88. art. 1.* quia idem Barbosa *supra numero 24. multis exemplis dispensationum comprobans*, respondet contra Doctores prædictos verba textus illius intelligi in sensu composito, hoc est, durante ipso Monachatu, secus in sensu diuiso faciendo scilicet de

De Ætate & qualitat. Ordin. Quæst. II. 399

de Monacho, non Monachum, vt latus expedit in *dist. cap. de cuius dubio interim videbis latissimè cum infinitis eundem Thom. Sanch. *dist. lib. 7. de matrim. disp. 25.* qui etiam latissimè agit *lib. 8. de matrim. disp. 8.* An Pontifex possit dispensare in voto castitatis ordinis sacris, seu professionis, vbi explicat etiam *dist. cap. num. 12. & 2. num. 6.**

11 Sed quidquid sit de varietate temporum, in quibus fuit prædicta lex castitatis lata, & de dispensationibus, quas retroactis temporibus, vt gère nimia necessitate, ac boni publici utilitate, cum magnis Principibus Pontifices fecerunt, & propter easdem causas facere possint in posterum, semper conuenientissima fuit in Clericis, Sacerdotibus, aut in sacris castitatis, & continentie lex, vt ex testimoniis sacrarum scripturarum, antiquorum Conciliorum, veterum Pontificum, Sanctorumque Patrum Grecorum, & Latinorum, illudque magnopere continentiam expedire, vt docent Iodoc Clitoux *de calibus Sacerdotum*, Claudius Spencez *de continentia Sacerdotum*, Martinus *supra de Sacram. Ordin. tract. 1. p. 6. cap. 8.* Cardin. Bellarm. *lib. 3. de Cleric. cap. 19.* Fr. Eman. Rod. *quæst. regul. tom. 3. quæst. 1. art. 1. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 12.* Torrelanca *de iure spirit. lib. 1. cap. 15.* & Socus *de iussu. lib. 9. quæst. 6. art. 1. vers. quoniam*, & Valencia *tom. 4. disp. 9. quæst. 5. punct. 1. §. 3. qui §. 2. vers. ceterum.* & idem Socus *supra art. 1. vers. probatur*, etiam referunt iam præfatam temporum varietatem, quibus imperata fuit castitas in Clericis, quæ adiungetur etiam *ex iur. in Clericos, vel Admoniti*, secularibus negotiis se immisceant, & *ex tota rit. de vita, & honestate Clericorum*, & *de Clericis coniug.**

12 Ad vltimam quæstionis partem, an qui ordinatur ante rationis usum, vel ante pubertatem, teneatur ad continentiam? Et quia cum multis agit longissimè legendus Thomas Sanchez *de matrim. tota disp. 30. lib. 7.* qui refertens primam affirmatiuam, & secundam mediam, sequitur *4. num. 3.* negatiuam sententiam in primo casu, & in secundo, etiam *4. num. 6. & 8.* alias duas referens, eandem negatiuam amplectitur, nisi post pubertatem sic ordinatus ratiocinet ordinem assumptum, habendo ratam promotionem suam, immo expressè, tum tacitè, non contradicendo, quia si tunc processerit, possit ad sæculum regredi, & uxorem ducere, vt docent Abbas in *cap. vico de Clerico per saltum promotus*, vbi Ioan. And. eas *n. 5. & Hostiens. num. 2.* Socus in *4. disp. 25. quæst. 1. art. 2. art. 2. conclus. 3. vers. quod si reges*, Rebuffus in *praxi benefic. de Clerico multè prom. glossa num. 10.* Squillante *de Cleric. oblig. p. 1. num. 84.* Bonacina *de matrim. quæst. 3. punct. 9. num. 8.* Basilis Poncius *etiam tract. lib. 7. cap. 29. num. 11.* qui expressè tenet quod puer, si ad usum rationis perueniat, non reclamet, sed consensu obligationis continentie statum sequatur Ecclesiasticum; tunc ex ista tacita professione, status censetur in prædictum onus consensisse, & consequenter ab Ecclesia ad obseruantiam castitatis compelli posse, vt refert etiam Marchin. *dist. cap. 8. de Sacram. Ordin. disp. 10. num. 1. & 2.* vbi tamen *num. 4. cum sequens*, contra Mayol. Sanchez, & Squillante tenet impubrem, qui habens plenum usum rationis, sua voluntate sacros ordines recepit, sciens onus castitatis illis annexum voto castitatis, & Diuini Officij teneri,

14 † & Sanchez notat cum aliis, *supra dicta disp. 30. Formosus de Offic. & Sacram. Eccles. Tom. 1.*

integrum esse ordinari in casibus, de quibus loquimur matrimonij inire, si nolit in eo ordine perfecturæ, quia ad nullam continentie legem obligatur, qui *num. 10.* multis probat posse quandocumque ante pubertatem resiliire, vel statim, ac pubertatem adæque est; itaui necesse sit, ratiocinet pubertatem adæque; imò addit prædictum contradicendi tempus hodie durare ad annum 16. & statim eo expleto, qui ibi tractatur quodam possit etiam resiliire post dictum annum 16. qui alia videnda expendit *vsque ad num. 14.*

Ad quæstionem aliam, nempe, an ordinatus 15 metu, teneatur ad continentie votum? Sed quia longè disputat idem Thomas Sanchez *dist. lib. 7. de matrim.* & cum multis aliis de vi, vel metu, cadentem in virum constantem, vt non teneatur sic ordinatus ad castitatem, & continentiam contra multos affirmantes, vt teneatur, & ex multis id comprobat Barbosa, vtiamque etiam sententiam refertens; ideo hanc negatiuam comprobabit ex his, quæ adduxi de iuramento factio meum in *cap. si vero, & cap. versus de iururo.* nam ibi dicta seruiunt solutioni huius dubij. Et videbis quæ dixi *supra in Rub. de temporib. ordin. quæst. 3. vers. ad vltimam.*

Quod si inquirat, in quo consistat sollemnitas voci 16 continentie, quod in susceptione Subdiaconatus emittitur, & quæ ratione differat à voto castitatis sollemni in approbata Religione; videbis Marchinum *de sacram. ordin. dist. tract. 2. p. 6. cap. 8. disp. 2.* & vbius disputantem Thonias Sanchez *dist. lib. 7. de matrim. disp. 25. & 16.*

Et an Episcopi interveniente eius consensu, 17 statuere, atque decernere possint, quod promoci ad minores ordines continentem, negatiuam partem tenet Anguianus *de legibus lib. 2. conser. 1. num. 26.* vbi reprobatur, & reprehendit Archid. acorum in *cap. ceteri num. 1. §. 2. quæst. 1. contra tenentem*; sed si ab eodè desideras videre, & scire, leges Thonias Sanchez *dist. lib. 7. de matrimonio tota dispensatione 31.*

QVÆSTIO II.

An possit Ecclesia statuere, vt initiati in minoribus, aut in posterum iniuncti, sint ad matrimonium inhabiles, perdantur in privilegium clericale, si continere nolint? Et an teneatur voto initiatum minoribus ordinibus, existimans votum castitatis illud annexum dirimere subsequens matrimonium? Et an constitutus in sacris teneatur; si non cassè vixerit opere, aut mente Sacerdoti illam circumstantiam detegere? Vbi de ratione, qua Clerici in sacris tenentur ad continentiam, & castitatem?

SVMMARIVM.

1 Castitatem obseruare nupit Ecclesia, præcipere iam ordinatus prima Tensura, adeo
21 a constitutio

- nullam esse culpam, etiam si retrocedat absque causa ducendi vnicam, & Virginem, quia non est omnimoda, & perfecta retrocessio, per quam retrocedens constituitur in statu, in quo est in-
- 8 capax exequenda omnia illorum ordinum, ¶ imò ad quod potest illa exequi, & sui privilegio duplici Clericali iuxta textum in *disto. cap. unico. de Clero. coniugat.* Sic cum Sanchez 2. 2. quæst. 12. art. 1. pagina 673. §. sit tamen *tertia conclusio*, Couarrui. 4. part. 2. cap. 6. §. 3. num. 3. in fine, Toledo *lib. 4. summ. cap. 18. num. 4. Azor. lib. 13.*
- 9 *inst. moral. c. 14. §. 1. 4.* ¶ Vbi addit non peccare, quamvis ducat viduam, & Syluester, *verb. apostasia quæst. 3. num. 7.* ait Clericum primæ Tonsuræ ex parte defensionis illius nullo modo peccare; qui omnes ducuntur; quia sic retrocedens vitur sue suo; cum non faciat contra votum, nec contra aliquod iuris preceptum, Agidius Trullench. *supra sub dicto num. 1 sub verb. hunc fit*, dicit quod si absque iusta causa retrocedat, venialiter peccet saltem quando ducit viduam; qui reddit se incapacem ad obeunda munera illorum ordinum; & hoc sic tenet Sanchez legendus n. 1. & ante a. 7.
- 10 Et prædicta doctrina vera est, et si Angelus dicit. verbo *Apostasia*, Tabiena in *eodem verb. quæst. 10. num. 13.* & Syluester *supra quæst. 3. num. 3.* videantur absolute loqui de retrocessione absque causa, dum illam damnare videntur; nam ut dixi ex iam relatis, & ex traditis à Sanchez *dicta disp. 3. num. 8. & 12.* procedit etiam in eo, qui sine causa retrocedit, cum vitur sue suo. ¶ Et sic bene ipsè num. 13. impugnat Abbatem in *cap. 1. in fine de apostasia*, & Angelum verb. *Apostasia*, num. 3. qui retrocessionem faciam; verbo damnant per doctrinam textum in *cap. si digno de foro competentis*, qui nihil ad rem facit, ut patet ex his, quæ ibi dicitur cum textus illi tantum loquatur, ut non possint Clerici renunciare fori privilegio; quia in totius status Clericalis est concessum; item quia mirum est fas esse culpam facto ipso Clericatum deferere, ac Laicorum more vitam traducere; nefas autem dicere se velle renunciare.
- 11 Ad secundam questionis partem, et si quidam doceant recipientes ordines minores eo errore credentes, ut habeant annexum votum castitatis, sicut ordines sacri, ac proinde non teneri non inire matrimonium; sed sic ineane esse validum, quia cum in animo habuissent vouere castitatem, ligabuntur vique voto non solemnī; quamvis id intenderint, sed tantum simpliciter; eo quod in nullius potestate sit votum solemnizare, nisi in religionis professione, aut vera ordinis sacri susceptione ex *cap. unico. de voto lib. 6.* tenet Ioannes Andreas in *cap. Ioannes de Clero. coniug.* num. 17. ibi, Aut. num. 13. Ancharan. num. 8. quæst. 1. Cardin. quæst. 1. num. 7. Imola num. 14. Cæcia. in *repr. textum in cap. ad limina 30. quæst. 1. §. 4. quæst. 193. num. 4. §. 3.* ¶ Tamen nec voto simpliciter castitatis, & continentis illum teneri dicendum est; quia talis non habuit intentionem per se vouendi; sed quatenus existimabat votum esse annexum ordinibus minoribus, & accessorie ad illos, sic tenent Fillucius, & Bonacina, ubi *supra*, & Agidius Trullench. *dicto. num. 2.* In *verf. quod procedit Sanchez dicto lib. 7. de matrim. disp. 31. num. 1. verf. eorum*, qui etiam hoc probat ex bis, quæ læt scribit *dicto lib. 7. disp. 37. & ibi num. 13.* ¶ Vbi dicens profitemem in religione, quam parabat approbatam, cum non esset, teneri voto simpliciter.
- 12 *Hermesius de Offic. & Sacri Ecclesie. Tom. 3.*

¶ Sed si reciperet inualidè ordinem sacrum, nullo voto teneri; eoquod in hoc casu non facit per se, & principaliter votum castitatis, sed in consequentiam ordinis sacri, cui Ecclesia illud annexit; ergo & multo melius in casu nostro.

Dubium vero est an voto castitatis obligetur, qui ad ordines sacros accedit sciens illis annexum esse votum castitatis, sed illud positivè respuit, seu non vult se ad votum castitatis obligare; in quo puncto breuiter dico non teneri voti ratione ad castitatem. ¶ Cum votum absque voluntate vouendi non subsistat, ¶ teneri tamen ad castitatem ex statuto Ecclesie, quæ præcipit obsequium castitatis illi, qui voluit ordinari, & noluit vouere, illamque facit inhabilem ad matrimonium, taliter vt, si hic nubar, sit matrimonium inualidum & teneatur ad alia coetera sacro ordinis annexa, vt ad horas Canonicas: sic docent Sanchez *dicto lib. 7. de matrim. disp. 27. num. 12.* vbi cum multis referens alios, vt etiam tenetur ex vi susceptionis ad votum, quia qui voluit ordinari in sacris, debuit velle ex voto castitatis obligari, docet etiam Agidius Trullench. *dicto dubio 13. de Sacramento. lib. 7. cap. 9. num. 7.* ex Bonacina, & Nauar. idem Bonacina de *matrim. quæst. 3. puncto 9. num. 11.* idem Agidius in *precepta Decalogi lib. 2. cap. 2. dub. 1. num. 7. & 12.*

Dubitarum secundò, an ignorans esse annexum ordini sacro castitatis votum, si ordinetur sit prohibitus? In quo puncto existimant multi, quod si sciens ordinem sacrum recipiens, ignoret prorsus votum annexum ordini, adhuc teneatur ad castitatis obsequium, non solum ex Ecclesie præcepto, sed etiam ex vi voti; quia eo ipso quod sciens, & volens; est sacris ordinibus initiatus, licet ignorauerit votum annexit, emissa tamen est voluntas; nam qui vnum sciens, & prudens fecit, & vult, facit, & vult subinde etiam annexa, vt sciens suscipiens Prætoris munus voluntarie quoque suscipit onera officio annexa; licet ex ignoret, ¶ eo, vel maxime quod ascendens ad ordinem sacrum, semper nouit se alium statum eligere, & adscribi militæ Clericorum; qui saltem virtualiter accedit intentione faciendi, quod facit Ecclesia; & sic consequenter vouendi, vt Ecclesia prescribit; licet ipse ignoret quod Ecclesia velit, ac precipiat: sic sustinent Cardinalis in *cap. cum etiam in fine de Clero. coniug.* ibi Imola num. 7. Azor. *lib. 13. mor. cap. 14. quæst. 10.* quod nimis placeat Sanchez *d. lib. disp. 27. num. 12. in fine*, & tenent Agidius Trullench. *supra num. 11.* Bonacina *dicto. quæst. 3. de matrim. num. 10.* Hurtad. in *eodem tract. disp. 16. difficult. 2. num. 4.* & alij contra Valquez in *3. disp. 14. num. 98.* idem Trullench. in *Decalog. lib. 2. cap. 2. dubio 1. num. 6. in fine*, qui dicit *dicto. n. 6.* quod hic casus vix possit in Ecclesia Latina contingere.

Ex dictis sub *verf. dubium* non improbabilius sentiant Vincentius Gosselin in *dicto capitulo* Abbas cum eis *ibi num. 4.* Monaldus, Rosella, & Syluester, quos refert Sanchez *supra lib. 10.* dicentes vt sic ordinatus tantum teneatur ex sola Ecclesie constitutione, quando ignorata fuerit inuincibilis, quia votum est lex priuata, quam quislibet sponte sua sibi imponit, sed prorsus votum ignorans, caret voluntate vouendi, ac per consequens imponendi eam sibi legem; ergo, & Nauar. in *summ. Hispan. cap. 25. num. 108.* sit teneri tunc saltem ex Ecclesie constitutione, & Syluester

- verb. *matrimonium* 3. *quest.* 12. *dile.* 2. dixit quod si ignorantia non sit inuincibilis, non excusatur, & alia adducens ex alio Sanchez *man.* 11. ait hanc procedere, quando quisquam novit se ad sacros ordines promoueri, & continentie votum ignoravit
- 11 illis annexum: ¶ quia si penitus ignoravit se ordinem recipere factum non cogi eum, ait, in foro conscientie continentiam seruare; eo quod non suscepit ordinem voluntarie, cum fuerit ordinatus prius ignorans quid in eo fieret secundum quod late scribit *dile.* lib. 7. *de matrim.* *quest.* 30. *de infante ordinato propter eandem rationem*; sed affirmat quod taliter ordinatus tenebitur in foro externo ad seruandam castitatem.
- 13 Vnde infero quod si ordinatus v. g. finit se Episcopum, aut ordinem non habuit intentionem suscipiendi ordinem factum, tunc ordinatus teneatur ad castitatis votum, etiam simpliciter; eo quod suscipiens ordinem factum non vult per se & expressè castitatem, sed tantum implicite, secundario, & dependenter ab ordine sacro, sed equalem suscipiendi intentionem non habuit, aut nulliter ordinatus, nulliter ordinatus, nulliter voto adstrictus est castitatis ratione ordinis, quem verè non suscepit; ergo cum principale non subsistit, nec secundarium; & accessorium per accidentem ei annexum: ita docent Coninch. *de Sacram.* *disp.* 10. *dile.* 14. *num.* 33. Bonacina *dile.* *quest.* 3. *num.* 8. Tullench. in *Declar.* *dile.* lib. 2. *dile.* 1. *num.* 7. & *de Sacram.* *dile.* *cap.* 9. lib. 2. *dile.* 13. *num.* 5. Sanchez *dile.* *disp.* 17. *num.* 13. ¶ Alia adducens, ubi contra Ioannem Andream, Dominicum, & Brunel. in *dile.* *cap.* 10. *de votis*, dicentes ex regula textus in *cap.* *quidem* & *cap.* *placet de censur.* *canon.* sic ordinatum teneri saltem voto simpliciter relictis disparitatis rationem inter factum Religiosum, de quo loquuntur illi textus, quia proficiens essentialiter ex religione, teneatur ad castitatem, non sic ordinatus, qui, ut iam dixi *quest.* 1. & in hac *quest.* 2. teneatur tantum ex statuto Ecclesie, qui in hoc nostro casu non obligatur.
- Ad tertiam quoque questionem pariter, quia late *sub e.*
- 15 omnis *versusque* *textus de penit.* dico de circumstantiis à penitentibus necessariis in confessione explicandis; ideo breuiter ounce dico quod qui contra castitatem peccat in sacris insignibus, teneatur Sa. cerdoci non solum decepte circumstantiam sui status, cum actuale carnis peccatum patitur, sed etiam si cum mente tantum libidinosa actui consensum prestitit; argum. textus in *cap.* *qui videtur* 32. *quest.* 5. ex eo quia ratione voti Clericus fornicans committit sacrilegium, docent Sanchez *de matrim.* *dile.* lib. 7. *distinctione* 17. *num.* 9. cum multis Cenedis relictis plures antiquiores ad decretales collect. 102. v. 1. Azor. *instit.* *mor.* p. 1. lib. 13. *cap.* 2. & p. 13. lib. 3. *cap.* 17. *quest.* 7. Sorus in 4. *dile.* 18. *quest.* 2. art. 4. vers. *enim vero*, cum alibi Barthola. in *passionis* p. 1. alleg. 15. *num.* 6. & 7. qui *sub* *num.* 8. cum pluribus improbat Cardanalem, & alios quos refert Sanchez *dile.* *disp.* 17. *num.* 11. afferentem concubium clericum in sacris insignibus esse simplicem fornicationem per textum in *cap.* *quia circa de bigamus*, ibi: *Cum eo tantum simpliciter fornicari non tenetur*, & per textum in *cap.* *P. abster.* 18. *dile.* ibi: *Presbyter si fornicatum fuerit, vel adulterium commiserit*; qui cum nullus dicit Sacrilegium committere, & teneri sic in confessione explicare peccatum illud cum sit circumstantia speciem peccati mutant, videbitur Dia-
- nam, p. 1. *trall.* 7. *ref. moral.* 4. Filicini in *quest.* *mor.* *rem.* 2. *trall.* 40. *cap.* 9. *num.* 124. Lessium *de inst.* lib. 2. *cap.* 40. *dile.* 6. *num.* 40. Aegidium Coninch. *dile.* 2. *disp.* 10. *dile.* 3. *de Sacram.* n. 13. ¶ & iuxta t. azor. in *dile.* *cap.* de *hu.* 28. *dile.* ibi *ut sacrilegi*, ubi intelligit idem Barthola. supra *num.* 8. qui *num.* 9. respondet ad textum in *dile.* *cap.* *quia circa de bigamus*, dicens, vt ibi dicitur fornicatio simplex; non quia non sit etiam sacrilegium, sed vt distinguatur ab aliis luxurie peccatis specialiori qualitate, & substantia effectus, in qua incidit aliquando Presbyter v. g. ab adulterio, stupro, vel incestu, vt tradit Azor. *instit.* *mor.* p. 3. lib. 3. *cap.* 17. *quest.* 7. vers. *in hoc*.
- Sed ad mentem dicti textus potius existimo in 27 eo vocari simplicem fornicationem in ordine ad Bigamiam excludendam, quam non inuincit clericus Concubinariis supposito quod non habuit animum contrahendi matrimonium de facto; & ita vocetur simplex fornicatio ea parte affectus, vt distinguatur à copula, quæ sit cum affectu maritali, iuxta textum in *cap.* *super de Bigamia*; sic iterum expendit idem Barthola. *sub dile.* n. 9. in vers. *sed melius*, ubi dicit, vt ibi non vocetur simplex ad excludendam malitiam contra Religionem; idque textum illum non vocare clericum illum simplicem fornicationem, sed tanquam simplici fornicatione notatum: sed iterum video ipsum Barthola. in *dile.* *cap.* *quia circa* *num.* 3. admittere vt meliorem primam explicationem Azor. postquam retulerit ea Bellarmine adeo textum de simplici fornicatione egisse ad differentiam bigamie, & irregularitatis ex ea contrahæ, de qua principaliter dubitabatur, in scilicet tam incurritur Presbyter plures habens concubinas, insequitur negari à Pontifice; quia tanquam voces ductæ non sunt, vt requirit textus in *dile.* *cap.* *super.* Verum Abbas ibi, *num.* 5. & Hostiensis illius textus, difficultatem sentientes, aduerterunt Pontificem ibi potius debuisse edicere triplici fornicatione notari.
- Non inquam obstat textus in *dile.* *cap.* *Presby.* 18. *dile.* in relatis verbis; quia ea nihil aliud significare videntur, nisi quod fornicatio clericum non soluta, non est dicenda adulterium; propterea nonnulli affirmabant, de quibus Menochius *de arbit.* *com.* 5. *cap.* 418. quia videbatur dari quoddam coniugium spirituale inter Clericum & Ecclesiam; imò dicebant dari stuprum cum incestu sic Barthola. *dile.* *alleg.* 15. *num.* 10. & 11. Menochius *supra* Gutierrez in *Canonis* *quest.* lib. 2. *cap.* 7. à *num.* 37.
- Ad quartam questionis partem respondebis 19 ex dictis *supra* *sub dile.* 9. 1. & ibi in vers. *ad tertiam* verb. *sed quidquid* si quare nunc breuiter dico eam esse rationem, vt ordinatus in sacris nequeat contrahere matrimonium iuxta textum in *cap.* 1. & 2. qui clerici, vel vouerunt, *cap.* *vice de voto* lib. 6. & alibi & nouissime in Trid. *sess.* 14. *can.* 9. tanquam de fide ex eo quia congruum est vt ministrantes Christo sint cælibes, vt tradit Aegidius Tullench. *de Sacram.* *dile.* *cap.* 9. lib. 3. *dile.* 3. n. 3. ¶ Cumque sacerdos templum, & vas Dominiac Sacramenti Spiritus sancti esse debeat, indignum erit dicere eum cubilibus, & immundiciis delectare iuxta D. Paulum *ad Rom.* 13. & in *cap.* *decerimus* 18. *dile.* *cap.* *propositis* *com.* *sequen.* 82. *dile.* *cap.* 1. & per totam 15. *quest.* 8. ex hoc nostro textu, *cap.* *ut clericus non de vita*, & *bonis*. clericus, plura refert Benedictus Aegid. *de primatu bonis*. ar-

tit. 21. & sic in illo sacre pagine *Esas* 51. dicunt,
non danieli qui sortis vasa domini.

- 31 Et patet ex textu in *cap. necesse* t. p. 1. vt mundus
 debeat studere, esse manus, que alios mundare
 debet, vt eferunt Augustin. *serm. 36. ad Præfyr.*
D. Christoforus lib. 6. de Sacerdot. tenet. textus in
e. p. Maximianus 81. *dist. ait* vt qui sancti non
 sunt, sancta tractare non possunt; & quod alieni
 effici debent à ministerio, quod viuendo illicitè
 possunt.

- 32 Etenim nunquam fuit permittum in Ecclesia,
 etiam Græca, ordinatos in sacris transire ad ma-
 trimonium ex *cap. si quis eorum dist. 32.* & *sear*
Synodo generali, vt multis probat Azot. *instit.*
moral. tom. 1. lib. 13. q. 3. & 5. & ob id Græci post
 matrimonium initum ordinati in sacris, non pos-
 sunt, motu vxoce, validè transire ad secundas

- 33 nuptias. Et hæc enim est differentia inter Græcos, &
 Latinos, quod Græci licet post matrimonium
 contradium ascendere ad sacros ordines, & vt
 matrimonium. Latinis autem minime, dixit Agi-
 dius *lib. 7. de Sacram. 1. 1. dub. 5. n. 1.* bene Sanchez
de matrim. lib. 7. disp. 28. Azot. tom. 1. lib. 13. cap. 12.
quæst. 3. Bellarm. lib. 1. de Clericis, cap. 21. Bonacina
de matrim. quæst. 3. pæul. 9. num. 13. Trullench
de 7. n. 3. in fine.

- 34 Imò & Erminici immolacæ victima prohibebant
 eos qui minime puri, & integri ad immolandum
 accederent, vnde Tribulus *lib. 2.*

Ves quoque abesse proci ad ubera descendit ab ære
Quem dedit hostiæ gaudia nulla veni,
Casta placens superbi &c.

Et sic Cicer. 1. de *legibus ad Dimer* inquit aduerso
 Casti qui seculi sacris Deum ipse vindex erit, & De-
 moth. in oratione contra Timocratem, sic ait: Ego
 autem arbitror, qui sacras ades ingrediatur qui en-
 tam Diuinarum rerum præsti cum non modo ad
 terram aliquod dærum tempus cassum esse debere,
 sed per omne spatium ætatis ab istiusmodi studiis
 fusso purum oportere, tradit Barbosa in *pastor. dist.*
alleg. 15. p. 2. n. 18. & 19 Videndi Carol. de Grass.
de officio Clerici. in prælud. à n. 25. & Thom.
 Doct. *conf. 147. n. 4.*

Al Text in Cap. Tuam in Domino X. hoc titulo.

P R Æ M I S S A.

S V M M A R I V M.

- 1 Abbas eligi potest dispensatim, quantu in
 sit in ætate 25. annorum, necessitate ori-
 gente.
- 2 Prælatum religionis non eligitur aliquis, nisi
 professus expressè in ea religione, in qua
 assumptus habitum, numero 3. fallu, nu-
 mero 6.
- 3 Prælati electio vniui religionis ad aliam, est
 nulla, etiam si dignus non reperiretur in
 illa, qui possit eligi.
- 4 Abbatia beneficia administrationem habentia,
 solum Penitentem non professu conferre
 potest.
- 5 Monachus in minoribus ordinibus potest eligi
 in Abbate; quando alius aique reperiri
 dispensatim, ne sit contra iuris regulam
 relatum 2. 7.

- 7 Cap. cum Monasterium 13. de electione n. 6.

& 8.

- 8 Possulatio non professi in Abbatem quando
 fiat

- 9 Abbas eligi potest si Subdiaconus tantum est,
 non tamen consecratus nisi iam sit Præfyr,
 vt accidit in Episcopo.

- 10 Abbas est potius nomen solitudinis, quam
 honoris, aliter videtur n. 11.

- 11 Abbatia, vel Episcopatus suscipi non debent de
 manu laici.

- 12 Nouitius potest eligi ad Dignitatem Episco-
 palem.

- 13 Abbas eligi requirit Monachus infamis, nisi
 aliter videatur, sub numero 10. in
 fine.

- 14 Abbas eligendus debet esse ritus ex legisimo
 matrimonio.

- 15 Regulares omnes penitentiarum in sancto officio,
 sunt o immo inhabiles ad Dignitates, &
 Prælaturas, nisi penitentiam comple-
 rint.

- 16 Abbas eligendus non debet esse corpore vitia-
 rus, sinuatus, homicida, Apostata, per-
 iurus, prodigus, nepotius, seu pa-
 tris dissolutum aliquem animæ, seu Cor-
 poris.

- 17 Ordinatus non debet precei Carnales reci-
 pere.

- 18 Christus Dominum assero loquutus fuit ad con-
 sanguineos suos, quos cum eis negotium
 interesset.

- 19 Sanguiuis iure non succeditur in beneficium, nec
 hereditaria.

- 20 Collatio præbendi ex carnali affluu, quando sit
 simoniaca, reuocatur.

- 21 Sacerdos licitus est sine promissione habendi in
 Ecclesia.

DE etate 25. annorum requisita, vt Mona-
 chus in Abbatem eligi queat, dixi supra
 sub *cap. 1. h. 2. Et* quod qui eligitur in Abbatem
 & Prælatum sue religionis, debeat esse professus
 in ea; notauit supra per textum in *cap. 13. 27. 37.*
38. & 49. de electione: quare quod hic habetur
 exhortatur à regula; sed de ratione quare Abbas
 ex necessitate potest dispensatiue eligi, quamvis
 in minoribus ordinibus constituitur, quod ait hic
 Barbosa in hoc textu fuisse dispensatiue admissum
 necessitate vigente, iuxta declarationem gloriæ
 hic, que bene proponit, & resolu.

Cumque regula iuris sit, vt eligendus in Abba-
 tem, & Prælatum regularem debeat esse expressè
 professus iuxta textum expressum in *cap. nullus*, vbi
 DD. de electione *lib. 6.* Rebutius in *tract. de passio-
 cu possessio. num. 180. Azot. instit. moral. p. 1. lib. 12.*
cap. 2. quæst. 12. Seraphinus *de off. 647.* Layman.
quæst. canon. de Præf. Eccles. quæst. 190. in fine. Sigil-
 mundus à Bononia de *elect. dubio 90. a. numer. 2.*
Tamburinus de iure Abbatum tom. 2. disp. 50. q. 10.
 Barbosa de *iure Eccles. cum aliis p. 1. cap. 17. à n. 31.*
 † Vbi cum multis aliis *num. 33.* ait quod debet
 emitti professio expressa in ea religione, in qua
 assumitur, secundum ea, que hæc dico sub *cap. 4.*
8. & 16. de regularib. † taliter vt si Religiosus eli-
 garur in Abbatem, vel Prælatum alterius religionis
 talis electio sit nulla, vt probat *Clem. 1. de elect.*
 sic cum relatis, & aliis; imò Suarez de *religione*
tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 3. n. 11. in fine. subdit proce-
 dere etiam si dignus non reperiretur in illa religio-

ne, qui possit eligi: qua de re legere poteris a. 21. in *Trad. s. s. de regularib.*

- ¶ Et sic Gonzalez in *regula 8. Cancellaria glossa 8. n. 78.* subdit Sacram Congregationem *sub die 12. Decembris 1585.* censuisse neminem, præter Summum Pontificem posse conferre Abbatis, & beneficia, administrationem habere, nisi professus iuxta Canones, & docet etiam Ioannes Maria Nouat. in *Lucerna regular.* verb. *Abbatia* numero 1.

- 6 Sed cum Pontifex in *cap. cum Monasterium 13. de electio.* dicat quod potest postulari in Abbatem non professus, si ea aliqua bona causa fiat talis postulatio, ut docent Piuspositus in *cap. si quis 2. num. 3. dist. 48.* Dominie in *dist. cap. nullus*, Valerius Reginaldus in *praxi fore Ecclesiæ. parisi. lib. 10. tractat. 3. num. 102. in fin.* idem bene Pontifex in textu nostro decidit, ut Monachus in minoribus possit in Abbatem eligi absque eo, quod ascendat ad maiores, quando alius repetit nequit, ut docet cum multis Barbosa *hic n. 1.*

- 7 Nec obstat dicere requiri eligendo in Abbatem, ut sit Presbyter, ut docent Abbas *hic num. 3. & in cap. 1. num. 2. eodem titulo*, de quo leges quæ ibi adduxi, tam circa ætatem, quam ordinem, debent habere, Abbas, Guardianus, seu Prior pro monasteriis eligendi, Angelus *in sum.* verbo *Abbas*, Sylvestre in *eodem verbo*, etiam num. 1. Lælius Zechius de *Repub. Ecclesiæ. cap. 21. num. 1.* Fr. Emano. Rodriguez *quæst. regul. tom. 1. quæst. 15. art. 1. Azor. in finis. moral. p. 1. lib. 12. cap. 20. quæst. 1.* Cardinalis Tufchus *tom. 1. dist. 4. cons. 4. num. 3.* aut saltem in ordinibus sacris constitutus, si credimus Biazio de *dist. p. 1. Egidio cons. 1. num. 21. & 12.* Scaphino de *dec. 647. num. 3.* argum. eorum quæ dixi supra in *cap. proxime præcedenti.* Quia respondeo regulam textus nostri non esse vniuersalem, imò exceptionem à regulâ: & ideo sentiant Doctores hic, & Barbosa cum illis casum textus nostri procedere dispensatiue sicut iam dixi *num. præd.* cum Gonzalez, & aliis relatis à Barbosa de *iure Ecclesiæ. dist. 1.*
- 8 ¶ Qui etiam ait in *dist. cap. 13. de electione.* ex Roderico à Cusita in *dist. cap. si quis. num. 18.* postulationem non profecti in Abbatem, de qua in *dist. cap. 13.* procedere, dum tamen talis postulatio debeat peti à Papa, & non ab alio inferiore.

- 9 Et licet Tamburinus de *iure Abbat. dist. tom. 2. dist. 1. quæst. 12.* quam sequitur Barbosa *disto c. 17. de iure Ecclesiæ. num. 34.* dicat cum multis verius esse, ut eligendus Abbas, debeat iam esse Presbyter, nec sufficit ut sit Diaconus. Tamen hæc difficultatem dissoluit distinctione habita in *dist. cap. præd.* circa electionem Episcopi, qui potest eligi & confirmari, dum est Subdiaconus, consecrari non nisi Presbyter: Quod si hæc partem non admittas, cum in Abbatem non subsecrator consecrator, fortius inquam admittes, ut sine distinctione possit Subdiaconus eligi, nulla habita distinctione, dum tamen sit in ætate annorum 17. apus, ut Presbyter fiat ut dixi in *dist. cap. 1. hoc tit.*

- 10 Et confirmari videtur, quia ut dicit Stephanus Garzianus de *script. forens. cap. 270. num. 26.* Abbas est potius nomen sollicitudinis, quam honoris, & glossa hic verbo *non ascendat*, quam sequuntur Ioan. Monach. in *cap. Inquisitores num. 1. de heret. lib. 6.* Archidiacon. in *can. fraternitatem in medio 71. dist.* quatenus in ea dicitur Abbates non habere Dignitatem, sed tantum officio potiri, ex eo quod infamia notatus possit in Abbatem eligi.

Quod dictum Barbosa *hic* non admittit *num. 2. 11* vel. *ceterum* per textum in *cap. si quis deinceps 16. quæst. 7.* quatenus decidit de manu Laici Episcopatum, vel Abbatiam suscipi non debere: vbi in fine dicit similiter etiam de inferioribus Ecclesiasticis Dignitatibus constitutis, ut firmat glossa vltima in *cap. expulsi de corpore vicari.* Lapsus alleg. 84. Hieronymus Rodriguez in *compendio regular. ref. 1. num. 19.* Remota in *promptuario receptarum sentent. tom. 1. tit. 1. num. 1.* ¶ Vt cum tamen sit Fr. Bartholomæus Bechis in *praxi obseruanda in administrandis ad religionis statum Novitiis dist. 11. dubio 19. num. 2.* & Sanchez in *præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 4. num. 20.* Barbosa in *dist. cap. nullus num. 3.* dicunt, Novitium eligi posse ad Dignitatem Episcopalem, sic colligentes ex *dist. cap. nullus de elect. lib. 6.*

Ex his colliges, quod etiam Oldradus ex *dist. glossa non ascendat, cons. 14. vel. & idem in monasterio num. 1.* dicat posse eligi in Abbatem Monachum infamem, contrarium sequendum esse, ut docet bene Tamburin. de *iure Abbat. tom. 1. dist. 10.* Barbosa *hic num. 6.* & sic bene cum eodem Tamburino *dist. 1. quæst. 14. Campanillo in diuersis Canon. Rub. 11. cap. 13. num. 117.* Sanchez in *præcepta Decalogi tom. 2. lib. 5. cap. 5. n. 16. & 17.* & cum aliis multis, cum in *cap. 1. de filijs Presbyterorum. & de iure Ecclesiæ. dist. cap. 17. n. 33.* docet ut eligendus in Abbatem, debeat esse legitime natus, sicut qui eligitur ad alias Dignitates, & Prælaturas.

Imò, & Urbanus Papa VIII. in generali Congregatione S. R. vniuersalis inquisitionis, de anno 1616. decreuit regulares omnes penitentias à sancto officio, ad Dignitates, & prælaturas, omnino inhabiles esse, etiam si penitentias compluerint, ut referunt Laurent. de Peirino *tom. 2. prælatus, sui ordinis minimus in anno. ad consuet. Pauli V. & Tamburin. dist. 1. quæst. 1. n. 21.* Barbosa *hic num. fin. & de iure Ecclesiæ. dist. cap. 17. n. 37.* qui num. 36. & dixi, *sub Rub. de elect. dixit etiam*, ut Abbas eligendus, non sit corpore vitiosus, simoniacus, homicida, apostata, peritrus (argum. eorum, quæ dixi in *cap. 10. de iudicio a. quæst. 17.*) & quod nec sit prodigus, neophytus, vel patiens defectum aliquem animi, seu corporis: de quibus omnibus latè, & bene idem Barbosa in *dist. tract. p. 1. c. 19.*

Ad alia de potestate Abbatum circa ordines, 17 dico infra in *cap. sequenti*, & circa iurisdictionem tractat Barbosa in *dist. c. 17. & 19.* cum infinitis Doctoribus iam relatis, & quos ibi referet.

Et quia in *vers.* hic nullum, & ibi: *Nem enim*, 18 probat cum multis Barbosa, quod ordinari non debet preces carnales recipere, ¶ probans ea multis Sacre scripturæ locis Christum Dominum asperè loquutum fuisse ad consanguineos suos, quos quies intercessit negotium cum eis, ut Marc. 10. *refectus quid petatis*, Lucæ 2. *quid est quod me queratis*, & Marci 3. *quia est mater mea*, *sub g. 1.* ¶ Et ea his, quæ dico, & Doctores docent per textum in *cap. 1. de preb.* vbi probatur, quod in beneficiis non succedunt iure sanguinitas aut hereditario ¶ imò idem Barbosa *hic num. 4.* cum Garcia, & aliis, mouet questionem, quando collatio precibus ea carnali affectu procedentibus, simoniaci sit. 19

† Et notat ibi n. 5. cum Suarez de religione lib. 4. de simonia cap. 40. n. 2. & 5. ex dicta glossa verb. *simonia*, licitum esse studere spe promotionis habende in Ecclesia, ut sic per eam tenuit Cosmas in *proposito sanctissimum*, verbo *ipsum*, de quibus dico alibi.

Ad Text. in Cap. Cum contingat, VI. hoc tit.

P R Æ M I S S A.

S U M M A R I U M.

- 1 Sacramentum ordinis Episcopum est solum Minister.
- 2 Tonsura prima ordinatus, recipit characterem, & alia privilegia temperis ei, & n. 3. remissive, quæ dicitur ordo, numero 4. & 10.
- 4 Tonsuratus dicitur Clericus.
- 5 Tonsuratus possunt exercere iurisdictionem Ecclesiasticam, & esse Vicarii Episcoporum de iure; sed quid iudicet ex Urbani VIII. & Innocentii X. n. 6.
- 7 Percussus tonsuratus, est excommunicatus, nec absoluitur, nisi à Papa.
- 8 Clerici prima Tonsura sunt capaces spiritualium, quibus licet Dignitatem, & beneficium conferri, & n. 9. ubi de quadam modo considerandi à Papa.
- 10 Tonsura est ordo distinctum ab aliis.

A Liquid dixi super sub Rub. quæst. 1. in verb. *notatur secundo*, ut ex privilegio Pontificio Abbates ordines conferant; & sic faciendo argumentum ex ibi dictis in verb. *ad primam*; quod solus Episcopus est minister Sacramenti Ordinis, poteris ibi dicta, & sub cap. 1. t. applicare ad materiam huius capituli. Alia de Abbacibus sub cap. 1. & cap. præced. hoc tit.

Cum ergo ex verbis textus nostri ibi: *A tali, huius Clericali ordo confertur*, dicat Barbosa hic num. 6. cum multis, per primam Tonsuram conferri Ordinem Clericalem; & quod imprimis ea Characterem Sacrum in anima indelebilem; & quod prima Tonsura efficit hic ordinatus verè, & realiter clericus; & quod huiusmodi Tonsurati veniant appellatione Clericorum, & gaudeant omnibus privilegiis, & immunitatibus, quæ Clericis in Sacris constitutis conceduntur; & sic liberentur à potestate seculari, & in Ecclesiastica constituantur, idè adiuget hic quæ supra dixi sub Rub. hoc tit. & de temporibus ordinis. an prima Tonsura sit ordo Clericalis, & quatenus ea ordinati gaudeant privilegiis Clericorum in Sacris, quoad forum Poli, & forum fori, nec contenti debeant in seculari iudicio, adiuget quæ longissimè dixi in cap. 7. & 10. de constit. an tunc sit de iudicio; præcipue cap. 1. 3. 4. 8. 10. 13. 17. & fin. & in ritual. de foro comper. præcipue sub cap. 1. & 2. cap. 5. 8. cap. cum sit generale, & in aliis, & in cap. tuam de ordine cognat. de multis in aliis capitulis lib. 2. † Et quod Tonsura sit ordo Clericalis, & tonsuratus dicatur Clericus, leges ad questiones Laram de Capellan. lib. 4. cap. 5. Garciam de beneficiis p. 7. cap. 1. ubi de Clericatu, & ordine, & ille de quæst. an Capel-

lanis possit conferri Laico non tonsurato. Videbis Couarruam in cap. 9. de testament. à numero 4.

Et cum etiam dicant Segura Dauslos in directorio Inquisitor. p. 1. cap. 12. Torreblanca in tract. de Magia cap. 6. num. 59. quod prima Tonsura ordinati, possint exercere iurisdictionem Ecclesiasticam, & Vicarios esse Episcoporum; idè leges quæ dico infra de officio Vicarij. † Et quod hoc sit iudicium ex Bulla Urbani VIII. Innocentij X. & Alex. VII. pro Ecclesiis Cathedralibus, ut possint resistere, ne eligantur in Vicarios generales Episcoporum Clerici in minoribus, sed in Saccis iam constituti. † Et in verb. ordo ibi: Sed num. 7. quid qui tales perveniunt incident in Canonem late sententia, dic quid sit; per quam Dueñas regula 99. verb. *omptia secundo*, Zenzelio collect. 105. num. 4. Barbosa hic num. 10. notant, ut percussus Clericum, etiam si sit primæ Tonsuræ, est excommunicatus, & non nisi à Romano Pontifice possit absolvi: adiuget plura, quæ dixi sub e. cum non ab homine 10. de iure cap. ad præbendam 24. de re iudic. & dico latè in cap. 10. 17. 19. 23. 24. 26. 29. 32. 33. & 36. cum aliis de sentent. excommuni.

Dicit etiam D. Matra de votis n. 11. §. 1. de c. 1. §. 1. Clericos primæ Tonsuræ esse capaces spiritualium; cum eis in sola prima Tonsura constitutis, queant beneficia, & Dignitates conferri, iuxta quæ dixi supra in cap. 1. cap. 3. cap. 4. cum aliis huius tituli, & sub tit. de temporibus ordinis. & dico infra sub tit. de præbend. de institutione, de concessione præbende, & aliis; & sic bene Flaminio de resignat. lib. 6. quæst. 4. num. 23. † & lib. 4. quæst. 2. num. 59. affirmat, ut si Pontifex dicat conferimus tibi beneficium, quamprimum fueris characteris Clericali insignitus ad talem collationem, sufficit: ut habeat beneficiendus primam Tonsuram. De ratione characteris dico infra sub tit. de Sacramentis non iterandum.

Item Barbosa ex glossa hic Abbati, & ibi: Quidam dixerunt primam Tonsuram non esse ordinem, sed eorum opinio corrigitur; probans cum multis esse ordinem quiddam alij teneant; idè leges plura, quæ adduxi contra Theologos dicentes esse tantum præambulum ad ordines, ut sit etiam ordo distinctus ab aliis per textum in cap. 1. Trid. sess. 23. & ibi, cap. 2. & ibi cap. 10. super sub Rub. & tit. de temporibus ordinis. item, & sub nostro titulo.

QVÆSTIO I.

An Abbates, qui ex textu nostro possunt minores ordines conferre, propriè dicantur illi Rectores Ecclesiarum parochialium, qui vulgò in Regno Gallie, & in alijs Regni partibus vocantur Abades, seu illi, qui dignitates in Ecclesijs Cathedralibus habent vel Dignitatem primam in Collegiis, eo nomine nuncupati; seu illi, qui apud nos Hispanes, sunt Abbas S. Isidori Legionen. Abbas de Alcalá la Real, Abbas de Ronces Valles, Abbas de Arbas, & alij huius generis, seu illi, qui sunt Abbates, Præpositi religionum Monachalium, ut S. Benedicti, S. Basilij, S. Bernardi, aut Abbas Præmonstratensium. Et nunc quid decise textus nostri pertrahatur ad Priores Ecclesiasticos conventuum ordinum militarium Divi Iacobi, Divi Iohannis Alcantara, aut Calatrava, aut ad alios huius generis consistentes in alijs Regnis ultra hos Castellæ.

SUMMARIUM.

- 1 Abbates quidam dicuntur seculares, quidam regulares; Primi in quatuorplex differentia, n. 1. 4. 5. 6.
- 2 Abbates seculares sunt, qui obtinent beneficia Ecclesiastica cum titulo Abbatis.
- 6 Abbatis nomine raro conceduntur Clericis seculares.
- 7 Abbates Regulares sunt in multiplex differentia & n. 8. & quidvis sunt subditi ordinis num. seqq. & fin.
- 9 Abbas vocatur Generalis inter regulares, siut aliter quoque ipsi ipsorumque Prælati fuerunt exempti à iurisdictione ordinaria.
- 10 Abbas Generalis subest Papa.
- 11 Abbates quidam regulares superiores alij vocantur, cum habeant iurisdictionem Episcopalem, & aliquando exercent temporalem.
- 12 Abbates plures ex Apostolica sedis privilegio habent privilegia Episcopalia, ut Mura, Baculi, & in benedicendo in absentia Episcopi.
- 13 Abbas, etsi potest usus Mura, nequit tamen benedicere more Episcoporum per viam.
- 14 Abbas qui habet inferendi Pontificalia, præfert alios.
- 15 Abbas in processibus extra suam Ecclesiam, nequit usus Mura, & Baculi; nec Baldachin. 16.
- 17 Abbates dicuntur habere, præter insignia Episcoporum usum Pontificalium, potius ad decorem suarum Ecclesiarum.
- 18 Abbas ex consuetudine potest benedicere sacras vestes, & Pallam altaris, & omnia sacra,

si potius Apostolico privilegio, exceptis in quibus vñtè requirunt, nisi aliter appareat ex indulto, n. 9.

- 20 Abbates absque privilegio Papa, nequeunt conferre Calceas, Pastas, Pivides, & alia necnon altaria, lapides, & campanas, &c.
- 21 Abbas parcellam habens exerceendi Episcopalia nequit Christoma conferre, nec sacras ordines.
- 22 Abbas qualiter ordines minores possit conferre subditi suis tantum, etiam Laici, num. 13. quid hodie, n. 25.
- 24 Abbas, etsi Tonsuram subiectis Episcopi conferre, & minores ordines possit, hodie ex Trid. non item, nisi regularibus convento 25.
- 26 Abbas ordinando in minoribus subditi Episcopi; etsi illis, non tamen nullis, ut convento 27.
- 27 Abbates cum dimissorijs possint ordinare subditi alios seculares, vel regulares, n. 28.
- 29 Abbas non benedictus quis minores ordines suis subditi conferre.
- 30 Abbas nullius Diocesis potest conferre ordines minores in ecclesijs si sit intra Diocesim alterius.

Ad primam questionis partem; ut respondeream, promittendum duxi dicere quod Abbates quidam dicuntur seculares; quidam vero regulares, iuxta glossam & Doctores in cap. cum ad Monasterium de statu Clericorum. & in cap. transmissa verb. Abbas de romanis. Mendez de Castro in praxi Legum. p. 2. lib. 1. cap. 1. num. 20. cum Barbosa, & Flamin. Pascius de rescriptis. benef. lib. 2. quest. 1. num. 28. Ojeda de incompatibilitatibus. p. 1. cap. 5. num. 2. Rebuffus in praxi iur. secularia beneficia quæsumpt. num. 5. Ioannes Sclua in tract. de beneficiis. p. 1. cap. 5. num. 2.

Itaque dicendum est Abbates seculares esse illos, qui beneficia Ecclesiastica obtinent cum titulo Abbatie ex cap. cum de beneficio, ubi glossa in fine, de prob. lib. 6. qui in multiplici statu reperiuntur. Nam quidam illorum sunt qui in quibusdam Ecclesijs Cathedralibus inter ceteras Dignitates, locum habent, qui nec Pontificalibus insigniuntur, & nulli Canonicoeum collegio præsent, sed tantum in choro, & comitijs locum aliquem Dignitatis obtinent, post quarum plurimum resumptioem incorporati sunt inter alias Dignitates prædictarum Ecclesiarum Cathedralium. Esti hodie in quolibet Hispanie Episcopatu ad minus conferunt aliqua Ecclesijs Collegiata, & in singulis, quæ extrinsecus, illa, qui primam in Capitulo, & choro sedem habet, & prærogativam, appellantur Abbas, quorum aliqui in nonnullis Collegiis habent paramenta, quæ Episcopalia, ut Abbas Lerma, Ampudia, &c.

Alij inquam sunt, qui non solum in Clericos, verum etiam in Laicos, ubi subiectos quasi Episcopalem siue Episcopalem iurisdictionem habent & exercent, ac pariter Pontificalia insignia gerunt, nam videntur Annulo, Mitra, & Baculo Doctorali, quorum Dignitas est Episcopali proxima, ex quorum numero apud nos sunt Abbas D. Isidor. Legionen. Abbas de Alcalá la Real, Abbas de Ronces Valles, & alij.

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 407

5 Alij verò complures extant Abbates secularis in Hispania, vt pote Gallie, Portugalie, qui cum sint tantum plebani, siue Ecclesiarum Parochialium Rectores honorario *Abbatu* titulo pulsim decorantur, vt tangunt Abbas in dicto cap. ex transmissa num. 1. de reuoc. Barbofa de iure Eccl. l. 1. p. 1. cap. 17. num. 1. & Campanillus in diuers. l. i. de iure Cano. l. 1. Rub. 7. cap. 6. num. 100. ait predicto titulo, etiam Neapoli decorari cunctos digniores Clericos, ¶ addens quomodo rarissime reperiantur Clerici secularis, quibus nomen *Abbatu* verè competat, stititè sumptuo vocabulo, & Barbofa supra num. 100. & 11. ponit alios Abbates secularis, qui vocantur Abbates Commendatarij, ex quorum numero effiles, quibus cum prohibitum esset Abbatis regularis in titulum obnoere eorum retentionem per viam perpetue commendæ licitam effecerunt, referens ex multis predictas Abbatis compisse commendam tempore Leonis I V. vt colligitur ex c. q. p. l. 1. quæst. 1. quas postea Clem. V. maxime exhoruit in exco. 2. de prob. & quod iterum fuerint introductæ ab Viban. VI. & Bonifacio I X. quas perpetuo sequutus est Paul. II. Venetus: & colligitur plura de hac materia Tambutio de iure Abbatum tom. 1. diff. 4. d. num. 1. iudicet quod ex tunc vsque ad nostra tempora fuerunt, & sunt valde in vfu.

7 Regulares Abbates, sunt etiam in multiplici differentia, quorum alij sunt Abbates solo nomine, qui regulares subditos sub se non habent; vel quia focalis Monachi locum reliquerunt, vel quia Monasterium est alio translatum, vel alicui seculari Clerico commendatum, qui titulares Abbates vocantur, ac Pontificalibus insigni s vniunt de licentia tamen Abbatum localium, in quorum Ecclesiis ea exercere voluerint, qui etiam gestant insignia Prælatorum, sicut Abbates habentes sub se regulares subditos, docet Abbas conf. 101. in quæst. num. 1. vers. nam Papa, lib. 1. Tuschus tom. 1. lib. 1. conclus. 3. num. 11. Barbofa de iure Eccl. cap. 17. num. 14. qui dicit vt etiam habeant suffragia & liberam vocem in Capitulis, quamvis in alio Monasterio sub obedientia alterius Abbatis existant.

8 Alij verò Abbates sunt, qui sub se tantum habent subditos regulares, quorum regimini, & gubernationi perfecti sunt, vt agnoscent Doctores per textum in dict. cap. cum ad Monasterium vers. Abbas, ibi: Cui omnes, & in omnibus reuerenter obediunt, & in cap. in singulis de statu Monachor.

9 Et licet olim istorum quilibet independenter ab alio subditos sui Monasterij regeret; quia solis Episcopis locorum subditi erant, iuxta cap. Abbatu cap. ad Monasteria quæst. 1. postea verò cum ab Episcoporum obedientia Apostolici privilegij se eximerent factum fuit, vt vnum inter eos caput constitueretur, qui vocatur Abbas Generalis, & supremus in religione eorum, cui ceteri predicti Abbates locorum, siue conuentuales appellari subduntur, ¶ quia etiam Abbas Generalis, cui nemini sue religionis fobdatur, subest tamen Pape; sicut alij omnes saculi Prælati Ecclesiastici: sic Abbas Panoromicus cap. vltimo num. 1. de reuel. Barbofa dict. cap. 17. num. 13. per multa que scribit cap. 19. & in cap. 45. Seltus de benef. 1. q. 2. num. 49. Flamin. Parisius de resign. benef. lib. 7. q. 1. §.

10 Alij verò sunt, qui predictorum maiori Dignitate, & excellentia insigniti, populum, & territorium proprium habent, in quo Episcopalem iurisdictionem, & aliquando temporalem

exercent, ac locorum Ordinarij dicuntur, vt affirmat Barbofa dict. cap. 17. num. 11. vbi exemplificat in Abbatibus Calisuenibus, & Sanctæ Mariæ Tremitanæ Congregationis Lateran. Insule in mari Adriatico, prope Theatinam Diocessim Clunianensî Ripollens. ordinis Sancti Benedicti in Cathalonis, Sancti Dionisij Parisiensis eiusdem ordinis, & ex alijs.

Est igitur dicendum quod plerumque Abbates habent ex Apostolica sedis privilegio insignia Episcopalia (sicut & alij Prælati inferiores Episcopis, glossa in cap. Abbates de priuileg. lib. 6.) sicut vsum Mitre, & Baculi Pastoralis, vt patet ex Apostolica eadem sit. item & ab benediciendi in proprijs Ecclesijs, quæ ad eos pertinent pleno iure, post Missam solemniæ, & Vesperas, & Martinianum officia tantum; non autem alibi, nec alio tempore, nisi hoc specialiter sit eis ab Apostolica sede concessum ex dict. cap. Abbatu, & dūmodo tamen præfens non sit Episcopus vel alius maior Ecclesiæ Prælatu, cap. de iure 21. diff. cap. ministrare 16. quæst. 6. cap. cum ad celebrandum de consecrat. dist. 1. videndi Tamburin. de iure Abbat. tom. 2. dist. 1. quæst. 7. cum multis Barbofa de officio Episcop. p. 3. alleg. 93. num. 9. secundum Lugdunens. in præfationem; idem de iure Eccl. dict. cap. 17. d. numer. 48. plura specialia referens privilegia. qui num. 51. ¶ addens quod licet Abbas vsum Mitre & Baculi habeat, & solemnius benedicere possit; nihilominus non possit dare priuam benedictionem Episcoporum more per viam, vt respondit Sacra Congreg. in vna eulius pronuncia Burgem. 24. Augusti 1609. & num. 52. vt quod nec Baculo vii possit extra propriam Ecclesiā, nisi specialiter privilegio ei indultum fuisset: & n. 55. referens plures Abbates, qui perilegio sedis Apostolicæ habent vsum Pontificalium predictorum; & num. 56. & 57. testantur Abbates Generales quorundam ordinum Monachalium, qui ex privilegio Summorum Pontificum habent facultatem deferendi Prælatorum regularium habitum; & quod nonnulli Abbates Generales, possint etiam, præfente Episcopo, Moxeram deferre ait num. 58. ¶ quod Abbas habens ius deferendi Pontificalia, præcedit non habentem, & declarat num. 59. ait ex Sacra Congregatione Abbatem in processionibus extra suam Ecclesiā, & conuentum non posse vii Mitra, & Baculo; non etiam nec se deferri facere, & ex eadem Congreg. in Tornacen. 2. Augusti 1631. ¶ Et quod nec Abbatibus liceat vii Balaclino, nisi illis, quibus specialiter sedes Apostolica concessit, referens aliquas concessionis factas.

Item per textum in c. vii Apostolica de priuileg. lib. 6. docent Abbas in cap. inter Monasterium in fore de re iud. Cædualis Tuschus l. 1. A. conclus. 9. num. 1. quod Abbates præter insignia Episcoporum, dicuntur habere vsum, & exercitium Pontificalium, potius ad decorem suum Ecclesiarum, quam ad significationem eorum, ad quæ in Episcopo fuerunt instituta: & ex multis alijs adducens Barbofa, ait d. num. 61. vt possint tales Abbates benedicere paramenta, & ornamenta Ecclesiarum sibi tantum subiectarum, & vbi viget consuetudo vnde cumque ad se venientia secus è contra. ¶ Et quod potest habita consuetudine benedicere sacras vestes, & Pallas aliarum, non autem sine ea; item vt Abbas, qui est benedictus, vel qui ex privilegio sedis Apostolicæ habet, vt Pontificalia exercere possit, potest omnia sacra benedicere

16 lib. 6. docent Abbas in cap. inter Monasterium in fore de re iud. Cædualis Tuschus l. 1. A. conclus. 9. num. 1. quod Abbates præter insignia Episcoporum, dicuntur habere vsum, & exercitium Pontificalium, potius ad decorem suum Ecclesiarum, quam ad significationem eorum, ad quæ in Episcopo fuerunt instituta: & ex multis alijs adducens Barbofa, ait d. num. 61. vt possint tales Abbates benedicere paramenta, & ornamenta Ecclesiarum sibi tantum subiectarum, & vbi viget consuetudo vnde cumque ad se venientia secus è contra. ¶ Et quod potest habita consuetudine benedicere sacras vestes, & Pallas aliarum, non autem sine ea; item vt Abbas, qui est benedictus, vel qui ex privilegio sedis Apostolicæ habet, vt Pontificalia exercere possit, potest omnia sacra benedicere

- benedicere, illis exceptis, in quibus vinctio requiritur vt Eminentes Cardinales Trid. interpretes dixerunt (super *dist. cap. 10. sess. 13.* † Quod verum est, oīi aliter ex indulto Apostolico appareret, vt patet ex sequenti alia declaratione super iam edita, ibi: *Abbatibus vnicuique benedicti, benedicere non possunt ea, in quibus vinctio requiritur, non obstat, quoniam idem manus predelli a benedictione, quoad ea, in quibus vinctio requiritur impedere quoniam, si specialibus Ordin. Apostolica privilegia, quibus idem Concilium nequaquam derogauit, muniri fuerint: alia plura referunt Nouarius in *Encirna regular. verb. benedicere, a. num. 1.* Tamburinus de *Iure Abbatum tom. 1. dist. 13. quest. 2. v. q. ad 14.**
- 10 † Dicores abique tali privilegio non posse Abbates consecrare Calices, Patenas, Pizides, & alia similia vasa Ecclesiastica, nec non altaria, & lapides deferentes ipsis altaribus, & campanas, ac omnia alia, in quarum consecratione requiritur Vinctio Chriftianus idem Tamburinus refert specialia privilegia omnibus concessa: alia plura refert idem Barbosa de praedictis omnibus Abbacibus videnda in *collecl. decif. decif. 1. cum aliis, & in Bullario verb. Abbas, † Item Silius in *selectis Canon. cap. 18. num. 10.* ait quod Abbas, qui habet privilegium, vt ea omnia, quae expectant ad Episcopum possit exercere; non possit tamen Chriftma conferre, nec sacros ordines, cum ea, quae sunt ordinis, requirunt speciale mandatum: & sic declaratur a Sacra Congreg.*
- 11 Ex quibuslibet sub compendio dictis iam patet gressus ad materiam nostri textus, & difficultatem propositam † Et supposito enim, quod vt Abbas possit conferre ordines minores, requiratur tria; nempe quod sit Presbyter, quod benedictionem accipiet per manus impositionem ab Episcopo, aut benedicti solius, si cum Episcopo benedicere negligat; tandem quod proprio Monacho conficiat, vt tradunt Campanillus in *diuersis Iuris Canon. Rub. 6. cap. 2. num. 9.* Rodericus à Cunha in *commentar. cap. 1. dist. 99. num. 6.* Barbosa in *cap. 10. Trid. sess. 13. de reform. num. 6.* & luc. num. 1. per Trid. & cum Francisco Matco *decif. de pñis. 1082. num. 2. lib. 1.* & Pasalecio, qui decifum refert in *praxi noua Episcop. p. 1. cap. 1. num. 6. p. 12. n. 16.* Barbosa de *Iure Ecclef. dist. cap. 17. num. 67. in fine*, cum Stephano Gratiano *tom. 5. discip. forens. cap. 345. a. pñis à Cunha in dñlo c. 1. dist. 95. num. 6.*
- 12 Nuoc dicendum est de iure communi Abbates ordinom Monachalium S. Benedicti ordines posse conferre suis subditis non solum Monachis, verum etiam Laicis, in quos ordinariam Ecclesiasticam habebant iurisdictionem, vt probat textus in *dist. cap. Abbatibus de primleg. lib. 6.* Barbosa in *dist. 10. Trid. num. 1.* & per illum textum resoluunt Syhoester in *summa verb. ordo 3. num. 2.* Couarrus. *lib. 1. varior. cap. 10. num. 10.* Rodolphus Cupers, in *reposit. cap. apertis 79. dist. in §. Tensura num. 6.* Rebuffius *responsio 1. Fulcius de visitat. lib. 2. cap. 15. numer. 93.* alij citati à Zenedo ad *Decretales coll. 105. num. 1.* Stephanus Guarianus *discip. forens. tom. 4. cap. 7. quest. 1. num. 1.* Sanchez in *conf. moral. lib. 7. cap. 1. dñb. 19. a. num. 5.* Flores de *Mena varior. resol. lib. 2. quest. 24. num. 14.* Riccius in *collecl. decif. 955. p. 4.* & alij relati à Barbosa hic num. 2. & cum Nauarro *conf. 13. alias 14. in notis de primleg. num. 3. & num. 5.* vbi amplius posse sine Episcopi examine.
- 14 Vnde Baptista de Consecratio in *collecl. primleg.*
- giar. folio 136.* Ioannes Baptista Tybet. in *instrum. pro ordinandis cap. 7. quest. 48. in fine.* Grilencob. *co. f. 142. num. 51.* Alcanius Tamburinus de *Iure Abbatum tom. 2. dist. 1. quest. 7. ex num. 1.* poterunt dicere, quod postquam Abbas benedictionis munus, & Sacerdotalem ordinem susceperit, possit Tonsuram, & minores ordines secularibus subiectis Episcopi iurisdictioni conferre, si modo ipsius Episcopi consensus accedat, jiquè pro se quod ab eodem Episcopo litteras dimissorias impetruerint; itavt satis non sit id generatim ab Episcopo fuisse concessum, sed quod singulis hac concessione sit opus, possitque Abbas eisdem ordines conferre aliis regularibus, qui dimissorias speciales suorum superiorum, & speciale consensum Episcopi loci habuerint, ac periterea aliis secularibus, qui aliorum Episcoporum iurisdictioni subiecti sint; immo modo superiorum dimissorias attulerint, & speciale consensum Episcopi loci, in quo ordines huiusmodi cupiunt suscipere: & sic à sancta Congreg. Concilij fuisse decretum testantur adducti Doctores *sub die septima Septemb. 1595.*
- Hodie autem videtur ex dispositione Tridentini in *dist. cap. 10. sess. 13. de reformat. vt non liceat Abbatibus, & aliis quibuscunque, quantumvis exemptis in posterum intra fines alterius Diocesis constitutis, etiam si nullius Diocesis, vel exempti esse dicantur cuiquam, qui regularis subditus non sit Tonsuram, vel minores ordines conferre, vt patet ex verbis ibi: *Abbatibus, ac aliis quibuscunque, quantumvis exemptis, non liceat in posterum intra fines alterius Diocesis constitutis, etiam si nullius Diocesis, vel exempti esse dicantur cuiquam, qui regularis sibi subditus non sit, Tonsuram, vel minores ordines conferre, non obstantibus quibuscunque privilegio, praescriptiōnibus, aut consuetudinibus, etiam inmemorabilibus: tamen Ludouicus Miranda in manuali Praetor. tom. 1. quest. 38. art. 9.* Postell. in *dotib. regul. verb. Abbas à Suarez tom. 4. de relig. tractat. 3. lib. 2. cap. 29. num. 19.* Tamburinus de *Iure Abbat. tom. 2. dist. 2. quest. 7. num. 1.* Scipio de Robeis in *aphorismo Episcop. verb. Abbas, num. 13.* D. Rodericus à Cunha ad textum in *dist. cap. 1. dist. 99.* Marcelus Vulpelus in *praxi iudicior. Ecclef. cap. 7. numer. 8.* Donatus Aoton. de Martinis *quidam. res. solutio. cap. 1. num. 34.* Stephanus Gratianus *discip. forens. tom. 4. cap. 791. num. 7.* Ioannes Baptista Fabris, de *Sacram. Ordinis in communi, cap. 7. quest. 2.* Tannerus *tom. 4. dist. 5. quest. 3. dñb. 2. num. 27.* Campanillus in *diuers. iuris Rub. 6. cap. 2. ante n. 7.* Hieronym. Rodericus in *compend. quest. regul. ref. 1. num. 21.* Homobonus in *consulatio. iuribus tom. 1. p. 1. responsio 194.* Naldus in *summa verb. Abbas num. 3.* Litteratus in *summa. part. 1. c. 48. num. 4.* & Barbosa hic cum Azorio, & Quaranta, *num. 2.* & cum aliis in *dist. cap. 10. Trid. m. 1. & 2. de officio Episcopi part. 2. alleg. 3. num. 11. & de iure Ecclef. dist. cap. 17. num. 66.* † Vbi in *vers. 16. quare, & cum Trid. vntur verbis non liceat Abbatibus, &c.* quae irritant adum quoad valorem substantialem, si illi non obstante privilegio renunciatione, ordines conferant aliquibus, qui regulares subditi non sunt, non solum illicitè, sed etiam inualidè ordioarent, cum Laurentio de Peirio, de *Praet. regul. tom. 2. questio. 3. cap. 7. num. 13.* Suarez de *relig. tom. 4. lib. 2. cap. 29. num. 8.**
- Sed quod satis ordinatio, etsi illicita sit respectu

pecta vñs ordinum, validam tamen esse existimaverit Lopus alleg. 138. Frisiman. R. odig. quæst. regul. com. 1. quæst. 18. art. 1. Molli. tom. 1. tract. 2. cap. 2. num. 18. in fine. Ludovicus de San Iuanen su bar. de Sacerdotibus quæst. 3. regul. art. 1. art. 2. Marc. cellas Vulpes in praxi iudicet. fore Eccl. cap. 7. num. 10. Sanchez lib. 7. conf. moral. cap. 1. dub. 19. num. 17. Tamburinus de iure Abbatis. 2. disp. 1. quæst. 8. num. 1. Præpositus 1. 9. quæst. unica de ordine lib. 15. num. 124. & multi alii quos refert idem Barbosa sub num. 68. dixerunt olim Sacram Congregationem Concilij censuisse, quod Abbates regulares habentes ius Baculum, & Mitram deferendi, postquam sacerdotalem ordinem, & munus benedictionis susceperint; vt possent Ton- suras, & ordines minores secularibus Episcopi jurisdictioni, subiectis conferre; si modo ipsius Episcopi consensu accedat; & ad dicto Episcopo

28 quicquid litteras impetravit specialiter. † Et quod possint etiam ipsi Abbates eosdem ordines conferre aliis regularibus, qui dimissiones speciales superiorum suorum, & specialem Episcopi consensum habuerint præterea aliis secularibus, qui aliorum Episcoporum jurisdictioni subiecti sunt; dummodo superiorum dimissiones attulerint & specialem Episcopi loci consensum, vbi ordines suscipere cupiant; sic Tambur. dist. quæst. 7. ex num. 3. Gilenson. conf. 142. num. 12. Præpositus 3. 9. D. Tinnia quæst. unica de Sacram. Ordinis c. 5. §. 2. Alcuinus de purg. Abbas. cap. 12. num. 18. Lezardus in summa quæst. regul. com. 1. cap. 18. num. 13. Veneris in examinis Episcop. lib. 1. cap. 12. Gavanti. in Eucharistia. Episcop. verbo Abbas. num. 34. Sanchez dubio 21. num. 5. Vgolinius de officio Episcop. cap. 16. num. 19. Bonacia de Sacram. Ordinis dispensatione §. quæstione unica puncto 4. num. 19. Paulus Layman in quæstione. Canonic. cap. 17. num. 119. & in summa Theolog. moral. libro 5. tract. 9. cap. 9. num. 2. & sic videtur lo praxi posse sustineri imò de facto sic curari ab Abbatibus iam olim vidi, quibus non parum Episcopi nonnulli resistunt; vnde et Barbosa hic sub dicto numero 2. circa finem hanc sententiam non admittit, & vbi supra de iure Eccl. statuit; sed ibi num. 68. in fine, eam admittit dicendo adhuc esse litum sub Iudice; qui cum prædictum dubium proponeretur ex parte procuratoris generalis Celestinorum in Romana Curia sub die 22. Iunii 1631. nondum declaratum fuisse; & sic interim, quo apparet declaratio super hoc dubio, hæc vltima opinio sustineri quæ, virore non contraria ment Concilij est num. 66. Barbosa dicit cum multis in fauorem primæ sententia sapienter fuisse decilum per vtriusque parte, plures Doctores referens in dist. cap. 10. Tradunt. num. 5. & 6. sed adhuc quæstionem sequenti dico quid hodie declaratum est.

29 Vnum ergo de iure notabis, posse Abbatem ordines minores sub subditis conferre, licet non sit benedictus, vt tenent Sel in stat. Canonic. cap. 19. num. 9. antequam ita fuisse decilum, sub die 19. February 1629. ita ex textu nostro, & cap. quoniam 61. dist. Barbosa in dist. cap. 10. Trid. num. 7. † qui num. 8. cum eodem Sel. num. 11. refert decilum 8. Augusti 1621. 1000 posse Abbatem aliquam Abbatie exemptæ, ordines in ea conferre; licet in Episcopis, secus si Abbatia est nullius Diocesis, qui habet populum, idem Barbosa in Bullarum verb. Abbas alienius; & in verbo Ab-
bas de iure.

Fernandus de Offic. & Sacris Eccl. Tom. I.

Ex quibus inquam sigillatim poteris etiam tes-
poodere dubiis propofitis in quæstione, non tan-
tum de Abbatibus Regularium, sed etiam de
Abbatibus Secularibus, qui si habeant terro-
rium, si sint benedicti, & habeant ius Mitrae,
Baculi, & Mozæ, possint prædictos ordines
conferre, saltem sub subditis, iuxta Concilij men-
tem, & per regulam iuris nostri, secus quod
quæ infra quæstione sequenti dico. Verumtamen,
quia etiam de præfata quæstione agitur, a vers.
nunc dicendum, nullum erat dubium; eo quod
iam per primæ sententiæ assensum definitum est,
& per ea quæ dico infra quæstione 2. & in terminis
quam iurisdictionem habent isti Abbates, dico
quæstione 5. vbi quid de Prioribus militarium or-
dinum.

QVÆSTIO II.

An si Abbas Benedictinus contulit ordi-
nes minores, non sibi subditis, qui
postea alios ordines susceperunt, & in
illis ministrarunt, posuerit sic ordina-
tos sub obligatione reiterandi ordinis?
Et an Abbates insulari possint conferre
ordines minores laicis sibi non subdi-
tis si Episcopi licentia existat? Et an
Abbates conferentes Tonfuram, vel
minores ordines aliis, quam suis sub-
ditis regularibus, incurrant suspen-
sionem?

S V M M A R I V M.

- 1 Abbas Benedictinus nequit ordinare non sibi
subditos; nec alienos, etiam cum licentia
Episcoporum secundum aliquos num. 2. &
contra num. 3. explicatur, & numero 5.
Prima sententia hodie est vera, vt n. 7. & 8.
- 4 Priorilegium clauis in corpore iuris, nun-
quam censetur comprehensum in derogatione,
nisi sit expressa mentio de illo.
- 7 Abbates Benedictini nequeunt ordinare Regu-
lares non sibi subditos, etiam de licentia
superiorum Prelatorum.
- 8 Dignitates litteras iam negotium concedere
Archiepiscopis, & Episcopis præ suis subdi-
tis, vel regularibus, vt ordinentur ab Abba-
tibus Benedictinis sub pena suspensionis &c.
vide, n. 17.
- 9 Ordinari ab Abbate Benedictino, si subditi non
sint, indiget dispensatione ad vsum ordi-
num, vt n. 10.
- 11 Ordinem minerum collatio, non est præcisè in-
risdictio alius, sed fuit Sacerdotalis
officij.
- 12 Abbates ordinando alienos subditos, etiam non
de iure faciant ex defectu iurisdictionis, ta-
mē non quod habent ex defectu potestatis.
- 13 Abbas Tonfuram aliquem cessant privilegio,
nihil facit.
- 14 Abbas insularis, cum ordines quous conferre
renunciat.
- 15 Abbates ordinantes non sibi subditos, non in-
currunt in suspensionem Trid. sessio. c. 23.
M m quid

quod loquuntur apud de dimissionis con-
ditionibus, excepto casu quando sedes Episco-
patus vacaverit, p. 16.

Ad primam questionis partem, suppositis
que iuxta Concilij mentem supra dicti o. 1. d.
veritas dicendum est de iure canonico, addo
Dianam abipsum agentem, lib. 5. re. 1. cap. 1. 3.
ref. 9. Vbi quod Abbas non potest ordinare non
sibi subditos, probans cum 46. Doctores, qui
omnes dicunt non posse Abbates ordinare, nisi
suos subditos regulares.

Quorum aliqui addunt magis explicando, nec
alienos, etiam cum licentia Episcoporum, ut docet
in specie Seraphinus var. 1. ref. 985. aliter in
sententia Rotam, & Selig in selectis canon. cap. 19.
num. 8. restant in declaratione sacrae Congrega-
tionem Episcoporum, & regulat. in vna Regula
die 3. Nuncius 3. 993. & in vna Canon. die 17. Iu-
ny 1631. quas etiam referi Barbosa de iure Ecce-
lesiast. 1. 17. art. 1. num. 67. ¶ sed idem Diana refert
loco iam citato à vob. verum alios 19. Doctores af-
firmantes, ut non obstante derogatione Concilij
in cap. 10. sess. 13. de reformatione. cum litteram vetuli
dilla quod 1. possit etiam post eam Abbates habere
suis deferendi Baculum, & Mitram, & post-
quam manus benedictionis acceperint ordines
minores (cuiuslibet non sibi subditis conferre; de
modo ipsius Episcopi consensus accedat, & à docto
Episcopo quod litteras dimissionis impetierit,
testans ex Quaranta, & Bonacina, Capucino, Azot.
quos citat, & sequitur Tamburin de iure Abbatum
num. 1. disp. 2. q. 7. 1. 2. quibus addens Aloysium dilla
quod 1. & celatos, & referens ad litteram Piaz possum
in 1. p. D. Thom. quod 1. vna de Sacramentis Ordi-
nis 13. num. 1. 27. acerrimè loquentem pro hoc
secundo dicto: concludit idem Diana cum Petro
Hurtado de Mendoza in 1. 2. Dni Thoma de fide,
spe, & Charitate vultu. 1. disp. 84. sect. 2.
§. 1. agentem de quadam questione habente
hinc, & inde Patronos, illum adduxisse illud
Ovidij.

Sepè praevenit Deo, fere Deum alter opem.

Cumque iuxta iuris regulas superius in dilla q. 1.
ego pro secunda sententia, dum non apparet Pon-
tificis declarationem, licet in hac parte idem nunc existi-
marem; quia cum privilegium Abbatum sic ex-
pressum, & insertum in corpore iuris: & patet ex
textu nostro cap. quoniam dilla 69. cap. Abbatibus
de primatibus lib. 6. Et evincatur quod privilegium clau-
sum in corpore iuris, nunquam censetur com-
prehensum in derogatione, sed opus sit, ut de illo
efficiatur expressa mentio, ut tradunt Basilij Pon-
tius de matrem lib. 8. cap. 19. num. 16. Castus Palauz
top. 1. tract. 1. disp. 4. puncto 11. §. 4. num. 5. Suarez
de legibus lib. 8. cap. 18. num. 1. Salas disp. 17. sect. 14.
num. 73. Portell. in dubio regular. verb. privilegium 27.
¶ 67. Sanchez in opusculo tom. 2. lib. 7. dubio 19.
num. 20. & cum 19. Doctores Diana p. 3. tract. 2.
sect. 1. sequitur, ut Trid. in dilla cap. 10. sess. 13. per
suam generalem revocationem, ibi: *Nec obstan-
tibus quibuscumque privilegiis non revocaverit iuris
antiqui ex textu nostro dispositionem, cum privi-
legium Abbatibus fuerit concessum in Synodo 17.
cap. 14. sed laicè probat Hieronym. Zenedo in
quod. Canon. quod 1. num. 17. cum 10. Docto-
ribus decreta Concilij generalis non censeri de-
rogata, nisi in specie fiat eorum derogatio
ergo.*

Vnde Marcellus Vulpes in gravi iudiciali
cap. 6. num. 8. & 10. Heliopius in 3. p. tom. 2. quod 1.
no 38. art. 1. Layman lib. 5. tract. 9. num. 1. & 1. Pri-
matus, Gavannus, Albionus, Molesius, Tam-
burinus, Zenardus, Venerius, Zerola, Letana,
Hibertus, Vgolius, Zechus, Molcoquius, & alij
relati à Diana dilla 5. p. ref. 93. in vest. sed aliqui
respondent ad declarationem adductam, & exem-
pti p. o. prima sententia, veluti si Abbates vellet
ordines minores conferre suis subditis regu-
laribus; in, & alienis; non verò si id facerent
cum licentia, & assensu illorum, quibus subditi
sunt obnoxii ad id (specialiter). ¶ Et ad decisio-
nem iaro relatum Seraphini, respondens Tyberius
de instrum. ordinand. cap. 7. quod 48. Tamburinus
tom. 2. disp. 1. quod 7. num. 4. Dominus de Rota ibi
loquutus fuisse, quod Abbas vellet conferre
ordines minores sine consensu Episcopi Duce-
lani, non sic perpendente eo quia licet Triditimum
in dilla cap. 10. aliter Abbatibus non licere, nisi
suos subditos regulares, ex eo non ordinare sequi,
quod non possint ordinare alienos cum licentia
suorum Episcoporum, ut patet ex cap. de tem-
porib. ordin. lib. 6. qui vbi obicitur glossa loquuntur
etiam de Abbatibus. Et confirmatur: nam ante
Concilium Abbatibus non licebat, ex dilla cap.
Abbatibus de primatibus lib. 6. ordinand. nisi suos sub-
ditos regulares, & etiam (quod hodie non pos-
sunt post Concilium in dilla cap. 10.) subditos lai-
cos, in quibus iurisdictionem habebant, quasi
Episcopalem, & tamen hoc non obstante, ordina-
bant subditos alienos de licentia suorum Patri-
archarum, ut docet glossa in dilla 1. quoniam dilla 69.
verb. monasterium, & ibi Turresemaria num. 9. La-
pus alleg. 1. 2. cum aliis communiter; & sic de iure
imò & abique pro, quod obicit Trid. dilla alia, quod
adducit in Bullario, verb. Abbatibus passim, in fine,
videtur bene sustinere praedictam opinionem, dum à
Pontifice aliter declaratum non fuerit.

Sed cum iam anno praeterito 1641. die 23. No-
vembris sacra congregatio eorum Cardinalium Con-
cilij Trid. interpretum facta sessione per ipsum
Quoniam dicti dubij cum fundamentis vniuersis
sententiae duorum Doctorum eisdem sacra
Congregatio, facto verbo cum sanctis D. nostro
Vrbano VIII. partem negativam, & contra Ab-
batibus determinavit in verbis sequentibus: *Itaque
parte inferantur ore, & scriptis, ac rationibus
hinc inde deducit mori examinate subarando
decisionsi Rota Romana sub die 17. Aprilis 1554. co-
ram Bona memoria Cardinali Seraphino de ordine
felicis Recordas, Clem. 8. 111. fuit, necnon de
rationibus eisdem sacrae Congregationis dilla deci-
sionis conformibus subsistentibus consensu, improbat
opinionem contrariam, quod regulares benedicti
eisdem Congregationis Casinensis seu aliorum Con-
gregationis, vel ordinis, aut institutis habentes etiam
iura Episcopalia, seu quasi Episcopalia, & quoniam
Astra, & Baculi, & benedicens, ac facultatem
primam tonsuram, & minores ordines conferendi,
non posse dillam primam tonsuram, nec alios ordi-
nes minores, nisi suis subditis regularibus conferre
non autem regularibus aliorum congregationis, or-
dinis, vel institutis, etiam si habuerint litteras di-
misionis suorum Regularium, & consensum or-
dinarius, iura quoniam Diocesani finis ipsi
regulares ordinando cooptari, & quoniam
personae secularibus, etiam habentibus litta-
ras dimissionis à suis Ordinariis; quoniam refert
idem*

idem Diana p.7. trañ. 11. uisiff. ref. 41. in vefi. de 13.

8 Idem eadem declaratio etiam inhiuit Archi-
epifcopis, Epifcopis, & aliis Prelatis inferioribus,
tam fecularibus, quam regularibus, vt in futu-
rum concedere non audeant fupradictas litteras
dimifforias buifmodi Abbatibus directas, nec ab
illis recipi; quod fi fecus fiat, tam concedentes,
quam ordinantes à collatione ordinum fufpenfi
remaneant, præter alias pœnas arbitrio eiusdem
Congregationis referuatas, & referet idem Diana
in vefi. quam, quod eam declarationem ad fe de-
claram approbauit Sancti D. N. die 17. Ianuarij
1641. & quod inuoluntarij obferuari iuffit; &
fic concludit Diana ex his conuincere ea, quæ nouif-
simè docet P. Leo. de conf. ref. 6. num. 18. & feq. ex-
cusans eum; eo quod non potuerit videre dictam
declarationem.

Ad fecundum punctum præfentis dubij, an
9 Abbas ordinans regulares non fubditos, aut lai-
cos, fic ordinare debeat iterum ordinari de iure
antiquo noſtri textus; imò iuxta opinionem rela-
tam circa intelligentiam dicti cap. 10. Trid. feff. 23.
ante præfatam declarationem fub iudice nimis
erat ex iam adductis huc, & in dicta quæſt. 1. funda-
mentis ad vtramque partem ibi relatis. Itaque be-
nè, & optimè agitant Pater Iacobus Granadus de
Sacrament. in 3. p. D. Thomas, eund. 9. trañ. 1. aſp. 8.
num. 2. & trañ. 1. de Sacram. in genere diſp. 4. poſt-
quam dixerit quod ſi opinio ſit probabilis ad
vtramque partem circa receptionem Sacramenti
Omnis Sacri, aut cæterorum Sacramentorum va-
lidè, & ritè recipitur, deũ e contra inualidè, &
nulliter itunc licet dubio debeat fub conditione
reiterari, nec cederet in notabile detrimentum fide-
lium. ¶ Sed hoc dictum temperat in reliquis re-
cipiendis minoribus, dicens, vt non obligaret ſic re-
cipientem, ad eos reiterandum, etiam ſub condi-
tione, quia iſti ordines non ſunt ita neceſſarii, vt
per Sacramentalem poteſtatem ſuppleri non poſſint
munera, propter quæ inſtituta ſunt; & quia pro-
pterea non habent aliquem actum omnino neceſ-
ſarium ad ſalutem fidelium aut defectu cuius pro-
ueniat Eccleſiæ notabile damnum, cum aliunde
homini ſic ordinatus iuxta probabilẽ opinionem;
ex quo prudenter ſibi poſſet perſuadere ordinem
ſi ſe validum; ſic in terminis, cuius dictum ad-
diximus ex dictis iam ſupra, & ſub dicta quæſt. 1.
nempe vt non obſtante priuilegio ſuius reuocatione
per Trid. in dicto cap. 10. ſi aliquis ſubditus ſe-
cularis ordinaretur à ſupradictis Abbatibus, vale-
ret quidem ordinatio; eſſet enim tantum illicita;
non verò inualida, & conferret ordinatus cha-
racterem, non autem vfum ordinis, vt dicunt Sanchez
in op. ſcile. tom. 2. lib. 7. c. 1. dub. 19. num. 17. Tam-
boutsas de iure Abbatum tom. 2. diſp. 2. q. 8. num. 1.
& alij relati ſupra in locis citatis, quorũ de noſtro re-
ſert Diana dicto trañ. 13. p. 4. ref. 93. ſub vefi. quod
ſerendum, legendus; ubi etiam adducit alios plu-
res pro contraria ſententia; ſed deũ ibi addu-
cit claram determinationem Sacre Congregationis
ſub ſequentiũ verbis: *Quidam laici, annis
elapſis, primam Conſecrationem ſuſceperunt, & ordines mi-
nores ab Abbate Caſtoreniſi cum in temporalibus, &
ſpiritualibus Superiore, credentes illum habere poteſtatem,
ſed eum ſi contra diſpoſitionem dicti cap. 10. Trid. feff. 23.*

10 *diſputatum ſuit, an iſte indigeat diſpoſitione,
vel neceſſe habeat, expiari eſſe Clericum,
ordinari iterum ad dictos ordines, tanquam nulliter
ſecum de Offic. & Sacris Eccleſ. Tom. 1.*

*et collator. Et Congregatio Concilij ſic reſpondit, in-
digeret diſpoſitione, ſed non neceſſe, vt iterum ordi-
naretur. Quam declarationẽ afferunt etiam Mucilla
lib. 2. tit. 1. c. 10. lat. L. Gallenmar. in declarat. Con-
cilij. diſp. feff. 23. c. 10. num. 1. de qua etiam mentio-
nem facit Preſepolus dicta quæſt. tom. 2. de Sacram.
Ordin. dub. 13. num. 127.*

Et prædictam etiam opinionem docent Bon-
11 cina in additionib. ad tom. 2. diſp. 3. poſt tractatum
de electione Summi Pontificis, ex eo, quia collatio
minorum ordinum, non eſt actus iuriſdictionis
præciſe, ſed eſt functio Sacerdotalis officij; ſic
probat ex textu noſtro; & addit quod in Con-
cilio Trid. & in ſcribis antiquis, non imitatur col-
lario ordinum aliter facta, nec viturur verbo non
poteſt. Sed verbis, non licet. Quæ loquendi forma
prohibet collationem ordinum, ſed non inquit aliter
factam; imò & Ioannes Preſepolus in dicto
cap. quæſum diſp. 49. num. 5. & Lopus alleg. 133.
in terminis ſic docet afferendo quodſdam laicos
non ſubditos ordinatos ab Abbate Benedectino
Charactere ordinum minorum recepiſſe, & vali-
dè fuiſſe ordinatos; licet illicet.

Vrde cum eis, & cum Diana dico quod, ſi non
12 extraxerit declaratio Eminentiff. Cardinal. ſupra re-
lata de anno 1641. approbata ab Urbano Papa
VIII. iudicare pro hac opinione in poſtulo
iuris; & quod non eſſet contra mentem, aut circa
prædicti cap. 10. Trid. vt etiam tenet idem Diana
dicta ref. 93. in fine, quidquid in contrarium de
hoc puncto de reiteratione ordinis, tenerent Sa-
nchez de religione tom. 4. lib. 2. cap. 29. num. 8. Lauren-
tius de Peyrinis de Prælatione regular. tom. 2. q. 3.
c. 7. num. 1. & alij, quia vt ait Felix in cap. cum
re de reſcriptis num. 8. eſſi Abbates non poſſunt ordi-
nare alienos ſubditos ex defectu iuriſdictionis,
ſed oco quoad habitum ex defectu poteſtatis; &
ſic quantum illis tribuitur iuriſdictio concurret vtra-
que poteſtas requiſita ad collationem ordinum;
cum aliter poſſe Abbates ordinare alienos ſubdi-
tos ex licentia poſſip Epifcopi.

Addo verò cum Barboſa in Bullariis, verbo
13 *Abbas, ſi ceſſante Sanctiſſimæ Congreg. Concilij ſub
die 8. May 1647. quod ſi Abbates, ceſſati eſſent pri-
uilegio, ac etiam benedictione, aliquem conſecra-
rent, talis debeat deũo conſuſari quæ declaratio
vt ex ſe videtur, non impugnat iam de iure ad-
ducta, cum loquatur in alio caſu diſcreto.*

Ad tertiam quæſtionis partem, an Abbates in-
14 ſolari poſſint conferre ordines Laicis non ſibi ſub-
ditis, ſi Epifcopi licentia exiſtat, ſatis, & abundè
reſponſum leges ex adductis ſub dicta quæſt. 1. &
ſub iur. 2. a num. 1.

Ad quartam quæſtionis partem, an Abbates
15 conferentes Conſecrationem, vel minores alij, quam
ſuis ſubditis regularibus, incurrant Conſueſum? Et
in hoc puncto, non atenta relata declaratione ap-
probata ab Urb. VIII. anno 1641. & 41. loquentes
de iure, & iuxta mentem Concilij Trid. Doctores
diſcordant; nam Sayus de conf. lib. 4. c. 1. §. 1. pro
affirmatiua alloquitur ex d. 10. Trid. feff. 23. dicens
quod Abbas etiam regulares ſubditos Laicos Con-
ſecram aut minores ordines conferens, ſut eſſentia
litteras dimiſſorias, vt ab aliis ordinetur ab offi-
cio, & beneficio per annum ipſo iure ſuſpenſus
ſit. Sed verius eſt vt ſic ordines minores conferens
nullam per Trid. in diſp. 10. contrahat ſuſpen-
ſionem, cum tantum Tridentin. loquatur non
de Abbatibus ordinantibus, ſed de concedentibus

- 16 dimissorias, ut alij ordinent, † excepto casu, quando Sedes Episcopalis per annum vacavit, ut constat ex verbis finalibus eiusdem c. 10. docent Bonacina de censur. dist. 3. puncto ultimo, num. 12. idein videndus tom. 3. dist. 5. quasi 1. puncto 11.
- 17 num. 4. Diana p. 5. tra. 10. de suspensione ref. 42. † Et de pena, quam hodie incurrit, tam ordinantes, quam ordinati dixi supra in vers. 1. me decisum iam in dict. declaratione anni 42. approbata ab Urbano VIII. Et quia novissime Brunus p. 2. tra. 7. cap. 5. de privilegio Regular. agit de questione, An Abbates non Benedictini, possint conferre primam Tonsuram, & ordines minores sibi non subditis, ubi distinguens inter istos Abbates non Benedictinos, quia Episcopus recusavit, & alios, & referens omnia ab eo tradita, Diana part. 11. tra. 4. ref. 50. cum aliis, quae ex dictis, & dicendis sub quasi. seq. clarescunt; ideo ad eos te remitto, &c.

QVÆSTIO III.

An Abbates Benedictini, aut alij, attento Concilio Trident. decreto, scilicet 23. c. 10. saltem non possint dimissorias concedere suis subditis, ut eas concedentes in omni eventu incurrerent suspensionem, aut aliam penam? An Novitij possint suscipere ordines minores à suis Abbatibus regularibus? Et an Abbates conferentes ordines minores Novitiis, incidant in suspensionem? Et quid si concedant dimissorias Novitiis? An aliqui Abbates possint hodie suis subditis conferre ordines maiores? An Monachi Benedictini, incurrant suspensionem, si non utantur habitu praescripto, in Clementina 1. §. si quis autem, de statu Monachorum?

S Y M M A R I U M.

- 1 Abbas quantumcumque exemptus, non potest Clericis secularibus dimissorias concedere, sed tantum suis subditis regularibus aliter quod numero 4. in Abbate nullius Diocesis.
- 2 Dimissorias concessæ, & ordinatio pari passu ambulant.
- 4 Declarationes dua contraria, circa suspensionem illam, & revocationem Abbati dimissorias concedendi.
- 5 Dimissorias possunt concedere pro suis subditis regularibus superiores ad Episcopum, in eius territorio existunt, & ad quaecumque alium, casu, quo ordinantur ordines non faciat, dum ordinandi ab Episcopo ordinantur, examinentur, n. 6.
- 7 Dimissoria concessa à superioribus regularibus pro ordinando subditis, debent contraria causam absentia proprii Episcopi. Et quare ordinationes non faciat, ut alie dirigantur Episcopo; aliter eum puniuntur in officio, & in voce.
- 8 Examen Religiosi ordinandi in minoribus fit ab

Abbate, qui cum ordinare poterat; sicut in maioribus ordinibus, & n. 15.

- 9 Episcopi viciniores quocumque ordines conferre subditis secularibus Abbatem, & aliorum inferiorum nullius Diocesis.
- 10 Abbates concedentes dimissorias pro suis subditis secularibus, quoniam incurrant suspensionem.
- 11 Dimissorias concedere nequeunt Capitula Canoniarum; est territorium habentium immemorabilem possessionem, & sine iudice ordinari.
- 12 Interfuita possunt dispensari ab Abbatibus in omnibus casibus, in quibus possunt conferre ordines suis subditis regularibus.
- 14 Dimissorias pro Novitiis ordinandis, verius est, ut nequeant Abbates concedere, nisi speciali privilegio, n. 15. 16. & 17.
- 16 Novitius, pendente anno approbationis, non habetur pro subditis quoad ordines suscipiendos.
- 18 Abbates de facto ordinantes suos Novitios, nullam incurrunt suspensionem, sed bene irregularitatem, vi n. 19.
- 20 Abbates dimissorias concedentes Novitiis, incurrunt suspensionem, vixit eam incurrunt concedentes Monachis non subditis, Vbi quod de Novitiis iam tractavit, n. 11.
- 21 Novitius Tonsuratus, reputatur adhuc Clericus secularis.
- 22 Abbates nequeunt conferre ordines sacros subditis suis, quibus, nec ulla privilegia Innocent. VIII. Abbatis Cisterciens. à num. 23.
- 23 Abbates Cisterciens. & quatuor primi Coabbates iam non possunt conferre subdiaconatum ex privilegio Innocent. VIII. suis subditis ut expenditur, num. sequentibus.
- 24 Privilegium Innocent. VIII. concessum Abbati Cisterciensi, & Coabbatibus quatuor, si hodie duraret, qualiter deberet prædicari; est tamen revocatum, vi n. 19.
- 30 Papa potest Abbati cuiuslibet concedere facultatem ordinandi, etiam Presbyteratus suis subditis.
- 31 Abbates Benedictini debent vii haberi praescripti in Clementina 1. §. si quis de statu Monachorum, sub pena suspensionis, ut num. 32.
- 33 Abbas subditum nullius professum, non ordinat. Valide, & sine licentia ordinant non subditum incurrunt suspensionem.

Ad primam difficultatis partem video Riccium collect. 1256. ad c. 10. dicti Trident. sess. 23. de Reformat. docere ex Seraphino decisione 985. part. 1. quod Abbas quantumcumque exemptus, non potest litteras dimissorias Clericis secularibus, ut ordinentur concedere, sed regularibus tantum sibi subiectis, ut tenet etiam Rota 27. Aprilis 1592. coram Seraphino. † Et præstat rationem; quia coeccessio dimissorialium, & ordinatio pari passu ambulant ex Vallala decr. 13. sed ipse Riccius in princip. dict. collect. ait non licere Abbati cuiquam, qui regulatis sibi subditis, non sit Tonsuratus, vel minores ordines conferre, ergo sed de iure ex dictis supra sub §. 1. & 2. tu cogita, verum pro Riccio, videntur tenere Barboia de d. cap. 10. Trid. num. 10. Miraqda, Emanuel Rodríguez

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. III. 413

diqnez, & Azor. *infi. moral. part. 2. lib. 3. cap. 49. quæst. 3.* † Quod ampliatur Sellius in *seleſtis Canon. cap. 19. num. 31.* etiam si probetur Abbatiam esse nullius Diocesis, testans ita fuisse decifum, in *Theorin 10. Septemb. 1631.*

¶ Video tamen nouissime aliam declarationem, sub die 18. Iunij 1632. ad supplicationem Canbustiani Ordinis (scribentem Priori Monasterij S. Stephani de Busco, vt refert Eminent. Gypcius, adducit idem Barboſa in *Nullaria, verb. Abbat. conſidera*, qua censuit Sacra Congregatio retinendam, & tollendam esse; proreuocauit suspensionem, per quam prædicti Priori Carthusiensis Monasterij S. Stephani de Busco ab eadem prohibitum fuit sub die 21. Februarij 1631. concedere litteras dimissorias ad ordines subditis propriis secularibus, vel etiam adducit, in *collet. 1. deſ. verb. Abbat.*

¶ Hinc inferitur posse Superiores regulares suis subditis item regularibus, quibus prædicti qualitatibus requisiſtis, ordines suscipere, voluerint litteras dimissorias concedere ad Episcopum tamen Diocesana; nempe illius Monasterij, in cuius familia ab iis ad quos pertinet irregularitas posſit fuerit; etsi ordinatus abſuerit, vel non esset habiturus Ordinationem ad quemcumque alium Episcopum, † dum tamen ab eo Episcopo, qui ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipsi regulares non dubitarent de industria concessionem dimissoriaum in id tempus, quo Episcopus Diocesana; vel abſuerit, vel ulla ordinationem habiturus esset: sic multi citari per Barboſam, de *poteſtate Episcopi part. 2. alleg. 7. n. 18.* Campanillus in *diuerſis Canon. Rub. 12. cap. 15. num. 37.* Molfesius *de ſomma Theologia moralis tract. 2. cap. 2. num. 23.* Barboſa in *diſt. cap. 10. Trid.*

¶ Quæſitum quid, si superiorem regularibus, Episcopo Diocesano abſente, vel ordinationes non habente, litteræ dimissoriae darentur in iis vtiq; huiusmodi causa abſentia Diocesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habentium, examinaſtis vt qui non fecerint officij, & Dignitatis, seu administrationis ac vocis actiue, & passiue priuationem, ac alias penas incurſuræ, vt decreuit sacra Congreg. Episcoporum & Regul. sub die 15. Martij 1596.

¶ Notat Nauaricus *cap. 13. alius 14. in nouis de priuilegiis*, quem refert Barboſa *hæc sub n. 3. & in poſteriori part. 2. alleg. 3. n. 7.* idem tenens, quod ex quo per Tridentinam *diſt. cap. 10.* Abbates poſſunt quicumque exempti Tonsuram, & minores Ordines conferre regularibus suis subditis, tum regulares subditi non ab Episcopo, sed ab Abbatibus examinandi sunt; quia Concil. Tridentinum *ſeſſ. 5. de reſormat. cap. 12.* de ſolis ordinibus facris est intelligendum.

¶ Secundo notant Sel. *diſt. cap. 19. in ſeleſtis Canon. num. 23.* & Barboſa in *diſt. cap. 10. Trid. n. 4.* vt liceat Episcopis vicinioribus sine conſenſu, seu litteris testimonialibus Abbatum & aliorum inferiorum, conferre Ordines subditis ſecularibus ipſorum Abbatum, & aliorum inferiorum nullius Diocesis; & sic decifum reſerunt sub die 22. Februarij 1631. † Itaque vt reſoluas quam suspensionem, aut potnam incurſuram Abbates concedentes litteras dimissorias subditis suis ſecularibus, aut regularibus, poteris abunde, & in praxi colligere ex declaratione quam reuſi ſupra quæſt. 2. in *verſ. ſed cum iam, & in verſ. ino de anno 1642.* Et videbis ſupra num. 4. verſ. *videt*, vbi aliter vide

Fermolin de Offic. & Sacris Eccleſ. Tom. I.

tur declaratum ex quadam ſpeciali declaratione ibi adducta.

¶ Tertiò notandum eſt Capitula Cànonicorum non poſſe dimissorias concedere ex prædicto *cap. 10. Trid.* etiam si tenciorum habant diſtinctum, & ex tempore ob immemorabilem poſſeſſionem, & ſunt Iudices Ordinarij, vt tradit decifum Sellius *diſt. cap. 19. ſeleſtis Canon. 5. Iunij 1575.* ſed docent Stephanus Gratianus *diſt. 9. ſuperſ. cap. 112.* Campan. in *diuerſis Canon. Rub. 9. cap. 8. num. 4.* Golenzon. *conſ. 142. num. 28. & 30.* Ciarlin. *quæſt. ſuperſ. lib. 1. cap. 46. num. 19.* Barboſa in *diſt. cap. 10. n. 24. & in poſterior. part. 2. alleg. 7. num. 8.* non intrare diſpoſitionem prædicti decreti contra Capitulum ordinarium, priuatiuè ad Episcopum ſuis habentem viſitandi, & congregandi Synodum, vt comprobatur ea dictis ſupra ſub *cap. 11. de temporib. ordin. & infra lib. 3. de cap. ſede vac.*

¶ Quarto notandum eſt, vt in omni caſu, quo prædictis Abbatibus, licet primam Tonsuram, & minores ordines dare, & conferre ſuis subditis regularibus, illis etiam licitum ſit in interdictis diſpenſare, vt tradunt Socib. in *compend. in c. de verbo Ordinis ſacri veſt. quando vero Abbates*, Campan. in *diuerſis Canon. Rub. 12. cap. 13. num. 42.* Barboſa in *poſteriori part. 2. cap. 18. num. 3. in fine, & alleg. 3. num. 6. & 7.* † qui etiam de *vere Eccleſiaſt. part. 1. cap. 17. num. 69.* addit cum Nauarico *conſ. 13. alius 14. n. 10.* ſub *ter. de priuilegiis*, tunc oon eſſe examinandos illos regulares subditos ab Episcopis, ſed ab Abbatibus, non obſtante Concilij Tridentini diſpoſitione; & tenet Barboſa hoc idem ſic etiam cum Miranda *sub num. 3. in fine*, alia tradit Barboſa *sub num. 4. iam ſupra explicata q. 1. & 2.* idem in *Trid. n. 4.*

¶ Ad ſecundam quæſtionis partem, an Nouitij poſſint recipere ordines minores à ſuis Abbatibus regularibus; in quo puncto Suarez *de religione. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 12.* affirmatiuam partem ſequitur per gloſſam *conſualuerunt in cap. Abbates de priuilegiis. lib. 6. vbi refert eam expreſſè tenere Rebuffum in praxi part. 1. tit. de Clericis. num. 18.* † Vnde beo potuerunt affirmare Sanchez in *preceptis Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 10. n. 10. ſan. Ioan. Baptiſta Tytber. inſtruit. pro ordinum. cap. 7. q. 50.* Bartholom. de Becchi in *praxi obſeruanda in admiſſionibus ad religionis ſtatum diſt. 11. q. 8. num. 3. verſ. ſi verè.* Tamburinus de *ure tom. 2. diſt. 2. q. 27. num. 1.* poſſe ſuperiores regulares qui habuerint ſpeciale priuilegium concedendi ſuis Monachis litteras dimissorias ad quemcumque Episcopum; licet in illo non exprimitur concedere etiam ſuis Nouitijs, vt à quocumque Episcopo ordinetur, ſicut ceteris Monachis poſſeſſis.

¶ Tamen in dubio noſtro dicendum eſt Abbatibus ea facilitate non gaudere; præcipue attempta diſpoſitione Concilij in *diſt. cap. 10. ſeſſ. 5.* cum Nouitius non poſſit ſtrictè appellari regularis; eo maxime, quia pendente probationis anno, non habetur quoad ordines ſuſcipiendos pro ſubdito Prælati religionis, iuxta aliqua, quæ dixi *sub iis. de temporib. ordin. & ibi ſub cap. 11.* † Nec obſtat caſus adductus in præced. verſ. unde, quia loquitur in dimissorias, nec quod Nouitij gaudent priuilegijs Regularium ex his, quæ dixi *sub cap. 1. de ſoro comp. & reſoluunt Molina de iuſtiſ. tract. 2. diſt. 138. verſ. præter hoc, Azor. inſi. moral. p. 1. lib. 12. c. 2. q. 2.* Barboſa in *tract. de appellat. verborum vniuſque iuris ſignif. appellat. 251. n. 16.* quia eſt fauor, qui ducit, dum nouitius eſt; alias

M m 3 6

si exat à religione, non item; quod non est simile dictum de nostro casu; eo quod si recipiet illos ordines, dum esset nouitius, si forte exiret, adhuc maneret in saculo ordinatus contra dispositionem *dist. cap. 10. Trid.* docet etiam Baibola *de iure Eclesiast. dist. cap. 17. num. 70. in dicto cap. 10. Trid.* cum alijs num. 3.

- 18 Ad tertiam quæstionis partem, quæ dependet à præcedenti, videtur respondere, quod Abbates regulares Nouitios nequeant ordines minores conferre; tamen si de facto conseruerint, non manent ob id suspensi; quia in isto casu non adest imposita poena expellendi in *dist. cap. 10. Trid.* nec alijs; sic Sayrus *de ex. etiam lib. 4. cap. 13. num. 5. Henriquez lib. 13. cap. 38. num. 2. in glossa lra. A.* imò & Suarez *de relig. num. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 19. num. 12. glossa in dicto cap. 1. Abb. 10.* verb. *conuenerit de præiudic. in 6. dixit nec peccare, quod sequi videtur Diana part. 5. tract. 10. ref. 42. vel. nota in 6.* contra Bonaciniam afferentem peccare supra dictos Abbates ordinantes nouitios, sed non incurrit suspensionem, ut dixit in *tract. de cens. dist. 3. poena vitium. num. 11.* videndum item 3. *dist. 3. quæst. 1. punct. 11. num. 9.* Sed ego ex dictis, quibus patet, ut nequeant eos ordinare, cum prædicti Nouitii respectu suorum Abbatum regularium, habeantur, tanquam alij regulares non subditi, quos non possunt ordinare obtinere verò Trid. intellectum iuxta notam declarationem Vrbani VIII. Ponit annis præteritis 1642. quem tetuli *sub. dist. quæst. 2. in dicto vel. sit cum iam &* & dicit. *verf. cum & sit in hac parte existimo cum Maiolo de irregulari. lib. 4. cap. 2. num. 11.* Abbates qui ordinant prædictos nouitios manere irregulares. Quod maximè verum amplector post dictam declarationem, metis ex iam supra adductis nõ inquit secure, cum diximus *sub. quæst. præced.* penam de qua *in dicto vel. 10. Trid.* imponi Abbatibus dimissorias dantes, modo ibi exposito, non de ordinantibus, & ipse Maiolus, nec Bonacina telari loquendo, ut loquuntur de tempore anteriori ad dictam declarationem, videntur non admitti de iure.

- 20 Ex his infero ad quartam quæstionis partem an Abbates concedendo dimissorias nouitijs, incurant in suspensionem; quam determinare videtur Diana *dist. part. 5. tract. 10. ref. 43. in fine, per rationem, & Doctores, quos supra adduxi sub. vers. ad secundam verb. vide.* Tamen cum ille casus distinctus sit à casu principali, de quo in dubio agitur in *dicto vers. ad secundam, idem existimo prædictos Abbates concedentes dimissorias Nouitijs, incurere, iuxta Concilij mentem in suspensionem, utpote incurant eas concedentes Monachis non subditis, & apertius aucta dict. declaratione anni 1642. Vrbani VIII. relata in *dist. q. 1. Trid.* Quare bene docuit Bonacina *de cens. dist. 3. punct. vitium. n. 13.* Abbatem concedentem Nouitio dimissorias ad suscipiendos ordines, incurere suspensionem, si nouitius clericali tonsura initiatus iam sit; quia cuiusmodi clericus nondum est Religiosus, & in hac parte præsumitur, & reputatur clericus secularis, & quoad ordines suscipiendos haberet pro non subdito. Videtur illud non sic absolute admittente, si Abbas concederet dimissorias Nouitio ad primam Tonsuram, dicens probabiliter existimare, ut non ligetur suspensione eo quia Concilium tantum loquitur de his, qui dimissorias concedunt clericis secularibus; & quod nouitius cogens prima Tonsura, non dicitur clericus; perfectum secularis, sed*

tu resolues etiam in hoc ultimo ex adductis supra, & *dist. quæst. 1. & 2.*

Ad quartam quæstionis partem, an aliqui Abbates possint hodie suis subditis ordines maiores conferre. ¶ Video Doctores difformantes, quorum aliqui negant, ut possint ordines maiores conferre, cum per reuocationem Trid. in *dist. cap. 10. sess. 13. de reform. rum ex dictis supra iuxta Trid. intellectum quæst. 1. & 2.* Et huius sententiæ Doctores sunt Coninch Layman. Nugnus, Fornarius, & cum eis Candidus *tom. 4. dist. 4. art. 1. dubio. 2. q.* qui affectu Abbates Cistercienses sui ordinis Monachis subdiaconatum conferre non posse. ¶ Et nouiter quoddam priuilegium cõcessum ab Innoc. VIII. anno 1489. ut Abbas Cister. & quatuor primi Coabbates possint ordines Subdiaconatus, & Diaconatus conferre, ille nimium quibuscumque totius Ordinis, isti solum Monasterio Religiosis, reuocarum esse per Trid. in *dist. cap. dixit* Vinaldus, & Chamerota, quos refert Diana *part. 7. tract. 9. missel. ref. 41. circa finem.* Et quia nouissimè Brunus *de priuilegijs Regum. part. 2. tract. 7. c. 1. cum sequent.* agit de hoc dubio, & post eum Diana *part. 11. tract. 12. ref. 17. & vers. nota,* quamplura adducens, vbi videbis; ideo tu nunc lege hic, & à n. *sep. recolligo.*

Sed adhuc dicere tale priuilegium docent Philibertus Marquins Nouaiens. *tract. 1. de Sacram. Ordin. part. 2. c. 13. num. 9.* qui contra Vinaldum, & Chamerotam, dicit eam reuocationem non probari, imò esse improbabilius illud asserere, cum constet ex præiudicis etiam hodie permanet, & Carmauclen regina S. Benedicte cap. 62. num. 1646 ait *Afferunt communiter Theologi nomen præter Episcopos posse conferre ordines sacros, illos inquam, quos maiores dicimus; contrarium tamen probabilius est, legitimam præiudicem confirmante nam Abbates Cistercienses, & quatuor primi Coabbates, sic cõcessum refert, ab Innoc. VIII. referens quod hoc priuilegium est in præiudicem ut superius, qui ad maiores ordines ab his Abbatibus fuerunt promoti; & quod prædictum priuilegium cõcessum Victoria testis oculatus, Nauarrus, *conf. 13. lib. 15. de priuilegijs, Rodrig. de regul. non. 1. quæst. 18. art. 3. & 4.* & amplexus est prædictam sententiam Ioannes Baptista Tyberius in *infruct. ordin. cap. 6. quæst. 37.**

Ego inquam, etsi Diana supra non decidat punctum hoc cum illud remittat ad sacram Congregationem, & loquatur in ea nempe resolutione, in qua, ut supra adduxi *sub. quæst. 2. ex sacra Congreg. declaratione, & ab Urbano VIII confirmatum anno 1642. nempe per omnibus Abbatibus prohibitum sit ordines conferre minores, nisi suis subditis; imò & nec dimissorias, ut ab alijs Prælati ordinantur; & nec sub hac declaratione reuocatio perferat priuilegijs Innocent. VIII. fiat, cum illud fuerit concessum illi Abbati Cisterciensi, & quatuor primis Coabbatibus. ¶ Tamen de iure, & ex re uocatione Concilij, & vltimo ex dicta declaratione approbata ab Urbano VIII. existimo admodum illam reuocationem polleere; quia si de iure Abbates quicumque illi sue, ordines maiores suis subditis conferre non poterant, euenit ut licet Concilij reuocatio, & per dicta Urbani VIII. declaratio approbata, tantum loquantur de ordinibus minoribus, quos tantum hodie conferre possint suis subditis, quod præfatum Innocentij priuilegium, quatenus loquitur in casu diuerso, cessare etiam, cum multum extenbatur à præiudicem*

Ordinaria

De Aetate & qualitat. Ordin. Quæst. IV. 415

ordinati Ecclesiæ. † Et sic cum Diana *par. 8. tract. 1. ref. 35. tenet relati in vñf. sequens*, & addit *an sine dila. ref. quod si quis teneret ut privilegio dila. Innocent. V. 1. 1. non solum gravior delinqueret, sed nihil foret et probum nostram sententiam cum Auerla, Layman. Navaro infra relati ex doctrina Trid. dila. ref. 23. cap. 8. ubi dicitur quod unusquisque ad proprium Episcopo ordinetur, & an cap. 12. in vers. *non sine diligenti examine ordinentur, privilegio quibuscunque excludit.**

28. Quod si prædictum Innocentij privilegium duraret adhuc, & sequeretur sententiam Caramuel, & aliorum, vixque tunc esset dicendum ut ex quo illis quatuor coarctantibus conceditur ut etiam illud privilegium, nomine Monasteriorum suorum veniant intelligendæ suspensiones omnes, & ob id extēdat ad Monasteria Coarctatum, quibus præstant auctoritate extraordinaria, eveniret ut ob nimiam exemptionem, & privilegij communicationem circa ordinandos subditos Religiosos ordine Subdiaconatus & Diaconatus lederetur nimis dispositioni iuris, & Concilij. † Verum in terminis contra Prespositum in 3. p. de Sacram. Ordin. *quæst. unica dub. 13. num. 215. Rodriguez tom. 1. q. regular. quæst. 8. art. 4. Valquez in 3. p. D. Thom. de pur. 2. 2. c. 9. num. 38. fundantes se in dila. cap. Trid. in quo nihil esset de privilegio revocando quoad ordines sacros, docent revocatum esse illud privilegium Innocent. V. 111. & alia similia privilegia. Auerla de Sacram. Ordin. quæst. 3. sect. 3. Layman. lib. 1. tract. 9. cap. 9. n. 4. Diana p. 3. tract. 1. sub ref. 35. ad vers. sed an dila., & vers. verum, & dicunt ex Navaro quod quamvis à Gregor. XIII. post Tridentinum sint confirmata privilegia Cisterci. tamen cum restrictione, dummodo non aduersentur Tridentino in dila. cap. 10. videbis adducta q. 4.*

30. Sed non oego posse Papam talem concedere facultatem Abbati cuiuslibet ex præfatis, oio solum ad eos ordines; imò, & ad Presbyteratum ut patet ex his, quæ noto, & dico infra sub quæst. 4. cum ago de quæstionibus. An possit Pontifex simplicis Presbyterio concedere potestatem conferendi ordines sacros. Et notissimè ad dicta adiunges quæ repetit idem Diana *dila. p. 1. tract. 2. ref. 40. ubi An Abbatem Benedictinum possint conferre Diaconatum, & Subdiaconatum subditis suis? Vbi impugnat Brunum affirmantem p. 2. tract. 2. cap. 3. præposit. c. 5.*

31. Ad quintam quæstionis partem; etsi videatur contra nostrum institutum; quia tamen est de Abbatibus Benedictinis: Respondeo Monachos Benedictinos incurtere suspensionem *dila. Clem. 1. §. si quis autem*, si non videntur habitu præfatis; dum tamen videntur sibi prohibito per modum habitus Ordinis, ut docent Sna. et de censuris *dila. p. 1. sect. 6. num. 10. Bonacina de censuris dila. p. 3. puncto ultimo. num. 14. † Sed Diana p. 1. tract. 10. ref. 44. notos ad prædictam censuram incurrendam requiri non solum culpam mortalem, sed etiam præsumptionem, quia in textu dila. elem. dicitur *parere præsumptum*, quod importat dolum, & temeritatem, excusat verò ab ea non solum illum; qui cum inuidentia huius prohibitionis Clem. habitum in ipsa prohibitum defert; verum etiam eum; qui scienter eo vultu ad breue tempus.*

33. Pro complemento totius nostræ quæstionis posset nunc dubitari, an Abbas privilegium habens conferendi Tonsuram, & minores ordines, possit ei, qui se ipsa sibi subditus non est; eo quod professionem invalidè emisit, quem tamen subditum putat. Sed quia hoc dubium poteris dissolvere ex iam supra adductis in cap. *quoad translationem, hoc sit. quæst. 11. idem in terminis docet cum Bonacina de Sacram. in novæ editione dila. p. 3. quæst. unica punct. 4. ante punct. 5. num. 30. dico ut sicut Episcopus alieno subdito cōferens primam Tonsuram, sine licentia sui Ordinarij in aliena, vel etiam in propria Diocesi incurrit suspensionem cap. fin. de tempor. ordin. lib. 6. cum Ledelma, Azorio Fornario, & Rebuffo, & sic de Abbatibus, idem dixit ut Abbates, & alij quicumque exempli litteras dimissorias alius quam suis subditis regulariis concedentes suspensioni subiacent, ut alibi etiam alius agnoscit pro quo faciunt dicta de Episcopo *dila. quæst. 11.**

conferendi Tonsuram, & minores ordines, possit ei, qui se ipsa sibi subditus non est; eo quod professionem invalidè emisit, quem tamen subditum putat. Sed quia hoc dubium poteris dissolvere ex iam supra adductis in cap. *quoad translationem, hoc sit. quæst. 11. idem in terminis docet cum Bonacina de Sacram. in novæ editione dila. p. 3. quæst. unica punct. 4. ante punct. 5. num. 30. dico ut sicut Episcopus alieno subdito cōferens primam Tonsuram, sine licentia sui Ordinarij in aliena, vel etiam in propria Diocesi incurrit suspensionem cap. fin. de tempor. ordin. lib. 6. cum Ledelma, Azorio Fornario, & Rebuffo, & sic de Abbatibus, idem dixit ut Abbates, & alij quicumque exempli litteras dimissorias alius quam suis subditis regulariis concedentes suspensioni subiacent, ut alibi etiam alius agnoscit pro quo faciunt dicta de Episcopo *dila. quæst. 11.**

QVÆSTIO IV.

An simplex Sacerdos ex concessione Pontificis, possit conferre ordines minores? Et an Pontifex possit ante consecrationem concedere simplici Sacerdoti, ut conferat minores, & maiores ordines? Et an possit dispensare, ut simplex Sacerdos conferat ordinem Subdiaconatus, aut Diaconatus? Et quid ut possit alii ordinem Presbyteratum conferre? Et an possit dare facultatem ut Diaconus aliam Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordines? Et an Pontifex dispensare queat, ut summa iniiciatur prima Tonsura? Et an irregulares possint ordinari prima Tonsura sine dispensatione prænata?

SUMMARIVM.

1. Glossa verbo Abbati textum nostri expenditur, num. 4.
2. Sacerdos simplex secundum plures requirit à Pontifice dispensare, ut conferat primam Tonsuram, & minores ordines, in praxi aliter, n. 4. & 6.
3. Cardinales Presbyteri secundum Adrianum, necnon ordines minores conferre, & quare, sed contra, n. 5.
4. Ordines minores, etsi sint Sacramenta, nihilominus ex facultate Papa queunt conferri à simplicibus Sacerdotibus.
5. Simplex Sacerdos potest ex commissione Summi Pontificis nondum consecratus conferre ordines Diaconatus, & Subdiaconatus, etiam in tantis Sacramentis; & licet videatur aliter, numero 8. confirmatur à numero 9. 10. & 11. ubi n. 13. qualiter contingat.
6. Diaconatus ordo non legitur collatus à simplicibus Sacerdotibus ex commissione Papa de Subdiaconatu aliqua restrictione sequitur n. 9. sed ab Abbatibus sic ut n. 11.
7. Subdiaconatus ordo legitur collatus à quibusdam Abbatibus indultis Pontificis.

- 13 *Papa de potestate ordinaria non dispensat, ut simplex Sacerdos conferat Subdiaconatu, & Diaconatu ordines, sed de abbatia.*
- 14 *Sacerdos simplex ex Papa commissio, poterit Presbyteratu & diaconatu conferre, ut Tit. 1. §. 16. & 21.*
- 16 *Cerepiscopi ordinabant Lectores, & Subdiaconos, &c.*
- 17 *Cerepiscopi non erant Episcopi veri, erant veri maiores Presbyteri.*
- 18 *Cerepiscopi erant Presbyteri, quibus credebatur res praecipue temporales, & curam pauperum, & elemosinarum, & aliqua ministeria Episcopalia.*
- 19 *Cerepiscopi erant quidam Presbyteri, qui in pago habitabant, ubi loco Episcoporum curam animarum exercebant.*
- 20 *Cerepiscoporum nomen, & officium testatur, quod se ingerere usurpatione, & ambulatione in officio Episcopali, ordines, & confirmationem praestando.*
- 21 *Papa dispensat, ut Presbyter quatuor admittat Sacramentum Confirmationis.*
- 22 *Diaconus potius est, ut nequeat etiam de concessione Papa alium in Diaconum ordinare, & idem de Subdiacone, numer. 25. ubi non non improbabiter dicitur, ut numer. 23. & 24.*
- 26 *Famula requirit tonsurari, etiam ex Pontificia dispensatione, ut quare n. 16. contra l'aldatum, & Huetum affirmatum dicitur, etiam quod ordines minores, ut numero 28.*
- 29 *Irregularis nequit tonsurari secundum veterem sententiam, ut n. 30.*

Cum ex glossa in verbo *Abbat*, in vestigia Presbyteri hoc licet hic in textu nostro notet Barbosa num. 9. quod licet simplici Sacerdoti primam Tonsuram conferre; & ex alia simili glossa in cap. quoniam dist. 6. 9. verb. *Lector* cum Archidiacono in cap. si quis missa num. 1. in fine, dist. 23. Innocentius in textu nostro num. 1. & Hostiensis num. 2. ideo etiam iam per ipsum Ecclesiam contrarium obiterur, imò harum glossarum, & praedictarum opinionem admittendam non esse, docet Sorus in 4. sentent. dist. 25. quæst. 1. art. 1. ad 2. argum. quem refert idem Barbosa in pastoralis p. 2. alleg. 3. num. 16. ideo rectè de praescriptis questionibus hic nunc dubitamus circa Presbyterum, cui ex dispensatione Pontificia committitur facere ordines minores, siue maiores.

Ad primam difficultatis partem, multi negant, ut possit Pontifex dispensare, quod simplex Sacerdos Presbyter possit conferre primam Tonsuram, & minores ordines ex eo, quod potestas conferendi minores ordines consistit in charactere Episcopali, sed simplex Sacerdos non habet characterem Episcopalem, ergo & ex eo, quia commissio, seu licentia Pontificis, non tribuit simplici Sacerdoti maiorem potestatem, quam antea habebat, sed simplex Sacerdos siue tali commissione, nequit praedictos ordines conferre, ergo nec cum ea. Itaque censet Adrianus in 4. quæst. de Sacram. Confirmat. art. 3. §. 1. secundo principaliter novum esse quod dicitur à Presbyteris Cardinalibus nullomodo ordines minores, nec maiores verè conferri posse; eo quod eximitur ex Divina institutione solum Episcopum esse Ministrum

huius Sacramenti, & minores ordines Sacramenta esse; ac promde, nec Ecclesiam posse hoc ministerium alteri committere; quia circa Missarii institutionem à Deo factam, Ecclesia nihil potest immutare; quod aliter dici fore, si illa potestas procederet à iure politico, & Maior in 4. dist. 7. quæst. omnia §. secundo argumento, existimat minores ordines esse Sacramenta: de quo sub R. b. de temporibus ordin. & sic addit Adrian. etiam Gregoriorum committendo ministrum ordinis simplicibus Sacerdotibus.

In praxi verò contraria sententia est tenenda, tum ex doctrina textus nostri, & aliorum, quos Abbas, non Episcopus, data est licentia conferendi primam Tonsuram, & ordines minores. deinde ex Tit. 1. §. 13. cap. 10. de reformatione, & ex iam citata declaratione Sacre Congreg. 1641. approbata ab Urbano VIII. anno 1642. cuius litteram retuli supra sub quæst. 2. † Deinde quia hic hodie videmus, sicut antiquitus Presbyteros Cardinales, non Episcopos primam Tonsuram, & ordines minores conferre, ut probavi iam supra in h. de temporibus ordin. quæst. 2. verb. mandam, taliter, ut talis facultas non coarctetur eis derogata per dict. Tit. decretum, nec per eandem declarationem, ut probat cum infinitis Diana p. 3. r. 2. ref. contra Anastasium Germonium assertorem in tra. de indultu Cardinal. §. iam ratione num. 20. & contra Sanchez affirmantes Cardinales in suis titulis posse exercere ea, quæ sunt iurisdictionis, non ea, quæ sunt ordinis; & sic Barbosa in c. 9. dist. 23. §. 3. & de potestate Episcopi p. 2. alleg. 5. testatur Rotam sic sensisse in vva German. 13. Decemb. 1582. & sic responderi Diana p. 3. r. 1. ref. 33. hoc probari ex dist. 10. Tit. quod precipitur Abbas, & aliis quibuscumque exemptis intra fines alicuius Diocesis existentibus, ne vili nisi sibi subditi regulati, primam Tonsuram, aut ordines minores conferant; & sic talis facultas Cardinalibus exemptis non auferatur. † Et sic fieri, ut licet minores ordines sicut Sacramenta, sed non negari posse ex commissione Summi Pontificis, Presbytero committi ordines minores ministrare non iure ordinario, sed extraordinario, & potest ex dictis infra in c. 1. de Sacra P. n. r. & in c. 1. §. 2. de sacram. n. i. r. r. ubi dico simplici Sacerdoti posse à Papa committi Confirmationis Sacramentum exercere, & iam si solus Minister illius sit tantum Episcopus. Et hanc nostram sententiam communitur docent Doctores, inter quos in terminis D. Thomas in 4. dist. 25. q. 1. art. 2. ad 3. Palud. in 4. dist. quæst. 1. art. 2. Scotus dist. 24. quæst. 5. r. 1. §. de termin. Sylvester verbo ordo 3. quæst. 7. Covarruv. sub 1. v. r. c. 10. num. 9. & 10. Richard. in 4. dist. 25. art. 1. quæst. 2. quorum sententiam supponit Tit. in dist. c. 10. & colligitur ex c. 1. de ordinatu ab Episcopo, qui renunciat Episcopatu; & satis probatur ex his, quæ adduxi supra in dist. vers. concordam.

Ad secundam questionis partem breviter respondendo, posse simplicem Sacerdotem ex commissione Summi Pontificis, novum consecrari, non solum minores ordines, sed etiam maiores ordines Subdiaconatus, & Diaconatu conferre, etiam in ratione Sacramenti, quia hæc auctoritas obo cōvenit Pontifici ratione consecrationis Episcopalis, sed ratione summe iurisdictionis, quam habet in Ecclesiæ imperio quod obineat eam supremam potestatem, posita legitima electione, etiam ante consecrationem Episcopalem: sic docent in terminis Ioannes P. z. polit. in 3. p. D. Thom. quæst. v. m. de sa-

De Ætate & qual. Ordin. Quæst. IV. 417

eram. Ordin. dub. 13. num. 122. Diana p. 8. tract. 1. ref. 37. & comprobatur ex adductis supra, & ex his, quæ dicuntur in sequenti.

8 Ad tertiam, & quartam difficultatis partem, quæ eisdem ferè fundamentis diluuntur, videtur ut nequeat simplex Sacerdos ex licentia, & commissione Papæ conferre ordines Subdiaconatus, & Diaconatus, & primo de ordine Subdiaconatus probant D. Thomas in 4. dist. 25. Richard. ibi. art. 1. quæst. 7. eo quod sit communis sententia testatur Nauarroz apud Layman. lib. 5. tract. 7. c. 9. num. 4. quæ tenet Sayrus de conf. lib. 6. cap. 8. num. 8. Candidus tom. 4. dist. 4. art. 3. dubio 17. Azor. tom. 1. infir. moral. cap. 48. lib. 3. quæst. 16. Mol. fessius in summa tom. 1. tract. 1. cap. 1. num. 3. & alij multi eo quod ordi iste, est Sacramentum impræmens characterem, cuius proprius Minister, est

9 Episcopus. † De ordine Diaconatus idem etiam docent relati, & in terminis Turrianus in annotatione ad Concil. Nicænum num. 5. 4. imo, & Gratianus in 3. p. D. Thom. controu. 9. tract. 1. dist. 2. num. 5. ubi dicit quod si quis perat vterius, an Pontifex concedere possit simplici Sacerdoti potestatem ordinandi Diaconos, responderi, si constaret id factum fuisse à Summo Pontifice, consequenter diceret id pœuissè, sed non inuenit testimonium sufficiens, quia priuilegia, quorum auctores, quos ipse citat meminerunt, agunt de Subdiaconatu, & quæ licet in Subdiaconatu liceret, non inquam in Diaconatu, cuius est maior excellentia; eo quod sit ordo sacerdotum Diaconatu, ac proinde perat iure potiori Episcopum, ut Ministrum. † Et sic resolutum cum multis Barbosa legendus in cap. quanto 4. de consuetudine num. 4. c. 5. dicit, ut licet maiores ordines possint conferri ex delegatione Pontificis à simplici sacerdote, sed maiores vigore factæ delegationis non item, sed ab Episcopis solum, & sic cum D. Thoma. Coutrou. Fr. Eman. Azor. & ipse in pæst. p. 2. alter. 3. num. 4. quod id Abbas dixerit ibi num. 4. tamen ipse Barbosa in 4. cap. quanto num. 5. circa finem, dicit, ut non sit improbabile quoad Subdiaconum, & Diaconum, posse summum Pontificem delegare simplici sacerdoti potestatem conferendi eos ordines, adducens Vasquez, Viatoriam, & alios, & Bullam Innoc. VIII. iam telatam.

10 Ego tamen dico, ut possit Papa talem commissionem indulgere simplici Sacerdoti in vtroque ordine, utpote de facto præstitit Innoc. VIII. quibusdam illis Abbasibus, quos retuli, supra 9. 3. à veris ad quintam, docet Gratianus in 3. p. tract. 1. dist. 1. num. 3. c. 4. quem ad litteram refert Diana dist. p. 8. tract. 1. ref. 34. cum Viatoris in summa quæst. 216. Ledesma in tract. 1. de ordine circa finem, Henriquez in summa. cap. 23. §. 2. in eorum sententia. C. Rodriguez tom. 1. summa cap. 14. imò & Nauarroz relatus à Granada, dixit ante Tridentinum concessum fuisse à multis Pontificibus eisdem Abbati priuilegium ordinandi Subdiaconos, & Ioannes Pæpolicus in 3. p. dist. quæst. unica de Sacram. ordin. dubio 14. num. 128. dicit Patrem Viatoriam asserere se vidisse Bullam Pontificis concedentis quibusdam Abbasibus ordinis Cisterciensis, ut possent conferre Subdiaconatum (quæ quidem Bulla est iam relata quæst. 3. Innoc. VIII.) & vterius refert accepisse ore à Reuerendo Domino D. Significas, Abbas de Nicolda in Brabantia Gallicana se vidisse Reuerendissimum eorum Generalem vno die conferentem Sacrum Subdiaconatus ordinem quinque Religiosis Mo-

nasterij Cambronensis in Hannonia ordinis Cisterciensis.

De Diaconatus ordine docent in specie Vasquez in 3. p. part. Dim Thom. tom. 3. dist. 243. cap. 9. n. 38. Opatovius de Sacram. tract. de ordine dist. 5. num. 14. Ochogavia de Sacram. Ordinis quæst. vna. dubio 13. num. 122. Doctus Caranuel in comment. ad regulam Sancti Benedicti c. 92. num. 1626. Aueria de Sacram. ordin. quæst. 3. sect. 3. qui dicit, ut admissa commissione de Subdiaconatu, sit similis, & per ratio de Diaconatu, supponendo vtrumque esse verè Sacramentum, & institutum à Christo, quia adhuc vterque ordo manet infra Sacerdotium, & de vtroque esse poterat sufficiens conuenientia, ut à Sacerdote ex commissione conferri valeat: prosequitur idem Diana dist. p. 8. ref. 35. cum telato Caranuel, qui adducit prædictam Bullam Innocentij VIII. de anno 1489. ut Abbas Cister. & quatuor primi Coabbates conferant ordines Subdiaconatus, & Diaconatus; illa nimirum, quibuscumque Religiosis sui ordinis, isti suorum Monasteriorum Religiosis, referentes etiam prædictum priuilegium esse in praxi, hodieque superesse, qui ad maiores ordines ab his Abbasibus fuerunt promoti, eandem Bullam refert Rodriguez tom. 1. quæst. regul. Vasquez supra, & idem Diana dist. 8. p. tract. 1. sub ref. 34. dicens quod sibi retulit, & affirmavit quidam Religiosis Monasterij de Vauces eiusdem ordinis Generales prædictam habere potestatem, & confirmari, cum Christi Domini Vicariis dispensando non fuisse existimandum errasse; eo quod sit res grauis, nec sit seipsum locus, quo probari queat, præfatam potestatem denegari Pontifici, sicut patet ex oostro textu, & ex dicto cap. 10. Trid. circa ordines minores, ut iam longè probauit, & dicit Granada in 3. p. dist. tractam 2. dist. 2. numero 3. c. 4.

Vnde non obstat auctoritas D. Thomæ in 4. dist. dist. 25. & aliorum supra Doctorem, qui dum tregant posse Pontificem committere simplici sacerdoti, ut conferre possit ordinem Subdiaconatus, maior ratione illi negat de Diaconatu, quidem præcipua ratio à Diuo Thoma relata, ea nempe est, ut refert Diana dist. ref. 35. sub veris. sed affirmatiuam, in fine, quia omnes maiores ordines habent immediatam relationem ad corpus Christi; quam sic generaliter non admittunt Doctores nostræ sententiæ; quia ratio non probat id de Diaconatu, & Subdiaconatu, sed tantum de Sacerdotio; deinde quia, ut dicunt idem Gratianus, & Diana dist. ref. 34. in fine, Diuum Thomam, & alios tantum loquutos fuisse de potestate ordinaria, & generali magis, quæ ex decretis iuris Canonici constat, secundum quam Pontifex nequit talem concedere potestatem, ut simplex sacerdos concedat ordines maiores, bene autem de potestate absoluit. Et applicabis quæ notauit supra de Subdiaconatu in c. 9. hinc in. Et ad has difficultates adiunges quæ dicit etiam ex nouis Doctoribus in dist. Rub. de tempor. rit. ordin. quæst. 1. veris. in eandem.

Ad quintam quæstionis partem, an possit simplex sacerdos ex commissione Papæ ordinem Presbyteratus conferre? Videtur negatiuè respondendum, tum ex iam citata auctoritate Diui Thomæ, ut num. præced. explicui; quæ etsi non claudat Subdiaconatum, & Diaconatum, claudat enim sacerdotium, propter immediatam relationem ad corpus Christi, tum quia cum huius sacramenti

crantem Ordinatus Minister sit Episcopus, sequitur ut non debeat sane hoc ministerium in ordinatione Presbyteratus extendi ad alium p[er] commissionem absque solido antiquitatis fundamentis; & sic Aueria de Sacram. Ordinis quest. 3. sect. 3. ait, ut debeat esse extra dubitationem quod non possit sacerdos non Episcopo committi ordinatio alterius sacerdotis, seu collatio ordinis Sacerdotalis: unde Gnanadus in 1. p. D. Thomas contraven. 9. tract. 2. dist. 2. num. 4. observat nullum Doctorem, quem ipse legerat dubitare de hac rei docet etiam hanc sententiam expressit Candidus t[er]m. 4. dist. 4. art. 3. dub. 17. & alij communiter. Et confirmari videtur, tum ex his, quæ dixi supra in dista Rub. de temporibus ordin. dista 9. 2. versumendum, quam ex exemplis, & Bullis adductis in hac quest. sub vers. ad tertiam, & quartam, ubi tantum de prima tonsura, minoribus ordinibus, ac de Subdiaconatu, & Diaconatu fit mentio; non sic de Presbyteratu & sic Barbofa in c. quanto de crescendone sub num. 5. probat cum aliis 11. Doctores, dicens hanc sententiam quoad sacerdotium esse receptissimam.

- 15 Adhuc verò existimo absque expressa iuris Divini determinatione, non esse negandam Pontifici maximo, commitendi simplici Sacerdoti facultatem conferendi ordinem Presbyteratus, sicut dictum est de aliis Sacris Ordinibus; deinde probio ex decreto Eugenij IV. dum ait: *ordinem huius Sacramenti (Ordinis nempe) est Episcopus*, quo indicat, non Episcopum posse ex commissione esse ministrum Sacramenti Ordinis; ac proinde omnium Ordinationum; quia omnes sunt Sacramenta, & non sit maior ratio vnius, quam aliorum.

- 16 Deinde ex Concilio Antiocheno Canon 10. qui cunctoscedat Corepiscopis, ut ordinent Lectores, & Subdiaconos, atque Exorcistas; & ibi addat verba sequentia: *Nec Presbyterum, nec Diaconum audeant ordinare*; p[er]ter conscientiam Episcopi, vi habet quoddam translatio, euenit vi à communi sensu sciente Episcopo, bene possint istos ordines conferre.

- 17 Ego cum probabile sit illos Corepiscopos non fuisse Episcopos, ut patet ex Ioanne 3. epist. vltima in medio in a. som. Concil. quatenus ait Corepiscopos veros non esse Episcopos, nec fuisse, quod ab vno tantum ordinari essent, & Damascenus epist. 4. dum dicit eos non esse Episcopos, quia minus, quam à tribus sunt ordinandi in Canone 20. Concilij Antioch. quod cum oppositum docere videatur, dum ait de Corepiscopis; quamvis manum impositionem p[er]ceperint Episcoporum; & ut Episcopi sint consecrati: tamen responderi Valq. in 3. part. disput. 238. cap. vltimo, ubi de hoc disputat per illa verba: *et vi Episcopi sint consecrati*, potius denotari non fuisse veros Episcopos; quia particula *et* dimittit, de quorum officio, & dignitate; & quod illi essent minores Episcopi, sed Presbyteris aliquomodo

- 18 superiores, scribit cum multis. † Videndus Barbofa de iure Eccles. p. 1. cap. 16. num. 1. ubi num. 6. post multa concludit, Corepiscopos ex Ecclesie institutione, nihil aliud fuisse, quam Presbyteros, quibus concederetur res p[er]cipue temporales, & curam Pauperum, & elemosynarum, & aliqua ministeria Episcopalia, † qui num. 1. ait quod illi solum erant quidam Presbyteri, qui in pagis, aut oppidis loco Episcoporum curam animarum exercebant, veluti Parochi, Vicarij Foranij officio fun-

gentes, † quorum ambitio cretense cum generent se pro Episcopis, & suo officio non contenti auderent maiores ordines conferre, & omnia Episcopalia exercere aliquando consecrationem, que Episcoporum est propria extorquerent; ideo metui, ut docent Antonius Riccinus Eccles. lucubr. lib. 2. c. 1. Contrarius Barbus de carmen. lib. 1. cap. 4. Caramza in summ. Concilior. in Damasc. epist. 4. p. 17. 77. Boll. in accor. Canon. claus. 3. cap. 2. §. 4. Henriquez in summ. lib. 2. c. 1. §. 4. a. quos refert Barbofa supra dist. 2. 6. & in passor. p. 1. in. 1. cap. 6. n. 1. eorum ordo ab Ecclesia damnatus est in cap. Corepiscopi dist. 68. videndus est Ayala de Ecclesiast. traditio. p. 1. confid. 4. ubi ex professo tem istam tractat; aliqua dico infra quest. 2. vers. nuni p[er]sequi.

Itaque nostram sententiam docent in terminis Doctores antiqui Innocent. in cap. 4. de consecrat. num. 4. Panor. num. 4. Angel. verb. ordo 2. num. 2. & Aureolus apud Capreolum in 4. dist. 5. quest. 1. art. 1. Valquez dist. 100. 3. in 3. p. dist. 243. cap. 4. num. 40. Ochogavia de Sacram. Ordin. tract. vltimo quest. 7. num. 11. Hurtado tract. de Sacram. Ordin. difficult. 18. & alij per glossam in c. p[er]uenit dist. 95. & Diana increpat Granadum pars. 8. tract. 1. ref. 36. eo quod dixerit se nullum legisse Doctorem, qui dubitaret de sua sententia; & notat ibi, in fine, quod licet commissio huius ministerij Sacerdoti, non Episcopo fiat ab homine, scilicet statuto Ecclesie, aut Summi Pontificis voluntate, sed potestatem commitendi hoc ministerium iure Divino Pontifici summo, & Ecclesie committere, sicut de potestate committeudæ Confirmationis Presbytero, dico infra sub titul. de Sacra Vnctione §. 1.

Ad sextam questionis partem, quam Diana remittit iudicio summi Pontificis dist. p. 3. tract. 1. ref. 38. negativè respondetur Sylvest. verb. ordo §. quest. 7. Victoria in summ. num. 233. & D. Thom. in 3. p. quest. 38. art. 1. ad 3. quorum ratio potest esse, quia qui Presbyter non est, nequit ordines conferre, ut iam in hoc textu dixi de Abbatibus, qui ut queant etiam ordines minores conferre, debent inter alia esse Presbyteri; ergo & ratione potiori debet procedere in casu nostro, quo dubitamus, an possit Pontifex dare facultatem, ut Diaconus alium Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordinet.

Sed contrarium tenuit glossa in cap. quanto de consecrandone, quam refert ipse Diana, & cum perlegerim, video nullomodo loqui in hoc casu: tamen potest iuvare eo fundamento; quia etsi qui alium ordinat, & illum ad Ecclesiasticum ordinem eleuat, eundem debeat in dignitate superare; idè cum Diaconus superet Subdiaconum in ea, & Subdiaconus alios in minoribus consecratos, sequitur, ut Diaconus queat aliquem ex commissione Pontificia ordinare Subdiaconum. † Et quod possit alium in Diaconum ordinare æquale in eodem ordine, quo ordinans est insignitus, probatur; quia ex ea parte, qua Diaconus ordinatur, factus est à Papa ad id delegatus est alio in Diaconum ab eo ordinando superior, licet in ordine convenirent aorbo, cum non ex vi sui ordinis, sed potestate sibi commissa ordinet. Et confirmatur, quia, etsi ad consecrationem Episcopi requirantur alij tres consecrantes, ex commissione Pontificis poterit vnus id facere, sed tam consecrans, quam consecratus sunt eiusdem ordinis, & dignitatis ergo. † Mihi verò prima opinio est plausibilior; tum

De Ætate & qualitat. Ordin. Quæst. V. 419

rum quia requiritur, vt ordinatus sit Presbyter; tunc quia id etiam requiritur in Episcopo alium consecrante, iuxta quæ dixi *supra sub cap. Archiepiscopus de temporib. ord. quæst. 2. in vers. ad secundum.*

- 16 Ad septimam questionis partem, an Pontifex dispensare queat, vt femina ordinetur prima Tonsura, supposito quod dixi *supra sub Rub. incivis*, nempe quod femina non est capax huius Sacramenti, posses nunc respondere. Sed quia casus huius dubij magis spectat ad textum in *cap. dilecta, de marris. & obed.* idcirco ad ibi dicta revertitur; & sic nunc breuiter referat Doctores negantes Martinus de Sacram. Ordinis *trakt. 1. p. 4. c. 1. num. 17.* Candelius in eodem *trakt. dispositio. 4. art. 5. dubio 4.* Tannerus *in 4. disp. quæst. 3. dubio 1. n. 9.* Leo de consensu *revelat. 2. num. 58.* Layman *lib. 4. tract. 6. cap. 6. num. 1.* Ochogavia de Sacram. *trakt. primo de ordine quæst. 8. num. 4.* Valquez in 3. *part. 17. Dicit Thomæ tom. 3. disp. 145. cap. 1.* quorum rationes etiam refert Diana *disput. p. 3. tract. 1. ref. 39.* id vers. *sed diffidit*, ex eo quia, cum prima Tonsura, tendat ad Sacerdotium, & illo sit incapax mulier, sequitur vt quavis prima Tonsura, & alij minores ordines sint sacramentalia, & non Sacramentum (de quo dixi *sub Rub. de tempor. ordin.*) quod nequeat etiam dispensatione Pontificia tonsurari, tum quia prima Tonsura nihil aliud est, quàm consecratio, & deputatio personæ ad eum statum, ex quo ad Ecclesiasticos Ordines, & gradus ascendi possit, quorum incapax est mulier; & hoc etiam si diceremus, quod prima Tonsura tantum est preparatio quardam ad ordines, & ad ministerium aliquod, seu functionem publicam; & facient dicta *supra sub Rubrica*, in vers. *ad secundum*, ibi *est omnium*, quod verum, & securum est.

- 18 Non reticeam contrarium docere Paludanum in 4. *disput. 1. quæst. 3.* Hurtado de Sacram. Ordinis *diffidit. 10.* ille ex eo, quod prima Tonsura non est Sacramentum, sed sacramentalis, & sacramentalia sunt ab Ecclesia instituta, ergo. Ille dum observat cum Paludano posse ex dispensatione Summi Pontificis feminas valde primam Tonsuram initiari, etiam si ea tribuatur masculis, tanquam præuiam ad ordinationem, quia hæc ordinatio est ex sola institutione Ecclesiæ, & non repugnat feminam esse capacem illius, quod in masculis est præparatio præuia; quamvis non sit capax eius; id quod est præparatio in masculis, qui addit ob eandem rationem posse ex dispensatione Pontificis feminam ordinari quatuor ordinibus minoribus, si non essent ex Christi institutione, sed tantum ex institutione Ecclesiæ; & Ludovicus Capensis in *causa Theol. rom. 1. tract. 17. disp. 3. sect. 3. num. 10. art.* subiectum capax ordinum est vir, non femina, sed ex dispensatione Romani Pontificis possunt feminæ primam Tonsuram initiari; quia hæc ordinatio est ex sola institutione Ecclesiæ, idcirco dicens de quatuor minoribus ordinibus in sententia eorum, qui dicunt non esse verè Sacramenta ex institutione Christi, sed tantum Ecclesiæ; & ob id aliqui apud Sanctum Thomam 3. *part. in addit. quæst. 47. art. 1.* dixerunt sexum virilem esse quidem de necessitate præcepti, sed non de necessitate Sacramenti; quod nec ipse sequitur, nec ego; ceteri Diana *supra* vocat hanc sententiam probabilem, quod tantum in prima Tonsura posses admittere per ea, & quæ dixi *supra in Rub. de temporib. ordinib. vers. lex huius*, dum egi de du-

bio, *An omnes ordines sint Sacramenta.* Hic poteris addicere aliud dubium, an femina possit excommunicare, de qua idem Diana *dicta ref. 39. id vers. sed hic*, & ego *sub cap. nomen de indicio*, vt in *Rub. hoc tit.* notavi *sub vers. est omnium, quæst. 2. vers. ad secundum.*

Ad vltimam questionis partem, an irregularis possit initiari primam Tonsuram sine propriâ dispensatione; ceteri non multum spectat ad textum nostrum, adhuc dependet à dubio iam deducto, nunc prima Tonsura sit ordo, & iuxta eorum sententiam, qui dicunt ordinem non esse, sed officium, aut dispositionem præuiam ad ceteros ordines, vt fecerunt D. Thomam in 3. *p. quæst. 40. art. 1.* Valquez *tom. 3. disp. 136. cap. 1. num. 9. & disp. 137. cap. 1.* Belarmius *lib. 1. de Cleric. cap. 11.* Martinus Ferrarius *trakt. de ordine cap. 9. num. 1.* Fillucius *tom. 1. tract. 9. cap. 1. num. 13.* Hurtado de ordinib. *diffidit.* sed Canones dicunt irregularem non esse capacem ordinum, ergo cum prima Tonsura non sit ordo, sequitur, vt irregularem non sit priuatus à receptione primæ Tonsuræ; non enim tonsuratus habet peculiare officium, ad Eucharistiæ celebrationem directum, sicut ceteri ordines. † Nihilominus verius dicendum est, vt irregularis tonsurari nequeat ex dispositione iuris, quia reddidit homo inhabilis ad recipiendam primam Tonsuram: sit docent in terminis Suarez *tom. 1. disp. 40. sect. 1. n. 2.* Prepositus in p. D. Thomam *quæst. 5. de irregul. art. 3. n. 12.* Auila de *conf. p. 7. disp. 2. dubio 6. concl. 1.* Diana p. 4. *trakt. ref. 88.* Alia dico de irregulari *sub tit. de filiis Presbyter. & ibi cap. 14.*

QVÆSTIO V.

Episcopus, an possit non Episcopo facultatem committere ordines conferendi, seu Corepiscopo? Et an Abbatibus qui Ordinarij sunt, & habent Iurisdictionem, quasi Episcopalem, possint omnia, quæ sunt Iurisdictionis, sicut Episcopi in suo territorio?

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus non potest non Episcopo concedere potestatem ordines conferendi.
- 2 Episcopus, nisi habeat maiorem potestatem circa corpus mysticum Christi non sit circa verum, quam habent alij Sacerdotes.
- 3 Corepiscopi, sicut nec ordinarij nec coepiscopi, consecrari Ecclesiæ, aliarum, qui Virgines, nec penitentes publice in Missa recitari possunt.
- 4 Abbatibus vniuersi appellati sunt Praetorum etiam si sint Commendatarij, dum perpetui sint.
- 5 Abbat in multis aequiparatur Episcopo.
- 6 Abbas in Ecclesiâ sibi subiectâ, dicitur Ordinarius; sicut Episcopus.
- 7 Alienatio verum Abbatia requirit Abbatem consensum, seu requirit in rebus Episcopi alienandis.
- 8 Abbas est Sponsus Ecclesiæ, quæ, et mortuus, dicitur vidua, sicut quæ sunt Episcopi.

9 Abbatibus

- 9 *Abbas post Episcopos, aponit in Ecclesia primam Dignitatem, & in Concilio.*
- 10 *Abbas suis pro aliis honorandi, cum habeant Dignitatem, & cum Prælati in his communia, si habeant curam, & concilium, dum. 11.*
- 11 *Abbas, in ipsa eius origine, est primum nomen felicitatis, quam honorat.*
- 12 *Abbas, qui habet iurisdictionem possit regulariter ea, in sua Diocesi Episcopi.*
- 13 *Abbas qui habet iurisdictionem, quasi Episcopalem, tenet etiam sui privative visitandi, & Synodum congregandi, & dissolvendi concedendi Clericis sibi subditis.*
- 14 *Abbas iurisdictionem habentes in Hispania, qui intelligitur?*
- 15 *Abbas iurisdictionem quasi Episcopalem habens indicatur extra Diocesim Episcopi.*
- 16 *Episcopus nequit visitare territorium habentis, qui aliud habet introitum in sui territorii, etiam si sit legatus Papa.*
- 17 *Abbas habens iurisdictionem, quasi Episcopalem, competunt, præter ea, quæ sunt ordinis omnia alia, sicut Episcopo, & dispensare.*
- 18 *Abbas potest dare Episcopo licentiam exerceendi Pontificalia in sui territorio.*
- 19 *Abbas Abbasia exempta, est si Episcopus, nequit ordinem conferre, nisi Abbas sit nullius Diocesis.*
- 20 *Abbas in Ecclesia sibi subiectis potest imperiri solemnem benedictionem, sicut Episcopus.*
- 21 *Abbas potest Synodum, & constitutiones facere, prout facit Episcopus, si promissionem habet.*
- 22 *Abbas potest vocari ad Concilium generale, seu Provinciale, sicut Episcopus etiam, & in eo vocem habere decisivam.*
- 23 *Abbas potest conferre beneficia curata, & canonici facere de vocandis, & etiam alij inferiores, si habeant sui congregandi Synodum, & n. 25.*
- 24 *Abbas quoniam interponere auctoritatem in permutationibus, & resignationibus beneficiorum simplicium, vnde Ecclesia, & commendare, n. 27.*
- 25 *Episcopus nequit visitare Parochias, nec personarum curam habentem, nec Sacramenta exerceant Abbatem, & regularium superiorum iurisdictionem habentium.*
- 26 *Abbas potest dare indulgentias solitas dari, commendatarias literas subditis, & exerceat per alium quæ sunt ordinis Episcopali.*
- 27 *Abbas qui habet Baculum, & usum Mitre dum solemniter celebrat debet habere suos Ministros Clericos assistentes, sed non duos Diaconos, assistentes sicut Episcopi habet.*
- 28 *Abbas potest uti Virga nigra sub Mitra, sed non alterius coloris, nec Baldachine.*
- 29 *Abbas potest dare licentiam Predicatoribus, ad predicandum in sui territorio & eis excomunicare.*
- 30 *Abbas debet intrare in Ecclesia in habitis decentibus, & non casualibus.*
- 31 *Abbas non debet associari in sua domo, nec exipiti cum vadit ad celebrandum pontificaliter,*
- 32 *Abbas in Ecclesia Episcopo subiecta, debet loca Ecclesia sedere in loco inferiori ipsi, & si in ornata, vel a sinistra Episcopi.*
- 33 *Abbatibus permittitur cognoscere de causis matrimonialibus, & criminalibus, & assistere matrimoniis contrahentibus.*
- 34 *Abbas potest denunciations matrimonialis remittere etiam, si sit Commendatarius, ut n. 18. alij corpore, n. 39.*
- 35 *Abbas Commendatarius dicitur Ordinarius, sicut secularis.*
- 36 *Abbas Commendatarius habens iurisdictionem separatam in sui territorio, potest dispensare super illegitimitate ad quatuor ordines minores.*
- 37 *Abbatibus titularibus intra terminos sui territorij possunt approbare Confessarios ad audientes confessiones secularium.*
- 38 *Abbatibus non habentibus potestatem dispensandi, & absolvendi concessit Episcopus per c. 6. Trid. sess. 24. sub l. 1. est, ut numero 431. & 44.*
- 39 *Abbatibus regularis exempti, non dispensandi, & absolvendi habeant potestatem per Trid. cap. 6. sess. 24.*
- 40 *Capitulum, sed vocantur, non habent dispensandi, & absolvendi facultatem iuxta terminos Trid. sess. 24. cap. 6.*
- 41 *Abbas tenetur residere in collegiata, in qua titularum esset, alium habentem sedem in Cathedrali, alius fructus non lucratur.*
- 42 *Abbas absente Episcopo, in collegiata ab ordinario exempto, ac Sedi Apostolica subiecta Divinis solemniter interesse potest, & Communes agnoscere ad sibi assistendum, iurisdictionem in eis exerceat, sicut Episcopus in suis.*
- 43 *Abbas nequit in sua collegiata Ecclesia supponere Præbendas, cum tamen, eas reducendo ad pauciores numerum.*
- 44 *Abbatibus plures distincti, qui sunt in eodem loco habentes distinctum Clerum, debent in processibus incedere quilibet eam sui Clero & loco.*
- 45 *Abbatibus plura iura qui referunt?*
- 46 *Abbatibus possunt esse excommunicati ultimatum voluntatum.*
- 47 *Abbatibus alij etiam præter communes sunt, qui dicuntur Heremi Colentes sic dicti, quia stant perfectione Tyrannorum sese inspicere abdicant.*
- 48 *Archimandrita Abbas heremi dicti sunt, quasi Priores eorum, qui Caucanas habitabant, vel Principes grecos, qui solent sub se alios habere Abbatibus, ut notuero ss.*
- 49 *Abbas simplex nunquam Episcopus nominatur.*

Ad primam difficultatis partem ex dictis 2. quæst. iam breviter respondendum est, ut cum Minister proprius Sacramenti Ordinis sit Episcopus, nec alius inferior, nisi ex privilegio iuris, ut Abbatibus, de quibus dixi, vel ex dispensatione Pontificia, ut *supr. sub quæst. 4.* sequitur nunc dicendum cum Reginaldo *rem. 2. lib. 30. tr. 1. c. 5. num. 25. & Diana p. 8. tr. 1. ref. 33. in fine*, Episcopum non posse committere non Episcopo potestatem conferendi ordines, etiam minores et ceteri committat nihil fieri, ¶ quia licet habeat plenissimam

De Etate & qual. Ordin. Quæst. V. 421

nam potestatem circa corpus Christi mysticum, circa corpus tamen Christi verum non habet maiorem potestatem, quam alius Sacerdos: quia ergo potestas conferendi ordines supponit potestatem super Corpus Christi verum, iuxta illud, quod dicitur in cap. ex litteris de excessibus Prælati, vt Pontificale officium sine altaris ministerio, non valeat adimpleri, non potest alteri committi, quam Sacerdori, qui solus habet potestatem super Corpus Christi verum: ergo.

Num possint Episcopi committere ordinationes Cœpiscopis? respondebis negatiue ex adductis supra dicta questione 4. à verbo deinde, sub veris. ad quædam; qui etsi ordines minores possent conferre, & secundum aliquos Subdiaconatum; sed hoc tantum ex concessione Pontificia, & Conciliari, vt probat Barbosa de iure Ecclesiast. cap. 16. cum multis dicentibus sub numero 3. quod isti cum essent tanquam Præbyteri, non poterant confirmare, consecrare Ecclesias, altaria, aut Virgines, nec prænitentes publicè in Missa reconciliare, ordinare maiores conferre, vt expressè eisdem prohibet textus in cap. quatuor, & in cap. Ecclesiæ 68. dist. 6. etiam cetera possent, vt quilibet Episcopus, videbis Cardinal. Bellamin. in cœpœuic. Cœbol. tom. 3. cœuic. 5. lib. 1. de Clericis cap. 17. videndus Henriquez in summa lib. 10. cap. 21. §. 2. multa littera F. Petr. Gregor. synag. iur. part. 2. lib. 15. cap. 12. numero 47. Vasquez tom. 3. in 3. part. distinctione 258. numero 68. Filiuc. tom. 2. tract. 9. de Sacram. Ordin. cap. 5. numero 42. D. Rodeticus de Acuña in dicto cap. quatuor numero 2. Moneta de consecrat. cap. 5. numero 42. Riccioli Ecclesiast. incubras. lib. 2. cap. 5. etenim ordinandi potestatem, quam habebant, erat ex commissione Pontificia, vt docent Theologi, & orobat cum multis Vasquez dist. 10. 1. distinctione 243. cap. 4. & ex Coccolio Antiocheno canon. 20. de quo in loco citato questione 4.

Ad secundam questionem partem, vt respondeam, præmitto dicendum, quod Abbates veniunt Prælatum appellari iuxta verba textus in cap. decernimus de iudiciis, ibi: Sed Episcopi, Abbates, Archiepiscopi, & alij Ecclesiarum Prælati cap. præfatus de officio ordin. lib. 6. cap. vt Apostolica de primis lib. 6. vbi Doctores Suarez de religione tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 2. numero 2. Tamburin. de iure Abbas. & Prælator. tom. 1. distinctione 1. questione 3. etiam sint Commendatarii, dummodo sine perperui, Tamburin. dicta quest. 3. numero 4. cum aliis Barbosa de iure Ecclesiast. part. 1. tract. 17. numero 4. vbi à numero 5. ait cum aliis multis, quod Abbatis in multis æquiparatur Episcopato, in tantum, vt nec comprehendatur Dignitas Abbatialis; per vt nec Episcopalis sub nomine Dignitatis in odioso. Et etenim Abbas in Ecclesia sibi subiectis dicitur ordinarius sicut Episcopus & ideo potest esse iudex in causis suarum subiectarum. Et Et sicut in alienatione bonorum Ecclesie requiritur consensus Episcopi; item & Abbatis in alienatione bonorum Ecclesie subiectæ suæ Abbatie, Angelus Aretinus conf. 99. in princ. Tufchius littera A, conclusio 11. numero 3. Barbosa cum aliis supra numero 9. & 10. Et vbi numero 8. dicit quod Abbas est sponsus Ecclesie suæ, & eo modo, Ecclesia viduata dicitur; propterea in Episcopali, & omnibus habentibus Dilectum de Officiis de Sacra Ecclesiæ Tom. 1.

gnitatem cum administratione; Tufchius supra littera A, conclusio 5. numero 6. Et Obicitur ergo Abbates post Episcopos Dignitatem primam in Ecclesia; sic vt in sacro generalibus Conciliis immediatè post Episcopos ipsi 1. deinde aliis etiam Prælati locus debeatur, Panor. miran. in dicto cap. decernimus de iudic. numero 2. Campegius de Concilio cap. 15. numero 17. Castaldus in praxi seremon. lib. 1. sect. 9. cap. 5. numero 3. videndus Narbona de etate ad omnes humanas aetus anno 25. quest. 57. numero 3. Et Sunt qui per alios honorandi, quia habent Dignitatem, & cum Prælati multa communia, cap. hoc constitutione de officio deleg. lib. 6. glossa in cap. à Subdiacono 93. distinctione, cap. vt Apostolicus de primis lib. 6. cum multis Barbosa dict. cap. 17. numero 3. Et vbi intelligit hæc, quando Abbas curam habet, & Conuentum, seu peruenientiam in Choro, aut administrationem perpetuam cura iurisdictione t. sic Tamburin. ex Rota tom. 3. de iure Abbas. decisio 5. numero 7. & de iure 9. numero 3. Et Nam Abbatis inspecta, eius origine est potius solitudinis nomen, quam honoris, glossa verb. Abbatem in cap. accedens 50. distinctione, Rota dicta decis. 9. numero 8. glossa verbo non ascendit in cap. tuam hoc est, vbi Innocent. in fine, Abbas numero 3. veris. in eo.

Vnde iam respondeo Abbates, qui ordinarij sunt, & habent iurisdictionem quasi Episcopalem, habere quoad ea, quæ sunt iurisdictionis posse regulariter omnia ea, quæ Episcopi in sua Diocesi, iuxta glossam, quam ibi commendant Bonifac. & reliqui in clementina 1. verbo præp. de rebus Ecclesie, non alienandis, & dicit solennem Namur. conf. 5. de bonis numero 4. Seraphinus decisio 1072. & 1386. Sanchez de matris lib. 2. distinctione 2. numero 12. ad finem, veris. secundo quia, & in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 13. numero 4. & 1. Mendez de Castro in praxi Lusitana part. 1. lib. 2. cap. 1. numero 30. Sigisfrund. à Bononia de elect. dubio 51. numero 4. Tamburin. de iure Abbas. tom. 1. dist. 1. questione 3. & tom. 2. distinctione 1. questione 5. numero 7. Et qui distinctione 11. questione 26. num. 2. Campanili. in diuers. iur. Canon. Rubric. cap. 8. numero 4. Barbosa de potestate Episcopi part. 2. allegat. 7. numero 8. dicant posse huiusmodi Abbates ordinariorum primarie quoad Episcopatum, habentes ius visitandi, ac Synodum Congregandi Clericis facultatis sibi subiectis litteras dimissorias concedere. Et Et video quod extra Abbates Benedictinos, Cister. & alios regulares, de quibus supra à questione 1. in nostra Hispania competentius frequentes Abbates: de Couarr. de Alcala la Real, de Medina de el Campo de Lerma de Olivares, vt refert Barbosa de iure Ecclesiast. part. 1. cap. 17. numero 94. & alij: De quibus etiam videbis Ouiedo in praxi regular. part. 2. articulo 1. questione 2. cap. unico numero 72. & existimo reduci ad eos Abbates sancti Ildori legationem.

Vnde dicendum est quod Abbas quilibet præfatum iurisdictionem habet perinde, ac si esset extra Episcopi Diocesim, vt docent Seraphinus, decisio 1072. Riccius collect. 1266. ad cap. 10. Trident. sessio 23. de reform. Et Dicentes in hoc casu non posse Episcopum illud territorium

- rium visitare, etiam tanquam sedis Apostolice delegatum, idem Seraph. in *decreto* 459. Riccius citatur, tñ qui addit decimum esse in Rota Romana in vna Vibanaten. Iurisdictionis 15. 31. Maij 1601. coram Seraphino, vt pater ex eius *decreto* 1386. competere Abbati habenti Iurisdictionem, quæ Episcopalem, præterea, quæ sunt ordinis ea omnia, quæ possunt competere Episcopo in suo territorio, & dispensare in ceteris omnibus casibus, in quibus potest Episcopus, Flores de Mena *variar. res. lib. 3. questione 24. numero 18. Gambaius de officio, & potestate legati de latere lib. 10. numero 432. † & posse dare alio Episcopo Pontificalia exercendi, Flores supra numero 25. qui numero 23. dicit posse visitare suos subditos, sed non ab Episcopo sedis Apostolicæ Delegato, virtute decreti Concilij Trid. *sessio. 24. de reformatione. cap. 6.* quia secundum illum limitatur Concilium in habente Episcopalem Iurisdictionem, Barbosa, *disto cap. 1. numero 108. & 109. † qui cum. 120.* refert decimum ex sacra Congreg. Concilij, quod Abbas alicuius Abbacie exemptæ non potest in ea ordines conferre; licet sit Episcopus, secus si Abbacia est nullius, quia habet populum.*
- 11 Secundo infero, quod Abbas in Ecclesiis sibi subiectis potest impetrari solennem benedictionem, sicut Episcopus, vt fuit decimum in Rota in vna Salimont. Iurisdictionis 3. Iunij 1580. coram Seraphino, pro qua ex textu, in *cap. Abbates de priuilegiis libro 6. Riccius supra dicta collect. 1256. in vers. secundo infero.*
- 12 Infero tertio posse synodum, & constitutiones synodales facere; prout facit Episcopus, dixerunt Flores *supradicta questione 24. numero 9. Balbus de præscriptis. part. 1. parva questione 11. Rota de fronde part. 2. à numero 40.* quod intelligitur Barbosa *dicto cap. 17. numero 104. Nicolaus Garcia de beneficiis. part. 9. cap. 2. numero 131.* in Abbate habente provinciam, quia hunc solum celebrare posse synodum, censuit Sancta Congregatio Concilij sub die 17. Augusti 1606. et si alius probetur habuisse ius Congregandi synodum, possit bene concursum facere, vt decimum fuisse ab eadem Sacra Congreg. Garcia refert loco citato, † imò dicitur Campegius in *trattatu de concilio cap. 7. à numero 1.* Flores *dicta questione 24. numero 18. Barbosa numero 105.* cum alijs per textum in *cap. concilio. c. 1. questione 7.* possit, sicut Episcopum ad Concilium Generale, seu Provinciale vocari & citari, & in eo vocem habere decimum Iurisdictionis ratione, licet contrarium teneant Iacobus de Cretel, *libro 2. articulo 2. à numero 38. Albanus in eodem trattatu. part. 1. cap. 6. numero 3.* & quando Abbas teneatur accedere ad synodum, quando non; Seraphinus in *decis. 190.*
- 14 Quarto, vt possint tales Abbates beneficia, etiam curata conferre per textum in *cap. 2. & fin. & ibi glossa 16. questione 4. Pascius conf. 35. numero 8. & 9. libro 4. Flores de Mena dicta questione 24. numero 21.* vbi quod potest coram se vel eius Vicario de curatis vacantibus concursum facere; imò docet Riccius in *praxi Eccles. de rebus 414. in 1. editione, alia res. 361. in 2. edit. Ad alij. in sua praxi habendi concursum, requirit c. dubio 2. 11. & 12. & responsio 2. dubio 4. † quod etiam inferiores alij possint id efficere; & habent ius congregandi synodum, † & idem Flores, *dicta 26 questione 24. numero 18. & alij, quos adducit Barbosa in pastoralis part. 3. allegatio 69. ex numero 4.* dicunt posse pardiçios Abbates interponere auctoritatem in permutationibus, & resignationibus beneficiorum simplicium. † Et quod possint vniue Ecclesias, & eas commendare, Florez de Mena *dict. questione 14. variar. numero 15. & 16.**
- Infero quinto, quod vbi Abbas, & alij superiores regulares habent Iurisdictionem temporalem in Parochianos, non possint Episcopus visitare Parochias, nec personas cuius animarum, & Sacramenta exercentes, vt fuisse in Rota resolutum, tradunt Seraphim. *de rebus 1067.* in vna Ciuitaten. Iurisdictionis 12. Februarij 1594. & Riccius *dicta collect. 1256. super dist. cap. 10. Trident. in fine.* † Imò Barbosa de *Iure Ecclesiast. dicto cap. 17. numero 111. & 112.* docet cum multo, vt possit dare indulgentias, quæ solite sunt dari, & dare commendatarias suis Clericis, & exerceat per alium ea, quæ sunt ordinis Episcopalis per textum in *cap. acedendum de excessibus Prelator. Flores de Mena numero 21.* scilicet ex consuetudine, idem Barbosa *part. 3. in postea. allegatio 88. ex numero 17. † Et quod Abbas, seu Prior habens vsum Mitre, & Baculi, dum solemniter celebrat, debeat habere suos Ministris, Diaconum scilicet, & Subdiaconum cantantes in Missa Epistolam, & Evangelium, & vnum Capellanum cum Pluviali, qui assistat ad librum, & aliquos Clericos, & Ministros, qui assistant cum Coeta, sed non habere duos Diaconos assistentes, sicut habet Episcopus quando celebrat: sic ex Sacra Congreg. decimum in summa 18. Ianuarij 1608. † Vbi etiam fuit decimum vii posse Directo Nigro sub Mitra, non autem alterius coloris, nec posse vi Baldachino, vt tradit Nouatus in *diuina regular. verbo Abbas numero 16. † Et quod possit dare licentiam Pœdicantibus ad prædicandum in suo territorio, & eos examinare, & approbare, Flores de Mena dicta questione 24. numero 19. † Et Barbosa in dicto cap. 17. numero 113. tradit ex S. Rit. Congregat. in Sancti Severini 9. Maij 1609. vt debeat incedere in Ecclesia in habitu decenti, & non Camerali. † Et numero 114. quod non debet associari in sua Domo, nec excipi, cum vadit ad Pontificaliter celebrandum, quia ceremoniale de Episcopo loquens in hoc casu non comprehendit Abbatem ex dicta Sacra Congregat. Rit. in Hispaniar. S. Ioannis de Peña 11. Decemb. 1613. quæ in alia Aquilona 18. Martij 1617. † dicit quod in Ecclesia sine Iurisdictioni subiecta, debet Abbas, præsentem Episcopum sedere in sede inferiori Episcopo, & sine ornatu, vel apud Episcopum à sinistris, vel à conspectu Episcopi in loco tamen inferiori respectu sedis Episcopi.**
- Infero sexto per decisionem textus in *cap. acedendum de excessibus Prelator. & per decem. Rotæ 10. Collectæ à Farmac.* quam refert Riccius, *dist. collect. cap. 10. Trident. sessio 23.* vt permittatur Abbati cognoscere de causis matrimonialibus, ac criminalibus; & quod possit matrimonijs coactantibus assistere, & interesse virtute Trident. Concilij *sessio 24. cap. 1.* tenent Sanchez de *matrim. lib. 3. dispensatio 28. numero 6. Gutierrez eodem tractatu. cap. 46. num. 6.*

quod quando sunt plures Abbates in eodem loco, habentes cleum distinctam, debeant in processibus incedere quique cum sup. Cleo, & in suo loco.

- 11 Multa alia de Abbatibus predictis, & de iurisdictione eorum referunt iam citati, item, & de Perlas Episcopo inferioribus Tamburin. de *lura Abbat. per tres tomos* Lullimè Flores de *Mea quæst. unica lib. 1. Azor. inst. moral. p. 2. lib. 2. cap. 29. Anton. Faber. in pract. & Theorica benef. su. de *monach. & monach. benef. a n. 54. Campanil. in *duar. lura Canon. Rub. 7. c. 6. ex n. 92. Sebastian. Carus in rell. de Ecclesiast. Hierarchia p. 2. dist. 13. §. 2. Portel. in dubis regul. verb. Abbas Scipio de Rubis, & post illū Gabanus in aphanism. Episcop. eodem verbo Hieron. Roderic. in *compendio reg. v. fol. 1. Donatus Anton. de Maris quæst. 2. res. cap. 1. per totum. Quæ in *exemus apem. verb. Abbas Caud. Tufch. tom. 1. tit. 2. a. evoc. c. 1. verb. Abbas Flamin. Paulus de res. ar. be. n. lib. 2. quæst. 2. Alvarus Peig. de plan. in Ecclesiast. lib. 2. cap. 23. Petrus Gregor. Synag. lura p. 2. lib. 15. cap. 13. de Abbatibus plura dicit Barbosa diversis in locis collectis, & in *pastoral. item, & de iure Ecclesiast. sub dist. cap. 17. p. 1. idem in diversis etiam locis Conailii, & in Bullario verb. Abbas de collect. de *con. omisso legendus utrobique à des. 1. c. † Et notat Flores de Mea dist. quæst. 24. num. 2. & Couarruv. in cap. lura de *testament. n. 1. vbi latè dico, & in c. 3. de *exco. vbi testat. Barbosa in dist. c. 17. n. 107. ut Abbates dicti possint esse executores vltimarum voluntatum ad pias causas, quemadmodum Episcopus, quia hoc est altus iurisdictionis: sic etiam etiam tenet Mendez à Castro in *pract. Lusitana part. 2. lib. 2. cap. 1. n. 20. in fine.**********

- 13 Quare pro complemento de Abbatibus noto, quod et si huc usque dixerimus de dignitate, & potestate, tam Abbatum regulatium, quam secularium circa id, quod possunt, tam ad spiritualia, quam temporalia, iurisdictionis, & circa ordinis potestatem, dicendo quosdam esse Abbates seculares, quosdam regulares, ut distincti sub quæst. 1. tamen esse etiam alios, qui nuncupantur Abbates vulgò dicti *Eremit. cultores*, ex eo, quia stante tyrannorum persecutione se se in speluncis abdebant, † qui nominati sunt Achimandrite, quasi Principes eorum qui Caaverna habitabant, vel Principes Greces, ut vocantur in *l. nos reddentes. §. omnes cod. de *summa Trinit. Tamburin. de iure Abbat. tom. 1. dist. 2. quæst. 3. num. 1. Patianus de probat. lib. 2. cap. 31. num. 3. Sebastian. Carus in rell. Ecclesiast. hierarch. part. 2. dist. 13. §. 2. Barbosa de iure Ecclesiast. part. 2. cap. 17. num. 16. vbi ex inscriptione cap. *dispen. santes*, † vbi glossa 1. quæst. 7. ait quod isti solent sub se alios habere**

- 16 Abbates, † quamvis hoc nomine *Abbas*, etiam simplex, & non vnequam Episcopus nomenetur.

***

Ad Text. in Cap. Intelleximus XII. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosus, qui se transfert de una religione ad aliam, est recipiendus à fratribus primis si sustinere non possit illam arctiorem, ad quam se transfuit, n. 3.
- 2 Testis varij materia remissus.

Cum textus iste potius pertineat ad materiam 1 textus in cap. *lura* de regularibus, vbi de illo religioso, qui se transfert de vna Religione ad aliam, & per multa, quæ ibi adduco notabilia, & adduxi sub cap. in *presentia* §. de prob. idèd hic alia non addo: & adiunges nonnulla *condonabilia* declaratione *Prælatorum*, quæ dixi sub tit. de *electione* in diversis *Capitulis* vbi reperies quando ex gremio alterius religionis, potest in Prælatum aliquis Monachus eligi ad aliam; & de dubiis, quæ occurrere poterant, adiunges quod tradit glossa hic, breviter opponens, & dissolvens. † Et applicabis quæ de teste vario dixi sub cap. 10. de *probation. à quæst. 1. de quæ notavi in cap. *lura* n. 13. de *presumpti* ad notandum inhabilitatem, quam debebat contrahere ad prælatum suæ religionis, aut Ecclesiæ, qui tam delinquens ad aliam transiens strictiorem, postea reddit ad priorem.*

Item Barbosa hic multis comprobans *decisionem* textus nostri, n. 1. n. 2. cum Siluestro verbo *religio* 4. §. 5. quem refert, & sequitur Fr. Ludouicus Miranda in *manuali Prælatorum* tom. 2. quæst. 31. art. 18. aduertit quod habens licentiam à suo Prælato transfuendi ad aliam Religionem, si non inuenit arctiorem se recipientem, aut non potuit ipsius sustentantem, & rigorem sustinere, vel alia quacunque de causa ante professionem vellet reuocare, teneatur fratre priore religionis eundem recipere.

Ad Text. in Cap. Accepimus XIII. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Titulus necessarius ad ordinem remissus.
- 2 Ordinatus aliquem sine titulo, & non successerit tamen alteri sic ordinatum. Et quod si Episcopus ordinans renuntiavit Episcopatu, n. 3.
- 3 Apponit consuetum, habetur pro appositum; est non sic expressum.
- 4 Ordinatus sacro ordinibus, profusius habitis ad beneficia simplicia.
- 5 Dignus reputatus ad vnam dignitatem, si ad aliam eligatur, debet etiam tunc dignus reputari.

7 Fides

- 7 *Fidei professionem tenetur facere iterum qui assumpti est ad novam Dignitatem.*
 8 *Examen Beneficiorum, non a successore Episcopo repetitur, semel solum.*
 9 *Minus idonei ordinandi non sunt.*

Hic textus materia, quatenus agit de titulo ad accipiendos ordines sacros, necessario satis, & abunde manet explicatus *supra* sub c. quod tractatione 1. de temporib. ordin. ubi dixi de beneficio, seu patrimonio, & aliis, quæ debet habere in sacris ordinandus, & à quo Episcopo, debet ordinari: † Vbi etiam adduxi, quod hic Barboſa dicit *sub n. 2. & 3. comprobans cum multis, nempe* ut Episcopus tenetur alere Clericos in sacris ordinibus ab ipso sine titulo ordinatos, item & quod eo mortuo tenetur successor ibi enim dixi quæ liter hæc intelligamus. † Et quid si Episcopus qui ordinavit, enunciavit, nūm successor tenetur: & negant Bonacina de Sac. disp. 8. quest. 1. v. 1. parit. 5. num. 1. & verſ. respondit Henriquez, & Vgolinius, quos refert Barboſa in *pastor*. p. 2. alleg. 10. num. 13. optimè Campanillus in *diſcrſ. l. 1. l. 1. Canon. Rub. 8. cap. 5. num. 2.*

4 Et quatenus hic notat Barboſa in verſ. facimus in *l. 1. de reſcriptis* apponit num. 4. quod habetur pro appoſito id, quod apponi conſuevit; licet non fit expreſſum, ut per fortum dicitur 123 num. 9. & 10. ideo applicabis quæ dixi de clauſula aſſerta apponit, *sub Rub. de fidei professione*. † Et in verſ. ibi: *Quod obſervandum eſt eccleſiaſticum beneficium*, quatenus cum multis notat Barboſa hic num. 8. ut ac ipſo, quod aliquis fit admiſſus, & ordinatus Sacris ordinibus, præſumatur habilis, & idoneus ad beneficia ſimplicia; ita ut nono examine opus non ſit: ſic cum Gonzales ad *regul. 8. Cancell. gloſſa 4. num. 84.* Belletio diſputat, *Cleric. part. 1. l. 1. de diſſiplina Clericali 5. 4. num. 43.* & cdm aliis, & cum Abbate; num. 1. & 6. & Felino num. 1. in *fine* in *cap. ſin. de præſumpt.* ideo applicabis ad hunc caſum, quæ dixi in *de diſt. cap. ſin.* † Et ad idem quod notat gloſſa hic in verſ. *reputare verb. nec, quod per reputatur dignum in vna Dignitate, ſi poſtea eligatur ad alteram, etiam tunc dignum debet reputari* Capitulaquæ dicitur 367. lib. 2. Riccio in *præſci fieri eccleſiæ* dicitur 419 in *promandis*; & in *res 356. in 2. edit.* Campanillus dicitur *form. rurs. Canon. Rub. 5. cap. 5. num. 3.* Barboſa de *potestate Episcopii* *sub alleg. 60. num. 89.* quem infra refero in *cap. ſin. hoc tit.*

7 De intellectu huius textus dixi in *cap. 4. de iure in. quest. 4. num. 18.* ubi agens de illo examinando, qui iterum aſſumitur ad dignitatem expendi doctrinam huius capitis: occaſione eius, quod ibi dixi a num. 14. nempe quod aſſumptus ad novam Dignitatem, tenetur iterum facere fidei professionem. Et in *cap. quædam modum 35. de iure iur.* ubi expendens a num. 44. verſ. *ad quoniam, ibi questione 5.* an mores, quos quis approbavit, valeat eos reprobare, vique ad num. 49. ubi videbō, ibi *sub numero 47.* expendi textum hunc.

8 Et quia poteris adicere aliam ſingulariſſimam quaſtionem, an qui prævio examine, aut per conſueſum, Parochus ad aliquem Eccleſiam electus eſt, poſſit iterum ab Episcopo electore, aut ſucceſſore in Episcopatu, ſeu à viſitatore dum viſitat examinari: Dico *infra* *sub cap. ſin. hoc tit.* & poſſet hic per verba ibi: *ac ideo poſt examinationem, &c.*

Fernosin. de Sacris Offic. Eccleſ. Tom. I.

Et quatenus ex verbis ibi: *licet cum aliis ſe. 9* quentibus agitur de diligentia adhibenda, ne minus idonei ordinentur; ideo applicabis quæ adduxi *supra* in *cap. 4. hoc tit.* & quæ dico *infra* *cap. ſequenti, & c. ſin.*

Ad Text. in Cap. Cum fit ar. XIV. hoc tit.

P R A E M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Litterati debent eſſe qui præſentantur in Eccleſia.*
- 2 *Radij ſolis, & ſtellæ, ſunt qui ad regimen Eccleſiaſticum ordinantur, & præſentantur.*
- 3 *Miniſtri Eccleſia ſacri ſunt, ut pauci boni habeantur, quam multi mali.*
- 4 *Episcopus per ſe, vel per alios debet ſi diligenter inſtituere de inſtitutione in Sacerdotium ſuper divinis officiis, & Sacramentis rite miniſtrandi.*
- 5 *Pæſbyter quæ idoneitas debet poſſere præ cæteris ordinatis in Eccleſia ſemellum.*

Cum textus iſte pertineat ad idoneitatem: & quam debent habere illi qui ſunt promovendi ad Sacerdotium, vel ad regimen Eccleſiaſticum; ideo applicabis quæ dixi *supra* *sub tit. de ſervitiis in vna ſavende, & ſupra* in *1. 4. hoc tit.* cumque iuſtum ſit, ut præſcindi in Eccleſia ſint litterati iuxta ea, quæ notavi, *supra* in *cap. cum in cunctis 7. de electione*, & in aliis capitulis ubi tit. & in *cap. 29. de prob. & Digni.* ut docent etiam Gigas *conf. 3. ex numero 15.* & *conf. 144. numero 1.* Zenedus ad *decret. collat. 156. numero 4.* Azevedus in *l. 31. num. 1. tit. 3. lib. 2. reſcript.* & cum aliis hic Barboſa *numero 2.* † qui num. 3. cum Daniel Venator. in *analyſi methodica iuræ Poenitentiæ* lib. 4. tit. 14. axioma 3. Bellet. diſputat, *Clericali. p. 1. titulo de diſſiplina Clericali 3. 15. num. 36.* ut quod in Eccleſia ſic ordinandi radij ſolis, & ſtellæ ſunt, *authenticæ habita*, & ibi Baldus num. 12. *cod. ut ſilium præ parit.* Mendosius in *regula 16. Cancell. quaſt. 15. numero 3.* † Et quod in noſtro textu ſanctius eſt paucos bonos, quam multos malos habere Miniſtros ex dicto Daniel. & Bell. † Et textus noſter, & cum multis idem Barboſa *sub num. 1.* dicant, quod Episcopus per ſe, vel per alios diligenter debet ſe inſtituere, & informare de promovendis in Sacerdotium ſuper divinis officiis, & Sacramentis rite miniſtrandi; † ideo bene vltra quæ dixi *sub dicto cap. 4. & in dicto titulo de ſervitiis.* in ordine faciendo, adiunges hic ſtaſuram de idoneitate, & ſpeciali ſcientia, qua debet poſſere vltra ordinatos in minoribus; & in maioribus Subdiaconatus, & Diaconatus illi, qui Pæſbyter ordinatur, quia ratione officij Sacramenta adminiſtrat, & alia Divina peragat, ut Parochus officia in Eccleſia.

QVÆSTIO I.

An Sacerdotis Præbyteri officium sit idem in Ecclesiâ exercere, ac ille, qui habet in Parochiâ animarum curam? Et in quo consistat utriusque obligatio?

SYMMARIUM.

- 1 Sacerdos dicitur quasi Sacrum dans, cuius nomen comprehendit etiam Episcopus.
- 2 Præbyter dicitur, qui etiam habet curam animarum post Episcopum, quod nomen potest etiam convenire simplicibus Clericis.
- 3 Diaconus, & Subdiaconus Sacerdotii nomina continentur, præsertim, ubi agitur de sacerdotibus, mo in adieci. c. 4.
- 5 Præbyteri officium propriè est consecrare Sacramentum corporis, & Sanguinis Domini, ideo in Sacrificio offerre, super populum orare, à peccatis absolvere, benedicere dona Dei, baptizare, alia Sacramenta ministrare, & predicare.
- 6 Præbyteri competit Sacramentum administrationis Divinæ, & omnia ordinis competunt, Sacerdotibus exceptis, quæ solum Episcopi reservantur.
- 7 Ordinis potestatem essentialiter non distinguitur à Characterè Sacerdotali, nisi secundum alium diversum.
- 8 Sacerdotes inordinati recipiunt Characterem Sacerdotalem.
- 9 Corpus Christi dispensandi potestatem, est potestas Sacerdotum, qui ex causa necessitatis potest illam dispensare Diacono.
- 10 Præbyteri soli continentur Sacramentum penitentia, & habent potestatem nimis amittendi peccata.
- 11 Ordinis sola potestas in Præbytero non sufficit ad absolvendum, cum ultra requiratur iurisdictionis, & n. 13.
- 12 Præbyter cetera Sacramenta administrat præter ordinem collationem, & confirmationem.
- 13 Sacerdos administrans Sacramenta confisus in solo Characterè, valide faciat, præter penitentiam, & matrimonii Sacramentum, item ordinem, & confirmationem.
- 14 Præbyterorum, veluti de eorum institutione, & consecratione, qui scribunt.
- 15 Parochus ex officio habet præterea, quæ competunt Sacerdoti administrare Sacramentum penitentia, & assistere matrimonio contrahendo.
- 16 Parochus enim magnum, qui & materiam scientiam debet habere, quem alij ad effectus, de quibus n. 17. & 18. quod & vix Angelicus hominis sufficitur, dicto c. 17.
- 18 Parochus incumbit scire ea quæ sunt de necessitate salutis ad docendum subditos, ut articulos fides Decalogum &c. & discernere inter mortalia, & alia peccata, ut valeat penitentibus consilia præstare salutaria.
- 19 Parochus eo ipso, quod obtinet beneficium Pa-

rochiale consecratur approbatus ad audiendum confessiones, si illud aliu habeat.

- 20 Parochus debet esse præditum Sacri litteris, cum eius munus peculiare, sit predicare, & magis, quam alij Sacerdotes, quibus etiam incumbit c. 11. & c. 15.
- 21 Parochus debet Dominicum, & aliis festis, tenetur officia sua ministrare, & predicare, solum quando convenit, n. 17.
- 22 Parochi, & Concionatores, qualiter Christum predicare debeant, qui tenentur abstinere à predicazione errorum, & qui sapienter heresim, & a scandalis.
- 24 Parochi iam non tenentur præcepto, accedere ad propriam Parochiam ad audiendum prædicari verbum divinum, & c. 19.
- 25 Parochi possunt munus predicationis per alios adimplere, n. 16.
- 28 Predicatio à Parochio faciunda pro officio suo adimplendo, non requiritur in forma.
- 29 Parochus potest adnuotare Parochianos, ut eant ad Parochiam ad audiendum verbum Dei, sed non illos compellere.
- 30 Sacerdotii officium est in educationem subditorum, quod requirit, sufficiens scientiam.

Ad primam difficultatis partem, ut respondeam, dico, quod Sacerdos dicitur quasi sacrum dans, cap. Clero. dist. 11. cuius nomen in sacris Canonibus, non solum comprehendit propriè, & verè inferiores Præbyteros, sed etiam Episcopos, refert Barbofa de 1. in Ecclesiâ. p. 1. cap. 34. à num. 1. † Vbi à num. 4. ait quod Præbyter dicitur, qui etiam curam animarum habet post Episcopum, vel saltem ordiæm sacerdotalem, & quod latè sumpto vocabulo, potest hoc nomen convenire simplicibus Clericis, ut tenent plures, quos ipse citat in tract. de appellat. verbor. utriusque iur. significatione, apud lat. 127. n. 1. † Et quod sic Diaconus, vel Subdiaconus Sacerdotis omnino continetur iuxta textum in cap. 1. in fine, 17. quæst. 5. cap. si quisquam 81. dist. cap. Subdiaconus 77. dist. cap. 2. de cohabit. Clericor. & mulierum, ubi glossa verbo Sacerdotum, perferet vbi de se favorabilè agitur iuxta ea, quæ dixi in cap. 7. & 10. de cohabit. in cap. 2. 3. 4. 8. 13. 17. & alius de iudicis in cap. 1. 5. 8. & in cap. diligenti, & alius de foro comp. † Non inquam in odiosis, quia tunc licet interpretatio pro solo Præbytero, ut notat Panormitan dist. 2. de cohabit. Clericor. Barbofa supra, & patet ex speciali decisione textus nostri.

Vnde iam dico quod Præbyteri officium propriè est consecrare Sacramentum corporis, & sanguinis Domini, & Deo in sacrificio offerre, super populum orare, à peccatis absolvere, & benedicere dona Dei, baptizare etiam, & alia Sacramenta populis ministrare, & denique verbum Dei prædicare, ut habetur in cap. percellu. dist. 27. ostendunt Torreblanca de iure firmatib. lib. 2. c. 12. num. 55. Macbad. de perfectis Confess. tom. 1. lib. 4. tract. 9. p. 1. decum. 3. Valquez de Sacram. Ordinis dist. 2. 16. cap. 10. n. 106. Sebastianus Cusius in Ecclesiastica Hierarchia p. 3. dist. 8. 3. 9. Petrus Bolly in oceanus Canon. C. 1. dist. 2. 5. 10. veli. Sacramentalium pag. 55. D. Roderic à Cusis in c. Præbyteri 4. dist. 23. Hugo de Sancto Victore de Sacram. lib. 2. p. 3. n. 1. non longè à princ. & sub fine, Barbofa de iure Ecclesiâ dist. 2. 34. à num. 12. † Vbi num. 23. dicit prædicta omnia officia Divino iure comu-

nice

nire Sacerdotibus ex officio, aliis vero, tanquam Presbyterorum Coadiutoribus. Et sic conclusit, quod exceptis aliis, quæ docuit solis Episcopis referantur, reliqua ordinis ministeria omnia competere Sacerdotibus ex Christi Domini institutio-
ne, vt probat textus in c. 1. §. 1. vbi de summ. trinit. & fide C. 4. vbi. anal. Trad. fess. 1. c. 1. ibi: Successoribus in Sacerdotio, vbi idem Barbosa, & probat textus optimus in extraneis, quia quorundam versum quæ C. 1. de verbi signifi. solius 22. & comprobant D. Thom. in addit. ad 3. p. q. 19. Tur-
cremata in summ. de potest. Eccl. lib. 1. c. 93. §. 4. & 13. Victoria de clausibus num. 18. Petrus Soto de iustitia, sacerdos, vbi de Sacra. Eucharist. lectu-
ra 13.

- 7 Et confirmatur ex illo Theologorum axiomate, quod potestas ordinis essentialiter non distinguitur à characterē sacerdotali, nisi secundum actus diuersos consecrationem scilicet, aut remissionem peccatorum, vt docent D. Thom. in 4. dist. 18. & colligitur ex dictis à Nauarro in manuali cap. 22.
8 num. 17. † Sed Sacerdotes recipiunt in ordine characterem sacerdotalem, Concil. Trid. sess. 23. cap. 4. C. 5. Vissal. in Candelabra aurea, vbi de Sacram. Orden. num. 18. Henriquez in summ. lib. 10. c. 14. §. 1. & alij. Ergo necessarium fateri oportet Sacerdotes in suo ordine recipere characterem, qui tradit, & tunc videns ipsa Barbosa dist. cap. 34. §. 1. num. 25. † Vbi à num. 18. multis comprobatur, quod iure Diuino propria potestas ad dispensandum Christi corpus, est penes Sacerdotem; qui potest illam ex causa necessitatis Diacono dispensare. † Et num. 30. quod soli Presbyteri conferunt Sacramentum penitentiae, & habent potestatem ministerialem dimittendi peccata, etiam si rei sint peccati lethalis. † Et num. 36. quod sola ordinis potestas non sufficit ad absolendum, quia vitium requiritur potestas iurisdictionis, vt infra dico in cap. 1. de officio Ordinarij, & cap. 1. num. 2. vbi de iure lexus de pœnit. † Ceteraque Sacramenta ex officio administrant, præter ordinem collationem, & Sacramentū Confirmationis, vt suis locis dico.

- 13 Et sic notabis per verba Trid. sess. 23. cap. 1. §. 1. ibi: Presbyteri omnes, vt solum Dominicus dicitur, & solum solumibus missæ celebrant si autem habuerint curam animarum, ita frequenter ad faciendū, quod suo muneri satisfaciunt, & ex eo cap. colligitur Homobonus de bonis de examine Eccl. lib. 1. par. 1. tract. 4. cap. 14. quæst. 133. Moltesius in summa theol. moral. tract. 3. cap. 1. §. 4. num. 16. cuius multus Barbosa in pastoralis p. 2. alleg. 24. num. 22. & dist. c. 34. num. 46. & 47. Bonacina de Sacram. dist. 4. 1017. vltim. puncto 7. num. 3. quod si in solo Characterē, confectus Sacerdos prædica omnia exercere voluerit, rata habebitur, & valida, præter penitentia, & matrimonio Sacramenta, in quibus cum Characterē requiritur iurisdictionis, etiam de essentia; quod etiam tu extendas ad potestatem confectendi ordines secundum idem dist. c. 1. num. coniugu hoc ita, item, & administrandum Sacramentum Confirmationis, vt dico infra sub tit. de Sacra Pœnitentia aliquis super in cap. 1. num. 5. de consuetudine.

- 14 Alia de Presbyteris, eorumque institutione, consecratione, potestate, & officio scribunt Machado in suo perit. confessorum tom. 3. lib. 1. p. 1. tr. 9. Castaldus in prælii eorum. lib. 2. fess. 14. cap. 8. Sebastian. Cæsar de Eccl. lib. 1. Hierarchia p. 3. dist. 8. Galvanus de iure publico lib. 3. tit. 23. Valq.

de ordine dist. 336. cap. 9. a. num. 95. Petrus Gregor. in Synagoga iuris p. 2. lib. 16. cap. 8. Guillem. Durand. in rationabili Dictionum Officiorum lib. 2. cap. 8.

Ex his iam ad secundam partem nostri dubij, breuiter dico, quod ad Presbyteros Parochos habentes curam beneficii, pertinent; non solum omnia dicta de Presbytero Sacerdote, sed etiam ratione officij pertinet Sacramentum penitentiae administrare ex dist. cap. 1. num. 10. versum §. 1. & aliter matrimonio contrahendo, iuxta dispositionem textus in cap. 1. Trid. sess. 24. de reform. de quorum singulis sacramentis à Parocho administrandis, bene cum multis agit Barbosa de officio Parochi p. 2. cap. 17. §. 1. §. 10. 11. & 12. vbi de Baptismi, penitentia, sacrae Communionis matrimonio, & Extrema Vnctionis administratione illi competenti agit abunde ibi legendus pro extensione textus nostri.

Tamen iuxta breuem enodationem, dico, quod beneficia in Parochis exigunt maiorem quandam penam, quam quæ in ceteris beneficiis requiruntur ex nostro textu, González ad regul. 8. C. 1. dist. 4. a. num. 7. r. Barbosa per textum hoc in pastor. alleg. 60. num. 80. p. 3. qui dum egerit de essentia ordinandum, & beneficiendum iuxta nonnulla quæ etiam adduxi sub d. tit. de Sacerdotio in ordinis sacramento c. 3. & 4. hoc ita. addit cum Soto in 4. dist. 25. art. 4. conel. 3. vers. & per hoc & cum D. Thom. in 4. dist. 17. in secundo scripto, & ex Trid. sess. 24. de reform. c. 4. magnum esse Parochorum onus. † Et vix Angelici humeris sustinendum; ita vt eam de posset seculum quæ ad finem, morisque penitus, & salutarem doctrinam tradendam satis sit, vel vt sufficiat tanta, quæ plebem sibi committam pascere valeat salutaribus verbis, atque exemplis, quod omnibus necessarium est ad salutem, eos admoendo vebulis quidem, & dilucidis verbis de vitiis quæ declinare, vitareque ac virtutibus, quas sectari eos oportet, vt æternam eundem penam, atque celestem gloriam adipiscantur.

Imò & clarius D. Thom. & Sotus imp. citati c. 1. ratorum obligationem scribunt sequentibus verbis: Qui vero Parochus, in positum prædicat, vt idoneus habeatur, ac scire debet, quæ plebi sunt cognitiue necessaria, nempe illa, quæ sunt de necessitate salutis, videlicet vt docere suos subditos, sciat fidei articulos, & Decalogum, atque ordinariā peccata, quæ ei per confessionem deteguntur, vt quæ penitentibus salutaria consilia præstare valeat, credens cum D. Thom. loco citato, tantum debere esse in eo scientiam, quæ distinguere noscat peccatum, atque inter mortale, & veniale i cuius occasione possumus hic adiungere, quæ de scientia Confessarij solent communiter scribere Doctores in dist. c. 1. num. 10. versum §. 1. de penit. & remissionibus, de quo interim videbis, † quod tradit Barbosa cum multis in c. 15. fess. 23. Trid. de reform. ibi à num. 17. vbi probat, quod obtinens beneficium Parochiale, eo ipso censetur approbus ad audiendas confessiones, si illud actu habet; sic vt non finitum habuisse, vt docent Suarez tom. 4. dist. 28. fess. 4. num. 10. Vissal. in Candelabra aureo, vbi de confessorio num. 27. conel. 2. Henriquez lib. 3. de penit. cap. 6. §. 3. in fine. Torrealba de iure Spirit. lib. 1. cap. 2. a. num. 18. Fagundes in præcepto 1. lib. 7. cap. 2. num. 38. Hurtado de penit. dist. 10. dist. 16. vers. hoc autem, & alij, alia plura adducit videnda idem Barbosa sub dist. cap. 15. à n. 18.

de quibus dico in *disto cap. omnis*, & addo *Agidium Trullench de Sacram. cap. 9. tit. 4. dist. 7. & ibi sub num. 4. & in Bulla Crociata tit. 1. §. 7. cap. 1. dist. 1. num. 6. Filiucius *rome 1. 2. 7. num. 40. Villalobos in sum. p. 1. tit. 9. dist. 1. §. 1. num. 5. vbi* hoc sententiam iudicat valde probabilem quidquid dicit Rodriguez in *aditum. ad Bull. §. 9. num. 4.**

- 10 Etiam addit D. Thomas, vbi supra, & Sorus cum eo quod debet qui curatum habet, esse paratus facere lectus, cum eis sit peculiariter munus predicare, & cum Barbosa, de iure Ecclesiast. loquens tantum de Presbytero, nondum Parocho, *dist. part. 1. cap. 34. num. 24. †* Dixerit quod officium predicandi competat Presbyteris ratione officij Sacerdotalis, vt sane solent probare iura omnia, quæ predicandi facultatem aliis Presbyteris Sacerdotibus præstent. Et consequenter euenit, vt ex maiori obligatione Sacerdotes curati ad talem in suis Parochiis predicationem teneantur.

- 11 Sed qualis debeat esse, & quibus diebus, videbitur ex *cap. 2. sess. 1. Trid. de reform. & sess. 12. c. 8. & sess. 23. cap. 1. in verbis ibi: Cum præcepto Domini mandatum sit omnibus quibus animarum cura commissa est omnia sua cognoscere pro his Sacramentis offerre, verbi gratia Domini predicationem Sacramentorum admonitionem, & bonorum omnium operum exemplo pascere pauperum, aliarumque miserabilium personarum curam paternam agere, & in curam munia pastoralis incumbere: & licet ibi loquatur de Episcopis, inferius tamen intelligit omnia etiam de curatis. Et *sess. 24. de reform. c. 4. ibi: †* Moneatur Episcopus populum, diligenter teneri vniuersumque Parochia sua interesse, vbi commodi adhiberi debet ad audiendum verbum, & *sess. 24. c. 7. ita statuit de Parochiis: Nec non inter Missarum solennia, aut Divinorum celebrationem sacra eloquia, & salutaris monita eadem vernacula lingua singulis debet sisti, vel solemnibus explanant, eademque in omnium cordibus posposita in vitiis: quæstionibus, atque eis in lege Domini inserere prædicant.**

- 12 Vt verò efficacius id exequantur Parochi, instabunt scire monita Sancti Francisci Xavierij, quæ refert ad litteram ex Tuscelino *lib. 6. Barbosa alia plura coefferens de officio Parochi disto c. 14. n. 4. dum dixit sequentia: Non solum ipsum, sed Christianam Christianam Concionatorem producere, Concionatorum præcipuum munus est audire delictorum suorum, quam maximum incutere dolorem, & ceterosque, semper tamenque infernorum supplicia ante oculos proposita, aut in flagitiis deterere Satanae quæque arces, atque insidias aperire, ea demum pro contritu ferre quæ vulgo quoque imperij diligenter possunt, quam admiratio excipiat: Debent enim Concionatores abstinere à predicatione errorum, & praesertim quæ sapienter hæcsem, & à scandalis delinimandis, sicut, S. Concil. Trid. *dist. sess. 5. cap. 2. de reform. Concionatoribus, potissimum regularibus præceptis.**

- 13 Et licet Concil. Trid. in *dist. c. 4. sess. 14.* dicat vt vnusquisque pro audienda predicatione, teneatur suæ Parochiæ interesse, vt ibi habent expostitores: tamen Zerola in *praxi Episcop. p. 1. verbo predicari* ver. ad 4. Barbosa in *palat. p. 3. dist. 76. n. 34.* dicunt obligationem audiendi verbum Domini in propria Parochia esse derogatam per generalem consuetudinem, & idem Barbosa *dist. cap. 14. n. 34.* expendit verbum *teneatur*, de quo vñs est Trid.

in *dist. cap. 4. †* & à num. 5. cum Trullench. in *Dealog. lib. 4. cap. 1. dist. 8. num. 12.* Tolent in *sum. lib. 5. cap. 5. num. 9.* expendunt *dist. cap. 4. Trid.* vt licet dicatur illud esse proprium personale Parochi munus, vt patet ex *dicta Congreg. Concil. cap. 2. ibi: Curatores velint munus predicationis obire non debent impediri, †* Tamen poterunt per alios officio suo satisfacere, vt patet ex verbis *dist. cap. 4. ibi: In aliis autem Ecclesiis solent predicationis munus per Parochos, sicut cu impeditis, per alios ab Episcopo impensis eorum, quibus præstare, vel teneantur, vel solent deputandos in curatore, aut quacunque parte Diocesis consensu expendere.*

Pro complemento huius puncti dico breuiter cum Machado de *perfectis consil. lib. 4. p. 1. tract. 3. dicum. 2. num. 1* quod etiam teneantur iuxta Concilij mentem in prædictis locis omnibus diebus festis concionari, sed non ad id præcise teneri nisi in illis tantum diebus, in quibus Parochi iudicent continere ad salutem Parochianorum.

Nec requiritur in forma prædicationis: quia vt ait Azor. *inl. mor. p. 1. lib. 2. asp. 3. quæst. 7.* adimpletur interpretando, vel de Sacris Canonibus, vel de sancto Euangelio, quod in Domino missæ officio recitatur, vel cantatur. † Et idem Barbosa *dist. cap. 14. num. 13. & 15.* ait quod potest Parochus admonere Parochianos, vt erant in Parochiam diebus festis ad audiendum verbum Dei, sed non est compellere, nec propter id excommunicare, nec nec Ordinarius eos muldare, multa alia de Prædicatoribus dico infra in *lex immole 12. de heret.*

Ad secundam quæstionis partem, in quo consistat versusque, tam Presbyteri simplicis, quam curati obligatio: & in quo distinguatur, patet ex *disto*, & ex his, quæ dico in *quæstione sequenti*, etenim prædicatorum obligatio nimis suadet ex *disto. glossa hie: ars artium, in vers. quia anima* sunt præstiosiores omnibus aliis rebus, & corporibus: pro quo facit decisio textus in *cap. cum infirmis de penit. & remissionibus*, applicando etiam, quæ adduxi in *c. ad aures 7. hoc tit. de quo dicto* Barbosa hic nam *fin. & cum multis anim. 16. num. 1. Tuschius 100. 1. tit. 4. concil. 333. Cardinal. Mantica de sacris & ambiguis censuris 100. 2. lib. 3. c. 1. tit. 8. num. 10. Mascardus de prob. consil. 1171. n. 5. Suardus de off. 196. num. 12. Gutierrez in *reper. leg. nemo potest fide leg. 1. num. 486. Menochius de presumpt. lib. 4. presumpt. 152. num. 4. Tyrtaquellus de pia causa in *praxi. num. 9. Cardolus in *praxi Indicum, & Advocatorum, verbo unum 1. nam* si Sacerdotum officium sit in educationem subditorum quid mirum si talis scientia in eis requiratur, qualem iam ostendimus.***

QVÆSTIO II.

An Parochi, seu Præbyteri, teneantur rudimenta fidei Christiana docere, & explanare suis Parochianis? Et an nulliter ordines suscipiat ille, qui non fuerat sana mentis.

SYMMARIUM.

- 1 Parochorum, & Sacerdotum obligatio, est curare, ut subditi sciatis rudimenta fidei.
- 2 Absoluti non debent negligentes scire patris noster, aut Maria, crede, & decem præcepta.
- 3 Parochus teneatur saltem Dominicis diebus docere pueros Parochia fidei rudimenta, doctrinam Christianam, obedientiam erga Deum, & parentes &c. Et hoc per se, vel per alios Ministros, si impediens fuerit, n. 4. &c. 5.
- 5 Parochus campana sonu curatis à prandio diebus festis, pueros convocare ad audendam doctrinam Christianam. Quid ubi sunt Magistri scholæ, numero 15. &c. 16.
- 6 Parochus debet sæpe admonere parentes, propinquos, iuvenes, & alios, quorum cura sit, ut mittant pueros ad Parochia diebus festis, vel saltem Dominicis, ut discant doctrinam Christianam.
- 7 Parochi curabunt promulgare indulgentias P. V. & P. VI. pro parentibus, & propinquis, parvorum scilicet, ut sic facilius inveniatur eis mittere ad audendam doctrinam.
- 8 Parochus nimium negligens in educenda doctrina Christiana, peccabit mortaliter, &c. n. 9. &c. 10.
- 9 Episcopus poterit assignare partem fructuum Parochi negligenti in educenda doctrinam pueros aliter, qui hoc ministerium adimpleat locis ipsius.
- 10 Parochus quidam fuit suspensus ab officio sua cura per sex menses, eo quod rudimenta fidei suis Parochianis non doceret.
- 11 Parochus multum, & plane potest cogere pueros in casu notabili contumacia ad discendam doctrinam Christianam, aliter n. 12. Et quid de præfatis in infra Hispania, notat. 13.
- 14 Parochus non in particulari, sed in communis tenetur docere in proprio Ecclesiis per se aut per alios doctrinam Christianam.
- 15 Parochus in locis ubi sunt Magistri scholæ, qui diligenter pueros erudiant in doctrina Christiana tantum in Quadragesima Dominicis diebus convocant jam Campana pueros, & fideles.
- 17 Episcopus solum per viam præcepti penalis non sub peccato, & censuræ potest compellere Parochos negligentes ad docendam doctrinam.
- 18 Irregularitas ad ordines, mittit ex eo, quod

quis sit furiosus, vel mentis capitis, etiam quæ mensis delirio, continuo passus n. 19. 20. & 21.

- 19 Fatuus demens vel furiosus dici potest, qui passus mentis delirium ad sanam mentem rediit.
- 20 Alius omnes falli præsumitur demens tempore, cum probatur semel aliquam fuisse demens, vel furiosum, etiam si demens haberet lucida intervalia n. 21.
- 21 Passiones animi vehementer semper duras præsumuntur.
- 22 Ordinatus in dementia, vel furore, qualiter dicatur nulliter ordinatus remittit.

Ad primam difficultatis partem, supposito, quod Christiani, & fideles omnes accedentes ad usum rationis, teneantur fidei articulos contineri in Symbolo fidei explicitè, seu implicitè scire iuxta, quæ iam dixi in Rub. & tit. sup. de fide Cathol. & summe Trinit. Et supposito quæ iam adduxi sup. sub quæst. 1. huius textus; ideo rectè nunc inquirimus de alia obligatione, ad quam Parochus tenetur quilibet. Et sic cum Ludovico Vici respons. casuum conscientie p. 3. casu 27. vers. tandem dicat, ut non sit absolvens qui, vel ob negligentiam, vel ob verecundiam, Pater noster, Ave Maria, Crede, & decem Præcepta addicere non curat; imò ex Navarro de restit. lib. 1. cap. 4. n. 109. dicat, ut debeant omnes scire sub peccato mortali fidei rudimenta, seu articulos, vel eos saltem, quos solenni ritu Ecclesia celebrat, veluti orationem Dominicam, Præcepta Ecclesiæ, & sacramenta, & contra nolentes addicere, debeat in aliquibus adesse obligatio docendi, & hoc nullis aliis hominibus proximis incumbat, quam Præbyteris, Sacerdotibus, atque curatis; ideo bene hic de hoc puncto inquirimus, etiam iuxta dictam D. Thomæ, & Socii relati sup. quæst. 1.

Etenim per Trident. sess. 14. cap. 4. vers. idem etiam, &c. in cap. 2. sess. 5. de quibus sub dict. quæst. 1. patet quod Parochus tenetur Dominicis saltem diebus docere pueros Parochia fidei rudimenta, ac doctrinam Christianam, & obedientiam erga Deum, & Parentes; item, & mores bonos. Et hoc sic admonet Sancta Synodus, ut exequatur per se, vel per alios idoneos Ministros, si impediens fuerit pro suo veni subditorum, & sita capacitate salutaribus verbis docent Trullench. in expost. Decalogi lib. 1. cap. 1. dubio 4. a n. 7. Machado de parochia Confessore cura de Alma lib. 4. p. 2. art. 3. docem. 2. num. 4. Vgolinus de officio Episcopi c. 16. §. 4. n. 106. 1. Zerola in præf. Episcopi p. 1. verbo Doctrina Christiana Possessimus de officio Curam cap. 4. de Doctrina Christiana, Barbosa de officio Parochi p. 1. cap. 15. num. 1. idem de potest. Episcopi cum aliis p. 3. alleg. 76. a num. 37.

Vnde docet Tuscus de vitiis lib. 1. cap. 4. n. 17. & lib. 2. r. 3. num. 12. Aloysius Riccio in decisione (vix Archiep. Neapol. 1. decis. 22. num. 2. in fine, pertinere ad officium Parochi, Parochianos suos in prædicta doctrina erudire; & ob id, ut effectum fortissimè, refert citatus Tullenc. statum Sancti Caroli Borrom. in suo Concilio Provincie. 1. ru. de fidei vitiis sess. 14. c. 4. ut Parochus campana sonu curet à prandio diebus festis pueros convocare ad audendam doctrinam Christianam. Et Barbosa de off. parochi dicto cap. 15. num. 7. dicit quod Parochus debet sæpe admonere Parentes propinquos, iuvenes, & alios, quorum cura sunt

pueri commendati, ut eos mittant ad Parochias omnibus diebus festis, vel saltem Dominicis ad doctrinam Christianam addiscendum. Et ut facilius ad id peragendum parentes, & alij superius enumerati, inclinentur post explicatam huius rei necessitatem, & visitatione, ipse Parochus indulgentias, quas Pius V. & Paulus alij, qui huic pietatis operi cooperabuntur, concessit, quantum tunc tenentur retulit ad litem am idem Barbosa num. 8. & 9. quatum una incipit *ex debito*, alia *ex erudis*; de quibus leges Scoteism *in sua consuetudine*. Praeterea retulit puerorum daram sub die 6. Octob. 1572. *in sua praxi* *Episcopus* p. 2. cap. 3. num. 19.

8. Etiam Parochus peccabit mortaliter, si nimium negligens fuerit in huiusmodi Doctrina Christiana edocenda, ut docent Emanuel. Sa verb. *Parochus* num. 2. Fernandez *in examine* Trid. mor. p. 4. c. 15. 9. §. 1. num. 7. imò, & quod potest Episcopus confiteri sibi de eius negligentia, vel insufficientia ex fructibus ipsius Ecclesiae assignate partem congruam fructuum aliter, qui hoc ministerium loco ipsius adimpleat, ut colligit Palaeus *de p. 2. c. 1. num. 16. ex ipso dicti Concilii decreto* sess. 5. c. 2. de reform. §. 1. unò & Riccius in Cap. Archiep. Ncap. p. 1. dist. 4. c. 22. ait fuisse suspensum ab officio suae curae quendam Parochum per sex menses; eo quod rudimenta fidei suos Parochianos non docebat.

11. Quod si dubiet, an possit Parochus mulctis, & poenis, saltem in casu notabilis negligentiae, aut consumaciae, cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam, etiam si hoc fieri voluerint in Oppidis, villis, & aliis locis extra civitatem: & quidquid teneat ubi *supra* verbo Doctrina §. 3. teneat per Trid. dist. sess. 24. c. 4. ad id non posse quia Trid. verb. ibi: *Etiam per consensum Ecclesiasticum compelluntur*, loquuntur de compulsionem illorum, quorum interest eam docere, ut dixi, & non de compulsionem puerorum, seu parentum ipsorum.

12. † Tamen Campanil *in diversis* *in Camer. Rub. 11. c. 14. num. 8.* Casti. Palao *de fide* *rub. 4. dist. 1. p. 1. c. 1. num. 1.* Sanchez *in praeceptis* *Decalogi* *rub. 2. c. 3. num. 15.* Trullench *dist. dubio 4. num. 8.* Homobonus *de examine* *ter. et c. 12. quest. 26. c. 28.* Barbosa *in p. 1. dist. alleg. 76. num. 38.* † Et idem de officio Parochi *dist. 15. num. 6.* ut verus dicunt his nostris temporibus (propterea in Hispania receptum est) posse Praetulem censuris compellere subditos, ut dicant Doctrinam Christianam.

14. Pro complemento notabis, quod etiam Parochi teneantur suas oves docere doctrinam Christianam, sed non teneri in particulari quolibet fidelem docere, sed sufficere in communi in propriis Ecclesiis huc docere per se ipsum quilibet Parochus, aut per alium, ut docent Trullench *sup. dist. dubio 4. num. 9.* Petrus Ledesma *in summa* *rom. 2. c. 1. §. 3. post 7. concl. vers. Inducere*, & ego addo, quod etiam praedicta Concilij obligatio, sit saltem in diebus anni Dominicis, tamen in hac Castella, ubi plures Magistri scholarum sunt diligentissimi docentes pueros omnia rudimenta doctrinae Christianae, etiam per interrogationes, & responsiones legitime est introducta consuetudo, ut Parochi praedictam conopagationem ad sonum campanae non faciant in toto anni tempore praeterquam in Dominicis, & aliis aliquibus diebus Quadragesimae. † Sed non ob id excusabuntur Parochi locorum, & provinciarum sterilitatis, ac remotarum exequendi mandata Trid. in hoc.

Item notabis, quod etiam Episcopus queat compellere Parochos, ut doceant pueros modo dicto, sed non poterit eis praecipere sub peccati mortalis poena eam commendando Parochis doctrinam Christianam sic non docentibus; tamen enim poterit illos per viam praecipitum parochos obstringere adducit idem Barbosa *dist. cap. 15. sub num. 3.* per declarationem ex Belgion. Episc. Sacro Congregation. Episcoporum sub die 21. Novembris 1592.

Ad secundam partem questionis, quae non multum congruit litterae textus nostri, & de qua possem fortè aptius agere *infra* in *11. de corpore viciis*; et si ibi de alio vitio corporis agatur; quia tamen ex littera textus nostri potest hic applicari, cum de subiecto ad Sacerdotium idoneo egimus; ideo suppositis quae supra egi in *cap. 1. non est tempus de temporibus*, in diebus dico, quod cum irregularitas oritur, ex eo quod quis sit furiosus, vel mente capus; ita ut omnes facti, dementes, & furiosi irregulares esse dicantur, ut dicunt Franciscus Tondus *varius. quatuor pars. 1. questione 13. a numero 9.* Nicolaus Ploisius *in tractatu de irregularitat. reg. 1. c. 1.* & alij communiter, & quod non solum procedit in eo, qui tempore promotionis erat mente capus, verum etiam in illo, qui alias mensis delirium continuum passus est, ita ut verè factus, demens, vel furiosus dici possit; quamvis postea ad sanam mentem redisset per textum in *cap. 1. m. 1. c. 3. de iudicio*, in illis verbis: *Nec illam, qui in furiam aliquando versum insensum*, & hoc licet statum propter vitium scandalum, ne etiam ad furiam, vel insaniam redeat. † Etiam quando probatum est aliquem semel dementem fuisse, vel furiosum, omnes actus postea facti dementiae tempore, vel furoris, Gratianus *disciplina. for. cap. 843. numer. 36.* & nominatim in furioso, quamvis haberet locala intervalla, cuius actus praesumuntur facti tempore furoris, Mascard. *de probat. conclusio. 814. numer. 4.* Parisius *de significatione benef. glossa 2. numer. 20.* Barbosa *in cap. cum inter 21. numero 17. de electione*, & *in cap. fin. numero 13. de success. ab intest.* cum pluribus Tondus *supra numero 8.* qui cum Mascard. *de probat. conclusio. 815. numero 2.* reddidit canonem, & quia passionis animi vehementes semper durare praesumuntur. † Vnde quidem si de hac qualitate deberet ordinari inquirere, ut adimpleret cum requisitis textus nostri; alius inquam sic ordinatus, nulliter ordines recipere, videtur teneri idem Tondus eo saltem modo quo de ordinato per merum, aut vim dixi *supra* sub Rubrica de temporibus ordinantur.

Ad Text. in Cap. fin. hoc titulo.

P R A E M I S S A M.

S U M M A R I U M.

1. Scientia defectus detrahit iam promotionem, etiam si sit Episcopus, qui potest eo defectu ab Episcopo capere de iure.
2. Scientia defectus sufficit ad eundem.
3. Illi qui sunt incapaces beneficiorum, & commendantur inter irregulares.

De Aetate & qualitat. Ordin. Quæst. I. 431

- 4 *Literatura de Iure Divino requiritur ad ordinem, & ad beneficia, & que requiritur infra sub num. 6. remissive.*
- 5 *Illiteratus dicitur, qui prima grammatica rudimenta non didicit.*
- 7 *Ordinari non possunt regulares parum scientes linguam latinam.*

Præterea, quæ noto *suprà* à num. 1. videnda pro exemptione huius textus adiunges questionem, de quibus ego *suprà* in c. ad aures 5. de temporibus ordinis sub questione 1. à numero 1. ubi an regulares parum scientes Linguam Latinam possint ordinari?

QVÆSTIO I.

An illiterati in aliquo modo possint ordinari, aut beneficiari? Et an Episcopus possit dispensare cum illiterato habente aliquod principium grammaticæ ad ordines? Vbi nonnulla de illiterato. An collatio beneficii facta imperito, aut illiterato, sit nulla ipso iure? Et an facta irregulari, sit irrita ante Iudicis sententiam?

SVMMARIVM.

- 1 **P**ROBAT textus iste quod defectus scientiæ deicit iam promotum, etiam si Episcopus sit, ut patet ex littera textus nostri; itaque amoveatur ab executione Pontificalium, & ab administratione Ecclesiæ, ut probat Barbosa cum antiquis num. 1. & 1. cum Flaminio de resignat. lib. 5. quæst. 3. n. 8. dicens per textum hic defectum scientiæ peccare legitimam causam deponendi quem ab Episcopo parum, & ex num. 6. ex glossa hic verb. *defectum*, quod scientiæ defectus sufficit ad cedendum, & etiam illiterati sunt incapaces beneficiorum iuxta textum in cap. illiteratus 36. dist. 1. ap. penultimas 55. dist. quia sunt irregulares; itaque inter irregulares connumerentur ex literaturæ defectu, Flaminio de resignat. lib. 5. quæst. 3. num. 39. Gonzalez ad regul. 8. cancell. glossa 4. num. 41. Nicolas Garcia de benef. p. 7. cap. 7. omnino legendus cum infinitis, ubi agit de literaturæ, & scientiæ, tum ad ordinem, tum & ad beneficia necessaria, de qua applicabis quæ dixi *suprà* in titulo de Seruicium in ordine faciendis, ubi de examine ad ordines; item, & quæ dixi in cap. cum in cunctis, & alibi de elect. & dista infra in cap. grænum 29. de prebend. & dignit. & quæ dixi *suprà* in cap. 4. & 5. item & in cap. præced. ubi de scientiæ prærequisitis in Presbytero, & animarum cura. 2. Ratio horum est, quia literaturæ de Iure Divino requiritur ad ordines, & ad beneficia Flaminio *suprà* lib. 4. quæst. 4. num. 7. Azor. in sup. moral. 2. lib. 6. cap. quæst. 4. Carolus de Grassis præludius de effect. clericor. num. 64. Barbosa cum aliis hic num. 4. & in præfatus parte 2. alleg. 46. num. 12. & ante numero 20. & infra quæstione 1. sub numero 13.
- 3 **Q**UOD si dubites quis propriè dicatur illiteratus respondebis cum Flaminio dista lib. 4. quæst. 4. à numero 21. & lib. 5. quæst. 3. de renunciatione à numero 70. Carolo de Grassis dista præludius à numero 235. Campanil in divers. l. i. l. i. c. 5. c. 5. num. 2. Barbosa per verba textus hic: *Namque de grammatica didicisse*, illiteratum dici, qui prima grammaticæ rudimenta non didicit; & de literaturæ igitur, seu scientiæ in beneficiando necessaria, agunt Doctores per textum in dista cap. cum in cunctis de electione, & in dista cap. grænum 29. de prebend. Clementina 1. de aetate, & quæritur ordinem, & in cap. 8. sess. 14. de reform. De quo etiam sunt videnda Capitula Trid. sess. 13. c. 4. 11. c. 13. 14. & Concilium Provinc. Mediolan. 4. sub Carolo Borroem. Corrales de benef. 3. p. c. 1. Duzenus lib. 4. cap. 1. Petr. Gregor. cap. 57. à numero 3. de benef. Gonzalez ad regul. 8. cancell. glossa 4. à numero 60. Gabriel Valquez 3. p. num. 3. dist. 2. 46. cap. 6. Azor. in sup. moral. 2. p. lib. 6. cap. 6. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 34. dubio 14. Sotus in 4. dist. 1. quæst. 1. art. 2. Sylvestri in summa verb. *Terrenum* 1. 5. 1. alij quam plures relati à Garcia dista cap. 7. p. 7. num. 3. & à Barbosa in prædictis locis, qui in cap. fin. de temporibus ordinis lib. 6. num. 3. cum Flaminio & Rebuffo probat quod illiterati non possunt ordinari.

- 1 *Illiterati penitus fieri non possunt Clerici, quia comparantur cæcis, & sunt nulli in Ecclesia, n. 1. & solent assensu nunciari, num. 3. & 4.*
- 2 *Illiterati sunt magis quam homicida.*
- 3 *Illiterati non veniunt appellationi hominum, sed iamentorum.*
- 4 *Mundus totus per literatos illuminatur, quibus, & Ecclesiæ regitur.*
- 5 *Litterati dicuntur radesi, & stiles, quæ semper amat Ecclesiæ, illi qui sunt, & privilegia plura concesserit.*
- 6 *Litterati ratione scientiæ, quæ sunt decorati, præsumuntur à virtutibus abstinere.*
- 7 *Ignorantia est mater omnium errorum,*
- 8 *derisoria est mater omnium virtutum.*
- 9 *Illiteratus ea requiritur ad beneficia, quæ ordini, cui est annexum beneficium, & num. 34.*
- 10 *Scientia ad simplex beneficium, & scire, nempe rudimenta fidei, & legere, scribere, & quod aliquantulum linguam latinam intelligat, ut possit esse aptus ad recitandum officium, & non contrariè, numero 11. 13. & 14.*
- 11 *Scientia maior requiritur in beneficiando, quam in sacramento.*
- 12 *Glossa in clementina 1. de concess. prebende lib. 6.*
- 13 *Contum requiritur in eo, qui habet beneficium servitorium in Canonicis, Peritibus, & curatis, de quo; non multum curatur.*
- 14 *Illiteratus omnino est irregularis, & incapax ad beneficia. Et qui talia dicatur, non si aliquid scit, ut n. 37.*
- 15 *Ordinandum quilibet, cui obest defectus scientiæ, & literaturæ requisita, numeratur inter irregulares iuxta singulos ordines.*
- 16 *Illiteratus probatur ex eo, quod nunquam legit librum, nec intravit scholas, nec Doctorem audiuit.*
- 17 *Peccat qui non habet scientiam sufficientem*

ad

ad officium, quod appetitur.

- 19 Episcopus non dispensat cum omnino illiteratis ad ordines, sicut si aliquid grammatica sciens si ad se ipsos maiores sentiat, n. 10. distinguuntur, numer. 11. & 12. & 13. numero 15.
- 21 Episcopus potest arbitrari, num magis expediat legibus, si ordines conferat ei, qui est adhuc scilicet latinam non intelligit; est tamen bona indolis, & pro assue docilis, numero 16.
- 23 Papa dispensat qui cum omnino illiterato ad ordines, ut numero 14. contra aliquos hic.
- 24 Scientia, qua in ordinandis requiritur, procedit non ex necessitate Sacramenti, sed precepti.
- 25 Anachorita aliquis, qui sine scientia ordinatus fuerit, Presbyteri reuertitur.
- 26 Chortus est locus plenus, & numero 39.
- 27 Officiarius presbiter cap. 34. ibi: Cunctis populus, relatum sub num. 23. explicatur.
- 28 Sciens parum sine se plus proficendi, dicitur habere ad beneficia non requiritur scientiam, vel magnam curam n. 19.
- 30 Cellarius beneficii facta prorsus illiteratus, est nulla ipse iure n. 31. non sic si fuit illi, qui non possit sciens ad ad requisita, ut n. 32. & 33.
- 31 Illiteratus prorsus inhabilis ad beneficia videtur dici esse, qui legere, & scribere latine nescit numer. 35. non sic, qui aliquid sci, numero 36.
- 32 Cap. 3. Trid. sess. 7. de reformation. cum cap. 4. sess. 12. infra o. 16. & n. 41.
- 33 Scientia defectus competentis reddit collationem iniustam, non tamen nullam, si non reddit prorsus illiteratum.
- 35 Cellarius beneficii facta est, qui nihil penitus latine callens, si sciens legere, est valida, saltem de consuetudine, & praxi antiqua.
- 36 Cap. 4. Trid. sess. 12. in fine.
- 37 Irregularitas, qua reddit illiteratum inhabilem ad beneficium, intelligitur de ille qui prorsus est ignarus.
- 38 Parochi, & habentes animarum curam; essi non sint emittentes, & multum illiterati, si tamen nec rudis, nec ignorari habiles credantur contra testes aliud dicentes.
- 39 Illiterati, qui alius bona vice, beneficia sunt, veliter possunt in beneficiis iam obtentis, dum ex longo usu sciens exercere, vel si charitativum perfectum scientia deficiente supplere.
- 40 Cellarius facta beneficii prorsus illiteratus, si perfecta litterarum aditus, redditur valida secundum aliquos. Alij decent invalidam esse.
- 41 Industria, & consilium requiritur in Curati, & in Canonici.
- 42 Illiteratus minimus, cui facta est collatio, si non coram postea acquiritur necessariam scientiam peccat mortaliter, sed non amittit fructus, numero 43.
- 44 Cellariorum dantibus beneficia indigni, qua pena fit apposta remissum.
- 45 Cellarius beneficii facta irregulari, est irrita, & nulla ipse iure ante iudicium sententiam su-

endum aliquis, non sic secundum alios, num. 46.

- 46 Irregularis non possit revocari beneficium impetratum, & fructus in conscientia percipere, o. 47.

AD primam questionis partem, ut respondeam præmitto dicendum quod penitus illiterati non possunt fieri Clerici, cap. precipimus 34. dist. cap. illiteratos, & ibi glossa 38. dist. cap. si quis 77. dist. cap. fin. de temporib. ordin. lib. 6. & in textu nostro, ubi Doctores communiter, Gutier. tanen. lib. 1. cap. 16. num. 37. Menoch. de arbitrar. cap. 421. Thomas Velasco tom. 1. alleg. 9. d. non. 7. Patius de probat. lib. 3. cap. 34. num. 79. cum multis alijs Barbosa part. 2. allegat. 45. num. 5. quia illi comparantur cæcis, & sunt nulli in Ecclesia dist. cap. post translationem, 5. item si quis de remuneratione, cap. Congregate, & ibi Bald. num. 4. de elect. qui in ea placere non possunt cap. illiterati 36. dist. cap. ignorantia 18. dist. cap. quia frater 7. questionis 1.

Et alios nuncupari solent, Ioannes Monachus in cap. ex ec de electione, & in cap. fin. n. 10. de verb. signif. lib. 6. qui sunt magis, quam homicidæ, Flamin. de regim. lib. 5. quæst. 3. num. 90. Thomas alt. de ludo scholæ quæst. 8. num. 28. ¶ imo ait Gomez in regula de annali quæst. 47. in fine, quod non veniunt appellatione hominum, sed iumentorum.

Vnde cum Ecclesia Dei indiget literatis viris, quibus roganti, & sustineant iuxta textum in cap. super specula de prob. dist. c. cum ex eo de elect. ubi DD. Redoanus de spoliis quæst. 3. 6. ultimo Beller. diffinit. Cleric. p. 1. tit. de disciplina Clericor. 5. 4. num. 8. per quos totus mundus illuminatur, cap. fin. de admiss. dist. cap. cum ex eo ubi glossa verbo virum illiteratum in extraxit, execrabilis de præbend. Flamin. lib. 4. cap. 11. num. 17. Carolus de Grassis in prælat. num. 83. ¶ Et ob idque dicuntur ad id solus, & stellæ, anth. habita, end. ne situm præ parvis, & ibi Bald. num. 22. Mandosus in reg. 3. Carcel. quæst. 19. num. 3. & Ecclesia semper illos amat, cap. Episc. 41. dist. 1. huc Marcus Anton. Genssen. in prælat. Eccles. quæst. 621. ac illis fuisse, Flamin. d. lib. 5. q. 3. n. 78. Multaque privilegia concessit Carolus de Grad. dist. prælat. num. 89. ¶ quia ratione scientie, quæ sunt decorati presumuntur abstinere à vitiis cap. cum à iumentis, 5. præterea de prælat. ubi videbitur quæ dixi; ideo fit ut penitus illiteratus ordinari nequeat, ut iam num. præced. patet. Et num beneficiari i dico infra in versat. secundum, ¶ & facit, quia ignorantia est mater omnium errorum cap. ignorantia cap. si Laicus 38. dist. cap. c. cum prædum 5. pro defectu de remuneratione. ¶ Sicut scientia est mater omnium virtutum, cap. præsumptum 1. q. 2. Ioannes Machodan prælat. de perfect. consig. lib. 2. p. 3. tract. 17. decum. 12. num. 1. ibi: de donde resulta que el derecho presume que los estudiosos, y literados son virtuosos, & facit textum in cap. ex studio, dist. cap. cum in iumentis, cap. fin. de præsumpt. applicando quæ, ibi, scilicet Barbosa dist. alleg. 46. p. 1. sub num. 3. & 4. Menochius de præsumpt. lib. 6. q. 61. n. 10.

Quibus enim suppositis iam ad difficultatem respondere, quod cum ad beneficia obtinenda requirantur literata, & scientia, quæ requiritur ad ordinem, cui quolibet beneficium fuerit annexum, ut docent Ojeda de incomparabil. p. 1. c. fin. num. 38. Azor.

Azor. *instit. moral. dista 2. p. lib. 6. c. 6. quæst. 7.* cum alio Nicolao Garcia *dist. p. 7. cap. 7. num. 1.* per declarationes Sanctorum Congreg. quas ipse refert *p. 6. cap. 2. num. 144.* & de scientia singulis ordinibus prærequiritur, iam supra diximus sub dicto tit. de *Servitio in ordine faciendo*, & in cap. 4. cap. præced. hoc tit.

- † in eo quod si beneficium sit simplex, nec alicui ordini annexum, tum sufficit ea scientia, quæ ad primam Tonsuram prærequiritur, ut dixi in dictis. iuxta intellectum Trid. in cap. 4. sess. 23. scilicet quod scint fidei rudimenta, & legere, & scribere; & quod aliquantulum linguam latinam intelligat, ut possit esse apud ad officium recitandum, sic Ojeda *supra num. 39.* Paulus de *resignat. benef. lib. 4. quæst. fin. num. 370.* dicens quod obveniens simplicitate beneficia, sufficit, ut sciatur, & possint recitare horas Canonicas, ad quas tenentur, nec non constituere, & intelligere, ut addit Gonzalez *dist. gl. 4. num. 73.* Azor. *supra dist. c. 6. q. 2. c. 3.* quod scire debent, & latine legere & intelligere ut preces honorarias recitare possint. Genesius in *praxi c. 119. in manu præf. cap. 37. num. 1.* † imò & glossa in Clem. 1. de conceff. Card. verb. *putamus*, quam ibi sequuntur Imola, Card. & Abbas num. 1. Franchis in cap. si *Pauper de prob. lib. 6. sub num. 2.* Gomez. de *expell. in num. 79.* Sindo. de *officiis Ecclesiasticis p. 6. c. 10.* Hennequez *lib. 9. cap. 31. sub §. 8.* Piascius in *praxi Episcop. p. 2. cap. 5. n. 20.* Rota *decis. 625. num. simi.* Facin. Nauarros de *oratione miscell. 43. num. 3.* & in cap. si quando de *recept. exception. 13. num. 13.*

- † addunt, ut sciatur cantare, ergo dicendum est maiorem scientiam requiratur beneficium simplex quam ad solam primam Tonsuram. Et dictum caneu liminat Alex. Moneta de *distribut. p. 2. quæst. 19. num. 35.* Ojeda num. 18. *supra* Garcia *p. 7. dist. cap. 7. num. 4. & §.* † Intelligentes glossam illam ut canus requiratur in beneficio servitio, modo requiritur personale servitium, & non possit per substitutum deferri; quamvis nec in his, ut in Dignitatibus, Canonicatibus, Portionibus, & curatis multum solet curari de cano, nec in eo fieri examen, quia visu, & exercitio adici solet; quod sufficit ad exercendum officium: sic Garcia *supra num. 6.* cum Gomezio loco citato, & Dominico in *dist. cap. si Pauper.*

- † Itaque resolutio in puncto nostri dubij, ea nempe est, quod omnino illiteratus, est irregularis, & incapax ad beneficia, ut colligitur ex dictis, & tunc reuera ille talis dicitur illiteratus, qui prima grammaticæ rudimenta non didicit, Rota *Rom. diuers. part. 2. decis. 16. num. 1.* Carol. de *Gal. in præf. de effect. clerici, à num. 137.* Flamin. de *resignat. dist. quæst. 4. à num. 1. & quæst. 3. n. 70.* Campanili *in diuersis sacris canon. Rob. 5. cap. 5. num. 1.* vel qui legere, & scribere Latine nescit, Azor. *dist. cap. 6. quæst. 3.* Garcia *dist. cap. 7. num. 15.* Castro Palan in *opere moral. num. 1. tract. 13. dist. 4. p. 6. num. 9.* Barbosa cum multis alijs *dist. alleg. 46.*

- † Vbi sic tenentes probat cum Sanchez in *apost. moralis lib. 7. cap. 1. dubio 45. n. 3.* inter irregulares numerari quolibet ordinandorum, cui obest defectus scientiæ, & literaturæ prærequiritæ, secundum exigentiam cuiuslibet ordinis, veluti si ordinatus ad primam Tonsuram nesciat legere, & scribere, ut iam dixi; ordinatus de alio quatuor minoribus latinam linguam non intelligat Subdiaconus, & Diaconus, qui latine non sit, & quæ legat, minime intelligat, Sacerdos ordinatus quæ non bene legit contenta in Missa, nec medio-

crites factum intelligit. Et posses addere quæ *supra* scripti in cap. præcedenti de *requiritis in præf. p. 7.* videbis Garciam *dist. cap. 7. num. 19.* Gonzalez *dist. glossa 4. num. 41.* Flamin. *dist. quæst. 3. num. 89.* Velasco *alleg. 9. num. 11.* Auilam de *conf. p. 7. dist. 4. dubio 1.* Toletum *summa cap. 58. vers. irregularis ex defectu animæ.* Rebuff. in *trall. de pacific. possessor. 216.* Vinaldian *Candelabre auree p. 2. tit. de irregular. 4. 1.* & alios per textum in cap. *præcipimus* verb. *ignorantem literas* 36. *dist. & per textum nostrum* † 7 Et addit Flamin. *dist. lib. 5. de resign. quæst. 1. n. 85.* quem illiteratum ex eo probari, quia nunquam legit librum, non intrauit scholas, nec aliquem Doctorem audiuit, ut etiam refert, & sequitur hic Barbosa *sub num. 2. †* Et his addo, quod 18 peccat is, qui non habet scientiam sufficientem ad illud officium, quod appetiuit, ut docent Iacobi de Grassi. *cap. 11. num. 23.* & cum en Barbosa *dist. alleg. 46. num. 4.* per textum in cap. *non est putandum in fine 1. quæst. 1.* quia culpa est iminutæ se rei ad se non pertinenti, cap. *non sine culpa de reg. lura, l. culpa est. ff. eodem.*

Ad secundam questionis partem, distinctione 19 loquendum est, quia si ordinandus est omnino illiteratus, ut iam dixi, non poterit Episcopus dispensare, nec ad primam Tonsuram, nec in scientia requiritæ ad alios ordines minores, quia cum de iure, & ex Concilio Trid. in locis relatis, ad quemlibet ordinem sit determinatus scientiæ, seu literaturæ gradus, sequitur, ut nequeat Episcopus supplere defectum ordinandi in hac parte, adeo quod esset in lege Superioris dispensare, iuxta quæ longè distat in cap. 12. de *indul. sic* docent Sanchez 1. 87. in *apost. moral. cap. 1. dub. 45. num. 1. & num. 14.* Rebuff. in *praxi tit. de Clerici à quibus, & quomodo creantur* num. 18. Bernard. in *præf. cap. 1.* Nauarros in *dist. cap. si quando de refo. except. 13. num. 7.* Salcedus ad Bernard. *Dist. cap. 11. vers. differare.*

Quod si ordinandus aliquod principium grammaticæ habuerit, aut modicum quod sciat, & ostendat posse addiscendi in futurum posse Episcopum dispensare cum eo, quia minor scientia, sufficit quando adest spes addiscendi in futurum dicunt Rebuffus de *pacific. possessoribus* num. 115. & *dist. num. 18.* Menochius de *arbitr. casu 45. num. 58.* † 11 Dum ait posse Episcopum arbitrarè magis expedire Ecclesiæ si ordines conferat ei, qui, etiam adhuc latinam linguam non intelligit, est tamen bonæ indolis, & pro ætate docilis, Sanchez *dist. lib. 7. cap. 1. dub. 45. num. 13.* Loezerius de *re benef. lib. 2. quæst. 10. num. 23. & 24.* Marc. Alter. de *conf. 12. dist. 16. de suspens. cap. 1. vers. secundo in fine*, Gonzalez ad *regul. 8. Cancel. glossa 4. à num. 80.* cum alijs Barbosa *dist. alleg. 46. p. 1. num. 13.* † Itaque quod 11 dixerunt Rebuff. de *pacific. possessor. num. 104.* Flamin. *lib. 5. de resignat. quæst. 4. n. 1.* Ioannes Machado *lib. 1. p. 3. tract. 17. dist. 11. num. 1.* ubi citat Villobos contrarium tenentem, ut illiteratus sit omnino indispensabilis, quoad ordines intelligatur sub prædicta distinctione.

Dubitabis an Papa cum omnino illiterato, possit ad omnes ordines dispensare? & videtur quod non, tum ex præsuppositis iam relatis de necessitate literaturæ; tum quia literatura de iure Divino requiritur ad ordines, ut probatur ex illo Osee Prophetæ *cap. 14. ibi: Conuicia Populus eo quod non habueris scientiam, quia scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi*, testatur Sanchez *dist. dub. 45. n. 1. in medio*, post alios

O o

Iacob.

Formosin. de *Offic. & Sacra Eccl. Tom. 1.*

Jacob. de Graffius *in auctor. de iur. p. 2. lib. 1. c. 11. n. 12.*
 Petrus Greg. *in praxi benef. c. 37. n. 5. ad finem.* Bernard. *in pract. c. 11. n. 6.* Vualdus *in de irreg. n. 97.*
 Azot. *p. 2. in iur. mor. l. 6. c. 6. g. 5. columna 685.* Flamin. *dist. 1. c. de reg. g. 4. n. 7.* Carol. de Graf. *in re. de effect. Cleric. in pra. n. 6. 4.* Thomas Valde. *tom. 1. dist. alleg. g. n. 12.* argum. tenet cum vulgaris in §. *naturalis in iur. de iure personarum.*

- 24 Adhuc verò existerit posse Pontificem cum illiterato dispensare, argum. eorum, quæ adduci *supra in c. cum contraxit hoc iur. sub g. h. e.* Secundo, quia scientia, quæ in ordinandis requiritur, procedit, non ex necessitate Sacramenti, sed percepti: sic enim ordinatus recipit characterem, Bernard. *dist. c. 11. n. 21. vel si auctor. carent.* Jacob. de Graffius *in auctor. de iur. p. 2. lib. 1. c. 11. n. 19.* Thom. Val. *dist. alleg. g. n. 30.* Sanchez *dist. lib. 7. opus. moral.*
- 25 *lib. 7. c. 1. de iur. 45. num. 1.* Et comprobatur exemplis sequentibus, ut de Anachoreta ad sacerdotium per Sanctum Flavianum Episcopum Macedonicius de Sancto Antonio Anachoreta pariter ad sacerdotium promotus, cuius meminit Augustinus *lib. 1. de doctrina Christi. in pra. de sordibus etiam ad Episcopum Cyprius quod Calliodorus in propria historia lib. 1. c. 10. & 11.* quomodo meminit Maiol. *de irreg. l. 1. cap. 32. lib. 1. n. 5. & 6.* vbi *sub n. 10.* refert aliud exemplum de Sanctulo Presbytero, qui nec prima elementa litterarum, nec legis, decem præcepta, cum scilicet, Presbyter tamen
- 26 erat. Et quod habuit excusatore suæ litteraturæ Gregorium dicentem plenitudinem legis, charitatem esse, eandem sanctulum totam legem servasse in dilectione Dei, ac proximi.

- 27 Nec obstat allegatum scripturæ fundamentum: nam ut probant Lortetius *de re benef. dist. 2. g. 50. a. n. 19.* Barbosa *dist. alleg. 46. sub n. 12.* quia quod per illum dicunt Doctores iure Divino reprobatum aliquod defectus litteraturæ non est referendum ad ius naturale Divinum, æternum, atque immutabile, sed ad ius Divinum positivum, & ex causa dispensabile.

- 28 Dubitabis secundo, an omnino illiteratus, sit indispensabilis per Episcopum ad beneficia? Et Castrus Palao *in opere moral. tom. 2. tract. 13. disp. 4. puncto 6. num. 11.* ait nequaquam posse eum eo dispensare ad beneficium, si potius illiteratus est. Verum si in illo illiterato sit bona spes addicendi; quia propter eam multa contra iuris regulas disponantur, ut assumat Alciatus *de præsumpt. regula 2. præsumpt. 5. & lib. 1. de verbor. signif. pag. 16.* quem refert Thomas Actius *de iudo schachorum quest. 8. princip. num. 82.* ex Innocent. & Iasone, tum potest dispensare quod intelligunt, dum sciat aliquod principium grammaticæ, aut medicum; quod sciat, & ostendat spem addicendi, ut etiam dicit idem Castr. Palao.

- 29 Imo Garcia, *dist. a part. 2. de benef. cap. 7. sub num. 7.* refert *de iur. ius. divers. part. 1. in vna portione de Amarita 27. Ianuarij 1576. coram D. Castro.* vbi dicitur quod parum sciens, etiam sine spe plus proficiendi, dicitur habilis ad beneficia omnino requiritia scientiam, vel magnam curam, ut per Imolam *num. 7. Bonifac. num. 49. in elem. 1. de atate, & qualis.* & sic quod parum constitutus, est habilis ad beneficium simplex.

- 30 Ad tertiam questionis partem, an collatio beneficii facta imperio, seu illiterato, sit nulla ipso iure? Et in hac discutiantur, esse etiam distinguendum: nam si loquimur de potius illiterato, & qui nullas didicit litteras, respondeo collationem

factam esse nullam ipso iure: sic in terminis tenet post Innocentium, & Felin. Flamin. *de reg. lib. 1. quæst. 3. num. 90.* Valerius Reginaldus *in praxi fore. part. lib. 30. tract. 3. num. 169.* Lessius *de iust. lib. 2. cap. 34. n. 129.* Campanus *in diversis iuris Canon. Rub. 11. cap. 14. n. 5.* Azot. *in iur. moral. part. 2. lib. 6. c. 6. p. 7.* Menochius *de arbit. c. 415.* Carolus de Graffius *de effect. Cleric. in pra. dist. n. 71.* Et secundum hoc sunt intelligendi Abbas, Rebuffus, Ojeda, Salced. Corraffius, Quintana, Dueñas, Vgolius, Madoñus, Vega, & alij, quos refert, & sequitur Garcia, *dist. p. 7. c. 7. n. 13. de benef. iur.* quatenus absolute de imperio, & illiterato prædictam collationem scribitur, ut ipse probat, ibi, n. 15. Barbosa *hic n. 3.* Et Castrus Palao *in opere moral. tom. 1. tract. 13. disp. 4. puncto 6. num. 6.* vbi n. 9. existimat illiteratum esse solum illum, qui legere, & scribere latine nescit: & de istis potius illiteratis sentiunt Doctores, ut collatio beneficiorum eis facta, sit invalida, & irrita per text. & gloss. in c. 1. dist. 36. & in c. principum dist. 14. de quibus dico cum Barbosa *in pra. dist. 61. num. 1.* Carolo de Graffius *in pra. dist. 71. Flamin. quæst. 1. n. 15.* Ojeda *de irreg. benef. p. 1. c. 24. n. 28.* ut non sint beneficiorum capaces.

Huic tamen resolutioni non obstat Titid. Con. cil. *ess. 7. de reform. c. 3. ubi: Omnino irritum, quia intelligitur de illis, qui non sunt penitus illiterati, sed beneficium acquirunt, & requirunt ad illud beneficium, scientia carentes, in quibus collatio facta, non est omnino irrita, sed venit irritanda: sic Barbosa *dist. alleg. 63. num. 2.* Garcia *supra num. 14.* Vbi *sub disto num. 15.* ait quod licet de effectus scientie competens, reddat collationem iniustam; non tamen nullam, si non reddat potius illiteratum: sic comprobatur ex textu notto, & ex Titid. c. 3. cum Nauar. *de erroribus misel. 40. n. 8. & misel. 33. n. 7.* Vbi ait Alex. III. *in cap. cunctis de elect. etiam requirere totam litterarum scientiam ad omnia beneficia, quanta est ad illa bene gerenda necessaria, ad hoc, ut illorum collatio, sit bene facta cuilibet, non quoad hoc, ut sit valida, & qui etiam in disto cap. si quando, except. 13. n. 8. dixit collationem beneficiorum factam eis, qui nil penitus latine callent, modo sciant legere, esse validam saltem de consuetudine, & praxi antiqua, & noua: alia refert idem Garcia *num. 16.* idem tenens de potius illiterato, Goozalez *ad regul. 8. Cancel. glossa 4. num. 47.* declarat, num. 48. ut solum conclusio procedat in eo, qui nunquam litteras didicit, sic ut potius illas ignoret, quia ille dicitur potius illiteratus, qui non habet aliqua principia, in quo nobiscum conveniat, de quo Franch. *in cap. fin. de temporib. ord. lib. 6. n. 2.***

Sed his obstat Titid. *in dist. cap. 4. ess. 22. de reform. in fine*, qui irritam pronunciat omnem provisionem illi factam, qui ætatem, & ceteras habilitates integre non habuerit, quo potest colligi nullam esse collationem factam, tam potius illiterato, quam illi, qui integram omnino habet litterarum pro qualitate collati sibi beneficii. Et comprobatur ex eo quia illiteratus, & imperitus est irregularis *ex dist. cap. illiteratus 36. dist. Suarez de cens. dist. 5. sect. 1. a. n. 8.* Auda *de cens. 7. p. dist. 4. dubio 1.* Goozalez *disto glossa 4. num. 41.* Sed respondeo ad locum Titid. quod etsi videatur penitus contrariari alio Titid. *cap. 3. relato disto ess. 7.* quatenus præcipiunt, ut beneficia personis dignis, & habilibus conferantur, in finalibus verbis prorumpit in verba sequentia: *Aliar autem facta cap. 4.*

collatio, & promissa omnino irritetur: tamen, *dicit. cap. 4.* intelligi de illiterato omnino, in quo nullum creditur Episcopus, & Superiorem arbitrium; ad quod ut aliis verbis expendi Barbofa *dicit allegat. 63. num. 4.* sic respondens intelligit *dicit. cap. 3. l. 7.* de illo, qui aliquam habet literaturam, modo iam relato, in qua potest dari Superioris arbitrium, ut iam dixi. † Et sic non obstat adductum in confirmationem, quia irregularitates quæ illiteratam reddit incapax ad collationem, intelliguntur de eo qui processu ignarus est: unde quidquid absolute dicitur Suarez, & alij citati, quando inprovisio adeit alicuius litteraturæ, quemadmodum morum defectus non facit cum vere, & proprie irregularitatem: ita Garcia de *benef. dicit. p. 7. c. 7. n. 19.*

33 Unde dixit Rota *decis. 3. num. 3. p. 1. recentissim.* & non 7. quam sequitur Barbofa *dicit alleg. 64. n. 4. in fine*, ut non sit necesse, quod Rectores habentes animarum curam, non sint eminentes, & excellentes literari, si idonei in literis fuerint, & non rudes, nec ignari, subditi minus credi rebus dicentibus Sacerdotem inhabilem ad Sacramenta ministranda, quam dicentibus cum habilem. †

39 Et sic Campanillus in *decur. s. iuris lib. 5. c. 1. num. 3.* bene dicit quod illiterati, qui aliis bonæ, & honestæ viæ sunt ob causam, quoad obiecta tollere possunt, scilicet si ex longo usu, & rerum experientia, sciunt rectè exercere omnia ad suum officium spectantia, vel si ebaritatis perfectio, scientia defectum supplet.

40 Vnus tamen, & alterum dixit Gonzalez in *reg. 8. Causel. glossa 4. num. 40.* cum Salcedo *dicit. c. 11. num. 6.* nempe quod licet collatio facta procul illiterato, sit à principio nulla; si tamen postea adducat literas, & in, qui constitit non penitent, pristina collatio tacita quadam collatione superueniente, reuiviscit, sed hæc declaratio non est cur in iure admittatur, quia quod ab initio vitiosum est, ex post facto, non conualescit: quia ex non penitentiâ, seu ex taciturnitate sola non potest induci collatio. Selua de *benef. 3. p. 10. cap. 3. num. 15.* Syluester verb. *beneficium 3. p. 19.* cum alio Garcia de *benef. dicit. p. 7. c. 7. sub n. 20.* sub verb. *secundo*, per eum ipse dicit de collatione facta excommunicato, *dicit. p. 7. c. 1. n. 38.* de quo dicitur *sub e. 1. ad probandum 24. de sent. & reind. & ex his*, quæ late dixi *supra hoc tit. c. 1. n. 20. bene 8. & ibi sub p. 2. & 3. vbi de alio bene dubio*, per quod hæc difficultas componitur.

41 Tertiū didici in nostro dubio principaliter intelligitur de beneficiis curatis, seu canonicatibus, vbi requiritur industria, & consilium; secus autem in beneficiis simplicibus: sic Gonzalez *supra n. 50.* cum Rota *decis. 13 n. 5. de probat.* in antiquis Synodis in forma 9. spectatum n. 23. Rota *decis. 13 n. 4. p. 2. dicitur*, quia id id non admittit Garcia *dicit. cap. 7. lib. 7. de benef. n. 20 in fine*, nam etiam ad beneficium simplex, videtur illiteratus inhabilis, ut patet ex dictis *supra*, à n. 1.

42 Pro complemento notabis iuxta intellectum d. c. 3. l. 7. Trid. vbi non est iurica, sed venit licitanda collatio facta minus literatis, quod si non curret postea, & inter ea acquireret necessariam scientiam, & addiceret, nec faciat quam primo cōmodè potuerit, peccet mortaliter iuxta Nauam mentem in *dicit. c. si quando de rescript. excepte. 18. sub n. 4.* Salcedo ad Bernard. Diaz in *pract. dicit. c. 11. lit. 13.* Barbofa *dicit alleg. 63. sub n. 3.* ita ut alius teneatur illud amittere, idem Naua *dicit. n. 4. & 8. & conf. 2. n. 4. de Prob. Azor. in lit. mor. lib. 10. c. 1. p. 14. q. 18.* Fernosina de Officij & sacris Eccles. Tom. I.

Quintana Duesias *lib. 1. de benef. c. 6. n. 18.* Garcia *dicit. c. 7. p. 7. de benef. n. 11.* Flamin. de *refiger. lib. 3. q. 18. n. 10. & 21.* Carol. de Grass. in *pract. n. 70. de effict. Cleric. Campanil. dicit. Rub. 1. dicitur s. iuris Canon. 1. 14. n. 5.* qui dicitur, ut teneatur edificare fructus interea percipere, † quod non admittit idem Garcia n. 13. ex eo, quia ratione iuris illos facit suos de quo videbis *sub dicit. c. 3. hoc tit. & in dicit. c. 2. q. de re ind.* applicando ibi dicta.

De pœna, quæ imponitur collatoribus, qui dant beneficia indignis, dicit cum multis Garcia *dicit. c. 7. p. 7. n. 24. 1. ed.* amplius noto *sub 11. de elect. & ibi in c. cunctis, & alius, item & in c. 39. de proband.*

Ad quartam quæstionem partem, in collatio beneficij facta irregulari, sit irrita, & invalida ipso iure ante iudicis sententiam? Videtur ex dictis in vers. *ad iram*, huic difficultati responderi, ut sit valida quories loquimur de vera irregularitate; quemadmodum contingit in processu illiterato, & inhabili ad ordines, & beneficia ex fundamentis ibi dictis, & ex adductis de beneficio collato excommunicato, non tolerato, vel suspensio in *dicit. ad aures hoc tit. sub dicit. q. 2.* Et in terminis docet Suarez de *cess. diff. 40. sect. 1. n. 30. 1. 6. & 41.* Sayrus *lib. 6. c. 2. n. 21.* Aulæ *p. 7. diff. 2. dub. 6.* & alij pro eo ipsos quia beneficium datur propter exercitium ordinis; ergo qui per irregularitatem non potest ordinem exercere, incapax est beneficij, docet etiam Tambur. de *cess. sub 8. diff. 3. dub. 1.* ita ut eius collatio irrita sit, non minus, ac si daretur putè secularibus ordinibus carentibus. † Sed Syluester verb. *excommunicatus n. 4.* Diana *p. 4. r. 2. ref. 79.* & reddēs rationem fundamentale contrariis respondendo Petr. Cornejo in *3. p. d. Thom. c. 5. de irregul. diff. 5. dubio 2.* q. 1. dicunt satis probabilem esse Syluestri sententiā asserentis collationem beneficij factam irregulari esse validam, nisi que solum indigere dispensatione super irregularitate, non tamen in hac collatione beneficij, & sic posse facere suum: suos in conscientia ex ea ratione, † quia sic irregularis potest retinere beneficium, quod impetravit post irregularitatem incursum, cum in vtroque casu militet eadem ratio privationis exercitij ordinis: & faciunt quæ adduxi *supra in dicit. c. 9. q. 2. vers. ad quemam*, in verb. *ego verò*, vbi estis antea à vers. *ad iram*, dixerim collationem factam excommunicato non tolerato, esse nullam, tamen non sic de facta suspensio per fundamenta ibi tradita, quæ videntur factæ pro hac parte.

QVÆSTIO II.

An possint Episcopi aliquoties examinare Parochos curam animarum exercentes, quid de Vicariis perpetuis? Et an possint ad libitum reexaminare simplices Sacerdotes approbatos ad confessiones? Et an regulares semel examinati, possint in eadem Diocesi ab eodem Episcopo, vel saltem successore iterum examinari? Et an qui reputatur dignus ad unam Dignitatem, si eligatur ad aliam, debeat tunc, etiam dignus reputari?

SUMMARY.

i. Examinare de novo Episcopum, seu cum successoribus
O o 2 perquij

- nequit Parochos semel approbatos, nisi ex probata causa suspendantur, ut n. 6. 7. 8. 9. & 10.
- 2 Parochi idoneitatem scire incumbit Episcopo, item, & Ministri.
- 3 Visitare potest Episcopus singulis annis Parochorum vitam, & mores, & proficere, ut cura animarum recta exerceatur, n. 4.
- 4 Declaratio Sanctæ Congreg. 1618. super re examinandis Parochis, intelligitur, n. 10.
- 6 Examinati simplices Sacerdotes ad curam animarum, possunt quandoque ab Episcopo reexaminari, & reperi laici à n. 13.
- 7 Malum nemo presumitur, nisi contrarium probetur.
- 8 Mores, quos semel approbatus neque reprobari.
- 9 Parochus, ex quo semel salis est amittitur, & electus, in perpetuum habili est reputatus ad obtinendum sui beneficii. Et quis dicatur imperium sub n. 12.
- 10 Episcopus ad reexaminandum Parochos, quo temperamento uti debet.
- 11 Episcopi qui solent suis reexaminare Parochos, & n. 12.
- 11 Episcopus potest unum, aut alterum Parochum reexaminare, quando defectus scientia, talis est, ut nequeat clari.
- 13 Episcopi possunt re examinare Sacerdotes semel per se approbati.
- 14 Episcopus successus potest ad libertatem revocare licentiam, & approbationes prefatas a suo predecessore, n. 16. 17. & 18.
- 15 Approbatus ad ordines, seu ad beneficia, potest suspendi, si in visitatione reperi sit inhabilis.
- 16 Episcopus quilibet in conscientia pro viribus, debet considerare, & iterum examinare quoscumque Confessarios, si rationabiliter iudicet expedire.
- 18 Confessarii non examinati, quando approbat, fuerint, possunt ab Episcopo suspendi, & examinari.
- 19 Regulares semel approbati ab Episcopo ad audiendum confessionum facularum verum videntur reexaminari possunt ab eum successore.
- 20 Clem. dudum de sepulchris, num. 23. 26. & 29.
- Extraneus super cathedram de sepulchris, n. 23. 26. & 29.
- Extraneus frequens Ioan. 11. & numer. 23. 16 & 29.
- Extraneus inter cunctas de privilegiis, & n. 23. 26. & 29.
- 21 Brevis Episcopo Cordub. transmissus, ab Urbano VIII. pro examinandis ab eius successione semel ad confessiones approbatos regulares.
- 23 Cap. 15. Trid. sess. 13. & n. 24. 25. & 26.
- 26 Presentatio regularis examinatus pro audiendis confessionibus regularium semel facta liberat Religiosum esse presentandum curam Episcopo successore, n. 29.
- 27 Episcopus qui semel approbat regulares ad confessiones audiendum, non vocat illos iterum ad examen, successor eius, potest eos reexaminare.
- 28 Episcopi qui semel approbaverunt ab aliis regulares ad audiendum confessiones nequeunt licentiam revocare, nec eos suspendere.
- 29 Approbatio per examen ad confessiones in Religiosis non est eadem cum presentacione de iure requisita in illis eorum succedere.
- 30 Episcopus potest suspendere Religiosum à se approbatum pro confessionibus si scandalosus, vicius seu delictum commiserit.
- 31 Regularibus facultas concessa pro confessionibus ad beneficium, potest quandoque ab illo revocari, n. 33.
- 32 Facultas iurisdictionis, seu ad confessiones laici regularibus sub conductis ecclesiis, non existit condicione, & potest eam causa limitari ad tempus, & ad certum locum.
- 34 Episcopus vno tempore nequit admittere facultatem audiendi confessiones, necibus simul vniis commentat Confessariis.
- 33 Confessarii faculares ad certum genus personarum, seu ad limitatum tempus ab ordinari approbati, non possunt etiam per Balli in Conciliatam audire confessiones, vltra licentiam sibi datam.
- 36 Religiosus semel, & generaliter in vna Diocesi approbatus ad confessiones, si recedat, & iterum redeat, non tenetur querere novam licentiam, & approbationem, nisi idem Episcopus, vel eius successor reuocet facultatem, v. n. 37.
- 37 Episcopus, vel eius successor potest revocare prefatam licentiam ad confessiones, nisi qui semel approbatus est sit Parochus.
- 38 Approbatio semel a proprio Episcopo, si Diocesim mutat, indiget nova approbatione alterius Episcopi, in cuius Diocesi versatur, etiam si sit Religiosus, ut n. 39.
- 39 Religiosus semel approbatus ad confessiones in vno Episcopatu, indiget iam nova approbatione in alio Episcopatu ex Urbano VIII. anno 1628. & ex Innocent. X. anno 1648.
- 40 Approbatus ab Episcopo, quem seu non esse idoneum, ad confessiones non censetur approbatus.
- 41 Episcopus potest approbare quemcumque Sacerdotem ad confessiones absque examine.
- 42 Licentia delegata audiendi confessiones, non expirat, mortuo, vel amoto delegante, nisi Episcopus ad tempus, seu ad tempus vota sua, seu beneficium, n. 43.
- 44 Approbatio semel facta cum causa, potest ab Episcopo revocari, etiam simpliciter concessa, & sine causa, si ad tempus, seu ad beneficium concedatur.
- 45 Revocandi licentiam confitendi causa iusta erit, veluti si Confessarius abiuret de vehementi, & n. 46.
- 46 Abiurans de leui in Sancto Officio, non illico ideo suspenditur ab administracione Sacramentorum, etiam penitentia, non fit de vehementi.
- 47 Examinatus semel ad unum beneficium, de iure non est examinandus ad aliud simile.
- 48 Dignus qui reputatur ad vnam Dignitatem, alius habetur ad aliam similem, n. 51. 52. & 53.
- 49 Cap. 15. Trid. sess. 7. & num. seqq.
- 50 Examinatus ad beneficium simplex, ad aliud, etiam maius non examinatur iterum, non sit si ascendat ad Parochiam, & quare? n. 51. 52. & 53. quid in praxi? n. 54. & 55. & n. 64.
- 51 Examen eorum requiritur quoad Parochialem in permutationibus, qua sunt de beneficio

- 10 Quare dico cum temperamento posse, ac debere Episcopum vii de tali reexaminatione, etiam si sit successior: nam ex dicta declaratione, quoniam refert Diana ex Barbofa, quem erat, de officio Parochi a. 1. ibi non inueni de et assensuendo ex ea, ut non colligatur non ad libitum, & generaliter, sed tantum quando superuenit causa rationabilis, & suspicio ignorantie. Quod ego intelligo, veluti si dom Episcopos visitat testibus, acquirat, seu alia clamoribus, vel de lationibus noitum inepituidinis Parochiam administrando Sacramenta, seu illa officia Parochi persurgendo; & sic excludimus illam vocationem generalem. Et in hoc sensu exempla, quae referunt Sanctus, & Diana de Domino D. Andrea Pacheco Episcopo Segob. D. Ioan. Manuel Episcopo sagor, & D. Castillo Episcopo Calagur. & ante omnes Ioan. Rivera Archiepiscopo Valent. vt testatur Trulench. in dicta Rubrica sub 1. v. 3. etiam esse intelligenda; imo viros admodum prudens, & Doctos non aliter praedicasse, & cum pendito temperamento porrigere negatium sententiam, Reginald. Homobon. supra, & Ludouici de San Ioan. vsus, g. de Sacram. panis, a. 1. dub. 3. Phya alia tradit legenda Sanctus d. d. 10. & sunt etiam intelligendi Henriquez in Summa lib. 6. c. 6. n. 6. Ochogavia tral. 2. de cons. g. 4. n. 7. Vaf. tom. de par. g. 3. m. 3. dub. 5. n. 1. ¶ Quae distinctio patet ex aduocatis per eundem Sanctum, d. d. 10. n. 3. vbi dicit, vt possit Episcopos vnum, vel Alterum Parochum examinare, quando defectus scientiae adeo sit notus, quod vel nullatenus possit celari, vel errores admissi à Parocho id ostenderent, ut illi, vt possint sic inproptis Parochos ab officio suspendere coadiuocem assignando iuxta litteras Trid. sess. 11. cap. 6. alia plura dicent, vbi Barbofa n. 4. etiam, ibi, in fine cum Riccio in praxi p. 4. ref. 14. dicit impetoris ad hunc effectum esse illos, qui inhabiles sunt ad exploranda ea, quae incumbunt muneri atque beneficii quod habent, & secundum Dignitatem, statum, & officium, ad quod assumuntur. De Vicariis inquam perpetuis, examinandis etiam Regularium ab Episcopo dico, infra in c. 3. de offic. Vicarij g. 11. vers. ad secundam in vers. et ex h.
- 13 Ad secundam questionis partem, an semel examinati, possint in eadem Diocesi ab eodem Episcopo, vel altero à successore iterum examinari Sacerdotes simplices Ad quam difficultatem supponitis quae dixi de Parochis à n. 1. nemini dubium potest esse, vt possint examinari; imo, & quod possit Episcopus, qui licentias confitendi praestitit, Et melius eius successior reuocare, de successioribus est quotidiana praxis, qui cum intrant ad Episcopatus gubernium, solent primo praestitis licentias, & approbationes similes à suis praedecessoribus factis, reuocare. Et ratio de veroque est, quia tales approbati confessarii, sunt tanquam Episcopi delegati ad voluntatem, & beneplacitum eius cumque dare subditos, in quibus illi confessarii possint exercere confessionis munus, dependeat ab ipso Episcopo, quantumvis ratione Sacerdotij de Praebiteratis illam facultatem de iure habeant in habitu, praeter casus necessitatis extremae secundum quae dico in cap. vnus versusque sexus de praebitione sit, vt ad placitum tam praedecessoris Episcopi, quam successoris secundo examinari queant.
- 14 ¶ Et sic absoluit. Sed in selectis Canonici, c. 11. m. 18. attestans fuisse decessum à Roma sub die 9. Nouemb. 1619. Barbofa in d. c. 4. ref. 1. n. 4. dicens approbatur ad ordines, seu beneficia ab Episcopo competente, posse ab inferiore suspendi ob impetritam, si ille in visitatione repositus sit ignotus. ¶ Et faciem quae docet Sanctus in selectis d. d. 48. n. 47. & 48. qui dum de regularibus loquitur, dicit, quod tenetur Episcopus quilibet in conscientia pro viribus contendere, iterum examinare quoscunque Confessarios, si rationabiliter iudicet id expedire, ¶ & Sel. in selectis Canon. cap. 14. refert decum in Cesar. August. 7. Septemb. 1615. vt sequitur Barbofa in Trid. sess. 13. c. 15. n. 41. 2. probationem obtinent per Sacerdotem seculari, vel regulari, posse ab ordinario successore pro sua conscientia securitate vsque ad novum examen suspendi. ¶ Et idem Barbofa n. 40. cum Sel. d. cap. 14. n. 17. refert decum, vt si confessarii non fuerint examinati, quando approbati extiterint possint ab Episcopo suspendi, & examinari ex Sacra Congreg. Episcop. & Regul. in Verceles. 3. Iulij 1615. alia tradit videnda idem Barbofa cum multis, in pastori alleg. 15. & ibi à n. 4. alia ex proposito dico, sub g. praeter sequens de Regularibus, quibus melius intelliges hoc dubium.

Ad tertiam questionis partem, an id procedat in regularibus semel approbatis per ordinarium Episcopum, ad Confessiones etiam laicorum approbandas, & quia magis quam alij Doctores egerit de hoc dubio Ioannes Sanctus in selectis d. d. 48. omnino videndus, qui plures declarationes esse sententiae Cardinalium inter se contrarias à n. dicit etiam vt existimat cum Suarez tom. 3. de par. d. d. 18. sess. 6. n. 10. Salas de legib. d. d. 2. sess. 9. n. 1. c. in secundo argum. consistit nō posse cuiusdam opinionis excursum polle à n. 16. interpositos fuisse iudicium, ait, vt Episcopos de nouo adueniens in propriam Diocesim habeat ius compellendi regulares ad examen pro praedicationibus, & confessionibus, tam mendicantes, quam non mendicantes; quantumvis ab antecessore sint examinati, & Constitutione Gregorij XIII. & sic tenendum est, vt possit Episcopus successior pro maiori quiete confecti nite suae iterum examinare Regulares ab Episcopo suo antecessore praeiudice examine approbatos ad personarū secularium confessiones audiendas, etiam minus idonei reperti fuerint reprobare: ita fuisse reforum tenet Sel. in d. d. a. 14. n. 27. in Albaum. 3. Februarij 1618. & in alia sub die 7. Ianuarij 1610. & ita decidere 5. Congreg. Episcop. & Regularum sub die 13. Nouemb. 1619. sequitur Barbofa in d. d. a. 15. Trid. sess. 13. n. 44.

Sed obstat dicere quod Regulares ex sola vniuersa examinatione, manent approbati semper ad audiendas confessiones ex mente textus in elem. datum de spualituri à elem. 5. edita, & extraneis super eadem tituli super eadem à Bonifac. VIII. & extraneis, frequenter inter communes à Ioanne 22. extraneis, inter cunctas de primis à Benedicto XI quae non videmur reuocare ab aliquo decreto, quod continetur in corpore iuris, ¶ adducit huc verò dicendum esse, vt successior in Episcopatum, possit vocare etiam generatim approbatos omnes, quantumvis simpliciter, & quoniam idoneos minime inuenirentur, vt docent Miranda in man. Praet. tom. 1. g. 45. art. 7. cont. vltim. Vgolinus de poss. Episcopi c. 20. n. 4. & 5. Barbofa ibi alleg. 15. n. 49. cum multis Diana p. 3. tral. 2. ref. 27. Campanil. de divers. iur. Canon. Rub. 12. c. 13. n. 70. Torrellianus de iure spirit. lib. 14. cap. 3. à nam. 6. qui n. 24. refert S. D. V. bani VIII. breue Episcopo Cordubensi, transmissum, quo declaratur Regulares in ciuitate Cordubensi à praedecessoribus Episcopis examinatos, & approbatos

10 Sed obstat dicere quod Regulares ex sola vniuersa examinatione, manent approbati semper ad audiendas confessiones ex mente textus in elem. datum de spualituri à elem. 5. edita, & extraneis super eadem tituli super eadem à Bonifac. VIII. & extraneis, frequenter inter communes à Ioanne 22. extraneis, inter cunctas de primis à Benedicto XI quae non videmur reuocare ab aliquo decreto, quod continetur in corpore iuris, ¶ adducit huc verò dicendum esse, vt successior in Episcopatum, possit vocare etiam generatim approbatos omnes, quantumvis simpliciter, & quoniam idoneos minime inuenirentur, vt docent Miranda in man. Praet. tom. 1. g. 45. art. 7. cont. vltim. Vgolinus de poss. Episcopi c. 20. n. 4. & 5. Barbofa ibi alleg. 15. n. 49. cum multis Diana p. 3. tral. 2. ref. 27. Campanil. de divers. iur. Canon. Rub. 12. c. 13. n. 70. Torrellianus de iure spirit. lib. 14. cap. 3. à nam. 6. qui n. 24. refert S. D. V. bani VIII. breue Episcopo Cordubensi, transmissum, quo declaratur Regulares in ciuitate Cordubensi à praedecessoribus Episcopis examinatos, & approbatos

approbatus ad confessionem personarum secularium audiendas ab Episcopo succellere pro maiori cōficientie sue quere, posse iterum examinari, ac si minus idonei reperti fuerint reprobari, docet etiam Sanctus d. d. d. 48. n. 18. & ante d. d. 42. n. 17. Ve ergo plenè de hac difficultate possit disputare leges nouissime Dnatus p. 11. r. 2. ref. 12. dum ait de ea questione, *de nouissima Concilio Trid. Regulares tenentur se subijcere examini Episcoporum*? Et negatiuum sententiam refertur ex Patre Bruno de p. d. g. Reg. 17. p. 1. c. 2. p. 1. videntur sequi affirmatiua ex Patre Mendo in Bulla c. 1. d. d. 42. n. 2. n. 41. qui dicit ex dicto Trid. Regulares esse, Clem. dudum de sepul. & extraneis. Nam ex antea bene probauimus, illum videbis latè loquentem de phara alia adducens de Regularibus in eo tract. Ad iud. vbi licet explicet d. d. Clem. & extraneis, non illi repeto, cum de illis satis hic loquar.

- 13 Nec obstat d. d. Clem. dudum, & allegare extraneas; quia licet non sint reuocata aliquo decreto, quod continetur in corpore iuris, sed sunt reuocata per dispositionem Trid. d. c. 15. f. 13. de reform. vbi traditur noua forma, ad hoc, ut possint Regulares confessiones auferre, quæ alioquin, verbis sequentibus: *Quamvis Presbyteri in sua ordinatione a peccatu absoluendi potestatem accipiunt, decessat & Synodus nullum, & etiam regularem posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneos reputari, nisi aut Parochialis beneficium, aut ab Episcopo per examen illi videbitur esse necessarium, aut alius idoneus iudicauerit*, &c. Ex his patet, quod & confessus quatuorque etiam immemorialis, non obstantibus, & potius si aduersus quod d. d. Clem. dudum de sepul. & extraneis solim exigere præsentationem Regularium coram Episcopo fieri nullā de examine mentionem facientes, ut manifestum fiet inuentionibus illas Stares de p. m. d. d. 18. f. 6. n. 14. Sanctus d. d. 48. sub n. 16. Trid. requirere examen videbis Barbosa cum multis in d. d. Clem. dudum latè alloquentem.

- 14 Sed aliud facit per Regularibus non leuiter considerari, nempe quod cum dispositio d. d. Clem. dudum aliud distinctum decernat, quam apparet expressa à Trid. d. c. 15. & Greg. XIII. in consue. sua Kalend. Martij 1572. decreuerit standum esse dispositioni iuris communis, & Sacri Concilij Trid. d. c. 15. f. 13. sed d. d. Clem. dudum cum alio extraneis loquitur tantum de præsentatione, quam de se ipsis debent facere Regulares, nihil de examine, & approbatione loquentes dictas secularium confessiones audiendas, ergo cō Trid. de illo examine loquitur, sequitur: *ut non tenentur d. Clem. dudum in Nauarum in man. c. 17. n. 64. s. fin. Fr. Eman. Rod. g. g. Reg. som. 1. g. 19. v. 1. in add. ad Greg. Lopez in l. 1. glo. 6. n. 32. in. 1. p. 1. quod tenet sibi videtur Barbosa d. d. alleg. 15. n. 47. quid habet approbatio, non est gratia, ut possit pendere à voluntate concedentibus, sed tantum a iurisdictione*

infrumentum sufficientis talis persone; & quod testimonium semel datum non possit reuocari, ita cum Corduba in add. ad compen. verbo *absolutio* §. 16. & verb. *præsentare*, Vega tom. 1. c. 62. casu 8. Vallalobos in summ. r. 9. d. d. c. 73.

Adhuc etiam non videntur prædicti c. 15. Trid. 16 verbis clara, quod post vnam examinationem queat Episcoporum Clericos seculares, quam Regulares semel approbatos vocare iterum ad examen, ergo postquam semel fuerint ipsi Regulares examinati, & approbati ab Episcopo, non sit cur debeant amplius examinari, cum id Concilium nō aduertat; sed nihilominus recessuri non sumus à suprà iam dicta sententia: nam et si Regulares ipsi nullā velint equiparationem admittere sicut ipsi & prædicti Clerici seculares semel approbati eo videlicet, quod scientia confessorij sit peremptoria ob cursum temporis, ex quo non fuit examinatus; & quod Regularis ad id non possit compelli quia ex lure illorum, approbatio irrevocabilis est, in quo manifestè errant, cū iura in quibus possint fundari aliud dicant, scilicet in dicta Clem. dudum & in extraneis, super Cathedralibus, & inter cunctas, vbi nihil de examine, & approbatione cauetur, sed tantum de præsentatione habenda coram Episcopis, ex eorum decretis aptè colligi non possit approbationem semel comparatam medio tempore, futuram esse perpetuam in regularibus, sed tantum ad summum inferi præsentationem semel factam, esse irrevocabilem, nec posse successorem Episcopi compellere regulares semel præsentatos coram antecessore ad reinstituendam præsentationem, nec de hoc longè videndum Sanctus d. d. 48. n. 10. videndus à n. 17. qui n. 11. addit nec ex dicta Clem. dudum, & extraneis, deduci præsentationem solam factam à Regularibus esse perpetuam, cum ibi solim dicatur Regularibus non tenent ad se præsentandum coram Episcopo in territorio, quocumque ministerio pœnitentiæ fuerit celebrandum, quod aliud debet esse in eorū successibus, quibus obicit nouum ius, scilicet cognoscendi ones, etiam à predecessore Episcopi approbati, sic cum Agidio Coninch de Sacrament. d. d. 1. d. d. 7. numer. 17.

Ergo propius accedendo existimo distinguendum, nempe quod si loquamur de Episcopo semel approbante, neque iterum vocat; ad exam. Regularis, quos iam ad confessiones approbaverit secus in successoribus Episcopis, ut probat ex constitutione. Pij V. quæ non fuit reuocata à prædicti cap. 15. Concilij, vbi declaratur Sacris Congreg. Cardin. relata per consilij. in summ. tit. 17. c. 1. circa illam questionem. *An Episcopus qui approbat, possit non solum seculares, sed etiam Regulares examinare iterum, & indignos reprobare*? Quæ loquitur in sequentibus verbis: *Congregatio Concilij consue Regularis ad audiendum in etiam, & Diocesi secularium confessiones semel ab Episcopo, prout examini approbati, iterum ab eodem Episcopo non esse examinandos. Ceterum à successore posse vtrique examinari iuxta Confirmationem Pij V. etiam 8. idus Augusti, Pontificatus sui anno 6. quæ à fil. rec. Gregor. XIII. non est reuocata per quoddam priuilegium Regularium ad terminis Concilij, tam reuerent. Facin. in d. d. Trid. Concilio, Sanctus d. d. d. 48. sub n. 1. Figueret in quinq. præcepta Ecclesie p. 1. lib. 7. c. 2. n. 10. Fr. Emanuel Rod. in Bulla Crux. d. d. 5. g. n. 31. & quæst. regul. tom. 1. g. 1. n. 4. Ludovic. de Cruce in exp. Bulla d. d. 1. cap. 2.*

idub.9. n.2. Trullenq. in simili expostione lib.1. §.7. c.1. dub.7. n.10. Lezana in summa. c.18. n.7.

- 18 Vnde iam patet quod idem Episcopi semel approbantes Regulares ad confessiones, non possunt eorum licentiam reuocare, nec suspendere, si simpliciter, & absolute eos approbauerint, vt dicitur Fr. Eman. *dist. §.9. n.3. & §.9. Henriquez in sum. lib.6. §.6. Miranda dist. 1. tom.1. q.45. art.7. nisi ex noua causa, & eque ad confessiones pertinenti ipsas, vt tenent Gaunt. in *manuale Episcoporum*, verb. *Confessor*, n.23. & 24. Peirinus de *privilegiis minorum*, c. conf. 2. *vers. I P. §.11. n.45. Lezana in sum. q. Regul. c.19. n.7. Diana p. resol. moral. tr.21. resol.22. & p.4. resol.30. Marchinus tr. de *tempor. possid.* p.5. c.4. n.9. & Barbosa *dist. alleg. 25. n.20. vbi refert aliam declarationem Illustris Cardinal. Negor. Episcop. & Regol. Romæ 20. Nouembr. 1615. & alias declarationes refert ipse Barbosa de iure Ecclesie lib.1. c.4. §.4. n.206. cum multis, & prædictam Antiochus Marin. Episcop. Hostiens. Cardinal. Galbus 1. *Theat. ster. Marcellus Vulpes in praxi c.35. n.26. & Lezana dist. c.18. n.9.****

- Quare in hoc puncto non debent audiri Sotus in 4. *diff. 8. q.4. art.3. columnæ 6. Henriquez lib.6. c.6. n.6. Valquez tom. de *pauca. q.93. art.3. dubio 5. Edelma 3. p. sum. c.1. post decimum, dubium 5. la prima difficultas folio 240. Vega in sum. p.1. c.62. c.4. §.4 & 17. Obandus in 4. *diff. 17. post. 24. & 25. Vinaldos p.1. de absolutis folio 121. Ludouicus Lopez 2. p.2. de elenib. Ioannes de la Cruz de *statu Religios. lib.6. c.6. c.1. folio 157. Villalobos in sum. 1. p.1. r.9. diff. §.3. Illius in summa p.1. c.7. folio 70. Ludouicus de S. Ioan. 1. p. sum. tr. de *pauca. 4. q.9. art.3. dubio 2. & 3. folio 511. Sa verbo prædicat. n.7. loquens de examinatione ad prædicandum Carol. de *casibus referuatis p.1. sect.1. art.8. folio 165. & art.3. folio 147. Chapiuile de *casibus referuatis q.3. difficult. 3. folio 21. afferentes approbationes, & presentationes Regularium esse perpetuas ex dictis decretis elem. Dudum, & extranag. super *Cathedram, & inter causas lumenes* quæ ex his Doctores pro eodem approbationem per examen, & presentationem tamen diuersissima sint, & tam de presentatione loquantur & fateantur Suarez *dist. tom. 3. de *pauca. dist. 28. sect.6. n.14. alia multa repetit idem Sanctius dist. dist. 48. n.16. 17. & 18. quorum dictum potest habere locum respectu Episcopi approbantis ex supra relata declaratione, dum noua causa de nouo superuenit, & hoc respectu tantum Regularium propter dictam declarationem; quæ si non esset, nec alias, similes, existimarem idem, quod dictum de secundo examine respectu Clericorum secularium, procedere etiam respectu prædictorum Religiosorum cū littera Tridentini de vtriusque loquatur æqualiter, vt ex ea patet; latè progreditur idem Sanctius videndus cum multis 4. n.25. vbi 4. n.25. expendit prædicta Clem. & extranagantes, quatenus per eas conceditur Religiosis tanta facultas, ac Parochis, nam quod ex littera constat in *verf. per huiusmodi*, est, vt per eas non intendat Papa concedere Religiosis amplius rem facultatem, quam Ecclesiarum curatis quod non est idem; imò etiam prædictos Regulares vellent contrarij æquare Parochis tunc etiam poteris recurrere ad dicta de hoc puncto respectu Parochorum, qui etiam, vt ibi dixi possunt secundo examinari, supra 4. n.1.*********

- 30 Ex his iam recurres ad aliquas declarationes prædictas quæstionis excoatione, prima post Episcopum vtrumque Regularis à semetipso ap-

probatus suspēdere, aut repellere à confessionibus audiendis, si illi cum scandalo, aut aliis inhonestatibus, vel aliquod delictum committant; propter quod rationabili ipsius Episcopi iudicio, in quo tantum conscientia ipsos onerata est, videantur à confessionibus suspendi, cum præcipua Ministi qualitas, sit integritas, vix, ac motum honestas, & ea causa ad ministerium confessionis pertineat, sic asserit Aldamus in *compendio Canon. resol. lib. 1. tr. 13. n.4. referens ita decidisse Sacram Congreg. Episcop. & Regul. in Ortolano. 30. Augusti 1630. Barbosa in d. c.15. Trid. n.46. legendus toto n.45.*

Secunda quod facultas Regularibus ad audiendam confessiones ad beneplacitum per ordinarios concessa, possit quandoque reuocare, vt tenet Sol in *selesto Canon. c.14. n.17. & cum eo Barbosa in dist. c.15. Trid. n.40. referentes sic decidisse Sacram Congreg. Papien. 1. Martij 1619. & optime Gutierrez. *canon. lib.1. c.17. & 18. Suarez tom.3. dist. 28. sect.7. dub. 6. Fr. Eman. q. Regul. tom.1. q.99. art.8. Miranda sup. n.45. art.10. c.1. c.1. cū Barb. Homob. de *examin. Ecclesiasticis tr.8. c.2. q.7. in princip. verf. seculo. V. Gobin. de officio Episcopi c.10. n.6. Barbosa eodem tract. dist. alleg. 25. n.12. Zened. *quest. Canon. lib.1. q.58. n.10. & 21. Diana p.3. tr.2. resol. 35. Lezana in summa. *quest. Regul. c.18. n.8. Fagundes in quaque Ecclesia præcepta p.2. lib.7. c.2. n.17. §. Dixerunt iurisdictionem à iure, vel à Papa Regularibus tributam restringi, quæ dilatari per ipsam approbationem ordinari; nisi enim arq. legitima causa existente, limitando eam ad certum locum, tempus, seu personarum quod quando fuit licentia data sub conditione illam implere, cessat; & sic amplius dicit contra Fr. Emanuel Zerkolam. Fr. Ioan. de la Cruz, idem Barb. *dist. alleg. 15. à disto n.53. in *verf. vnde, quatenus dixerunt semel approbatum ab aliquo Episcopo, minime esse postea ab eodem examinandum; quod etiam possit admitti in approbatione simplici, non inquam in data sub conditione ad tempus, locum, aut personas, seu alio modo conditionata; imò et in simplici iusta subsistente causa, & ad confessiones ipsas pertinentes, vt tradit iam relati, & Syluester verb. *Confess. c.11. Henric Fagund. Suarez & Barbosa Cumeis, cū aliis idē Barb. in d. c.15. Trid. sect. 23. n.48. quæ leges cum multis, & cū declarationibus ibi, n.45. §. Quatenus probat approbationē ab Episcopo obiectentes ad certum tempus, eo elapso, non possit confessiones audire absque noua Episcopi ipsius licentia.********

Tertia quod Episcopi, locorumque ordinarij nullomodo adimere possint facultatem audiendi confessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus confessoris, vt docet Barbosa *disto c.15. Trid. n.47. cum Alden in compend. Canon. resol. tr.13. n.13. attestante Sanctam Congregationem Episcop. sic censuisse die 1. Decemb. 1615.*

Quarta vt confessorij facultates ad certum genus personarum, seu ad limitatum tempus ab ordinario approbati ad confessiones audiendas, minime possint, etiam vigore Bullæ Cruciacæ, penitentium confessiones audire, ultra facultatem ipsi ab ordinario concessam, tradunt Silius in *selesto canon. dist. c.14. n.17. qui dicit sic decidisse à Sacra Congreg. in Cæsar Augustana 7. Septemb. 1625. Barbosa in dist. c.15. Trid. sect. 23. n.42.*

Quinta quod Religiosus, qui semel fuit generaliter approbatus, si recedat à Diocesi in qua fuit generaliter approbatus, & postea iterum redeat, non teneatur nouam quærere approbationem, & licentiam, etiam si iterum trinitari fuerint Episcopi

in illa Diocesi, vt docent Nugnus in *additione ad tertiam partem q. 8. art. 3. dub. 1. concl. 2.* Zetola in *praxi de Sac. pænis. c. 6. q. 2. verigine si verò* sic Barbosa cum eis, & cum Henriquez *dist. alleg. 2. §. 1. n. 44.* Beneuent. in *praxi Sac. pænis. c. 16. q. 2. verif. quousq. terrâ* Ioannes Valerius verb. *absolutio differtentia* §. n. 19. verif. & *reforma.* Tamburin. de *lure Abbat. tom. 2. dist. 6. q. 14. n. 2.* Fagundes in *præceptis lib. 7. c. 1. n. 4.* Bartholom. à Sancto Fausto *err. de pænis lib. 6. q. 14.*

- 37 Hac tamen limitandum est modo Episcopus facultatem non reuocat, quia ille, vel eius successor potest iusta de causa reuocare approbationem seu facultatem modo approbatum non habere beneficium Parochiale, quia hic habet approbationem à iure, & facultatem annexam beneficio; quamvis aliquando possit suspendi, vt docet Suarez *tom. 4. dist. 18. sect. 1. §. 8.* Beneuent. & Reginald. citati d. lib. 1. n. 201. Fagundes *dist. c. 2. n. 31.* idem Barbosa *d. alleg. 2. §. 1. n. 44.* cum Bossio.

- 38 Sexta quod si semel approbatus à proprio Episcopo, eius Diocesim mutet, indiget nouâ approbatione alienius Episcopi, in cuius Diocesi modo versatur; quia vlt receptum est, & à Sacra Congreg. decisum, vt qui fuit in vno Episcopatu approbatus, si ad alium Episcopatum transeat, iterum approbetur ab Episcopo loci, in cuius territorium transferatur vt docent Iacob de Grassi *lib. 1. Append. c. 5. n. 13.* Bartholom. à Sancto Fausto *disto lib. 6. q. 14. licta in respons. casuum conferent. p. 4. casu 20.* Zetola in *praxi fori pænis. c. 16. q. 8.* Vgolinus de

- 39 *pænit. Episcopi p. 1. c. 7. §. 1. n. 8.* † Et licet Bruno Caglium de *privilegiis Reg. p. 1. ar. 5. c. 2. prop. 2. affirmat* vt Religiosus approbatus in vna Diocesi, possit vbique locorum confessiones audire, longe probanturamen nouissimè Diana illius referens fundamenta, impugnatur cum Valquez & aliis, & ex Emin. Card. Lugo de *pænit. 11. sect. 2. n. 29.* qui adduxit decretum Urban. VIII. editum anno 1618. quo reuocauit omnia priuilegia, & licentias audiendi confessiones sine approbatione ab Episcopo Diocesano, & sic improbat contrariam sententiam, & iussit, & ex alio breui Sancti Innocenti. X. die 14. Maij 1648. postea confirmat 1653. Maij 17.

- 40 Alia dicit Barbosa cum multis *dist. alleg. 2. §. 1. in pænit. ubi n. 40. 41. & 42.* vt approbatus ab Episcopo absque iudicio, sciēte non esse idoneum, non censetur approbatus, & quod Ordinarius non solum debet interius iudicare idoneum Confessarium

- 41 sed etiam exterius approbare. † Et quod potest Episcopus approbare quemcumque Sacerdotem ad confessiones audiendas absque vltio examine, vt patet ex *dist. c. 1. §. 1. Trid. sess. 23.*

- 42 Septima, quod licentia delegata audiendi confessiones non expirat, monuit, vel amico delegatus quia est quædam gratia licet docent Sotus in *4. dist. 18. q. 4. art. 3. c. 1. §. 1.* Guallus in *de off. aucto lib. 1. c. 13. n. 49.* Sanchez de *matrimonio lib. 8. c. 23. n. 74.* & 80. Zenedus *Canon. lib. 1. q. 38. n. 20.* & 21. Fagundes *dist. 1. p. 1. lib. 7. n. 34.* Campanillus in *diuersis luris Canon. Rub. 11. c. 13. n. 69.* Lezana in *sum. q. regulæ. c. 18. n. 10.* cum alijs, Barbosa *dist. alleg. 2. §. 1. n. 43.*

- 43 & Henriquez in *sum. lib. 6. c. 6. §. 7. in fine.* † Vbi etiam, limitat offi Episcopi ad tempus tantum vnus anol approbasset, aut ad tempus vite sue vel ad suum beneficium.

- 44 Nunc ergo pro abundantiori intellectu dubij iam relatu in *verf. ad tertiam*, vbi agens de diuio, an approbatio semel ab Episcopis Sacerdotibus secularibus simpliciter impensa, possit ad libitum

reuocari, quoties Episcopi voluerint addo Vualdum dicentem ad outum esse reuocabilem in *Caendelebre aureo*, vbi de *conf. n. 7. concl. 2.* sed quod non possint sine causa approbata licentiam semel datam reuocare, bene tamen cum ea dicunt Henriquez *lib. 3. de pænis. c. 6. §. 6.* Suarez *disp. 1. 6. sect. 7. n. 7.* quos refert, & sequitur Fagundes *disto lib. 7. c. 2. n. 61.* vbi n. 93. resoluit si approbatio fuit facta ab Episcopo vique ad beneficium suum, validè & licitam esse reuocationem illius sine vlla causa factam. Quod si non fuit concessa hoc modo, sed simpliciter, vel ad tempus, vel in perpetuum inuoluntate esse omnino reuocationem sine causa factam.

Quod si dubites qualis sit causa iusta respondendo ex dictis *supra*, vt sit illa, quæ ad confessiones ipsas spectauerint, prout etiam erit, si congerit Confessarium ab iurante de vehementi; quia amplius ad audiendas confessiones non debet admitti, vt resoluit Laurent. de *franchis in currem. inter Episc. & Reg. ar. pag. 279. in respons. ad 4. † Vbi etiam testis in Sacra Cōgregatione Generalis inquisitionis fuisse decusum die 6. Martij 1596.* Sacre dotem ab iurante de leui, non esse impedium exercere omnes ordines, & Sacramenta ministrare, ne fidelium etiam secularium in confessiones audire, secus in ab iurante de vehementi, vt tradit Barbosa in *pænit. dist. alleg. 2. §. 1. sub dist. n. 17.* in *verf. causa autem* Alia pleraque possem hic innectere, quæ à prædictis Doctores poteris recolligere, & multas quæstiones circa approbationes, & reprobariones Confessarioium secularium, & Regularium, videbis apud Bartholom. de S. Fausto *disto lib. 6. q. 201.* cum multis sequentibus.

Ad vltimam quæstionis partem, quæ non sic proprias etiam conducatur, breuiter respondeo, quod de iure examinatus ad vnum beneficium, non licet iterum examinandus ad aliud simile, † ex eo, vt ait glossa in *c. acceptimus hoc tit. verbi reprobatur.* qui reputatur dignus in vna dignitate, si postea eligatur ad alteram, etiam tunc dignus debet reparari; & sic de iure videtur, vt docent Caputaz. *dec. 517. lib. 2.* Aloysius Riccius in *praxi fori Trid. decis. 49. in 1. edit. & ref. 356. an 2. editio.* Campanillus in *diuersis luris Canon. Rub. 11. c. 3. n. 8. præp. finem* & ita de iure communi adducunt Campanillus *disto lib. 6. Barbosa in dist. c. 1. n. 5.* in fine comprobans ex stylo curiæ, qui statim ait ex dispositione Trid. ait examini semper esse subsistentium quod hic in partibus vel vbi per concursum exameo sit, dicit locum habere iura ille, vbi non allegat locum, in qua sessio sit.

Sed cum ego viderim locum corresponsentem Trid. ad hoc punctum in *sess. 7. de reform. c. 13.* cuius verba sequentia sunt: *resistant, seu dicti vel nominati à quibusvis Ecclesiasticis personis, etiam, & sedis Apostolicae Nunciis ad quævis Ecclesiastica beneficia non instituantur, nec conferantur, nec admittantur, etiam prætextu consuetudinis priuilegij, seu consuetudinis etiam ad immemorabilem tempore præscriptæ, nisi prius fuerint à locorum ordinarijs examinati, & idemque reperi, & nullum appellationis remedium se iuri positi, quominus examen subire teneantur, & in præstatis tamen electi, seu nominati ab vniuersarijs, seu collegijs generalium studiorum excepti;* idè opere præsumi et tradere, etsi breuiter, an in omnibus de oculo receptis ad beneficia quælibet debeant de nouo etiam examinari, nullis beneficiis exceptis, iuxta præmissa Concilij vbi.

Et cetera

- 50 Etenim generaliter ait Gonzal. in *regula 8. Can. eleg.* 34. n. 74. quod examinandi sunt de novo recepti Beneficij, & per ordinariū appo-
bendi in quolibet ascensu. Quare Rota in Ca-
ragunitana De Omillos 12. Octobris 1587. coram
Cardin. Pamphilo. Sen. & in alia Calagurit. indult
de Vilbao 12. Ianuarij 1598. coram Seraphino in
impres. *de res.* 1253. vt refert Barbofa in *dist. Trid.*
cap. 13. dicit examen, de quo in prædicto capite
requiritur in beneficiis receptis in quolibet ascensu,
nec sufficere, quod semel sic examinatus in ascen-
su ad dimidiam portionem, quia nouum exa-
men requiritur; vbi de dimidia, ascendit ad inte-
gram. † Et Garcia de *beneficij part. 9. cap. 2.*
num. 162. cum alia dixit examen nouum requiri
quoad Parochialem in permutationibus, quæ sunt
de beneficio simplici, & curato, licet non sit ne-
cessarius concursus.
- 51 Adhuc verò, etiam prædicta verba sunt; quia ta-
men loquuntur in casu diverso, quando nempe
beneficiarius ascendit de beneficio vno simplici
ad aliud simile; ideo dicendum, vt non requira-
tur aliud examen nouum; quia ille reuera non
ascendit, seu quasi ad præ, seu eligi aliud be-
neficium loco primi, vel si ambo teneant, non
mutat obligationis speciem; quia quantumvis
vnum beneficium simplex sit pauperius in reddi-
tibus, quam secundum, ad quod de nouo nomi-
natus, eligitur, seu præferatur, in rei veritate non
mutat ea transmutatio speciem obligationis ex
Reg. à lucis tria, quod magis, & minus, non
mutat speciem: bene Doctores docent id etiam
porrigendo ad Canonatum, vel dignitatem,
Gonzalez *supra dicta glossa 4. n. 84. Riccius in praxi
fori Eccles. de res.* 419. in prima edit. & alij iam re-
lati, Barbofa in *dist. cap. 13. Trid.* num. 18. & in
53 *pastoralis alleg.* 60. num. 89. † Vbi expendit in eo
qui semel examinatus, & approbatus, fuit ad Ca-
nonicatum, & Dignitatem in Collegiata, non
amplius sit examinandus ad similem Canonica-
tum, vel Dignitatem in alia Collegiata, idemque
procedere respectu Ecclesiarum, Cathedralium,
Massobricus in *sua praxi habendi concursum praxi-
do 3. dub. 3. n. 50. Homobonus de examini Eccles.*
tratt. 2. cap. 3. p. 3. in fine; & sic seruati in curia,
referunt.
- 54 Et licet Campanillus iam *supra* adductus *dist.*
cap. 3. num. 8. præpe finem, & Massobr. *dist. dub. 3.*
n. 12. & Barbofa in *dist. Trid.* cap. 13. *dist. n. 18. in
fine* ea Rota apud Seraphinum, *de res.* 1253. dicant
verius esse hic in paribus, vt requiratur nouum
examen, iuxta mentem *dist. cap. 13. Trid.* etiam de
iure communi attento, *dist. cap. acceptum* in *hee tu.*
non sit iterum examinandus, ex *de res.* Paleotti 83.
& Caputoq. 367. lib. 2. ea eo, quia ex ascensione
ad aliud beneficium, quæritur nouus titulus, iuxta
Concil. Obladii 18. referent, prædicta decisio Ro-
te apud Seraphin. declarationem Illustris D. D.
Cardin. vt sit de nouo examinandus nouus be-
ficiarius in quolibet ascensu; & sic ea ea referat
Barbofa resolutum fuisse *supra dist. n. 89. alleg. do.*
in vna Cæsar. Augustana coram Cardin. Pamphilo-
sen. de anno 1587. addens, vt sciat primum esse
verum de stylo Curie; secundum vero assump-
tum ex Camp. & Seraph. in paribus sibi locum
habere, † Tamen ego adhuc resideo in adducta
55 resolutione ea *dist. cap. acceptum*, ea ratione, &
fundamento adducto.
- 56 Et amplius ea eo proba, quia vt docent Ni-
colaus Garcia de *beneficij dist. 9. part. cap. 3. nu-*

mero 15. Massobr. *dist. praxi habendi concursum
regula 10. Anho 10. num. 1. & 2. Homobonus de
examine Eccles. dist. tratt. 2. cap. 3. quest. 35. in fine*,
Barbofa *dist. Trid. cap. num. 11. & sub dicta alle-
gat. 60. num. 89.* non potest Episcopus de nouo
subicere examini simplici beneficio illum, quem
iam examinauerat pro ordinis facili promotione;
quia vt iam dixi *sub cap. 34. & 3. huc tu.* examen
pro ordinibus etiam minoribus est compertus ad
obtentionem simplicis beneficii; & nihilomi-
nus videmus tali ordinato addi aliam qualitatem
ascensionis.

57 Vterius confirmatur, quia vt refert. decimum
Nicolaus Garcia de *benef. part. 6. cap. 2. num. 134. &
Barbofa in dist. cap. 13. Trid. sess. 7. num. 12.* exami-
nandi non sunt de literatura illi, qui subdiaconi,
vel Diaconi, aut Presbyteri sunt, perueniunt ad-
mitti ad Cathedralis Ecclesie Canonicatus, qui
cum ordinem sacrum, quem ipsi habent, requi-
runt sibi in forma dignum collatos. † Sed si
dum fuerint ordinati in Sacerdotes, erunt examinandi
ad videndum, an illi habeant adiumenta, doctri-
nam quæ ex præscripto Sancti Concilij Trident.
necessaria sunt illi Sacro Ordini, qui anneas fue-
rit illi Canonici, quem consequi velint. † Et
sic refert decimum ipse Barbofa, in *dist. cap. 13.*
num. 13. vt Canonici semel ad examinandos
vibus examinatus & idoneus repertus, si eo di-
missio, alium Canonatum obtineat, non sit
iterum examinandus tenoit Aldatus in *compend.*
Canon. res. lib. 2. tit. 5. num. 10. qui refert sic fuisse
resolutum in Lumen. 6. Iulij 1591.

Item quia prout à Papa Romæ in forma
gratiosa de simplici beneficio Sacrum ordinem
annexum habente, non debet rursus ab Episcopo
examinari, si adiunctum ordinem annexum ha-
bente, non debet rursus ab Episcopo examinari,
si adiunctum ordinem suscipere intendit, vt te-
nent Homob. de *Boni de examine Eccles. dist.*
tratt. 2. quest. 3. in fine. Campanil. in *diversis
Canon. lib. 1. cap. 3. num. 26. † Et sic etiam, vt
tenent Barbofa dist. cap. 13. Trident. sessio 7.*
num. 9. Flamin. Parisius de *regimen. beneficij lib. 3.*
9.9. n. 95. non erit nouum examen necessarium in
permutationibus faciendis ex causa permutationis.

Vnde iam potest videri respectu beneficiorum
simplicium, Canonicatorum, aut Dignitatum simili-
um nullum examen requiri, quoties quis de vno
ad aliud se transferit; vt cum multis resolutum
Barbofa in *pastor. p. 3. dist. alleg. 89. in fine*, locus ta-
men quando sese offert dissimilitudo, veluti si quis
ascenderet ad beneficium superius, & dissimile,
quia tunc debet de nouo examinari pro literatura
iuxta conditionem Dignitatis maiorem, vel minoris
iuxta Barbofa *dist. alleg. 69. n. 90.* † Et ob id bene idem
in *dist. cap. Trid. n. 4. Garcia de beneficij dist. p. 9.*
e. 3. n. 19. dixerunt examen nouum requirit in quo-
libet ascensu, qui sit in aliquibus Ecclesiis, occu-
rente vacatione canonicatus, ad quem solet institui
antiquus Portionarius, & ad Portionem antiquior
Beneficiarius, & ad beneficium antiquior spectans,
vt referunt resolutum. † Et ob id adiunctum sunt
D. Nicolaus Garcia *dist. p. 2. lib. 9. a. n. 161. Barbofa
in dist. Trid. e. 3. sess. 7.* dicentes examen nouum
quoad Parochialem requirit in permutationibus,
quæ sunt de beneficio simplici, & curato, licet non
sit necessarius concursus; quia addit dissimilitudo:
quo pacto sunt intelligendi Doctores, qui adnu-
tunt nouum examen, quoties quis de nouo accep-
dit de vno beneficio ad aliud.

Referunt

- 65 Refertur tamen decifum de ftylo Curie Azor. *myft. mor. p. 1. lib. 6. c. 6. g. 9.* Barbofa *diff. alleg. 60. num. 90.* quod fiquis promouetur ad fimile beneficium, in Ecclefia tamen, vel loco ampliori, maiore, aut nobiliori, vel celebratori, fit ireum examinandus; quod ego abfque caufa non admitterem, præcipue in beneficiis fimplicibus, Canonicatibus, Dignitatibus, feu Portionibus.
- 66 Sed liberiter admitto cum eisdem, quando in priori examine minus idoneus, & apte refpondit, aut creditur eum poſſe examen, ſe negligenter in ſtudio literarum geſſiſſe, & obitum eſſe eius, quod ante dedicat, aut ſi alij ſint Candidati, qui vni cum eo beneficium petunt; & comprobo ex adductis ſupra ſub verſ. *ad primam, ad ſecundam, ad tertiam*, ubi quando ex caufa poſſunt ſemel approbati ad conſeſſiones denuo examinari. † Quod ſalut. etiam ex adductis in promotionibus ad curata beneficia per conſuetudinem, quia tunc id procedit; eo quod ſunt alij coopulatores, inter quos agitur de comunitatiua iuſtitia, quæ eorum magis dignus ſit; quia, etſi aliquis prætenſorum, aut omnes ſint Parochi aliarum Eccleſiarum ſimilium, æqualiumque, erunt omnes denuo examinandi iuxta quæ dico in *c. 19. de præb. & dignit.* aliqua in *cap. quia propter*, & aliis de *elect.* ubi etiam de requiſitis examiniſus, & de obligatione examinatum. † Et in tantum ad Parochialem Eccleſiam perquiritur examen; quod ſi ſe offerat Doctor, aut Licentiatuſ in Theologia, vel iure Canonico, & in publica vniuerſitate graduatus, non excuſetur ab examine, quando petit provideri de aliqua Eccleſia Parochiali ut docent Nicolaus Garcia p. 2. *de benef. cap. 5. num. 103.* Zenedus *colleſt. 15. ad decret. n. 5.* Gonzalez *ad regul. 8. Cancel. gloſſa 4. n. 90* Proſpero de Auguſt. *in additiomb. ad Quarantam in ſumm. Bullar.* verbo *benefic.* Paroch. collatio *queſt. 1.* Zerola *in præxi Episcop. p. 2. verbo. Doſtor §. 2.* Vgolinus *de præxi. Episcop. cap. 10. §. 6. & 10. num. 6. & in eodem traſſ. Barbofa diſſa allegat. 60. num. 88.* cum aliis, & in *diſſo cap. 13. Trid. ſeſſ. 7. de reform. num. ſic.* Leſſius *de iuſtitia lib. 2. cap. 34. n. 83.* Flamin. *de reſignat. benef. lib. 8. queſt. 9. à num. 85.* Lambertin *de iure Pauper. p. 1. lib. 2. queſt. 11 art. 3. num. 5.* Rebuffius *de primleg. ſcholar. privileg. 86*

num. 4. referentes decifum. † Quod procedit etiam ſi eſſet famoſiſſimus Doſtor, qui cum maximo applauſu per plures legerit annos, iuxta ea, quæ tradunt Fulcius *de uſu. lib. 2. cap. 5. num. 10.* etiam ſi eſſet Vicarius ipſius Episcop. Flamin. *diſſ. 9. g. num. 89.*

Pro complemento notabis cum Aldano *in compendio Canonie. reſoluit. lib. 2. n. 5.* qui atteſtatur decifum, & reſolucum in nullius 19. Nouemb. 1628. Barbofa *in diſſo cap. 5. ſeſſ. 7.* quod Episcop. poſteſt procedere ad executionem literarum Apoſtolicarum ad ſauorẽ illius, qui eas obtinuit in forma dignum cum clauſula, *ſi per diligenter examinationem alium idoneum repererit*; etiam ſi per duas vices, tanquam non idoneus ab examine fuerit reſectus, non tamen vi talis renunciatus, ſi tertia vice fuerit admiſſus, & approbatus, dummodo infra ſex meoſes à die date literarum examen ſubiecit, quod tene memoriæ, eo quod ſæpius contingit in præxi.

Poſtremo notabis per verba dicti Trid. Concilij *c. 13. ſeſſ. 7. de reform.* ibi, *Et nullum appellacionis remediũ*, quod à neceſſitate præſati examinis requiſiti, vel primo ad beneficia, quæ à prætenſoribus intenduntur, vel denuo, non detur, nec admittatur appellatio ad effectum evitandi examen: argum. eorum, quæ dixi in *c. 11. de appell. doct.* in terminis Barboſa cum multis ibi n. 25. Videntur in *paſtorali alleg. 72. n. 124.* Nicol. Garcia *de benef. diſſ. 9. c. 2. n. 242.* Gonzalez *in diſſ. reg. 8. Cancel. gloſſa 9. c. 1. in annotation. contra militates n. 184.* Azcoedus *ad leg. 1. num. 4. rit. 16. lib. 3. recap. Maſobri. in ſua præxi habendi examiniſus conſueſum Reg. 5. dub. 5. & addunt idem Gonzalez num. 186.* Barboſa *in diſſo cap. 13. num. 26.* Maſobri. *diſſa dubio 5. num. 5.* Gregorius XV. *deceſſ. 515. & 338.* Rota *deceſſ. 10. part. 2. diuerſ.* † ut non tollatur appellatio à mala relatione, & grauamine, ac reprobaſione examinatorum. Et cum huſ finem impoſito expoſitioni huius noſtri textus, & *rit. de aſceſ.* & *Qualitate ordin.* die 25. Maij anni 1658. in ipſa die, quo celebratur feſtiuitas ſolemniffima Aſcenſionis Domini noſtri IESU - CHRISTI ad Cælos de hoc mundo, quem precor, ut ſit in eius laudem, & ſanctiffimæ eius Mariæ Virginis Mariæ.

Finis partũ prima huius Tractatus de Officijs & Sacriſ Eccleſiæ.

